



035:4k 7407
H4-4
Kashibhatta Subbāya
Shāstri
Suryarayandhra Shabda-
Kosha.

7407 $\frac{m}{g}$.

● ● ● ● ●

[illegible]

5-13-0

శ్రీ సూర్యరాయాంధ్రనిఘంటువు

చతుర్థసంపుటము.

తె - న్ర.



పండితసాహాయ్యమున

సాహిత్యవికారద

కాశీభట్టసుబ్బయ్యశాస్త్రి

గారిచే రచింపఁబడి

కాకినాడ

ఆంధ్రసాహిత్యపరిషత్తు

వారిచేఁ బ్రకటింపఁబడినది.



కాకినాడముద్రాక్షరశాల,

కాకినాడ.

1944



All Rights Reserved.

035:4R
H4.4

SHRI JAGADGURU VISHWARADHYA
ANA SIMHASAN JNANAMANDIR
LIBRARY

Jangamawadi Math, Varanasi

Acc. No.7407.....

మ న వి .



విశ్వకళ్యాణకారణం డయినయేమహామహానియభ్యుదయమునఁ బ్రపంచము ప్రబోధచైతన్యముల నొంది వికాసభాసుర మగుచున్నదో, ఆజగద్బాంధవునిరంతరవసుప్రసారముచే శ్రీ సూర్యరాయాంధ్రనిఘంటుచతుర్థసంపుటారవిందము ప్రకాశముం గాంచినదని తెలుపుట కెంతయు సంతసించుచున్నాఁడను.

ఈసంపుటము 'తె' అనునక్షరముతోఁ బ్రారంభమై 'నస్థిమాలి' అను పదముతో ముగింపఁబడినది. ఇదివఱకు ముద్రితము లైనమూఁడుసంపుటములందువలె ననుబంధ మిందుఁ జేర్చినచో గ్రంథము విస్తృతమగు నని భావించి యిందుఁ జేర్చవలసినపరిశిష్టము నైదవసంపుటమునఁ జేర్చ నెంచితిని.

ఈచతుర్థసంపుటము ముద్రించుటకును వెనుకటిసంపుటములఁ బ్రకటించుటకును సమితారతమ్య మేర్పడినది. ప్రస్తుత మచ్చుకాగితము వెల వెనుకటి కంటెఁ బదిరెట్లు పైఁగాఁబెరిగినది. ఇంతియకాదు. ధన మిచ్చినను ముద్రణానుకూల మగుకాగితము వలసినంత లభింపకున్నది. ఇట్టికిష్టస్థితిలో శ్రీ శ్రీ శ్రీ పీఠికాపురమహారాజవరేణ్యులఘనోదార్యగరిమచేఁ గావలసినధనము పుష్కలముగ లభ్య మగుటవలన నీచతుర్థసంపుట మెట్టికొఱతయు లేక పూర్తి చేయఁబడినది.

ఈక్రిందఁ బేర్కొనఁబడినపండితవరేణ్యులతోఁబాటుచే నీచతుర్థసంపుటముచు బ్రకటింపఁ గలిగితిని.

1. బ్రహ్మశ్రీ దర్భా నర్వేశ్వరశాస్త్రిగారు.
2. " ప్రయాగ వేంకటరామశాస్త్రిగారు.
3. " చిలుకూరి పాపయ్యశాస్త్రిగారు.
4. " ఆకుండి వెంకటశాస్త్రిగారు.
5. " చిలుకూరి వీరభద్రశాస్త్రిగారు.
6. " ఓలేటి సూర్యనారాయణశాస్త్రిగారు.
7. " బులుసు వేంకటేశ్వర్లుగారు.

8. ,, దుష్కృతి సూర్యనారాయణశాస్త్రిగారు.
9. ,, చెఱుకుపల్లి అప్పారాయశాస్త్రిగారు.
10. ,, ఇంద్రకంటి సూర్యనారాయణశాస్త్రిగారు.
11. ,, పాలెపు వెంకటరత్నముగారు.

సర్వేశ్వరానుగ్రహము పరిపూర్ణముగా నుండుచో శీఘ్రకాలముననే
 కేషించిననిఘంటుభాగమునుగూడఁ బ్రచురించుభాగ్యము సమకూరఁగలదని
 నమ్ముచున్నాఁడను.

ఓం తత్సత్.

ఇ ట్లు,

బు ధ వి ధే యుఁ డు,

కాశీభట్ట సుబ్బయ్యశాస్త్రి.

సంకేతములు.

వివరణము.

అ.

అకారాంతము-ఇట్లే:-అ, ఇ, ఈ, ఓ, ఔ. మొదలగునవి తత్తదంతములుగా గ్రహించునది.

అ అ, ఈ, ఆ.

పుంలింగవిశేషణమయినపుడు అకారాంతము. స్త్రీలింగవిశేషణ మయినపుడు అకారాంతము లేక ఈకారాంతము. నపుంసకలింగవిశేషణ మయినపుడు అకారాంతము. స్త్రీలింగములలో విశేషము లన్నపుడు ఆవి నూచింపబడినవి. చివరియచ్చులనుబట్టి యవి తత్తదంతములుగా గ్రహించునది. ఉదా:- (1) అంకమడు. విణ. (అ. కికా. అ.) ఇటు స్త్రీలింగరూపము అకారాంతమగు 'అంకికా'. (2) అంతరాత. విణ. (ఋ. త్రీ. ఋ.) ఇటు స్త్రీలింగరూపము ఈకారాంతమగు 'అంతరాత్రీ'. (3) అంకి. విణ. (న్. నీ. ణ్) ఇటు స్త్రీలింగ రూపము ఈకారాంతమగు 'అంకినీ'. (4) ఆడుపు. విణ. (ఉ. ఉ. ట్వి. ఉ.) ఇటు ఈకారాంతమగు 'ఆడుపు'ను ఈకారాంతమగు 'ఆడుట్వి'యును స్త్రీలింగరూపములు. (5) అనామము. విణ. (న్. ణ్, మ్ని. ఆ. ణ్). ఇటు నకారాంతమగు 'అనామ'యును ఈకారాంతమగు 'అనామ్ని'యును అకారాంతమగు 'అనామా'యును స్త్రీలింగరూపములుగా నెఱుంగునది.

అ. క్రి.

అకర్తృక్రియ.

అనా.

అనాపదిభక్తిము.

అప.

అపదము. (అగమము మొదలగునవి)

అలం.

అలంకారకాస్త్రము.

అవ్య.

అవ్యయము.

అమై.

అమైడితము.

ఉదా.

ఉదాహరణము.

ఉప.

ఉపపదము. (చూ. ఆసి- తెలుగు)

ఉభ.

ఉభయము. (సంగ్రహమును తెనుగును)

ఏ.

ఏకవచనాంతము.

ఔ.

ఔపదిభక్తిము.

క.

కన్నడము.

కరాలపా.

కరాలపాటి రంగయ్యగారి భారతపాఠము.

కు.

కుయిభాష.

క్రి.

క్రియ.

క్రి. విణ.

క్రియావిశేషణము.

క్షేత్ర.

క్షేత్రగణితము.

గణిత.

గణితకాస్త్రము.

చూ.

చూడుడు.

ఛంద.

ఛందశాస్త్రము.

జ.

జన్యము.

| సంకేతములు. | వివరణము. |
|--------------|---|
| జ్యోతి. | జ్యోతిర్జ్ఞాస్త్రము. |
| త. | తమిళము. |
| తంత్ర. | తంత్రశాస్త్రము. |
| తర్క. | తర్కశాస్త్రము. |
| తు. | తులుభాష. |
| దు. | దుర్భాతము. |
| ద్వి. | ద్వివచనాంతము. (తెనుఁగున ఒహువచనాంతములో అంతర్భాగము) |
| ధర్మ. | ధర్మశాస్త్రము. |
| న. | నపుంసకలింగము. |
| నాటక. | నాటకపరిభాష. |
| నాట్య. | నాట్యశాస్త్రము. |
| పా. | పాశీభాష. |
| పీఠి. | పీఠిక. |
| పుం. | పుంలింగము. |
| పుం. న. | పుంనపుంసకలింగము. |
| పుం. స్త్రీ. | పుంస్త్రీలింగము. |
| ప్ర. | ప్రత్యయము. |
| ప్రా. | ప్రాకృతము. |
| బ. | బహువచనాంతము. |
| బీజగ. | బీజగణితము. |
| భా.ల.వా. | భారతములక్షిపతిశాస్త్రీగారిఆంధ్రభారతవ్యాఖ్య. |
| మంత్ర. | మంత్రశాస్త్రము. |
| మ. | మళయాళము. |
| మహా. | మహారాష్ట్రము. |
| మి. | మిశ్రము-సంస్కృతపదము సంస్కృతేతరపదముతోఁగాని తెలుఁగుకృత్ ప్రత్యయముతోఁగాని తెలుఁగుతదిత ప్రత్యయముతోఁగాని కలిసినపదము. |
| మొ. | మొదలైనవి. |
| యోగ. | యోగశాస్త్రము. |
| రూ. | రూపాంతరము. |
| వా. | వాడుక. |
| వి. | విశేష్యము. |
| విజ్ఞ. | విశేషణము. |
| విశేష. పా. | కందువారిపీఠికలింగముగారి పాఠము. |
| వేదము. పా. | వేదము వేంకటరాయశాస్త్రీగారి పాఠము. |
| వేదాంత. | వేదాంతశాస్త్రము. |

| సంకేతములు. | వివరణము. |
|------------|--|
| వైద్య. | వైద్యశాస్త్రము. |
| వ్యతి. | వ్యతిరేకవారకపదము. |
| వ్యవ. | వ్యవహారము. |
| వ్యాక. | వ్యాకరణశాస్త్రము. |
| శత్రు. | శత్రుంతము (దీనికి తెనుఁగున వ్యస్తప్రయోగము లేదు.) |
| శ. సం. | శకసంవత్సరములు. |
| శ్లో. | శ్లోకము. |
| స. | సర్వనామము. |
| సం. | సంస్కృతము. |
| సంగీ. | సంగీతశాస్త్రము. |
| సంక్రి. | సకలకక్రియ. |
| సా. | సామెత. |
| స్త్రీ. | స్త్రీలింగము. |
| హిం. | హిందూసానీభావ. |
| ✓ | (మూలచిహ్నము) ఇది జనకపదములకు ముం దుపయోగింపఁబడును. |
| = | (సామ్యచిహ్నము) ఇది రూపమందుఁగాని యర్థమందుఁగాని సామ్యముగల పదములనడుమ నుపయోగింపఁబడును. |
| ? | చెట్టు లత మొదలగువానిగుర్తు. |
| ; | ఇది విభిన్నార్థమును దెలుపును. |
| , | గమావారమును దెలుపును. |

(తక్కినవి స్పష్టము.)

| సంఖ్య. | గ్రంథసంకేతములు. | గ్రంథనామములు. | గ్రంథముల యందలి ఆశ్వాసముల సంఖ్య. | గ్రంథకర్తల నామములు. |
|--------|-----------------|--|--|------------------------------------|
| 1 | అచలా. | అచలా తేజాపరిణయము. | ఆ. 3. | వేంకటాచార్యుకవి. |
| 2 | అచ్చ. భా. | అచ్చ తెనుఁగు భారవి. | ఆ. ౫. | శ్రీరామకవి. |
| 3 | అచ్చ. రా. | అచ్చ తెనుఁగు రామాయణము బాల. బాలకాండము. అయో. అయోధ్యాకాండము. ఆర. ఆరణ్యకాండము. కిష్కిం. కిష్కింధా కాండము. సుం. సుందర కాండము. యమ. యమకాండము. | కాం. ౬. | కూచిచుంచితముఃవి. |
| 4 | అధ్యా. | అధ్యాత్మరామాయణము. (బాలకాండములు ఆఱును ఉ తర కాండమును కలసి ఏడుకాండములు.) ఉ. ఉ తర కాండము. | కాం. ౭. | కోటమరాజు నాగయ్యమా త్యుఁడు. |
| 5 | అని. | అనిరుద్రచరిత్రము. | ఆ. ౫. | కనుపరిఅబ్బయ్యమాత్యుఁడు |
| 6 | అప్ప. | అప్పకవియము. (లక్షణగ్రంథము.) | ఆ. ౫. | కాటనూరి అప్పకవి. |
| 7 | అ. మ. క. | అష్టమహిషీకల్యాణము. (ద్విపద) | | తిరువేంగళ నాథుఁడు. |
| 8 | అహ. | ఆహల్యాసంక్రందనము. | ఆ. 3. | సముఖము వేంకటకృష్ణప్ప నాయఁకుఁడు. |
| 9 | ఆం. చం. | ఆంధ్ర చంద్రాలోకము. | | అడిదమునూరకవి. |
| 10 | ఆం. భా. | ఆంధ్ర భాషార్థపము (నిఘంటువు) | కాం. ౩. | నుదురుపాటి వేంకనార్యుఁ డు. |
| 11 | ఆం. శే. | ఆంధ్ర నామశేషము (నిఘంటువు) | | అడిదము నూరకవి. |
| 12 | ఆం. సం. | ఆంధ్ర నామసంగ్రహము, (నిఘంటువు) జేర. జేరవర్ణ. మాన. మానవర్ణ. సా. సావర్ణ. తీ. తీర్థగర్వర్ణ. నా. నానార్థగర్వ. | వర్ణలు. ౫. | వైడిపాటి లక్ష్మణకవి |
| 13 | ఆం. పద. | ఆంధ్ర పదాకరము. | | |
| 14 | ఆము. | ఆముకహల్యద. | ఆ. ౬. | శ్రీకృష్ణ జేవరాయలు. |
| 15 | ఇందు. | ఇందుమతీపరిణయము. | ఆ. ౬. | కుమారధూరటి. |
| 16 | ఇందు. రా. | ఇందుమతీపరిణయము. | ఆ. ౪. | తెనాలిరామభద్రకవి. |

| సంఖ్య. | గ్రంథసంకేతములు. | గ్రంథనామములు. | గ్రంథముల యందలి ఆశ్వాసాదుల సంఖ్య. | గ్రంథకర్తలనామములు. |
|--------|-----------------|---------------------------------|----------------------------------|-----------------------|
| 17 | ఉ. గా. | ఉత్తరరామాయణము | ఆ. ౮. | కంకండి పాపరాజు. |
| 18 | ఉ. మారి. | ఉత్తరమారిశంకము. | ఆ. ౫. | నాచన సోమనాథుడు. |
| 19 | ఉ. హరిశ్చ. | ఉత్తరహరిశ్చంద్రోపాఖ్యానము. | ఆ. ౪. | తక్కెళ్లపాటి లింగన. |
| 20 | కకు. | కకుత్స్థునిజనుము. | ఆ. ౫. | మల్లె అనంతభూపాలుడు. |
| 21 | కలు. శ. | కలువాయుశతకము. | | డబ్బిగు నరసు. |
| 22 | కవిక. | కవికరరసాయనము. | ఆ. ౬. | సంఖనాల స్పసింహకవి. |
| 23 | కవిచా. శ. | కవిచాండప్పశతకము. | | కవిచాండప్ప. |
| 24 | కవిజ. | కవిజనరంజనము. | ఆ. 3. | అడిదము నూరకవి. |
| 25 | కవిజనా. | కవిజనాశ్రయము. | అధికారములు. | వేములవాడ భీమకవి. |
| | | (అక్షణగ్రంథము.) | ౪. | |
| | | సంజా. సంజాధికారము. | | |
| | | వృత్తా. వృత్తాధికారము. | | |
| | | జాతి. జాత్యధికారము. | | |
| | | దోషా. దోషాధికారము. | | |
| 26 | కవిరా. | కవిరాజమనోరంజనము. | ఆ. ౫. | కనుపరిశబ్దయామాత్యుడు. |
| 27 | కవిస. | కవిసర్వగాత్రము. (అక్షణగ్రంథము.) | ఆ. ౨. | కాచన బసవన్న. |
| 28 | కళా. | కళాపూర్ణోదయము. | ఆ. ౮. | పింగళి నూరన్న. |
| 29 | కార్తిక. | కార్తికమాహాత్మ్యము. | | తుండురి వేంకటాచలపతి. |
| 30 | కావ్యా. | కావ్యాలంకారమాదామణి. | ఉల్లాసములు. | విన్నకోట పెద్దన్న. |
| | | (అక్షణగ్రంథము.) | ౯. | |
| 31 | కాశీ. | కాశీఖండము. | ఆ. ౩. | శ్రీనాథుడు. |
| 32 | కాళ. | కాళహస్తిమాహాత్మ్యము. | ఆ. ౮. | ధూరటి. |
| 33 | కాళ. శ. | కాళహస్తిశ్చరశతకము. | | ధూరటి. |
| 34 | కిరా. | కిరాతానీయము. | ఆ. ౫. | గోపాలని సింగయ. |
| 35 | కుచేల. | కుచేలోపాఖ్యానము. | ఆ. 3. | గట్టుపభువు. |
| 36 | కువల. | కువలయాశ్వపరిత్రము. | ఆ. ౫. | నవరము చిననారాయణకవి. |
| 37 | కు. సం. | కుమారసంభవము. | ఆ. ౧౨. | నన్నెయోడు. |
| 38 | కృ. క. | కృష్ణకర్ణామృతము. | ఆ. 3. | వెలగపూడి వెంగన. |
| 39 | కృ. శకుం. | శకుంతలాపరిణయము. | ఆ. 3. | కృష్ణకవి. |
| 40 | కృష్ణ. | కృష్ణరాయవిజయము. | ఆ. ౪. | కుమార భూపతి. |
| 41 | కృష్ణ. శ. | కృష్ణశతకము. | | స్పసింహకవి. |
| 42 | కృష్ణా. | కృష్ణాభ్యుదయము. | ఆ. ౫. | గొంతేటి నూరన్న. |
| 43 | కేయూర. | కేయూరబాహుచరిత్రము. | ఆ. ౪. | మంచన. |
| 44 | క్రిడా. | క్రిడాధిరామము. | ఆ. ౧. | వలభరామకవి. |

| సంఖ్య. | గ్రంథసంకేతములు. | గ్రంథనామములు | గ్రంథముల యందలి అక్షాసాదుల సంఖ్య. | గ్రంథకర్తలనామములు. |
|--------|-----------------|--|---|----------------------------|
| 45 | గంధ. | గంధవహము. | ఆ. ౧. | కుంచర వాసుదేవకవి. |
| 46 | గాథ. | గాథయోపాఖ్యానము. | | చిత్రకవి అనంతామాత్యుడు |
| 47 | గోపీ. రా. | గోపీనాథరామాయణము. | | గోపీనాథ వేంకటకవి. |
| 48 | ఘటికా. | ఘటికాచలమహాత్మ్యము. | ఆ. 3. | తెనాలి రామకృష్ణుడు. |
| 49 | చంద్ర. | చంద్రభానుచరిత్రము. | ఆ. ౫. | రంగాప్పల మల్లన్న. |
| 50 | చంద్ర. వి. | చంద్రకేళావిలాసము. | ఆ. 3. | కూచిమంచి జగ్గకవి. |
| 51 | చంద్రా. | చంద్రాంగదచరిత్రము. | ఆ. ౬. | వెడిమట్టి వేంకటపతి. |
| 52 | చంద్రి. | చంద్రికాపరిణమము. | ఆ. ౬. | శ్రీసురభిమాధవరామ ప్రభువు. |
| 53 | చం. రా. | చంపూరామాయణము. | ఆ. ౮. | ఋగ్వేదికవి వేంకటాచలపతి. |
| 54 | చమ. | చమత్కారమంజరి. | ఆ. 3. | సింహాద్రి వేంకటాచార్యుడు |
| 55 | చిత్రభా. | చిత్రభారతము. | ఆ. ౮. | చలొండ భర్తన్న. |
| 56 | చి. ని. | చిన్నయనూరివిఘంటువు. వ్రాతది | | పరబన్న చిన్నయనూరి. |
| 57 | చెన్న. | చెన్నబసవపురాణము. | ఆ. ౫. | అత్తనూరి పాపకవి. |
| 58 | బాహువీ. | బాహువీమహాత్మ్యము. | ఆ. ౮. | విడుగు లక్ష్మణకవి. |
| 59 | జై. భా. | జైమినిభారతము. | ఆ. ౮. | పిల్లలమట్టి పినవీరభద్రుడు. |
| | | (ఆత్మమేధపర్వము.) | | |
| 60 | తపతీ. | తపతీసంవరణోపాఖ్యానము. | ఆ. ౫. | అద్దంకి గంగాధరకవి. |
| 61 | దశకు. | దశకుమారచరిత్రము. | ఆ. ౧౨. | కేతన. |
| 62 | ద. కా. | దక్షిణహిందూసానశాసనము. | సంపుటములు 2 | |
| 63 | దశా. | దశావతారచరిత్రము. | ఆ. ౧౦. | భరణి కేవుల రామయామాత్యుడు. |
| 64 | దా. క. | దాశరథీశతకము. | | కంచర గోపన్న. |
| 65 | దిలీప. | దిలీపచరిత్రము. | ఆ. ౪. | కొటికలపూడి వేంకటకృష్ణకవి |
| 66 | ద్వా. | (సింహాసన)ద్వాత్రింశిక. | ఆ. ౧౨. | కొత్తవి గోపరాజు. |
| 67 | ద్వి. కో. భాగ. | ద్విపద భాగవతము. | స్కం. ౧౨. | కోనేటి నాథుడు. |
| 68 | ద్వి. తి. సా. | ద్విపద సారంగధరచరిత్రము. | ఆ. ౨. | కూచిమంచి తిమకవి. |
| 69 | ద్వి. నల. | ద్విపద నలచరిత్రము. | భా. ౫. | చక్రపురి రాఘవాచార్యులు |
| 70 | ద్వి. పరమ. | ద్విపద పరమ మూగివిలాసము. | ఆ. ౮. | తాళ్లపాకతిరువేంగళ నాథుడు. |
| 71 | ద్వి. భార. | ద్విపద భారతము. (విరాటపర్వము-వ్రాత ప్రతి.) | ఆ. ౫. | తిమన. |
| 72 | ద్వి. క. సా. | ద్విపద సారంగధరచరిత్రము. | ఆ. 3. | బాణాల కంఠవాసుడు. |
| 73 | ద్వి. భాగ. | ద్విపద భాగవతము. (దశకుస్కంధము.) | స్కం. ౧. | మడికిసింగన్న. |

| సంఖ్య. | గ్రంథసంకేతములు. | గ్రంథనామములు. | గ్రంథమలయందలి అక్షాసాక్షుల సంఖ్య. | గ్రంథకర్తల నామములు. |
|--------|-----------------|---|----------------------------------|---|
| 74 | ద్వి. హరిశ్చ | ద్విపదహరిశ్చంద్రచరిత్రము. | భా. ౩. | గౌరన. |
| 75 | ధనా. | ధనాభిరామము. (వాతప్రతి) | అ. 3. | నూరన. [డు. |
| 76 | ధర్మ. | ధర్మఖండము. | అ. ౯. | కుండలపల్లి భవానీశంకరం |
| 77 | ఆం. ధా. | ఆంధ్రధాతుములు. | | పరశురామ చిన్నయనూరి. |
| 78 | నరస. | నరసభూపాలీయము. | అ. ౫. | మూర్తికవి. |
| 79 | నవ. (నాథ). | (లక్షణగ్రంథము.) నవనాథచరిత్రము (ద్విపద- వాతప్రతి) | భా. ౫. | గౌరన. |
| 80 | నా. పంచ. | పంచతంత్రము. | అ. ౫. | నారాయణకవి. |
| 81 | నార. | నారసింహపురాణము. (ఉత్తర భాగము.) | అ. ౫. | హరిభట్టు. |
| 82 | నిరం. | నిరంకుశోపాఖ్యానము. | అ. ౪. | కందుకూరి దుద్రయ. |
| 83 | నిర్మ. | నిర్మలచంద్రితరరామాయణము. | అ. ౧౦. | తిక్కన సోమయాజి. |
| 84 | నీతి. | నీతిసీమపద్యశతకము. | | తాళ్ళపాక తిమయ. |
| 85 | నీలా. | నీలానుందరీపరిణయము. | అ. 3. | కూచిమంచి తిమకవి. |
| 86 | నృసిం. | నృసింహపురాణము. | అ. ౫. | ఎత్తానైగడ. |
| 87 | నైష. | శృంగారనైషధము. | అ. ౮. | శ్రీనాథుడు. |
| 88 | పండితా. | పండితారాధ్యచరిత్రము (ద్విపద దీక్షా. దీక్షాప్రకరణము. పురా. పురాతన ప్రకరణము. వాద. వాదప్రకరణము. మహిమ. మహిమ ప్రకరణము. పర్య. పర్యత ప్రకరణము.) | ప్రకరణము అ. ౫. | పాలకరికి సోమనాథుడు. |
| 89 | పద్మ. | పద్మపురాణము. (ఉత్తరఖండము.) | అ. ౧౦. | చడికి సింగన్న. |
| 90 | పరమ. | పరమయోగినిలాసము. | అ. ౫. | తిమ్మ నృపాలుడు. |
| 91 | పాంచా. | పాంచాలీపరిణయము. | అ. ౫. | కాకమాని మూర్తికవి. |
| 92 | పాండు. | పాండురంగమాహాత్మ్యము. | అ. ౫. | తెనాలి రామకృష్ణుడు. |
| 93 | పారి. | పారిజాతాపహరణము. | అ. ౫. | నంది తిమ్మన. |
| 94 | పార్వ. | పార్వతీపరిణయము. | అ. ౩. | కోటి శ్రీరాయ ఘనాథ తొండమకా మహిపా లుడు. |
| 95 | పి. శకుం. | శకుంతలాపరిణయము. | అ. ౪. | పిల్లమయి పినవీరభద్రుడు. |
| 96 | పె. శకుం. | శకుంతలాపరిణయము. | అ. 3. | పెద్దాడ నాగరాజు. |
| 97 | ప్రబంధ. | ప్రబంధరాజనంక ప్రేక్ష్యంబిజయ నిలాసము. | అ. ౧. | గణపవరపు వేంటకవి. |

| సంఖ్య. | గ్రంథసంకేతములు. | గ్రంథనామములు. | గ్రంథముల యందలి ఆశ్వాసాదుల సంఖ్య. | గ్రంథకర్తలనామములు. |
|--------|-----------------|--|--|--|
| 98 | ప్ర. బోధ. | ప్రబోధచంద్రోదయము. | ఆ. ౫. | నందిమల్లయ, భుంట్ సింగయ. |
| 99 | ప్ర. భా. | ప్రబావతీ ప్రశస్తిము. | ఆ. ౫. | పెంగళి నూరన. |
| 100 | ప్ర. భు. (లిం) | ప్రభులింగ శీల. (ద్విపద.) | ఆ. ౫. (ఒక్కొక్క ఆశ్వాసము నకుఁబయిదై దుగతులు కలవు.) | పిడుప రి సోమయ. |
| 101 | ప్ర. మణి. | ప్రబంధమణిభూషణము. | | |
| 102 | బస. పు. | బసవపురాణము. (ద్విపద) | ఆ. ౩. | పాలకురికి సోమన. |
| 103 | బహు. | బహుభాష్యచరిత్రము. | ఆ. ౫. | దామరలవేంగళ నాయకుడు |
| 104 | బిల్ల. | బిల్లాణీయము. | ఆ. ౩. | పండినేది కృష్ణస్వామి. |
| 105 | బ్రహ్మ. | బ్రహ్మత్వభండము. | ఆ. ౫. | శ్రీధర మల్లెవేంకి తురామకవి. |
| 106 | బ్రా. | బ్రాహ్మవిఘ్నము. | | బ్రాహ్మదొర. |
| 107 | భర్తృ. | భర్తృవారిసుభాషితము. నీతి. నీతికథకము. శృం. శృంగారకథకము. వై. వైరాగ్యకథకము. | కథకములు. 3. | వివేకగు లక్షణకవి. |
| 108 | భల్లా. | భల్లాణచరిత్రము. | ఆ. ౫. | నాతేశ్వరుడు. |
| 109 | భాగ. | భాగవతము. | గృం. ౧౩. | బుద్ధైరపోతరాజు. |
| 110 | భాను. | భానుమతీపరిణయము. | ఆ. ౪. | తెంటూరి రంగరాజు. |
| 111 | భార. | భారతము. ఆది. ఆదిపర్వము. ఆ. ౮. సభా. సభాపర్వము. ఆ. ౨. ఆర. ఆరణ్యపర్వము. ఆ. ౩. విరా. విరాటపర్వము. ఆ. ౩. ఉద్యో. ఉద్యోగపర్వము. ఆ. ౪. భీష్మ. భీష్మపర్వము. ఆ. ౫. ద్రో. ద్రోణపర్వము. ఆ. ౫. కర్ణ. కర్ణపర్వము. ఆ. ౩. శల్య. శల్యపర్వము. ఆ. ౨. సా. సావిత్రపర్వము. ఆ. ౨. శ్రీ. శ్రీపర్వము. ఆ. ౨. శాం. శాంతిపర్వము. ఆ. ౩. | పర్వములు. ౧౮ | కవిత్వము. (నన్నయ, తిక్కన, ఎఱ్ఱాప్రగడ.) |

| సంఖ్య. | గ్రంథసంకేతములు. | గ్రంథనామములు. | గ్రంథముల యందలి ఆశ్వాసాదుల సంఖ్య. | గ్రంథకర్తలనామములు. |
|--------|-----------------|--|---|----------------------------|
| | | ఆను. ఆనుశాసనికపర్వము. ఆ. ౧. శ్వ. ఆశ్వమేధికపర్వము. ఆ. ౪. ఆశ్ర. ఆశ్రమవాసపర్వము. ఆ. ౨. మా. మాసలపర్వము. ఆ. ౧. మహా. మహాప్రస్థానికపర్వము. ఆ. ౧. | | |
| 111 | భా. రా. | స్వ. స్వర్గారోహణపర్వము. ఆ. ౧. భాస్కరరామాయణము. (అచ్చ తెనుఁగు రామాయణముకడనున్న టు దీనికి కాండము లెఱుంగునది.) | కాం. ౬. | భాస్కరుఁడు తోనగువారు. |
| 112 | భా. శ. | భాస్కరశతకము. | | మారద వేంకయ్య. |
| 118 | భీమ. | భీమేశ్వరపురాణము. | ఆ. ౧. | శ్రీనాథుఁడు. [డు. |
| 114 | భేష. | భేషజకల్పము. | ఆ. ౪. | బహుపాద వేంకటాచార్యుఁ |
| 115 | భోజరా. | భోజరాజీయము. | ఆ. ౭. | అనంతామాత్యుఁడు. |
| 116 | భోజనుతా. | భోజనుతాపరిణయము. | ఆ. ౧. | కోటిశ్వరకవి. |
| 117 | మనుచ. | మనుచరిత్రము. | ఆ. ౧. | అల్లసాని పెద్దన. |
| 118 | మల్ల. | మల్లభూపాలీయము. (భర్తృహరికడనున్న ధీనికేశక ము లెఱుంగునది.) | శతకములు 3. | ఎలకూచి బాలసరస్వతి. |
| 119 | మల్లుపు. | మల్లుపురాణము. (దేవమల్లచరిత్ర ము-వ్రాతప్రతి.) | ఆ. ౪. | నుదురుపాటి వేంకటాచార్యుఁడు |
| 120 | మల్లాణ. | మల్లాణచరిత్ర. | ఆ. 3. | ఎడపాటి ఎఱ్ఱన్న. |
| 121 | మార్క. | మార్కండేయపురాణము. | ఆ. ౮. | మారన. |
| 122 | ముకుంద. | ముకుందవిలాసము. | ఆ. 3. | కాణాచి పెద్దన. |
| 128 | మృ. వి. | మృత్యుంజయవిలాసము. | ఆ. 3. | గోగులపాటి కూర్మదాసుఁడు |
| 124 | మై. | మైరావణచరిత్రము. | ఆ. 3. | మాడయకవి. |
| 125 | మొ. రా. | మొలరామాయణము (అచ్చతెనుఁ గు రామాయణముకడనున్నటు దీనికి కాండము లెఱుంగునది.) | కాం. ౬. | మొల్ల. |
| 126 | యయా. | యయాతిచరిత్రము. | ఆ. ౧. | పొన్నగంటి తెలగనార్యుఁడు |
| 127 | రంగా. | రంగారాయచరిత్రము. | ఆ. 3. | దిట్టకవి నారాయణకవి. |
| 128 | రం. రా. | రంగనాథరామాయణము (ద్విపద) (అచ్చతెనుఁగు రామాయణము కడనున్నటు దీనికి కాండము లెఱుంగునది.) | కాం. ౬. | రంగ నాథుఁడు. |

| సంఖ్య. | గ్రంథసంకేతములు. | గ్రంథనామములు. | గ్రంథముల యందలి ఆశ్వాసాదుల సంఖ్య. | గ్రంథకర్తల నామములు. |
|--------|-----------------|--|----------------------------------|---------------------------|
| 129 | రం. రా. ఉ. | రంగనాథరామాయణము. ఉత్తర కాండము. (ద్విపద) | కాం. ౧. | కాచభూపతి, విట్టలరాజు. |
| 180 | రఘు. | రఘువంశము. | ఆ. ౧౦. | శ్రీమహర్షి కిచ్చయ్య. |
| 181 | రఘునా. | రఘునాథాభ్యుదయము. (వ్రాత) | | విజయరాఘవకవి. |
| 182 | రత్న. | రత్నపరీక్ష. (ప్రతి) | | భైరవకవి. |
| 188 | రస. | రసమంజరి. (లక్షణగ్రంథము) | గుచ్చములు 3. | సురతాని కోదండపతి. |
| 184 | రసా. | రసాభరణము (లక్షణగ్రంథము) | ఆ. ౪. | అనంతాచార్యుడు. |
| 185 | రసిక. | రసికజనమనోభిరామము. | ఆ. 3. | కూచిమంచి తిరుకవి. |
| 186 | రాఘవ | రాఘవపాండవీయము. | ఆ. ౪. | పింగళి సూరన్న. |
| 187 | రాజగో. | రాజగోపాలవిలాసము. | ఆ. ౫. | కాళయ. |
| 188 | రాజ. చ. | రాజశేఖరచరిత్రము. | ఆ. 3. | మాదయగారి మల్లన్న. |
| 189 | రాజ. వి. | రాజశేఖరవిలాసము. | ఆ. 3. | కూచిమంచి తిరుకవి. |
| 140 | రాధా. | రాధామాధవము. | ఆ. ౫. | చింతలపూడి ఎల్లనార్యుడు. |
| 141 | రాధికా. | రాధికాసాంత్యనము. | ఆ. ౪. | ముద్దుపళ్లెని. |
| 142 | రామ. | రామరాజీయము. | ఆ. ౧. | వెంకయ్య. |
| 143 | రామలిం. | రామలింగేశ్వరశతకము. | | అడిదము సూరన్న. |
| 144 | రామా. | రామాభ్యుదయము. | ఆ. ౮. | శిష్యులరాజురామభద్రుడు. |
| 145 | రామే. | రామేశ్వరమాహాత్మ్యము. | ఆ. ౫. | ఎనుగు లక్షణకవి. |
| 146 | రా. వి. | రాజవాహనవిజయము. | ఆ. ౫. | కాకమాని మూరికవి. |
| 147 | రుక్మా. | రుక్మాంగదచరిత్రము. | ఆ. ౫. | ప్రభాకరవి మల్లన్న. |
| 148 | రుక్మ. | రుక్మిణీపరిణయము. | ఆ. ౫. | కూచిమంచి తిరుకవి. |
| 149 | లక్షణ. | లక్షణసారసంగ్రహము. | ఆ. 3. | చిత్రకవి పెద్దన్న. |
| 150 | ల. వి. | లక్ష్మీవిలాసము. | ఆ. ౫. | రాయసము వేంకటపతి. |
| 151 | లస. వి. | లసమాలివిలాసము. | | నారన సూరన. |
| 152 | వరాహ. | వరాహపురాణము. | ఆ. ౧౨. | నందిమల్లయ్య, గుంటసింగన్న. |
| 153 | లసు. | లసుచరిత్రము. | ఆ. ౬. | రామరాజభూషణుడు. |
| 154 | వా. రా. | వాసిష్ఠరామాయణము. | ఆ. ౫. | మడికి సింగన. |
| 155 | వా లీ. | వా లీకచరిత్రము. | ఆ. 3. | రఘునాథభూషణుడు. |
| 156 | విక్ర. | విక్రమార్కచరిత్రము. | ఆ. ౮. | జక్కన. |
| 157 | విజ. వి. | విజయవిలాసము. | ఆ. 3. | చేమకూర వేంకటకవి. |
| 158 | విజ్ఞా. | విజ్ఞానేశ్వరీయము. | కాం. 3. | కేతన. |
| 159 | వి. న. | విజయనందనవిలాసము. | ఆ. 3. | మంగళగిరి ఆనందకవి. |
| 160 | వి. పు. | విష్ణుపురాణము. | ఆ. ౮. | వెన్నెలకంటి సూరన. |
| 161 | విష్ణుమా. | విష్ణుమాయానాటకము. | | చింతలపూడి ఎల్లనార్యుడు. |
| 162 | విప్ర. | విప్రనారాయణచరిత్రము. | ఆ. ౫. | చెదలవాడ మల్లయ్య. |

| సంఖ్య. | గ్రంథసంకేతములు. | గ్రంథనామములు. | గ్రంథముల యందలి అశ్వాసాదుల సంఖ్య. | గ్రంథకర్తలనామములు. |
|--------|-----------------|----------------------------|----------------------------------|------------------------------|
| 163 | వీధి. | వీధినాటకము. | | శ్రీనాథుడు ? |
| 164 | వీర. | వీరభద్రవిజయము. | అ. ౪. | బహుళ పోతన్న. |
| 165 | వేంక. | వేంకటేశాంధ్రము. (నిఘంటువు) | వర్ణము. ౧. | గణపవరపు వేంకటకవి. |
| 166 | వేం. పంచ. | పంచతంత్రము. | అ. ౧. | వేంకటనాథుడు. |
| 167 | వేం. మా. | వేంకటాచలమహాత్మ్యము. | అ. ౩. | తరిగొండ వెంకమ్మ. |
| 168 | వేణు. | వేణుగోపాలశతకము. | | |
| 169 | వేమన. | వేమనశతకము. | భాగ. 3. | వేమనయోగి. |
| 170 | వైజ. | వైజయంతీవిలాసము. | అ. ౪. | సారంగు తమయ్య. |
| 171 | శ. ర. | శబ్దశతాకరము. (నిఘంటువు.) | | బహుజనపల్లి సీతారామాచార్యులు. |
| 172 | శకాం. | శకాంకవిజయము. | అ. ౧. | శేషము వేంకటపతి. |
| 173 | శా. ప. మ. | శాసనపద్యమంజరి. | | |
| 174 | శివభ. | శివభక్తిరత్నము. | అ. ౮. | మల్లా రెడ్డికవి. |
| 175 | శివర. | శివరహస్యఖండము. | అ. ౧౦. | కోడూరి వేంకటాచలపతి. |
| 176 | శివరా. | శివరాత్రిమాహాత్మ్యము. | అ. ౪. | శ్రీనాథుడు. [డు. |
| 177 | శివ. సా. | శివతత్త్వసారము. | | మల్లికార్జునపండితారాధ్యుఁ |
| 178 | శుక. | శుకసప్తతి. | అ. ౪. | కదిరిపల్లి నాయకుడు. |
| 179 | శుక. చ. | శుకచరిత్రము. | అ. ౧. | పరశురామపంతుల రామమూర్తికవి. |
| 180 | శృంగా. | శృంగారరసమంజరి. | | సురతాని కోదండపతి. |
| 181 | శేష. | శేషభరము. | అ. ౧. | తామరపల్లి తిమ్మయ్య. |
| 182 | శ్రీరం. | శ్రీరంగమహాత్మ్యము. | అ. ౧. | భైరవకవి. |
| 183 | శ్రీరం. మా. | శ్రీరంగమాహాత్మ్యము. | అ. ౧౦. | కటా వరదరాజేంద్రుడు. |
| 184 | మ. చ. | మట్టుక్రవర్తిచరిత్రము. | అ. ౮. | మల్లా రెడ్డికవి. |
| 185 | షాడ. | షాడశకుమారచరిత్రము. | అ. ౮. | వెన్నెలకంటి అన్నయ్య. |
| 186 | సకల. స. | సకలసీతీసమృతము. | | మడికి సింగన్న. |
| 187 | సత్య. సాం. | సత్యభామాసాంత్వనము. | | లింగనమఖి, కామేశ్వరకవి. |
| 188 | సమీర. | సమీరకుమారవిజయము. | అ. 3. | పుష్పగిరి తిమ్మన. |
| 189 | సర్వ. సా. | సర్వలక్షణసారసంగ్రహము. | | కూచిమంచి తిమ్మకవి. |
| 190 | ససా. | ససానందము. | | |
| 191 | సాం. ని. | సాంబనిఘంటువు. | వర్ణము. ౧. | కస్తూరి రంగకవి. |
| 192 | సాంబో. | సాంబోపాఖ్యానము. | అ. ౧. | రంగప్పరాజు. |
| 193 | సానందో. | సానందోపాఖ్యానము. | అ. ౧. | శివరామకవి. |
| 194 | సారంగ. | సారంగధరచరిత్రము. | అ. 3. | చేమకూర వేంకటకవి. |
| 195 | సిం. నార. | సింహాద్రి నారసింహశతకము. | | గోగులపాటికూర్మరామి |

| సంఖ్య. | గ్రంథసంకేతములు. | గ్రంథనామములు. | గ్రంథముల యందలి అశ్వాసాదుల సంఖ్య. | గ్రంథకర్తల నామములు. |
|--------|-----------------|--|---|-----------------------------------|
| 196 | సీతారా. | సీతారామాంజనేయసంవాదము. | ఆ. 3. | పరశురామపంతుల గురులింగ గమూర్తి. |
| 197 | సీతావి. | సీతావిజయము. (శతకంఠరామ యణము.) | ఆ. ౪. | మర్దనకవి. |
| 198 | సీమం. | సీమంతినీకల్యాణము. | ఆ. ౫. | వెనుమళ్ల సోమమంత్రి. |
| 199 | సుద. | సుదక్షిణాపరిణయము. | ఆ. ౫. | తెనాలి ఆయ్యన్న. |
| 200 | సుదంతా. | సుదంతాపరిణయము (వ్రాతప్రతి) | ఆ. ౪. | అశుభురికవి. |
| 201 | సురా. | సురాభాండేశ్వరము. | ఆ. ౧. | గట్టు ప్రభువు. |
| 202 | సు. శ. | సుమతీశతకము. | | బద్దెనకవి. |
| 203 | సేతు. | సేతుభండము. | ఆ. ౩. | వక్త్రలంక వీరభద్రకవి. |
| 204 | హంస. | హంసవింశతి. | ఆ. ౫. | అయ్యలరాజు నారాయణా మాత్యుడు. |
| 205 | హ. న. | హరిశ్చంద్రనల్పాపాఖ్యానము. | ఆ. ౫. | రామరాజభూషణుడు. |
| 206 | హర. | హరవిలాసము. | ఆ. 3. | శ్రీనాథుడు. |
| 207 | హర. వి. | హరభక్తవిలాసము. | | |
| 208 | హరి. | హరివంశము. పూ=పూర్వభాగము. ఉ=ఉత్తరభాగము. | ఆ. F. ఆ. ౧౦. | ఎత్తాప్రగడ. |
| 209 | హరిశ్చ. | హరిశ్చంద్రోపాఖ్యానము. | ఆ. ౫. | శంకరకవి. |
| 210 | హ. వరాహ. | వరాహపురాణము. | ఆ. ౫. | హరిభట్టు. |

(కడమవి స్పష్టము.)

| సంఖ్య. | గ్రంథసంకేతములు. | గ్రంథనామములు. | గ్రంథముల యందలి సర్గాదుల సంఖ్య. | గ్రంథకర్తలనామములు. |
|--------|-----------------|--|---|----------------------------|
| 1 | అమర. | అమరశుభ. | | భానుజి దీక్షితులు. |
| 2 | ఆ. ని. | ఆత్మని సంస్కృతాంగనిఘంటువు. | | నామనశెరామాపుడు. |
| 3 | ఉ. చ. | ఉత్తరరామచరితము. | అంకములు 8. | భవభూతి. |
| 4 | కల్ప. | శబ్దకల్పద్రుమము. (నిఘంటువు) | | సర్. రాజారాధాకాంతదేవబహదరు. |
| 5 | కాదం. | కాదంబరీ కావ్యము. | భాగములు 1. | బాణకవియు, తత్సంకుడు. |
| 6 | కావ్యాద. | కావ్యాదర్శము. | పరిచ్ఛేదములు 3. | దండికవి. |
| 7 | కే. ని. | నానార్థార్థవసంతే పనిఘంటువు. | కాండములు 12. | కేశవమిశ్రుడు. |
| 8 | గీత. | భగవద్గీత. | అధ్యాయములు 18. | వ్యాసమహర్షి. |
| 9 | గీతగో. | గీతగోవిందము. | సర్గములు 12. | జయదేవుడు. |
| 10 | త్రిని. | త్రికాండశేషము. (నిఘంటువు) | కాండములు 3. | పురుషోత్తముడు. |
| 11 | పరా. | పరాశరస్మృతి. | కాండములు 1. | పరాశరమహర్షి. |
| 12 | భట్టి. | భట్టికావ్యము. | సర్గములు 12. | భట్టి. |
| 13 | భామినీ. | భామినీవిలాసము. | ఉల్లాసములు 4. | జగన్నాథపండితరాయలు. |
| 14 | మను. | మనుస్మృతి. | అధ్యాయములు 10. | మనువు. |
| 15 | మహా. | మహావీరచరిత్రము. | అంకములు 2. | భవభూతి. |
| 16 | మాలతీ. | మాలతీమాధవము. | అంకములు 10. | భవభూతి. |
| 17 | మాళవి. | మాళవి కాక్కిమిత్రము. | అంకములు 1. | కాళిదాసుడు. |
| 18 | ముద్రా. | ముద్రారాక్షసము. | అంకములు 8. | విశాఖదత్తుడు. |
| 19 | మూరా. | అనరరాఘవము. | అంకములు 2. | ముగ్ధి. |
| 20 | మృచ్చ. | మృచ్చకటికము. | అంకములు 10. | కూర్మకుడు. |
| 21 | మే. ని. | మేదినిఘంటువు. | | మేనికరుడు. |
| 22 | మేఘ. | మేఘదూతము. | భాగములు 1. | కాళిదాసుడు. |
| 23 | యాజ్ఞ. | యాజ్ఞవల్క్యస్మృతి. ఆచార. ఆచారకాండము. ప్రా. ప్రాయశ్చిత్తకాండము. వ్యవ. వ్యవహారకాండము. | కాండములు 3. | యాజ్ఞవల్క్యమహర్షి. |
| 24 | రత్నా. | రత్నావళి. | అంకములు 8. | శ్రీహర్షదేవుడు. |
| 25 | రస. | రసగంగాధరము. | | జగన్నాథపండితరాయలు. |

| సంఖ్య. | గ్రంథసంకేతములు. | గ్రంథనామములు. | గ్రంథములందలి సర్గాదుల సంఖ్య. | గ్రంథకర్తలనామములు. |
|--------|-----------------|------------------------------|------------------------------|-----------------------|
| 26 | రా. ని. | రాజనిఘంటువు. | వర్ణములు ౨౧. | సరహరిపండితుడు. |
| 27 | వాచ. | వాచస్పత్యనిఘంటువు. | | తారానాథతర్కవాచస్పతి |
| 28 | విక్రమో. | విక్రమోర్వశియము. | అంకములు ౫. | కాళిదాసుడు. |
| 29 | వి. ని. | విశ్వనిఘంటువు. | | మహేశ్వరసూరి. |
| 30 | విల్యము. | విల్యము సంస్కృతాంగ నిఘంటువు. | | సర్. మోనియర్ విల్యము. |
| 31 | వేణీ. | వేణీసంహారము. | అంకములు ౬. | భట్టనారాయణుడు. |
| 32 | వై. ని. | వైజయంతీనిఘంటువు. | కాండములు ౮. | యాదవప్రకాశుడు. |
| 33 | కావ్యం. | అభిజ్ఞానకావ్యంతలము. | అంకములు ౩. | కాళిదాసుడు. |
| 34 | కా. ని. | కాశ్యపనిఘంటువు. | | కాశ్యపుడు. |
| 35 | శిశు. | శిశుపాలవధము. | సర్గములు ౨౦. | మాఘకవి. |
| 36 | సం. కిరా. | కిరాతాద్వనీయము. | సర్గములు ౧౮. | భారవి. |
| 37 | సం. క్ష. సం. | క్షమారసంభవము. | సర్గములు ౧౩. | కాళిదాసుడు. |
| 38 | సం. చం. రా. | చంపూరామాయణము. | కాండములు ౬. | భోజరాజు, లక్ష్మణసూరి. |
| 39 | సం. దశకు. | దశకుమారచరితము. | | దండికవి. |
| 40 | సం. నైవ. | నైవేదీయచరితము. | సర్గములు ౨౨. | శ్రీహరకవి. |
| 41 | సం. పంచ. | పంచతంత్రము. | తంత్రములు ౫. | విష్ణుకర్షి. |
| 42 | సం. ప్రబోధ. | ప్రబోధచంద్రోదయము. | అంకములు ౬. | కృష్ణమిత్రకవి. |
| 43 | సం. భర్తృ. | భర్తృహరినుభాషితము. | శతకములు ౩. | భర్తృహరి. |
| 44 | సం. భాగ. | భాగవతము. | స్కంధములు ౧౨. | వ్యాసమహర్షి. |
| 45 | సం. భార. | భారతము. | పర్వములు ౧౮. | నాగసమహర్షి. |
| 46 | సం. రఘు. | రఘువంశము. | సర్గములు ౧౯. | కాళిదాసుడు. |
| 47 | సం. రామా. | రామాయణము. | కాండములు ౬. | వాల్మీకిమహర్షి. |
| 48 | సా. ద. | సాహిత్యదర్పణము. | పరిచ్ఛేదములు ౧౦. | విశ్వనాథకవిరాజు. |
| 49 | హలా. ని. | అభిధానరత్నమాలానిఘంటువు. | కాండములు ౫. | హలాయఘుడు. |
| 50 | హితో. | హితోపదేశము. | భాగములు ౪. | నాగాయణపండితుడు. |
| 51 | హేమ. ని. | అనేకారంగహమ. | కాండములు ౩. | హేమచంద్రుడు. |

(నిఘంటువు.)



సూర్య రాయాంధ్రనిఘంటువు.

—ॐॐॐॐॐॐॐॐ—

తె.

తె. అప. 'ఒకడు, ఎవ్వడు' అనుసర్వనామములకు వచ్చుమహాత్మివాచక ప్రత్యయము.

ఉదా: ఒక తె, ఒక్క తె, ఎవ తె, ఎవ్వ తె, మొ.

తెంక = తేకువ. వి. (త. తేకు.) శంక, భయము.

సీ. మనకులదై వ మన్ననన లేదేని ద్రిభువనా రాధ్యుం డెంతో లేక. కు. సం. ర. రం. రం. (లక్కలేక అని వ్రాత ప్రతి పా.)

ఉ. తెం కగునోరచూపులును దేకువ తప్పిన యేసబాసలుక, అంకుల బ్రహ్మ యీమసర రాజ్యము నెట్లు సృజించె నక్కటా. చాటు పద్యమణిమంజరి. ౨ భాగము. (తెంకగు=భయముగల.)

తెంకణము. సం=తెంకణము.

గీ. తెంకణాంధ్రకళింగాదిదేశములకు. నాచితే తూపాఖ్యానము. ౨. ౧౬౭.

తెంకాయ=తెంకాయ. వి. (క. తెంగినకాయ. త. తెంగాయ.) నారికేళఫలము, కొబ్బెరకాయ. (శ. ర.)

అ. తెల్లగులువనేరు తెంకాయలోఁ గ్రుక్కి, మన్ను మెత్తి పుటుము మాడకుండ, నెత్తి గ్రాహి యైననింగువతో నూరి, పోకలంత గొన్నఁ బోలియు గ్రహణి. చి. కి. (చి. ని.)

తెంకి=తెంకి. వి. స్థానము, నివాసస్థానము.

చ. మెకములఁ బట్టి కట్ట వల మీఁటి చనం జన నీక యాగి తెంకిక జనఁజేయ బోనునకుఁ గిల్కలుపఁ ... వి. క. తేకుంగారు. తెంకియనుటయును (తెంకాయలతో తెంచు¹.)

ఉ. తెంకులు వేదముల్ రఘుపతీ శరణాగత వజ్రపంజరా. వజ్రపంజరశతకము.

జ: తెంకిపట్టు.

తెంకిపట్టు=తెంకిపట్టు. వి. (తెంకి + పట్టు.) ఉనికి పట్టు, స్థానము.

సీ. ఇవి గుఱ్ఱపు మొగంబుచివురాకుఁబోడులఁ దె గి చెట్లఁ గట్టిన తెంకిపట్టులు...రామా. ౩. ౧౫౭.

తెంచు¹=తెంచు, తెంపు, తెంపు. స. క్రి. (✓తెగు) తెగఁజేయు, నఱుకు, ఖండించు.

గీ... నేల, వ్రాలె వికలాంగియై తెంచివై వ నెండ, దాకి వందినతీగచందంబు దోచ. భార. శ్రీ. ౧. ౧౮౧.

కా... తలిరాకుఁగైదువులఁ దోడ్తో, దాల్చిలేఁ దీగలక, నే తెంచె స్వగదేకవిక్రమకళాపీ రండు మారుం దొంగి. పి. శకుం. ౨. ౧౨౧.

రగడ. తెరవ యెచటనుండి పాటుతెంచి తెంచితే సరాలు. వరాహ. ౩. ౯౨.

తెంచు². అ. క్రి. ౧. (ఇది గమనార్థకక్రియల తోఁగూడి శబ్దపల్లవ మై ఆగమనార్థ మిచ్చును.) ఉదా: అరుగుదెంచు, చనుదెంచు, మొ.

౨. కొన్ని క్రియలకు స్వార్థమున అనుప్రయుక్త మగును.

ఉదా: అగుదెంచు, పడుతెంచు, తో తెంచు², మొ.

౩. ఇది కొన్ని పదముల కనుప్రయుక్తమై అర్థ విశేషములను తెలుపును. (తెంచు¹.)

(ఈశబ్దపల్లనము లన్నింటికి తెచ్చుధాతువునకు వలె “చనుదేక, చనుదేరక, తోతేక, తోతేరక, తోతేక” మున్నగురూపములు సిద్ధించును.)

తెండు = తేడు. అ. క్రి. పరుండు, శయనించు.

గీ. అతివ పూర్ణేందుభీతిఁ దదశ్శకాలఁ, దెండియతఁడందు నినుమడితీండ్రఁదోఁప. ఆము.

గ. ౧౪౬.

ఉ... నెమరువెట్టుచు నందినియట్టు నాకుచుం, బచ్చికఁ దెండి యున్నయది భామిని వేలుపుటావు చూచితే. పారి. ౨. ౯౫.

తెందెగ. అవ్య. ద్రు. (తెగ + తెగ) అతిశయముగా, మిక్కిలి.

క... వనితలు చెలి కిం, పొంద నెడ గంద మిడుతటిఁ, దెందెగఁ బైపైని బూలతేనియ గురినెక. ప్రబంధ. ౫౩౦.

తెందెప్ప = తెందేప.

క. అందల మందల లేకిపుడం దలమంద లయియున్న వయ్య మెకంబుల్, చెందామరకొల నివలెక, దెందెప్ప లవేమి నెప్ప దేవుఁ డెఱుంగుక. సారంగ. ౧. ౬౭. (శ.ర. పా. ‘తెందేపలు’ ముద్రిపా.)

తెందేప = తెందెప్ప. విణ. (తేప + తేప) అపారము, అమితము.

ద్వి. ఆపూర్ణసదనాంబరాదులతోడ, దీపించు నిరులఁ దెందేపగా నొసఁగి. అ. మ. క. ౩. ౧౫౭ పా. ౨ పం.

గీ. అందుఁ దెందేపలుగ సిరుల్ గ్రందుకొనఁగఁ, బుడమి వెలసె హుమామియాపుడమి తేడు. యయా. ౧. ౧౬.

తెండు. వి. తుప్ప.

క. తెంపలు గలయడవులఁ దగి, లింప నిలింపా హితుల్ సునింగము లెగయక, బెం పెసఁ

గఁ బావకుడు... దశా. ౨. ౫౮.

క... జంబుకవ్యాఘ్రంబుల్.

ఉ. తీరక పోయి పోయి బలుదెంపలఁ గంపల నేళ్ల బీళ్ల... చెట్ల గట్ల నా, హారమతిం జరించి జరరానల మాఱక వచ్చి క్రమ్మఱక. వేం. పంచ. ౧. ౪౯౨, ౪౯౩.

తెంపరి. విణ. (తెంపు + అరి) ౧. సాహసినకుడు; సాహసముకలది; శూరుడు.

క. చంపినఁ జచ్చెద ననుచును, గంపింపక యోరిపలువ కఠినోక్తుల నక, గుంపించెడు చావునకుం, దెంపరి వై పదరువాని తెఱఁగునఁ గుమతీ. భాగ. ౭. ౨౭౦.

క. తెంపరిమాటులు పతికిని, నిండుగునో తండ్రి నీకు నేటికి వల దీ, లంపటుము... రుక్మా. గ. ౧౫౨.

క. కడుఁ దెంపరి యై భూవరుఁ, డుడికడువెడ మడుఁగునడుమ నుతీకె న్నును గ్రాఁ, గడునూని యకొప్పెరఁ దాఁ బడి వెడలినవాఁడు నీళ్లఁ బడు టరు దొక్కో. ద్వా. ౮. ౧౮౩.

సీ. చుఱుకరి యనఁగఁ దెంపరి యన శూరాభిధానంబు గాఁగను దనరుచుండు. ఆం. భా. ౨. ౧౮౫.

౨. క్రూరుడు; క్రూరము, కఠినము.

ఉ. తెంపరి వై పారింబారిని దేవకిబిడ్డలఁ జిన్ని కుట్టలం, జంపితివి... భాగ. ౧౦ పూ. ౧౫౪.

క... తెంపరి నై కూడిన పెండిలిఁ, జెఱిచితి నా కన్నఁ గప్పశీలుండు గలఁడే. వేం. పంచ. ౪. ౨౪౪.

తెంపాడు. స. క్రి. (తెంపు + అడు) సాహసవాక్యములాడు; నిందించు, దూఱు.

మ. తగునే న న్నిటు లాడ నీకు ననవద్యం బైన సద్వర్తనా, దిగుణోఘంబుల కుద్ద నా తెఱుఁ

గనే తెంపాడ యుక్తంబె... భా. రా. యు. 2385.

తెంపి. వి. వితంతువు, విధవ.

గీ. పటచు తెంపికి నిత్యసాభాగ్య మస్తు. క్రీడా. 208.

విణ. భిన్నము, భిన్నము, తెగినది.

ద్వి. చింపిగొడ్డులను గ్రున్నినశరీరములు, తెంపి జన్మిదములుఁ దెరలును జాల. పండితా. పర్వ. 3371 పా.

తెంపు = తెంపు, తెంచు, తెంచు. స. క్రి. (✓తెగు) తెంచు, ఖండించు. (శ. ర. ప్రా.) వి. గ. తెగుట (శ. ర.) 1. తెంచుట, ఖండనము. (ప్రా.) 3. తెగువ, సాహసము.

ఉ. తెం పెసలారఁగా మనల దీక్షిని యున్నది యొక్కలేమ... కాశీ. 1. 238.

గీ. అధిప నీతనయుండు గయ్యంబువొడుచు, తెంపు వదలక విధవంబువెంపు మెఱసె. భార. భీష్మ. గ. 181.

ఆ. అకట తండ్రీ సచ్చినంతనుండియు మము, నరసి ప్రాచినట్టియనుఁగుఁడతఁ, జంప మదిఁ దలంచుతెంపు నూచితే రాజ్యధర్మ మింత క్రూరకర్త మగునె. భార. భీష్మ. 3. 208.

౪. బలాత్కారము, బలవంతము.

ద్వి. 'వేద నే నని నోరఁ చేవులుఁ జూపఁ, బోదురే బుణముఁ దెంపునఁ గొనువారు.

ద్వి. హరిశ్చ. ఉ. 102 పం.

తెంపుంబడి. విణ. (✓తెంపు) సాహసికుఁడు; మోటు, మూర్ఖుఁడు.

శా. చాతుర్యంబులచెంతఁ జెందఁడు కులాచారంబు గోరండు... రతితత్త్వప్రాధుఁడుం గాఁడు భా, మా తెంపుంబడి యైనయీవికటవర్తం జెప్పఁగాఁ గూడునే. దశకు. 2. 17.

(తెంపుంబాడి అని ప్రాతప్రతిపా.)

తెంపునేయు. అ. క్రి. (తెంపు + చేయు) సాహసించు.

వ... అని తెంపునేసి యగ్నిప్రవేశంబున కాయితం బై యున్న సమయంబున... వార. 3. 71.

తెక తెక. వి. గ. ఉడుకుట, క్రాగుట మున్నగు వానియం దగుధ్వని కనుకరణము.

సీ. ఉదకంబు తెకతెక నుడుక మీఁదికి రాక మడుగులమీనంబు లడుగు చేర. వరాహ. 2. 18.

చ. ఒకయెడఁ జక్రవాకము పయోరహమిత్తుని నేడియెండచేఁ, దెకతెక గ్రాగుతమివిరితే నియ తెక్కులఁ జల్లనార్చి కాంతకుఁ దని వార నిచ్చె... పారి. ౪. 22.

1. కాలుట, ఎండకాయుట, పరితపించుటమున్న గువాని కనుకరణము.

సీ. సికతాతలాధ్వగు తెకతెక నడుగంట దుప్పట్లు ద్రొక్కి పాడుకలు దలఁప. రా. వి. 7. 100.

క. ఒకకొంతదవ్వు చనిచని, తెకతెక నెగలెగయు నెండతెరలం బొరలక. రామా. 7. 30.

గీ. బోటుల నొకింత తనుఁ బాసిపోనికూర్చి, బోటుల మొఱంగి తెకతెక బొక్కిపడెడు. చమ. 3. ౪౮.

గీ. చిత్తము తెకతెక నుడికి మెత్తపడియె. పరమ. గ. 108.

3. తాపము.

సీ. త్రిమృట కోర్పును దెకతెక మోహించుఁ దమక మెన్నక నవ్వుఁ దగల దెచట. కళాశాస్త్రము. గ. 101.

తెకతేర. క్రి. విణ. (తేర + తేర) గ. మిక్కిలి అనాయాసముగా, కడుసులభముగా.

క. మగఁ డాపట్టెంబునఁ దలఁ, దెగఁగొట్టిన

గొట్టుగాక తెక్కతేరగ నీ, కగవిడిచి పోయె
దనె...కళా. 3. ౧౯౧. (తెక్కతేరగ అప
మద్రి.)

సీ...తోడియిందిరను గొస్తుభము నెవ్వఁ, డధి
పుండ్రే ధరియించె నతఁడె చేకొనుఁ గాక
తెక్కతేర యిది యేమి యొకరిసామె. పారి.
౪. ౫౮.

౨. నిష్కారణముగా, నిర్దేతుకముగా; వ్యర్థము
గా, వృథాగా.

గీ. ఇతని క్కడిసామ్రాజ్య మేడబ్రదుకు, చెడి
యెఁ దెక్కతేర యనుచుఁ గేరడము లాడె.
వేం. పంచ. ౧. 3౬౯.

గీ. ప్రాణ మేటికిఁ దెక్కతేర పాపికోనఁగ. వేం.
పంచ. 3. ౧౨౨. (శ. ర. పా.) ద్వి. పర
మ. ౬. ౪౩౩ పా. ౨ పం.

తెక్కరము. వి. విలాసము, ఒయ్యారము.

సీ...తెక్కు తెక్కర మెమ్మె తెక్కు టీకు...
హోయ లనఁగ విలాస మొప్పుచుండు. ఆం.
భా. ౧. ౧౩౯. (శ. ర. ప్రా. తెక్కర
ప్రాతప్రతి పా.)

తెక్కలి. విణ. (సం. తస్కరః) ౧. చోరుఁడు,
దొంగ.

చ...ఆత్మవెం, దెవు లయిన నలం బయినఁ దె
క్కలి యైన మృగాగ్నులైన...తీర్పు చే,
లవుతను పూరకే చెడకెల న్నృకు నొక్కనిఁ
బ్రోచు టొప్పుదే. ఆము. ౬. 3౦.

౨. రహస్యము; రహస్యకృత్యము.

చ. అరుదుగఁ దమ్మభూవిభునియన్ననిదాడికి
నోడి శాత్రువుల్, దిరుగనిదొంకలుక బడని
తెక్కలిపెంకులు...లేవు భూసలిక. వి. పు.
పీఠి. ౪౪.

క. కలలాన నైనఁ బురుషునిఁ, దెలియం జూడని
కళావతీతిలకము తెక్కలిగర్భము దాల్చునె

యని, నలుగురు విని నిందచేసి నవ్వఁగ వల
నెక. చెన్న. ౧. ౧౩౩.

3. పంచకము, పంచకుడు, మాయావి.

క. తెక్కలిరావణబాంధవ, మెక్కడఁ దో
డయ్యె నీకు హృదయేశ్వర...మై. 3. ౧౫౩.

ఉ. తెక్కలిచాడిమాటలె మదిం బదిలంబుగ
నమ్మి మిత్తిచేఁ, జిక్కితి నేమి నేయఁదగుఁ
జెందినదుర్దశ మాన్ప వచ్చునే. చెన్న. 3.
3౦౯. (తెక్కడి ముద్రిపా.)

మ. మలయం తెక్కడఁ గాళి యెక్కడ నస
న్వారంబు పాటించి తెక్కలిదైవం బిటు నా
కు నీయహితముం గావించునే...కాశీ. ౫.
౧౬౩.

౪. బాధకుఁడు, కష్టపెట్టువాఁడు; క్రూరుఁడు,
క్రూరము.

ద్వి. అక్కట యక్రూరుఁ డనువాఁడు మనకుఁ,
దెక్కలివలె నిటుఁ దే కల తెచ్చె, సక్రూరుఁ
డగువీని జను లెల్లఁ గూడి, యక్రూరుఁ డని
చీరు టణకంబు గాదె. ద్వి. భాగ. ౨. ౪౫.

క. అక్కట యుసురులవిం దగు, నిక్కోతుల
మిన్న కిప్పు డిట్టిదొసంగుల్, దెక్కలిద
య్యం బింతయు, నక్కటికము లేక యిట్లు
హత్తించెనొకో. అచ్చ. ౮. సుం. ౧౬౮.

వి. ౧. దొంగతనము, చౌర్యము.

సీ. పరఁగుఁ దెక్కలి యన బందిపో టనఁగను
...దొంగతన మనంగఁ జౌర్యంబు చెల్లు...
ఆం. భా. ౨. ౨౯౨.

సీ. అధ్వరాదికసత్క్రియ ల్పివ ర్తింపక తెక్క
లిబంది యేదిక్కులందుఁ, దలు చయ్యె...
భార. శాం. ౨. ౮౯.

క. కొనిపోవరాదు తెరువునఁ, గనకము తెక్కలి
ఘనంబు కాకున్నను మో, వసురాదు పెద్దహే
మంబు...కేయూర. 3. 3౧౬.

౨. పంచన, మోసము,

ఉ...మహాన్నతపీఠ మలంకరించునిక, డెక్క
లిం దాకి ధాత యిలఁ ద్రెళ్లెడునట్లుగఁ
జేసె...భార. శబ్య. ౨. ౪౦౨.

3. ప్రమాదము, పొరపాటు.

క. అక్కట నాగురుపుత్రుం, డెక్కలిం గోల్ప
డితి నెద్ది తెఱంగో విప్రుం, డెక్కడి కెక్క
డఁ దలఁచెను, దృక్కరణోన్మాద మింతలీ
వ్రం బగునే. భోజరా. ౪. ౨౩౦.

౪. బాధ, కష్టము.

ద్వి. నీసతితోఁ బొందు నీతోంటిసెంపుఁ, బడ
యు మీ వింక నీపదను దప్పినను, గడపట
నీవు తెక్కలిం జత్తువు... ద్వి. హరిశ్చ.
ఉ. ౨౫౧౬ పం.

జ: తెక్కలికాడు, తెక్కలిగోను, తెక్కలిపా
టు, తెక్కలీడు.

తెక్కలికాడు = తెక్కలీడు. విణ. (తెక్కలి
+ కాడు- స్వార్థమున) ౧. అపహర్త, దొంగ.
తరువోజ. ధృతి దూలఁ జన నవి తిరిగె వెన్నె
నుకఁ, డెక్కలికాణుఁ దోలెంచి రాతనికి.
భార. శ్రీ. ౧. ౪౩.

నీ. కరుణారసంబు తెక్కలికాడు మదిచొక్క
పాతకంబులపాలిపట్టుగొమ్మ. గీ. కలశపాథో
ధిపుత్రిశ్రేగంటిచూడ్కి, గాని రాజులసేర
మి గాదునువ్వె. రాజ. చ. ౨. ౨౧.

క. చదువుల తెక్కలికానిం, జిదిమి నలువకలక
దీటిచితి వీవె కదా. అచ్చ. రా. బాల.
౧౫౧.

క. ముచ్చులు తెక్కలికాండ్రుం, జొచ్చిలి యొ
ప్పింతు రెపుడు జూదపుసభలందు...విజ్ఞా.
ప్రా. ౪౦.

౨. వంచకుడు, మోసగాడు.

క. హిత మొనరించెద నంచుక, ధృతరాష్ట్రిత
నూభవునకుఁ డెక్కలికాఁడై, మృతి యొన

రించెం దానును, మృతుఁ డయ్యెను భ్రాతృపు
త్ర మిత్రయుతముగక. భార. శ్రీ. ౨.
౧౩౭.

ఉ. అక్కట యిట్టు లాడఁ దగునన్న యనన్త రం
గామచారి యా, తెక్కలికాని నాడుపగిదిక
... చెన్న. ౨. ౩౩.

తెక్కలిగొ(కొ)ను. స. క్రి. (తెక్కలి +
కొను) ౧. అపహరించు, ఎత్తుకొనిపోవు.

క... ఒక్కరుండ యమృతముఁ డెక్కలిగొని
యాస్వాదింపక ... భార. ఆది. ౨. ౧౦౪.

నీ. కన్నంబువెట్టి తెక్కలిగొని యంకంబు పలు
పురతో నాడి బందివెట్టి. దశకు. ౬. ౯౫.
౨. సంహరించు, చంపు.

ఉ. నిక్కము మాకుఁ జిత్తములు నీ రగుచున్నవి
కూరసత్వము, తెక్కలిగొన్న బొక్కిపడ
దే మదిలో నిను గన్నతల్లియుక. ఉ. హరి.
౨. ౧౩౨.

తెక్కలిపాటు. వి. (✓తెక్కలి) విపత్తు, ఆపద.
ఉ. ఎక్కడ నెల్లలోకముల నెవ్వరుఁ గోరని
కోర్కి నేడు మా, తెక్కలిపాటుకై తివిరి
దేహము వేడఁగ వచ్చినారము...భాగ. ౬.
౩౪౯.

తెక్కలీడు = తెక్కలికాడు. (తెక్కలి +
కాడు-స్వార్థమున.)

నీ. లంకాధిపతితలలకు గండకత్తెర కేవలీహృద
యరాజీవహేలి. గీ. త్రిపురవనితలయీలువు
తెక్కలీడు. వరాహ. ౫. ౫౯.

తెక్కు = తెక్కు. వి. ఉబ్బు, పొంగు; గర్వము.
ఉ. చుక్కలరాణివాసములసోయగ పుంజనుడో
యి తెక్కునం, జిక్కన యైనయక్కు యదు
సింహుడు బాణపరంపరాహతిక, వక్కులు
నేయఁగా... పారి. ౫. ౧౦. (తెక్కు.
ముద్రి.)

జ: తెక్కలకాడు.

తెక్కలకాడు. విణ. (తెక్కలు + కాడు)
గర్వముకలవాడు.

ద్వి. ముక్కంటి కెన యైనమునియల్లమయ్య, తె
క్కలకాడు మద్దెలయలముండు. ప్రభు.

౨. (చి. ని.)

తెగ = తెవ. వి. గ. (ఎక్క-నెట్టిన) నారి, అల్లె
త్రాడు, శింజిని.

క. అని తెగ నిండఁ దిగిచి యేసిన నయ్యత్తం
బు రోదనీకుహరంబుక, దనమెఱుఁగుల నిం
చుచు... భార. కర్ణ. ౩. ౩౬౦.

గీ. అధిప సర్వాత్మహుతి యై యతిశయిల్లునత్త
మునఁ జిత్తముగఁ దెగయంద తునిమె, నమ్మ
హాత్తంబు... భార. ద్రో. ౩. ౨౦౫.

క...దనుజుం దేసెక, జగదేకనాథుమీఁదను,
దెగ నిండఁగఁ దిగిచి యొక్కదివ్యశరంబుక.
ఉ. హరి. గ. ౧౫౨.

౨. జ్యాకర్షణము, బాణములు ప్రయోగించుట
కై వింటినారిని లాగుట.

సీ. తెగయనఁగా గడిదేఱును జ్యాకృష్టి...ఆం.
భా. ౨. ౨౧౨.

క. ఇవి నీ తెగకొలఁదివి వీరఁ నోదమునప్పుడధి
కరభసము లగుమ, ద్వివిధాటోపములకుఁ జా,
లవు విల్లిది నూలువేలలా వరయంగుక. భార.
విరా. ౪. ౧౦౬.

ద్వి. నా తెగ కేల పినాకివిల్లిలుచు, నాతతభుజ
సత్త్వ మట్టిదె నాకు. రం. రా. బాల. ౭౯
పా. ౧౧ పం.

ద్వి. తెగఁ గొన నిలువదు దీని నాయెదుటఁ, బా
గడితి పలుమాటు భూపాల యనుచు, రం.
రా. బాల. ౬౬ పా. ౫ పం.

౩. నిడుపు, దెర్పుము.

రగడ. తెల్లనిజల్లులు వింజామరములుఁ దెగ గల
సవరా లేనికొమ్ములు. కవిక. ౩. ౧౯౫.

క. పొగరెక్కినమాఁపురములు, దెగ గలవాలము
లు తెలదేహంబులు... వృషభగణము మె
ల్లన నడచెక. భాగ. ౧౦ పూ. ౮౯౭.

౪. విధము, పద్ధతి.

సీ. మగమీల నగఁ జాలుతెగఁ గీలుకొనువాలు
కనుఁగన కొకవింతకాంతి యొదవె. హరి.
౧. ౫౬.

౫. వెరవు, ఉపాయము.

ద్వి. అగలక మునినాథునప్పున కొక్క, తెగ
నేయవలయు నోదేవి యెఱున. ద్వి. హరి
శ్చ. ఉ. ౧౬ పం.

ద్వి. ఎడవక నను విక్రయించి చెల్లింపు, కడఁ
బడుఁ గొంతైనఁ గౌశికుఋణము, కడమకు
నొకతెగ గల్గు నెల్లిటికి. ద్వి. హరిశ్చ. ఉ.
౨౧౧ పం.

౬. ఉద్ది, పక్షము.

క. మగపిండు మగువపిండును, దెగ లేర్పడి
చల్లులాడ...కట. ౨. ౮౬.

గీ. నీతలోఁ గూడి రఘువీరశేఖరుండు, బాలలు
స్వపక్షమున నీతపక్షమునను, జల్లుపోరాడఁ
గనుఁగొంచు సరసిఁ దేలే.

క. తన తెగమగువలు రఘురా, ముని తెగ కామిను
ల మించి ముంచిన నగు న, జనకజనగవులదీ
రిక, యనిమిషదీరి కవిలాస మయ్యెడఁ గాం
చెక. ఉ. రా. ౬. ౯౮, ౯౯.

౭. సమాహము, గుంపు.

చ...తనయానవాలు రఘునాయకుఁ డెవ్వరిచే
తి కిచ్చెనో, మన తెగలోఁ దలంచికొనుమా
యపు డన్నియుఁ గాననయ్యెనుక. రామా.
౬. ౮౦.

సీ. ప్రసవోదండుండు పాశంబు తగిలింప
నెగయుమిణుంగులు తెగ లనంగ. రా. వి.
౩. ౭. అచ్చ. రా. యు. ౨౩౬.

౮. కులము, జాతి.

క. విను రక్క-ములును నేల్పులు, ననియెడునీ
రెండుతెగల నాకు క్షుద్రు నీ, వునుగద నడి
పెడువారు... యయా. 3. ౧౦౨.

తెగబారెడు=అతిదీర్ఘము.

క. తెగబారె డనటిమేలిమి, చిగురాకులు వైచి
జలము చిలికించుటయున్. రా.వి. ౨. ౯౭.

క. నెలు లనగ నెంత తీపే, పురిగొని తెగ
బారెడేసి పొడమెడు మీరే, మురుపుగ జడ
యలెదరు... శుక. ౨. ౨౩౩. మనుచ. 3. ౬.

జ: తెగగొను, తెగదీయు, తెగవాపు.

తెగఁగొట్టు. స. క్రి. (తెగన్ + కొట్టు) ఖండిం
చు, నలుకు.

గీ...గట్టు తెగఁగొట్టువజ్రమునను, జంభుసంభేద
మేమి యాశ్చర్య మనగ. దశా. ౨. ౪౨౨.

క. మగఁ డాపట్టెంబునఁ దలఁ, దెగఁగొట్టినఁ
గొట్టుగాక... కళా. 3. ౧౯౧.

తెగఁగోయు. స. క్రి. (తెగన్ + గోయు) ౧.
నలుకు, ఖండించు.

ఉ...మానిమానము తద్దనధైర్యకతోరశృంఖ
లా, సంతతి యెంతయుం గుసుమశక్తికలం
దెగఁగోసివైచుచున్. కళా. 3. ౨౦.

ద్వి. ఒగి యతీశ్వరుపోల్కి నుట్టులతోడఁ, దెగఁ
గోసికొన్నాడొ తెగువతో మున్నె. ద్వి.
పరమ. ౪. ౨౦౧ పా. ౧౪ పం.

౨. అపవయించు, పోఁగొట్టు.

కా. ఆయిత్వోకుడు నిట్లు రంగపతి కత్యంతం
బు నిత్యోత్సవ, క్రియోగంబులు చేయుచుం
గుజనులన్ శీఘ్రించి వర్ణాశ్రమా, పాయం
బుల్ దెగఁగోయుచున్ ... కకు. ౪. ౨౩.

తెగఁజూచు. స. క్రి. (తెగన్ + చూచు. ఇట
చూచుధాతువు ప్రేరణార్థము.) వధించు,
చంపు.

గీ. వానిఁ దెగఁజూడ వె తేని వాయువుల్,

నీవు గనుఁగొన నురి నైన నీర నైన... మేను
దొఱఁగుదు ... భార. విరా. ౨. ౨౯.

క...ఆ, వైవిరి నికం దెగఁజూచెద, సారథి మన
రథముఁ దెచ్చు చయ్యన ననగన్. ఉ. రా.
3. 3౪౩.

క. నీచమతి నన్ను నెవ్వఁడు, చూచిన నారా
త్రిలోనఁ జూతురు తెగఁ దా, రాచపలు
... భార. విరా. ౧. 3౨౪. (ఈ ప్రయోగ
మున ఈపదమునందలి భాగములు వ్యుత్క్రమ
ముగా కనబడుచున్నవి.)

తెగఁబడు. అ. క్రి. (తెగన్ + పడు-స్వార్థమున.)
తెగు, సాహసించు.

క. మొగమున మీసము గల్గిన, మగవాఁ డైతే
గడిందిమగటిమి మీఱన్, దెగఁబడి పోట్లాడ
వలెన్, బిగు నేమిర రాచములుచ విడుతు నె
నిన్నున్. అహ. ౧. ౮౮.

తెగఁబాటు. వి. (√తెగఁబడు.) సాహసము.

చ. పగతుని నాయితంపుఁదెగఁబాటునఁ బైపడి
గెల్వ నేర్పినన్, మగటిమి దూలుటే దొ
సఁగుమాలగ దానవుఁ జంపు మెమ్మెయిన్.
నిర్వ. ౧౦. ౧౯. (శ. ర. పా. 'అనాయ
తంపుట' పాటు' ముద్రి.)

తెగఁబాటు=తెగించు. అ. క్రి. (తెగన్ + పాటు-
స్వార్థమున.) తెగు, సాహసించు; విజృంభించు,
ఉద్రేకించు.

చ. పలుకునె యిట్లు గొంతి విని బమెరపోయితి
మింత బెట్టిదం, బు లగునె మాట లయ్యమ
యుఁ బుట్టుడు గృష్ణుడుఁ గార్యవాద
ముల్, పలికెడువార లిట్లు దెగఁబాటిరి...
భార. ఉద్యో. ౪. ౨౨.

క. తడవయ్యె నితఁడు మన కెక్కడిబంధుం డేల
కృప దెగఁబాటుము నా, వుడుఁ గీ లెడపిన
జంతము, మడుపునఁ బడ నేనె నతని వాసవి

యధిపా. భార. ద్రో. 3. 28.

గీ. పన్నిదము సలు మని తెగబాటి పలికె.

భార. ఆను. ౧. ౧౯౦.

ఉ. పచ్చనివింటివాడు తెగబాటక నిన్నిపు
డింతదవ్వ రానిచ్చునె ... రాజ. చ.
3. 2౫.

తెగగొను = తెగవాపు. అ. క్రి. (తెగ + కొను)

బాణప్రయోగమునకై నారిలాగు, బ్యాకర్లణము
నేయు.

గీ. అన్న రేంద్రుడు మతీయుఁ గెంపాటుచూ
డ్చి, నిగుడ బ్రహ్మత్రయ మరి బోసి తెగగొ
నంగ. భా. రా. యు. ౨౨౦.

క... ఇది విష్ణుదేవుకారుక మీచూ, పము నెక్కు
వెట్టి పటువేగముతోఁ దెగగొనక పోవఁగా
నీ ననుడు. భా. రా. బాల. 2౪౪.

స. క్రి. ౧. (బాణము) సంధించు, కూర్చు.

క. తెగగొని బ్రహ్మత్రయ యే, దగ నేసిన
నొకటి నొకటి దాగొని రెండు, గగనం
బంతయుఁ దేజస్సుగితముగాఁ జేసె... భార.
ఉద్యో. ౪. 3౪౬.

కా. అవేళకై సురవల్లభుండు మృగయుం డై వెం
బడిక రోయుచుక, దా వింటుక దెగగొ
న్న కోల కరికర్ణస్త్వ పింఛంబుసం, భావింపక
... వరాహ. ౧౨. 3౪.

౨. ఎక్కువెట్టు.

ప... విల్లుం దెగగొని వాలంపవెల్లిం బెల్లుగాఁ
బఱపిన... పి. శకుం. 3. ౧౧3.

తెగచు. అ. క్రి. కలఁగు, ఊభపడు.

గీ. చెన్ను దటిగినసాగసుతో విన్ననైన, దేవ
యానఁ గనుంగొని తెగచి వగచి. యయా.
3. ౨౨.

క... వనచంద్రికావై భవంబును వనకేళిపలాశదో
జాదంబు నగుటకు వగచి వగచి తెగచి కడుపు

చుమ్ముచుట్టి కన్నీరుట్టిపడం బొట్టుపార
లగుచుండు నంత ... పాండు. 3. ౨౪.

తెగటార్చు (ట్రుచు). స. క్రి. (✓ తెగటాటు.)

౧. చంపు; నశింపజేయు, పోగొట్టు.

ఉ. మంటయుఁ బోని శాస్త్ర వసమాజము నించుక
యేనిశంక లే, కంటఁగఁ దాకి వెండి తెగ
టార్చె మహాద్భుతశక్తికాలి ... భార. విరా.
3. ౨౨౪.

నీ... నులిమెను దెగటార్చెఁ జదివెఁ జంపె...

గీ... చెండె ననంగఁ బొందగు వధించె, ననుటకు
సమాఖ్య రై... ఆం. భా. 3. ౧౨3.

మ. ప్రతిపక్షం దెగటార్చు నంగుళిశాస్త్ర
స్సోటమాత్రంబునక. కాశీ. 3. ౧౯౦.

క. తెగఁ దీర్చక తగ నార్చక, తెగటార్చక
కడమ కొంత దిక్కుగ నున్నక, జగతీశ
యప్ప నన్నియుఁ బగయును గడుఁ బెరుఁగుఁ
గీడు వాటిల్లుఁ దుదిక. భార. శాం. 3.
౨౭౬.

౨. (బుణము) తీర్చు, ఆపాకరించు.

ద్వి. మన కెవ్వరండు సంబంధిబాంధవులు, మన
యప్ప తెగటార్చ మది నేడువారు. ద్వి.
హరిశ్చ. ఉ. ౯.

తెగటాటు. అ. క్రి. (తెగటు + టాటు) ౧. చచ్చు;
నశించు.

నీ. బలము నాగాయతస్థాణసమం బగునమ్మనో
రా జట్టె యడవిచిచ్చు. గీ. వలనఁ దెగటా
టె నే మనఁ గలదు... భార. ఆశ్ర. ౨.
౧౬౧.

నీ. అడుండు తెగ నశవడుండు తెగటాటె
రక్తరోముడు నీలై రణములోన. మొల్లరా.
సుం. ౧౫౯. మనుచ. 3. ౪౦.

క. లోకంబులు తెగటాటఁగ, నేకారవ మైన
యిచట నిబ్బాటుండు... భార. ఆర. ౪.
౨౫౪.

౧. దీనితమున్నంతము, క్రి. విణ. వలె పూర్తిగా, నిశ్చేషముగా, అనునర్థమున నుపయోగింపఁబడును.

సీ. మాకుఁ జూడంగ సామసిలి పడ్డది గాని తెగటాఱఁ జచ్చుట తెలియరాదు. వరాహ. ౧౦. ౪౫.

తెగటాఱుపు(ర్పు.) వి. ($\sqrt{\text{తెగటార్పు}}$) చంపుట, హింస.

గీ... తెగటార్పు పరిమార్పు, పొరిగోనుట పిల్కుమార్పు చంపుట తునుముట, యనఁగఁ దగు హింస... ఆం. భా. ౨. ౨౨౪.

తెగటు. వి. త్రుళ్లు, గర్వము. (తే.ర. చి.ని.ప్రో.) జ: తెగటార్పు, తెగటాఱు, తెగటాఱుపు.

తెగడ. వి. (సం. త్రివృతా.) త్రివృత, ఒకానొకయోషధిశ్శి.

సీ... త్రిపుట వెలయుఁ దెగడ యనిన. ఆం. భా. ౨. ౫౭.

తెగడిక = తెగడు. వి. ($\sqrt{\text{తెగడు}}$)

సీ... ఈసడింపు తెగడు తెగడిక... రోత రొచ్చు... ఏవగింపు నా నవవాదసంజ్ఞ యైయలరుచుండు. ఆం. భా. ౧. ౧౧౫.

తెగడు = తెవడు. స. క్రి. ౧. నిందించు, దూషించు.

క. తగువార లూరులు దెగడుట, పొగడుట యగుపలుకుపాంతః బోవరు... భార. కర్ణ. ౧. ౩౧౩.

క. తనబుద్ధి యొక్కకన్నను, నొనరినహితమం త్రిబుద్ధి యొక్కకన్నను గాఁ, గని సంచరింపనేరని, జననాథుని జగము దెగడు జాత్యంధునిఁగా. విక్ర. ౩. ౩౨. భార. విరా. ౪. ౬౬.

౨. తిరస్కరించు, అధఃకరించు.

సీ. కరువలి నుడియుమిఁ గదలక చెన్నొందు నెఱవిరితముల నుఱక తెగడి. గీ. తనవిలోచన

ములు... భార. విరా. ౨. ౮౩. (ఇటు బోపమ్యద్యోతకము.)

సీ. వనరాశి దగుమెత్తదన మెర్చి యేచు లేబల మని బాడబానలముఁ దెగడు. కు. సం. ౧౦. ౫౨౬. ద్వి. హరిశ్చ. ఉ. ౩౩౮.

క. వలతేని దెగడునాన్యపు, చెలువము నలువారఁ జూచి చెలి యొక్కతెక్కిం, జలిదిలివలపులఁ గులికెం, జిలజిల మరున్నిలు పెల్లుచెమ్మగిలంగ. రసిక. ౧. ౯౦.

౩. అదలించు, బెదరించు.

క... చింతాజలనిధి, దేలుచుఁ గ్రనేయుసఖులఁ దెగడుచుఁ గంట. వసు. ౩. ౧౩౧.

౪. ఆక్షేపించు; పరిహసించు.

గీ. కాంత యేకాంతనేళలఁ గాంతునెడుట, నగుచుఁ దెగడుచు నుండుట తగవు నూవె. కాశీ. ౩. ౬౨.

సీ. ఇన్నాళ్లవలె మన సిచ్చి మాటాడనే యెందు దృష్టి యని కాళింది దెగడె. విజ. వి. ౩. ౨౮. అ. మ. క. ౭౨ పా ౧౨, ౧౩ పం.

౫. ఉపేక్షించు.

ద్వి. తగవు మీఱఁగ నన్న దయఁ జూడరయ్య, తెగడక నా కోక్కదిక్కు గారయ్య. ద్వి. హరిశ్చ. ఉ. ౪౦౨.

క. అల్లదెఱుటక... విల్లెక్కిడి యొకచిల్లునఁ, ద్రెల్లింపుము పొలఁతి యనుచుఁ దెగడక దాని. అచ్చ. రా. బాల. ౧౧౨.

౬. నిర్ణయించు, ఏర్పాటుచేయు.

క. జంభాహితుఁ డూర్వశివై, రంభపయిం గరుణకలిమి రహిఁ దన్నటనా, జృంభణలతారతమ్యము, సంభావించుటయ కాని చాలఁడు తెగడ. విక్ర. ౨. ౭౭.

౭. క్రి. ఉపేక్షింపఁబడు.

క. మిగులఁ గడంగండఁ బడియున్, దెగడకదారెల నిపుడు నీమేనలుం, దగుకటి చేలుపుకత

మున, నొగి నుసులులతోడ నిల్చియున్నా
రుసుమి. నీలా. గ. ౬౬. (శ. ర. పా, తె
గకయ, ముద్రి.)

వి. (=తెగడిక) నింద, దూటు.

క...హితకార్యగుతులు సెప్పగఁ దెగ డగుఁ,
బొగ డగు నెదు రోర్వవలయు బుద్ధి గలిగి
నక. భార. కర్. గ. ౩౧౩.

క. జగ మెలుంగఁగ దుశ్శీలుం, డగుభూనాథుం
డు వోయినట్లులె పోఁగాఁ, దెగడుం జేటుఁ
గలిగి వగ, మిగులను మది గలఁగదే యమిత్ర
ధ్వంసీ. భార. సా. గ. ౩౯.

జ: తెగడిక.

తెగదీయు=తెగవాపు. అ. క్రి. (తెగ + తీయు)
బాణప్రయోగమునకై నారి లాగు, జ్యాకర్షణ
ము చేయు.

శ. చందాశీవిషఘోరసాయకము చంచజ్ఞాన్
సమేతంబుగా, నిందారం దెగదీసి లోకము
లు ఘూరిలంగ రామక్షితీ, శుం దాస్ఫోటన
సేసె... భా. రా. కిష్కిం. ౨౨.

తెగనాడు. స. క్రి. (తెగ + ఆడు) నిష్కర్ష
ముగా పలుకు, ఖండితముగా పలుకు; కఠినము
గా పలుకు.

వ...తెగనాడకున్న బోవ రని కన్నీరు దుడిచి
కొని... భార. ఆశ్ర. గ. ౯౫.

గీ. చెలులఁ దెగనాడునీకు నీచేత నాడుతలిరుఁ
బ్రాయంపుముద్దురాచిలుక తోడు. రసిక.
౩. ౯౫.

క. తెగనాడ వలదు నుభలను, మగువకు మన
సియ్యవలదు మహిలో కుమతీ. కు.శ. ౬౨.

౨. పోఁగొట్టు, నశింపజేయు.

మ. అగసం స్తంభనమానిగాతి కటు డాయం
గాక యోర్వాగ్నికిం, దెగనాడక వసపోని
దుర్యశపుటబిడ్డ శక్యమా దాటగఁక. చం.
రా. ౬. ౯౦.

తెగవాపు=తెగదీయు. అ. క్రి. (తెగ + పాపు
వ...అక్కర్లుండు...కారుకగుణంబున సంధించి
తెగవాపినం గని... భార. కర్. ౩. ౪౧౯.
మ. వడిఁ దూణమున నముఁ గైకొనుట తీవ్ర
స్ఫూర్తి సంధించు పేర్పడ లీలం దెగవా
పు పేయుట మదిక భావింపఁగా రాక వి,
లును సై యుండుటయుక...భా. రా. ఆర.
గ. ౨౦౯.

తెగవేటు. వి. (✓తెగవేయు) ఖండనము, నశి
కుడు.

చ. పలుకువెలదికిక మనికప టగుచాలుపుమో
ముదామరల్, గలిగియుఁ బ్రాతపల్కులు
చొకాటముగా నుడువంగ నేరకే, తలతెగ
వేటులం బడియెఁ దా నొక నేరుపుకాఁడె
యంచు నన్నలువను మాటిమాటికిని నవ్వదు
రచ్చటి నేలవేలుపుల్. అచ్చ. రా. బాల.
౩౯.

తెగవే(వే)యు. స. క్రి. (తెగ + వేయు)
ఖండించు, నశికు.

క. ఆసంకులనమరంబున, వాసపుఁ డా మే
లనంగ వసువుల్ తుషితుల్, డాసిరి యసి
ధారలఁ దెగవేసిరి రోసమున నమరవీరుల
శిరముల్. ఉ. రా. ౪. ౩౩౦.

వ...రుక్తవృద్ధిభృతుల మున్నుగా నాతులం
గావించి పిదప రేణుకమ దెగవేయు మని
త్వరపెట్టిన... దశా. ౬. ౮౫.

(వ్యవ.) వానితల తెగవేసెను.

తెగి(యి)ంచు. అ. క్రి. (తెగు + ఇంచు-స్వార్థ
మున.) తెగు, సాహించు.

గీ. ఇవిధంబున నపూర్ణి మేందువదన, యన్య
సంభోగముఖలేక మబ్బె నేని, యాకసం బైన
భేదించి యవనవోపునంతకుఁ దెగించి యు
న్నయమ్యవసరమున. శుక. ౪. ౬౩.

ఉ. ఎంతకు నేర రంత తెగియించినవా రది
యన్న దే కదా. శుక. ౪. ౨౮.

తెగింపు. వి. (✓తెగింపు) సాహసము, తెగువ.
వ... తెగింపులు నగింపులు ... మొఱయి...
భీమ. ౪. ౬౦.

తెగిపోవు. అ. క్రి. (తెగి + పోవు - స్వార్థమున)
౧. భిన్న మగు, భిన్న మగు.
సీ. వలుదచన్నులహారవల్లికల్ దెగిపోవఁ బ
య్యెదల్ బలిమిమై బట్టి తివిచి. ఉ. రా.
౪. ౯౩.

౨. విడిపోవు.

సీ. నగరు వెల్లుడుదాకఁ దెగిపోయి మఱినిల్చి
తోడివిద్వాంసులఁ గూడువారు. ఆము.
౪. ౭.

౩. సమాప్త మగు, ముగియు.

ఉ... ఆట తెగిపోవుతఱి... దశకు. ౪. ౫౧.

౪. చాలించుకొని పోవు, మానుకొని పోవు.

వ... పగవాడు బలవంతుం డింతన తెగిపోయెడి
వాడు గాఁ డీలోనన మగుడంబడి యెద్ది
యేని కిల్చిపం బాపాదించు... హరి. ఉ.
౧. ౧౪౦.

౫. చచ్చు, నశించు.

క. తెగిపోయినవా రేడ్చిన, మగుడుదురే వెట్టు
లార మానుడు మీరుం, దెగుదురు దడసిన
నావుడు... భార. శాం. ౩. ౩౬౯.

తెగు. అ. క్రి. ౧. ఖండిత మగు, భిన్న మగు,
విదారిత మగు. (దీని తుమున్నంతరూప మగు
'తెగ్' అనునది 'క్రి. విణ.' గా "నిశ్శేష
ముగా, పూర్ణముగా, మిక్కిలి" మున్నగునర్థము
లందు వాడఁబడుచున్నది.

ఉదా:— తెగఁదిను, తెగఁద్రాగు, మొ.)

క. తెగఁదీర్పక తెగనార్పక, తెగటార్పక కడ
మ కొంత దిక్కుగ నున్నక, జగతికయ
పు నగ్నియొ, బరయమగుదగు తెగుగు

గీడు వాటిల్లు దుదిగ్. భార. శాం. ౩.

౨౭౬. ('తగనార్పక' అని పాఠాంతరము.)

శా. క్రూరాసిం దెగ నేసెనో నఱకెనో...
హర. ౩. ౬౯.

మ... శాతాసిచే వాడు బోడు దెగ్గ వేసిన
మేను వ్రస్సి... ఉ. హరి. ౧. ౩౫.

మ. బలిమిం ద్రైపఁగఁబోలె బాయవడుచుం
బర్యాయభంగంబునక, గలనూ లెల్లను
నంచుమోవఁ దెగి రాఁగా... ఆము. ౪. ౩,
౨౮౨.

౨. చచ్చు, మరణించు.

గీ. ఇంద్రు లెందఱు వో రింద్రు లేల బ్రహ్మ,
లుండుదురె తఱితోఁ దెగుచున్నవారు. భా
ర. శాం. ౪. ౪౩౬.

గీ. భరతుఁ డేతెంచుటయు ధాత్రివరుడు తె
గుట. భా. రా. బాల. ౨౨.

గీ. తీర్థములయందు విధి మూడి తెగినపుణ్యు,
లనఘ యీలోకమున నుండురు... కాశీ.
౪. ౫౮. దశా. ౧. ౨౨౨.

౩. అంతరించు, పోవు, నశించు.

చ... పండితుల్, వగతురె యున్నవారికి నవళ్య
విధేయతఁ జన్నవారికిం, దెగు వగ లెల్లఁ
జిత్తము ప్రదీప్తవివేకమయత్య మొందినక.
భార. భీష్మ. ౧. ౧౯౫.

సీ... నీకొడుకు నారి, వరియింప నని యున్న
వాడు మీకుల మింకఁ దెగ నోపు... మా
ర్క. ౮. ౧౪౮.

క. ఆపరముడు సంగర్షణ, రూపంబున నుండు
నాదిరుద్రుం డై తా, గోపించినపుడు ప్రభ
యము, దీపించు జగంబు లెల్లఁ దెగు నంద
ఱతో. వి. పు. ౩. ౧౦౩. పార్వ. ౩. ౪౯.

౪. ముగియు, సమాప్తమగు; పూర్ణమగు.

క. ఇంత యెఱుంగవు పైన్యము, లింత వడిం
దలలు వీర తెలుగుక మోహ, క్రాంతంబు

లయ్యెఁ బని తెగుఁ, గాంతేయుఁడు సారఁడు
గానికార్యంబునకుఁ భార.విరా.౫.౨౧౫.
క. నరుఁ డాలవెనుక వచ్చినఁ, గురురా జుడు
గంగ నీవు గురుఁడును గృపుఁడుఁ, గురు
సుతుఁడు వినఁగ వారల,చిరసమయము
దెగుట యేను జెప్పనె తెలియఁ. భార.
ఉద్యో. ౧. ౨౫౪.

క. ఏమని చెప్పడు ని ట్లను, నామాటయుఁ దె
గక మున్న హా పుత్రాయం,చామునిపత్నియు
నప్పుడు, భూమిం బడియుండె రిత్తబొంది
యపోలేఁ. భా. రా. అయో. ౨౦౩.

గీ. కోటిజిహ్వలు మోములు కోటి గలుగు, కోటి
నలువలు తా రొకకోటి యగుచుఁ, గోటి
కల్పాలు పొగడ నీగుణములొనఁ, గోటి కొక
పాలు దెగదు వైకుంఠనిలయ. వరాహ. ౧౦.
౮౮.

౫. ఆఁగు; విరమించు.

గీ. పట్టి యీతనిఁ జెఱఁ బెట్టి పొండవులకు,
దిగులు వుట్టింత మంతటఁ దెగక యెత్తి,
వచ్చిరేనియు నిర్జింపవచ్చు...భార.ఉద్యో.
౩. ౩౯౦.

౬. పరివృత్తమగు, వినిమయము నొందు, మాటు.
మ. అని వారిక మగిడించి తాన చని యి న్నా
దీవి నే తొంటికై, గనకం బెత్తులు రెంటి
తెక్కఁ దెగినం గైకొంచు నాల్గోడలక,
నిను పారంగ సువర మెత్తుకొని పూర్ణభూత
సానందసం, జనితోద్ధర్మమనస్కుడై మర
లి యాసాము ద్రమధ్యంబునక. కేయూర.
౩. ౧౭౧.

౭. సాహసించు, తెంపుతో ప్రవర్తించు.

చ. వినుము కిరీటి...పొందురా,జునకు జనించి
తేనిఁ దెగి చూపుము శౌర్యము సప్రవీర్య
ముఁ. భార. ద్రో. ౩. ౧౯౫.

చ. తెగి యొకకొండతోఁ దగరు దీకొని తా

కిన నేమి భాస్కరా. భా. శ. ౪౬.

క...పగవాఁడును దెగునె యిట్టిపాపము నే
యఁ. దశకు. ౧౦. ౯౭.

క. క్రొమించుసాము లెమై,దె మంచును లాగు
లంజె తెగి విటుమిఁదఁ. చంద్ర. వి. ౨.
౩౦. కాళ. శ. ౧౦౯.

౮. తీర్పఁబడు, పరిష్కరింపఁబడు, నిర్ణీతమగు.

క. తెగ దిప్పడు మూసెల్లలకుఁ, దగ వడుగఁగ
రండు దీర్చెదను బొండు వృథా, జగడింపకు
డన వారలు, నగరికె నిక్షేప మొప్పనము
చేసి చనక. జై. భా. ౮. ౨౦౯.

౯. సాధ్యమగు.

చ. తనభుజశక్తియుఁ రిపులదర్పము నేర్పడఁ
జూచి చూచి యెట్లును దెగ తున్నఁ బోక
యిది లోకముచక్కటి...భార. విరా. ౪.
౬౧.

౧౦. (గణిత) కేవలములేకుండ భాగింపఁబడు;
విభక్తమగు.

(వా:) ౩ చేత 23. తెగుడు.

(వా:) అన్నదమ్ములకు భాగములు తెగలేదు.

తెగి తెగని=కొంచెము వాడిగల దగు.

గీ. తెగి తెగని చిలుక త్తికోతగ వధించు,టుచిత
మని యొలిని ప్లేచుచున్నయవియె. ప్రభా.
౫. ౧౭౪.

జ: తెంచు¹, తెందెగక, తెంపరి, తెంపాడు,
తెంపు, తెంపుంబడి, తెంపునేయు, తెగఁగొట్టు,
తెగఁగోయు, తెగఁజూచు, తెగఁబడు, తెగఁ
బాటు, తెగఁబాటు, తెగనాడు, తెగవేటు,
తెగవ్రేయు, తెగించు, తెగింపు, తెగిపోవు,
తెగుడు, తెగుదల, తెగుదారి, తెగుదెంపు,
తెగుబడి, తెగువ, తెగువడు, తెగువరి.

తెగుడు. వి. (✓తెగు.) తెగుట. (శ. ర, బ్ర).
(చూ. తెగువడు.)

తెగుదల. వి. ($\sqrt{\text{తెగు}}$) అంతము, ముగియక.

గీ. ఈమనోగ్లాని తెగుదల యెద్ది చెప్పును. నిర్వ. ౯. ౫౩.

గీ. రాత్రి తెగుదల దిన మేల రాక యుండు, దినము తెగుదల రాత్రి యేతేరకున్నె. భార. ఆర. ౫. ౩౪౦.

తెగుదారి. విణ. (తెగువ + దారి- అంత్యవర్ణలూ పము.)

౧. సాహసికుడు; సాహసికురాలు.

చ. ధవు నెడఁబాసి వచ్చు తెగుదారికి నా కింక వంత యేల ... ఉ. రా. ౬. ౨౪౦.

౨. దాత, వదాన్యుడు; వదాన్యురాలు.

చ. తలఁపగ నిప్పు డింత తెగుదారుల మైతిమి భద్ర నావుడు. ప్రభా. ౧. ౧౦౨.

లయగ్రాహి... సగరాస్వయమువారి కమ్మతం బ, వ్యాధిగ నొసంగు తెగుదారి నిజభూరితరవా రితరవారిముఖదారితబుధాంత, చైర్విక ... రామా. ౫. ౨౧.

తెగుదెంపు. వి. (తెగు + తెంపు) ౧. సాహ సము, తెగువ.

ఉ... అత్తటిఁ జిత్తిని చిత్తవీధిలో, ధీరతఁ బూని లేని తెగుదెంపు వహించుచు బల్కె నల్క లో, నేరము లేనిదానికరణిక్... శుక. ౨. ౧౩౦.

౨. తీర్పు, పరిష్కారము, నిర్ణయము.

మ. యమసూనుం డనుఁ గృష్ణుఁ జూచి బక దాల్చి వ్యాసకన్యాదిసంయము లుండం దె గుదెంపు నేయ కిటు లేలా వారిఁ బొమ్మం టివి... జై. భా. ౮. ౨౧౦.

౩. పర్యవసానము, ఫలము.

క. నాతో డని న న్నుడుగుట, యీ తెగుదెం పునకు ముగిసె నిక నే మనుచుక్, రాతి కొడు కతఁడు హలసంజాతకిణాశాతికని

శయమునఁ జటిచెక్. వేం. పంచ. ౪- ౪౨౮.

తెగుబడి. వి. ($\sqrt{\text{తెగు}}$). ౧. తెగుట. ౨. దుక్కి- ౩. అమకము. (శ. ర, ప్ర.)

తెగువ. వి. ($\sqrt{\text{తెగు}}$). ౧. సాహసము.

క. వగవఁగ నేటికిఁ బార్కుడు, దెగువకుఁ జొర కున్న భీష్మఁ దెగఁజూచి వెసం, బగ యడఁ గించెద ... భార. భీష్మ. ౩. ౨౮౩.

గీ. తెగువ మీతి ప్రతిజ్ఞ సాధింపఁడేని, జ్ఞాతి జయ మందఁడేని తజ్జనుడు జనుఁడె. కాశీ. ౧. ౧౦౭.

ఆ. జగతి నీమనంబు తెగువయే దేవేంద్ర, పదవి యనెడుసుద్ది బాదలఁబోలు. శుక. ౧. ౭౨.

౨. జౌదార్యము, దాతృత్వము. (శ. ర.)

౩. నిశ్చయము, నిర్ణయము, ఏర్పాటు.

గీ. ఇవ్విధంబునఁ దమతమయెఱుఁగు తెజఁగు, లందఱును జెప్ప విని కురునందనుండు, దగ విచారించి కార్యంబు తెగువ గాంచి, యెలమి వారలఁ గనుఁగొని యిట్లు లనియె. భార. విరా. ౩. ౧౧౨.

వ... యుధిష్ఠరుండు దమ్ములతో నెట్లకేలకుం దెగువ సెప్పి ... భార. ఉద్యో. ౪. ౯౪.

౪. తెగెడుశక్తి, వాడి, పదను.

(చూ. తెగువరి.)

(వ్యవ.) ఆకత్తికి మంచి తెగువ కలదు.

తెగువడు. అ. క్రి. (తెగుడు + పడు- శ. ర.) నేటుపడు, విడిపడు.

క. మృగమును గాకము నెలుకయు, దెగువడి కచ్చపముపోక లేటపడిన ... నా. పంచ. ౨. ౨౧౩. (శ. ర. 'తెగపడి' ముద్రి.)

తెగువరి. విణ. (తెగువ + అరి.) ౧. వాడిగలది.

౨. దానశీలము; దాత.

చ. తెగువరి యై చెలంగుభవదీయకృపాణము వైరి

కోటియం, దగ్గరితదానకేలిరత మయ్యను
జీవన మీ దటన్న లో, భగవంతుని లేమికింబ
లె విపక్షునృపాలర కెల్ల జీవనం, బొగిఁ దృణ
వృత్తి నిచ్చు విజయోన్నత శ్రీనరసింహభూ
వరా. నరస. ౫. ౮౮. (రెండ్రములకు నిదే
యుదాహరణము.)

3. సాహసికుడు; సాహసికరాలు.

క. తగ వెలుగలేక యిటువలె, దెగువరి పై ప
లుక నీ క తీరెనా...చంద్ర. ౧. ౧౪౨.

తెచ్చిపెట్టు. స. క్రి. (తెచ్చి + పెట్టు.) కావించు;
కల్పించు.

వ...రు క్షిణ్యాదు లగుమహిషు లెనమండ్రకు
వేర్వేటి యమరూపగృహంబులమర్చి యన్ని
టికిం ద్రిదిపదనంబునం గలయొప్పదంబు
లెల్లఁ దెచ్చిపెట్టి...వారి. ఉ. ౪. ౨౧౧.

క. ఉమ సేవ యేను సలిపెడు, సమయంబునఁగ
ర్తుకర్త సాధనవైగుణ్యము లేమి గలిగె
నో యి, ట్లమితవ్యథఁ దెచ్చిపెట్టె నాయమ
నాకు. ప్రభా. 3. ౪3.

తెచ్చు. స. క్రి. ౧. తీసికొనివచ్చు; రప్పించు.

(దీక్షి 'తేమి, తేరమి, తేక, తేరక, తేక, తేరక,
తెచ్చుచుక, తెచ్చుడుక, తెత్తును, తే, తెమ్ము,
తెండు, మున్నగురూపములు సిద్ధించును.)

ఉ...వారిచ్చటనుండి యీక్షణము యేగిరి
కానకు బండ్లు దేర మీ, వచ్చు తెటింగిలేని
జనవల్లభ వారును వత్తు రింతకు. భార. ఆది. ౪. ౨౭.

క. పొడువునఁ బ్రాయంబునఁ గడు, గడిఁదిబలం
బునను జూడఁగా నసదృశు నీ, కొడు కని
యితని నెంతయు, నెడమడుగుగఁ జూపఁ
దెత్తె యిందలు నగఁగా. భార. ఆది. ౪.
౧౦౦.

ద్వి. తే నారచీరలు దేవి నా కనిన...రం.

రా. అయో. ౧౧౧ పా. ౧౭ పం.

గీ. ఒజ్జలగృహంబునకుఁ బోయి యుత్పలాక్షి,
వడుగు సేయంగ వలె బిన్నవానిఁ దెమ్ము.
భార. ౨. ౧౦౨.

చ. తుకుమరసంబు దెండు వలిగొజ్జగి నీరము
దెండు తెండు సారచిసరాజి...కకు. 3.

౧౧౧.

గీ. ఇంక నెదుటికిఁ దేకుడీ యింతులార. ఇందు
3. ౭౨.

ఆ. చిట్టి మేడికాయ చెంచలి వంకాయ, గాని
మంచితూరఁ దేను...జై. భా. ౪. ౯౬.

ఉత్సాహ...ఈక్షణంబు యేగి పొం, చాలుఁ
బట్టితెత్త మధికశార్యలీల మెఱయఁగా.
భార. ఆది. ౬. ౬౫.

ఉ. పిచ్చుకగుంటుమీఁదఁ గృపవెంపున నామ
రలోకవాహినిం, దెచ్చితి గా నగారి జగతిం
గృతి నైతి భవత్ప్రసన్నత. వసు. ౫. ౨౦.

౨. కలిగించు, కావించు; కల్పించు.

(కల్పించు అనునర్థమున 'కొను' ధాతు వనుప్ర
యుక్తమై యుండును.)

క...దు, స్థాచరిత మైనజపవిధి, నాచెప్పిననుగ
తిఁ దేచు నరకము దెచ్చుక. భార. ౪౦.
౪. ౧౩౧.

ఉ. మెచ్చి యొకింత గౌరవము మెచ్చకయుండి
లఘుత్వలేశముక, దెచ్చుటకుక సమరులె
కృత్రిక్రియకుక గుకవిత్వగర్వితుల్. కళా.
౧. ౭. శుక. 3. ౨౧.

గీ. చనిన నయ్యెలనాఁగయు సంభ్రమంబు, దె
చ్చికొని తా నెఱుంగనితెఱుగు దాల్చి.
భార. విరా. ౨. ౧౫౫.

సీ. ఇంతయుఁ దెలిసియు నే మీఁదు గానక
తివిరి యూరక యింత దెచ్చుకొంటి. జా
మృ. ౪. ౯౬.

3. సంపాదించు, ఆర్జించు, గడించు.

క. తేరకయుండఁగఁ జేరంగ, చేరంగఁ బోలియు
విధియధీనంబులు గా, కారయ విత్తంబులు
పురు, సారంభాయ తమలె మహాబుద్ధినిధి.
భార. శాం. ౪. 323.

సీ. వండలేనక్కతు వగపులు బలుమెండు తేనే
రనన్నకుఁ దిండి మెండు. రామలిం. ౧౭.

౪. తాల్పు, వహించు.

క. క్రోధము తమతపములకును, బాధక మగు
తెటింగి దివిజభామలపై న, మేధాత్తు లా
కయితయుఁ, గ్రోధము దేరైరి సత్వగుణ
సంగతు లై. భాగ. ౨. ౧౩౦.

ఉ...ఓనిభిలపావన యంచు నుతించుఁ గాని
తాఁ, గన్నుల నీరు తేడు భయకంపసమే
తుడు గాఁడు భూవరా. భాగ. ౭. ౧౯౩.

శా...కంసుడు దొడిక హింసించె నీయన్న
లం, గంటం గూరుకుఁ దేడు... భాగ. ౧౦
పూ. ౧౨౪.

౫. చేర్చు, కూర్చు.

ద్వి. కూటువమూఁకలు పాటియై కూడ, చా
టించి తెచ్చినసభలును సభలె. పండితా.
వాద. ౧౭౬ పా.

౬. చెల్లించు.

క. ర మ్మను మిచ్చటి కిదికా, ని మ్మని యనకున్న
నగర మేలెడుదొర దా, నెమ్మదిగ నలుచు దం
డుగఁ, దె మ్మనన్ నెట్టి యేడఁ దెచ్చు న్నె
ఱతుక. శుక. ౨. ౨౧౮.

(వ్యవ) దివ్యచిత్తమునకు తేవలెను.

వేదాంతబోధములు అనుభవములోనికి తెచ్చుకో
వలెను.

వాని నెల్లులో కష్టపడి త్రోవకు తెచ్చినారు.

ముందైనను బుద్ధి తెచ్చుకొని బ్రతుకుము.

జ: తెచ్చివెట్టు, తెచ్చుకొను, తెచ్చుకోలు,
తెప్పించు.

తెచ్చుకొను. స. క్రి. (తెచ్చు + కొను—స్వా
ర్థమున) తాల్పు, వహించు.

ద్వి. అంత నాలలితాంగి యంతరంగమునఁ, గొం
తదైర్యము దెచ్చుకొన్నది యగుచు. ద్వి.
పరమ. ౫. ౪౦౩ పా.

తెచ్చు(చ్చి)కోలు. వి. (✓తెప్పకొను) తెచ్చి
కొనుట, కలిగించుకొనుట.

చ...రెండుదెఱంగులందు నొప్పనియది లేదు
డాఁగ నగుఁబాటును బ్రాణముచేటుఁ దెచ్చు
కోల్. భార. శల్య. ౨. ౬౨.

విణ. (వృత్తియందు చివరయచ్చనకు లోపము.)
తెచ్చివెట్టుకొన్నది, సహజముకానిది, కల్పితము.
ద్వి. నొచ్చియు వాఁడు తనూరక్తధార, పిచ్చి
లఁ దెచ్చుకోల్పిరంబు మీఱ. రం. రా.
ఆర. ౧౬౬ పా. ౨౭ పం.

చ. పలిచనుగుబ్బు లూఁతగొని వాతెఱఁ గ్రోలుచు
నెత్తి కాఁగిటక, మెలపుచుఁ గొంతసేపు
తమి మించఁగఁ గేళి ఘటించి తెచ్చికో, లల
యిక నూరకొన్న జలహతునిచిత్త మెటింగి
గోషికల్. దశా. ౯. 333.

క. రమణీ యాధూర్తచకో, రముకథ యిఁకఁ గొం
త గలదు రాజవియోగ, భ్రమ మడఁచి తెచ్చి
కోల్పె, య్యముతోడుత నైన విను మటంచుం
బలికెక. శుక. 3. ౪౭.

తెట్ట. వి. తిట్ట, రాశి; సమాహము.

ద్వి. నెట్టనఁ గరవాలనిష్ఠరహతులఁ, దెట్టలె
నడుములు తెగి పడ్డవారు. రం. రా. ఉ. ౧౬
పా. ౧౨ పం.

క. చుట్టును బసరపుటెముల, తెట్టలఁ జూచిన
ను మదికి దిగు లయ్యెడు...వాల్చి. ౨. ౮౬.

మ...పిట్టతెట్టకొద సన్నకొ సద్దు గావింపు
చుక. చంద్రా. ౨. ౧౦౭.

తెట్టగిల(బడు. అ. క్రి. (తెట్టగిల + పడు - స్వార్థమున.) బడలు, అలయు, నిస్సత్వముగు.

వ...అ త్తటి ద త్తటిలి చిట్టాడినగుట్టున నెట్టనం దెట్టగిలంబడి వనుభేకుండు సుప్రలాపవిప్ర లాపంబుల నిట్లనియె. సారంగ. ౨. ౧౬౯.

వ...వెండియు హృదయగుహ మోహంధతమ సంబు బయలు మెఱసినట్టు గనుపట్టు బట్ట రానిగుట్టున నెట్టనం దెట్టగిలంబడి యారా పట్టి...ఇందు. ౩. ౧౧. (దిట్టగిలంబడి. ముద్రి.)

తెట్టగిలు(లు). అ. క్రి. ౧. చెసుకు, వైకి కనఁ బడు.

వ...పరస్పరదర్శనోద్యోగ వేగంబులం బుట్టి బెట్టు నిట్టూర్పుగాడ్పులం గొట్టుపడిన నెట్ట కేలకుం దెట్టగిలిన నెట్టన మొగంబులు చూచు కొని...రాధికా. ౪. ౯౬.

సీ...యంచలు గొంతె, సరి గడవఁగఁ బాటి మరలి బోరలు తెట్టగిల నొక్కడ వంచి మలపు దిరిగి. ప్రభా. ౨. ౪౨. బిల్వా. ౨. ౧౫౯.

౨. అలయు, బడలు, నిస్సత్వముగు. (చూ. తెట్ట గిల(బడు.)

జ: తెట్టగిల(బడు).

తెట్ట తెన్ను = తెట్ట తెరువు. (తెన్ను + తెన్ను.)

తెట్ట తెరువు = తెట్ట తెన్ను. వి. (తెరువు + తెరువు) నడివీధి. (శ. ర. శ్రా.)

తెట్ట తెఱవామెకము. వి. (తెఱచు + తెఱచు + వాయు + మెకము) సింహము.

వ...అని వనిం జుట్టుకొని తెట్ట తెఱవామెకంబు లఁ గొట్టి తుట్టులుగాఁ బెట్టి...రా. వి. ౩. ౬౫. (తెట్ట తెరువు మెకంబుల. ముద్రి.)

తెట్టి. వి. ౧. లాట్టి, కల్లుదీయుటకు చెట్టునకు తగిల్చబడి.

వ...మఱియు నుత్తాలంబు లగు తాలంబులం గి రాతజాలంబులు గీసి మోసులం గట్టిన తెట్ట కెగనుఱికియందుల నుప్పతిల్లుకల్లు...చంద్రా. ౨. ౮౪.

౨. కలకాకారముగా నుండుబొగడ.

చ. చికిలికడానిజీనిపనిచి త్తరుపు త్తడు లూడి కెం పుపాం, దిక లిడ మానికంపునును దెట్టులపట్టె లు పట్టుపట్టెయుక, కెడపుఁగోళ్ల మెప్పు జిగిచిప్పిలుచప్పర మొప్పుశయ్యయం, దొకట ననంతభోగగతి నొందఁగ నందు ముకుందుఁ డున్నెడక. ముకుంద. ౩. ౩౧౪.

తెట్టియ(ట్టె) వి. (√తెట్టు. త. తిట్టె, తిట్టు) ౧. ఇసుకదిబ్బ, తిప్ప.

ఉ. దట్టముగా ధరాధరవితానము లొడ్డుచు మీఁద మ్రోతులుక, మట్టలు వైచి కప్పుచు సమస్థి చేయుచు నూత్ర మోజకుం, బట్టు చుఁ దెట్టియల్ దరులు బల్బుగఁ జేర్చుచుఁ గట్ట రావడక, మట్టుచు యోజనార్ధతమా త్రము గట్టిరి నాఁడు వానరుల్. భా. రా. యు. ౨౭౨.

౨. తృణకాస్తాదిభారము. (శ. ర.) ౩. రాశి; సమాహము. (ఇది తఱచుగా బహువచనము గనే ప్రయోగములందు కనబడుచున్నది.

సీ...పిండు మొత్తము తెట్టె పెకము దాఁపె లొద్ద. గీ. తుటము మొల్లము మొల్లమి తుట్టె వర్గ, వనఁగ వర్గము తగు...ఆం. భా. ౨. ౧౦౦.

గీ. పుట్టములు దెట్టెలుగ నిచ్చి చుట్టములకు, బట్టులకుఁ బెదలకుఁ గోరినట్టు లొసఁగి. అచ్చ. రా. యు. ౫౮౮.

౪. తేనెపెర, తేనెపట్టు. (శ. ర. శ్రా.)

౫. పాలమిఁదిమిఁగడవతె కొన్ని ద్రవ్యములపై నేర్పడి తేలియుండుపదార్థము.

(వ్యవ) తెట్టె తీసినబెట్టముతో చేసినమితాయి
తెట్లగా నుండును.

తెట్టు. అ. క్రి. గ. గాలిచే తృణాదికము నీటిపై
నొకచోటికి చేరు.

నీ. తరగల నానాటం దఱచుగా నొక్కడఁ
దెట్టినముతైపుదెట్టు పనగ. వాల్మీ. గ. ౬.
౨. చేరు.

చ. తరువులు చుట్టుచుం బుజము తెట్టుచుఁ బూఁ
బొదరిండ్లఁ దెట్టుచుక. బహు. ౨. ౨౭.

వి. (=తెట్టువు—తె. తెట్టు) గ. ఏనుఁగులు దెబ్బ
లాడకుండ నడుమ ఎత్తుగా కట్టినకట్టడము.

క. బిట్టురవడి నూతీనుఁగు, లిట్టలముగఁ బోర
వరుణుఁ దెప్పడు నడుమం, గట్టించినతెట్టిన
నీకట్టు సెలంగడును బారికాంక్షి ప్రవరా.
వాల్మీ. ౨. ౯.

౨. ఆవరణము, కంచె, కంపకోట.

నీ. కంపతెట్టులును రాకట్టుముంగిలి మల్లెసాల
దేవరయణచవికె యొకటి. శుక. ౨. ౪౦౮.

ద్వి. తెట్టుపై మాతులు వెట్టి యన్నగరి, చుట్టు
ను వాచర్చుకోకంబు లడర. బస. పు. ౭.
౮౨౦.

౩. రాశి, ప్రోగు, సమాహము.

ద్వి. మఱునాడు దాఁ జని మత్స్యనాథుండు,
గుఱుకొని వసియించుగుహవాల నిండఁ, బెను
రాళ్లు తెట్టుగాఁ బెట్టి చాలించి, చనక నిశ్చ
లభక్తిఁ జనుదెంచి యరసి. నవ. ౨. ఆ.
౧౪౧ పా. ౧వం.

చ. గొడుగులు దప్పఁబట్టినను గోటగ నేనిక
తెట్టు వెట్టినక, బడుగులు మీరు చూడ వారి
పాపటపై నడిదంబు వెట్టుదుక. ఉ. హరి.
౪. ౨౦౮.

జ: తెట్టియ, తెట్టువ, తెట్టువగట్టు, తెట్టురగొను.
తెట్టువు, తెట్టుగట్టు, తెట్టుబగొను, తెట్టె
లు వెట్టు.

తెట్టువ=తెట్టియ, తెట్టు. వి. (✓తెట్టు)సమాహము.

లయగ్రాహి. పొట్టులును జట్టులును బిట్టు పగిలిం
చి బలుజెట్టులను నొంచి జముపట్టునకుఁ బో
వక, బెట్టి కడు నేనుఁగులలాట్టియలతెట్టు
వలతెట్టువలఁ గొట్టుటయుఁగట్టులకతోడక.
అచ్చ. రా. యు. ౧౬౯.

వ...మొగుళ్లతెట్టుపలలో మఱుఁగుపడి...ఉ.
రా. ౩. ౭౮.

౨. (=తెట్టియ, తెట్టె గ. అరము.) తెట్టె, నీటి
యందు గాలి కొక ప్రక్కచేరినతృణాదులసమా
హము.

గీ. అంచితోద్ధాన్యనవాటికలందు నవవిభాతి విద
లితకునుమవిభాతి యమరె, నప్పు డరయంగఁ
జంద్రకరాబివెల్లి, జొంకి చనఁ దోచునురువు
తెట్టువ లనంగ. వృసిం. ౩. ౧౧౦.

చ. ఇరువలఁ జంకలం దిటికి యే పెసలారగఁ
బాహుపీడన, స్ఫురణ నొగిల్చి పెల్లెఁ దెగఁ
జూచి జలంబులలోన వైచినం, దరలతరంగ
జాలములతాఁకునఁ దత్తనుయు గ్గకంబునం,
దొరఁగుచుఁ బేర్చి క్రొమెదడు తోరపుఁ
దెట్టువ గట్టె నయ్యెడక. హరి. పూ. ౫. ౨౬.

౩. సానము.

గీ. అంగజవ్యాధిఁ గడు పుట్టినట్టివిట్టుల, యాత్మ
జలపూరములతెట్టు వల్లపట్టు, హేయభాజన
మెన్నిట నెన్ని చూడ, వేశ్యజన్తంబు జన్త
మే విప్రవర్య. వైజ. ౨. ౭౫.

తెట్టువ(లు)గట్టు. అ. క్రి. (తెట్టువ+కట్టు).
౧. తెట్టెకట్టు, నీరు మొదలగువానియందు తృ
ణాదికము గాలికొక ప్రక్కకు చేరు.

నీ. క్షాధరోత్తుంగశృంగవిఘట్టనమునఁ జొక్క
లు రాలి తెట్టువగట్టె ననగ. వరాహ. ౭.
౬౧.

వ...చతురంగంబులయవయవంబులుఁ జూర
చ్యుత కేతుశకలంబులుఁ గోదండాదిహేతి

ఖండంబులుం గీడ్చెరసి పాటునెత్తురుపేలు
లఁ దెట్టువలుగట్టె...భార. ద్రో. ర. ౨౯ర.
చ. అమితసువీర్యవార్ధు లిల నప్పటికప్పటి కుద్ధ
వించుచుకొ...మే, ఘము లనయంబు దెట్టువ
లుగట్టి కలంకులఁ జేరె...కు. సం. ౯. 3౫ర.
(తెట్టువు. ముద్రి.)

సీ. మునివరద తార్ద్యములఁగు శాశ్వతములు తెట్టు
వర్గట్టినతీరములను. హరి. పూ. 2. ౫.

౨. పుంజీభవించు, ప్రోగుపడు, దట్టమగు.

సీ. బెట్టుగాఁ దెట్టువర్గట్టి వైవై సెకల్ జల్లు
నిట్టుర్వులజాడఁ జూచి. రాజ. చ. 3. ౧౪౬.

తెట్టువ(లు)గొను = తెట్టువగట్టు. అ. క్రి. (తె
ట్టున + కొను) ౧. నీరు మొదలగువాని యందు
గాలికి తృణాదికము ఒక ప్రక్కకుఁ జేరు.

వ... తెరలిపాఱుర క్తంబులును దెట్టువలుగొన్న
మాంసంబులును దెట్టెలుగట్టినయసిశకలంబు
లును...కళా. ౮. ౧౨3.

౨. తెట్టువలుకల దగు.

(వెన్నెలలు) వ... తనుకరువలిం గదలువిరులం
దొరఁగుపుప్పడితిప్పలం బొరలి తెట్టుర
గొంచు...పారి. ౨. ౫౨.

తెట్టువు = తెట్టు. వి. (✓ తెట్టు) ఆపరణము, కంచె,
కంపకాట. (శ. ర. ప్రా.)

తెట్టె(లు)గట్టు = తెట్టువలుగట్టు. అ. క్రి. (తెట్టె
+ గట్టు) ౧. రాశిపడు, ప్రోగుపడు.

వ... తెరలిపాఱుర క్తంబులును దెట్టువలుగొన్న
మాంసంబులును దెట్టెలుగట్టినయసిశకలంబు
లును జూపఱకు నద్భుతభయానకబీభత్సర
సంబు లాపహేలఁ జేసె...కళా. ౮. ౧౨3.

౨. ద్రవద్రవ్యములవై తెట్టెగా నేర్పడు.

(వ్యవ) సిరా తెట్టెగట్టినది.

తెట్టెము = తెట్టె, తెట్టియ. వి. మొత్తము, సమూ
హము.

ఉ. క్రమ్మి నిశాచరుల్ సురనికాయములకై
వడిఁ దాకి వీడ వా,లముల తెట్టెముల్ వ
టుప నడ్డమువచ్చి జయింతు నండు...భాగ.
౧౦ పూ. ౧౦౫౬.

తెట్టెలుగొను = తెట్టెలుగట్టు. అ. క్రి. (తెట్టె
లు + కొను) రాశిపడు, ప్రోగుపడు.

వ... నెట్టుకొని సెలకట్టియల వైచిన నిట్టు
గదలక తెట్టెలుగొనం గూలినకాలుబలంబు
లును...ఉ. హరి. 3. ౨2.

తెట్టెలుపెట్టు. అ. క్రి. (తెట్టెలు + పెట్టు) తెట్టె
లవలె దట్టముగా నేర్పడు. చిక్కనగు, సాంద్ర
మగు.

చ. స్ఫురణ మొగిల్గపై మొదలఁ బొల్చి జల
స్రుతి నాఁడునాఁటికిం, గరఁగుచుఁ బుట్టు
చుండుమణికార్తుకర్తమ యెల్ల వెల్లి గె,
న్నురువులు గట్టినట్టులు గనుంగొన నయ్యె
సురేంద్రగోపముల్, గరఁగినవింటియప్పసరు
కై వడిఁ దెట్టెలుపెట్టుపచ్చికక. ఆము. ౪.
౧౦౦.

తెడ్డు = తెడ్డు. వి. (సం. తద్దాః. త. తుడుప్ప.)
౧. కొయ్యగరిఁపె.

క. గేహముల కేగి భిక్షాం, దేహి యనక వీట
నొకపతి ప్రతయెనక, సాహార్దంబునఁ దెడ్డెం,
డాహారము పెట్టదయ్యె నాదినములలోక.
భీమ. ౨. ౯2.

౨. పడవ నడపుట కుపయోగించు సాధనవిశే
షము, అరిత్రము.

సా: తెగించినవానికి తెడ్డే లింగము.

తెడ్డుండఁగా చేయి కాల్చుకొన్నట్లు.

తెడ్డునాకి ఉపవాసము చెఱపుకొనినట్లు.

ఉ... నేఁ, డొచ్చెల శూద్ర భామినికి నువ్విశు
లూరి పథంబు దప్పఁగా, వచ్చునె తెడ్డు నాకి
యుపవాసము మాన్చికొనంగ నేటికిక.

విక్ర. గ. ౧౫౦.

జ: తెడ్డుమూతికొంగ.

తెడ్డుమూతికొంగ. వి. (✓తెడ్డు)- తెడ్డువంటి
మూతి గలకొంగ- జలపక్షివిశేషము, ఒకానొక
నీటిపిట్ట. (శ. ర, ప్ర.)

తెత్తెర. వి. పానపాత్రము.

ద్వి. పూజకుండల నించి పూచినమధువు, రాజి
లుతైపుసారాయి తెత్తెరలు. రం. రా. సుం.
(చి. ని.)

తెనమణు. అ. క్రి. శయనించు, పరుండు.

క. తొత్తోకటియుఁ గొని తెనమణి, యుత్తర
ముత్తర మటంచు నొకప్రాద్దుకడక. ఆము.
౬. ౭౨. (చి. ని. శ. ర-“త్రేణిమణి”
నేదమువారి పాఠము.)

తెని(లి)ంగించు. స. క్రి. తెలుగుసేయు, ఆం
ధ్రీకరించు.

క. మను సంస్కృతముల జేటగఁ, దెనింగించెడి
చోట నేమి దెలియకయుండక, దనవిద్య
మెఱయఁ గ్రమ్మఱ, పున మగుసంస్కృతముఁ
జెప్పఁగా రుచి యగునే. రామా. పీఠి. ౧౬.

క. భారవిభట్టు రచించిన, భారవి యనుకావ్య
మవని బ్రాహ్మణిగ నే, నారూఢిని దెనింగిం
చెద, ధారుణి నాచంద్రనిత్యతారార్కము
గాక. అచ్చ. భా. ౧. ౧౪.

తెనుంగు(న్దు)=తెలుంగు. (శ్రీశైలము, దక్షరా
మము, కాశేశ్వరము ఈమూడు శైవస్థలములకు
నడుమనుండుదేశము. ఈదేశమున వ్యవహరింపఁ
బడుభాష. దీని ప్రకృతి ‘త్రిలింగః’. ప్రాకృతము
‘తెలింగః’. లాంగలి- నాంగలి, తొల-తొన,
అయినట్లు తెలుంగుశబ్దమే వర్ణవికారముచే
తెనుంగు నది. కవిసంశయవిచ్ఛేదకర్త ప్రకృ
తులలోని ‘ల’ కారము వికృతులలో ‘న’ అగు
నని చూపుట కిచ్చినయుదాహరణములలో

“త్రిలింగః, తెనుంగు” అనునది ఒకటి. ఇది
లక్షణగ్రంథకర్తలసిద్ధాంతము. ప్రాసు ఈసిద్ధాం
తము సంగీకరింపక ‘తెక్’ అనుతమిశేషదము
మూలపదముగాఁ దీసికొని “తెక్=దక్షిణము,
తెనుంగు=దక్షిణదేశపుభాష” అని వ్యుత్పత్తి
చెప్పినాడు.) ఆంధ్ర భాష.

క. జననతక్ష్ణజ్వలదైవా, యనమునివృషభాభిహి
తమహాభారతబం, ధనిరూపితార్థ మేర్పడఁ,
దెనుంగున రచియింపు మధికధీశక్తిమెయిక్.
భార. ఆది. ౧. ౧౬.

ఉ. మున్ను తెనుంగుగబ్బముల ముజ్జగము
ల్పాగడంగఁ గూర్చి... నీలా. ౧. ౯.

జ: తెనింగించు, తెనుంగుపడు, తెనుంగుపఱుచు,
తెనుంగువాడు.

తెను(లు)ంగుపడు. అ. క్రి. (✓తెనుంగు) తెనుఁ
గుభాషలోనికి మార్పబడు, ఆంధ్రీకృతమగు.

తెను(లు)ంగుపఱుచు. స. క్రి. (✓తెనుంగు
పడు.) తెనుంగుభాషలోనికి మార్పు, ఆంధ్రీక
రించు.

క. ఇది తత్త్వరహస్యార్థము, పదసంగతిఁ దెనుఁ
గుపఱుపఁ బ్రాజ్ఞులకును బెట్టిద మగు...వా
సివ. ౧. ౧౧.

తెను(లు)ంగువాడు. వి(✓తెనుంగు)ఆంధ్రుఁడు.
సీ. ఆంధ్రుఁ డౌ దెనుంగువాఁ డనఁ దెల్లవాఁ
డన...ఆం. భా. ౨. ౧౦౩.

తెన్ను . వి. ఔ. అనా. ౧. దారి, మార్గము.

ఉ. తెన్నున కేను గా దనను దేవర మీయన
మిజ్జగంబునం, దెన్నటికిం దిరం బగు...య
యా. ౩. ౩౨.

ఆ... తెరువు ద్రోవ దారి తెన్ను సరవి. ఆం.
భా. ౨. ౮.

౨. విధము, రీతి, ప్రకారము.

సీ. విసమును జేకొద్ది మెనవి త్రేచెడువాడు

దీని కన్నంబు నేతెన్ను బెట్టు. పార్వ. ౪.

౯౩.

వా: ఎవరి తెన్ను వారు వెల్లెవారు.

జ: తెట్టతెన్ను.

తెన్ను². వి. కువ్వరోగము.

సీ. మార్గకువ్వంబులు మనుచుండుదెన్నునా...

ఆం. భా. ౩. ౫౫.

తెన్నుండు = తెండు, తేడు. ఆ. క్రి. పరుండు, శయనించు.

సీ...పన్నుండె దెన్నుండె బవ్వలిం చె. వేంక.

మాన. ౪౫. (తొన్నుండు. ముద్రి.)

వ...ఉదకంబులు నగక నిలుచుండక మాటలాడ

క వెలిజూడక వంగక తెన్నుండక వేగిర

పడక...చప్పడుగాకుండ ప్రాశించునది...

కాశీ. ౫. ౨౦౧.

ఆ. నీరినడుము దెంప నేల దెన్నుండి చే, వెల్లు

గలియుం ద్రచ్చి వెన్నగొనగ. కు.సం. ౮.

౧౩౫.

తెప్ప¹ = తేప. వి. (క.త. తెప్ప) ౧ ఉడుపము, తేటిక; నాక.

చ. అన విని దేవకీతనయుఁ డాతని కిట్లనుఁ జె

ప్పినంతకం, పెను మిగులంగఁ జేయుదు గడిం

దిమగండవు నిన్నుఁ దెప్పగాఁ, గొని...

భార. ఉద్యో. ౩. ౬౮. (తేపగా - పాతాం

తరము.)

మ...అంజనాపుత్రుఁ డెక్, బలుతెప్పక గొని

కాదె దాటితి విపత్నాథోధి...ఉ.రా.౫.

౨౮. సుద. ౫. ౮౯.

సీ. తేప నాఁ దెప్ప నాఁ దేటిక యనగను బ్లవ

నామధేయంబు పరఁగుచుండు. ఆం. భా.

౧. ౧౫౭.

సా: ఏలుదాటి తెప్ప తగులఁబెట్టినట్లు.

౨. రాశి, ప్రోవు.

సీ. తెప్పలై నెత్తావికుప్పలై పుప్పొళ్లురల గం
దవాడి త్రోవఁ జిలుకవలదు. వసు. ౧. ౧౪౧.

సీ. కరువలి నెగసి యుప్పరమున నొప్పుపుప్పొ

డితెప్ప యుల్లెడపాలుపు గాఁగ. ఘటికా.

౧. ౬౫.

౩. మెరకప్రదేశము, మిట్టనేల.

సీ. నెలయేలులందలి తెలిసీటఁ దనుపుసాం వెల

సినగిరుల తెప్పలకుఁ జేర్చి. భార. శాం. ౩.

౩౩౨.

జ: తెందెప్ప, తెప్పగట్టు, తెప్పదెరలక్, తెప్ప

లఁదేలు, తెప్పలఁదేలుచు, తెప్పలుగ.

తెప్పగట్టు. ఆ. క్రి. (తెప్ప¹ + కట్టు) అతిశయిం
చు, మిక్కుటమగు.

సీ. చప్పరింపగ బాటి తెప్పగట్టుక వచ్చువిను

లఁగేసము సుధాసముదయంబు. చంద్ర. ౧.

౭౫.

తెప్పదెరల(గా). క్రి. విణ.ప్ర. (తెప్ప¹ + తె

రలక్ - క. తెరళు) ౧. బహుళముగా, అధికముగా.

క...గురుం, డప్పాండవబలములవై, దెప్పదెర

లఁ గురిసె శరతతిం దీవ్రముగాక్. భార.

భీష్మ. ౨. ౩౮౧.

క. చేయఁగలరథికులును రా, ధేయుండు బలయు

తముగాఁగఁ దెప్పదెరల తె, నేయుపయు

గవిసి బహువిధ, సాయకములు గురిసి రధిక

సంరంధమునక్. భార. ద్రో. ౫. ౧౮౦.

౨. అతివేగముగా.

క. విందానువిందు లేక, స్వందనగతు లై కడంగి

పైన్యంబులు దా, రుం దెప్పదెరల నాసం,

క్రందననందనునిమిఁదఁ గవిసిరి గడిమిక్.

భార. ద్రో. ౩. ౧౪౩.

గీ. తెప్పదెరలంగ బండు లేతెంచుచున్న, యవి

మహా త...భార. ఆను. ౪. ౩౧౮.

తెప్పలు = తెప్పిలు. (క. తెప్పలు.) — మూర్ఖా

దులనుండి — తేలు, స్వస్థతనొందు.

క...అనలుడు మైమఱచి పడియున్న సఖుఁ దె,
పృథ నొయ్యన వీచె నపుడు పవనుడు
నెక్కి. కు. సం. ౧౦. ౩౮౨.

తెప్పలదేలు. అ. క్రి. (తెప్పల¹ + తేలు)
౧ ఓలలాడు, ఈదులాడు.

ద్వి. కనులతో వెన సోఁకమలంబు లెత్తఁ,
బ్రమదాద్రిలోనఁ దెప్పలదేలుచుండ. రం.
రా. ఉ. ౧౯ పా. ౯ పం.

ఉ...పూ, దేనియసోన వెలుపలఁ దెప్పలదేలె
డుమేలిపల్కులక. పాండు. ౪. ౧౧౨.

ఉ...చంద్రగుప్తుఁ డానందమహాంబుధిక్ దిన
దినంబును దెప్పలదేలుచుండె...విక్ర. ౧.
౧౯౩.

౨. అనందించు, సంతోషించు, సంతృప్తి నొందు.

ఉ. ఇప్పుడ మేలుకాంచె బరమేశుడు సాగ
రకన్యకాంతతోఁ, దెప్పలదేలుచున్నతన
తీయపుచూపులనేని నొండుమై, ద్రిప్పడు
...నృసిం. ౧. ౪౪.

ఉ...మరు తథూపాలునిచే మహీసురు లపార
సుదక్షిణ లంది తెప్పలం, దేలి...జై. భా.
౧. ౬౬.

తెప్పలదేలుచు(ల్పే). స. క్రి. ($\sqrt{\text{తెప్పలదేలు}}$)
౧. ఓలలాడించు, తేలుచు.

క. చెప్పెడి దేమె లతాంగీ, యప్పురుపో త్తముఁ
డు నన్ను నట్లు రసాద్రిం, దెప్పలదేలిచి
నిను విడ నెప్పుడు నని యూరడించి యెంచే
నరిగె. కళా. ౬. ౨౬౪.

క. ఆవార్త లచ్చుతలహారీ, భావంబున గరవీధిఁ
బ్రవహించి తనుప్రావసముచేసి ధరణీ, దేవ
కులార్గణిమనంబుఁ దెప్పలదేల్చె. విక్ర.
౧. ౧౭౮.

గీ. కంచిఁ దెప్పలదేల్చె నకాలవృష్టి. హర.
౨. ౨౨.

తెప్పలుగ(గా,గాఁగ) క్రి. విణ. ద్రు. (సం.
తృప్తి)సమృద్ధముగా, అధికముగా, పుష్కల
ముగా.

క. తెప్పలుగఁ జెలుపు నిండినఁ, గప్పలు పది
వేలు చేరుగదరా మమతీ. సు. శ. ౨౦.

ఉ...పిలిపించి యిచ్చెబో, తెప్పలుగాఁ గరుల్
హరులు ధేనువులు...రాజ. చ. ౧. ౮౯.

క. అప్పుడు పువ్వులవానలు, తెప్పలుగాఁ గురి
నె...దళా. ౭. ౨౬౪.

శా...మా, పల్లె గోరిన వెల్లసుం గలవు తెప్ప
ల్లాగ నీ కిచ్చెదక. కాళ. ౩. ౭౦.

తెప్పించు. స. క్రి. ($\sqrt{\text{తెప్పించు}}$). తేజేయు, తెచ్చు
నట్లుచేయు.

ఆ. తేరుఁ బూన్వ బంపు తెప్పించు దృఢతను,
త్రాణము...భార. విరా. ౪. ౬.

గీ. మందరాద్రిని మోయించి మాధవుండు, పట్టి
తెప్పించె నిర్జర ప్రతిచేత. హర. ౬. ౪౯.

ద్వి. దీనత రప్పించి దిగులు దెప్పించి. ద్వి. హ
రిశ్చ. పూ. ౧౬౧౩ పం. (ఇటు కలిగించి అని
భావము.)

తెప్పిర్లు = తెప్పిటిలు. ($\sqrt{\text{తెప్పిలు}}$)

(మూర్ఛనుండి తేలు.)

మ...దశశక్త్రుం డంత మూర్ఛిల్లి యంతనె తె
ప్పిర్లి యుగాంతకంతుహరదుర్దాంత శ్రుధా
పంతుండె. ఉ. రా. ౩. ౩౫౩.

తెప్పిటిలు(ల్లు) = తెప్పిర్లు, తెప్పిలు. ($\sqrt{\text{తెప్పిలు}}$)
(మూర్ఛనుండి తేలు)

క. అప్పుడు సాందీపని మన, చొప్పరయుచు
వచ్చి వానసోఁకునను వలిక, దెప్పిటిలుట
గని భేదంబుపృథిలం బలికె నకట యోవటు
లారా. భాగ. ౧౦ ఉ. ౧౦౦౩.

తెప్పిలు = తెప్పిర్లు, తెప్పిటిలు, తెప్పలు. అ. క్రి. ౧.
(మూర్ఛ ఆయాసము దుఃఖము మున్నగువాని

నుండి) తేలు, స్వస్థమగు.

క. మటికొంతసేపునకుఁ దెప్పితి లేచి ముకుందు
మేను పెద్దయునుం బ్రొ, ద్దిటియం గొఁగిటుఁ
జేర్చెం, బటివోయినతా ల్లి నూన్దబాష్పము
లురులక. భార. మా. ౧౬౩.

గీ. మూర్ఛ దెప్పితి యిట్లని మొజలువెట్టె.
దశా. ౪. ౫౩.

క...హరు లి, త్తటి నీకులు ద్రావక తెప్పితి వె
ట్టాకొ శత్రుస్వస్థభీకరమూర్తి. భార. ద్రో.
౩. ౧౬౦.

క. చెప్పిన నప్పలులు విని, తెప్పితి సమ్మాద
వారిధిం జంద్రముఖుల్, తెప్పలదేలిరి నె
చ్చెలు, లప్పడు పల్లవితమ్మదయలై తమలో
నక. పగాహ. ౪. ౪౪.

౨. ఆదమజు, నిశ్చింతముగానుండు.

ద్వి. అప్పుడు భయ మించుకైనను లేక, తెప్పితి
నిద్రఁ జెందినచంద్రమతిని. ద్వి. హరిశ్చ.
పూ. ౨౦౯౦ పం.

౩. మేల్కొను, నిద్రనుండి లేచు.

గీ. వినుము నిద్రించి తెప్పిలువేళలందుఁ, దొడ
రి కల లేమియును లేక యడఁగినట్లు. వాసి
మ. ౨. ౫.

జ: తెప్పిర్లు, తెప్పిటిలు.

తెప్ప. వి. లేలుట క్రిందఁబడుట కబళించుట
మున్నగువాని కనుకరణము.

నీ. నీయాజ్ఞచే గిరుల్ నీటఁ దెప్పనఁ దేలె
గడఁక సముద్రంబు గట్టువడియె. సిం. నార.
౬౬.

గీ. వచ్చి యా త్రియమందిరద్వారసీమఁ, దెప్ప
నను మోపు వై చినచప్పడు విని. శుక. ౨.
౩౪౬.

శా. ఎండక నెత్తి తపింప బట్టలవాఁ డెందే
నిలక నీడఁ గూర్చుండక దాళకుజంబు
క్రింది కరుగక బోత్కొంపమై దానియప్పం

డవ్వేళ నె తెప్పనక బయిఁ బడెక...

మల్లభూ. నీతి. ౮౪.

వ...వా విప్పి తెప్పన కబళించి చప్పరింపుచు
నొప్పుపొడదుప్పలును...ప్రబంధ. ౧౮౬.
జ: తెప్పన.

తెప్పన. క్రి. విణ. ద్రు. (✓తెప్ప.) తటాలున,
శీఘ్రముగా.

ద్వి. తెప్పన నిద్రఁ జెందినయటమిఁద, నప్ప
దలోచన యల్లన లేచి. ద్వి. హరిశ్చ. ఉ.
౧౯౫౯ పం.

ఉ. కావున నన్న నిప్పు డధికం బగునత్కృప
మిఁజ బ్రోవు మిందీవరనేత్ర నీవనుచుఁ
దెప్పన నాచరణద్వయంబువై, వావిరి న్రా
లియున్న నిజవల్లభును స్తము బాయఁ ద్రోచి
నే, నావిభుదోషముల్ దలఁచి యప్పుడు
పల్కితి నాగ్రహంబునక. రుక్. ౪. ౧౧౮.

నీ. తిండికిఁ జేటుగాఁ బండితు లేల తెప్పన
నెల విచ్చని పోరుచుండు. నేణు. శ. ౬౫.

తెబక. వి. (సం. స్తబకః) మొత్తము, సమూహ
ము. (శ. ర, ప్ర.)

తెమడ. వి. ౧. శ్లేష్మము, కఫము. (చి. ని, శ ర,
ప్ర.) ౨. చిక్కు.

వ...నెటికొని దగలు తొటినం బటి యాకలం
దెమడ వెడలించి...కుసల. ౪. ౨౦౯.

తెమలింఁచు = తెమలుచు. స. క్రి. (✓తెమలు.)
(కదల్చు.)

వ...ఒకించుకయుం దెమలింపఁ జాలక...దశా.

౨. ౧౬౨.

గీ...శూలి, కాలిపెనువేలు దెమలించి కరము
లెత్తుకొన సమర్థత లేక రక్షోవిభుండు.
ఉ. రా. ౩. ౮౪.

(పట్టిలాగు, లాగు, లాగివేయు)

ద్వి. తెగువ మత్తేభముక దెమలించి తుండ, మ

గలిచి పైజోడు నణచు మాస్తీలు. ద్వి.
హరిశ్చ. పూ. ౧౨౯ పం.

సీ. పసిడిగాజులు పైకి వెను ద్రోచి నునుదీ
గఁ దెనులించు సురిత్రాడు నెమకు కరణి.
మనుచ. 3. 3౧.

సీ. సురసరిత్కనకతామరసము లుడివోక తెను
లించి బాహుగాఁ ద్రెంచువారు. రంగా. ౧.
౬౨.

ద్వి. కనులారిబింబరాగంబు మెపనలు, తెనులిం
చునిండుచంద్రకదట్టి గట్టి. అ. మ. క. ౫.
౨౪౯ పా. ౧౨ పం. (శృంపయ్యద్యోతకము.)

(రేఁపు, రేఁగఁగొట్టు.)

సీ. తెనులించి గాలియెక్కు మెకంబునైనను బ
లుగాలువలఁ దీర్చి పట్టఁగలము. వరాహ.
౪. ౭౫.

తెనులు. అ. క్రి. ౧ తొట్టుపడు.

చ. నడు మన దింతిచన్నులతనర్పన ముందలు
గానరాదు మాకడుగిడుచోటఁ గా తెనులి
నంతన కొనుకు బిందమయ్యెడుక. కు. సం.
౮. ౧౬.

౨. కదలు.

సీ. తిగిచిన నడుగులు దెమలక తొ మ్మప్పలిం
చి యవ్యలికిఁ జండించి దాటి. ఆము. ౬.
౨౨.

3. చలించు; జంకు, భయపడు.

క. ఆతుములమునకుఁ దెమలక, భూతలము ద
లంక నలువపుత్రుం డెదురై, యాతెజఁగున
నసురులు నిర్భూతసద్భృతశరపరంపరలు వడి
గురియక. కాళి. ౨. ౪౬.

క. యమమాత్రవోలె నచటికి, సమదగతికే వే
టకాఁడు చనుదేరంగాఁ, దెమలక హిరణ్య
కుండురి, దుమురుగఁ దెగఁ గొటికి బొక్క
దూఱం బాతెక. నా. పంచ. ౨. ౨౦౯.

సీ. కనరానితనకాసు కంఠీరవమొ యంచు జలక
రేణుకరింద్రసమితి దెమల. ఉ. రా. ౬.
౮౯.

సీ. మిత్రపుత్రతఁ దాను మిత్రుండ నని యేమొ
యముఁ దా త్తపురమునఁ దెమల కునికి. కళా.
వీతి. 3౧.

౪. అయథారమగు, అసత్యమగు.

చ...ఇదియేటిమాట నల్లనియెడఁ గానరాదె
తెమలం బలుకం బనియేమి నావుడుక.
భార. ఆను. ౧. ౧౮౬. (మరలంబలుక.
కరాలప్రతి.)

౫. తిరుగు, మరలు, నివృత్తమగు.

చ...అపరాధలేశమును దాల్చిననీ విపు డెంత
మొక్కినం, దెమలదు శాంతిఁ బొందదు మ
దీయమనం బిఁకఁ జాలుఁ బ్రానల్. నరస.
౨. 3౬.

క. నటనల విలాసరేఖా, ఘటనల నీజటిఁ గరంపఁ
గల నని ము న్నే, నటు నూచితి నటు గా
దని, యిటు నూచితిఁ దెమలఁ డింక నే మను
దానక. విప్ర. 3. ౪౨.

౬. విరియు, విడిపోవు.

చ. తెమలనిచిమ్మచీటిని దీపము లేమిని జూపు
టెట్లు దీపము గొనితెమ్మ చూపెదను భద్ర
ముగా నివి నీవె దాచిపెట్టుము...హంస.
3. ౧౦౮.

సీ. తిమిరారి దోచిన దీనతపెంపునఁ దెమలిన
చీకటిగము లనంగ. విక్ర. ౧. ౮౫.

౭. పట్టుదప్పు, జాటు.

ఉ...వార్ధకాధీనశరీరతం దెమలి త్రెల్ల నొకం
డిదె నూలిలోపలక. దశకు. ౧౧. ౭౫.

క. కమలజుకర మీకైవడి, దెమలి మహిం బడి
నవేళఁ ద్రినయనమాస్తం, బమరె నపేతము
రాశా, క్రమణం బగువికచరక్తకమలముభం
గి. వరాహ. ౧౨. ౧౮.

౮. పోవు, నరంచు.

చ. క్రమమునఁ గన్పె నల్లడ లగాధమహోద్ధతిఁ
జిహ్వచీకటుల్, తెనులె దిశావివేకమును ధీర
తయై వెన నెల్లవారికిఁ. హర. ౩.
౧౩౧.

సీ. కమలాదయఖ్యాతి తెనులెనే నానానదీ
కాంతుఁ డైనరత్నాకరనకు.వసు.౨.౧౩౩.

సీ. కరమున నుదకంబు కడు జల్లుకొనకున్నఁ
దెమలనిమిషారదాహము దొలంగ. కాశ.

౨. ౧౨౪.

౯. పోవు, వెళ్లు.

చ. తెనులను నిన్నుఁ బాసి నుదతీ యని తీయని
నీదుమోవి కా,యమృతరసో రియేని సమ
మా...హంస. ౧. ౨౪౩.

౧౦. నిర్గమించు, బయలుపెడలు.

సీ. వెడఁదగూడలనుండి వెన్నెలపులుగులు
తెనులెనా నేత్రాంచలములు బెళుక. ప్ర
బంధ. ౨౯౦.

౧౧. కడముట్టు, ముగియు.

(వా) వానికి పని తెనులుట లేదు.

౧౨. పని తెనుపించేసికొను.

(వా) వాఁ డెంత సేపటికిని ఇంటినుండి తెనులి
రాడు.

వి. ప్రబాహము, వెల్లువ.

సీ. తళుకొత్తుమిన్నేటితెలిసీటితెనులున ముదు
రుచెందొవచాలు మొలవఁబెట్టు. పాండు.

౪. ౨౫౦.

జ; తెనులించు, తెనులుచు.

తెనులుచు(ల్పు)=తెనులించు. స. క్రి. (✓తె
నులు.) ౧. కడల్పు.

చ. ప్రమదము పూని హాని రఘురామ కనుం
గొను మిశరాసముక, దెనులుప నేర్తుచే
యనిన ధీరుడు శ్రీరఘువీరు డయ్యెడక.
దశా. ౩. ౨౦౦.

ఉ. వింటి నపూర్వ మర్వి నొకవింటి నరుండె
జయించువాఁడు ముక్కంటిమలం దెనుల్పిన
మగంటిమిబో దిదుతాణె మింక...చం.రా.
౫. ౫౬.

౨. చలింపఁజేయు, డీలుపఱుచు.

సీ. ద్రోణుని నిరువదిబాణంబుల దెనుల్పి భీముని
మున్నుట బెండుపటిచి. చిత్రభా. ౩.
౧౦౯.

౩. నడలుచు, విప్ప; దువ్వు.

గీ. ఆనుచుఁ దగ బుజగించి హస్తాంబుజమున,
వలపుఁగీలు దెనుల్పు భూవల్లభుండు. నై.వ.
౩. ౧౩౬.

గీ. బిగియఁ జనుదోయి యొత్తి నపేరురంబు,
నలరుమోవితీ పానినయాననంబు, దనియఁ
గురులు దెనుల్పి యాడినకరంబు, దరుణి
మెచ్చుచు నెఘాముదమ్మి యలర. హరి.
ఉ. ౩. ౧౨౮.

౪. వెలుగు, ఊడఁదీయు.

సీ...గుండె,కాయ లాదటమెయి గబలించు
చును గ్రొవ్వు దెనులిచి నమలుచు నెముక
యాట,చవిగొని యానుచు...భార. శ్రీ.
౨. ౯.

౫. జాడించు.

గీ. బిసము లాదట నందఱుఁ బెటికి రొంపి,
వోవ నీటఁ దెనుల్పి మోపుగ నమర్చి.
భార. ఆను. ౩. ౨౨౩.

౬. కోయు, ఖండించు; చీల్చు.

చ. చెలువల గూడఁ బిల్చుగతిఁ జిల్చుకుఁ
బార్వలతాంచలంబులక, ఫలము దెనుల్పు
రీతి నలిపం క్తి మోము మలంచుకై వడిక.
వసు. ౩. ౩౮.

ఉ. గాలికిబోవువాహము నగంబులపత్రములం
దెనుల్పఁగాఁ, జాలును పాలు...వేలుపుతీని
గల్చు టొకవిక్రమమే బలిదైత్యవల్లభా.

దశా. ౨. ౪౨౩.

సీ. సింగంబు పజ్జ తెంచె ముంగోజలఁ దెమల్చి
నమలి కాశ్చోతుల నుమిసికొనుచు. కకు.

౪. ౧౦౫.

౨. పట్టుకొను.

చ. అని కలుషించి నేదవతి యచ్చటు వాసి
చనం దలంచినం, గని దశకంధరుం డడరి గ్ర
క్కున నేనలి వట్టికొన్న నం, గన యొకనేల
నేయ నది క తివిధంబునఁ దాకి క త్తిరిం,
చిన క్రియఁ ద్రెంచె వెండుకలు చేతఁ దెమ
ల్చి నయంత కివ్వలక. నిర్వ. ౫. ౧౭.

క. మురసంహరుండు తుచేలుని, కరము గరంబునఁ
దెమల్చి కడఁకణ మన మా, గురుగృహమున
వ రించిన, చరితము లని గొన్ని నొడివి...
భాగ. ౧౦ ఉ. ౯౮౯.

౮. పట్టుకొనిలాగు.

చ. అనినఁ బించుచుకొ నృపతి యంగనకే లొక
చేఁ దెమల్చి నే, చనఁ జన నేమిచెప్ప ముని
చరితము ...మార్క. ౧. ౧౮౩.

ఉ...అమర్, రమని బోటి కోమలికర మ్మివా
ర్యగతిం దెమల్పగక. వసు. ౩. ౧౩౦.

౯. ముగించు, సమాప్తముచేయు.

(వా) నేగ పని తెమల్చుకొని రమ్మ.

ఆ. క్రి. (కడుపులో) త్రిప్పపుట్టించు, డోఁతు
కలిగించు. (ప్ర)

(వ్యవ) ఆటోవధమునాకు తెమలుచుచున్నది.
జీడిపప్పు తిన్నప్పటినుండియు నాకు లోపల
తెమల్చుచున్నది.

తెమ్మ=తేమ. వి. (సం. తేమః. ప్రా. తేమ, తెమ్మ.)

౧. తడి, ఆరత, చెమ్మ.

సీ. కలకంఠములు నోరు కాయక వడిఁ గుమ్యుఁ
బమ్మినయలమీఁది తెమ్మ దిమ్మ. చెన్న. ౪.
౧౬.

సీ. పరుణాంగ నామనోవల్లివితానంబు పలుకుఁ
దెమ్మలచేతఁ బల్లవింప. విక్ర. ౨. ౫౨.

౨. పెల్ల, ఎండి పెల్లగిల్లినపలుచనిమంటిగడ్డ.

సీ...తెమ్మ నాఁ బెల్లయుఁ దేమ వెలయు. ఆం.
భా. ౩. ౪౫.

౩. (క. తెమ్మల్) రాశి, సమాహము, గుంపు.

చ. పొలఁతుకఁ జూడ రమ్మ గడివోపనిచక్క
దనంబు తెమ్మ...చంద్ర. ౫. ౧౯౪.
విణ. తేమగలది, తడిగలది.

ఉ. కమ్మని తెమ్మ తెమ్మెరలు గమ్మఁగ...నీలా.
౧. ౪.

గీ. నవసుధా సారముల తెమ్మ నా ముడమ్మ. కృ.
శకం. ౧. ౩౭.

తెమ్మలుగా=తెప్పలుగాఁగ.

ఉ. చూచి కిరాతులార బలుసొమ్ములు తెమ్మలు
గాఁగ నబ్బె నీ, రాచకుమారు దోచుచుండు...
వరాహ. ౮. ౬౮.

ఉ. అమ్మెయి వాజివారణధటావళిఁ గప్పినతూ
పు లేమనక, దెమ్మలుగాఁ దటాకములనిండు
శరమ్ముల...ఎన్ని నెన్న శక్యమే. విజ. వి.
౩. ౧౫౫.

ద్వి. కమ్మఁగాఁ గాఁచినగంగావు నేయి, తెమ్మలు
గాఁ దెచ్చి దించువారలును. ప్రభు. ౫.
౧౫౧ పా. ౩ పం.

తెమ్మెర. వి. (క. తెమ్మెరల్, తెమ్ము=దక్షిణము +
ఎరల్=గాలి. త. తెన్మల్=దక్షిణపుగాలి.)

౧. చల్లగాలి, మందమారుతము.

ఆ...సోరగండ్లయందుఁ జొచ్చి సుడిసి, తిరిగి
నేగుఁబోక తెమ్మెర లెదీఁగ, కొనలవంక లొ
త్తు ననలఁ బ్రోచు. భార. ఉద్యో. ౨. ౧౧౨.
మ. చివురుండ్లదువువేల్పు చైత్రమున నక్షిణధ్వ
జోత్తేపవై, భవుండై తెమ్మెర తేరివై గదలిరా
...వసు. ౧. ౧౩౨.

క. తెమ్మెర నీ కం తెమ్మెర, గమ్మనివిలుకాని
దొరపు గమ్మని నెలఁదై, రమ్మని యలికు
కపికనిక, రమ్మని గా నిలిపి ముందరగ వచ్చి
తివా. విజ. వి. 3. ౪౮.

గీ. ఎసఁగుఁ దెమ్మెర యనఁగఁ బయ్యెర యనం
గ, మందమారుతసంజ్ఞలు...ఆం. భా. ౧.
౫౯.

౨. వాయువు, గాలి.

సీ. చెదరినమకరికాచిత్రపత్రికలతోఁ బరఁగె
డునూర్పుఁదెమ్మెరలతోడ. విక్ర. ౫.౬౧.

సీ...కసరుచుఁ దెమ్మెరల్ విసరఁజొచ్చె. ఇం
దు. 3. ౧౦౬.

ద్వి. నెరయఁ దెమ్మెరదూది నించి చూపట్టు, ప
టుపుపై నొసపరిబాగు లేర్పడఁగఁ, బవ
లించి...ద్వి. పరమ. ౨. ౧౨౨ పా. (తె
మ్మెరదూది నించి చూపట్టుపటుపు=కేవలయ
నము)

జ: తెమ్మెరకూన, తెమ్మెరచెలిచిల్లు.

తెమ్మెరకూన. వి. (✓తెమ్మెర) ౧. గాఢ్మపట్టి
హనుమంతుఁడు,

క. అని యరద మెక్కి యుక్కురఁ, జని తెమ్మె
రకూన నంపజడివాసల ముంచి...అచ్చ.
రా. సుం. ౧౨౯.

౨. భీమసేనుఁడు.

తెమ్మెరచెలిచిల్లు-(లుకు). వి. (తెమ్మెర +
చెలి + చిల్లు) ఆగ్నేయాస్త్రము.

సీ. తెమ్మెరచెలిచిల్లు నెమ్మది నారేయిది
మ్మరిబొబ్బ మెకమ్మపై ది, రమ్మగా నేయ...
అచ్చ. రా. యు. ౨౬౪.

తెర. వి. (సం. తిరః. క. తెర. త. తిరై) ౧.

వెనుకనున్నవారు కనఁబడకుండ వ్రేలాడగల్గు
మఱుఁగుచీర, తిరస్కరిణి, యవనిక.

చ. తెరయును మేలుకట్టు దగుదీవియలుం జె

లువొంద మేటిచ, ప్పరమున...భార. సా.
౧. ౧౪౭.

క. లలితగగనరంగంబున, నలయక క్రొమ్మెఱుఁ
గు గొండ్లియె యాడెనుచో, నలవడియె
మొగులు తెరలును, బొలు పగువడగండ్లముల
పుష్పాంజలులుక. హరి. పూ. ౬. ౧౦౭.

సీ. చనుఁ దిరస్కరిణి తెర నా జవనిక యన...
ఆం. భా. ౨. ౧౫౯. ఆము. ౪. ౧౫౦.

౨. వేటకు సాధనముగా నుపయోగించు నొక
విధ మైనజవనిక, అడ్డువల (శ. ర); మత్స్య
గ్రహణసాధనము.

సీ. వేటసాధనములు వీచియు యవనిక దేజ
రిల్లుచునుండుఁ దెరయనంగ. ఆం. భా. 3. ౬౪.

క. వెలివాటును గాలురులును, వలలుఁ దెరలు
దీమములును వడిఁ దీరినకుక్కలు నారెగోల
లును నుండలక్రొవులు వేట కారడంబుఁ బె
నుపఁగక. ఉ. హరి. ౪. ౨౨.

గీ. విఘ్నమృగములఁ బట్టంగ వేసినట్టి, చీర తెర
లను సంస్మృతిఁ జిగురుకొల్ప. కాశీ. ౨. ౫౫.

సీ. తెరఁదూటి వెఱుబాటుగురుపాతుపై నైనఁ
బడి యెక్కి పాడుతు నీపాద మాన. మను
చ. ౪. 3౪. భాగ. ౧. ౪౫౪.

గీ...చల్లు డూఁడు, లుంట గాలంబు తెరదీములు
సురుగాల, ము...ఎసఁగుచుండు. హంస.
౪. ౧౮౪.

3. అల, తరంగము.

క. కట్టా తలమునుకలునై, దట్టపువీరహాభితెరలు
తరుణుల నేచక. భాగ. ౧౦ పూ.
౧౦౦౦. శుద. ౨. ౧౦౯.

సీ...తెర యనంగను వీచి పరఁగును...ఆం. భా.
౧. ౧౫౪.

ఉ...తెలిచల్వ పెరిణి, చేలచెరంగులై యచటఁ
జెల్వగు మేపుటేటి పెందెరల్. ఉ. రా. ౬.
౯౫.

౪. పరంపర, వరుస.

క. పరిపరిధూపంబుల నర, విరులతెరల రత్నదీప
వితతుల నూర్ణా, స్తరణముల బొలుచుతా
వుల, బరమబుఘలు నృపులు వరుస బంతు
లు సాక్షి. జె. భా. ౮. ౨౦౧.

సీ. తనమహాభోగంబుల నెసంగుభోగినుక దె
రలి నిట్టూరుపుచెరలు నెఱప. వసు. ౨.
౧౧౩.

గ. దిక్కు.

చ...విన్నులింగపటుకీలలు గైదువు లీన సేనతో,
వెలువడి రాద్యలం చెరలు వీలగఁ జేయు
చు నన్ని శాచరుల్. భా. రా. యు. ౯౭౩.

ఁ. విభము.

ఉ. చేడియవల్ల నిందుక ప్రసిద్ధిహించెనుగాని
నిల్చి మాటాడిన నాల్గుదెల్ల...చెన్న. ౧.
౮౪. (నాలుగు ముఖములనుండి వచ్చునుగ
నుక)

౭. పెర, తేనెపట్టు.

రగడ. తెఱప తెర వడిఁ బూని కదలిచితేని
తేనియసోననాలు, నెఱయు...రసిక.

౪. ౬౪. (తెఱ. ముద్రి.)

(దీనియా మ్రేడిత రూపము తెర తెరలు.)

క. తెరతెరలై శిలలురులక, దరతరకలు దేరి
నునుపు దారొన శరధి, న్నతిమతి మంద
రగిరి య, త్తఱిఁ దరిత్రాడునను సౌఖ్యదంబై
తిరుగక. ల. వి. ౨. ౬. (తెరతెరలు=౨ధి
కపరంపరలు)

(వ్యవ) కడుపునొప్పి తెరలుతెరలుగా వచ్చు
చున్నది. (తెరలుతెరలుగా=తరంగములవలె
ఆఁగిఆఁగి)

తెరచీర=తెర. ౧. తిరస్కరిణి.

క. తెరచీర పట్టి యిరువుర, నిరువంకల నిలువఁ
బెట్టి యింపు దలిర్పక, సురయక్షసిద్ధకిన్నర,
సరకాంతలు తమ భజించి నలిఁ గీర్తింపక.

పద్య. ౩. ౭౬.

ద్వి. హరుఁ డెంతఁ గాలెడి ననుచు నచ్చెలఁది,
పరువడిఁ దననూలు తెరచీరభౌతి, దిరిగి వ
చ్చి...బస. పు. ౬౪ పా. ౨౨ పం.

౨. వేట సాధనముగా నుపయోగించు జవనిక,
అడ్డువల.

వ...తెరచీర ప్రోగుచుట్టు దొడ్డివల లేటివల
కుండేటివల...కాళ. ౩. ౪౬.

జ. తెరచాఁప, తెరబొమ్మ, తెరమాయమగు,
తెరయ్యాఁగ, తెరయెత్తు, తెరవాటు, తెర
వేటు, తెరవేయు.

తెరచాఁప. వి. ($\sqrt{\text{తెర}}$) ఒకానొక నాకాంగ
ము, పడవనడుపు సాధనములలో నొకటి. (ప్రా.)
(వ్యవ) ఆపడవకు తెరచాఁప ఎత్తిరి.

తెరబొమ్మ. వి. (తెర + బొమ్మ) తెరమీఁద నాడిం
చుబొమ్మ, తోలుబొమ్మ.

కా...ఉడువీధిం గొండ్లియాడించె దై, త్యవ్యా
ధుల్ తెరబొమ్మలట్ల నిగుడం దా నాటకాఁ
డుంబలెక. పి. శకుం. ౩. ౧౨౪.

ద్వి. మఱి మున్నగునూత్రమహిమచేఁ దిరుగు,
తెరబొమ్మయో యనఁ దిరిగె బేరాస. రం.
రా. ఆర. ౧౫౯ పా. ౧౪ పం.

తెరమాయమగు. అ. క్రి. ($\sqrt{\text{తెర}}$) తెరవేసిన
కవచక కుండునట్లగు, హతాత్తుగా అదృశ్య
మగు.

ద్వి. పరికింప నాదృష్టిపథమున నిలిచి, తెరమా
యమై పోయితే నీత యనుచు. రం. రా.
ఉ. ౧౭౯ పా. ౧౧ పం.

తెరయ్యాఁగ. వి. (తెర + య్) పెరకాఁగ, తేనె
టీక.

క. తెరయ్యాఁగలగతిఁ గవియుచు, బొరిఁబొరిఁ
గడుఁదురులపగిది బొదువుచు నెఱవై, పెర
వునఁ గాకులు పికముల, బరువడిఁ జీకాకుప

ఋచుభంగి దలంజ్జ. భార. ద్రో. గ. ౨౫.

(ప్ర. భా. ల. వ్యా. పా.)

తెర(యె)లెత్తు. అ. క్రి. (✓తెర) తరంగితముగు,
పొంగు; అతిశయించు.

సీ. తెరలెత్తి సప్తసాగరములుఁ జొరలంగ వరు
ణుండు గొండిలి పరిధవంప. ఉ. హరి. ౪.
౨౧౬.

భా. మైన్దిగల్ తెరయెత్తగా నమృతకుంభం
బంది యే తెంచుమా, యానారాయణిలీలఁ ద
క్రముదీవ్య స్తస్యై... శుక. ౨. ౫౫౧.

తెరల. వి. కబళము, కవణము. (శ. ర. ప్రా.)

తెరలబడు. అ. క్రి. (తెరలక్ + పడు)-మనోవ్యా
కులతనుండి వెడలు-తేటకొను, స్వస్థతనొందు.

చ...అ, వ్యనిత యొడంబడం దగినవాక్యము గా
నక కొంతసేపు మెల్లన వినయంబుఁజేసి తెర
లంబడి యాసతితోడ నిట్లును. వి. పు.
౬. ౨౨౧.

తెరలంబాటు. అ. క్రి. (తెరలక్ + పాటు-
స్వారమున.) తొలగు, అపసరిలు.

మ. తెరలంబాటఁ గలంగి గోవులు కడుక్ దీ
నంబులై తోలుచున్. హరి. పూ. ౬. ౧౩౭.

తెరలించు = తెరలుచు. (✓తెరలు).

(జయించు)

సీ. అనిలోన నీటిరాయని గాడ్చుఁ దెరలించి వెత
మాలుటెల్ల నీకతనఁ గాదె. యయా. ౩.
౯౩.

(క్షోభపెట్టు, కలఁచు.)

ద్వి. వివిధముఖంబుల వివిధాయుధములఁ, దివిరి
రాక్షససేనఁ దెరలించి పఱప, నఱిమి కొం
దఱు చచ్చి రాహవక్షోణి. రం. రా. ఉ.
౭౭ పా. ౧౧ పం.

(పోగొట్టు, నశింపజేయు.)

చ...కెరలి తెరలెత్తునిరులం దెరలింప ననేకయా
పంబులం దీసింపుత మోరిపు త్రయఁబూజ్
...వసు. ౬. ౯.

తెరలిక. వి. (✓తెరలు) గ. గుంపు, సమాహ
ము. (శ. ర. చి. ని.) ౨. మెలఁకువ.

సీ. కడపపూఁదేనియఁ గడుపారఁ గొని ప్రాసి
తిరుగులేఁజేటుల తెరలికయును. హరి. పూ.
౯. ౬౮.

సీ. దీమంబువేటలు దామెనవేటలు దెరవే
టలును నేర్చు తెరలికలును. ద్వా. ౮. ౨౨.

తెరలు(ర్లు) అ. క్రి. (క. తెరళు. త. తిరళి)
గ. నీళ్లు లోనగునవి సలసల కాగి పొంగు.

ద్వి. తెరలఁ గాఁచినమానె దెచ్చి కర్ణములఁ,
గర ముగ్రముగ వేయుఘటములు వోసి. రం.
రా. యు. ౩౯౫ పా. ౧౧ పం.

(గ్రీష్మవర్షం.) గీ. సరసిపై నీరు సలసల దెరలె
విసిన, సకలవీధులు నిర్భగోచ్ఛయము ల
యెగు. పొందు. గ. ౧౩౬.

ద్వి. తెరలుబాసలపాలు దింపఁగ మఱచి, వెర
సినమొదపులఁ బిడుకుట మాని. ద్వి. భాగ.
౧౦. (చి. ని.)

సీ. చిన్నిబాలకు లేడ్యఁ జన్నులిచ్చుట మాని
తెల్లబాసలపాలు దించ మఱచి. పద్మ. ౯.
౨౦౭. శుక. ౨. ౩౮౨.

౨. వేగు, కాలు.

గీ. తెరలుచున్నవి తొంటిముత్యములు తిగిచి,
క్రొత్తలుగఁ దెచ్చి పాలిండ్లఁ గూర్చవచ్చు.
యయా. ౫. ౧౧౫.

గీ. పదతలంబున నిగిడించు ప్రసవరజము, మంగ
లంబున వేచినమాడ్కిఁ దెరలె. పి. శకుం.
౩. ౧౭౭.

౩. ఉప్పొంగు, పొరలు.

సీ. సరసపుష్పపరాగ పైకతంబులు దీర్చి తేనియ
కాలువలో తెరలి పాట. విక్ర. గ. ౮౯.

౪. పాటు, ప్రసరించు.

క. గిరిజాలలితాంగము పారి, బారిఁ గనుఁగొని
సాగసి యిసుకబొమ్మ జలముల్, తెరలఁగ
విరిసినగతిఁ బొది,విరిసి మహేశ్వరునసంబు
వికలం బయ్యెన్. కు. సం. ౫. ౫౧౬.

౫. ఆతిశయించు, మెండుకొను.

నీ. చాన నీకమోవిపానకం బాసక తెరలెడు
బలుదూప తీతిపోదు. రసిక. ౬. ౮౯.
ము. రా. యు. ౩. ౪౩.

క. నరసుతు లయ్యెదిక్కుల, కరిగి మహిపతుల
చేత సరిగొని ధనముల్, దెరలఁగఁ దెచ్చిన
మార్గము...భార. సభా. ౧. ౨౨౬. (తెర
లుగ, శ.ర. పా.)

నీ. పరశుపాశాకుశకర వాలశూలముద్గరములు నీ
మీఁదఁ దెరలఁ గురిసె. భార. ఆర. ౧.
౧౮౮. (తెరలక=నిండుగా, పూర్ణముగా.)

ఆ. పరుషవిషమధూరిపాషాణభీషణ,గిరులు ప
చ్చి నన్నుఁ దెరలఁ గప్ప. భార. ఆర. ౧.
౧౯౫.

౬. బయలుదేలు; వెడలు, వెకినమ్ము.

వ...శతశృంగనివాసు లగుమును లెల్లం దెరలి
వచ్చి చూచి...భార. ఆది. ౫. ౧౪౩.

నీ. ఉరవడి సేనలు దెరలఁ బైఁ దోతెంచుఘోరి
నెల్లదరినఁ దూలపోక. భార. విరా. ౪.
౬౨.

గీ. దరికొని వహించునక్కఱకఁ దాళలేక, తెరలి
మృగములు మృగత్వమ్ కరిగి సాయగు. ఉ.
రా. ౨. ౧౬౧.

౭. ప్రయాణముచేయు.

ఆ...ఆటు,యోజనములపయన మొక్కనాడె,
తెరలి చందనావతీపురి ముందటఁ, గాంచి
యోధవర్షులఁ గలయఁ జూచి. జై. భా.రా.
౫౯.

౮. జంకు; సందేహించు.

ద్వి. పరికింప నిట్టిచో బడవినయబలఁ, దెరలక
ఘోరాసిఁ దెగవ్రేయు మనుచు. ద్వి. హ
రిశ్చ. ఉ. ౨౪౩౪ పం.

చ. తెరలక కాశికానగరదేవతరంగిణిఁ దీరమా
టకై, యరుగుచు...కాశీ. ౫. ౪౮.

౯. (యుదమున) తొలఁగు, ఆపసరిల్లు, వెనుక
కుఁబోవు.

క. గురుసుత నీదుభుజావి,స్ఫురణము దివ్యాస్త్ర
వీర్యమును గురుధరణీ,పరుదెసఁ గూర్చియుఁ
జూపితి,దెరలకుమీ యనును నతఁడు దీప్తా
కృతియై. భార. ద్రో. ౫. ౩౯౯.

క...వారలయములఁ,దెరలక భీముండు పటుగతి
స్యందనుఁడై. భార. భీష్మ. ౩. ౧౬౦.

నీ. పొరలుకొతులు భీతిఁ దెరలునూతులు వ్రసి
యొలుగుబండ్లును బెట్టు విలుగువిండ్లు. ఉ.
రా. ౬. ౨౭౬.

౧౦. ఉడుగు, తగ్గు.

గీ...తెరలక కడవవంచి,నట్లు హోరని ధాకాఘ
మైకృ మొంది,విన్ను మన్నును నొకటిగా
వృష్టి బలసె. ఆము. ౪. ౯౧.

చ. తెరలనిశక్తి నప్పొలగుండికొలుంబులమేటి
యిట్టు ల,త్రటి విశిఖాళిఁ గప్ప...చంద్రి.
౩. ౧౨౮.

౧౧. ఊడిపోవు.

గీ. అలిగి పూవైన నలఁపలే దబల దాను,శోక
బలమునఁ జోడినచోటఁ దోలు,తెరలి జ్వర
మైపోవఁ గరతలములు, మీఁది కందంద రతి
యెత్తి మోఁడుకొనియె. కు. సం. ౫. ౫౬౯.

౧౨. చెదరు.

మ. మరుదంభోరుహనేత్ర లంబరఘనీమధ్యం
బున నిల్వ ని,స్ఫురతతీనపయోధరాహతి
జలస్తోమంబు నల్పంకలక, దెరల న్నాభిచ
యంబు లోఁగొనియె...పారి. ౪. ౨౮.

వ...ఉడుగణంబులబెడంగు నడంగఁ దొక్కు

చేర్చుక్క దెరల...ఉ. రా. ౬. ౨౭౬.

౧౩. కలగు, తోభపడు.

క. అనిలో దెరలుట తొలగుట, యనునివి చ
ను గాక...భార. కర్. ౩. ౫౨.

౧౪. కదలు, చలించు.

సీ. తిగిచిన సడుగులు దెరలక యొండొరు
గ్రమ్మఱ దిగుచుచు...భార. విరా. ౨.
౩౪౭.

వ...అప్పుడు రాధేయుం డజేయుండె కులశై
లంబునుంబోలె దెరలక నిలిచి...భార. ఆ
ర. ౫. ౩౯౯. (చి.ని.పా. 'కరలక' ముద్రి.)

వి. నీళ్లు లోనగునవి సలసలకాగి పొంగుట, ఉ
డుకు, తాపము.

గీ. ఉడుకు పెగ తెల్ల నాగఁ జెన్నొందు
దాప, మునకు నామంబులై...ఆం. భా.
౧. ౪౯.

జ: తెరలబడు, తెరలబాటు, తెరలించు, తెర
లిక, తెరలుచు, తెరలుడు, తెర్లిక.

తెరలుచు(ల్పు) = తెరలించు. స. క్రి. (✓ తెరలు)
తెరలజేయు.

(చెదరించు)

క...చరాచరము లై నభూతజాలము లెల్లందర
తరమ యడ్డపడినఁ, దెరలిచి పడవైతు
సింధుదేశాధీశుక. భార. ద్రో. ౨. ౩౧౦.

(కదల్చు, చలంపజేయు.)

సీ. పొన్నలమకరందములు చల్లుపో రాడి తెలి
మించుమల్లమొగ్గల దెరల్చి. విప్ర. ౨.
౫౬.

(ఊడఁదీయు, తీయు.)

ఉ...సి, వ్యంగులబండ్లు డించి తగ వానికి గన్
లుగుల్ దెరల్చి యా, ముంగల బాఱ
జూపుటయు...యయా. ౨. ౧౬.

చ. పయఁటచెఱంగు కాభి యనుపాణిఁ దెర
ల్చుచు...కళా. ౧. ౩౮, ప్రభా. ౨. ౨౦.

(నెల్లగించు, ఉన్నాలించు.)

చ. కరకరపండ్లు గీటుచు నెగంబడి ముట్టెను
దుంగము స్థలం, దెరలిచి మేయుచుక...
చెన్న. ౨. ౨౦.

(తోభపెట్టు, కలచు)

ఉ. ద్రోణునితో శిఖిం బడక ద్రోణకుటుంబిని
యున్న దింట న, క్షీణతనాజశోకవివశీకృత
నై విలపించుభంగి నీ, ద్రోణిఁ దెరల్చి తెచ్చు
టకు దైన్యమునొందుచు నెంత పొక్కునో.
భాగ. ౧. ౧౬౫.

(పోగొట్టు, నశింపజేయు.)

గీ. అంబకై పూని వానిమహాబలంబు, జామ
దగ్గులొండు దెరలుపజాల కరిగె. భార.
ఆను. ౫. ౪౭౫.

(తరలించు, బయలుదేఱఁదీయు.)

క. పురజనుల నెల్ల ముందటఁ, దెరలుచుకొని...
జై. భా. ౨. ౧౦౫.

తెరలుడు. వి. (✓ తెరలు) బయలుదేలుట
ప్రయాణము. (శ. ర.)

తెరవాటు. అ. క్రి. (తెర + ఊటు) తరంగిత
మగు, పొంగు.

చ. ద్రవిడకుటుంబినుల్ పసుపు రాచినరత్న
పుదాపక్రింద నంబువు తెరవాటగా నిదు
రవోయి గరుత్తలి పచ్చవాతినక. ఆము.
౧. ౬౪.

తెరవేటు. వి. (తెర + వేటు) తెరలెత్తి ఆడెడు
వేటు.

సీ. ఒకనాడు తెరవేటు నుగ్రసత్త్వంబులఁ
బుడమివై బడఁ గాళ్లుపడ వధించి. కాళ.
౩. ౪౭.

గీ. ఎచ్చరిక మించి తెరవేటు యెద్దువేటు, గం
టవేటుయు మొదలుగాఁ గలుగువేటులు
...రామా. ౨. ౨౯.

తెరువేయు=తెరుయెత్తు. అ. క్రి. తరంగితమగు,
పొంగు, అతిశయించు.

క. అని చాల భిన్నురాలై, మనమునఁ దెరువేయఁ
బుత్రమమతాంబుధి ని, ల్పివచోట నిలువ
నైపక, వనితామణి నగరు వెడలివచ్చుచు
సంతస్. సారంగ. 3. 25.

తెరువ(ర్వ)డుచు. అ. క్రి. (తెరువు+అడు
చు.) దారికట్టి కొట్టు, అభిగ్రహముచేయు.
ద్వి. కఱకంఠ గణనంది గలసెఁ దెర్వడిచి,
బస. పు. ౫. 354 పం.

తెరువ(ర్వ)రి. విణ. (తెరువు+అరి) బాటసారి,
పొంఘుడు.

క. కను బ్రమసిన తెరువరి తన, కనఘాయం బైన
మార్గ మరసి తగ నెఱింగినవారు సెప్పఁగాఁ
గై, కొననికరణిఁ దగినవెంటకుం జన వకటా.
భార. ఉద్యో. ౨. ౨౮౦.

క ... పరిమళసంభారలోలబంభరమాలా, పరిమ
జంకారధ్వని, తెరువరులకు మన్ననప్రదీపన
ముసంగుక. కాశీ. ౧. ౯౨.

సీ. నిగిడి తెర్వరులగుండెలు యుల్లరనఁ జేర్చి
వెళవెళ నాచ్చుకోవెలకుఁ దోడు. యయా.
౫. ౮౧.

సీ. పథికుడు దగుఁ దెరువరి యన...ఆం. భా.
౨. ౧౮౯.

తెరువాటీడు. విణ. (తెరువాటు+ఈడు) తెరు
వాటుకాడు. (శ. ర.)

తెరువాటు. వి. ($\sqrt{\text{తెరువడుచు}}$)-దొంగలు-దారి
కట్టికొట్టు, అభిగ్రహము, దారిదోచుడు.
సీ. భోజనారులఁ దుష్టి బొందించునతడును దె
రువాటువలనఁ దస్కరులచేతఁ, జేటొంది ధ
నము వాంఛించునతడు...భార. ఆను. ౨.
౫౯.

గీ. ఇట్లు బాధించి శోధించి యెందు నొక్క,

పచ్చపైకంబుఁ గాన కప్పచ్చిబోయి, నేటి
తెరువాటు పసలేక దాటిపోయి, ననుచు
వెన వారిపసమాని యపలికేగి. వాల్మీ. ౨.
౯౬.

గీ. వెలసి కోయలబోయి దొంగలను గూడి, పట్టి
బండులఁ దెరువాట్లఁ బ్రజకునెల్ల, వగలు గా
వించి పాపముల్ మిగులఁ జేసి. శేష. ౪.
3౧.

తెరువాటుకాడు. విణ. (తెరువాటు+కాడు)
దారికట్టికొట్టి దోచుకొనువాడు.

గీ. పాపకర్తనిఁ గార్తుకబాణపాణిఁ, గ్రూరదృ
ష్టులయెఱచేరు గ్రుడ్లవానిఁ, జెంచు తెరువా
టుకాని వీక్షించి తపసి, తల్లడంబున శ్రీహ
రిఁ దలఁచి నిలిచె. వరాహ. 2. 23.

సీ. పిడుగుచందంబునఁ బడి మోడుతెరువాటు
కానికైన నొకింతకరుణ పుట్టు. నిరం. ౨.
౪౧.

సీ. తెరువాటుకాడు చింతించునే కట్టినబట్ట
దుల్చిన మానభంగ మనుచు. రామలిం. 3౦
ఆం. భా. ౨. ౨౯౧.

తెరువాటు(లు)గొట్టు. స. క్రి. (తెరువాటు+
కొట్టు.) దారికట్టికొట్టు, దారిదోపిడిచేయు.

గీ. ఇతడు కలుద్రాగె యం కాడె నెఱచి తిని
యె, నిలిచి మూర్ఛించెఁ జండాలులనఁ
గూడె, గూఁతు రమియించెఁ దెరువాటు
గొట్టెఁ బ్రజలఁ, జెంచురాజుల సేవించెఁ జె
టిచెఁ గులము. శివరా. ౪. ౫౪.

సీ. తెరువాటుగొట్టి సత్తరువుఁ బెట్టుటకంటె
నాన్యాయారి తాన్న మింతైన బాబు. రామ
లిం. 3.

ఆ. నాకుఁ దేదలంచులోకోత్తరపువీణె, దన
కు నొసఁగజేసికొనియె నార, పరునిప్రేమ
నడువఁ దెరువాటుగొట్టె నిట్లుండవలదె జగ

తి నువిదయై న. కళా. 2. 23.2. మనుచ.

౧. ౯.

తెరువు(ర్వు). వి. (క. తెరపు. త. తెరువు) ౧.

దారి, మార్గము, పద్ధతి.

క. తెరువున నూరక యరుగఁగ, నురగకరివ్యా
ప్రుతస్కరోద్భటభయముల్, దొరకొను
...మార్కు. ౨. ౮౬.

క. తరుణీసంగమ మెక్కడ, యిరవగుయోగ
దశ యెక్క డెయ్యారికి నే, తెరువు...
హరి. పూ. ౪. ౧౧౧.

ఆ...మార్గంబు, తెరువు త్రోవ వారి తెన్ను...
ఆం. భా. ౨. ౮.

౨. (యుక్తమార్గము) ధర్మము, న్యాయము.

గీ. చంద్రకిరణభవాపురోజాతిఁ బుట్టి యట్టి
పేరొంది వెలయునే నకట యిప్పు, తగ
సతుల కెల్ల సామాన్యధర్మమైన, పతిమనోను
కూలతను బాయఁ దెరువె. కళా. 2. ౫౫.

3. సాధనము, ఉపాయము.

ద్వి. ఈకాశికునిబుణం బీకాశిలోనఁ, దీక్షాని
దీర్చఁగాఁ దెరువు గల్పించు. ద్వి. హరిశ్చ.
ఉ. ౧౨౦ పం.

క. వెడదెరువు లిచటఁ జెల్లవు, పుడమి నహహ
దొంగ లానఁబాడిచినఁ గోకల్, విడుతురె
గడింతునే యెక్కడిగతిమాలినపిశాచికవా
నీమాటల్. కళా. 3. ౧౯3.

౪. గతి, స్థితి, అవస్థ. (చూ. తెరువిచ్చు.)

౫. జోలి, సంగతి, సంబంధము.

ఉ...మూల వడంతుచున్న శ్రీ, కాంతను భూమి
నీశలను గన్గొని మీ తెరు వేను రాను మీ,
కాంతుని జూపుఁ డన్న...దళా. ౪. ౧౦2.
(తెరువు=జోలికి అని భావము.)

క. నుతియు ననుస్మృతియును లేక తిరిగి శుభ
మశుభ మనువగం బొందక గోష్ఠి తెరువు
సారకుండుట ను, వ్రతము...భార. శాం.

౫. ౧33.

తెరువిచ్చు=త్రోవయిచ్చు, తొలగి మార్గము
తెఱపిచేయు.

ఆ...ఆధికభక్తి, నెరఁగి ప్రియము వలికి తెరు
విత్తు రిట్టిద, ధర్మ వీవు దీనిఁ దలఁప వెట్టు.
భార. ఆది. 2. ౧౧౧.

సీ. ఎదురుగాఁ జనుదెంచునిందీవరాక్షుల కొ
య్యనఁ దెరువిచ్చి యోసరిల్లు. నైష. 3.
౮౪.

౨. సందిచ్చు, ఎడమిచ్చు, ఆవకాశమిచ్చు.

సీ. తురువిందపేర్లకుం దెరు వీనిపాలిండ్ల బాటు
టాములు గూర్చి వైఁటఁ దీర్చి. కాళ. 3.
౧౫.

తెరువువిడుచు=దారియిచ్చు, తొలగి మార్గము
తెఱపిచేయు.

వ...పాలుప వెల్లయినజలపూరంబు పాయయి
చ్చుచుఁ దెరువు విడువ...కళా. ౪. ౯3.

తె(ర్వు)రువు(లు)గట్టు=(దోఁపుడుకాండ్లు మున్న
గువారు) దారియరికట్టు, త్రోవకట్టు, మార్గ నిరో
ధముచేయు.

సీ. కదిసి తో మునిగాలు గఱచి వెంబడిదీయు.
దిగిచి తోడనె లేవఁ దెరువుగట్టు. చంద్రా
౨. ౯౧.

వ...మెకము లడరుజాడ లరసిత్తరుచిత్రసలం
బుల దెరలెత్తించి వలలు హత్తించి మాటులు
వెట్టించి తెరువులుగట్టించి...ఇందు. ౨. ౬౦.
చంద్రా. ౬. ౬౫.

శా...పెనుం, గానం దెరువులుగట్టి యేగుప్రజ
లం గట్టిండ్లియై దోచి...పాండు ౫. ౧౫.

తెరువాఁగు = దోఁపుడుకాండ్లు మున్నగువారు
దారియరికట్టు, త్రోవకట్టు, మార్గనిరోధముచేయు
మ...వింటివే నేడు భూ, పతు లేమో తెరు
వాఁగువా రట సమిత్ప్రారంభ సంరక్షితులై...
చంద్రా. ౬. ౬3.

జ: తెలుగుతెరువు, తెరువడుచు, తెరువరి, తెరువా
టీడు, తెరువాటు, తెరువాటుకాడు, తెరు
వాటుగొట్టు, తెరువుపెసర.

తెరువుపెసర. వి. (తెరువు + పెసర) నడచుదారి
లో మొలచు పెసరకి. (ఇది త్రొక్కుడుచే శీఘ్ర
ముగా నశించును.)

గీ. కాన నిక్కంపుఁగూరిమి గణికయందు, బొ
రయ దిలఁ బొచ్చెనే నది తెరువుపెసర.
కవిక. ౪. ౧౨౨. (ఇటు అచిరస్థాయి, తుణ
భంగురము అని భావము.)

తెరిక. వి. (తెరులు) తాపము; మన్దతాపము.
క. కొడుకుఁగుఱ్ఱకుఁ జనుఁబా,లిడి నీతో రతులఁ
బెసఁగ నేతెంచుచు నా,కడతేలం దాఁకిం
చితి, గడుఁ దెరిక పుట్టి పోరలఁగా మారె
డిక. నేం. పంచ. ౪. ౪౯౧. (తెరిక
అని చి. ని. పా.)

తెలు=తెలు. (చూ. తెలుప.)

తెలుగు=తెలు. వి.(క. తెలుగు.) ౧. విధము,
ప్రకారము,పద్ధతి.

నీ...తెలుగు చందము పగిది విత మనంగను
మీటుచుండుఁ బ్రకారసంజ్ఞ. ఆం. భా. ౨.
3౦3.

నీ...పలుదెలుంగులమావిపండ్లతోడ. ఆము. ౨.
23.

క. ఎఱిఁగియెఱిఁగి నీముందఱ,నఱగొడ్డము చేసి
పోయి రది గైకొన నీ, తెలుఁ గయినహంసడిభ
కులు, కొఱవిం దల బరికొన్న కొఱడులు
గారే. ఉ. హరి. ౪.౧౦౬.పారి. ౧.౪౫.

౨. నీతి, దళ, అవస.

క. అగ్గజగామిని కాముని,యగ్గలికకు బెగ్గడిల్లి...
సిగ్గున నేకాంతసదనసీమకుఁ జనియెక.

వ. అట్లుచనుటయు.

అ. సకియ లతెలుంగు సకలంబు నూహించి...

విక్ర. ౧. ౧౨౬, ౧౨౭, ౧౨౮.

క...అప్పడఁది నేడికన్నీ తొలుకం, దనఁతెలుఁ
గెఱిఁగించిన విని, యనుఁగుంజెలు లెల్ల దాని
కని రి ట్లనుచుక. నీలా. ౨. ౧౦౦.

3. పక్షము, వైపు.

నీ. వరుసతో వాదించి యరుదెలుంగులవారి
వారించి...భీమ.౪.౧౪౯. హర.౬.౧౧౨.

ఉ. చెండుతెలుంగుమూఁకలును రి త్తకురి త్త చలం
బుపెంపునక. కేయూర. ౨. ౧౧౬.

౪. చిహ్నము, లక్షణము; స్వభావము.

గీ. అందు బువ్వులఁ బూజించినట్టితెలుఁగు, నర్థ
చంద్రప్రహరచిహ్నములు కలిమి. నైష.
3. ౧౫౯.

క. ముగుడ యెఱుంగక పంచినఁ, దగునే యి
ట్టేగుడేర దమ్మడ యాధ్యత్యగరివ్యయత్
రక్షో,విగాఢ మీయడవి యిది వివేకముతె
లుఁగే. రాఘవ. 3. ౯౬.

గీ. ఇట్లు వచ్చినఁ గనుఁగొని యేను మిగుల,నల్ల
మున వెఱఁగందితి నొకటివెనుక, నొకటి రాఁ
జొచ్చె మాయ లీయుర్విమహిమ, తెలుఁగు
గాదుగదా యని ధృతి చలింప. కళా. 3.
౨౪౨.

౫. పోలిక,సామ్యము.

క...అక్కఱచినబిసలవసరము, తెలుగున వడ
గండ్లు ధవళదీధితి రాలెక. ఆము. ౪.
౧౨౧.

క. శ్రీవల్లభుండు లక్ష్మీ,దేవిని మును బెండ్లియైన
తెలుఁగున...ఉ. రా. ౧. ౨౯.

౬. వృత్తాంతము, సమాచారము.

గీ. ఏను నారాక తెలుఁ గెల్ల నేర్పడంగఁ, జెప్ప
విని యేమి నెప్పినఁ జేయవఁడ. భార.
ఉద్యో. 3. ౨3౬.

మ. కని యయ్యేటితెలుఁ గెలుంగుటకు నైత్వ
కుండు గాంక్షించినక. చం. రా. 3. ౨.

ఉ. రా. ౨. ౨౨౯.

2. చేయఁదగినపని, కర్తవ్యము; పని.
- క. తెలుఁ గట్టిదియో నామది, నెఱుఁగ మదా
వ్రోపహార మిచ్చెద నీకుఁ. భార. సా. గ. ౧౨౦.
- క. విచ్చి చనకుండఁ బనులందెచ్చుట మును
మున్న వలయు తెలుఁ గాపనికిఁజొచ్చి యది
చక్కఁబెట్టుఁగ, నచ్చోటన దాయ మనకు
నగపడెడు బలే. భార. విరా. ౪. ౨౪౮.
౮. సంధి; వికమత్యము.
- ఉ. కారవసాండపుల్ తెఱఁగు గైకొని శాంతత
బొంది యున్ని మేలు...భార. ఉద్యో. 3. ౨౬౨.
- నీ. కుశలవై యుండుదే కురువంశసత్తమ పౌరజ
నులు జానపదులుఁ దెఱఁగు,తో నిన్ను నను
సరింతురె...భార. ఆశ్ర. ౨. ౪౭.
౯. డేమము.
- క. అనురూపము లగుమాటో, డైనముల్ ప్రస్తు
రితములు దృఢంబులు గాఁ దీర్చినఁ గాక తె
ఱుం గగు నే...భార. భీష్మ. ౨. ౨౬.
౧౦. పాలుపు, అందము.
- ద్వి. తిన్నఁగ నటుపోయి తెఱఁగొప్పఁ గాంచి,
మన్ననచే మానిమహిమ వీక్షించి. రం. రా.
బాల. ౧౧ పా. ౨౯ పం.
- మ...మిగులఁ బంతం బేల నిం కంచునో, తెఱఁ
గొప్పక రతిచేతి కిచ్చె మరుఁ డరిక దుం
టవి ల్లంతట. ఉ. హరిశ్చ. ౧. ౫౧.
- విణ. అనుకూలము, డేమంకరము.
- క. ఏచి చలంబున నొంటికి, జూచిన సప్పటికి
మనకుఁ జూడం గార్యం, బేచందంబునఁ
దెఱఁ గగు...భార. విరా. 3. ౧౧౦.
- తెఱఁగుపోలే=పోలిక, సామ్యము.
- ఆ. వరవిదూరభూమి వైదూర్య ముదయించు,
తెఱఁగువోలే దిశలు లేజరిల్ల. కు. సం. 3.
౨౩౨.

జ: తెఱఁగుపలుచు, తెఱఁగుమాలు, తెఱఁగు
వడు.

- తెఱఁగుపలుచు. ప. క్రి. (✓తెఱఁగుపడు)
౧. నెఱవేర్చు, తీర్చు.
- గీ. మఱియు వలయుకృత్యంబులు తెఱఁగుప
లుప, వలసినన్నిదినంబులు నిలిచి...భార.
అశ్వ. 3. ౨౦.
౨. చక్కఁబఱచు, సరరించు.
- క. ఎఱిగించి రాజ్యతంత్రము, తెఱఁగుపఱచి
నడపువెరపు లేటపడంగా. భార. మహా. ౮.
3. సిద్ధపఱచు, ఆయత్తముచేయు.
- క. రాఁ బనుపుడు పార్వతికులఁ, దేఁ బనుపుడు
తెఱఁగుపఱచి లేరు...కృ. శకుం. ౧. ౪౯.
౪. శాంతిపఱచు.
- గీ. తెఱఁగుపఱపంగ మిగిలి యుద్రేకు లైన, వార
చెడువారు విమలవిచారవిభవ. భార. ఉద్యో.
౧. ౪౪.

తెఱఁగుమాలు. అ. క్రి. (తెఱఁగు + మాలు)

౧. న్యాయములేప్ప.
- నీ...వీరి నేవిచార, మించుకయును లేక యిట్టి
కష్టపుటినుమలఁ బెట్టెడిదె ధర్మమా తెఱం
గు. గీ. మానిలే నీవు... భార. స్వ. ౨౪.
౨. నీతిమాలు, దుష్టమగు.
- ఉ. అక్కట తండ్రియేల మరునయ్యకుఁ బెండ్లి
యొనర్తు నంచుఁ బె, నక్కవ నుండువో
దెఱఁగుమాలినటక్కురియాలపోతులి, టెక్క
డనుండి కల్గె...నీలా. ౨. ౭౨.

తెఱఁగు(ప)వడు. అ. క్రి. (తెఱఁగు + పడు)చ
క్కుబడు, నెఱవేలు, సిద్ధించు.

ఆ. మాటపాం దెఱింగి యోటమై నల్లనఁ, జేరి
కారవేంద్రుచి తప్పతి, కనుగుణంబు గాఁగ
నానతుం డగుచుఁ బ్రార్థించి యడుగకుండఁ
దెఱఁగుపడు. భార. ఉద్యో. ౧. ౨౧.

క...తెలుగువడడు వలయుకార్యము మనకు.

దశకు. 2. 30.

తెలుకువ. వి. (✓తెలుచు) ౧. వివేకము, తెలివి.

చ. ఎఱుగఁడు వీఁడు నాభటుఁ డొకించుక
యైన మనంబులోపలం, దెలుకువ లేక నీజన
కుఁ దెచ్చె...భాగ. ౧౦ పూ. ౯౫౩.

చ. ఎఱిఁగెనువాఁడు కర్తవ్యము మెల్లను మాని
హరిస్వరూపము, నైఱుయ నెఱుంగుఁ దాను
మది నేరుపుఁజూపు గుణాసురకుండై, తెలు
కువ లేక క్షుమరుచు దేహధనాద్యభిమాన
యుకుండై, యెఱుంగనివానికిం దెలియ నీశ్వ
రలీల మునీంద్ర చెప్పమా. భాగ. ౧.౯౯.

౨. ఉపాయము, వెరపు.

క. కనుఁగొని యిది మునియాశ్రమ, మనుతహ
తహ వొడమి యిచటి కరిగిన నాకుఁ, గన
నగు నొకతెలుకువ యని, మనమునఁ గలదిగు
లు కొంత మట్టువడంగఁ. మనుచ. ౨.౨౦.

తెలుకొను. అ. క్రి. (తెలు + కొను-స్వార్థము
న) బయలుపెడలు. (శ. ర.)

తెలుకొలుపు. స. క్రి. (✓తెలుకొను) బయలు
పెడలఁజేయు. (శ. ర.)

తెలుగంటి. వి. (తెలుప + కన్ను + ఇ) ౧. వేల్పు.

క. సురలకు వేల్పులు జేజేల్, తెలుగంటులు
బాసవాదిట్ట లనం బే, ల్లిర వగు...అం.
భా. ౧. ౬౯.

సీ. తెలుగంటిబోటు లందఱు పరిచారికల్ కై
లేంద్రకన్యక మేలిచెలియ. బాహువీ. ౧.౬.

౨. అనిమిషము, చేప, మత్స్యము.

మ...గుండ్రవరుసలు దిగుకు తెలుగంటి తెలుగంటి
కంటితో నద్వైతవాదంబులు సేయు...
చంద్రి. ౬. ౪౪. తపతీ. ౨. ౧౬.

తెలుగంటియెకిమిఁడు=ఇంద్రుఁడు.

సీ. తెలుగంటియెకిమిని తేజస్వీయుని గల్గిసా

పరాయనిపస పాఁడొలి. రామ. 3౩౧.

ఇట్లు: తెలుగంటిదొర, మొ.

సీ. తెలుగంటిదొరవింటి నెఱివంటి తెలు గంటి
సరి గంటి నిడుతోడ చదలఁ బొదల. సమీ
ర. 3. ౯౮.

తెలుగంటితపసి. వి. (✓తెలుగంటి) దేవర్సి, నార
దుఁడు.

గీ. అనుచుఁ దెలుగంటితపసి రామాయణంబు,
నీశ్వరాయనిగాదినిసుఁగుతోడఁ, దెలివె...
అచ్చ. రా. యు. ౫౯౩.

గీ. వినుము కరువలి మేపరిమనికిపట్టు, కాన్వజడ
దారి కతెలుగంటితపసి, యవలికతఁ దెల్పఁ
బూని...అచ్చ. రా. అయో. ౨.

తెలుగంటిత్రోవ. వి. (✓తెలుగంటి) సురవర్త్య
ము, ఆకాశము.

క...మెలఁగెం దెలుగంటిత్రోవ మించుందులు
ముల్. అచ్చ. రా. కిష్కిం. ౫౩.

తెలుగంటిపెద్ద. వి. (✓తెలుగంటి) సురజ్యేష్ఠుఁ
డు, బ్రహ్మ.

వ...తెలుగంటిపెద్దతో...దశా. ౧. ౧౪.

తెలుగంటిమ్రాచు(ను). వి. (✓తెలుగంటి) సుర
తరువు, కల్పవృక్షము.

సీ. ధేను లెల్లను గామధేనువు లయ్యెను మ్రా
కులు తెలుగంటిమ్రాచులయ్యె. దశా. ౧. ౫౮.

తెలుగంటిరారా. వి. (✓తెలుగంటి) ఇంద్రనీల
మణి.

సీ. తెలుగంటిరారాలఁ దీర్చినకంబాలజతఁగూడి
యున్నవజ్రంపుబోది. చంద్రి. ౬. ౧౧౨.

తెలుచు. స. క్రి. (త. తిఱ. క. తె తెలు) ౧.
వివృతముచేయు, తెలుపచేయు.

క. మే నెఱిఁగి తొంటియునుసంధానము చెడి
కన్ను దెఱచి దారుణభణితి. మనుచ.

గీ. పెరుగునివ్వెఱతో నోరు తెఱచికొనుచు,
దప్ప కీక్షించె దానిసౌందర్యమహిమ. శుక.

౨. ౨౫౨.

౨. (తెఱపచేయుటకై) తీయు, తొలగించు.

గీ. సప్తపాతాళభువనవిష్కంభములను, దెఱచి
వెడలినజ్యోతిప్రదీప్తమూర్తి, శంభు
భీమేశ్వరేశ్వరస్వామి గొలుచు, పరమమా
హేశ్వరన కేమి బ్రాతి ముక్తి. భీమ. ౧.
౧౧౩.

ఉ...కవాటముల్...రతి డస్సి గాడ్పులకుఁ
గాఁ దెఱవక జను విచ్చి మేడలక. ఆము.
౨. ౧౩.

౩. విరియఁజేయు, వికసింపఁజేయు.

సీ. కమలాగృహకవాటకలితకుంచిక నాఁగ జల
జకోరకరాజిఁ గలయఁ దెఱచి. విక్ర. ౧.
౯౭.

అ. క్రి. బయలుమెఱయు, బయలుపడు.

మ. వివిధామోదవిమృతానిల మొగి న్వీచెక
...నిధుల్ దెఱచె నర్విక గౌరి జన్మించి
నక. కు. సం. ౩. ౨౭౩.

జ: తెట్టతెఱవామెకము, తెఱకువ, తెఱకొను,
తెఱకొలుపు, తెఱగంటి, తెఱగంటిరపసి,
తెఱగంటిప్రోవ, తెఱగంటిపెద్ద, తెఱగంటి
ప్రాకు, తెఱగంటిరారా, తెఱనోటిమెకము,
తెఱనోరు, తెఱప, తెఱసి, తెఱసిగాను, తె
ఱపు, తెఱపుమఱపు, తెఱపులుచేయు, తె
ఱవ, తెఱవామెకము.

తెఱనో(రి)టిమెక(గ)ము. వి. (✓తెఱనోరు)
పంచాస్యము, సింహము.

గీ. పంచముఖసంజ్ఞ పార్యతీపతికిఁ గాక, హరి
యనుశుభావ్యయంబు శ్రీహరికిఁ గాక,
యిట్టితెఱనోరి మెకముల కేల యనుచు, గనలి
య్యగము లై నసింగములఁ గడపె. రామా.

౨. ౫౬.

గీ. గారు లామున నొడ తెఱంగుమిని జూచి,
మేఁత లందిచ్చు తెఱనోటిమెకము లడరు.
యయా. ౨. ౪౯.

సీ. అదినిండుచలివెలుంగా కాదు మబ్బుపేనుఁ
గుఁ దోలు తెఱనోటిమెగము గాని, నేం. పం
చ. ౪. ౨౧౪. (శ. ర. పా.)

తెఱనోరు. వి. (తెఱప + నోరు) ౧. విప్రుతాస్యము,
తెఱచికొనియుండునోరు.

సీ...తెఱనోరఁ ద్రేవుడు తీఁగెనాఁగ. కాశీ.
౬. ౪౧.

సీ. నిరవలంబంబుగఁ దిరుగుచు తెఱనోరు తెఱ
చుచుఁ జనియెఁ గిన్నరకులంబు. దశా. ౨.
౬౦.

౨. (తెఱచుకొని యుండునోరు కలది) పంచాస్య
ము, సింహము.

సీ. ఏనుంగునేట శ్రీ నేర్చి తీర్చినయిట్టితెరళో
టికం దిది ధీరహృదయ. చంద్రా. ౨. ౪౨.

సీ. కరముల శంఖచక్రములు దాల్చినవాని మురు
వైనతెఱనోటియొఱపువాని. ఘటికా. ౩. ౭.

తెఱప. వి. (✓తెఱచే) ౧. తెఱచుట. ౨. ఉప
శమనము. (శ. ర.)

విణ. (ఇది వృత్తియందు బహుళముగా అంత్య
వర్ణము లోపించుటచే తెఱ, తెఱ యనురూపం
బులనొందును. ఉదా:—కందెఱ, తెఱగంటి, తె
ఱనోరు. మొ.)

౧. మఱుఁగులేనిది, బయలయినది, అసంవృతము.

గీ. పసిండిగట్టున కొకవింతమిసిమి నించి, నెఱనె
గడసావిముదుసలి తెఱపయెండ. పారి. ౪. ౪౩.

తెఱపి. వి. (✓తెఱచే)-దేశకాలములందు-అవకా
శము, ఎడము, సందు.

ఉ. ఉఱక నరుండు ద్రోణసుతుయ్యగములకొ
వెస నొంచె నాతఁడుకొ, దెఱపి యొకింత
గాంచి ఘనతీవ్ర శరంబున నారిఁద్రుంచి...
భార. విరా. ౫. ౧౪౧.

క. ఈచందంబునఁ దెలుపులు, వేచియుఁ బయిఁ
బూచి లాచి వ్రేసియుఁబైవై, ద్రోచురు
ధిరమునఁ దడిసిరి, పూచినమోదువులతోడఁ
బుట్టువు లనఁగఁక. ఉ. హరి. 3. ౬౩.

క. బిటుబిటున తాలు వడెం, దెలుపియుఁ గన
లేమి సాతు దిరుగుదువడియెక. ఆము. ౬.
౭౪. నిర్వ. ౪. ౬౩.

తెలుపిగొను. అ. క్రి. (తెలుపి + కొను) సందుచే
సికొను, అవకాశము కలిగించుకొను.

క. తెలుపిగొని నీవు సాచ్చినఁ, బిటుదన చా
చ్చెదము రిపులు వెల్లగిలఁగ...భార. ద్రో.
౨. ౭. (చూ. భార. ద్రో. ౨. ౫.)

క. మెలుఁగు లగువాడిచూడ్కులు, నెలుకులు
గాఁడఁగొన నగజ నెరవిడిఁ జూడఁక, దెలుపి
గొనుకతనఁగా కెదఁ, బెలునాఁడమరుశరంబు
భేదించు హరుక. కు. సం. ౫. ౫౧౮.

తెలుపు. వి. (√తెలు) ౧. మూర్ఛనుండితేలుట,
తెలివొందుట. (చూ. తెలుపుమఱపు.)

క. మఱియుఁ దముఁ బొదువుమూర్ఛల, తెలుపు
లఁ గైకొనుచు వారు దెగఁ బోరి...భా.
రా. యు. ౭౧౨.

౨. చీలిక. (చూ. తెలుపులుచేయు.)

తెలుపుమఱపు. వి. (√తెలుపు) తెలివితోఁ గూ
డినమదితల్పిబ్బు, ఒకప్పుడు స్ఫుతితో నుండుట.
(వ్యవ) వానికి పుట్టినసంధి తెలుపుమఱపుసంధి.
(శ.ర.ప్రా. వా.)

తెలుపులుచేయు. స. క్రి. (తెలుపులు + చేయు)
చీలికలు చేయు, చీల్చు.

చ...మార్గణవర్గములు...వచ్చి వత్తుముల్, దెలు
పులుచేయుచు నైడలు ద్రెంచుచు బొట్టులు
సింఁచుచుక...భా. రా. యు. ౧౦౭౨.

తెలులు. అ. క్రి. (వాసన)బయలుపెడలు.(శ.ర.)

తెలువ. వి. (త. తెరివై. తెలు + వాయి = రహస్య
ము దాచ నేగనిది అని చి.ని.) ౧. ఆడుది;
భార్య.

గీ. మెలుచు నాయాడుమాటలు తెలువపిండు,
నుల్లమునకు నింపాచెడునురులు గావె. భార.
విరా. ౨. 3౩౫.

క. ఉలువగు నారుగపంటలు, గొట్టియలపాడియు
ను దఱ చగుం బురుషులకుం, దెలుసల చుట్ట
ము లయ్యెద,రు...భార. ఆర. ౪. ౨౯౫.

౨. బయలు, తెలుపి.

సీ...తెలువ నా బయలును స్త్రీ దనర్చు. ఆం.
భా. 3. ౫౪.

(వ్యవ)-(చదరంగము) బంటును త్రోసినయెడల
రాజు తెలువలో నుండును, రాజునకు తెలు
వగును.

తెలువా(యి)మెకము. వి. (తెలు + వాయి +
మెకము) పంచాస్యము, సింహము.

క. మెకములతోఁ దనఁ దెలువా, మెక మన సింగ
మన ... కరిరిపునామధేయములు ... ఆం.
భా. ౨. ౮౧.

ఆ. మఱవ కందు జోగి తెలువాయిమెక మున్న,
చెంత కరిగి యతనిచేత విండ్లు, గ తలములు
దూపుగములును దద్దయుఁ, గొంచు సంతఁ జ
నిరి పంచవటికి. అచ్చ. రా. ఆర. ౭.

ఇట్లే: తెలు మొగము మెకము.

సీ. నెలుసరి సింగంబు తెలు మొగము మెకంబు...
అనఁగ సింహముపేట్లు...సాం.ని.తిర్వ.౭౧.

తెలువు = తెలుగు. వి. (క. తెలుపు)

(మంచిమార్గము; న్యాయము, ధర్మము.)

క. పిలుతివియక నాముందఱఁ, దెలువా యిప్పు
గిది నాడఁ దెలువా మేల్ మేల్. అచ్చ.
రా. అయో. ౨౨. (శ. ర. పా. "తెరవా".
అపముద్రి.)

(సి.తి, అవస్థ.)

గీ. అమ్మ విను మింక నొకయించుకంతతడవు, నీ
తెలుపుఁ జూడ నీపేరు నీ తెలుంగు, నడిగి
పరికింప మది యున్నది...కళా. 3. ౮౭.

తెల్ల = తెలు. (వృత్తియందు తెలుపశబ్దమునకు అయిన
రూపము. చూ. తెలుప.)

సీ. బొక్కిటొమ్మును నూఁదబొడ్డును మిడిపండ్లుఁ
దెట్టనోరును బాచి దేలుమొగము. భల్లా.
౪ ఆ. (శ. ర.)

తెల = తెల్ల. (దీనిఆప్రేదితరూపము తెలతెల.) వి.
ధవళిను, తెల్లకాంతి.

గీ. దండనాతులూద వెను వెలతలిరుఁబోండ్ల, తల్లు
లకుఁ దూర్పు తెలతెలల్ దాయనపుడు.రా.
వి. ౧. ౭౭. (తెలతెలలుఁకొంచెముకొంచె
ము తెలుపులు.)

విణ. ధవళము, తెల్లనిది.

క. తలయుం జీరయు నొడలును, దెలతెలగాఁ
బడ్డపిండి దిక్కులు గప్పక, బలపలనివేడ్క
తోడుత, వెలవెలనై బ్రహ్మణుండు విస్తీర్ణుఁ
డయ్యెక. నా. పంచ. ౫. ౧౯.

ద్వి. అంత నిశాచరు లతిశ్లేషమొంద, వింతగ
వాల్చుక్క వెడలి యావేళ, దెలతెలగాఁ
దూర్పుడెన విస్తరిల్లె. ద్వి. శ. సా. 3. ౯౯
పా. 3 పం.

క్రి. విణ. (ఇది వేగు తోకలనియే కన్నట్టుచు
న్నది.) తెల్లగా.

చ. తెలతెల వేగ నట్లు...భార. మా. ౧౪౦.
(శ. ర.)

క. తెలతెలవేగిన...మనుచ. ౪. ౧౨, ౫. ౪౧.

జ: తెలతెలబోవు, తెలతెలవాలు, తెలన, తెల
వాలు, తెలి, తెలికడలి, తెలిగంటి, తెలి
గాము, తెలిగిబ్బ, తెలిగొను, తెలిదాలుమె
కము, తెలిరేజి, తెలిదము, తెలిదీవి, తెలిదీవి

దొర, తెలినువ్వు, తెలిపక్కము, తెలిపరిగె,
తెలిపులుఁగు, తెలిమల, తెలిమాపు, తెలి
మిన్న, తెలిమెకము, తెలిమొదవు, తెలిమో
ముపక్కి, తెలిమ్రాను, తెలియేలు, తెలిరా,
తెలిఁతెక్కపులుఁగు.

తెలగా. వి. (సం. త్రిలింగః) త్రిలింగ దేశమునం
దలియొకశూద్రజాతి; ఆజాతివారు. (వృత్తియం
దు హ్రస్వాంతము. ఉదా: తెలగబలిజెలు. శ. ర.)

తెలగాణము. విణ. (తెలుఁగు + ఆణము.) తెలుఁ
గుదేశసంబంధ మైనది.

సీ. తెలగాణభూములఁ గలమన్నెవారిచే ...

వి. పు. ౧. ౪౧. (కాసనములలోఁ తెలుం
గాణము, అని కన్నట్టుచున్నది.)

తెలచు = తెలుచు.

(ప్రసన్నతనొందించు)

గీ...అప్పుడతనిఁ, దెలచి సోమ మాశ్వినులకుఁ
గలుగఁజేసి, తరయ నెందును బ్రహ్మబలాతిశే
యముఁ, గడచినట్టి బలంబులు గలవె యనఘ.
భార. ఆశ్వ. ౧. ౮౪.

గీ. దేవతలఁ జిత్రతపమునఁ దెలచి గంగఁ, బ్రచు
రపారుఁడగు భగీరథుఁడు...తెచ్చె నిద్రగ
ణి కనఘ. భార. ఆను. ౨. ౨౧౭.

(భజించు, సేవించు.)

క. అతఁ డధికభక్తితో నాయతక్షిరిన్సూరి
వర్తియై వెలసి జగత్పతి నుచితపూజనం
బులఁ, బ్రతిఘస్రము దెలచు భక్తిపరతం
త్రుండై. పాండు. ౫. ౯౬.

అ. క్రి. స. క్రి. మ్రొక్కు, నమస్కరించు.
మ. అనలుం డంజలిచేసె నంతకుండు సాష్టాంగ

గంబు గావించె మ్రొక్క నిశాచారి ప్రచే

తగుండు తెలచెక్ గేల్డ్డె సారంగవా,
హనుడు...హరి. 3. 2.

(స్తుతించు, పొగడు.)

గీ. దేవమంత్రి యే తెంచి యాదేవపూజ్యు, నల
ఘుసణితుల నిట్లని తెలచెక్ శ్రీతి. హరి. ఉ.
౧౦. ౧౫.

(ప్రార్థించు, వేడు.)

క. ఆసురపతి విప్రునలక, గాసిబడఁడె తెలచి
పడసెఁ గాదె నయనముల్. భార. ఆను. ౫.
౬౮.

గీ. ఆదిదేవు జగన్నాథు నచలు విష్ణుఁగృష్ణు నతి
భక్తిఁ దొలుతసంక్రీరనమునఁ, దెలచి నీవు నన్ను
డిగిన తెఱఁగు దెలియ, వినుము నెప్పెద నవ
ధానవృత్తితోడ. హరి. ఉ. ౫. ౧౦.

తెలతెలఁబోవు = తెలతెలవాటు. (✓తెల) (శ.రం.)

తెలతెలవాటు. అ. క్రి. (✓తెల) ౧. తెల్ల
వాటు, నేగు; బాగుగా తెల్లవాటు; కొంచెము
తెల్లవాటు.

క. తెలతెలవాటుటఁ గని నిస్తులభృతి చేతాళ
భటులు తొలుతటిమగనిం, జెలిప్రక్క ను
నిచి...శుక. ౧. ౨౧౮.

చ...వడకన్న మొగిడ్చె లలిత కుముద్వతుల్,
తెలతెలవాటె జంభరిపుదిక్కునఁ దోచె
ననూరుగాగముల్. భీమ. ౨. ౪౮.

క. తెలతెలవాటెదునేళం, గలకల మని పలికె
బక్షిగణ మెల్లడలక. భాగ. ౧౦. ఉ.
౧౦౦౨.

చ. తెలతెలవాటిసక దొరలదేవర తామరకం
టివాతెఱక, బలుమొన లొత్తి మేల్కొ
లుప...యయా. ౫. ౨౮.

౨. (భయాదులచే) వివరమగు, తెల్లబోవు.

క. వేవినయంతకు నలుపురు, జావంకంబులును
బోరె సైన్యము హాహా, రావములతోడఁ

జూడఁగ, దీవన వడయంగఁ దూర్పు తెలతె
లవాటెక్. ఉ. హరి. 3. ౮౪.

క. తొలివేల్పులమొగములు తెల, తెలవాఱఁగ.
దెల్లవాటెఁ దెఱవలమొముల్. అచ్చ. రా.
బాల. ౮౭.

తెలన = తెల్లన. విణ. (✓తెల) తెల్లనిది, ధవళము.

(దీనియప్రేడిత రూపము తెలతెలన.)

సీ. అడపంబుతొయ్యలి మడచి యిచ్చినతెల
నాకుఁజీవిక చేతయంద యుండ. కళా. ౨.
౧౭. (తెలనాకు = తెల్లనిలేతతములపాకు.)

క...ఇచ్చుక, బతి యొక తెలనాకుమడుపు ప్రా
ణేశ్వరికిక. రామా. ౪. ౧౬౯.

మ...అయ్యంతిచెక్కులఁ బోలుం దెలనాకులు
...పొండు. ౧. ౨౯.

క. తెలతెలనయ్యెను దిక్కులు, పలపల నుడుగ
ణము మాయఁబాటెను...హంస. ౧. ౧౩౮.

క. చెలిమికి నినుండు బలుకర, ములతోఁ జను
దేర మిన్ను ముట్టినయందయా, చలపతికి వేళ
వీచిన, తెలివీచోపుజిగి దూర్పు తెలతెల
నయ్యెక్. ఉ. రా. ౪. ౨౪౭.

తెలవాటు = తెల్లవాటు. అ. క్రి. (తెల + పాటు)
(నేగు, ఉదయమగు.)

క. తెలవాటె నపుడు దీపపుఁ, గళికలతో వెల్లఁ
బాఱఁగాఁ దనమొముక్. హంస. ౨. ౬౮.

క. తెలవాటుటయుఁ గిరాకుం, డలసతి మే
ల్కొంచి యాలయప్రాంగణభూతలమునఁ
గిటిఁ గానక మదిఁ, గలవల మందుచును దు
ర్వికారాకృతులై. చెన్న. ౨. ౬౧.

(ఈక్రింది ప్రయోగమున తెలవాటు అని కన్పట్టు
చున్నది.)

గీ. ఆకటకు బోవఁబాలవే యంగడింట, గంట
తాకట్టుగా నుంచి కడుపు నిండఁ, గుడువు మి

చ్చట నీడిలబడి తెలాలు,వాఁక నొఱునినఁ
గలుగదు తథ్య మనిన. చెన్న. ౨. ౪౨.

తెలి¹ = తెల్ల. విణ. (తెల + ఇ³) ౧. తెల్లనిది, ధవ
ళము.

సీ. తెలిగన్నఁగవకాంతి పొలుపార నించుక
గనువిచ్చి చూచినఁ గాదె యబల. భార.
విరా. ౨. ౪౫.

చ. తెలినులివెచ్చయోగిరముఁ దియ్యనిచారులుఁ
దిమ్మనంబులుక. ఆము. ౧.౨౧.నీలా.౧.౨.

౨. నిర్లము, స్వచ్ఛము; ప్రసన్నము.

సీ. నెలయేటితెలినీటఁ జీలుబంతిపసుపాడి సేస
క్రొమ్మల్లఁ బచ్చియలు తుఱిమి. హర. ౫.
౩౭.

గీ. తెలిమొగంబుతో నల్ల నేతెంచి యొక్క,
పార్వమునఁ బాడనూపి భూపతికి మ్రొక్కి,
దేవదత్తంబు పూరించె...భార. ఉద్యో.
౪. ౧౨౫.

ద్వి. రామభూవరుడు వారక యుపవాసి, యై
మాఁడుదినంబు లటు శయనించి, తెలిదెంద
మున జలదేవత నిలిపి, పలుమఱు నివ్రతోఁ
బ్రార్థనఁ జేసె. రం. రా. యు. ౩౦౮ పా.
౫ పం. పాండు. ౨. ౫౫.

వి. ౧. తెలుపు, ధావళ్యము.

సీ...తెలి తెల్ల తెల్లన తెలుపు వెల్ల, వెల్లన వెలి
నాగ వెలయును శుక్లంబు...ఆం.భా. ౧.
౧౦౮.

౨. వికాసము, తెలివి.

ఆ. ఉఱికి మంటలోన నుల్లంబుతెలి వోక, యిం
తయేనిఁ గుండ కిదమూర్తిదేజరిల్లనున్నధీర
వద్యునకుఁ బ్రత్యక్షమయ్యె శివుడు దయ
దలిర్ప. భార. సా. ౧. ౧౨౪.

తెలి². వి. ౧. పక్వఘృతము, కాచిననీయి.

సీ. తనరును బక్వఘృతంబు తెలి యనంగ...

ఆం. భా. ౨. ౨౫౯.

౨. స్నేహము, చమురు.

సీ. గోర్యచ్చతెలి యంటికొనిరి మ స్తకముల జ
లకమాడిరి నిశామిళితవారి. పాండు. ౩. ౭౪.

(చి. ని. పా. చమురు అని ముద్రి. పా.)

౫. జలవిషాదిదివ్యప్రమాణము. (చూ. తెలిగొను.)

తెలిక. వి. (సం. తిలకః) ౧. నువ్వు మొక్క.

(చి. ని.) ౨. నువ్వులు అడి నూనెయు తెలకపిం
డియు అముకొని జీవించుజాతి.

చ. తెలికలమిండగీఁ దొకఁడు తియ్యనినూనెకు
... (శ్రీనాథుని చాటువు.)

౩. బ. తిలలు, నువ్వులు. (శ. ర.)

జ: తెలికజోటి, తెలికపిండి, తెలికవాడు, తెలికి.

తెలికడలి. వి. (✓తెలి¹) శ్రీరాధి, పాలసముద్రము.

సీ. తెలికడలిని గరువలికుడుపరిదొరపఱపుపయి
నిదురఁ గొఱలు నుఱియ. అచ్చ. రా. ఆర.
౧౧౪.

తెలికజోటి. వి. (తెలిక + జోటి) గాండ్లది.

గీ. ములికినాటిది కాఁబోలు చెలి కెరాట, కలికి
చిలకలకలికి యీ తెలికజోటి. శ్రీదా.
౧౦౨.

తెలికపిండి. వి. (తెలికలు + పిండి. వృత్తియందు
'లు' వర్ణలోపము.) తిలపిణ్యాకము, తిలపిష్టము,
గానుగపిండి.

ఆ. ఉల్లి తెలికపిండి ముల్లంగి నేబీఱ, పుచ్చ
దొండకాయ పుట్టకొక్కు, లూరుబిండి ము
నఁగ మాఁరేడుగాయ ల, ట్టనుభవించు వారి
ననఁగి పెనఁగి. పద్ద. ౬. ౧౧౮.

సీ...తిలపిష్టమున కగుఁ దెలికపిండి. గీ. గాన్గ
పిండి యనంగ...సాం. ని. మాన. ౪౭.

తెలికవాడు. వి. (తెలికలు + వాడు) తిలఘాత
కుడు, గాండ్లవాడు.

సీ... తిలఘాతకుం డొప్పుఁ దెలికవాడు, గా
నుఁగవాఁ డన... ఆం. భా. ౨. ౨౨౫.

తెలికి. వి. (తెలిక + ఇ³) తిలఘాతకుఁడు, గాండ్ల
వాడు.

వ... శ్రీ వెజవాడ శాసను లైన తెలుకులకొమ్మన
గడియనలు మూలసానమహాదేవరకు నఖండ
దీపంబున కిచ్చిన గొతీయలు ౫౫... దా. శా.
౪. ౬౬౮.

వ... బెజవాడ మల్లేశ్వర దేవరగోపురము ముంద
టి ముఖమండపము అఖిలదేశాల తెలికి నేగురు
న్న ఆచంద్రస్థాయిగాం జేయించిన ధర్మ
ము. మంగళమహా శ్రీశ్రీశ్రీం జేయున్.
దా. శా. ౪. ౭౯౬.

తెలిగంటి. వి. (తెలి + కన్ను + ఇ³) ధవళాక్షి;
ఆడుది.

సీ. దాహృదశ్రీ నిల్పుధవళాంబుజముపోల్కి
దెలిగంటి నెమ్మోము తెల్లనయ్యె. ఉ. రా.
౨. ౧౩౭.

గీ. కంటిమో వింటిమో యిటువంటివాలఁ, గంటి
ధరయందె కాదు వేగంటినగరి, గలుగుతెఱ
గంటి తెలిగంటిగముల నైన, నెటుల సృజ
యించె ధాత యాయించుముఖిని. దశా.
౭. ౨౧౨.

సీ. తెలిదమివిరియింటి తెలిగంటికెంపువా తెఱసాం
నె పవడంపుఁడిఁగగుంపు. దశా. ౧. ౧౬౪.
శుక. ౨. ౩౨౩.

తెలిగాము. వి. (√తెలి) శ్వేతగ్రహము, శుక్ర
డు, చుక్క. (శ. ర.)

తెలిగిబ్బ. వి. (√తెలి) శివవాహన మగువృష
భము; తెల్లయెద్దు.

క... తెలిగిబ్బ యనఁగఁ బరఁగుచు నుండున్,
శూలధరుఁ డెక్కువృషభము... ఆం. భా.
౧. ౫౪.

తెలిగొను. అ. క్రి. (తెలి + కొను) ప్రమాణము
చేయించు.

క. ముచ్చును బట్టినమాలన, చెచ్చెర దండింప
కతనిచేఁ దెలిగొని వాఁడ చెప్పిన విడుపు
నిక్కపు, ముచ్చెనం దగినదండమును గొన
వలయున్. విజ్ఞా. స్థా. ౯౧. (యాజ్ఞ. వ్యవ.
౨౭౨. వ్యాఖ్యమా)

క. ఇల విప్రులకును ట్టెత్తి యు, కులజుల కనలంబు
జలము కోమట్లకు శూద్రులకును విష మిడి
తెలిగొన, వలయుం గోశ మది యొండువర్ణుల
కెల్లన్. విజ్ఞా. వ్యవ. ౧౧౪.

తెలిడాలు(ల్ల)మొకము. వి. (√తెలి) సింహము.

క. అమేడవివర కంఠయు, నెమ్మదితో నెక్కి
కడలు నెమకుచుఁ జెట్టుం, దిమ్మరి తెలిడాలు
మొకం, బిమ్మన నొకమ్మని క్రింద నెనసినకడఁ
కన్. అచ్చ. రా. సుం. ౨౭.

తెలితేజ (జీ) = తెల్లతేజ. వి. (√తెలి) ఉచ్చై
శ్రవము; తెల్లగుఱము.

సీ... తెలితేజ దెమ్మన్నఁ గానక తిరుగు సాది.
దశా. ౨. ౪౯.

తెలిదమ్మి. వి. (√తెలి) పుండరీకము, తెల్లదామర.

సీ. తెలిదమివిరియింటి తెలిగంటికెంపువా తెఱసాం
నె పవడంపుఁడిఁగగుంపు. దశా. ౧౧౬౪.

గీ... తెలిదమ్మి తెలిదమ్మి తెల్లదమ్మి, తెల్లదమ్మి యనం
గను దేజరిల్లు, బుండరీకంబు... ఆం. భా. ౧.
౧౬౪.

తెలిదమ్మికంటి = పుండరీకాక్షుడు, విష్ణువు.

చ. అని తెలిదమ్మికంటి మది నంటి నెనంగొనుకూర్చి
నాడినం, గనుఁగొని... నీలా ౨. ౪౦.

తెలిదమ్మిగద్దియఁగొలుపుండురాయఁడు = తెల్లదా
మర అనుసింహాసనమున కొలు వున్న ప్రభువు,
బ్రహ్మ.

సీ. తెలిదమ్మిగద్దియఁగొలుపుండురాయఁడు నిక్క

పుజగ మేలునేర్చుకాడు. అ. తాత బమ్మ
యన విధాతనామము లాప్పు. ఆం. సం.
దేవ. ౮.

తెలిదీవి = తెల్లదీవి. వి. (✓తెలి) క్వేతదీవిపము.

సీ. తెలుగంటిదొరయింటి తెలిహ్రుతు లెగబ్రాతి
వల నొప్పు దెలిదీవికెలన మెలగి. నీలా. గ.
౪౫.

సీ. తెలిదీవిపుడమిముద్దులగుమ్మ నిజవలగ్నమునఁ
బూసునువర్ణుంటి యనఁగ. ఉ. రా. గ.
3౧౬.

తెలిదీవిదొర. వి. (✓తెలిదీవి) క్వేతదీవిపాధి
పతి, విష్ణువు.

సీ. సనకాదులకు లేనిచనపుతో దెలిదీవిదొరచెం
గట మెలంగుమరిపె మెల్ల. చం. రా. ౨. 3౦.

ఇట్లే: తెలిదీవిమన్నీడు.

సీ. చిలువపానుపుడంట తెలిదీవిమన్నీడు బటు
వుఁగైదువుజోదు బమ్మతండ్రి. గీ...పసిఁ
డి, వలువతా ల్పన హరిపేరు లలరు...సాం.
ని. దేవ. ౪.

తెలినువ్వు. వి. (✓తెలి) తెల్లజాతినువ్వు కి.

సీ. గోదుమ పెదనువ్వు కుటునువ్వు తెలినువ్వు
కుసుమ వెల్లగి నెయు గోగు జనుము. హంస.
౪. ౧౨2.

(బ.) ధాన్యవిశేషము.

తెలిపక్కము. వి. (✓తెలి) కుక్కపక్షము. (శ.ర.)

తెలిపరిగె. వి. (తెలి + పరిగె) మత్స్యకారము
గా నుండుభక్ష్యవిశేషము. హంస. గ. ౧౦౫.
(తెలుపరిగె, తేలుపరిగె అని ముద్రిపా.)

తెలిపించు. స. క్రి. (తెలుపు + ఇంచు. స్వార్థ
మున.)

గ. తెలియఁబఱుచు, ఎఱిగించు.

వ...అది తమకుమారులఁ బిలిచి తెలిపించిన వార
లి ట్లనిరి...కళా. ౬. ౧౫౧.

౨. మేలుకొలుపు, లేపు.

ఉ. కొందలపాటునక మనము గుండినఁ గంటికి
నిద్ర రాక సేనం దెలిపించి యప్పు పయనం
బయి దైత్యవిభుండు వోవ...నిర్వ. ౬. ౮౦.

3. తెలియఁబఱుచు, ప్రకటించు.

ద్వి. లీలమై దెలిపించులేజవ్వనముల, నోలి విసో
దించుచున్న యంగనల. రం. రా. ఉ. ౮2
పా. ౨౬ పం.

౪. (తెలుపు + ఇంచు. ప్రేరణమున) తెలుపు
నట్లుచేయు, ఎఱుకపఱిపించు.

(వ్యవ)వానిచే ఆతని కావార్త తెలిపించితిని.

తెలిపులుఁగు(ల్లు) వి. (✓తెలి) హంస.

చ. బలుతెలిపులువారువము బంగరువీణెయు మి
న్కుటంబెలుక...కల్గియొప్పు న, ప్పలుకుల
చాన బా నలరుపల్కు లాసం గెడుఁగాత
నిచ్చలుక. నీలా. గ. ౬.

ఇట్లే: తెలిపిట్ట, మొ.

సీ. తెలిపిట్టమిఁ జేరఁడిసి తద్దయు బుద్ధి దెలిపి
మెల్లన నడల్ దీర్పరాదె. నీలా. ౨. ౯౧.
ఆం. సం. తిర్య. ౧౨.

తెలిమల. వి. (✓తెలి) కైలాసము, వెండికొండ.

గీ. తెలిమల యనంగ రజతాద్రి తేజరిల్లు. సాం.
ని. సా. ౫౫.

తెలిమాపు. వి. (✓తెలి) ఉచ్చైశ్రవము, తెల్లని
గుట్టము.

సీ. ఇవి గదా తెలిమాపురవుతుసంతుపిసాళిదొ
డనెజ్జఁ బవళించునొడయ లయ్యె. ముకుంద.
౧. 3౪ పా. (తెలిమాపురవుతు=ఇంద్రుడు.)

తెలిమిన్న. వి. (✓తెలి) తెల్లనిరత్నము, వజ్రము.

చ. అని జననేత తల్పియసఖాగ్గణికేర్ కయి
దండఁ బూని చ, క్కనితెలిమిన్న మెట్టికలు
గట్టినతోవ నగేంద్ర మెక్కె... చంద్రి.
౨. ౫.

తెలిమొకము. వి. ($\sqrt{\text{తెలి}}$) సింహము. (శ. ర)

తెలిమొదవు = తెల్లమొదవు. వి. ($\sqrt{\text{తెలి}}$) కామ
ధనువు. (శ. ర)

తెలిమోముపక్కి. వి. ($\sqrt{\text{తెలి}}$) గరుడుడు.
సాం. ని. దేవ. ౧౫.

తెలిమ్రాకు(ను) = తెల్లమ్రాసు. వి. ($\sqrt{\text{తెలి}}$) తెల్ల
చెట్టు, కల్పవృక్షము.

సీ. తెలుగంటిదొరయింటి తెలిమ్రాకు తెగఁబ్రాకి
...నీలా. ౧. ౪౫.

తెలియ = తెలె.

తెలియు. స. క్రి. (త. తెలి) ౧. ఎఱుగు, గ్ర
హించు; (ఉడిగి) తెలిసికొను.

ఉ...అట్లంతలు రాజు తెల్ల సమయం గని ద్రో
ణునిపాటు గాంచి యావంతయు నా తల్లో
నఁ దెలియండు సుయోధనుఁ డెంతమూర్ఖు
డో. భార. శల్య. ౧. ౩౫౨.

సీ. తెలియఁడా తానేమి దేవలోకాలోహనిశ్రే
ణి యగుగంగనిత్యమహిమ. కాశీ. ౩. ౧౦౧.
భర్త. ౧. ౮.

సీ. ఈప్రాద్దు నక్షత్ర మేమి లగ్నము మంచిదే
యంచు దగువారిఁ దెలియరమ్మ. కువల.
౨. ౨౬.

౨. ఎంచు, తలంచు.

వ...అదియును బ్రాణభయంబున నాదుకార్య
వశంపుమాటగాఁ దెలియక...ఆము. ౬.
౩౧.

౩. యోజించు; అరయు, పరిశీలించు.

గీ. తెలియుచున్నాఁడు భూపాలకులఁ దదీయ,
సోదరియు నీడుసాందర్యశుభగుణప్రభావ
ముల్ విని మోహవిభ్రాంతి నిటకు, రాయ
బారంబుఁ బంపె భూరమణతనయ. ఇందు.

౨. ౧౩౧.

చ. ఆలహరియాననాంబుజమునందు జనించుటఁ
జేసి మేము ముఖ్యులము తదీయనాభిక
మలోద్భవుఁ డావిధి మాకు నెవ్వధిక,
దెలిసిన నీడు గాఁగలఁడె దిగుడు మా కని
శ్రేణిసేయుచుక, బాలుతురు విప్రపుంగవు
లు ప్రోలున నేదరహస్యవేదులై. రామా.
౧. ౧౩౭.

సీ. ఆతిథుల బంధుల సత్తమామలఁ జిన్నిశిశువు
లఁ దెలిసి పోసిండుటకును. దశా. ౩. ౩౪.
సారంగ. ౩. ౧౦౦.

ఆ. క్రి. ౧. విదితమగు, ఎఱుకపడు.

వ...దేవతలకుం దెలియనట్టివి యాతనికిం దెలి
యు...భార. ఉద్యో. ౨. ౧౦౨.

చ. తెలియఁగ వచ్చె నట్టితఱి దిగ్గజయండు ధనా
ధిపాశక్తై, తొలఁగినకారణంబు... ఆము.
౫. ౯౭. దశా. ౨. ౯౭.

౨. విశదమగు, తేటపడు, స్పష్టమగు.

(ఈయర్థమునఁ బ్రయోగములం దిది ప్రాయశ
ముగా తుమున్నంతముగానే కన్పట్టుచున్నది.)

క. తెలియంగా నెఱిగితి...భార. శల్య. ౧.
౩౫౧.

గీ. తెలియ నానతి యిచ్చు సందియము దీఱ.
పారి. ౧. ౩౬.

గీ. అభవ నీకంతమూలంబునందుఁ దెలిసి, కాన
నయ్యెనుది యేమికప్ప సెప్ప. హర. ౬. ౫.

౩. తెలివకలిగియుండు; (నిద్రనుండి) లేచు.

సీ...దేవనదీనూనఁడీమస్త్రమునకు మా తెఱు
గుఁ గాన. ఆ. నతఁడు దెలిసియుండు నాతని
దెస వోకు...భార. విరా. ౫. ౨౧౦.

గీ...ఆఱు, నెలల కొకనాఁడు భోజనాదులకుఁ
దెలియు, నాఁడు పీఠ దజయుడు రిత్రనాఁడు
దెలుప, బలిమిఁ దెలియు నాఁడీలినిబలము
దూలు. భా. రా. య. ౮౭౬.

క. ఆనీరు సోకి మాయా, ధేనువు తానిద్ర వోయి
తెలిసినపగిదిన్, మేను విదిలించికొంచును,
మానులు వెఱుగండి చూడ మగువ యగుత
టిన్. వరాహ. ౧౦. ౬౦.

౪. వికసించు; ప్రసన్నుచుగు; ప్రకాశించు.

గీ. వెరవుతోడ వేకువ యనువెజ్జు తూర్పు, ది
క్కుకెం పనుమందునఁ దీర్చె నొక్కొత్తమి
రకాలాహివిమూర్ఛనము ననంగఁ, దెలిసె
నెత్తము లొప్పులు దలకొనంగ. హరి. పూ.
౮. ౧౬౯.

సీ. ఆకాశవాణివాక్యంబుచే బ్రతికి నీ కెదురు
నూచితిమి సు మ్మిన్ని నాళ్లు. గీ. అనుచు మొ
గములు దెలిసి దేహములు పొంగి, పలుమఱును
గొంగిలించుచు... సారంగ. ౩. ౧౬౪

క. ఒకకను దెలియదు రాత్తుల, నొకకను పగ
లింటఁ దెలివి నొందక యుండున్, ఒకకన్ను
పొగలుకమ్మన, దిక్ నెవ్వతె శివునిఁ జెంద
నిచ్చించు మదిన్. పార్వ. ౪. ౯౩.

గీ. (మూర్ఖాదుఃఖహర్ష పారవశ్యాదులనుండి) తే
లుకొను, తెప్పిలు, స్వస్థతనొందు.

వ... ఇట్లంతడు మూర్ఖిల్లిన మునిజనంబులును
నంబయు నధికశోకసమాకులత్వంబు నంది
హాహాకారంబులు నెలంగఁ బొదివి రంత.

ఆ. తెలిసి భార్గవుండు దృఢతీ వ్రసారాచ, పంక్తి
గురిసి... భార. ఉద్యో. ౪. ౩౩౫.

క. తెలిసి కనుఁ దెఱచి వెండియు ... ఆము. ౫.
౭౮.

వ... ద్రుపదుం డతిహర్ష రసావేశపరవశుం డయి
పెద్దయుం బ్రొద్దునకుఁ దెలిసి యానందజల
భరితనయనుం డగుచు... భార. ఆది. ౭. ౨౩౭
౬. నమస్కరించు.

వ... కృతశౌచ మందలిపాపహరునకుఁ దెలియు
ట శ్వేతగిరియందలిసింహలోచనునకు వెన్నె
ల... ప్రబంధ. ౮౮౦.

జ: తెలిపించు, తెలివి, తెలివిగొను, తెలివికత్తె
తెలివికాడు, తెలివిడి, తెలివిపడు, తెలివి
పఱుచు, తెలివు, తెలుచు, తెలుపు, తెలు
పుడు, తెలుపుడుచేయు.

తెలియేలు. వి. (✓తెలి) ఆకాశగంగ.

క... తెలియే అన, వినువాఁ కన సారంగంగ...
ఆం. భా. ౧. ౫౫.

తెలిరా. వి. (తెలి + రాయ) చంద్రకాంతము.

వ... తెలిరాకట్టునెలవులం బవ్వలించి యున్న
నాయికానాయకులును... హరి. ౨. ౫౨.

తెలితెక్కపులుఁగు(ల్లు). వి. (✓తెలి) శ్వేత
గరుత్తు, హంస.

ద్వి. తెలితెక్కపులుఁగులఁ దెగఁదెడునడలు. ఆ.
మ. క. ౫. ౨౪౭ పా. ౨౩ పం.

చ. అపుడు రణోత్సుకుం డగు సితాంబుజసాయకు
కంటినన్నఁ గీ, రపటలి చల్లగాడ్చి తోవరా
యఁడు కోయిలపాఁజు చైత్రుఁ డ, చృపుఁడె
లితెక్కపుల్ల లని నల్పగఁ జాలుదు నేనె
నేనె యం, చపరిమితా గ్రహస్ఫురణ నమ్మునఁ
జుట్టిరి సత్వరంబుగన్. చంద్రి. ౨. ౭౭.

తెలివి(ల్వి). వి. (✓తెలియు-క. తిలివు. త. తెలి
వు) ౧. జ్ఞానము, ఎఱుక; వివేకము.

క. భూతము లన్నియు నడఁగిన, యాతటిఁ దనుఁ
దాన కనుచు నంజనరహిత, త్యాగితయ
మెసఁగ వెఱిగెడు, నాతెలి వాతత్త్వమునకు
నమరు మహేశా. భార. ఆను. ౪. ౧౯౪.

క. కల దది యూరక కానగ, నలవియె శ్రుతి
వాక్యసమితి యర్థంబులపై, నిలిచిన శ్రద్ధం
గ్రమమునఁ, దెలి వొందినఁగాక యెట్టిధీమం
తులకున్. భార. ఆను. ౫. ౧౬౩.

చ... దీని కేల యధికం బగు నెవ్వగ నింత శోష్య
ని, తెలివి మనంబునం జొనుపు ధీరత సారత
గూర్చు నేర్పనన్. భార. ద్రి. ౨. ౨౧౩.

చ. చెలువము విద్వేయం గొనము జేవయుఁ
బ్రోడతనంబుఁ దెలియఁ. నీలా. గ. ౯౨.

౨. గ్రహణశక్తి.

చ. కనుఁగవ తెన్నఁగాఁ దెలివి గల్గినవారికిఁ గాక
గుడ్డికిఁ, గనఁబడు నెట్లువెన్నెలలు గానుఁగ
నం దొకరూపు భాస్కరా. భా. శ. ౪౯.

౩. (మూర్ఖుడులనుండి) తేలుట, స్ఫుటి, జ. పి.
నీ. పలుమాటు మూర్ఖిల్లి పలుమాటు దెలి వొంది
తనకత్తాదులతగులు మిగిలి. కవిక. ౫. ౧౧౧.

గీ. సందడింపుచు తై తోవచారవిధులు, సరగ
నొనరింపఁ దెలి వొందె జనవరేణ్య. ఇందు.
౨. ౧౭౧.

నీ. పరిరంభణంబునఁ బరవశుఁ డగు నఖంబులు
నాటఁ జెనకినఁ దెలివి నొందు. కాళ. ౨. ౨౦.

౪. (జలము) తేలుట; తేట, నిర్లతత్వము.

క. కలఁగినపెద్దమడుపు విను, తెలివిఁ బొరయు
నెట్లు తాన ధీరుండ ట్లుగ్గలము లయినదురితం
బులఁ, గలఁగియుఁ దనయంతఁ దేలు గౌర
వ మొప్పఁ. భార. శాం. ౩. ౩౪.

ఆ. అనిన నాంబికేయుఁ డను నీదుపలుకులఁ, గలఁ
కదేటి బుద్ధి తెలివి నొందె. భార. ఉద్యో.
౨. ౯౬.

క. వెలయఁగ నుజనులమనమును... నిర్లత, జల
ములతెలి వెల్ల సర్వసామాన్యంబుల్. కు.
సం. ౮. ౧౫౭.

౫. ప్రసన్నత; ఉల్లాసము, సంతోషము.

వ... సకలభూతంబులమనంబులు దెలివిం బొందె
... కాశీ. ౪. ౧౦.

క. నెలపొడుపుల సురనది నిర్లతతరతఁగార
కుట్టిమ స్రవదిందూ, పలతుందిలాపయగుచుఁ
దెలి వొందుఁ బతివ్రతాచితీసంపత్తిఁ.
నైష. ౨. ౩౯.

ఉ. చిన్నటనాటనుండియును జెల్వకుఁ గూర్చి
నదాన వాటనే, డెన్నికకక్కఁ దదవ్యధకు

నీవును గుందితిగాన సద్గుణాభ్యున్నతరత్న
మాలిక యయో నిను మచ్చమశికరార్ద్ర
యో, పిన్నవగంధసారములచేఁ దెలి వొం
దఁగఁజేయు టెన్నఁడో. వసు. ౪. ౧౦౬.

౬. వికాసము.

క. పురహరుఁ డనుమతి సేయఁగ, శరము శరాసన
ము దివ్యసరసిన యిడి యన్నరుడు సనుదెం
చి యాశంకరుముఖకమలంబు తెలివి గాంచి
ముదమునఁ. భార. ద్రో. ౨. ౩౭౫.

చ... సువర్ణబంధమ్మదుభావవిశేషము లొప్పుదె
ల్వులుఁ, సరియగు రత్నపుత్రికయు సత్క
వికావ్యము నొక్కరూపమై. కు. సం.
౧. ౩౭.

క. ఓనరనాయక భవదీ, యాననమునఁ దెలివి దోఁ
ప దాతయుఁ జింతాధీనం బైనది... విక్ర.
౬. ౫౬.

౭. కాంతి, శోభ; ప్రకాశము.

గీ. ఇనుడు తనదీప్తి తనచేత నిచ్చిపోయి. మఱ
వ కేతెంచి నిజరుచి మగుడఁ గొనినఁ, దెలివి
చెడి తెల్లయు రనుపలుకు జగతి, నిలుపుగతి
దీపకళికలు వెలరువాటె. కు. సం. ౮. ౧౮౬.

నీ. వెళ్లఁబెట్టునొ పూర్ణవిధుకాంతి మొగమున
దిగఁబాటునో వైడితెలివి మేన. నిరం. ౪.
౯౧.

మ. కుముదంబుల్ వికసింపఁ గోకములు సంకో
చింపఁ గామిప్రజా, శిమనంబుల్ దిలకింప న
లైసలుఁ దెల్విం జెంది రాజింప... బిల్వ.
౨. ౨౫.

చ... అజ్జిని నిద్రవోయెడిక, దెలుపులు మ్రింగు
చుం దమము దిక్కులఁ గప్పెడి నంతకంత
కుఁ. భా. రా. అయో. ౩౨౦.

౮. బాగ్రత్త, మెలఁకువ.

నీ. తెలివిమై దనకన్ను దెఱచి దృష్టింపడు
వామాక్షిరుచులు తీవ్రంబు లనుచు. దశా.
౨. ౮౯.

(వామాక్షి=ఎడమకన్నెనచంద్రుడు.)

౯. ఆనుమతి, అంగీకారము.

సీ. సాధుచరిత్రయు శాంతయు నైనయిగ్గాం
ధారియును నేను గాఢవిషయ, మారమితే
లి విట్లు గోరుచునున్నారము...భార. ఆశ్ర.
౧. ౯౬.

శ్లో. సోహంపునఃపునర్యాచేకరసావనతోనఘాః,
గాంధార్యా సహితం తస్మాం సమనుజ్ఞాతుమ
ర్హథ. సం. భార. ఆశ్ర. ౧౧. ౫.

౧౦. నున్నదనము, స్నిగ్ధత.

సీ... తేట నున్నన నున్న తెలివి నునుపు. గీ. నిద
మన స్నిగ్ధత కెనంగు...సాం. ని. పా. ౬౦.

విణ. ౧. స్పష్టము, స్ఫుటము.

గీ. త్వారమణ యైహికాముష్మికంబు లింత, సుల
భములె యైన వినిపింతుఁ దెలివిగాఁగ. దశా.
౧. ౧౦౪.

గీ. తెలివి యై మీఱునూ గారుడీ ప్రియొక్కొ.
కువల. ౫. ౧౦౯.

౨. కాంతిమంతము, ప్రకాశవంతము.

సీ. తెలివివెన్నెలవెండితీగలు నిగిడించుచదలు
కచ్చచ్చుబెజ్జము లనంగ. పారి. ౨. ౩౬.

తెలివిఁగొను. అ. క్రి. (√తెలివి) తెలివివొందు,
(మూర్ఖులనుండి) తేలు, తెప్పిటీలు.

క. అటువలె నృపసిటలాడుడు, పటుతరవిరహం
బుఁ జెంది బాధ వడం గా, నటనమున హేల
యనియెడు, కుటిలాలక వచ్చెఁ దెలివిఁగొనఁ
జేయుటకు. హంస. ౧. ౭౪.

తెలివికత్తె. విణ. (√తెలివి) ప్రాజ్ఞురాలు, వివేకవతి.

సీ... తెలివికత్తె యనంగఁ జేరుఁ బ్రాజ్ఞ. ఆం
భా. ౨. ౧౦౭.

తెలివి కాఁడు. విణ. (√తెలివి) వివేకి, ప్రాజ్ఞుడు.

సీ. తెలివికాఁడనంగను వెలయుచుండు నభిజ్ఞుఁ
డు...ఆం. భా. ౩. ౩.

క. తెలివిగలవారిమేలిమి, వెలిగింపఁగ వెల్లె
పట్టువెలి నల్లనియం, చులువోలెఁ బల్కునొర
లుంగలచోనందియపుఁదెలివికాండును వల
దే. అచ్చ. భారవి. ౧. ౨. (సందియపుఁ
దెలివికాండు = సంశయజ్ఞానముగలవారు.)

తెలివిడి. వి. (√తెలియు.) ౧. జ్ఞానము.

గీ. తెలివి యనఁగ నెఱుక యనఁ దెలివిడి యన,
బరఁగు జ్ఞానంబు...ఆం. భా. ౧. ౧౦౨.

౨. తెలియఁజేయుట. ౩. దృష్టాంతము. (శ.
ర. ప్ర.)

తెలివి(ల్వి)పడు. అ. క్రి. (√తెలివి) ౧. తెలియు,
ఎఱుకపడు; విశదమగు, స్పష్టమగు.

వ... ఎఱుంగవలయునట్టివి యనేకారంబులును
దెలివిపడు విను మని సుప్రసాదభరితుండే.
భార. శాం. ౬. ౨.

గీ. రామమిత్రుండు కృపతోడ యాముసునకుఁ,
దెలివిపడునట్లుగా నుపదేశ మిచ్చె. పరమ.
౫. ౧౯౦.

సీ. ఏవిరోధము లేక యెసఁగుమదుక్తులఁ గల
బలాబలములు తెలివిపడఁగ. వాసిష్ఠ. ౩. ౬౧.

క... ఆశిశు వా, త నెఱుంగనియది లే దీ, యను
భావము చూడ నడుగు మది తెల్విపడన్.
కళా. ౫. ౮౨.

౨. తోచు, స్ఫురించు.

వ... వయోరాజ్యదుర్వారగర్వారంభశీలం డ
గునమ్మహిపాలుండు సభ్యులం జూచి మీ
రీయిరువురకలహంబు లాకర్షించితిరి నామ
నంబునం దెలివిపడినతెఱం గెఱింగించెద.
విప్ర. ౫. ౫౮.

౩. ప్రసన్నమగు, వికాసమందు.

రగడ. పాలించె మధులక్ష్మీ సురపొన్నలను బొన్న
లను, దెలివిపడి పుష్పాదులతిన్నెలను జిన్నె
లను. రాఘవ. ౨. ౬.

తెలివిపఱుచు. స. క్రి. (✓తెలివిపడు) తెలియఁ
జేయు, ఎఱుకపఱుచు, బోధించు.

వ...అంతేవాసులకుఁ దెలివిపఱుపఁ...ఆము.

౬. ౬౯.

తెలివు(ల్వు)=తెలివి.వి.(✓తెలియు.త. తెలివు)
కాంతి, ప్రకాశము, నైగనిగ్యము.

సీ. పలుకులముద్దునుగలికిక్రొల్లన్నుల తెలివును పలుఁ
దచన్నులబెడంగు. భార. ఆది. 3. ౨౭.

చ...వా, తెలియును దీనియాననము తెల్వుఁ గరం
బు మనోహరంబు...భార. ఆది. 2. 23.

తెలుఁగు=తెనుఁగు. వి. గ. ఆంధ్రభాష; ఆం
ధ్రదేశము.

క. తెలుఁగుకవిత్వముఁ జెప్పం, దలఁచినకవి...
నిర్వ. గ. ౬.

గీ. బలిమి వాటించి యేలించెఁ దెలుఁగుభూమి.
భీమ. గ. ౬౨.

ఆ. తెలుఁ గ దేల యన్న దేశంబు తెలుఁ గేను,
దెలుఁగుపల్లభుండఁ దెలుఁగొకండ, యెల్లనృ
పులు గొలువ నెఱుఁగవే బాసాడి, దేశభాష
లందుఁ దెలుఁగు లెస్స. ఆము. గ. ౧౫.

౨. (బ.) ఆంధ్రులు, తెలుఁగువారు.

సీ. ఆరెలు కన్నడీ లజవలం దెలుఁగులు దనవి
రుదందియం దగిలి కొలువ. ద్వా. గ. ౪౨.

జ: తెలగా, తెలగాణము.

తెలుచు(ల్చు)=తెలచు, స. క్రి. (✓తెలియు.)

గ. తేర్చు, తేటగాఁ జేయు; ప్రసన్నతనొందిం
చు, శాంతిపఱుచు; సంతుష్టిపఱుచు.

సీ. రాగహీనత మనోగ్రంథిఁ ద్రొంపఁగ నీళ్ల
కలక నిందువు రాచి తెలుచుభంగి, విజ్ఞాన
పశమున వెలయుస్వభావంబు నిత్యప్రసన్న
మై నెగడుచుండు. వాసిష్ఠ. 3. 3౨.

క...ద్రోణులచి, త్రము శాంతి వొందఁజేయుట,
మముఁ దెలుచుట...భార. విరా. ౪. ౨౨౭.

చ. ఆభిముఖిత త్వకాలి సుకృతాధ్యుడు నాచ
తురాస్యమానస. ప్రభవుడు...ధర్మజాగానఁ
బోవ భూ, పిభుఁ డతఁ డాతనిం దెలిచె వేయి
విధంబుల సాధుపూజలక. పాండు. ౫. 3౫.

౨. సుతించు, పొగడు.

ఆ. ఆతఁడు పుణ్యలోకగతియును మానవ,త్వంబు
ఘోరనరకవాసమును విధించి పుచ్చు వారిఁ
దెలిచి మన్నించి భక్తిని వరుసతోడఁ జిగు
రుఁబోడి. భార. ఆను. ౫. ౧౬౭.

3. ప్రార్థించు, వేడు.

క. కోకిలములఁ దెలిచినఁబలు, గాకులపొదిఁ బొద
లునటికపపుఁబలుఁగుల్, నాకు ననహ్యము
లని యాహా కూతలు మానఁ గలవె యవి
ప్రార్థనలక. కళా. ౬. ౨౭౦.

౪. భజించు, సేవించు.

క. దేహస్థు నదేహు నభిల, దేహిసముక్ నిన్ను
భక్తిఁ దెలుతురు దురిత, పూహముఁ బుణ్యచ
యము న, మోహతనిరసించుయోగిముఖులు
కృషా. భార. శాం. ౪. ౨3౭.

౫. ఎఱుఁగు, తెలిసికొను. (స్వార్థమున 'చు'
వర్ణము.)

రగడ. ఇప్ప యిప్పటికింపు నింపెడు నిందు నిందు
నిభాస్య నిల్మె, యప్ప యప్పరువంపు
మొగ్గలయాస యానతివల్ల దెల్మె. వార్త.
3. ౧౧౪.

గీ. ఎట్లు నమెడి దొర యాయుంటు దీని, కడమ
నడతలు తెలుతముగాక యనుచు. శుక. ౨.
౫౨3.

౬. తెలుచు, ఓలలార్చు, తెలునట్లు చేయు.

చ...గముల్ గములై చనుదెంచి నెత్తుటం, దె
లిచిరి తీవ్రసాయకహతీక రథవాజిభటు
ద్విపంబులక. వరాహ. 3. ౪౮.

అ. క్రి. స. క్రి. మొక్కు, నమస్కరించు.

సీ...వసువులఁ బెక్కువిధంబులఁ బ్రియము
పుట్టఁ,దెలిచి ప్రార్థించిన నలుక వోవిడిచి...
భార. ఆశ్వ. ౪. ౮౯.

చ. విను పయిచీర లేక మరవిప్రుల నర్చననేయఁ
దెల్పి భోజనమొనరింపఁగాఁడు...మార్క. ౩. ౨౩౧.

చ...శోభనరసభవ్యకావ్యమయభారతికిఁ వస
తిస్థలంబు లై, తనరెడివామలూరుభవతాపసు
సాత్యవతేయుఁ దెల్పెదఁ. కళా. ౧. ౫.

అ. క్రి. బయలుపడు, కనఁబడు.

వ...పురస్కృతతిరస్కరిణీపరిసరంబుల భాసి
ల్లలాస్యజనంబులసండుల నందందఁ దె
ల్పుచుఁ జెలిక త్తియలఁ బిల్చుచు...విప్ర. ౨. ౬౪.

తెలుపా(ల్ప)రు. అ. క్రి. (తెలుపు¹ + ఆరు¹)
తెల్లనగు, ధవళమగు.

సీ. దిక్కు లన్నింటను దెలుపారుపూత గావిం
చె నుజ్జ్వలయశోవిభ్రమంబు. భార. విరా. ౫. ౩౨౦.

సీ. దుగ్ధగ్రహంబునందు విశాలరమణీయ మగునొ
క్కదీవి తెల్పారయ్యుండు. భార. శాం. ౬. ౩౬౫.

ఉ. తోరము లయ్యెఁ జన్నఁగవతోన తొడలో
తనుకాంతితోనతెల్పార విలోకనంబులు...
కు. సం. ౩. ౨౬౭.

తెలుపు¹(ల్ప). స.క్రి. (√తెలియు) ౧. ఎఱి
గించు, చెప్పు.

చ. తనదుప్రతిజ్ఞయుం దెలిపె దాక్షుని కెం
తయు నాదరంబునఁ. పారి. ౨. ౭౩.

క...చతురాననుపైఁ, గృప దగ్గఱ వచ్చి రమా,
ధిపభటుఁడు మనఁడుఁ డతనిఁ దెలుపుచుఁ
బలికెన్. కవిక. పీఠి. ౧. ౩౬.

మ...కన్నకల సంతోషంబునఁ దెల్పినఁ. ఉ.
రా. ౧. ౨౪.

౨. విశదీకరించు, స్పష్టముచేయు.

క. ఆరాజమతులవిద్యాపారగపటుచేష్టితములఁ
బరు వడి నగ్గాంధారీధృతరాష్ట్రుల కతి,ధీ
రుఁడు విదురుండు నెప్పి తెలుపుచు నుండెన్.
భార. ఆది. ౬. ౧౪.

చ. జననము చెప్పి యే దెలుప సత్యము సుముర
కుంతిభావణం, బని తనుజన్మజాతకృప సం
బుజమిత్తుఁడువల్కె...భార. శాం. ౧. ౩౯.

౩. నూచించు; ప్రకటించు, చాటించు.

ఉ. ఒప్పెడుమేనుఁ బెంపు గలయుల్లము నాగర
కంపుఁజందముం, జెప్పక చూప కీతనివిశేష
ముఁ దెల్పెడు...భార. విరా. ౧. ౯౨.

చ. అటఁ దనగెల్పుఁ దెల్పుచు దశామ్యుఁడు
ద్రిప్తుర భూమి యంతయున్. ఉ.రా. ౩. ౧౫౩.

చ. వెలవెలఁబాటుదీవియలు వింతరుచిం గలిగిం
చుతముల,ములు నతిశీతలము లగుముతైపుఁ
బేరు లఖర్వప ద్దినీ, విలసితగంధవాతములు
నేకువఁ దెల్పు...విక్ర. ౨. ౧౦౬.

౪. బోధించు, కఱపు.

క. మఱి యెఱిగి యెఱుంగునొల్లని,కఱటిం దెలు
పంగఁ గమలగర్భునివశమే. భార. ఆది. ౪. ౭౧.

చ. కరుణ జనించి శాస్త్రవుల గాండివి సంపగ
నొల్లఁడయ్యె నే, బరువడిఁ దెల్పి యైక్యపరి
భావనిరూఢము గాఁగఁ జేసినఁ. భార. శత్య. ౨. ౩౪౫.

మ...ఇద్ధరణిక్ మూర్ఖులఁ దెల్పు నెవ్వఁడు
సుధాధారాను కారోక్తులఁ. భర్తృ. ౧. ౬.

౫. తేర్చు, ప్రసన్నత నొందించు; ఊహించు,
ఓదార్చు.

ఆ. తెలుపు మితని ననుడుఁ దేరి కోపంబు వో,
విడిచి నన్ను దెలిచె మృదుఁడు పార్థభార.
భాం. ఆ. ౪౫౦.

ఆ...ఎట్లు లున్నను నాకు నిజ, దెలుప నేల
పలుకుతియ్య మేల. భార. ఆర. ఆ. ౧౮౪.
(తెలపనేలపలుకుతియ్య మేల. శ. ర. పా.)

క. కొండొకవగవున తేనియు, నొండొరువుల
దెల్పనట్టియువిదలు చిత్తం, బొండొండవన
టు మునుఁగఁగ, నొండెవ్వరుఁ దెలుపలేక
యుండి రవశతై. భార. శ్రీ. ౧. ౧౦౦.

ద్వి. నిర్వక్తముగ నేలు నీ కేల వెఱవ, నని తన్ను
దెలిపెడియాపువ్వబోడి. ద్వి. హరిశ్చ.
పూ. ౮౪౫.

ఆ. నిద్రనుండి లేపు, మేలుకొలుపు.

చ...చ, ప్పరమునఁ జాల హృద్య మగుపాన్నున
నూఱడి నిద్రవోవున, గురువధకారిఁ గాంచి
కడుఁ గ్రోధము మోదము సందడింప ను, సిర
తఁ బదప్రహరమునఁ దెల్పెఁ దృణీకరజాభి
రాముడై. భార. సా. ౧. ౧౪౭.

క. కలవా రెల్లనుమడిసిరి, కలిగియు లే దయ్యెఁ
గుంభకర్ణుడు వీనిం, దెలుపుదునొ యేనుఁ గొ
డుకుం, జల మెడపక రిపులతోడ సరిఁ బెనఁ
గుదునో. భార. ఆర. ౭. ౯౩.

నీ. పల్లవంబులకంటె బా గైనకెంగేల లలితాంగి
యల్లన తెలిపి తెలిపి. గీ. తెలుపునంతట మే
ల్కని తెలివి నొంది. నా. పంచ. ౩. ౧౮౬.

వి. ౧. ఊఱట.

నీ. పాలయలుకలను దెల్పులు నడించుచుఁ గ్రా
లువిటకులటాకులవిలసనంబు. గీ. ఆరిఁ జూ
చుచు హలధరుం డల్లనల్ల, నేఁగి...మా
ర్క. ౧. ౧౩౪.

౨. మేహరోగవిశేషము. (శ.ర)

౩. నమస్కారము.

గీ. హరి యొకండ జగత్కర్త యభిలభర్త, వి
శ్వసంహర్త భోక్త వివేకయోక్త, తలఁపుబ
లుపును గొలుపును దెలుపు సతని, దెసస కా
వింప నగు నొండుదిక్కు వోక. నృసిం. ౪.
౧౦౩.

తెలుపు²(ల్పు). వి. (✓తెల్ల) ౧. ధావశ్య
ము, తెలదనము.

నీ...తెలి తెల్ల తెల్లన తెలుపు వెల్ల, వెల్లన వెలి
నాఁగ వెలయును శుక్లంబు...ఆం.భా. ౧.
౧౦౮.

నీ. తెలుపును గప్పును వెలయంగ మెఱుఁ గ
క్కుతారకంబులఁ గల్కితనము దొడర.
భార. విరా. ౧. ౨౪౫.

చ. ఇనుఁ డొడఁగూడి ... తనుకాంతి మానె
ననఁ దె ల్పఱఁ జీకటి గప్పె...కు. సం.౮.
౯౦.

౨. ధవళవస్త్రము, తెల్లబట్ట.

ఉ. ఇందునిభాస్య మైతొడవు లేల ధరింపవు
నున్నఁగావులీ, వెందును మానలేవు; తెలు
పేటికిఁ గట్టితి...పారి. ౧. ౧౧౫.

౩. పరిశుద్ధి, స్వచ్ఛత.

నీ. కడుపులొ నొప్పారుకొడుకునిర్మలబుద్ధి తెలు
పు నాఁ గనుఁగవ తెలుపువాఁతె. నృసిం.
౩. ౧౩౧.

ద్వి. మలుపు లీకన్నుల తెలుపు లనంగ. పండి
తా. మహిమ. ౨౭౦.

విణ. తెల్లనిది, ధవళము.

క. తెలుపు లగుచీరలను బూఁతలఁ బువ్వుల
నొప్పి రాజతనయాసుగుణో, జ్వలమాననీ
యవేషము, లలవడఁ గూడుకొని నగరి కరి
గిరి స్తీతిక. భార. విరా. ౫. ౩౧౫.

గీ. కలయ జగమునఁ గలయట్లనలుపు లెల్ల, దెలు
పులుగఁ జేసి నీడలు దెలుపునేయఁగా వశ
ముగామి... మనుచ. ౩. ౨౭.

గీ. తోర్నన్న నాగఁ దమిస్తనా నుభయభార్య,
లుడుపతికి నందు నొకతె దె లోర్ననలుపు,
తాను వారికి మెచ్చుగాఁ దాల్పఁబోలు,
దెలుపు నలుపును నగుమేను నెలతె యితఁ
డు. నైమ. ౮. ౧౮౪.

జ. తెలుపారు. తెలుపువాలు. తెలుపెక్కు.

తెలుపు(ల్పు)డు. వి. ($\sqrt{\text{తెలుపు}^1}$) తెలుపు
ట, ఎటుక.

చ. శిలలను గుప్పుచప్పుడును జేతుల పేతులు
త్రిపుచప్పుడుక, దెలుపుడు దెల్పుచప్పుడు
ను... అజ్ఞానంబు ముజ్జంబులు వినియెక
నిశాచరచమూజితు తెరి ప్పవంగ సైనికుల్.
రామా. ౮. ౧౮౩.

తెలుపుడుచే(నే)యు. స. క్రి. (తెలుపుడు +
చేయు) ఎటుకపలుచు, ఎటిగించు.

క. తెలుపుడుచేయం గలనా, చెలియమనోవ్యధ
కుభస్యశీఘ్ర మ్మనునప్పలు కాదరింపఁగావలె
...కవిజ. ౨. ౬౩.

చ... రాజునెడఁ దప్పక యిప్పని యొప్పు మీ
ఱఁగాఁ, దెలుపుడునేసి...రుక్మి. ౧. ౧౦౩.

తెలుపువాలు. అ. క్రి. (తెలుపు² + పాలు)
తెలుపారు, తెల్లనగు.

సీ. కడుపులో నొప్పారు కొడుకుని రలబుద్ధితె
లుపు నాఁ గనుగవ తెలుపువాఁతె. నృసిం
౩. ౧౩౧.

తెలుపెక్కు. అ. క్రి. (తెలుపు² + ఎక్కు) తెల్ల
నగు, ధవళమగు.

సీ. మగరాలచికిలికప్పులు దాయఁ దెలుపెక్కుఁ
జెక్కి లే మని యొర్తు చెలియ నడిగె. ఉ.
రా. ౧. ౧౩౪.

తెలె(లియ) = తలియ. వి. (సం. స్థా. ప్రా.
ధా. లీ, దాలియ.) భోజనపాత్రము; కంచము.
క. ఇనుపతెలె న్నటితెలెక, బెనుచేతుల నాకు

పెణకఁ బీటపయిక్ భోజనమొనరించుట
తగ దని, మును చెప్పిరి జనుల కాదిమునివరు
లెలక. విజ్ఞా. ఆచా. ౩౨.

స్కో. మృత్తియే పర్ణపృష్ఠే వా కార్పానే తాం
తవే తథా, నాశ్చీయా స్మపిబేచ్ఛైవ న కరే
న తథాసనే. స్మృతిచంద్రిక. ౬౦౩ పా.

గీ. ప్రాద్దు గూఁకంగ నిలఁజేరి పెద్దతెలెను, బెట్టు
సంకటి మెక్కుచుఁ బొట్టునిండ. ఉ. హరిశ్చ.
౪. ౧౩. అచ్చ. రా. యు. ౨౦౦. ఆం. భా.
౨. ౨౪౪.

తెల్లువాఁడు = తెనుఁగువాఁడు. వి. ఆంధ్రుఁడు.
సీ. ఆంధ్రుఁ డాఁ దెనుఁగువాఁ డనఁ దెల్లువాఁ
డన... ఆం. భా. ౨. ౧౦౩.

తెల్ల = తెల. వి. తెలుపు, ధావళ్యము.

సీ... తెలి తెల్ల తెల్లన తెలుపు వెల్లన వెలి నాగ
వెలయును శుక్లంబు... ఆం. భా. ౧. ౧౦౮.
విణ. (క. బళి. త. వెల్లె. కర్తధారయంబునఁ దీనికి
నిగాగమును బహుళము.) ౧. తెల్లనిది, ధవ
ళము.

సీ. ఉల్ల తెల్లనితురగోత్తమువాలంబు నల్ల నేసి
తిరేని నాకు దాసి, యగు మనవిసత...
భార. ఆది. ౨. ౩౪.

మ. దివిజద్వేషి నుదారవారిచరమా రిం ద్రుం
చి చాతుర్య మొప్ప వడిం జొకఁపుఁదెల్లకా
చుగమిదంభం బొంద మై దాల్చి... ఆము.
౪. ౧౩.

తరలము. మొలకుఁ దెల్లనిబట్ట లేకయు ముచ్చటం
గలు ద్రావుచుక, బొలము దున్నుగ నోడి
నాగలి పూని త్రిమరు నంచు నిచ్చలును
బల్కుచు నుండు రాకటిసామియన్నను...
నీలా. ౧. ౩౮.

౨. స్పష్టము, విశేదము, నిస్సందేహము.

ఉ. విష్ణునిమూల తత్త్వమును వేమఱునయ్యయి

తెల్ల

తెల్ల

జన్మకర్మ, రిపూత లాదరించుటలు దేవకికొవను
దేవనూనుడై, గృష్ణుడనంగ బుట్టి శిశుభే
లనమాదిగఁ గల్గుభావముల్, ధృష్టత నిర్వ
హించుటలు దెల్లగ వింటి న'కేంద్రపుంగవా.
హరి. ఉ. ౮. 3౦౪.

ఉ. వ్యాసముని ప్రణీతపరమార్థము తెల్లగఁ జేసిన
ట్టియ, బ్రాహ్మసకల్యులం దలఁతు నాద్యుల నన్న
యతిక్కనార్యులక. నృ. సిం. పీఠి. ౯.

చ. అడలఁగ నేల యీక్షణము యరపతిం బిలి
పించి తెల్లగా, నడిగెద...దశకు. ౬. 2౨.

జ: తెలుపు, తెల్లబాటు, తెల్లబ్రాలు, తెల్లకలి
గొట్టు, తెల్లకలువ, తెల్లకాంచనము, తెల్ల
కాకి, తెల్లకొక్కెర, తెల్లకోకబుట్టుడు,
తెల్లగగర, తెల్లగడ్డ, తెల్లగన్నేరు, తెల్ల
గఱి, తెల్లగఱిక, తెల్లగలిజేరు, తెల్లగినియ,
తెల్లగిసె, తెల్లగురిగింజ, తెల్లగురిజ, తెల్లగెం
టెన, తెల్లగెనుసు, తెల్లగోరంట, తెల్లచెన్న
గులు, తెల్లచెఱుకు, తెల్లజక్కి, తెల్లజనము,
తెల్లజలకట్ట, తెల్లజలెట్ట, తెల్లడంగుర్రాలు,
తెల్లడాలుమెకము, తెల్లతుమ్మ, తెల్లతెగడ,
తెల్లతేజ, తెల్లదమ్మ, తెల్లదామర, తెల్లదీవి,
తెల్లన, తెల్లనగిర, తెల్లనాకు, తెల్లనార,
తెల్లనిగట్టు, తెల్లనితలి, తెల్లనిదొర, తెల్లనేల
గుమ్మడు, తెల్లపడు, తెల్లపులుగుడు, తెల్ల
మానికము, తెల్లములక, తెల్లమెదంట, తెల్ల
మొదపు, తెల్లమాను, తెల్లయిరుగుడు, తెల్ల
యుప్పి, తెల్లయేనుంగు, తెల్లలొద్దుగు, తెల్ల
వట్టివేరు, తెల్లవన, తెల్లవాటు, తెల్లవాటుచు,
తెల్లవావిలి, తెల్లసవరము, తెల్లవలు, తెల్లప్పి.
మొ.

తెల్లంటి=తెల్లటి వి. (క. తెల్లంటి, తెల్లంటు.) బ
హుమానము, పారితోషికము, సత్కారము.

గీ. నీర ముంచినసారకాయ నెగసినట్లు; పేరుకో

నివైచు తెల్లంటిచీరనోతె, నుంతు చెండువిభంబు
న నుత్తరించు, తములపాకు; నిక్కడుక్రియ
దాటె నిట్టి. ఉ. హరి. ౪. ౨౮. (వావిళ్ల
ప్రతిపా. 'తెల్లంటుచీర. వీరేశ. పా. ప్రభు
వులు బహుమానముగా నిచ్చినబట్టలను పగటి
నేమ గాండ్లు మొ. సంతోషముతో జయజ
యధ్వనిచేయుచు పైకి ఎగురవేయుట ప్రసి
ద్ధము.)

తెల్లఁబాటు=తెల్లవాటు. అ. క్రి. (తెల్లక +
పాటు.) తెల్లనగు, తెల్లపడు; (భయాదులచే)
వివరమగు; పాలిపోవు.

గీ. పలుకఁబాట ననం దెల్లఁబాట ననుట, కలరి
యుండును...ఆం. భా. 3. ౧౦౨.

గీ. తెల్లఁబాటడు నదె చూడు తెఱవ విధుడు.
నైవ. ౮. ౧౬2.

గీ. తనతనూజునిబిరుదగాధలు వినంగ, మొనపు
వెఱపున గురరాజు మొగము తెల్లఁబాటు నిక
నని తెలిపెనుభంగి నాస, తీలలామంబువద
నంబు తెల్లఁబాట. వరాహ. 3. ౫.

సీ. రమణివేసలి యంచు రతికాంక్ష నొడిసి హ
తేటిమొత్తమె యంచు దెల్లఁబాటి. ప్ర
భా. 3. ౨౧.

తెల్లఁబ్రాలు. వి. బ. (తెల్లన + ప్రాలు.) తెల్లని బి
య్యము, తెల్లబియ్యము.

వ...శ్రీభీమేశ్వరమహాదేవరకుపల్లెఅ(జ)నునప్ప
టి నివేద్యమునకుం దెల్లంబ్రాలకు ౮ నేమా ౧
నంజుడురెణును ఆచంద్రార్కము నడచునట్లు
గా...దా. కా. ౧. ౧౦౧.

వ...శ్రీభీమేశ్వరమహాదేవరకు తేపటిసంధ్య
మం...[త్ర] బోనమునప్పటికిం బిట్టముదున
కుం దెల్లంబ్రాలకుంచ్చములిరుగయేనును ఆము
దువడి...౧౦3౬-దా. కా. ౧౨౮౮.

తెల్లకలిగొట్టు. వి. (✓తెల్ల) కాష్టపాటలికి. (శ. ర.)

తెల్లకలువ(ల్య). వి. (✓తెల్ల) కైరవము, తెల్లని కలువ.

గీ. కైరవాభిధగాఁ దెల్లకల్వ యనగ, వెలయు ... అం. భా. ౧. ౧౬౪.

తెల్లకాంచనము. వి. (✓తెల్ల) వృక్షవిశేషము, ఒకజాతికోవిదారముకి.

సీ. తెల్లకాంచనము తుండెల మెఱుకాంచన ము
ప్పి తెల్లప్పి నీరుప్పి యిప్పు, హంస. ర. ౧౧.

తెల్లకాకి. వి. (✓తెల్ల) తెల్లని కాకి, శ్వేతవాయుసము.

తెల్లకొక్కెర. వి. (✓తెల్ల) బలాక. (శ. ర.)

తెల్లకోకబత్తుడు. వి. (తెల్ల + కోక + బత్తుడు)
- తెల్లబట్టకట్టుకొనుభత్తుడు - ఒకజాతిభిక్షుకుడు.

వ... జంగాలు బిద్దెమువాండు తెల్లకోకబత్తులు
నివనత్తులు బత్తులు... హంస. 3. ౨౯.

తెల్లగగ్గెర. వి. (✓తెల్ల) అర్జకముకి. (శ. ర.)

తెల్లగడ్డ. వి. (✓తెల్ల) లఘనము, వెల్లుల్లికి.

తెల్లగన్నేరు. వి. (✓తెల్ల) శ్వేతకరవీరముకి.
(శ. ర.)

తెల్లగటి. వి. (తెల్ల + గటి) - శ్వేతగరుత్తు - హంస.

ఉ. బంగరుబొజ్జ పల్కుబడిపెదలి పచ్చనిమే
ను తప్పిపూ, సింగపుచీటు తెల్లగటిచిన్నిప
టాణి కడానివన్నెముం, గొంగులతండి పా
టబెగుళుం దొలుకానుపు చాలుమోయటె,
క్కుం గలవేప్పు మాకు దనకుం గలయేండ్లో
దవించుఁగావుతే. హంస. ౧. 3.

తెల్లగటిక. వి. (✓తెల్ల) శతవీర్యకి. (శ. ర.)

తెల్లగలిజేరు. వి. (✓తెల్ల) దీర్ఘపత్రము, శ్వేత
పునర్నవకి. (శ. ర.)

తెల్లగినియ. వి. (✓తెల్ల) సునాభముకి. (శ. ర.)

తెల్లగిలు. అ. క్రి. తొలగెను, తూలు, చలించు.

ద్వి. బిగువుఁజన్నులజిగిదిగి శౌరిఁ జూచి, తెగ
డి పయ్యెద లింత తెల్లగిలంగఁ, బదఁపడి చాఁ
చినబాహుమూలముల, నుదిరిబంగరుపాడి
యుదిరి మై రాల. అ. మ. క. ౨ ౭౨ పా.
౧౩ పం.

తెల్లగిసె. వి. (✓తెల్ల) ముతంగికి. (శ. ర.)

తెల్లగురిగింజె. వి. (✓తెల్ల) శ్వేతపాకికి. (శ. ర.)

తెల్లగురిజే. వి. (✓తెల్ల) మధుశ్రవకి. (శ. ర.)

తెల్లగెంటెన. వి. (✓తెల్ల) అశ్వఖుర, ఓషధీవి
శేషముకి.

గీ. నల్లగెంటిన పూరి తెల్లగెంటెన యుత్తరేణు
గుద్దిరి సంబరేణు... హంస. ర. ౧౦. (తెల్ల
దింటెన. అని. శ. ర.)

తెల్లగెనుసు. వి. (✓తెల్ల) ఒకానొకజాతిదుంప,
తెల్లచిరుగడము.

అ. చేమ కంద గెనుసు చిటిగోరు పెండ్లము,
పానఁగు తెల్లగెనుసు భూతగెనుసు, లల్లముల్లి
పసుపు ముల్లంగి వెల్లుల్లి, గాఁజరయును మొ
దలుగాఁగఁ గలవు. హంస. ర. ౧౩౧.

తెల్లగోరంట. వి. (✓తెల్ల) సైరేయకముకి. (శ. ర.)

తెల్లచెన్నంగులు. వి. బ. (✓తెల్ల) ఒకవిధమగు
చెన్నంగిధాన్యము.

గీ. జలితోగల రాజనమ్ములు నలవరులును, దెల్లన
ల్లచెన్నంగులు దీపనరులు, నాదియగుపేర్ల గ
లుగున డ్లతనియింట, నుండు శతకోటిబారువు
లాక్కడినును. హంస. ర. ౧౨౮.

తెల్లచెఱకు. వి. (✓తెల్ల) తేజనకముకి. (శ. ర.)

తెల్లజేకి. వి. (✓తెల్ల) ఉచ్చైశ్రవము.

గీ... తెల్లజిక్కి నిక్కువీనులమావు చదలుతేజి,
యనగ నుచ్చైశ్రవముపేరు లమరు సాంబ.
సాం. ని. దేవ. ౧౭.

తెల్లజేనము. వి. (✓తెల్ల) వృత్తపక్షి. (శ.ర.)

తెల్లజిలకట్ట. వి. (✓తెల్ల) అజాజి, జీరకముక్తి.

తెల్లజిల్లెడు. వి. (✓తెల్ల) అలర్కముక్తి. (శ.ర.)

తెల్లటి = తెలుఁటి వి. (క. తెల్లటి, తెల్లు = బహుమానము.) బహుమానము, కట్టుము; భోగ్యపదారము.

క. ఇటమీఁ దెవ్వరికిం దెల్లటిగా నీ విట్లు లునికి
లలనా నన్నేలుట మూడుజగంబుల నె,
క్కటి యేలుట గాదె రాముకథ మఱు మిం
కక. భా. రా. యు. 3౮౪.

తెల్లట్లు (చె) సెప్ప = కట్టుములు చదివించు.

ద్వి. రసికులరసికులు నొసగులు వీడ, దిట్లుబుద్ధి
లు తెల్లట్లు సెప్ప. పండితా. పర్వ. 3౫౮పా.

తెల్లడంగుఁబ్రాలు. వి. బ. (తెల్ల + డంగు + ప్రాలు) - తెల్లగానలగునునొందిన బియ్యము - తెల్లగా
దంచినబియ్యము, తెల్లబియ్యము.

ప...శ్రీశ్రీమేశ్వరమహాదేవరకుం (౦) బల్లి అవి
సానివేద్యమునకు ది గిణికి నిత్యపడికొట్టరవు
నంద్రికుంచ్యమునం [దె] ల్లడంగుంబ్రాలు ర
ను నేతిమా గ ను ఒలుపుంబప్పుమాన అ
ణ్ణును పెరువుకుం గ ను ఆచంద్రార్కము
నడచునట్లుగా...గం౦౫.దా. భా. గ౦౨౪.

తెల్లడాలుమె(ల్లె)కము = తెలిదాలుమెకము.

వి. (తెల్ల + డాలు + మెకము.) సింహము.

క. ఓలిమెయిఁ దెల్లడాలుమె, కా ల్లిట్టులమీఁద
నడచుకైవడి...అచ్చరా. యు. ౨౫౫.

తెల్లడాలెక్కపుగద్దియ = సింహాసనము.

సీ. తెల్లడాలెక్కపుగద్దియఁ గూరుచుండఁబెట్టిన
నిచ్చలపుదొరతనము పూని. అచ్చరా. యు.
౫౮౮.

తెల్లతు(దు)మ్మ. వి. (✓తెల్ల) వెలితుమ్మ, విట్ట
దిరముక్తి.

తెల్ల తెగడ. వి. (✓తెల్ల) తిన్నతక్తి. (శ. ర.)

సీ...తెల్లతుమ్మ యనంగ, విట్టదిరాఖ్య యై వెల
యును...ఆం. భా. ౨. ౪౮.

సీ. చిటిగార సుందరి చీ కెఱ్ఱతుమ్ముఁదెల్లదు
మ్మ యులింద కల్లి తొట్టి. హంస. ౪. ౯.

సీ. కమలబాంధవునితోఁ గదురు మెయ్యదుపు
ర్వ దేవతావజముతోఁ దెల్లదుమ్మ. చెన్న.
౫. ౭౦.

తెల్లతేజి = తెలితేజి. వి. ఉచ్చైశ్చయము.

గీ. దేవతాశ్వంబు వెలయును దెల్లతేజి, నిర్మ
వీనులజక్కి నా నీలకంఠ. ఆం. భా. గ. ౫౬.

తెల్లద(త)మ్మి. వి. (✓తెల్ల) వెలిదమ్మి, పుండ
రికము.

గీ...తెలిదమ్మి వెలిదమ్మి వెల్లదమ్మి, తెల్లదమ్మి య
నంగను దేజరిల్లు, బుండరికంబు...ఆం. భా.
గ. ౧౬౪.

తెల్లదామర. వి. (✓తెల్ల) పుండరికము. (శ.ర.)

తెల్లదీవి = తెలిదీవి. వి. (✓తెల్ల) శ్వేతద్వీపము.

ఆ. దీవులెల్లఁ దెల్లదీవులై రహిఁ గాంచె...
ఉరా. ౫. ౧౮౫.

సీ. పాలవారాళిలోపలి తెల్లదీవిలో సతత మా
మోదించుపతగ మొక్క. ముకుంద. ౨. ౯.

తెల్లన. వి. (✓తెల్ల) శుక్లవర్ణము, తెలుపు.

ఆం. భా. గ. ౧౦౮.

విణ. ధవళము, తెల్లనిది. (ఆప్రేడితమందు 'తెల్ల
తెల్లన' ఇది విధేయవిశేషణముగానే ఉప
యోగింపఁబడును.)

సీ. దోహృదశ్రీ నిల్చుధవళాంబుజముపోల్కిఁ
దెలిగంటి నెత్తాము దెల్ల నయ్య. ఉ. రా.
౨. ౧౩౭.

భా...అ దేమా నీవు కాళిందివా, యీమే నే
టికిఁ దెల్ల నాయె...దభా. గ. ౨౬. ఆము.
౬. ౧౨.

వ... తెల్లనిల్లినచందంబునం దెల్ల తెల్లనై...
మనుచ. 3. ౨౮.

తెల్లనగిర. వి. ($\sqrt{\text{తెల్ల}}$) తెల్లనక్కిరచెట్టు.
నీ. దేవదా రుసిరికె తిలకము తెల్లనగిర వేచ
కరివేచ తురకవేచ. హంస. ౪. ౧౧.

తెల్లనాకు=తెలనాకు. వి. (తెల్లన + ఆకు.)
నీ. పారుగూరిసంతకు బోవువారలచేత దెప్పిం
చుఁ బోకలు తెల్లనాకు, లు... శుక. ౨.
౪౩౪.

తెల్లనార. వి. ($\sqrt{\text{తెల్ల}}$) మత్స్యవిశేషము. (శ.ర.)

తెల్లనిగట్టు. వి. ($\sqrt{\text{తెల్ల}}$) రజితగిరి, కైలాసపర్వ
తము.

క. అల్లదె కంటే పానపాన, తెల్లనిగట్టులుత మ
బ్బు దేతుడుపాలమం, దెల్లడె జూచిన ధర
జీ, వల్లభ నీరాము సేనవాలు మెకంబుల్. మ
నుచ. ౪. ౧౬.

తెల్లనితల్లి. వి. ($\sqrt{\text{తెల్ల}}$) - తెల్లనిశరీరచ్ఛాయగల
తల్లి- సరస్వతీదేవి.

చ... వేల్పులు బలుబంటు లాకమల పాల్కు తెల్లని
తల్లి పెద్దకోడలనుచు నెల్లవారుఁ బొగడం దగు
నల్లనివేల్పుఁ గొల్చెదన్. ద్వా. ౧. ౨.

తెల్లనిదొర. వి. ($\sqrt{\text{తెల్ల}}$) - తెల్లనిశరీరకాంతిగల
దేవుడు- శివుడు.

క. వెల్లు సెకఁజల్లువిన మా, తెల్లనిదొర కుతుక
మోవఁ దిని బ్రతుకుట నీ, చల్లఁదనంబునఁ
గాదే, కల్లోలవతీమతల్లి గంగాతల్లి. విజ.
వి. ౧. ౫౦.

౨. బలరాముడు.

తెల్లనేలగుమ్ముడు. వి. ($\sqrt{\text{తెల్ల}}$) విదారి. (శ.ర.)

తెల్లపడు. అ. క్రి. (తెల్ల + పడు) తెల్లఁదనమును
బొందు- తెల్లనగు, ధవళమగు.

(ద్రవ) వెల్లవేసినచో గోడలు తెల్లపడును.

దీర వ్యాధిచే ఆతనిముఖము తెల్లపడెను.

తెల్లపులుగుడు. వి. ($\sqrt{\text{తెల్ల}}$) శ్వేతవాతంగిని.
(శ. ర.)

తెల్లమానికము. వి. ($\sqrt{\text{తెల్ల}}$) వజ్రము, హీరము.
చ. కనఁ దగు తెల్లమానికపుష్పల నొప్పెడుచ
ప్పూలబో. యయా. ౧. ౫.

తెల్లమి=తెల్లము. విణ. స్పష్టము, విశదము; నిస్సం
శయము, యథార్థము.

ఉ. తొల్లి గురుండు దానవులతోడిరణంబున
వజ్రపాణికిం, దెల్లమి గాఁగఁ జెప్పి... భార.
భీష్మ. ౨. ౨౦.

గీ... ఆతని, తొడుకులం దెల్లమిగ లెక్కయిడఁ
గ రాదు. నీలా. ౧. ౫౦.

గీ... తనమనస్తాప మెల్లఁ, దెల్లమి యెనర్పఁ దగ
దంచుఁ దెలియనేర, కల్లనగరింట నొకదాది
ననుసరించె. శుక. ౧. ౩౫౮.

క. ముసలి శపియించె నపు డ్యుసితాజ్ఞేక్ష
ణలరాజయక్షక్షోభం, బెసఁగ నశియింపనగు
నద్రెసఁ బాటుండు సుగుడి గామి తెల్లమియె
కదా. మనుచ. ౪. ౯౧.

తెల్లము=తెల్లమి. విణ. (త. తెల్లిమై) స్పష్టము,
విశదము; నిస్సందేహము.

గీ. వృక్షశాఖాగ్రమున నున్న పక్షి శిరము, తెల్ల
ముగఁ జూచితే మహివల్లభుండ. భార. ఆది.
౫. ౨౪౯.

క. ఇది యేమి తెఱఁగు దీనికి, మొద రెయ్యది
నాకుఁ దెల్లముగఁ జెప్పఁడు... భార. ఆది.
౬. ౨౬౨.

ఉ. అల్లన నింతి యిట్లనియె నారసి వాసవు
కల్లి లేమియుం, దెల్లముగా నెరింగి కొని తే
కువలే కిటు వచ్చుటొప్పు... భార. ఉద్యో.
౧. ౧౬౫.

క్రి. విణ. స్పష్టముగా; తేటగా; నిస్సందేహముగా.

క...ఏ, దేశముననుండి యిటయే, దేశమునకు నరిగె

దీపు తెల్లము చెపుమా. దశకు. ౧౧. ౨౮.

ఉ. దీనికి నేల నవ్వితివి తెల్లము నా కఱిగిం

పు...వి. పు. ౨. ౨౩౯.

తెల్లములక. వి. (✓తెల్ల) శ్వేతబృహతిశ్చ. (శ.ర.)

తెల్ల(ని)మైదంట. వి. (✓తెల్ల.) బలరాముడు.

ఆ. నల్లవలువతాల్పు తెల్లనిమైదంట, వెన్నదొం
గయన్న వెట్టిసీళ్ల, మేలువాడు దుక్కివాలు
బాలుపు తాటిపడగవాఁ డనంగ బలుడు
రుద్ర. ఆం. సం. దేవ. ౨౯.

తెల్లమొదవు = తెలిమొదవు. వి. (✓తెల్ల) కామ
ధనువు.

సీ. అడిగిన నొసఁగెడియావు జేజేగిడ్డి చదలుతో
డుకు తెల్లమొద వనంగ, సురగవిపేళ్లగు...
సాం. ని. దేవ. ౧౯.

తెల్లమ్రాను = తెలిమ్రాను. వి. (✓తెల్ల) కల్పపు
క్షము.

క...ఈ, వులమ్రాను తెల్లమ్రా ననఁ, జెలఁగును గల్ప
కసమాఖ్య చెప్పండికా. ఆం. భా. ౧. ౫౯.

తెల్లయిరుగుడు. వి. (✓తెల్ల) శ్వేతపత్రముశ్చ.
(శ.ర.)

తెల్లయుప్పి. వి. (✓తెల్ల) మా క్తికఫలశ్చ. (శ.ర.)

తెల్లయేనుఁగు. వి. (✓తెల్ల) వెల్లయేనుఁగు, విరా
వతము.

సీ. తెల్లయేనుఁగు నెక్కి తిరిగెడుదొర...ఆం.
సం. దేవ. ౧౭.

గీ. దైవతమదావళంబు చాదంతి యనఁగఁ, దెల్ల
యేనుఁగు నాఁగను దేజరిల్లు. ఆం. భా. ౧.
౫౬.

తెల్లలొద్దుగు. వి. (✓తెల్ల) శ్వేతవృంతముశ్చ. (శ.ర.)

తెల్లవట్టివేరు. వి. (✓తెల్ల) లామజ్జకముశ్చ. (శ.ర.)

తెల్లవసు. వి. (✓తెల్ల) హైమవతిశ్చ. (శ.ర.)

తెల్లవాటు = తెల్లవాటు, తెల్లబాటు. అ. క్రి.
(తెల్ల + పాటు). ౧. తెల్లపడు, తెల్లనగు; (భ
యాదులచే) వివర్ణమగు, పారిపోవు.

క. శిరసెల్లఁ దెల్లవాటెను, దరిమాలినత్పన్న
యొకఁడె తరుణతఁ బూనెక. భ. ర్పు. ౩. ౮.

గీ. దితికపోలతలంబులు తెల్లవాటె. దశా. ౩.
౧౦౩.

గీ. విజయపాలుని నెమ్మోము విన్నబోయి, తెల్ల
వాటినకై వడిఁ దెల్లవాటె. విక్ర. ౩. ౧౦౩.

సీ. ఆలమేఘుని వదాన్యఁ డనుచుఁ బల్కిరి
గాక తాఁ దెల్లవా టిచ్చుత్యాగ మెంత.
శివభ. ౧. ౫౪.

౨. ఉదయమగు, వేగు.

గీ. తెల్లవాటుటఁ గన్గొని యెల్లవారు, గొల్లవారింట
వేడ్కఁ గన్గొనఁగవలయు, నంచు మేల్కాం
చి...నీలా. ౩. ౪౬.

ఉ. అద్దమరేయి భూమి నశనార్థము గ్రుమ్మరి
తెల్లవాటినక, నిద్దురఁ జెందవచ్చు...ఉ.రా.
౭. ౨౩౦.

ఉ. దయ్యమునె త్తికోలుతుదిఁదాఁకఁగఁ దూరు
పు తెల్లవాటి తెల్లయ్యను...హర. ౨. ౨౪.
(తెల్లవాటి = తెల్లవాటుటచేత.)

౩. నిస్సారమగు, చెడిపోవు.

(వ్యవ) ఆతనిపని తెల్లవాటినది. (శ. ర. బ్ర.)

తెల్లవాటుచే(ర్పు, టిం చే) స. క్రి. (✓తెల్ల
వాటు) తెల్లవాడఁజేయు, ఉదయముకాఁజేయు.

(వ్యవ) ఈపనితో వాడు తెల్లవార్చును.

(మిక్కిలి ఆలస్యముచేయును అనితాత్పర్యము.)
ఈరాత్రి యియాపడ గడచి మే మెట్లు
తెల్లవాటింతుమో తెలియదు.

తెల్లవావిలి. వి. (✓తెల్ల) శ్వేతసురసశ్చ. (శ.ర.)

తెల్లనవరము. వి. (✓తెల్ల) తెల్లనిచామరము, విం
జామర.

గీ. మగు వొక తె సారె తెలనాకుమడుపు లీయఁ
జూలఁ తొక తె తెల్లసవరంబుఁ బూని విసరఁ,
జే దొక తె చక్రితో నెత్తమాడె ననఁ గు,
సంధు లగు నిట్లు గలయనిసంధు లడుక. అప్ప.
౫. ౧౧.

తెల్లవలు. వి. బ. (✓తెల్ల) సిద్ధార్థము. (శ. ర.)
తెల్లు(ల్లయు)ప్పి. వి. (✓తెల్ల) వృక్షవిశేషము,
మా క్షికఫల. శ్రీ.

నీ. తెల్లకాంచనము తుందిల మెట్టకాంచన ము
ప్పి తెల్లప్పి నీరుప్పి యిప్ప. హంస. ర. ౧౧.

తెవ = తెగ. వి. సమూహము.

నీ. సాంపారు తెలిము త్రియంపుజొంపపు తెల్లితె
వలు నిద్దంపునురువులు గాఁగ. అచ్చ. రా.
బాల ౧౯౦. (శ. ర. పా. 'తెగలునిద్దంపు
నురుగులు గాఁగ' ముద్రి.)

తెవడు = తెగడు. స. క్రి. తిరస్కరించు, అధఃక
రించు.

నీ. నీలోత్పలచ్చాయఁ బోలు మైచాయయు నన
పద్దశములఁ దెవడు మెఱుంగుఁగనుదో
యి... భార. అశ్ర. ౨. ౪౨. (ఇట ఔష
వ్యద్యోతకము.)

తెవు(గు)లు. వి. వ్యాధి, రోగము.

గీ. తెవులు గొనియున్న మృగములఁ దివిరి యేయ.
భార. ఆది. ౫. ౫౩.

క. వాడక వ్రాలక తెవులులఁ గూడక తగ నెల్ల
గఱలుగొని నవకములై, చూడఁగ భద్రము
లగుచును, వీడెక సస్యంబు నిడుమ వీడెం
బ్రజకుక. భాగ. ౧౦ పూ. ౭౫౭.

గీ. తనర నేడెద్ద పుట్టువు లను కడింది, తెవులు
నకు వెజ్జుతెడు... అచ్చ. రా. బాల.
౧౧. హరి. పూ. ౩. ౨౨౦.

జ: తెవులుగొంటు, తెవులుగొట్టు, తెవులుగొను,
తెవులువడు,

తెవు(గు)లు(వు)గొంటు = తెవులుగొట్టు. విణ.

(✓తెవులు) వ్యాధిగ్రస్తుఁడు; వ్యాధిగ్రస్తురాలు,
వ్యాధిగ్రస్తుము.

నీ. తెవులుగొంటులనైనఁ దేచ్చునంకటమున...
భార. విరా. ౧. ౧౦౧.

క. అంగజకేలికి దివిరెడు, పుంగవులను మనరు
కలిసి. పోరాడకు వీకం గాలుద్రవ్యవృష
భము, లం గదియకు తెవులుగొంటులం గూడ
కుమి. భోజరా. ౬. ౩౩.

ఉ. నే కటియాడుమానిసికి నేడులు వానికిఁ
దెవుగొంటుకుక, దేకువతో, దొలంగునది తె
ల్లముగా నెడు రేగుదెంచినక. విజ్ఞా. ప్రా.
౧౬.

తెవు(గు)లుగొట్టు = తెవులుగొంటు. (✓తెవులు)

నీ. తెవులుగొట్టు వయసుదీరిన మేనిదో యో
జమాలినదియో బీజుగొట్టు. చెన్న. ౪. ౩౯.

తెవు(గు)లుగొను. అ. క్రి. (తెవులు + కొను)
వ్యాధిగ్రస్తుమగు; వ్యాధితుడగు.

గీ. ఇంత యేమిటి కాజారుఁ డేలు తెంత, తెవు
లుగొన నమరా దంచుఁ దెలిసికొనరె, యకట
తిమిరంపునిండుస్థాయంబుకతన, నెఱుంగ రిం
తియెకాక రాకేందుముఖులు. శుక. ౨.
౫౫౮.

తెవు(గు)లువడు. అ. క్రి. (తెవులు + పడు) వ్యాధి
తుడగు, రోగపడు.

వ. కొందఱు కులటలు పతి దురచనుఁ బొందినఁ
దెవులువడిన శృంఖలాబద్ధుండైనను బరిత్య
జింతురు... కాశీ. ౧. ౭౯.

గీ. విశ్వసించిన నీరుద్రావినను నిద్ర, పోయినను
జూలుకొన్నను బొద్దుచున్ను, దెవులువడ్డను
గుంపైన దిట్టచెడినఁ, జంపఁ డనుకంప నెట్టి
హింసఁబ్రేలునైన. కాశీ. ౪. ౬౦.

తే

తేతు = తేతు. వి. (క. తేతు, తేంగు. త. మ.

తేత్తు) కాకవృక్షము, క్రకచపత్రము. (చి. ని. శ. ర.)

తేతువ. వి. (✓తేగు) గ. భయము, జంతు; సందేహము.

క. సరనాథుఁ గొలిచి యలవడఁ, దిరిగితి నా
తేమి యనుచుఁ దేతువ తేమి, మరియాద
దప్ప మెలగినఁ, బురుషార్థంబునకు హాని
పుట్టకయున్నే. భార. విరా. గ. ౧౨౨.సీ...భుజబలవిక్రమంబుల ఘనుండు, గురుఁ డట్టి
వానిఁ దేతువ లేక కదిసిరే పాంచాలురు...
భార. ద్రో. గ. ౮౦.ఉ. అల్లన నింతి యిట్లనియె నారసి నాసవు
కల్లి తేమియుం, దెల్లముగా నెఱింగికొని తే
తువ లే కిటు వచ్చు టొప్పు నా, యుల్లము
శంకితం బగుచు నుండఁగ వేగిరపాటు మేరె
...భార. ఉద్యో. గ. ౧౬౫.

౧. ధైర్యము.

ఉ...లక్ష్మసంపదం, దేతువఁ బెదయె యతఁడు
దేవగణాదులతోడఁ బోరి ముక్కాకలుఁ
దేతినాడు... భా. రా. యు. ౮౧౭.ఉ. తేతువ దప్పి దప్పి పడదేరెనుఁ గన్నులు
...పి. శకుం. ౩. ౬౯. పార్వ. ౩. ౫౯.

౩. దర్పము, గర్వము.

ఉ...మున్నడియె యనురుఁడు, ధీరత మీఱ
నయ్యిరుల తేతువ మాన్పె...కృ. శకుం.
౩. ౫౬.

౪. ఉత్సాహము; సంతోషము.

క. తేతువ యలరఁగ నీగతి, మూఁకల విడియిం
చె రాజముఖ్యుం డంతఁ. భోజరా. ౪. ౮౪ఉ...విద్య లాగి సొంపు నీకు గపదేశమిచ్చెదం,
దేతువ వారిపూరమున దిగ్గన శుద్ధి యొనర్చి

ర మనఁ. భా. రా. బాల ౨౧౨.

ఉ...శోణకిరణావళిగంట రథాంగ కేళిక, దే
తువపెంట మింటఁ జనుడెంచె దిసేంద్రుఁడు
కాలఘంటయె. కాళ. ౪. ౯౭.క. ఆకొన్నవారి రమ్మని, తేతువ నన్నమిడువా
డె దేవుఁడు...ఉ. రా. ౭. ౩౦౨.

౫. దృఢసంకల్పము, గట్టియుద్దేశము.

క. దితినూనుఁ దతిమి మతియును, దితిజకులము
పీఁచ మడఁచు తేతువ మదిఁ బూనితి వేని
మము నేలుట, సత మగు...హరి. పూ. ౪. ౩౧.

౬. బింకము, బెట్టు.

చ. సయమున భీతి వాపి మది నన్నునఁ దేతువ
వాపి...చెయ్యుల లజ్జ వాపుచు...గౌరి
నీశ్వరుఁడు మేకొలిపెన్ రతికిం గ్రమంబు
నక. కు. సం. ౯. ౩౪౫.సీ. పులకాంకురంబులు... గీ...తరుణిపొందు,
వడయఁ గీడ్పడి తేతువ వాపఁ దలఁచు.
కు. సం. ౫. ౫౨౪.

౭. వివేకము, ఉచితానుచితజ్ఞానము.

క. వీకమెయిఁ గ్రీడికొడుకుం, దాఁకఁగ నీకొ
డుకు తలఁచి తతిమి కివిసెఁ బే, రాకలితో
నున్నహరిం, దేతువ నెడి చేరుకరిగతిం గురు
ముఖ్యా. భార. ద్రో. ౧. ౧౯.సీ. తేతువ లేక పుత్రించినయప్పాండవజ్యేష్ఠ
నకుఁ దలవంపుగాఁ. భార. ద్రో. ౪. ౨౫౮.

౮. మర్యాద, గౌరవము.

ఉ. తిట్టులఁబోయి యొక్కలుపు తేతువవారల
లాని కింతిఁ దా, నట్టులు దుస్సనేను డదయా
కృతి ముందల వట్టి యాద్యఁగా, నెట్టు సహిం
చె మామ...భార. ఉద్యో. గ. ౩౪౭. భార.
శాం. ౨. ౧౮౧.

౯. హద్దు, మేర.

ఉ. దేవ భవన్నియోగమునఁ దేతువ దప్ప దొ
కండు నాపయి, బోవఁగ తేడు కాల్పడ...

ఉ. శారి. ౨. ౪౦.

క. ఆపాపలవిహరణములు, దీపులు పుట్టింప మ
రగి తేకువ లే కా, గోపాలసతులు మక్కువ,
నేపనులును మఱచి యుండి రీక్షణపరలై.
భాగ. ౧౦ పూ. ౨౯౮.

౧౦. ఓర్పు, తాలిమి.

ఉ. తేరులయొప్పు ప్రాడువడెదేకువ లేనిపదా
తికోటి ను, గై రుధిరంబులో మునిగె...

భార. ద్రో. ౧. ౨౭౩. (వ్రాతప్రతిపా.)

౧౧. (త. తేక్కు, తేంగు=నిండుట, పూర్ణమ
గుట) పూర్ణత, సమగ్రత.

క. ఆడలి గాదో భక్తి, దేకువ గలవాడెగా
నొ తిన వేల కృపక. కాళ. ౩. ౮౯.

౧౨. (క. తేంగు=సామ్యము) విధము, రీతి.

వ...గగనపదమిం దెగిపడినమిక్కుటంపుదోక
చుక్కతేకువ మరకతంపుటుప్పరిగొణిగ
దప్పి యుటుకుబకదారిసారువామిటారీతిరు
న...చం. రా. ౩. ౨౫.

ద్వి...అఱచేతిగజనిమహుటి, తేకువ నలరించి తి
విరి యేప్రాదు, బ్రాణపదంబుగా భావించి
మనుచు, ఊచీశు వంచినపం జూచెద వకట.

ద్వి. తి. సా. ౧ ఆ. ౧౪ పా. ౬ పం.

తేగ. ఆ. క్రి. (త. తేంగు=భయచిహ్నములు
కనబఱచు, భయపడు.) వణకు.

ద్వి. నీగుచు బూదేనె దోగుచు జలికి,
దేగుచు నెండల గ్రాగుచు చ్చియుల, కా
గుచు మది జలరేగుచు చ్చీతి. పండితా.
పర్వ. ౩౫౨.

జ: తేకువ.

తేజెట్టు. వి. నారికేళము, పెంకాయశ్శి. (శ. ర.)

తేటి. వి. భ్రమరము, తుమ్మెద. (బ. తేటులు,
తేట్లు.)

చ. తను గనుబ్రామి యొండొకలతం బతి నే

టొక తేటిబోటిపా, తున విరిదేనె గ్రోలగ
నెనుర్పడి...పారి. ౩. ౫౭.

సీ. ముడివిప్ప నడుగుదమ్మలవై నె వ్రాలునెన్నె
టులు దేం ట్లగుట సందియము గలదె.

ఆము. ౨. ౩౦. ఆం. భా. ౨. ౯౫.

జ: తేటియల్లెవింటిదొర.

తేటియల్లెవింటిదొర. వి. (✓తేటి)- తుమ్మెద
లు నారిగాఁ గలవింటివాడు-మ న్నఘడు.

గీ...వలరాజు తేటియల్లెవింటిదొర...నాగ
మరు నాఖ్య లగు...ఆం. భా. ౧. ౪౫.

తేడు=తెండు. ఆ. క్రి. పండుకొను, శయనించు.

ఉ. వీర డిదె తెల్లనాకులను వీడెమునేయుచు
వీధి వచ్చుచు, న్నాడు మనించి తిండి తిని
నాడుచుమీ యిటమీద నేడకో, తేడ
గఁ బోయెడిం గరణదేశపుబాణండు గాఁగ
బోలు...క్రీడా. ౧౫౯.

చ...గాడ్డుకడ్డులో, గునుకులు గోడుచు న్వ
రుణగుండయఁ దేడుచు వాహనేంద్రసం,
దిని జన వేడుచుక నృపతి నేర్పులు దీడు
చు వెండి వాడిగై. కకు. ౫. ౧౨౩.

తేగ. వి. పాఠినితాటి పెంకనుండిబయలుదేటిభక్త్య
పదార్థముగా నుపయోగించు మొలక. (శ. ర.)
సా: తేగవంటిబిడ్డ యనగా తేగతె మ్మని యేడ్చి
నట్లు.

తేగడ. విణ. (త. తేయుగడై - తేయు + గడ.)
౧. అతీగినది, తగ్గినది. (నాణెము. శ. ర)
౨. తరుణము, లేతది.

సీ. పులునిండితాలసాంపులు నింపు నేటికురులో
తేగడ నెలవంక దిద్దునుదురు. గీ...ఈసాతి
కలరు. ఘటికా. ౨. ౭౯.

౩. నవకముకలది, ఏపుగలది.

(వ్యవ) ఆపిల్లవాడు మంచి తేగడగా నున్నా
డు. (ప్రొ)

తేగము=చోగము. (సం. త్యాగః)

సీ...దానహా జాగము పెట్టాన గీగి యావి.

గీ. పుడుకురింత పుడిగ తేగము పుడుకనగ.

ఆం.భా. ౨. ౧౨౨.

తేగాకత్తి. వి. (హిం. తేఘా) చురకత్తి. (శ.ర)

తేగుడు. వి. ౧. అనుకుగా నుండుపదార్థము,

జిగురుపదార్థము.

(వ్యవ). అన్నము పాసిపోయి తేగుడు అయినది.

౨. లాల, చొల్లు.

సీ. నోరు తేగుడుగాఱ నారివేరము మీఱ

సారె బయ్యెద జాతి యొరఁ జేర. చంద్ర.

వి. ౩. ౧౪౭.

తేజస. సం. వి. ఆ. శ్రీ. ౧. చెవిదాటించి అం

గుళమునర నారిని లాగుట. ౨. ఆకర్షింపఁబడిన

ధనుస్సునందు శరమును సంధించుట.

తేజనకము. సం. వి. అ. పుం. కాకివెదురుక్కి. (శ. ర)

తేజనము. సం. వి. అ. పుం. ౧. వెదురుక్కి. ౨. శర

ము, తెల్లుక్కి. న. ౧. సానఁబట్టుట, వాడినే

యుట, చికిలి నేయుట. ౨. దరికొలుపుట, రగు

ల్లుట. ౩. మెఱుఁగుపెట్టుట. ౪. చెవిదాటించి

అంగుళమునర నారిని లాగుట. ౫. ఆకర్షింపఁబ

డినధనుస్సునందు శరమును సంధించుట.

తేజని. సం. వి. ఈ. శ్రీ. ౧. మూర్ఖ, చాగక్కి.

౨. జ్యోతిష్కతి, మానేరుక్కి.

తేజపత్త్రము. సం. వి. అ. న. ఆకుపత్తిక్కి.

తేజరిలు(ల్లు). అ. క్రి. (✓తేజ-ఇల్లు పరమగు

నపుడు రవర్ణగమము. తేజరిల్లు=ప్రకాశ. చి.

ధాతుమల) ౧. ప్రకాశించు, వెలుగు.

క. బాణుడు సావిత్రినివిలు, బాణహతిం ద్రుం

చి యతనిబలసాగరముక, బాణాంశులఁ

గ్రోలి మహాప్రాణుండై తేజసియై బ్రహ్మ

య్యక్రియక. హరి. ఉ. ౧౦. ౪౯.

౨. ప్రసిద్ధమగు, ఖ్యాతినొందు; ఒప్పు.

సీ. ప్రభవం బనంగ నవ్యయ మన శాంతినాఁ దే

జంబునా నెందుఁ దేజరిల్లి. భార. శాం.

౫. ౩౪౫.

శా...చతుర్వక్త్రీయన కంబునక, నాశం బొం

దక తేజరిల్లె సకలొన్నత్యంబు నూచించు

చుక. గాఢీపట్టణ వైభవంబు...దశా. ౧.

౧౯౩.

సీ. అధికపుణ్యప్రాప్త మైనగంధర్వజాతిని సము

ద్భవ మంది తేజరిలుట. కళా. ౫. ౧౦౪.

౩. అతిశయించు, అధికమగు.

క...పుత్రోత్సవ మిం, పానరంగఁ జేసి నూతక,

దినములు వెడలించె ముదము తేజరిలంగక.

సారంగ. ౧. ౪౧.

తేజలము. సం. వి. అ. పుం. కపింజలము, కాంజు

పిట్ట. (రాజని.)

తేజసూరము. సం. విణ. (అ. అ. అ) ౧. ప్ర

కాశము కలిగించునది. ౨. వీర్యము కలిగించు

నది, సత్తువ నిచ్చునది. (బౌద్ధధము మొ.)

తేజస్వంత్రుడు. సం. విణ. (త్. స్వతీ. త్)

తేజస్సుగలవాడు.

తేజస్వతి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. ౧. గజపిష్పలిక్కి.

౨. చవ్యము, చవికక్కి. ౩. మహాజ్యోతిష్కతి,

వెద్దమానేరు, వెద్దయెక్కుడుక్కి.

తేజస్వి. సం. విణ. (న్. నీ. న్) తేజస్సుగల

వాడు.

తేజస్విని. సం. వి. ఈ. శ్రీ. ౧. జ్యోతిష్కతి,

మానేరు, ఎక్కుడుక్కి. ౨. మహాజ్యోతిష్కతి, వె

ద్దయెక్కుడుక్కి.

తేజస్సు(ము). సం. వి. న్. న. ౧. ప్రకాశము, దీప్తి.

౨. ప్రభుశక్తి, ప్రభావము. ౩. ప్రతాపము,

పరాక్రమము. ౪. శుక్రము, రేతస్సు. ౫. సారము, వీర్యము, బలము. ౬. మేనికాంతి. ౭. నవనీతము. ౮. అగ్ని. ౯. బంగారు. ౧౦. మజ్జ. ౧౧. పితృధాతువు. ౧౨. ప్రాగల్భ్యము, దిట్టతనము. ౧౩. వాయుగుణభేదము. (పరుల యధిక్షేపమునకుఁగాని యవమానమునకుఁగాని నైపకుండుట) ౧౪. శక్తి. ౧౫. చైతన్యము. ౧౬. ఉదకము, నీరు. ౧౭. అన్నము. ౧౮. ధర్మము. ౧౯. పుం. ౧. వాడిమి. ౨. కాంతి. తేజి(జీ). వి. (క. తేజి. త. తేసి.) ౧. ఉత్తమాశ్వము, మంచిజాతిగుఱ్ఱము. ఉ.తోమటు లెల్ల సరపులు గుఱ్ఱము లెల్లను దేజులప్పురిక. విక్ర. ౧. ౯౯. క. అల్లునికి నిచ్చె ధాత్రీ, వల్లభుఁ డనురక్తి నమరవల్లభుహరితో, నుల్లసమాడం జాలెడు, తెల్లని యొకకత్తలాని తేజీహాయముక. నైవ. ౬. ౯౬. ఉ...నృపకేసరి యల్లున కిచ్చె నొక్కతేజీసపరంజిప్రాతపనిచి త్రయపల్లము లుల్లసిల్లఁగ. రాజ. చ. ౩. ౧౮౪. ౨. వ రితవాజి, కవచము తొడిగినగుఱ్ఱము. నీ. తేజి నా వ రితవాజి యా...అం. భా. ౨. ౧౯౬. ౩. ఉన్నతవాజి, ఎ తె నగుఱ్ఱము. నీ. తేజి నా నున్నతవాజి యై విలసిల్లు...అం. భా. ౨. ౧౯౭. ౪. గుఱ్ఱము; వాహనము. క. ఆపురి తేజులవేగ, వ్యాపారము గెలువ నోపమనుసిద్ధితి బో, చాపలవిరహితసౌఖ్యం, బాపాదించుకొను మానవావళిమనముల్. కాళ. ౧. ౨౬. నీ. సురకిరీటముల నుంచుపదంబు దై తేయనాథుల తేజీవెంట నడవ నేర్పు. దశా. ౨. ౧౧౨. గీ...చెంతఁ జెక్కులపుష్పములను దగ్గరెడి

దుచక్కిఁ బోవ వెఱచి, ప్రాద్దుతేజీలు బలువడి బోవుఁ గడల. నీలా. ౧. ౩౨. జేజేరాచ తేజి=ఇంద్రాశ్వము, ఉచ్చైశ్శ్రవము. నీ. తవిలి యరపులాయితమున జోడన జూపు నోజ జేజేరాచ తేజి డిగియె. వసు. ౫. ౬. తేజితము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) ౧. కాణితము, సానఁబట్టఁబడినది, పదనుపెట్టఁబడినది. ౨. ఉద్దీపితము, ప్రజ్వలింపఁజేయఁబడినది. తేజస్వము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) తేజస్వితము అన్నిటిలోను ఎక్కువతేజస్సు కలది. గీ...అద్దనుజవరని, తనువునం దుండి తేజవతను విలాసుఁ, డైనపురుషుండు వెడలిన సతఁడు నూచి. భార. శాం. ౩. ౧౪౧. తేజీయము. సం. విణ. (న. యసి. న) తేజస్వితము, ఎక్కువతేజస్సు కలది. శ్లో. ధర్మవ్యతిక్రమోద్భవమిశ్వరాజాం చ సాహసం, తేజీయసాం న దోషాయ వహ్నిస్సర్వభుజోయథా. సం. భాగ. ౧౦. ౩౩. ౩౦. (ఇది ఆర్ష మనఁదగును. కాని ఆంధ్ర భారతమున తేజవత్తబ్దప్రయోగ ముండుటచే ఇది యను గ్రహింపఁబడినది.) తేజో. వి. (సం. తేజః) ౧. ప్రకాశము, కాంతి, శోభ. (శ. ర.) క. జేజేరాజాబాజుజ, గాజిగి నొగిఁ దెగడి నెగడఁగాఁ జాలెడుమే, లే జూ నెడుకుత్తుకగల, జేజేకు నొగిలుదారిసిగ జేజేకుక. అచ్చ. రా. బాల. ౨౬. గీ. నీల యను పేరఁ దేజున నివ్వటిల్లు, నింతివెండిలి కతలెఱఁ గెట్టు లనిన. నీలా. ౧. ౨౩. ౨. ప్రతాపము, శౌర్యము. గీ. వెలయ నిరుదచ్చిరాచజాబిలులలోన, మిక్కుటం బగుతేజున మెఱసి నాడ. అచ్చ. రా.

గి. వేలుపులగొంగు సైదోడు పెనుక మాటి, కాపు
మని వేడుకొ సెడిచో గడక నితని మనుపు
టక్కుళ పాలిందిమి మై గాని, పెనుపురజేమ
యు దేజు గైకొనుట ముండి. అచ్చ. రా.
యు. ౫౯.

3. ప్రభావము, మహిమ, గొప్పతనము.

ఉ. ఆటని తేజు గల్గి యలరాచెడునయ్యెకిమీఁడు
...అచ్చ. రా. బాల. ౧౯౬.

జ: తేజరిల్లు, తేజుమాలు సేయు, తేజులకొటారు.

తేజోమాలు సేయు. స. క్రి. (✓తేజో.హిం.
తేజ్=వాడి, మాల్=కుడుచునది.) తుడిచి కు
ళ్ళముచేయు.

సీ. మధువశంబునఁ దేజుమాల్సేయ మరుఁడుంచు
సవిరహాస్సార కళస్త్రుచయ మొ.ఉ.రా.ఓ.ఓ.

తేజోలకొటారు. వి. (తేజులు + కొటారు.) కాం
తులగని.

గీ. తేజులకొటారు వలుండముత్తియపురబేరు...
పరువంపురబసపండు, నాగ దగు నెన్న
నన్న యన్నాతిమిన్న. అచ్చ. రా. బాల.
౧౩౬.

తేజోబీజము. సం. వి. అ. న. మజ్జ, అస్సినారము,
ఎముకలలోనిక్రొవ్వు.

తేజోమంధము. సం. వి. అ. పుం. కుద్రగణి
కారిక, చిటునెల్లిశీ.

తేజోమయము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ) గ. మి
క్కిలి ప్రేమస్ఫుగలది. ౨. తేజోవికారమేనది.

తేజోవృక్షము. సం. వి. అ. పుం. కుద్రాగి
మంధము, పిన్న నెలి శి.

తేజోహ్వా. సం. వి.ఆ. స్త్రీ.-తేజస్సుతో స్పర్ధిం
చునది-తేజసిని.

తేట. వి. (✓తేట. క.తి.ర.తేట) ౧. తేటిన

ప్రశస్తి, సారము.

సీ. అతివతిన్న నిమాట లమృతంపు తేటలు ...

విక్ర. ౧. ౧౧౯. ఇప్రేమజ్జిక లేటు, తరవా
ణిలేటు మొ.

ఉ...ఇం,దిండిరవేణిమోవి యెలతేనియలో నిక
రంపుఁదేటు...విజ. వి. గ. గర్ఫ.

ద్వి. వినయంబు లేట వివేకంబుకోట, యనురక్తి
యెల్ల నుదాత్తతపెల్ల, తత్త్వంబుతీగ ...
బస. పు. అ. ౧౩౪ పం.

౨. నిర్లత్వము, స్వచ్ఛత.

సీ. అప్పుపాలైన శుభ్రాబ్జుంబురుచి యెంత మాట
మోచినయంచలేట యెంత. నరస. ౧.౬౫.

నీ. కలిక్రిరాయంచ ఆకృలమించు తెలిచాయతె
రలతేటయు గుణు తెలుగరాదు. ఉ.రా.
౫. ౨౦౩.

3. ప్రసన్నత; వికాసము.

క. హరిభక్తులతో మాటలు, ధర నెన్నడువ జెడ
నిపుణ్యధనములమాటల్, వరము క్తికాంత
తేటలు, సరివడల్గర్లు సారనియరు దగు
కొటల్. భాగ. ౬. ౧౫౩.

చ. చనుగవయొప్పు నెన్నడుముసన్నదనంబు
మెఱుంగులీనుమో, మనఁ గల లేట నెన్నడల
ముదును మాటల నేర్పు... శుక. ౨. ౫౧౧.

ర. సుషమ, ఉత్కృష్ట మగుకాంతి.

చ...మరునితూపులా బల్ రతనంపురదేటులా,
సాగసులదీవులా యనుచు...పొగడిక కెం
ది యందముల బొల్తురు నీటుగ నాటచేడి
యల్. నీలా. ౧. ౪౦.

౫. తీరు, విధము.

ఉ...వీసుల కింపుగఁ బాడి రంగనల్, దేవిబధం
బుమార్గమునఁ దేటయు నొక్కట సాళినింపఁ
గాఁ. నెమ. ౭. ౧౪౬.

సీ. అర్చనంధుని తేట నవఘళించులలాటపట్టిఁ దీ

on. Digitized by eGangotri

విణ. ౧. తేటినది, నిర్లము, స్వచ్ఛము.

గీ. జలజదళములఁ దేటలుఁ జవులు నైన, యంబు
కణములు వొలిచెఁ బద్మాకరముల, ఆము.
౪. ౧౪౬.

మ. కలయక నీలమయంపుఁదల్లియొఱు దాఁకం
దేటనీ రొప్పుర, ధ్యలకూపంబుల... ఆము.
౧. ౫౩. మనుచ. ౪. ౬౦.

౨. విశదము, స్వచ్ఛము.

కా... విశిష్టాద్వైతంబును దేటగాఁ దెలుప మా
టాడక బ్రమాణంబులక. ఆము. ౩. ౯.

గీ... జన్మంపుఁగూటిదొరల, మాటకయి మేను
పూనినమేటివేల్పు, దేటగాఁ జూచుకొర్కి
నచ్చొటఁ జేరి. నీలా. ౩. ౫౧.

౩. ఇంచైనది, మనోజ్ఞమైనది.

గీ. తేనియలసాన వెదచల్లుతేటమాట, కలికి య
మృతంబు కుండలో నడఁగియుండె, నేల
యిటువంటి వెల్ల మా కేలతాంగి, యట్టినను
జాలు నని యెంచి రసురు లపుడు. దశా.
౨. ౩౦౨.

తేటగీతి. వి. (✓తేట) పద్యభేదము.

ఆ. నూర్చుఁ డొకనిమిఁద సురగాజు లిద్దఱు,
దిశకరద్యయంబు తేటగీతి. కవిజనా. జాతి.
౨౩.

తేటగొను. అ. క్రి. (తేట + కొను) తేటపడు
స్వప్నపడు, విశదమగు.

గీ. తేటగొనఁ జూడు మీశానుదిక్కునందు,
బ్రాహ్మణోత్తమ రుద్రులు పారివదులు.
కాశీ. ౪. ౧౬౫.

తేటచలములు. వి. (✓తేట) బ. ధాన్యవిశేషము,
ఒకజాతిపరిధాన్యము.

వ... గుఱ్ఱపుతోఁకలు తేటచలములు డోదుఘటి
కలు గాఱుకడియములు... ప్రబంధ. ౧౧౨.

తేట తెల్ల = తేట తెల్లమి, తేట తెల్లము. విణ. (తేట +

తెల్ల) విస్వప్నము, ప్రస్ఫుటము.

నీ. అది తేటతెల్లగా నడుగంగఁ దలఁచి లజ్జ
సాధ్యసంబులు సందడింప. కాశీ. ౩. ౬౨.

గీ... టీక వ్రాయవలసె, దెనుఁగుమాటలఁ గడుఁ
దేటతెల్ల గాఁగ. అప్ప. ౪. ౧౩౪.

ఉ... చెప్పితి పరాత్పరమంత్రము తేటతెల్ల
గక. చెన్న. ౧. ౬౯.

తేట తెల్లమి = తేట తెల్ల. విణ. (✓తేట) విస్వప్నము,
ప్రస్ఫుటము.

ఆ. నిన్ను నొప్పుఁ బలికె నీచేఁ బ్రమాణంబు,
గొనియెఁ గాని నమ్మ కునికె గాదు, తెల్ల నీవు
తేట తెల్లమి నేసితి, మనమునందు నతనిఁ గిని
యవలదు. భా. రా. యు. ౨౪౩౩.

మత్తకోకిల. తేట తెల్లమిగాఁగ నంతయుఁ దెల్పు
మా యని యాదటక. సారంగ. ౩. ౧౮౩.

గీ. తేట తెల్లమిగా మాకుఁ దెల్పవయ్య. దశా.
౧. ౨౩౪.

తేట తెల్లము = తేట తెల్ల. విణ. (తేట + తెల్లము)
విస్వప్నము, ప్రస్ఫుటము.

గీ. దీనికొలది యేమాటియో దేవరకును, దెలియఁ
బరికించితిరె తేట తెల్లముగను. కశా. ౩.
౧౯౩.

నీ. నామిఁదఁ జెదరక నాఁటిసతమకూర్చి తేట
తెల్లంబుఁగా దెలిపి చననొ. వరాహ. ౪. ౩.

తేటపడు. అ. క్రి. (తేట + పడు) తెల్లమగు, స్ప
ష్టమగు, ఏర్పడు.

ఆ. అట్టిజెట్టి యనిలుపట్టిచే విరఘుఁడై, పోయి పో
యి నట్లు పోయెఁగాని, మరలి కయ్యమునకుఁ.
జొరఁ డెట్లు లాతని, తెఱఁగు నెప్పు నాకుఁ
దేటపడఁగ. భార. ద్రో. ౪. ౧౩౪.

గీ. ఏటి కొయ్యన గర్భంబు తేటపడియె. వసు.
౩. ౩౯.

తేటపలుచు. స. క్రి. ($\sqrt{\text{తేటపడు}}$) విశదము చేయు, స్పష్టముచేయు.

ఆ. ధావకర్త లైనపాండుతనూజులు, సమరధర్మ మెడలి జయముగొనుట, గురుసుతునకుఁ గృపునకుం గృతపరకుఁ, దేటపలుపు నాదు మాటగాఁగ. భార. శల్య. ౨. 3౯౫.

గీ. విష్ణుసంక్షీర్తనం బరవిందభవుఁడు, దివిజులకుఁ జెప్పె నది నీకుఁ దేటపలుతు. భాగ. 3. ౪౪౯. నైమ. 3. ౧౫౪.

తేటిక. వి. పవము, తెప్ప.

సీ. తేప నాఁ దెప్ప నాఁ దేటిక యనఁగను బ్రవనామధేయంబు పరఁగుచుండు. ఆం. భా. ౧. ౧౫౭.

తేడా. వి. ౧. భేదము, తారతమ్యము.

(వ్యవ) వానికిని వీనికిని చాల తేడా కలదు.

౨. నెచ్చు. (శ. ర)

తేతెయ్యలు. వి. బ. నాట్యమునం దగుధ్వని కనుకరణము; చిందు, నాట్యము.

మ...కాంతామణీ, రమణీయేక్షణముల్ పయిక్ బడినమాత్రక్ రోత లై పోదు రుల్లము తేతెయ్యలు సల్పఁగా సురభిమల్లా మానినీమన్త ధా. మల్లభూ. శృం. ౯౦.

తేది=తేదీ. వి. (సం. తిథిః) దినము (శ. ర. బ్రా.)

తేదీ=తేది.

తేనము. సం. వి. అ. పుం. గానాంగభేదము. (ఇందు 'తేన' అనుశబ్దము వినఁబడును.)

తేనియ(నె) వి. (క. జేను. త. తేన్.) మధువు, జున్ను.

(కీచకుఁడు) ఆ...అగ్గలముగఁ, గురియ తేనియలకుఁ గొంతు లతాగుల్ల, తరుసమీపములకు నరిగి యరిగి. భార. విరా. ౨. 3౦౪.

సీ. పిండివంటలతోడ ఖండశర్కరతోడ నేతులతోడఁ జేనియలతోడ. పాండు. ౨. ౧౦౮.

గీ. తివుటఁ దియ్యనితమ్మిపూఁదేనె గోలు. నైమ.

౨. ౫. పారి. ౧. ౧౧౭.

తేనియ(నె) పూసినకత్తి=తేనెయున్నదని నాకిన యెడల నాలుక కోసికొనిపోవును. (వైకి తీయనిమాటఁబాడుచు లోపల ద్రోహచింతగల కపటి. ఇది "గోముఖవ్యాఘ్రము, పయోముఖవిషకుంభము మొ. వానినంటిది.)

క. నిను నమ్మి యొందువలన్నిక, జనక జయద్రథుఁడు నిలిచె సైన్యములో నా, తనిఁ జంపెదాదేని యపూసినకత్తి విగాక మానినీవె యూహింపక. భార. ద్రో. 3. ౧౦౮.

గీ. తేనెపూసినకత్తి ధాత్రీ సురుండు. పాండు. 3. ౫౭.

మీసాలవైతేనియలు = మీసములపై నుండు తేనె ఒకమాటు నాకినచో ఆమాధుర్యము పోవును. (అచిరములైన అల్పభోగములు, క్షణభంగురములైన అల్పసుఖములు)

మ...నవ్వుకు మిట్టితుచ్చసుఖముల్ మీసాలవైతేనియల్. మను ద. ౨. ౬౫.

జ. తేనియిండి, తేనెకన్ను, తేనెగద్ద, తేనెగవ్వ, తేనెగాజు, తేనెటీగ, తేనెతల, తేనెతెట్టె, తేనెతొన, తేనెదానిమ్మ, తేనెనీరు, తేనెపట్టు, తేనెపనస, తేనెపానకము, తేనెపెర, తేనెమంచు, తేనెమావి, తేనెయరఁటి, తేనెరాయఁడు, తేనెసారాయి.

తేనియ(నె)దిండి. వి. (తేనియ+తిండి) మధుపము, తుమ్మెద.

సీ. ముఖ మంబురుమా మని ముమ్మరంబుగ నప్పళించు తేనియిండిలెంక లనఁగ. పాండు. 3. ౨౦౧.

క. క్షిలఁ దనసంకేతంబున, నిలిపినపద మెంచి చూడ నేయార్థం బొ, బలుతేనెదిండిగమనగు, నలసాగరకర్ణయానయలక లనంగక. నరస. ౪. ౭.

తేను. అ. క్రి. నిద్రించు.

ఉ. దేవునివామభాగమున దేహము నూడ్చినసా
ర్వభాముఁ డా, దేవునివెన్న మేల్కొనితేను
టు గైకొననాకవాసియా. పాండు. ౨. ౨౩౬.

(చి. ని. పా.)

జ. తేనుకొను.

తేనుకొను. అ. క్రి. (✓తేను) ఘనీభవించు, గట్టి
పడు.

ఆ. తేనుకొన్నక్రొవ్వు లోనున్ననీరు గాఁగన్ను
లగ్ని మెఱుపుగములు గాఁగ, రొప్పు టుఱుము
గాఁగఁ గప్పు చొప్పుడఁ బంది, గాలిఁ బఱచు
ముయిలుకెరణిఁ బఱచె. ద్వా. ౮. ౪౦.

(తిన్నక్రొవ్వు అనిముద్రి).

తేనుపు. వి. ఉద్ధారము.

ద్వి. తేనుపు వచ్చిన దివ్యగంధంబు, గానుపింపఁగ
వారు గట్టనఁద్రేచు. ప్రభు. ౧౫౫ పా.
(చి. ని. పా- తేనుపు. ముద్రి. పా.)

తేనెకన్ను. వి. (✓తేనె) తేనెరంగు కలకన్ను.
(వ్యవ) వానికండ్లు తేనెకండ్లు.

తేనెగడ్డ. వి. (✓తేనె) ఒకజాతిపక్షి. (శ.ర.బ్రా.)

తేనెగవ్వ. (✓తేనె) వి. తేనెవలె నించుక పచ్చ
రంగు గలగవ్వ (వా)

తేనెగాజో. వి. (✓తేనె) కాచవలయువిశేషము,
తొడుగుకొను గాజులలో నొకవిధమైనది, తేనె
రంగుగలగాజు. (శ.ర.)

తేనెటీగ, తేనెయీగ, తేనెఁగ. ఇది ఎదంత
శబ్ద మైనను ఉదంతములకువలె దీనికి "టు" గాగ
మము వచ్చినది. -వి. (✓తేనె) మధుమక్షిక,
గుర్రు.

నీ...మధుమక్షిక తేనెఁగ జుంటిఁగనా నెసంగు.

ఆం. భా. ౨. ౯౫.

తేనెతల. వి. (✓తేనె) సస్యవిశేషము.

నీ. తేనెతల వడఁ బండె ధాత్రితలంబు, పొదలి

ధారణ పోకకుఁ బుట్టెఁ డయ్యె, నన్నివంకల
దుర్భిక్ష మడఁగిపోయె, బ్రస్తుతింపంగఁ దగు
రామగాజ్యమునను. జై. భా. ౬. ౯.

తేనె తెట్టె = తేనె వెర. (✓తేనె)

తేనెతొన(ల). వి. (✓తేనె) ౧. ఒకానొకపిండి
వంటు, మధుపూరిత మగుభక్ష్యము.

నీ. తోఁచు మధుపూరితము తేనెతొన యనంగ,
భక్ష్యభేదాహ్వాయంబులు పార్వతీశ. ఆం.
భా. ౨. ౨౫౬.

నీ. కలవంటకములు బూరెలుఁ దేనెతొలలు చా
పట్లు మండెంగ లొబ్బట్లు వడలు. కళా. ౩.
౮౧.

౨. బ. ఒకవిధ మైనవరిధాన్యము.

వ...కందర్పభోగులు గజపతిలాగీలు బొందడిలు
పునుఁగుఁదావులు తేనెతొలలు మోసనాలు
...ప్రబంధ. ౧౧౨.

తేనెదానిమ్మ. వి. (✓తేనె) తియ్యదానిమ్మ.
(శ.ర.)

తేనెనీరు. వి. (✓తేనె) పలుచని తేనె.

చ...పుప్పొడుల్, ననలఁ బొసంగుక ప్రపుటనం
టిరవల్లాని పూవుఁదేనెనీ, రనఁ బద నిచ్చి
గున్నముగఁ గ్రొన్నెలనామముఁ దీర్చి మున్ను
గాఁ. చమ. ౧. ౮౬.

తేనెపట్టు. వి. (✓తేనె) తేనె వెర, మధుకోశము.

తేనెపనస. వి. (✓తేనె) తేనెవలె మిక్కిలి తియ్యనీ
తొనలు గల ఒకజాతిపసక.

తేనెపానకము. వి. (✓తేనె) తేనెవలెనుండునట్లు
కాంచినచెఱుకురసము.

తేనెవెర. వి. (✓తేనె) మధుకోశము.

చ. శిరసున నున్న తేనెవెర శీతమయూఱునిరేఖ
గా నభంగురతరదేహముష్టిఁ బెనఁగొన్నభు
జంగకదంబకంబు లాభరణము లై దగ్గ

శుకవిపాటిత చూతఫల స్రవన రంధరసము
గంగ గాఢపము దైత్యుడొసర్చు మహా
గుప్తాభిరక్. దశా. ౪. 30.

గీ. దొరయుమధుమక్షికలవీరక బరులు దాకర,
దేనెపెరదారి మధువైరి గానిపించె. ఉ.
రా. ౨. ౫౦.

తేనెమంచు. వి. (✓తేనె) తేనెవలె జిగురుగా
నుండుమంచు.

తేనెమావి(మిడి). వి. (✓తేనె) తియ్యమామిడి,
సహకారము క్షీ.

సీ. కొనిపోవునా నేల్కుకూటికుండ నుపరు
డితేనెమావి యుం టెఱిగెనేని. రా. వి.

3. ౮౨. (యొంటెఱిగెనేని. ముద్రి. పా)

తేనెమ్రాను. వి. (✓తేనె) కేశముష్టిక్షీ. (శ.ర.)

తేనెయరటి. వి. (✓తేనె) బూడిదరంగుపండ్లు
గలనల్లయరటిక్షీ. (శ. ర)

తేనెరాయడు. వి. (✓తేనె) గ. వసంతుడు.
౨. (మధువనాధిపతి) సుగ్రీవుడు.

గీ. తేనెరాయనిగర్వంబు గానుపింప, సమధిక
పలాశపరచక్రసమితి నొంచ, నమితకువలయ
పరిపాలనమున మెలగఁ, దూర్పుడెస రామ
చంద్రుడు దోచె నపుడు. కువల. ౪. ౧౬.
(ఇటచంద్రునకును రామచంద్రునకును అభే
దాధ్యవసాయము.)

తేనెసారాయి. వి. (✓తేనె) తేనెనుండి తీయు
సారాయి. (ప్రా).

తేప¹=తేప్ప. వి. ప్లవము, నదులు మున్నగువానిని
దాటుటకు తేలిక యైనకట్టలతో నిర్మించినసా
ధనము; తరణసాధనము; విమోచనసాధనము.

క. ఆపత్సముద్రమగ్నం, బైపోయెడునస్తదన్య
యము వెంపెనగం, దేప యయి కడవఁబె

ట్టిన, నీపుణ్యచరిత్ర కీర్తనమును కల్పింపగ

ఆర. 2. ౨౭3.

సీ. తేప నాఁ దెప్ప నాఁ దేటిక యనఁగను బ్లవ
నామధేయంబు పరఁగుచుండు. ఆం. భా.
౧. ౧౫౭.

ఉ. కోపము సంహరింపు యదుకుంజర పాండవ
కోటి కైలసం, దేపవు గావె నీ విటు లధీరతఁ
బూనికె దప్పినక...భార. భీష్మ. ౨.
౧౬౦.

ద్వి. రూపించి నీతోడఁ గోపించినట్టియాపాతక
మునకుఁ దేప తా నెద్ది. పండితా. పురా.
౧౪౨ పా.

జ: తెండేప.

తేప². వి. తడవ, మాటు, పర్యాయము.

గీ. తేప మీఱఁగఁ దల్పంబు డిగ్గి డిగ్గి, తేపతేప
కు నిట్టటు దివిరి తివిరి, పొలఁతిచెలువంబు
మాటికిఁ బొగడి పొగడి, వసుధ వ్రాయుచు
మో మఱి వాంచి వాంచి. కృ. శకుం. 3. ౫.

క. ఒకమరి యొకపరి యొకమా, టాకసా శాక
తేపయనఁగ నొకపా రనఁగా.

గీ. ఏకవారంబనుట కొప్పు నిన్నిపేళ్లు. ఆం.
సం. మాన. ౬౨. ౬౩.

తేమ=తెమ్మ. వి. (సం. తేమః) ఆర్ద్రత, తడి.

సీ. అధరామృతపుండ్రేమ నడరుశృంగారాంకుర
ములు నా నూఁగుమీసములు వొడమె.
చంద్రా. ౨. ౧౧.

ఉ. ఇక్కడఁ గూరుచుండుటల కీరలె పెద్దలు
లేచి రండు మీ, శొక్కరు వంటకాల కడు
యోగ్యము మీ కది తేమ తేమి యీ, ము
క్కలిపేట మీది యది మూరులచో టిట
మేలటంచు స, ద్వాక్కుల నక్కులాధికుల
వైదికులం దగుచోట నుంచినక. పాంచాలీ.
౪. ౪౧.

(వ్యవ) నేల మిక్కిలి తేమగా నున్నది.

జ: తేమగిల్లు, తేమయెక్కు.

తేమగిల్లు. అ. క్రి. ($\sqrt{\text{తేమ}}$) తడిగలదియగు,
ఆర్ద్రమగు. (శ. ర.)

తేమనము. సం. వి. అ. న. గ. ఆర్ద్రీకరణము,
తడుపుట. ౨. తడి. ౩. సంజాకొనుపదార్థము,
తిమ్మనము. ౪. మజ్జిగపులుసు. (శ.ర.)

తేమని. సం. వి. ఈ. శ్రీ. ప్రాయ్య.

తేమము. సం. వి. అ. పుం. స్తేమము, తడియుట;
తడి.

తేమయెక్కు. అ. క్రి. (తేమ + ఎక్కు) తేమ
గిల్లు, ఆర్ద్రమగు.

ఉ. నీటను దేమయెక్కి ససి నిల్చి యొకించుక
వాడుదేటి...విప్ర. ౨. ౨౩.

తేమానము. వి. ($\sqrt{\text{తేయ}}$ - క. తేమాన. త.
తేయమాన. మ. తేమానం) గ. జాగు.

క. ఆమెయి నామోచిత మయి, తేమానము నడపి
కొన్నిదివ్యావ్రుంబుల్, సామర్థ్యాంతరసా
మ, గ్రీమగ్న సమ స్తభవనకృత్యములయ్యెక
కకు. ౧. ౧౭౭.

క. మామా యిన్నియుఁ దెచ్చితి, తేమాన మి
దేల నేగు దీపము వలదా, యాముదము దెమ్మ
పొమ్మన, నామందవిచారఁ దప్ప దంగడి
కరిగెక. శుక. ౩. ౧౯౦.

౨. వడ్డి వృద్ధి.

నీ...వడ్డి తేమాన మనఁగను వజలు వృద్ధి. ఆం.
భా. ౨. ౨౨౨.

తేమాను = తేజెట్టు. వి. ఖంకాయచెట్టు, నారి
కేళము శి. (శ. ర.)

తేయు. అ. క్రి. (త. తేయ.) అలుగు; కృశించు;
తగ్గు. (శ. ర.)

జ. తేగడ, తేమానము.

తేర. వి. గ. దృష్టిపూర్ణత, పూర్ణత. (తేట. అని.
శ. ర.)

విణ. గ. సంబంధములేనిది, లాఁతి, అస్యము.

చూ: తేరకత్తె, తేరకాడు, తెక తేర.

(ఇట తేర. వి. అని. శ. ర.)

౨. అనాయాసముగా లభించినది, ఊరక దొరకి
నది.

ఉదా:- తేరసాము, తేరకొంప. మొ.

క్రి. విణ. గ. వృథాగా, నిష్ప్రయోజనముగా.
కా...నానానుభోపాంతం బ్రవయోనిధాన
మిది యయ్యా తేర యీవచ్చునే. భాగ.
౯. ౫౫౧.

నీ. పాట లన్నియు నాటపాటలై చెవిటి కూడి
నసంకువిధమునఁ దేర సనఁగ. గీ. సిగ్గునో
యిరి యచ్చరచెలువ తెల్ల. నృసిం. ౨.
౯౦.

ద్వి. కడపట బత్తెంబు గానకే తేర, నడుమఁ
జానఁగ నీవు నాతలపుండ్లు, గడిగి రక్షించె
దోకఱపుకాలమున. ద్వి. హరిశ్చ. ఉ. ౧౨
౫౪.

౨. చులుకనగా, అనాయాసముగా.

నీ. లక్షణకేత్ర ఘ్నులకు సహాయుండ నై చని
తేర తురగతస్కరులఁ బట్టి. జై. భా. ౬.
౨౦౩.

తేరగుట్టము తంగేటిబరికె = ఉచితముగావ
చ్చినగుట్టమును సవారిచేయునపుడు మోటు
బరికెలతో కొట్టుటకు జంకరు.

తేరసాము వీరపీఠ = అశ్రమముగా వచ్చిన
సామును నిర్లక్ష్యముగాఁ జూతురు.

జ. తెకతేర, తేరకత్తె, తేరకాడు, తేరకు,
తేరకుఁదేర, తేరకొను, తేరదిండి, తేర
మగఁడు.

తేరకత్తై (త్రియ). విణ. (✓తేర.) సంబంధము లేనిది, అన్యరాలు.

ఉ...మఱి వారులు వశ్యులైన దా, లెవ్వరి నొల్ల కొక్కటయి యింద్రుడు చంద్రుడటం ద్రు బోటి దా, నివ్వల దేరకత్తై యగు...ఆము. ౫. ౫౬.

తేరకాడు. విణ. (✓తేర.) గ. సంబంధములేని వాడు, అన్యడు.

క. ఉరుబాహుబలము కలిగియు, వెరవిడి నై తేరకానివిధమున నకటా, కరుణ యెదలోనఁ దలఁపక, దురమున జమువాత నిన్నుఁ ద్రోచి తిఁ బుత్రా. భా.రా.యు. ౧౩౯౫.

ద్వి. అనుచు వాసవపుత్రుఁ డరదంబుఁ బఱపఁ, దనుదానె బెదరి యు త్రరకుమారుండు, అగు తేరకాడ వేమైన దిక్కేది, తగువాడవై చూడ దాయ వై తిపుడు. ద్వి. భార. విరా. ౨. ౩౫. పా.

ఆ. దేహసంకటమును దెగి తేరకాండ్రకు, మోహదృష్టి విడిచి మూల మెఱిగి, యూహ మొకటి బన్ని యుల్లంబు సంధించి, స్నేహ మెఱుంగ యోగసిద్ధి వేమ. వేమన. ౧. ౩౭౪.

౨. క్రొత్తవాడు, అపరిచితుడు.

సీ. ఆతఁడు వేటకై యరిగినచో వజ్ర దిగ్భాంతి వుట్టించి తేరకాడు, సనునట్లు సేయ...భార. ఆను. ౧. ౨౮౭.

౪. పరపురుషుడు, విటుడు.

చ...కటాక్షునిలమణిలోను లూకానొకతేరకానికై, మనసిజకేళి యొక్కయుపనాథునకుం గలిగించి...శుక. ౨. ౧౨౬.

ద్వి. ఇలుపుట్టుగొంతినో యింత నీ కెట్లు, బలుపు సేయఁగ వచ్చు నిలఁ దేరకాడ, చను వేడ్క కాడు దోసం బెర్గ డెందు. పండితా. పురా. ౧౧౫ పా.

తేరకు. అవ్య. క్రి. విణ. (✓తేర) గ. వృథాగా, వ్యర్థముగా. (శ.ర.)

క. క్రూరుం డై శమనుఁ డుఱక, తేరకు మద్వీర భటులఁ దెగటార్చినయ, వైరి నికక దెగఁ జూచెద...ఉ.రా. ౩. ౩౪౩.

౨. అనాయాసముగా.

(చూ. తేరకుఁదేర.)

తేరకుఁదేర. క్రి. విణ. (తేరకు + తేర)

౧. వ్యర్థముగా, నిష్ప్రయోజనముగా.

మ...సమూఢుండు పంకేజినే, త్రలనైర్దికవిభ్ర మంబులకుఁ జేతఃస్థితఁ గావించి దా, నల రుక దేరకుఁదేరగా...మల్లభూ. శృం.౪౭. శ్లో. తత్ర భ్రమత్యేవ వృథా వడంఘ్రిః.

౨. అనాయాసముగా.

మ. బలిరా తేరకుఁదేర దక్క నిటు లీబంగారు కుం డంచుఁ జంకలు దాటించుచు...పాండు. ౩. ౬౭. (చిక్కె, శ. ర. పా.)

తేరకొను. స. క్రి. (✓తేర) అప్పవేయకుండు, తదేకదృష్టి కలిగియుండు.

గీ. నందిమొగ మట్లు తేరకొనంగఁ జూచి. నిర్వ. ౪. ౮౫.

చ. తెలిసునుసోగవెన్నెలలఁ దేరకొనక దన నీడఁ జూచి మ, త్తిలి...రామా. ౨. ౯౯.

(ప్రాత, బ్రా. పా. తేటికొనక. ముద్రి.)

గీ. నన్నుఁ గనలునఁ దేరకొనంగఁ జూచి. దశకు.

౫. ౬౭. భాగ. ౧౦ ఉ. ౨౬౧. మనుచ.

౩. ౯౧.

తేరదిండి. వి. (✓తేర) అశ్రమము గాలభించినభుక్తి;

శ్రమలేకుండ లభించినభూమ్యాదులనుభవము.

మ త్తకోకిల. ఓరి యెవ్వరిచేను దున్నెద వూర నింతటిదాక మా, వార లెవ్వరు లేమిఁ జేసి యవారితంబయి చెల్లె నీ, తేరదిండి...పరమ.

౫. ౩౦.

తేరమగఁడు. వి. (✓తేర) ఉపపతి, అంతుమగఁడు.

ఆ. కాఁపురఁబుచ్చేసెఁగలికి ముచ్చట దీఱ, మగని
విడిచి తేరమగనియింట. కవిరా. ౨. ౩౭.

తేరసి. వి. (ప్రా. తేరహ) త్రయోదశి.

సీ...బ, హుళపక్ష మపరాహ్లా ముగ్ధులి యమవస
తేరసి నవమాద్యతిథులుఁ దుష్టిఁ బితృదేవతల
కిచ్చు...భార. ఆను. ౫. ౨౦౨. (తేరసి =
ద్వాదశి. భా.ల. వ్యా.)

శ్లో. అమావాస్యం త్రయోదశ్యాం నవమ్యాం
ప్రతిపత్తునఁ, తిథిష్వేతాసు తువ్యంతిదత్తే
నేహ పితామహః. సం. భార. ఆను.
౨౩౮. ౮.

తేరు = తేటు. అ. క్రి. గ. కలుగు, పుట్టు, పొడము.

క...నేత్రములఁ జిలునగవుల్, దేరఁగ నిట్ల
నిరి...నైవ. ౭. ౯౯.

సీ. తనరుచోక్కపురాణ మునిదంపతులు దమ
కంబులు దేర నెయ్యంబు మీఱ, ననిచిన...
రాఘవ. ౧. ౨౦.

క. ఈరీతి నుండ మచ్చిక, తేరక వలసినవియెల్లఁ
దెప్పించుటకై, వారసతుల్ బాజుఁగులతోఁ,
బోరామి యొనర్పఁ బనులపొంగలి వచ్చెక.
శుక. ౨. ౫౬౨.

౨. (కోధదుఃఖాదులనుండి) ఉపశమిల్లు; ప్రస
న్నతనొందు.

కా... రానూనుడకై, నారీరత్నము నెమ్మదిం
దలఁచి భిన్నం బైనమో మొప్పఁగాఁ, దేరకై
మారుఁడు పూవుటంపరగముల్ తెం పొప్పఁ
బై గుప్పఁగక. ఇందు. ౨. ౧౮౪.

వి. బౌ. అనా. (క. తేరు. త. తేర్.) గ. రథము.

క. సారథియు రథియు నై యొక, తేరం గృష్ణు
లతిభూకీ తేజస్సార, స్సారతఁ దోఁచిన నైన
ను, ధీరత బాటించి చూచి తెలి నెదవుబరే.
భార. ఉద్యో. ౨. ౧౫౨.

చ...ఆతఁడు ఫల్గునుచక్రదక్షులే, రివెనుక కుగ్ర
శక్తి యడలించెఁ జలంపక భీముఁ డత్తజిత్.
భార. ద్రో. ౪. ౨౩౩.

మ. మునుపే చంద్రబలంబు గల్గి మలయంపుం
గమ్మలేగాడ్పుఁదే, రున నేతెంచులతాంతబా
ణునకు నూర్యుండుకై మహిం గ్రొత్తగా,
ననుకూలించె...ఆము. ౫. ౧౦౧.

౨. బండి, శకటము.

క. మిన్నున కూరక నెగయదు, తన్న సమర్థుం
డు గాఁడు తల్పగతుం డీ, చిన్ని కుమారుడు
లే రే, విన్ననువున నెగసె దీనివిధ మెట్టిది
యో. భాగ. ౧౦. పూ. ౨౫౩.

తేరుక్రింది ప్రతిమ = రథమును మోయుచున్నట్లు
దానిక్రింద భాగమున చెక్కినబొమ్మ. (సంసార
కార్యభారమువహించియు దానినంటకుండువాని
కి దీని సుపమానముగాఁ జెప్పదురు.)

ఆ. తేరుక్రింది ప్రతిమ తెఱఁగున సంసార, భార
మాని యిందుఁ బరవకుండు, గాక మానవుం
డుగల్గ వనిరహితుఁడై చరింపవలె మహాము
నీంద్ర. కుచేల. ౩. ౯౯.

జ. తేరుకాఁడు, తేరుపూన్సరి, తేరుమామిడి,
తేరుముట్టు.

తేరుకాఁడు. విణ. (✓తేరు) రథికుఁడు, రథమునం
దుండి యుద్ధముచేయువాఁడు. (వి. అని శ. ౮)

తేరుపూన్సరి. వి. (తేరు + పూన్సు + అరి^౩) సారథి,
రథము తోలువాఁడు.

చ...మావుతిట్టకుం, గుడు రగుతేరుపూన్సరియు
...అచ్చు. రా. అయో. ౧౧౭.

తేరుమామిడి. వి. (తేరు + మామిడి) తేరువలె అడు
గున గుబురుగాను పైని పొడుగుగాను పెరుగు
నొకజాతిమామిడి శి.

సీ. తేరుమామిళ్లును నేరేళ్లు గడుఁ జెల్వ మై
పండి...కు. సం. ౭. ౯౩౦.

తేరుముట్టు. వి. ($\sqrt{\text{తేరు}}$ —త. తేరుముట్టు=దేవ
తారథ ముంచుచోటు) రథాదుల నుంచునలము;
వాహనపుకొట్టు.

క. ఆరంగవిభునితిరుపం, చేరంబులు తేరుముట్టు
తిన్నియ లలరుం, చేరులు తీరపుఁజెంబుల్,
తోరము లగుగందవడియలుగ్గని వారల్.

విప్ర. ౧. ౮. (“తేరుబుట్టి” ముద్రి.)

తేటి. వి. ($\sqrt{\text{తేటు}}$) కాచితేర్చిన నేయి. (శ.ర.శ్రా)

తేటిచూచు. స. క్రి. (తేటి+చూచు) తేరకొనఁ
జూచు, పూర్తిగాచూచు, బాగుగాచూచు.

గీ. గగనమధ్యంబునకు వచ్చి ఖరకరుండు, దేటి
చూడంగరాక యుద్దిపుఁ డగుచు. భార.
ద్రో. ౧. ౧౪౮.

క. గురుపుత్రుడు తేజోనిధి, సురాసురుల కైనఁ
దేటిచూడ నరిది...భార. విరా. ౧. ౮.

చ...ఈబలము నీదెసఁ దేటియుఁ జూడదు...
భార. విరా. ౪. ౬౧. (తేటియుఁ జూడ
దు=తేటిచూడ నైన చూడదు.)

తేటిచూపు. వి. ($\sqrt{\text{తేటిచూచు}}$) పాఠజూచు
ట, తెప్పవేయకచూచుట, సిరదృష్టి.

ఉ. జంకలు తేటిచూపు లెకనక్కములొక...
భాగ. ౧౦ ఉ. ౨౬౫.

తేటు=తేరు. అ. క్రి. (త. తేటు) ౧. కలుగు,
పుట్టు, పొడము.

ఉ...సోయగంబు వై, దేజుగఁ జ్రాహదంపతు
లతీరునఁ బెంపెనలారి రిద్దలుక. హరి. ఉ.
౭. ౧౮౨.

మ. గొనబై దండములందుఁ గ్రొంబనుపునిగ్గుల్
దేజుకాపీనబంధ, నముల్...విప్ర. ౧. ౭౦.

క...తెల్లనిగట్టుత మబ్బు దేతెడుపాలమం,
దు...మనుచ. ౪. ౧౬.

౨. తోచు, కనఁబడు.

ఉ. ఊసరకెల్లిచందమున నొక్కట బీజనరాలు

దేజుగ. మనుచ. ౪. ౭౯.

ఉ. నీడలు దేజుశక్రమణిని రిత్తలీల వెలుంగు
మేడలుక. ఇందు. ౪. ౯.

౩. (క్రోధదుఃఖాదులనుండి) ఉపశమిల్లు; ప్రస
న్నతనొందు.

క. అనిన సుదేష్ణయుఁ దత్పరి, జనములు వెజుఁ
బొంది యెన్ని సాంత్యనములు సెప్పినదేజుద
మజ్జనభో, జనములకుం జొరద ద్రుపదసంభవ
యెట్లుక. భార. విరా. ౨. ౧౬౨.

గీ. తలఁకి కురువతి తాను జుట్టులును సాంబుఁ,
దెజువతోఁ దగఁ గొనివచ్చి తేర్చుటయును,
దేతె బలదేవుడు...హరి. ఉ. ౪. ౧౧.

ఉ...దైవమె యిట్లు సేసిన, నివ్వన్నదనంబుఁ
జెందఁ దగునే వగ పేటికిఁ బామరుండవే,
యన్నఁ గలంకఁ దేతె నతఁ డర్కుకులేశ్వర
వారిమాటలక. ఉ. రా. ౨. ౨౦౮.

౪. (నిద్రామూర్ఖులనుండి) లేచు, తెప్పిటిల్లు.
ఆ...ప్రబోధించె మునియు నిద్రఁ దేటి యలి
గి. భార. ఆది. ౨. ౧౫౮.

ద్వి. పుత్రపుత్ర యంచుఁ బొగిలి కన్గొనుచుఁ,
బుత్తువై బడి మూర్ఖుఁ బొంది తేటుచును.
రం. రా. ఉ. ౧౫౧ పా. ౨౩ పం.

సీ...ప్రయాణక్షోభమునఁ గృశత్యమును బొం
ది తేజునిముద్దులపట్టిని...కళా. ౫. ౩౨.

౫. తేటపడు, నిర్లభమగు.

క. తేటెం గొలఁకులు నే తడి, యాతె మహీ
తలము...కు. సం. ౬. ౭౭౧.

క...అంచపిండు కొలంకుల విహరించె నట జల
ములు దేతెక. ద్వా. ౭. ౮౯.

౬. తుప్పిసొందు.

(కశ్యపుడు) గీ...వాతెజుచవులఁ దేటి,
విడువఁబోయిన ననుపొకముడికిఁగాను, కోమ
లి బెసంగ సిగ్గుచేఁ గొంతతడవు. దళా. ౩.
౮౩.

2. కుశలుడగు, నిపుణుడగు.

ఉ...అస్త్రవిద్యలం, దేహనిష్ఠపాపల వధించె

నిశీధమునందు గూరుడై. భాగ. ౧. ౧౫౪.

౩. కృతార్థతనొందు, కార్యసిద్ధినిొందు.

క. నీవును రార మ్మిప్పుడు, దేవసభం దేటి యేగు
దెంతము...కళా. 3. ౨౨3.

(వ్యవ) వాడు పెద్దపరీక్షలో తేటివాడు.

౪. తీలు, ఉడుగు.

నీ. చక్రవార్యధరాధరక్రియాచాతురి గొంతు
దేటిపాణిపంకజమున. కవిరా. ౧. ౫౮.

చ. తొడిబడ నమ్మ యక్క యని తూలుచు
దీనత దోయి లొగుచుకొ, వడ మటి తేజు
దేజ నలవాక్యము లెన్నక...ఆము. ౨. ౫౯.

నీ...కామినీకాంతులకలక దేటె. మనుచ.

3. ౨3.

౧౦. ముగియు, సమాప్తమగు. (చూ. తేలుగడ.)

వి. తేట, ప్రసన్నత.

నీ. తేజన దేటన మీఱు బ్రసన్నత...ఆం.

భా. ౧. ౮౦.

నిద్రదేటు=మైకముతోనుండు, మత్తెక్కి యుండు.

నీ. ఒండొంటు బెనగొని యున్న హారంబులు

నిద్రదేటెడు నేత్రనీరణములు. గీ. కలిగి...

రాజుమందర నిలిచె సంభోజవదన. కాళ.

౧. ౪౮.

చ. చిటిలిన గంధము...నిద్రదేటుముఖపద్మము
...రహింప వచ్చె వరభద్రుడు నా విట
డొక్కడ త్తటికొ. శుక. ౧. ౪౨౬.

బ. తేట, తేటగీతి, తేటగొను, తేటచలములు,

తేటతెల్ల, తేటతెల్లమి, తేటతెల్లము, తేటప

డు, తేటపలుచు, తేటి, తేటిచూచు, తేటి

చూపు, తేలుకొను, తేలుగడ, తేలుచు.

తేలుకొను. అ. క్రి. (తేలు + కొను, స్వాధీనమున-)

రోగాదులనుండి తెప్పిల్లును. సుప్రసన్నత. తుక. ౧. ౨౫౫.

(వ్యవ) జబ్బుపడి వాడు ఆటు నెలలవఱకు తేలు
కొనలేకపోయినాడు.

తేలుగడ=తీలుగడ. వి. (✓తేలు) ౧. ముగియక,

అస్తమయము.

ఉ...వివేకము లెల్లను వెచ్చబెట్టి వీ, రిచ్చట
దొమ్మిగూడి కలహించిన దేలుగ డేల పు
ట్టు...అహల్యా. ౧. ౧౦౫.

మ...చక్రవార్యధరాధరగొండగడిక దేలుగ డైన
పట్ల దమముకొ మందేహులకొ దోలి వా, సి
గడల్కొ న్నటియందు సత్త్వము బ్రకాశం
పక్ష...విజ. వి. పీఠి. ౫.

౨. నేర్పు, కాశలము.

గీ. కన్నె యిందాక నే మెఱుంగదు సుమయ్య,
తేలుగడ గాగ మెల్ల నె దిద్దుకొనుము. విజ.

వి. 3. ౨౧౧.

3. (మూర్ఖాదులనుండి) తెప్పిల్లుట, తెలివిడి.
(పునస్స్మృతికివచ్చుట. శ. ర. ప్రా)

తేలుచు(ర్పు). స. క్రి. (✓తేలు) ౧. (మూర్ఖ
నుండి) తేల్పు, స్మృతికి తెచ్చు.

ఉ...కూపికో, ద్వాంతసతాశృవంతమృదువాత
హిమాంబుకణాళి దేర్చినకొ. ఆము. ౫.

౭౭. (వేదం. పా)

నీ. శోకాగ్ని దనికెన సాగయునీతముల నుపప
న్నవాక్యామృతోపయుక్తి, దేర్పుము ...
భార. శాం. ౧. ౮౯.

మ. ఘనచాంపేయకవాసనావివశభృంగశ్రేణి
జేపట్టి చల్లనిపూదేనియం జల్లి తేర్పుమధు
వేళొలక్తియో నా గ...వసు. ౫. ౬౯.

౨. (రోషభయలజ్జాశ్రమాదులనుండి) తెప్పిల్లి
ల్లజేయు, ప్రసన్నముచేయు.

గీ. మది నొకానొకయెడ రోష మొదవెనెని,
నేర్పు గలదూతి యొకరీతి దేర్ప వలయు.

చ. ఒకరుడ తాను భీతి వెగడొందెడురెండవ
నన్ను నెట్టకే, లకు దగఁ దేర్చునప్పుడు
...భార. విరా. ౫. 33౬.

గీ. ఆతపగ్గాని బడలినయభ్రమువును, నిజకరాగ్ర
జలంబులు నెఱయఁ జల్లి, శ్రవణయుగతాల
వృంతసంజాతశీత, నాతములఁ దేర్చి గీర్వా
ణవారణంబు. పారి. ౪. ౨3.

3. దుఃఖవిముక్తునిచేయు, ఊఱడించు.

క...ధనంజయుఁ డప్పుడు, తనుఁ దాఁ దేర్చికొని
యెల్లతరుణుల నూరా, ర్చె ...భార. మా.
౧౦౪.

చ...యీ, జను లెడఁబాయలేనివెత జాలి వహించి
వీరిఁ దేర్చెఁగాఁ, జను ...ఉ. రా.
౮. ౨33.

౪. (రోగమునుండి) విముక్తముచేయు, బాగు
పఱుచు.

సీ. తెవులుగొంటులనైన దేర్చు సంకటమున కో
పి ముందటియట్లు రూపునేయ. భార. విరా.
౧. ౧౦౧.

౫. కలుషరహితముచేయు, నిర్మలముచేయు.

చ...తారక లంబువుఁ దేర్చునే యనఁ. ఆము.
౪. ౧౪౬.

సీ. కలువపుష్పాశ్లేచేఁ గనఁ బైనవెన్నెల వలిప
వెన్నెలలోన వడిచి తేర్చి. పారి. ౨. ౪౮.

౬. తుష్టినొందించు, సంతోషపెట్టు.

క...సతిక, మదనమహారాజ్యభోగమహిమం
దేర్చెక. కళా. ౪. ౧౦౦.

౭. పోగొట్టు, తొలగించు.

చ...మనంబుకలంకలు దేర్చి జారకాంతల సమ
యస్థలంబులకుఁ దార్చి దూతిక లట్టివెన్నె
లక. పారి. ౨. ౫౧.

చ...అయ్యలికచనేదఁ దేర్చి నపు డందపు
గండపుఁగొండతెమెరల్. రా. వి. 3. ౮౦.

౮. కడతేర్చు, చంపు, వధించు.

గీ. పాసగఁ దోఁబుట్టు వసుకూర్చి వోవ విడిచి,
బ్రతుకఁ జాలక మిక్కిలిబంటువోలె, దిరుగ
నరుదెంచుటకు వీనిఁ దేర్చు ననుచు, నొడలి
చూపులయొడయనికొడుకు వెడలి. అచ్చ.
రా. కిష్కిం. ౪౧.

ఆ. ఖరునిఁ దేర్చి వారిఁ గడవఁ బనిచె. అచ్చ.
రా. యు. ౧౧౬.

౯. విభజించు.

వ...వాల్చికి...రామాయణం బేడుకాండంబులు
నేనూలుసర్గలు నిరువది నాలుగు నేలశ్లోకంబు
లు గాఁ దేర్చి కావ్యంబుచేసె. వి. పు. ౪. ౭౧.

తేలఁజూచు. స. క్రి. (తేలక + చూచు) ౧. తేటి
చూచు, పాఱజూచు.

సీ. పలికించువారిమోములు దేలఁజూచుచో వా
లుఁజూపులు పూలవాసఁ గురియ. కువల.
౨. 3౦.

౨. ఉపేక్షాభావముతోచూచు; ఉపేక్షించు.

గీ. చిన్నివయసుననుండియు నిన్నె కోరి, యున్న
నను బోయమరునికి నొప్పగించి, తేలఁజూ
చిన నిన్ను నే నేల విడుతు, కోర్కి దీరంగ
వీరకఁ బైకొందుఁగాక. శశాం. 3. ౮౭.

తేలఁబలుకు. అ. క్రి. (తేలక + పలుకు) నిర్దో
షఁ డనిచెప్ప, నేరములేదనిపలుకు.

గీ. గడినృపులరాయబాహులయెడఁ గొలుపున,
సరససల్లాపములు రాజు సలుప వలయు, కా
ర్యభిద్దము లనుచరు ల్లానఁ బలుక, వలయు
నవి మైత్రి దాఁ దేలఁబలుక వలయు. ఆము.
౪. ౨౫౯.

౨. (ఒత్తకుండ) లఘువుగా నుచ్చరించు.

ఉదా:— తేలఁబలికినయెడల అప్పుడు అపు డగు
ను. (ప్రా.)

తేలగింపు. వి. (✓తేలగింపు) - మోహపారవశ్య
ముచే కన్నులు- తేలగిల్లఁజేయుట, తేలవైచుట;

దృష్టి తిరుగుడువడఁజేయుట.

ఉ. మక్కువతీపులుట్టిపడుమాటలుఁ జొక్కుల
తేలగింపులఁ. విక్ర. 3. ౨౯.

తేలగిలఁబడు. అ. క్రి. (తేలగిలఁ + పడు. స్వార్థ
మున) మదించు.

సీ. పరువంపుఁజనుకులపసఁ గ్రొవ్వగొని తేలగిలఁ
బడువానకోయిలయొప్పు. హరి. పూ. ౯.

౬౮.

తేలగిలు(లు). అ. క్రి. (✓తేలు¹) గ. (అయా
సము నిద్రాభావముమున్నగువానిచే కన్నులు)
పైకితేలు, తిరుగుడువడు, భ్రమణమునొందు.

క...గర్భభరముమెలకువఁ జెలికిఁ, దేలగిలఁ
జొచ్చెఁ గన్నులు, నీలకనీకలఁ గలికినిగ్గు
లు బెళుకఁ. సుద. ౨. ౯౪.

సీ. తెల్లగుడ్డులు తేలగిల్లి తీపులు వుట్టి దోవ
ముల్ పొందుగఁ దొట్టగిల్లి. కవిక. ౧. ౧౧౧.

వ...నిదురలేమిం దేలగిలుకడకన్నులం గనుపట్టు
కట్టెఱ మఱుంగుపఱుచుటకు ఘటియించిన
చలువకలువవిరిబంతులు హత్తించినదత్తులు
ను...ప్రబంధ. ౭౮.

౨. వివశత్యముందు.

ద్వి. మీతినమదమున మెయి దేలగిల్లి. ద్వి.
హరిశ్చ. ఉ. ౧౩౯౩. (తేలగిలఁ. అని. శ. ర.
పా)

౩. గుణిచేయు, లక్ష్యముచేయు.

చ...వచోవిలాసములకుం జెవి దేలగిలంగనీక
యానన మర వాంచి...విప్ర. ౨. ౭౦.

తేలనాడు. అ. క్రి. (తేలఁ + ఆడు) నిర్దోషుఁ
డని చెప్పు, సేరములేదని పలుకు.

చ...ఆతఁ డేమియుఁ, దెలియఁడు సాదుబిడ్డఁ
డని సేరుపుమాటలఁ దేలనాడి గా, దిలిసుతు
చేతఁ జక్కఁటులు దిద్దెద వెంతటిసంగనాచి

వే. సారంగ. ౨౦. ౧౧.

తేలనైచు. స. క్రి. (తేలఁ + నైచు) తేలగిలఁ
జేయు, (అయాసము మున్నగువానిచే కన్నులు
మొ.) తిరుగుడు వడఁజేయు.

మ. అనుచుఁ తొప్పలు తేలనైచుచు విశువ్య
త్కంఠయై రుక్మిణీ, తనయా మీఁదటనైన
నీవ పతివై తదర్థ మీఁడేర్పమి. ప్రభా.
౧. ౬.

క. అనునంతట నయ్యంగన, యనయముఁ బ్రబల
మగునట్టియంగజతాపం, బున నుసుసరసుసర
నుచుం, గనుతొప్పలు దేలనైచి కడు సాల
యుటయుఁ. కళా. ౬. ౨౪౯.

ఇట్లే. తేలనేయు.

(వ్యవ) వాడుకన్నులు (గుడ్డు) తేలవేసినాడు.

తేలా(లియా)డు. అ. క్రి. (తేలి + ఆడు)

గ. (జలాదులపైని) తేలు.

ద్వి. బాలుఁడై యట వటుపత్రముమీఁద, లోలతఁ
దేలాడులోకరక్షకుఁడు. రం. రా. యు.
౩౨౩ పా. ౨౬ పం.

మహాస్థగర ...చలులగతి జగజ్జాలముల్ దేలి
యాడఁ. నైవ. ౧. ౧౬౧.

సీ. ఇల్లు మంచము లేక వెల్లిపై దేలాడ శ్రీనాఁ
ధుఁడొట వాసింప నేల. చంద్రా. ౧. ౨౩.
ఉ. రా. ౧. ౮౦.

౨. (జలాదులయందు) క్రీడించు, ఓలలాడు.

వ...ధరాధీశ్వరుండు ధారావాహికజ్ఞానప్రవా
హంబునం దేలియాడుచు నంతసంతఁ గాంతా
రత్నంబు గదియ నేతెంచె...నైవ. ౩.
౧౧౭.

గీ. అంబికానాయకధ్యానహర్షజలధి, మధ్యమనఁ
దేలియాడెడుమనసు మనసు. భీమ. ౩.
౧౯౭.

తేలించు = తేలుచు. స. క్రి. (✓తేలు¹)

(జలాదులలో మునుగక పైకిఁ దేలునట్లుచేయు.)

సీ. అఘటన ప్రభుటనోద్యముడ వాటకు తాలు
నీటివె దేలించునేర్చ సాక్షి. ఉ. రా. గ.
౧౫౧.

(అనందింపజేయు, సంతోషింపజేయు.)

గీ...అంచును నవ్వుచు బువ్వుబోడి, బలిని దే
లించె బరిహాసభాషణముల. దశ. ౨.
3౬౫.

(బెల్లించు, మోసపుచ్చు)

సీ. వెలయును దేలించె బెల్లించె నూరించె
ననగ నెక్కించె నం చనెడుమాట. ఆం.
భా. 3. ౧౨౪.

తేలింపు. వి. (✓తేలింపు) - తాంబూలాదుల-
శోభ, వికాసము.

గీ. సాగసు తెలివాలనును సోగ సాంపుతకుకు, బె
ళుకుచికిలియెయారంపుఁబేరె ముడుటు, సా
లపువిడియంపుఁ దేలింపు ముటుట టోర, కలికి
బెడ రెచ్చుచూపులకలికి జూచి. ప్రబంధ.
౧౦౬.

విణ. దీనమైనది.

ఉ. చంపకగంధిమోవి సరసం బగుబింబ మటుంచు
వట్టితేలింపుటెలుంగుతోఁ దమి దలిర్పగఁ
బల్కిన...విజ. వి. ౨. ౧౮౫.

తేలిక. వి. (✓తేలు¹) లఘుత్వము.

(వ్యవ) ఇనుమునకుబరువు దూదికి తేలిక సహజము.
తేలికపడు = లాఘవమునొందు.

తేలికపలుచు = చులుకఁజేయు, లాఘవపలుచు.

విణ. గ. లఘువు, భారములేనిది.

(వ్యవ) ఇనుముకంటె కఱ్ఱ తేలిక.

౨. మనోహరము, ఇంచైనది.

చ...ముద్దుగారుపొందికఁజిగిపాలబుగ్గులును దే
లికచూపులుఁ గోమలంపుటంగకములుఁ గల్గి
యిరి పొడవుఁగా సుతుబాల్కము తండ్రికెంత
యుక్. కవిరా. ౨. ౪౭.

3. గౌరవములేనిది, గౌరవహీనము.

(వ్యవ) న న్నందజవలెఁ జూడక తేలికచూపు
చూచుచున్నాడు.

ఇల్లటిక మున్నయల్లుని తేలికగాఁ జూతురు.

౪. రోగభారములేనిది, ఆరోగ్యవంతము.

(వ్యవ) ఆయావధము పుచ్చుకొన్నతరువాత
ఒడలు తేలికగా నున్నది.

౫. నీచము, అల్పము.

ఉదా: తేలికమాటలు, తేలికమనుష్యుడు. మొ.

తేలిపోవు. అ. క్రి. (తేలి + పోవు) గ. (జలాదుల
లో మునుగక) పైని కొట్టుకొనిపోవు.

వ...నెత్తురుటెలులపయి వడిం దేలిపోవుపీనుం
గులం దివిచికిని...భార. భీష్మ. 3. ౬౫.

౨. హానిచేయక తొలగిపోవు, నిర్బాధకముగాఁ
గడచిపోవు.

(వ్యవ) వానికి వచ్చినయాపదలన్నియు దైవకృప
చే తేలిపోయినవి.

3. తొలగిపోవు.

వ...అని మేలుబునేసికొని తేలిపోఁ బలికి...

ఆము. ౫. ౬౬. (ప్రస్తుతసంభాషణవిషయ
మునుండి తొలగిపోవు. అని తాత్పర్యము.)

౪. తప్పిపోవు; దారి తప్పిపోవు.

ఉ. బెంగ విడంగ గెంటి యటఁ బెంటిని గానక
తేలిపోయి చి,త్రాంగివిచిత్రతృభవనాంగ
ణసీమను దేల వ్రారె నా, బంగరుముద్దుఁబా
వురము...సారంగ. ౨. ౪.

౫. కార్యకారి కాకుండు, వ్యర్థమగు.

క. రాద్రం బడరఁగ నేసెను, రుద్రాస్త్రం బతని
మీఁద రూఢిగ నతఁ డా, రుద్రునియంశం
బగుటను, రాద్రాస్త్రము దేలిపోయె రభసం
బొప్పక. మొ. రా. సుం. ౧౮౪.

౬. ఓడిపోవు, పరాజితుడగు.

మ త్తకోకిల...అసంఖ్య యాదవశేనకుక్, తేలి
పోవక చక్కనయ్యెడుధీరు లెవ్వరు పోరు

లక. భార. ఆది. ౮. ౨౦౫. (దీలపోవక
అని ముద్రి. భా. ల. వ్యా.)

(వ్యవ) వాడు పరిక్షలో తేలిపోయినాడు.

తేలు¹. అ. క్రి. (క. తేల్.) గ. (జలాదులలో)
మునుగక మీడికి వచ్చియుండు.

సీ. అడుగున బడక రత్నాకరంబున దేలి నడ
తెంచుజీవరత్నంబు లనఁగ. దశా. ౨. ౨౩౮.

ఉ... తోరపు నెత్తురు టేలులందు బై, దేలెడు
పీనుగుల్ గలిగె ధీరత బోరెడురెండు సేన
లక. ఉ. రా. ౩. ౧౨.

క. వ్రేల గి రెత్తికప్పుడు, తేలఁ దె మట్టాకు
మీఁద తెలియర వేమా. వేమన. ౩. ౨౭౯.

౨. స్నానముచేయు; జలములో క్రీడించు, ఓల
లాడు.

ఉత్సాహ. తీల మనుజుఁ డెవ్వఁడే బిలిప్పిల్లా
తరంగిణి, దేలి శ్రీ త్రివిష్టపేతుఁ ద్రిపుర
మధను శశికళా, మాళిఁ బూజసేయు...
కాశీ. ౬. ౨౭౮.

క. తల నీగంగాతీరము, చిలికినవాఁ డీశ్వరుండు
చేరెడు లోఁ గోఁగలిగిన దరఁగలఁ దేలం,
గలిగిన దస్తపిమ లెన్నఁగాఁ దర మగు నే.
విజ. వి. ౧. ౫౪.

కా. సంసారవసారమ స్థ సుధాసారంబునం
దేలఁగల. ఉ. హరి. ౨. ౭౨.

౩. బేలుపకు, వంచితుడగు, మోసపోవు.

క. మానసమున కుబ్బు వగయుఁ, దే నోపుం బను
లు బుధుండు దేలఁడు రెంటుక. భార.
శాం. ౩. ౨౮.

౪. (ఆలసట, మైకము మున్నగువానిచే కన్ను
లు) తిరుగుడువకు, భ్రమణమునొందు.

మ... కన్నుగవ దేలక మోవి నిట్టూర్పులక,
గమలక... పి. శకుం. ౨. ౧౯౨.

ఉ. తేలెడుకన్నుదోయి వడదేరెడుముద్దు మొగం
బు... పాండు. ౩. ౬౫.

౫. తృప్తినొందు; సుఖించు; ఆనందించు.

చ... బంధరసభ వాసనాపవనపారణఁ దేల న
లందె గమ్మరిక. మనుచ. ౫. ౫౮.

క. నీపట్టు గలుగువాడై, చేపట్టుం గుంచ మొనచే
లువుని నొకనిం, జేపట్టి రతులఁ దేలక... శుక.

౧. ౭౭.

గీ... అర్చనాద త్తచందనచర్చదేలి. ఆము. ౨.
౭౩.

సీ. ఆత్మనిశ్శృంకత నద్వైతి వై తేలి కృత్రిమ
ద్వైతతఁ గ్రీడసలుపు. కవిరా. ౧. ౧౭౪.

౬. (త. తేలు.)- కష్టములనుండి- విడివడు, (చి
క్కనుండి) తొలఁగు.

వా. ఆవ్యవహారమునుండి నేను తేలు ఉపాయ
మేదో నాకు చెప్పము.

౭. (పరిక్షాదులలో) విజయమునొందు.

వా. ఆపరిక్షలో ఎంతమంది తేలినారు ?

౮. పాడచాపు, కనఁబడు; ఏర్పడు, వ్యక్తపడు.

ఉ. బెంగ విడంగ గెంటి యటఁ బెంటిని గానక
తేలిపోయి చిత్రాంగివిచిత్రరత్న భవనాంగ
ణసీమను దేల వ్రాలె నా, బంగరుముద్దుఁబావు
రము... సారంగ. ౨. ౪.

చ... నెలవుల్ వెసనాకుచుఁబోయె వృక్షమం,
డలికయి తేలుచుక... ఆము. ౩. ౨౨.

(తూలుచుక. వావిళ్ల. పా.)

(వ్యవ) కుటుపునకు మొన తేలలేదు.

తెక్కలు పరిక్షించిచూడగా రెండువేల
రూపాయలబాకీ తేలినది.

౯. పరిష్కృతమగు, తీర్పబడు.

(వ్యవ) వ్యవహారము తేలలేదు.

వారి కుభయులకు వ్యాజ్యము తేలలేదు.

స. క్రి. వ్యక్తముచేయు, పైకి రానిచ్చు.

(వ్యవ) గంభీరచిత్తుడగు మక ఈరహస్యము తె
లిసినను అతఁడు మాటతేలఁడు.

జ. తేలఁజూచు, తేలఁబలుకు, తేలగింపు, తేల

గిలు, తేలవాడు, తేలవైదు, తేలాడు, తేలిండు, తేలింపు, తేలిక, తేలిపోవు, తేలుచు, తేలువాడు.

తేలు¹. వి. వృశ్చికము, కొండితోకుట్టు ఒకానొకవిషజంతువు.

చ. బలితపుండ్రేలు మైనమునఁ బన్ని... నైష. ౬. ౧౪౧.

సా. దొంగను తేలు కుట్టివట్టు (వైకి చెప్పకొనుటకు నీలులేని విషయము నోరుమాసికొని కప్పిపుచ్చవలసివచ్చినప్పుడు దీనిని వాడుదురు.)

సీ. పట్టెబో దొంగఁ దేలుట్టిన టివి డాచి కొంచుబోవక మెళుయించు పట్టు. కళా. ౨. ౭౯.

ఉ. అత్తటినిప్పు ద్రొక్కినట్లు శాదలఁ దేల్గానినట్లు లావ ను, వైత్తుగఁ ద్రావినట్లు... పాండు. ౫. ౧౦౯. (తేలుకొను=తేలుబాధనొందినట్లు అనిభావము.)

జ. తేలుకొండి, తేలుబాణము, తేలుమణి, తేలుమీను, తేలుమొన, తేలురాశి.

తేలుకొండి. వి. (తేలు² + కొండి) ౧. తేలుతోడకొన.

౨. వృశ్చికాల్లికి. (శ. ౪).

గీ. తేలుమొనచెట్టనంగను దేలుకొండి, నాగమను వృశ్చికాశ్యాఖ్య... ఆం. భా. ౨. ౬౬.

తేలుమే(ల్పు)=తేలింమే. స. క్రి. (✓తేలు¹) ౧. నీటిమీఁద తేలునట్లు చేయు.

సీ. విస్తారసంసారవిషరాశి దాటించుధీరునకు ను వారిఁ దేల్పు పెంత. దశా. ౪. ౨౩౦.

౨. ముంచు; స్నానమాడించు; అభిషేకించు.

చ. తెరలక వారుఁ దద్రథముఁ దేల్చిరి తూపులవెల్లి... భార. ద్రో. ౨. ౪౨.

గీ. విఘ్నంబు విఘ్నంబుఁ బెట్టుటకుఁ దేల్చె

భీమ. ౨. ౪౨.

గీ. అవనిదివిజుండు మణికరి కాదిపుణ్య, తీరముల యందు దేహంబు దేల్చితేల్చి. కాశీ. ౩. ౨౨౫.

క. చేగానుఁగాడుచెఱకుం, దీగెరసంబునఁ బురారిఁ దేల్పక నుడువక. హర. ౧. ౧౮.

౩. (జలాదులయందు) విహరింపఁజేయు, క్రిడింపఁజేయు.

సీ. మనము మనంబునఁ బెనఁచి కేళికిఁ జొచ్చి సతిఁ దేల్చు సౌఖ్యరసంపునిట్ట. భార. విరా. ౨. ౩౯౦.

శా. ఆడం జిత్రము వాడవాడ ఘనకుడ్యస్వర రత్నద్యుతుల్, చూడంజూడఁగ మణుభీకరణతేజోరూఢచిత్రేక్షణ, క్రీడాదు సరమార్గసౌఖ్యరసవారిం దేల్చుఁ దత్పట్టన, క్రోడక్షోణి నటన్న సున్నపురముల్ గొండాట కర్తాంబులే. కాళ. ౧. ౧౮.

క... ఇక మీసంగీతమునకు నీడు లేదు జగమున నని పలికి మోదగరిమం దేల్చెక. కళా. ౨. ౩౭.

౪. సంతోషపెట్టు, ఆనందింపఁజేయు.

మ... వలీముఖాగ్రణుల కంతో వేడ్కఁ బుట్టించి... కాకుత్స్థరత్నంబు మన్ననలక దేలిచె వారు నుండి రమితాసందాభి నోలాదుచుక. ఉ. రా. ౫. ౨౭౮.

గీ. ఒకతె రతిఁ దేల్చి కాఁక నొందొకతెఁ ద్రేల్చి. ఆము. ౫. ౫౪.

ఉ. నామొగమోటుకై వలనినాటకముల్ ఘటియించి రుక్మిణీ, కామినిమీఁదటం గలుగు గౌరవముం గృపయుం బ్రియంబుం దా, నేమియుం గాననీక యిటు నిన్నిదినంబులు నన్నుఁ దేల్చెనో, తామరసాక్షి మెచ్చవలదాముర

నాననదేవికృత్యముల్. పారి. ౧. ౯౯.

౧. ప్రస్తావించు.

కా...సభి యెల్లియే, గానీ నీనుడి దన్నోజ్జు
గుణముల్ గానీ తదన్యాయముల్, గానీ డిం
దినచింత నీ కతనిపై గా కవ్వరిం దేల్చెదే.
ఆము. ౧. ౫౯.

౬. పరిష్కరించు, నిర్ణయించు.

(వ్యవ) వాఁ డీవ్యవహారము శీఘ్రముగాఁ దేల్చి
నాడు.

౭. వైకి జెప్పు, వ్యక్తముచేయు.

(వ్యవ) తుద కీవిషయములో వాడు తన యభి
ప్రాయము తేల్చినాడు.

౮. (వర్ణాదుల నుచ్చరించుటలో) ఊదకుండు,
ఒత్తకుండు.

ఉదా: 'వానిబ్రదుకు' అనుదానిలో 'బ్ర' తే
ల్చి పలుకవలయునుగాని ఒత్తి పలుక రాదు.

తేలుబాణము. వి.(√తేలు²) ఒకవిధ మైనబాణ
సంచు.

వ...తాటిబాణంబులు దేలుబాణంబులు...మొ
దలగు బాణవిద్యలవైఖరులు చిత్రవిచిత్రం
బులుగాఁ జూపుబాణకారులును... హంస.
౩. ౨౯.

తేలుమణి. వి. (తేలు² + మణి.) తేలుకొండి²
వృద్ధికాళికి. (శ. ర.)

తేలుమీను. వి. (√తేలు²) మత్స్యవిశేషము,
చిలిచిమము, కిక్కిసకసపునం దుండుతేలువంటి
చేప. (శ. ర.)

ఉ...ముల్, తొల్లిక తేలుమీ నసుకదొందును
బిత్తడికాను మల్లమీ, నల్లెయు గండె రొ
య్య పర కాదిగఁ జేపలఁ బట్టి బెట్టుగఁ.
ప్రబంధ. ౧౯౫.

సీ. మిసిక ల్లురుజు తేలుమీను తొల్లిక తాతి
గొరక మాపురమును గుంటముక్కు. హంస.

౪. ౧౮౨. (మేను. ముద్రి.)

తేలుమొన = తేలుకొండి (√తేలు²) వృద్ధికాళికి. తేలు

కాళికి. ఆం. భా. ౨. ౬౬.

తేలురాశి. వి.(√తేలు²)-జ్యోతి-వృద్ధికాళి.

తేలువాటు. (తేలు¹ + టాటు) అ. క్రి. జనించు,
పుట్టు, కలుగు. (శ. ర. ప్ర.)

చ...హృదయంబున సత్కృప తేలువాటఁగాఁ
గనుఁగొని...రుక్మా. ౧. ౩౩.

తేవ. వి. ఉత్సవవిశేషము.

గీ... పండు వనఁగ, నుత్సవము తద్విశేషంబు
లొప్పుఁ దేవ, తంతు సాకము నంపు జాతర
కొలు పన. ఆం. భా. ౧. ౧౪౩.

తేవనము. సం. వి. అ. న. ౧. క్రీడ. ౨. కేళీ
వనము, ఉద్యానము, ఆటతోట. ౩. పాద
చారణము, కాలినడక.

శ్లో. తేవనేన వనం గత్వా నదీస్తీర్వా బహూ
దకాః. సం. రామా. బాల ౧. ౩౦ (చూ. వ్యా.
"తేవనం పాదచారణ మితి సంప్రదాయః") ;

ద్వి. తేవనంబునను నెంతే వనంబునను, బావన
మునిచర్యఁ బరఁగుసంయముల. రం. రా.
బాల. ౫ పా. ౩౦. పం.

త్రై

త్రైతిడికము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) చింత
పండుతోఁ జేయఁబడినది. (పులుసు. మొ.)

త్రైక్షుము. సం. వి. అ. న. తీక్షణము, తీక్ష
మగుట.

త్రైజసము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) ౧. తేజస్సం
బంధమైనది. ౨. తేజోవికారమైనది. ౩. సువ
ర్ణాదిధాతు వికారమైనది. వి. అ. పుం. ౧. రాజ
సగుణము. ౨. (వేదాంత) తేజోమయాంతఃకరణ
యైక్యాత్, చైతన్యభేదము.

న. ౧. వెండి బంగారు లోనగుధాతు ద్రవ్యము.

న. తేలు.

తేలుమొన = తేలుకొండి (√తేలు²) వృద్ధికాళికి. తేలు

తైజసావర్తని. సం. వి. ఈ. శ్రీ. సువర్ణాది
లూహములు కరంగుమాన.

తైతిక్షుండు. సం. విణ. (అ. ఈ. అ) తితిక్షాశీ
లుడు, ఓర్పు గలవాడు.

తైతిలము. సం. వి. అ. పుం. గ. గండకమృగ
ము, ఖడ్గమృగము. ౨. మండెగ, భక్ష్యవిశే
షము. న. (శ్రీతి) నాల్గవకరణము.

తైతిలుండు. సం. వి. అ. పుం. వేలుపు, దేవుడు.

తై త్తిరిము. సం. వి. అ. పుం. తి త్తిరిపక్షి.
న. తి త్తిరిపక్షులసమూహము.

తై త్తిరికుండు. సం. వి. అ. పుం. తి త్తిరిపక్షుల
వేటుకాడు.

తై త్తిరియకుండు. సం. వి. తై త్తిరియండు.

తై త్తిరియము. సం. వి. అ. పుం. కృష్ణయజుర్వే
దము.

తై త్తిరియుండు. సం. వి. అ. పుం. తై త్తిరియకా
భాధ్యేత, కృష్ణయజుర్వేదము చదివినవాడు.

తైమిరము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ) తిమిర
(చీకటి) సంబంధ మైనది. వి. అ. పుం. కంటి
తిమిరరోగము.

తైరు. (త. తైర్) దధి, పెరుగు.

ఉ. వడ్డన జూపి రంతచెలువల్...లడ్డువా,లి
డ్డన లానవాలు చలియింపనితైరులు...పాం
చాల్. ౪. ౪౨.

గీ. పాలు ఫలములు నెడనీళ్లు పానకములు,నూ
రుబిం డ్లూరుగాయలు తైరు సాంటి, పాంకు
లవణంబు...ఘటికా. ౨. ౧౬. (శొంఠి.
వ్రాతప్రతిపా.)

తైర్థము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ) గ. తీర్థమునకు
సంబంధించినది. ౨. తీర్థమందు ఇయ్యదగినది.
(దానాది) ౩. తీర్థరూప మగుఆయనానము
నుండి వచ్చినద్రవ్యాది. (శ్రీతి)

ఆవాయముగా వచ్చుధనము మున్నగునది.

తైర్థికుండు. సం. విణ. (అ. ఈ. అ) తీర్థసేవ
చేయువాడు.

తైలంపాత. సం. వి. అ. శ్రీ. సువ్వులు పడుట
కలది- గ. స్వధ, పితృదేవతలకు చేయుహవి
ర్దానము. ౨. స్వధతో గూడినశ్రాద్ధము.

తైలకందము. సం. వి. అ. పుం. తిలచిత్రపత్ర
కము అనువృక్షము, ఒకజాతికంద శ్రీ.

తైలకము. సం. వి. అ. న. స్వల్పతైలము.

తైలకల్క-జము. సం. వి. అ. పుం. తెలికపిండి.

తైలకారుండు. సం. వి. అ. పుం. గాండ్రవాడు,
తెలికవాడు.

తైలకిట్టము. సం. వి. అ. న. తెలికపిండి.

తైలచౌరిక. సం. వి. అ. శ్రీ. తైలమును దొం
గిలించునది- గ. బొద్దిక, బరితెపురుగు. ౨.
గబ్బిలము.

తైలద్రోణి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. నూనెతో నిండి
నతొట్టి.

తైలధాన్యము. సం. వి. అ. న. తైలము తీయుట
కుపయుక్త మగుధాన్యము. (శ్రీ. తిలకతనీ
చ తోరీచ త్రివిధశాపి. సర్వప, ద్విధా రాజీఖ
సజ్జైన బీజం కాసుంభసంభవమ్, ఏతాని తైల
ధాన్యాని...వా.చ.)

తైలప. సం. వి. అ. శ్రీ. -నూనెత్రాగునది-
గ. బొద్దిక. ౨. గబ్బిలము.

తైలపర్ణకము. సం. వి. అ. పుం. గ్రంథిపర్ణవృ
క్షము, గండివనముశ్రీ.

తైలపర్ణి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. గ. చందనము; పీత
చందనము (శ. ర.) ౨. సిహకము, చిల్లమడ్డి.
(ఇది దేవదారుబంకచే చేయబడి సరళద్రవమ

నదేగుగలది.)

తెలపాయిక. సం. వి. ఆ. శ్రీ. ౧. బొడ్డిక.
౨. గబ్బిలము.

తెలపింజము. సం. వి. ఆ. పుం. అడవినువ్వులు.
(వనావధినిఘంటువు.) తెలనువ్వులు(విల్యము)

తెలపిపీలిక. సం. వి. ఆ. శ్రీ. చిన్నయెఱ్ఱచీను.

తెలపీతుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) పీతతెలుఁ
డు, తెలము త్రాగినవాడు.

తెలఫలము. సం. వి. ఆ. పుం. ౧. ఇంగుది,
గారశి. ౨. నువ్వుమొక్కశి.

తెలభావిని. సం. వి. ఈ. శ్రీ. నూనెను పరిమ
లింపఁజేయునది, విరజాజిశి.

తెలము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ)- తిలసంబంధ
మైనది. వి. ఆ. న. నూనె. (ఇది ఏరండాది
శబ్దపూర్వక మైనపుడు తత్తద్ద్రవద్రవ్యమును తె
లియఁజేయును. ఏరండతెలము. మొ.)

తెలయంత్రము. సం. వి. ఆ. న. నూనె తీయు
యంత్రము, గానుగు.

తెలవల్లి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. లఘుశతావరి, పిల్ల
పీఠచరశి.

తెలసాధనము. సం. వి. ఆ. న. తెలమును పరిమ
లింపఁజేయునది, తక్కిలముశి.

తెలస్యంద. సం. వి. ఆ. శ్రీ. ౧. శ్వేతగోకర్ణి,
తెలచాగశి. ౨. కాకోలి, కారుకొల్లశి.

తెలాంబుక. సం. తెలపాయిక.

తెలాగురువు. సం. వి. ఈ. పుం. దాహాగురు నను
సుగంధిద్రవ్యవిశేషము.

తెలాటి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. — తెలము రాచుటచే
దీనివిషముపోవును — వరట, కందురీగ. (వాచ).

తెలాభ్యంగము. సం. వి. ఆ. పుం. తెలము నొ
డలికిపూసికొనుట, నూనెతో తలఱుటకొనుట.

తెలాభ్యంజనము. సం. వి. ఆ. న. = తెలా
భ్యంగము.

తెలి. సం. వి. న్. పుం. గాండ్లవాడు, తెలిక
వాడు.

తెలిని. సం. వి. ఈ. శ్రీ. ౧. దీపపువత్తి. ౨.
గాండ్లది, తెలికది. ౩. ఎఱ్ఱచిన్నచీను, తెలిపి
పీలిక.

తెలీనము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) తిలలు పండు
నది. (పాలము)

తెలము. సం. వి. ఆ. పుం. (తివ్య- పువ్య-
నక్షత్రయుక్తపూర్ణిమ కలమాసము) పువ్యమా
సము.

తొ

తొంక = తోక. వి. (√తొంగు) వాలము, పుచ్చ
ము.

సీ. తొంకతోఁ జుట్టి కడంక మింటికి వైచి నిడు
నాల్కపాలిందిఁ బుడమిఁ గడపి. అచ్చ.
రా. సం. ౧౦౪. (శ. ర. పా.)

తొంగలి¹. విణ. (√తొంగు- త. తొంకల్.)
౧. వాలునది, త్రేలాడునది.

సీ. ధవళాక్షి తొంగలితటచు తెప్పలచెన్నుకప్ప
నుచీకటి గవియుదేర. భార. విరా. ౨. ౩౭.

వ. మఱియు... పసిండియాయగంబున సుతీయ
సురంగంబుగాఁ దొంగలిపట్టియం గట్టి చె
న్ను మిగులం గైసేసిన. తు. సం. ౯. ౨౨౪.

సీ. తొంగలిమృదులశార్దూలచర్మము గట్టి బూ
తి మై దగ నెఱుఱుత పూసి. కాళి. ౪.
౧౫౯.

౨. స్రవించునది. (శ. ర.)

ఉ. తొంగలిపువ్వుఁదేనియలఁ దూఁకొని మత్తిలి
తు మైదల్ పయి, బొంగుచు వ్రాల...
యయా. ౪. ౧౬.

తొంగలి². విణ. (త. తొంకల్) సాంద్రము, దట్టము.
సీ... కప్పలు తొంగలు నగుపక్షికాలికల నొ

ప్పు...ఆము. ౬. ౯౮.

వి. గ. దీ ప్రి, కాంతి.

సీ. మహనీయుచును మయమంజీరములు పూని ప
సిండితొంగలిపచ్చపట్టు గట్టి. పద్ద. ౯. ౨౦౧.

౨. గొడుగు; రాజచిహ్న మగుగొడుగు.

సీ. సతులనీలాలకద్యుతి దొంగలించె నాఁ గ
ప్పారి జల్లితొంగళ్లు గ్రాల. కు. సం. ౮.
౩౬. (జల్లితొంగళ్లు = కుచ్చులు గలగొడుగు
లు).

చ. పుడమి పదాతివాజిజహురిత మై తనరంగ
వానిపై, గొడుగులుఁ బీలితొంగళ్లుఁ గుం
చెలుఁ గ్రిక్కిఁజీయంగ...కు. సం. ౧౧.
౧౯౧. (పీలితొంగళ్లు = నెమలియాఁకల
తో చేసినరాజచిహ్న మగుగొడుగులు.)

౩. బ=తొంగిళ్లు. (బట్టపింజేలు.)

ద్వి. బంగారుజగిమించు పట్టుతొంగళ్లు, నంగిక
మైనదిం డలవడఁ గట్టి. ద్వి. భాగ. ౧౦.
(చి. ని.)

తొంగలితొప్ప=ఘనపక్షము, దట్టమగు వెండు
కలుగలకంటి తొప్ప.

సీ. ఘనపక్షసంజ్ఞ దొంగలితొప్ప లన మీలు...
ఆం. భా. ౨. ౧౪౪.

క. తొంగలితొప్పలమెలుఁగులు, తొంగలిగా
నుమేను వదనతోయరుహంబుక, రం గారఁ
దల్పమున న, య్యంగన నిద్రింపఁ జూచి...
పొడ. ౨. ౪౭. మనుచ. ౨. ౩౨.

జ: తొంగలించు, తొంగలిగాను.

తొంగలించు. అ. క్రి. (✓తొంగలి.) గ. ప్రకా
శించు; వ్యక్తమగు.

సీ. ధూళి పైఁ బొరసినఁ దొంగలించుట మాని
లావణ్య మెడలినలతికభంగి. భార. విరా.
౧. ౨౯౪.

చ. అనిన మురాంతకుండు దరహాసము మోము
నఁ దొంగలించ నో, వనజదళాక్షి నీకుఁ తగ

వా యిటు లాడుట...ఉ. హరి. ౨. ౭౯.

వ...సంగరకాతుకంబు మొగంబులం దొంగలిం
ప నగిరి...భార. భీష్మ. ౧. ౯౫.

౨. (పుష్పము, మనస్సు మొ) వికసించు.

సీ. కామినీమాన మేఘశ్రేణి విరియంగఁ దొగ
తెలుగుంపులు దొంగలింప. పారి. ౨. ౪౯.

గీ. తోచినను దనచి త్తము తొంగలింప, గాడ్పు
పట్టిని నిండాఁగ గొఁగిలించి. సీతావి. ౨.
౧౩౧.

౩. విజృంభించు, చెలరేగు.

వ...ధృష్టద్యుమ్నుండు ద్రోణాచార్యుపయిం
గవిసిన నతండు.

గీ. నూతు నొక్కవాలమున సుక్క నేసి, య
శ్వముల నాలుగింట ను బృడఁగఁ జేసి, సిడము
నడిమికి వెనఁ ద్రుంచె వెడఁదవాతి, దొడ్డతూ
పునఁ గురుసేన దొంగలింప. భార. భీష్మ.
౨. ౪౯.

౪. వర్ణలు, పెరుఁగు.

ఉ. ధర్మమునకే ధనంబు సతతంబు ప్రవృద్ధి
ము గా ధనంబునకే, ధర్మము తొంగలింప
ధనధర్మవిరోధులు గానికామభో, గోరుల నొ
ప్పుసంస్కృతిమభోదధిఁ దేలుచు...మార్క.
౩. ౨౭౬.

ద్వి. మట్టంపుఁజిగురురెమ్మలు తొంగలించి, దట్టం
పునన లొత్తి తళతళ మించు. నవ. ౧.
౧౧ పా. ౧౩ పం.

౫. అధికమగు, అతిశయించు.

క. అని యాశ్చర్యభయంబులు, దనమోమునఁ
దొంగలింప దనుజాధిపుఁడు...భాగ. ౩.
౬౪౦.

క...ఒడ లా, రటపడఁగ నుండె నపు డ, చ్చట
మంగలి తొంగలించుసంత్రాసమునకే. కేం.
పంచ. ౧. ౨౭౪.

౬. నిక్కు.

ఉ. అన్నవకానుదీగ యసియాడగఁ బయ్యెదఁ
విక్కటిలుచుక, జన్నలు తొంగలింప...
మై ౧. ౧౩౪.

౭. పొంగివారలు.

చ. కని యతిభక్తిపూర్వకముగా ధరఁ జూగి
నమస్కరించి లేచి నిలిచి ఫాలభాగమునఁ
జేతులు సేరిచి సమదాశ్రపుల్, కనుఁగవఁ
దొంగలింపఁ బులకముల నంగము విస్తరింప
న, త్యనపమలీలతోడ గొనియాడెను భక్తి
రసార్ద్రచిత్తుడై. విక్ర. ౨. ౨౨౧. (జాటు.
అని. శ.ర.)

౮. పరవశమగు.

ఆ. నీముఖాంబుజాతనిర్దుకహరికథా, మృతము
ద్రావఁ ద్రావ మేను పొదలె, వంత మానె నీరు
వట్టు నాకలియును, దూరమయ్యె మనము
తొంగలించె. భాగ. ౧౦. పూ ౧౧.

తొంగలిగొను. అ. క్రి. (తొంగలి² + కొను)
తొంగలించు, ప్రకాశించు.
పోడ. ౨. ౪౭.

తొంగలిపాట్లు. వి.బ. ($\sqrt{\text{తొంగలి}}$) నమస్కా
రము.

రగడ. కృష్ణకోటి యను డే. త్రములోనిమ, ధుద్వి
మనకు నిదె తొంగలిపాట్లని. హంస. ౪.
౨౧౩.

తొంగిళ్లు. వి. బ. ($\sqrt{\text{తొంగు}}$) ౧. పొత్తులు,
మెత్తనిసన్నని. పాఠగుడ్డలు.

ద్వి. తొంగిళ్లపై నిడి లింగమూర్తికిని, నంగనగా
వింతు నభ్యంజనంబు. బ. స. పు. ౩. ౩౩౪.

౨. బట్టపింజెలు.

ద్వి. అంగిటిముల్లాత్తు నందంద వ్రేలఁ, దొంగిళ్లఁ
గార్నిరు దో నెత్తి పిడుచు. బస. పు. ౩.
౩౪౧ పం.

తొంగు. అ. క్రి. (క. త. తొంగు) వంగు, వా

లు; అపసరిల్లు, తొలఁగు.

సీ. నడుముఁ బట్టుక నిల్వఁబడియుఁ గూర్చుండి
యుఁ దొంగి దోగియుఁ గొన్నిజంగ లరిగి.
కాళ. ౩. ౧౮౩. (తొంగి తొంగియు, చి.
వి. పా.)

ఆ. గిరులదరులయెడల నురుగుహాగ్నహములఁ,
దొంగి తొంగి చూచుఁ దోయజాక్షి. భార.
ఆర. ౨. ౯౪.

క. అంగన యిన్నాళ్లును ముని, చెంగటికిం బాటి
పాటి సేవలు గావింపంగాఁ బోదువు నేఁ
డట్లు, తొంగియుఁ జూడ వతఁ డేమిదోస
ము సేనెక. విజ. వి. ౩. ౨౯.

ద్వి... తొత్తడిసంపద తొంగెఁ దత్త ణము. బస.
పు. ౪. ౧౧౧ పా. ౨౯౨ పం. (ప్రాతప్రతి
పా. 'తొలఁగె' కొత్త. పా.)

తొంగియుఁడు=తొంగుండు. (శయనించు.)

గీ. ఇందఱకు నిట్టి నీమర్మ మెఱుకపడఁగఁ, దొ
డరి బయ లేల పడితివే తొంగియున్న, సుం
కరీ తలమాటుకు సుంక మెంత, యనుట యి
ట్లుచెల మోస మగుఁ గదమ్మ. చమ. ౩.
౫౨.

జ: తొంక, తొంగలి¹, తొంగలిపాట్లు, తొంగిళ్లు,
తొంగుండు.

తొంగుండు. ($\sqrt{\text{తొంగు}}$) అ. క్రి. శయనించు,
పడుండు.

మ. తలపోయక దమపంచతిన్నియలమీఁదక
జంగములో వోలే నిచ్చులుఁ దొంగుండెడు
కన్న గాండ్రు విని... కాళ. ౪. ౫౨.

సీ. తొంగుండ మంచంబు దొర లే దని కృశి
ప బంటున కబ్బునే పట్టుపఱుపు. రామలిం.
౮౫.

తొంట. వి. ౧. త్వక్కు; వృక్షచర్మము, చెట్టు
పట్టు.

ఆ...తొంట చెక్కు తడప యంట త్వగాభ్య
యా. ఆం. భా. ౨. ౩౭.

౨. వామియొక్క మొదలు.

సీ. వామి యటంచన వజలును దృఢతతితొంట
యనంగఁ దన్నుము :దనరు. ఆం. భా. ౨.
౭౭.

౩. కసవువెంటి. (శ. ర. ప్రా.)

జ: తొంటచేయి.

తొంటచేయి. వి. (తొంట + చేయి) ఈచవో
యినచేయి.

ద్వి. ప్రాకృపం డ్లాడి వెల్వడఁగ నేత్రములు,
చీకిలించుచు దొంటచేతులు దాల్చి. అ.
మ. క. ౫. ౨౩౪ పా. ౨౦ పం.

(ఇట్లే తొంటకాలు మొ.)

తొంటచేతివాడు = ఈచవోయినచేయి కలవా
డు.

గీ...కుకరుండు పరఁగుఁ దొంట, చేతివాఁ డన
శ్రీమాతృభూతలింగ. ఆం. భా. ౨. ౧౨౧.

తొంటజొన్న = నిష్పముట్టించిన కసవువెంటి.

(ప్రా.)

తొండ. వి. సరటుము, కృకలాసము, ఒకజాతి సరీ
సృపము.

సీ. నమ్మి యున్నను గ్రమ్మి దొమ్మి నేయు నటంచు
నెమ్మిరూపు సురాధి నేత దాల్చి, నొండు
చూడండు మూర్ఖుండు మండు నటంచుఁ దొం
డయై గండాటి యుండె ధనదుఁడు...ఉ.
రా. ౩. ౧౪౧.

సీ...తోచు నూసరవెల్లి తొండ యనఁగ, సర
టంబు...ఆం. భా. ౨. ౮౭.

౨. దాసుఁడు, భక్తుఁడు.

ద్వి. తుదిని సంఖ్యాత్మతొండ లై యుండి, బ్రదు
కంగఁ గోరునీపరిచారజనులు. ద్వి. పరమ.

౩. ౨౧౨ పా. ౫ పం. (చి. ని.)

తొండలువిడిపించు=తొండరవెల్లి.

(వ్యవ) వాడు సా మ్మిచ్చుదాఁక తొండలువిడి
పించినాడు.

జ: తొండరూపురిక్క.

తొండపుద్రాడు. వి. (తొండము + ద్రాడు) మో
టగూనతోకకు కట్టెడుద్రాడు. (దీనిని తొం
డాపుద్రా డందురు. శ. ర.)

తొండపుదోమ. వి. (తొండము + దోమ) నిడు
పుముక్కు గలయొకజాతిపెద్దదోమ, ఘోషిక,
ఏనికదోమ.

తొండము. వి. (సం. తుండమ్.) ౧. గజహస్తము.

ఉ...బా, ల్యాంకవిచేష్టఁ దొండమున నవ్వలిచ
నబలింపఁ బోయి...మనుచ. ౧. ౪.

గీ. తొండ మనఁగను దుండాభ్య తోచు...
ఆం. భా. ౨. ౧౯౪.

౨. మోటగూనతోక, మోటగూనలోనినీరునూ
టిగా బోదెలో పడుటకు అడుగున కుట్టిన ఏనుఁ
గుతొండమువంటితోలుగొట్టము.

జ: తొండపుద్రాడు, తొండపుదోమ.

తొండరడిప్పొడి. వి. పన్నిద్దతాళ్వారులలోనొకఁ
డు, విప్ర నారాయణుడు. (భక్తాంఘ్రి రేణువు
అని సంస్కృత నామము.)

గీ. భక్తులకుఁ దొండ రంఘ్రి శబ్దమునఁ కడియు, రే
ణునకుఁ బొడి యనియు నీరీతి ద్రవిడ, భాషఁ
బరఁగుటఁజేసి తద్భాషజనము, లతనిఁదొం
డరడిప్పొడి యందు భువిని. వైజ. ౧. ౭౫.

తొండరడిప్పొడియాళువారలు = తొండరడిప్పొ
డి. (పూజ్యార్థమున బహువచనము.)

తే. అనఘ తొండరడిప్పొడి యనఁగ బరఁగు,
నీకు నాళ్వారి పేరు నాఁ గాక యనియె, నతఁ
డు తొండరడిప్పొడియాళువార, లనఁగ బ్ర
ఖ్యాతిఁ జెలువొందె నవనియందు. వైజ. ౪.
౧౩౫.

తొండరూపురిక్క. వి. ($\sqrt{\text{తొండ}}$) పువ్యమీ
నక్షత్రము. (శ. ర.)

తొండాడు. స. క్రి. త్వరపఱుచు. (చి. ని. శ. ర.)

తొండి=దొండి వి. రంధ్రము, తూటు. (చి. ని.
శ. ర.)

తొండు¹. వి. తృణవిశేషము.

గీ. వేరుతొండ్లిగి తొండును మారువెల్లి, కదురు
తుంగాకు తుంగలు కలయ విడిచి. హంస.
౫. ౪౭.

తొండు². విణ. ప్రాలుమాలినవాడు, సోమరి.
(శ. ర.)

సీ. మదట తొండొరు తొండు మదల మాలు
గుఱబోతు చండి సోమరి నలితిండికాడు,
దుండుబలి యనంగఁ దోచుఁ బ్రాల్వినవా
నిపే రై...ఆం. భా. ౩. ౬.

జ: తొండొరు.

తొండొరు. విణ. ($\sqrt{\text{తొండు}^2}$) ప్రాలుమాలిన
వాడు, సోమరి. ఆం. భా. ౩. ౬.

తొండ్లి. వి. పృథువిశేషము.

సీ. మట్టి విరిగి తొండ్లి మట్టతూ కిబ్బెడ...హం
స. ర. ౧౧.

తొండ=తొండు. విణ. (సం.తుందీ) బాజకలవాఁ
డు, తుందిలుడు.

సీ. తొండ నాఁ దొండు నాఁ దొడ్డు నా లండ
నాఁ దుందిలనామమై తోచుచుండు. ఆం.
భా. ౨. ౧౨౦.

తొందర. వి. (తొర + తొర- త. తొందరై. క.
తొందర. మ. తొందరమ్.)

౧. మిక్కిలి సంభ్రమము. ౨. సంభ్రమము.

౩. బాధ. (చి. ని. శ. ర.)

తొందరపడు. అ. క్రి. (తొందర + పడు) సంభ్ర
మించు. (శ. ర.)

తొందరపాటు. వి. ($\sqrt{\text{తొందరపడు}}$) తొందర
పడుట. (శ. ర.)

తొందళము. వి. రెండుమూడు దినముల కూరల
చేరినదప్పలము. (శ. ర.)

తొందు=తొండ. ఆం. భా. ౨. ౧౨౦.

తొంబ. వి. గుంపు, మూక. (గ్రా. వి. అని. శ. ర.)
జ: తొంబగిలు.

తొంబండ్లు. స. బ. తొంబదిమంది. (తొంబదికి
మహాస్తహత్యర్థకరూపము.)

తొంబగిలు. ($\sqrt{\text{తొంబ}}$) అ. క్రి. గుంపుగూడు.
లయగ్రాహి. సంబరము గావలసి తొంబగిలి దాన
వడిదంబము సహాయముగఁ బంబి త్రిదశుల్లు,
గ్రాంబునిధిఁ ద్రచ్చి యమ్మతంబు గొనఁజాలు
సమయంబు దొరకించితి ముదంబున ముకుం
దా. అప్ప. ర. ౨౫౨.

తొంబది. స. (తొమ్మిది + పదులు) తొమ్మిదిపదులు.
సీ...మద్ర, పతిమేన నతఁడు తొంబదితూపు

లడరించి యేసె...భార. కర్. ౧. ౧౧౪.

క. గురుపుత్రుఁడు తొంబదిశత, శరములఁ బావని
రథంబు సంవృతముగఁ జే, స...భార. కర్.
౧. ౧౦౨.

తొంబనూలు. స. (తొమ్మిది + నూలులు) తొ
మ్మిదివందలు.

గీ. తొంబనూలును దొంబదితొమ్మియును, జల
జములు పూజచేసెను శారపాణి. భీమ. ౬.
౬౮.

తొకతొక¹. విణ. ౧. తొక్కు, స్పృష్టముకానీది.
(పిల్లలమాట.)

చ. తొకతొకమాటలు నొసలఁ దుంపెనలాడె
డునుంగరంపువెం, ద్రుకలును గల్గి యిం పొడ
వుఁ గా సుతుబాల్యము తండ్రి కెంతయుఁ,
కవిరా. ౨. ౪౭.

౨. తడవబడునది. (మాట.)

క. ఒకలాగున మాటలు తొక, తొక్కలై చెడలం
గఁ జొచ్చె చుడిచుడి నెందే, నొకడ చనఁ
దొడఁగఁ గన్నులు, నెకలించుక చూడ
సాఁగె భీతి దలిర్పక. నిరం. ౪. ౬౬.

జ: తొకతొకలాడు.

తొకతొక². వి. నీళ్లు లోనగునవి ఉడుకునపుడు
పుట్టుధ్వని కనుకరణము.

(సముద్ర మధనవర్ణనము) వ... బాడబానలంబునం
దొకతొక నుడుకు నీరునుం గలసి నఖంపచం
దై... హర. ౬. ౫౯.

తొక్కుతొక్కు(క్కు)లాడు. (✓ తొక్కు) తొక్కు
లాడు, తొందరతో ఒకనినొకడు అతిక్రమించి
పోవు.

క. అవ్విబుధవరులు గురిసిరి, పువ్వులజడివాన
తావి బుగులుకొనంగా, మవ్వంపుఁగమ్మదేని
య, తువ్వరతండమున కళులు తొక్కుతొక్కు
లాడక. సుద. ౨. ౧౦౭.

ఉ. తెమైరకమ్మదావులకుఁ దేటిగము ల్తాకు
తొక్కులాడఁ దై, గ్రమ్మెడు తేనియల్ చె
మరు గాఁగ... సుద. ౫. ౧౨౨.

తొక్కు. (సం. త్వక్. త. తొక్కు) గ. చెట్టులో
నగువానితోలు, పట్టు. (చి. ని. శ. ర.)

౨. చర్మము, తోలు.

గీ. తొడవసంబు కళాసంబు తొక్కు తోలు, చ
ట్టనఁగ జర్త మలరు... ఆం. పదా. నర. ౭౦.

తొక్కుట=తొక్కుటము, త్రొక్కుటము. వి.

(✓ తొక్కు. త. తొక్కుడై=లేమి) ఒత్తుడు,
బాధ; లేమి, దారిద్ర్యము.

సీ. మది నున్న వనజారియెడకప్పు వైకి వెల్వడె
నాఁగఁ జన్దొన ల్నులుపు మీఱ, రిక్కరా
యని బాయఁ దొక్కుట గల్గిన ట్లాక్కట
మైకార్య ముప్పటిల్ల. శకాం. ౫. ౧౨౧.

తొక్కుటవడు=త్రొక్కుటపడు. ఆ. క్రి. (తొ
క్కుట+పడు) తొట్టుపడు; బాధపడు.

గీ. దైన్య మాకార మయినచందమున నున్న,
వానిఁ దమయన్నఁ గనుఁగొని వారు వెఱఁ
గు, పడి భయంపడి తొక్కుటపడి కటకట,
పడి దిగుల్పడి వడకుచు భక్తి జేరి. ఉ.
రా. ౬. ౨౦౫.

తొక్కుటపాటు. వి. (తొక్కుట+పాటు) తొ
ట్టుపాటు; బాధ.

చ. వలఁదపిఱుండుభారమున వారనితొక్కుట
పాటు మీఱఁగా, నిలవయి సాఁగి మ్రొక్కి
యిల యీశ్వరి నిట్లని యెంచె ధీరత. ఉ.
రా. ౭. ౪౩౪.

తొక్కుటము=తొక్కుట, త్రొక్కుట. (✓ తొ
క్కు).

(ఒత్తుడు, మర్దనము.)

క. తామరసనేత్రవీనుల, తో మొనసి జయింప
లేక తొక్కుటమున నెంతో మలఁకలఁ బడి
స్రక్కుచు, నేమటు శక్కులులు క్రాగి
వేఁగుచు నుండెక. రసిక. ౨. ౪౯. (శ.
ర. పా. 'త్రొక్కుటము' ముద్రి. పా.)

తొక్కిస. వి. ఇటునటు తిరుగుట, సంచరించుట.
జ: తొక్కిసలాడు.

తొక్కిసలాడు. ఆ. క్రి. (తొక్కిసలు+అడు)
ఇటునటు సంచరించు.

చ. నిలిచినవానిఁ గాంచి తగునే యిదె కప్పెర
దీసి యిత్తు నం, చిలు వడిఁ జొచ్చి యింత
వడి యేమియొ రోయుచు నుండి వట్టిచే, తులఁ
జను దెంచి నాడ విటు తొక్కిసలాడఁగ
నేమి హేతువు. హరభక్తవిలాసము. ౧.
ఆ. (చి. ని.)

తొక్కు=త్రొక్కు. స. క్రి.
(అణఁచు.)

చ. తొలితొలి యెల్లపాపములు దొక్కుచుఁ బ
లెడునట్టితియ్యపుంబలుకుల నమృతాహ్వా
యముఁ బలరుఁ జేర్కొను... నృసిం. 3.
గరఁ.

వి. (క.త.తొక్కు.) ఉప్పును కారమును చేర్చి
తోటిలోనలగఁగొట్టిన మామిడికాయముక్కలు
మున్నగువానిముద్ద.

చ...పచ్చ క్షూరుఁబిం డ్లూరుఁగాయలు మామి
డితొక్కులు...హంస. గ. ౧౦౫.

సీ. పుక్కిళ్ల వీడెంపుఁదొక్కు మెండుగఁ జేసి
కంఠగర్తంబులఁ గాఁపుగట్టి. వైజ. 3.2౦.

విణ. గ. ఆవృత్తమధురమైనది. (పలుకు)

గీ. బాలుఁ డొక్కొండు కొండొక్కొక సేతఁ,
బట్టుకొని యేను రక్కసుఁ గిట్టి చంపి,చులు
కఁ గా వత్తు మీ రేడ్వవలన దనుచుఁగలయ
నూరార్యఁ దనతొక్కుఁబలుకు లొప్ప.
భార. ఆది. ౬. ౨౬౦.

సీ. తాలిమి రససేవ సోలి ముద్దాడురాచిలుక
నా వెడదొక్కుఁబలుకు లొప్పె. కు.సం.
3. 3౧2.

దీనియాస్త్రేడితరూపము తొక్కుతొక్కు.

చ...ఏ దేది యేమేమి యనుచు ననుచుమదము
తొక్కునఁ దొక్కుతొక్కుపలుకులఁ బలు
కుచు...ఘటికా. ౨.౧౪౬.

౨. త్రొక్కివేసినది, పనికిమాలినది.

ఉ. అక్కఱినా త్రొక్కుండు గస వారసి తెచ్చని
కూతుచేతికిం, జెక్కుడుపాజ యాయ...ది
నాంతమునందు వచ్చి బల్తొక్కులు నామొ
గంబున విదుర్పును గొన్ని తృణాగ్రఖండ
ముల్. శుక. 3. ౪౧౦.

జ:తొక్కుతొక్కులాడు.తొక్కట, తొక్కటపడు,
తొక్కటపాటు, తొక్కటము, తొక్కుడు.

తొక్కుడు=త్రొక్కుడు. వి. (1/తొక్కు, త.
తొక్కు) ఒత్తుడు, సమరము.

ద్వి. తొక్కుడు ఘన మంచుఁ దొలగి నీల్చు
చును,నిక్కి చూచుచు మిట్టు లెక్కి చూ
చుచును. పండితా. మహిమా. ౨౪౨ పా.

తొగ¹=తొప. వి. గ. కలువ; ఎఱ్ఱకలువ.

సీ. కటికిచీకటితిండికరములగిలిగింత నెవ్వఁడు
తొగకన్నె నవ్వఁ జెనకు. ఆము. గ. ౧౯.

ద్వి. తొగలార యిఁకమిఁదఁ దొగ యెట్టిదను
చుఁ, దొగ లెల్ల జిడిమివైతురు పెచ్చుపె
రిగి. రం. రా. యు. ౨౩ పా. 3౦ పం.
రుక్మా. ౪. ౧3౨.

జ: తొగకంటి, తొగచెలి, తొగచెలితాయి,
తొగదాయ, తొగదోర, తొగనెచ్చెలి,
తొగపగదాయ, తొగమేలు, తొగరా,
తొగరాజు, తొగఁజేడు, తొగలగాదిలి,
తొగలవిందు, తొగలసంగడికాడు, తొగ
నూడు, తొగనూడుతా.

తొగ². వి. బాధ, కష్టము.

ద్వి. తొగలు వెట్టింతుము దుష్టారిసతులఁ, దొగ
లు జానకి యింక తొలగంగ వెచ్చు. రం.
రా. యు. ౨౩ పా. ౨౯ పం. ('సతుల
తొగలు' ముద్రి.)

జ: తొగలువెట్టు.

తొగ³. వి. (త. తొగె.) సమూహము.

చ...ఎ, మైలచెలిమిన్నకన్నుగవ మీఁదొగ
లదొగలం గలంచు... ప్రబంధ. 3౧౮.

తొగ⁴. వి.విధము.

గీ. తొగలగములబ్రదుకుతొగలు రాజిల్లంగఁ,
గడలి మిన్నముట్టి కడలుకొనఁగఁ, బొడిచె
శితకరుడు... భాగ. ౧౦ పూ. ౧౨౯౫.
(శ. ర. పా. 'తొగలు సంతసిల్ల దొంగలు
భీతిల్ల' ముద్రి. పా.)

క. నగరాట్టుచపలుసిరిజిగి, నగ రా మగరాల
జనులు నగరామొగముం, దొగరావగరా

వా తెజతొగ రాపొగ రానుచిగురుతో సరి

తొగరా. బహు. ౧. ౧౭.

తొగ⁵. వి. పక్షివిశేషము.

సీ. కైజు కక్కెర గువ్వ కల్లెడు కేరజ మాడెలు
తొగ గిజిగాడు కొరడు. మద. 3.౧౯౪.

తొగకంటి. వి. (తొగ¹+కన్ను.) కలువలవంటి
కన్నులుగల ఆడుది; ఆడుది.

క. జగములయెక్కిమీడ నినుంబొగడంగ బది
నూరనోళ్లప్రోడయుం బలుకుం, దొగకంటి
యుం బాలనిచో, దగునే పెరివార లెన్న
దగువా రనగక. అచ్చ. రా. బాల.
౬౪.

సీ. తొగకంటి కంటె యధ్వగమానలుంటాకకం
టకంబగునీకురంటకంబు. అచలా. ౨. 23.

తొగచెలి. వి. (తొగ¹+చెలి) కలువలచెలికా
డు, చంద్రుడు.

చ. పగడపుండీగలో తళుకుబంగర భామలూ
...తొగచెలితున్నలో మరునితూపులూ...
యందముల బొలురు నీటుగ నాటచేడియ
ల్. నీలా. ౧. ౪౦.

తొగచెలితాయి. వి. (తొగ¹+చెలి+తాయి)
చంద్రకాంతశిల.

చ. తొగచెలితాతిజోతి హిమతోయము జిల్క
గిరీటిపచ్చతా, నిగనిగ లల్క ముత్తియపుని
గ్గులు ముగ్గులు పెట్ట...చం. రా. 3.౧౧3.

తొగట. వి. ౧. ఎఱ్ఱనూలు. (చి. ని.) ౨. ఒక
జాతినేతకాడు, తంతువాయభేదము.

సీ. తోయం దచ్చేదముల్ తొగటవాం డనగ
ను సాలీం డనంగను సాలె యనగ. ఆం. భా.
౨. ౨౩3.

గీ. గొప్పకన్నులు చిఱునవుల గులుకుమోము,
బవిరిగడ్డము చక్కనై పరగముక్కు, నెగు
భుజంబులు విపులత్వ మెసగుతోమ్మ, జిగి

మిగులులీల గనుపట్టు దొగటపెట్టి. హంస.

౨. ౧౨.

క. గడిదేటి జారవిద్యకు, ...వడువున నత్తొగట
బోటి వల్లం దొడగక. హంస. ౨. ౨౧,
౪౪.

తొగడు. వి. లోపలి కణగుట.

ద్వి. తొగ డించుకయు లేక తోరము ల్లాక,
మిగుల వట్టులు నై మించుపెందొడలు.
రం. రా. యు. (శ. ర.)

తొగదాయ. వి. (తొగ¹+దాయ) నూర్మడు.
గీ. అనిన రతనాలబొజ్జప్రోయాలిముద్దు, పాపపె
నిమిటి తొగదాయపట్టి నపుడె, పలువయెను
పోతుపాలింది వడ్డచోటి, కలమిలో దోడి
కొని చని బలిమి మెరియ. అచ్చ. రా.
కిష్కిం. 3౬.

తొగదొర. వి. (తొగ¹+దొర) చంద్రుడు.

చ. తొగదొరచాయ తమివలె దూలి ముడుం
గంగజేసె మూకలక. అచ్చ. భా. ౪.
2౨.

తొగనెచ్చెలి. వి. (తొగ¹+నెచ్చెలి.) చంద్రు
డు.

క. బలములు గెలుపుతలంపులు, నలుకలుం బంత
ములుం దలంప సంతంతకు మిక్కిలిగా బో
రం దొడంగిరి, తొలివేలుపుతేడు రాచతొగ
నెచ్చెలియుక. అచ్చ. రా. యు. ౧౦౮.

తొగపగదాయ. వి. ($\sqrt{\text{తొగ}^1}$) నూర్మడు.

చ. తొగపగదాయ యయ్యపరతోయధి ముగ్గ
ను గుంకుమచ్చవిక. ఉ. హరిశ్చ. 3.౧౦౨.

తొగమేలు. వి. ($\sqrt{\text{తొగ}^1}$) కుముదబాంధవుల
డు, చంద్రుడు.

ఉ. కేలను బోటుచాలు దులకింప దలం దొగ
మేలు మేనిసా, బాలున నాలు...గల్లుసామి
కిక. చెన్న. 3. 3౮.

తొగర=తొవర. వి. (సం. తువరః) ఒగరు.

సీ. ఒగ రన దొగ రన దగును గ నాయంబు...

అం. భా. గ. ౧౦౪.

తొగరా. వి. ($\sqrt{\text{తొగ}^1}$) కలువలకురాజు, చంద్రుడు.

క. నగరాట్కుచపలుసిరిజిగి, నగ రా మగరాల

జనులు నగరా మొగముం, దొగరావగరా

...బహు. ౫. ౫౬.

తొగరాజే. వి. (తొగ¹ + రాజు) కలువల తేడు చంద్రుడు.

క. అగిసెవిరుల్ కరువలిచే, నెగయం దోఁ దే

టిచాల్పు లేగుం దణుచై, తొగరాచపదు

వులక వెనుదగులుచు నెలదిండిపిండు దా

క్కానుపగిడె. యయా. ౪. ౧౧.

తొగరి. వి. (సం. తువరీ) గ. కందిచెట్టు. ౨.

అడవికందితీగళి. ౩. సురాష్ట్రదేశపుమన్ను.

(వాచ.)

తొగరించు. అ. క్రి. ($\sqrt{\text{తొగరు}}$) రాగిల్లు, రాగమునొందు.

(తొగరుశబ్దమునకు రాగశబ్దము పర్యాయమగుట చే నీయరమున నిది ప్రయోగింపఁబడెను.)

క. నగుచుఁ దెజవ నీ రిడ మది, దొగరింపఁగ

మగఁడు కేల దోయిలి వట్టక, దిగి కుచ్చిలి వి

డువలవక, లిగిదడిమొలనూలుబోటి పెంపు

నఁ బట్టెక. ఆచ్చ. భా. ౩. ౪౩ పా.

తొగరు=తొవరు. వి. గ. ఎఱుపు, రాగము.

ఉ. ఇంగిలికంబునం దడిపి యెత్తు కనీసపురెంటె

మో యనక, నింగి గరుత్సరంపరల నిగ్గున

లేదొగ రెక్క...అము. ౪. ౧౦.

౨. ఎఱునూలు. (శ. ౪.)

విణ. ఎఱునిది.

సీ. తొగరువన్నియలేతతొలుసంజకంజాయక

మనీయధాతురాగంబు గాఁగ. కాశీ. గ.

౧౨౩.

సీ. తొగరువాతెజవాడు తొగలసంగడికానిఁ దెగడ నన్నద్దు నెమ్మొగమువాడు. రసీక. ౩.

౫౨.

జ: తొగరించు, తొగరుకొను, తొగరుకొల్పు.

తొగరుకొను. అ. క్రి. ($\sqrt{\text{తొగరు}}$) ఎఱునగు.

చ. నగకయె యుండనిమ్ము వచనములు పల్కక

యుండనిమ్ము క, నొగరుకొనంగ నిమ్ము...గం

ధ. ౧౯౨.

తొగరుకొల్పు. స. క్రి. ($\sqrt{\text{తొగరుకొను}}$)

ఎఱునిదిగాఁ జేయు, ఎఱుపును గూర్చు.

చ. గిఱికొనుగోపురాగ్రపరికీలతపంకజరాగరశ్చి

గ్నైఱు యగుచాయఁ బొల్పు దివసేంద్రుడు

సక్కునిమింటఁ బోవువో, మఱచి విధాత

పాటలిమ మధ్యమసంధ్యకుఁ జేయలేనియా,

కొఱఁతయుఁ దీర్పుకోఁ దొగరుకొల్పినకైవ

డిఁ బట్టనంబునక. అము. ౨. ౧౮.

తొగ(ల)జేడు. వి. (తొగ¹ + తేడు) చంద్రుడు.

సీ. తొగతేనిపరివార మగుతారసంఘంబు శం

ఖరింఖన్దజిసరణిఁ జూప. చం. రా. ౩. ౨౦.

గీ...ఉన్నురు మనుచుఁ బట్ట, పగలుగా వెన్నె

లలు గాయఁ దొగలతేనినట్టె చూచుచు

విరహార్దుఁ డగుచు...ఉ. రా. ౪. ౧౭౩.

తొగలగాదిలి. వి. ($\sqrt{\text{తొగ}^1}$) కలువలచెలి, చంద్రుడు.

సీ. పొగ దొందుమొగ మెందుఁ దొగలగాదిలి

విందు జిగిలేగపునుఁదీవ మొగులుత్రోవ

నీలా. గ. ౫౬.

తొగలవిందు. వి. (తొగ¹లు + విందు.) చంద్రుడు.

సీ. నేలతాళపురాచఘాలిగాదిలికందు దొస

గుచీకటిచాల్పుతొగలవిందు. అచ్చ. రా.
బాల. 2.

తొగలసంగడికాడు. వి. ($\sqrt{\text{తొగ}^1}$) చం
దుడు.

సీ. ముందర వెలుగొందుముకాలలామంబు తొ
గలసంగడికానితునుక గాఁగ. భాగ. ౧౦.
(చి. ని.)

తొగలువెట్టు. స. క్రి. ($\sqrt{\text{తొగ}^2}$) బాధవెట్టు.
ద్వి. తొగలువెట్టింతుము దుష్టాఠిసతులఁ, దొగలు
జానకి యింకఁ దొలగంగవైచు. రం. రా.
య. ౨౩. పా ౨౨ పం.

తొగనూడు. వి. ($\text{తొగ}^1 + \text{నూడు}$) నూర్చుడు.
మ. తొగనూ డల్లినఁ దప్పిముద్దియనుఁ జేతు
ల్నాచి నిదంపుమేల్లిగి గప్పట్టుమడుంగు
దువ్వలువ లిచ్చెం గూర్చి...అచ్చ. రా.
అయో. ౪౩.

తొగనూడుతా. వి. ($\text{తొగ}^1 + \text{నూడు} + \text{తా}$)
నూర్చకాంతెలి.

సీ. చిలువమేపరిపచ్చపలకలచేతను తొగనూడు
తాజిగిదూలములను. ప్రబంధ. ౫౬౬.

తొచ్చియము = తొచ్చెము. (శ. ర.)

తొచ్చెము = తొచ్చియము. విణ. (సం. తుచ్చమ్)
హీనము.

వ. అము క్కేశియు నచ్చోట నచ్చవెన్నెలఁ
దొచ్చెంబుచేసి యెసఁగునిసుకదిన్నెలవై
నున్నయది యట్లుగుటంజేసి ... పాండు. ౨.
౧౫౩. (తొచ్చెముసేయు = హీనముగాఁజే
యు, కీడ్పఱచు.)

వి. తుచ్చవచనము.

గీ. తొచ్చెము తుటార మనఁగను దుచ్చవచన,
మొప్పు...ఆం. భా. ౧. ౧౧౭.

వ...రఘునరయసచ్చరిత్రోచ్చయంబుల నుచ్చరిం

చుచు దొచ్చెంబుల తొచ్చుసేయుచు...
రామా. ౫. ౧౯౯. (శ. ర.)

తొటతొట. వి. నీరు పువ్వులు పండ్లు మున్నగు
నవి పడుటయందలిధ్వని కనుకరణము.

సీ. వానిపువ్వులు ఫలావళులు భేరి ప్రమాణము
లమృతోపమానములు తొడిమ. గీ. లూడి
తొటతొటఁ దఱుచుగా నుర్విరాలి, పడఁగ
...వరాహ. ౧౦. ౧౨౫.

క. కటపెట తొటతొట రాలెడు, పొటపొట
చినుకుల ధరిత్రీపాడ నట్టువడఁక, సొటసొట
నాకట సోలుచు, దటతటపడుచాతకము
లదెన్యము వావెక. వెజ. ౨. ౧౪౬.

తొటదొప్ప. విణ. (తొప్ప + తొప్ప) అధికము,
వెల్లు.

క. గిటగిటమనుచును నెత్తుటఁ, దొటదొప్పగఁ
దోగి యపుడు తొట్టుపడంగా, గటకట
యనుచును గుండెలు, తటతట నదరంగ వివిధ
దెన్యము లొదవక. సీతా. ౩. ౧౦౩.

తొట్టుకుతొట్టుకు. వి. గుండెలు అదరుటయం
దగు ధ్వని కనుకరణము.

చ. తటుకున మంచె డిగ్గుదొర దట్టి బిగింపఁగఁ
జాచురాజు దుప్పటి కటిఁ గట్టుపొర్రులు
ప్రజ్ఞలు వల్కుచుఁ గార్చుకమ్మచెఁగటి కర
దెంచి కాంచి విలు కైఁ గదలింపఁగ నోడి
గుండియో, తొట్టుకుతొట్టు క్కనక దిగు
లు దొట్టినభూభుజుఁ డయ్యెనయ్యెడక. పాం
చాలి. ౨. ౪౨. ('తుటుకుతుటుక్కు' శ.
ర. పా.)

తొట్ట¹. విణ. నూలము.

సీ. అత్యంత గాఢదంతాగ్ర పీడనమునఁ దొట్టవా
లెత నెత్తు రుట్టిపడఁగ. నైవ. 2. ౪౬.

తొట్ట² = తుంట¹. (సం. దువ్వు. ప్రా. దుట్ట, త.
తొట్టక. - చూ. తొట్టరి.)

జ: తొట్టరి.

తొట్టగిలబడు. అ. క్రి. ($\sqrt{\text{తొట్టగిలు.}}$) తత్త
అపడు.

క. పెట్టక పో నని యాచట, తొట్టగిలంబడుచు
బడుచు దురదురం జని నే. నటింతుం గూరు
చుండిన, నెట్టు ననం జాల కమ్మగేడుణ భీ
తిక. పాండు. ౪. ౧౬౫.

తొట్టగిల్లు(లు). అ. క్రి. అతశయించు.

సీ. తెల్లగ్రడ్డలు తేలగిల్లి తీపులు పుట్టి దోచ
ము ల్పొందుగఁ దొట్టగిల్లి. కవిక. ౫. ౧౧౧.
చ...తా నెమ్మెయిం, దరలగఁ దీయ లేక మగ
దట్టముగా మదిఁ దొట్టగిల్లు...భాగ. ౧౦
ఉ. ౪౫౫. శ. ర. పా. (దగ...తుట్టగిల్లు,
మద్రి.పా.)

జ: తొట్టగిలబడు.

తొట్టరి=తుంటరి, (తొట్ట² + తరి³) విణ. దుష్టం
డు; దుష్టరాలు.

ద్వి. నెట్టన నింటిలోనికి నుర్కుడనుచు, తొట్టరు
లిరువురం బట్టి తెం డనుచు. పండితా. దీక్షా.
౪౩ పా.

ద్వి. దిట్టలు దిట్టలు తెల్లట్టు చెప్పఁ, దొట్టరుల్,
దొట్టరుల్ దొలగి చనంగ. పండితా. పర్వ.
౩౫౮. పా.

తొట్టి¹. వి. (క.త. తొట్టి) ౧. నోరు వెడల్పును
అడుగు సన్నమునైన గంపవంటిపాత్రము. (గం
గాళము. శ్రా. కటాహము. చి. ని.)

చ...క్రిష్ణమడుగునకేగుభద్రకరమాడ్కి సుధ
స్వండు చొచ్చె బిట్టుగా, నుడికెడినూ నె
తొట్టి బలియూర్ హరిదాసులు సత్యసంప
దక్ష. జై. భా. ౪. ౧౩౩.

ద్వి. చిట్టలు నుట్టలుఁ జిక్కము లెన్న, చట్ట
లు. దొట్టలుఁ జల్లిజాడెయలు. (అమ. క.
౧. ౪౫ పా. ౨౦ పం.

౨. నీరునిలుచుటకు కట్టినకుండు.

గీ. గర్భమంటపిం గడిగినకలకజలము, లోని తా
తొట్టి నిండి కాలువగఁ జాంగి. అమ. ౬౮.

౩. చెట్టుతొట్ట.

గీ...తొట్టి, తొట్టు తొట్ట తొరట యనఁ దో
చుఁ గోట, రమ్మ...ఆం. భా. ౨. ౩౮.

జ: తొట్టించు, తొట్టికట్టు, తొట్టినోరు.

తొట్టి²=తొట్టు², తొట్టువ. వి. గాలిచే నీటియందుఁ
గొట్టుకొనివచ్చెడు తృణాదిసముదాయము.

సీ. ఉత్పలతయవసాదికో క్తి యై విలసిల్లుఁ దొట్టి
నాఁ దొట్టు నాఁ దొట్టువ యన...ఆం. భా.
౧. ౧౫౭.

తొట్టించు. స. క్రి. ($\sqrt{\text{తొట్టు}^1}$) తొట్టజేయు.
(ప్రవింపజేయు.)

ద్వి. దట్టించి కట్టించి దర్పబు బలము, వట్టించి
రక్తంబు వాఁతఁ దొట్టించి. అ. మ. క. ౨.
౬౭ పా. ౧౯ పం.

తొట్టికట్టు. వి. (తొట్టి¹) కక్ష్య, ప్రాసాదమునకు
ముందుండు శాలాంతరాళము, రాజగృహముల
యొక్క అంతరువు.

సీ. దురములోఁ దెలుగంటిదొరను గెల్చిననాటి
కతలు వ్రాసినతొట్టికట్టు దాటి. యయా.
౪. ౭౩.

ద్వి. చుట్టుకొల్లారము లోనరణగండ్లు, తొట్టిక
ట్టులు సర్వతోభద్రకములు. రం. రా. సుం.
(చి. ని.)

తొట్టినోరు. ($\sqrt{\text{తొట్టి}^1}$) వి. తొట్టినంటినోరు.
సీ. చెలువ నీజిగోము గలమోము మఱి వాని
తొట్టినోరను ముద్దు వెట్టఁ దగు నె. హంస.
౧. ౬౧.

తొట్టియ(ట్టె) వి. నేయువాడు నూలుకండె
యంచుకొనుపనిముట్టు, నాడె.

సీ. తొట్టె నాడె యనంగఁ దురిపేరు విలసిల్లు...

ఆం. భా. ౨. ౨౯౬.

తొట్టియల = తొట్టె, తొట్టెల, తొట్ట. వి. విడ్డ
లను పరుండఁ జెట్టుతొట్టె.

వ... ఆపూర్వవైభవంబున నున్న యొక్క రాజును
నతని యగ్రభాగంబునఁ బసిండితొట్టియల
లోపలఁ బొత్తుల లోనున్న యొక చక్కని బాలి
కనుం జూచి... కళా. ౫. ౨.

తొట్టిలు. ఆ. క్రి. (౪ తొట్టి¹) వెలికిలు, నీపుక్కిం
దగు.

వ... నిప్పుఁ ద్రొక్కిన చందంబున మిట్టిపడి తొట్టి
లంబడినపులుఁగు విధంబున నిట్టటు తరలిపోఁ
గూడక... సారంగ. ౩. ౨౯.

తొట్టి¹. ఆ. క్రి. గ. వ్యాపించు, ప్రసరించు.

గీ. జనము లానందమునఁ దేల జగము లెల్లఁ,
దొట్టి నిండాదు వెన్నెల నిట్టవొడిచె. నిర్వ.
౬. ౫౫.

మ. జిలుఁగుండీకటి నీలకుటిమరుచిశ్రీ దొట్టి రె
ట్టింప జా, రలతాంగు ల్కుహానారలిం బతుల
నిద్రల్పుచ్చి ప్రాపింతురు ... రామా. గ. ౧౩౬.

సీ. మిట్టగుడ్డలమీఁదఁ దొట్టినకెంజాయ చరమ
సంధ్యారక్తి జొకళింప. చిత్రభా. ౩.
౧౨౫.

౨. స్రవించు, కాలు.

కా... ఏ, లా వాడెక్ వదనంబు నేత్రముల నే
లా తొట్టె బాష్పంబు రే, లా వైవర్ణ్యము
దోచె దేహమున... వరాహ. ౨. ౫౪.

క. అట్టియెడ నమ్మగోతుణఁ, బట్టి సభీజనము వె
డఁగుఁబట్టి తగవే, యిట్టితెగు వనుచుఁ జె
క్కులఁ, దొట్టినకన్నీరు వోపఁ దుడుచుచుఁ
బలికె. మనుచ. ౩. ౩౨.

ఉ. నిట్టకనిల్వనం గలఁగి నేత్రయగంబున

బాష్పపూరముల్, దొట్టఁగ ఘృతతోయము
లతోఁ బులకాంకురజాల మెల్లడం, బుట్టఁగ
... భోజరా. ౩. ౬౯.

౩. ప్రవహించు, పాటు.

మహాస్థగర... శత్రువీరవ్రజంబుక, దునుమం
దచ్చోణితంబుల్ దొరికి మడుపులై తొట్టె
నయుద్ధధూమిక. భార. ఆర. ౫. ౪౨౧.
చ... నీదునుమఁబల్కు వినంబడఁ దల్పుఁ దీయఁ
గా, వెలువడి వచ్చితికే వలపు వెల్లువ దొట్టఁగ
నంచు... హంస. ౨. ౬౪.

౪. ఎగఁదట్టు.

ఆ. వదనచంద్రికాప్రవాహంబు దిగ జాతీ, సం
దులేనిఘనకుచములనడుమ, నరుగ రాక తొ
ట్టె నన మించు నాచకో, రాయతాక్షితార
హారతతులు. వరాహ. ౧౧. ౪౮.

క. రేవానదిలోపల సంధ్యావిధు లానరించు
చున్న నది యెఱిగి ధరి, త్రీవిధుఁడు వేయి
చేతుల, నావాహినినీరు దొట్టునట్టుగఁ జే
సెక. వి. పు. ౬. ౧౯౩.

౫. నిండు; నిండియుండు.

వ... అనఘసామసలిమలు నెలచలువదోనలఁ
దొట్టి జలజలన జాలుగొని వెల్లువ లై... వసు.
౨. ౧౧.

వ... వీరావేశంబున రాజద్వారంబునం దొట్టిరి...
పారి. ౪. ౬౬.

౬. చేరు, కూడుకొను.

వ... ఒక్కొక్కపట్టునం దొట్టినతెటువలు విలయ
సలిమధ్వంబునం దేలుసముద్బంధఘట్టితమ
ధుక్తటభనిశాటమస్తకమ స్తిమ్కపగంపర నను
కరింప... వరాహ. ౧౦. ౬౨.

౭. కలుగు, పుట్టు.

సీ. పది యైదు నంజలు పరువెత్తి చన లేక దగ
దొట్టి నెదవులు దడుపువారు. పి. కళం.
౩. ౧౦౫.

క. ఆటిమహాదారి ద్రవ్యము, దొట్టిన హరిశ్చర ధృతి
యుఁ దూలక తృప్తం గొట్టుపడకుండఁగాఁ
దన, పట్టపుట్టిలాలి గట్టపడి పోసింఁచెన్.
హంస. ౨. ౧౫౧.

క. చుట్టాలకుఁ దెల్పుదు మది, దొట్టిసకినుకం
దలారతోఁ జెప్పదు...కుక. ౧. ౪౫౩.

౮. వ్రాలు, పడిపోవు.

సీ. కరములు దునిసిన మురుపు చప్పినవారుఁ
బొట్టలు చీలినఁ దొట్టువారు. భా. రా.
యు. ౧౪౯౪.

౯. నాటు, గ్రుచ్చుకొను.

ఉ. తొట్టినబాణము ల్దాలగఁ ద్రోచి ప్రియం
బాదవంగ దోయిటం, బట్టికవోష్ణతోఁజితము
భామలు దారును గ్రోలికొలి...భా. రా.
యు. ౨౨౧౩.

౧౦. మునుఁగు.

చ. తొడరి చరాచర ప్రతతితో జగ మింతయు
వారిఁ దొట్టిన, ప్పడు లలితాబహుళమునఁ బా
ల్చుచతుర్భుఁ బద్మగర్భం బెం, పడర భజిం
చె దీవు...భార. ఆర. ౪. ౨౩౮.

స. క్రి. ౧. ఆవలంబించు, పట్టుకొను; పూను,
వహించు.

గీ. క్రేపు వాపోవఁ బట్టిలంకియకుఁ దార్చి, తో
లవియఁ గొట్టి మెడ నొక్కతుండు గట్టి,
గిడ్డి వెడలించెఁ దలత్రాడు కేలఁ దొట్టి, మారి
వెడలించువడువున మాణవకుఁడు. పాండు.

౫. ౨౪౫.

క. అతులనిరాహారతపో, వ్రతదారుణియతి నొ
డలు పట్టి నరము లున్నతమై తోఁపఁగ మర
ణే, స్థితమతి నయ్యుబల దొట్టి పెద్దయు నా
ర్హిన్. మార్క. ౮. ౧౩౯.

ఉ... దొర్లదాంధ్యముం, దొట్టినరావణాసురుని
తో నెడఁబాసి విభీషణాభ్యుఁ డా, పట్టున
రాముఁ జేరి చిరపలుము గట్టికొనండె భా

స్కరా. భా. శ. ౨౭.

౨. త్రొక్కు.

చ. పరువులు వెట్టుచుం జిలుకఁ బట్టుచుఁ బు
ప్పడితి న్నెఁ దొట్టుచున్. బహు. ౨. ౨౭.

౩. ఎదిరించు, మార్కొను.

ఉ... మేరు విట్టట్టుగ దొల్లు భూవలయ మల్ల
నాడు సురాసురాదులం, దొట్టి జయింపఁ జా
లునృపభూరటి కెక్కడిచిక్క గల్గు...భా.
రా. ఆర. ౨. ౭౨.

౪. మొదలుచేసికొను, మొదలుకొను. (ఈయదే
మున నిది "తొట్టి" అను క్షార్థకరూపముతో
నే యుండును.)

చ. హిమకరుఁ దొట్టి పూరుభర తేశకురు ప్రభ
పాండుభూపతుల్, క్రమమున వంశక ద
లనఁగా మహి నొప్పినయ స్థదీయవంశమున
...భార. ఆది. ౧. ౧౪.

ఉ. కావలివారిఁ దొట్టి పురిఁ గల్గుజనంబులతో
గాఢని, ద్రావినశత్రు మొందనివిధంబునవా
డొకరుండు లేడు...హరి. పూ. ౫. ౧౧౭.

చ. సురపతిఁ దొట్టి జేవతలు శుంభనిశుంభము
ఖోగ్రదానజే, శ్వరులకుఁ బాటుచుండుదురు
సుగరభూముల...మార్క. ౬. ౧౫౦.

జ: తొట్టించు, తొట్టిలు, తొట్టుకొను, తొట్టు
తొట్టున.

తొట్టు². వి. ౧. తెట్టువ.

సీ. ఉత్కుప్తయవసాదికో క్షియై విలసిల్లుఁ దొట్ట
నాఁ దొట్టు నాఁ దొట్టువ యన. ఆం. భా.
౧. ౧౫౭.

౨. తొడుగు, సంబంధము.

క. ఇట్టిగుణంబులు నీ కే, పట్టున సమక్షారకునికి
బాధివ చను మీ, తొట్టునఁ బూరలకు డొ
వుడు, దిట్టతనం బుడిగి వసుమతీపతి మ
డెన్. ద్వా. ౫. ౨౭౪. (వ్రాత ప్రతి. పా.

తొట్టు³. వి. మల్లబంధవిశేషము.

వ...కల్లంబును దొట్టును గిల్లియు...స్పృహంబును ననుముప్పదిరెండు విన్నాణంబులనా జెంబు పరీక్షించి...హంస. ౧. ౨౦౬.

వ...కందనంబును గల్లంబును దొట్టును గిల్లియు బరిపోటును...ప్రబంధ. ౭౮.

తొట్టు⁴. వి. చెలువుక్రిందిపాలము.

సీ. తొట్టు నాఁ దీగ నాఁ దోచుచుండుఁ దటాకపూర్వజేశాభిధ...ఆం.భా.౧.౧౬౩

తొట్టుకొను. స. క్రి. (తొట్టు¹+కొను-స్వార్థమున.) ౧. ఆక్రమించుకొను.

మ. హరివాక్యంబుఁ దలంచి సాత్యకి పురం బాత్రియరక్షాస్థితిం, జరగజ్జైరులు దొట్టు కొన్నపిదపం జక్రాయధుం డెన్ను నే, వరపి రావలిలోనఁ దముఁ డనునే వాక్రుచ్చి నన్ను ...ఉ. హరి. ౩. ౩౭.

సీ. కురుమెకంబుల నట్లు కూల్చినకీడు దాఁ దొలగు నె శిరసులఁ దొట్టుకొనక. కవిరా. ౨. ౧౨౧.

౨. ఒకదాని నొకటి యొరసికొను.

క. సురబలము నసురబలముతో..., నెరసి యెడ తొట్టుకొని కె, డ్వైర నై పీనుఁగులు పడువుఁ జేయఁ బడియె. కు. సం. ౧౧. ౬౯౪.

అ. క్రి. ౧. వ్యాపించు.

క. తొట్టుకొని సంజెంక ప, పుట్టున రవిఁ బాసి నితగభన్తి నెదురుకో, నటెసిరివచ్చుటకునై, పట్టె కెంబట్టుదిడిపాలకిఁ బోరె. కామా. ౨. ౯౨.

౨. అధికమగు, ఎక్కువగు.

ఉ. గుట్టసియాడ గల్పించుగుట్టలపైఁ బుల కాంతురావళి, తెట్టువ గట్ట గోరికలు దేటులవెట్టగ వేడుకల్పి, నొట్టికొనంగ ...విజ. వి. ౧. ౬౧.

గీ. ఒకవిధంబునఁ జతురాస్యునొద్ద కేగి, కడుఁ బ్రయత్నంబుతో మొక్కు లిడి ప్రయాస, మునఁ గరంబులు ముకుళించుకొని మొగంబు, లెత్తి దగ దొట్టుకొన వార లిట్టు లనిరి. ఉ. రా. ౫. ౧౧౩.

తొట్టుతొట్టున. వి. (1/తొట్టు¹)చుక్కలు మన్న గునవి రాలటయం దగుధన్వి కనుకరణము.

గీ. తొట్టుతొట్టునఁ దారక బ్బిట్టు డుల్లఁ బిట్ట దోర శౌరికట్టడి కుట్టిపడియె. బహు. ౩. ౩

తొట్టున. అవ్య. ద్రు. ఆకస్తికముగా.

వ...అనుచున్నంతలో నొట్టు పెట్టినగతి వాన దొట్టున వెలిసిన...శుక. ౩. ౨౬౧.

వి. పడుటయం దగుననుకరణము.

క. అట్టిహరిపట్టిలం, దొట్టున యంత్రంబుపడిన దొర లాత్తధరజ్జ, మెట్టిరి...పాంచా. ౨. ౭౧.

తొట్టువ = తెట్టువ.

వ...తొండంబు లెత్తి తిరుగండకరణి నురువడిం దిరుగుచు నొండొంటిం దాఁతుకరులపరిసర ప్రదేశంబునం దొట్టువ గట్టి పొల్లుతోడి యాధకికణరాసులుం బోలెఁ గానుపించురు ధిరపలకరంబితాస్తాకీకసలేశకూటంబులచే రుప్ప న కూర్పంబులనేర్పున నేర్పరింపుచు ...కళా. ౮. ౧౧౦.

సీ. ఉత్పత్తయవసాదికోక్తి యై విలసిల్లుఁ దొట్టి నాఁ దొట్టునాఁ దొట్టువ యన. ఆం. భా. ౧. ౧౫౩.

తొట్టె = తొట్టియల. వి. తొట్టియ, ఉయ్యల.

ఉ. ఓగుణులార యెక్కుఁ డిదె యుయ్యెల తొట్టెల నింక నిత్తటిం, జా గొనరింప నేల యని సంతస మొప్పుగఁ దల్లి నొక్కది వ్యాగమనూనదామయ మై చెలువొందెడు

తొట్టె నుండి వే, వేగము వీరభద్రప్రభుశివ
రుతో నొకతొట్టెలోపలకా. చెన్న. ౧.
3౮౮.

తొట్టెల=తొట్టియల. వి. ఉయ్యల, డోల.
చ...క్రందరగల్ గదలించుకల్వతో, టైలలఁ
గుమారుఁ గూతును భుజించి భజించునదీ
లలామ తో, మలకుముదాగ తాళికులమంజుర
మంబున జోల వాడుచుకా. వసు. 3. ౨౭.
(‘తొట్టి’ క. ర. పా.)

ఉయ్యలతొట్టెల=ఉయ్యల.
(చూ. ఉయ్యలతొట్టె.)
ఉ. ఓగుణులార యెక్కుఁ డిదె యుయ్యల
తొట్టెల నింక నిత్రటిక, జా గొనరింపనేల
...చెన్న. ౧. 3౮౮.

తొట్టెగిల్లు=తొట్టిల్లు. (✓తొట్టు¹.)
సీ. తొట్టిలుట యనంగఁ దొట్టెగిల్లుట యన
స్థలనసమాఖ్య యై వెలయుచుండు. ఆం.భా.
౧. ౧౪3.

తొట్టింఁచు. స.క్రి.(✓తొట్టు¹) తొట్టిలఁజేయు,
తడఁబడఁజేయు.
సీ. తొట్టింఁచి గొర్రలోఁ దోడేలు సాచ్చిన
ట్లీగబ్బిరేళ్ల నట్టిటునేయు. సారంగ. ౧.
౯౨.

తొట్టిలఁబడు. అ. క్రి. (తొట్టిలక + పడు)
తొట్టుపడు, సంభమించు.
చ...మొగంబున నక్రలు వెల్లిగొల్పుఁ దొ,
ట్టిలఁబడు జల్లనం జెదరుడెందము గూడఁ
గఁ దెచ్చు నన్నుఁ గే, వలమును ముట్ట నెవ్వ
రికి వచ్చు ననుకా...భార. విరా. ౨. ౧౦౪.

తొట్టిలు(ల్లు). అ.క్రి. (✓తొట్టు¹) ౧. తొట్టు
పడు, తడఁబడు.
సీ. ఎలుఁగు గడ్డకకఁ దొట్టిల నేడ్చు విడు మని

ప్రార్థించు మాటఁ గీడ్చుట దోఁప. భార.
విరా. ౪. ౮౦.

మ...ఆ, తనివజ్జం దగఁ దాను నేఁగఁ బదప
ద్మబుల్ పారిం దొట్టిలక. భార. ఆర.
౭. ౨౧౯.

మ...లో, చనపద్మబుల బాష్పధార లెసఁగ
సంభ్రాంతిఁ బాదద్వయంబును దొట్టిలఁగఁ
బాతె గోపికలు నుద్యుతార్తలై తోఁ
జనక. హరి. పూ. ౧. ౨౪౬.

౨. వ్యాపించు.
ఉ. వట్టునగుబ్బలుం దొగరువా తెఱయుం జిఱు
నవ్వువెన్నెలల్, దొట్టిలుముద్దుమోమును...
విజ. వి. ౨. ౪౬.

3. భేదిల్లు.
సీ. భగదత్తుగజముపై ఫల్గునుఁ డేసినపటుభల్ల
మునఁజేసి పక్షివనిత, కడుపు తొట్టిల్లిన...
మార్క. ౧. ౪౬. (క. ర. పా.)

తొట్టు¹. వి. స్థలనము.
సీ. జీరుకు నాఁగను జీరుకుపాటు నాఁ దొట్టు
పాటనఁగను దొట్టునాఁగ, ...స్థలనసమా
ఖ్యలై వెలయుచుండు. ఆం. భా. ౧.
౧౪3.

జ: తొట్టెగిల్లు, తొట్టింఁచు, తొట్టిలఁబడు,
తొట్టిలు, తొట్టుకొను, తొట్టుకొల్పు,
తొట్టుపడు, తొట్టుపాటు.

తొట్టు². వి. ౧. చిన్నకంప.
(ఇది తొడువు అనుపదము ననుసరించి కనఁబడు
చున్నది.)
ద్వి. ఈతటి శిశువు తో లీడ్చిన వృక్ష, పాతం
బుగలిగె నుత్పాతంబుగాదె, మడుపులు పను
లకాల్చడి కుప్పు చటిచెఁ, దొడువుఁదొట్టుక
గడు దూరంబులయ్యె. అ.మ.క.౧.౪౪, ౨3
పం.

౨. తొట్టు, కోటరము.

గీ...తొట్టి, తొట్టు తొట్టు తొట్టు యనఁ దోఁ
చుఁ గోటరము...అం. భా. ౨. ౩౮.

తొట్టుకొను. అ. క్రి. ($\sqrt{\text{తొట్టు}^1}$) ౧. తొట్టు
పడు, తడఁబడు.

ద్వి. బాలవీక్షణములో పన్నినవలలా, యిలఁ
జోద్యమంచు నయ్యింతిద్వగీధి,తులఁ జిక్కు
లను బడి యిలఁ దొట్టుకొనుచు. పండితా.
పురా. ౧౧౨ పా.

చ. మృదుమధురోక్తి తొట్టుకొన మేలు కనం
బడ వెచ్చనూర్చున, మృదవతి నాదరించి
వసుమంతుఁడు...శుక. ౧. ౯౯.

౨. కలిసియుండు.

గీ. వలపు గాడుపు లూర్పులఁ గలసి వెలయఁ,
దు మైదలు గుంతలములుఁ దొట్టుకొనఁగ.
పి. శకుం. ౨. ౧౩౫.

తొట్టుకొల్పు. స. క్రి. ($\sqrt{\text{తొట్టుకొను}}$) తడఁ
బడఁజేయు.

సీ. తొట్టుకొల్పెడుకైబ్యతోడిప్రేమంబున నన
పత్యుఁ డయ్యును నన్యభార్యఁ, గైకొనక...
భాగ. ౯. ౨౦౬.

తొట్టుప(వ)డు. అ. క్రి. ($\sqrt{\text{తొట్టు}^1}$) తడఁబడు;
బాధపడు.

సీ. మాటలాడఁ దలంచి మఱచిపోయెడువారు
నడవఁబోవుచుఁ దొట్టుపడెడువారు. కాళి.
౩. ౪౧.

చ. పారిఁబారి మోము బాష్పజలపూరము
గ్రమ్మఁగ నూర్చుబాహుఁడై, చరణయుగం
బు దొట్టువడ సంభృతశోకత రాజవీధి నె,
వ్యరిఁ గని యైన హా మహిత వైభవ...అం
చెలుఁగు గద్దడికొ దగులంగ నేడ్చుచుకొ.
భార. శిల్య. ౧. ౬.

క...పాపపుయాగమునఁ దొట్టుపడి రుత్తము
లక. కాళి. ౨. ౯౦.

చ. ఘనశరవేదనల్ బలియఁగా వనకుఁభిని
వ్రాలి యున్నయ, మునియుగళంబు దొట్టు
పడ ముంచితి నాతలిదండ్రులకొ మహా, ఘనది
నిఁ కే మనకొ...రాఘవ. ౧. ౨౩.

తొట్టుపాటు. వి. ($\text{తొట్టు}^1 + \text{పాటు}$) తడఁపాటు,
తొందర.

సీ. బెగ డంతకంతకు మిగిలిన నింతికిఁ బదముల
నట దొట్టుపాటు బెరసె. భార. విరా.
౨. ౧౦౬.

సీ. అతివ భూధవునధరామృతం బాసుచోఁ
దొప్పవా తెఱ యంటు తొట్టుపాటు. నిర్వ.
౮. ౮౦.

తొట్టు¹=తొట్టెల. వి. ఉయ్యాల, బిడ్డలు పండు
కొనునుయ్యాలతొట్టి.

చ. అలఘుమణి ప్రదీపనికరాకర మై తగునూతి
కాగృహ, స్థలమున నూత్నరత్నఖచితం బగు
నుయ్యెలతొట్టలోనఁ బూ, త్తుల వసియించి
మించెను సుతుండు...విప్ర. ౧. ౩౫.

కా...బాలకొ వహో, లాలిత్యంబున నిద్ర వొ
మ్మనుచుఁ దొట్టం బెట్టి జోకొట్టుచుకొ, లా
లోలాలి య టంచు నూపుదురు జోల
ల్వాడి లీలావతుల్. చంద్ర. ౧. ౧౦౬.

తొట్టు². వి. ఓషధివిశేషముకీ.

సీ. ములుక వ్రాకుండు నీలి గలిజెరు పొడవత్ర
దుష్టువు వెన్నెరు తొట్ట మంగ. (చికి.
చి. ని.)

తొట్టె(ట్రియ) వి. ఉయ్యాల.

కా. పోలోమీధవనీలఖండఖచితప్రాసాదసీమకొ
సము, డ్వేల క్రిల నుయాలతొట్టెనిడి...శు
ద్ధాంత వాటీనట, ద్వాళాజాలము జోల వాడు
నచలాపాలాగ్రణీ బాలకుకొ. రా. వి. ౨. ౧౯.

(చి.ని.పా'ఉయాలతో'పైనిడి'ముద్రి.పా.)

తొడ. వి. (త. తొడై.) గజ్జకు మోకాల్కి
నడిమిభాగము, ఉయపు, సక్కి.

గీ. తునిసి తొడగినజోదులతొడలు సామ,
జములకరములు నొండొంటిచందములు గ,
నుంగోనగ వింత లగుటను సంగరాంగణం
బు రమణీయమును భీషణంబు నయ్యె.
భార. శల్య. గ. ౧౨౬.

గీ. కుటువు తొడ యన నూరువు పరగించుచు.
ఆం. భా. ౨. ౧౩౫.

జ: తొడకొడుకు, తొడపాసెము, తొడపుట్టువు,
తొడబెల్లము.

తొడఁచు. అ.క్రి. తొనఁచు, (నీరు మొ.)ఒలుకు.
(విష్ణుపాదము) గీ. నిగుడునాయువు తొడఁకని
నిండుతుండ. చంద్రా. గ. ౫౭.

ద్వి. కడుబండ ధూర్జత త్రకునోరు, దొడఁకు
ట పాపంబు దుర్మార్గ దీతఁడు. ద్వి. హరి
శ్చ. ఉ. ౧౩౦౬ పం. (నోరుదొడఁకుట=
మాటాడుట అని భావము)

తొడ(ణ)ఁగు. స. క్రి. (క. తొడగు. త. తొ
డంగు.తు. తొడగుని.) గ. ప్రారంభించు, ఉప
క్రమించు, పూను.

క...నా కేర్పడఁ జెప్పఁడీ తపం బే, దొడఁ
గద ననవుడు...భార. ఆది. ౨. ౧౪౧.

క. కడునుగ్రం బగువ్రత మిది, దొడఁగితి దివ
సత్రయంబుతో నిది నెల్లె. భార. ఆర.
౭. ౨౦౪.

సీ. తొడఁగినపని చలం బెడపక యతిదుమ్మ
రం బైన గడతేచ్చప్రభువులార. భార.
విరా. ౩. ౨౧.

౨. అభ్యసించు, కఱచు.

క. కుడిచినయప్పుడ యోగము, దొడఁగుటయు
ను వలదు...భార. ఆను. ౪. ౨౦౮.

ఆ. క్రి. గ. ప్రారంభముసేయు, మొదలుపెట్టు.
(ఇయ్యది యీయర్థమున వేటొకభావార్థకనుభ్యం
తక్రియ కర్తగాఁ గలిగి దాని ననుసరించియే
ప్రయుక్త మగును.)

చ. తడ వగుఁడెంచె జమ్మికె బ్రదక్షిణవృత్తిగఁ
డేరు వోవని, మెడ గలుగంగ బోయె బగు
లిప్పుడ కూడుద మన్న నాతఁడు. నడపఁ
దొడంగుడు...భార. విరా. ౪. ౧౩౧.

క. కొడుకుం ద్రిలోకవిజయుం, బడయుదు నని
ఘోర మగుతపం బొనరింపం, దొడఁగె గుర
రాజు...భార. ఆది. ౫. ౧౧౬.

వ...నైవధకావ్యంబు చెప్పం దొణంగితి. నైవ.
గ. ౧౮.

గీ. మొనసి చీమలగమి గ్రుడ్డు మోవఁ దొణఁ
గ. విక్ర. ౪. ౨౭, గ. ౧౪౭.

౨. యత్నించు, పూనుకొను.

సీ. ఆత్మావలోకన మాచరించెద నని తొడఁగుదు
నది యలవడదు నాకు. భార. శాం. ౬. ౫౧౦.

చ...కాలునికోట యూడఁగాఁ, దొడఁగుట
గాదె నాకు భుజధుర్యత నూపఁ గడంగు పె
మెయి. హరి. ఉ. ౨. ౧౨౬.

ఉ. లీలఁ బరిగ్రహించునొకొ లేక గ్రహింపక
పోవునొక్కొ నే, దాళఁగఁ జాల నింతి
తనుఁదాన తొడంగినఁ జుల్గు నొగదా.
బిల్ల. ౨. ౧౨౮.

౩. మొదలుకొను.

వ...పాడ్యమిం దొడంగి పదునాలుగుదివసంబు
లొక్కొక్కరింజ గాఁ దూమెడువడ్లు సమ
కూర్చి...భార. ఆర. ౬. ౧౧౫.

ఉ. ఆదఁగియసారవివిధార్థగతిస్ఫురణంబుగల్గి
యస్తావశపర్వనిర్వహణసంభృత మై పెను
పొందియుండ నం, దాదిఁ దొడంగి మూడు
కృతు లాంధ్రకవితవ్యవిభారదుండు విద్యాద
యితం దొనర్చె మహితాత్ముడు నన్నయ

భట్టు దక్షతక. భార. విరా. గ. ౬, ౮౦.
గ. ౮.

తొడగూడుబోతు. వి. ఒకవిధ మగుశివమత
నుడు.

ద్వి. తొడగూడుబోతుల జడలతమళ్ల...
బస. పు. ౧౩౪పా. ౧౪పం. (ప్రాత ప్రతిపా.)

తొడకు. వి. పశువులకుమచ్చువారోగవిశేషము.
ద్వి. తలయేరు తొడకు వాతము కల్గవచ్చు, నల
దొబ్బుతెవులును నాదిగా నెన్నగలపసరా
లరోగములకు నెల్ల. సవనాథ. గ. ౪౧
పా. ౫ పం.

తొడకొడుకు. వి. (తొడ + కొడుకు) - విష్ణునితొ
డనుండి పుట్టినవాడు - వైశ్యుడు, కోమటి.

సీ. తొడకొడుకు తిగవంగడపుబుట్టువు బచ్చు
బేరి కోమటి యన నూరుజన్ముడు... నేంక.
మాన. ౨౫.

ఇట్టే: నల్లనయ్యతొడబిడ్డ, మొ.

గీ... బచ్చు బేరి, మూడవకొలంబతడు నాడె
కాడు నల్లనయ్యతొడబిడ్డ కోమటి నా
దనర్చు, వైశ్యనామంబులు ... సాం. ని.
మాన. ౨.

తొడత్రొక్కుడు. వి. (తొక్కుడు + తొక్కు
డు.) మిక్కిలిసమరము; సమరము.
(వ్యవ) మాధవస్వామిరథోత్సవమునకు జనము
తొడతొక్కుడుగా వచ్చినారు.
ఆతొడతొక్కుడులో పిల్లు తప్పిపోదురు.

తొడపాసెము. వి. (√తొడ.) - పరిహాసమునకు
పాసె మని యూరించుచు పిల్లలను - తొడను
నలుపుట.

(వ్యవ) అల్లరిచేసినచో తొడపాసెముపెట్టెదను.

తొడపుట్టువు. వి. (√తొడ) వైశ్యుడు, డోరు
జాడు. (శ. ర.)

తొడబెల్లము. వి. (√తొడ) తొడగిల్లుట.
(శ. ర.)

తొడయు. స. క్రి. గ. నియు, తడవు.

సీ. ఉత్తర యిక్కుమారోత్తమునరమున వ్రాలి
... పాణి. గీ. పల్లవంబున నానన మల్ల
నల్ల, దొడయుచును నిన్ను జూచుచు
దోడుతోడ, బొడముపెల్లున గన్నీరు దుడి
చికొనుచు, నలతపెనువెల్లి దేలేడు నంబు
జాక్ష. భార. శ్రీ. ౨. ౭౪.

౨. కడుగు, ప్రక్షాళనముసేయు.

వ... వెండిదొరలు సుగంధోదకంబుల జేతులు
దొడసి వార్చి... నైష. ౬. ౧౪౦.

కా... హస్తీ..., కేల నీరము దెచ్చి మైదొడసి
భక్తిం బూజనల్ సేయగన్. కాశీ. ౪.
౧౭౩.

౩. (త. తొడై) తుడుచు.

సీ. ఆస్యంబు దొడసి నీ రంఘుల శిరమున
బ్రోక్షించి యోష్ఠసంపుటము ముట్టి. భార.
ఆను. ౩. ౨౮౪.

సీ. స్నాతుడై మెయినీరు చేత దొడయ జీర
నార్ప వెండుకలు విదుర్కు గూడదు
... మార్క. ౩. ౨౩౬. భార. విరా. ౫. ౩౮౬

౪. (కడుగునపుడు) ప్రాము, తోము.

గీ. కసటు వోవ దొడసి కడిగినకనకంపు, బ్రతి
మవోలె నొప్పు నతివ మేను. కు. సం. ౭.
౯౧౨.

౫. నశింపజేయు.

సగ్ధ. తుంచెం జక్కాడై మోడెం దొడనె
గడపె నత్తుద్ధతిం గాశికాపూ, పంచక్రోధి
రిత్రీపరిధి గరిసుర ప్రత్యనీకుండు హేలా,
సుంచారోదగ్ర భంగి జలముకొని వనీసాధ
వప్రాటవీధుల్. కాశీ. ౬. ౧౭౬.

తొడరాడు. స. క్రి. (√తొడరు) ధిక్కరించు,

అతిశయించు, మించు.

చ. నిజవదనామితాసితమణీకచనీలవిభాతి వా
హన,ద్విజవరబర్హిబర్హి వితతిం దొడరాడి...
కు.సం. ౧౨. ౯౮౩. (ఇట బౌపమ్యవాచక
ము.)

తొడరిక. వి. (✓తొడరు) అనుసరణము. (శ.ర.)

తొడరు. స. క్రి. ౧. ఎదిరించు.

సీ. బకదైత్యుఁ దొడరి యాభంగి రూపజుఁ జేసి
రక్షించె నేకచక్రాపురంబు. భార. విరా.
౧. ౭౪.

క. మనవీటన కాదయ్యెనునకు సరివింటివానిఁ
జూడఁగ లోకంబున నెందు లేమి తెల్లం
బనుమానము లేదు దొడర నగునే వానిక.
భార. ఉద్యో. ౨. ౧౬౭.

౨. ధిక్కరించు, మించు.

చ...దేహరుచితైభవము ల్నువమల్లికారుచిం,దొ
డర నితంబచక్రములతో నెఱివారు మెఱుం
గుఁగొప్పఁ బెన్నడ మెరయంగఁ దద్దగనకై
వలినిం దగఁ జొచ్చి రందఱుక. పారి.
౪. ౨౮. (ఇట బౌపమ్యవాచకము.)

౩. అవలంబించు.

సీ...తోచిన యప్పుడవియు. గీ.దురితకరముల
యనివానిఁ దొడరకుండ,వలదె లెన్నగ నెఱి
గిన వచ్చుఁ దొలగ. భార. శాం. ౧. ౬౦౦.

సీ...భరద్వాజమునీంద్రునితనయు లేడు, రుత
మయోగధర్మోపేతు లై యుండి దుశ్చరిత్ర
ముకొంత దొడరుటయును, భ్రంశంబుఁ బొం
ది...హరి. పూ. ౨. ౧౫౨.

౪. పూను, ధరించు.

గీ. చక్రవర్తిరూపంబులఁ జక్రధరుఁడు, తొడరి
త్రేతాయుగంబున దుష్టశిక్షణంబు గావించి
శిష్యలోకంబు నెల్ల, లీల ధర్మంబు మెఱయఁ
బాలించు చుండు. వి. పు. ౪. ౬౧.

౫. పట్టుకొను.

ఆ...స్త్రుతులు, నపహరించె నొకహయగ్రీవుఁ
డనుచై త్యభటుఁడు దొంగఁ దొడరఁ బయల
వశమె. భాగ. ౮. ౭౧౪.

౬. ప్రాపించు, పొందు.

వ. ఇప్పగిది ననిచి రాముఁడు కడ లేనిసిరులు
దొడరి కడలికడగాఁ గలపుడమి తడ వేరె
...యయా. ౩. ౩౯.

క...అనిశము నామిఁదితలఁపునందును నవధా,
ననిరూఢు లగుట మే లెందును నేదురిత
ములు మిముఁ దొడరక యుండక. హరి.
ఉ. ౯. ౧౮౯. శివ. సా. ౨౦౯.

౭. (రతియందు) పొందు, కూడు.

క. జననిం దొడరినపాపాత్ముని గొబ్బునఁ బట్టి
తెచ్చి తునిమింపఁ దగుక. సారంగ. ౨.
౨౪౧.

౮. అనుసరించు.

సీ. కడఁగి జన్మపుండ్రుండు దొడరఁ ద్రిమరు
ప్రాడ కుజులగమితోడఁ గూడి యాడు.
నీలా. ౧. ౭౭.

గీ. చచ్చిపోయినవారికై చాల వగల, దుఃఖపడు
దురు మఱువాడు దొడరి చనరొ,తాము...
కువల. ౧. ౮౦.

ఆ. క్రి. ౧. ఎదిరించు, మార్కొను, ప్రతిఫు
టించు.

క. కడునధికుతోడఁ దొడరినఁ,బొడిచిన నొడి
చినను బురుషపురుషుణ్ణం బే,ర్పడుఁ గాక
హీను నొడుచుట,కడిదియె...భార.సభా.
౧. ౧౨౩.

గీ. దుర్ముఖుఁడు సహదేవునితోడఁ దొడరి,పె
ఱుఁగువాలమ్మ లేసిన నుఱక యాతఁ, డన్ని
యును మగిడించి...భార. భీష్మ. ౧. ౨౫౪.

౨. తొట్టుపడు.

సీ. కడు నిద్రఁ గానక తొడరుచు వడి గొని

నడవంగ నేరక తడయు చున్న, నెఱిగి...
భార. ఆది ౬. ౧౬౦.

చ. తడిసినియేకవస్త్రపరిధానముతోడ విముక్త
కేళి యై, తొడరుచు దుఃఖభావమున ద్రోవది
వోయె... భార. సభా. ౨. 3౦౩.

3. ఉద్యమించు, పూను.

సీ. కురుకులవృద్ధు నిర్బలచిత్తు గాంగేయుఁ జం
పి రాజ్యము సేయ సమర్థులించి, తొడరినపాం
డుపు త్రులకును దైవంబుఁ దోడయ్యె...
భార. భీష్మ. ౧. ౬౦.

గీ. కృష్ణసారథికిం బగుజీష్ఠరథము, దొడరి నీ
వెందుఁ జొచ్చినఁ దోన చొచ్చు. భార.
ఉద్యో. ౪. ౨౦౩. భా. రా. కుం. ౧౩.

౪. కలుగు, సంభవించు.

క. ఆలం గాచెద వక్కట, త్రైలోక్యముఁ జే
ర్చి గావఁ దగువాడవు నీ, చూలం బెఱుఁ
గమి వెఱు గడు, దూరెద మిట్లేమితప్ప
దొడరునో యనుచుక. హరి. పూ. 2. ౨౩౬.

చ. కడఁగి కుమారు పేరురము గబ్బును నుబ్బును
దొంగలింపఁగాఁ, బొడిచె... అప్రహేళురుషు
డెందముగావున నం దొకింతయుక, దొడర
దు నొప్పి గంటియును దోఁపదు తోలును
స్రగ్ధ దేమియుక. నృసిం. ౪. ౧౧౪. శివ.
సా. ౨౦౫.

౫. సక్తమగు, లగ్నమగు.

క. అరయఁగ విషయము లెంతయు, దురంతము
లు వానియందుఁ దొడరినఁ జేటుం, బారయు
దురు దొడర కున్నం, బరమపదవి యమృతాను
భావులకు నగుక. భార. శాం. ౪. 3౧౦.

జ: తొడరాడు, తొడరిక, తొడరుచు.

తొడరుచు. అ. క్రి. (√తొడరు) యత్నించు.

క. ఊరక యుండక పలువుర, తోరవ మెసఁగం
గఁ బలుకఁ దొడరుపక మదిం, జేరువగలనా

గరకులు, దారు గలసి పలుక వలయు ధర
జీశుకడక. భార. విరా. ౧. ౧౨౭.

తొడరువు. విణ. మొదటి.

ద్వి. తొడలవై నున్నయాతొడరువుకొడుకు,
దొడిబడఁ గడఁబడఁ ద్రోసి యగ్రమున.
ద్వి. భాగ. 2 స్కం. (శ. ర. పా.)

వి. యత్నము.

క... నమ్మఁ గలుగున, తువురుపుల నిడఁ దగుఁ గు
డుపు ని, దుర మొద లగులోనిపనులతోడరు
వు లరయక. భార. ఆశ్ర. ౧. ౫౭.

ఆ. దైవ మిట్లు గలఁచునే వీరి మదిమది, నుండి
ఘోర మైనయధమునకు, దొడర వలయు
నట్టితొడరువు కావించి, కొనిరి చీమరాజు
కొడుకు లేచి. భార. శల్య. ౧. 3౪౯.
(శ. ర. పా.)

తొడవు=తొడుగు. వి. (√తొడు) ఆభరణము.

గీ. ధరణి నెత్తుటఁ దోఁగి యాభరణకాయ,
శస్త్రఖండజాలంబులఁ జాల నొప్పె, బలుచ
గాతుండఁ గుంతుమ మలది పెక్కు, దెఱు
గుతొడవులు దొడిగిన తెఱవవోలె. భార.
భీష్మ. 3. ౧౬౨.

సీ. కస్తూరి యలఁదవా కస్తూరికాగ్గంధి తొడవు
లు తొడువవా తొడవు తొడవ. భాగ. ౧.
౨౬౮.

సీ. అడరు భూషణసంజ్ఞ తొడగు తొడవు మి
న్నసా మ్మనంగను... ఆం. భా. ౨. ౧౪౭.
భార. విరా. ౨. ౧౯౦.

తొడి¹. వి. (√తొడు. త. తొడి=మురుగు; ఉం
గరము.) ౧. భూషణము.

క. విడువఁ దగు సతి చలించిన, విడువంగా రాదు
ప్రాణవిభుఁ గులనతికె, బడఁతికె బలిభక్తి
కదా, తొడి వాయఁగ జన్నె వికచతోయజ
నేత్ర. రుక్మా. ౪. ౧౧౭.

౨. కట్ట, మొ. వానికి వేయునుగరము, పొన్న.

(పా.)

తొడి². వి. (త. తొడిప్పు) త్వర, సంభ్రమము.

(దీనియాప్రేడితరూపము “తొడితొడి”)

భా...కంసుడు దొడిగ్ హింసించె నీయన్న

లక్. భాగ. ౧౦ పూ. ౧౨౪.

ద్వి. చెడితిమి కరుణ రక్షింపవే యనియ్య, దొడి

వేడి వేదనూత్తుల బ్రస్తుతింప. పండితా.

వాద. ౨౩౨ పా.

క. తొడితొడి గంసుడు చేవకి, కొడుకుల

నార్దుర వధింప... భాగ. ౧౦ పూ. ౫౩.

క. కడ రెడల సురలు నసురలు, దొడితొడి

ఫణిఫణము మొదలు దుదియును దిగువక్.

భాగ. ౮. ౨౧౧.

విణ. తడబడునది.

ద్వి. తురగంబు గూలుచో దొడికాళ్లు పడుచు,

నరుగ నోవక దీను లైనరాహుతులు. ద్వి.

భార. విరా. ౧. ౧౩ పా.

జ: తొడిబడు.

తొడిబడు. అ. క్రి. (తొడి² + పడు.) ౧. తొ
ట్టుపడు.

చ. నడు మనదు...అడు గిడుచోట గా లెమ

లిసంతన కానుకు బింద మయ్యెడుం, దొడి

బడజేయు మావలన దోసము లే దని చెప్ప

డానెనా, గడుబెడగొందు గారి తెలిగన్ను

లుబీనుల డాసి చేసియె. కు. సం. ౮. ౧౬.

చ...నీ, వదనసరోజసారభ మవారణ నన్నును

గ్రోల నిమ్మ బెట్టిడు డగుకాముతూపుల

దొడిబడ కుండగ గావు మి త్తటిక్. భా

ర. విరా. ౨. ౧౨౧.

౨. తొందరపడు.

వ. ఇతండ నిక్కపునలకూబరుం డనియు యు

భంబున జయాపజయంబు లెంచినట్లు రావు

౧

తొడిబడ నితని కొక్కటి యయ్యెనేని

యే నేమి యగువాన...క. భా. ౩. ౨౫౨.

క. రాసుతుఁ డని తొడిబడ దెగి, గానిని బెట్టి

కడియార గాచుక మన మీ, మోసాల

నున్న నెక్కడ, మోసా లానో యటంచు

ముంచినభీతిక్. సారంగ. ౩. ౩౪.

౩. చలించు.

ఉ...నేడియూర్వుఁ దగఁ బుచ్చి తొడిబడి

కొంతసేపు వే, లైక్కినభంగి నుండి...భా.

రా. అయో. ౮౯. (శ. ర. పా.)

క. నందనవనవాసము తన, డెందముఁ గుందింపఁ

గాఁ దొడిబడి తానుక్, నందనవనవాసము

విభు, దొందె రఘూత్తముని బాసి యుండం

గలఁడే. రామా. ౫. ౮౧. (శ. ర. పా.)

౪. చిందు, చెదరు.

క. వడ్డింపఁగ నెంగిలి దొడి, బడ్డ వెనక్ వంట

కంబు పాయ నిడఁ దగుక్. విజ్ఞా. ఆచా.

౩౮. (శ. ర. పా.)

ద్వి. దొరకినధన మెల్లఁ దొడిబడకుండ, సరవీస

మాదిగా నప్పుడే కొనుచు. ద్వి. హరిశ్చ.

పూ. ౧౬౦౯ పం.

౫. (ఇటునటు) పర్వ, వ్యాపించు.

క. తొడగినతొడవులదీపులు, తొడిబడి చీక

ట్లు దూలఁదూలఁగఁ దనపై, దొడరిన

హస్తము సోకినఁ, బడఁతుక మేల్కొంచి

చూచి భయకంపిత యై. నా. పంచ. ౩.

౧౮౪.

౬. శీఘ్రముగాపోవు.

క. వడి ప్రాసు విఠిచి మీఁదికి, బడఁ దివుచుకొ

నంగఁ దలఁచుపాలకుభంగిక్, కడుఁ బోరి

రాముబారికి, దొడిబడఁ జూచెద వి డేల

దుర్భతి పుటైక్. మై. ౧. ౧౫౪.

క. పుడమిఁ గలద్విజాల నయ్యెయెడ నదులం

గ్రుంకఁ జూచి యే ద్విజరాజక్, దొడిబడి

యధికతకై యక్కడలిం గ్రుంకెద నటన్లు
గతి శశి గ్రుంకె. ఇందు. ౪. ౬౭.

తొడికించు. స. క్రి. (✓తొడుకు¹) పట్టుకొను
నట్లు చేయు.

ద్వి. దుష్టోరగమునఁ దొడికింత మనుచు. బస.
పు. ౬. ౪౨౩ పం.

తొడికి(డ్డి)-పట్టు. స. క్రి. (✓తొడుకు¹) ఒడిసి
పట్టు.

సీ. నడు మింత యని కేలఁ దొడికిపట్టిఁ ధాతయం
గుళిరేఖ లబ్ధాస్యవశులు. నెవ. ౨. ౧౫.

సీ. బలభేదికరి తొడ్డిపట్టఁ జే సాచుడు శివ
నూతి వెనఁచి చే నేతఁ బట్టి. కు. సం. ౧౦.
౪౩౧.

తొడికిలు. స. క్రి. (✓తొడుకు¹. క. తుడి=దొం
గిలించు) ఒడిసిపట్టుకొను, లాగుకొను; దొంగి
లించు.

చ. తడయక మండుతలపరిత పక్షటాహము కేలు
దామరం, దొడికిలి పట్టి రాహువు విధుం గబ
ళించినరీతిఁ జూప... సుధన్వండు సాచ్చె
బిట్టుగా, నుడికెడినూ నెత్తోట్టి బలియుర్
హరిదాసులు సత్యసంపదక. జై. భా. ౪.
౧౩౩.

ద్వి. పడుచు పాపము చేసి మృదునోగిరములు,
దొడికిలి తినె శివద్రోహి వీఁడనుచు. బస.
పు. ౪. ౪౭౯ పం.

తొడిగికొను. స. క్రి. (✓తొడుకు¹) ధరించు.

చ... వెనఁ బాదుకల్ దొడిగికొంచు వియచ్చ
రవాహినీకన, త్కనకసరోజగంధవహకాతుకుఁ
డై వినుపీధి కేగుచుక. విక్ర. ౨. ౧౨.

తొడితెచ్చు = తొడితెచ్చు. స. క్రి. వెంటఁ దీసికొ
ని వచ్చు.

క. తడవం బోయినదై త్యులు, పాడగని యూ
ర్వశి తొలంగి పోనేల నినుం, దొడితెచ్చు నె

మారా బదె, బడిబడి వచ్చెదరు వేగ పనివిను
మనినక. ఉ. హరి. ౧. ౫౫.

ఉ... రాముఁడు... మహర్షులం గదియఁ బోయి
నమస్కృతు లాచరించి భ, క్తిం గరముల్
మొగిడ్చి తొడితెచ్చి సభాంతరరత్న వేది
కక. ఉ. రా. ౧. ౧౪౧.

తొడిమ. వి. ఆకు పూవు మొదలగువానితల నుం
డెనుకాడ, వృంతము.

ఆ... పక్ష్యఫలము దొడిమఁ బాయు, పగిది గుణ
చయంబుఁ బాసి యడు, యంబు నచలమును
నిరామయంబును నగు, పదముఁ జెందు శుద్ధ
భావ మెసఁగ. భార. ఆను. ౩. ౩౧౨.

సీ. పువ్వులతొడిమలు పుచ్చు నయంబున... కు.
సం. ౫. ౬౧౮.

సీ. తొడిమ నా వృంతంబు దోచు... ఆం.
భా. ౨. ౩౯.

తొడియు. స. క్రి. (క. తొడిను) - బాణా
దులు- గుచ్చుకొను, నాటు.

క. పుచ్చినకన్నులు గ్రహ్మజ, వచ్చును దేహంబు
తొడిసి వ్రసినపుండుం, జెచ్చెరఁజేటును భ
క్తుల, కచ్చెరువుగ శివునిమహిమ నతిశీఘ్రము
నక. శివ. సా. ౧౮౮.

తొడివెంద. వి. ఫలవృక్షవిశేషముకీ.

సీ... కలివె, పండులుఁ దొడివెందపండుఁ దుమ్మికి
పండ్లు జానపండులు గంగరేనుపండ్లు. కాశీ.
౬. ౬౯.

తొడు=తొడుగు¹. స. క్రి. (త. తొడు.)

౧. (భూషణము, కవచము, చెప్పలు, మొ.)
ధరించు.

చ. పాలుపుగఁ బూసి కట్టి తొడి భూరివిభూతి
ప్రకాశితంబుగాఁ, గలయఁగఁ దత్సరీజనులు
... భార. ఆది. ౮. ౧౭౪.

క... దృష్టద్యుమ్నని, మాయించియకాని తొ

డినములు నే నూడ్చుకొ. భార.కర్ణ. ౧. ౧౩.
గీ. పీఠి మంచంబుపై నుండి పీటనుండి, చెప్పు
పావలు దొడి తలచీర చుట్టి, నవ్వుచును మా
టలాడుచు నడిచి నడిచి, వంగి శయనించి
నిలుచుండి వార్వః జనదు. విజ్ఞా. ఆచా. ౧౩.

౨. (బాణము) సంధించు, కూర్చు.

చ... శిశ్వులం, బగునొక నారసంబు దొడి యా
తఁ డుగ్రత ఫాలకుంభసంధిగ్రతము గాఁగ
నేయ... భార. భీష్మ. ౨. ౨౦౯.

ద్వి. పక్షికి దొడ నేల పాశుపతంబు. బస.
పు. ౪. ౨౦౩ పం.

వి. పట్ట.

సీ... తొడు పట్ట తోలు చెక్క... గీ. అంబు
త్వగాభ్య యా... ఆం. భా. ౨. ౩౭.

జ: తొడుకొను¹.

తొడుకు¹. స. క్రి. ౧. గ్రహించు, పట్టుకొను.

సీ. ప్రాణసభీరత్న మరగొను గెంకల దొడికి
యెయ్యెయ్యన నడువు మనఁగ. రాజ. చ.
౬. ౧౭౧.

ఉ. గండ్లకపందితోక దొడుకం గడకం బెఱ
పంది గొట్టినక. కమ. ౪. ౪౧.

౨. ఆను, త్రావు.

సీ. అందంద వక్షోరుహములు దింపులువోవఁ
దొడుక నిచ్చుట యెట్లు దుగ్ధరసము. కాశీ.
౪. ౧౮.

మ. బలిరా తేరకుఁ దేర దక్కె నిటు లీబంగా
రుకుం డంచుఁ జంకలు దాటించుచుఁ గెం
పుమోవి దొడుకం గా... తిపురు మిత్రదోహి
మోహంధతక. పాండు. ౩. ౬౭.

అ. క్రి. తెగు, సాహసించు.

ద్వి. తొడవులకై తెంపుతోఁ బ్రాణములకుఁ,
దొడికి ముద్దులపట్టి దునును నేమిటికి. ద్వి.
హరిశ్చ. ఉ. ౨౩౧౨ పం.

జ: తొడికించు, తొడికిపట్టు, తొడికిలు.

తొడుకు². వి. ౧. గోమహిష్యాదులు, పశువులు.

సీ. గోమహిష్యాదుల నాములు ల్పసి తొట్టు తొ
డుకు పసకము నా నడరు... ఆం. భా. ౨.
౨౬౧.

౨. ఆవు.

గీ. అప్పు డెకిమిఁడు తఱిచెయ్యు లమరఁ దీర్చి,
వేదలకు నేలనేలుపుఁ బెద్దలకును, బొసఁగ
రొక్కంబుఁ దొడవులుఁ బుట్టుములును, దొ
డుకులు నొసంగి పదిలేలు గడపి యంత.
అచ్చ. రా. బాల. ౪౪.

గీ. పుడమి యీనిన తెఱఁగున నడరునతని, తొ
డుకులం బెల్లమిగ లెక్కయిడఁగ రాదు.
నీలా. ౧. ౧౦.

చ... నోరులేనియా, తొడుకుల బంటుఁ బెద వి
డఁ ద్రోవక ప్రోవఁగ నెందు నీక పొల్పడినది
కరుణాదలనె భారతసంహిత నిల్చు చాడ్చు
నక. పాండు. ౩. ౩౮.

౩. వృషభము.

(నారాయణాస్త్రపాశుపతాస్త్రములు)

సీ. లేలిహానారి దువాళించె నొక్కటి తొడుకు
బాబా నెక్కి తోలె నొకటి. వరాహ. ౧.
౧౧౮.

సీ. తొడుకుబాబారాతు జడఁదాల్చువాడనిపూ
వేలతాంగులపుట్టినిల్లు. చంద్ర. ౨. ౧౪౭.
మ. పడవాలుకొ ఘటియింపు మంచు దివిజుల్
ప్రార్థింప నవ్వన్నాయం, దొడుకుండ తడిజో
దుతేజము సుధాంధోవాహినీవారి నిల్బుడ
... చం. రా. ౩. ౬.

౪. దొంగ మేత.

క. తొడుకు దిన బోవుపసరము, బడిఁ బోకుము
... భోజరా. ౬. ౩౪.

తొడుకొను¹ = తొడుకొను. స. క్రి. తీసికొను
నెంటుఁ బెట్టుకొను.

చ. కడు వెర వేది నేఁ బ్రభుగర్భవతికై సతఁ
బుట్టినంటికికై, దొడుకొని వచ్చుచో నిచట
దుస్సుచామైన ప్రసూతివేదనం, బడియెను...
విక్ర. ౮. 3౫.

తొడుకొను². స. క్రి. (తొడు + కొను) తొడుగు
కొను.

క. పావలఁ జెప్పులుఁ దొడుకొని, దేవ శివాల
యములొనఁ దిమ్మరుపాపుక. శివ. సా. ౧౯౧

తొడుగఱు = తొడుగఱు. వి. ముండకంపమోపు.

క. తడి కంటు నెపుడుఁ దఱుగక, కడి దఱు
గఁగ వడియుఁ దఱిగి గాసికై బుడమికై,
బడినఁ గన రాక మంచపుఁ, దొడుగఱు లైర
టై రుజలతో నేమందుకై. మనుచ. 3.
౧౩౧.

తొడుగఱు = తొడుగఱు. వి. కంటు కాది భారము.

నీ...తొడుగఱు యీడిక సుడుము కంప, యనఁ
దనర్చును గంటు కాది భారము...ఆం. భా.
౨. 3౮.

తొడుగు¹ (ఘ) = తొడువు, తొడు. స. క్రి.
(త. తొడు.) ౧. (వింటపాణము) సంధించు,
కుర్చు.

వ...విడుపాణంబు లొక్కటఁ దొడిగి...భార
ఆది. ౫. ౨౩౪.

క...విద్యుచ్చలచాపజ్యుఁ దూపుఁ దొడుగుచుఁ
బలికెక. ఆము. 3. ౨౮.

క. తొడిగితి నేనెద నిఁక నీ, యడుగులు దెగి
పడ నమోఘు మ స్పద్యాణం, బెడయ న్నేర
దు నావుడు, వడవడ జమదగ్ని నూతి వడకె
నీభితికై. రామా. ౪. ౧౪౧.

౨. ప్రయోగించు.

క...మారుతి గవయటయు మెఱసి మార్కొని
కురుధా, త్రిరమణుఁ డర్థచంద్రా, కారశరము
దొడిగి ధనువు గ్రక్కనఁ దునిమెక. భార.

భీష్మ. 3. ౧౨౫.

నీ. అక్కుమారుఁడు దరహాసాభిరాముఁ డై
భల్ల మొక్కటి దొడ్డి విల్లు దునిమి. భార.
భీష్మ. ౧. ౨౫౪.

క. వాయువావాయవ్యంబుల, నారాయణుమీఁదఁ
దొడిగె నరపతి శరముల్, ఘోరశిఖి వజ్ర
శరవి, స్ఫూర్తఁ దద్దీప్తి మామెఁ బడేక్షణుఁ
డుకై. హరి. ఉ. ౧. ౧౫౩.

౬. (భూషణము, కవచము, చెప్పులు, మొ.)
ధరించు.

నీ. గురుపత్ని నేడ యక్కుండలంబులు తొ
ద్దవనస మీదివన మతిక్రమింప. భార.
ఆది. ౧. ౧౧౪.

గీ. పలుచ గాకుండఁ గుంకుమ మలది పెక్కుఁ,
దెఱుగుతొడవులు దొడిగిన తెఱవవోరె. భా
ర. భీష్మ. 3. ౧౬౨.

చ. తొడిగినతోడు వ్రయ్యలుగఁ దోరపునెత్తు
టఁ దోఁగి...ఉ. రా. ౨. ౧౦౧.

నీ. మొకరిమటైలమ్రోత ముద్దు చూపగ రంభ
కనకంపుగొడుగుపాగాలు దొడిగె. హర.
౭. ౧౩౭.

౪. (భూషణములు, మొ) ధరింపఁజేయ.

వ...ఒక్కకలకంఠకంఠి కంఠకందళికయందుఁగ
టసరి దొడిగె. నైష. ౬. ౪౪.

క...భామామణి యోర్తు మైడిపావలు దొడి
గెక. పారి. ౨. ౭.

గీ. నీలకు మణివిభూషణపాళిఁ దొడిగి. ఉ.
రా. ౧. ౪౪.

౨. క్రి. అంకురించు. (చూ. తొడువు. అ. క్రి.)

వి. (త. తొడ్డై) ౧. ఆభరణము.

ఉ. కొం తని కాదు చాలఁ దొడుగుల్ మడుఁ
గుల్ గొడుగుల్ సువర్ణముల్, దొంతిగ
నుప్పతోఁ గలుగుతొమ్మిదియుం గొని యేటి
కేటి కీ, వంతుగ నాపెచ్చే మననివారలు లేరు

...ఫుటికా. గ. ౪౩.

క. ఉడురాజముఖుల కెల్లను, దొడు గయ్యెడు
నాకుఁ దొడుగు దొడుగఁగ నేలా, తొడు
గులు తొడిగినఁ గొజఁ తని, యడురాజో
త్తంసుఁ జూడ నొక్కతె వచ్చెన్. వీర.
౩. ౧౪౭.

౨. కవచము.

సీ. తొడుగులు సడలి కుత్తుక లెండి మిక్కిలి
వెడయాపు లై పడ్డవీరభటులు. జై. భా.
౨. ౭౮. (శ. ర. పా.)

౩. గవుసెన. (శ. ర.) విండ్లు మొ. వానికప్ప.

౪. చర్మము, వైపార.

(వ్యవ) వానికి శరీరము కాలి తొడు గూడినది.

౫. బాణము. (శ. ర.)

జ: తొడిగికొను, తొడుపు².

తొడుగు²(పు). వి. ముండకంపమోపు.

గీ. కంపతొడు గీడ్చిన ధీదు కానఁ జన్న, తెరు
వెలుంగుదు...నునుచ. ౪. ౫౪.

ద్వి. ఈతటి శిశువు తో లీడ్చిన వృక్ష, పాతంబు
గలిగె నుత్పాతంబు గాదె, మడుపులు పసుల
కాల్చి కుప్పచఱచెఁ, దొడువుఁ దొట్టును
గడు దూరంబు లయ్యె. అ. మ. క. గ. ౪౪
పా. ౨౩ పం.

తొడుపు¹. వి. గ. గదాదండము లోనగువానికి
వేసెడియునుమున్నగువానికడియును; పొన్ను.

సీ. అను సనఁ దొడు పన నాందోళికాదిదండా
గ్రసంభేయాఖ్య యలరు చుండు. ఆం. భా.
౨. ౨౦౨.

౨. కవచము. (శ. ర.)

౩. చెప్పినది మరల చెప్పట (శ. ర.)

౪. ఒకానొకకత్తి.

గీ. పాలబుడిగలు వడిసెల ప్రాతమెట్లు, మలప
మండులపొడిబుట్ట మన్నెముల్లా, తోలుకు

ల్లాయి తొడుపును దొడ్డికంప, చుట్టుచవి
యుఁ గొమరొప్ప సాలయు నతఁడు. హంస.

౨. ౭౫.

జ: తొడుపుఁగ త్తి.

తొడుపు². స. క్రి. (✓తొడుగు¹. త. తుడిసు.)
ధరింపఁజేయు.

సీ. నవకుసుమంబుల నానావిధంబులతొడవులు
రచించి తొడివినేడ్చు. కు. సం. ౪. ౪౭౧.

తొడుపుఁగ త్తి. వి. (✓తొడుపు¹) చేతికి తగిలిం
చికోను ఇనుపతొడుగు గల కత్తి.

సీ. ఎడమచే గొలుసును దొడుపుఁగ త్తియుఁ బూ
లబిరు దొందుకుడికేలఁ బెద్దకత్తి. శుక. ౩.
౧౫౮.

గీ. తొడుపుఁగత్తులు గుడెలును గడల నొంటి,
పోకిపిడెములమర...బంటురులుగొల్వఁ దల
వరిమంటపమున, నధిపనించినదండ నాయకుని
గాంచి. వైజ. ౪. ౬౭. (తొడవుఁగత్తులు.
ముద్రి. పా.)

తొడుపు¹=తొడుగు, తొడు. స. క్రి. (భూవణ
ములు, చెప్పలు, మొ.) ధరించు.

క. కుడువను గట్టును బూయను, దొడువను బోఁ
బనుచుఁగాక తొలుత మొన సారం, గొడుకుం
బనుచుట కెవ్వఁడుఁగడఁగునె నాయటిపాప
కర్తుఁడు దక్కన్. భార. ద్రో. ౨. ౧౪౨.

సీ...పదివేపు రుత్తమభూసురులు ... కుడువను
గట్టును దొడువఁ బూయ.

అ. ఆనుభవింపఁ గలుగు టది యేమిపురుష
ర్థ, మయ్య...భార. సభా. ౨. ౧౨౧.

సీ. అడుగుఁదామరదోయిఁ దొడివినబంగారు
రవలపావలు ముద్దురవముఁ గులుక. రాజ.
చ. ౨. ౧౬౯.

తొడుసు. వి. గ. బాధ, చిక్కు.

గీ. తండ్రితరమునఁ బెనిమిటితరమునందు, పీఠ

మంతయుఁ బుణ్యంబుఁ జేసి యెఱుఁగ, వార్ధ
కంబున నిం కేల వట్టితొడును, కృష్ణ దర్శింప
కున్న నా కేమి చిక్క. జై. భా. ౨. ౧౦౯.

క. మన కెయ్యది కార్యం బా, తని నెమ్మెయి నె
ఱుఁగ వచ్చుఁదగులంబున నె, మన మురియఁ
జొచ్చె మరుచే, సినియాతొడుగులకు నేమి
నేయుదు నింక. దశ. పు. ౬. ౧౩౬.

౨. దోషము; విసుగు.

చ... ఆ, సరకులఁ గూడి చారుగతి సద్విత్తుతో
భజియింపఁ బాదవి, స్ఫురణ ఘటింపుచుం
దొడుగు పుట్టక యుజ్జ్వలధారచే నుదా, హ
రణము చేయుచున్న కవి నారసి చూడు మ
రాళగామినీ. వేం. పంచ. ౪. ౧౧౩.

౩. సంబంధము.

ఆ. విష్ణుదేవుచేత వెన మాలి పస మాలి, కడు
నుమాలి యొడలితొడుగు మాలి, పాలియ
బలిని జేరఁ బూర్వసితికి ముప్ప, లేమి మా
ల్యవంతుఁ డోమహాత్త. రామా. ౮. ౮౩.

ఉ. అంచెలు గట్టి కాలితొడు నై చననీపుగద
మ్మ ప్రోదిరా, యంచలు... మనుచ. ౫. ౬౧.

తొత్తడి. వి. (✓ తొత్తు) దాసి.

ద్వి. తొత్తడిసంపద తొలగఁ దత్త ణము. బస.
పు. ౪. ౨౯౨ పం.

తొత్తటికము. వి. (తొత్తు + టికము) తొత్తుఁ
దనము. (శ. ర.)

తొత్తు. వి. (త. తొత్తు = బానిస) ౧. దాసి, బానిస.

ఉ. తొత్తులువోరె దక్కుదురు దొప్పలు దోర
లు ముక్తిభామినుల్. కాశీ. ౨. ౪౯.

గీ. నీవు కాసల్యదాసివి నే నికేల, వెలది తొ
త్తుకు బడితొత్తు గలదె యొందు. దశా. ౮. ౩.

౨. వేశ్య, లంజె.

నీ. తంలిదండ్రులఁ జంపి ధన మెత్తికొనిపోయి
చెలఁగి తొత్తులఁ బొత్తుగలయువారు. దశా.

౧౦. ౧౦౫.

క. నాకుద్ది యింత గని మది, దోస మనక తన
దునెట్టి తొత్తుల కేమా, బాస లట బండి
కం డ్లాట, చేస న్నట విన్నవారు చెప్పిరి
నాతో. శుక. ౨. ౧౧౩.

నీ. తొత్తాతనత్తి గా మత్తు డై పరియించి
కొడుకులఁ బదుగురఁ బడసి చాల. భాగ.

౬. ౬౦.

జ: తొత్తడి, తొత్తులమారి.

తొత్తులమారి. విణ. (✓ తొత్తు) లంజెయిండ్లకుఁ
బోవుస్వభావము గలవాడు.

ఉ... వాడు రో, తొత్తులమారి యై గృహము
ద్రొక్కక యొక్కొక దానిఁ బూనిక, గుత్త
కు నంచు నుంచుకొ నెఁ గోకలు రూకలు జో
క నీయఁగ. నిరం. ౨. ౪౮.

తొన¹ = తొల. వి. (చి. ని. శ. ర.)

తొన². విణ. (త-తు జైరక్షకము) రక్షకము.

గీ. తోడు దోస యైనచుట్టుంబు దొరకు పెట్టు.
జై. భా. ౧. ౧౦౫.

తొనఁచు = తొలఁకు, తొడఁకు, తలఁకు³. ఆ. క్రి.

౧. (నీరు మొదలగునవి) చెదరు, చిందు; పొంగు.

చ. అని వసకేళి సన్ని లలితాంగు లతాంతలతాం

తకోటిలో, వనపవనానుషంగమున వాసన

నోపనివానిఁ దేనియల్, దోసకనివానిఁ బు

ష్పాదులు దూలనివాని మదాళిమాలికల్,

చెనకనివాని భావభవునేవకు నేర్పన నేర్ప

టించుచుక. వసు. ౩. ౧౫౦. (శ. ర.

పా-తొనుకు. ముద్రి. చి. ని. పా.)

చ. కడలిగముల్ గడుం దోసక కట్టడికట్టులు

దాటి పాఱఁగా. అచ్చరా. యు. ౧౬౨.

౨. ఒప్పు.

నీ. జలబాషీ కావ్యంబుఁ జదువుచోఁ బాంచా

లగతిచోట బాహుక్రమము దోసఁకు.

అని. ౨. ౩౬.

వి. తొట్టుపాటు.

క...ఉల్లంబుల బలు, తొనకు సారగ ననికె దొ
లగఁ దొలిరి రథముల్. భార. కర్ణ. ౧.
౧౧౦. (శ.ర. పా.)

తొనికి(ని)-సలాడు=తొనకు. అ. క్రి. చలిం
చు, తొలకు.

ఉ...కంజడలపట్టునఁ దొన్ని-సలాడుచుండు
వెళ్ళ, జాలు పిలువంద గల్చి పొడచాటలవన్నె
మొకంబుతోలు దా, కాలన గండవెండెపు
చొకారపుడాలను గల్లసామికి. చెన్న.
౩. ౩౮.

తొన్నుండు=తెన్నుండు. అ. క్రి. శయనించు.
(శ. ర. చి. ని.)

తొపారము=తొపారము.

క. దోరములు దీసి చెంచులు, మోరల వేసినదొ
పారములు వీడి ... భానుమద్విజయము.
౨ అ. (శ. ర.)

తొప్ప. విణ. ౧. అధికము, మిక్కిలి. (చూ. తొప్ప
లు దోరలు.)

౨. ఎఱుపురంగు గలది, ఎఱ్ఱనిది.

క. మానిత మగు గుడరసమున, నూనినతుండీరఫ
లమొ యొగిచేసెతలక, నాని మృగు వైనప
వ డమొ, నా న ద్రిజతొప్పమోవి నయ మై
యొప్పుక. కు. సం. ౩. ౩౦౫.

గీ. మేనికుంకుమరాగంబు మెలత తొప్ప, మోవి
తాంబూలరాగంబు మొగిన వాసి, చారు
తర మయ్యె...కు. సం. ౬. ౭౪౧.

సీ. అతివ భూధవునధరామృతం బానుచో
దొప్పవాలెఱి యంటుతొట్టుపాటు. నిర్వ.
౮. ౮౦.

క్రి. విణ. (క. తొప్పనె) అధికముగా, మిక్కిలి.
(చూ. తొప్పదొరుగు.)

జ: తొప్పదొరుగు, తొప్పదోగు, తొప్ప
దోచు, తొప్పనదోగు, తొప్పలుదోలు.

తొప్పదొరుగు. అ. క్రి. (తొప్పక + తొరు
గు.) మిక్కిలితొరుగు.

వ...తొప్పదొరుగుపుప్పాడిం గడిసి యొప్పె
డి విష్ణుంగలనరోవరంపుటిసుక తిప్పలను...
పి. శకుం. ౩. ౨౨౩.

తొప్ప(గ)దోగు. అ. క్రి. (తొప్పక +
తోగు. క. తొప్పనె=అధికముగా-తోగు +
తోగు. శ. ర.) మిక్కిలిగా మునుగు, మిగుల
మునుగు.

క. తనరునరుణాంబుధారల, ననవరతము దొప్ప
దోగి...కు. సం. ౧౧. ౭౭౨.

ఉ తానహము...తుములపాణవృష్టి దొప్పదో
గి యిర్వరుక. భార. ఆర. ౭. ౭౬.

మ. చెమటం దొప్పగదోగ భ సక్తజికాసీ
తో త్రమాగంబులక, సుమహన్నిశ్చసితాకు
లాననములక శోభిల్ల మేనుల్...హరి. పూ.
౬. ౯౭.

తొప్ప(గ)దోచే. అ. క్రి. (✓తొప్పదో
గు) మిక్కిలి తోగఁజేయు.

క. తనశరములఁ దచ్చరముల, దునుమాడి ము
రారి దొప్పదోచెఁ బెలుచు ద, త్రనువులు
నిశితశరతుత, జనితబహుళశోణిత ప్రసరణము
న వెనక. హరి. ఉ. ౮. ౨౫౪.

వ. బభ్రం డనేకబాణంబులం గొశకునంగంబు
నొప్పించిన నయ్యదువీరుని నాతండు సాం
ద్ర శరవృష్టి దొప్పదోచుటయు...హరి.
ఉ. ౨. ౪౬.

ఉ...భవదీయవచోమృతవారిధారచే, దొప్ప
గదోచి నన్ను బరితోషితమానసఁ గా
నొనర్చవే. భోజరా. ౩. ౮౫.

ఉ. కప్పుర మూడి పూవిసనకట్టలు గొజ్జగిసీట
మాటికి, దొప్పగఁదోచి వీచుచు జనుం
గవనై...కళా. ౬. ౨౫౨.

తొప్పనదోఁగు = తొప్పదోఁగు. అ. క్రి.
(తొప్పనక + తోఁగు) మునుఁగు.

ద్వి. హరభ క్తనికరదయామృతవృష్టి, పరిగొని కు
రియఁ దొప్పనదోఁగి తోఁగి. బస. పు. ౨.
౧౬౮ పం.

తొప్పర. వి. తృణవిశేషముకీ.

గీ. తొప్ప రంట్రింత సాలున యుష్పగడ్డి...
మొదలుగాఁ బూరి రవులింపఁ బొదలు వెడ
లు. ప్రబంధ. ౨౦౧.

తొప్పట. వి. (త. తొప్పట = దుస్థితి.) సంక్షో
భము, కలఁత.

తోలితొప్పఱ(ల)బెట్టు = తఱిమి బాధపెట్టు;
మిక్కిలిబాధించు.

మ. వెఱ నిట్లంబుధి నాధనందనులు దోర్వీర్యంబు
సాలించి యందఱుఁ బాఱంగ నిశాచరేం
ద్రుఁడు జయోత్సాహంబున నెవ్వడిక,
దఱుమంగాఁ బ్రజఁ జేయి వీచుచు సముద్ర
జ్యోగుఁడై తోలితొప్పఱబెట్టెక శర
జాలముక బిటుఁడఁ గుప్పంగూర నాటిం
చుచుక. నిర్వ. ౫. ౮౮.

చ...తోలితొప్పఱలబెట్టె ననంగుడు పాంధ
లోకమున్. నృసిం. పు. ౨. ౭౪.

తోలితొప్పఱలాడు = తఱిమి బాధపెట్టు.

సీ. చిక్కుచీరుగఁ గూల్చు సెంపాపోతకములఁ
దోలితొప్పఱలాడుఁ గ్రోలుపులు. పి.శకుం.
౨. ౧౨.

ద్వి. హరిహర బ్రహ్మదు లడ్డ మెరేనిఁ, బరువడిఁ
దోలితొప్పఱలాడువాడ. రం. రా. ఆయో
౧౦౦ పా. ౧౦ పం. (చి. ని. పా.)

తొప్పటిలబండు. అ. క్రి. (తొప్పటిలక +

పండు) తట్టు విలుగఁ బండు, ప్రక్క కొఱగున
ట్లు పండు.

గీ. తొప్పటిలబండె నాఁగను దోఁచుఁ దట్టు,
విలుగఁ బండె ననుటకును...ఆం. భా. ౩.
౧౦౧. (తొప్పటిలబండు, ముద్రి. పా.)

తొప్పటిలు(ల్లు). అ. క్రి. (✓తొప్పలు) ఒ
ఱగు. (శ. ర.)

తొప్పలు. అ. క్రి. ఒఱగు. (శ. ర.)

జ: తొప్పటిలబండు, తొప్పటిలు.

తొప్పలుదోరలు. వి.బ. (తొప్పలు + దోరలు-
తొప్పలు = అధికము, దోరలు = రాసులు.) కోటానఁ
గోట్టు.

ఉ...విశ్వనాథుఁ గరుణోదధిఁ గమ్మనిపూవు
గుత్తులక, బత్తిరి బూజ సేసి నుతిపాఠ
ములక తనజించువారికిం, దొత్తులువోలెఁ
దక్కుదురు తొప్పలుదోరలు ముక్తిభామి
నుల్. కాశీ. ౨. ౪౯.

తొప్పి = తోపి. వి. (త. తొప్పి) టోపి. (శ.ర.
తొప్పె. చి. ని.)

తొప్ప. వి. (క. తొప్పనె.) చేతులతో నోరు
బాఁడుకొనుటయం దగుధ్వని కనుకరణము.
(దీనిఁజేడితేరూపము తొప్పతొప్ప.)

క. వ్రేలెడువెండ్రుక లిరుగడఁ, దూలగఁదల
యూఁచుఁ దొప్పతొప్పన నోరుం, గేల నడి
చికోను సెలవుల, లాలులు దొరుగంగ నన్న
లా యని యొఱులుక. ఉ. హరి. ర. ౩౦౨.

తొబక. విణ. విత్తులు రాలినది. (మిరెపకాయ లో
నగునది. శ.ర.)

వి. (శీతమున్నగువానియొక్క) గుల్ల.

ఆ. ఎండ్రెకాయతొబక యిల రొయ్య యని
యెడిమినుతలయు నెరులిరేనిరెక్క, యొన
ర రజము చేసి యొగి నీటితోఁ ద్రావ, నక్క

జముగ నిలుచు వెక్కు లెల్ల. (చి.కి.చి.ని.)

తొమ్మండ్రు. స. బ. తొమ్మిదిమంది. (తొమ్మిదికి మహా సహత్యర్థకరూపము)

సీ. తొమ్మండ్రు కొడుకులఁ దొలివేలుపులఁ జేయఁ బాడమించు నేదేవుబాడ్డుఁదమ్మి. ఉ. హరి. ౨. ౧౪౪.

తొమ్మందుము. వి. (తొమ్మిది + తూము) తొమ్మిదితూములు.

సీ...తొమ్మందు మనంగ నవాధకి నామ మొప్పు. ఆం. భా. ౨. ౨౭౧.

తొమ్మనూఱు=తొమ్మనూఱు. స. ($\sqrt{\text{తొమ్మిది}}$) తొమ్మిదివందలు.

ఆ. తొమ్మనూటిమీఁదఁ దొంబదితొమ్మిది, వర్షములకు...నిర్వ. ౮. ౮౪.

ఉ. పొచ్చెము నొంద దీనడుమఁ బోయినయేఁడులు తొమ్మనూటిపై, నచ్చుగ నేఁడు మీఁద నెల లాఱు దినంబులు మూఁడు నేటితోక. వి. పు. ౨. ౨౩౯.

తొమ్మనూఱు= తొమ్మనూఱు. ($\sqrt{\text{తొమ్మిది}}$, శ. ర.)

తొమ్మాడు. వి. నాశము. (వ్యవ) దానిని తొక్కి తొమ్మాడు చేసినారు. (శ. ర.)

తొమ్మిది. స. జా. (బ. తొమ్మిదులు) ఎనిమిదియు నొకటి.

క. అది నూతనందనుఁడు తొమ్మిదిశరములఁ దు నుముటయు సమీరసుతుఁడు బెట్టిద మగు వాలుఁ బలకయుక, మదమునఁ గొన... భార. ద్రో. ౪. ౨౩౪.

గీ...తేజోమయం బైనవృద్ధి నట్టి, మేటిగర్భంబు నెలలు తొమ్మిదియు నిండె. మనుచ. ౪. ౩.

సీ. మేలైనరెండుతొమ్మిదులువిద్యలలోన మహా నీయ మగుచు మీమాంస వెలయు. కాశీ.

౩. ౧౮౧.

జ: తొంబది, తొంబనూఱు, తొమ్మందుము, తొమ్మనూఱు, తొమ్మనూఱు.

తొయ్యలి. వి. (త. తెయల్.) తోయలి, త్రీ.

సీ. అతివ తొయ్యలి కొమ యన్ను సకి తెఱవ... గీ...ముద్దుగుమ్మ యన త్రీస, మాఖ్యలు... ఆం. భా. ౨. ౧౦౪.

ఉ. తొయ్యలిఁ జూచి యెవ్వతెవు తోయజ లోచన నీవు నావునుక. దశకు. ౩. ౨౭.

ఉ. తూలు సమ స్తధర్మములుఁ దొయ్యలి నేఁ డిలు సేర కుండినక. మనుచ. ౨. ౫౩.

(ఈక్రింది ప్రయోగమునందుమాత్రము ఎన్న ధ్యముగా నున్నది.)

చ...తొయ్యలిపలుకుల్ విసంగఁ బొదరిండ్లకుఁ గోయిలపిండు చేరె...అహల్యా. ౨. ౯౦.

తొర. వి. (సం. త్వరా) ౧. వేగిరపాటు.

క. తమ్ములదొర కైరవబా, తమ్ములచెఱ చక్రసం యుతమ్ములకొఱ భూ, తమ్ములతొర యాగమ కుం, తమ్ములయొఱ కిరణధనుఁడు తపనుఁడు పాడమెక. రా. వి. ౧. ౮౦. (భూతమ్ములతొర=ప్రాణిసమూహమున కుద్బోధకుఁడు.)

ఉ. అంతటిలోన నీతఁ డుదయా ద్రిపయిం బొడ తెంచుప ద్దినీ, కాంతు...కనుంగొని పం డటం చు విభ్రాంతి వహించి యాఁకటితోరక రవి పై కెగనెక...ఉ. రా. ౫. ౯౭.

ద్వి. తో డెవ్వరును లేక తొరతోడ మీరు, విచ్చేయునపుడె...విష్ణు. పూ. ౩. (ఇట. క్రి. విణ. అని శ. ర.)

౨. ఆపద, ఇడుమ.

ఉ. పూనిక నేను గైకొని ప్రభుత్వము గానఁ బడంగ నిల్చి యె, వ్యానికిం లోగ కెంత తొర వచ్చినఁ గాచెద నిన్నుఁ గూరిమిక. హరిశ్చ. ౪. ౧౦౮.

జ: తొందర, తొందరపడు, తొందరపాటు,
తొరపడు.

తొరఁగించు (తొరఁగు) స. క్రి. గ. వై. చు.

మ. సరకుం దొందుశరాసనంబు గొని యన్య
స్యందనం బెక్కి వే, తొరఁగించెకేశరముల్
మురారిపయి నెదుక... ఉ. హరి. గ. ౧౭౧.

క... తాలాంకుం డా, తరువును దునిమిన వెండి
యుఁ, దొరఁగించె గుజంబు లతఁడు దోడ్దోఁ
దునుమక. భా. గ. ౧౦. ఉ. ౫౫౩.

౨. పడఁగొట్టు.

క. శరములు బలువిడి నిగుడుచుఁ, బరువడి
నయ్యాతుధానభటము క్కలిలా, తరుశస్త్రపరం
పర వెడఁ, దొరఁగించుచు వారిఁ దోన తును
మాడు నెడక. భా. రా. ఆర. గ. ౨౨౪.

౩. తురియునట్లు చేయు, వర్తింపజేయు.

చ. చిటిపాటివబ్బు లాకసపునీమ... తటిల్లతా,
కుటిలతఁ గొంచెపాటిచినుకుల్ దొరఁగించె
ధరాతలంబునక. శుక. ౨. ౩౪౦.

సీ. శుండాలములనుండి జోదులు దొరఁగించు
వాలంపజాలంబు వానవడువు. భా. రా. యు.
౫౨౬.

తొరఁగు = తొరుఁగు. అ. క్రి. గ. పడు.

క... ఆధికభయా, తురులై కుండాగ్నులందుఁ
దొరఁగిరి వెలుచక. భార. ఆది. ౨. ౨౧౧.

గీ. దివిజపతి నీకు నిచ్చినతీవ్రశక్తి, చేతఁ గవ్వ
డి వడు నని చూతువేని, వాసుదేవునిచే
నది వ్రయ్య లయ్యుఁ, దునియ లయ్యును
బాడి యయ్యుఁ దొరఁగు ధరణి. భార.
ఉద్యో. ౨. ౨౭౨. మనుచ. ౨. ౫౫.

౨. (పుష్పగులు) రాలు.

క. ఘనపక్షానిలచలితా, వనిరుహములవలనఁ దొ
రఁగువరపుష్పచయంబు... భార. ఆది. ౨.
౭౯.

క. వారలు నవ్విధమున నా, భూరమణునిమడికి
నింపు వుట్టింపఁగ మం, దారకుసుమములు
దొరఁగెను, బోరన దివి దేవదుందుభులు గర్జి
లైక. నిర్వ. ౧౦. ౧౪౬.

౩. కాటు, ప్రవించు.

క. క్షతములఁ బెల్లు దొరఁగుశో, ణితధారలు
మదముగా వినిర్గళకరియా, కృతిఁ గవిసి
యతం దేసెను, శతమఖసుతుఫాలతలము
శాతశరమునక. భార. విరా. ౫. ౧౮౯.

సీ. చిలుకపోటులచేతఁ జరిగినసహకారఫలములఁ
దొరఁగెడిపచ్చితేనె. పాండు. ౧. ౧౧౭.

౪. తురియు, వర్తించు.

ద్వి. ధారుణీపతి గాధితనయుహస్తమున, ధార
వోసినజలధారకు మున్నె, తొరఁగెఁ బు
వ్వులవాన తోడనే మ్రోసె, సురదుందుభు
లు... ద్వి. హరిశ్చ. పూ. ౧౪౪౦ పం.

క. తొరఁగెడువానలఁ దడియుచు... చిత్రభా.
౨. ౨౪.

౫. ప్రవహించు, పాటు.

సీ. కరుణారసము వొంగి తొరఁగెడుచాడ్పున
శశిరేఖ నమృతంబు జాలువాఱ. భార.
విరా. ౧. ౧౨.

చ. సురపతిదాడి నంబునిధిఁ జొచ్చినయద్రులు
నిచ్చ లప్పురిక, దిరుగఁగ నాత్తఁ గోరి
శరధిక పరిభాకృతిఁ గాపువెట్టితా, రరు
దుగ భద్రసామజము లై నెలయేలులు
దానధారలై, తొరఁగుచు నున్నమాడ్కి
నతిదుస్సహతం గరు లొప్పు నప్పురిక.
విక్ర. ౧. ౮౬.

౬. లోబడు, వశమగు.

ఆ. దైవయోగమునను దట్టినమేలుకీ, శ్లనుభవంప
కెట్టు లరుగ వచ్చుఁ, గాన నార్యు లొక్క
గతి నుండుదురు సుఖ, దుఃఖములకు మనము
దొరఁగనీక. కుచేల. ౩. ౧౯.

స. క్రి. (=తొరగు) విడుచు.

ఉ...జలపార్యముఁ బట్టునెవంబు వెట్టి సారం
గధరుండు నేమము దొరంగుమదిం జనుదేర
...సారంగ. ౨. ౨౧౮.

ఉ...చంద్రమకలా, మాళిపయి నదీయ మగు
మానస మంతయుఁ జిక్కె నింక నే, బాలు
దునయ్య యెమ్మెయి భుజంగవిభూషణుని
దొరంగగృహ. హరి. ౪. 3౨.

తనివితొరగు=తనివితీలు, తృప్తిపడు.

చ...తన్నుఁ గోరినమగవారలం దననిరీతులకుం
త్రియు లైనవారలం, దనివిదొరంగఁ గూడ
నికతంబున నీగతిఁ బుట్టె గుక్కయై. శుక.
౨. ౪౫.

జ: తొరఁగించు.

తొరపడ(ణ)ము. వి. వడ్రంగి బెజ్జములు కో
యసాధనము. (వా.)

తొరపడు. అ. క్రి. (✓తొర) వేగిరపడు.

ద్వి...బంతి, గూర్చున్న శశధరాంకుల కమ్మ
తంబు, మార్చి తా నిట రాక మసలె నటం
చు, దొరపడు చున్న దై త్యులకు... విష్ణు.
ఉ. ౪ ఆ. (శ. ర.)

తొరలి(ర్లి)ంచు. స. క్రి. (✓తొరలు¹) వేన్నీ
ళ్లు (చన్నీళ్లు చేర్చి) చల్లార్చు. (శ. ర.)

తొరలివచ్చు. అ. క్రి. (✓తొరలు¹) కలుగు,
పుట్టు. (ఇది ఇతరపదవ్యవధానముతో కన్పట్టు
చున్నది.)

సీ. తొల్లి పెట్టుని మేలు తొరలి యిప్పుడు రాదు
కావలసినపను ల్లాకపోవు. నీతి. ౮౭.

తొరలు¹. అ. క్రి. ౧. కలుగు.

వ...పయోధరంబుల నంటుచు విశదాంశుకాంత
స్థితి దొరలంగ నతివిపులపులినజఘనారోహం
బుల నుత్పలపత్త్రంబుల నెరపుచు...వసు.

౨. ౧౪౦.

గీ. దొరల నందఱ మన్ననల్ దొరల ననిచి.
సారంగ. ౨. ౧౮౦.

ద్వి. తొరలెడుజనదృష్టిదోషంబు వాయ, నిరు
మేల నారతు లిచ్చునట్లయి. ద్వి.
భాగ. ౮. స్కం. (శ. ర)

౨. మార్కొను, ఎదుర్కొను, తొడరు.

ద్వి. తర మెటుంగక రామధరణీశుతోడ, దొర
లితే భస్మ మై త్రుంగదుగాక. రం. రా.
సుం. ౨౫౧ పా. ౭ పం.

ద్వి. తొరలిన శివు నైన వెఱవక గెలువ...బస.
పు. ౨. 3౭౫ పం. (ప్రాతప్రతి. పా.)

జ: తొరలివచ్చు.

తొరలు². అ. క్రి. కలియు, చేరు.

(చూ. తొరలించు.)

జ: తొరలించు.

తొరితొరి. అవ్య. క్రి. విణ. లెస్సగా. (శ. ర. బ్ర.)

తొరుంగు=తొరంగు. అ. క్రి. ౧. పడు, రాలు.

సీ. హరివాణములమీఁదఁ గరకంకణములదీప్తులు
పదార్థంబులతోన తొరుంగ. వరాహ. ౪.
౧33. (ఇట వ్యాపించు అనితాత్పర్యము.)

క. వనలక్ష్మి మాధవాగతి, ననువుగఁ బూవీట జల
కమాడుటకై ముం, దనువున నలుగిడఁగా ను,
ర్లినచిక్కస మనఁగ ధరఁ దొరిగెఁ గాతా
కుల్. చంద్ర. 3. ౧౦౨.

సీ. కరికరంబులు బాలకమతయల్ మా క్తికపా
లికల్ నవ్యప్రవాళములును. గీ. గగనజల
నిధిలోనుండి కలసి యొక్క, పరియ తొరి
గెనొ యనఁగఁ జూపఱకుఁ దోచెఁ. వాల్మీ.
3. ౯3.

౨. బాటు, గలితమగు.

వ...ఖలీనంబుల విలీనంబు లైనశేనంబులు దొ
రుంగ నిరుగడలఁ గడలుకొనుకర్ణచామరంబు

లినుచుడింప...ఉ. హరి. ౪. ౨౧౩.

3. కురియు.

క...నుగంధము గలవిరిసోన సురపథంబునఁ

దొరుగఁ. రాఘవ. ౧. ౬౮.

౪. ప్రవహించు, స్రవించు.

సీ. శృంగారదళితవైరించాండగళితావరణధార
లన నిరరములు దొరుగ. దశ. ౨. ౨౦౦.

స. క్రి. (=తొఱుగ) విడుచు, త్యజించు.

గీ. దుఃసుందరై యుండియును నొప్పు దొరుగ
కున్న, యన్న రేశ్వరుఁ గనుగొని యడలునెద
ల, తోడ మేనులు దూలగఁ దొట్టువడుచుఁ,
జేరి యాతనిచుట్టు నాసీను లైరి. భార.
శల్య. ౨. ౩౯౯.

తొరుపు. స. క్రి. తొర్లించు, వేన్నీళ్లు (చన్నీళ్లు)
చేర్చి చల్లార్చు.

సీ. తోరంపుఁబన్నీటఁ దొరిపించి జలకంబు
లాచ్చె నొక్కసరోహహాయతాక్షి. రసిక.
౧. ౭౧. (చి. ని. పా.)

తొరుగటై=తొరుగోవి. వి. (✓తొఱు) గొల్లవా
నికడ నుండెడి పాడు గైవెదురుకట్ట. (పశువులను
దోలుసాధనవిశేషము. ప్ర.)

సీ. తొరుగటైయుఁ జలదుబ్బు చిల్కుడుగుంజ
పూజెనించెలు వెన్నపూసచట్టి. హంస. ౨.
౭౫.

తొరుగోవి=తొరుగటై. (✓తొఱు)

ఆ. తూతకొమ్మ చంక దోపినయెడ మెట్టి,
తొరుగోవి ధూళిఘాసరితము, లై నకురులు
నమర నాక స్తికంబుగా, మందనుండి యింటి
మగడు వచ్చె. వేం. పంచ. ౧. ౫౮౮.

తొఱు=తొఱు. వి. (క. తొఱై) ౧. కోటగము,
చెల్లయం దేర్పడెడువెద్దరంధ్రము.

క. తొఱులోపల నొక దెస నొక, యటగా నొన
రించి చిగురుటాకు లడుగునం, బఱచిన నది

గడు మెత్తని, సఱపుగ నవోట నాడుఁ
బట్టి గనియెక. భోజరా. ౪. ౧౩.

౨. (కట్ట కుండెడు) రంధ్రము, బోలు.

సీ. తోల్లలి తొఱు లేక తోమంగ నను వైన
తరుకాష్టమున దంతధావనంబు, వదనసంకు
దికై పలయుఁ గావింపంగ...కాశీ. ౫.
౨౦౫.

జ. తొఱులేనె.

తొఱుగించు. స. క్రి. (✓తొఱుగ) విడుచు,
త్యజించు.

క. అది యొండె భక్తి యెవతే, నెద విశేషైక
భీరువృత్తిఁ బ్రియాలాభదశ నైయి దొఱు
గించును, హదనన యదిగాక యున్నయవివై
శకముల్. ఆము. ౫. ౮౧.

తొఱుగను. స. క్రి. (త. తుఱ) విడుచు, త్య
జించు.

క. చేయఁ దపాత్రవ్యయములు, సేయుం బాత్ర
వ్యయంబు సేయు నిజర, బాఱుత్తి మెల్ల
తొఱుగలఁ, బాయక ధర్మంబు సేయుఁ బా
పము దొఱుగక. భార. ఆను. ౫. ౪౭.

క. తొఱు చగుసెనుసందడిలో, నిలుకటమునఁ
బడ్డవృసతి యీవగ్రహముం, దొఱుగట య
భీష్మితారం, బఱచేతికి వచ్చినట్ల యని వెత
కుడుచుక. నైమ. ౪. ౧౨౪.

చ. వఱపున...జీవముం, దొఱుగి...నా. పంచ.
౨. ౧౪౪.

అ. క్రి. (=తొరగ) స్రవించు, కాలు.

చ...చెక్కలం, దొఱుగెడుఘర్షముల్ తనదు
దుప్పటిచేఁ దుడిచెక నయంబుగక. దశ.
౨. ౩౧౬.

ద్వి. నాకుమారుండ రా రా కుట్ట యనుచు,
చనుగవఁ దొఱుగనాస్తవ్యధారలను, గనుఁ
గవ హర్షాశుకణపూరములను, చెన్నార

సుకు నభిషిక్తుఁ గావించు, చున్నయ త్తటి...
పండితా. మహిమ. ౨౯౩ పా.

వి. (త. తుల్య) విడివడుట.

గీ. ఏర్పదాటలులలోఁ దొలు గెలుంగఁబడునె.
ఉ. హరి. ౪. ౩౦౮.

జ: తొలుగించు, తొలుగుచొచ్చు, తొలుగు
వోవు.

తొలుగుచొచ్చు = తొలుగువోవు. ($\sqrt{\text{తొలుగు}}$)

క. పురిటిమొదవు లాఁబోతులు, సురతమునకు
విడిచి తొలుగుచొచ్చినయవియుం, బరిచి
చ్చున బెదరినయవి, సరిమేసిన బందెగునుట
చన దధిపతికి. విజ్ఞా. ప్రా. ౧౩.

తొలుగువోవు = తొలుగుచొచ్చు. అ. క్రి.
(తొలుగు + పోవు.) - పశువులు - తప్పించుకొని
పోవు.

గీ. తొలుగువోకుండ మెకములు గజవకుండఁ,
బాడి దలుంగఁయుండ నాపాటిగొల్ల, లిచ్చ
మెచ్చ నీదృష్టికి నెక్కఁ గడుపు, నరయ
నేర్తు న స్నేలుము ధరణినాథ. భార.
విరా. ౧. ౨౭౮.

ద్వి. తొలుగువోయినఁ దెత్తు దోడనే తెలిసి,
తొలుగి వచ్చినవానిఁ ద్రోవనే వెదకి. నవ
౧. ౪౦ పా. ౨౩ పం.

తొలుట(ము). వి. తొట్ట, కోటరము.

చ. జరతకపితరంధ్రములు సాలబిలంబు లగాధ
నింబకో, టరములు మట్టిపూనితొలుటల్ పెను
రావులతొట్టలు... వేం. పంచ. ౩. ౨౨౮.

గీ... తొట్టి, తొట్టు తొట్ట తొలుట యనఁ దో
చుఁ గోట, రమ్మ... ఆం. భా. ౨. ౩౮.

క. తిరుగాడుచుండఁగాఁ గని, కరము భయ బ్రాం
త మగుచుఁ గరివరకరాం, తరవివరములోనికి
నొక, తొలుటముగతి సరటు మంత దురదురఁ

దూతై. కేయూర. ౨. ౧౦౧.

జ: తొలుటలువాటు.

తొలుటలువాటు. అ. క్రి. (తొలుటలు + వాటు)

రంధ్రములు పడు.

క... నె, క్కులు చీమలు వెలుపడి వడి, దొలివె
శరీరాసు తెల్లఁ దొలుటలువాటు. జై. భా.
౨. ౧౦౧.

తొలుతేనె = తొట్టతేనియ ($\sqrt{\text{తొలు}}$) (శ. ర.)

తొలుద్రొక్కు. వి. (తొక్కు + త్రొక్కు -
క. తురు = పరు గెత్తుట. త. తొలు = సంఘము) గట్టి
త్రొక్కుడు.

వ... వెలుచఱచి పఱచునెడఁ దెలుపి నుటికినతొ
లుద్రొక్కునం గుక్కులచేఁ బటిపటి యెవ
యలుములును... ఉ. హరి. ౪. ౨౯.

తొట్ట. వి. ౧. వృక్షవిశేషము.

గీ... సీకాయ మండ్ర తొట్ట, వెలంగ... మొద
లుగా జగతిఁ గల్గు, కంప లన్నియు వేవేగఁ
గడచి కడచి. హంస. ౪. ౯.

౨. (= తొలుట - క. తొట్ట) కోటరము, చెట్టులో
నుండు పెద్దరంధ్రము.

గీ... తొట్టి, తొట్టు తొట్ట తొలుట యనఁ దో
చుఁ గోట, రమ్మ... ఆం. భా. ౨. ౩౮.

జ: తొట్టలులుగు, తొట్టతేనియ, తొట్టపిట్ట.

తొట్టలులుగు. వి. ($\sqrt{\text{తొట్ట}}$) - తొట్టలో నుం
డుపక్షి - గుడ్డగూబ.

సీ. నిర్దులు నొకధూర్తు నింపించుఁ గావేమి
త్రోవలఁ గూయదే తొట్టలులుగు. నీతి.
౬౪.

తొట్టకొప్పు = తొట్టపంటికొప్పు, పదులుకొప్పు.

సీ. పుత్రికానిర్మల్యపుష్పదామంబులఁ దొట్ట
కొప్పులలోన దోపి తుటిమి. వైజ. ౩. ౭౦.

ఆ. గొట్టెబొచ్చుకంటె నెట్ల నై చిట్ట రె,

కుట్టవెండుకలను గూడదువ్వి, తొట్టకొప్పు
వెట్టె...చంద్ర. వి. 3. ౮౩.

తొట్టతేనియ. వి. (✓తొట్ట) చెట్టుతొట్టలోఁ బ
టిన తేనెపట్టుయొక్క- తేనె, తొట్టతేనె.
గీ. పుట్టతేనియ వెరతేనె పుట్టజున్న, తొట్ట
తేనియ గల వందుఁ దోచి తోచి. కాళ
3. ౬౮.

తొట్టపిట్ట. వి. (✓తొట్ట) వడ్రంగిపిట్ట, దావా
ఘాటపక్షి (చి. వి)

తొట్టి. వి. రంధ్రము.

ఆ. తొత్తుతొడిపాందు తొట్టిపెసలమూట, ము
చ్చుతొడిపాందు వచ్చు నింద, తలవరింతి
పాందు తలతొడఁ దీటురా...వేమ. ౨.
3౪.

౨. ముందటిపండ్లు లేనినోరు.

తొట్టియక్కరము = పండ్లు లేనినోటితోఁ బలు
కులక్షరము. (ఇది యస్థిరపదార్థమున కుపమా
నము.)

ఆ. ఊతనీరు చెలఁచినేతెమూటాయటి, దూది
యెండపసుపు దొట్టియక్కరంబు మేను...
ఆము. ౬. ౬౨. ('పురుగు దొల్చిన యక్షర
ము' అని వ్రాతప్రతి. వ్యాఖ్య.)

జ: తొట్టివాడు.

తొట్టివాడు. విణ. (✓తొట్టి) పతితదంతుడు,
పండ్లుదినవాడు.

నీ...పతితదంతాభిధ తొట్టివాఁడన ... ఆం.
భా. ౨. ౧౨౧.

తొట్టు. వి. పశువు, (గోమహిష్యాది.)

నీ. గోమహిష్యాదులనామము ల్పసి తొట్టు
తొడుకు పసరము నా నడరు...ఆం. భా.
౨. ౨౬౧.

క. తొట్టులఁ గాచిననందుని, కుట్టనిచరితామృ
తంబు...భాగ. ౧౦. పూ. ౬౩౩.

జ: తొల్లగట్టె, తొల్లగోవి, తొట్టుపట్టు.

తొట్టుపట్టు. వి. (తొట్టు + పట్టు) ౧. ఆవుల
మంద; గొల్లపల్లె.

ఆ. ఘనభుజుండు నరుడు దనతొట్టుపట్టుల,
విశ్రమించి...భార. ఆది. ౮. ౨౧౦.

శ్లో. శ్రోతమాత్రే పురస్యాసీద్గోవం పారస్య
శోభనం. సం. భార. ఆది. ౧. ౨౪౬.

వ. అనిన విని విభాండకుండు సంతసిల్లి ఋశ్య
శృంగుతొట్టుపట్ల విశ్రమించుచు...భార.
ఆర. 3. ౧౧౮.

తొల¹=తొన. వి. (క. తొళే)- పనసపండు లో
నగువాని- తొన.

నీ...దళ మెక్కుపనసమెదొలలతోడ. ఆము.
౨. ౭౩.

వ...పిశాచంబులసందడిం బనసతొలలసరణిఁ
బెఱికి మిడిగుడ్లు చప్పరించుబేతాళంబులును
...చంద్రా. ౬. ౯౦.

జ: తొలతేనె.

తొల². వి. ("తొలఁకు" యొక్క అంత్యవర్ణము
లోపింపఁగా మిగిలిన రూపము) ప్రకాశము,
కాంతి.

గీ...హిమవంతు నాలోకనముఁ జేసి, తొలయు
నగవును మొగమునఁ దొంగలింప. వీర. ౧.
౧౬౭.

తొలఁకఁబాటు. (తొలఁక + పాటు - స్వార్థ
మున.)చిందు.

నీ. చీరలు మురళింప నీరంబు లేలాకోయిలరాల
నటు నిటుఁ దొలఁకఁబాటె. శ్రీరం. మా.
౧౦. 3౨

తొలఁకాడు. ఆ. క్రి. (తొలఁకు + ఆడు) ౧.
తొనఁకు, బలుకు.

నీ. ముద్దులు తొలఁకాడుముద్దియపలుకు లయ్య

సమాస్త్ర మంత్ర వీణామరములు. విక్ర. ౬.
౨౭.

సీ. ముద్దులు తొలకకాడ మోకాలక గేలను
దడవుచు నెంచును దారి తారి. హరి. పూ.
౫. ౧౫౦.

౨. ఆతిశయించు.

ఉ...విహరగిరికూటుములక దమకంబు త్రోపు
త్రో, పాడ మనోనురాగ మనయంబును
లోక దొలకకాడ మన్నభక్తీడలు సల్పుచుం
డ...రాజ. చ. ౩. ౨౩౩.

క...ఆరభ ప్రకరంబుల్, సునిశితశర ప్రకరము
ల, దునుమాడెక రాద్రరసము దొలకకాడం
గక. భార. శల్య. ౧. ౩౩౬.

౩. ప్రకాశించు; వ్యాపించు.

ద్వి. వలనొప్ప దండెలవజ్రాలమించు, తొలకకా
డుచున్నయాందోళిక లేవి. ద్వి. హరిశ్చ.
ఉ. ౨౨౩౦ పం.

సీ. తెలిమోముపై బర్వి తొలకకాడుచాయలో
మెలరారు కనుగవ మెఱుగు లడరు. కు.
సం. ౮. ౯.

వ...నేత్రాంచలంబుల నలంతినవ్వు దొలకకాడ
ని ట్లనియె. నైష. ౮. ౬౨.

తొలకెంచు స. క్రి. (✓తొలక) తొలకకేజీ
యు, ఆతిశయింపజేయు.

క. లేయెండ వేడి యయ్యం, దోయజవండమున
కింపు దొలకెంచు క్రియక, నీయలుక పరుస
నయ్యను, నాయెడదకు వేడ్క సేయు నలి
నదశాక్షి. నైష. ౮. ౮౬.

తొలకను=తొనకు. అ. క్రి. ౧. (లోపలనుండి)

పై కుబుకు; పొల్లు; చెదరు, చిందు.

సీ. వికచనీరజప్రత్య చుకరందరసభాతిక బసనిచూ
పులక గృపారసము దొలక. విక్ర. ౨. ౫౭.

చ. కువలయనేత్ర తొంటితనకోపము గర్వము

మత్సరంబు మా, ని వినయముం బ్రమోదము
ను నిండి తొలకెను నెత్తునంబునక, సవతుల
యిండ్ల కెల్ల దొలునాడు క్రమంబున నేగి
...చారి. ౫. ౫౭.

లయహరి...తలమోదక, వజ్రుసురనది దొలక
నెఱిగిజనుకులను గురియ...కు. సం. ౨. ౨౩౫

౨. చలించు.

చ. తొలకరిమించుకందొగలతోక గలతోయజ
తారహరికాంతుల దగునవ్వుకొన్న నలతో
నలతోరపుగుబ్బుచన్నులక, దొలకెడికాను
చంచలతతో లతతోక దగుమేనితావికె,
దుల యగుకోప్పగేదగులతోక గులతోయ
దనేణి మించినక. ఉ. రా. ౬. ౧౧౭.

సీ. వాజివిభ్రమజితావర్తక దొలకదివ్యుల
యేటిసాబరేణూర్తు లనగ. ప్రభా. ౨. ౮౧.
కువల. ౮. ౨౦౨.

౩. వ్యాపించు, ప్రసరించు.

గీ. వలువమోదికె దొలకనువర్ణపులిస, గురుని
తంబప్రభాపరంపరలతోడ, మహితసర్వాం
గలావణ్యమహిమతోడ, నమరుప్రాయంపు
యాపు చిత్రముగదాల్చె. కళా. ౩. ౧౨౧.

క. క్రుంక నెల మరుడు వేటుకు, గొంక ను
దూచ్చయము డొంకె గుముదంబులడా, లిం
కె దిమిరోత్కరంబు తలంక రవిచ్చవియు
దివి దొలకె గడంక. బహు. ౧. ౧౦.

౪. ఉద్భవించు, బయలుదేలు.

గీ. అని సునంద మరందబింద్యధికమాధు, రీధురీణ
రసప్రాధిరీతి గులుక, బలుకుపలుకుల కలి
యక్కలికి వలికె, బులక మొలకలు నెత్తేస
దొలక నపుడు. ఇందు. ౨. ౮౬.

సీ. అలచెందొపలవిందుచెలు వెందు వెస జిందు
మొగమున కొకవింతజిగి దొలక. పూ.
౧. ౫౬.

౫. ఆతిశయించు.

అ...మత్స్యరాజతనయుఁ డెలమి, దొలఁక
నొగలఁ బగ్గములు గట్టి చని వాని, నెల్లఁ దె
చ్చి యరద మెక్కుటయును. భార. విరా.
౫. ౨౦౦.

గీ. అని పలికి యందు నిలక భయంబు దొలఁకఁ,
గలఁకఁ బిల్లికి దొలఁగురాచిలుకపగిది, నావ
లికి బోవఁ దేటులయావలికిని, నతనునిశ్రరా
వలికి దాళ కనుర గదిసి. ఉ.రా. 3. ౧౨౧.
యయా. ౪. ౧3౮.

౬. (క. తొళగు = ప్రకాశించు. త. తళుక్కు =
ప్రకాశించు) ప్రకాశించు, ఒప్పు; ప్రకట
మగు.

నీ. కుటుమాపుతడిమంపుఁగోకలోఁ దొలఁకెడు
కంపమాననితంబకాంతిసాంపు. కళా. ౪.
౧౦౫.

చ...చికిలిచెంది కవన్నియట్టుపట్టెతోఁ, దొలఁ
కుపసిండివ్రాతెతతో నెఱతావులమేలు
కట్టుతోఁ, జలువలు చిందుము త్తియపుఁజప్ప
రమంచముపై మహోన్నతీ. వసు. ౪. 2౮.
వరాహ. ౪. ౮.

మ. తనక్రేగంట రహించుతుంటవిలుతుక దం
డించె నేయుగ్రుఁ డా, యనవిల్ ద్రుంచితి
వెంతజోద వనుచుక హరించి వైదేహి
రా, మన కచ్చోదలబ్రాత్నెపంబు దొలఁక
నుకాభిషేకం బొన, ర్చె నుదంచధ్వని గంక
ణంబులు ప్రశంసింపక గృతజత్వముక.
చం. రా. 3. ౧౨2.

గీ. తొలఁకుసిగ్గున వాల్చాపు బెళుకుఁ జూప.
దళా. ౨. ౨౯౬.

వి. ౧. చలనము.

చ. కడుఁబెనుమంట లైనయుదకంబుతొలంకున
పారిబిందువుల్, మిడిసి సమిపభూజముల
మీఁద వెసం బడి మండుచుండ నెక్కుడు
రభసంబుతో దివియకోలలకై వడి భంగసంగ

తీ, బాడమినఁసేనముల్ మెఱసె బోరునఁ
జల్లిననిప్పులో యనక. వి. పు. 2. ౧౬౫.

౨. ఆల, తరంగము.

గీ. పాలమున్నీటితొలఁకులఁ దేలువాఁడు, బాల
వేంకటశౌరి నామ్రాల నిలిచె. ప్రబంధ. ౨౮.

చ...వారిదేవతల్, తొలఁకులకేలఁ దాప నిడి
తోమఁ గలం కడఁగె...ఆము. ౪. ౧౪౬.

చ. తొలఁకులఁ దేలి పుష్పాడులఁ దూలి మరం
దముఁ గ్రోలి...చలిగాలి తగ్గె హరిచూలి
మీఁదటక, బొలసె...చంద్ర. ౨. ౯౫.

జ. తొల,² తొలఁకఁబాటు, తొలఁకాఁడు,
తొలఁకించు.

తొలఁగఁద్రోయు. స. క్రి. (తొలఁగె + త్రో
యు) ౧. పోగొట్టు.

ఆ. కీలియందుఁ బడినతూలమ ట్లగుఁ బాతక
ములు త్రిపథగావగాహనమున, దురితములను
దొలఁగఁద్రోయుట కెన్నిభం, గులను గంగ
సాటి గలదె యొండు. బాహు. 1. ౧౯.

నీ. తనువునఁ బైకొన్నతాప ముజ్జనచేసి తొరఁ
గెడికన్నీరు తొలఁగఁద్రోచి. విక్ర. ౧.
౧౫౮.

౨. పరిహరించు, పాటవేయు.

క. సేవించి రొకటిదొలఁగఁ, ద్రోవక జంబీరరస
ముతో నూనియతో, నానం బెట్టినకిటిము
ద్రావలయములమృతమధురరసఖండంబుల్.
నైష. ౬. ౧౨2.

తొలఁగఁబాటు = తొలఁగు. (తొలఁగె + పా
టు-స్వార్థమున.)

(ఓసరిలు, ప్రక్కకు పోవు.)

క. బల మఱి ధ్రువుఁ డహితునిదో, ర్బలవిభవము
సైఃపలేక పరిభవదైన్యా, కలనమున కోర్చి
శత్రులు, చెలఁగఁ దొలఁగఁబాటు దేవసేనలు
గలఁగె. హరి. ఉ. ౧౦. ౫౮.

తొలఁగఁజెట్టు. స. క్రి. (తొలఁగఁ + జెట్టు)

౧. తొలఁగించు, తీసివేయు.

గీ. తపము గావింప వెడలె వత్సరసహస్రములు
మహాదేవుఁ డంత నాధూమిధరకు, మారి
గారి ననుగ్రహింపంగఁ దలంచి, తొంటితన
లాంఛనంబులు తొలఁగఁజెట్టి. వరాహ.
౧. ౧౬.

౨. దూరముగా నుంచు, పరిహరించు.

ఆ. పంచదారఁ బొడిపి భక్షింపఁగా నెత్తభావ
దుష్ట మనుచు బావ నగినఁదొలఁగఁజెట్టి
కోవకిలికించితింబుతో, గొమ్మనరఁటిపండ్లు
గూర్చిమఱచి. నైమ. ౬. ౧౩౯.

తొలఁగవైచు. స. క్రి. (తొలఁగఁ + వైచు)

తొలఁగఁద్రోయు, పోఁగొట్టు.

ఉ...నపుంసకజన్మ మవశ్యభోగ్య మై, వాడిమి
గల్గుకాపమున వచ్చెఁ బురాకృతకర్తభావ్య
మై, వ్యాడును నేర్చునే తొలఁగవైవఁగ
నోర్వకపోవ వచ్చునే. భార. విరా. ౧.
౨౩౮.

తొలఁగించు. స. క్రి. ($\sqrt{\text{తొలఁగు}}$) ౧. తొలఁ
గునట్లు చేయు, పోఁగొట్టు.

సీ. పారసీకునకు దుర్భరమానవత్వంబు తొలఁ
గించె మానవదుర్గసీమ. పారి. పీఠి. ౧౩.

చ. వదలినద్రిండు తొంటిగతి పాటముగా బిగి
యించి మోమునకై, జెడరినఘర్తవారి గొన
చేలమునకై దొలఁగించి వీఁపునకై, బొదుల
మరించి మించి బలముష్టితరాసనమున ధరిం
చి...జై. భా. ౨. ౮౬. పారి. ౧. ౬౦.

౨. విసరించు, విడుచు.

సీ. రాగభేదముల వర్ణములఁ దొలఁగించి లయ
తాళకుది నెంతయుఁ దలిర్ప. కళా. ౨. ౩౩.

తొలఁగు. అ. క్రి. (క. తొలఁగు. త. తొలై.

దీనికి ప్రానాద్యరకరూపము లగు 'తొలఁగుము,

తొలఁగుడు' అనువానికి ఆప్తేడితము పరమగు
నపుడు 'తొలఁతొలము, తొలఁతొలఁడు' అను
రూపములు వికల్పముగా వచ్చును.) ౧. ఒత్త
గిల్లు.

గీ...అయ్యువిదవలువు, దొలఁగె ననిలంబుచేత
విఘాత మగుచు. భార. ఆది. ౪. ౧౨౨.

సీ. పయ్యెద తొలఁగ గుబ్బలు చూడఁ బల్లం
టఁ గెమ్మోవి నొక్కి. జంకించుకొనుచు.
దశా. ౨. ౩౫౮.

౨. అపసరిల్లు, తప్పుకొను.

సీ. పాయు తొలఁగు మం చాచుతనేత్రహస్తు
లమొత్త మేలూకో తోడ రాదు. భార.
విరా. ౧. ౧౮౬.

సీ. అప్పరాకుండు పరాకమ్మగా కేతెంచుతోవ
కు దూరంబు తొలఁగి పోవు. నైమ. ౭.
౧౩౦.

ద్వి. తొలఁతొలఁ డనుచు విప్రుల నదల్పుచును,
నలిఁ బ్రసాదముమీఁదివలువఁ బో నూకి.
బస. పు. ౭. ౨౦౬ పం.

౩. ఓసరిల్లు, ప్రక్కకు పోవు.

గీ. మలఁగి గజకంఠరము ద్రుంచి తొలఁగ ను
టికి, కెంపు దళుకొత్త వాలుతోఁ గ్రేనువా
లు, నావృకోదరునై...భార. భీష్మ. ౨. ౨౦.

గీ. అడరి యమ్ముసలాయుధునరద మల్పు, కణ
ములుగ వడి నడిచి నేకదిసి యతని, వ్రేయ
టయు వ్రేటువడి నొచ్చి వివశుఁ డగుచు,
నలఘుగద చేతఁ గైకొని తొలఁగ నుటికి.
హరి. ఉ. ౩. ౧౨౯. కళా. ౩. ౧౨౦.

౪. మరలు, నివర్తిల్లు.

గీ. దురితకరముల యని వానిఁ దొడర కుండ,
నలదె లెస్సగ నెఱిగిన వచ్చుఁ దొలఁగ.
భార. శాం. ౫. ౬౦౦.

గీ. బవర మెల్లియ బిరుద వై బరవసంబు, గఱి
చావుము చావక తొలఁగ రాదు. భా.
ఉద్యో. ౪. ౨౦౩.

చ. సమరముఖంబునకొ సవనసైంధవముకొ గొని
వత్తు బాహుగర్వమున విరోధి గెల్చికొని
రాక తొలంగితి నేని బ్రహ్మణీగమనము
సేయఁ గోరినజఘనజూడకొ, ఋతువేళ
లం గుల, ప్రచుదఁ బరిత్యజించెడుదురాత్ముఁ
డుఁ బోయెడుత్రోవఁ బోవుదుకొ. జై. భా.
3. ౧౦౦.

౧. దూరమగు, చెడు.

చ. భువనభయంకరంబు లగుపోరులఁ దమ్ముల
తొడఁ గూడ నీ,వు వెడలఁబాటు లెన్న
యలవుం జలముకొ వెలయించుచోట ధ, ర్వు
వున కొకింతయుం దొలఁగఁ ద్రొక్కమి యెం
తయు మేలు...భార. శాం. ౧. ౪.

క...దురితము కావించి తొలఁగుదునె పరమున
కుకొ. ఆము. 3. ౪౯.

గీ. అనుదినము నిట్లు ప్రాతికూల్యము భజింపఁ,
జండికతమున ముని బ్రహ్మచర్యనియమమున
కు గృహమేధివర్తనమునకుఁ దొలఁగి, రెం
టికిని జెడ్డచేవనిరీతి యయ్యె. జై. భా. ౪.
౮౭.

౬. వెడలు.

క. దుర్వాసుఁ డిటుల శాపము, దుర్వారముగా
నొసంగి తొలఁగిన...దశా. ౨. ౪౬.

క. కన్నియ కమండలాదక, మున్నది నీ వటు
తొలంగకుండఁగ దండం, దిన్నదనంబున
నుండుము...విప్ర. 3. ౭౮.

౭. మాను, తప్పు.

క...త, తప్పల మిప్పు డనుభవించితి, తొలఁగునె
హింసాపరులకు దుఃఖప్రాప్తుల్. భార. ఆది.
౪. ౨౭౦.

౮. పోవు, నశించు.

క. లలి గంగాస్నానంబునఁ, దొలఁగంగలపా
తకము చతుర్దశభువనంబులుఁ గూడి చేయఁ
జాలవు, కొలఁదియె గంగాతిశయము గుణ

రత్ననిధి. జాహ్నువీ. 3. ౭౨.

వ. అని యివ్వధంబున నెంతచెప్పిన విధాత్మమ
ఘమూర్తులం జుట్టుకొన్నయజ్ఞానతిమిరంబు
తొలంగదయ్యె...కాశీ. ౧. ౧౦౦.

స. క్రి. ౧. విడుచు. (చూ. డిగు.)

చ...వేదమొల్ల వేల పరమవైష్ణవంబును దొలం
గితి వేమి నరేంద్రనందనా. వి. పు. ౨. ౧౧౦.

మ. అడియాసం దొలఁగంగఁ జాల మిటు ఘో
రావసాపా లైతిమి...హరి. ఉ. ౪. ౫౮.
విప్ర. 3. ౮౭.

౨. నశింపఁజేయు, పోగొట్టు.

క...బలి, దుష్టావస్థంభమెల్లఁ దొలఁగింపువెనకొ.
దశా. ౨. ౬౩.

జ: తొలఁగఁద్రోయు, తొలఁగఁబాటు, తొలఁ
గఁజెట్టు, తొలఁగవైచు, తొలఁగించు, తొ
లఁగుడు, తొలఁగుడుకన్ను, తొలఁగుబావ,
తొలఁచు.

తొలఁగుడు. వి. (√తొలఁగు) తొలఁగుట, అప
సరణము.

సీ. తొలఁగు డనంగను దలఁగు డనంగను నవ
సరణాఖ్య లై యలరుచుండు. ఆం. భా.
౨. ౨౨౪.

తొలఁగుడుకన్ను. వి. (తొలఁగుడు+కన్ను)
స్వస్థానమునుండి తొలఁగినకన్ను.

ద్వి. తూఁటువోయెడుకన్ను దొలఁగుడుకన్ను.
పండితా. మహిమ. ౨౭౩ పా.

తొలఁగుబావ. వి. (తొలఁగు+బావ) దాయ,
శత్రువు.

గీ. తామరసలక్ష్మి లాచందమామరాచక, గలఁ
గుచును గుముదాళి కై తొలఁగె నపుడు,
తొలఁగుబావయెక్కాడె తమ్ముల వరించు, నట్టి
సతులకు నతఁడు మున్నెట్టి డైన. ప్రభా.
౪. ౧౨౩.

చ...నవసారసలక్ష్మి దొలంగుబావ కో,కములకు
గుండెతలడము కైరవమిత్తుడు తోచె
దుర్వనక్. పారి. ౨. ౪౦.

తొలఁచు. స. క్రి. (√తొలఁగు.) ౧. తొలఁ
గించు,పోగొట్టు, నశింపజేయు.

గీ...అలమేలుమంగామనోవిభుండు, దొలఁచు
జన్మాంతరానంతదుష్కృతములు. రా. వి.
౧. ౩౪.

పి. లాఁగడాగుడుతాఁగప్రాగు లిడెడుప్రాడ కొ
లలు దొసంగులుఁ దొలఁచుమేటి. అచ్చ.
రా. బాల. ౮.

మ. అవడీనానిలవాసనాజనితహార్దా ప్తిక్ బురిక్
భర్తహ, ర్భవితానాశ్రితయోషిదాస్యములఁ
జేరం బోవుదివ్యావగా,బవనదృంభరపాళి
కుద్గమనజక్రాంతిం దొలఁచుక్ విలా,సవనీ
సాలలతాంతగంధలహరీసారంబు మధ్యేస్థ
తిక్. చంద్రి. ౧. ౯౯.

౨. కడుగు, ప్రక్షాళనముచేయు.

మ. నవలావణ్యరసంబు పల్లెరములోనం బోసి
యగ్రంబునక్, భవదీయాస్య మొనర్చి
యార్చి పిదపం బ్రారేయరుజ్జండలంబు
వినిర్మించె విరించి యచ్చిలుమునో పూఁ
బోడి యీచిహ్న మంబువులం దాతఁడు
చేఁ దొలఁచుమిసిమిం బుట్టెక్ సరోజాత
ముల్. నైవ. ౮. ౧౯౩.

చ. ముదమున సోమకాసురుఁడు మ్రచ్చిలి య
చ్చల మారఁ గొన్నప్రాఁజదువులు తెచ్చిత
జతరసాంద్రతరాంత్రము లంట నంటుబల్,
గదురు తొలంగఁ గీర్తి యనుగంగఁ దొలఁచి
విధాతృవిష్ణుర,ద్యదనసరోజగంధలలితంబు
లు చేసితి గా జగన్నిధి. పాండు. ౨. ౫౬.
శుక. ౩. ౫౫౧.

౩. తోము, రుద్దు.

క. కలువలుఁ జెంగలువలు వి,చ్చలవిడి నొడినిండఁ
గోసెఁ జయ్యన నొకకో,మలి మృగమదకుం
కుమములఁ, దొలఁచినమరుసాయకములు దొ
న నిడ్డక్రియక్. భోజరా. ౩. ౧౮౦.

౪. కడిగి పవిత్రము చేయు.

సీ. మంగళతీరసంపర్క మానందించి యపుత
వాటికను దేహమును దొలఁచి. వాల్మీ. ౨. ౩.

అ. క్రి. మజనముచేయు, స్నానముచేయు.

గీ. శంఖపుష్కరిణిని గ్రుంకి చక్రపుష్కరిణి
మునిగి దేవతాపుష్కరిణిఁ దొలఁచి. హం
స. ౪. ౨౦౮.

తొలకరి=తొలుకారు. (√తొలుత)

చ. పలికె లలాటలోచనుఁడు ప్రస్ఫుటభంగి
మునిప్రజంబుతోఁ, దొలకరి మేఘఘోషము
లతోఁ బురుణించునమంచితధ్వనిక్. హర.

౪. ౪౬.

తొలకరితటియాటపులుఁగు=మయూరము.

సీ. తొలకరితటియాటపులుఁగుఁ దేజీరాతు నదం
గుడిదుమిపక్కిపడగవాని. చం.రా. ౩. ౮.

తొలకరించు=తొలుకరించు. అ. క్రి. (√తొల
కరి) ౧. కురియు, వర్షించు. (చూ. తొలుకారు.)

గీ. సరసమకరందమత్తపట్నరణతరుణ,కలకలా
న్నిద్ర మైనవకులకుజంబు,మాటున వసించి
పల్కునమ్మంత్రిఁ జూచి,పలుకుపలుకున నమ్మ
తంబు దొలకరింప. సుద. ౫. ౪౨.

సీ. నీలాంబుదశ్యామనిబిడదేహచ్ఛాయఁ బ్రశ్న
యాంతకాలంబు దొలకరింప. శివరా. ౧.
౬౧.

౨. ఉద్భవించు, పుట్టు.

సీ. తొలకరించి నటించు మొలకసిగ్గులచేత సుడి
వడి కడ కొత్తుచూపుతోడ. విక్ర. ౮. ౮౨.

౩. అతిశయించు.

సీ. అలఁతఁ బాపెడునవ్వుటమ్మతంపుఁ దేటు

చిలుకకింపుల ప్రేమ తొలకరింప. అని. 3.
౯౫.

గీ. పరిమళ మెసంగుబంగారు ప్రతిమనంటి, తొ
గటవాలంటి జిగిసీటు తొలకరింప, సాగసు
కాండ్రకు మోహరాసులు జనింప...

గీ. నూలు దోడును వేడ్క నవ్వాలుగంటి. హం
స. ౨. ౨౧, ౨౨.

౪. చిమ్మ, చల్లు.

గీ. తళుకుజాశ్వామెలుంగులం దొలకరించు,
తీగ ధరియించె గళమునఁ దీగఁబోడి.
ఇందు. ౫. ౮౩.

తొలకరిదొరబిడ్డ. వి. (తొలకరి + దొర + బిడ్డ.)
-వర్షాధిపతిపుత్రుడు- ఇంద్రతనయుడు, ఆరు
నడు.

క...సుభద్ర వచ్చె, నైలియలు వేయాలులు
నిరుచెంతల గొలువక, దొలకరిమెలుపో
యిది యని, తొలకరిదొరబిడ్డ వెలుగుతోడం
జూడక. విజ. వి. ౨. ౯౮.

తొలకరిమింఁచు. వి. ($\sqrt{\text{తొలకరి}}$) వర్షకాలపు
మెలుపు.

చ. తొలకరిమింఁచుకందొగలతోఁ గలతోయ
జతారహారకాంతులఁ దగునవ్వుకొన్ననల
తో...కులతోయదవేణి మించినక. ఉ.
రా. ౬. ౧౧౭.

తొలకరిమెలుపు¹. వి. ($\sqrt{\text{తొలకరి}}$) తొలు
కారునందలిమెలుపు, వర్షకాలపు మెలుపు.

తొలకరిమెలుపు². వి. మల్లయుద్ధగతిభేదము.
వ...విష్ణుచక్రంబును రామబాణంబును నాగ
బంధంబును తొలకరిమెలుపును నల్లిచిత్తును
...సర్పాంకుశంబును మొదలుగాఁ గలపది
రెండుగాయమానంబులును...ప్రబంధ. ౭౮.
వ...విష్ణుచక్రంబును రామబాణంబును నాగ

బంధంబును తొలకరిమెలుపును...మల్లుపు.
3. ౬౯.

తొలకరినూడు. వి. ($\sqrt{\text{తొలకరి}}$)—వర్షకాల
మునకు విరోధి—హంస. (శ. ర.)

తొలకు. వి. ఉపరంధ్రము, మృగములవెనుకటి
కాలిమొదటిభాగమునకును ప్రక్కకును నడిమి
చోటు.

ద్వి. తొలకు జల్లియుఁ ద్రివేదులవారిపాలు.
బస. పు. ౭. ౩౯ పం.

(లేడిరూపమునుధరించినమారీచునివర్ణము)

ద్వి...ముత్తియములు, తొలకులు రత్నబిందు
వులైనపాడలు. రం. రా. ఆర. ౧౭౨ పా.
౨౨ పం. (శ. ర. పా.)

తొలట. వి. తొఱట, తొఱ్ఱ.

ఆ. పూనుగాఁడియంతభుజగంబు లో నున్న,
వెలఁగమ్రానివెడఁదతొలట నూపి, దీనఁ జేయి
వెట్టి లోన నున్నది సవి, కేవల హేమ మను
చుఁ జిలుక చెప్పె. కేయూర. ౪. ౭౪.

తొలతేనె=తొఱతేనె. వి. ($\sqrt{\text{తొల}}$) పుట్టతేనె.

క. కుండనపురవలు గుప్పెడు, తుందిలపుంజన్నుఁ
గవయుఁ దొలతేనెలకుక, విందు లొనరిం
చుపలుకులుఁ, జందురునిం బోలుమోము సకి
యకె యమరుక. హంస. ౨. ౧౮౨.

తొలసి. (చి. ని, 'తొళసి' అని. శ. ర.)

వి. (సం. తులసీ.) తులసిచెట్టు.

సీ. వక్షస్థలమునఁ బద్మాక్షమాలిక కర్ణబిలమున
నులివాడుతొలసియెన్ను. జై. భా. ౭. ౧౯౭.

సీ. రక్కసిగొంగ పేరక్కున వ్రాలునందుల కేమి
నోఁచెనో తొలసిపేరు. నీలా. ౧. ౧౦౯.

తొళక. విణ. పలుచనిది. (శ. ర, చి. ని.)

తొలి¹=తొల్లి¹. వి. ఔ. మున్ను, పూర్వము.
(దీనియూపేడిత రూపము 'తొలితొలి')

సీ. తొలుత తొలి మునుపు తొలి యనఁగను
బురారము...ఆం. భా. 3. 23.

క. వా రొకతల యే నొకతల, యారెండుదెఱుం
గులందు నెయ్యది ప్రియ మె, వ్యాధికి జె
ప్పుడు దొలితొలి, గోరికొనక బాలునికి
దగుం బాడిమెయ్యక. భార. ఉద్యో. ౧.
2౫, స్వర్గా. 3౯.

సీ. తొలితొలి స్పృహకి దొడఁగి యంబుజనూతి
దలపోయ నాతనితలఁపునందు, మునిదేవదా
నవమనుజాదిభూతంబు లొక్కట జనియిం
చె నక్కజముగ. హరి. పూ. ౧. 2౦, హరి.
ఉ. ౪. ౧౬.

విణ. మొదటిది.

ఉదా: తొలివేల్పు, తొలిచదువులు.

జ: తొలికడరాయఁడు, తొలికూటమి, తొలి
గట్టు, తొలిగొండ, తొలిచదువులు, తొలి
చూలు, తొలిజాతివారు, తొలిజేజే, తొలి
దిక్కు, తొలిదుక్కి, తొలిదెసఁజేడు,
తొలిదేవర, తొలినాడు, తొలినుడి, మొ.

తొలి²=తొల్లి². వి. ౧. రంధ్రము.

క. హంసము క్రొంచముతొలి రా, మాంసలరుచి
వచ్చెఁ దాను మలయముశిఖఁ బాల్పంస వి
ఱువ నీ ర్విడిచెను, హంసమున కగ్గసి పర
మహంసం బగుటక. ఆము. ౪. ౧2౮.
భాగ. ౫. 2౮౧.

౨. తొట్ట.

సీ. తొట్ట తొలి తొట్ట నాఁ దరుకోటరం బా
ప్పు...సాం. ని. సా. ౫౯.

జ. తొలిక.

తొలిక. వి. (√తొలి²) రంధ్రము.

క. పలుచనినెత్తురుమడుపుల, బొలిచెక రథ
నేమివలయములు హతరణవీరులు దూఱఁగ
రవిలింబము, తొలికై రుచి దూల నీడ దోఁ

చినమాడ్కిక. కవిక. ౨. ౧౯౨. (శ. ర.
సా.)

తొలికడరాయఁడు. వి. (√తొలి¹) పూర్వదిగ
ధిపతి, దేవేంద్రుడు.

చ. తొలికడరాయఁ డగ్గియును నుంతసిడంబు
మగండు సోఁతుమూఁ, కలయొడయండు...
అచ్చ. రా. ఆర. ౧౨౬.

తొలికూటమి. వి. (√తొలి¹) ప్రథమసమాగ
మము.

గీ. అజమరలు దీఱ లాలించి యామతించి,
కలికితొలికూటమి విభుండు తులకరించె.
కృ. శకుం. 3. ౫౦.

తొలిగట్టు. వి. (√తొలి¹) పూర్వాద్రి, ఉదయ
పర్వతము.

కా. ఆందోళింపఁగఁ జేసె ముందు రజతాహార్యం
బు లంకేశ్వరుం, డెందుక దురయుఁ డింద్రు
వీ డొరయుచో నే మెంచునో వాడు
సాం, పొందం గానుక లిత్తు నంచుఁ దొలిగ
ట్టుత్కంఠతో నెత్తుమేల్, చందాకెంపుతె
ఱంగునం దనరె భాస్వద్భింబముక దూర్పు
నక. ఉ. రా. ౪. ౨౫౨.

తొలిగొండ. వి. (√తొలి¹) ఉదయపర్వతము.

సీ. తొలిగొండ నాకును దొలిగొండ యేలిక
వలపుబల్ల నాదువలపు దేవ. చంద్రా. ౨.
౪౫.

తొలిచేదువులు. వి. బ. (√తొలి¹) పూర్వవి
ద్యలు, వేదములు.

రగడ, అచ్చుగ నినుఁ దెలియవు తొలిచదువులు.
ఉ. రా. 3. ౯౨. సాం. ని. మాన. ౨.

తొలిచూలు. వి. (√తొలి¹) ప్రథమసంతతి
మొదటి బిడ్డ.

లయవిభాతి. చిలువమెడనూలు పనిమలపుతొలి

చూలు మొల నలరునునాలు మెక మెలయు
వలకేలుక. అచ్చ. రా. బాల. ౨౧౬.

తొలిజాతివారు. వి. బ. (√తొలి¹) బ్రహ్మణులు.

సీ... నేలనేల్పులు తొలిజాతివారు ... నాగ
బ్రహ్మణులకు నామము లగు. సాం. వి.
మాన. ౨.

తొలిజేజే. వి. (√తొలి¹) పూర్వదేవుడు, రా
క్షసుడు.

మ. శివపూజనియమంబు మాని తొలిజేజేపెద్ద
మాహిష్ట్ర తీగవుల డాతండు బలీ కనంబడె
ను... ఉ. రా. ౩. ౨౨౨.

క. కావున మా కప్పనముగఁ, గావింపుము చా
ల్పుకుత్తుకలతొలిజేజే, జేవ దలిర్ప నడంచిన,
యావెరవరికతయుఁ బూని యచ్చతెలుగను
నక. అచ్చ. రా. బాల. ౧౭.

తొలిదిక్కు. వి. (√తొలి¹) తూర్పు.

ద్వి. అక్కలింపులు వాయు వెక్క నూర్చుటలు,
ముక్కునటుట తొలిదిక్కు చూచుటలు. పం
డితా. దీక్షా. ౫౮.

తొలిదుక్కి. వి. (√తొలి¹) ముందటియరక.

గీ. మున్నరక యనఁ దొలిదుక్కి పొదలుచుం
డు. ఆం. భా. ౨. ౨౩౩.

తొలిదెసఁజేడు. వి. (√తొలి¹) ఇంద్రుడు.

వ... తొలిదెసఁజేనిచానలకుఁ జేరియుఁ జేర
రాక యుక్కిపులచక్కి నెక్కిను తెక్కు
గలవారలఁ బోలుగందంపుప్రాచులును... అ
చ్చ. భా. ౩. ౩౮ పా.

తొలిదేవర. వి. (√తొలి¹) ౧. పూర్వదేవుడు,
రాక్షసుడు.

చ. తెజవను జూప కున్నఁ దొలిదేవరప్రేవులు
ప్రాపు లై పడక, బెఱికెద... అచ్చ. రా.
కిష్కిం. ౮౩.

౨ బ్రహ్మదేవుడు.

ఉ... భారతీ, దేవియుఖంబుఁ జూచెఁ దొలిదేవర
సాదరపీఠజంబునక. ఉ. రా. ౨. ౨౦౦.

తొలినాడు. వి. (√తొలి¹) పూర్వదినము.

గీ... సాహిణులు మ్రొక్కి, తెచ్చి ముందఱ తొ
లినాటితేజి నిల్ప. కువల. ౨. ౫౫.

ద్వి. తొలినాడు మఱునాడు దోచెను ప్రేళ్లు,
మొలకలవలెఁ దోచె మృదు వైసగోళ్లు.
ద్వి. శ. సా. ౩. ౧౧౪ పా. ౧౫ పం.

తొలినుడి. వి. (√తొలి¹) మొదటిమాట.

గీ. అనుచుఁ దొలినుడి నభిలాష లెనయ మూఁ
గి, పలుకుతోడనె నర్తగర్భంబు గాఁగ, ను
త్తరము పల్లవశ్రేణి కొనఁగు చలరు, లమ్ముదు
రు... ఆము. ౨. ౧౯.

తొలినెల. వి. (√తొలి¹) చైత్రమాసము.

సీ. తొలినెల తొలితెక్క తొమ్మిదియననాఁ
ట నాఱునొండవఱిక్క నలరు నాలు, గవల
గనంబున... అచ్చ. రా. బాల. ౮౪.

తొలినేలదాల్పు. వి. (√తొలి¹) ఉదయపర్వ
తము.

సీ. తొలినేలదాల్పు కేదార విడియంప నిర్మి
చినమగతాలమేడ యనఁగ. ఉ. రా. ౪.
౧౬౦.

తొలిపన్నగము. వి. (√తొలి¹) ఆదిశేషుడు.

సీ... పన్నగంబులు తొలిపన్నగంబు లయ్యె.
గీ... క్రిసాంద్రరుచులు, మించి లోకత్రయం
బాక్ర మించుకతన. దశా. ౧. ౫౮.

తొలిపలుకుఁగొనలు. వి. బ. (√తొలి¹) వే
దాంతములు, ఉపనిషత్తులు.

గీ... తొలిపలుకుఁగొనలు, గాంచి మించినజడ
దారిగముల కైనఁ, గనబడగ రాక యుండుని
న్గంటి నేడు. అచ్చ. రా. ఆర. ౧౧౨.

తొలిపుట్టువు. వి. ($\sqrt{\text{తొలి}^1}$) పూర్వజన్మము.

వ...హరుఁ డేమిసేయుఁ దొలిపుట్టువుల నేమి
పాపంబు నేసితిమో యది యనుభవంపక
పోవునే యనువారును...ఉ. రా. ౪. ౯౪.

తొలిపెద్ద. వి. ($\sqrt{\text{తొలి}^1}$) తొల్లిటిపెద్దనాడు.

సీ. పలుకుఁగొమ్మకు తేనిఁ గలిగించుతొలిపెద్ద
...ఉ. రా. ౧. ౮౦.

తొలిపోటు. వి. ($\sqrt{\text{తొలి}^1}$) మొదటిదెబ్బ.

క. వల దింకఁ బెక్కుమాటులు, తొలిపోటై నిలి
చినాడ దురమొనరింపక, దలపడుము...
జై. భా. ౨. ౬౫.

తొలిమబ్బు. వి. ($\sqrt{\text{తొలి}^1}$) తొలకరిమేఘము.

గీ. విల్లు దెఱఁగంటివి ల్లాఁగ వింటిమ్రోతె,లులు
ములుగఁ గల్గుమెఱుఁగులు మెఱుఁగుదీవి,
యలుగ నెఱరాచతొలిమబ్బు పొలసుదిండి,
కొండపై నంపబడివాన గురియుచుండె.
అచ్చ. రా. యు. ౫౧౮.

తొలిమల. వి. ($\sqrt{\text{తొలి}^1}$) పూర్వాద్రి, తూర్పు
కొండ.

క. కలువలు కిలకిల నవ్వెను, దొలిమల నెలయేటి
యవలితుహినాంకుకరంబులు గని...సారం
గ. ౨. ౧౬౨.

క. తొలిమలగుహ యనుకొలిమిని, గలితోడయ
సమయలోహకారుఁడు రాగా,నలమునను
గాఁచి యెత్తిన, బలులోహపుముద్ద యనఁగ
భానుఁడు దోచెక. ప్రబంధ. ౧౨౦. కతు.
౫.౬౬.

తొలియిక్క. వి. ($\sqrt{\text{తొలి}^1}$) పూర్వనివాసస్థలము.

మ. తొలియిక్కల్ పరికించుఁ గన్గొలుకులం
దుక నీరు నించుక...ఉ. రా. ౪. ౧౫౮.

తొలివేలుపు(ల్లు). వి. ($\sqrt{\text{తొలి}^1}$) ౧. పూర్వ
దేవుడు, రాక్షసుడు.

సీ. తొమ్మండు కొడుకులఁ దొలివేలుపులఁ జేయఁ
బాడమించు నేదేవుబొడ్డుఁదమ్మి. ఉ. హరి.

౨. ౧౪౪.

సీ. వేల్పుదాయలు తొలివేల్పులు నా దైత్య
నామంబు లగు...సాం. ని. దేవ. ౧౯.

౨. ఆదిదేవుఁడు, విష్ణువు.

సీ. తొలివేల్పుఁజిందంపుఁడోరంపురవలిచేఁ గర్ణ
రంధ్రములందుఁ గవియుఁ జెవుడు. ఉ. రా.

౨. ౨౧౪.

తొలివేల్పుఁగొమ్మ. వి. ($\sqrt{\text{తొలి}^1}$) పూర్వదే
వస్త్రీ, రాక్షసస్త్రీ.

గీ. ...వెద్దకొండవలె వచ్చుతొలివేల్పుఁగొమ్మఁ
జూపి, బాసవాల్చిన్న యారాచపట్టి కనియె.
అచ్చ. రా. బాల. ౧౧౧.

తొలివేల్పుపగతురు. వి. బ. ($\sqrt{\text{తొలి}^1}$) దేవ
తలు.

సీ. ...జేజేలు తొలివేల్పుపగతురు పలుకుటల్లు,
మేటులు...ననఁగ సురాభిఖ్య లా...సాం.
ని. దేవ. ౧౮.

తొలు. విణ. (వృత్తియందు తొలుతకబ్బమున కం
త్యవరము లోపింపఁగా మిగిలినరూపము.)
ఉదా: తొలుఁబలుకులు, తొలుకడ, మొ.

తొలుఁబలుకు(ల్లు)-లు. వి. బ. ($\sqrt{\text{తొలు}}$)
వేదములు.

వ...నలువనలుమోములందు వెడలునలుదొలుబ
లుకులు...దశా. ౫. ౧౧౫.

ఉ...వెక, వాలుగ వై మహార్ణవమునం దొలుఁ
బల్లులదొంగరక్కసుక, వాలికవంకవాఁ
డిగతి వచ్చి...పారి. ౩. ౨౮.

తొలుకడ. వి. ($\sqrt{\text{తొలు}}$) పూర్వదిక్కు, తూర్పు
దెస.

సీ. తొలుకడరాజాపసలు గెబ్బునర్తితేఱ డెద్ద
డి గుబురుకా తీర్లప్రాద్దు. అచ్చ. రా. పీఠి. ౮.

తొలుకబ్బము. వి. ($\sqrt{\text{తొలు}}$) ఆదికావ్యము, రామాయణము.

సీ. తొలుకబ్బ మొకటఁ గోర్కు లొసంగ సత్కియ లొనరించి ప్రజ సేమ మొందు...సమీర. 2. 2౯.

తొలుక(ల్క-రి)=తొలకరి. (చూ.తొలుకారు.)

సీ. నటియించు నప్పురకుటిలాలకలమేనిమెఱుఁగులు తొలుకరిమెఱుఁగులుగను. దశా. 2. ౧౮.

చ. తొలుకరివానకాలమున...విక్ర. ౮. ౧౨.

సీ. ప్రబలవజ్రోపలప్రాసాదభాస మై తొలుకరినిది కుతూహలము నిలుపు. వసు. 3. ౧౫.

చ. తరుణులు చంచలాలతలు తత్కర్తృభాండనికాయ మంబుదో, త్కర్తృములు పాలు తేనెలు ఘృతంబులు వాన లఖండఖండశర్కరలను ద్రాక్షపండ్లు వడగండ్లును శోభనభుక్తివేశదొల్కరినమయంబు పేరెలమిఁ గైకొన కుండునె భోక్తృసస్యముల్. నైష. ౬. ౧౨౧.

సీ. కారు చిత్తడి తొలుకారు తొలుకరి నావర్తనసంజ్ఞ యై పరఁగు చుండు. ఆం. భా. ౧. ౮౬.

తొలుక(ల్క-రించు)=తొలకరించు. అ. క్రి.

($\sqrt{\text{తొలుకరి}}$)
(కురియు, వర్షించు)

గీ. తథకుఁడేనియ నుడువులఁ దొలుకరింపఁ, గలికిచూపులు వీనులఁ బలుకరింప, సాలపునడపుల నందియల్ గిలుకరింప. చంద్రా. 3. ౬౨.

చ. జలజఙ్గాపజ నొజ్జ యయి సజ్జగ మోములఁ దొల్కరించుఁ దొల్పులుకుల మాధురిజిలు కఁ బాడి...శివభ. ౧. ౬.

తొలుకా(ల్కా-డు)=తొలుకు. అ. క్రి. (తొలుకు + ఆడు. స్వార్థమున “తొలకె + ఆడు” శ. ర.) పొంగు; అతిశయించు; వ్యాపించు.

సీ. ప్రవహించు నెచ్చోటఁ బరిపూర్ణసంపదఁ దొలుకాడుచు సహరదుగ్ధనదులు. కాశీ. ౨. ౨౨౮.

సీ. సకలవైభవములు సమకూరుఁ దనయంతఁ దొల్కాడుకోర్కులతోడఁ గూడి. భాగ. ౬. ౫౦౪.

ద్వి. చెలువు దొల్కాడ నర్పించి పూజించి, యలరుచు ధూపదీపాదు లొనర్పి. పండితా. పురా. ౧౦౬ పా.

ఆ. చిన్ననగవు లేతచెక్కులఁ దొలుకాడ...వీర. ౨. ౨౪౮.

తొలుకా(ల్కా-రు)=తొలకరి, తొలుకరి.

($\sqrt{\text{తొలుత}}$ —తొలుకు + కారు. అని. శ. ర. కాని ‘మలుకారు’ అనుపదమును బట్టి ‘తొలుత + కారు’ అనుటయే యుక్తము. మఱియు ‘తొలు’ శబ్దమునుత్పత్తమునకు అత్వమును ‘కారు’ శబ్దమునకు ‘కరి’ అనురూపమును వికల్పముగా వచ్చును. చూ. తొలుకరి, తొలకరి.) వర్షర్తువు, వానకారు. మ...మణికోదండములు ... ఆకాంతరాళంబు ధారుణియుం గష్టమఁ ద్రోచి రోలిఁ దొలుకారుంబోలె నాధోరణుల్. కు. సం. ౧౧. 2౦౫.

ఉ. కన్నులు గండుమీలు దొలుకారుమెఱుంగులు గాముబాణముల్. విక్ర. 3. ౪౯.

ఉ...తిరం బగురూపుఁ జెందుతొల్కారుమెఱుంగు జీవకళఁ గాంచినచి త్తబాష్ట యాన శృంగారిణి యాసుధాసరసిఁగా నుతిసేయఁ గ వచ్చు నెచ్చెలిక. హంస. ౧. ౬౪. ఆం. భా. ౧. ౮౬.

తొలుకు=తొలుకాడు.
(అతిశయించు.)

గీ. పులియు మొదలగు మెకములు కలక తొలుకఁ, జెదరి నలుదిక్కులకుఁ పాతె నదరి

బెదరి. ఉ. రా. 2. ౪౦౮. ౨. ౯౫.

గీ. నిక్కజనుగుబ్బల బయంటు చక్కజేర్చి,
పలికె గలకంతి మోమునఁ దెలివి దొలుక,
ముత్తియపుముంగుట యొకింత మోవి గది
య. విజ. వి. ౨. ౧౬౧.

చ. జలిబిలిచెమట్ట ల్దొలుకుచెక్కులు ముద్దుల
మోవి నొక్కులుక. శకం. ౪. ౭౨.

తొలుకుడుపు. వి. (✓తొలుత) అన్నప్రాశనము.
(చి. ని.)

తొలుకొను. అ. క్రి. (✓తొలుత) మొదలుకొను
ప్రారంభించు.

క. తొలుకొని కుక్కుటరపములు, చెలగుడు
...కు. సం. ౮. ౧౮౪.

తొలుకోడి. వి. (✓తొలుత) తెల్లవాణుజామున
మొదట కూసెడికోడి.

ద్వి. తొలుకోడి కూయంగ బలువిడి నేగి. బస.
పు. ౪. ౧౬౮ పం.

తొలుగట్టు. వి. (✓తొలుత) తూర్పుకొండ, ఉద
యపర్వతము.

ఉ...తేగన్నియతేనిమేను తొలుగట్టుతుదం
బొదలెం గ్రమంబునక. పసు. ౬. ౬.

తొలుగొలము. వి. (తొలుత + కొలము) బ్రాహ్మ
ణవంశము, ఆగ్రవర్ణము.

క. ఆత్మిగుల మలరులసర, మెత్తిసక్రియ...
ఉదాత్తం బయ్యెక. పాండు. ౪. ౨౬౬.

తొలుగొరు. వి. (✓తొలుత) విరావతము.

చ...తెల్లనితొలుగొరు నెక్కినయిలాధరవైరి
యె చుమ్ము...చంద్రి. ౨. ౯.

తొలుచే(ల్చ)మపులు. వి. బ. (✓తొలుత) మే
వేదములు.

చ...తొల్చుచువుల్ తగువిన్నపంబులం, బలు
మణుచేయు చందమున బంగరుటండియ లు

గడింపగక. పాండు. ౨. ౩౨.

తొలుచు(ల్చు) స. క్రి. ౧. రంధ్రము కల
దానినిగాఁ జేయు; బోలుగాఁ జేయు.

సీ. ఇరుమెయిల దొలిచి బెట్టిల దూఱునవి
యును నలుపుర నేపుర నాటునవియు.
భార. విరా. ౩. ౧౬౧.

క. పులుగులును మెకంబులునుం, దొలిచి తినిన
నెలపు దప్పి తొలగియుం గంటే, తల నన్న
కనకదామము, పొలుపు దెగం బాయ దీన్ప
పుం గమలాక్ష. భార. శ్రీ. ౨. ౧౦౯.

సీ. నెత్తురు చీము నిండినకూపముల వ్రాలి పురు
గు లంగముఁ దొల్చు బొగులువారి. ఉ. రా.
3. 3౨3.

ద్వి. ఎములు దక్క ము న్నిడి తొల్చితొల్చి,
గ్రమ్మన భక్షింపఁగా లెక్క గొనక. పండి
తా. దీక్ష. 3౬ పా.

౨. ఖండించు.

వ...సాయకంబులు...నొసళ్లు గ్రుమ్మియుఁ జర
ణంబులు తొలిచియుఁ జర్చంబు లొలిచియు
బాహుదండంబులు గత్తిరించియు ... ఉ.
హరి. ౧. ౧౪౮.

క. పులు మేయఁ గాననాంతర, ములు డాయ
నిజశిశుమోహమునఁ జనఁ బాల్గొల్ల లాసఁ
గ నసిధేనువు విమ, రులతలలఁ దొలుచు
నసంతదోస్తంభమునక. కకు. ౧. ౧౯.

౩. నాటు.

గీ. కాడె గ్రుప్పెను దొలిచెను నాడె సనగ,
నాటె ననుమాట కరమౌ నాగభూష. తం.
భా. 3. ౧౨౨.

తొలుచూ(ల్చూ)లు. వి. (✓తొలుత) మే
దటిబిడ.

గీ. కర్ణుఁ దొలుచూలుగా నేల కంటి తల్లి.
భార. శ్రీ. ౨. ౧౮౦.

సీ. అరియు శీతాంశుసోదరియును నజుడును
వాలు నిల్లాలు దొల్చాటు నగును. వైజ.
౪. ౧౧౬.

తొలుచెక్క. వి. (√తొలుత) మ్రాను లోనగు
వానిమీఁదిపలుచనివెల్లభాగము, (దీనిని 'హారా
టుచెక్క, అని వాడుదురు.)

సీ. మలయజం శేపీటఁ దొలుచెక్క డులిచి
మేడల కిడ్డమిగులు భూములకు డిగ్గు. ఆము.
౨. 3.

తొలుత=తొల్. వి. డౌ. అనా. మున్ను, మొ
దటికాలము. (సమాసమున దీనియంత్యాక్షరము
కొన్నియెడల నిత్యముగాను కొన్నియెడల విక
ల్పముగాను లోపించును.)

గీ...ఏనికదిండివార్యము దొలుత, గాఁగఁ దా
నెక్కి నన్నుఁ దాఁకయ దీని, కటివిభాగం
బు నెక్కి రాఁగలవె యబల, వెనుక మర
గొము నూతగాఁ గొనుచు ననియె. కళా.
3. ౬౨.

గీ. అందునది భూతిఁ దొలుత నీయనుఁగుభార్య.
హర. ౨. ౬౦.

విణ. ముందుది, పూర్వపుది.

వ. తొలుతటిపాలయలుకయెడలం జనించిన వి
యోగశిఖి...పారి. ౧. ౫౨.

క...జేతాశేఖలులు తొలుతటిమగనిం, కలి
ప్రక్క నునిచి...శుక. ౧. ౧౨౮.

చ. తొలుతటనుండియుకొ వలదు దుర్జయవైర
ము మాను మంచుని, చచ్చలు చెవినిల్లుగట్టు
కొని చాటితి...రాఘవ. ౪. ౫౪.

జ: తొలుకరి, తొలుకడ, తొలుకబ్బము, తొలు
కాడు, తొలుకారు, తొలుపలుకులు, మొ.

తొలుతపట్టి. వి. (√తొలుత) ప్రథమసంతానము,
మొదటిబిడ్డ.

క. శత్రునృపకాలకూటము, మిత్రామృతవృష్టి
బుధసమాహితసిద్ధి, త్రేత్రము నజ్ఞసంస్కృతి,

పాత్ర మితఁడు మా ద్రితొలుతపట్టి నరేంద్రా.
భార. విరా. ౫. 3౨౯.

క. ఆసమయంబున నరుణో, ద్భాసితగాఁకుండు
తొలుతపట్టి యరుణుఁ డుల్లాసి యగుచు
రవిపరిచ, ర్యాసుఖ మెదఁ గోరి చనియె సం
బరవీధిక్. భార. ఆను. ౧. ౧2౮.

తొలుతాఁకు. వి. (√తొలుత) మొదటియధము.

క. మెఱయ వెలిమాపులును గడు, మెఱుఁగారె
డునరదములును మింటను మంటల్, నఱపెడు
వాలమ్ములుఁ జూ, పఱ నత్తొలుతాఁకు వెఱఁ
గుపడఁ జేసె నృపా. భార. కర్ణ. 3. ౨3౮.

గీ...రథగజహయభటాభీలచటుల, గతిఁ బరిక్షు
ణ్ణసంగరక్షితితలముగ, వీరక బెరసినయత్తోలు
తాఁకునపుడు. భార. భీష్మ. ౧. ౨౪౨.

తొలుదీవి. వి. (తొలు + దీవి) జంబూద్వీపము.
(అధిష్ఠానపురము) సీ...కళ్యాణపరంపరలతొలు
దీవి. వసు. ౧. ౯౪.

తొలుదొలుత(ల్ల). వి. డౌ. అనా. (తొలుత +
తొలుత—తొలుతయొక్క ఆప్రేడితరూపము.)
మొట్ట మొదలు.

చ. తొలుదొలుతకొ విలోలగతిఁ దొంగలితె
ప్పల నాని...వసు. 3. ౪౯.

సీ. తా శుద్ధసత్త్వప్రధాన యై తొలుదొల్ల
నాత్తు నీశ్వరుఁ జేసినట్టిజాణ. ఇందు. ౧. ౮.

సీ. తొలుదొల్ల నుదయాద్రిశిలఁ దాకి తీం
డ్రించునసిలోహమున వెచ్చ నై జనించె.
మనుచ. ౧. 32.

తొలునా(ల్నా)డు. వి. (√తొలుత) పూర్వ
దివసము, గతదినము.

గీ. చెలఁగి తొలునాడు తరవాయి జెప్పినట్టి,
యెల్లపన్నంబు లేకరువిడి... రా. వి. ౨. ౮౫.

ద్వి. ఘనుఁడు సోమేశుఁ డాదినముదొల్నాఁ
డు. జన. పు. ౬. ౬౪౫ పం.

తొలునీటిరిక్క. వి. (తొలుత + నీటిరిక్క) పూ
ర్యాసాధానక్షత్రము. (శ. ర.)

తొలుప(ల్ప)ంది. వి. (తొలుత + పంది) ఆది
వరాహము.

గీ... తొల్పందిగున్న వై వానిఁ జీఱి, కోఱకొన
మన్ను దాల్పవే కోరి నీవు. అచ్చ. రా.
బాల. ౧౫౩.

సీ. నిలువెల్ల పెండ్లుక ల్బలసి నేలయుఁ ద్ర
వ్వకొని మనుతొల్పందిగున్న నెన్ని. అచ్చ.
రా. బాల. ౪౬.

తొలుపక్కము. వి. (తొలుత + పక్కము) పూ
ర్వపక్షము, శుక్లపక్షము. (శ. ర.)

తొలుప(ల్ప)ట్టి. వి. (√తొలుత) మొదటిబిడ్డ.

క. విను ప్రద్యుమ్నఁడు రు క్తిని, కనఘా తొలు
పట్టి...చారి. ఉ. ౩. ౨౧౦.

ఉ... గారి దేవితొ, ల్పట్టి గణేశ్వరుండు...భీమ.
౫. ౧౧౬.

సీ... బిట్టేనె మా ద్రి తొల్పట్టి యైదు, తీవ్రాస్త్ర
ముల...భార. శల్య. ౧. ౧౯౪.

తొలుపలుకులు. వి. బ. (√తొలుత-తొలుఁ బలు
కులు అని. శ. ర.) నేదములు.

క. మలవిల్లుఁ జీలువ నారియుఁ, బులుఁగు సిడము
జోదుముల్కి పుడమియరదముక, దొలుప
లుకువారునంబులఁ, జెలఁగఁగఁ దిగప్రోళ్లు
గూలిచినబలియునకుక. అచ్చ. రా. బాల.
౨౨.

తొలుపాటికయ్యము. వి. (√తొలుత) ప్రథమ
యదము.

రగడ. తొలుపాటికయ్యమునఁ దొడరునానీరు
లును. పి. శకుం. ౩. ౨౨౫.

తొలుపుట్టువు. వి. (√తొలుత) పూర్వజన్తము.

క. తొలిపుట్టువునీనోముల, ఫల మెట్టిదయో...
పి. శకుం. ౪. ౩౧.

తొలుస్తాఁడు. వి. (√తొలుత) తీగ యల్లుటకు
సమీపమున నిడుకొయ్య లోనగునది, మొదటి
యాశ్రయము, ఉపఘ్నము.

క. ఇంతకు మూలము దృష్టా, తంతులతయ వత్స
వినుము దానికి నడరం, గాంతాజనంబు దొలు
స్తాఁకింత యెఱిఁగి తృష్ణ దొఱఁగు టిచ్చు
విముక్తి...భార. శాం. ౪. ౨౯౩.

తొలుబాము. వి. (√తొలుత) పూర్వజన్తము.

సీ. దుఃఖంబుఁ బొమ్మని త్రోవ సుఖంబు రమ్మని
తెచ్చికొన వశ మయ్య వానిఁ, దొలుబాము
నందలిదుష్కృతంబును సుకృతంబు హేతు
వులుగఁ దగిలి చేయు. భార. శాం. ౧.
౧౮౫.

తొలుబా(ల్ప)ట్టెఁడు. వి. (√తొలుత) పెద్ద
బిడ్డఁడు.

దండకము...గట్టిగాఁ గన్న తొల్పాట్టెనిం బట్టి
యిట్టుగా బిట్టు దట్టింపుచుక ... అచ్చ.
రా. యు. ౧౬౧.

తొలుమామ. వి. (√తొలుత) మొదటిభార్య
తండ్రి.

సీ. తొలుమామ యగుదఱు నెలదోటనడుచ
క్కి విహరణం బొనరించువేడ్కఁగాడు.
భీమ. ౩. ౩౬.

తొలుమినుకులకడలు. వి. (√తొలుత) ఉప
నివత్తులు.

వ... తొలుమినుకులకడలం గనరానియాతీనిం
బలుదెఱంగులం బొగడి...యయా. ౩. ౩౧.

తొలుమినుకులు. వి. బ. (√తొలుత) నేదములు.

క... తొలుమినుకులు ప్రామినుకులు దొలుపలుకు
లు ప్రాఁబలుకులు పెనుమినుకులు నా, నెల
యొక శ్రుతులకును బేళ్లు...ఆం. సు.
దేవ. ౪౧.

తొలుముద్ద. వి. ($\sqrt{\text{తొలుత}}$) మొదటిముద్ద,
ప్రథమకబళము.

క...దు రరణు డిదె యిందు నడపు మరదం
బు వీడు దొలుముద్ద యగుట. భార. ద్రో.
3. 3౯.

తొలుమేను. వి. ($\sqrt{\text{తొలుత}}$) పూర్వదేహము,
పూర్వజ నము.

సీ. తొలుమేనఁ జేసినదుష్కృతశక్తి యో...
భార. ఆర. ౨. ౧౧3.

తొలుమొగులు. వి. ($\sqrt{\text{తొలుత}}$) వర్షించుచు
న్న మేఘము, ఘనాఘనము.

రగడ. తొలుమొగులైఁగఁ దెగడునె మైయి తో
రపుంజిగి కడలఁ గప్పఁగ...అచ్చ. రా.
య. ౬౪.

తొలురిక్క. వి. ($\sqrt{\text{తొలుత}}$) అశ్వినీవక్షత్రము.
(శ. ర.)

తొలురిక్కనెల. వి. ($\sqrt{\text{తొలుత}}$) ఆశ్వయుజ
మాసము. (శ. ర.)

తొలువేలుపు(ల్పు)=తొల్వేలుపు. వి. ($\sqrt{\text{తొలుత}}$) పూర్వదేవుడు, రాక్షసుడు.

సీ. తొలువేలుపుల వేలుపులపసుల్ గొను
తేడు...మనుచ. గ. ౪౭.

తొలువేల్పురా. వి. ($\sqrt{\text{తొలుత}}$) రాక్షసరాజు.

సీ. తొలువేల్పురా ప్రతిమలచెక్కడవుగండపెం
డెంబు డాకాల దండిఁ జూప. ఉ. రా.
౨. ౪౨.

తొలుసంజే. వి. ($\sqrt{\text{తొలుత}}$) ప్రాతస్సంధ్య.

సీ. ఒకదీవిఁ దొలుసంజ యున్నేమనఁ బొందు
సుదయించు మఱుసంజ యొందుదీవి. కాశీ.
౧. ౧౨౯.

మ...పంకేరుహంబుల నాడెం దొలుసంజఁ దేఁ
టివలయంబుల్...ఆము. ౪. ౧౫.

తొలుసమర్త. వి. ($\sqrt{\text{తొలుత}}$) ప్రథమర్తపు,
మొదటిముట్టు. క్రీ. ౮౦.

తొల్త=తొలుత.

మ...భారతికి గాదిలి మువ్వరతొల్తపేరు ని,
త్యమ్ముగ నాయు వీవుతఁ గళాధ్యుడు
పోలయవేమశారిక. హరి. పూ. ౧. 3.

జ: తొల్తచూలు.

తొల్తచూలు. వి. (తొల్త+చూలు) మొదటి
బిడ్డ.

చ...కర్ణుడు గొంతితొల్తచూ,లని యుదకప్ర
దానసమయంబున నాయమచేత వింటి
...భార. శాం. ౧. 2.

తొల్లి¹=తొలి¹. వి. శౌ. పూర్వము, మునుపు.

గీ. మూడుసంధ్యల నీచేత మ్రొక్కు గొండు,
రెవ్వ రిటు తొల్లి యావేల్పు లెల్ల నీకు,నర్థి
మ్రొక్కంగ నునికి భాగ్యంబు గాదె, యేల
సందేహ మమకేంద్ర నేలికొనుము. నైష.
3. ౧౨౬.

విణ. ముందటిది.

క. తొల్లిటిసచ్చారిత్రము, లెల్లను దిగ విడిచె
...భార. శాం. ౪. ౪౦౪.

క. వారును దొల్లిటికంటె న,పారప్రారంభు లై
రపరిమితశక్తిక. భార. శాం. ౨. ౧౪.

గీ. కఱవె నర్థును దొంటిభార్గవుడు వింటు, నిట్టి
దేయని పొగడంగ నెల్లజనులు. భార. ఆది.
౫. ౨3౦.

చ...తొంటిరా,జుల కనవత్తు...భార. కర్ణ.
౧. ౨౫.

సీ...తొల్లింటియట్టులు పెల్లు రేగి, యనలంబు
నార్పంగ నార్చుచుఁ బఱుతెంచి వనరక్ష
కులు పార్థునునితాస్త్ర,ధారల నపగతదర్పు
లై యరిగిరి...భార. ఆది. ౮. ౨౬౧.

తొల్లి²=తొల్లి. వి. (త. తొల్లి) రంధ్రము.

చ. వజ్రపున మేను రెండే దనువారియెడం బె
డఁబాసి జీవముల్, దొఱఁగి ధరిత్రి డింది
యతిదుర్దళఁ గాలము వేచి యుండఁగా,
నుజ వగువానఁ బ్రాణములు నొయ్యన నూ
ల్కైన నున్నదొల్లి నే, డైఱఁగ నుపట్టుదర్దు
రతతిక గని యుద్యమ మొప్పుఁ జేయఁగన్.
నా. పంచ. ౨. ౧౪౪. (శ. ర. పా.
“మున్నువోలే” అని ముద్రి. పా.)

జ. తొల్లిక.

తొల్లిక. వి. (తొల్లిక. చి. వి. $\sqrt{\text{తొల్లి}}$) ౧.
త్రవ్యుటకుపయోగించు చిన్నయినుపసాధనము.
చ. భయ మనుతొల్లిక విమలభావనసుంధరఁ
బెల్లగించి...కాశ. ర. ౧౨౨.

౨. మత్స్యవిశేషము.

సీ. మిసిక ల్లురుజు లేలుమీను తొల్లిక తాతిగొ
రక మాపురమును గుంటముక్కు. హంస.
ర. ౧౮౭.

తొల్వేలుపు(ల్పు)=తొలువేలుపు. వి. ($\sqrt{\text{తొలుత}}$)

గీ...తొల్వేల్పుతేని, తమ్ముడు విభీషణుడు
...అచ్చ. రా. యు. ౫౪.

సీ. కూళతొల్వేలుపుకూటనగాటంపుటడవుల
మేటిపయ్యరయనుంగ. అచ్చ. రా. బాల. ౬౩.

తొల్లి(ళ)క. విణ. మిక్కిలిపలుచనిది. (చి. ని. శ. ర.)

తొవ= తొగ. వి. కలువ.

మ. తొవకుం దూరపునంటు రేమగువపొందుక
బూర్వపక్షంబు...వసు. ర. ౧౨౯.

క. తొవలా కన్నులు వలిజ, క్కవలా పాలిండ్లు
...అచ్చ. రా. బాల. ౧౩౩.

సీ. తొగ తొవ కలువ నాఁ దోచు సుత్పల
ము...ఆం. భా. ౧. ౧౬౪.

జ. తొవకంటి, తొవరాయడు, తొవలరాయిడి

కాడు, తొవలనూడు, తొవపిండు, తొవ
సామి, మొ.

తొవకంటి. వి. ($\sqrt{\text{తొవ}}$)-కలువకంటి-స్త్రీ.

సీ. తొవకంటి కుండలీంద్రుఁ డితండు గాఁ డె
నమరభోగినుల మే లరయ కున్నె. చంద్రా.
౩. ౧౧౩.

క. ఈ లీల నన్నివిద్యలు, నేలుపుదొవకంటి
చూపి...చంద్రి. ౨. ౯౮.

తొవర= తొగర. విణ. (సం. తువరః) ఒగరు
గలది, వెగటురుచి గలది.

సీ. చివు రెల్లఁ గని నొత్తి తొవరాకు గుత్తుక
డెక్కిని కోయిల వెక్కుచుండు. కు. సం.
౫. ౬౪౧.

వి. ఒగరు. (శ. ర.)

తొవరాయఁడు. వి. ($\sqrt{\text{తొవ}}$) చంద్రుడు.

చ. ఆపుడు రణోత్సవం డగుసి తాంబుజసాయ
కుకంటిసన్నఁ గీ, రపటలి చల్లగాడ్పు తొవ
రాయఁడు...చంద్రి. ౨. ౭౭.

తొవరి=తొగరి. (శ. ర.)

తొవరిమ్రాను. వి. ($\sqrt{\text{తొవరు}}$) తువరిక, తొ
గరు. శ్రీ

గీ. తొవరిమ్రా ననఁ దువరిక దోపబడును. ఆం.
భా. ౨. ౬౨.

తొవరు=తొగరు. వి. ఎఱుపు.

గీ. కావి జా జెఱ్ఱన యెఱుపు జేవురు తొవ
రనఁగ రక్తాభ్య వెలయు ... ఆం. భా. ౧.
౧౦౮.

సీ...తొవరు తొగరు, కెంజాయ యెఱు వెక్కు
కెం పన రక్తవర్ణ మగు...సాం. వి. సా. ౬౦.

విణ. రక్తవర్ణము గలది, ఎఱునిది.

సీ...తొవరుబుట్టములఁ గెంబువులఁ దాల్చి.
అచ్చ. రా. యు. ౩౨౩.

జ. తొవరిమ్రాను.

తొవతేడు. వి. (✓తొవ) చంద్రుడు.

సీ. తులకించు తనకీర్తి తొవతేని సువతేనికవ
మేనిచకచకచ్చవి హాసింప. రఘు. ౧. ఆ.
౧౭ పా. ౫౩ పం.

తొవలరాయిడికాడు. వి. (✓తొవ)-కలువలను
బాధించువాడు-నూర్చుడు.

సీ. వెన్నునివలకన్ను నేడినేలుపు ప్రాద్దు తొవ
లరాయిడికాడు...ఆం. సం. దేవ. ౧౦.

తొవలనూడు. వి. (✓తొవ) - కలువలకు విరో
ధి - నూర్చుడు.

గీ. పొడుపుమలనుండి పడమటికడలి కరుగఁ,
బవలు నలుజాములును బట్టు దొవలనూడు,
తత్తడులకు...నీలా. ౧. ౩౪.

తొవవిందు. వి. (✓తొవ) కుముదపాంథవుడు,
చంద్రుడు.

లయగ్రాహి. కోరి తొవవిందు తనకోరిజిగి యీక
చన కోరి యని చేరెడుచకోరియ...కకు.
౩. ౧౦౫.

తొవసామి. వి. (✓తొవ) చంద్రుడు.

చ...ఈజలజశరోపమాను నెఱచక్కదనంబు జ
గంబు లెంచ నిచ్చలు నెదఁ గుండఁ జేయుఁ
దొవసామి...చంద్రి. ౫. ౧౧౪.

తొస్స. వి. ఉచ్చారణలోపము. (శ.ర, చి.ని.)
ఉదా: తొస్సమాటలు.

తొస్సె. విణ. పండ్లులేనిది, బోసి. (శ.ర, చి.ని.)

త్రో

త్రో. ప్ర. ద్రు. (✓త్రోడు1. 'త్రోడ' అనుత్పత్తి
యావిభక్తిప్రత్యయముయొక్క లుప్తశేషరూ
పము)=త్రోడ. ౧. సహారకము, కూడ అనునర్థ
మిచ్చును.

క. అమృతముతో నుద్భవ మై, యమరేశ్వర
యోగ్య మైనహయరత్నము...భార. ఆది.
౨. ౨౬.

సీ...జూదమునాడు వెడలి వా రరిగెడునయ్య
వసరముబోలె, భటసమేతముగ నప్పాండు
తనూజులతోన యుయుత్సుండు దాను
నరిగె. భార. మహా. ౨౦.

౨. "మాటలాడు" అనునర్థ మిచ్చుధాతువుల
అముఖ్యకర్తములకు అనుప్రయుక్తమగును.
కా. రక్షోరాజతనూజతో సుగుణతో నాతో
సమం బాడెడిక. భాగ. ౯. ౫౨౧. (సమం
బాడెడిక = సమానముగా మాటలాడుచు
న్నది. అని భావము.)

వా: ఎందుచేత నీవు నాతో మాటాడవు.

ఈమాట వానిలోఁ జెప్పటకు మన సాఫ్ప
కున్నది.

౩. (సంస్కృతమున అవ్యయభావసమాసము
లందలియథాశబ్దమువలె) "కొలఁదిని, అను
సరించి" అనునర్థ మిచ్చును.

సీ. సవినయంబునఁ దనశక్తితో గురునకు దక్షిణ
యిచ్చి యాతండు వనుప. భార. శాం.
౫. ౧౩౯.

౪. తుల్యార్థయోగమునందు వచ్చును. (అనఁగా
తుల్యార్థకశబ్దములు ప్రయోగించునపుడుఉప
మానశబ్దముల కనుప్రయుక్తమగును.)

సీ. తారకామందారతారాచలంబులతో రాయు
నెవ్వనిచారుక్తి. క్రీ.దా. ౧౪.

(వ్యవ) పరాక్రమమున వాడు విక్రమార్కు
నితో సమానుడు.

౫. చేత్ర, చే. కరణార్థకము. (అనఁగా దీనితో
నున్న పదము కరణము - సాధనము - అని
తెల్పును.)

ఉదా:- వారిని రాముడు ఒక్కముతోఁ గూల
నేసెను.

౬. వలన. (ఇది నియమపూర్వకవిద్యాస్వీకార
మున గురువాచకపదముల కనుప్రయుక్తమ
గును.)

(అభిమన్యుడు)ను త్రోకోకిల. ఆదిగోలెను గృష్ణు
చే దయ నావృతుండయి ధౌమ్యతో, నేద
మంగయుతంబుగాఁ జదివెన్ ధనంజయుతో
ధను, ర్వేదమిమ్ముగ నభ్యసించె...భార. ఆది.
౮. ౨౨౭.

ద్వి. కర మొప్ప విలువిద్యఁ గడిమిమై నేను,
హరునితోఁ దొల్లి యభ్యాసంబునేయ. రం.
రా. బాల. ౭౯ పా. ౬ పం.

సీ. సాంగంబు లగుచుండ సకలవేదంబులు సది
వె వసిష్ఠతో...భార. ఆది. ౪. ౧౬౮.

౭. "పైని,మీద," అనునర్థమిచ్చును.

వ. ఇవిధంబున విసరి నేలతో వ్రేసి వీపున
మండి వైచిన. భార. విరా. ౨. ౧౮. (నేల
తో=నేలమీద, నేలపైని. అని భావము.)

శ్లో. ప్రత్యపింష స్తహావాహు ర్మలం భువి
వృకోదరః. సం. భార. విరా. ౧౫. ౫౨.

౮. వస్త్ర్యరమున "కి,కు" లకు మాటుగాఁ బ్ర
యోగింపఁబడును.

చ. మనమున నీవు గోరునృపము స్తథుతో నినుఁ
బెండినేయ నీ,జనకుడు సంభ్రమించె...కవి
క. ౩. ౯౯.

౯. ఇది 'తోడవలె ప్రకృతితోఁ గూడకయే
ప్రత్యేకముగాఁగూడఁ బ్రయోగింపఁబడును.

(క) కూడ, తోడుత, సహారకము.

క. అనుజులు ద్రుపదాత్మజయును, ననుచరము
ఖ్యులును ధౌమ్యుఁ డాదిగ విద్య, జనులును
దోఁ జనుదేరఁగ,నినసన్నిభతేజుఁ డరిగె నిభ
పురమునకున్. భార. సభా. ౨. ౧౫౮.

సీ. చెదరి తోఁ బఱతెంచుచెందమిరేకులు గడ
గొని మొగుపుఁగెంగేలు గాఁగ. కు. సం.
౯. ౨౭౧.

ఉ. ఆపరకాలుఁడు... చారుచతుర్విధ కావ్యక
ల్పనా,నైపుణియున్ సమస్తరిపునాశనశక్తి
యుఁ దోన హెచ్చఁగాన్. పరమ. ౪. ౧౨౯.

(చ) - దేశకాలములందు - అవ్యవహితముగా,
వెంటడి, నెనువెంట.

ఉ. ఎక్కడఁ బోవవచ్చు గిరులేనియుఁ గాన
నభూములైనఁ దో, నెక్కియుఁ జొచ్చియుం
బగతు రేడైఱఁ గిట్టి చలంబునం దలల్,ద్రో
క్కక తక్కరు...భార. శల్య. ౧. ౩౦౭.

క. ఉద్యతులై కవలను ధృష్టద్యుమ్నుఁడుఁ
గడఁగఁ దోన సౌభద్రుండఁక, మాద్యద్గతిఁ
గవియుడు...భార. భీష్మ. ౧. ౨౩౮.

గీ. కృష్ణసారథికిం బగుజిష్ఠరథము, దొడరి నీ
వెందుఁ జొచ్చినఁ దోన చొచ్చు. భార.
ఉద్యో. ౪. ౨౦౩. హరి. పూ. ౧. ౧౨౧.

తోఁక=తోంక. వి. (క. తోక. త. తోకై) పకు
పక్ష్యదులపుచ్చము, వాలము.

క. వీక నెడి ఘనగదాహతిఁ,దోకయు గద
లింపలేక దుస్సహపీడక, మ్రోఁకరిలఁబడి
యె నేలను,సోఁ కోర్వక దిగ్గజంబు సుడి
సుడిగొంచుక. భాగ. ౮. ౩౬౧.

ఆ. తనువుఁ గొమ్ము గొరిజఁ గొనకుండ మలఁపు
చుఁ, జప్పు డెసఁగఁ దోక నప్పించి.
ఆము. ౩. ౨౧.

సీ...తూఁగాడు వెండుకతోకవాని. దశకు.
౫. ౪౦. (వెండుకతోక=తోకవలె నేలా
డుజుట్టు.)

తోకకచ్చడము = తోకవలె నేలాడుకొనగల
గోఁచి.

ద్వి. తోకకచ్చడములు దాకపొట్టులును, నొడ్డు
టొమ్ములు దొడ్డయూరులు...పండితా.పర్య.
౩౪౪ పా.

తోకద్రొక్కినమహాహి= ఇది కోపోద్రిక్తుఁ డైన
వాని కుపమానముగా కవులు వాడుదురు.

చ. అనవుడుఁ దోకద్రొక్కినమహాహివిధంబునఁ
గోల బెట్టు దాఁకినపులిరీతి...రాజుఁ గాంచి
బ,ల్లిని తనుఁ బట్టునో యనుచు మీనవిలో

చన జంకె నెమ్మదిక. చెన్న. ౧. ౧౩౩.

(ఇట్లే, తోడ ద్రోక్కినత్రాచు. మొ.)

తోడద్రోక్కు=పరాధవించు.

సీ. వాసవాశ్వము నైన వడిఁ జూపి లంఘించి

తోడద్రోక్కుగఁ జాలుతురగతతులు.

రంగా. ౧. ౧౪౪.

తోడముడుచు=వెనుకకు తగ్గు.

(వ్యవ) వాడు వానితో పోరాడలేక తోడ ముడిచి నాడు.

జ: తోడగుంజ, తోడచాలు, తోడచిచ్చు, తోడచుక్క, తోడపీఠుడుగాడు, తోడపీఠుడువ్యవహారము, తోడపురుపు, తోడమిరెము.

తోడగుంజ. వి. (✓తోడ) ఆదోడగాఁ నేర్పడిన స్తంభము. (శ. ర. ప్ర.)

తోడచాలు. వి. (✓తోడ) తోడవలెనుండు నాగటిచాలు. (చి. ని.)

తోడచిచ్చు. వి. (తోడ + చిచ్చు) — తోడవలె దీర్ఘముగా వ్యాపించియుండునిష్ప.

(నిష్ప రగిలించినపిడుకలవరుస. అని శ. ర.)

గీ. తోడచి చ్చన నౌర యుదురతఁ గృష్ణరా
యబాహుప్రతాపజాగ్రస్తహాగ్ని. మనుచ.
౧. ౩౭.

వ...రంజకంబుదినసున సురటిఁ ద్రిప్పినట్లు
తోడచిచ్చునాగ నెదిర్చినపగరగుండెలు
చిద్రుపలుగ విదుర్పవలె నిల యద్రువ ననుచు...ప్రబంధ. ౭౮౮.

తోడచుక్క. వి. (తోడ + చుక్క) - బాహుమయ మైనతోడ గలచుక్క - ధూమకేతువు.

క. అరచందురడెందములోఁ జొరఁబాటి వణం
కుతోడచుక్కయపోలెక, నరకుం చేసిన

బాణము, హరినిటలతటంబు నాటి యల్ల
నాడెక. ఉ. హరి. ౧. ౧౫౩.

గీ. తోడచుక్కల బోలు దిక్తోయజముల, వెలితి
లేకుండ మీబోటిచెలులఁ జూచు, గాంత
వీక్షింప దరగంటఁగాని మము. నైమ. ౮.
౬౦.

గీ. అంతః జంచలకుంభికుంభాగ్రనిహిత, పుష్ప
దామంబు దిగజారి భూమిఁ బడియె, దేవవి
భురాజ్యగర్భతమోవి నాశ, నూచకం బయి
పడుతోడచుక్క యనగ. దశ. ౨. ౨౧.

తోడపీఠుడుగాడు. విణ. (✓తోడ) వ్యవహారమును తెమలనీయక చిక్కులు పెట్టునాడు. (ప్ర.)

తోడపీఠుడువ్యవహారము. వి. (✓తోడ) ఎప్పటికి తెమలక చిక్కులు పెట్టుచుండువ్యాపారము. (వా)

తోడపురుపు(ర్పు). వి. (✓తోడ. త. తోం
గల్పు) పుచ్చము గల క్రిమివిశేషము. (ఇది ముటికినీటిలోను వ్రజాదులలోను బయలుదేలును.)

చ. హరిఁ బరమేశ్వరుం బ్రభు సమస్తజగత్పి
యుఁ గీడుమల్కుడు, ర్పురుడవు నీదుణిహ్వ
పలుప్రయలు వాయదు నోరఁ బెల్లుగాఁ,
దొరఁగవు తోడపురుపులు...హరి. ఉ. ౬.
౧౪౫.

తోడమిరె(రియ)ము. వి. (✓తోడ) తోడవంటిముల్లు గలమిరియము, చలువమిరియము. (శ. ర. ప్ర.)

తోడగు. అ. క్రి. ౧. మునుఁగు, స్నానముచేయు.
ఉ. శేగి చకోరదంపతులఁ జ్రేల్చినకల్మష
పక మిందులోఁ, దోగినఁగాని పాయ దని
తోయజబాంధవుఁ డిట్లు చేసెనో, నాగఁ
బ్రశాంతి నొంది...అపరాంబుధిఁ జొచ్చె
జెచ్చెరక. భోజరా. ౨. ౯౮.

క...రి త్తజ,లములం దోగిన శుచిత్వలాభము గలదే. భార. ఆను. ౪. ౨౪౨.

చ...ఈయము నాతటినిఘ్నదంబులో, వదలక తోగి నన్ను నుపసాసముతోడఁ దలంచి కొల్చుచున్. భాగ. ౧౦ పూ. ౬౯౩.

౨. తడియు, ఆరమగు.

నీ. ప్రస్తేదమునఁ దోగి ఫాలంబుతో నంటి యుగ్మలి నీకురు లూప్య గంచె. భార.విరా. ౨. ౧౫౬.

గీ. ఆపగానందసుండు మురారియురము, బాణవి తలని భేదింప కోశితమునఁ, దోగి యతఁ డొప్పెఁ దలిరాకు దుఱుగలింప, మెఱయున వపారిజాతంబు తెఱఁగు దాల్చి. భార. భీష్మ. ౨. ౪౩.

క. మంచునఁ దోగినపల్లవ,సంచయము భవద్వి యోగసంతాపరుద, చ్చంచలనయ నాబాష్ప క,జాంచితబింబోవ్థలీల నలరె నుపేంద్రా. పారి. ౨. ౬౨.

౩. స్రవించు,కాటు.

గీ. బాటుసిక దోఁగుచెచ్చుట శ్రమముఁ జూప, వీరశృంగారరసములు వియ్య మంద. దశా. ౪. ౪౭.

౪. మిశ్రమగు, కూడు, కలియు.

క. ఊఁగెడుపల్లును విసమునఁ, దోగినవంటకముఁ గుత్తితుం డగుమంత్రిక,లోక యున్నా లించిన,చోఁగలుగు నఖండ మైనసుఖ మెవ్వ రికిన్. వేం. పంచ. ౧. ౩౪౩.

ఉ. కామినిఘ్న రబిందువులు గస్తురిబొట్టునఁ దోగి రేఖలై, కోమలగండపాలికల కోణములం దిగబాట...నైదు. ౮. ౮౩.

జ: తొడను, తొడచు².

తొడచు=తొటి. వి. మాలవాఁడు, చండాలుఁడు.

నీ. పరఁగుఁ జండాలుండు సురియాభు వనఁగను మాలఁ డెనంగను మాల యనఁగఁ, దోటి య నంగను దోడ నా ...ఆం. భా. ౨.౨౮౯.

తొడచిగాఁడు= తొనిగాఁడు. వి. శ్యేనవిశేష ము, ఒకబాతిదేగ.

నీ. పొద దూనునక మేటిపూరేటి వెలికిఁ బోఁ దోలి కైకొనె నొక్కతొడచిగాఁడు. పు నుచ. ౪. ౫౮.

తొడచు¹. అ. క్రి. ౧. గోచరమగు.

(క) నేత్రగోచరమగు, కనబడు, అగపడు.

క. అచ్చుట నంత ర్హితుఁడై, యిచ్చు జనియెఁ దోడచు నేటి యెల్లిటిలోనన్. భార. విరా. ౫. ౩౦౧.

గీ. ఇందులాంఛనసితి దలక్రిందు గాఁగఁ, దోచుచున్నది ప్రజ యెల్లఁ ద్రుంగునన్నె. భార. భీష్మ. ౧. ౧౧.

గీ. కన్నులను దోచుచున్నది గాని చేతికబ్బు దద్దంబులోఁ దోచుటెట్టిపగిది. శకాం. ౪. ౭౧. విక్ర. ౩. ౧౨౬.

(చ) (దేవతాదులు) ప్రత్యక్షమగు,సాక్షాత్కరించు.

గీ. ఎదురఁ బ్రత్యక్షమయ్యె లక్ష్మీశ్వరుండు. క. ఈతెఱఁగునఁ దోచినహరి,కాతఁడు సాష్టాంగ మెరఁగి...మనుచ. ౬.౧౦౨, ౧౦౩.

గీ. తోడచె గమరేఖణండు చతుర్భుజండు. ఆము. ౪. ౧౧.

(ట) శ్రవణగోచరమగు,వినబడు.

చ...చక్రఘోషమున నించుక యించుక గాని యంత యే,ర్పద విసఁ గాని నీపనుచు బర్హి నచందము దోడచె మానినీ. నైష. ౨.౫౮.

(థ) మనోగోచరమగు, మనస్సునకుపాడగట్టు. క. సౌమ్యు లసౌమ్యులభంగి న,సౌమ్యులు సౌమ్యులవిధమున జనవర చిత్తా,గమ్యతఁ దో

- తురు వారిని, సప్త్యష్టి శ్చయతః గాంచుచు
దము నెపుమా. భార. శాం. 3. ౫౨.
- గీ. విక్రమంబున నాదిత్యువిధము దోప, నుప్ర
తాపానురూపతేజోవిశేష, కలితుఁ డగు నని
తజ నఫల మెఱింగి. విక్ర. ౧. ౧౦౩.
- చ...వాడిన నెజ్జలమిఁదిప్రావిరుల్, దోలఁగఁ బ్ర
భాతవాయువులు దోచుఁ బరిం బరిచారి
కాకృతిక. పాండు. ౧. ౧౧౯.
౨. (మనస్సునకు) తట్టు, స్ఫురించు; జ్ఞ పికివచ్చు.
చ. ఘనతరళోక వేగమునఁ గన్నుల నీకులు నించి
యాసుయో, ధనునవిసీతియుం బిదప ధర్మత
నూజుఁడు సంది గోరి ప, ల్మితనతగవుం గడంగి
యనికిం దలకొన్న నిజోద్యమంబుఁ దోచిన
మదిఁ దిట్టుచుకొ వినుతి నీయుచు రోయుచు
నుండె నయ్యెడక. భార. భీష్మ. 3. ౧౫౬.
- ఉ. ఆవిధి నుండునంతట నొకప్పుడు నిన్నును
జూచుచో మణి, గ్రీవునిపేరు దోచె మది
కికొ మణికంధర మేక చేశసా, మ్యావగుణం
బుచే...కళా. ౪. ౧౯.
- క. తోచినవగ రచియించెదఁ, దోచనిచోఁ
జలువగట్టుదొర తోడై వా, యాచకయె
యానతియ్యఁగఁ, దోచ దసాధ్యంబు కవన
భోరణిపట్లక. ప్రబంధ. ౨౫.
3. పుట్టు, అవతరించు; కలుగు.
క. మితండ్రికి నే మృత్యువ, నై తోచినవాఁ
డ నగుట యట్లుండె నినుం, జూత మట
సనక డగ్గులు, మా తలకక వలదు రిత్తమాట
లు మనకుక. భార. ద్రో. ౫. ౧౨౮.
- మ...శం, కరుండే శంకరుండే విభేదమతముల్
ఖండించి నేదాంతశా, స్త్రురహస్యస్థితిఁ దె
ల్పఁగా నతఁడె విద్యారణ్యమూర్తికొ జగ,
ద్గురు డై తోచె...కృష్ణ. ౨. ౧౮.
- నీ. వడ్డుస్థలంబున వైచినవకంపుఁదులనిదండ
కు వాడు దోచకుండ. హర. ౬. ౪౫.

- క. కదియఁగ వచ్చివసంతుడు, హృదయమున
భయంబు దోప నిట్లని పలికెక. విక్ర.
౮. 3౮.
- ర. (గ్రహాక్షత్రాదులు) ఉదయించు, పొడుచు.
ఉ...నె, త్రామరనూడు రాగరసధాముఁడు సో
ముఁడు దోచెఁ దూర్పునక. వరాహ. ౪.
౧3.
- గీ. తోచెఁ బ్రాచీమహీధరోత్తుంగసరణి, బ్రా
జదువుమానికంబులబరణి తరణి. పారి. ౪.
౪౯.
- గీ. శబరవరసామిపలితకేశము లనంగ, విమలగతిఁ
దోచె తారకాసముదయంబు. చంద్రా. ౫.
౫౧.
౫. ప్రకటితమగు, బయలుపడు.
క. గెలుపును నోటమియును నని, గలుగవె
యెడఁపెట్టి యెట్టిఘనులకు నిమ్రై, బలుకుదు
రే తగువారిం, దులువా నీకులము గుణముఁ
దోచెం బ్రజకుక. భార. ద్రో. ౪. ౨౮౯.
- ఉ. శ్రీకమనీయహారమణిఁ జెన్నుగఁ దాసును
గొన్నభంబునం, దాకమలావధూటియు ను
దారతఁ దోపఁ బరస్పరా త్తలం, దాకలితంబు
లైన తమయాకృతు లచ్చతఁ బైకిఁ దోప
న, స్తోకత నందు దోచె నన శోభిలువేంక
టభర్త గొల్పెదక. ఆము. ౧. ౧.
- ఉ...నెయ్యముఁ దియ్యముఁ దోప నిట్లునుక.
పారి. ౧. ౧3౪.
౬. వచ్చు. (చూ. తోతెంచు=వచ్చు.)
గీ. తొంటివచి గని యిప్పుడుఁ దోచి పాండు,
సుతులు రాజ్యంబు నేయంగఁ జూచుకలుచ,
నాకు నీఁ దీటునే...భార. ఉద్యో. 3.
3౬౨.
- క. దీప మణిగఁ జీకటియును, గోప ముడుగ
శాంతిగుణముఁ గోల్కొన్నుక్రియ నా,టో
పోద్భట మగువేసవి, కైపు సడలఁ దోచెఁ
గారుకాలము దళమై. పాండు. ౪. ౧౯.

జ: త్రోపడగు, త్రోపించు, త్రోపిక, త్రోపు.
త్రోచు². స. క్రి. (త్రోగు) త్రోగజేయు.
(ముంచు; స్నానముచేయుచు.)

ఉ. వారిజనాథుఁ డుద్యదనివారిత్రోణితవారి
ధారలక, వారలఁ దోచె వీరులగువారల
కల్ల నొకండ మేటి యై. హరి. ఉ. 3. ౧౪౪.

సీ. చంద్రబింబముఁ బాలసంద్రంబులోఁ దోచి
కందెల్లఁ బోఁ బులు కడుగ కున్న. విక్ర.
౫. ౧౭౨.

చ. కనుఁగొని యారణీతటినిఁ గాయముఁ దోచి
తదీయ సైకతా, పని నభవుక భజించి
...కాశ. ౪. ౭౦.

(తడుపు, సిక్తముచేయు.)

ఉ. నైపుణిఁ జందనాద్రి హనన్దు మసారభపీచి
తామ్ర పద్మి పరిబ్రహ్మ క్తిమణి ప్రకరంబులు
దోచి దక్షిణా, కాపననుండు సలువెదఁ జల్ల
జనించెన కాక వాని కేలా పొడమంగ నప్ప
లప మప్పుడు నా వనిఁ దోచెఁ గొన్ననల్.
ఆము. ౫. ౧౧౪.

మ...వాల్లనదోయిం దడిఁ దోచితేటజల
ముల్ గా దోయటం దెచ్చి ద,ప్పి నివారిం
చి యలంత దేర్చి యతనిం బెంపొందఁగా
జేయుచుక. సారంగ. 3. ౧౪౪.

చ. వనరుహమిత్ర బింబ మనువర్తులలాక్షికపట్టి
కం బయోధినడుమఁ దోచి సాంధ్యనవదీప్తి
రసంబు హరించి పాణవై, చినవెలిదూది
యో యనఁగ శీతకరుం డుదయించె నత్త
టిక. పాగి. ౨. ౪౩.

(కలుపు, మిశ్రముచేయు.)

చ. ద్రవ మయియున్న క్రొత్తహరితాళమనశ్శిల
లం గరంగి పల్లవమునఁ దోచి మేనక య
లంకరణం బొనరించె గౌరికిక. హర. ౪.
౮౪.

త్రోట=త్రోపు. వి. (క. త్రోట, త. త్రోట్టు)

౧. ఉపవనము, పెంపుడువనము.

క. పూజోబులకును విటులకు, నేబోడలఁ
దలరుసాంపు వీడ్కొలుపుఁ బురిక, నేబో
కఁ బోకత్రోటల, పూజాళల కమఁదావి
బొదలినగాడ్పుల్. భీమ. ౧. ౯౫.

శా...త్రోట దొడ్డి గను లాపు లూపుడఁ బం
పం దగుక. ఆము. ౪. ౨౪౫.

గీ. నాఁటె మందారతరువులు త్రోటలందు.
భీమ. ౫. ౮౭.

వ...డాకరేమి అయ్యపాలమున ఊరిదక్షిణ
దికునగొల్లపల్ల తూర్పున సీలమదేవి...యిన
పరెకామ్యత్రోటనేల ఒకపుట్టి...శ్రమ
నకునచాంద్రాకమునకు నిచ్చిరి. దా. శా.
౧౦౧౬.

౨. ఉద్యానవనము.

చ...శం, బరరిపుఘంటికారవముభంగిఁ జెలంగె
నశోకతాడన, స్ఫురితవిలాసిని చరణభూషణ
ఘోషణ మెల్లత్రోటలక. విక్ర. ౫. ౮.

గీ. త్రోటఁ బగ లుండి మల్లెలు దుఱిమి...
ఆము. ౨. ౭౦.

౩. గృహారామము, నిష్కృటము, ఇంటినికే
యుండుత్రోట.

వ...గృహారామంబున కరిగి యుండునంత.

గీ. అభ్రపదవినేతెంచి యయ్యబల యున్న,
త్రోటలోనికి దిగియె నద్భుతము గాఢ.
కళా. ౨. ౪౭, ౪౯.

సీ. త్రోట యం చనఁగను దోచు గృహారా
మము...ఆం. భా. ౨. ౩౪.

౪. తపోవనము, ఆశ్రమము.

గీ...ఒక్కతదిసిత్రోట, గాంచి యబ్బురపడి
కోర్కి గడలకొనఁగ, రాచవేలుపుతేడ
చేరంగ వచ్చి. యయా. ౨. ౫౦.

జ: తోటకాపు, తోటకూర, తోటగొల్లడు,
తోటపాల, తోటపొక, తోటమాలి,
తోటమాలియ, తోటమొల్ల, తోటవాడు,
తోటేడు, తోమాలిక, మొ.

తోటకాపు. వి. ($\sqrt{\text{తోట}}$) తోటమాలి, వన
పాలకుడు. (శ. ర.)

తోటకూర. వి. (తోట + కూర) - ఒక్కొక్క
మొక్కగాకాక తోటవలె పెక్కుమొక్క
లుగా పెరిగెడుకాకము - ఒకజాతి కూరమొక్క,
మరిషము.

మత్తకోకిలము. బాల యోర్పునె కాపవహ్నికి
బట్టున న్నదలించినం, బాలదేకట తోటకూ
రకుఁ జంద్రహాసముఁ దెత్తురే. పి. శకుం.
౪. ౪౮.

(దీనిభేదములు - ఎఱుతోటకూర, నల్లతోట
కూర, ముండ్లతోటకూర, పెగుగుతోట
కూర, కొయ్యతోటకూర, చిలుకతోట
కూర. మొ.)

తోటగొల్లడు. వి. ($\sqrt{\text{తోట}}$) వనపాలకుడు,
తోటమాలి.

గీ. తోటగొల్లడు వోయినతోటసమము, నే
టియాటకు మృగములు గాట మనుచు, నే
డ్కతో వచ్చి యున్నారు నేటకాంధ్రు,
నేగ విచ్చేయు మనిన బృహ్మవిభండు. పి.
శకుం. 3. 3.

తోటపాల. వి. ($\sqrt{\text{తోట}}$) ఆరామజీవని.
(చి. ని.) తోటలో పనిచేసి బ్రదికెడుస్త్రీ.

తోటపొక. వి. ($\sqrt{\text{తోట}}$) ఒకజాతిపొక, భూ
పూగము. (శ. ర.)

తోటమాలి. వి. ($\sqrt{\text{తోట}}$) తోటకాచువాడు,
వనపాలకుడు.

తోటమాలియ (ల) = తోమాలియ. వి.
($\sqrt{\text{తోట}}$) ఆకులు పువ్వులు కూర్చి కట్టినదండ,
వనమాల. (శ. ర.)

తోటమొల్ల. వి. ($\sqrt{\text{తోట}}$ - త. తోటమొల్లె.)
కుండము. శి. (శ. ర.)

తోటవాడు. వి. ($\sqrt{\text{తోట}}$ - త. తోటక్కా
రక) తోటమాలి, తోటకాచువాడు, వన
పాలకుడు.

గీ. కోరి తోటవాడు కుసుమఫలంబులు, కో
యనట్లు రాజు గొనగవలయు, నవ్వనంబు
నఱికి యంగారములు నేయు, భంగి యైన
భూమి పాడు గాదె. భార. కాం. ౨. 300.

తోటేడు. విణ. ($\sqrt{\text{తోట}}$ - 'వి' ఆని. శ. ర, శ్రా -)
తోటకాచువాడు, వనపాలకుడు.

తోడి. వి. ($\sqrt{\text{తోడు}}$) చేదెడికుండ. (చి. ని.)

తోడు. స. క్రి. గ. ఉద్ధరణముచేయు, (నీళ్లు)
వైకితీయు, చేదు.

(వ్యవ) నూతినుండి నీవు నీళ్లు తోడుము.

౨. అన్నము, మొ॥ మఱియొకపాత్రలోనికి
గరిఁపెతో నుంచు; పెఱుకు, ఉత్పాదనము
చేయు.

(వ్యవ) ఆమె అన్నము పళ్లెములోనికి తోడినది.

గీ. వాడిగోర్గాండి గన్నులు దోడి యైన, నడు
గు లడిదంబుచేతఁ జక్కడఁచి యైన, నొండు
కడ కేగుటలు మాని యుండవలయు, డక్కి
మాటలు దడువాటంబునందు. భీమ. ౬. ౯౯.

చ...దనుజుస్త్రేవులు దోడుచు గాడ్పుకడ్పులో,
గునుకులుగోడుచు స్వరణగుండియఁ దే
డుచు...నృపతి నేర్పులు దీడుచు వెండి వా
డిగక. కక. ౫. ౧౨3.

వా: - నీవు నాప్రాణములు తోడినేయుచు
న్నావు.

,, ఆవాసన నాప్రాణములు తోడినేయుచు
న్నది.

3. (వడికిననూలు) పంపెకఱ్ఱమున్నగువానికిచుట్టు.

గీ. వింతవగకప్పు నెఱిగొప్పు వీడ నెఱయి,
నిగనిగ ల్లాతినీలాలనిగి నింపఁ, గుచభరం
బున నడము కొంకుచు వడంక, నూలు దోఁ
డును వేడ్క నవ్వాలుగఁటి. హంస. ౨. ౨౨.
జ: తోఁడి, తోఁడుఁబోతు, తోఁడుడు, తోఁ
డుపడుగు, తోఁడెలు, తోఁడేటికడుపుమేటి,
తోఁడేలు, తోఁడేలుపు.

తోఁడుఁబోతు. విణ. ($\sqrt{\text{తోఁడు}}$) : దయ్యాల
పోతు, పంపుచేయువాడు, ఆభిచారికుడు;
ఆభిచారికురాలు.

చ. కలువలవిందు నెన్నడిమికందు నెపంబున నేఁ
డు బూఁదిలోఁ, గలయును నోజుమేనియెము
కల్లలితువ్వరవేర నీవత్ర, గిలుబుచు దోఁ
డుఁబోతుగతి గిట్టినవానిఁ బిసాసిఁ జేసి బా,
లలపయి బంపువెట్టి వెళలం బలుపం దగు
నా సమీరణా. చంద్రా. ౫. ౧౦౪.

చ. విరహులఁ జంప సాగితివి వేయన నేమిటి
కూరు ముక్కడికొ, బరంగినఁ దోఁడుఁబోతు
లరపం బనుమాట నిజంబె పో శశీ. హంస.
౫. ౨౨౫.

నీ. సమయముగాండ్రకుఁ జనపు చెల్లింపక
తోఁడుఁబోతుల నిల్లు దొక్కనీక. నీతి. ౪౯

నీ. కలివి దండుగులకు గారడీవిద్యకుఁ దోఁడుఁ
బోతుల కాటదొపురులకు. వేణు. ౮౮.
(బోకు, ముద్రి.)

వి. తోఁడుఁబోతుఁడనము, దయ్యాలపెట్టుట,
పంపుచేయుట, ఆభిచారిక్రియ. (శ. ర.)
(వ్యవ) వానికి ఎవరో తోఁడుఁబోతు పెట్టినా
రట.)

తోఁడుడు. వి. ($\sqrt{\text{తోఁడు}}$) తోఁడుట, నూలు వె
లిచిచుట్టుట, తింతునిస్సరణము.

గీ. తింతునిస్సరణంబు గఁ దనరుచుండు, వెలుపు
డనఁ దోఁడు డనఁగను ... ఆం. భా. ౨.
౨౯౬.

తోఁడుపడుగు. వి. ($\sqrt{\text{తోఁడు}}$) నిలుపునేత్రకై
ఆనుమానికి తోఁడినూలు.

గీ. ఎన్నికలు పట్టి పుంజంబు లేర్పడించి, పంట
కట్టులు మఱి తోఁడుపడుగు లూఁచ, కందె
లొనరించి చాలించి కాపుట్టెడు, లు... శుక.

౨. ౪౨౩. (తోడుపడుగులు. ఆపముద్రి.)

తోఁడెలు = తోఁడేలు.

క... ఆధిపుకై పట్టిరి బె, బ్బలి మహిష మెలుఁ
గుఁ గిటిఁ దోఁడెలు మొద లగువానిఁ
గొన్నిటిని వేటకరుల్. మనుచ. ౪. ౫౦.

తోఁడేటికడుపుమేటి. వి. (తోఁడేలు + కడుపు
+ మేటి) వ్యకోదరుడు, భీముడు (శ. ర. శ్రా.)

తోఁడేలు = తోఁడెలు. వి. ఔ. ($\sqrt{\text{తోఁడు}}$ -
త. తోఁడాన్ - బ. తోఁడేల్లు, తోఁడేళులు.)
ఆడవికుక్క, ఈహామృగము.

క. ఇవి తోఁడేళులభంగిన్, గవియుఁ బురుషుడై
ర్యహానిఁ గనికొని ధైర్యం, బవలంబించిన
నరుఁ జేరవు ... భార. కాం. ౩. ౪౨౩.

వ... పిలుందం దిరుగుచిలుగున్నలకు వెన్నాడు
తోఁడేళ్ల సివంగులం దిరిగి తిరిగి మొత్తి...
మనుచ. ౪. ౩౭.

తోఁడు. వి. (త. తోప్పమ్) చిక్కగా కాచిన
యంబలి, సంతటి.

నీ. కావడి యుట్లు చిక్కము సందికడియంబు
నూకలతోఁడు పొగాకుతిత్తి. హంస. ౨.
౭౫.

వ... చక్కెరలును నేతులుఁ దేనెతోలలు బిట్టు
ను గట్టును దోఁపలుఁ బూపలు మోదకంబు
లు... కాశీ. ౭. ౧౮౫.

నీ. పిష్టము చెలఁగును బిట్టనఁ దద్విశేషము
మీఱుఁ దోఁడు నా సంతటి యన. ఆం.
భా. ౨. ౨౫౬.

తొడదండగు. అ. క్రి. (తొడ¹ + అడగు)దూ
పలు, నశించు.

గీ. భూతజాలంబుతో మునిపుంగవులును, దోచి
మును ప్రళయంబున దోపడంగి, చనిన...
సర్వవేదంబులు కాస్త్రములును, బడసి రద్దేవు
దివ్యానుభావమునను. భార. కాం. ౪. ౨౬౬.

తొడమింఁచు. స. క్రి. (తొడమి¹) తొడపడే
య; గోచరింపజేయు.

మ... ఘనముకొ హీనంబునం గాగురు, త్వలఘ
త్వంబుల నిశ్చితంబు లగు చరణేణి దో
పించు. ఔం, పలక... మల్ల. నీతి. 3౬.

తొడపిక. వి. (తొడమి¹) తొడమట (శ. ర.)

తొడపు¹ = తొడపిక. వి. (తొడమి¹) గ. పొడ
కట్టుట, వ్యక్తమగుట.

క. తనతొడపు భవనిరాసం, బునకుం గారణము
గాచుమున విహిత మగుకొ. భార. ఆను.
గ. 3౧౨. (తన=మూలప్రకృతియొక్క.)

నీ. వేత్తొడి యుండవు వినుడు గుణంబు లన్యో
న్యసంకలితంబు లగుచు బరదగు, సంగతత్వ
మున న సంసారయాత్ర ప్రసరనంబొనరించు
వానిలోన, నెయ్యది మిగుల దో పిచ్చెద
జన్యంబు లొలయుచు బాముటయు నొక్క
క్కమాటు. భార. అశ్వ. ౨. ౧౨౫. (తొ
పించె. కరాల ప్రతి.)

౨. పుట్టుక, జననము.

క. అనఘ యనులోమమున దోపును బ్రతిలో
మమున లనుము వొందుటయును గల్గును...
భార. ఆను. ౪. ౧౨౪.

నీ... ఆక్కమలనాథు. ఆ. నందు మును లయిం
చినట్టిగుణంబులు, మూట దొలత సత్త్వ
మునకు దోపుకలిమి దాన నుండె గమ
లోద్భవుడు రజస్తమము లసుర లయ్యె

ధరణినాథ. భార. కాం. ౬. ౪౨౮.

3. తలపు, సంకల్పము.

నీ... అడరి, తొడతొడపుల నెల్ల దోడ్చో
నడంచి నిరాలంబునం డైనయత దొకందు.
భార. అశ్వ. గ. ౨౦౨.

గీ. అనిలముఖదోషములను సత్త్వాదిగుణవి, కార
ముల జాగరంబున గలుగునట్టి, తొడపు జెర
యంగ గల యయి తొడచు... భార. కాం.
౪. 3౨౫.

శ్లో... తతఃపశ్యంత్యసంబంధాన్వాతపి త్తకఫోత్త
రాక, రజస్తమోభవైర్భావైస్తద ప్యాహుర్దు
రత్యయం, ప్రసన్నైరిందియై ర్యద్యత్సం
కల్పయతి మానసం, తత్ తస్యిష్టే పుష్పపరతే
మనోబుద్ధిర్నిరీక్షతే. సం. భార. కాం.
౨౧౮ అ. ౧౪. ౧౫

తొడపు² = తొడట. వి. (త. తొప్ప. క. తొడపు.
హిం. తొఫ్.)

గ. ఉపవనము, పెంపునుతోట; తొడట.

నీ. కూపంబుదరి దోటలోపల దోపుల మ
తములపొంత గోమమునుదొద్ద, గీ... మల
ము విడుచు టనుచితంబు. విజ్ఞా. ఆచా.
3౬.

నీ. తొడ యం చనగను దోచు గృహరామ
ముపవనసంజ్ఞ యై యుండు దోపు, నాగను
బ్రమదననాభిధ యాను పింగారపుదో
టన... ఆం. భా. ౨. 3౪.

ఉ. మామిడితొడపునం దనరుమల్లిని భిల్లండు
కల్లిం జేర్చినట్లు... ఆమఘవారి యత్తపురి
కాశ్రమధారణినుండి తెచ్చి దుష్కమత
నిల్వినట్టిమహికన్యను జూచె నభూషణా
కృతిక. చం. రా. 2. 33.

క. అపుడు జడదారితో డుల్లపు దామర
నలరి వారలం దోడ్చొని వైశ్రవనడకల

తోఁ దనజ,న్న పుటి ల్లయలరుదోపునకుఁ
బఱతెంచెక. అచ్చ. రా. బాల. ౧౧౯.

౨. గుబురుగానుండు చెట్టుగుంపు.

ద్వి. ఆడవికి నేటమై నరిగి యొక్కెడను, దోడె
ఱుకులుఁ దాను దోపున నుండి. బస. పు.
౬౨ పా. ౧ పం.

తోపు³. విణ. (త. తోమ్ము) ఎఱ్ఱనిది, ముదు
రు ఎరుపుగలది.

సీ. కటినిండఁ దోపుదుప్పటి గట్టి యుత్తరీయ
ము లూని కేలుకేలనురఁ బట్టి. రా. వి. ౨. ౬౩.

సీ. చరమాద్రి శిఖరసంచరద్రుచర వధూశ్రేణి
గట్టిన తోపుఁజీర లనగ. రసిక. ౪. ౯౪.

ద్వి. చారువై భవలీల సమకొనఁ జేరి, కోరిపట్టిన
తోపుగొడుగ న మఱియు, శ్రీ సాంపుమాఱ
శచీదేవిచెవిని, భాసిల్లుకెంపులపడియె
ననగ. నవ. ౨. ౮౬ పా. ౨౩ పం.

వి. ౧. ఎఱుపు, రక్తిమ, ఎఱ్ఱరంగు.

సీ. ధ్యాంతజాలముమీఁద దండెత్తుభానుమంతు
నివెలిగొల్లెనతోఁ పనంగ. గీ. మెఱసె నరు
ణోదయపుదీప్తి మింటికెలన. ప్రభా. ౧. ౧౮.

సీ. రాజువై నెత్తిన ప్రత్యూషనృపుతోపుదళు
కొత్తుడేరిజ్రాడు లనగ. ప్రబంధ. ౧౨౪.
(దేరిజ=దేరా.)

౨. ఎఱ్ఱబట్ట.

వ...మాదళంబులు తోపులు మేఘవర్ణంబులు
పచ్చపట్టులు ...చీనీలు శాలువలు కబ్బా
యిలు ...తగటిపాగులు ...ప్రబంధ. ౬౦౧.

సీ. అరుణవస్త్రంబు తోఁ పనఁ దోచుచుండు
ను ...ఆం. భా. ౨. ౧౧౪.

తోపు⁴. వి. నల్లతుమ్మచెక్క.

గీ. తోపు నాఁగను దగు నల్లతుమ్మచెట్టు,పట్ట
పేరును శృంగార వసముపేరు. ఆం. భా.

౩. ౧౧.

సీ. తోఁ పనఁగా నల్లతుమ్మచెక్కకుఁ దోపుకో
కకుఁ దోపునకుఁ దగు...వేంక. నానా.

౧౧౧.

తోపు⁵. వి. (త. తోప్పమ్) బూరెలు మున్న
గునానియూతపిండి. (శ. ర.)

వా:—బూరెలకుతోపుకలుపుము.

తోబుట్టినవాఁడు. వి. సోదరుఁడు.

క. విను వేల యెట్టికప్పుడు, తనపురుషగుణంబు
నెడఁగఁ దల్లిని దోబుట్టినవారి విడిచి
రాగంబునఁ జపలస్త్రీసుఖంబుఁ బొందునె
చెపుమా. భార. ఆది. ౬. ౧౯౬.

కా. తోడంబుట్టినవానిభంగమునకై దుఃఖించి
మాకృష్ట నెగ్గాడం జూడకు మమ్మ...భాగ.
౧౦ పూ. ౧౭౭౭.

తోబుట్టు=తోడబుట్టువు. వి. (తోక + పుట్టు)
సోదరుఁడు; సోదరి. (కౌఠమ్యద్యోతకమై సమా
నారమిచ్చును.)

సీ. దుగతిగ మొగములజగజెట్టితోబుట్టు పొగ
డు వారలనట్లుఁ పుడుకు జెట్టు. అచ్చ. రా.
బాల. ౭.

సీ. చిన్నివెన్నెలకందువెన్ను దన్ని సుధాదీ
బొడమినచెలువ తోబుట్టుమాకు. మనుచ.
౨. ౪౩.

వ...పొడమాప నేలెంచుచుకక్కులచక్కదనం
బునకుం దోబుట్టెన హయలపనాపాణిపల్ల
వవిఱ్ఱి పంబులైన పచ్చకప్పురంబు పలుకులు
ను...భీమ. ౧. ౧౨౦.

తోబుట్టుగు(వు)=తోడబుట్టువు.

గీ. గురుఁ బితామహుఁ దోబుట్టుగుల వధించి.
జై. భా. ౭. ౧౩౪.

ఆ. తోడఁగి యపుడు దానితోబుట్టు గురుతర,
సంగరసముద్గీరసరణిఁ బరగ, వానిసంత

తిని స్వగురుకథాదర, మమరః బ్రహ్మద
యుక్తి కనువలించె. రాఘవ. ౨.౪౨.

మ...త, తల్లలమాంకురపుపంపు మేయు నెలజిం
కణ్ సారె వారిండు వా, రలతోఁబుట్టువు
గంగ పద్మముఖనిర్వద్యభృంగవాదార్థజ్ఞా.
వసు. ౧. ౧౦౦.

మ...నాభియు నిర్విషంబును దోఁబుట్టువు
లయ్యు వేద్యుడగుణంబున నూపఁగా జూడ
మే. ఆము. ౨. ౬౭.

త్రోకకము. సం. వి. అ. పుం. చాతకపక్షి.

త్రోకనము. వి. వందనమాలికి. (చి. ని.)

త్రోకము. సం. వి. అ. న. అపత్యము, విడ్డ, స్త్రీ
పురుషదూపసంతానము.

త్రోకొను=త్రోడుకొను. స. క్రి. (1/త్రోడు) వెంట
గొను, కూడఁగొను. (దీని నొకకవి సానుస్వార
ముగా ప్రయోగించి యున్నాడు)

క. నాకారణమున ఋత్విజుఁ, డేకాంతము నర
కగతికి నేఁగెను వానిం, దోకొని పోయెద నని
శుభ, లోకంబున కరిగెఁ ద్రిదశలోకస్తుతుఁ
డై. భార. ఆర. 3. ౨౨౦.

చ. అసురుల విమ్రేయిం బ్రమువితాత్తులఁ జేసి
పయోజనూతి సం, త్రోసమున నాకలోకపతిఁ
దోకొని పోవు నెడం దదీయవ, క్రృసరసిజం
బు లజ్జనునురాత్రి గడుం జెడి యన్వికిత్
గృహారసపరుఁ డై హితార్థ మధురస్సుట
సత్యపుమాక్తి ని ట్లునుక. నిర్వ. ౭. ౧౪.

గి. ఎక్కడగునట్టియరదంబు లిచ్చి వీరి, ననికె
దోకొనిపోవఁ గార్యంబు నాకు, భార. విరా.
3. ౧౫౨.

ఉ. త్రోకొనిపోయె నంత నొకత్రోయ్యలి య
యెల్లనాగ నట్లు సే, రాచెలిగొన్న బెబ్బలి
రయంబునఁ గృష్ణచక్రగార్భకంబునె, వీక

యెలర్పఁ బెల్లడరి నేయుగతిక మరుఁ డు
గుండె ననుం, దాక్షిణ మూర్ఖ నొందితిని
దద్దయు నీవల నిష్ఠ తేటితిక. భోజరా. 3.
౨౨౬.

క. తేకువ యలరఁగ నీగతి, దోకొని చని చ
దల రత్నతోరణదీప్తుక, ప్రాకెడు ఘనగృ
హముల న, మ్ముఁకలు విడియించె రాజము
ఖ్యుం డెలమిక. భోజరా. ౪. ౮౪.

త్రోక్తము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) పచ్చనిది.
వి. అ. పుం. ౧. నవాంతురము, క్రొత్త మొలకీ.
౨. పచ్చయవలకీ. 3. హరిద్వర్ణము, పచ్చన.
న. ౧. యవాంతురము, యవధాన్యపు మొలకీ.
౨. కర్ణమలము, గులిమి. 3. అభ్రము, మేఘ
ము. ౪. కర్ణమాలము, చెవి మొదటిభాగము.
(మే. ని. కే. ని.)

త్రోచిడులు. వి. బ. బాలక్రీడావిశేషము.

సీ...తాటాకుచక్రాలు చక్రాలత్రి పృథు తోచి
డులు ... హంస. 3. ౧౪౬.

త్రోటి¹=త్రోచే. వి. (త్ర. త్రోటి) చండాలుఁడు,
మాలవాఁడు.

సీ. పరగుఁ జండాలుండు సురియాళు వనఁగను
మాలఁ డనఁగను మాల యనఁగఁ, దోటి య
నంగను దోచ నా...ఆం.భా. ౨. ౨౮౯.

క. నాటి కయి దేండ్లవాఁ డను, మాట విని కృ
తంబు దలఁచి మానసమున న, త్రోటులమిఁ
దను బండులు, గీటికొనుచు దువబుది
కృత్రిమబుదిక. జై. భా. ౮. ౬౧.

త్రోటి². వి. శుభము, మేలు.

ఉ. ఆట జయంబుఁ జేకొనిన నరము చేతులు
దాన మేటిగా, నోటమిఁ జిక్కి ద్రవ్య మిడ
నోపని పేదల కడ్డ మాయ మా, తాట భజింప
ధర్మ మగు నంతన మోక్షము గల్గుఁ గావు
నం దోటికిఁ జూచువార లిది దుర్వ్యసనం
బన నమృతమునె. ద్వా. ౧౦. ౧౦౧.

తోడ=తో. ప్ర. దు. (✓తోడు) తృతీయా
విభక్తి ప్రత్యయము.

(సహారకము. ఈయధమున నిది కొన్ని ప్రయోగ
ములందు సముచ్చయపూర్వకమై వ్యవహితము
గాను కాన్పించుచున్నది.)

సీ...మెఱుంగుఁజూచుచూయమేనితోడ.ఆము.
౧. ౧౨.

సీ...విచిత్రవీర్యుఁ. ఆ. డమరపురికిఁ జనిన నత
నికిఁ బరలోక,విధుల శాస్త్రదృష్టి వెలయుఁ
జేసె,నాపగాతనూజుఁ డభిలపాంధవులయు,
బ్రాహ్మణులయుఁ దోడ భాసునిభుండు. భార.
ఆది. ౪. ౨౧౬.

క. నెమ్మిని ధర్మజునలుపురు,దములుఁ దమయా
యుధముల తమవ ర్షవరూ,ధమ్ములయుఁ దోడ
సకలహితముగఁ బాయంగవలయు దాన్యము
వలనక. భార. సభా. ౨. ౨౬౧.

(వలన, ఉండి- ఆపాదానపంచమ్యురకము.)

సీ. ప్రావృద్ధననితోడఁ బాసివెట్టె లై పెం పేది
నదులు కోషింపఁ జొచ్చె. కవిక. ౨. ౬౦.

(నియమపూర్వకవిద్యాస్వీకారమున గురువాచక
శబ్దముల కనుప్రయుక్తము.)

క. విలువిద్యుఁ గలుచుచుండిరి, బలయుతులు
కుమారకులు గృప ద్రోణాచార్యులతోడఁ
గలసి యొక్కట...భార. ఆది. ౫. ౧౨౧.

(అలుక్సమాసమున 'తోడి' అను 'ఇ' వర్ణాం
తపద మగును.)

క. హరికులిశతతి యెఱుంగని,గురుతరపక్షము
లతోడికులగిరివోలెక. భార. ఆది. ౨. ౪౧.

ద్వి. నా శేటితప మింక నాకు నీతోడి,లోకంబె
కా కింక లోకై కవినుత. ౪౦. రా. అయో.
౧౨౬ పా. ౯ పం. దశా. ౨. ౧౧౨.

(ఇది ప్రకృతితో కూడకయే ప్రత్యేకముగాఁ
గూడ ప్రయోగింపఁ బడును.)

(క)కూడ, తోడుత, సహారకము.

గీ. స్తంభగతరత్నపుత్రిక తనదుబోడి, యని
విలొకించి తోడ మా టాడ కునికి.రామా.
౪. ౧౫౨.

క. నేయేల తోడఁ బలుకుదు, పాయక నినుఁ గొ
లుచునచలభక్తునిఁ గని య,య్యా యని పీలి
చిననంబికి, నోయని యెలుఁ గీవె తొల్లియు
రగాభరణా. శివ. సా. ౧౧౨.

(చ) -దేశకాలములందు- ఆవ్యవహితముగా, చె
నువెంట; శీఘ్రముగా.

చ...మేళుమాలికల్, గనుకనిఁ దూలవై చెదశ
కంఠుడుఁ దోడన దానిఁ దప్తకాంచనమణి
చిత్రపుంభుశకసంఘమునం దునుమాడి వెండి
యుక. భా. రా. యు. ౪౧౦.

ఉ. ఈనయ గారపుంబ్రియము లీపస లీమొగ
మిచ్చమాట లే,లా నిను నమ్మియుండినఫలం
బిది తోడనె కల్గె...పారి. ౧. ౧౨౫.

శా. తోడనం దిమ్మయవీరరాఘవముఖుల్ దోలు
టులై వర్తిలక. దశా. ౧. ౫౫. (ఇందు,
'తోడనె' అని ప్రయోగించినాడు.)

తోడంటు=తోడు. వి. (తోడు+అంటు)వేమిరి,
కాంగినపాలు పెరుంగు అగుటకై అందు చేర్చిన
మజ్జిక.

క. నుగుణులు బాణోచ్చిష్టంజగత్త్రయమనఁ
గఁ గొంత చదువగఁ బ్రియమే, తగఁ దో
డంటునఁ బా లింపుగ బెరుగఁగయి యున్న
నది యభోజ్యం బగునే. ద్వా. ౧. ౨౬.

సీ. మొదవుల నెన్నేనిఁ బిదికినపాల్గొచ్చి యె
నరఁ దోడంటుతో నుట్టి బెట్టి. శుక. ౧.
౧౪౯. (శ. ౪, వావిళ్లముద్రి.)

తోడఁబుట్టినది. వి. (తోడక + పుట్టినది)సోదరి.

సీ...తోడఁబుట్టిన దనఁ దోచు భగిని. ఆం.
భా. ౨. ౧౧౩.

ఇట్లే: తోఁబుట్టినది.

తోడఁబుట్టు=తోడబుట్టువు.వి.(తోడక + పుట్టు

చ...సరోజసౌధముల్, గలచెలితోడబుట్టు...
గనుపట్టె...రా. వి. 3.౮.

తోడబుట్టువు(గు)=తోడబుట్టు, తోబుట్టు,
తోబుట్టువు. వి. (తోడక + పుట్టువు) సోదరి;
సోదరుడు. (కొన్ని యెడల ఔపమ్యద్యోతక మై
సమానారము నిచ్చును.)

కా. తోడంబుట్టువుపాటు నూచి యలుకకొ దు
ర్వారశుంభదత్తిక. భార. భీష్. 3. ౧౦౭.

మత్తకోకిల. తోడబుట్టుగుకన్న నీ వొగిం దో
డునీ డయి ప్రోవగా. యయా. 3. ౧౫౧.

ఉ...నడి నైచె దీప్తని, రాతముతోడబుట్టు
వనగాఁ దగు నుజ్జ్వలశక్తి దైత్యునైక.
భార. ఆర. ౫. ౨౮౩.

తోడనము. సం. వి. అ. న. ౧. శ్లోదనము, విలు
చుట. ౨. దారణము, చీల్చుట. 3. హింసనము,
బాధించుట.

తోడము. సం. వి. అ. న. సశిఖవనము, శిఖమా
త్రము మిగులునట్లు డ్వారము చేయించుకొనుట.
(శ్లో. సశిఖం వనం తోడం నిశ్శిఖం భిక్షుశా
చకం. వై. ని.)

తోడా. వి. బిరుదుగా చేతికిగాని కాలికిగాని
తొడుగుభూషణవిశేషము. ('హస్తభూషణవిశే
షము' అని. శ. ర. ప్రా.)

తోడి. వి. (సంగీ.) ముప్పదిరెండునపుంసక రాగము
లలో నొకటి.

నీ...శంక, రాభరణము మేఘరంజి తోడి వరా
లి నాదనామక్రియ నాట రీతి, గౌళ...
హంస. ౫. ౧౨౪.

తోడికోడలు. వి. (తోడు + కోడలు—౪౫త్రియం
దు 'ఇ' వర్ణము. తోడక + కోడలు. అని శ. ర.)
మగనితోడబుట్టినవానిభార్య, యాత.

నీ. తోడికోడండ్రతోఁ గూడిమాడి చరింపు...
నైష. 2. ౯.

ఉ...నాఘుడు కోపధారి ని, స్తుత్తినతోడికో

డలు మహాశని యేమిట నెంచి చూచినకొ,
గత్తులబోను కాపురము కామిని నీరలఁ పా
ప్ప దియ్యెడక. చెన్న. ౪. ౨౭౭.

తోడిచూలు. వి. (తోడు + చూలు. తోడక +
చూలు. అని శ. ర.) తోడబుట్టువు, సోద
రుడు; సోదరి. (శ. ర.)

తోడిజోడు. విణ. (తోడు + జోడు) సమానుడు,
జతకాడు.

గీ. అతనిపుత్రుండు గుణనిధి యనెడివాడు,
దర్శకునితోడిజోడు పొందర్యరేఖ. కాశీ.
౪. ౭౯.

ఉ. భూధరరాజునన్నిభుండు పుష్పశరాసను
తోడిజోడు వి, ద్యాధరచక్రవర్తి...కాశీ.
౫. ౧౬౫.

తోడితె(డై)చ్చు = తోడితెచ్చు, తోతెచ్చు,
తోతెచ్చు. స. క్రి. (తోడు + తెచ్చు) వెంట
గొనివచ్చు; కొనివచ్చు. (పిలుచుకొనివచ్చు.
అని. శ. ర. దీనికి తోడితేరక, తోడేరక,
తోడేక, తోడితెచ్చు, తోడైండు మొదలగు
రూపములు సిద్ధించును.)

క. రామాజ్ఞ లేకయే నను, దీమసమున నిందుఁ
దోడితెచ్చివొ...ఉ. రా. ౬. ౨౬౨.

మ. నను సైరంద్రి గడంగి పేర్కొనియె దా
నం బెంపుమై బిల్చి తో, డని తోడైచ్చితి
వీవు...భార. విరా. ౪. ౬౮.

నీ...పగవారియంటను బలిమి బట్టి, యొకకన్య
దేరినైనది తోడేరంగ...భాగ. ౯. ౭౦౬.

నీ. బలభద్రదేవుని బిలుపుడు సాత్యకి దో
డైండు గృతవర్త దోడుకొనుచు, రండు...
హరి. ఉ. ౫. ౧౧౭.

తోడితెప్పించు. స. క్రి. (తోడితెచ్చు) వెం
టం గొనివచ్చునట్లు చేయు; రప్పించు.

అ. చేవ యతని దోడితెప్పించు మన్నింపు...
భాగ. ౧౦ ఉ. ౯౬.

తొడిది. విణ. (తొడు + అది. ఇట వృత్తిని 'ఇ' వర్ణము.)

౧. అనినాభావసంబంధము కలది, ఎల్లపుడు కూడ నుండునది.

నీ...కృపాగరిష్ఠుండ వై చేసితి ప్రతిన గాచెద నవశ్యమును నుత్తరాగర్భజనితు నే నని బాలుబ్రదుకుతోడిద నాదుబ్రదుకు...భార. ఆశ్వ. ౩. ౧౭౦.

గీ. వానితోడిద లోక మై యేను బోవ, నైతి ...భార. ద్రో. ౨. ౧౪౩.

౨. విడువకుండ నొకదానివెంట వచ్చునది.

నీ...సుఖము దుఃఖమును దోడివ యవి మార్చి వచ్చుచు నరుగుచుండు. భార. ఆను. ౫. ౨౩౦. (కరాలప్రతిపా.)

౩. ఒకదాని కనుగుణముగా నుండునది, ఒకదానిక బట్టి వచ్చునది.

చ. ఘనభుజ యెల్లచందములుఁ గాలముతోడివ చుము...భార. శాం. ౫. ౩౯౬.

౪. సమమైనది.

క. నాయొడలు నేర్చినప్పుడ, నీయొడ లెట్లుగు నొ దాని నీ వెఱిగెడు న, న్నేయబలల తోడిదిగాఁ, జేయఁ దలంచితివి తప్పు సేసితి గంట. భార. విరా. ౨. ౩౩౮.

౫. జోలి, ప్రసక్తి.

వ...వీరితోడి దేమి నీవు నాకుం బతివై పాణంబు రక్షించుకొని నావలన నిహ్వభోగంబు లందుము...భార. ఆది. ౬. ౧౯౫.

వ. ఏమిదోషంబు సేసియు బాహులుండు వ ధ్యుండు గాఁడు ...కావున నవ్విప్రుతోడి దేమి యని ద్రుపదుపై నెత్తుదెంచిన...భార. ఆది. ౭. ౧౯౧. భార. ఆది. ౩. ౧౪౮.

తొడిదొంగ. వి. (తొడు + దొంగ) సహతస్కరుఁడు, ఇతరులతోఁ గూడి దొంగతనము చేయువాఁడు.

గీ. త్రోవలోఁ దోడికోడలు పోవఁ జూచి, యేడత యన్న నదియు నీ నేడ కన్నఁ, గూయకు మటుంచు నిద్దఱుఁ గూడి తోడిదొంగ లై పోయి రాగోపహూతుకడకు. దశా. ౮. ౨౩౮.

క. మునిముచ్చలార మీచే, నినపని యటు గట్టి నెట్టి చేకొని యేలా, ననుఁ దఱిమితి రిక నేమియు, ననకుడు నాతోడిదొంగ లైతి మీరుక. ప్రభా. ౫. ౮౧.

తొడి(డు)నీడ. వి. (తొడు + నీడ) పస్తువుతోఁ గూడ నుండుఘాయ.

వ...అద్దేవునితోడి నీడయ్యంబోని సరనామధేయం దగుమహాపురుషునిం బ్రార్థించిన ...భార. భీష్మ. ౨. ౨౬౨.

వ...అద్దేవియు నతనితోడునీడలుంబోనికనకొడుకులఁ దలంచి...భార. ఉద్యో. ౩. ౧౮౨.

విణ. ౧. అంటి ఎప్పుడును ఎడఁబాయకుండునది, సహచరురాలు; సహచరుడు; సహచరము.

నీ. నెఱి లేక నీతోడినీడ యై గడఁగూడి పరఁగినన న్నింత యెరవునేసి. కు. సం. ౫. ౬౦౨.

క. నీవెంటఁ దోడునీ డై, నే వచ్చెదఁ దోడుక పొమ్ము...వి. పు. ౬. ౩౨.

నీ. కడఁదోడునీడ లై క్రీడించుసచ్చాక్రు లింక కు నెంత చింతింతురొక్కొ. మనుచ. ౨. ౧౭. (సహాయుఁడు. అని. శ. ర.)

నీ. తర్కించి చూచిన ధర్మసంపాదనక్రీడాని వేకంబు తోడునీడ. వరాహ. ౧. ౩౯.

౨. సహాయము, రక్షకము.

గీ. అభిలకశలందుఁ దోడునీ డగుచు మెలగు. నధిపునకుఁ బాలమున్నీటియాఁడుబిడ్డ, యిది మత్కువటెక్కువ నవిరతంబు, నురముడిపక యతఁడు ద న్నుపచరింప. కళా. ౮. ౨౩౪.

మత్తకోకిల. త్రోడబుట్టుకుకన్న నీ వొగి దో
డునీ డయి ప్రావగా, నీడ నేకొద లేక యుం
డిలి...యయా. 3. ౧౫౧.

క. అన విని డాయంజని విభుఁ, దోనరక భూ
జానుసరణ మొసరించెను దోడ నే నీడ య
గుచు నెందుకై, పనితలకుం దోడునీడ వల్ల
భుండె కదా. రామా. ౫. 3౫.

3. ఈడు, సాటి, సమానము.

నీ. భవునితో నజతనూభవునితో రేవతీధవు
నితోఁ గుముదబాంధవునితోడఁ. గీ. దోడు
నీ డయి క్రీడించు నేడు కలర,...కీర్తికాం
తా లలామ. దశా. ౧. ౪౪.

నీ. కలికాలమునకు డగ్గటినచుట్టంబులు భూమ
కేతువులకుఁ దోడునీడ. గీ. లంధకారంబు
నకు విందు లనఁగ గిరుల,యందు వర్తించు
చెంచుల నాశ్రయించి. శివరా. ౪. ౧౪.

త్రోడిమ్ముచ్చు. వి. (వ్రోడు.) త్రోడివొంగ.

క...అజ్ఞన, వల్లభుఁ డను దూత లయ్యు వస్తులు
మీరల్, ముల్లోకములకు డెందము, ముల్లగు
దశకంఠత్రోడిమ్ముచ్చుల రగుటకై. భా.రా.
యు. 3౧౨.

త్రోడియ(డ)ల్లుండు. వి. (త్రోడు + అల్లుండు.
త్రోడకై + అల్లుండు. అని శ.ర.) పెండ్లాముఅప్ప
యొక్కగాని చెల్లెలియొక్కగాని పెనిమిటి, జగి
లెడు.

గీ. వడకుండు త్రోడియల్లుండు జగిలె డనఁగ.
ఆం. శే. ౪౭.

త్రోడివాండు. విణ. (త్రోడు + వాండు. త్రోడకై
+ వాండు. అని. శ.ర.) కూడ నుండువాండు.
గీ...రెడ్డి త్రోడివారలతోఁ జేని ద్రోవ బట్టె.
శుక. ౨. ౪౨౭.

క...వేలుపులం దోడివారి వీక్షించిమహీ,పాలు
నితో నిట్లనియెను, జాలోమీవల్లభుండు

...నైమ. 3. ౬౭.

౨. తుల్యండు, సమానుడు.

గీ. శీల మఖిలంబు నిది పిల్లిశీల మనుచుఁ, జదువు
లెల్లనుఁ జిల్లలచదువు లనుచుఁ, దోడివా
రలు నవ్వ నాతోడ యేల, బేల వైతివి
యీగుణం బేల నీకు. పాండు. 3. 3౬.

నీ. నేదకాస్త్రపురాణవిద్యానిరూఢులై వాసి
కెక్కినతోడివారిఁ దలచి. కాశీ. ౪. ౯౧.
త్రోడుఁబోవు=సమానమగు.

క. తులవా నీయిల్లా ల,య్యలివేణికిఁ దోడుఁ
బోయినది దానిమ్మహోత్తలకుఁ దెగఁ జూచి
లివి నీ,తల ద్రెవ్వను బాలిసిపోయెదవు తరు
వాతకై. వేం. పంచ. ౪. ౫౧౬.

త్రోడు. వి. ఔ. ౧. సాహాయ్యము.

(దీనికి 'కొను, తెచ్చు' పరంబు లగునపుడు
ప్రాస్యముగూడ నగును. చూ:- తొడుకొను¹,
తొడితెచ్చు.)

వ...ఒక్కభటుని కుక్క త్రోడు దప్పి పఱచి
యొక్కడ నేకతంబ యేయుచున్నయేకల
వ్యసమీపంబున మొటింగిన...భార. ఆది.
౫. ౨3౪.

క. ఆతఁ డిది యేటిమాటలు,నీతో డగు టాల్లఁ
బా మునిన రుక్తి వృథా,యాతాయాసవి
వణ్ణుండై తనపురమునకు మగుడ నరిగం
బెలుచకై. భార. ఉద్యో. ౪. ౧౪౦.

౨. త్రోడబుట్టువు,సోదరుండు; సోదరి. (ఇది
కొన్నియెడల వాత్సల్యద్యోతకముగా నుపయో
గింపఁబడును.)

ఉ. ఏడువ నేల తండ్రితను నేమఱకుండుండు
త్రోడులార నే, నూ డిదె తీర్తు నంచు
...భాగ. ౯. ౪౪3.

గీ. శీల మఖిలంబు నిది పిల్లిశీల మనుచుఁ, జదువు
లివి యెల్లఁ జిల్లలచదువు లనుచుఁ, దోడి

వారలు నవ్వ నాతోడ యేల, చేల వైతివి
యీగుణం చేల నీకు. పాండు. 3. 3౬.
క. సోదరుల మేము నలువుర, మైనవతోడగుచు
పీవు...భా. రా. యు. ౧౬౦౨.

3. ఆన. (బట్టునెట్టుకొనుటయు దుపయుక్తము.)
క. నాతోడ వెజవలదే, నాతోడనే కొనుచు
బోయి నలినదభాక్షుకై, నీతోడుతఁ బలికిం
చెద, నీతోడిజనంబు మెచ్చ నీతోడు
సుమీ. భాగ. ౧౦ పూ. ౨౭౪.

ద్వి. ఎవ్వని జూడక యే నుండఁజాల, నెవ్వఁడు
నను భక్తి నేప్రాదుఁ గొలుచు, నట్టిరాఘవుని
తోడతివ నీకోర్కీ, నెట్టన గావించు నే
నన్న నలరి. రం. రా. ఆయా. ౯౨ పా.
౨౪ పం. దశా. ౭. ౧౪౭.

౪. కాగినపాలు పెరుగు అగుటకై అందు
చేర్చుమజ్జగ, చేమిరి.
గీ...తోడనఁ దగు దధికరణ మభవ. ఆం. భా.
౨. ౨౪౯.

(వ్యవ) తోడు ఎక్కు వైనందున పెరుగు పుల్ల
గా నున్నది.
విణ. ౧. సహాయుడు; సహాయురాలు; సహా
యము.

ఉ...నా, రాయణభట్టు వాజ్ఞయధురంధరుఁ
డుక దన కిష్టఁడుక సహా, ధ్యాయుఁడు నై
నవాఁ డభిమతంబుగఁ దోడయి నిర్వహిం
పఁగక. భార. ఆది. ౧. ౨౪.

క. నాతోడులార మీపతి, మీతోడే పనులయె
డల మేలే యనుడుక, నాతోడిదె నాతో
డిదె, తాతా మేలనుచు ననిరి తరుణులు
వరుసక. భాగ. ౯. ౧౪౪. (నాతోడిదె
నాతోడిరు. అని అపమృద్రి.)

క. తోడుదొన లేనియప్పటి, క్రీడికొలది యట్టి
దధిప క్షియక విను మేఁ, దోడై రా నెదు
రుట గజుఁగీడు పలవ దుడుగవయ్య గెలు

పదిది సుమీ. భార. ఉద్యో. 3. 3౪౦.
సీ...గాంగేయుఁ జంపి రాజ్యము సేయ సమ
తించి, తొడరినపాండుపుత్రులకును దైవం
బుఁ దోడయ్యె భర్తంబు గీడుపఱచి, పరగి
యభర్తంబు పెరిగిన ట్లున్నది...భార. భీష్మ
౧. ౬౦.

౨. సమానము, సాటి.
చ...కేశవాఖ్యసం, విదితతదీయమూర్తు లయి నే
డుక కాం ద్రది తల్లితోడుగా, మది గణి
యించిరి...కుక. ౨. ౧౯౬.

సీ. తోటివాఁడని కొంచెపాటిగాఁ జూడక నవ
తులతో మైత్రి సలుపవచ్చు. ముకుంద. 3.
3౦౮.

క్రి. విణ. ద్రి. సహాయముగా.
ఉ...వీవని కైవసు బొడ్డువంప లే, దండుకు తో
డుచీచు చిటు కన్నను వాడుకు వచ్చు
చుండు నీ, నుందరిలాగు లేవలనఁ జూచిన
లేస్సలు గావు తమ్ముడా. భోజరా. ౬.
౧౪౨.

క. వినవయ్య యేకపుత్రుఁడు, ననపత్యుఁడు
నొక్కరూప యని భర్తపులక, విని నీకు
దోడు పుత్రుల, ననఘా పడయంగ నిష్ట మ
యినది నాకుక. భార. ఆది. ౪. ౧౮౦.

ద్వి. తొలుతటిసాముతోఁ దోడింకఁ గాఁత,
గెలువఁ జూచెదవు...ద్వి. హరిశ్చ. ఉ.
౧౯౨౧.

జ: తో, తోఁబుట్టినవాఁడు, తోఁబుట్టు, తో
బుట్టుగు, తోకొను, తోడ, తోడంటు, మొ.

తొడుఁబాలు. వి. (తొడు + పాలు-పాలకు తో
డు-అని. ప్రా.) ౧. పాలు పిదుకునపుడు ముం
దు పాలముంతలో బోసి యుంచుకొనెడు
నీళ్లు. (శ.ర)

౨. జున్ను చేయుటకై ముట్టుఁబాలకుఁ జేర్చు
సామాన్యపుపాలు. (వా)

తోడుకొ(దొక్క)ను=తోడుకొను. 1. స. క్రి.

(తోడు+కొను) కూడగొను, వెంటబెట్టుకొను. (పిలుచుకొను. శ. ర. ఈయరమున నిది అసమాపక క్రియగా నేప్రయోగములందు గన్పట్టుచున్నది.)

ఉ...శ్రీభట్టరు దోడుకొంచుఁ జని భక్తిరసంబు గడుకొ మనంబులక, నెట్టుకొనంగ...

పరమ. ౫. 3౬౯.

గీ...తనయను దోడుకొనుచు వెన్నవపరిమత్తు గొలువ నరిగి. ఆము. ౬. ౯3.

మ. ఇనలేజుండతిభక్తి గాంచనరథం బెక్కించి యక్కడ్యుఁ దోడ్కొని తెచ్చెక...

భార. అది. ౪. ౧౯౧.

చ. అని వర మిచ్చి శూలిరజతాద్రికి నెచ్చెలి కాని వెంటఁ దోడ్కొని చనుదెంచె...

ఉ. రా. ౨. 3౧౮.

అ. క్రి. (తోడు=చేమిరి+కొను, పాలు. మొ) పేరుకొను, గడ్డకట్టు.

(వ్యవ) తోడుపెట్టుట ఆలస్య మైందున పాలు తోడుకొనలేదు.

దంపచేను నీరు చాలక తోడుకొనిపోయినది.

తోడుచేల్ల.వి.(తోడు+చల్ల)చేమిరి నెట్టుచుజ్జిగ. ఇట్లే: తోడుచుజ్జిగ, మొ.

తోడుత(డ).క్రి. విణ. ద్రు. (√తోడు) వెంటబడి, వెంట.

కా. ఆరామామణికంఠభాగమున నాహా మించు ముక్తామణి,హారంబుల్ దొలుదొల్ల నీలపు సరా లై యొప్పె నాపిమ్మటన్, హేరాళంపుమెటుంగుఁగెంపునరు లై యింపారె నత్తోడుతక, హిరాంబరపున లై తనచ్చి విరహాగ్నిప్రాధనోదగ్రతక. చంద్రా. ౪. ౧౭౧.

మ. అనికాశేషమును ప్రసేవితపురీంధ్రారామపంక్తుల్ గల్గెన్, ననూనాఘనరాగపూగముల

దోడ్కొ నేతువుల్ దీర్చి కీరనికాయాస్య నికృతపక్షఫలనీరంబుల్ తగక నించు... చంద్రి. ౧. ౧౦౪.

ప్ర. ద్రు. తృతీయావిభక్తిప్రత్యయము, తోడ.

గీ. కారవాన్వయజాతు లై గారవమునఁ, బెరిగిన టివీ కొండొకవరుని గొలిచి, మసలి వర్తిల్లి మానావమానములకు, నోర్చి యడఁకువ తోడుత నునికి యరిది. భార. విరా. ౧. ౧౧౮. ('తోడన' ముద్రి.)

ఉ...రాజ్యరమావిభూతి కాద్యత్యముతోడుతక సమరధర్మము వీసరపుచ్చి వంచనా,కృత్యజ మైనయీనివిడకిల్చి. మేమిటు జక్కనయ్యెడక. జై. భా. ౧. ౫౬.

ఉ...పర్యాయముతోడఁ బాటిపద నై యద నై నముదంబుతోడుతక. విప్ర. ౨. ౨౦.

తోడుతో(డ్డో). క్రి. విణ. ద్రు. (తోడు+తోక) ౧. వెంటబడి, వెనువెంట; శీఘ్రముగా.

క. ఘనభద్రంబున వానిం, దునుమ నలంబునుఁడు దోడుతో నుజ్జ్వలయా,వనరూపము గ్రొత్తగఁ గైకొని వెనఁగం బెనఁగఁ బారుకొడు కచలుండె. భార. భీష్మ. 3. ౧౦3.

గీ. వ్రాసె నొక్కలతాంగి క్రొవ్వాడిగోర, వర్ణములు దోడుతో మషీవర్ణములుగఁ, బసిడిగేదంగి తేనునఁ బ్రస్ఫుటముగ, మదనలేఖంబు నర్చమర్చు మెఱయ. నైష. 3. ౯౯.

మ...చెంతమంతులక బిల్చి ప్రవాహకారణము దోడ్తో నారయక బంచినక. ఉ. రా. 3. ౨౨౦.

౨. మొదట, తొల్త.

(వ్యవ) జ్వరముపడినవాడవు గనుక తోడుతో మజ్జిగ పోసికొనఁ గూడదు. కూరలు ఉడుకుదాక నుండక తోడుతో మజ్జిగ పోసికొని తిని వెల్లిపోయినాడు.

తోడుతో(ద్దో)డ. క్రి. విణ. ద్రు. (తోడక
+ తోడక)

౧. వెనువెంట; శిస్తుముగా.

గీ. అన్నరుడు దోడుతోడ నై దాటునిశిత, కాం
డములఁ ద్రులచి పటసాయకత్రయంబు,
సానివె...భార. శత్య. ౧. ౨౧౨.

క. నీకపటోత్తులె పట్టి మహీకాంతుం డలిగె
నేని యీధారుణి యయ్యాకాశవాణి యె
టుగలె, నీ కాకొల తోడతోడనే సిద్ధిం
చుక. సారంగ. ౨. ౧౪౩.

వీ. తోడ్తోడ నెల్లావి దొరయపుప్పాడి రేచి
కమ్మచేయిసోన గడలుకొలిపె. కృ. శకం.
౧. ౭౧.

గీ. తనకుఁ దోడ్తోడ నగువెండి గనఁబడంగఁజే
యనటువలె గారాబుఁజెలులఁ గూడి, వన
విహారంబు గావించి చనెడఁపొండ్యరాజ
సుతఁ జూచి యాపొండరాజసుతుడు.
విజ. వి. ౧. ౧౨౯.

౨. క్రమక్రమముగా, వరుసగా.

ఆ. ఇవ్విధమున నేచి యరువురుఁ బెద్దయుఁ,
బ్రద్దు పోర వాయుపుత్రులము, దోడు
తోడఁ బెరుగఁ దొడగె నాకీచకా,ధముని
లావు పిదపఁ దలుగఁ జొచ్చె. భార.
విరా. ౨. ౩౪౯.

ఉ. చుక్కలు తోడుతోడఁ దలచూపఁ దొ
డంగ...భార. విరా. ౨. ౩౧౯.

గీ. పరగ నత్వైకుడును బృహద్బలండు మొద
లుఁ, దుదయుఁ గాఁ గలరాజులఁ దోడు
తోడ, నెటుగఁ జెప్పితి...భాగ. ౯.
౩౬౫.

తోడుతోడుత. క్రి. విణ. ద్రు. (తోడుతక
+ తోడుతక) వెనువెంటనే; అతశిస్తుముగా.

గీ...వెటిగి నేన, చంద్రుఁ డుదయింపఁ బెరి

గినశరధియట్లు, దోడ తోడుతఁ బొంగారి
చూడ నొప్పె. భార. భీష్మ. ౨. ౧౧౭.

తోడుదోన. విణ. (తోడు + దోన = దోనదాల్చు)
తూణి.) ౧-సహాయుడగు దోనదాల్చు- సహా
యుడు, బాసట.

క. తోడుదోన లేనియప్పటి, క్రీడికొలఁది యట్టి
దధిప కినియక విను మేఁ, దోడై రా నెదు
రుట గడుఁ, గీడుసుమీ...భార. ఉద్యో.
౩. ౪౫౦.

గీ. చాలదుష్కర మైనయజ్ఞస్సమునకుఁ, దోడు
దోన యైనచుటంబు దొరకు తెట్లు, దేవకీ
నూతి త్రిభువనాధిపుఁడు తాన, యెఱిగి
సాధింప కున్న నీచేటు తెట్లు. జై. భా.
౧. ౧౦౫.

తోడుప(వ)డు, తోడ్పడు. ఆ. క్రి. (తోడు +
పడు) సహాయమగు, సాయపడు.

నీ...సుభద్రాసుతుండు.

గీ. భీష్మసకుఁ దోడుపడువారిఁ బెట్టు దాక.
భార. భీష్మ. ౨. ౩౭.

ఆ...దుస్ససేనుఁ డాశినిప్ర,వీరుఁ దాఁకుటయు
ను గౌరవపతి ద్రిగ, మునిబలంబుఁ బనిచెఁ దో
డువడగ. భార. ద్రో. ౪. ౧౦౬.

ఉ...సింహనాదముల్, తోడ్పడ నే రసాత
లము దూతిన...ఉ. హరి. ౪. ౧౬౮.

క. నిన్నునుఁ బొండుతనూజుల, నెన్నండును
బోరఁ జూచి యెటుగనినారిం, గన్నట్లు
వలక నేటికి, పన్నెనెఱిగజ్ఞు లనికి నివి
దోడ్పడునే. భార. ద్రో. ౫. ౧౦౧.

చ. దుర మొసరింపు మిప్పటికిఁ దోడ్పడి నొడ
కుభం బొసంగెదక. ఉ. రా. ౪. ౨౨౬.

తోడుపా(డ్చు)టు. వి. (తోడుపడు) తోడు
పడుట, సాయపడుట; సహాయము.

చ. నృపతులు సొచ్చి పోరునెడ నెయ్యయ
బంధులుఁ దోడుపాటు నీ, చవుఁబనియే నినుం

బగలు సంవఱ గావఱ లేనిమిబలాధిప
తుల దూలు...భార. ద్రో. ౪. ౨౭౦.

క. బాసటయె ధీముడు పె, లేసెను మద్రపతి
నాతఁ డిరువురతోడం, జేసెం గయ్యము
గృపును, ద్భాసితవిక్రమముతోడుపాటు గ
లుగఱఁ. భార. శల్య. ౧. ౨౫౮.

గీ. నీకు నాలావుతోడ్పాటు లేక యుండ, వల
యు నీతెగునంతకుఁ గలన నిలువ. భార.
ఉద్యో. ౨. ౨౮౯.

తోడువె(వె)ట్టు. స. క్రి. (తోడు + వెట్టు.)
౧. సహాయము గా నిచ్చు, తోడుగాఁ జేయు.
వ...ఇద్దఱుశిష్యులం దోడువెట్టి శకుంతలం
దుష్యంతుపాలి కనుప సమకట్టి...పి. శకుం.
౫. ౭౩.

౨. చేమిరివెట్టు.

(వ్యవ) పాలు ఇంకను తోడువెట్టలేదు.

తోడువచ్చు. అ. క్రి. (తోడు + వచ్చు) సహ
యము గా వచ్చు, సాయపడు.

ఉ...నీవు రాక దుర్భాసముఁ బొందియున్న నభి
మానముఁ బ్రాణముఁ గొందుఁ జాల స, న్నాన
ము నేసి మెత్తు నవమానము నేయక తోడు
వచ్చినఁ. భా. రా. ఆర. ౨. ౨౧.

గీ...విచక్రం డనఁగ, దైత్యేంద్రుడు...గీ.
ద్వారవతియందు నొంచె యాదవుల నెల్ల,
నట్టివీరుండు దోడురా యాతుధాన, ముఖ్యుఁ
డగునాహిడింబుండు మొనకు నడిచె. ఉ.
హరి. ౪. ౨౨౦.

తోడువోవు. అ. క్రి. (తోడు + వోవు) ౧.
తోడుగా వెళ్లు, సాయపడు.

వ. కుత్సితరాజుసంక్రితుండ నగుట నే నాశశం
బునకుం దోడువోయినవాడ మృత్యుముఖ
ప్రవిష్టులకు బ్రతుకు లేదు. వేం. పంచ.
౧. ౪౭౧౧.

౨. సమానమగు, సరియగు.

ఉ. రాతికిఁ దోడువోయినది రాసుతుడెందము
మెత్త గాదు...సారంగ. ౨. ౮౭.

క. పిడుగులకుఁ దోడువోయిన, కడిదిశరము లను
రతోము గాడఁగ నేయఁ. ఉ. రా. ౪.
౬౩.

తోడుసూపు. అ. క్రి. (తోడు + చూపు) సాను
పడు, సహాయ మగు.

క. కొడుకులుఁ దానును గుఱ్ఱపు, దడములఁ గరి
ఘటల భటరథవ్రాతములం, బుడమి చలింపఁగ
ద్రుపదుడు, గడువేడుకఁ దోడునూపె గాం
తేయులకుఁ. భార. ఉద్యో. ౧. ౨౨౦.

సీ. రంభోర్వశిముఖ్యజంభారివనితాళి తూర్వ
త్రయంబునఁ దోడునూపె. హర. ౪. ౯౨.
మ. చతురంగంబులఁ దోడునూపె సమరోత్సా
హైకసన్నాహుఁడై. విక్ర. ౪. ౮౩.

స. క్రి. వ్యాపింపఁజేయు.

శా. వైదర్భిచ్చాదయేత మేలుకొని నిర్వర్తింపు
సంధ్యానవ, ప్రాదుర్భావవిధేయుఁ విధిక
లాపంబుఁ మహూర్తంబులో, నాదిత్యుం
డిటఁ దోడునూపుఁ బలురంహాపిష్టిపిష్టికృ
త, త్వాదిగివ్యవృత్తమహాతమాఘ్నము నమో
ఘంబుఁ మయూభౌఘముఁ నైవ. ౮.
౧౮.

తోడెము¹. వి.(త.తోడయమ్) గానరూప మగు
నాందీస్తుతి, మంగళ గానవిశేషము.

ఉ. తోడెము మంగళంబు నటు తోడనె
విన్నికి యోగ్య మయ్యె నా, జాడఁ దలంపఁ
గూడ దలశక్తుఁడు మేళపురక్తి గుంపునఁ,
గూడ దటంచు...మల్లపు. ౪. ౬౩.

తోడెము². విణ.(హిం.థోడా.)స్వల్ప మైనది.

సీ. సైకంబు కొంచెము స్పంబు తోడెము
చిటు కిము డనదు లే చిటుత లేత. గీ.కొద్ది
యన్నవ యనఁగను గొజలు నల్పు, ము...
ఆం. భా. ౩. ౧౬.

వి. కొంచెము, లేకము. (శ.ర. ప్ర.)

తొణగి. వి. తృణవిశేషము.

చ. పాని కెడ పీరి తొణగియు... వెనుతురు

ప్రల్ల బూదియును వీడలి పిచ్చుకబియ్య
మెండ్రయ్యక. ప్రబంధ. ౨౦౦.

తొణెచు¹=తొడితెచ్చు. స. క్రి. (తొడు+
తెంచు.) వెంట గొనివచ్చు.

గీ...వాగ్భామ యపునః, మతీయు నొకమాన
వేంద్రసమక్షమునకు, నిందుబింబాస్యః దో
తెంచి యిట్లు లనియె. నైష. ౫. ౧౦౧.

శ్లో: భూయోఽపి భూపమపరం ప్రతి భారతీ
తాం, త్రస్యచ్చమూరుచలచక్షుషమాచచక్షే.
సం. నైష. ౧౧. ౧౧౩.

శీ. అటుగాన నను గోరినట్టిచక్కనిచిన్నవాని
దోతెంచి నావాంఛ దీర్చు. శుక. ౨. ౫౦.

తొణెచు²=తొణచు¹. అ. క్రి. (తొణచు¹+
తెంచు²-స్వార్థమున)

౧. సేత్రగోచరమగు, కనబడు.

శీ. నీలకేయూతంబులిల నాక్షేపించి నల్లనై తొ
తెంచునల్లగృహము, గలహిడింబు డనుబలి
తంపురక్కసుచెలియల... భార. ఆది. ౬.
౨౧౧.

క. కేతనకపిభయదం బై, తోతేరగఁ జక్రధర
చతురసారధ్య, ద్యోతితవల్లచాయ, శ్వేతహ
రులు మెఱయ వచ్చుపీరుని గంటి. భార.
కర్ణ. ౩. ౧౭౪.

౨. శ్రవణగోచరమగు, విసంబడు.

క. చూత మది యేమిక్రొత్తయ్యె, తో మిట
యువతిసమితికోలాహలమున, తొణెంచె
నందు భూపతి, చూతలతాగృహము వెడలి
చూడం జూడక. రాజ. చ. ౨. ౧౬౮.

౩. పుట్టు, కలుగు.

ద్వి. సీత నీపురికిఁ దెచ్చిన నాటనుండి, తొణెం
చుచున్నవి దుర్నిమిత్తములు. రం. రా.
య. ౪౮౦ పా. ౩౧ పం.

క...పురుషం, డాతతనాకనుభము గనుఁ, దో
తెంచును మగుడ సద్బుధులవంశమునక.
భార. శాం. ౫. ౬౨౭.

౪. (దేవతాదులు) ప్రత్యక్షమగు, సాక్షాత్క
రించు.

వ. ఘోరవ్రతంబు నడపినం బ్రీతుం డై తొ
తెంచి పినాకధరుండు వరం బడుగు మనిన
...హరి. ఉ. ౨. ౧౧౧.

మ. మతి వైవస్వతుచేఁ దలంపఁబడి యమ్మ
తన్వంబు దోతెంచె... భార. ఆర. ౪. ౨౨౬.

౫. (గ్రహదులు) ఉదయించు, పాడుచు.

శీ. ప్రథమాద్రిఁ దోతెంచుభానుబింబమునా
నురమునఁ గొన్తుభరత్తు మొప్పు. భార.
విరా. ౧. ౧౨.

క. ఉడుపతి దోతెంచినఁ బొం, గడుజలనిధికర
ణి...నిర్వ. ౬. ౮౬.

౬. వచ్చు.

గీ. పరగి తొణెంచుపాండవబలముమీదఁ, గవి
యుటయు నంతసంతఁ గౌరవులమాఁక,
మరలి యేర్పడఁ జూచి... భార. భీష్మ. ౩.
౧౪౨.

గీ. కటితటికోటికింకిణికారవంబు, పార్వ్యఘంటా
ద్వయీనాదపదవిఁ బొదువఁ, దరళలోచన
గంధసింధురముపగిదిఁ, గొంతసేపునఁ దో
తెంచె గాంతుకడకు. కకు. ౪. ౪౦.

క. తోయజనయనలు యమునా, తోయములం
దుండు పెఱిగి దూరగుఁ డయ్యుక, దోయజ
నయనుడు హరి తన, తోయము గోపకులుఁ
దాను దోతెంచె నృపా. భాగ. ౧౦ పూ.
౮౧౫.

తోత్రేచ్చే=తోడిత్రేచ్చే. స. క్రి. ($\sqrt{\text{తోడు}}$)
వెంటఁ గొనివచ్చు, కొనివచ్చు (పిలుచుకొని
వచ్చు. అని. శ. ర.)

ద్వి. ఈతఁడు మిత్రావ్య మిత్రేర్వఁ దలచి,
తోత్రేరఁ బనిచినదూతల వినుఁడు. రం.
రా. కిష్కిం. (శ. ర.)

ఆ...నీవు, నతనిఁ బురుషునొద్ద కతివేగఁ దో
త్రేచ్చు, త్రేచ్చు నేను నుపనివత్తు వెదకి.
ప్రబోధ. గ. ౬౫.

తోత్రముః సం. వి. అ. న. ౧. (ఏనుఁగును పొడి
చెడు) బరికోల.

౨. (పసులను దోలెడు) మునికోల, ములుకోల.

తోదనము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) నొప్పించు
నది. (అ. ఈ. అ.) నొప్పించుసాధనము- వి.
అ. న. ౧. నొప్పించుట ౨. నొప్పి ౩. ముని
కోల.

తోదము. సం. వి. అ. పుం. ౧. వ్యథ, నొప్పు,
నొప్పి. ౨. (గుఱ్ఱములు లోనగువానిని) పొడిచి
తోలుట.

తోదు. వి. వరుస. (శ. ర, త్రా.)

తోడుకత్తెర. వి.కంసాలికత్తెరలలోనొకటి. (వా)

తోదోపా(పులా)డు. స. క్రి. (తోపు+తో
పు+ఆడు) మిక్కిలిగా నొకరి నొకరు తోసి
కొను.

మ. కనఁగాఁ జిత్రముగాఁగఁ జేయు రణరంగ
తోణియం దున్నశత్రువుపాలావళి యర్క
మండలముఁ దోదోపాడుచుకొదాటి వేచని
రంభాది నిలింపవామనయనాసంఘంబుతో
నెప్పుడుకొ, ఘనదాంపత్యము నొంద రామ
మహిభృతడాబ్జుం డెంతయుకొ. రామ.
౪౨౩.

ద్వి. తెలియఁగఁ దమతమదివ్య నామములు, తల

పించి తముఁ బాడు తముఁ బాడు మనుచు,
దోదోపులాడుచుఁ దొలఁగక యంత. ద్వి.
పరమ. ౩. ౧౬౬ పా.

తోనికాడు=తోచికాడు. వి. శ్యేనవిశేషము.
(శ. ర-పుంశ్యేనము, మగడేగ. అని. ఆం. భా.
౨. ౯౦.)

తోపాటు. క్రి. విణ. ($\sqrt{\text{తోడు}}$) సహారకము,
తోడుత. (అవ్య. వలె, అని శ. ర.)

సీ. తనపుత్రుతోపాటు చనుఁబా లాసంగుచుఁ
గూరిమితోఁ బెంచెఁ గొన్ని నాళ్లు. బ్రహ్మో.
౨. ౫౫ పా.

తోపారము=తోపారము. వి. చేగకనుమఱువు,
చేగలముఖమునకుఁ గట్టెడుతోలుగంత.
(చేగ) గీ. వానికనుమర్చు దనరుఁ దోపార మ
నఁగ. ఆం. భా. ౨. ౯౦.

తోపి=తోప్పి. వి. (హిం. టోపీ) టోపి, కుళ్లాయి.
(శ. ర, త్రా.)

తోపు=తోపు. ($\sqrt{\text{తోయు}}$) చూ. తోదోపాడు.

తోమకము=తోముడు.వి. ($\sqrt{\text{తోము}}$) తోముట,
రుద్దుట.

వ...పిడుక గొఱపంబు తోమకంబునఁ బుట్టుట
నై...కొదమరట్టువగుంపు...ఆము.ర. ౩౫.

తోమరము. సం. వి. అ. పుం. న. ౧. చిల్లకోల,
సర్వల, చిన్నయొకటె. ౨. ఇనుపగుదియ. ౩. పాద
మునకు తొమ్మిది అక్షరములుగలవృత్తవిశేషము.

తోమరిక. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. ౧. ఆడకి, కందికి.
౨. తొగరిమన్న.

తోమాలిక=తోమాలియ.

గీ. రంగవిభునకు విప్ర నారాయణుండు, చేయు
తోమాలికలకుఁ జాంపేయకములు, వేసవి
యొసంగె...వైజ. ౨. ౧౪౧.

తోమా(లె)లియ=తోమాలియ.వి.(తోమా
ట+మాలియ) వనమాల, ఆకులు పువ్వులు కూర్చి
కట్టినదండ. (శ. ర- తోమాలె=మాలిక. ఆన్.
ఆం.భా. ౨.౧౬౩.)

నీ. వైచుఁ దోమాలియ వైజయంతీకాంతివలయ
తవక్షుకవాటునకును. పాండు. ౨. ౨౦.

నీ. బాహుమధ్యంబునఁ బవడంపుఁజేవులుఁ
బచ్చులఁ దోమాలె యచ్చుపఱచి. నైష. ౮.
౧౧౨.

తోము. స. క్రి. ముటికి పోవునట్లు రుద్దు, నిర్మ
లము చేయు.

నీ. నిగనిగంగాఁ దోమి నిండుబోనముదొంతి భో
జనశాలలోఁ బొసఁగఁ జేర్చి. హర. ౨.
౧౨౨.

నీ. మొనవాడిఁ ద్రిప్పి తోమినమునిపండ్లపైఁ
దళుకుత శ్క నెడుకుందనపురవలు. రా. వి.
౨. ౫౭.

ఉ. తోయము లాడుతో నొడలు తోమెడు
కూర్చికి...ఉ. రా. ౧. ౨౦౦.

నీ. కనటు వోవఁగఁ దోమి కడిగి బోరగిలంగఁ
బెట్టినతామ్రంపుబిందెవోరె. క్రిడా. ౮౦.
తోమనిపశ్యాదవార=అగ్ని దేవుడు.

నీ. సమయునో యనక కాంచనశాటిఁగఁజైఁగా
తోమనిపశ్యాదవారలతాంగి. రా. వి. ౧.
౩౫. (సుక్ష్మ)వాజ్యశరావములు అగ్ని
కార్యపరికరంబులు.అవి దారుమృద్వికారము
లగుటచేఁ దోమఁబడవు,అనివ్యాఖ్య. 'పల్లెల'
అనిముద్రి.)

జ: తోమకము, తోముడు.

తోముడు=తోమకము. వి. (✓తోము) తోము
ట, మార్గము.

నీ. తోముడు ప్రాముడు తుడుపు రుద్దుడు పులు
ము డన మార్గనసంజ పొలుచుచుండు. ఆం.

భా. ౨. ౧౬౦.

తోయకామము. సం. విణ. (ఆ. ఆ. అ) ౧.
నీరు కోరునది.౨. దప్పిగొన్నది. వి. ఆ. పుం.
జలవేతనము, నీటిప్రబ్బళి.

తోయకుంభము. సం. వి. ఆ. పుం. ౧. శైవా
లము, నాచుళి. ౨. జలకుంభము, నీటికుండ.

తోయకృచ్చము. సం. వి. ఆ. పుం. న. జల
మాత్రస్థానముచే నెలదినములు జరుపఁబడుప్ర
తము.

తోయగర్భము. సం. విణ. (ఆ. ఆ. అ)-లోపల
నీరు గలది-వి. ఆ.పుం. నారికేళము, కొబ్బెరళి.

తోయగాఁడు. విణ. (తోయము + కాఁడు-వర్ణ
లోపము) విధము గలవాఁడు.

క. పలుతోయంబుల జగములఁ, బలుతోయము
లందు మంచి భాసిల్లెడియా, పలుతోయగాఁ
డు వల్లవ,లలనాకరతోయములఁ జెలంగుచుఁ
దడియుక. భాగ. ౧౦ పూ. ౧౯౨. (పలు
తోయగాఁడు=పెక్కు చందములఁ బ్రవర్తిం
చువాఁడు.)

తోయజము. సం.వి.ఆ.న. నీటిపుట్టుగు, పద్మము.

తోయడింభము. సం. వి. ఆ.పుం.కరక,వడగల్లు.

తోయదము. సం. విణ. (ఆ. ఆ. అ) జలమున
ఇచ్చునది. వి. ఆ.పుం.౧.మబ్బు, మేళుము. ౨.
తుంగముస్తెళి. న. ఘృతము, నెయ్యి. (మే.ని.)

తోయధరము. సం. విణ. (ఆ. ఆ. అ) నీటిని
ధరించునది. వి. ఆ.పుం. ౧. జలధరము, మబ్బు.
౨. తుంగముస్తెళి.

తోయధి. సం. వి. ఇ. పుం. ౧-నీరు దీనియందుం
డును- సముద్రము. ౨. నాలుగు అనుసంఖ్య.

తోయధిప్రియము. సం. వి. ఆ. న-సముద్ర
ప్రాంతములయందు పెరుగునది-లవంగముళి.

తోయనిధి. సం=తోయధి.

తోయవిప్పలి. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. నీటివిప్పలి,
లాంగలి కి.

తోయపుష్పి. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. నీ రెక్కవగా
పోయిటవలన పుష్పించునది- పాటల, కలిగొ
ట్టుక.

తోయప్రసాదనము. సం. వి. ఆ. పుం-నీటిని
తేటపడుచునది-కలకము, చిల్ల, ఇందుగుళ్ళి. న.
చిల్లగింజ.

తోయఫల. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. కర్కటిభేదము,
ఒకజాతిదోసక.

తోయమలము. సం. వి. ఆ. న. నముద్రపు
నురుగు.

తోయము. వి. గ. విధము, చందము, రీతి.

క. తోయజసలభవ నా కీ, తోయము వివరింపు
చాల దోచిన నే నా, తోయమువారికి న
న్యూల, తోయములం జెందకుండ ధ్రువ మె
టిగింతుక. భాగ. ౨. ౭౮.

గీ. అనగ మతీయును బెక్కుతోయములపేళ్ల,
దారకులు దేర వచ్చె నుద్దండవృత్తి, వేట
కుక్కలు మృగరాజవిగ్రహములు, వటుకనా
ఘనివాహ్యలివాహనములు. పి. శకుం. గ.
౧౦౮.

క. తెగ దినుసు తోయ మనగను, నెగడు బ్ర
కారంబునకును నెటి నామము లై. ఆం. శే.
3౮.

వ. స్వస్తిశ్రీశకవరంబులు ౧౨౯౩ అగు నేంటి
విరోధికృతునవత్సర జ్యేష్ఠ శు ౧౦ గు.
నాండు కొండవీటిచదలువాడ శ్రీరాఘవే
శ్వరులకు బృందావనముతోంటులోను కలనా
నాతోయాలఫలవృక్షాలు సహితముగాను
...౧౨౯౩. గు. జి. అమీనాబాదుశాస

నము. చం. రా. ౨. ౪౫.

౨. మాట, తడవ, పర్యాయము.

ఉ...మున్న మాగధుండు సేనలతోఁ బదియేడు
తోయముల్, చిక్కులఁ బాఱఁచే మనకు
దృష్టము వారలలావు వింతయే. భాగ. ౧౦
ఉ. ౮౬.

వ...నరనారాయణులవలనఁ ద్రివిష్టపంబునకుఁ
బెక్కుతోయంబులు రాక్షసబాధలు శాం
తించొందె...హర. ౭. ౧౦౭.

౩. (త. తోయ = కలియుట) తెగ, గుంపు;
పక్షము.

ద్వి. బసవయ్యతోయంపుభక్తులఁ జూచి, వసు
ధఁ దారుసు లింగవంతుల మనుచు. బస.
పు. ౭. ౫౩౪ పం.

క. చెలరేగి రెండుతోయం, బులపేరంటాండ్లు
చిత్తముల నెంతయు నేడ్వల్లు మీఱఁ జల్లు
లాడిరి, తలఁకక యభినవకుభాషితవ్రాతము
లక. కళా. ౭. ౭౦. హరి. పూ. ౫.
౧౪౨.

౪. ఆ ప్రవర్తము. (బంధువులు, మిత్రులు.)

ఉ...మాయపాఠ్యధ్యాయలయాన నెండ్లియగుఁ
దప్పదు జాడ్యము లేల నీవు నీ, తోయము
వారిఁ గూడఁకొని తోయరుహాననఁ దెత్తు
గాని విచ్చేయుము...భాగ. ౧౦ పూ.
౧౭౧౨.

క. మాయక్కుల మాబావలఁ, దోయంబులవారి
నెల్లఁ దోడేరగ నే, నాయత్తపడగవలె
జుండ్లో యని నేటికొకడు వల్లె నుత్తుక
లీలక. చెన్న. ౩. ౧౧౭. భాగ. ౧౦
పూ. ౮౧౫.

౫. పరివారము, పరిజనము.

క. తోయములు దెము మాకీ, తోయము వేటాడ
వెరవు దొరకదు ఘనచే, తోయత డప్పి

జనించెను, దోయమువారలును లేరు దుస్సహ
మనఘా. భాగ. గ. ౪౫౯.

౬. సమయము, తీతి.

౭. దైతేయాంతక యొక్కచోట నిలువం దా
తృప్త్య మిబ్బంగి నా, కేతొయంబున లేక
పోయెను సమిద్విత్తాభిలాషంబునక. నైష. ౩. ౩౧.

గీ. నీ ప్రతాపంబు లెన్నియెన్నికకు లేవు, తొడి
బడితి నాటదాన నీతొయమునను, నన్ను
మన్నింపు దువ్యంతునకు ఘటింపు, మయ్య
వెజతును మదన జోహారు నీకు. పి. శకుం. ౩. ౧౮౯. భాగ. గ. ౪౫౯.

తొయమగు=సంఘీభవించు, ఏకమగు.

దండకము...రుద్రుండు విశ్వాధిపం డంచు నా
మ్నాయసంఘాత మామ్రేడిత ప్రక్రియం దో
య మై యాతనిం జెప్ప...కాశీ. ౭. ౭౩.

జ: తొయగాడు.

తొయము. సం. వి. అ. న. గ. ఉదకము, నీరు.

౧. (జలదేవతాక మైననక్షత్రము) పూర్వాషాఢ.

తొయముచము. సం. వి. చ. పుం. గ. జలము
చము, మేఘము. ౧. ముస్త శ్లో. (రూ. తొయ
ముక్కు.)

తొయయం త్రము. సం. వి. అ. న. గ. కాల
మును దెలుపుఘటియం త్ర భేదము, నీటిగడియా
రము. ౧. నీటి నెగజిమ్మయం త్ర విశేషము.

తొయరాట్టు. సం. వి. జ్. పుం. గ. సము
ద్రుడు. ౧. వరుణుడు.

తొయరాళి. సం. వి. ఇ. పుం. సముద్రుడు.

తొయలి=తొయ్యగి. వి. శ్రీ, అడుది.

క. మాయా బంబు...పట్టి తెచ్చునాడు...
ఉగ్రాకృతిగని, తొయలి తనతనువు నెచట
దొజగెనో యకటా. మొ. రా. సం. ౩౨.

గీ. వేయుఁ గన్నుల వేల్పుతొ యవిచేతను...

విక్ర. ౬. ౬౭. (చి. సి. పా.)

తొయవల్లి. సం. వి. ఈ. శ్రీ-నీటిదగ్గర నె
రుగునీరు-కారవేలము, కాకిర శ్లో.

తొయగుళుకము. సం. వి. అ. పుం. శైవాలము,
నాచు శ్లో.

తొయసర్పిక. సం. వి. ఆ. శ్రీ-నీటియందు
చరించునది-కప్ప. (విల్యముని.)

తొయసూచకము. సం. వి. అ. పుం-వర్షమును
సూచించునది-కప్ప.

తొయాధివాసిని. సం. వి. ఈ. శ్రీ-చెప్పవేల
యం దుండునది-పాటల, కలిగొట్టు శ్లో.

తొయాశయము. సం. వి. అ. పుం. జలాశయ
ము, నీటిపట్టు. (ఇట్లే: తొయాధారము, మొ.)

తొయ=త్రోయ. (చూ. తోదోపాడు.)

తొసిరాజను=చదరంగములో బంటును రాజువైకి

త్రోసి రాజుకు ప్రమాదమేర్పడిన దనితెలుపు.
(ఇట్లు తెలుపుట యెదిరివానికి పరాభవకార
ణము) తిరస్కరించు.

చ. కలికిముఖారవింద మలకల్వలరాయనిఁ దోసి
రాజనుకొ. విజ. వి. గ. ౩౭.

జ: తోదోపాడు, త్రోపు.

తొయేళము. సం. వి. అ. పుం. వరుణదేవతాక
మగుశతభిష మనునక్షత్రము. న. జలదేవతాక
మగుపూర్వాషాఢానక్షత్రము.

తొయేనుడు. సం. వి. అ. పుం. వరుణుడు.

తొరణకట్టు. మి. అ. శ్రీ. (తొరణము + కట్టు)
పిక్కట్లు, అతిశయించు.

నీ. కంధరపటలసంకాశంబు లగుసంధికారము
తొరణకట్టై దిశల. హరిశ్చ. ౩. ౬౮.

స. శ్రీ. వశపలుచుకొను, స్వాధీనముచేసికొను.

గీ. తలచు కమ్మతంబు వైజయంతంబు నుజవు,
విడువు వజ్రాయుధముతోడిగొడవ యింక,
నిచట నుండక వెడలిర మ్మిపుడు దేవ, పట్టణం

జేను దోరణకట్టి నాడ. కుమల. ర. ౬౨.

సీ. కమల కోరకచక్ర కనకకుంభములసౌష్ఠ్యము
దోరణకట్టుచున్నకట్టు. వరాహ. ర. ౧౫౯.
(ఇటు జౌహరుద్యోతకము.)

చ. దొర సెమునందు చుట్టుకొని తోరణకట్టై
నురోవిభాగముకై నిరుడు పయోజకోశరమ
ణీయతఁ దాల్చెను వర్తమానవ, త్వరమున
నొప్పె హేమకలశంబులబాగున నుండఁపే
టికిం, గరినిభయానచన్నుగవ కాఁగిలిపట్టులు
గాక యుండునే. క్రీడా. ౨౮౭.

తొరణకట్టుకొను. మి. అ. క్రి. (తొరణము
+ కట్టు + కొను) పాదుకొను, నెలకొను.

సీ. తన ప్రతాపము సముద్బంధకాత్రవకోటిగడిసి
మఁ దోరణకట్టికొనఁగ. దశా. ౧. ౧౧౯.

తొరణ(ము). సం. వి. అ. పుం. న. (ఇది చరిత్రా
దులలోనిది.) ౧. బహిర్ద్వారము, వెలుపలిగుమ్మము,
వాకిలి. ౨. మంగళార్థముగా గుమ్మములకుఁ
గట్టెడుమామిడాకు లోనగువానిదండ; రాజమా
ర్గాదులం దలంకారార్థము కట్టుపత్రపుష్పదుల
దండ; దండ.

శ్లో. బుధైర్వందనమాలాతు తోరణం పరికీర్త్య
తే. (హలా. ని.)

శ్లో. పారదృష్టికృతమార్గతొరణౌ. సం. రఘు.
౧౧. ౫.

ఉదా:- మట్టియాకులతోరణము, మోదుగాకుల
తోరణము.

గీ. ఘనతరఫలానతాఖండకదళికలును, గీరరాజీ
కృతసజీవతోరణములు, బొంగు నెలమావికు
యజులభంగనవళు, లావళులుఁగాంచె నృపుఁడు
వనాగ్రసీమ. వసు. ౧. ౧౫౧.

క. ఇలమీఁదికి డిగి వేలుపుఁబొలఁతులు మణి
కంధయనితపోవనమున కిం, పలరఁ జనిరి తమ

చూడుకులు, తొలుతగ నీహోత్సవములతోర
ణకట్టుక. కళా. ౩. ౭.

న. కంధరము, మెడ.

తొరమల్లి. వి. (తొరమల్లె. ప్రా.) ఒకవిధ మైన
తెల్లనిమణి, కృతకపజ్రము. (చి. ని. శ. ర. ప్రా.)

తొరము. విణ. (సం. స్థూలమ్, ప్రా. శోరం)

౧. స్థూలము, లావైనది.

క. ద్వారవతి నొక్కనూతం, దోరపుడను వ
క్తజ మగుతొండ నొకటి న, చేయవ మె
లఁగుజనులు గని, నీ రిదిగలఁగించు నిట్లు నిలి
చినయేనిక. భార. ఆను. ౨. ౪౧౮.

గీ... స్థూలముగుణ మొప్పుఁ దోర మనఁగ. ఆం.
భా. ౩. ౫౫.

మ... తోరం బైనచన్దోయిసం, దొలయ న్వేనలి
బాట నిక్కి యరమే నొయ్యార మై వ్రా
లఁగా, జలకం బార్చె... హరి. ౨. ౧౦.

౨. అధికము, గొప్పది, పెద్దది.

ఉ. తొంబదివేలు పద్దములు తోరపుసంఖ్యగ
నొప్పునట్టి యబ్బంబులు దారుణం బగుతపం
బాసరించిన... హరి. పూ. ౩. ౭.

క. మీరును మీమీసేనలఁ, దోరముగాఁ గూ
ర్చుకొనుచుఁ దోడైం డనినక. నా. పంచ.
౩. ౧౨.

ఉ. చేసినవారు మీరు గడుఁ జెట్టతనం బది
యోర్వలేక దుర్వాసుఁడు వాసుదేవుఁ గని
వెరము తోరము చేసినాడు... ఉ. హరి.
౪. ౨౮. విక్ర. ౨. ౨౩౦.

౩. దట్టము, సాంద్రము.

సీ. తోరంబుగాఁ బచ్చతోరణంబులు గట్టి దరి
లేనిచలువపందిరులు వైచి. రసిక. ౬. ౧౮౯.

క. తోరపులత్తుకచాయల, వారువములు గట్టి మ
హిమవరకేతువు నెల్వార సమకట్టి తే రా,
సారథి గొనితేర నెక్కి సంరంభమునక. ఉ.
రా. ౩. ౩౪౪, ౩. ౧౯౧.

౪. పాడుగై నది, చీర్లుము.

క. ఈరసమున గడిసి శరాసారము మై గురి
య నీవు సక్రమముడ వై, పేరురమున వెన
నాటిస, తోరం బగునారసమున ద్రుళి కడ
నెనే. భార. కర్. ౩. ౩౮.

వ... తీరక్షోణి నిలిపిన తోరంపుదివిదారికోలల
... ఆము. ౪. ౩౫.

౫. బలయుక్తము, బలముగలది, ఎదిరింపరానిది.

క. ఆరెండుబలములందును, దోరం బైయున్న
యట్లు తోచెం బాండు, త్వరమణసుతుబల
ము నర, నారాయణు లునికిజేసి నాకుం
జాడక. భార. భీష్మ. ౧. ౧౪౦.

శ్లో: అనంతరూపా భ్యజినీ సరేంద్ర భీమా
త్వదీయా న తు పాండవానాం, తాం చైవ
మన్యే బృహతీం దుష్ప్రధర్మాం యస్యా
నేతాకేశవ శ్చాహునశ్చ. సం. భార. భీష్మ.
౨౦. ౨౦.

౬. చక్కనిది, సుందరము.

క. తోరపుగన్నెల నేవుర, తో రహి శ రిష్ట
కొలువఁ దులకింపుచు సిం, గారపుఁదోటకుఁ
జనియెక, గారవమున దేవయాని కడు నాట
తమిక్. యయా. ౪. ౧౪.

వి. (సం. దోరః=రజ్జుభేదము. వాచ, అప్తే.)

౧. ప్రతనూత్రము.

నీ. పసిడితోరముగోడిబాహు వల్లన నెత్తి
సారెకుఁ బొదలమై జాచిచాచి. మనుచ.
౩. ౮౮.

౨. (బ) కృపాణీరేఖలు.

నీ... కృపాణీరేఖ లాపును దోరము లన. ఆం.
భా. ౨. ౨౧౪.

జ: తోరహత్తిండు, తోరహత్తు.

తోరహత్తము. వి. మల్లబంధవిశేషము.

నీ. ఉపతాయలొఁ దన కొదవినతోరహత్తము
నూపి వ్రేయక సమదవృత్తి, బాసి క్రమజఁ

జేరు బలువిడి వాడు పై నడరిన జరగక య
వనిఁ గ్రుంగి, నిలుచు... భార. విరా. ౨.
౧౫.

గీ. కళహరానకుఁ జొచ్చి డొక్కరము హత్తి,
జడికి మెఁ బెడగాని పటైసమునఁ దొడరి,
తోరహత్తంబునకుఁ బోతెమారిబొబ్బ, ఇంబు
నను వింజవట్టి విన్నాణ మెసఁగ. ఉ. హరి.
౩. ౬౯. (శ. ర, చి. ని, పా.)

గీ. తోరహత్తంబునందుఁ బార్వండు గడిమి,
సలిసె నూరులు పీడించె సరభసమున. హర.
౭. ౮౩.

తోరహత్తిండు. స. క్రి. (✓తోరహత్తు)నిండు
గావించు, సమృద్ధముగ నిచ్చు.

గీ. పుండరీకుండు తే త్రపాలుండు గొలిచి, యుం
డ న్యక్తముఖ్యసంయుక్తుఁ డగుచు, బాండు
రంగండు భక్తకల్పద్రులీల, నిష్టఫలసిద్ధిఁ దో
రహత్తిండు నింతి. పాండు. ౨. ౨౮.

తోరహత్తు. విణ. (✓తోరము) సమృద్ధము, పు
ష్కరము.

ద్వి... కవిత, వినఁ గోరి యిప్పుడు విఖ్యాతి
గాఁగ, సిరి మించుసొమ్ములు చీనాంబరములు,
హరుల దంతులఁ దోరహత్తుగా నిత్తు. ద్వి.
పరమ. ౨. ౧౦౯. పా.

ద్వి. తొడవులు మాడలు దోరహత్తుగను, దడ
యక నీయన్నదమ్ముల కిత్తు. నవ. ౨ ఆ.
౭౭ పా. ౧౩ పం.

గీ. మెల్లపుఁబచ్చినంజుల్లు వెట్టినీళ్లు, దోరహ
త్తుగ నిడఁ గడుపార మెసఁగి. అచ్చ. రా.
యు. ౨౩౧.

తోరి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. తైలము దీయునో
కానొకధాన్యము.

తోలకుండు. సం. విణ. (అ. లికా. అ.) ౧.
తూచువాడు. ౨. ఎత్తువాడు.

త్రోలనము. సం. వి. అ. న. గ. పయి కెత్తుట,
ఎగబట్టుట. ౨. తూచుట. ౩. సరిపోల్పుట.

త్రోలనీయము. సం = త్రోలయితవ్యము.

త్రోలము. సం. వి. అ. పుం. న. గ. తూనిక.
౨. పండ్రెండుమాషములకొలది, ఒకతులము.
(వెండి, బంగారు మొ.)

త్రోలయత్. సం. (శత్రు) తూచుచున్న.

త్రోలయమానము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.)
తూచుచున్నది.

త్రోలయిత. సం. విణ. (ఋ. శ్రీ. ఋ) త్రోల
కుడు, తూచువాడు.

త్రోలయితవ్యము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) తూచు
పడగినది.

త్రోలాడు. స. క్రి. (త్రోలు¹ + ఆడు-స్వార్థమున)
త్రోలు, తలుము.

నీ. గళనాళములఁ ద్రుంచె గారుపోతులఁ
గొన్ని త్రోలాడెఁ గొన్ని శార్దూలములను.
పి. శకుం. ౨. ౧౫.

త్రోలు¹ = త్రోలు స. క్రి. (త. త్రోల్) ౧. (పసు
లను) ముందు నడిపించుకొని పోవు.

(వ్యవ) పసుల వాడు ఆవును త్రోలుకొని వెల్లి
నాడు.

సంతలో ఆవును కొని త్రోలుకొని వచ్చితిని.

౨. (రథతురగాదులను) నడపించు.

చ...సామజముక వెన నేయుఁ డంచు జో,
దులకును జేయి వీచి మును దోలె నతండు
రథంబు బవ్వడిక. భార. భీష్మ. ౨. ౨౫౦.

చ...బంతి యగ్రగా, మిగ వడిఁ బాజువైచి పు
డమిం బడసకయె దాని మీటిచి, తగలి హ
యంబుఁ దోలుచును గ్రమ్మట మీఁదికిఁ గొట్టి
యాడె...ప్రభా. ౨. ౩౧.

చ. అలిమలవేణి...చక్కెరఖాణపుడేజిఁ దోలు
పూవిలుతువయాళికి...ఆళికి లోఁగి యా
త్రలోక. వసు. ౩. ౧౧౨.

౩. వెడలఁగొట్టు.

చ...ఆడువా, రల వధియింపఁ గా దని పురంబు
న నుండఁగ నీక తోలి యా, నల నొకవోట
నలునివివాహము చేసె రమాసమగ్రతక.
విక్ర. ౨. ౧౬౬.

ద్వి. వీనిఁ బట్టఁగ నెద్ది వెర వింక మనకు, దలఁ
కక తొలఁగక తనరెడునేర్పు, దొలఁగక
మా నెక్కి త్రోలుము నీవు. ద్వి. నల. ౧.
౩౩౮.

నీ. పాదఁ దూలునొక మేటిపూరేటి వెలికి బోఁ
దోలి కైకొనె నొక్కత్రోచిగాడు. మను
చ. ౪. ౫౮.

౪. తలుము, పలాయితుఁగావించు.

క...ఆరునుండు దోర్బలలీలా, న్నూర్జితుఁ డై
యొక్క దెనక గ్రారా రాద్రముగఁ దోలఁ గా
రవబలముక. భార. భీష్మ. ౨. ౧౧౫.

కా. సుగ్రీవుం డనువానరేంద్రుఁడు రణక్షోణీ
సలిం దన్ను న, తుగ్రపక్షియ వాలి దో
లివఁ గడుక దూరముఁ డై...భా. రా.
కిష్కిం. ౨౫.

కా...వృత్తాఠిం దోలినభోగి ధీరలలితుం డై పా
ల్పు నిశ్చింతతక. నరస. ౨. ౪. (ఇట ఖా
పమ్యదోష్టకము.)

౫. వెంబడించు, వెన్నాడు.

గీ. దుష్టభుజుంబు లందందుఁ దోలి కటచె. వి.
పు. ౬. ౩౧౫.

గీ. కాలమృత్యువు వెనఁ దోలి కటచ వెఱచు,
భూమిదానం బొనర్చినపుణ్యతముని. భీమ.
౫. ౬౮.

౬. విరియఁగొట్టు; పోఁగొట్టు.

క...మరు, తూన్సనుడు నింగి నెలంగ మ, హానిల

మంబుదము: దోలునగ్గతి: దోలెక్. భా.రా.

సుం. 3౮౦.

కా. ఉష్ణాంశంబు దమంబు: దోలుక్రియ నీ
పుగ్రావజ్జోటిలో, గృష్ణా వైరుల దోలి
నాడవు... భాగ. ౧౦ ఉ. ౧౩౭.

గీ. బ్రహ్మహత్యాయుతము..., ఆది యగుపాపము
ల: దోలు నభిపురాత్రి. శివరా. ౧. ౧౧౨.

గీ. బ్రహ్మహత్యాదు లై నపాపనిచయముల, బం
చబంగారముగ: దోలు: బంచజనుడు. భీమ.
౬. 3౧, ౬. 33.

2. చంపు.

చ...ద్రోణులం, దునుముదు మప్తు నూతనుతుం
దోలుదు మంతట నాస మాలెడుక్. భార.
ఉద్యో. ౪. ౨౦౮.

౮. ఇది కొట్టుధాతువు వలె కొన్ని తుమున్నర్థ
కముల కనుప్రయుక్తమై ప్రేరణారము ని
చ్చును.

మ. అశు లేతద్వదనేందురాగమిళ నాప్రాదుర్భ
వతోరకం, బులలేనె ల్సంధ లంచ రా
నొకతె నెమ్మె మెత్తై కైత్రంపులు, వ్యుల
లో: దద్దుణు లయ్యె గంధఫలి: బువ్వు ల్వు
టి పో: దోలె నొ, చెప్పల చే: దై... ఆము. ౫.
౧౩౨.

క...పికళిశువు దాది వెడలందోలెక్. మనుచ.
౬. ౨౮.

సీ. మేలంపుమాటల మెచ్చులు పచరించి తో
రంపునీగ్గును దోలగ: దోలి. విక్ర. ౪.
౨౨౩.

జ: తోలా:డు, తోలుచు, తోలుపు.

తొలు². వి. ఔ. అనా. (క. తొగలు) ౧. జం
తువులచర్తము, త్వక్కు.

క. అవిరళివివసః ఫణిదంష్ట్రులు, పవనజువజ్రమయ
తనువుపయితోలును నో, పవ భేదింపగ...

భార. ఆది. ౫. ౧౭౬.

మ...వల్లసామ్రాజ్యముక్, గొనియుం జాలక
తాటకేయవలభుక్కుటాక్కుతిం జింకతో,
లున నాచ్చన్నుడ వై... ప్రాణంబులుక్,
గొన నేతెంచి తె... ఆము. 3. ౨౯.

క. విని చెవుల ముట్టి తోలం, గని కన్నుల నమలి
నాలుకను మూర్ఖాని ముక్కునఁ బురుషుఁ
డెఱుంగు మన మా, రను శబ్దస్వరూపరస
గంధంబుల్. కు. సుం. ౬. ౭౨౪.

౨. పాముకూసము, నిరోకము.

క. తోలు దిగవిడిచి నాగము, లీలఁ బోలుచుమా
డ్డిగ గర్తలేపముఁ దనతో, గీలుకొననీక వె
లుగను ని, రాలంబనబోధఘనుడు రాజవరే
ణ్యా. భార. శాం. ౪. 3౫౮.

ఆ... తోలు డిగ్గ, నూడ్వ వెరవు గల్గునురగంబు
చాడ్పునఁ, గాన మేలు శ్రద్ధధానుఁ డగుట.
భార. శాం. ౫. ౨౫౧.

3. (వృక్షాదుల) త్వక్కు, పట్టు.

సీ. తోవపువ్వుకామలతో లిమ్ముగాఁ బుచ్చు
పిక్కమూలంబులపెనఁగు వాపు. కు. సుం.
౫. ౬౧౮.

సీ. తోల్లలి తొఱ లేక తోమంగ నను వైన
తరుకావ్యమున దంతధావనంబు, వదనసంశు
దికై వలయుఁ గావించంగ... కాశీ. ౫.
౨౦౫.

జ: తోలుక, తోలుదాలుపు, తోలునిచ్చెన,
తోలువాయిదము.

తొలుక=తొలు². వి. (తొలు² + ఉక-స్వార్థము
న) చర్తము, చెట్లపట్టు.

సీ... తొడు పట్టు తోలుక తోలు చెక్కు. ఆ.
తొంటు చెక్కు తడవ యంటు త్వగాభ్య
యా... ఆం. భా. ౨. 3౭.

తొలుచు=త్రోలుచు. స. క్రి. ($\sqrt{\text{తొలు}^1}$) తో

లించు, తోలజేయు.

క...భగ్న, ప్రతుఁ దోలుపలేదు ముండ్రరాసుల
మీదఁక. రుక్మా. ౨. ౧౬. (శ.ర. పా.
“ప్రతుఁ దోయఁగలేదు”ముద్రి.)

తోలుదా(ల్లు)లుపు. వి.(తోలు² + తాల్పు²)
కృత్తివాసుడు, శివుడు.

గీ. తోలుదాలుపు ముమ్మెనవాలుదాల్పు, నాఁగ
భవదాభ్యు లాప్తు సంధకవిపక్ష, ఆం. సం.
దేవ. ౬.

ఆ. తోలుదాల్పువిల్లు దునిమినయజ్ఞాణఁజూచి
యబ్బ పేరిరాచగిబ్బ. అచ్చ. రా. బాల.
౧౭౭.

తోలునిచ్చెన. వి.($\sqrt{\text{తోలు}^2}$) తోలుతో చేసిన
నిచ్చెన, చోరసాధనవిశేషము.

గీ. నల్లదట్టినబిల్ల కన్నంపుఁగత్తి, బూది దివ్యా
ర్వంబురు విసు మూఁడుఁగ్రోవి, తోలునిచ్చెన
మొదలు ముందుగ ధరించి. ప్రబంధ. ౭౫౯.

తోలుపు. వి. ($\sqrt{\text{తోలు}^1}$) విద్రావణము, పాఱఁ
ద్రోలుట; పరాజయము, ఓటమి.

ఉ. ఆలలితాంగిఁ జూచి నరకాసురుఁ డీ ట్లునఁ
బాకకాసనం, డాలములో ననుం గదిసి యం
తకఞ్చాశికుచేరయుక్తుఁడై, తోలుపులం బడెక
...ఉ. హరి. ౧. ౬౧.

తోలువాయిదము. వి. (తోలు² + వాయిదము)
చర్తవాద్యము, దోలు, మొ. ఆనదము. (శ.ర.)

తోల్యమానము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.)
తూఁపఁబడుచున్నది.

తోల్యము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) తూఁపఁ
దగినది. వి. అ. న. తూనిక, తూఁచుట.

తోవ = తోవ, తోగ. వి. కలువ క్రి.
చ...చెంగలవలుఁ దోవకానులును గంజదళం
బులుఁ దెండు మీర లీ, చెలువకు శీతలక్రి

యలు సేయుద మిం కెడసేయ సేటికొ. కు.
సం. ౫. ౬౧౬.

రగడ. అప్పు మెప్పుగఁ దోవకల నీ వాడ వాడక
యుండ లాగమె. ప్రబంధ. ౨౬౩. (తోవ
కలను = కలువలతోఁ జేయుయద్దము.)

తోవకుండు. సం. విణ. (అ. పి. కా. అ) ౧. సం
తోవ పడువాడు. ౨. తృప్తి నొందువాడు.
౩. సంతోష పెట్టువాడు. ౪. తృప్తిపఱుచు
వాడు.

తోవణము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧. సం
తోవ పెట్టునది. ౨. తృప్తి కలిగించునది, తనువు
నది. (అ. ఈ. అ) సంతోష సాధన మైనది-
వి. అ. న. ౧. సంతోషము. ౨. తృప్తి. ౩.
సంతోష పెట్టుట. ౪. తృప్తి పఱుచుట.

తోవణీయము. సం = తోవయితవ్యము.

తోవము. సం. వి. అ. పుం. ౧. సంతోషము.
౨. తృప్తి, తనివి.

తోవయత్. సం. (శత్ర) ౧. సంతోష పెట్టుచు
న్న. ౨. తృప్తిపఱుచుచున్న.

తోవయిత. సం. విణ. (బు. త్రి. బు.) సంతో
ష పెట్టువాడు, తృప్తి నొందించువాడు.

తోవయితవ్యము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ)
౧. సంతోష పెట్టదగినది. ౨. తృప్తిపఱువ
దగినది.

తోవలము. సం. వి. అ. పుం. (సంతోషమును
తొలగించునది) ముసలాయుధము.

తో. కృష్ణస్తోవలముద్యవ్య గిరికూటోపమం బలీ.
సం. హరివంశము. (వాచ.)

తోషించు. సం. అ. క్రి. సంతసించు.

సీ. పరమపావని యంచు బంధువుల్ తోషింప
నిత్యప్రతాచారనియతిఁ బూని. కృ. కమం.
పీఠి. ౮౫.

తోషితుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. సం
తోష పెట్టబడినవాడు. ౨. తృప్తిపలుపబడిన
వాడు.

తోష్ట. సం. విణ. (ఋ. శ్రీ. ఋ.) గ. సంతో
షించువాడు. ౨. తృప్తి నొందువాడు.

తోష్టమాణము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.)
గ. సంతోష పెట్టబడుచున్నది. ౨. తృప్తిపలు
పబడుచున్నది.

తోష్టము. సం = తోషయితవ్యము.

తోస్తానము. వి. (చి. ని.) గ. తుపాకీతూటా
లుంచుకొనెడితోలుసంచి. ౨. తోలుపారలతి
త్తి, అజలు గలతోలుసంచి.

వ...చొనిపినకులుచపిడెములు జంకల ప్రేరెడు
తోస్తానంపుడిత్తులు...ప్రబంధ. ౬౦౫.

తౌ

తౌ = తవు, తగు.

తౌటిపాము = తవుటిపాము. (√తౌడు) (శ. ర.)

తౌడు = తవుడు. వి. ఔ. బియ్యముమీదిమెత్తని
పాట్లు, కంబూకము. (శ. ర.)

జ: తౌటిపాము.

తౌతికము. సం. వి. అ. న. ముత్తెము. పుం.
న. ముత్తెపుజెప్ప.

తౌర్యత్రికము. సం. వి. అ. న. స్పృతగీతవా
ద్యము.

తౌర్యము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) తూర్యసం
బంధ మైనది-వి. అ. న. మృదంగాదివాద్యధ్వని.

తౌలము. సం. వి. అ. న. గ. తుల, త్రాసు; ఉన్నా
నదండము, దడకొయ్య. పుం. తులారాశి.

తౌలి. సం. వి. న్. పుం. గ. తూచువాడు.
౨. తులారాశి.

తౌలికిరుడు. సం. వి. అ. పుం. (తూలికచేత

జీవించువాడు.) చిత్రకారుడు; చిత్రరవు వ్రా
యువాడు. (కల్ప.)

తౌలు = తవులు, తగులు. అ. క్రి.

(పోవు; వెంబడించిపోవు.)

చ...ను, స్థిరు నిను మావిధుం డనుమతికై వెను
దొలెద మాదరంబునకై. రాఘవ. ౩. ౪౨.

తౌల్యము. సం. వి. అ. న. సామ్యము. (శ. ర.)

త్య

త్యక్త. సం. విణ. (ఋ. శ్రీ. ఋ) విడుచు
వాడు.

త్యక్తము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) ఉత్సృష్టము,
విడువబడినది.

త్యక్తవ్యము. సం = త్యాజ్యము.

త్యజత్. సం. (శత్రు) త్యజించుచున్న, విడుచుచున్న.

త్యజనము. సం. వి. అ. న. గ. విడుచుట, విడుపు.
౨. ఈగి, ఇచ్చుట.

త్యజనీయము. సం = త్యాజ్యము.

త్యజి(య)ంచు. సం. స. క్రి. విడుచు.

క. కాన సడి కోడి ప్రాణము, లెనను బ్రాణముల
కెల్ల బ్రాణము లగుమి, మైనను ద్యజింతు
ననగా, జానకి నెడబాయు తెంత చర్చిం
పంగకై. ఉ. రా. ౬. ౨౧౯.

చ. ఎలమి వహించి నన్ను ద్యజియింపక
యండితిరేన బల్కులకై, గలయు నస
త్యము...ఉ. రా. ౮. ౨౨౦

త్యజ్యమానము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) విడువ
బడుచున్నది.

త్యాగము. సం. వి. అ. పుం. గ. విడుచుట, వద
లిపెట్టుట. ౨. ఈవి, దానము.

త్యాగి. సం. విణ. (న్. నీ. న్) గ. వదలువాడు,

విడుచువాడు. ౨. ఈవికాడు, దాత. ౩. కూరుడు. ౪. కర్తృఫలమును త్యజించువాడు, ఫలాపేక్ష లేక కర్తృము లనుష్ఠించువాడు.

త్యాగిగద్యలు. వి. బ. గుడివాడను పాలించిన త్యాగి (=సాగి)వా రనురాజులమొహరు గల గద్యాణకములు.

వ...నిత్యమానెండు (నెయి) బోయంగలవాండు దీపమునకుం బెట్టినత్యాగిగద్యలు ౭ దీనికి విఘ్నము నేసినవాండు మహాపాతకము చేసినవాండు శ్రీ॥ శ్రీ. కొ. కా. ౯౨౦.

త్యాజకుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.)=త్యక్త.

త్యాజితుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) విడిపింపబడినవాడు.

త్యాజ్యము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) వర్జనీయము, విడువదగినది.

త్రంపి=తంపి. వి. దాలి. (నీళ్లు మొదలగువానిని కాచుటకు పేర్చినపిడుకలప్రోగు.)

ఉ. ఆసల త్రంపి వెట్టి హృదయం బనుకాగున యోగవాసనా, భ్యాసపునీరు గాచుటకు నాగమపావకముం దగిల్చి...ఉ. హరి. ౪. ౮౬.

గీ. తరతరంబుల దఱుగనిత్రంపి గాగఁ, దపనతపనీయ మాతపతాపవహ్నిఁ, గ్రాచుకాల కళాదుపూత్కారచయమొ, నాగఁ దనె బక్తిమానిలోగ్రామంబు. కృ. శకుం. ౧. ౩౦.

వ...నెల్లికొయ్యలు ద్రచ్చి నుచ్చు లంటించినం బెచ్చుపెరుగుచిచ్చు లాత్రంపులం దవిలిం చి...మనుచ. ౪. ౬౦.

త్రచ్చేన. వి. (√త్రచ్చే.) ౧. చిలుకుట. ౨. చెక్కుట. (శ. ర.)

త్రచ్చు=తరుచు. స. క్రి. చిలుకు, మథించు.

గీ. అకులవేదాంతశాస్త్రుచహంబురాశి, ద్రచ్చి

పుచ్చిననవనీత మిచ్చితిని స, మాదరంబునఁ గైకొనుము...భార. శాం. ౫. ౧౬౮.

నీ. ఇంద్రాదిసురలు బలీంద్రాదిదనుజులు దర్పదుర్వారులై త్రచ్చువారలు...గీ. ఈవిధంబున దుగ్ధాబ్ధి నేచి తరువ, వివిధసదృశులుం బ్రభవింపఁగలవు. హర. ౬. ౪౦.

మ. విను మున్నేటికిఁ ద్రచ్చె బాలకడలిక...భాగ. ౮. ౧౪౩. మార్క. ౭. ౧౧౯.

౨. తటిమెనఁబట్టు, సానఁబెట్టు.

చ. ఆనుటయు నవిధంబునకు నంబుజబాంధవుఁ డియ్యకొన్న నా, తనిపలుదీప్తిమండలి ముదంబున నొగ్గమునం దమర్చి నే, తునియఁగఁ ద్రచ్చె...మకంద్రవరకి...హరి. పూ. ౧. ౧౮౮.

౩. మేయు.

చ. శచదములై నయమునులశాసన మెట్టిదో కాని కానలం, దమతేమయిచ్చు బచ్చికలు ద్రచ్చి వెసం జనుహోమధేనుసంఘములకు గోపబాలకులకై పడి నేరిమి వాల వాలదం, డముల నదల్చి తెచ్చు మగుడంబులు లచ్చట నిల్చి మచ్చికకై. వాల్మీ. ౧. ౩౪.

౪. (నిష్పపుట్టుట కై కాస్తాదులను) రాచు, ఒరవెట్టు.

వ...నెల్లికొయ్యలు ద్రచ్చి నుచ్చు లంటించినం బెచ్చుపెరుగుచిచ్చులు...మనుచ. ౪. ౬౦.

౫. నలుకు, ఖండించు.

చ. అనలము దోచునే తరువునందుఁ గుతారముఖంబులైనసా, ధనములఁ ద్రవ్వ సజ్జనహితా తగఁ ద్రచ్చినఁ గాక...భార. శాం. ౪. ౧౭౯. (గీరాల. పా. బ్రహ్మ. ముద్రి.)

జ: త్రచ్చన.

త్రట్టు=తట్టు. వి. కొట్టునప్పుడు దద్దురువలె ఒడలిమీద ఏర్పడుచిహ్నము.

ద్వి. త్ర ట్లంటి చూచుచు దమకర్త మనుచు.
బస. పు. ల. ౫౧౮ పం.

ద్వి. మనలినతమ జ్ఞాపసులను దాకఁ, ద్రట్టును
గట్టి ముచ్చట్టును జాటి, వ్రేట్టుతోడన తమ
వీపుతో యెగయ. బస. పు. ల. ౫౧౯ పం.

త్రవ. సం. వి. ఆ. శ్రీ. ౧. లజ్జ, సిగ్గు; విడియ
ము. ౨. అంకుటాలు, కులట. (మే. ని) ౩. కు
లము. ౪. కీర్తి. (వాచ. విల్యము.)

త్రవమాణుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) సిగ్గు
పడుచున్నవాడు.

త్రపాకుడు. సం. వి. అ. పుం. ౭ కానొకమేచ్చ
జాతివాడు. (కల్ప)

త్రవిత. సం. విణ. (బు. శ్రీ. బు.) సిగ్గుపడువాడు.

త్రవితము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) సంజాతలజ్జము,
సిగ్గుగలది.

త్రవీష్ణుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) ఆత్మంతమ
తృప్తిగలవాడు.

త్రవీయు(యను)డు. సం. విణ. (న. యశీ.
న.) మిక్కిలితృప్తిగలవాడు.

త్రపుకర్కటి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. ములుదోసక.

త్రపుటి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. చిట్టేలక.

త్రపులము. సం. వి. అ. న. తగరము. (వాచ.)

త్రపుపు. సం. వి. ఉ. న. గ. తగరము. ౨. సీస
ము. (శ్లో. త్రపు సీసకరం యోః హేమ. ని.)

త్రపుషము. సం. వి. అ. న. తగరము. (కల్ప.)

త్రపుషి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. ౧. మహేంద్రవా
రుణి, పెద్దపాపహరక. ౨. ములుదోసక.

త్రపుస. సం. వి. ఆ. శ్రీ. చేడు గలదోసక. (కల్ప)

త్రప్త. సం. విణ. (బు. శ్రీ. బు.) ౧=తర్కిత.
తృప్తిపడవాడు; తృప్తి పొందించువాడు. ౨=

త్రవిత. సిగ్గుపడువాడు.

త్రస్తవ్యయము. సం=తర్కితవ్యయము.

త్రప్తి. సం. వి. ఆ. శ్రీ. ఘనీభూత మగుశ్లేష్మ
ము, గడ్డ కట్టినశ్లేష్మము, కల్ల. (వాచ.)

త్రమ్మ. వి. (క. తటిమ్మ.) దుమ్మ, ధూళి.

సీ. పితరులముణము దీర్చెడ నూనుఁ జెందనిదొ
ర్భాగ్యశీలుగోత్రమ్మ త్రమ్మ. రాఘవ.
౧. ర. ౬. (ఇట వ్యర్థము అని భావము.)
స. క్రి. ౧. ధూళిచే మాపు, దుమ్మచేయు. (శ.
ర. త్ర)

త్రయఃపంచాశత్తమము. సం. విణ. (అ. ఈ.
అ.) ఏబదిమూడవది.

త్రయఃపంచాశత్తు. సం. విణ. (త్.) ఏబది
మూడుసంఖ్యగలది. వి. (త్.) శ్రీ. ఏబదిమూ
డు. (తెనుగన స్రాయికముగా సమాసపూర్వ
పదముగా నుండును.)

త్రయఃపంచాశము. సం. = త్రయఃపంచాశత్త
మము.

త్రయము. సం. వి. అ. న. మూటిసమూహము.
(లోక త్రయము, మొ.)

త్రయశ్చ త్వారింశత్తమము. సం. విణ. (అ. ఈ.
అ.) నలువదిమూడవది.

త్రయశ్చ త్వారింశత్తు. సం. విణ. (త్.) నలువది
మూడు.

మూడుసంఖ్యగలది- వి. (త్.) శ్రీ. నలువది

త్రయశ్చ త్వారింశము. సం=త్రయశ్చ త్వారింశ
త్తమము.

త్రయష్టమము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ) అఱువది
మూడవది.

త్రయష్టప్తి. సం. విణ. (ఇ) అఱువదిమూడవది.
వి. (ఇ). శ్రీ. అఱువదిమూడు.

త్రయష్టస్థితమము. సం= త్రయష్టమము.

త్రయస్సప్తతము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.)
దేబ్బదిమూడవది.

త్రయస్సప్తతి. సం. విణ. (ఇ. వి. ఇ. స్త్రీ.)
దేబ్బదిమూడవది.

త్రయస్సప్తతితమము. సం.= త్రయస్సప్తతము.

త్రయస్త్రింశ త్రమము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.)
ముప్పదిమూడవది.

త్రయస్త్రింశత్తు సం. విణ. (త్) వి. త్. స్త్రీ.)
ముప్పదిమూడవది.

త్రయస్త్రింశము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) ముప్ప
దిమూడవది.

త్రయి. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. గ. మూడు వేదములు.
౧. మూటిసమూహము. ౨. పురంధి, కుటుంబము
గలయాడుది, భర్త బిడ్డలు నీవించియున్న గృ
హిణి. ౩. మంచిమనస్సు గలయాడుది. ౪.
సోమరాజి, కారుగచ్చకీ. ౫. త్రిపది, ఏనుగు
కాలిసంకెల.

త్రయీతనుడు (నువు). సం. వి. ఉ. పుం.-వేద
త్రయశరీరుడు- నూర్వుడు.

త్రయీధర్మము. సం. వి. అ. పుం. వేదవిహిత
ధర్మము.

త్రయీమయుడు. సం. వి. అ. పుం. నూర్వుడు.

త్రయీముఖుడు. సం. వి. అ. పుం. వేదములు
చదివినబ్రాహ్మణుడు.

త్రయోదశకము. సం. విణ. (అ. శి. కా. అ.)
పదుమూడు పరిమాణముగలది. వి. అ. న.
పదుమూడు.

త్రయోదశము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.)
గ. పదుమూడవది. ౧. సమాసమున-పదుమూడు
ఎక్కువగా గలది. (త్రయోదశకతము=నూట
పదుమూడు.)

త్రయోదశి. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. పక్షమునందు
పదుమూడవతీధి.

త్రయోనవతము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.)
తొంబదిమూడవది.

త్రయోనవతితమము. సం.= త్రయోనవతము.

త్రయోనవతి. సం. వి. ఇ. స్త్రీ. తొంబది
మూడు.

త్రయోవింశతి. సం. వి. ఇ. స్త్రీ. ఇరువది
మూడు.

త్రయోవింశము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) ఇరు
వదిమూడవది.

త్రయోవింశతితమము. సం.= త్రయోవింశము.

త్రవు=త్రవ్య.
(భూమ్యాదులను చీరు.)

స్త్రీ. పెందూలి యెసగ నందంద కాల్రవు నుదగ్ర
త మహితలము గ్రక్కదలుచుండ. మార్క.
౬. ౧౦౭. (శ. ర. పా. కాల్రవ్య నుగ్రత.
ముద్రి. షా.)

జ: త్రవుగోల.

త్రవుకోల=త్రవ్యకోల. (✓త్రవు.) వి. గుద్దలి,
కుద్దాలము.

త్రవ్య=తవ్య. (చి. ని.)

స్త్రీ...కుడవాభిధాన మై యడరు నవల, మాన నా
ముంత నా మానిక యవగను ద్రవ్య నా
బడి నా దదర్థ మెసగు. ఆం. భా. ౧.
౨౭౦.

త్రవ్యటము. వి. (✓త్రవ్య.) త్రవ్యట, గొచ్చుట.

స్త్రీ. త్రవ్యటంబులతటి ద్రవ్యటంబులు వెట్టు
దగినట్టికట్టుగుద్దలి గడించి. కళా. ౪. ౭౮.

త్రవ్యటించు=త్రవ్య. స. క్రి. (✓త్రవ్యటము)

త్రవ్యగొచ్చు. (శ. ర. ట్రా.)

త్రవ్యితండము(లు). విణ. (త్రవ్య + తండము)
అసంఖ్యాకము, ఆపరిమితము.

చ. కొడుకులు కూతులుం గలిగి మాడును బాడి
యూ ద్రవ్యితండ మై. క్రీ. డా. ౨౫౬.

గీ... అశ్వ, జాతులకు మేచ్చులకును బ్రభూతధ
నము, ద్రవ్యితండంబు లిచ్చె నాధరణివి
భుడు. భార. అశ్వ. ౪. ౨౦౦.

సీ. సురపతివీ డెల్లఁ జూతాడి సురతరుకోటి
యున్నానిచికోని సుమేరు, రత్నంబు లన్ని
యూ ద్రవ్యితండములు గొని... హరి. ఉ.
౪. ౪౩. యయా. ౫. ౧౫౭.

త్రవ్య = త్రవ. స. క్రి. (త. తోరువు.)

౧. (తటాకాదులు) ఖననముచేయు, గొచ్చు.

సీ... చక్కఁ బ్రాక, రానితిప్పలుచోరఁ ద్రవ్యఁ
డీఱు లైన్మాఁతులుఁ బొదలును మగ్గఁ
బొడువుఁడు... హరి. ఉ. ౧. ౮౩.

సీ. అగడిత రీతనీ రలవడఁ ద్రవ్యించి ... ఉ.
హరి. ౨. ౯౭.

౨. కోరాడు, (భూమ్యాదులను) చీరు.

శా. కొండల్ ద్రవ్యనమన్న కత్తులగతికొ గొ
ముంగొనల్ ముంప వేదండంబుల్ చవుదం
తు లొటఁ దెలిసెక దండెత్త భూపాలికికొ.
ఆము. ౪. ౧౫౪.

చ. అలమినచింతఁ ద్రవ్యిణును సంఘితుదం
బురిలోనివాహముల్. ఆము. ౨. ౨౭.

౩. ఉన్నానించు, కెల్లగించు, వెల్లగించు.

సీ... అవ్వార్త వేగమ విని నగరంబు గంగలోనఁ,
ద్రవ్య వైచేద నని తనభూరిహలమున నెత్తి
... ఉ. హరి. ౧. ౯.

ఉ. అవ్వసుధేశ్వరుం డతివహస్తము వట్టినఁ బట్టి
ధైర్యముం, ద్రవ్యేడుకన్నులం గొని యదల్చి
వదల్చెఁ గరంబు చయ్యనకొ. కేయూర.
౪. ౨౧.

౪. (వెనుకటిసంగతులను) ఎత్తిచెప్ప.

ఉ. వీరలు వెద్ద ద్రవ్య కొకవెంట నొడంబడి
తేటి కాంతులై, కారవకోటిఁ గూడి మనఁ
గా మదిఁ గోరుట వెంపుఁ దాల్చియుం, గా
రుణికిత్యముం దగవుఁ గాదె ... భార.
ఉద్యో. ౧. ౩౪౧.

ఉ. గాసటవీసటే చదివి గాథలు త్రవ్యతెనుం
గువారికికొ, వ్యాసముని ప్రణీత పరమార్థము
తెల్లఁ జేసినట్టి యబ్జాసనకల్పంబుం దలఁ
తు... నృసిం. పీఠి. ౯.

వ. అని యివ్వధంబునఁ గృష్ణాతోడఁ దనయు
మృతికంబు లన్నియుఁ ద్రవ్యిణిని... భార.
ఉద్యో. ౩. ౧౯౧.

౫. బైటఁనెట్టు, ప్రకటించు.

గీ. ఓరి యవివేకి సన్యాసి యూర కేల, వెట్టిఁ
ద్రవ్యేదు నీమం త్రవలసనంబు, కొలఁదియును
నాకొలఁదియుఁ దెలియ కెట్లు, నన్ను విడిపిం
తు నని వచ్చినాడె విపుడు. పరమ. ౫. ౨౨౨.

౬. ప్రస్తావించు, ప్రసంగించు.

ఉ. అవ్వలిదిక్కుమో మయి ప్రియంబున నొం
డలతోడ ముచ్చటల్, ద్రవ్యమ నొక్క
కోమలి పరాకున నుండఁగ... నైవ. ౬.
౧౧౩.

సీ. ఎవ్వరి నేనుద్దిత్రవ్యించి యచ్చట నేకాశ్రు
ఘనుకల్పి యెఱిగికొనునొ. కశా. ౬. ౧౫౬.
హరి. ఉ. ౪. ౧౦౯.

౭. క్రొత్తగాఁజేయు.

గీ. మున్ను కాదె యాదపులకు మునివరేణ్య, కలిత
దారుణశాపంబు గలదు నీకు, నేల చర్చితచ
ర్యణ మిట్లు నేయ, దీన నీ వేమి త్రవ్యితి
దానిఁ జెపును. భార. శ్రీ. ౨. ౧౬౨.

జ: త్రవ్యటము, త్రవ్యటించు, త్రవ్యితండము,
త్రవ్యకోల.

త్రవ్యకోల = త్రవ్యకోల. వి. గుద్దలి, కుడ్దాలము.
(శ.ర.)

త్రసనము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) భయపడునది.

వి. అ. న. గ. త్రాసము, దిగులు, భయము. ౨.

ఉ ద్వేగము, మనస్సాస్పృహము లేనందుట.

త్రసము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) జంగమము, తిరు

గునది. వి. అ. పుం. హృదయము, గుండె.

(విల్యము) న. గ. వనము, అడవి. ౨. జంగమ

ప్రాణిసమాహము.

త్రసరము. సం. వి. అ. పుం. న. గ. (నూలు

చుట్టు) పంకెకట్ట. ౨. నూలుచుట్టుట. (కే.ని.)

త్రసరేణువు. సం. వి. ఉ. పుం. గ. (వైద్య)

ముప్పదిపరమాణువులకొలది. ౨. ఆణుపరమా

ణువులకొలది, మూడు ద్వ్యణుకములకొలది.

(గవాక్షములోనిసూర్యకిరణమునందు కదలుచుం

డురేణువు, ఆణుపరమాణువులు కలది.) (శ్రీ. సం

జ్ఞాదేవి, సూర్యనిభార్య.

త్రసిత. సం. విణ. (బు. శ్రీ. బు) భయపడు

వాడు.

త్రసురుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) భయ

శీలుడు. (వాచ)

త్రస్తము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) భీతము, భయ

పడినది, బెదరినది.

త్రస్తరి¹. వి. గ. పరిహాసము, మేలము.

నీ. వలపువాసన మించె గలికి నీ మొగ మంచు

ద్రస్తరి నెఱవె నుదంత కొంత. విజ. వి.

కీ. ౨౮.

గీ. గలి యన మేల మన మందె మేల మనగ,

నాట యన ద్రస్తరి యనగ హాళి యనగ,

బాలుచు బరిహాసములు మాతృభూతలింగ.

ఆం. భా. గ. ౧౩౯. మనుచ. ౬. ౯.

జ: త్రస్తరులాడు, త్రస్తరులుసేయు, త్రస్తరించు¹.

త్రస్తరి². వి. గ. క్రిందు, క్రిందుభాగము; వెనుక,

వెనుకభాగము.

నీ. కర్ణఢోలాహ్లాత్తికచ్ఛాయ లెగఁబ్రాతునురు

హారరుచులద్రస్తరికి దన్న. ఆము. ౨. ౩౫.

ఉ. తూకొని మందరం దలుముదుస్సహరాగ

భరంబుడంబునక, జేకొని త్రస్తరి దిగుచు

సిగ్గున ముంగలికిం బిఱిందికిం, బోకడరాకడ

ల్వశముపోవక మన్నఘం దానవెట్టిన, ట్లాకల

కంఠి నిల్చె నచలాకృతిఁ జిత్తరుభామకై

వడిక. కృ. శకుం. ౨. ౫౮.

జ: త్రస్తరించు².

త్రస్తరించు¹. అ. క్రి. (√త్రస్తరి¹) గ. పరిహాస

మాడు, మేలమాడు.

నీ. తాపింఛరుచితోడఁ ద్రస్తరించెడుమేనుఁ బ

సిఁడిముంజియుఁ దగుపట్టుగొడుగు. భాగ.

౧౦. ఉ. ౧౨౫౩.

గీ. దాసనపుఁబువ్వుచాయతోఁ ద్రస్తరించు, చు

దయమయ్యెడు నదె చూడు మొదలిసంజ.

శ్రీ. డా. ౬౨.

౨. క్రమ్ముకొను, వ్యాపించు.

చ. అలుకనిజీబులోఁ గుసుమ మద్దినపావడ దోఁ

పఁ గొప్పుచెంగలువలవల్పుఁ జన్నుఁగవకస్తు

రితావియుఁ ద్రస్తరింప నం, దెలకొద మీఱ

...మనుచ. ౬. ౩౧.

త్రస్తరించు². స. క్రి. (√త్రస్తరి²) గ. క్రిందు

పఱుచు, అధఃకరించు.

నీ. గిరిగరుత్థండనశ్రీడాసమారంభదంభోళిరుదిత

ముఁ ద్రస్తరించి. పి. శకుం. ౩. ౯౩.

నీ. సూరెలఁ బఱుతెంచుజులమతీ తేజీలు ధనశా

శ్వములమస్తుఁ ద్రస్తరింప. రంగా. ౧. ౧౫౪.

గీ. అమహామానిగోత్రాబ్ధి నవతరించి, తములును

దాను నన్యోన్యతను దనర్చి, తములును బోరు

నని సోముఁ ద్రస్తరించు, నార సోమాహ్వ

యుండు కాకుమారిఘనుడు. అప్ప. ౧. ౩౧.

౨. ఏవగించు, రోయు.

నీ. ధననాయకత్వంబుఁ ద్రస్తరించునుగదా కా
శి లోపలఁ జావఁగలిగినతఁడు. రుక్మా. ౫.
౫౫. (త్రస్తరింపఁడుగదా. అపమద్రి)

3. అభిఘరించు.

మ...పాత్రంబుల, నునరభేన్వాజ్యము త్రస్తరిం
పఁ దొడఁగెడ దూర్వాఁకుర్రాగ్రంబులక.

హర. ౬. ౧౧౭.

త్రస్తరులాడు. స. క్రి. ($\sqrt{\text{త్రస్తరి}^1}$) పరిహాసము
లాడు.

ఉ. వచ్చినవెద్దరెడ్డి సుగవాసివి మే లిపుడైన
నీడకుక, వచ్చితె యంచు బావ యనునావి
నిఁ ద్రస్తరులాడి...కుక. ౨. ౪౪౩.

త్రస్తరులుసే(చే)యు. స. క్రి. ($\sqrt{\text{త్రస్తరి}^1}$)
పరిహాసముచేయు.

గీ. రుక్మిణీసత్యభామ లిరువురు గదిసి, తాళ
వృంతంబు లిడుచుఁ ద్రస్తరులుసేయ. జై.
భా. 3. ౫౧.

ఇట్లే: త్రస్తరు లొనర్చు.

నీ. తపసియమేఖిలాతళతళల్ గటితటిం దరు
ణార్కరుచులఁ ద్రస్తరులొనర్చు. ధర్మ. ౧.
౧౭. (ఇటు ఔపమ్యవ్యతీతకము.)

త్రస్నువు. సం. విణ. (ఉ) భయశీలుఁడు.

త్రస్యత్. సం. శత్ర. భయపడుచున్న.

త్రస్సు. (చి.ని.శ.ర-సం. త్రస్సా.) వి. వేదాధ్య
యనముచేయునపుడు నోటినుండి రాలెడుతుంప
ర, బ్రహ్మబిందువు; వేదశాస్త్రవాదమున నోటి
నుండి రాలెడుతుంపర.

నీ. బ్రహ్మబిందువు మీఱుఁ ద్రస్సు యనంగను
...ఆం. భా. ౨. ౧౭౫. (త్రస్సు-వ్రాత
ప్రతి, వ్రా. పా.)

నీ. భ్రమరనాదముపేరఁ గొమరుఁ డధ్యయనిం
చుతటి రాలి నెఱసినత్రస్సు లనఁగ. గీ. తరు
ణపద్మకాలపత్రములఁ బొలిచె, దొలఁకు

ని ర్తలసలిలబిందువ్రజంబు. చంద్రా. ౪. 3౬.

(శ. ర, చి.ని.పా. త్రస్సు. ముద్రి. పా.)

మ. తురియక ద్రస్సులు కన్పిమల్ ముడివడం
గోలాహలం బొప్పఁగా ... తనువుల్ చెమ
ర్పఁదమగె లొప్పొంగఁ బోరాడఁగె. శ్రీ
రం. మా. ౬. ౨౪.

త్రాచు. వి. పడఁగలయొకజాతిత్రారసర్పము, నా
గుఁబాము.

నీ...నాగుఁబా మనఁ ద్రాఁచన ఫణి దనర్చు.
ఆం. భా. ౧. ౧౮౭.

గీ. నాఁటిమాట లుల్లంబున నాఁటి యుండ, నొ
వ్వుతోఁ దఱి వేచి నేఁ డివ్విధమునఁ, బఱిచె
భీముండు నొప్పింపఁబడినత్రాచు, పాము పగ
సాటి తెగటార్చుభంగి గృష్ణ. భార. శ్రీ.
౨. ౬౧.

నీ. స్థుటిలమణుల్ మీఱ శాంత మై శ్వేత మై
నట్టిత్రాచుక్కటి చుట్టి యుండు. ఆము.
౪. ౧౧౯.

త్రాచుకూన=త్రాచుపాముపిల్ల.

నీ. అప్పసం బెడయనికుప్పసం బూడిచి కొఱ
తఁ ద్రోచినత్రాచుకూన యనఁగ. రా. వి.
౪. ౧౧౯.

త్రాగు(వు)=తాగు. స. క్రి. ౧. (జలాదులను)
పానముచేయు.

నీ. చక్రవాకములకుఁ జల్లఁగా మందు ద్రాగిం
చినచంద్రంపుగిన్నె యనఁగ. ఉ. హరి.
3. ౮౬.

ఉ...సలిలంబు దప్పి వోఁ, ద్రాగినవారి కింపగు
నెతెన్నును దియ్యఁదనంబు వాసనా, యోగ
ముఁ గల్గె నేని విహగోత్తమ నిర్తలవారిపూ
రముల్. నైష. ౨. ౮౧.

౨. కబళించు, మ్రింగు; భక్షించు, తిను.

గీ...ఉగ్రువైనతె వోయె దకట లగ్న, మేలు మే

లెంభమీ లెంతమీలఁ ద్రాగు. కు. సం. ౪.
౪౨౨.

సీ. గతి మ్రచ్చిలఁగ వేచుగాలిఁ ద్రావఁగఁ బాము
నిడినకై వడిఁ గాలికడియ మమర. చారి.
౪. ౩౬.

౩. పీల్చు.

క. గంజాయి త్రాగి తురకల, సంజాతులఁ గూడి
కల్లు చవిగొన్నావా, లంజెలకొడుకా యెక్క
డఁ, గుంజరయూధంబు దోమకుత్తుకఁ జొ
చ్చెక్. (చాటువు.)

(వ్యవ, వాడు చుట్ట త్రాగుచున్నాడు.)

జ: త్రాగుడు, త్రావించు.

త్రాగు(వు)డు. వి. (త్రాగు) త్రాగుట, పానము.

చ... చిట్టకంపుఁద్రాగుడుఁ గని సన్నల న్నుగిరి
కొందఱుపాంథుఁ బ్రచాప్రపాలికల్. ఆము.

౨. ౫౯.

చ. తన చెలులిండ్లయం దదవత్రావుడు త్రావుడు
నింటి కెన్నఁడుం, జనక... పాండు. ౩. ౧౯.

రెంటఁద్రావుడుదిండి=ఏనిక తిండి, సింహము.

క. బలమునకంబెను బ్రజ్ఞ, బల మెక్కుడు గా
దె బుద్ధిబలమునఁ బేర, చ్చలమునఁ గైదువు
వెలిగాఁ, దలద్రుంతుం జెండి రెంటఁద్రావుడు
దిండికై. వేం. పంచ. ౧. ౩౪౯.

త్రాటిమాల. వి. (త్రాడు + మాల) జందెములు
ధరించినమాలడు. (శివభక్తి కీర్తిని ద్విజునిగూర్చి
వాడఁబడినదూషణవచనము.)

ద్వి. చెరలుచు గోహత్య చేసినయూర, మాలల
యీత్రాటిమాలలపచ్చి, మాలలమాటలు వో
లునే వినఁగ. బస. పు. ౭. ౪౧ పం.

ద్వి. పురహరార్చితునకు ము న్నెత్తుకేలు, ధర
నెత్తఁ గూడునే త్రాటిమాలలకు. బస. పు.
౭. ౭౭౨ పం.

త్రాడు=తాడు. వి. బె. ౧. రజ్జువు, పాశము.

క. వెడతలఁపు లుడిగి సంధికి, నొడఁబడు మిది
లెస్స దీని కొడఁబడమి గడుం, జెడుతెరు
విప్పటిపదనుక, గడవఁబడుట ద్రాటఁ దప్పు
కరణియమమ్మ. భార. కర. ౩. ౨౩౩.
(త్రాటఁదప్పు=త్రాటినుండి దూడ తప్పుట.)

సీ. పసిడిగాజులు పైకి వెనఁ ద్రోచి నునుదీఁ
గఁ దెమలించు నురిత్రాడు నెమకురణి. ను
నుచ. ౩. ౩౧. ఆము. ౬. ౪౦.

ద్వి. త్రాడును బామును రజతంబు శుక్తి, చూడి
కిఁ గొరడును జోరుండు దెలియ, కున్న...
పండితా. దీక్షా. ౫౨ పా.

౨. దారము, తంతువు.

ఉ. నూదిపిండిత్రాటిక్రియఁ జొచ్చినచోటు
లు సాచ్చు... విక్ర. ౨. ౭౨.

సీ. మందులముడిత్రాట మలఁచి వేసినసిగపొల్పు
గానఁగనినిబామిడికంబు. దళా. ౧. ౨౬౦.

౩. యజ్ఞోపవీతము, జందెము. (చూ. త్రాటిమాల)

౪. మంగళనూత్రము, పుస్తెబొందు.

గీ. జోటి పోయినరేయిని శోభనంబు, వచ్చి పెం
డిలియాడితి విచ్చ మెచ్చి, నిన్నఁ గట్టిన
నీత్రాడు నేలఁ బొరల, నిచటఁ బొరలంకఁ
గారణ మేమి చెపును. కేయూర. ౨. ౨౩.

గీ. నేటి కీపాటి నీవు నాత్రాటిమహిమ, నింటి
కేతేరఁ జల్లఁగాఁ గంటి... శుక. ౨. ౪౪.

సీ. భయపలాయితునకుఁ బ్రతిశుక్రభయ మేల
త్రాడుఁ దెంపఁగ ముహూర్తంబు లేల. రా
మలిం. ౬౦.

గీ. పంచవదనునికనుజేవురించెనేని, త త ణమునం
ద తమయాండ్రత్రాళ్లు తెగవె. కాశీ. ౭. ౬౦.

౫. కిరణము, రక్తి.

గీ. నిడుపుద్రాళ్లుని బయల నెప్పుడుఁ దిరుగు
చుఁ, బొసఁగ ముప్పొద్దు మువ్వేసములఁ జె
లఁగుచు, వెలఁగు లెండఁ గాంచుచు నల
రునిర్ల, వేటకాఁ డప్పు డెంతయుఁ దేట

మీ. ఆ. అచ్చ. రా. అయో. ౪౨. (నూ
ర్యపక్షమున- కిరణములు. వేటకానిపక్షము
న- రజ్జువులు.)

ముకుందాడు=పక్షపులు లొంగుటకై ముక్కు కు
ట్టి గ్రుచ్చుతాడు.

ఆ...ముకుందాడు, గాలు గ్రువ్వనేల గనుల
నాభ. భార. ఉద్యో. ౩. ౨౨౦.

జ: త్రాటిమాల, త్రాడుదాలుపు, త్రాడువడు.

త్రాడుదాలుపు. వి. (త్రాడు + తాలుపు) పాశ
ధరుడు, వరుణుడు.

గీ. త్రాడుదాలుపుచెలి వైడిమేడమీద, గొండ్లి
సలుపుచు ననుగులఁ గూడి చల్లులాడు
బద్గండిపాడు లన నలరి యపుడు, చదలఁ
గొదలేక సంజకంబాయ లమరె. అచ్చ.రా.
అయో. ౧౩.

గీ. త్రాడుదాలుపు మేలిరతనమల్ గొని తెచ్చు
...అచ్చ.రా. సుం. ౪౧.

త్రాడువడు. అ. క్రి. (త్రాడు + పడు) ౧. త్రాడుగు,
రజ్జుత్వము పొందు. ౨. నిస్సత్త్వమగు.

గీ. పాథోధివల్లభుపాశవల్లిమతల్లి దర్పంబు దిగఁ
ద్రావి త్రాడువడియె. భీమ. ౪. ౧౦౭.
(రెంటికి నిదియే యుదాహరణము.)

త్రాణ. వి. (సం. ద్రవిణమ్) ౧. బలము, శక్తి.
౨. త్రాణ ల్దప్పి త్వగసిమాత్రు లగుచుకొ దై
న్యంబు నొందక...వి. పు. ౨. ౧౫౬.

క. రాణింపఁ బల్కి తనపని, జా నైకొనుఁ గొ
లుచు సంతపపుడటే దొలంగుం, ద్రాణ చెడఁ
గవుడుమానిసి, నానై మెఱుంగ బచ్చుగాఁగ
నరపతికిఁ దగుకొ. ఆము. ౪. ౨౬౯.

ఉ...మొలత్రాడని గట్టినట్టివా, రెత్తిరి త్రాణకొ
ల్లిఁ బరు వెక్కడి వేడుక లంచు...కుక. ౨.
౧౪.

౨. జాగరూకత, మెలకువ.

గీ. భువనసంహారానాకాంక్షఁ బుష్పధన్వి, పా
న్ము మెట్టియ నె త్తమిపూవునడుమఁ, త్రాణమై
డాచె ననఁగఁ గట్టాణిము త్రియంపుముంగర
విలసిల్లె నబ్జముభిక్తి. సుద. ౫. ౧౪౪.

త్రాణము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) ౧. త్రాతము,
రక్షితము, కావఁబడినది. ౨. రక్షించునది.
(అ. ఈ. అ) రక్షణసాధనము. (తనుత్రాణము=
మైమలుపు, దేహమును గాపాడుసాధనము. శిర
స్త్రాణము=బొమిడికము. ఉదరత్రాణము=నాగో
దరి. జంఘాత్రాణము=మంఘణము. బాహుత్రా
ణము=బాహులము. అంగుళిత్రాణము=గోధ-ఇవి
శరీరావయవరక్షకసాధనవిశేషములు.) వి. అ.
న. ౧. రక్షణము, కాపు. ౨. త్రాయమాణాలత,
కలుఁగానుగుళి.

త్రాణీయము. సం=త్రాతవ్యము.

త్రాత. సం. విణ. (బు. త్రి. బు) రక్షకుడు,
కాచువాడు.

త్రాతము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) రక్షితము, కా
వఁబడినది. వి. అ. న. రక్షణము, కాపు.

త్రాతవ్యము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) రక్షింపఁద
గినది.

త్రాపుషము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) త్రపువు
చేత-సీసముచేతగాని తగరముచేతగాని-చేయఁ
బడినది.

త్రాయంతి. సం. వి. ఈ. త్రి. కలుఁగానుగుళి.

త్రాయకుడు. సం. విణ. (అ. యికా. అ)=త్రాత.

త్రాయమాణ. సం. వి. ఆ. త్రి. కలుఁగానుగుళి.

త్రాయమాణము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) ౧.
రక్షించుచున్నది. ౨. రక్షింపఁబడుచున్నది,
కావఁబడుచుండునది.

త్రావి(గి)ంచే స. క్రి. (√త్రావు) కోరించు,
త్రాగఁజేయు.

క...తడయక యబ్బుది శుక్ర ద్రావించి రొగి
గి. భార. ఆది. 3. ౧౧౪.

త్రాసకుఁడు. సం. విణ. (అ. సి.కా. అ) ౧. భయ
పడువాఁడు. ౨. భయపెట్టువాఁడు.

త్రాసనము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) వెఱపించు
నది. (అ. ఈ. అ) భయపెట్టుటకు సాధన మై
నది. వి. అ. న. వెఱపించుట.

త్రాసము. సం. వి. అ. పుం. ౧. భయము, వెఱ
పు. ౨. భయపెట్టుట. 3. మణిదోష భేదము.
పీ. పగిలినగతి లేఖ పై నున్న ద్రాసంబు కలహ
మెప్పుడు దానఁ గలుగుచుండు. రత్న. ౧౪ప.

త్రాసయత్. సం. శత్ర. భయపెట్టుచున్న.

త్రాసితము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) వెఱపింపఁ
బడినది, భయపెట్టఁబడినది.

త్రాసు=తరాసు. వి. తూఁచెడుసాధనము, తుల.
పీ...అక్షణసత్తులు ధర్మపరులను నెనఘాసు
రులను నీవు, ద్రాసులుంబోనిచి త్రంబులతో
డుతఁ బ్రజవివాదములెడఁ బక్ష ముడిగి. భా
ర. శాం. ౨. 3౭౫.

గీ...పుష్పశరఁడు త్రాసునఁ దూచి, ప్రియము
తోడఁ బంచిపెట్టినట్లు. విక్ర. ౪. ౧౮౩.
ఆం. భా. ౨. 3౦౦.

జ: త్రాసునాయము.

త్రాసునాయము. వి. (√త్రాసు) తూనికవలన
వచ్చులాభము.

వ. స్వస్తిశ్రీ మ స్తహామండలేశ్వరకాకతియ్యరు
ద్ర దేవమహారాజులకు ధర్మార్థముగాను
బచ్చునారెపపెట్టి ఈపూరిఅల్లాడనాథునికి
అమదోపడికి త్రాసు నాయమువల్లన ఇచ్చినది
నెలకు గ. ౧. ఈపూరిశాసనము. ౧౨౦౦.

వ. శ్రీమ స్తహామండలేశ్వరకాకతియ్యరు ద్ర దేవమ
హారాజులకు ధర్మారంబు గాను బచ్చునారప

పెట్టిశ్రీకాళేశ్వరశ్రీమహాదేవరకు ఓగిరాన
కు త్రాసునాయమువల్ల నెలకు మాడలెఖ గ
౧ ఇచ్చె. ౧౨౦౦. గు. జి. ఈపూరిశాసనము.

త్రాస్యమానము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) భయ
పెట్టఁబడుచున్నది.

త్రి

త్రి. సం. విణ. (ఇ) మూఁడు. (ఇదిలెనుఁగునవృ
త్తియందు పూర్వావయవముగానే యుపయుక్త
మగును. ఉదా:- త్రితయము, త్రిజగము, మొ.)

త్రింశకము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) త్రింశ
శ్రీతము, ముప్పదికి కొనఁబడినది.

త్రింశత్రము. సం. వి. అ. న. ముప్పదింటినమూ
హము.

త్రింశత్రమము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ) ముప్ప
దవది.

త్రింశత్తు. సం. విణ. (త్). ముప్పది. వి. త్.
స్త్రీ. ముప్పదిసంఖ్య.

త్రింశత్పత్తము. సం. వి. అ. న- ముప్పది-తే
కులు కలది-కుముదము, తెల్లకలువళ్ళి.

త్రింశము. సం= త్రింశత్రమము.

త్రిక. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. (మూఁడుకణ్ణులతో ఏర్ప
ఱుపఁబడినది) నూతిగిరక.

త్రికంటకము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) మూఁడు
ముండ్లు కలది. వి. అ. పుం. ౧. ములుజెముడుళ్ళి.
౨. గోతురకము, పెద్దపల్లెరుళ్ళి. 3. లఘుగర్గ
మనుచుత్స్యవిశేషము.

త్రికకుత్తు. సం. వి. ద్. పుం - మూఁడుశిఖరము
లు, కలది- త్రి కూటపర్వతము.

త్రికకుదము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) ౧. మూఁ
డుశిఖరములు, కలది. (పర్వతము) ౨. మూఁడుమూఁ
పురములు కలది.

త్రికటము. సం. వి. అ. పుం. గోమరవృక్షము, ఏనుగుపల్లెరుళ్ళి.

త్రికటుకము. సం. వి. అ. న. సాంటిపిప్పలిమిరి యాలు.

త్రికటుపు. సం. వి. ఉ. న. = త్రికటుకము.

త్రికము. సం. వి. అ. న. గ. మూటిసమూహము. ౨. మూడుదారులు కలయుచోటు. ౩. పృష్ఠవంశాధోభాగము, ముడ్డిపూస. ౪. త్రిఫల, కరకతాడియుసిరికలు. ౫. త్రికటుకము. ౬. త్రిమదము, ముస్తాచిత్రకవిడంగములు. పుం. గోమరకము, వెద్దపల్లెరుళ్ళి.

త్రికరణములు. సం. వి. అ. న. బ. మనోవాక్కాయములు.

త్రికరణశుద్ధి. సం. వి. ఇ. స్త్రీ. మనోవాక్కాయములస్వచ్ఛత.

చ. త్రికరణశుద్ధి నచ్యుతునిశ్రీరఘునాథస్వపాలువైఖరిక, సకలమహీసురావలికి సత్రము లెప్పుడుఁ బెట్ట లేడకా, యొకదొర... విజ. వి. పీఠి. ౨౪.

త్రికర్తుడు. సం. వి. న్. పుం. యజనాదిషట్కర్తములలో యజనము అధ్యయనము దానము ఆసు మూడుముఖ్యకర్తములు ఆచరించువాడు- బ్రాహ్మణుడు, మొ.

త్రికాస్తి. సం. వి. ఇ. న. = త్రిక్కటి.

త్రికూటము. సం. వి. అ. పుం. లంకలోనియొకానొకపర్వతము.

త్రికూటలవణము. సం. వి. అ. న. ద్రోణీలవణము, ఒకవిధ మగుఉప్పు.

త్రికూర్చకము. సం. వి. అ. న. (వైద్య)మూడు వాదరలు గలకత్తి. (వాచ)

త్రికేతువు. సం. వి. ఉ. పుం. శుకము, చిలుక (కే. ని)

త్రికోణాఫలము. సం. వి. అ. న. శృంగాటకము, పరికెగడ్డ.

త్రికోణము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) మూడుకోణములుగలది. వి. అ. న. గ. (త్తే. త్రగణితము) త్రిభుజత్తే. త్రము. ౨. (జ్యోతి) లగ్నమునకు పంచమనవమస్థానములు. ౩. మోక్షము. ౪. (మంత్ర) యంత్రభేదము. ౫. ఆండుగుటి. చంద్ర. వి. ౨. ౫౩, ౫౪. (ఈయరము తెనుగుననే కలదు.)

త్రిక్క¹ = తిక్క. వి. (త. తిరుహల్) ఉన్నాదము, పిచ్చి.

నీ... త్రిక్క యనంగ... వెట్టి యనంగ నుమాద మనంగ నున్నాదనంజ. ఆం. భా. గ. ౧౩౬.

జ: త్రిక్క తెవులు.

త్రిక్క² = తిక్క. అవ్య. దు. (√త్రిక్కు) వినార్చము.

గీ... త్రిక్కనన దక్క నన వినార్చముగనురా జిల్లు... ఆం. భా. ౩. ౬౯.

త్రిక్కటి = తిక్కటి. వి. (సం. త్రికాస్తి) ఆయుధ విశేషము. (శ. ర).

౨. (బల్లు పలకలు మొ. ఉంచుటకు అనువగు నట్లు) మూడుకట్టలతో చేసినచట్టము.

గీ. కోలదాపున దిక్కటి గూడియున్న, గచ్చు నేసినచిత్రంపుడైపలక, వ్రాసినారదె చూడరా వైశ్యరాజ, శీలబ్రహ్మదీపీరనాసీర చరిత. క్రి. దా. ౧౨౧.

త్రిక్క తెవులు. వి. (√త్రిక్క¹) గోరొగవిశేషము. (చి. ని)

త్రిక్కు = తిక్క. అ. క్రి. గ. మిగులు, శేషించు. క. తెగ దీర్చక తగ నార్చక, తెగటార్చక కడ మ గొంత దిక్కగ నున్నె, జగతీత య ప్ప నన్నియు, బగయును గడుఁ బెరుగు

గీడు వాటిల్లుఁ దుదిక. భార. శాం. 3.
౨౭౬.

ఉ...లక్షణండు ను, గ్రీవుడు వాయునందనుఁ
డుఁ ద్రిక్కినవారును గారవించిరి...భా.
రా. యు. ౭౨౩.

సీ. నిఖిలరాజ్యంబులు నీక యిచ్చినవాడే దేహ
త్రయము నాకుఁ ద్రిక్కి యున్నది...మా
ర్క. గ. ౧౭౦. శివ. సా. ౯౯.

౨. చిత్కువెట్టు, బాధించు. (చూ. వి.)

వి. చిత్కు, బాధ.

ఉ. ఒక్కఁడు దెచ్చుకొండ తల నుండఁగ మీఁ
దన యెత్తికొంచు నొం, డొక్కఁడు నింగికి
న్నెగసి యుర్వి చలింపఁగ దాటి క్రందు
నం, ద్రిత్కులు వెట్టి నొల్లఁ జనరే యని
క్రమ్మఁ బాటి వాడు నే, తొక్కనగంబు
పూని...భా. రా. యు. ౨౬౬.

ఉ. గ్రక్కునఁ చల్లిదండుల నకల్పచిత్తులఁ
బెద్దలక మఁతే, దిక్కును లేనివారిఁ బలుత్తి
క్కులఁ బెట్టుచుఁ బాఱఁచోలితిక. భాగ.
౬. ౧౩౭.

చ. చెఱగొని పోయి యాత్మపురి జేర్చి దశాన
నుఁ చేసరేగి గీ, డ్వఱచినసీతఁ దెచ్చుకొని
భావజుత్రిక్కుల కొగ్గి యెగ్గు సి, గ్గఱుఁగక
కూడినాఁ డినకులేశ్వరుడు...ఉ. రా. ౬.
౨౧౦.

జ: త్రిక్క³.

త్రిక్షారము. సం. వి. అ. న. సర్వకయవటంక
ణము లనుమూడుక్షారములు.

త్రిక్షురము. సం. వి. అ. పుం. కోకిలాక్షము,
ములుగొలిమిడిశి.

త్రిఖిట్టి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. ఖట్వాత్రయము,
మూడుమంచములు.

త్రిగంభీరుడు. సం. వి. అ. పుం. స్వరము

సత్త్వము నాభియును గంభీరముగా నున్నపుడ
పొడు. (అట్లుండుట శుభలక్షణము.)

త్రిగణము. సం. వి. అ. న. త్రివర్గము, ధర్మ
కామము లనుమూఁటిసమూహము.

త్రిగర్త. సం. వి. ఆ. శ్రీ. గ. — మూడు ద్వార
ములున్నయోని కలది — కాముకి. ౨. ఘృహరిక.
(మే.ని)

త్రిగర్తము. సం. వి. అ. పుం. జాలంధరదేశము.

త్రిగుణ. సం. వి. ఆ. శ్రీ. (నేదాంత) ప్రకృతి
మాయ.

త్రిగుణము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) గ. మూ.
డుగుణములు గలది. ౨. మూడు దారములుగలది.
౩. మూడు రెట్లు కలది. వి. అ. న. (సాంఖ్య)
— సామ్యావస్థనుపొందిన సత్త్వరజస్తమోగుణము
లుకలది — ప్రధానము.

త్రిగుణాకృతము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) ము
హ్తాను దున్నినది. (పాలము.)

త్రిగుణి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. విల్వము, మారేడుశి.
(వా.చ.)

త్రిగుణితము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) మూడిం
తలు చేయబడినది, మూడు రెట్లు చేయబడినది;
మూడుసంఖ్యచే గుణింపబడినది.

త్రిచతురములు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) మూఁ
డుగాని నాలుగుగాని.

ఉదా:- త్రిచతురదినములు = మూడు నాలుగుదిన
ములు. త్రిచతురపదములు = మూడు నాలుగు
అడుగులు.

త్రిచత్వారింశత్తమము. సం. విణ = త్రిచత్వారిం
శము.

త్రిచత్వారింశత్తు. సం. విణ. (త్) నలువది మూఁ
డవది. వి. త్. శ్రీ. నలువదిమూడు. (ఇది

తెలుగున ప్రాయశ్చముగా సమాసపూర్వపదముగా నుండును.)

త్రిచత్వారింశము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ) నలువదిమూడవది.

త్రిజగత్తు. సం. వి. త్. న. మూడులోకములు, స్వర్గమర్త్యపాతాలములు.

త్రిజగము. సం. = త్రిజగత్తు - (సమాహారార్థవివక్ష లేనపుడు 'దికస్మింభ్యై సంజ్ఞాయాం, అనుమాత్రముచే కర్తృధారయసమాసము.)

(గరుత్మంతుడు.) చ. త్రిజగములున్ వెలుంగ నలి దెచ్చె సుధారసపూర్ణ భాండమున్. భార. ఆను. గ. ౨౬౦.

త్రిజట. సం. వి. ఆ. త్రి. నీరతు ఆశోకవనమందు కావలియున్నయొకరాక్షసి. (ఈమె విభీషణుని కూతురు.)

త్రిజాతము. సం. వి. ఆ. న. దాల్చివి ఏలకి ఆకుపత్రి అను మూడు వస్తువులు సమభాగములుగా చేసినగుంధిద్రవ్యము.

త్రిణత. సం. వి. ఆ. త్రి. - మూడుచోట్ల వంపుగలది - ధనువు, విల్లు. (త్రి. ని).

త్రిణయనుడు. సం. వి. అ. పుం-మూడునేత్రములు కలవాడు - ఈశ్వరుడు, ముక్కంటి.

క. త్రిణయనునిరాణివాసము, నణిమాద్యైశ్వర్య వితరణామరతరువుక, మణికర్ణిక ముక్తి వధూ, మణికర్ణిక దలఁచు దపసి మానస వీధిక. కాశీ. ౨. ౧౫౦.

క. ఫణిభూషణుండు వాపీ, ప్రణతిశ్లాఘాపరం పరల నొనరింపక, త్రిణయనునిదక్షిణశ్చ త్రి, మణికర్ణిక మిట్టి సరసిమధ్యమునఁ బడెక. కాశీ. ౫. ౨౩.

త్రిణేత్రుడు = త్రినేత్రుడు (వాచ)

త్రితయము. సం. వి. అ. న. మూడింటిసమానము.

త్రితయి. సం. వి. ఈ. త్రి. త్రితయము, మూడింటిసమానము.

త్రిదండము. సం. వి. అ. న. గ. మూడుదండములు, మూడుకోలలు, సన్నాసి ధరించుటకై కలిపి కట్టినమూడుకట్టలు. ౨. మనోదండము వాగ్దండము కర్తదండము అను మూడుదండములు. పుం. త్రిదండసన్నాసము; మనోదండము, వాగ్దండము కర్తదండము అను మూడుదండములుగల సన్నాసాశ్రమము.

త్రిదండి. సం. వి. త్. పుం. గ. ముక్కోలను - ఏకదండముగా గట్టిన మూడుదండములను - తాల్చుసన్నాసి. ౨. మనోదండవాగ్దండకర్తదండము లను మూడుదండములు గల సన్నాసి.

త్రిదళ. సం. వి. ఆ. త్రి. గోధాపది, చెప్పతట్టి. (వాచ.)

త్రిదళము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) మూడుదళములు కలది. వి. అ. పుం. చిల్వము, మారేడు.

త్రిదళిక. సం. వి. ఆ. త్రి. చర్మకష. సంబరేను.

త్రిదళగోపము. సం. వి. అ. పుం. ఇంద్రగోపము, ఆరుద్రపురుగు.

త్రిదళమంజరి. సం. వి. ఈ. త్రి. - దేవతాప్రియమగువెన్ను కలది - తులసి.

త్రిదశాంకుశము. సం. వి. అ. పుం. వజ్రాయుధము.

త్రిదశాయుధము. సం. వి. అ. న. గ. వజ్రాయుధము. ౨. ఇంద్రధనుస్సు.

త్రిదశాలయము. సం. వి. అ. పుం. గ. స్వర్గము ౨. మేరువు.

ఇట్లే. త్రిదశావాసము, మొ.

త్రిదశాహారము. సం. వి. అ. పుం. చేల్చుబువ్వ, అమృతము.

త్రిదశుఁడు. సం. వి. అ. పుం. త్రిదశపరిమాణ
వయస్సు కలవాఁడు, ఎప్పుడును ముప్పదియేండ్ల
వయస్సున నుండువాఁడు, బాల్యకామారయావన
వార్ధకము లను నాల్గుదశలలో మూడవదశయందే
యుండువాఁడు, వృద్ధియుపరిణామావస్థలు లేక
జన్మస్తావినాశము లనుమూడవస్థలుమాత్రమే
గలవాఁడు—వేల్పు, దేవత.

త్రిదినస్పృక్కు. సం. వి. శ్. పుం. త్రి. మూఁ
డదినములను స్పృశించినతిథి.

త్రిదివ. సం. వి. ఆ. త్రి. గ. ఒకానొకయేలు.
అ. ఏలకీ శ్.

త్రిదివము. సం. వి. అ. పుం. గ. (మూడవలో
కము) స్వర్గము. అ. ఆకాశము. న. సుఖము.

త్రిదివేశుఁడు. సం. వి. అ. పుం. త్రిదశుఁడు,
వేల్పు.

త్రిదివోద్భవ. సం. వి. ఆ. త్రి. గ. గంగ.
అ. పెద్దఏలకీ శ్. (రా. ని.)

త్రిదివౌకసుఁడు. సం. వి. న. పుం. వేల్పు,
దేవత.

త్రిదోషము. సం. వి. అ. న. వాతపితృశ్లేష్మజ
ము లగుమూడు దోషములు; ఆదోషములవల
నఁ గలుగురోగవిశేషము.

త్రిద్యస్పృక్కు. సం.=త్రిదినస్పృక్కు.

త్రిధాముఁడు. సం. వి. న్. పుం.—మూడుధా
మములు (భూరాదిలోకములుగాని సత్త్వాదితే
జములుగాని) కలవాఁడు—గ. శివుఁడు. అ. వి
ష్ణువు. క. అగ్ని. ర. వ్యాసుఁడు. గ. యముఁ
డు. (విల్యము.)

త్రిధార. సం. వి. ఆ. త్రి. గంగ.

త్రిధారస్నుహి. సం. వి. ఈ. త్రి. స్నుహి
శేదము, ఒకజాతిశైవముశ్. (రా. ని.)

త్రినయనుఁడు. సం=త్రిణయనుఁడు. విణ. (అ.
ఆ. అ.) మూడునేత్రములు కలవాఁడు.

త్రినవతము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ) తొంబది
మూడవది.

త్రినవతి. సం. విణ. (ఇ) తొంబదిమూడు పరి
మాణము గలది. వి. ఇ. త్రి. తొంబదిమూడు.

త్రినవతితమము. సం=త్రినవతము.

త్రినేత్రుఁడు. సం. వి. అ. పుం. ముక్కంటి,
శివుఁడు.

(ఇట్లే: త్రిలోచనుఁడు, మొ.)

త్రిపంచాశత్తమము. సం=త్రిపంచాశము.

త్రిపంచాశత్తు. సం. వి. త్. త్రి. ఏబదిమూడు.

త్రిపంచాశము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ) ఏబది
మూడవది.

త్రిపక్షి. సం. వి. ఈ. త్రి. త్రైపక్షికశ్రాద్ధము.
(మే. ని.)

త్రిపతాకము. సం. వి. అ. పుం. అభినయహస్త
విశేషము. (బాటనవేరిని వంచి చూపుడుస్త్రీ
లిమొదటఁ గూర్చి యుంగరపువ్రేలిని వంచి కడ
మవ్రేళ్లను జూచి పట్టినది.) న. పతాకాకార
ముగలమూడువస్తులు గలనొసలు. (వాచ.)

త్రిపత్రకము. సం. వి. అ. పుం. పలాశము,
మోదుగుశ్. న. తులసీకుండబిల్వపత్రములుమూఁ
డు. (వాచ.)

త్రిపత్రము. సం. వి. అ. పుం. బిల్వము, మారేడుశ్.

త్రిపథగ. సం. వి. ఆ. త్రి. ముయ్యేలు, గం
గానది.

(ఇట్లే: త్రిమార్గగ, మొ.)

త్రిపథము. సం. వి. అ. న. గ. మూడుమార్గ
ములు. అ. మూడుమార్గములు కలియుచోటు.

త్రిపద. సం. వి. ఆ. త్రి. మూడుపాదములు గల
ఋక్కు.

త్రిపదము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ) మూడు
కాళ్లు గలది. వి. అ. న. ముక్కాలిపీట. (ఆ. ని.)

త్రిపది. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. గ. ఏనుగు కాలిక
గట్టుతాడు. (వై. ని.) ౧. గోధాపది, చెప్పు
తట్టచెట్టు. ౩. మూడు పాదములు గలబుట్టు.

త్రిపదిక. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. ముక్కాలిపీట.
(విలయము.)

త్రిపరి. సం. అవ్య. ఇ న. అక్ష క్రిడావిశేషము.
(పంచిక యనుద్యుతమును విదుశ్లాకలతోగా
ని విదుపాచికలతోగాని ఆడుదురు. ఇం దైదిం
టిలోను రెండు బోరగిలగాను లేక వెల్లకిల
గాను తక్కినవి తద్విపరీతముగాను పడును.)

త్రిపర్ణము. సం. వి. ఆ. పుం. కింశుకము, మో
దుగు క్రి.

త్రిపర్ణి. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. గ. వనకార్పాసి,
అడవిప్రతిక. ౧. సాలపర్ణి, ముయ్యాకుపాన్నక.
౩. మూడు ఆకుల మొత్తము.

త్రిపాతి. సం. వి. క్. పుం. వేదమున పదక్రమసం
హితానామగ్రంథములు పఠించువాడు. (వాచ)

త్రిపాత్తు. సం. విణ. (ద. ద్, పశీ. ద్) గ. మూ
డుకాళ్లు గలది. ౧. మూడుపాళ్లు గలది, ము
ప్పాతికపాలు గలది. వి. ద్. పుం. గ. పరమే
శ్వరుడు. ౨. విష్ణువు, వామనమూర్తి.

త్రిపాదిక. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. హంసపది క్రి.

త్రిపుండ్రము. సం. వి. అ. న. నొసట బూది
లోనగువానితో అడ్డముగా పెట్టినమూడురే
ఖలు.

త్రిపుట. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. గ. త్రివృత్తు, తె
గడక. ౧. సన్నవీలకి క్రి. ౩. మల్లెక. ౪. కర్ణ
సోఘటక. (వాచ)

త్రిపుటము. సం. వి. అ. పుం. గ. బాణము.

౧. ఒకవిధ మగు సెనగలు. ౩. (సంగీ) ఒక
తాళము. (ఏదక్షరములకాలము కలది.) ౪. తీర
ము, దరి. ౫. గోశురము, పల్లెరు క్రి.

త్రిపుటి. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. గ. తెగడక. ౧.
ఆముదపుడెట్టు.

త్రిపుటీఫలము. సం. వి. అ. పుం. ఆముదపు
డెట్టు. (కల్ప)

త్రిపురము. సం. వి. అ. న. గ. పురత్రయము. ౧.
మయనిచేత నిర్దిష్టబడినమూడుపురములు.

త్రిపురాంతకుడు. సం. వి. అ. పుం. శివుడు.
(ఇతనికి త్రిపురాసురసంహారసమయమున తేరు
భూమి. చక్రములు సూర్యచంద్రులు. గుఱ్ఱ
ములు వేదములు. చాపము మేరువు. నారి శేఖర
డు. బాణము విష్ణువు.)

(ఇట్లే: త్రిపురదహనుడు, త్రిపురహరుడు,
మొ.)

త్రిపురుషము. సం. విణ. (అ. ఆ. ఈ. అ) - ముగ్గు
రు పురుషులపరిమాణము కలది, మూడునిలువుల
యెత్తు కలది - గోడ నుయ్యి, మొ. వి. అ. న. ము
గ్గురుపురుషులు, మూడుతరములవారు. (తం
డ్ర, తాత, ముత్తాత.)

త్రిపుష. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. కృష్ణ. త్రివృత్తు, నల్ల
తెగడక.

త్రిప్పట. (√ త్రిప్ప.) వి. గ. త్రిప్పడు, తిరు
గుడు.

గీ. పాపతరిత్రాటక ద్రచ్చునిర్బంధమునకు, నో
ర్చి త్రిప్పట నొందినయత్తముండు. రాజ.
చ. ౧. ౪౩.

౧. పర్యటనము, సంచారము, త్రిమట.
క. ఇటువలె వేదకియూ దమత్రిప్పట గురు
విరహితులమంత్రపఠనం బెట్టుల, ట్టుటమట
మై పోజొచ్చినన, గటకటపడి యొక్కొక

పుడు కపు లడియాసక. రామా. ౬. ౬౪.

సీ. త్రిపుట త్రిపుట తిరుగుడు తిరుగు నాఁ
బర్యటనాఖ్య యై పరగు చుండు. ఆం.భా.
౨. ౧౭౪.

త్రిపుటపుబల్ల. వి. (త్రిపుటము + బల్ల) బాల
క్రీడావిశేషము.

వ...వినోదంబునకు బేతాలబాలికలు త్రిపు
త్రిపుటంపుబల్లలచందంబునఁదల్లగడవైరక్త
పగావర్తంబుల బిరబిరం దిరుగువచిత్రతప
త్రంబుల...వరాహ. ౫. ౩౮.

త్రిపుటము = త్రిపుట.
(చూ. త్రిపుటపుబల్ల.)
జ: త్రిపుటపుబల్ల.

త్రిపురి. విణ. (త. తిరిబవక — త్రిపు + అరి^౩)
త్రిపురి, తిరిగెడుస్వభావము గలవాఁడు. (శ.ర)
త్రిప్పియాడు. స. క్రి. (త్రిప్పి + ఆడు - స్పార్శ
మున) త్రిపు.

ఆ. ఎత్తి త్రిప్పియాడి యిలతోడ వ్రేసి పా,
దములఁ జదుపఁ జూచి దారుణాస్త్రతతు
లు నిగుడఁ బవనతనయశిఖండిసా,త్యకులు
సాల్వఁ దాఁకి రతిరయమున. భార. శల్య.
౧. ౩౧౭.

త్రిపు. స. క్రి. (√తిరుగు) ౧. (రాట్నము గద,
మొ.) తిరుగఁజేయు.

మ...ఉరుస్వంబు లెసఁగంగాఁ ద్రిపురాట్నం
పుగుం,డ్రలు నా...ఆము. ౪. ౧౫౨.

సీ...గదాదండంబు బిరబిరఁ ద్రిప్పి యాసురవ
రేణ్యు,కిరిని వైచిన ...దశా. ౨. ౪౨౭.

చ. కుచిముఖిమాట యొం డరసి చూడఁగ నెం
తయు నాసపాటొన,ర్చుచు మదిఁ ద్రిపు
చున్నయది...ప్రభా. ౩. ౪.

౨. కదల్చు, చలింపఁజేయు.

మ. ప్రతియింటం గలరమ్యకాంతలు సమీరాధూ
తనీలాత్పలా,కృతులం గన్నులు ద్రిపు నే

రురు...గంధ. ౧౩౮.

౩. సంచరింపఁజేయు, పర్యటనము చేయించు.
ఉ.పిఁ డిఁక నెన్ని దేశములవెంబడి ద్రిపునో
యేమి చేయను,న్నాడొకొ ... కుక. ౩.
౫౭౭.

౪. విసరు, వీచు.

ఉ...త్రిప్పె లతాంగి యొర్తు లా,మజ్జకతాల
వృంతము...నైమ. ౨. ౧౪౦.

౫. ప్రక్కకు తిరుగఁజేయు, సాచీకరించు.

సీ. వడిఁ గుక్క లంటంగ వచ్చిన మెడఁ ద్రిప్పి
ఘురురించుచు బయల్ కొమ్ముఁ జిమ్ము. మను
చ. ౪. ౪౨.

సీ.హరిగృహవసరశంభాకరనకుఁ ద్రిపుకడగం
టిజిగి ప్రజఁ గాఁడిపాట. ఆము. ౧.౫౯.

౬. మరల్చు, నివృత్తముచేయు; పోఁగొట్టు.

ఉ. ముప్పిరిగొన్న వేడ్క నరమోహినిపై నెల
కొన్నచూపులం, ద్రిప్పఁగ లేక యీమదవ
తీరమణీయతస్రాపున స్వరం, డప్పరమేశపద్మ
నయనాంబుజగర్భలనైన వ్రేలిడిం,ద్రిప్పలఁ
బెట్టు నంచు వినుతించి మదిం దిలకించి వెం
డియుక. విక్ర. ౫. ౧౮౨.

సీ...ఆ త్రియతనువును మగుడ నావింటిబల్లి
బరిభవించి త్రిప్పఁ. ఆ. గలఁడె భీముడైన
బలభేదిసుతుఁడైన, నితరుఁడైన వీరుఁ డెవ్వఁ
డైన. రాఘవ. ౩. ౧౧౯.

వి. ౧. తిరుగుడుపలుచుట; తిరుగుడు.

ద్వి. అప్పారివేంద్రుండు నమాయమృగము, త్రి
ప్పల నడవులఁ ద్రిపురి యలసి. ద్వి. హరి
శ్చ. పూ. ౭౨౦ పం.

క...ప్ర, జ్ఞానరహితుండు గామా,ధీనతమెయిఁ
గ ర్తసమితి త్రిపునఁ జిట్కుక. భార.శాం.
౫. ౩౨౬.

చ. అనితరత్వ త్వశీలు రగునట్టిమహాత్ములు మాయ
చేయు త్రిపునఁ బడి పోక భక్తియుతభూత

దయాకలితాంతరంగు లై. నృసిం. ౫. ౧౮౨.

చ. నెలతలు కంఠదఘ్ను మగునీర విహార మొ
నర్పనిల్చినం, గొలను తదాననస్సురణఁ గ్రొత్త
మెటుంగు వహించెఁ బెక్కుత్రిప్పలఁ బడి
యొక్కచంద్రుని నపూర్వముగాఁ గను పొం
త యంచు నా, జలనిధి నెంచి లీల బహు
చంద్రులఁ దా నొనరించెనో యనక. విక్ర. ౫. ౪౮.

౨. నుడి, జలావర్తము.

ఉ. ఆలలిత స్థితాస్య... దృష్టిరస ప్రవాహ మం,
దోలిన పర్వి వెల్లిగొని... మంచి... చారుఁ
ద్రిప్పలఁ బెట్టె మనోజుఁడుబ్బుఁగాక. మ.
సం. ౫. ౫౧౩.

౩. సాచీకరణము, ప్రక్కకు త్రిప్పట.

నీ. మోము త్రిప్పలు బొమ్ముడి తొమ్మతాటిం
పు రానిజంకెన కావరంపుఁబొవరు. శుక.
౨. ౪౩౩.

ఉ. పాటలు మోము త్రిప్పలును బైఁ దిమిరించు
ట లోరచూపులుక, మాటలు ముద్దుజంకెన
లు మవ్యపునవులు గోటిచిమ్ములుక. హంస.
౩. ౭౬.

౪. బాధ, కష్టము, శ్రమ; చిక్కు.

గీ. ఆంఘ్రితలములుఁ గుచములు నాననంబుఁ,
గచభరంబును ని ట్లున్నరుచిరమూర్తి యను
పమానభోగములకు నాస్పదంబు, కాదె యీ
త్రిప్ప లేటికిఁ గమలవదన. భార. విరా.
౨. ౫౨.

క... నలపుత్రిప్పలఁ బడు లే, నెటుగ నె...
దశకు. ౩. ౧౩౬. విక్ర. ౫. ౧౮౨.

౫. నియోగము.

చ... నా, కను మది వారి కెట్లటుల కుత్సిత
మయ్యె విధాత త్రిప్పనక. భార. శల్య.
౧. ౩౬.

త్రిప్పకొను. అ. క్రి. (త్రిప్ప + కొను.) శ్రమ
నొందు.

గీ. ఊర్ధ్వలోకనివాసులయల్లములును, నధికభ
యమోహవివశంబు లయ్యె ననిన, నల్పధా
రుణి నాధపైన్యములు గలగి, త్రిప్పకొని
తల్లడిల్లుట పెప్ప నేల. హరి. ఉ. ౨. ౨౪.

త్రిప్పకొలుపు(ల్పు). స. క్రి. (√త్రిప్పకొను)
౧. నివృత్తముచేయు, మరల్పు; పోగొట్టు.

నీ. కటచినచెవిగూబగరు నూడి గం డెండి
బెళక నైఁ బడి త్రిప్పకొలిపె గున్న. కకు.
౪. ౭౭.

నీ. అల్లన యూదెడనప్ప డక్కొమ్మవాలెఱ
తావి ధైర్యంబు ద్రిప్పకొలుప. భార. ఆమ.
౧. ౪౮.

౨. కలతపెట్టు, తోభపెట్టు.

చ. అనవుడు నక్కమారుఁడు న్ని యాంగనఁ గ
న్గొనువేడ్క త్రిప్ప కొల్చిన ధృతిపొందు
వాసి మది బేర్చిన ప్రేమము సిగ్గు ను త్తరించి
న విసయావనస్రుఁ డయి చేతులు మోడ్చుచు
మాయతన్విసై, నను దయఁ జూపవే భుజగ
నాయక నాకు వెస న్నదాలనక. మార్క.
౩. ౮౮.

చ... ఇల్లెఱంగు నా, హృదయముఁ ద్రిప్పకొల్పె
నని యెల్లవిధంబుల నొత్తియాడినక. దశ
కు. ౧౦. ౧౫౭.

త్రిప్పడు = త్రిప్ప. వి. (√త్రిప్ప) త్రిప్పట.

నీ. ఒకచేత నెలుఁ గొంట నొకకొండగొఱియ
గా నొకఁడు త్రిప్పెడి త్రిప్ప డొజపు మిగి
లె. కకు. ౪. ౯౩.

క. మీసలు మెలిపెట్టుచుఁ గడు, రోసములు
గ్రమ్మకొనఁ బురోభాగము లం, దాస లద్రువ
కేక లిడుచు, డూసి నకత్తులను ద్రిప్పడులు
గుడుసువడక. ప్రబంధ. ౭౮౯.

వ...కొండబూరుగుమానిచేవకొండల త్రిప్పడు
లను...ప్రబంధ. 2౮.

త్రిప్పడుగొను. అ. క్రి. (త్రిప్పడు + కొను.)
పరిభ్రమించు, తిరుగు.

ఉ. ఎప్పడు చూతు శంకరుని నెప్పడు గాం
తు హరుణ జటాటంక, త్రిప్పడుగొన్న
నిరరనదీమణి నెప్పడుమేనిచాయలం, గప్పిన
చంద్రభూషణవికాసము లానుదుః జిత్రవృ
త్తిలో, నెప్పడు నాతపంబు ఫలియించునో
కోరిక లెప్ప డెబ్బనో. శేష. ౪. ౨౦౯.

త్రిప్పడుత్రాడు = తిరుగుడుత్రాడు. వి. (త్రిప్ప
డు + త్రాడు) పడులను బట్టుకొనొకనేటసాధ
నము.

ద్వి. తెగనీలిమబ్బులు త్రిప్పడుత్రాడు. ద్వి.
సల. 3. ౧౨3 పా.

త్రిప్పడుపుడుక. వి. (√ త్రిప్పడు) - రాట్నమును
త్రిప్పటకు సాధనము గానుండెట్లు - రాట్నము
యొక్క ఒకానొకతనయవము.

క. వడిదారము చెవులుం ద్రొక్కుడుపలకయు
దిండు కదురు గుంజలునుం ద్రొక్కుడుజాప్తు
యునుం ద్రిప్పడుపుడుకయునుం గలుగు
రాట్నములు నైకొనుచున్. శుక. ౨. ౪౧౯.

త్రిప్పత్రాడు. వి. (√ త్రిప్ప) తరిత్రాడు, మంథ
రజ్జవు. (శ. ర)

త్రిప్పలాడు. అ. క్రి. (త్రిప్పలు + ఆడు) తిరు
గులాడు, తిరుగు.

చ. గదిమిన నావధూటి కలగంబడ కాత్త
భయంబు లేక భూమినివిజృంభింప దీపవన
మేషము బట్టుకపోవఁ ద్రాడు చేవదలిన
నేగ వచ్చి మనవాసము జొచ్చుక చిక్క
కుండిన్, బడపడి తల్పు మూసికొని పల్ల
లుమేషము త్రిప్పలాడెడిన్. హంస. ౫.
౨౪3.

త్రిప్రస్థము. సం. వి. అ. పుం. - మేధకపో
లనే త్రిము లనుమాడు సానములనుండి స్రవించు
మదము కలది - మదపుటేనుగు.

త్రిఫల. సం. వి. అ. స్త్రీ. - మూడుఫలములు -
కరక తాడి యుసిరికలు.

శ్లో. ఏకాహారీతకీ యోజ్యా ద్వౌచ యోజ్యా వి
భీతకా, త్రిణి చామలకాన్యాహుస్త్రీసై
షా ప్రక్షిప్తా. (రా. ని.)

త్రిబీజము. సం. వి. అ. పుం. శ్యామాకము,
చామకీ.

త్రిభండి. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. త్రివస్తు, తెగడకీ.

త్రిభద్రము. సం. వి. అ. న. - దంతతాలింగనము
రసము లనుమాటించుదును శుభము కలది - సు
రతము, మరుకేళి. (త్రి. ని.)

త్రిభాగము. సం. వి. అ. పుం. తృతీయభాగము,
మూడవభాగము. సం. కు. సం. ౫. ౫౭.

త్రిభుజము. సం. వి. అ. న. (గణిత) - మూడు
కొనలు గలది - (తే. త్రివిశేషము.)

త్రిభువనము. సం. వి. అ. న. ముల్లోకములు.

త్రిభువనాంకుశము సం. వి. అ. న. అంకుశ
రూప మగుముద్ర గలకొలపాత్ర.

వ...నిత్యపడి త్రిభువనాంకుశమునం బోయంగ
లనే మా గ. దా. శా. ౪. ౧౦౧౦.

త్రిమధురము. సం. వి. అ. న. పాలు తేనె
చక్కెర అనెడిమూడుపదార్థములు. (చక్కెర
తేనె నెయ్యి అని కొందఱు.)

త్రిమధువు. సం. వి. ఉ. న. త్రిమధురము.

త్రిమార్గ. సం. వి. అ. స్త్రీ. గంగ. (వై. ని.)

త్రిముని. సం. అవ్య. ఇ. న. గ. (వ్యాకిరణప్రవర్త
కులగు) ముగ్గురుమునులు, పాణినికాత్యాయన
పతంజలులు. ౨-ప్రవర్తకు లగుముగ్గురు మునులు

కలది-వాక్యకరణము.

త్రిమృట. వి. (1/త్రిమృరు) ౧. త్రిమృట, పర్యట
నము; తిరుగుడు, పరివర్తనము.

చ. వలనదు రోయఁ బాండవుల వా రొకయూ
జట లేని త్రిమృట, బల మఱి వన్యసత్వ
ములపాల్పడి చచ్చినచోటఁ బూరియు, నొ
లవదె...భార.విరా. 3. ౯౫, మా. ౧౬౮.

క. యుగముల త్రిమృటఁ గాలం, బగ జేయం బై
చనంగ నఖిలజనంబు, జగ తీవర పరివృ
త్తం, బగుచుండు సముద్భవతీయంబుల నో
లిక. చారి. ఉ. ౯. ౬౨.

౨. నడవడి, ప్రవర్తనము.

గీ. జ్ఞానవైరాగ్యనిష్ఠల త్పైతలమున, వన్నె
కక్కినయోభక్తవర్గ నీదు, తరుణి కొఱగా
ని త్రిమృటఁ దిరుగఁజొచ్చె, జక్కఁగాఁ
దీర్చు మనుటయుఁ జాగి మ్రొక్కి. చెన్న.
3. 32౪.

3. కాయకన్దము.

ఉ. ఆలలితాంగి చాలఁ దడవచ్చట నప్తయి
నుండి సాహసో, ద్వేలత సంతఁ జేరి కడుఁ
ద్రిమృటచే శ్రమ మొందినారు గాఁబోలును
బోదునా నిదురఁబోయెదరే యని...కళా.
౪. ౧౦౯.

౪. విపత్తు, అపద.

క. విగు వెడలి నీల యూడిన, నగచరుబీజంబు
లిటుక నానొప్పిఁ గడక, వెగడొంది మొ
జలు పెట్టుచు, దెగియెక మర్కటము దాని
త్రిమృట పింట. నా. పంచ. ౧. ౯౨.

త్రిమృటకాఁడు. విణ. (త్రిమృట + కాఁడు) త్రిమృ
రి, మిక్కిలి తిరుగువాఁడు.

క...అర్ధరథం దా, ధృతవర్తుడు పిన్ననాఁడు
త్రిమృటకాఁడై, మతిహీనత శస్త్రాస్త్ర, ప్రతతి
పరిశ్రమము లేక పాలసుఁ డగుట. భార.

ఉద్యో. ౪. ౨౬౩.

త్రిమృరి. విణ. (1/త్రిమృరు) ౧-మిక్కిలి తిరుగు
వాఁడు-త్రిమృరిఁడు; దుష్టుఁడు.

(క్షమమాటలు.) ఉ... అధ్వరక్రియా, దేవతప
శ్శుశుల్ చెఱుపఁ ద్రిమృరు త్రిమృరిఁ గన్న
లక వృథా, పాపకీలము ల్నిగుడుపాతకి సే
ననిఁ గిట్టి...వధింతుఁ గ్రధునిక. ప్రబోధ.
౪. ౨౫.

ఉ. తెల్లమి గాఁగ గంధవహ ద్రిమరి వెట
యెఱుంగక జనుల్. ఇందు. ౪. ౫౭.

౨. (యథేష్ఠమగా) ప్రవర్తించువాఁడు; ప్రవర్తిం
చునది, తిరుగుబోతు.

పంచచామరము. ఇసీయిసీ మొగంబు నూడకెల్ల
వెల్వరించినక, వెన న్విసింగి పోవు సిగ్గు
వీసమంత లేదు నీ, దెసం బసల్ ఘటించె
దేర త్రిమరి... విప్ర. ౪. ౫౯.

ఉ. అమృతచెల్ల నేను వెలయాలనో త్రిమరి నై
పురంబునం, ద్రిమరఁ జూచెనో...శుక. ౨.
౨౧౭. ('ద్రిమరి' శ. ర. పా)

త్రిమృరిఁడు. విణ. (త్రిమృరి + ఈఁడు—స్వార్థ
మున) త్రిమరి, తిరుగుబోతు.

ఉ. తున్నెద ద్రిమరిఁడు పయి దోచుపిశంగిమ
ప దినినిశం, కమ్మ...వసు. 3. ౧3౮.

త్రిమృరు. అ. క్రి. ౧. సంచరించు, తిరుగు, పర్య
టించు.

ఉ. దేవమనుష్యులొకములఁ ద్రిమృరుచుక విపు
లప్రతాపనం, భావితక క్తిశౌర్యలు...భార.
ఆది. ౧. ౧౦౬.

చ. దినము దినంబుఁ దప్ప కిటు ద్రిమరి చాలఁగ
భిక్ష యెత్తి...కాశీ. 2. ౧౭౬.

చ...కడువేడ్క యొనర్చుగ బంతి యాడ నె,
మిని గనకంపుఁగోల నడిమింటనె త్రిమరఁ
దారి కొట్టుచుక. ప్రభా. ౨. ౨౯.

౧. మెలగు, ప్రసరించు.

ఉ. ఆనరనాథుఁ డిట్లనియె ... తురంగశాలల
నెల్లను ముఖ్యుడవై తేదీయనా, నానియత
ప్రకారకరణంబులఁ ద్రిమరుచున్నవారి ము,
న్నె నెటు లట్లు నీ వరసె యిచ్చమెయిఁ
బనిగొమ్ము నెమ్మితోక. భార. విరా. ౧.
౨౭౨.

ఉ. ఇన్ని దినంబులు ననవతు లిందఱలోపల సత్వ
భామక, నన్నలఁ ద్రిమరు న్నరి వశంవదుడై
యన విందు...పారి. ౧. ౬౫.

౩. వర్తించు, ఉంచు.

క...మనుజవతుల కా,యక్కజ మగువి శ్వేత్వ
రు, దృక్కిలలఁ గమరిపోక ద్రిమరు వశమే.
కావ్యా. ౧. ౧౦౦.

స. క్రి. చుట్టించు, వలగొను.

క. అనవరతము విధియొగంబున నేఁ ద్రిమరుచు
నమరభూధరము ... భార. ౩. ౨౩.

ఉ. దేవగణేశ యీతఱును త్రిమరి వత్తుఁ ద్రివి
ష్టపంబులక. భార. ఆది. ౨. ౧౧౪.

జ: త్రిమట, త్రిమటకాడు, త్రిమరి, త్రిమ
రీడు.

త్రియామ. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. ౧ - మూడు
యామములు గలది- రాత్రి. (రాత్రి మొదటి
జాములో సగమును కడపటిజాములో సగమును
చేపాకాలములుగాన పగటివంటివి యగుచున్నవి.
అందుచే రాత్రి మూడుజాములు గలదిగాఁ జె
ప్పబడెను.) ౨. పసుపు. ౩. నీలి. ౪. యము
నానది. (వాచ.)

త్రియామకము. సం. వి. ఆ. న. పాపము.
(కల్ప).

త్రియూహము. సం. వి. ఆ. పుం. కపిలవర్ణము
గలగుఱ్ఱము. (వై. ని).

త్రిరాత్రము. సం. వి. ఆ. పుం. (మూడురా
త్రులు జరుగు) యజ్ఞధేదము. న. ౧. మూడు
రాత్రులు. ౨. మూడురాత్రులతోఁ గూడిన
మూడుదినములు.

త్రిరేఖము. సం. వి. ఆ. పుం. శంఖము.

త్రిలవణము. సం. వి. ఆ. న. సైంధవవిడరుచ
కము లను మూడులవణములు.

త్రిలింగము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) (వ్యాక)
మూడులింగములు గలది. వి. ఆ. పుం. తెలుఁ
గుదేశము. (శ్రీశైలదక్షారామకాశేశ్వరము లను
మూడులింగస్థానములనడుమ నుండుదేశము.)

త్రిలింగి. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. మూడులింగములు,
స్త్రీపుంసపుంసకలింగములు.

త్రిలోకములు. సం. వి. ఆ. న. బ. మూడులోక
ములు, స్వర్గచు ర్వపాతాళములు. ('దిక్సంఖ్యసం
జాయామ్' అనుమాత్రముచే కర్తధారయ సమా
సము.)

క...నాక కాదీ, త్రిలోకముల కధికుఁ జూచి
తిమి యొకయెఱువక. భార. ఆది. ౫. ౨౩౯.

త్రిలోకి. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. మూడులోకముల
సమూహము.

త్రిలోచనుఁడు. సం. వి. ఆ. పుం- మూడు
కన్నులు కలవాడు- ముక్కంటి, శివుడు.

త్రిలోహకము. సం. వి. ఆ. న. మూడులోహ
ములు. (బంగారు, వెండి, రాగి.)

త్రివటించే. సం. స. క్రి. మూడు సమభాగము
లుగాఁ జేయు.

వ. అంతం దనుసంతాపంబు వాప నోపక పరమే
శ్వరుడాపు చిత్రించి చూచిననైన నూఱుట

యగునో యని చిత్రసాధనంబులు గొని
పలక ఘట్టించి మెలుం గిడి త్రివటించి
...సలక్షణంబుగాఁ జిత్రించి...కు. సం.
౫. ౫౯౭.

త్రివత్సము. సం. వి. అ. పుం. మూడేండ్లవయ
స్సు గలగిత్త, మూడేండ్లకోడెదూడ. (వాచ.)

త్రివర్గము. సం. వి. అ. పుం. గ. ధర్మారకామ
ములు ౨. సత్త్వరజస్తమోగుణములు. ౩. సితి
వృద్ధిక్షయములు ౪. త్రికటుకము, సాంఘిపిప్పలి
మిరియాలు. ౫. త్రిఫల, కరక తాడి యుసి
రికలు.

త్రివర్ణకము. సం. వి. అ. న. గ. బ్రహ్మక్షత్ర
వైశ్యవర్ణములు. ౨. శ్యామరక్తపీతము లనుమూఁ
డురంగులు. ౩. గోఘరము, పల్లెరుళ్ళి. ౪.
త్రిఫలక. ౫. త్రికటువుళ్ళి.

త్రివిక్రముఁడు. సం. వి. అ. పుం. మూడులో
కములను మూడడుగులచే ఆక్రమించినవామన
రూపుఁ డగువిష్ణువు.

త్రివిష్టపము. సం. వి. అ. న. తృతీయలోకము-
వేల్పుఁ బ్రోలు, స్వర్గము.

త్రివృత్త. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. తెగడక.

త్రివృత్త. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. త్రివృత్తు, తెగడక.

త్రివృత్తము. సం. వి. అ. పుం. మాక్తికమణి
దోవము, ముత్యపుదోవము.

సీ. పారలు వై మూఁ డున్న సరయఁ ద్రివృత్తం
బు ఘననీలవర్ణంబు కాకపాణి. రత్న. ౫౦.

త్రివృత్తు. సం. విణ. (త్) గ. త్రిగుణితము,
ముమ్మడి, మూడురెట్లుయినది. వి. త్. పుం.
గ. యజ్ఞము. ౨. జన్మిదము. ౩. మూడుపేటల
మొలనూలు. స్త్రీ. తెగడక.

త్రివృత్పర్ణి. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. హిలమోచిక,
నీలిరంగుపువ్వులు గలసరస్వతియాకుళ్ళి.

త్రివేణి సం. వి. ఈ. స్త్రీ. ప్రయాగసమీప
మున నున్నయొకపుణ్యక్షేత్రము. (ఇటగంగ
యమునతోను అంతర్వాహిని యగుసరస్వతి
తోను గలియుచున్నది.)

త్రివేల. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. త్రివృత్తు, తెగడక.

త్రిశంకువు. సం. వి. ఉ. పుం. గ. ఒకానొక
మార్గవంశపురాజు, హరిశ్చంద్రునితండ్రి. ౨.
చాతకము. ౩. పిల్లి. ౪. మిడుత. ౫. మిడుఁ
గులుంబుర్వు. ౬. గరుత్తతుండు (వై. కే. ని.)

త్రిశతము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) మున్నూలు
గలది. వి. అ. న. నూటమూడు.

త్రిశాఖవత్తము. సం. వి. అ. పుం. - మూడు
కొనలుగలఆకులు గలది-బిల్వము, మారేడుక.

త్రిశిఖము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. మూడు
శిఖలు కలది. ౨. మూడుకొనలు గలది. వి. అ.
న. గ. త్రిశూలము. ౨. కిరీటము. ౩. ఒకా
నొకశిరోభూషణము. (కే. ని.) పుం. బిల్వము,
మారేడుక.

త్రిశిరుఁడు. సం. వి. న్. పుం. గ. రామాయణ
కథయందలియొకరాక్షసుఁడు. ౨. కుబేరుఁడు.
(వాచ)

త్రిశీర్షకము. సం. త్రిశూలము.

త్రిశుద్ధి. సం. వి. ఇ. స్త్రీ. త్రికరణశుద్ధి.
ఉ. హాటకగర్భరాణి నిను నాకటికిం గొని
పోయి యల్లకర్ణాటకిరాటకీచకులకవ్వుఁ ద్రి
శుద్ధిగ నమ్ము భారతీ. (పోతన చాటువు.)

త్రిశూలము. సం. వి. అ. న. ఆయుధవిశేషము,
ముమ్మనవాలు.

త్రిశూలి. సం. వి. న్. పుం. ముమ్మనవాలు
దాల్పు, శివుఁడు.

త్రిశింగము. సం. విణ. (అ. ఆ. ఈ. అ) మూడు

శృంగములు గలది. వి. అ. పుం. త్రికూటపర్వ
తము.

త్రిశృంగి. సం. వి. న్. పుం. రోహితము, ఎఱ
చేప.

త్రిషవణము. సం. వి. అ. న. గ. మూడు సవన
ములు. (ప్రాశస్త్యవనము, మాధ్యందినసవనము,
సాయంసవనము.) ౨. మూడుకాలములు, ప్రా
తర్షధ్యాన్న సాయాన్నములు. ఉదా: త్రిష
వణన్నము.

త్రిషష్టి. సం. విణ. (ఇ). అఱువదిమూడు. వి.
ఇ. శ్రీ. అఱువది మూటియందుండు సంఖ్య.

త్రిష్టుప్స. సం. వి. భ్. శ్రీ. పదునొకండవ
ఛందస్సు.

త్రిసంధ్యము. సం. వి. అ. న. పూర్వాహ్లామధ్యా
హ్న సాయాహ్నములు, మూడుసంధ్యాకాలము
లు.

త్రిసప్తము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ) డెబ్బది
మూడవది.

త్రిసప్తతి. సం=త్రయస్సప్తతి.

త్రిసప్తతితమము. సం=త్రిసప్తతము.

త్రిసమము. సం. వి. అ. న. గ. మూడుసంవత్స
రములు. ౨. (వైద్య) సమభాగము లగుకరక
సాటిబెల్లములు కలిపినపదార్థము.

త్రిసరము. సం. వి. అ. పుం. కృశరము, మినుప
పప్పు నువ్వుపప్పు బియ్యము కలిపి వండినపులగ
ము.

త్రిసీత్యము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) మూడు
సార్లు దున్నినది. (పొలము)

త్రిసుగంధి. సం. వి. ఇ. న=త్రిభాతము.

త్రిసూత్రము. సం. వి. అ. న. బ్రహ్మసూత్రము,
యజ్ఞోపవీతము. పుం. వైదూర్యవిశేషము.

(శ. ర.)

త్రిస్థలి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. గ. మూడుస్థలము
లు. ౨. కాశీగయాప్రయాగములు.

త్రిస్తోత్రస్సు. సం. వి. న్. శ్రీ. గంగానది.

త్రిహల్యము. సం=త్రిసీత్యము.

త్రిహాయణి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. మూడేండ్ల
వెయ్యి.

త్రిహాయనము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) మూ
డేండ్లవయస్సుగలది. (కాల, మొ.)

త్రు

త్రుంగు. అ. క్రి. (త. నొలుంగు) గ. తునుకలగు,
ఖండములగు.

ద్వి. చనుదేర నుద్దండచండకాండముల, గనల
కారాముఁ డాగదఁ ద్రుంగ నేసి. రం. రా.
ఆర. ౧౬౬ పా. ౨౧ పం.

మ. తురగస్యందనవారణప్రకరముల్ ద్రుంగ్
విజృంభించెదక. భార. ధృ. ౫. ౩౩౯.

చ. చినిగినచర్మముల్ దెగినచేతులు త్రుంగిన
కాళ్లుతూలుక్లేళ్లును...కార్తిక. ర. ౫౩ పా.
౨. పడు, రాలు.

క...సోమార్కప్రభ లడంగుఁ జుక్కలు ద్రుం
గుక. పె. శకుం. గ. ౨౪౦.

౩. ముగియు, సమాప్తమగు.

సీ. యుగము ద్రుంగెడునాడు జగములు వొలి
యించునంతకొమ్మార్తిపై నింత యగుచు.
భాగ. ౬. ౩౧౮.

౪. చచ్చు; నశించు.

కా. వానప్రస్థునిఁ జంపి యొక్కవడితో స్వ
ర్నాథుఁడుం ద్రుంగు ధా, త్రీనాథుం డన
నెంతవాడు...భా. రా. ఆయో. ౨౦౯.

చ. తొడిగినవైష్ణవాస్త్రమునఁ ద్రుంగితి పొత్తుని
హంసు నేసినం, బిడుగులపిండువోలె నతిభీక
రతం జనుదేర...ఉ. హరి. ౪. ౨౯౨.

క. పారపాచ్చెంబునఁ బలుమలు, విరిఁబోడుల
నెల్ల మిగుల వెలవెట్టుదు నీ, దొరతనము
ద్రుంగిపోవను, మరుఁడా నీచేతివిల్లు మంటం
గలయక. నీలా. 3. ౧2.

జ: త్రుంగుడు, త్రుంగుడువడు, త్రుంచు,
త్రుంపు, త్రుంపుడు.

త్రుంగుడు. వి. (√త్రుంగు) ౧. నాశము. (చూ.
త్రుంగుడువడు.) ౨. ప్రళయము.

నీ...వెలయుఁ ద్రుంగు దనంగఁ బ్రళయసంజ్ఞ.
ఆం. భా. ౧. ౯౮.

త్రుంగుడువడు. అ. క్రి. (త్రుంగుడు + పడు)
నశించు, పోవు.

నీ. తండ్రిసద్గుణసముదయము ద్రుంగుడువడ
మెలగు పుత్రుడు హీనుఁడు... మార్క.
౨. 3౪౦.

క. కామోపభోగసుఖములు, నేమాలును బురు
షుఁ డనుభవించుచు నున్నం, గామంబు
శాంతిఁ బొందదు, ధూమధ్వజుఁ డాజ్యవృ
ష్టిఁ ద్రుంగుడువడునే. భాగ. ౯. ౫౮౦.

త్రుంచు=తుంచు. స. క్రి. (√త్రుంగు) ౧. నశింప,
ఖండించు, ముక్కలుచేయు.

నీ. బాడిన నజినభంగిఁ గొన్నింటిఁ దుత్తునియ
లుగా బిట్టు త్రుంచి త్రుంచి. భార. విరా.
౫. 3౫.

మ. ఇది మీనం బగు నైన నేమి యనిచే నింతిం
తగాఁ ద్రుంతునో. దశా. ౧. ౨౯3.

గీ. అనిమిషారాతి వి లెత్త నగజ ద్రుంచె, శూల
మెత్తిన ఖండించె నీలవేణి. కాశి. ౬. ౨౪౫.

౨. ఉత్తరించు, చించు.

గీ. అలరరించి చతుర్విధాహారములను, దుష్టిచేసి
దుకూలముల్ ద్రుంచి ద్రుంచి, కట్ట నిచ్చిన
...ఉ. హరి. ౪. ౧౧౫.

3. భగ్నముచేయు, పోగొట్టు.

మ...హయంబువెంట నికఁ గూర్చి హస్తినా
పట్టనంబునకుం బోవఁగల్గె బంధువితతికై
బూజింపఁగాఁ గల్గె నందు నిజేశుం గలయం
గఁగల్గె ననఁ దోడ్తోఁ ద్రుంచి తయ్యాసలక.
జై. భా. 2. ౬౧.

౪. వధించు, చంపు; నశింపజేయు.

నీ...ఇతండు మహిశుల నుజ్జ్వలఁజ్జ త్రధర్మబు
నఁగాదె త్రుంచె, నవి పాప మే లగు...భా
ర. స్వ. ౧. 2.

ద్వి. ఆయుధిస్థిరఁడంత నాత్మీయజనుల, రోయ
క యనిలోనఁ ద్రుంచినపనికి. ద్వి. భాగ. ౧.
స్కం. (శ. ర.)

(పొండుడు) మ. నారదా...శాపాస్తుడ
నైననీకు నవమానం బేను జేయంగ నొల్ల
నిజేచ్ఛం జను మింక యాదవుల నెల్లం
ద్రుంచి మెచ్చించెదక. ఉ.హరి. 3. ౧౮.

త్రుంపు. వి. (√త్రుంచు) ౧. ఖండము, ముక్క.

గీ. త్రుంపు లైసచామరములుఁ దునుక లైన, తొడ
వును గల్గి సమర మత్కుగ్ర మయ్యె. జై.
భా. ౫. ౧౯౨.

౨. క్రేష్టవస్తువు.

క. త్రుంపులగని వగునీ పీ, సాం పెడనినపేద
మానిసులవెంటఁ గటా, దుంపలుఁ గూరలు
నములుచు, గంపలఁ బడి తిరుగ నేల కైకొ
ను మచ్చుక. అచ్చ. రా. ఆర. ౯౦.

త్రుంపుడు=త్రుంపు. వి. ఖండము, తునుక.
(శ. ర. ప్రా)

త్రుక్కు-¹. వి. త్రుక్కు, గర్వము.

గీ. త్రుక్కు కొవ్వు తిమురు త్రుక్కు మల్లరమ్మ,
పోతరం బేవు నా గర్వ మొప్పుచుండు. ఆం.
భా. ౧. ౧33.

ఉ...చంపిత దొంగిలి ము న్నదీయులకై, రక్కు
సుల న్నినుం బొదివి ప్రాణము గొందుఁ గడం

గి సాద వై, త్రు క్కిడియున్న బో విడు
వ...పాండు. గ. ౧౦౭.

త్రుకు-². వి. త్రు ప్పు, చిలుము, బోహమలము.

సీ. లోహమలాభిధ ల్వాల్వారుచుండును ద్రు
ప్పన చిలు మనఁ ద్రు క్కనంగ. ఆం. భా.
౨. ౨౦౦.

త్రుటనము. సం. వి. అ. న. తెగుట.

త్రుటి. సం. వి. ఇ. ఈ. త్రీ. ౧. తామరతేకు
నందు తీక్ష మగునూది దిగునంతటికాలము, కాల
పరిమాణభేదము. (లఘుత్వరచతురభాగాచ్చా
ణకాలము అని కొందఱు). ౨. లేశము, అల్పం
శము. ౩. సంశయము. ౪. చిట్టెలకిక్కి.

త్రుటితము. సం. విణ. (ఆ. ఆ. అ) తెగినది.

త్రుటై(ట్రియ)=తుట్టై. వి. సమూహము, గుంపు.
సీ. కడుదుర్లనిడుత్రు టైగతిఁ జొంగతోఁ బాం
డురత మించుకపిలకూర్చుంబువాని. ఆము.
౬. ౧౯. (వ్రాతప్రతిపా.)

జ: త్రుటైలుగట్టు.

త్రుటైలుగట్టు. అ. క్రి. (త్రు టైలు + కట్టు.)
గుమిగూడు, చుట్టువాలుకొను.

ఉ. మట్టిన బిట్టు మిట్టిపడి మాని సముత్థితుఁ
డయ్యె మేనికై, బెట్టినపుట్ట నెట్టివిసి బీట
లువాఱ శ్రవశృకుంతముల్, చట్టుప లెత్తి
ముందటికి సాగఁ దలంప జటాచ్చటాచ్చ
దిక, ద్రుటైలుగట్టి నిద్రిలుమరుద్భుగ ధీశకు
లంబు మేల్కనక. పాండు. గ. ౨౪౯.

త్రుప్పు. వి. ౧. అయోమలము, ఇనుపకిట్టము;
కాలువ్యము, మాలిన్యము. ఆం. భా. ౨. ౨౦౦.

తే...త్రుప్పు వోఁ దోమునీలంపుఁడునుక యనంగ.
పాండు. ౧. ౧౮౨.

గీ. అప్పటప్పటికిని జిహ్వత్రుప్పు డల్ల. మనుచ.
౨. ౧౧.

ఇట్లే; చెవిత్రుప్పు.

(వ్యవ) ఆగాయకుఁడు నాచెవిత్రుప్పు పోఁగొట్టి
నాడు.

౨. లేమి, దారిద్ర్యము.

తే. సత్కవులత్రుప్పు డుల్పు వసంతవేళ...నృ
సింహ, సార్వభౌమునిబిరు దైనసాళువంబు.
జై. భా. ౧. ౪౫. (చూ. ఉల్పు.)

జ: త్రుప్పుడు.

త్రుప్పుడు=త్రుప్పు.

(మాలిన్యము)

వ...మాటిమాటికి మానిసికాటు మరగి తెరువులు
గాచి కాచి డగ్గుతికపడం దినువెద్దపాలవ
లనం బుటపుటనై త్రుప్పుళ్లు డల్లి త్రుల్లిగం
తు లిడుగబ్బి బెబ్బులుల...మనుచ. ౪. ౩౭.

(నిసానిరపదార్థము)

చ...యు, త్రురుఁ డెడె తాను నూతుఁడు నుదగ్ర
త వచ్చుచు నున్నవాఁడు తే, త్రురగరథధ్వ
జాళి నొకత్రుప్పుడు రాలదు...భార. విరా.
గ. ౨౩౯.

(ఈక; రోమము, బొచ్చు.)

తే. సత్కవులత్రుప్పు డుల్పువసంతవేళ...నృ
సింహ, సార్వభౌమునిబిరు దైనసాళువంబు.
జై. భా. ౧. ౪౫. (చూ. ఉల్పు.)

సీ. రోమము బొచ్చునఁ ద్రుప్పుడు నా మిఱు
...ఆం. భా. ౨. ౧౪౬.

త్రుమ్మికి=తుమ్మికి. వి. తిందుకము, ఒకానొకచెట్టు.

వ...గూడిన చింతప్రానును సీమాఉ త్తరతఃత్రు
మ్మికిపోలగిరుసు సీమా! విశాన్యాం దిశి త్రుమ్మికి
యుఁబేల్లిపూడియు...ఫి. కా. శ. ౧౦౨౪.

త్రుమ్మ. వి. దుమ్మ, ధూళి.

గీ. దుమ్మ దువ్వ దుమారము త్రుమ్మ తుమరు,
దవ పదలు బుగ్గి నాగను దనరు ధూళి.
ఆం. భా. ౨. ౨౨౦.

త్రుగ్గింఁచు. అ. క్రి. (√త్రు) త్రు, ఎగి
పడు.

గీ. దోరతామాలదీపులు త్రుశ్శగింప...ఒక్క
తె సురటి విసరె. వరాహ. ౯. ౧౩౯.

త్రుగ్గింత=త్రుగ్గింత. వి. (√త్రుగ్గింఁచు.)గంతు;
ఎగసిపాటు, మిడిసిపాటు.

వ...ఉటజప్రమాణంబుల నేటిడింభంబులు సం
భ్రమంబున నక్కడక్కడ జాతి పరికొనుకా
మధేనూధన్యధారా సారంబులు చవిగొని
త్రుగ్గింత లిడ వానివెంబడిం బరువులిడుము
నిబాలికల...వాల్లీ. ౨. ౬౪.

గీ. కుంతలములత్రుగ్గింతలు సడలివఁ గెమ్మెవి
చుంబనక్రిడ కలయ. విక్ర. ౪. ౨౨౬.

(త్రుగ్గిమింత-వి. ని. పా)

గీ. దోర్తలలోచులు త్రుగ్గింతలు వెట్టఁ దివు
టమై దుఱుములు దిద్దుకొనుచు. హరిశ్చ. ౨. ౧౨౨.

త్రుగ్గట. వి. (√త్రుగ్గడు) క్రిడ, ఆట.

గీ. త్రుగ్గట గొండ్లి నాఁ దోచును గ్రీడాభ్య
యది మించఁ దగుఁ జెరలాట మనఁగ. ఆం.
భా. ౧. ౧౪౦.

త్రుగ్గింత=త్రుగ్గింత (√త్రుగ్గింఁచు.) గంతు.

గీ. తోరంపుఁజనుదోయి త్రుగ్గింతల నిడంగఁ
దగువోట్ల గుద్దంటఁ ద్రవ్విత్రవ్వ. కళా. ౪. ౯౬. (త్రుగ్గిమింత-వి. ని. వ్రాతప్రతి
పా.)

౨. గర్వము. (శ. ర)

త్రుగ్గిపడు. అ. క్రి. (త్రుగ్గి+పడు) ౧. (కోప
భయగర్వాదులచే) ఎగిరిపడు.

క. నీమాటకు దుర్యోధనుఁ, డామెయిఁ దాఁ
ద్రుగ్గిపడక యవుఁగా కని నాఁ, డేమేనిఁ
గొంత యక్కట, భూమి యొసఁగెనేని
యంతపుట్టదునుమ్మి. భార.శల్య. ౨. ౩౭౧.

గీ. ఎటు దేలునో యని యేవఱుచెలి త్రుగ్గిపడఁ
గ్రుంకి పాదంబు లాడియునదియు. ఉ. హ
రిశ్చ. ౩. ౩౯.

౨. మిక్కిలి కదలు.

గీ. బీదనరాలతోఁ బెరుగువాఁడుపులో బ
ల్ల నల్లడలందుఁ ద్రుగ్గిపడఁగ. శుక. ౩. ౩౦.

త్రుగ్గియా(ల్లా)డు. అ. క్రి. (త్రుగ్గి+అడు-
స్వాఠమున) ౧. ఎగిరిపడు, ఎగసిపడు.

గీ. వెలుచఁ దమదాయి యైనసంపెంగవిరిసి,
గెలిచె నని ముక్కు నిరుగడఁ గొలిచియుం
డి, త్రుగ్గియాడెడుతు మెదపిల లనఁగఁ, బొ
లుచు నెలఁతుకచూపులు చెలువ మమర.
యయా. ౪. ౩౭.

గీ. ఇరువంకలందున విరులతేనియఁ గ్రోలుదొరలు
మోదంబునఁ ద్రుగ్గియాడ. హరి. ఉ. ౬.
౫౮. (ఇట విజృంభించు అని భావము.)

౨. చిందులుత్రొక్కున ర్తనముచేయు.

గీ. బవనీలజవనికపాటల నిల్లాండ్ర రమణఁ ద్రు
గ్గిడించురంతుకతై. క్రీడా. ౧౨౯.

త్రుగ్గు. అ. క్రి. (త. తుగ్గు) ౧(ఉల్లాసాదులచే)
గంతులుచేయు, ఎగిరిపడు.

గీ. దుగ్ధపానంబులఁ ద్రుగ్గువెయ్యలనోరినురువులు
నితపుష్పవిరచనలుగ. హరి. ఉ. ౫. ౧౬౪.

వ...తీఁగపస గలపూఁదేనె లాని వెల్లుగం ద్రుగ్గు
గండుఁదు మెదలును...నీలా. ౩. ౧౦.

గీ. బిగువుఁబయ్యెదలోనఁ బిక్కటిలుచుఁ జాలఁ
దుగ్గుచన్నుల నొప్పుముల్లేపేరు. కళా. ౪.
౧౦౫.

౨. గర్వించు, మదించు; మత్తతోఁబ్రవరించు.
క...తుది నీవును దున్నువోదు త్రుగ్గుటును
గుమి. భార. శాం. ౪. ౩౯౮, ౩౯౯.

క. త్రుగ్గఁగ నేటికి నిలునిలు, మి ల్లికినఁ బండు
వగునె...కళా. ౩. ౧౯౦.

మ...సా, ఖ్యరైకెసితి నుండి కావరమునక గ
నాన కాపత్వరం, పర రాఁ ద్రుళ్లెదనే లయో
విధిఁ దరింప న్నితరంబే మహిత్. సారంగ.

౨. ౧౧౨.

సీ. ఓరి మూఢా దుశ్చారిత్ర నీత్రుళ్లుటయె
కాని బుద్ధి నేమియు నెఱుగవు. రాఘవ.
౪. ౮.

3. విజృంభించు.

చ...కుంభజాడు, బాలుని...కడుఁ బెద్ద జేయు
చుఁ బోగ డ్దకుఁ జొచ్చెనితండునొంపఁగఁ,
దలఁపఁడు వీనిఁ బాటనకుఁ దాఁగఁడు గూ
ర్పుట నెంత త్రుళ్లిక. భార. ద్రో. ౨. ౪౫.

౪. ఉప్పొంగు, సంతోషించు.

చ. స్ఫురదురుకాంతి నీ మొగముఁ బోలఁగనో
పక వందుచున్న చందురఁ డెదఁ బోలఁ
గంటి నని త్రుళ్లెడు నిపుడు నీమనఃక్రమం,
కరుహము వారితాళు జలకజలసంగత మైనఁ
జూచి నుం, దరి వల దేల యెడెచ్చ దని తత్సతి
నొక్కతి వల్లెఁ బెల్కుఁజె. కు. సం.
౮. ౧౪౯.

వి. ౧. ఎగిరిపడుట, ఎగసిపాటు.

క...తుమైద నీత్రుళ్లు పెద్దతుప్పలఁ బట్టక.
నీలా. 3. ౨౮. (త్రుళ్లు=గర్వము అని రెండవ
అర్థము.)

౨. గర్వము, మదము.

గీ...సాండుపాత్రుఁడతని సారథిఁ బడనేసి యం
తఁ బోక, తురగములఁ జంపి యాతనిత్రుళ్ల
డంచె. భార. భీష్మ. 3. ౨౩౧.

గీ. అట్టిరామునియందు నీయందుఁ గలుగు, దొడ్డు
కొంచెంబు రెంచుమా త్రుళ్లు సడలి. అచ్చ.
రా. సం. ౧౫౭. ఆం. భా. ౧. ౧౩౩.

జ: త్రుళ్లగించు, త్రుళ్లగింత, త్రుళ్లాట, త్రుళ్లింత,
త్రుళ్లిపడు, త్రుళ్లియాడు, త్రుళ్లుబోతు, త్రుళ్లు
మింత.

త్రుళ్లుఁబోతు. విణ. (త్రుళ్లు + పోతు) త్రుళ్లునట్టి
స్వభావము గలవాఁడు, మిడిసిపడువాఁడు; గర్వ
శీలుఁడు.

ఆ. త్రుళ్లుఁబోత నీవు తూలిపోఁ బలికిన, సారమే
మి తఱుఁగుఁ జక్రమునకు. ఉ. హరి. 3. ౧౭.

త్రుళ్లుపిండి. వి. స్ఫోటకము కనిపించినపుడు పోలే
రమ్మను ఉద్దేశించి కొట్టెడఁపిండి. (శ. ర. తుళ్లు
పిడి. త్రా.)

త్రుళ్లుమింత=త్రుళ్లగింత. ($\sqrt{\text{త్రుళ్లు}}$. ఈపదము
చి. ని, శ. ర. లు గ్రహించినవి. వ్రాతప్రతుల
లోఁగూడనిపదమే కలదు. దీనిస్థితినిచార్యము.)

సీ. త్రుళ్లుమింతలు వెట్టుతొడలదీపులతోన చను
దోయిమించులు చాకళింప. విక్ర. ౮. 3౯.

త్రున్ను. వి. నీళ్లు చిమ్మ బడునపు డగుధ్వని కను
కరణము.

ఉ. ఘట్టతేరూదధిం గరిముఖంబునఁ బీలిచి గాత
మీనదిం, బుట్టిన సత్రవవాహజలపూరముఁ
దు ససన నూఁదుచుక...భీష్మ. ౫. ౧౧౬.

త్రె

త్రెంచు=తెంచు, త్రెంపు. స. క్రి. ($\sqrt{\text{త్రెగు}}$)

౧. ఖండించు, నఱుక.

క. శిలఁ ద్రెంపఁ బోయి యినుమును, జలములఁ
గొని కాల్రుఁ గడఁగి చని యనలంబుక,
బొలియును...భార. శాం. ౨. ౧౭౨.

క. కని రెండలుఁగులు దాకక, చనునో తాకి
యును ద్రెంపఁ జాలక చనునో. అచ్చ. రా.
య. ౫౪౫.

సీ. మొఱలు వెట్టెగఁ జంపములఁ ద్రెంపఁబడు
వారు పుటపాకములకాకఁ బొక్కువారు.
కవిక. ౫. ౧౧౩. మనుచ. ౪. ౧౦౩.

౨. త్రుంచు, చంపు.

ఉ. ఏనికతోలుపచ్చడము నెమ్మలగుబ్బసరంబు

నంపూ, దేనియతి య్యవిల్లు గోని త్రైంచిన
బాట్టు...ఉ. హరి. ౨. ౧౭౨. (భస్మము
నర్చిన అని భావము.)

త్రైపు = త్రైంచు. స. క్రి. (√త్రైగు) ఖండించు,
నఱుకు, కోయు.

గీ. ఉంపమున వీనికంతంబు ద్రైపి విడుడు.
కాశీ. ౩. ౧౫౨.

ద్వి. తివిరి కే రైత్తిన ద్రైపుజోదులును. ద్వి.
హరిశ్చ. పూ. ౧౨౬ పం.

వి. తైపు, సాహసము, తెగువ.

ఆ. ఆరయఁ గర్తూప మగునవిద్యాజన్మ మైన
హృదయబంధనాదిలతల, నప్రమత్తయోగ
మసుమహచ్ఛారికచేఁ, ద్రైపవలయు నంతఁ
ద్రైపుతోడ. భాగ. ౫. ౧. ౭౦.

త్రైక్కొట్టు. అ. క్రి. (√త్రైగు) ఎగఁదట్టు.

క. ఇక్కరణి జోదు రేర్పడి, పెక్కెడలం
బోరఁ బెరుగుపెనుచివ్వలు మి, న్నెక్కి
కలహాళికన్నులు, ద్రైక్కొట్టిన విడక కఱ
వు దీర నెక్కె. రామ. ౮. ౩. (శ.ర.పా-
త్రైక్కొట్టిన, అని ముద్రి. పా.)

త్రైక్కొను. స. క్రి. (√త్రైగు) ౧. కలఁచు,
ఊభనెట్టు.

ఉ...పాపవృత్తికై, సుక్కక వైర మెత్తి
కడుఁ గ్రూరుడ వైయిటు సేత చూడఁగా,
దిక్కులు గెల్వఁ గాదు నను ద్రైక్కొనఁ
బోయితిగానియిమ్మెయి. నిర్వ. ౫. ౧౨౨.

క. అక్కట సద్విజజన్మము, నెక్కొనియును
జేసికొనిన సేరమి నిన్నుం, ద్రైక్కొనఁ గప్ప
పుబాములఁ, బొక్కుచు నిన్నేడు లెట్లు
పొరలితి తండ్రీ. పద్మ. ౩. ౯౨. జై. భా.
౫. ౧౧౯.

౨. చెఱచు, పాడుచేయు.

మ...పాండునందనులు నీమానంబు ప్రాణంబు
నే, పగిదిం గొందురుగాని పోవిడువ రీపాపం

బు నిం ద్రైక్కొనుక. భార. ఆర. ౬.
౧౯౨.

౩. దోచుకొను.

సీ. మగ లాడువారికి మరగి ముచ్చిలి బందివట్టి
కన్నంబులుపెట్టి తెరువు, ద్రైక్కొని...కు.
సం. ౭. ౮౬౭.

౪. చంపు.

ఉ. అక్కట దండ్రీ లేనిమము నమ్మెయిఁ బెంచి
నతాత నెమ్మెయిం, ద్రైక్కొనఁ గాదు...
భార. భీష్మ. ౩. ౩౦౭.

గీ. దిక్కుమాలితి నింక నేదిక్కు సాత్తు, గుటి
లదైవంబు నిన్ను ద్రైక్కొనియె నకట.
భా.రా. కిష్కిం. ౩౩౯.

౫. పోగొట్టు, నశింపజేయు.

క. అక్కట దైవము రాజ్యము, ద్రైక్కొని
యాలిం దమాజుఁ దెగ నమ్మంగా, నెక్కొలి
పి హరిశ్చంద్రుని, నిక్కడఁ గాడ్పటిచె నింక
నేగతి బోదుక. మార్క. ౧. ౨౪౮.

౬. మ్రింగు, కబళించు.

వ...ప్రతివీరులు ప్రయోగించువివిధాస్త్రశస్త్ర
వ్రాతంబులు నోరు తెఱచి త్రైక్కొనుచు
...మార్క. ౬. ౧౬౪.

౭. త్రాగు, పానముచేయు.

క. తేజోధనుఁ డగునరుఁ డు, ద్భ్రాజితగతి న
డుమ మెఱసి బడబాగ్ని దళం, బై జలనిధి
ద్రైక్కొనియెడు, నోజం గురుబలము పేర్చి
యండివెం దోడ్తో. భార. విరా. ౫. ౫౮.

౮. పూను, తాల్చు, వహించు.

చ. గళితమగ ప్రవాహములు... గజరూపకామ
గనవంబులు ద్రైక్కొని క్రాలురోహణా,
చలగతి బొల్చుభద్రకరి మణ్ణుఖుఁ డెక్కి
...కు. సం. ౧౧. ౬౪౪.

అ. క్రి. ౧. కలఁచు, ఊభనము.

సీ. ఒగిఁ జుట్టి వైస తేయుడు భుజంగముఁ బట్టి

త్రిప్తవైవడి వడిఁ ద్రిప్తి మింటఁ. గీ. దెక్క-
మాలులు వెన వీచి త్రైకోనంగ, వడ
లి వారిధిలోపల వైవ ... భా. రా. యు.
౧౭౫౮.

౨. శేషించు, మిగులు.

క. అక్కడిబంధులఁ జంపుచు, నిక్కడిబాంధవు
లు సచ్చు టియ్యకొనుచు నిం, దెక్కడిపెం
పొందెదఁ దుది, దైక్కొనుఁ బాపంబు
రణముతెరువే నొల్లక. భార. భీష్మ. ౧.
౧౮౪.

౩. అతిశయించు; విజృంభించు.

ఉ. త్రైక్కొను కాఁచే... ఆము. ౫. ౬౮.

క. ఎక్కడిచతురసుం డిటు, దైక్కొని యే
తెంచె బుండరికామునితో, నెక్కడిపోరా
టము మన, కక్కట సమకూడె దైవమా
యని మఱియుక. చిత్రభా. ౬. ౬.

త్రైకోలు. వి. (✓త్రైక్కొను.) త్రైక్కొనుట,
చంపుట. (చూ. త్రైకోలుగొను.)

త్రైకోలుగొను. అ. క్రి. (త్రైకోలు + కొ
ను.) హింసించు, చంపు.

గీ. దుష్టభుజగంబు లందంద తోలి కఱచె,
గ్రూరమృచయ మెల్ల దైక్కొలుగొని
యె, జారవోరభయంబులుసంక్రమించె, ద్వా
రకానగరంబునఁ దఱచుగాఁగ. వి. పు. ౬.
౩౧౫.

త్రైగఁజొచ్చు. స. క్రి. (త్రైగ + చూచు)
చంపు.

క. జగతీశ యేమి చెప్పుదు, నగణితలయవార్ధిభ
యద మయి మూఁగినయ, మృగధేంద్రు బలము
నెల్లను, దైగఁజూచిరి హరియు హరియుఁ
దీన క్షీడక. భాగ. ౧౦ పూ. ౧౫౭౦.

త్రైగు = తెగు. (శ. ర.)

జ. త్రైచు, త్రైపు, త్రైకోట్టు, త్రైకో-

ను, త్రైకోలు, త్రైకోలుగొను, త్రైగఁ
జూచు.

త్రైడు = తైడు. వి. గ. దర్వి, కొయ్యగరిఁటె; గరిఁటె.

గీ. శ్రీవిశాలాక్షి బంగారు తైడునందు, నమృత
చాయస మొసఁగు నభ్యాగతులకు. భీమ.

౨. ౧౧౫.

౨. పడవ నడుపుసాధనవిశేషము, ఆరిత్రము,
శేనిపాతకము.

చ. కవి కవితాబిలోన ముఖగహ్వర మోడయు
జిహ్వ తైడు హృత్పనుడు పీలికాడు మృ
దుభాషలు రత్నములు ... శివరా. ౧. ౬.

త్రైయ్యు = త్రైయ్య. అ. క్రి. తెగు, ఖండితమగు.

గీ. కామఁ బాసిన కమలంబుకరణిఁ బోలుచు,
కర్ణతల యిలఁ బడియు నుదీర్ణకాంతి, నొప్పు
నట్టయుఁ జూచి శల్యండు సిడము, ద్రైస్సి
మో డైనయరదంబు ద్రిప్పె నధిప. భార.
కర్ణ. ౩. ౩౭౧.

గీ. నీచకర్తదూషితయప్పిశాచవీర, తనువు దై
త్యారి నీచకర్తధారఁ ద్రైస్సి, వెండియును
బుట్టువుల నొంద కుండవలయు, బ్రహ్మ
భూయంబు నా కిమ్మ పరమపురుష. హరి.
ఉ. ౫. ౨౦౩.

గీ. నలినబిసనూత్రమును బురంధ్రులతలంపు,
సమము త్రైయ్యును లవచాపలమునైన.
నైవ. ౪. ౬౮.

త్రైలింగు. స. క్రి. (✓త్రైళ్లు) గ. పడఁద్రోయు,
కూల్చు.

శా. దీనిం జట్టులు చీరి యింగలమునకా ద్రైలింగి
పొర్లింపుచుక. శ్రీరం. మా. ౫. ౩౭.

౨. చంపు.

క. వి ల్లెక్కిడి యొకచిల్లునఁ, ద్రైలింపుము
పొలఁతి యనుచుఁ దెగడక దానిక. అచ్చ.

రా. బాల. ౧౧౨.

త్రైపు. అ. క్రి. ౧. పశు, రాలు, కూలు.

ఉ...సర్వము లెల్ల సన్నిహిత, దైత్యుల సర్వ
యాగ మతిథియుత చేయుము...భార.ఆది.

౧. ౧౨౫. భర్త. ౧. ౩౮.

ఉ. ఎలశరీరధాయలకు నిల్లుచీకటినూతిలోపలం,
దైత్యక వీరు నే మను మతిధ్రుమణంబున
భిన్నులై ప్రస, ర్లక...భాగ. ౨. ౧౪౨.
పంచచామరము. భరంబు లొడ్డగిల్లె దైత్య
దార లాటె సన్ని...దశా. ౩. ౧౬౮.

౨. విలుగు, ఖండితమగు.

సీ. బాహర్దశా స్తంభపరివర్తనంబుల దిక్పక్రవా
ళంబు దైత్య పడఁగ. కాశీ. ౫. ౧౩౦.

ఉ. బెబ్బలి గొంతుకోర్ గజచి పెళ్లన మా
రెడ దైత్య దాటుచుకొ. ఆము. ౩. ౨౦.

౩. చచ్చు.

క. ధారాతీరం బనఁగా, దారాధిపవదన ఖడ్గ
ధారాంచల మధారాంచలమున దైత్యున,
వీరాగ్రేసరుడు ముక్తివిభవము గాంచుకొ.
కాశీ. ౩. ౨౦.

సీ. త్రైపుట మడియుట తెగుట డీల్పడుట
నీల్గుట మొదలెచ్చుట టవంగుట పొలియుట,
మిత్తి పెన్నిదుర నామి టును మరణము
...ఆం. భా. ౨. ౨౨౫.

క. బహురక్షోభయసేనలు, విహితాజని దైత్య
నంత విలసిల్లె జగ, నహితాహవరుచిరక్షీ,
ప్రహస్తకోదండగురుతరస్కూర్తి గడుకొ.
రాఘవ. ౪. ౧౪౧.

జ: త్రైపుంచు.

త్రైపు. క్రి. విణ. ద్రు. పూర్ణముగా.

గీ. చొచ్చి చనఁ బట్టుటకు నొక్కమచ్చెకంటి,
మ్రోలఁ బఱచిన బేదదరురము దాటె,

దొంటిపుట్టునఁ దనయంటుసంటువారి,మీడి
మమకారనది త్రైపు నీడుకరణి. పాండు.

౫. ౩౦౫.

గడిత్రైపు=మేఘమీటి, ఆమితముగా, మిక్కిలి.

ఉ. చేసినవారు మీరు గడుజైత్రసం బది యో
ర్వలేక దుర్వాసుఁడు వాసుదేవుఁ గని తై
రము తోరము చేసినాఁడు స, న్నాన్యసులఁ
గూడికొంచు జని యంతకుము న్నడిత్రైపు
మీయెడకొ, గాసిలి యుండు యాదవనికా
యుము నైపదు రాజనూయముకొ. ఉ. హరి.
౪. ౧౨౮.

త్రైపున. వి. చక్కన, సౌందర్యము. (శ.ర.చి.ని)

త్రైపు=త్రైపు, త్రైపు. అ. క్రి. ౧. తెగు, ఖండిత
మగు, తునియు. (దీని తుమున్నంతరూపము-క్రి.
విణ. వలె "నిశ్చేషముగా, పూర్ణముగా" అను
నర్థ మిచ్చును. చూ. త్రైపు.)

క. ఇవి దుస్ససేనువేళ్లం, దవిలి సగము దైపు
పోయి తక్కినయవి కౌరవులకడఁ దీటుమా
టల,యవసరమునఁ దలఁపవలయు నచ్యుత పీ
నికొ. భార. ఉద్యో. ౩. ౧౧౬.

సీ. విలు త్రైపు రథహాయంబులు నొవ్వ సార
ధి దలరఁ బ్రస్ఫుటశక్తి కలనఁ జూపి. హరి.
ఉ. ౨. ౫౧.

ద్వి. అవీర్ధిఁ జనఁ జనఁ ద్రిపుంగు ద్రాడు, త్రై
పుడు గొఱియ యద్దేవాలయంబు, పరతెం
చి చొచ్చుడు...బస. పు. ౫. ౨౫. పం.

గీ. చావు మని యొక్క పెట్టునఁ జక్రధార, ద
తులఁ ద్రైపు వేసె ఫాలాక్షసుతుడు.
కాశీ. ౨. ౯౪.

౨. విచ్చిచ్చుమగు, విడిపోవు.

ద్వి. ఎవ్వండు వీరమాహేశ్వరసమితి, దైపు
కుండంగఁ బ్రతిష్ఠింప నోపు. పండితా. న
హిమ. ౩౦౪ పా.

3. అంతముగ, నశించు.

ఉ. త్రేన్యనిమాయలో మునిగి తేలెడుమీలము
గామె యాశ్వరా. కవిక. ౬. ౧౮౨.

చ. పశుపతి మముఁ బోలిన ప్రపన్నలపైఁ గృప
చాలి యున్ని త్యాదృశులకు నైజ మాట
వసుదేవతనూభవదత్తమం త్రముక, విశదము
గాఁగ నా కొనఁగ వే నిను వేడెద దానఁ
జేసి దుఃఖశరధి ద్రేన్య నీదయ నఖండసుఖ
స్ఫురణంబు నొందెదక. పాండు. ౧. ౧౧౨.
(ఇటు 'ఇంతు' అని భావము.)

త్రేచు = త్రేనుచు. అ. క్రి. ఉద్ధారింపు, తృప్తి
గాఁ దిని కంతమునుండి చప్పుడుతో వాయు
వును విడుచు, త్రేఁపువిడుచు.

ఆ. ఇల్లులందు ననుజు నెప్పటిక్రియఁ బిల్వ, నె
టిగి దాని నమునీశ్వరుండు, గడుపుఁ దడవి
కొనుచుఁ గ జ్జనఁ ద్రేచిన, నసుర జీర్ణ మ
య్యె నాక్షణంబ. భార. ఆర. ౨. 3౪౨.

కా... భోగినీరాజి రాజ్యలక్ష్మి హల్లకముల్ చ
కోరములు ద్రేచెక బిల్లులం బిల్లగో, ర్ప
ల్లో యంచు బయల్లనుం జిడుగుడుల్ ప్రేరే
చి రజ్యేళలక. రా. వి. 3. ౧౪. భా. రా.
ఆర. ౧. ౩౬.

జ: త్రేపు.

త్రేపు. వి. ($\sqrt{\text{త్రేచు}}$) ఉద్ధారము, త్రేన్పుట.
గీ. భుక్తి గాన్తుట్టివారి త్రేపులు పాసంగ. కువల.
౨. ౧౦౩.

త్రేగు(పు)డు = తేగుడు.

(చొంగ, లాల).

చ. వడఁకుచు రోమకోటి నిలవంబడి మేనులు
దూలఁ గన్నులం, దుడుగక బాష్పముల్
వడియుచుండఁ దలల్ దిగవైచి నోరఁ
ద్రేగుడు దొరఁగంగ నెంతయును గ్రుసి
...వారి. పూ. ౬. ౪౩.

గీ. ఏవముగ లోముపై నిండఁ ద్రేపు జొలుక.
దశకు. ౬. ౧౫౯.

సీ... తెఱనోరఁ ద్రేపుడు తీగసాగ. కాశీ. ౬.
౪౧.

త్రేటగట్లు. వి. బ. కుమ్మరవాఁడు కుండలపై చెక్కు
అలంకారవిశేషము.

గీ. తీర్తిపూడెలు కులుకులు త్రేటగట్లుగరలమురు
పులు ... మొదలు గాఁగ, బనులు నిర్మించుఁ
గుండలపై నతండు. హంస. ౧. ౧౩. (తేట
గొట్టు-కొత్త ప్రతిపా.)

త్రేణి. విణ. సుందరము, చక్కనిది.

సీ. జడలుగటియు నింత సక్కు నెనది వేణి దీర్చిన
నెలు లెంతద్రేణి యగునో. కు. సం. ౩.
౮౩౮.

త్రేత. సం. వి. ఆ. శ్రీ. ౧. గార్హ పత్యము దక్షి
ణాగ్ని ఆహవనీయము అనుమాఁ డగ్గులు.
౨. చతుర్వ్యగములలో రెండవయ్యగము. 3. జూ
దమున పాచికలమూఁడుచుక్కలు గలభాగము
పైకి ఉండునటులు పడుట; జూదమున మూఁడు
గవ్వలవెలిపాటు.

త్రేనుచు(న్పు) = త్రేచు.

ద్వి. త్రేన్యక పోదు నే దేవ యే ననుచు, ద్రేన్యఁ
గనైనను దెఱపి లే దనుచు. బస. పు. ౩.
౬౮౩ పం.

సీ. గ్రహణవేళలయందు రాహు వాహరించి
తృప్తిమై గజ్జనఁ ద్రేన్పునేని. నైష. ౨.
౧౨౩. (చి. ని. పా.)

జ: త్రేనుపు.

త్రేనుపు(న్పు) = త్రేపు. ($\sqrt{\text{త్రేనుచు}}$ - క. ర.
జా.)

త్రై

త్రైకాలికము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ) త్రికాల
ములందు ఉండునది.

త్రైగుణికము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ) గ. త్రిగుణములవలన కలిగినది. ౨. త్రిగుణములయందుండునది.

త్రైగుణీకుండు. సం. వి. అ. పుం. ఇచ్చినసామునకు మూడురెట్లు అధికముగా పుచ్చుకొనుటకై అప్పిచ్చెడివాడు.

త్రైగుణ్యము. సం. వి. అ. స. గ. మూడుగుణములు కలిగియుండుట. ౨. త్రిగుణధర్మము, త్రిగుణత్వము. ౩. మూడింతలు, ముప్పడుగుగా నుండుట. ౪. సత్త్వరజస్తమోగుణములు. ౫. కైత్యసాగంధ్యనంద్యములు.

త్రైధాతుకము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ) స్వర్గరజతతాప్రము లనెడిధాతుత్రయముచే చేయబడినది. (అలంకారాది.)

త్రైపూ (పు) రుషము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ) ముగ్గురుపురుషులవలన ఉండునది.

త్లో. మా భూత్రైపూరుషీ విద్యా, మా భూత్రైపూరుషం ధనం, మా భూత్రైపూరుషీ భక్తిః కాశ్యాం నివసతాం సదా. సం. భీమ. ౨. ౧౦౮.

త్రైమాతురుండు. సం. వి. అ. పుం. కొసల్యాకై కేయాసుమిత్రులకు కొడుకు, లక్ష్మణుండు. భట్టి. గ. ౨౫.

త్రైరాశికము. సం. వి. అ. స. (గణిత) ప్రమాణరాశి ఫలరాశి ఇచ్చారాశి అనుమూడురాసులను ఆధారముగా చేసికొని లెక్కించుగణితవిధానము. (ఎనిమిదిమామిడిపండ్ల వెల ఒకరూపాయ ఐనచో ౨౦ పండ్లు ఎంతకు వచ్చును? మొదలగు ప్రశ్నలు వేయగా ఉత్తరములు తెలియుటకు గణితము చేయవిధానము.)

త్రైలోక్యము. సం. వి. అ. స. త్రిలోకముల సమాహారము.

త్రైలోక్యవిజయ. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. గంజాయిశ్శి. (వాచ)

త్రైవర్ణికము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ) త్రివర్ణములకు విహితమైనది. (ధర్మాది)

త్రైవర్ణికుండు. సం. వి. అ. పుం. మొదటిమూడువర్ణములలోనివాడు.

త్రైవిక్రమము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ) త్రివిక్రమసంబంధమైనది.

త్రైవిద్యుండు. సం. వి. అ. పుం. మూడువేదములు తెలిసినవాడు. (వాచ.)

త్రైవిధ్యము. సం. వి. అ. స. మూడువిధములు కలిగియుండుట, మూడుతెలుగులుగా నుండుట.

త్రైవిష్టపము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ) త్రివిష్టపసంబంధమైనది, స్వర్గసంబంధమైనది.

త్రైవిష్టపుండు. సం. వి. అ. పుం. వేల్పు, దేవత.

త్రైశంకపుండు. సం. వి. అ. పుం. త్రిశంకుపుత్రుండు, హరిశ్చంద్రుండు.

త్రొ

త్రొండి. విణ. లోఁతైనది.

సీ...నొక్కబ్రక్కలు బొక్కిరొమ్ములు కలకుద్రొండి, కడుపులు...కు. సం. ౬. ౬౯౪.

త్రొక్కట = తొక్కట ($\sqrt{\text{తొక్కట}}$)

౧. తొట్టుపాటు.

క. అటు లున్న నాతఁ డచ్చెలి, దిటుముగఁ దనునమ్మకుంటఁ దెలిసి పడికొ ద్రొక్కట లేక చెట్టు డిగి ముం, దటు నిల్చి కడంక నెఱుగి తగ నిట్టనియెక. అచ్చ. రా. సుం. ౩౧.

౨. ఆపద.

క. త్రొక్కటఁ జని యక్కట యని, మ్రొక్కుటఁ గని తపసనిగుంగు బ్రోచుతలఁపునక, మిక్కుట మై యక్కటికము, పిక్కిటిలక

వెజపు మానిపినయొక్కటికి. అచ్చ. రా.
పీఠి. గ. ౨౪.

త్రోక్కుటపడు=త్రోక్కుటపడు.

త్రోక్కుటపాటు=త్రోక్కుటపాటు.

త్రోక్కుటము=త్రోక్కుటము.

(ఒత్తుడు, సమరము.)

చ...ఉ, త్కటమలము త్రలిస్త మగు కాయము
త్రిప్పగఁ జోటు లేనిత్రోక్కుటమున మేను
గుంచుకొని గర్భము వెల్వడరామి బ్రాణి
నే, సటుఁ బడు... శేష. ౩. (చి.ని.)

త్రోక్కుటలాడు=త్రోక్కుటపడు. (√త్రోక్కుట)
ద్వి. ఎక్కడ నున్నవాఁ డేడి యేఁ డనుచు,
ద్రోక్కుటలాడుచు త్రోయంగరాక, కప్పి
యుండిన ప్రజఁ గడకుఁ బోఁ దోలి, తప్పక
రత్నాంగి తనయునిఁ జూచి. ద్వి. శ. సా. ౨.
౭౨ పా. ౫ పం.

త్రోక్కుడ=త్రోక్కుట. (√త్రోక్కు - చూ. త్రో
క్కుడపడు.)

త్రోక్కుడపడు=త్రోక్కుటపడు. అ. క్రి. (√త్రో
క్కు) త్రోట్టుపాటునిందు; కష్టపడు.

చ. అడుగకమున్న నీకు నిఖిలావని తండ్రి యొ
సంగి యుండఁ ద్రో, క్కుడపడ నేటి కుర్వర
కుఁగా దొర కాశ్రమవర్తరక్షలం, బడయు
పదంబు లెంతటితపంబున లేవు... చం. రా.
౪. ౪౨.

పీ. ఒక్కచోఁ దఱోక్కుక్కి ద్రోక్కుడపడు దీవు
తెచ్చుకో నెమరున కిచ్చ వత్సి. బహు. గ.
౧౧౦. (చి. ని. పా.)

త్రోక్కుట్లు. వి. బ. (√త్రోక్కు) బాలికాక్రీడావి
శేషము.

పీ. పింపిళ్లు త్రోక్కుట్లు బేడినతిరుగుళ్లు నచ్చ
నగండు... హంస. ౫. ౧౫౫.

త్రోక్కు. అ. క్రి. గ. నడచు; ప్రసరించు.
గీ. మెదడు ముద్దులు గావించి మెసవి మెసవి,
కుతీక మాయఁగ నెత్తురు నోలి కడుపు,
నిమిరికొంచు నగ స్త్యమంత్రములు నొడివి,
శతపదంబులు ద్రోక్కుఁ బిశాచగణము.
దశా. ౨. ౪౩౫.

చ...అలవుం జలముక వెలయించుచోట ధర్మ
వున కొకింతయుం దొలఁగఁ ద్రోక్కుమి యెం
తయు మేలు... భార. శాం. గ. ౪.

౨. అడుగు పెట్టు.
పీ. త్రోక్కుతేట్లుకు గాక లెక్కింపఁ జెరివిన
గంభభరీపంక్తి గబరు లలర. ఆము. ౫.
౧౪౭.

స. క్రి. గ. మెట్టు.
పీ. ఆశ నానాదివ్యదేశముల్ ద్రోక్కునీ మగ
నాలి సరిపోల్పఁ దగదు విధవ. కాశీ. ౨. ౪౩.
పీ. ఎరువు తిప్పలగొని యెల్లమందలు గొను
జెక్కి మేపులచోటు ద్రోక్కుఁబడియె. హ
రి. పూ. ౬. ౫.

౨. (అణఁగునట్లు కాలితో) నదుము; అణఁచు.
క. రక్కుసిమగువలయాలపు, మొక్కపటిచె దీ
వ పాపములగమి కాలం, ద్రోక్కుదవు నీవ
యింకిట, నిక్కముగా నిన్ను బొగడ నేర్తు
నె కృష్ణ. పారి. గ. ౫౦.
వ...నదుము త్రోక్కినమహానాగంబులాగున...
వరాహ. ౩. ౫౨.

రగడ. త్రోక్కినారు పదేసిమణుగులు తొ
లుత నీకుంకుమపుగో నెలు. శుక. గ. ౧౩౩.

౩. ప్రసరించు, వ్యాపించు.
క...ధనువుం దూఱీరయుగముఁ దాల్చి కటు
జ్యోనినదమున దెసలు వస మఱఁగనుగడ
లెల్లడలఁ ద్రోక్కుఁగా నునుఁగెంపుల్. కకు.
౪. ౧౦౩.

౪. (నీరు మొ.పోసి) దంచు; (మట్టినీరు, మొ. పోసి కాళ్ళతో) చుట్టు.

చ... కాఁపుఁగూఁతులు తెలియావనాళములు ద్రొక్కఁగ...హంస. ౧. ౧౯౫.

సీ. వెంపు మీతినమగబీజాకు గంపెడు నెను పమజ్జిక బోసి యెనయఁ ద్రొక్కి. (చి. కి-చి. ని.)

(వ్యవ) ఆమె వరగలు కాలితో త్రొక్కు చు న్నది.

వి. ౧. త్రొక్కుట, (కాలితో) నడుముట.

సీ...చిలుకలత్రొక్కున డుల్లుకారాకులు విరి యువేసలులఁ దగిలి. గీ. పుష్పమాలావిభూతి గా...కు. సం. ౯. ౩౨౧.

ద్వి. పరుసలత్రొక్కునఁ బడఁజాల కీపు, సిరిగిరి నుండక మురిగి వచ్చితివొ. బస. పు. ౩. ౬౪౬ పం.

సీ. తోరంపుగారిజలత్రొక్కున నొడ లెల్ల నలి గులి యై సర్పనాథుఁ డొడుగ. హరి. పూ. ౪. ౧౬.

౨. తొక్కటము, ఒత్తుడు.

సీ. దుఃఖపరంపరః ద్రొక్కునఁ బెట్టె నాచిత్రం బు ననిమిమసింధుతనయు, పడుటయు ద్రొ ణుండు పరలోకమున కేఁగుటయు...భార. కర్ణ. ౧. ౩౧.

క. వెల్లి యగువగలత్రొక్కున, నిల్లిగులు గాన వచ్చుచ్చాదయములోనక, మల్లమడి యగు మదనుడు, మెల్లన కూర్చుండె దాల్చిమి నుమిను కనఁగక. ఉ. హరి. ౫. ౧౬౬.

వ. ఇట్లు లీవ్రంబు లగుకోర్కలత్రొక్కునం జిక్కునడి యక్కనన్య ...కవిక. ౩. ౮౧.

జ: తొడత్రొక్కు, తొలుద్రొక్కు, త్రొక్కుట, త్రొక్కుటపడు, త్రొక్కుటపాటు, త్రొక్కుటము, త్రొక్కుటలాడు, త్రొక్కుడ, త్రొక్కుడపడు, త్రొక్కిళ్లు, త్రొక్కుడు,

త్రొక్కుడుఁగమ్మి, త్రొక్కుడుపట్టె, త్రొక్కుడుపలక, త్రొక్కుడుబిల్లు, త్రొక్కుడు బొమ్మ, త్రొక్కుడువడు, త్రొక్కులాడు, త్రొక్కువడు.

త్రొక్కుడు. వి. (√త్రొక్కు) ౧. త్రొక్కుట, మట్టుట.

సీ. వీనిత్రొక్కుడు గారవించుస్తాగిరికి సహింపఁ జాలుట భారమే దవాగ్ని. వరాహ. ౪. ౨౩.

౨. ఒత్తుడు, సంఘటన.

వ...చిక్కులచెయ్యలఁ ద్రొక్కుడు వడి... పారి. ౨. ౫౨.

౩. సమరము.

సీ. కుముదినీవిభున కెక్కుడుచుక్కత్రొక్కుడు నిలకు నొండొక్కరేయెండపిండు. రామా.

౧. ౪౭. (ఎక్కుడుచుక్కత్రొక్కుడు=మ తియొకనక్షత్ర సమరము)

౪. పశుమృగములరతము.

గీ...పశుమృగరతము చె న్నలరఁ ద్రొక్కుడ నఁగ...ఆం. భా. ౨. ౧౭౮.

౫. పక్షిరతము. (శ. ర.)

విణ. త్రొక్కఁబడునది. (పలక, మొ.)

చూ. త్రొక్కుడుఁగమ్మి, మొ.

త్రొక్కుడుఁగమ్మి. వి. (త్రొక్కుడు+కమ్మి) కడ పక్కిందిపలక, శిల. (శ. ర)

త్రొక్కుడుపట్టె. వి. (√త్రొక్కుడు.) త్రొక్కుడుఁగమ్మి.

(బ.) సాలెవాఁడు నేయునప్పుడు త్రొక్కడు చెక్కలు. (శ. ర)

త్రొక్కుడుపలక. వి. (√త్రొక్కుడు) ౧. నూలు వడకువాఁడు కాలిక్రింద త్రొక్కిపెట్టెడి రాట్టుముపలక.

క. వడిదారము చెవులుం ద్రోక్కుడుపలకయు
...శుక. ౨. ౪౨౦.

సీ. నెత్తమిఁజేకులనీ పెక్కుత్రోక్కుడుపలకఁ
దాచినపదాంగుళులు గదల. ఉ. హరిశ్చ.
౪. ౨౪.

౨. తాళ్లపనివానికాళ్లక్రిందిపలక. (శ. ర.)

త్రోక్కుడుబిల్ల. వి. (1/త్రోక్కుడు) బాలక్రీ
డావిశేషము. (శ. ర, ప్ర)

త్రోక్కుడుబొమ్మ. వి. (1/త్రోక్కుడు) నూలు
వడకురాట్టుమందలిత్రోక్కుడుసాధనము.

క...త్రోక్కుడుబొమ్మయునుం ద్రిప్పడు, పుడక
యునుం గలుగురాట్టుములు నైకొనుచున్.
శుక. ౨. ౪౨౦.

త్రోక్కుడువ(ప)డు. అ. క్రి. (త్రోక్కుడు
+ పడు) ఒత్తువడు, రాపిడిచెందు.

వ...రాష్ట్రంబును ద్రోక్కుడువడి చెడిపోవు
...హరి. ఉ. ౧. ౨౦.

క. జనియించు మొదలు బాయని, తనుజీవము ల
క్కటా వితావిత ప్రియవ, స్తునిరూఢలాభ
లోభంబునఁ ద్రోక్కుడువడి విభక్తములు
గాఁదలఁచున్. చంద్రా. ౪. ౧౮౧.

త్రోక్కులాడు. అ. క్రి. (త్రోక్కులు + అడు)
౧. వెనఁగొను.

క...అ, బిబ్బిబ్బికవతి మనంబున, నబ్బురమును
భయముఁ ద్రోక్కులాడఁగ నుండెన్. శుక.
౨. ౨౫౩.

౨. తొట్టువడు, కలవరపడు.

గీ...మీరలు చేసినక ర్తవ్యము, లనుభవింపుడు
మఱి త్రోక్కులాడ నేల. కివధ. ౪. ౫౪.

త్రోక్కు-వడు. అ. క్రి. (త్రోక్కు + పడు)
త్రోక్కుడువడు, కాలియడుముడునొందు.

న...అప్పకువులచేతం శోభనమును నేటు

వడియును ద్రోక్కువడియును జిక్కువడి
యును...హరి. పూ. ౬. ౧౨౯.

మ. అలివేణీమణి ... జిలుగుంగుచ్చెల జారి
త్రోక్కువడ దాచే జెక్కువో... దశా.
౨. ౩౫౯.

త్రో

త్రోచిపుచ్చు. అ. క్రి. (త్రోచి + పుచ్చు. స్వా
రమున) నిరాకరించు; ఉపేక్షించు.

గీ. బలిమి మున్నేల తెచ్చి తిప్పడఁది మగు
డఁ, ద్రోచిపుచ్చుంగఁ దగునయ్య...భార.
ఉద్యో. ౪. ౩౦౨.

క. పలుకకయె త్రోచిపుచ్చినఁ, బిలిచి పిలిచి
నోరు నొచ్చి పెల్లూరఁ గని వాఁ, డెలమి
చెడి పోయె నంతట, నెలకొనియె విరక్తి నా
కు నెప్పుదిలోనన్. జాష్నావీ. ౪. ౪౨.

త్రోచు = త్రోయు. స. క్రి. ౧. గెంటు, నెట్టు.
క...మిన్ను నేలయు నిమ్మెఁ, గాక తిరుగంగఁ
బడినం, బో కే ముండేతు లొడ్డి పోవఁగఁ
ద్రోతున్. భార. ఉద్యో. ౩. ౬౦.

ద్వి. తన్ని యంతటఁ బోక తలఁ బట్టి యొడ్చి,
నన్ను నుద్ధరిం ద్రోచె నగరంబు వెడల. ద్వి.
హరిశ్చ. పూ. ౮౫౬ పం.

సీ. మదహస్తి నయినను నెదిరి కొమ్ములు వట్టి
చదికిలఁబడఁ ద్రోచున త్వములును. విక్ర.
౧. ౭౭.

౨. పడవేయు.

అ. ఎట్లు నూచి చూచి యిది పాప మనక య,
య్యసురవాతఁ ద్రోతు నదయ్యత్తి. భార.
ఆది. ౬. ౨౪౯.

ఉ...కృశానుకీలక, ద్రోవుడు వీని నంచుఁ
గడు దుష్టచునస్కులఁ బంచెఁ బల్వరన్.
నృసిం. ౪. ౫౦.

క. తిను నిలుల నీటఁ ద్రోచినఁ, గని మీనం

బనియె...దశా. గ. ౧౩౨.

౩. నిరాకరించు, నిరసించు.

మ...నే, నినుఁ గామించితి నాదరింపు కలకంఠీ
కంఠి కామించినం, జనవుల్ చెల్లగనీక త్రో
చుటలు దోసం బండ్లు కుమ్మి బుధుల్.
వరాహ. ౬. ౧౨౫.

క. ఇమ్మణిరత్నము కృష్ణం, డిమ్మినఁ బ్రియంబు
తోడ నీవలయును నీ, బా మ్మని త్రోచినఁ
గడువిర, స మ్మగు బలవంతుతోడిచల మే
మిటికి. వి. పు. ౬. ౨౫౨. ఇందు. ౫.
౧౩౫.

౪. అతిక్రమించు, ఉల్లంఘించు.

గీ. దేవతారత్నగురుజనద్విజనమాజ, దూషకులు
ను మర్యాదల ద్రోచి నడచు, వారు పరధన
మాశించుచోరకులు వి, లోహనరకాంతరము
నఁ గూలుదురున్నావె. వి. పు. ౩. ౧౧౮.

క. నామాటఁ ద్రోచి దానవ, భామను బొందితివి
ధరణిపాలక తగవే. భాగ. ౯. ౫౪౫.

మ. మును దుష్కర్తృఫలంబు నొంది పిదపం
బుణ్యానుబంధంబు లై, చనుసౌఖ్యంబులఁ
బొందుపద్దజునియాజ్ఞం ద్రోవఁగా వచ్చునే.
భాగ. ౧౦. ఉ. ౪౭౫.

౫. విడుచు, త్యజించు.

సీ. విను మధర్తం బహింసనమున నెడలు
ధర్తంబు సంకల్పవర్జనముచేత, నవ్యాప్తి
బొందు సత్యాసత్యములు బుద్ధి గొని త్రోవ
నగు నని మునివరుండు. భార. శాం. ౬.
౩౨౦.

ద్వి. నీచభామల నొల్ల నీరాజ్య మెల్లఁ, ద్రోచి
పోని మ్మింకఁ దుకతుక మాని. ద్వి. హరిశ్చ.
పూ. ౧౬౩౯ పం.

౬. దాటు, మీటు, కడచిపోవు.

గీ. ఆచమారువు యూథంబుఁ ద్రోచి పఱచె.

పాండు. ౫. ౧౫౯

సీ. కరదీపికలతోడఁ బురి రాజవీధుల వర్తించు
తలవరివారిఁ ద్రోచి. వి. పు. ౭. ౬౫.

౭. వెడలఁగొట్టు.

చ. కడుసుఖు లైనవారలను గట్టిడి నై వెనఁ
గట్టి త్రోచితి. వి. పు. ౫. ౧౬౩.

మ. దశకంఠం డనుఁ దాత నీనుడి యథార్థం
బైనచో నెంతబా, లికుఁ డైనక నయ మేది
యగ్రజని బల్లిక ద్రోచి దుర్వృత్తి ద, ద్వ
శ మాని లెటు లాక్రమించు...ఉ. రా.
౨. ౨౨౫.

౮. తీసివైచు, తొలగించు.

ఉ...ముసుంగుఁ ద్రోచి య, క్కాంత గృహంబు
నల్లడలు నారసి...పారి. ౧. ౧౧౦.

ఉ...ఎడసాచ్చినవిఘ్నవిశేషముల్ ధృతిం,
ద్రోచుచు భక్తియుక్తికి గురుండు ప్రమోద
మయుండు గాఁగఁ ద, ద్రోచరతం జరింపఁగ
నకుంతితమోక్ష సుఖంబు సొప్పడు. భార.
ఆను. ౫. ౨౨౫.

౯. జరపు, కడపు, వెల్లించు.

దండకము...చెయ్యు లేమైన నీ కప్పనం బంచు
బూట ల్వడిం ద్రోచునాబల్లిదు ల్మీకు విందు
ల్లదా...నీలా. ౨. ౪౨.

౧౦. చంపు, నశింపజేయు; పోగొట్టు.

సీ. సాధుసమృతముగా సామజంబు నితండు గా
చినాఁ డీతండు ద్రోచినాఁడు. ఉ. హరి.
౨. ౧౮౦.

సీ. అతిపావనుడ వౌట కలయహల్యాదోషరాశి
ద్రోచినపాదరజమె సాక్షి. ఉ. రా. ౧.
౧౫౧.

౧౧. ఊచు, నొక్కు.

ఉ...సహాయు లై, యార్యులు ద్రోచి చెప్ప
నుభయప్రతిపన్నము లైనఁ గాక...నిర్వ.
౪. ౬౬.

౧౨. ఇది 'కొట్టు, చేయు' మున్నగుధాతువుల

- వలె కొన్ని క్రియలకు మున్నంతరూపములతోఁ
గూడి ఆయా క్రియల ప్రేరణారమునిచ్చును.
క...ఎ, బోలెద నోపినమెయిఁ దెగి, పోరఁగ
జము మైన దానిఁ బోద్రోచెదమే. భార.
భీష్మ. 3. ౮౧.
నీ...కార్యంబునఁ బుడమిజనులఁ, వీడించి ధ
ర్మంబుఁ బెడవాయఁగాఁ ద్రోచి వేదవిరుద్ధ
దుర్వృత్తి మరగి. హరి. పూ. ౧. ౯౮.
చ. అచిరము లైనయన్యధులు లన్నియు నావలఁ
బోవఁద్రోచి వాఁజ్ఞిచయమనోహరం బయిన
సేర్ప త్రికాలముఁ బ్రస్తుతింపఁగా. విక్ర.
౧. ౯.
అ. క్రి. ౧. ఉబుకు, ఉద్గతమగు.
క. ఈచందంబునఁ దెఱపులు, వేచియుఁ బైఁ
బూఁచి లాఁచి వేసీయుఁ బైమై, ద్రోచు
రుధిరమునఁ దడిసిరి, పూచినమోదువుల
తోడఁబుట్టువు లనఁగన్. ఉ. హరి. 3.
౬౩.
అ. ముసురు, కవియు, క్షము.
ఉ. ఈచలిమందు లేమిటికి నీవల నావలఁ దావలం
బు లై, ద్రోచి మొగంబుమై దిరుగుతు మైద
లూరడుఁగాక యింతటన్. కావ్యా. ౨.
2౯.
ఉ...అతింపనుండు...నూతునితోడ ని ట్లుగుం,
ద్రోచిరి వీఁక వానరులు దూలిరి రక్కసు లిం
క నీవు వే, వే చననిమ్ము తేరు శరవృష్టిని ముం
చెద శత్రు సేనలన్. భా. రా. యు. ౬౫౭.
3. అతిశయించు, ప్రబలమగు, మించు.
ఉ. త్రోచినశోక వేదనలతోడఁ గుమారక నీము
భాబుమన్, జూచినయప్పు డెల్ల మది చు ఱ్ఱ
నుఁ దీరనిలజ్జపెంపునన్. జై. భా. ౧. ౮౯.
౪. నడచు. (శ. ర.)
క. అచీకటి నొక్కండును, ద్రోచి చనఁగరామి

- కనతిమారంబున వా, స్తోచరము గానియు
న్నతి, నేచినవటవిటపిసీద నెలమి వనించెన్.
విక్ర. ౫. ౧౯౬.
చ...ద్విజుండు సత్కరుణ మాని మది న్వడిఁ
ద్రోచి యేఁగె...హ. న. ౫. ౨౫.
చక్కద్రోచు=సరిచేయు, సవరించు.
క. వలువారే లేచి నీదగు, కొఱగాములు చక్కఁ
ద్రోచికోనఁ బోయె దినంబు...హరి. పూ.
౫. ౨౩౯.
పాయద్రోచు=ఊడఁదీయు, తొలగించు.
గీ. శిశిరభూమిధరోద్ధామ శిఖరమణులఁ, గదిసి
తారాగణంబులు గలసియున్న మణిగజా
స్వేషణులు కీడుమణులుసావి, పాయద్రో
తు రం దవి గనుపట్టుకున్న. కు. సం. 3.
౨౫౧.
ఉ. పంకజపాణిశంఖపరిభావకకంధరం దల్లి యే
లాకో, సంకులు గట్టె నంచుఁ గులశైలసుతా
గ్రణి పాయద్రోచి ర, త్నాంకితహార ముంప
...వసు. 3. 3౧.
జ: త్రోచివుచ్చు, త్రోద్రోపు, త్రోద్రోపు
లాడు, త్రోపడు, త్రోపనంగాఱవి, త్రోపరి,
త్రోపాటు, త్రోపాడు, త్రోపించు, త్రోపు.
త్రోపుగుదియ, త్రోపుడు, త్రోపుడుపెట్టు;
త్రోపుడువల, త్రోపుత్రోపాడు, త్రోపులాడు,
త్రోపువడు, త్రోపుసేయు, త్రోవ, త్రోవ
పెట్టు, త్రోవరి.
త్రోటకము. సం. విణ. (అ. టికా. అ) భేదకము,
త్రుంచునది. వి. అ. న. ౧ (నాటక) గర్భసంధ్యంగ
ములలో నొకటి, కోపముతోఁ గూడినవాక్యము.
౨. దృశ్యకావ్యభేదము, రూపకములలో నొకటి.
(అయిదుగాని, ఏడుగాని, ఎనిమిదిగాని, తొమ్మి
దిగాని యంకములు గలిగి దివ్యమనుష్యనాయ
కులతోఁ గూడి ప్రత్యంగమును విదూషక ప్రజే

శము గలరూపక భేదము. విక్ర మోద్యోయము, సంభితరంభము, మొ.) పుం. విషము గలయొక పురుగు. (విల్యము)

త్రోటనము. సం. వి. అ. న. తుంచుట.

త్రోటి. సం. వి. ఇ. ఈ. త్రీ. గ. చంచువు, పక్షిముక్కు. ౨. ఒకజాతిచేప. ౩. కట్టులము, పిన్నగుమ్మడు, టేకుక్కి. ౪. ఒకజాతిపక్షి. (మే. ని, హేమ. ని.)

త్రోతలుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) స్థలద్వాక్యము, మాట తడబడువాడు, నత్తివాడు.

త్రోత్రము. సం=త్రోత్రము.

త్రోద్రోపు. వి. (త్రోపు + త్రోపు) మిక్కుటమైన త్రోపు; సమర్థము, రాత్రాపు.

సీ. కడగి త్రోద్రోపుల నడచుబల్లారలకు శశికాంతపద మిమ్ము చాలదయ్యె. లక్ష్మీ. ౫. ౯౮. ('త్రోద్రోపు'—ముద్రి.)

త్రోద్రోపులాడు=త్రోపు త్రోపాడు. స. క్రి. (త్రోద్రోపులు + ఆడు; మిక్కిలి త్రోయు.

గీ. సిగ్గు వెనుకకుఁ దిగియంగ నగ్గలంపు, రాగ రజ్జువు ముంగల సాగఁ దివియ, నందులకుఁ దోడు త్రోద్రోపులాడఁ జెలులు, నడుమఁ బిరు పీఠు లయ్యె నప్పడఁతి కపుడు. రామా. ౪. ౧౫౪. ('తన్ను' అనుక ర్తపదము ఆధ్యాహార్యము)

అ. క్రి. స. క్రి. గ. వెనఁగులాడు, ఒండొంటి త్రో రాచిక్కొను.

సీ. జగి ధగధగ యనుచిగువుఁజన్నులమీదఁ గ్రొమ్మించుసరులు త్రోద్రోపులాడ. విక్ర. ౮. ౧౦౧.

సీ. త్రోద్రోపులాడుచుఁ దొడరుసందడిలోన ని క్కి- కృష్ణునికాలు దొక్కువారు. పద్మ. ౯. ౨౧౩. (త్రోపుద్రోపులాడుచు. చి. ని. పా.)

గీ. కమ్మకొని యొక్కచో నందికాసమర్చనా సముద్యాతమైరేయవాసనలును, లంకె ద్రో

ద్రోపులాడంగ లక్ష్మీదేవి, పండు గేతంచె గ న్నలపండు వగుచు. వైజ. ౩. ౮౦. (త్రోద్రోపులాడ. ముద్రి.)

౨. ఆతిశయించు. (ప్రా.)

ద్వి. గమకించుముత్యాలగద్దెపై నుండి, దుమికి తత్తపాటు త్రోద్రోపులాడఁ, జనుదెంచి నిలుచున్న సారంగధరుని, వనిత తప్పక చూచి వర్ణింపఁ దొడఁగె. ద్వి. శ. సా. ౧. ౨౨ పా. ౨. పం.

త్రోపడు=త్రోపువడు. అ. క్రి. (త్రోపు + పడు.)

త్రోయఁబడు, గెంటుఁబడు; త్రొలఁగింపఁబడు.

చ...వారిజంకెనల కచ్చటఁ ద్రోపడివచ్చితి...

ఉ. హరి. ౪. ౧౮౯. (జంకెనలకుకె=జంకెనలచేత.)

సీ. త్రోపడి యిరులు పటాపంచ లై పాటె... మనుచ. ౩. ౨౩.

త్రోపనంగొలువి. విణ. (త్రోపు) ఉభయ భ్రష్టుడు; ఉభయ భ్రష్టురాలు.

మ. వనితా నీపతితోడఁ గూడ వలతే వా రేల

వీ రేల నీ, కని న న్నాయనిరుద్ధుఁ డున్నయె

డ కె టైన న్యెల్లా రేనిఁ బో, యన నాతండు

కులాభిమానఘనుఁ డై యేయూరి కేత్రోవ

యం, చనుమానించినఁ ద్రోపనంగొలువిఁ జే

యం జూచితే క్రమఃకృ. ఉ. హరి. ౫.

౧౬౧. (చి. ని, శ. ర. పా. 'త్రోవనకొ

లువి' ముద్రి. పా.)

త్రోపరి. విణ. (త్రోపు + ఆరి³) త్రోయువాడు.

సీ. మబ్బుత్రోపరికూన గొబ్బున వానిసింగాణి ముత్తునియలుగా నడంప. అచ్చ. రా. సుం. ౧౧౯.

సీ...త్రోయువాడు విలసిల్లుచుండుఁ ద్రోపరి యనంగ. ఆం. భా. ౩. ౧౦.

త్రోపాటు. వి. (√త్రోపడు) త్రోపడుట. (శ.ర)

త్రోపాడు = త్రోపులాడు. స. క్రి. (త్రోపు + ఆడు)

౧. త్రోయు, గంటు.

మ. మగుడం గీచకుఁ బట్ట వాడును బలోన్తా
దంబునక బాహుగ, ర్యగరిష్ఠం డగునా
పిడింబరిపుఁ దీవక్రోధుఁ డై పట్టి బెట్టుగఁ
త్రోపాడఁగ ... భార. విరా. ౨. ౩౪౩.

మ. ఘనసత్వంబున వాల్చి వాల్చి కుహరాగారం
బునం దున్నయా, దనుజుం బట్టి వధించి తచ్చి
లమువారక తాయి త్రోపాడి యేపునఁ
గిష్కింధకు వచ్చి ... భా. రా. కిష్కిం. ౧౨౮.

ఉ. వేడుక నీకె కాని మఱి వేటొకయింతికి నైన
లేదె త్రోపాడెద నేల మచ్చర మొకప్పుడు
మానకపోయి తీవు... పారి. ౩. ౧౫.

౨. వెన్నాడు, వెంబడించు.

క. మీపాడినహరిచందము, లేపాడిగఁ దలఁప వ
చ్చు నితఁ డేసతులం, గాపాడినవాఁ డనుఁ
గై, త్రోపాడినఁ దన్ను వలచి తొయ్యలు
లారా. ఆము. ౫. ౪౦.

౩. రాచుకొను.

మ... ముత్యాలపేరులు వఱ్ఱోజతటిం బుటం
బెగయఁగాఁ త్రోపాడఁ జన్నుల్ కట్టి, సల్లిపై
వేసలి మొగ్గవాల... సారంగ. ౩. ౪౪.

ఆ. క్రి. పెనఁగులాడు, మల్లాడు.

మ... చూడ్కి యారఘువరాగారంబుపై వేడు
కం, బఱచెం గ్రమ్మెడుసమదాశువులతోఁ బ
ల్తాఱుఁ త్రోపాడుచుక. నిర్వ. ౧౦. ౪౫.

క. లోపలికి నరుగ నులుకుచు, బైపై మిథ్యా
రహస్యభావలఁ గాల, త్నేపము సేయుచు
జెలితో, త్రోపాడుచు నుండె నబల తోర
పులజ్జ. విక్ర. ౪. ౨౧౮.

త్రోపించు. స. క్రి. (త్రోచు). ౧. త్రోయిం
చు, గంటించు.

నీ. ఇంతిం దా విడువనియంతియ కాదు నకబె

డతల వట్టి త్రోపించె వరుణుఁడు ... భార
తము. ౫. ౩౪౫.

ద్వి. సీతాసమేతంబు శివునివి ల్లడుగ, దూతఁ
బుత్తెంచినఁ ద్రోపించె వెడల. రం. రా. బాల.
౩౨ పా. ౧౧ పం.

వ. అని త్రోపించిన వారు త్రోపువడి... దశకు.
౪. ౨౯.

క. ద్వైపాయనముని వెడలం, త్రోపించినకోప
గాడు ధూర్జటి ... భీమ. ౪. ౧౩.

౨. (జలాదులలో) పడఁద్రోయించు.

క. ఆపవనజు నతిఘనలతి, కాపాశావలల నంటఁ
గట్టించి మహా, కోపమున గంగమడుపునఁ,
ద్రోపించె సుయోధనుండు దురితకరుండె.
భార. ఆది. ౫. ౧౭౧.

త్రోపు. వి. (త్రోచు. త. తులుపు). ౧. త్రో
యుట, గంటుట.

(వరాహావతములు) చ ... పండువెదు శ్రవలీల
మోరత్రో, పులఁ బడఁ జొప్పవంచుకొనుపోలిక
వంచి తదగ్రధాన్యముల్ ... చప్పరించును...
మనుచ. ౪. ౧౮.

క. ఆమాపు వలపుత్రోపున, భామాపుష్పాస్తు
భూమిపతిఁ జేరుట కా, రామ యరుడేర...
శుక. ౩. ౧౫౫.

౨. పడఁద్రోయుట, తూల్చుట.

నీ. పూతనాఘాతంబుఁ జేతనేతర మైనకకటం
బుత్రోపును జరణనిహతి, వీరకతోఁ గడుఁ
బూచు మ్రోకుల విఱుపును... అనంగ, బ
మిన కృష్ణభీరములు వొగడుచు... భార.
సభా. ౨. ౪౧.

౩. గంటెడుశక్తి; శక్తి.

ఆ. యోగబలము లేనియొకభంగియోగి బల్,
ద్రోపు లేనిమీను నేపు లేని, మృగము వలయు
సురియుఁ దెగిపోవ నులుకంగ, లేనియట్లు భవ
ములోన నడఁగు. భార. కాం. ౫. ౫౭౮.

ర. పోరు, యుద్ధము.

క. చెలిమియు సంభాషణమును, బలిమి వివాహంబుఁ ద్రోపుఁ బాడియుఁ దమయంతల వారితోన తగు సభి, కుల హీనులతోడ నైనఁ గొఱ గా దధిపా. భార. ఉద్యో. ౨. ౪౬.

౫. నిషేధము.

క. ఈమాటకుఁ జారుముఖి, నామది ముద మం దెఁ గాన నాతికి నిది యే, లా మేటితలం పను త్రో, పేమియు లే దోపి వినుము హిత వచనంబుల్. భార. అశ్వ. ౨. ౬.

౬. నిరాకరణము, త్యజనము.

క...దుర్జనుని నిలఁ, దడయక యెఱుక మెయిఁ ద్రోపు తగుమం దెందు. హరి. పూ. ౫. ౨౪౦.

త్రోపుగుదియ. వి. (త్రోపు + గుదియ) గుదిగఱు.

క. పుడమి నిక లంకెతిల్లిక, గడు మీఱినయట్టి కీడు గలదే యది యెయ్యెడఁ జూచినఁ గూఁ తునకుక, మెడకోణము త్రోపుగుదియ మిం డల కెల్లక. ద్వా. ౪. ౨౨౨. (వ్రాతప్రతి పా. దొడ్డగుదియ. ముద్రి.)

త్రోపుడు. వి. (√త్రోమ) ౧. త్రోపు, త్తేపణము.

(శ.ర.) ౨. చిత్రిక, వద్రంగిసాధనవిశేషము.

సీ. దారుని ర్థనసాధనవిశేషముత్రోపు డనఁ దఱిమైన యన నలరుచుండు. ఆం. భా. ౨. 3౦౧.

త్రోపుడుపెట్టు. స. క్రి. (√త్రోపుడు) చిత్రిక తోనునుపుచేయు. (శ. ర. చా.)

త్రోపుడువల. వి. (√త్రోపుడు) జాలభేదము, ఒక విధ మైనవల.

క. మెడవల సన్నపువల త్రోపుడవల...హంస. ౪. ౧౨౫.

త్రోపుత్రోపాడు=త్రోత్రోపులాడు. స. క్రి. (త్రోపు + త్రోపు + అడు.) ౧. (పరస్పరమును) మిక్కిలి త్రోయు, గెంటు; రాచుకొను.

వ. పోడలగు నెచ్చెలులు జీరాడుసిగ్గుల నీడిగిలం బడ నెట్లెలకుఁ ద్రోపు త్రోపాడుచుం దార్చి కూర్చి మరలుటయు...హరి. ౨. ౫౨.

సీ. భూపాలవర్గంబు త్రోపుత్రోపాడుచు గిరికొని రెండుపక్కియల నెడవ. రాజ. చ. 3. ౧౬3.

వ...దుర్గాధిపతు లే మేమ యని త్రోపుత్రోపాడుచు...మన్వచ. ౫. ౭౧.

త్రోపులాడు=త్రోపాడు. స. క్రి. (త్రోపులు + అడు) గెంటుకొను, త్రోసికొను.

వ...తమఘాంధసోకుల నేన మున్నాశ్రయించి నవాడ నింక నీ వడుగుతు మనుచుం ద్రోపు లాడంగ నెడ సాచ్చి...ద్వా. ౪. ౭౯. (వ్రాతప్రతి పా. త్రోపు త్రోపులాడంగ. ముద్రి.)

త్రోపువడు=త్రోపడు. అ. క్రి. (త్రోపు + పడు)

౧. త్రోయఁబడు, గెంటఁబడు; త్రోలఁగింపఁబడు.

గీ. తరుణిలజ్జాభరంబుచేఁ దన్నువడియు, దో యజాననవెఱపుచేఁ ద్రోపురడియు, నుల్లమున భేద మందక యుండునట్టి, బాలుఁడా యేమి తలపోయఁ బంచశరుడు. నైమ. ౭. ౧౭౦.

క. త్రోపునడి నిలిచి ఘనలజ్జాపరవశే యగుచు ...మన్వచ. ౨. ౬౯.

చ...మహాత్త యే, యనువునఁ దృష్ణ త్రోపువడు నట్టిసమంచితచి త్తధర్మముం, బనుపలుపంగఁ జాలుకలభాషణపంక్తి ననుగ్రహింపవే. భార. ౪౦. ౫. 3౭౨.

౨. నిరసింపఁబడు, నిరాకృతమగు.

క...పలికినసప్పలుకు త్రోపువడ ముని పక్కె. భార. ఆను. ౨. ౨౭౦.

క. తనపూజ త్రోపువడుటకు, మనమునఁ గోప మును సిగ్గు మల్లడిగొనఁగా. హరి. పూ. ౭. ౧౫౬.

క. నలనాభాఖ్యతనూజుడ, నలఘుమతీ బ్రహ్మ మిత్రు నాయుర్వేదం, బలవఱుపవలయు నా కని, పలుమఱు నే నడిగి త్రోపునడి వల

ముమెయిక్. మార్క్. ౧. ౪౧.

ప్రోపుసే(చే)యు స. క్రి. (ప్రోపు + చేయు)
నిరాకరించు, నిరసించు.

క...నిప్పురునునం దగ నా,డిన నతడు ద్రోపు
సేయక, ననుఁ గైకొను నెఱుంగఁ జెప్పు నా
కుం గరుణఁ. భార. ఆశ్వ. ౧. ౪౩.

ఆ. మేలు గాక పొదఁడు మీమాట లేనాటఁ,
ద్రోపుసేయఁబాల మీపురమున, కరుగుదెంతు
ననిన నాఁగాక యని గంధ, సింధురాధిరూ
ఘఁ జేసె నతని. భోజరా. ౨. ౮౬.

ప్రోము=త్రోము. స. క్రి. ముఱికి పోవునట్లు రుద్దు.
సీ. చంద్రబింబముకాంతి సవరించి యాలేమ
మోమును నునుపు గాఁ ద్రోమిరొక్కొ.
భోజరా. ౩. ౨౨౪. (చి. ని. పా. త్రోమి
రొక్కొ ముద్రి.)

ప్రోయింఁ. స. క్రి. (ప్రోయు) త్రోయఁజేయు.
మ. పవనాశ్వంబు హరింపఁగా మును జటాపా
లిం జగత్ప్రాణమూ, రి విరోధించి తదశ్వముం
గొనియె నీరేస్త్రాదు దానిక మెడం,దవులం
గట్టి భవీధిఁ ద్రిప్పి వడి నాతం డబ్బి ద్రోయింప
వీని వెనక వచ్చెనొ కాక రా జెటులఁ
దీండ్రించుక మృగాంకంబునక. చంద్రా.
౧. ౮౭.

సీ. ఫణులచేఁ గఱపించి బావకశిఖలలో బొ
రలఁద్రోయించి యంబుధుల ముంచి. ఘటికా.
౩. ౧౪.

ప్రోయు=త్రోమే. స. క్రి. ౧. గెంటు, నెట్టు.
కా...పొండకవిభుం డాత్రియులం జూచి చే,
వీచెం ద్రోయుఁడు కొటమేడలు పడక
నేయుండు డాయుండు...ఉ.హరి. ౩. ౩౨.
ప...ఆ ట్లటు వడ మెడఁబట్టి త్రోయుట వెడవె
డం బొవుపల్లవులం బండువుతఁటులకు నిం
టికిం దెచ్చుపణ్యాంగనాభ్రాతలపరిహాసచే

పలయంద...ఆము. ౪. ౧౮౭.

చ. ఆలరలబంతి బృంభికకు నడ్డము సేయుచుఁ
గర్జనాళిపై, నలకలఁ ద్రోయుచుం దరగ లా
ప్రమదాశ్రులు గోట మీటుచుక. మనుచ.
౧. ౬౭.

౨. పడవేయు, మాల్పు.

గీ. ఆసియుఁ బాత్రయుఁ దే బంపి యాంత్రి
వల్లిఁ, గోలగగ్గర ద్రోయఁ దత్తుజముతోడ,
నొరగి...ఆము. ౬. ౨౭.

౪. ఉల్లంఘించు, అతిక్రమించు.

క. ఏ సేమి చెప్పి పంపినఁ, దా నేపని చేసె
నని మదనుఁ బిలిచి దురాత్తా నేటిదాకఁ
ద్రోయవు, గా నాయానతిని దేమి గావించి
తనక. జై. భా. ౮. ౮౮.

౧. త్యజించు, విడుచు, పరిహరించు.

ఉ. అంచితహరవల్లి వలయాభరణంబుల తక్కుఁ
ద్రోయఁజి, లంచుఁబసిండి...ఆము. ౧. ౧౬.

సీ. అయినను న స్మతఁ డడిగించినట్టియరములు
చెప్పక త్రోయఁ దగవు గాదు. పరమ. ౧.
౨౧౩.

౬. (చీపురుమున్నగువానితో) తుడిచి పాఱవే
యఁ; పాఱవేయు.

మ. గురుముక్తావళి చేటిక ల్విడలతోఁ గూ
డంగఁ ద్రోయక...ఆము. ౨. ౧౧.

క...నే,రువునం బల్లెరు లీడ్చి త్రోయుచుఁ
జనుచుక. ఆము. ౬. ౧౪.

౭. కడపు, దాటించు, జరపు.

మ. హరిఁ జింతింపక మత్తుడై విషయచింతా
యత్తుడై చిక్కి వా,సరముల్ ద్రోసెడు
వాఁడు...భాగ. ౨. ౨౪.

క. కావున నిచటన మీ రీ,దైవతపనిత లనుగుట్టు
తప్పకయుండక, ద్రోయుఁడు దివసము లే
మొక,భూవరుఁ గని నైభవంబుఁ బొందెడు
దాఁకక. కళా. ౬. ౧౧౩.

౮. తోలగించు, పోగొట్టు.

మ. వరమృష్టాన్న సువస్త్రసీడితులమై వర్తింపఁ
గా నేల శ్రీ, హరి సేవించినవారికిం గలవె
త్రోయక రానిదారిద్ర్యముల్. కుచేల. ౧.
౫౧.

౯. 'కొట్టు, చేయు' మన్నగు ధాతువులవలె
కొన్ని ధాతువులమున్నంతరూపములతోఁ
గూడి ఆయాక్రియలప్రేరణారమునిచ్చును.
ఉ. ఏనవిరి నివ్వరించి నొకయేటనుఁ దామరపా
న్పువైఁ బడం, ద్రోసినజోదు మన్నఘండు
...నైవ. ౧. ౮౨.

త్రోలు=త్రోలు.

(తలుము, వెన్నాడి పరుగెత్తజేయు.)

క. మొన్న నొకనిఁ ద్రోలితి వాఁ, డిన్నగ మి
ట్లెక్క వాని నిది గరుణాసంపన్నునిక్రియ
లో నిడుకొని, నిన్న విజిచి చంపె మంచనిజ
మరిసోలెక. ద్వా. ౧. ౨౬౧. (వ్రాత
ప్రతి పా.)

గీ. తోలగఁ కడసొచ్చు మానవాదుల సుశర్మ,
యోధులను బాఱఁ ద్రోలి యిట్లురుభుజావి,
భూతి నెదిరించునాకపితేతను నతఁ, డాజి
నొప్పించి మడిసె పాహాసముతోడ. రాఘవ.
౪. ౧౩౯.

(సంహరించు, చంపు.)

సీ. సరమృగాకృతి వై జనశ్లాఘ వ్రాలి ప్రహ్లాదు
నేలితి పలలాశిఁ ద్రోలి. వరాహ. ౧. ౫౨.

గీ. లీలఁ బొలదిండిమూఁకలఁ ద్రోలువాడు... బా
లనేకటశౌరి నామ్రాల నిలిచె. ప్రబంధ.
౨౮.

(ఇది 'కొట్టు' ధాతువువలె కొన్ని తుము
న్నంత రూపముల కనుప్రయుక్త మై ప్రేర
ణారము నిచ్చును)

ఉ. దిట్టల నీతకాండ్ర జలదీని నిత్రోవితము

దజ్జనుల్ గరం, బట్టియెడక రయఁబు మెఱ
య న్నెదకించిరి వారిఁ బల్లటాక. కళా.
౬. ౧౦౬.

త్రోవ. వి. (✓త్రోవే) ౧. మార్గము, దారి; పద్ధతి.
ఆ... మార్గంబు, తెరువు త్రోవ దారి... అనంగ...
ఆం. భా. ౨. ౮.

క. ఇంద్రియముల గోచరముల, కుం ద్రోవలు చేసి
భక్తకోటులలో నెల్లం ద్రిమరు నాత్మపురవి,
చంద్రవిలోచన... ఉ. హరి. ౨. ౨౦౪.

క. కావున శుకసితికిం, గావించినయట్టిపుణ్యకర్త
ములగున, తేన్వితయమనియమాదుల, త్రోవ
సారగఁ వలయు విషయదూరా త్తకుఁ డె. భా
ర. శాం. ౪. ౩౦౯.

చ... వచ్చిన త్రోవయుఁ బోయిన త్రోవయు నొ
కటం గనంబడద ... కళా. ౮. ౬౨.

ఉ. నన్నయభట్టతిక్కకవి నాగులు చూపిన త్రోవ
పావనంబు... హరి. పూ. ౧. ౪౦.

౨. ఉపాయము, సాధనము, వెరువు, విధము, రీతి.

గీ. జంతువులు దండధరుచేతఁ జచ్చి తీవ్ర, వేద
నలఁ గుండుచుండురు వీర లధిక, దుఃఖములఁ
బొంద కుండెడు త్రోవ గలదె. వి. పు. ౪.
౧౦౪.

ఉ. తానహము. కానలో మృగంబు లోలగంబు
సేయ నుండు స, మ్మానిమండలేశ్వరుండు మన
లఁ గూడుబాడలే, దైన నొక్క త్రోవద్రొక్క
కతని మానరాదు గా, పూని చూడు మెవ్వఁ
డెఱుఁగుఁ బుణ్య మున్న నయ్యెడక. రామా. ౨. ౭౬. (త్రోవద్రొక్క=సాధన
మవలంబించు.) కళా. ౩. ౫౫.

శా. దేవా కయ్యముతోడివేడుక మదిం దీంద్రిం
చుమర్త్యుండు నే. త్రోవం జేతులతీటు వుత్తు
నని కోరుక... ఉ. హరి. ౫. ౨౧.

త్రోవ తాళం బొక్క త్రోవ

గా నేమేమొ ధక్కు వాయించుకొనుచు,
కువల. ౨. ౧౧౪.

3. గతి, దిక్కు; ఆపస్.

ఉ. ఈవును నేనపోలెను మునీశ్వర భాగ్యము
లేమిజేసి కాశీవిరహాగ్నితాపమునఁ జేడ్చ
డినాడవు చెప్పవయ్య నా. త్రోవ మహా త
దక్షపురి ధూరటి శంభుఁడు భీమ నాథుఁ డా,
ర్యావిభుఁ డాశ్రయార్థుఁ డగు నా నను నేలి
కొనం దలంచునా. భీమ. 3. ౫.

క. నీమేనల్లుడు గావునఁ, గాముడు నీకరణి
దుండగము చేసి కదా, మామక ఫాలాగ్ని
శిఖా,స్తోమాహుతి యయ్యె వానిత్రోవయె
నీకుఁ. శకాం. ౫. ౯౮.

౪. జోలి, సంబంధము.

ఆ. ప దనయనుమీదిభక్తియోగం బెల్ల, ముక్తి
యోగ మనుచు మొద లెఱుంగునారి వారి
వారి వారిఁ జేరినవారి. త్రోవ దలంప వలదు
దుతలార. భాగ. ౬. ౧౯౧.

నీ... ఇటువంటిదుండగముల, నూని కాలస్తాప్తు
లైనవారల నిర్మిమి త్తంబు మిక్కిలి మీకు
నెగ్గు, చేయువారలఁ గఱచి వధింపుఁ డన్యుల
త్రోవఁ బోవకుండు... వరాహ. ౬. 2౫.

త్రోవవె(వె)ట్టు. ఆ. క్రి. (త్రోవ + వెట్టు) దారి
చూపు.

ఉ... పో వలలేనియుఁ ద్రోవవెట్టెదఁ. కకు.
౨. ౫3.

నీ. పరువంపువిరిగొందు లరసి చాలై త్రోవ
వెట్టి యారము లీగుపిండు దగిలి. ఆము. ౫.
౧౧2.

త్రోవరి. విణ. (త్రోవ + ఆరి) గ. మార్గము నెఱిగి
నవాడు. (శ. ర. జ్ఞ.) ౨. బాటసారి, త్రోవ
నడచువాడు.

నీ... వెల్పులు మింటిత్రోవరులు నిద్దర లేనిస్త్రో
డులు ... సాం. ని. దేవ. ౧౮.

త్ర్య

త్ర్యంకటము. సం. వి. అ. న. ౧. (మూడు
చేర్లుగల) చిక్కము, ఉట్టి, మొ. ౨. ధౌతాంజ
నము, ఒకరకముకాటుక. (మే. ని.)

త్ర్యంబక. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. పౌర్వతి. (కల్ప.)
త్ర్యంబకసఖుఁడు. సం. వి. అ. పుం-ముక్కంటి
చెలి-నుబేరుడు.

త్ర్యంబకుఁడు. సం. వి. అ. పుం. ముక్కంటి,
శివుడు.

త్ర్యంశము. సం. వి. అ. పుం. ౧. త్రిగుణితాఁ
శము, మూడుపాళ్లు ౨. తృతీయాంశము, మూఁ
డవపాలు.

త్ర్యక్షము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ) మూడు
కన్నులు గలది. వి. అ. పుం. నారికేళము, కొ
బ్బెరకాయ.

త్ర్యక్షరము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) మూడు
అక్షరములు కలది. వి. అ. పుం.-అకార ఉకా
ర మకారము లనుమూడక్షరములు గలది-ప్రణ
వము.

త్ర్యక్షుఁడు. సం. వి. అ. పుం. ముక్కంటి,
శివుడు.

త్ర్యబ్ది. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. మూఁ డేడ్లపెయ్య;
మూఁ డేడ్లబాలిక.

త్ర్యశీతము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ) ఎనుబది
మూడవది.

త్ర్యశీతి. సం. విణ. (ఇ) స్త్రీ. ఎనుబదిమూడు.

త్ర్యశీతమము. సం=త్ర్యశీతము.

త్ర్యశ్రము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) త్రిభువా

కారము కలది, మూఁడుకోణములు గలది. వి.అ.

స. (త్రేత్ర) త్రికోణము, త్రిభుజము.

త్రస్తము. సం=త్రస్తము.

త్రస్తహము. సం. వి. అ. పుం. గ. మూఁడుదిన
ములసమాహము. ౨. మూఁడుదినములు జరుపఁ
బడుపండుగు, మొ.

త్రా

త్రాహణము. సం. వి. అ. పుం. - మూఁటిచేత
(ముక్కుతోను కాళ్లతోను) కొట్టునది-విష్క-
రము, పక్షి.

త్రు

త్రుషణము. సం=త్రుషణము. (కల్ప)

త్రూ

త్రూషణము. సం. వి. అ. పుం. ఊషణత్రయ
ము, సాంటిపిప్పలిమిరియాలు.

త్వ

త్వంకారము. సం. వి. అ. పుం. మైత్ర్యాదిసూ-
చకముగా నుపయోగించు 'త్వమ్' అనుశబ్దము.
(ఇది యుష్మచ్ఛబ్దైకవచనమాత్రమున కుపపలక్ష-
కము.)

త్వక్కు. సం. వి. చ. శ్రీ. గ. తోలు, చర్మము.
౨. చెట్టుపట్టు; వల్కలము. ౩. లవంగపు

పట్టు, దాల్చిన చెక్క. ౪. స్పర్శేంద్రియము.
త్వక్క్షీరి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. తవక్షీరి, వంశ
రోచనశ్శి.

త్వక్తరంగకము. సం. వి. అ. పుం. చర్మము
యొక్కముడుత. (విల్యముని.)

త్వక్తము. సం. వి. అ. న. కవచము, బొందశ్శ

ము. (వై. ని.)

త్వక్పత్తము. సం. వి. అ. న. గ. లవంగపుపట్టు,
దాల్చిన చెక్క. ౨. ఇంగువఆకు. ౩. తేజపత్తము,
ఆకుబల్లిశ్శి.

త్వక్పుష్పము. సం. వి. అ. పుం. గగురుపాటు.
(త్రి. ని.) న. కిలాసము, సిబ్బెము అను చర్మము
మీఁదిపాడరోగము. (వాచ.)

త్వక్పుష్పిక. సం. వి. ఆ. శ్రీ. సిబ్బెము అను
చర్మముమీఁదిపాడరోగము. (త్రి. ని.)

త్వక్సార. సం. వి. ఆ. శ్రీ. వంశరోచన, తవ
క్షీరిశ్శి.

త్వక్సారము. సం. వి. అ. పుం. గ-గట్టిపట్టుకలది-
వెదురుశ్శి. ౨. లవంగపుపట్టు, దాల్చిన చెక్క. ౩.
రోణము, దుండిగముశ్శి.

త్వక్స్వాద్వి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. లవంగపుపట్టు,
దాల్చిన చెక్క.

త్వక్కుగంధ. సం. వి. ఆ. శ్రీ. ఏలావాలకము,
కూఁతురుబుడమశ్శి.

త్వగంతురము. సం. వి. అ. పుం. రోమాంచకము,
గగురుపాటు. (త్రి. ని.)

త్వగాక్షీరి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. వంశరోచన, తవ
క్షీరిశ్శి. (వాచ.)

త్వగింద్రియము. సం. వి. అ. న. స్పర్శగ్రాహ-
కేంద్రియము.

త్వగ్గంధము. సం. వి. అ. పుం. - సువాసనగల
తొక్క గలది-నారంగము, నారింజశ్శి. (వై. ని.)

త్వగ్జము. సం. వి. అ. ఆ. అ) త్వక్కునంను
పుట్టివది. వి. అ. న. రక్తము, నెత్తురు. (రాజని.)

త్వగ్దోషము. సం. వి. అ. పుం. కుష్మము.

త్వగ్దోషాపహ. సం. వి. ఆ. శ్రీ. వాకుచి,
కారుగచ్చశ్శి.

త్వగ్దోమారి. సం. వి. ఇ. పుం. హ. స్తికందముకి.

త్వచము. సం. వి. అ. న. గ. చెట్టుపట్ట. ౨. ల
వంగపుపట్ట.

త్వచాస త్రము. సం. వి. అ. న. త్వకవత్తము,
లవంగపుపట్ట, దాల్చిన చెక్క.

త్వచినారము. సం. వి. అ. పుం. త్వకానారము,
వెదురుకి.

త్వచిసుగంధ. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. చిట్టేలకికి.

త్వచ్యము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) త్వక్కునకు
హిత మైనది, చర్మాలోగ్ధకర మైనది.

త్వద్. సం. సర్వ. నీయొక్క, మొ. (ఇది ప్రత్య
యముగాని ఉత్తరపదముగాని పరమగునపుడు
యష్టచ్చబ్దమునకు ఏకవచనార్థమందు వచ్చు
రూపము. (ఉదా: త్వదీయము, త్వత్కృతము,
త్వద్దత్తము, త్వద్భయము, త్వత్సుతుడు, త్వదే
కపుత్రుడు, త్వద్విధుడు మొ.)

త్వర. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. వేగము, వేగిరపాటు.

త్వరణము సం. వి. అ. న. త్వరపడుట, వేగిర
పడుట.

త్వరపడు. మి. అ. క్రి. తొందరపడు.

క...మంత్రులు దారుక, జను లపుడు వసిష్ఠ
శాసనంబున నభిషేచనసంభారాహరణం,
బునకుం ద్వరపతంగ స్వర తిపుంగవు డం
తక. చం. రా. ర. గర.

త్వరమాణుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) తొం
దరపడుచున్నవాడు.

త్వరి. సం. వి. ఇ. ఈ. స్త్రీ=త్వర. (వై. ని. అమర
సుధ.)

త్వరితము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) వడిగలది.

వి. అ. న. త్వర, వేగము.

త్వప్త. సం. విణ. (బు. స్త్రీ. బు.) కజ్జలు మొ.
వానిని చెక్కువాడు. వి. బు. పుం. గ. వడ్డ
వాడు. ౨. దేవశిల్పి, విశ్వకర్త. ౩. ద్వాదశా
దిత్యులలో నొకడు.

త్వప్తము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) తప్తము,
చెక్కబడినది.

త్వా

త్వాచము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) త్వక్కు
నకు సంబంధించినది.

త్వాదృక్కు. సం. విణ. (క) నీవంటివాడు.
(రూ. త్వాదృశము.)

త్వాదృక్షుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) త్వాదృశుడు.
త్వాదృశుడు. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) నీవంటి
వాడు.

త్వాప్తిము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) త్వప్తి
సంబంధ మైనది.

త్వాప్తి. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. గ. చిత్రానక్ష
త్రము. ౨. చిన్నరథము. ౩. సంజ్ఞాదేవి, నూర్య
పత్ని, యమునితల్లి (త్రి. ని.)

త్వాప్తుడు. సం. వి. అ. పుం. వృత్తాను
రుడు.

త్వి

త్విట్టు. సం. వి. వ. స్త్రీ. గ. కాంతి, దీప్తి. ౨.
కిరణము, వెలుగు. ౩. మంట. ౪. వాక్కు.
౫. జిగీష, జయేచ్ఛ. ౬. వ్యవసాయము, పూ
నిక. (హేమ. ని.)

త్విట్టుతి. సం=త్విహంపతి.

త్విహంపతి. సం. వి. ఇ. పుం. వెలుగుతీడు,
నూర్యుడు.

త్విషి. సం. వి. ఇ. పుం. కిరణము.

తృ

తృతుకుడు. సం. వి. (అ. ఆ. అ) ఇద్దయు
ధనిపుణుడు, కత్తి పట్టుటయందు నేర్పరి.

తృతువు. సం. వి. ఉ. పుం. ఇద్దముష్టి, కత్తిపిడి.

ధ

ధ. సం. ఒకానొకయక్షరము.

ధ. సం. వి. అ. పుం. గ. శిలోచ్ఛయము, కొండ.
అ. భయరక్షకుడు. న. గ. రక్షణము, కాపా
డుట. అ. మంగళము. ౩. సాధ్వసము, భయ
ము. (దీనికి తెనుగున వ్యస్తప్రయోగము లేదు.)

ధు

ధుడనము. సం. వి. అ. న. ఆచ్ఛాదించుట, క
ప్పట; మఱుగుపుచ్చుట.

ధుత్కారము. సం. వి. అ. పుం. ఉమియునపు
డు చేయు 'ధుత్' అనుశబ్దము.

ధూ

ధూత్కారము. సం=ధుత్కారము.

ధూత్కృతము. సం. వి. అ. న=ధుత్కారము.

ధూత్కృతి. సం. వి. ఇ. శ్రీ. ధుత్కారము.

ద

ద. ఉభ. ఒకానొకయక్షరము.

దంగు=దంగు. అ. క్రి. (బియ్యము మొదలగునవి)
పొట్టుపోవునట్లు శుభ్రముగా నలగు. (శ.ర.)

విణ. శుభ్రముగా నలగినది, దంపబడినది.

జ: దంగుడు, దంగుడులు, దంచు, దంపు, దంపు
టిల్లు, దంపుడు, మొ.

దంగుయు. విణ. (√దంగు) దంచినది. (దంగుడు
బియ్యము. శ. ర.)

దంగుల్లు(డులు). వి. బ. (√దంగు) చేరుళ్లు, అ
క్షణతండులములు, చేబియ్యము.

నీ. అక్షణతండులూహ్యము చేరుళ్లు నా దం
గుల్లు నాగను దనరు చుండు. ఆం. భా. అ.
అరర.

నీ. బోయకల్కి. భక్త్యభోజ్యంబుల నొసంగి
వెమరుదంగుల్ల బో వీడె దీయు. పార్వ.
అ. అ. ౩.

దంచేనపుడేయి. వి. (దంచనము + చేయి) గ.

శత్రువులు కోట నెక్కకుండ క్రిందకు ద్రోయు
టకు తాలను విసరుయంత్ర విశేషము, దంచనము.

నీ. ఎనసి మార్తు లగ్గ కెక్కకుండంగ దార్చి
న కాంచనంపుదంచనపుడేతులు... కువల.
౩. ౧౮.

అ. దుడుకట్ట. (ప్రా.)

దంచేనము=దంచనము. వి. (దీనికి కొన్నియెడల
వృత్తియందు మువరలోపము.) గ. కోటలు ము
న్నగునవి బద్దలుకొట్టుట కుపయోగించుటయు
భవిశేషము. (పెద్దపిరంగి అని. శ. ర.)

వ...పొండ్రుపాలుండు యగువీరునగరంబు
కలుకోట వికటంబుగా వలుదటంకంబుల న
ఱకించియు దంచనపుగుండె బడవైచియు
...ఉ. హరి. ౩. ౩౬.

నీ...దంచనముల నొడిసెలను, జాలంగ నెండు
ను సవరించుట...గీ. ఓలి గరంబుగా నెల్ల
యోధులకును, జెప్పి...హరి. ఉ. అ. ౧౬.

అ. శత్రువులు కోట నెక్కకుండ క్రిందికి త్రో
యటకు తాలను విసరుయంత్ర విశేషము.

ద్వి. ముంచి కొండలు కరముల బెట్టు వట్టి, దంచ
నాలకు నివే దంచనా లనుచు, గ్రచ్చుట
నట విలుగంగ వైచుచును. రం. రా. యు.
౩౫౩ పా. ౧౩ పం.

ద్వి. దంచనగుండచే దాకించి కడిమి, ము
చిన లగ్గ యిముల విడిపించి. రం. రా. యు.
౩౫౩ పా. ౨౩ పం.

సీ. తగు శిలాయంత్రంబు దంచన మనఁగను...

ఆం. భా. ౨. ౨౧౮.

జ: దంచనపుఁజేయి.

దంచు=దంపు. స. క్రి. ($\sqrt{\text{దంగు}}$)దంగఁజేయు.

(క) ధాన్యము మున్నగువానిని నలఁగఁజేయు.

చ. హలమున వచ్చుధాన్యముల నప్పటికప్పుడు

దంచుకోఁగ రోకలిఁ గయికొంటి...దశా.

౮. ౫౭.

(చ) ధ్వంసముచేయు; చూర్ణముచేయు.

ఉ. దంచె నతం డనేకజననంబులఁ జేసినపాతకా
ఘముల్. కాశీ. ౩. ౧౦౮.

సగర...విఘటించె దంచెక, దుంచెక...కరి

సురప్రత్యనీకుండు హేలా, సంచారోదగ్ర

భంగిఁ జలముకొని వసీ సౌధవప్రాప్తిభుల్.

కాశీ. ౬. ౧౭౬.

(ట) నలఁగఁద్రొక్క; జయించు.

క. దంచుకొ జరణాంచలములఁ గించుదనం బం

చు ముదలకించుకొ ముంచుకొ, నొంచుకొ విద

శనచుంచూ, దంచచ్చంచూపుటసుస్థూఘా

తములకొ. రామా. ౫. ౧౮౮.

ఉ.దంచెదఁ గాలకింకరుల దాశరథీ కరుణాప

యోనిధీ. దా. శ. ౬౦.

దంట¹. విణ. (సం. ధృష్టిః ప్రా. ధట్ఠో.) సమ

ధుడు, దిట్టతనము గలవాడు; జంత, ధూర్తు

రాలు.

గీ. ఆచటిసొందమిఁకొలఁతులు నభవునింట, నైన

నాదంటబలువింట నైనఁ గలవె. వసు. ౨. ౫.

సీ. మాయామృగమువెంట మగఁడు పోవఁగ

దంటమఱిది నంపిన నాటిమంతుతనము. కృ.

శకుం. పీఠి. ౫౦.

సీ. దంట నా జాణ నాఁ దగు సమరుఁడు

...ఆం. భా. ౩. ౩.

కా. ఏజాతి నిమిషకంటిదంట గలదే యిద్దా

త్రిలో నంచు విభ్రాజనానధురంధరుండు నృ

పుఁ డుగ్రవ్యగ్రరోహతుఁ డె. శుక. ౧.

౨౨౮.

దంటమాటలు=ప్రాధవాక్యములు, వక్రోక్తులు.

సీ. ఈదంటమాటలు నీటిభావంబులవిధము నే

నిచ్చినవిద్యల కద. కళా. ౫. ౩౯.

సీ. దంటమాటలకు ధార్త్యమునకు నానతి పడి

పట్టినట్టిసత్త్వాజ్ఞులార. ప్రభా. ౧. ౧౦౪.

కళా. ౮. ౧౯.

జ: దంటతనము¹.

దంట². విణ. జంట యైనది.

గీ. కలయ నాపాదమ స్తకాంగములయందు, మిం

చి పటలిలఁ దరలితోదంచిత మగు, యువతి

లావణ్యమును గన్నుఁ గవయు నతను, దంట

మాలలెక్కియ మనఁ దనరుఁ జూడ. ప్రభా.

౨. ౭౨.

వి. జంట, కవ, యు గ్రము.

సీ...దోయి జోడు, జంట జమలి కవ దంట య

మడ యన ద్వంద్వ మై పరఁగును...ఆ.

భాం. ౨. ౧౦౦.

జ: దంటగొను, దంటతనము³, దంటపోరు, దం

టమెట్టలు, దంటమోములదేవర, దచ్చపుక,

దచ్చి, దచ్చికాళ్ల మెకము.

దంటగొను. స. క్రి. (దంట¹ + కొను) కలియు.

గీ. దైత్యు మెఱుఁగుదూపులు దళితములు సేయఁ,

దత్తమాజమాపులు ఫలితములు సేయఁ, నుడు

టుఁదనమును వలపు నొండొంటితోడ, దంట

గొని క్రమ నెమ్మదిఁ దాల్చె నతఁడు. ప్రభా.

౪. ౮౯.

దంటతనము. వి. (దంట¹ + తనము) ౧. సామ

ర్థము, ప్రాథత్యము; చాతుర్థము.

సీ. సంగరంబున ధనంజయరథసాయి యై ధవ

శాశ్వములఁ బట్టుదంటతనము. దశా. ౧.

గీ. రమ్మ నా వెంటఁ గొంతమారమున నుండి, దం
టతనమున నను వెన్ను నంటి చూడు. శుక.

౨. ౨౮౯.

లయగ్రాహి. అంట వడిఁ దాకి యదరంటఁ బడ
వేసి పెనుమంట రెగయం జటిచి దంట
తన మొప్పక, వెంటఁబడి పట్టుకొని...భా.
రా. యు. ౧౪౩౦.

౨. భార్తృము, గయ్యాలితనము.

క. తొల తొలఁగు తొలఁగు మనుచుక,దల
తల తల మనుచు వట్టిదంటతనంబుల్,వలదు
వల దనుచుఁ బల్కఁగఁ, గలకంతుల కపుడు
మిగులఁ గలహము ముదురక. రాజ. చ.
౩. ౪౫.

ఉ. దంటతనంబె కాని యుచితజ్ఞత లేదు వనా
టఁ దాటనా, వంటిమహామహండు తనవా
లముఁ బ్రాకఁగ నూరకున్నవాఁ, డొంటమి
యేల ముందరఁ బ్రయోక్తులఁ బిల్చెదఁ బ
ల్కఁడేని నా, బంటుతనంబుఁ జూపఁగ నె
పం బగుఁ గా కని నిశ్చితాత్ముడె.సమీర.
౬. ౧౬౫.

దంటపోరు. వి. ($\sqrt{\text{దంట}^2}$) ద్వంద్వయుద్ధము.
సీ. దంటపో రనఁ దగు ద్వంద్వయుద్ధము...
ఆం. భా. ౨. ౨౨౨.

దంటమెట్టెలు. వి. బ. ($\sqrt{\text{దంట}^2}$) కాలివేలి
యందు ధరించెడుఆభరణవిశేషము.

ద్వి. దంటమెట్టెలు వింతతళుకొత్తుచుండ, జరి
బుటాచీరయు జాజిపూజవికె. ద్వి. శ. సా.
౧. ౧౪ పా. ౧ పం.

దంటమోములదేవర. వి. (దంట² + మోములు
+ దేవర)-రెండుముఖములు గలదేవుడు-అగ్ని.
గీ. దంటమోములదేవర దనివి దీజ, బుగులుకొని
మెక్కి దద్ద యబ్బురము గాఁగ. అచ్చ.
రా. యు. ౨౮౦.

ఇట్లు: దంటమోములసామి, మొ.

సీ. మలగొంగ యలరు పైతులు గట్టి యిడుచుం
డు దంటమోములసామి వంట సేయు.అచ్చ.

రా. సుం. ౪౧.

దంటు. వి. (సం. దండః. క. ధంటు) జొన్న
లోనగువానికాడ.

వ...విషవిస్ఫురద్భుజంగముల నల్లడక గబళించి
గెంటుకుండ దంటు చప్పరించుగతిం జప్ప
రించుచు...చునుచ. ౪. ౩౭.

సీ. యావనాశాదిదండాభ్యు దంటన మీఱు...
ఆం. భా. ౨. ౭౭.

జ: దంటుకొను.

దంటుకొను. ఆ. క్రి. ($\sqrt{\text{దంటు}}$) పూరికజుచు.

సీ. చేబలిచేఁ గ్రమ్మి చిమ్మివెతుముగదా నోట
దంటుకొనంగ నీఁటె మొనల. కృష్ణ. ౩. ౧౮.

దండ¹. వి. ౧. వైపు, ప్రక్క, పార్శ్వము.

క. వేదండపురాధీశుఁడు, కోదండము సేతఁ బ
ట్టుకొని గహనములో, వేదండాదుల నొక
నాఁ, దేదండలఁ బోవనీక యెగచెక బలి
మిక. భాగ. ౧. ౪౫౩.

సీ. వెనుదండ నుద్దండవేదండకాండముల్ సమ
దమందరయానసరణి నడవ. దశా. ౨. ౧౯.

సీ. పూరుసారములు తతో^౧క్తంబు లందులో
మొదటిది నాల్గొమ్ముల వృషభము, రెండవ
దర మాదండది కామ మీమాఁడును లయ
మైన మోక్ష మనఁగఁ, బరఁగె...వరాహ.
౯. ౨౧. (ఆదండది=దాని పిమ్మటిది యని
భావము.)

౨. సానము, చోటు.

గీ. విసుతకుక్కతములకు దండ వెండికొండ.భాగ.
౪. ౧౩౪.

సీ. ఒకవంక నకలంకయోగివర్యసపర్య లొకదం
డ నశ్శుదండనోచితవిధులు...హ. న. ౩. ౩.

3. సమీపము.

ఉ...తాంబూలముతావి బుగ్గు రని ముంచు
కొసం జెవిదండఁ బల్కినక. కళా. ౪.
౧౦౯.

మ. అని ప్రద్యుమ్నుని మానిదండ నిడి చింత
యత్తచి త్తంబునక. పారి. ౧. ౧౦౩.

౪. అందు, సప్తమీవిభక్తిర్థము.

క. ఆదండ జడలదండను, వే దండఁ జెలంగఁ
జెరివి...వి. పు. ౧. ౧౩౬.

నీ. హరుముంజిముత్యాలయొంటుల చకచకల్
తగుకుఁజెక్కులదండఁ దాండవింప. చం.రా.
౨. ౬౧.

౫. ప్రాపు, ఆధారము.

వ...బారిసమరుటకు వలచుట్టునుక జెట్టు దండ
గొని నిలువ నలుపు గలపుళిందులఁ గొందఱ
నిలిపి...మనుచ. ౪. ౩౭.

నీ. తరిగుండు నేను నేతటి నుండుతల మయ్య
గొండకు నాలావు దండ యధిప. చంద్రా.
౨. ౪౫.

౬. ఎద్దుముడ్డిమీద ముల్లుకొలతో పాడువఁగా
నేర్పడు బొయసు. (శ. ౪)

జ: దండపడు, దండపాటు.

దండ². వి. (సం. దండః. క. దండః. త. తండి
హె.) ౧. మాల, హారము.

గీ. ఇప్పుతూదండఁ గై నేసె నెలమి నోర్తు.
హర. ౪. ౮౦.

ఉ...మున్ను గొంటి నేవ న్ననదండ యొక్క
మగవార డిడ...ఆము. ౧. ౧౪.

౨. బాహువు.

గీ. ఆతివచన్నులు జక్కవ లగుట కేమి, సంది
యం బింక దండలచాయ నిగిడి, రెక్కలై
యుండ సాంపునఁ బిక్కిటిల్లి, వలిపెపయ్యెద
యనుచిన్నివలను దగుల. యయా. ౪. ౪౪.

గీ. చూచినప్పుడె విలు పాఱవైచె సరస, తామ

రసభీమతరగదాదండ మెత్తి, దండ హత్తి
మనోజుండు దండపెట్టె, నమహిదేవు నెమ్మది
రిమ్మ వొడమ. కుక. ౨. ౪౫౩.

3. భుజబలము.

గీ. దండ గల్గినబుద్ధిమంతుండు దనకు, బలిమి
కలిమియుఁ గొనసాగ వలసె నేని, కత్తుపు
బుణంబుఁ జిచ్చు నెచ్చరికతోడఁ, గడమ
వెట్టక కడముట్టు నడఁపవలయు. ప్రబోధ.
౫. ౪.

౪. హస్తావలంబనము, కైదండ.

గీ. తమిక్ కే లుండఁ బెఱకేల దండ యిచ్చు,
లేము లుడిపెడులేఁజూపులేమతోడ. ఆము.
౧. ౧౨.

౫. ముష్టియుద్ధమున మొదటిగతి; మల్లయుద్ధవిశే
షము, పదిరెండుదండలలో నొకటి.

గీ. దండ యనఁగను ముష్టియుద్ధాదిమగతి, మిం
చు నందున మద్దెళ్ల సంచు మొదలు, కొన్ని
భేదంబులు చెలంగు...ఆం. భా. ౨. ౨౦౮.

వ...పాదలిక దండయడుగుడుగుపాదలిక దండ మ
ద్దెళ్ల సంచు కుక్కుటపుదండ మొదలుగాఁగ
లపదిరెండు దండలును ... ప్రబంధ. ౭౮.

౬. మల్లని సాధనదండనము.

నీ. తగినట్టిమాస్తీనిదండపోల్కి మెఱుంగు మె
ఱయుకై వడిబిసమీటిసగతి. ప్రబంధ. ౧౮౧.
దండగోల=ఊత, అవలంబము.

ఉ...నినుఁ గొల్చి వచ్చి భద్రావతిలోన నుండెడు
తురంగముఁ దెచ్చెదఁ గూయి వచ్చినక,
నీ వటు దండగో లగుచు నిల్చినఁ జాలు
నగ స్త్రీమూర్తి యై, యీవృష కేతనం డరిమ
హీశబలాంబుధి నోరఁ బట్టెడుక. జై. భా.
౧. ౧౦౦.

జ: దండక డెము, దండచేయి, దండచేరు, దం
డాట, దండాడింపు.

దండక. సం. వి. ఆ. శ్రీ. దండకారణ్యము.

శ్లో. క్వాయోధ్యాయః పునరుపగమో దండ
కాయం వనే షః. ఉ. చ. ౨. ౧౩.

దండక డెము. వి. (దండ² + క డెము. క. దండ
కడగ. త. తండక డెయం) భుజవలయము, సం
దికడియము.

ద్వి. మొల నీలికానెలు మోటకత్తులును, దల
ముళ్లు బదనిక దండక డెంబు. ద్వి. హరిశ్చ.
పూ. ౫౬౫. పం.

దండకము. సం. విణ. (అ. డికా. అ) దండించు
నది. వి. అ. పుం. న. గ. (ఛంద) ఒకానొక
వృత్తము. ౨. సమాసప్రాయవాక్యము. (కే. ని.)
౩. అరణ్యవిశేషము. (ఆ. ని.) ౪. మహారా
ష్ట్రదేశము. (కే. ని.)

దండకవిలె(లియ). వి. ప్రాతలెక్కలపుస్తకపు
కట్ట. (శ. ర.)

దండకాకము. సం. వి. అ. పుం. బొంతకాకి,
మాలకాకి.

దండకాష్టము. సం. వి. అ. న. దుష్టకట్ట.
వ. దండకాష్టమవలంబ్య సితః. సం. శాకుం. ౨.

దండగ్రహణము. సం. వి. అ. న. గ. దండ
మును దాల్చుట. ౨. సన్న్యాసియగుట.

దండచేయి. వి. (దండ² + చేయి) సందిలి, ప్రగం
డము.

గీ. దండచేలావు గలగట్టిపండువెదురు, తండము
లఁ గొమ్ముపంగల మెండు బెట్టి, బెండు విఱచి
నకై వడిఁ బెనఁచి విలుచుఁ, బోతరించినదు
ప్పలప్పాలములోన. చంద్రా. ౨. ౬౧.

దండచేరు. వి. (దండ² + చేరు) ఏనుగులు మున్న
గువానిని స్వాధీనముచేసికొనుట కుపయోగించు
తోరము.

సీ. ఆలుగు నేనుంగుకై యలుగుఁ బూనఁగ నేల

యండ నీదండచే రుండేనేని. చంద్రా. ౨.
౪౩.

దండధక్క. సం. వి. అ. శ్రీ. కాలపరిమితిని
బెలుపుటకు జాముజామునకు వాయించుధక్క.
(త్రి. ని.)

దండదాసుఁడు. సం. వి. అ. పుం. దండుగు
(జుల్తాన) చెల్లింపలేక దానికి బదులుగా దాస
త్వమును అవలంబించువాఁడు. మను. ౮. ౪౧౫.

దండధరుఁడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) గ. కట్టను
దాల్చువాఁడు. ౨. దండనము చేయువాఁడు,
దండనాధికారముగలవాఁడు. వి. అ. పుం. గ.
రాజు. ౨. యముడు.

దండన. సం. వి. అ. శ్రీ. = దండనము.

దండనము. సం. వి. అ. న. గ. దండించుట.
౨. దండుగు విధించుట.

దండనాయకుఁడు. సం. వి. అ. పుం. గ. దశ
వాయి, సేనానాయకుఁడు. ౨. రాజు. (వాచ.)
౩. అపరాధికి శిక్ష విధించెడియధికారి.

దండనిల్కడ. వి. మల్లయుద్ధములోని మెలకువ.
వ. దండనిల్కడ కద లుదుటు కలయు మెలకువ
వింశతింపు దిశాపదిశలు... మొదలగువితిము
లెఱింగి... ప్రబంధ. ౭౮.

దండనీతి. సం. వి. ఇ. శ్రీ. గ. శిక్ష విధించుట;
న్యాయపరిపాలనము. ౨. నీతివిద్య, అర్థశాస్త్ర
ము. (కామందకీయాది.)

దండనీయుఁడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) దండిం
పఁదగినవాఁడు.

దండపడు. అ. క్రి. (√దండ²) గ. సమీపించు
(శ. ర.) ౨. ఎద్దుముడ్డిమీఁద ముల్లుకోలతో
పొడుచుటవలన బొరుసుగా నేర్పడు. (శ. ర.)

దండపాటు. వి. (✓దండపడు)దండపడుట, సమీపించుట.

చ. బలములపాటు దాయతలపాటును జూచెడు
దండపాటు కోల్లల కొడఁబాటు లెస్స
యని లక్ష్మణుఁ డన్నయనుజ్ఞ గాంచి...రా
మా. ౮. ౯౮.

దండపాణి. సం. వి. ఇ. పుం. గ. యముఁడు.
అ. కాశియందలికానొకదేవత.

దండపాతనము. సం. వి. అ. న. దండనమును
విధించుట.

దండపారుష్యము. సం. వి. అ. న. అతిక్రూర
ముగా దండించుట.

దండపాలకము. సం. వి. అ. పుం. శకుల మను
మత్స్యము (కల్ప.)

దండపాలకుఁడు. సం. వి. అ. పుం. గ. శిక్ష
విధించెడి యధికారి. అ. సేనానాయకుఁడు.
(చై. ని.)

దండపాలము. సం. వి. అ. పుం. మత్స్య భేదము.

దండపాలుఁడు. సం. దండపాలకుఁడు.

దండపాశికుఁడు. సం. వి. అ. పుం. చోరోప
ద్రవము లేక పట్టణమును కాపాడెడియధికారి.
(చై. ని.)

దండపెట్టు. వి. స. క్రి. కొట్టు, ప్రహరించు.
గీ. చూచినప్పడె విలు పాటవైచి సరసతామ
రస భీమతరగదాదండ మెత్తి, దండ హత్తి
మనోజుండు దండపెట్టె, సమస్తదేవు నెమ్మ
ది రిమ్మ వొడమ. శుక. అ. ౮౫౩.

దండప్రణామము. సం. వి. అ. పుం. సాష్టాంగ
నమస్కారము, కట్టవలె నేలఁ జాగిలబడి
మ్రొక్కుట.

దండభృత్తు. సం. విణ. (త్) దండముధరించు
వాఁడు. వి. త్. పుం. దండధరుఁడు, యముఁడు.

దండమత్స్యము. సం. వి. అ. పుం. (దండాకా
రమగు) శకుల మనుమత్స్యము, బేడిసమీను.

దండమాధము. సం. వి. అ. పుం. - దండాకా
రముగా నుండుమార్గము - ప్రధానపథము, రాజ
మార్గము. (వాచ.)

దండము. వి. నమస్కారము.

నీ...మ్రొక్కు దండము కేలుమో ద్వేషింతు,
నాగఁ జెన్నొందును నతి...అం. భా. అ.
౧౩౫.

వ...శివా నీకు నవాంజలి భవా నీకు నభివాద
నంబు పొందురాంగా నీకు దండంబు రాజ
శేఖరా నీకు జేజే...భీమ. ౩. ౨౧౧.

దండము. సం. వి. అ. పుం. న. గ. లగుడము,
కట్ట. అ. ప్రకాండము, చెట్టుబోడె. ౩. పీడా
దండము. ౪. మంధనదండము, కవ్వము. ౫. దమ
నము, అడఁచుట. (వాగ్దండము, మనోదం
డము, కాయదండము.) ౬. దండనము, రాజు
ప్రజలకు చేయుకాసనము, రాజశిక్ష. ౭.
దండుగు, అధికారి అపరాధిసలన అపరాధ
మునకై పుచ్చుకొనుసాము. ౮. రాజు శత్రువు
లయెడఁ బ్రయోగించుచతురుపాయములలో
నొకది. (ఇది పధించుట, ధన మపహరించుట,
వీడించుట యని మూడువిధములుగ నుండును.)
౯. సైన్యము, దండు. ౧౦. అడ్డముగా పన్నిన
వ్యూహము. ౧౧. భూమిని గొలుచునాలుగు
హస్తములకొలది గలమానము, బార. ౧౨. మగ
గుఱి. ౧౩. అభిమానము. ౧౪. దేహము.
౧౫. సూర్యకిరణములుగాని వాయువుగాని
మేఘములుగాని దండాకారముగ ఆకాశమునఁ
గనఁబడుట. (ఇది రాజాదులకు ఆశుభనూచ
కము.) ౧౬. వరుస; సమూహము. ౧౭. గుఱు
ము. ౧౮. ఘటిక, గడియ, అఱువదినిఘటికలు.
౧౯. కోణము, మూల. (సుధ.)

దండముఖుడు. సం. వి. అ. పుం. సేనాని, దశ
వాయి. (విల్యమున్.)

దండయత్. సం. శత్రు. దండించుచున్న.

దండయమానుడు. సం. విణ. (అ. అ. అ.)
దండించుచున్నవాడు.

దండయాత్ర. సం. వి. అ. శ్రీ. గ. పెండ్లి
యందలియూరేగింపు. ౨. యుద్ధయాత్ర, రా
జా మొదలగువారు శత్రువుపై దాడివెడలుట, ది
గ్విజయయాత్ర. ౩. సమర్థమనము, సరిగా
బోవుట, తిన్నగాబోవుట. (మే. ని.)

దండయామము. సం. వి. అ. పుం. దినము. (మే.
ని.)

దండయాముడు. సం. వి. అ. పుం. గ. యము
డు. ౨. ఆగస్త్యుడు.

దండయిత. సం. విణ. (ఋ. శ్రీ. ఋ.) దండిం
చువాడు.

దండయితవ్యడు. సం. దండనీయుడు.

దండలాసకము. సం. వి. అ. పుం. నృత్యవిశే
షము, కోలాటము.

సీ. కుండలీప్రేరణీదండలాసకముఖ్యనృత్యంబు ల
చ్చరల్ నెఱపుచుండ. కవిరా. గ. ౧౯౪.

దండలాస్యము. సం. వి. అ. న. నాట్యభేదము.

సీ. జంభారిమ్రాల నచ్చరలట్లు గణికాంబుజా
స్యలు దండలాస్యములు సలుప. ఉ. రా.
౩. ౨౧౬.

దండవాది. సం. వి. న్. పుం. గ. ద్వారపా
లుడు. ౨. దండనమును వచించువాడు, ప్రా
ధ్వవాకుడు.

దండవాలధి. సం. వి. ఇ. పుం. - దండమువలె
నుండుతోక కలది-వీనుగు. (విల్యమున్.)

దండవాహి. సం. వి. న్. పుం. తలారి, ఆరె
కుడు, ఆరక్షకుడు. (విల్యమున్.)

దండవికల్పము. సం. వి. అ. పుం. శరీరదండన
ధనదండనములు చెంటిలో ఆధికారికి తోచి
నట్లు విధించునొకశిక్ష.

దండవిధి. సం. వి. ఇ. పుం. దండనమున కేర్ప
ఱచినశాసనము; శిక్షా స్పృతి.

దండవిష్కంభము. సం. వి. అ. పుం. తరిగం
బము, కవ్యముగట్టురాడు. (విల్యమున్.)

దండవృక్షము. సం. వి. అ. పుం. ముహి, జె
ముడుళి.

దండవ్యూహము. సం. వి. అ. పుం. దండాకా
రముగ పన్నినవ్యూహము, పంతులుగాఁ దీర్చిన
నైస్యము.

దండసి(లు)ల్లు. అ. క్రి. గ. ఇటుకుకొను.

చ. మగువకుచద్యయంబునడుమం బడి రాయిడి
దండసిల్లి... నైష. ౩. ౧౪౯. (దండసిల్లు.
ముద్రి. పా.)

గీ. వెనుకముందటి సమరమునఁ గరంబు, దండ
సిలి మధ్యమున నున్న ధరణివిభుడు. నైష.
౪. ౧౨౧.

౨. అదుముడుపడు, అణుగు.

సీ. దండకూకాధీరుతలలు దండసిలంగఁ దాటిం
తునే కాల ధర మహేశ. కాశీ. ౭. ౭౯.

దండహస్తము. సం. వి. అ. పుం. తగరపుష్ప
ము, నందివరసముళి.

దండహస్తము. సం. వి. అ. పుం. గ. ద్వార
పాలుడు. ౨. యముడు. ౩. బ్రహ్మచారి.
౪. సన్నాసి.

దండాజినము. సం. వి. అ. న. గ. (బ్రహ్మచారి
ధరింపఁదగిన) దండకృష్ణాజినములు. ౨. బాహ్య

వేషముమాత్రము ధరించుట; దంభము; మోసము. (వై. ని.)

దండాట=దండాడింపు. (దండ² + ఆట), డేగాట. (శే. ర.)

దండాడింపు=దండాట. పెండిల్లో విదవనాడు వధూవరులను ఎత్తుకొని ఆడేడియాట. (వా.)

దండానండి. సం. అవ్య. పరస్పరము దండములతో గొట్టుకొనుచు జేసినయుద్ధము.

దండారము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) దండమును పొందునది. వి. అ. పుం. గ. బండి మున్నగువాహనము. ౨. కులాలచక్రము, కుమరిసారె. ౩. మదపుటేనుగు. ౪. శరయంత్రము, విల్లు. (మే. ని.)

దండావతానకము. సం. వి. అ. పుం. కొయ్యవాలుట, వాతరోగభేదము.

దండాసనము. సం. వి. అ. న. (యోగ) ఆసనభేదము. పుం. ఒకవిధ మగుబాణము, మూడవవంతు శల్యము గలబాణము. (వై. ని.)

దండాహతము. సం. వి. అ. న. -కవ్యముతో తరిచినతక్రము—కాలశేయము, మజ్జిగ.

దండి¹. వి. గ. ప్రతాపము.

ఉ. చండకరాన్వయాంబునిధిచంద్రుడు భూరమణుండతండు...రాజ్యముసేయుటెట్లు లీ, దండికి మెచ్చినారము ప్రతాపవిహీనుడు భూమిపాలుడే. కాశీ. ౫. ౩౦౦.

౨. శౌర్యము, పరాక్రమము.

క. వెండిమలం బండి మొలం, దండి నెలగ వెలుగుతోలుదాల్చువలతికిక, మెండుగలబెనుపండుగుగను, గొండయనుగుగుఱాతుగలిసి కులికమదొరకుక. అచ్చ. రా.బాల.

౩౩.

గీ. కడగి హస్తంబులను రెండుకడల నున్న, రెం

డుతలలును వెనుక బట్టి దండి మెఱయ, నడిమిశర మెక్కి కడుగ గతినంబు లైన, పాదఘట్టనములచేతక బగులక దన్నె. వి. పు. ౩. గ౯౫. సమీర. గ. ౬౦.

౩. ధైర్యము.

వ...అవ్వేల్పు రాకొమరుండు... మే నెల్లచెయ్యలక గొఱతె దస్సినం గొండవడుపున దండి విడువడయ్యె...అచ్చ. భా. ౪. ౫౯.

క. దండిం బితరులు వెన మే, మండంబులు ద్రెంచి తెచ్చి హత్తించిన... భా. రా. బాల. ౫౧౨.

విణ. గ. ప్రతాపవంతుడు. (శే. ర.) ౨. శౌర్యవంతుడు, పరాక్రమవంతుడు.

గీ. తగునె యద్జన యీ పెంటితనము నీకు, దండివై లెమ్మ మనసు పేదటిమి విడిచి. భార. భీష్మ. గ. ౧౯౨. ఉద్యో. ౪. ౨౫౩.

క. వెండియు మిడుగులు లుమియుచు, మండెడువాల్తాపుగముల మానిసి తేడుక, దండి పొలదిండిరాయడు, నండ గొనక పోరుచుండి రక్కజ మొదవక. అచ్చ. రా. యు. ౩౮౩.

౩. సంపూర్ణము.

ద్వి. వామనత్వము దాల్చి వచ్చి యద్దనుజు, భూమి మూడడుగులు పొసంగంగ నడిగి, రెండడుగులనే ధరిత్రయు దివియు, దండిమై గొలిచి యాధన్య బంధించి. రం. రా. బాల. ౩౦ పా. ౨౧ పం.

౪. (త. తండి) గొప్ప, పెద్ద.

ఉ...నైస్యపు లిద్దలు భర్త గూడి యొం, దొండహరిక హలాయుధుని నొక్కట నేసిరి వారి మువ్వరక, దండిమగండు పంకరు మానాభుడు నొంచె శరత్రయంబునక. హరి. ఉ. ౨. ౩౨.

ద్వి. నిండుకొలంకులో నిండార విరిసి, దండి

యా రక్తసంధ్యకపుష్ప మనగః విష్ణుమా.

పూ. ౨ ఆ. (శ. ౮)

ఉ. దాటుక మాన రిక్కడలి దాశరథుల్ తమ
దండిమూఁకతో. రామా. ౭. ౭౬.

జ. దండితనము, దండివాడు.

దండి². వి. రీతి, విధము.

సీ. కొట్టివె చినతలల్ గుట్టలై కాటుకకొండల
దండిని మెండు చూప. దశా. ౬. ౧౩౭.

దండి. సం. విణ. (న్. నీ. న్) ౧. దండము గల

వాడు. ౨. దండించువాడు. వి. న్. పుం.

౧. సన్నాసి, భిక్షువు, ౨. ద్వారపాలకుడు.

౩. యముడు. ౪. ఒకానొకసంస్కృతకవి,

కావ్యాదర్శదశకుమారచరిత్రాదిగ్రంథములను ర

చించినవాడు. ౫. దమనకము, దమనముశీ. ౬.

చిలుక. (కే. ని)

దండించు. సం. స. క్రి. శిక్షించు, దండన
చేయు.

క...తాదోషము లరసి ప్రియాప్రియులను,

సముఁడై దండింపవలయు జనపతి పుత్రా...

మార్క. ౩. ౧౩౭.

సీ...ఒకనాడు యతుల సుగ్రత దండించు...

భాగ. ౭. ౯౯.

దండిక. సం. వి. ఆ. శ్రీ. ౧. దండము, దుడ్డు

కట్ట. ౨. ఒకవిధ మగుహారము. ౩. రజ్జువు,

త్రాడు. ౪. దండరూపమున నుండి అల్పకలధ్వని

నిచ్చువాద్యభేదము. (వై. ని, కే. ని)

దండికము. సం. వి. ఆ. పుం. ఒకజాతిచేప.

దండితనము. వి. (√దండి¹) ౧. శౌర్యము,

పరాక్రమము.

క. వెండియు ధనార్జనంబులు, గొండల వలనన

ఘటించికొన నగునేర్పుక, దండితనంబు

ను బాడియు, నొందొంటికి మిగులఁ గలిగి

యున్న ట్టయినక. భార. భీష్మ. ౧. ౩౭.

ఉ. దండితనంబు నీయెడన తక్కువ నాదెస

మైత్రి వెన్ను మింకొండొకమాట దక్కు

ము రణోత్సహనం బొనరింపు గ్రక్కునక.

భార. విరా. ౪. ౩౭.

౨. అతిశయము, గొప్పతనము.

వ...వేల్పుఁజెట్టుపూదండలదండితనంబున మెం

డుకొని...ఉ. రా. ౪. ౧౬౩.

వ...నీలంపుదూలంబులదండితనంబు లెచ్చరించి

...ఉ. రా. ౧. ౧౩౮.

దండితుఁడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) దండింప

బడినవాడు.

దండియ(డె). వి. (సం. దండికా.) ౧. దండాకా

రవాద్యవిశేషము.

ఉ. మేళము ఘుమనక శ్రుతిసమేతమునక

జతగూర్చి మద్దెలల్, దాళము లావజంబు

లును దండెలు జంగులు నొక్కమ్రోతగా.

శ్రీరం. మా. ౪. ౧౫౩.

౨. వీణ; కిన్నెర.

సీ. దండియలును మీరు దడియంగఁబడక యంత

క యటువొండు గంధర్వముఖులు ... నృ

సిం. ౧. ౮౧.

గీ...పిదపఁ జేతిదండియ యటు వెట్టి కేలు,

మొగించి భక్తిరసం బాత్త మంచుకొనగ,

కోరి క్తీరించె బ్రభువు నన్నారదుండు.

హరి. ఉ. ౩. ౩౩౩. (ప్రాతప్రతి. శ. ర. పా.)

వ...తంబుజలు కిన్నెరలు రావణహస్తంబులు

రజాబులు మీటుసురతానులు కామాక్షులు

ముఖవీణలు పిల్లగ్రోవులు దండెలు డక్కిలు

...ప్రబంధ. ౬౦౫.

(మాలదాసరి.) ఉ...త్రివర్ణరేతరజాతి మెచ్చి ద

య నిడ్డప్రసాదము దండె సాచి శ్రద్ధాతిశ

యంబునక వినతి నలది భుజించు గొనుం ద

దంబువుక. ఆము. ౬. ౯౬.

3. తంబులు. (ప్రా.)

వ...మృదంగం బుపాంగం బావజంబు దండె
తాళం బురుమ కిన్నెర సన్నగాళే వీణ
ముఖవీణ వాసెగ్రోలు డోలు...ఆము. ౪.
3౫.

౪. పల్లకీబొంగు.

సీ. వెలయింపఁ బన్నాగములకుఁ బై నిడినయ
బుర్రపుదండెలుపోలె బొమలు దనర. కళా.
2. ౧౪౪.

ద్వి. వల నొప్ప దండెలవళాల మించు,దొలఁ
కాడుచున్నయాందోళిక లేవి. ద్వి. హరిశ్చ.
ఉ. ౨౨౨౯ పం.

౫. త్రాసుకోల,తక్కెడకట్ట. (శ. ర.)

౬. పడుగు నేల రాచుకొనకుండ మగ్గపుగుంత
కెడుట అడ్డముగా పాఁతినకొయ్య.

సీ. పరిపరి యచ్చులు చరికుండ యూడిత చీడు
దబ్బలు దండె నాడె క్రోవి. హంస. ౨. ౧౧.

2. ఏతపుకడవతు మీఁద నడ్డముగా నుంచి కట్టె
డుకొయ్య. (శ. ర.)

౮. ఆయుధవిశేషము.

వ...భారతీదేవిముక్కు చిదిమి గాలి వధ్యంబు
చేసి జమునిమెడ దండె దగిల్చి యనితియధ
రపల్లవంబు చక్కడఁచి...కాశీ. 2. ౯౫.

దండియ(డె)ము. వి. (సం. దండికా) ౧. వస్త్ర
ములు ఎండచేయుట మొదలగువానికై అడ్డ
ముగా కట్టెడుకట్ట,మొ.

వ...పులం గెటింగి...పాండురంగాయతనంబు
మధ్యరంగంబుఁ జొచ్చి యచ్చట నిచ్చుం
దనయిచ్చ నుండుదండియంబుపై బ్రాలక్
...పాండు. ౪. ౨32.

గీ.ఉడికినమడుంగుదోవకు లుంచినట్టి,దండె మా
పాసనము సేయుకుండ మమర. హంస. ౧.
౧౫౧.

౨. గరిడిసాదనములలో నొకటి.

సీ. దండెము ల్లోసినకండెము లలభుజాకాండ
ములను సానకత్తు లమర. శశాం. ౨. ౧౬.
జ: దండెపులీటలు.

దండివాఁడు. విణ. (√దండి¹) బలాఢ్యుఁడు.

సీ. బలువిడి యనఁగను బల్లిదుం డనఁగను దండి
వాఁ డన బలాఢ్యుండు చెలఁగు. ఆం. భా.
3. ౧౧.

దండు¹=తండు. స. క్రి. (ధనాదికమును) గ్ర
హించు, సంపాదించు.

మ...కానరే యీజపా,కలనాతంద్ర మునీంద్ర
నంచుఁ బొగ రెక్కెక్ ఆక్కసామ్రాణిదం,
టలివక్ దాటుచుఁ దన్నోధనము దండక్
దండ నేతేరఁగక్. చంద్రా. 3. ౯౮.

(వ్యవ.) వాఁడు ఊర నాలుగుడబ్బలు దండు
కొన్నాఁడు.

దండు². వి. (సం. దండః. క. దండు.) ౧. సేన.

సీ...దండు దడ మనంగఁ దనరు సేన. ఆం.
భా. ౨. ౨౧౦.

చ. పాలుపుగఁ జంద్ర శేఖరతపోవన మంగజ
చక్రవర్తి దో,గ్బలమున ముట్టి చూఱకొనఁ
బంచినదండొకొ నాఁగ...కు. సం. 3.
3౫౦.

౨. దండయాత్ర.

వ...వారలు ప్రియంబునం బనిపూని వెడలి
దండు సాటించి తగువారల కెల్ల నెఱింగిం
చి పుచ్చిన...భార. ఉద్యో. ౪. ౧3౬.

చ. మగువరొ పీఠె లత్తుణుఁడు మ న్నధమ న్న
ధుఁ డీశుభాంగుఁ డే,తగులును లేక యీ
యడవి దం డొనరింపఁగ వచ్చినాఁడు...
చం. రా. ౫. 3౪.

3. సమూహము.

గీ. తాండవం బాడె మిన్నేటితరఁగదండు.
హర. 2. ౮౦.

గీ. తివిరి జేజేలు మానిసిదిండికాండ్ర, దండులును
గూడి ప్రారేలు ద్రచ్చుతటిని. అచ్చ.రా.
బాల. ౧౫౨.

ర. దండము.

వ...శ్రీ భీమేశ్వరమహాదేవరతుం గమనాజ్ఞి త్రి
భువనమల్లదేవరాజు పెగ్గడ అ(రి)య పె(గ్గడ)
అఖణ్డవర్తి లోహదణ్డు గిట్టికి నాచంద్రా
క్రమము నెయి సరియిచ్చువారుగా...
దా. కా. ౧౦౫౩. (దండాకార మైనకా
గడా అని భావము.)

వ...శ్రీ భీమేశ్వరమ...కు ను త్తరాయణసం
క్రాంతినిమిత్తమునం బెట్టిన అఖణ్డవర్తిలో
హదణ్డుదివియలు రెట్టికి నాచంద్రాక్రమము
నిత్యపడి సారపచ్చకల్పూరపు...దా. కా.
౧౦౩౯.

వ...శ్రీ భీమేశ్వరదేవరతుంబెట్టిన అఖణ్డవర్తి
లోహరూపారదివియదణ్డుగిట్టికి బోలు నలు
వురుంబూర్తిగా నాలవునడవున...దా. కా.
౧౧౪౬.

జ: దండుకదలు, దండుచేయు, దండుడిగ్గు, దం
డుదివియ, దండునడచు, దండుబాట, దండు
లంజె, దండువచ్చు, దండువిడియు, దండు
వెట్టు, దండువెడలు, దండునోవు, దండెత్తు.

దండుడు. సం. వి. ఆ. పుం. గ. యముడు. ౨.
రాజు. ౩. నూర్యుని ప్రక్కనుండువారిలో నొ
కడు. (దండుడు, పింగళుడు, మాతరు డను
మువ్వరు. నూర్యుడు దైత్యులకు వర మీయ
కుండెగ చూచుకుకు రుద్రాగ్నియములు క్రమ
ముగా పయిమూడునామములతో వర్తింతురు.)
ర. ఇత్వాకుపుత్రు డగునూర్యవంశపురాజు.

దండుక(గ)దలు=దండుచేయు. అ. క్రి.
(దండు² + కదలు) దాడివెడలు, దండెత్తు.

గీ. గర్వించి సర్వసూపర్వసామ్రాజ్యంబు గైకొం

దు నని దండుకదలఁ దలఁచి. వరాహ. ౧౧.
౧౨౨.

క. కావున శూరుం డుత్తాస్, హానేశం బైనయపు
డె యహితులమిఁదక్ష, నేవేగ దండుగదలం,
గా వలయును...కళా. ౩. ౨౪౯.

దండుగు(గ)=దండువు. వి. (సం. దండః) ౧.
(ధనాదుల) నష్టము.

(వ్యవ) నాకు ఆవ్యవహారములో పదిరూపాయల
దండుగు వచ్చినది.

(వ్యవ) ఇది దండుగజేరము. దీనిలో లాభము
లేదు.

౨. అధికారి అపరాధివలన అపరాధపరిహారము
నకుగాను పుచ్చుకొనుధనము.

గీ. దండు వన దండు గనఁగను దండమునకుఁ,
బ్ర తినిధిగఁ దీయుద్రవ్యంబు పరఁగు...ఆం.
భా. ౨. ౧౯౦.

క...కొంకక యేనూలు దండుగుం గొనవల
యుక. విజ్ఞా. ప్రా. ౧౨౯.

క. నెచ్చుదిగనలచు దండుగఁ, దె మ్మనిన్
సెట్టి యేడఁ దెచ్చు...శుక. ౨. ౨౧౮.

౩. రాజు ధనవంతుని బలాత్కారముచేసి పు
చ్చుకొనెడుధనము.

ద్వి. కలవారి గని దండుగలు వెట్టె నృపుడు.
విష్ణు. పూ. ౩. (శ. ర.)

దండుచే(సే)యు=దండుకదలు. అ. క్రి. ($\sqrt{\text{దండు}^2}$) దండెత్తు.

గీ. ఒక్కొక్కనినంబు తమయింటియొద్దివారిఁ,దలఁ
చికొన్నపు డొదవుసంతాపభరము, పూన
కుండుట యెట్లు భవానిపతియు,వాసిఁ బూని
ధరం దండుచేసెనేని. రా. వి. ౨. ౬౯.

దండుడి(ది)గ్గు(గు)=దండువిడియు. అ. క్రి.
($\sqrt{\text{దండు}^2}$) సేనలు బసచేయు.

చ...ఇల యెల్లమ ముంచి రసాతలంబుపై, విడి

యగ దండుడిగిన సవిద్యుదురు సస యిత్తు
లో యనక. ఆము. ౪. ౧౨౮.

గీ. దండుదిగినాడు భండనోద్దండు. డగుచు.
దశా. ౫. ౧౯.

దండుదివియ. వి.($\sqrt{\text{దండు}^2}$)దీపపునెమై.(శ.ర.)

దండునడచు=దండుకదలు. అ. క్రి. ($\sqrt{\text{దండు}^2}$)
యదమునకు వెడలు.

ద్వి. కైకొని యింక నిక్షాకువల్లభుడు, నాకా
రినై దండునడచుచున్నాడు. రం. రా.
కిష్కిం. ౨౧౯ పా. ౫ పం.

దండుబాట.వి.($\sqrt{\text{దండు}^2}$)ఘంటాపథము.(శ.ర.)
ఇట్లే: దండుదారి మొ.

దండులంజె= గుత్తలంజె. వి. ($\sqrt{\text{దండు}^2}$) బజా
తి, దండులో: బోవువ్యభిచారిణి.

సీ...తగు బజాతి యనంగ దండులంజె. ఆం.
భా. ౨. ౧౧౩.

దండువ. వి. మత్స్యవిశేషము.

సీ. వెలిమొట్టలను దండువలఁ దలార్లకు నిచ్చెఁ
గొడినెల పరిహాసకులకు నిచ్చె. ద్వా. ౧.
౨౪౦. (దండుపుల. ముద్రి. పా.)

దండువచ్చు. అ. క్రి. ($\sqrt{\text{దండు}^2}$)జైత్రయాత్రకు
వచ్చు.

ఉ. ఇంటికి బామ్మ కమ్మరఁ జెలీ నిలు నిన్నిలు
సేర్చి వత్తుకో, వెంటనె దండువచ్చెదవో
వేగమె రా మతి యేల యందువో. రా.
వి. ౨. ౫౮.

దండువిడియు=దండుడిగు. అ. క్రి. ($\sqrt{\text{దండు}^2}$)
౧. సేనలు బసచేయు.

గీ. జిహ్వుతో మాటలాడ హేజీలు ననుతు, రార
తిప్పన్యపాలబాహాసినిహతు, నైనయలహిం
దుఖానసేనాధిపతులు, నిండి సురపత్రవము
చెంత దండువిడిసి. కువల. ౧. ౩౩.

గీ. దండువిడిసె బలీంద్రుఁ డక్కొండదండ.

దశా. ౨. ౫౬.

౨. దండువెడలు.

గీ. ఆవధరింపుము కుంభసంభవమహర్షి, చంద్రుఁ
డిట్లను శ్రీరామచంద్రుఁ జూచి, జానకీ
నాథ యిటు లద్దశాననుండు, విత్తవిభవీటి
నై దండువిడిసె నపుడు. ఉ. రా. ౩. ౨.

దండువు(వ)=దండుగు.

(అధికారి అపరాధివలన అపరాధమునకుఁ గాను
పుచ్చుకొనుధనము.)

క. కావఁ గొనిపోయి యేమటి, గోవులఁ దాఁ
జెటిచెనేని గొల్లఁడు పతికై, గోవులవెల
యరుచం దగు, భూవరునకుఁ గొంతదండు
పును బెట్టె దగుక. విజ్ఞా. ప్రా. ౧౧.

సీ...దండుపులు దర్శనములు కోలాసగౌన
కూళ్లు గుత్త కీక. గీ. డాఁపవలయు విభుండు
భండారమునను. పి. శకుం. ౪. ౧౭౫.

చ.వణిజులు తప్పుచేసినను వారల దండువఁ బెట్టె
బంచి...దశకు. ౬. ౧౦౧.

దండువెట్టు. స. క్రి. ($\sqrt{\text{దండు}^2}$) దండించు.
ద్వి. వెడ్డునాగయగారి వెడఁగుపర్చితివో, దస
గణసింగయ్య దండువెట్టితివో. పండితా.
మహిమ. ౩౦౬ పా.

దండువెడలు=దండుకదలు. అ. క్రి. ($\sqrt{\text{దండు}^2}$)
దాడివెడలు, దండెత్తు.

ఆ. ప్రతిస వలదు వైరిపట్టున నృపతికి, దండు
వెడలఁ దీరకుండుఁ దీరు, కాక...ఆము.
౪. ౨౬౩.

గీ...అలరుయెంటు, గొనయ మెక్కించి వలరాజు
కినుక మీఱ, విరహిజనములవై దండువెడలె
నపుడు. పారి. ౨. ౪౯.

దండు(పో)వోవు=దండుకదలు. అ. క్రి. ($\sqrt{\text{దండు}^2}$)
దండువెడలు.

సీ. చేటుఁ గైకొని యాళ్లు చెరిగెద సని పోవు

దండువో వున్న సంతాప మందు. శుక. ౨. ౨౦౮.
 ఉ. పంచశయండు పాంధజనబంధనబంధురబుద్ధి
 దండువో, శంఘ...సమీర. ౧. ౧౨౫.
 సీ. కొనినబలంబులు కొమరారగాఁ గొల్వ భూ
 తేకునై దండుపోడుగాక. వీర. ౨. ౪౮.
 దండెత్తు=దండుకదలు. అ. క్రి. ($\sqrt{\text{దండు}}$)
 దాడిచెడలు.
 మ...ఉ. త్కటదకోద్ధతవృత్తి నొత్తి నడచెక
 దండెత్తి యుద్దండుడై. దశకు. ౧౧. ౧౧౯.
 మ. తనలోఁ జొచ్చినశాంకరజ్వరముపై దండె
 త్తై గల్పించె నద్దనుజారాతి ప్రతిజ్వరంబు
 ...ఉ. హరి. ౬. ౯౮. ఆము. ౧. ౧౧.
 దండెపుంటుంటు. వి. బ. (దండెము + పీటులు)
 గడచీల తగులుటకు దండెనడుమ గ్రుచ్చినరం
 గ్రములు గలరెండుపీటులు. (శ. ర.)
 దండోత్పలము. సం. వి. అ. న. తెల్లపువ్వుల
 సహదేవచెట్టు. (దీనిఆకులు టోపీ కుట్టి ధరించిన
 జ్వరము పోవును.)
 దండ్యమానుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) దం
 డింపబడుచున్నవాడు.
 దండుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧. దం
 డింపకకృ మైనవాడు. ౨. దండవార్డుడు.
 దంతకము. సం. వి. అ. పుం. ౧. పల్లు. ౨. కిఖర
 ము, కొండకొన. ౩. పర్యతమునుండి జాతి
 పడినపెద్దతాయి. (వాచ)
 దంతకర్షణము. సం. వి. అ. పుం. జంబీరము,
 నిమ్మశీ.
 దంతకారుడు. సం. వి. అ. పుం. దంతపుఁబని
 వాడు.
 దంతకావ్యకము. సం. వి. అ. న. తంకేడుశీ. (దీని
 పుడుకలు దంతధావనమున కుపయోగపడును.)

దంతకావ్యము. సం. వి. అ. న. పలుదోముపుడుక.
 దంతకుండు. సం. విణ. (అ. తికా. అ.) పండ్లు
 శుభ్ర పలుచుకొనుటయం దాసక్తి కలవాడు.
 దంతకూరము. సం. వి. అ. పుం. (దీనియందు
 వీరులు పండ్లు కొలుకుదురు.) యుద్ధము, పోరు.
 శ్లో. మాత్రీపుత్రసహదేవః కలింగాక్ సమా
 గతానజయద్దంతకూరే. సం. భార. ఉద్యో.
 ౨౩. ౨౪. (దంతకూరే=సంగ్రామే. నీలకం
 తవ్యాఖ్య.)
 దంతక్షతము. సం. వి. అ. పుం. పలునొక్క,
 పల్లాత్తు, కొలుకుటవలనిగాయము.
 దంతక్షతి. సం. వి. ఇ. స్త్రీ=దంతక్షతము.
 దంతక్షుర్నము. సం. వి. అ. పుం. పండ్లు పెటపెట
 కొలుకుట.
 దంతక్షూతము. సం. వి. అ. పుం. దంతక్షతము,
 పలుకాటు, పంటిథో కొలుకుట.
 దంతచ్ఛదము. సం. వి. అ. పుం. దంతములన
 కప్పునది- ఓన్తము, వాతెర, వెదవి.
 దంతచ్ఛదోహము. సం. వి. ఆ. స్త్రీ- అధరమున
 కుపమాన మైనఫలము గలది- బింది, దొండశీ.
 (కల్ప)
 దంతజాతుండు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) జాత
 దంతుడు, పండ్లు వచ్చినవాడు. (శిశువు.)
 దంతజాహము. సం. వి. అ. న. దంతమాలము,
 పంటికుదురు.
 దంతధావనము. సం. వి. అ. న. ౧. పలుదోము
 ట. ౨. దంతకావ్యము, పలుదోముపుడుక. పుం.
 వకుళము, పొగడశీ. ౨. ఖదిరము, చండ్రశీ.
 దంతన్యాసము. సం. వి. అ. పుం. దంతక్షతము,
 పలునొక్క.

దంతపత్రికము. సం. వి. అ. న. గ. కర్ణభూషణము, చెవికత్తు. ౨. కుందము, మొల్లకీ.
 దంతపత్రికము. సం. వి. అ. న. ఒకవిధ మగుకర్ణభూషణము, చెవికి బెట్టుకొనెడియొకరితినగ.
 దంతపత్రిక. సం. వి. అ. స్త్రీ. దంతపత్రికము.
 దంతపవనము. సం. వి. అ. న. గ. పండ్లను తుది చేయునది- పలుదోముపుడుక. ౨. దంతధావనము, పలుదోముట.
 దంతపుప్పుటము. సం. వి. అ. పుం. ఇగుళ్లయందలి వ్రణము, పంటికురుపు.
 దంతపువ్వుము. సం. వి. అ. న. గ. కుందము, మొల్లకీ. ౨. చిల్ల, కతకము, ఇందుగుళ్ళి.
 దంతఫల. సం. వి. అ. స్త్రీ. పిప్పలికీ.
 దంతఫలము. సం. వి. అ. పుం. వెలగ. న. చిల్లగింజ, ఇందుగుకాయ.
 దంతబీజము. సం. వి. అ. పుం. (పండ్లవంటిగింజలు కలది) దానిమ్మకీ.
 దంతభాగము. సం. వి. అ. పుం. ఏనుగుదేహమున ముందటిభాగము. (కల్ప.)
 దంతము. సం. వి. అ. పుం. గ. దశనము, పల్ల. ౨. ఏనుగుదంతము. ౩. పర్వతనిశంబము, కొండనడిమి ప్రదేశము ౪. కుంజము, పాదరిల్లు. ౫. ముప్పదిరెండు అనుసంఖ్య.
 దంతమూలీయము. సం. వి. అ. పుం. దంత్యాక్షరము. (అ, త, థ, ద, ధ, న, ల, స) అనువర్ణములు.
 దంతలేఖకుండు. సం. వి. అ. పుం. దంతములపై చిత్తరువులు వ్రాయువాడు; పండ్లపై పువ్వులు మొదలగునవి చెక్కువాడు.
 దంతవల్గము. సం. వి. అ. న. పంటియగురు, పలుకుదురు.

ఇట్లే: దంతమాంసము, దంతమాలము.
 దంతవస్త్రము. సం. వి. అ. న. వెదవి. (వె. ని)
 దంతవాసస్సు. సం. వి. న. న. వెదవి.
 దంతవేష్టము. సం. వి. అ. పుం. గ. పంటియగురు. ౨. ఏనుగుదంతములకు వేసినపొన్న. ౩. పలుగురుపు.
 దంతశంకువు. సం. వి. ఉ. పుం. పండ్ల నూడఁదీయుపట్టుకాటు.
 దంతశత. సం. వి. అ. స్త్రీ. చాంగేరి, పులిచింతకీ.
 దంతశతము. సం. వి. అ. అ. అ. పుల్లనిది. వి. అ. పుం. గ. దంతములకు బాధ కలిగించునది-పుల్లన. ౨. జంబీరము, నిమ్మకీ. ౩. కపితము, వెలగకీ. ౪. కర్తరంగముకీ. ౫. నాగరంగము, నారింజకీ. ౬. ఆమ్లము, చింతకీ. (కే. ని.)
 దంతశర్కర. సం. వి. అ. స్త్రీ. దంతరోగభేదము, దంతములయందలిమలమును (పాచి) తాయినలె ఘనీభవింపజేయురోగము.
 దంతశాణము. సం. వి. అ. పుం. దంతచూర్ణభేదము, ఒకవిధ మగుపండ్లపాడి.
 దంతహర్షకము. సం. వి. అ. పుం. జంబీరము, నిమ్మకీ.
 దంతహర్షము. సం. వి. అ. పుం. దంతములు పులియుట.
 దంతాఘాతము. సం. వి. అ. పుం. గ. దంతక్షతము, పల్లాత్తు. ౨. దంతముయొక్కదెబ్బ. ౩. నిమ్మకీ.
 దంతాదంతి. సం. అవ్య. ఒండొరులు పండ్లతో కఱచుచు చేయుయధము, కాట్లాట.
 దంతాదము. సం. వి. అ. పుం. దంతములను భక్షించుకృములు గలరోగము.
 దంతాయుధము. సం. వి. అ. పుం. - దంతము

లాయధముగాఁ గలది-నూకరము,పంది.(త్రి.ని)
దంతార్బుదము. సం. వి. అ. పుం. న.పండ్లయి
గురువాఁపు.

దంతాలయము. సం. వి. అ. న. నోరు, వాయి.

దంతాళి. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. గ. వల్ల, గుఱ్ఱముక
శ్చేపుల్రాడు. (వై. ని.) ౨. పలువరుస.

దంతావళము. సం. వి. అ. పుం. - ప్రశస్తదం
తములు కలది-ఏనుఁగు.

దంతి. సం. విణ. (న్. నీ. న్) గ. దంతములు
కలది. ౨. పెద్దదంతములు కలది. వి. న్. పుం.
గ. ఏనుఁగు. ౨. శిఖరి, కొండ. ఈ. స్త్రీ.
ఉదుంబరపర్ణి, నేపాళముశ్శి.

నీ...ఊడుగు దంతి వెట్టినిమ్మ. హంస. ౪. F.

దంతిజ. సం.వి. ఆ. స్త్రీ. నేపాళముశ్శి.

దంతిని. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. దంతిశ్శి.

దంతిమూలిక. సం=దంతిజ.

దంతియ¹(తె). వి. (సం. తండక) గ. ఇండ్ల
కువేయుకమ్మి? మిద్దెటింటికి అడ్డముగా వేసెడు
పట్టె-శ. ర.

మ. దల మానీలపుతాలదూలములపై దాక్క
న్ననున్నచదం, తెలఁ దాపించినకంపుటిటిక
లసందిం బొంది రా వజ్రగా, తెలఁ జెన్న
నొకగ్గటిచప్పరములో రేరాచరాతిన్నె
వై. దళ. ౪. ౪౯.

౨. స్తంభముమీదిపీట.

నీ.పటికంపుగుండుఁగంబముతశ్శ త్తళరుచుల్ దరిఁ
జేర్చుదంతంపుదంతెలు...రా. వి. ౫. ౮౫.

౩. కృషిసాధనవిశేషము, నేల చదునుచేసెడి
అచ్చుకట్టు. (శ. ర.)

నీ. గుంటక నాఁగను గొట్టు నా దంతె నాఁ
బాపట మనఁగను బరఁగను గృషి,సాధనభే
దము... ఆం. భా. ౨. ౨౩౩. (ప్రాత

ప్రతిసా.)

దంతియ²(తె). వి. (సం. దంతి) నేపాళముశ్శి.
గీ...దంతె యనఁగ దంతి, మనును...ఆం.భా.

౨. ల౮.

దంతిబీజము. సం. వి. అ. న. నేపాళపుగింజ.

దంతరచ్చదము. సం. వి. అ. పుం. మాదిఫ
లము, బీజపూరముశ్శి.

దంతరము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) గ. మిట్ట
పండ్లు కలది. (వై. ని.) ౨. విషమము, నిమ్నో
న్నతము, మిట్టపల్ల మైనది. (మే. ని.)

దంతరితము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) దంతర
ముగాఁ జేయఁబడినది, నిమ్నోన్నతముగాఁ జే
యఁబడినది.

దంతూలము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) పండ్లు క
లది; ప్రశస్తదంతములు కలది.

దంతోలూఖిలి. సం. వి. న్. పుం. - దంతములే
ఉలూఖలము(తోలు)గాఁ గలవాఁడు-దంతముల
చేత వడ్డుమొదలగువానినైహోట్టు తీసి తిను
నియమము గలవానప్రస్థుడు. (విల్యము)

దంతోలూఖిలికుఁడు. సం. వి. అ. పుం = దం
తోలూఖి. (విల్యము)

దంత్యము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) గ. దంత
మునందు పుట్టినది. (వర్ణాది.) ౨. దంతములకు
పిత మైనది. (దంతచూర్ణాది.)

దందడి. వి. (క. దందలె). గ. సంకులరణము,
దొమ్మి.

నీ. అలరు దందడి దొమ్మి యన సంకులరణాఖ్య
...ఆం. భా. ౨. ౨౨౨.

౨. సాంద్రత; ఆధిక్యము.

క. చని మదనాగ్నిశ్వాసలు, దనుకఁగ నిట్టా
ర్చుగాడ్చుదందడి నిగుడె. భార. విరా.
౨. ల౮.

చ...నే, త్రముల బ్ర మోదబాష్పములదందడి గ్రందుకొనంగ నందఱున్. మార్క. 2. ౧౬౧.

3. సమరము, రాయిడి.

చ. గిరిమహారసితంబు లగుశేసరులున్ వడిఁ బేర్చునప్పయో, ధరపటుగ్రలం దలఁకి దందడి నున్నవి యున్నచోన య, చెరువుగ గుండి య ల్వగిలి చేస్తిత మేమియు లేక యుండె...హరి. పూ. 2. ౧౭౦.

విణ. అధికము; సాంద్రము, తఱచైనది.

సీ. కడఁగి ధర్మముతోడ నడచుచు నే మిట్లు దందడిడుఁబంబు బొందుటయును, నేపున నెప్పుడు పాపంబు నేయుచు భృతరాష్ట్ర జులు నుఖోన్నతు లగుటయు. భార. ఆర. ౪. ౧౬౯.

క్రి. విణ. ద్రు. అధికముగా.

క. శిరము లలాటంబును గంధరమును బాహువులు నురము దందడి వ్రయ్యున్...దృఢ దీప్తశాతభల్లము లే నెన్. భార. విరా. ౫. ౧౦౭.

క. పంది వడిఁ బొటుదెంచెఁ బు, రందరనందనని శాకరధరులనడుమన్, దందడి గొరిజలతాఁకునఁ, గందుకములువోలె శిలలు గలుపారంగన్. హరి. 2. ౪౫.

జ: దందడించు, దందడిపడు, దందడివెట్టు.

దందడించు. అ. క్రి. (√దందడి) అధికమగు; సాంద్రమగు.

సీ. తలఁపులనందడి దందడించినతా లికదలు శిరః కంపగతుల బెరయ. భార. ఆర. 2. ౨౮.

గీ. దందడించుమనోరథోద్ధతవిహార, సరణిఁ జంపకమాలినీతరుణిఁ గూడి, మానినులు గోసి రవ్వనమంజరులను. జై. భా. ౮. 23.

దందడిపడు, అ. క్రి. (√దందడి) సాంద్రమగు;

రాయిడిపడు, కలఁతనొందు.

క. నందనవని నిన్నున్ సంక్రందనుఁ గనుఁగొంటి నతనిఁ గవినంత నె నా, డెందము గబీలుమని యెన్, దందడిపడువానిదీనదశ యే మందున్. అహ. 3. ౮.

దందడివెట్టు. స. క్రి. (√దందడి). సమరము కలిగించు.

ఉ. ముందర రాజుఁ బుచ్చి బలముల్ గలయంబడి గోవ్రజంబులన్, దందడివెట్టుకుండఁ బిలువఁ నడపింపఁగఁ బంచి...భార. విరా. ౪. ౧౮౪.

దందన(ము). వి. మాయ; జాలము. (శ. ర. చి. ని.) జ: దందనకత్తె, దందనకాడు, దందనసేయు. దందనకత్తె(త్రియ) విణ. (√దందన) మాయ చేయునది (శ. ర)

దందనకాడు. విణ. (√దందన) మాయకాడు. (శ. ర)

దందనసేయు. అ. క్రి. (√దందన) మాయ చేయు, మోసగించు.

క...కొందఱకుం గూరలొసఁగి కొందఱ కిడకే, దందనసేయుచు గెంటుమఁ, గొందఱఁ దిట్టుచును వెళ్లఁగొట్టుమఁ గడఁకన్. చంద్ర. వి. ౧. ౬౦.

దందశూకము. సం. వి. అ. పుం. సర్పము.

దందశూకుండు. సం. వి. అ. పుం. రాక్షసుడు. శ్లో. ఇషుమతి రఘుసింహే దందశూకాన్ జిహ్వాంసా. భట్టి. ౧. ౨౬.

దందహ్యమానము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) మిగుల కాల్పఁబడుచున్నది.

దంధనము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) శాశ్వతము కానిది.

గీ. స్వప్నలబ్ధపదార్థంబుచందమునను, దలఁచి

చూడంగ వట్టిదంధనము ధనము. కవిరా. గ. ౧౩౩.

దంధమాలు. వి. బ. పిరంగులవారు.

చ. బలముల నెచ్చరింపుచుఁ దుపాకులమూఁకలు దందమాలు నిట్టలముగ మోరిజాల్పురుజుదాయఁ గిలార్చుచు... రంగా. ౩. ౭౭.

వి. మల్లవిద్యావిశేషము, చొరవ నేర్పులలోనొకటి. మల్లుపు. ౩. ౬౯.

దంపకణ్ణి. వి. (దమ్మ + కణ్ణి) దంపనాగలి. (శ. ర.)

దంపతులు. సం. వి. ఇ. పుం. ద్వి. జాయాపతులు, ఆలుమగలు.

దంపనాగలి. (దమ్మ + నాగలి) దమ్మచేయుట కుపయోగించు నాగలి. (శ. ర.)

దంపు = దంచు. స. క్రి. (√దంగు) నలగఁగొట్టు. వ... సైంధవంబులదంపియు... భాగ. ౬. ౩౭౦.

గీ. వంపుగుడిసెల సామగ్రి దంపుతోళ్లు, కుటుచరోఁకండ్లు చిన్ని దాగరలు మొదలు, గాగలుగువస్తుజాతంబు గార్దభములు, మోచి లేవెంట నూకరములు చనంగ. చెన్న. ౨. ౨౦౪.

వి. దంచుట, దంపుడు, నలగఁగొట్టుట. (శ. ర.) (వ్యవ) వారు దంపునకు రారు.

దంపుటిల్లు. వి. (దంపు + టిల్లు) దంచునట్టియిల్లు. (శ. ర.)

దంపుడు = దంపు. (శ. ర.)

దంభకుఁడు. సం. విణ. (అ. భి. కా. అ) ప్రతారకుఁడు, మోసగాఁడు.

దంభనము. సం. వి. అ. న. మోసము; బడాయి.

దంభము. సం. వి. అ. పుం. గ. కపటము, మోసము. ౨. దంభము, బడాయి. ౩. పాపము. (మే. ని)

దంభోభి. సం. వి. ఇ. పుం. గ. -హింసించునది - ఇంద్ర నివశ్రాయాధము. ౨. వక్ర మణి, మగతాయి.

దంశకము. సం. విణ. (అ. శి. కా. అ) కొలుకునది, కఱచునది. వి. అ. పుం. ఒకజాతిఈగ.

దంశనము. సం. వి. అ. న. గ. కాటు. ౨. కవచము. పుం. పల్లు.

దంశనీయము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) కఱవఁదగినది, కొలుకఁదగినది.

దంశభీరువు. సం. వి. ఉ. పుం. దున్న, ఎనుపోతు.

దంశము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) కొలుకునది, కఱచునది. వి. అ. పుం. గ. కఱచుట, కొలుకుట. ౨. ఈగ. ౩. రత్నదోషములలో నొకటి. ౪. దంతము, పల్లు. ౫. కవచము. ౬. అవయవసంధి, మరసానము. ౭. ఒకజాతిదోమ. (హేమ. ని, కే. ని.)

దంశి. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. చిన్న అడవియీగ.

దంశిక. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. పటుకాటు. (శ. ర.)

దంశితుఁడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) గ. జాతదంశుఁడు, కాటుపడ్డవాఁడు. ౨. వరితుఁడు, కవచము తొడిగినవాఁడు.

దంశేరము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) గ. కఱచునది, కాటు వైచునది. ౨. పీడ కలిగించునది, బాధకము.

దంశ్యము. సం = దంశనీయము.

దంష్ట్ర. సం. విణ. (బు. స్త్రీ. బు) కఱచునది.

దంష్ట్రవ్యము. సం = దంశనీయము.

దంష్ట్రీ. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. కోట, పల్లు.

దంష్ట్రాయుధము. సం = దంతాయుధము.

దంష్ట్రాలము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) గ. దంష్ట్రీ, కోటలు కలది. ౨. పెద్దకోటలు గలది.

దంష్ట్రాస్త్రము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) కోటలు ఆస్త్రముగాకలది. వి. అ. పుం. అడవిపండ్లి.

దంష్ట్ర). సం. విణ. (న్. జీ. న్) కోజలు గలది.
(వృగాది) వి. న్. పుం. గ. ఆడవిపంది. ౨.
పాము. ౩. దుమ్ములగొండి. (విల్యమున్.)

దంష్ట్రికము. సం. విణ. (అ.ఆ.అ) కోజలుకలది.

దకము. సం. వి. అ. న. ఉదకము, నీరు.

శ్లో... భువన మమృతం జీవనీయం దకం చ
హలాని.

శ్లో... కమలం నీరం నారా శ్రీయా మిరా,
కం దకం జలమ్... త్రి. ని.

దకోదరము. సం. వి. అ. పుం.

జలోదరకోగము.

దక్క-గొను. స. క్రి. (దక్క + కొను) ద
క్కించుకొను, వశముచేసికొను.

గీ. ఘోరతపముల హరు దక్క-గొన్నవారు,
కరటిదైతేయకుంభముక్తాలలామ, హరిభుజమ
ధ్యములవా రుదారయశులు, ప్రమథవీరులు
గొలిచి రాబాహులేయు. పాండు. గ. ౧౬౪.

క. ఈలాగు నానితో నవు,టాలకుఁ బన్నిద
మిడి సాగటా లాడఁగ నో,టా లగు నీ
కఠేందుని,టాలా యని దక్క-గొనుఁ గటా
లలితాంగిక. ప్రబంధ. ౬౩౬.

దక్కించు. స. క్రి. ($\sqrt{\text{దక్క}}$) దక్కజేయు;
నిలుపు, నిలబెట్టు.

(వ్యవ) నాకు మాట దక్కింపుము. (నామరూపద
నిలుపు మనట.)

నీ... సభలో నులుకునిఁ బంచి యాడించిన
పరుసములును, గక్కించి వీరంబు దక్కిం
చుకొన నీక తెగఁజూడఁ గాంచితి...
భార. భీష్మ. ౨. ౩౯౭.

దక్కినదిక్కు. వి. (దక్కినము + దిక్కు) దక్షిణ
దిక్కు.

గీ. ఆక్కజంబుగ దక్కినదిక్కునందు, దివిజు
లకు నెల్ల దుల యయి తివిరి నిలిచె. భా.
రా. ఆర. గ. ౭౬.

దక్కినపురాయఁడు. వి. ($\sqrt{\text{దక్కినము}}$) దక్షి
ణదిగధిపతి, యముఁడు.

నీ... ఆడవి ద్రిమ్మ. గీ. రులు గడిందిగ శే ద్రిమ్మరు
లను జాట్లు, ముట్టి పలుచందములఁ బడఁగొట్టి
దక్కినపురాయనివీడున కంపివైవ. అచ్చ.
రా. యు. ౨౪౦.

ఇట్లే: దక్కినపుటేడు, మొ.

గీ. దక్కినపుటేడ డన యమాభ్య దనరు నభవ.
ఆం. భా. గ. ౪౦.

దక్కినము. వి. (సం. దక్షిణా. క. దక్షిణపు.)

దక్షిణపుదిక్కు. (దీనికి వృత్తియం దొకానొక
చో నంత్యవర్ణలోపము. చూ. దక్కిన దిక్కు.)

నీ. తనరు దక్షిణసంజ్ఞ దక్కినం బన వలకడ
యన... ఆం. భా. గ. ౭౧.

జ: దక్కినదిక్కు, దక్కినపురాయఁడు.

దక్కు=డక్కు. అ. క్రి. గ. లభించు, చేకూరు;
లాంగు, వశమగు.

క. భుజబలదుర్జయుఁ డింద్రుం, డజయుఁ డవు
నీవు నీకు నతనికి మిలా, విజయుము దక్కుదు
మీ శే,చి జగంబులు నొవ్వ రణము సేయఁగ
నేలా. భార. ఉద్యో. గ. ౧౩౩.

ఉ... ఉద్ధతి నేయుచుఁ బెక్కువిండులు, ద్దండత
నుగ్గునేసి భుజదర్పధురంధరుఁ డీతఁ డింత
ద,క్కం డని యర్థ చంద్రవిభిప్రమాతిం దల
డొల్ల నేసి నక. భార. ద్రో. గ. ౨౯౧.

ఉ. పత్తిరిఁ బూజ నేసి నుతిపాఠములకై తన
ఱించువారికి, దొత్తులవోలె దక్కుదురు
తొప్పలుదోరలు ముక్తిభామినుల్. కాశీ.
౨. ౪౯.

అ. అనుభవయోగ్యమగు.

చ...నాథ నాకు ని, స్మనుచితభంగి నిష్ఠురము
లాడినపాపము దక్క జూచితే. భా.రా.
అయో. ౨౨౬.

3. నిలుచు.

రగడ. నూనగంధి వెదకు తావి జొక్క జొక్క
క్కు మైనదిక్కు, మానవతి గయాళిపాత్తు
మాను మానుమంటె దక్కు.వరాహ.3.౮౨.
(వ్యవ) నేను చెప్పినట్లు విననిచో నీ కింక మాట
దక్కుదు. (మాటదక్కుదు=మర్యాద నిలువదు.)
వి. (=దక్కలు) వశము.

చ...దివిజగ్రతి దీని నిచ్చె దక్కుగ నిజ
కాంత కాకుసుమకోమలియాజ్ఞ భయంబు
నొందుఁ దేటిగములు దీనిచెంగట నటింపఁ
గ నిందులతావి గ్రోలగ. పారి. ౮.౫౬.
జ: దక్కగొను, దక్కించు, దక్కొను, ద
క్కొలు, దక్కొలుకొను, దక్కొలుచేయు,
దక్కొలుపడు.

దక్కొను=దక్కొను. అ. క్రి. (దక్కు+కొను)
స్వతంత్రుడగు.

చ...నరుడు దక్కొన నేర్పునె తన్ను ము
చ్చులక. భార. ఆది. ౪. ౭౬.

దక్కొలు=(దక్కు-). వి. (√దక్కొను)వశము.

నీ. ధననాథునిధులను దక్కొలు గాఁజేసి శూ
రిఁ గాఁడవులపాలు చేసి. భా. రా. యు.
౧౩౯౧. (విణ. స్వాధీనము. అని. ౪. ర.)

దక్కొలుకొను. స. క్రి. (దక్కొలు+కొను)
లభింపఁజేసికొను, దక్కించుకొను, పొందు.

గీ. పచ్చకపురంబువంటినుపర్యభోగి, నీలలామం
బుచనువు దక్కొలుగొనియె, బంతమున
నాస్థపాలుడు...కవిరా. ౫. ౨౬౭.

దక్కొలుచేయు. స. క్రి. (√దక్కొలు) వశ
ముచేయు, అప్పగించు.

నీ.అపరంజిపసిఁడిచాయలనీదు మైమెఱుంగులకుఁ
గన్గలు దక్కొలుచేసి. కవిరా. 3. ౮౪.

దక్కొలునుడు. అ. క్రి. (√దక్కొలు), వశమగు.
(శ. ర.)

దక్ష. సం. వి. ఆ. శ్రీ. భూమి. (వై. ని.)

దక్షజాపతి. సం. వి. ఇ. పుం. ౧.-అశ్వినాథి
తారలవిభుఁడు-చంద్రుఁడు. ౨.-సశ్రీపతి-శివుఁ
డు. 3.-అదిత్యాదులభర్త-కశ్యపుఁడు.

దక్షము. సం. వి. అ. పుం. ౧. నంది, శివునియొద్ద.
౨. కోడి.

దక్షసావర్ణి. సం. వి. ఇ. పుం. తొమ్మిదవమనువు.

దక్షాధ్వరధ్వంసి. సం. వి. న్. పుం. శివుఁడు.

దక్షాయ్యము. సం. వి. అ. పుం. గృధ్రము, గద్ద.

దక్షిణ. సం. వి. ఆ. శ్రీ. ౧. యజ్ఞాదులలో
ఋత్విజులలోనగువారి కిచ్చెడుధనము. ౨.
దక్షిణదిక్కు. 3. యజ్ఞాభిమాని దేవత. (ప్రజా
పతిహాతుడు) ౪. గుర్వాదుల కిచ్చుధనము.

దక్షిణదిక్పతి. సం. వి. ఇ. పుం. ౧. యముఁడు.
౨. అంగారకుఁడు.

దక్షిణపశ్చిమ. సం. వి. ఆ. శ్రీ. నైరృతవిది
క్కు, దక్షిణదిక్కునకును పశ్చిమదిక్కునకును
నడిమిమూల.

దక్షిణపార్శ్వభృంగి. వి. మల్లవిద్యావిశేషము.
చ...గజదండభృంగి దండవామపార్శ్వభృంగి
దక్షిణపార్శ్వభృంగి పటలము...మల్లపు.
3. ౬౯.

దక్షిణపూర్వ. సం. వి. ఆ. శ్రీ. దక్షిణపూర్వ
దిక్కులనడిమిమూల, ఆగ్నేయవిదిక్కు.

దక్షిణప్రాచి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. దక్షిణపూర్వ.

దక్షిణమధుర. సం. వి. ఆ. శ్రీ. పాండ్యమం
డలములో నున్నయొకప్రాచీనపట్టణము.

గీ. తనరు దక్షిణమధుర సాంద్రదుఃపురు.
అము. ౨. ౩.

దక్షిణమార్గము. సం. వి. అ. పుం. ౧. దక్షిణా
చారము. ౨. పితృయాణమార్గము, పితృదేవతలు
పోవుమార్గము. ౩. దక్షిణదిక్కునకు బోవు
త్రోవ.

దక్షిణము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧. వలపలిది,
కుడి; కుడి ప్రక్క నున్నది. ౨. దక్షిణపుదిక్కుది.

దక్షిణస్థుఁడు. సం. వి. అ. పుం. సారథి, తేరు నడ
పువాడు.

దక్షిణాగ్ని. సం. వి. ఇ. పుం. దక్షిణాగ్ని గార్హ
పత్యాహవనీయుము లనుమూఁడు శ్రాగ్నులలో
మొదటిది.

దక్షిణాచలము. సం. వి. అ. పుం. మలయపర్వ
తము, గండపుఁగొండ.

దక్షిణాచారము. సం. వి. అ. పుం. వేదవిరుద్ధ
ముకాని శాస్త్రలయారము. (వ్యతి. వామాచా
రము.)

దక్షిణాపథము. సం. వి. అ. పుం. ౧. వింధ్యప
ర్వతము మొదలు సేతువువరకును గల దేశము,
దక్షిణదేశము. ౨. దక్షిణదిక్కునందలిమార్గము
తో. భోజరాజేన భోక్తవ్య స్సగౌడో దక్షిణా
పథః. భోజచరిత్రము.

వ. అస్తి దక్షిణాపథే వ ద్దపురం నామ నగరమ్.
మాలి. ౧. అం.

దక్షిణాపర. సం=దక్షిణపశ్చిమ.

దక్షిణాభిముఖుఁడు. సం. విణ. (అ. ఆ. ఈ. అ)
దక్షిణపువ్వునకు తిరిగినవాడు.

దక్షిణామూర్తి. సం. వి. ఇ. పుం. ఋషులకు
జ్ఞానోపదేశము చేయుట కవతరించిన శివమూర్తి.

దక్షిణాయనము. సం. వి. అ. న. ౧. సూర్యుడు
దక్షిణపువ్వుగా బోవుట. ౨. సూర్యుడు

దక్షిణదిక్కునకు బోవు అణుమాసములకాలము
(వ్యతి. ఉత్తరాయణము.)

దక్షిణావర్తకి. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. వృశ్చికాల్క.

దక్షిణావర్తము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧.
కుడివైపుగాఁ దిరిగినవంక గలది. (శంఖము).
౨. దక్షిణదిక్కున నుండునది.

దక్షిణావహము. సం. వి. అ. పుం. -దక్షిణపు
వ్వునుండి వీచునది-దక్షిణపుగాలి.

దక్షిణీయుఁడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) దక్షిణకు
అర్హుఁడు, దక్షిణ ఈయఁ దగినవాడు. (ఋత్వి
జుఁడు.)

దక్షిణుఁడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧. సమ
రుఁడు, సేర్పు గలవాడు. ౨. ఋజువైన
వాడు, నిష్కపటుఁడు, చక్కనిమనస్సు కల
వాడు; ఉదారుఁడు. ౩. పరులమనస్సునుబట్టి
నడచుకొనువాడు, దాక్షిణ్యము గలవాడు.
వి. అ. పుం. అనేక నాయకలయెడల సమముగాఁ
బ్రవర్తించు నాయకుఁడు.

దక్షిణేతరము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) కుడిదికా
నిది, ఎడమది.

దక్షిణేర్తము. సం. వి. వ. పుం. కుడివైపున
వేటకాని దెబ్బచలన గాయము పడినమృగము.

దక్షిణోత్తరవృత్తము. సం. వి. అ. న. (భూ
గోళ) దక్షిణపుదిక్కునుండి ఉత్తరపుదిక్కుగా
వ్యాపించు రేఖ.

దక్షిణ్యుఁడు. సం=దక్షిణీయుఁడు.

దక్షిణుఁడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) ౧. సమర్థుఁ
డు, సేర్పరి. ౨. ఆభిజ్ఞుఁడు, తెలిసినవాడు.

౩. సోమరికానివాడు, చుట్టుకైనవాడు. వి.
అ. పుం. ౧. ప్రజాపతులలో నొకఁడు. (ఇతఁడు
బ్రహ్మహనసపుత్రుడు. చంద్రుని భార్యలగు
అశ్వినీ వ్యాదలకును కశ్యపుని భార్యలకును వున్న

రకును, శివునిభార్యయగు సతీదేవికిని తండ్రి) ౨.
వహ్ని. (విల్యమును.)

దగ. వి. (సం. దావః. ప్రా. దాఘా. క. దగ)

౧. దప్పి, పిపాస.

చ...అగ్గరుభుజు లందఱుం గదిసి కో యని
యార్చుచు దాని నెమ్మొయిం, దరలగఁ
దీయ లేక దగ దట్టముగా మదిఁ దొట్టగిల్ల
నొందోయఁ గడవంగ వేచని పయోయహ
నాభుని కంతఁ జెప్పినక. భాగ. ౧౦ ఉ.
౪౫౫.

గీ. హరులు దగ దొట్టి మెలగలే వనిన వాజి,
తృష్ణ వారించె నిపు డీయతిప్రతాపుఁ,
డద్భుతంబున నవని శాతాశ్రునిహతి, గ్రొచ్చి
కీలాలుములు వెలిగొన వెలార్చి. రాఘవ.
౪. ౧౭౩.

సీ...దగ డప్పి నీర్వట్టు దప్పి దూప. గీ. య
నఁ జనుఁ బిపాస ... ఆం. భా. ౨. ౨౬౦.
ఆ. సం. మాన. ౩౪.

౨. తాపము, బాధ.

క. దగ దొట్టి శౌరిమనుమఁడు, జగతిం బడి
మిగులఁ బరవశత నొంద దిశల్, వగులఁగ
నార్చి సుచిత్రం, దగలిచెఁ బ్రద్యుమ్నవక్ష
మెదత్రుములక. శై. భా. ౭. ౧౬౮.

గీ...ప్రయాస, మునఁ గరంబులు ముకుళించుకొని
మొగంబు, రెత్తి దగ దొట్టికొన వార లిట్లు
లనిరి. ఉ. రా. ౫. ౧౧౩.

సీ. కార్చిచ్చుతోఁ జెల్లిగ న నేర్చుదగ నేర్చు
మలయానిలమువేడి నిలువరాదు. ఇందు.
౩. ౧౨.

౩. ఆయాసము, అలసట.

చ. అలమి త్రిలోకముల్ గెలుచున త్తఱిఁ జేరు
వహించుతోడిచి,ల్కలు దగ దొట్టి ముంద
రికి లాగక యుండిన...పాండు. ౪. ౨౨౪.

క. ౩వి బిసయహవాంధవస్తేం,ధవసంఘం తెంత
దవ్య దగ లే కరుగుక. మనుచ. ౧. ౩౬.
మ...భీతి వీ,దనిశీఘ్రంబున దూర మేఁగ దగ
దొట్టక వ్యాఘ్ర మాదండ నున్ననిగంధో
పల మెక్కి...శుక. ౨. ౨౬౮.

జ: దగలుకొట్టు.

దగదగ. వి. (క. దగ్గనె.) మెఱయుట, మండుట
లోనగువానియం దగుననుకరణము.

చ. జగదుపకారి యీష్టనగచంద్రుఁ డటంచుఁ
దలంచి భానుఁడుక, దగదగ మండుచుండు
కిరణంబులవేడిమిఁ జూపఁ డయ్యె...ఉ.
రా. ౫. ౨౦౨.

క. బిసయహరజమునఁ బైకం, దుసిమిన దగదగ
వెలుంగునుదురాజుక్రియక, బిసయహపాణి
ముఖాంబుజ, మనమాయుధసౌధకుంభ మై
జృంభించుక. పాండు. ౩. ౧౯౬.

జ: దగదగమను, దగదగలాడు.

దగదగమను=దగదగలాడు. అ. క్రి. (√దగ
దగ) దగదగ యని ప్రకాశించు, మెఱయు.

చ. దగదగమంచుఁ గ్రొమ్మెఱుంగుతండముకైవడి
గంట లాటునుం, బగుల మనంబు చించు
కొని మానిని విద్య యనంగఁ బుట్టి...ప్రబో
ధ. ౫. ౧౦౮.

క. తెగి యపుడ నిగిడి మగుడక, జిగిరించిన
పగటిపేరిచెట్టును బోలెక, దగదగమని
యెడికెంపునఁ, దగి సంజ దనర్చె మిగులఁ
దార్కొను తెలివిక. యయా. ౨. ౧౦౮.

దగదగలాడు=దగదగమను. (√దగదగ)

దగర=దగర, విపికాచము. (శ. ర.)

విణ. (పశు పక్ష్యాదులలో) మగది, గండు.

సీ. చిగురాకులే కత్తు లగునేని నింతకు దగర
కోయిలనోరు డెగక యున్నె. రాజ. చ.
౩. ౧౧౧.

సీ. దగర తేటలకప్పు పగఱనీటలఁ గప్పువలుఁ
దవెన్నెటికొప్పు వదలె నేల. చంద్ర. ౪.
౫౮.

వ...సకోజలక్ష్మి ధరించినవజ్రమణిమయభూ
షణంబులతళుకులవిధంబున నెగురుదగర
మీలం గనుంగొని...వరాహ. 3. ౯౮.

కోయిలదగర=గండుకోయిల.

సీ. మేను గా దిది మధుశ్రీ నూనఁ గోయిలదగ
ర గాననిమ్రానిచిగురు గాని. కృ. శకుం 3.
౧౨౨.

దగరము=దగరము. వి.కీడు. (శ. ర.)

దగరు వి. యుద్ధసాధనవిశేషము.

వ...దగరు మొదలుగాఁ గలసాధనంబులచే
జీకాశుపఱచియు...ఉ.హరి. 3. 3౬.

దగలుకొట్టు. అ. క్రి. (దగలు + కొట్టు) దప్పి
కలుగు.

ఉ. పట్టెపుజుట్టు నిక్కుమెడ బాగుగఁ జివ్విస
యారెహంకముక, రెట్టులబల్కి నెమ్మి బుర
ణించినయీఁ కలజోకలుక దగల్, కొట్టక
యుండ మేపుపలుకోయపుమందులు గల్గు
పుంజు జే, పట్టి...తువల. ౪. ౨౦౩.

దగలుబాజి. వి. (హిం. దగల్ బాజ్) మోస
గాడు, మాయావి, దొంగ.

సీ...విసపాలవిత్తు చిల్వీసము దగలు,బాజి హ
రాంకోరు...హంస. ౫. ౧౧౩.

దగా. వి. (హిం. దగా.) మోసము. చూ. దగా
కోరు.

(వ్యవ.) ఈ వ్యవహారములో వాడు మమ్ము దగా
చేసినాడు.

జ: దగాకోరు.

దగాకోరు. వి. (√దగా. హిం. దగాకోర్.)

దగా చేయువాడు, మోసగాడు.

సీ. దరిచేసి చెడుగొట్టు బెరికి దగాకోరు విస

పాలవిత్తు చిల్వీసము...హంస. ౫. ౧౧౩.

దగ్గఱ=దగ్గఱ. వి. (√దగ్గఱ) సమీపము.

గీ. దండ చేరువ చెంగట యండ సరస, ప్రాపు
చక్కి కుఱంగలి పజ్జ చెంత, కెలను దా
పంజ దగ్గఱ క్రేవ హంత, యంచ యొద్ద
నా నికటాభ్య యగు మహేశ. ఆం. భా.
3. ౨౧.

దగ్గఱదీయు=౧. వేశ్యాదులను భోగార్థ ముంచు
కొను.

(వ్యవ.) వాఁ డొకవేశ్యను దగ్గఱదీసినాడు.

౨. బిడ్డలు లేనివారు ఒరుల పిల్లలను పెంచు
కొను.

(వ్యవ.) వాడు పిల్లలు లేక అన్నకొడుకును దగ్గ
ఱ దీసినాడు.

దగ్గఱింఁచు=దగ్గఱించు. అ. క్రి. (√దగ్గఱ) ఇంచు
స్వార్థమున
(సమీపించు.)

గీ. తడవు నేనె ముహూర్తంబు దగ్గఱించె, నే
మొకో యన్న రాఁ డని యెదురునూడ,దన
దు గారాబుఁ జెలియలిమన సెటింగి, మాటలో
పల వచ్చె న్నమాధవుండు. విజ. వి. 3. ౯౬.

దగ్గఱిల్లు(లు)=దగ్గఱిల్లు అ. క్రి. స. క్రి.
(√దగ్గఱ)
(సమీపించు.)

గీ. సర్వసంగంబు మిక్కిలి సంతఁ బెట్టి, తపసి
యై యున్నతనుఁ జంప దగ్గఱిల్లునీదురాచా
రవర్తనుఁ డెల్లవారి, హతులఁ గావించె విధి
యెంతయధిపఃదొక్కొ. శేష. ౪. ౪౨.

దగ్గఱు=దగ్గఱు. స. క్రి. అ. క్రి.
(సమీపించు.)

గీ. దగ్గఱ ముహూర్తవేళ యోదళరథేంద్ర,
యేల యాలస్యము...రామా. ౪. ౧౧౪.

జ: దగ్గఱ, దగ్గఱించు, దగ్గఱిల్లు.

దగ్గు=దగ్గు. అ. క్రి. కాసముచేయు. (శ. ర.)

(వ్యవ)వాడు రాత్రియంతయు దగ్గుచునే యున్నాడు.

వి. కాసము.

ఆ. వగరు పుట్టె నంతః బెగరె దంతంబులు, నుక్కిసయును దగ్గుఁ బిక్కిటిల్లె. భాగ.

౬. ౬౦.

సీ. పాడిదగ్గు కతంబుఁ బొరిపుచ్చకయమున్న
...కాశి. ౩. ౮౪.

గీ...కాసంబుపేరు దనర్చుచుండు, నుబ్బస మ
నంగ దగ్గున నుక్కిస యన. ఆం. భా. ౨.
౧౨౬.

జ: దగ్గు తిక్.

దగ్గు తిక్ = దగ్గు తిక్. వి. (దగ్గు + తు తిక్) గదద
స్వరము.

క. దగ్గుతి పెనఁగొనుదురితపుఁబగ్గుంబులఁ ద్రెంచి
వైచి ప్రమదాశ్రుతతుల్, దృగ్గోళంబులఁ
దొరఁగఁగ, దగ్గుతికతోడఁ దనదుదయిత
యుఁ దానుక. కాశి. ౧. ౧౧౧.

దగ్గు. సం. విణ. (ఋ. గీ. ఋ.) కాల్పువాడు.

వి. ఆ. శ్రీ. నూర్యాధిస్థిత మగుదిక్కు, నూ
ర్యుఁ డున్నదిక్కు.

దగ్గుకాకము. సం. వి. ఆ. పుం. క్రోణకాకము,
మాలకాశి.

దగ్గుము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) ౧. కాల్పబడి
నది. ౨. భస్మీకృతము, బూడిదచేయబడినది.

౩. (కోశ్రితి) అశుభమైనది. (దగ్గుయోగము,
దగ్గుతిథి, మొ.) ౪. కుచ్చము; పొడైనది,
పనికిమాలినది.

శ్లో. ఆస్య దగ్గుదరస్యాశ్చ క్షుర్యాత్పాతకం
మహత్. హిలో. ౧. ౬౮.

వి. అ. న. కాల్పుట.

దగ్గురుహము. సం. వి. ఆ. పుం. తిలకము, బొట్టుగుళి.

దగ్గువ్యము. సం = దాచ్యము.

దగ్గిక. సం. వి. ఆ. శ్రీ. మాఁడినయన్నము;
మాఁడు.

దగ్గుము. సం. ప్ర. (ప్రమాణార్థమున కచ్చు
తదిత ప్రత్యయము. ఈ ప్రత్యయ మంతమందుఁ
గలది విశేషణ మగును. శ్రీలింగమున ఈకా
రాంత మగును.) బంటి.

ఉదా:—జానుదగ్గుము = మోకాలిబంటి (నద
ము, మొ.)—జానుదగ్గు. (నది. మొ.)

చూ. ఊరుదగ్గుము, కంతదగ్గుము. మొ.

దచ్చేవు (చ్చే) క = దచ్చి. సం. (దంటి + చవుక-
సం. ద్విచతుష్కం) ఇరునాలుగు, ఎనిమిది.

మ...చారుద్యూతశహంబు క్కొత్తగ నీ వొక్క
టిఁ జూపఁ దోడ్కొని చనం దచ్చాక చా
వంచ యి, త్తిగ పారా దుగ యంచుఁ జిల్క
రొద లుద్దిపింపఁ దొదవులక. కళా. ౩.
౧౩౧.

క. అత్తివంచ తిగ దుగ యు, సతా దచ్చాక
వంచ చావం చీల్చె, దిత్తిక యిద్దుగ బద్దలు,
చిత్తంబునఁ దలఁచినట్లు చేతికిఁ దెచ్చుక.
ఉ. హరి. ౩. ౧౨౧.

దచ్చి = దచ్చేవుక. సం. (దంటి + చాక) ఎనిమిది.

సీ. వడి దచ్చియేనుఁగుల్ కడభూమిఁ జేరుట
మాడాక కటు నిల్వ నోడికాదె. సారంగ.
౧. ౭౪.

గీ...మాటలో దచ్చికడలఁబఱచి క్రమ్మలు నచ
టిబాబాతుటుములు. నీలా. ౧. ౩౪.

సీ. దచ్చి యం చ నఁగను దనరు నప్తకసంజ...
ఆం. భా. ౨. ౩౦౬.

దచ్చికాళ్లమొకము. వి. (దచ్చి + కాలు + మొక
ము.) అపాపదము, శరభము.

సీ...ఎనుబోతులును కేచు లిద్దు దచ్చికాళ్ల
మొకంబులఁ గడఁతులు దుప్పలుఁ గుండేళ్లు

నక్కలుఁ గొండముచ్చులు... అచ్చ. రా.
ఆర. ౪.

వ...పదయుగనభాంచలంబులఁ జంచచ్చంచూ
పుటంబుల రెట్టిత్రావును బొబ్బ మెకము దచ్చి
కాళ్ల మెకంబుల నిటికించి కజచుక యుప్పు
రంబున కుప్పరం బెగసి...ప్రబంధ.౧౮౬.

దట్ట=దట్టా. వి. కుతూముఖాచ్చాదనము, సిద్దెకు
వేసెనుమంటిమూఁత.

గీ...కుతూముఖాచ్చాదనంబు, దట్ట యనఁ ద
గు...ఆం. భా. ౨. ౨౪౩.

దట్టకెంపు. వి. (దట్టము + కెంపు—దీనికి వృత్తి
యందు వికల్పముగా మువరలోపము. శ.ర.) అ
ధికరక్తిమ, ఎక్కువయెఱుపు.

క. ముంచుచుహోదత్తి యాలోకించి తనదుచూ
డ్కి దట్టకెం పెనఁగఁ గో,పించి శరనికర
ములు గుప్పించుచు ధర్మజుడు గవిసె భీష
ణభంగిక. భార. కర్ణ. ౨. ౨౫౫.

గీ...నరకుండు నా నలిన నాభునంగకంబులఁ గీ
లించె నాఱుతీవ్ర, సాయకంబులు నొచ్చి
యా చక్రధరుడు, దట్టకెంపున లోచనాం
తములు మెఱయ. హరి. ఉ. ౪.౧౪౫.

(సహదేవుడు) చ. కవిసిన దట్టకెం పడరుకన్ను
లతోడఁ గృపాణపాణియై,యవనికి దాటి
...భార. శల్య.౧. ౧౬౪.

దట్టన. వి. (√దట్టించు) అదలుపు, అదలించుట.

గీ. పురుషసింహంబు లిమ్రెనుఁ బోరి ముప్పి,
ఘట్టనంబుల నదలించుదట్టనలకు, వెక్కుసం
బుగ నిరరుల్ వెఱచి యింత, వలదు వల
దంచు నించుకవడిఁ దలంక. ఉ.హరి. ౬౯౨.

ఉ...అక్కపిసింహుడు సింహలీల నద్దంతికి
దాటి బిట్టరల దట్టనతో నజచేత ప్రేసి
...భా. రా. యు. ౯౯౫.

దట్టము. విణ. ౧. తఱచైనది, సాంద్రము.

గీ. అలరు సాంద్రంబు నెగ్గడ మనఁగ దట్టమనఁ
గ...ఆం. భా. ౩. ౧౬.

చ...వాహినీ, తరుణులు మేన దట్టముగఁ దా
ల్చినముతైపుఁబేరులోయనన్. ఆము. ౨.౫౧.
చ. మదకలకుంభి కుంభనవమాక్తికము ల్గుపట్టు
దట్టమై మనుచ. ౧. ౪౧.

౨. అధికము, గొప్పది.

క. బెట్టిద మగుకాపమునకు, దట్టపుగ్రోధంబు
గాదు ధరణీకాంతుక, గట్టా యేల శపిం
చితి...భాగ. ౧. ౪౮౦.

వి. ౧. పావడ; వస్త్రము.

సీ. దట్టంబు నీకట్టినట్టిచెం గావికి బాగు గా దని
కేలఁ బయట నిమిరె. మనుచ. ౬. ౮.

గీ. దట్టి కుళ్లాయి తగ జగాబెట్టిదట్ట, మట్టెటా
తొలంగఁ జటులాట్టహాస మెనఁగ, శంభు
తాండవసంరంభ జృంభణమున, సాధనయొ
నర్చురఘుమహిజానిసుతుఁడు. ఇందు. ౨.౨౧

౨. (గుఱ్ఱము మొదలగువానిపాటకుఁ గట్టెడి)
కానె, దట్టి.

సీ. పాటపట్టడ గాఁగఁ గట్టినపెనుఁబాఁపదట్టం
బుతోడ...కళా. ౩. ౬౨.

-సుకదట్టము=వస్త్రవిశేషము.

రగడ. గింజెంబులు బలిసీల్ దసలీలును...
సుకదట్టములు. కవిక. ౩. ౧౯౫.

జ: దట్టకెంపు.

దట్టా=దట్ట. వి. (హిం. దట్టా) ౧. సిద్దెకు వేసెడి
మంటిమూఁత. (శ.ర.) ౨. బిరడా. (చి. ని)

దట్టి=దట్టి. వి. (బ. దట్టులు, దట్టు—సం. ధట్టి.
క. దట్టి. త. తట్టి) కానె, కానెకోక.

చ. నివిడినబాజుపై మిగులునిద్రపుదోవతిదట్టిదొల్లి
రాఁ, దివిచి...ఆము. ౬. ౮౧.

గీ. తిరిగి చూచుచు దట్టెగడిసికొనుచు,
మనుచ. ౪. ౧౦౩.

సీ. మెఱపుపచ్చనిదట్టి యొఱపు గాఁ గట్టి గట్టి
యపరంజిసిడిసిడియంబుఁ జెక్కి. వా. లీ. గ.
౧౮.

దట్టించు. స. క్రి. (త. తట్టు) ౧. తఱించు, అద
లింను; కేకవేసి అదల్పు.

ద్వి. మొక్కిన దట్టించి మునినాథుఁ డతనిఁ,
దక్కక తలనట్టి తన్నె...ద్వి. హరిశ్చ.
పూ. ౧౧౩౫ పం.

గీ...అయ్యతిర నెనట, నడచి తని నన్ను ద
ట్టించి యడిగె నతడు. కళా. ౩. ౧౬౧.

కా. తల్లి తల్లియు నన్ను నిన్నుఁ గినుకన్ దట్టి
చి రం చాత్తఁ జింతిల్లం బోకు వివేకశాలి
యగువానిన్ వానరుం బెండ్లియై, ముల్లోకం
బులు నెంచ సర్వగుణధాముం బుత్రుని
గాంచి రంజిల్లంగాఁగలవు...సమీర. ౧.
౨౨౫.

కా...దట్టించుక గెరలించు నవ్వు రథ ముద్దం
డాగ్రతుండంబునం, బట్టుక...భా. రా.
ఆర. ౨. ౧౨౯.

౨. (క. దట్టిసు, దట్టుయసు.) గట్టిగా కూరు.
(వ్యవ) తుపాకిలో మందు దట్టించినాడు.

౩. నశింపజేయు, పోగొట్టు.

సీ. ఖుర్రూతగురుధూళి శరధిలీననగాలిగుట్టు
దట్టించు నారట్టజములు. వసు. ౨. ౧౫౨.

మ...అల జగత్కంపప్రదాస్తోకభీ, కరదోష
యతిశాలిఁ జుట్టుకొని లగ్న ల్వట్టి దట్టింతు
నం, చరవిందాప్తుఁ డుదీచి కేగఁ బ్రబలుండై
మాని దాక్షిణ్యముక. వసు. ౧. ౧౩౧.

౪. జయించు.

సీ...శ్రాతక రమును దక్షత వహించినప్రతిస్పర్థి
విఱుగ, దట్టించి నాల్గువేదములు విభాళించి
బ్రహ్మరథం బెక్కి...వరాహ. ౬. ౨౦.

సీ. దట్టించినాడవు తస్కరకవిరాజుఁ గోలు

సింగనమంత్రికొలుపులోన. మై. ౧. ౧౮.

క. కట్టింతురు రుద్రునయిన, దట్టింతురు నారల
నైనఁ దలఁగనికడియం, గొట్టింతురు యము
నైనను, బట్టింతురు రిపుల నెల్ల భటు లప్పురి
లోక. బిల్వ. ౧. ౩౬.

౫. గ్రహించు, పూను.

య. గద దట్టించి నిశుంధును సక్తము నక్కా
లుండు న్రేయక...ఉ. హరి. ౧. ౩౫.

అ. క్రి. యత్నించు, పూను.

సీ. అల్లులు నట్టించి యంఘ్రులగజెలు మొరయఁ
దన్నుదు రోలి ముమ్మరముగఁ, బన్నిదంబులు
వైచి ఫలమంజరులు గూల్చి నేటులాడు
దురు ప్రావీణ్య మొప్పు...గీ...ఆకుమారులు
బాల్యవిహార లగుచు. భాగ. ౧౦ పూ. ౪౩౦.

సీ. మెఱుఁగుఁగోఱు డుల్ల మృత్యుదేవతనోరు
దట్టించి యఱకాలఁ దన్ని నాడు. భీమ.
౧. ౧౧౦. (దట్టించు. ముద్రి. పా.)

జ: దట్టన.

దట్టి = దట్టి.

సీ. కట్టాయితంబుగాఁ గట్టిమండలంబునఁ దీర్చి
దట్టిచేల దిండుగట్టి. కాశీ. ౪. ౧౨౧.

సీ. మొలల హొంబట్టు క్రొందఱుకు దట్టిలపై
రతనంపు మొలత్రాళ్లు గంగులీన. అచ్చ. రా.
బాల. ౮౭.

సీ. పులితోలుకచ్చడంబులమీఁద బిగి మీఱఁ
గీలించునీలిదట్టిలవారు. సుద. ౩. ౨౬౬.

దట్టుండు. విణ. (సం. ధృవ్య. ప్రా. ధట్టి.)
ధీరుడు.

ఉ. పుట్టినయాలునాళ్లకున పొంపిరివోయి జగం
బు లన్నియొక, దట్టుండ పై జయించితి...
భార. ఆర. ౫. ౨౨౩.

క. నెట్టియమారమ గాంచెను, దట్టుల భీమయ్య
బ్రోలధరచీధవునికొ, మట్టురగండని ముమ్మయ

నెట్టన విలసిల్లువీరశేఖరు నరిక. శివరా.
౧. ౨౧.

దడ¹. వి. (క. దడ)-గుండె మొ. వాని-చలన
ము; అట్టిచలనమున కనుకరణము. (దీనియామ్రే
డితరూపము 'దడదడ, దడదడదడ')

ద్వి. సమిధలు దల కెత్తి చను మన్న మొగము,
చెమరింపఁ గూడకటి చీకాకుపడఁగ, దడ
వడంతులు గొంచు దను వెల్లఁ గంద. ద్వి.
హరిశ్చ. ఉ. ౧౭౯౭ పం.

క. గడగడ వడఁతుచు నుడువులు, దడబడ సి
గ్గడర నెడఁద దడదడ మనఁగా. ఉ. రా.
౪. ౨౦౩.

క. అడుగులు తడఁబడఁ బెదవులు, దడుపుచు
గుండియులు పగిలి దడదడ మన...దశా.
౩. ౧౮౩.

క. గడగడ నొడలు వడంకఁగ, దడదడదడ
మంచు గుండె తల్లడ మందక. దశా. ౨.
౧౨౩.

క్రి. విణ. (క. దడదడ నె. త. తడతడలెను)
వడిగా, శీఘ్రముగా.

గీ...చులు కన, జజజజన దడదడ దడఁగఁ జెఱ
చెఱ యనఁ, దీవరము సుశ్శు వై శ్రమ తివురు
తివుట, వేగిరము తులు తన శీఘ్ర మా గిరిశ.
ఆం. భా. ౧. ౬౫.

(వ్యవ) వాడు దడదడ వచ్చినాడు.

;; వాడు దడదడ చదువుచున్నాడు.

దడ². వి. (సం. భటా.) ౧. కొయ్యల్రాసు, తక్కు
డ, తుల.

సీ. కెసలయంబులతోడఁ గంగెలు దడఁ బెట్టి
విరులపై నఖికాంతి విజ్జ రాల్చి. ఉ. హరి.
౫. ౫౦.

౨. హా. (శ. ర.)

వి. దడకట్టు.

దడకట్టు=దాశాకట్టు. స. క్రి. ($\sqrt{\text{దడ.}^2}$)-నెయ్యి
నూనె మొదలగునవి తీయుపాత్రలనుగాని అవి
యుంచియున్న పాత్రలనుగాని-సరియెత్తుతాలను
దడకట్టునుంచి తూచు. (శ. ర.)

దడము= దశము. వి. ౧. సేన.

సీ...దండు దడ మనంగఁ దనరు సేన. ఆం.
భా. ౨. ౨౧౦.

క. వడిఁ బురము వెడలి విడిసిన, దడములపై
నడువ విడిగి...కొందలు బలములు రూ,
పడఁగం జెడిపోయి రంత నడరినభీతిక. భా.
రా. బాల. ౬౭౩.

౨. సమాహము.

క. కొడుకులుఁ దానును గుట్టుపు, దడములఁ గరి
ఘటల భటరథవ్రాతములం, బుడమి చలిం
పఁగ ద్రుపదుడు, గడువేళకఁ దోడునూ వెఁ
గొంతేయలకుక. భార. ఉద్యో. ౧. ౨౨౦.

ఉ. ధారలు వట్టఁ బంపు...రత్నభాం, ధారము
తోడ గుట్టుపుదడంబులు ముంగలి వంపు...
కు. సం. ౧౧. ౫౭౫.

విణ. దట్టము.

ఉ. దడముగ మర్దశ్రద్ధనులుఁ దాళరవంబులు
విక్కిట్టిల్ల...ఉ. రా. ౬. ౧౩౯.

దడవట. వి. కపటవ్యాపారము.

క. సటలు దడవటలు నటనలు, మటుమాయలు
చాటువ గలమాటలవెంతల, గుటిలతయుఁ దె
లిసి పాటుఁడు, విటవిద్యకు విరుదు వేసి విక
విక నగుచుక. ప్రబంధ. ౬౧౪.

దడి. వి. (క. దడి. త. తట్ట. బ. దడులు, దట్లు.)
వెదురు మున్నగువానితో నేర్పఱచినతడక.

సీ. బండ్ల మెట్టింపు పై బరువు లెక్కింపుమీ
దళ్లను బూన్పు కావళ్ల నునుపు. హరి. పూ.
౬. ౨౧.

సీ. కల్వరేకుల మిదై గావించి యాచుట్టు కురు
వేరుదడి గట్టి విరులదేసె, బూసి...య
యా. ౧. ౯౮.

సీ...తకుకుగేదగి తేకుదగ్గగట్టి. నీలా. ౩. ౩౭.
సా:దడి గజవం బోవువేపి=ఫలము లేకయే కల
హించువాని కుపమానముగ వాడుదురు.

గీ. దడి గజవం బోవువేపిచందమున బట్టి,
పరుస మెచ్చగ నూరుజప్రముఖుల బలికె.
శుక. ౩. ౩౨.

దడిగ. వి. ఖేటకము, పలక, డాలు.

మణిగణనికరము...వెం,దడిగలుల బడగలు దఱ
చు ముటియలై, పుడమి గలయుటకు బోగు
లాలయ మదిక. భార. శ్రీ. ౨. ౩.

దడిపము. వి. దుప్పటి, మేలివస్త్రము,
ఉ. బంగరుపీటల బెట్టి దడిపం బిడి రాజకు
మారి దానిమీద,దం గదియించి తూర్పునిన
దంబుల రోదసి ఘూర్ణిలంగ...వేం. పంచ.
౪. ౩౩౭. (చి.ని.పా.దడివంబిడి.మద్రి.పా.)

విణ. సన్ననిది, మృదువైనది.

ద్వి. నిడిసోగచంద్రికనిగ్గు లల్లార్చు,దడిపంపు
బావడ దడివాయ నొత్తి. ద్వి. పరమ.౪.
౩౧౪ పా. ౧౮ పం.

దడిబము=దడిమము. వి. (సం. తలిమమ్. ప్రా.
తలిమ) పజపు, శయ్య.

గీ...శయ్యాభ్యు ఛెల్లు సెజ్జ, పజపు దడిమము
దడిబము పాన్ను మెత్త, యన...ఆం. భా.
౨. ౧౬౩. (ప్రాతతతి పా.)

దడిమము=దడిబము, దలిమము. వి. పజపు. ఆం.
భా. ౨. ౧౬౩.

విణ. సన్ననిది.

సీ. దడిమంపులజేలల దడి యొత్తి పసుపుకొం
గులఛెల్లపట్టుదువ్వలువ గట్టి.క.భా. ౭. ౬౧.

సీ. కుటుమాపుదడిమంపుగోకలోక దొలకెడు

కంపమాననితంబకాంతిసాంపు. క.భా. ౪.
౧౦౧.

దడియ. వి. కొండచేరువసేల, ఉపత్యక్.

ఆ. కరకులకు నెలవు గ్రామసీమావలి,యవుల
నడవు లిండు లాటవికుల, కడవులందు గొం
డదడియలు మనబోంట్లు, కింతనట్లు దెలియ
నెఱుంగ వలయు. హరి. పూ. ౭. ౧౩౩.

దడియ(గం)బడు=దడియు. అ. క్రి.(దయకడి
+ పడు. స్వార్థమున) క్రిక్కిరిసియుండు.

సీ. దండియలును మిరు దడియంగబడక యం
తక యటు వొండు గంధర్వముఖులు ...
నృసిం. ౧. ౮౦.

దడియ(డె)ము¹=దడ్డియము¹. వి. (క. దడె,
దడియ.) రెండుపీసెలు.

గీ. వీసె యనగను గన్నట్లు వింశతిపని, దడియ
మన నల్పదిపలముల్ దగును శర్య.ఆం.భా.
౨. ౨౬౯.

దడియ(డె)ము²=దడ్డియము².

దడియు=జేడియు. అ. క్రి. భయపడు, వణకు
జ: దడియబడు.

దడ్డియ(డె)ము¹=దడియము¹. (శ. ర)

దడ్డియ(డె)ము²=దడియము². వి. శరావనిశేష
ము, ఒకవిధ మైనమాంతుడు.

సీ. సిద్ధి మూలకు డనంగ జెలగు శరావంబు
పరగు దడ్డిము సావ బట్టె మల్ల, యనగను
దద్దిశేషాభిధ...ఆం. భా. ౨. ౨౪౮.

దడ్డు. (వి.సం.దండ క.దడి.)శిశ్నము, మగగుటి.

సీ. అచ్చినవానియి ల్లరికట్ట గాఁ జూచు దా
నీయమోచిన దడ్డు జూపు. రామలిం.౨౬.

చ. సడి గలవంటగుంతులసంభవవేంకటభట్ట
యింటిలో, వడు గని చేరవత్తు రట వచ్చిన
విపుల కేమి వెట్టునో, పిడుకల బెట్టునో

మఱియుఁ బీటలఁ బెట్టునొ తాలఁ బెట్టు
నో, తడఁబడ లేనద్రొలి తనద డ్డొక టడ్డము
వెట్టి కొట్టునో. శ్రీ. పీ. ౬౮ పా.

దధ. వి. శక్త్రునిద్యాభేదము, పదునాలుగిగము
లగువిసరులలో నొకటి.

ప...దారుధాణు దధ యుద్ధడ యాంత్రటీక...
మొదలగుపదునాలుగువిసరులు...ప్రబంధ.
౩౮.

ప...దధ ధారు ధాణు ఆంత్రటీక టీక...మొ
దలగు విసరులును...మల్లుపు. ౩. ౬౯.

దణా. వి. (సం. దళః) సేన. (చూ. దణాపెద్ద,
దణాయఁడు.)

జ: దణాపెద్ద, దణాయఁడు, దణి.

దణాపెద్ద. వి. (దణా + పెద్ద) సేనానాయకుఁడు,
సేనాధిపతి.

భుజంగ ప్రయోతము. దణాపెద్దయాజ్ఞా సుధా
భుగ్వీరోధ్యగ్రణీసేనలక్ష్మి మించె గంభీరభే
రీ, ధణంధాణముల్...ఉ. రా. ౨. ౨౭.

దణాయఁడు. వి. (దణా + నాయఁడు) ౧. సే
నాని, కుమారస్వామి.

చ. పడమటిగాలివెట్టు నొకపారియుఁ గ్రోలమి
నీరసంబులై, జడిసినచిల్వగుంపు నొకసారి
యు మ్రింగమి సామ్రాజ్యమీ మ్రాన్వడినగుతాని
నొల్లనిదణాయనికిం దనవాహనంబులక్, బడి
బడి యంపెనో యమరభర్త యనం దగె దా
వధూమముల్. శుక. ౩. ౪౪౮.

౨. పరాకు దెల్పువాఁడు, ప్రతిహారి.

పంచచామరము. దణాయలు న్దలారులుం ము
దంబునక్ గ్రమంబుగా, క్షణక్షణంబునక్
బరాకు సారె సారె దెల్పుగా, రణాంగ
ణావధీరతారిరాజరాజియై శుభే, క్షణక్షణా
భివీక్ష్యరక్ష్యసత్కీప్రింద్రపాళియై. కృష్ణ.
౨. ౧౨. (సేనానాయకుఁడు అని. శ. ర.)

దణి. వి. (√దణా. సం. ధనీ. క. దణి) ౧. ప్ర
భువు, తేఱు (శ. ర) ౨. సేనానాయకుఁడు.
సీ...దళపతినామము ల్గుం బడాలు, దళవా
యి పడవాలు దణి యనంగను...ఆం. భా.
౨. ౧౮౪.

దత్తకుండు. సం. వి. ఆ. పుం. దత్తపుత్రుఁడు.

దత్తము. సం. విణ. (ఆ. ఆ. ఆ) ౧. ఇయ్యబడి
నది. ౨. ఉత్పన్నము, విడువబడినది. వి. ఆ.
౩. దానము, ఈవి.

దత్తశుల్క. సం. వి. ఆ. శ్రీ. ఎవతెనిమిత్తము
శుల్క మియఁబడెనో యట్టివధువు, ఓలి యి
చ్చి తెచ్చికొన్నశ్రీ.

దత్తాత్రేయుఁడు. సం. వి. ఆ. పుం. ఒకముని.
(ఇతఁడు అత్రిమహామునికి అననూయయందుఁ
బుట్టినవాఁడు.)

దత్తానపకర్తము. సం. వి. న. న. దానము
చేసినతద్వారత అది అకాశ్రియ మని తెలిసి మ
రల దానిని పుచ్చుకొనుట. (ఇది అష్టదశవివా
దములలోనిది).

దత్తాప్రదానికము. సం. వి. ఆ. న=దత్తానప
కర్తము.

దత్తి. వి. చెప్పినట్లు నడచుకొనువాఁడు, బంటు.

ద్వి. మీదత్తి మీప్రాత మీధర్మకవితె, మీ
దాసు నను గావరే దయతోడ. బస. పు.
౪. ౧౦౨౨ పం.

దత్తి. సం. వి. ఇ. శ్రీ. ఈవి, దానము.

దత్తు. వి. విధము, రీతి; ఒప్పు.

సీ. క్రమమునఁ బుష్పగుచ్ఛముమీఁద మగ
తేటిమొత్తంబు వ్రాలెదదత్తు మీటి. గీ. నీ
రజారాతింబము ... గ్రసించెనురాచువు
...చాంస. ౫. ౩౧౩.

వ...నిదురలేమిం దేలగిలుకడకన్నులం గనుపట్టు
కట్టెట మటుంగుపటుచుటకు ఘటియించిన
చలువకలువవిరిబంతులు మా తించుదత్తులును
...ప్రబంధ. ౩౮.

దత్తు². వి. (సం. దత్తం) స్వీకారము. (శ. ర.)

దత్తు. సం. వి. ౯. పుం. దంతము, పల్లు.

దత్తుడు. సం. వి. అ. పుం. గ. దత్తపుత్రుడు
పెంపుడుకొడుకు. ౨. దత్తాత్రేయుడు. ౩.
వైశ్యులనామాంతమున గుప్తశబ్దమునకు మాటు
గాఁ జేర్చబడెడియుపాధి.

శ్లో: శర్వా దేవశ్చ విప్రస్య వర్షా త్రాతా చ భూ
భుజః, భూతి ర్దత్తశ్చ వైశ్యస్య దాసుః శూద్ర
స్య కారయేత్. (ఉద్వాహత త్వము-కల్ప.)

దత్త్రిముడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) దానము
చేత పొందఁబడినవాడు. (దాసుడు మొ.) వి.
అ. పుం. దత్తపుత్రుడు.

దదత్. సం. శత్ర. ఇచ్చుచున్న.

దదనము. సం. వి. అ. స. ఈవి, దానము.

దదము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ఇచ్చునది.

దద్దడము = దద్దళము. వి. బోడిమిదై, అల్పశిలా
కుటీరము; చిన్నగుడి, దేవాలయము.

గీ. అట్టిపెనువానలోన సరోభిధానుఁ, డొకనికిని
బ్రయాసంబున నొదిగియుండఁ, జాలునల్పాం
తరావకాశంబుతోడి, కడప గలయొకరాతిదద్ద
డముఁ జేరి. పరమ. గ. ౮౨.

చ. మెటుఁగుఁగ దానిదద్దడపు మెట్టుపయ్యె దశ
కంధరుండు కొం, దటుచిగురాకుఁబోడు లిరు
దారుల రా నడఁ దూలియాడున, త్రటి ...
చం. రా. ౨. ౨౬.

ద్వి. కామరినగరోపకంఠదేశమున, దా మఱియొ
క్కదద్దడ ముండు నందు, లో నొక్కతే త్ర
ఫాలునిస్వరూపంబు. పండిత. పర్య. ౩౮౫పా.

౨. ఫిరంగులు మున్నగుయద్ధసాధనములు నిలి
పెడితాతిమిదై.

సీ. వంకదారకుఁ జేరి వాకిటిదద్దడంబులు నెర్పి
కొమ్మల మోకు వైచి. ఉ. హరి. ౩. ౩౪.
("వాకిటిబద్దకంబుల" అని వ్రాతప్రతి, వావిళ్ల
ప్రతిపా.)

సీ. దంచనంబులును దద్దడములు నెత్తించి పలు
గాఁడితలుపులు బలుపుచేసి. ఉ. హరి.
౨. ౯౨.

దద్దటిల్లు(లు) = త త్రటిల్లు, దద్దలు, దద్దిల్లు. అ. క్రి.
(ఇందు శకటరేఫ మని చి. ని, శ. ర. ప్రయో
గములందు లఘురేఫము కూడ కన్పడుచున్నది.
నిర్ధారకము లేదు.)

గ. తల్లిబుప్పపడు, వ్యత్యయమునొందు.

సీ...వాణి హాసంబుతోఁ గ్రక్కునఁ గ్రమ్మటి
కాఁగిలించి, యింతలోనన యార యెన్ని
తల్లిబుప్పలు దద్దటిల్లుకుఁ డంచు ధవునివీపు.
గీ. చటిచి ...కళా. ౫. ౨౪.

సీ. కడపటఁ బ్రాణాంతకాలంబు రాఁ బైని శేష్
రోగంబుల జీర్ణులగుచు, దేహంబు లెఱుఁ
గక దీనభావంబులఁ గడు దద్దటిల్లుంకఁ గాల
భటులు. సానందో. ౨. ౩.

౨. సంభ్రమమునొందు, కంగారుపడు; అదరి
పడు, త్రుళ్లిపడు; భయపడు.

ఉ. కాంత యనంతరంబ మణికంధరుఁ గన్గొని
నీ వికృత విని, శ్చింతత దేవి కర్పణమునే
యుము కొంకక దద్దటిల్లు కొక్కింతయు శం
కలేక ...కళా. ౪. ౧౮౩.

గీ. వెనుక ముందట నిరుచక్కి వేటలోన, నెం
దతెందఱుఁ గ్రోలిన నెచటనేని, తప్ప నెగ
సినఁ దాఁకినదద్దటిలక, పిట్టనేయుదు మదె
డేఁగఁ బట్టి యైన. చంద్రా. ౨. ౩౮.

గీ. దివమునను సంజకడ యంచు దివ్యై రెత్తు,

దద్దటిలిసట్ల నడుకేయి ప్రాదు వాడిచె, ననె
దుమతిఁ బాచిపనులు చేయంగఁ బూను,
వలపువెట్టికఁ జిక్కి యవ్వనజగంధి. శుక.
౨. ౫౬౧.

క. ఇద్దటిలోపల నెవ్వతె, దద్దటిలక యతనిదై
ర్యధనముఁ గొనెడు నా, ముద్దియకే యీబి
రుదుల, పద్దులు దగు నిది నిజంబు భామిను
లారా. వాల్మీ. ౩. ౭౧.

ఆ. అంజె నళిక వెఱచె నదరె దద్దటె దద్ద,
టీలై జడిసె ననఁగఁ జెల్లు భయముఁ, జెందె
ననుటకాఖ్యలు...ఆం. భా. ౩. ౯౨.

దద్దటు = దద్దటిలు.

(భయపడు)

ఆ...దద్దటెదద్దటిల్ల...అనఁగఁ జెల్లు భయముఁ
జెందె ననుట, కాఖ్య...ఆం. భా. ౩. ౯౨.

సీ. తల యెత్తి చూడఁ డెవ్వలనఁ బరశ్రీల
దైర్యంబు విడఁ జెట్టిదద్దటుటల. పాండు.
౨. ౬.

దద్దలిక. వి. దైర్యము.

సీ. పులిమీస లాడిసి దద్దలిక నుయ్యల లూఁగు
గండుమీతినకోడెదండిమగలు. సానందో.
౩. ౫౩.

దద్దళము = దద్దడము. (శ. ర.)

దద్దిరు = దద్దటిలు. (శ. ర.)

దద్దు = దద్దురు. వి. (సం. దద్దుః. ప్రా. దద్దు. క.
దద్దు.) ౧. చీమ మున్నగునవి కట్టుటచేతను పై
త్యముచేతను లెత్తము మొదలగువానితో కొ
ట్టుట మున్నగువానిచేతను కలిగెడువాఁపు.

సీ. బలకట్ట దద్దు లేర్పడుభుబార్గలతో నలఁ
గినచలువదువ్వలువతోడ. ఉ. రా. ౫. ౨౦.

సీ. జవరాలినునుకీలుజడవేటుదద్దు ముద్దులవెన్ను
నను కవదొనలు మెఱయ. శకాం. ౫. ౧౪.

౨. కణిఁతి.

ద్వి. బరుసుమీసము చెక్కుపైఁ బులిపిరియు,

నుటుకుబొడ్డును మేన నొదవినదద్దుఁ, బిల్లిక
న్నులు బల్ల వెరిగినకడుపు. నవ. ౩. ౧౦౩
పా. ౧౯ పం.

జ: దద్దుగంబళి.

దద్దుగంబళి. వి. (దద్దు + గంబళి) గంబళవిశేషము.
వ...రత్నకంబళములు దద్దుగంబళులు ... ప్ర
బంధ. ౬౦౫.

దద్దురు = దద్దు.

సీ...దద్దురం చనఁగను దద్దనంగ, దద్దుపు వెల
యు...ఆం. భా. ౨. ౧౩౧.

దద్దుఘ్నుము. సం. వి. అ. పుం. చక్ర మర్దము,
తంపెపుఁజెట్టు.

దద్దుణము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) దద్దురులా
గలది, దద్దురోగము గలది.

దద్దుపు. సం. వి. ఉ. స్త్రీ. దద్దురు, రోగవిశేషము.
దధత్. సం. శత్ర. ౧. ధరించుచున్న. ౨. పో
షించుచున్న.

దధము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) ౧. పోషించు
నది. ౨. ధరించునది.

దధానము. సం. విణ. (అ. అ. అ) ౧. ధరించు
చున్నది. ౨. పోషించుచున్నది.

దధి. సం. వి. ఇ. పుం. సరళమనుధూపద్రవ్యము.
(వై. ని.) న. ౧. పెరుఁగు. ౨. వస్త్రము.
(వాచ.) ౩. మద్దిశి. (శ. ర.)

దధిమూర్ఛిక. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. ఆమిక్ష, కూకు,
కాచినపాలలో పెరుఁగు కలుపఁగాఁ గలుగు
విటుగు.

దధిచారము. సం. వి. అ. పుం. మంథానదండ
ము, కవ్వము.

దధిజము. సం. వి. అ. న. - పెరుఁగువలన పుట్టినది -
నవనీతము, వెన్న.

దధిత్తము. సం. వి. అ. పుం. కపిత్తము, వెలగళి.
దధిత్తాఖ్యము. సం. వి. అ. పుం. సరళద్రవ్య
ము, ధూపద్రవ్యభేదము.

దధిపుష్పి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. కోలశింబి, కంబ
లిచిక్కుడు శ్రి.

దధిపుష్పిక. సం. వి. అ. శ్రీ. తెల్లదింపెన,
శ్వేతాపరాజిత శ్రి.

దధిఫలము. సం=దధిత్తము.

దధిశోణము. సం. వి. అ. పుం. గోలాంగుల
ము, ఒకజాతికోతి. (త్రి. ని.)

దధిసారము. సం. వి. అ. పుం. నవనీతము, వెన్న.

దధిస్నేహము. సం. వి. అ. పుం. గ. కద్యవము,
మజ్జిగ తేట. (విల్యము) వెరుగుమీడిమిగడ?
అ. నవనీతము. (వాచ.)

దధిస్వేదము. సం. వి. అ. పుం. తక్రము, మజ్జిగ.

దధీచాస్థి. సం. వి. ఇ. న. గ. ఇంద్రునివజ్ర
యధము. అ. వజ్రమణి, మగతాయి.

ఇట్లే: దధీచ్యస్థి.

దధీచి. సం. వి. ఇ. పుం. ఒకానొకముని. (దేవతల
కాయుధములుగాఁ దనయెముక లాసంగి మహా
దాత యని ప్రఖ్యాతి వడసినవాడు.)

దధీచుడు. సం. వి. అ. పుం=దధీచి.

దధ్యమ్లము. సం. వి. అ. పుం. ఉష్ణ నైయ్య
సుప్త్యలు మినుములు వేసి ఉడికించిన వెరుగు.
శ్లో: ధధ్యమ్లాలవణ స్నేహతిలమావవిపాచితమ్.
(వై. ని.)

దధ్యాకరము. సం. వి. అ. పుం. వెరుగుసము
ద్రము.

దధ్యాని. సం. వి. ఈ. శ్రీ. సుదర్శనలత.

దధ్యుదకము. సం=దధ్యుదము.

దధ్యుదము. సం. వి. అ. పుం. వెరుగుసముద్రము.

దధ్యోదనము. సం. వి. అ. పుం. న. మిరియములు
మున్నగువానితో పొగిచి వెరుగుతో కలిపిన
అన్నము.

దనియాలు. వి. బ. (సం. ధనికః. ప్రా. ధనిత.
క. దనియ. త. తనియా.) కొత్తిమిరివెత్తులు,
ధాన్యాకము.

దనియు. స. క్రి. (త. తణి) కూడు, సంగమించు.
(త. ర.)
జ: దనివు.

దనివు. వి. (1/దనియు. త. తణివు.) కూడిక,
సంగమము.

గీ. దనివు మొదలైన జిగురొత్తుతమునకుఁ,
బ్రాకువెట్టుచు మగుడఁ బ్రేబడుచు నింతి,
వింతధంగుల తెలియించి వెకలిఁ జేసి, యభి
మతక్రీడనములకు నలకరింతు. భార. విరా.
అ. 300.

దనుక=దాక. అశ్య. ద్రు. (1/దనుకు. క. తనక;
ఇది దనుకుధాతువుయొక్క తుమున్నంతరూప
మైనను ప్రయోగములయందు 'పర్యంతము' అను
అర్థమున వాడబడుచున్నది. "దనుక" యే
'దాక'గా మాటియుండును.) వజ్రకు, పర్యం
తము.

గీ. ఇంక నొక్కటి వినుము పూరేందునదన,
వ్రతము చెడ సౌఖ్య మైనను వలయుఁ గలు
గ, వాంఛితము దీక్ష నను నీవు నదలఁ జెల్ల,
దేను నిను సమతిలఁజేసి యేగుదనుక. మ
నుచ. 3. 103.

అ... తేటికనుపు లానునిఁ దలనూనె, జూపు
దనుక నెల్లచోటఁ దోట, యందుఁ దామ
యగుచు... పారి. 3. 110. (చూపుదను
క=చూ పానునలతవజ్రకు అని భావము.)

దనుకు(నుక). స. క్రి. పొందు.

(క) ప్రాపించు.

చ. నను దిగియారఁ గొంగిట మనం బలరారఁ
గఁ జేర్చి మోదముం, దనుకఁగ నంచితాధర
సుధారస మిచ్చి...భాగ. ౧౦. ఉ. 3౪3.

ఉ తా... వగలపోక యెనయట్టిదు, స్తరపుటు
న్ని కొల్లఁబాటు దన్నుఁ డించు కేనియక.
భార. స్త్రీ. ౧. ౪౯. ('ఒల్లఁబాటుఁదన్నుఁ
డు' ముద్రి. పా.)

సీ. జగ మెల్ల గెలువఁ గెంజిగురుటాకుబిరావ
జీరున కిదిగదా జీవగట్ట. గీ. యనక కినుక
శిఖాకృతి దనుకఁ దిట్టె, నమరపతి పంపఁ
దనదుడెందము గలంప, వచ్చురుచికోయరం
భ యావనవిజ్ఞంభ, మానసంరంభ రంభ ని
హ్నాని వరుడు. చం. రా. 3. ౪౫.

(చ) సహించు.

క. ముందటియుత్పాతములకు, డెందంబుల నో
ర్చి యిప్పటికిఁ బాయఁగ లేక, కిం దుండఁగ
మన కిహ్న, డ్కిం దనుకఁగరానికడిదిడెప్పర
మొందెక. హరి. పూ. ౬. ౧౧.

(ట) అనుభవించు.

సీ. ఆ త్తపాక్షాత్కార మై యున్న యతనికిఁ
దమయావనంబులు దన్ను నిచ్చి. కవిరా.
౧. ౯౩.

జ: దనుక, దాక.

దనుజద్విషుండు. సం. వి. మ. పుం. ౧. వేలుపు;
దేవత. ౨. విష్ణుపు.

దనుజారి. సం. వి. ఇ. పుం. ౧. వేల్పు, దేవత.
౨. విష్ణుపు.

దనుజుండు. సం. వి. అ. పుం. -దనువుపుత్రుండు-
అసురుండు, తొలివేల్పు.

ఇట్లే: దనుపుత్రుండు, దనుసంభవుండు, మొ.

దనువు. సం. వి. ఉ. స్త్రీ. దక్షునికూతులలో
నొకతె. (కశ్యపునిభార్య, దానవులల్లి.)

దప్పము: విణ. (క. దప్ప, దొప్ప.) దట్టము.

ఉ...నిట్లు దాటితే, యివిరిదేనెవాడగము
లీ తెలిదప్పపుఁగప్పరంపుబ్రీవులు...భాను.

3. ౪౦. (శ. ర. పా. "దట్టపుఁగప్పరంపు"
ముద్రి. పా)

దప్పర. విణ. (క. దప్పసేమోతైనది) కఱకు,
మోతైనది.

ద్వి. ములుగ త్తి నుచ్చుఁగోకలుఁ జూడుఁగొడు
పు, మొలలి త్తి నిడి దొడ్డమొలకచ్చ గట్టి,
గాలి దప్పరమెక్కుకల్ దూలి యాడ, నీల
వెట్టుచు...బస. పు. 3. ౧౧౧౯ పం.
(దబ్బులు అని క్రొత్త ప్రతి పా.)

దప్పళము. వి. తెండు మూడుకాయదినుసులు
చేర్చి పలుచగాఁజేసిన వ్యంజనవిశేషము, పు
లుసు.

ఉ. దప్పళ మెత్తి పంక్తులకుఁ దప్పక వడ్డన
నీవు పూనుచో, గుప్పన రొయ్యగౌ లిచటఁ
గొట్టె...పార్వ. ౫. ౧౩౮.

దప్పి=డప్పి, దప్పిక. వి. (√దయ్య) ౧. గ్లాని,
శ్రమ, బడలిక.

క. పొండవబల మల్పం బై, యుండం గృహ్లాడు
ధనంజయుండును దప్పిం, బెండువడఁగ...
భార. శల్య. ౧. 3౦౯.

చ. నిలుపఁగ రానియొక్కిసయ నె మైయి
నెక్కొనుదప్పివెంపుఁ జే, వెలుగునఁ జూచు
చూపుఁ గలవృద్ధమహీనురుఁ డమహీశ్వ
రుక. విక్ర. ౨. ౧౫౫ ఉ. రా. 3. ౨౪౬.

క. పదములు తొట్టుపడం గా, వదనంబున లేని
దప్పి వాలెఱ యెండం, గదియఁగ వచ్చి
వసంతుండు, హృదయమున భయంబు దోష
ని ట్లని పలికెక. విక్ర. ౮. 3౪.

౨. నీరువట్టు, పిపాస, దాహము.

ఉ...సలిలంబు దప్పి వో, దాఁగినవారి కిం
పగునె తన్నును దియ్యఁదనంబు వాసనా,

యోగముఁ గల్గెనేని విహగోత్తమ నిర్మలవారి
పూరముల్. నైష. ౨. ౮౧.

నీ...వలకాఁగ వెనుదప్పి వదలు టెట్లు. నీలా.

౨. 3౬.

దప్పిక. వి. (దప్పి + ఇక - స్వార్థమున.) దాహము
పిపాస.

దప్పికిచ్చు = దప్పిపోవుటకునిచ్చు.

నీ. గుడ్డలు మిడికించుకొని దప్పికి వ్రనుఁ దమ
వారి నొక్కజేతాళమాళి. కువల. ౨. ౧౫౦.

నీ. దప్పికి వ్రన మది దప్పినదా యనుఁ జెంబుఁ
దెప్పనినఁ గుచందె యనును. హంస. ౫. ౭౦.

దప్పిగొను = డప్పిగొను. అ. క్రి. (దప్పి + కొను)
పిపాసితుఁడగు, నీరువట్టుగలవాఁడగు.

గీ. దప్పిగొన్నట్టివారి కాదప్పి దీటు, సలిలపూ
రంబు పితవో యాజ్యంబు పితవో. నైష.

౪. ౫౨.

దబదబ. వి. తలుపుకొట్టుట, మొత్తుట మొదలగు
వానియం దగుధ్వని కనుకరణము.

(వ్యవ.) తలుపులు దబదబ ఎంతకొట్టినను ఎవ్వ
రును పలుకలేదు.

,, వాని నందఱు కలిసి దబదబమొత్తినారు.

దబ్బ¹. వి. నారంగవిశేషముశ్చి. (దీనిభేదములు:-
నారదబ్బ, పుల్లదబ్బ, తియ్యదబ్బ, దూదిదబ్బ,
మొ.)

గీ. పనసపండులు దబ్బపం డ్లనఁటిపండ్లు. నీలా.
౨. ౪౬.

దబ్బ². వి. (త. తప్పై.) పెదురుబద్ద, వేత్రము.
(చూ. దబ్బవాఁడు.)

వ...అప్పాపాత్తుల...మడమతాఁకులం బఱచి
యుం బెడచేతులం జఱచియుఁ బచ్చదబ్బల
నోదియు ... ఇ ట్టధి కావస్థలం బెట్టుచు...
సానందో. ౨. ౨౪ పా.

మ. పలుమాఱుక సముఖా యటంచుఁ బలు

దబ్బ ల్పాని వేర్వేట ది, కలరాజన్యల

నెల్ల గంచుకులు వక్కాణింప...చంద్ర.

౧. ౧౧౩.

జ: దబ్బవాఁడు.

దబ్బ³. వి. (సం. దర్భి, ప్రా. దబ్బో) కుశ.

గీ. కొన్నె ద బ్బన దర్భ యగు న్నహేశ. ఆం.
భా. ౨. ౭౫.

జ: దబ్బపాన్పు, దబ్బయుంగరము, దబ్బవేలు,
దబ్బసంబెల.

దబ్బడము. వి. మూఁకుడు. (శ. ర.)

జ: దబ్బడించు.

దబ్బడించు. స. క్రి. (√దబ్బడము) ౧. మూఁ
కుటితోమూయు. ౨. చేతులతోఁ జఱచు. (శ. ర.)

దబ్బనము. వి. పెద్దనూది, గోనెలు కుట్టెడునూది.

నీ. నూది యం చనఁగను నూచి యా నది గో
ప్ప యైన దబ్బన మన నలరుచుండు. ఆం.
భా. ౨. ౨౯౭.

దబ్బపాన్పు. వి. (√దబ్బ³) దర్భశయ్య.

నీ. చెంగల్యవిరిశయ్య సంగ మొత్తుట కుల్క
బిబ్బోకరాశికా దబ్బపాన్పు. పాంచా. 3.
౨3.

దబ్బయుంగరము. వి. (√దబ్బ³) పవిత్రపు
ముడివలె బంగారముతోఁ జేసినయుంగరము.

ఉ...కమలాక్షునియంగుళిదబ్బయుంగరం, బప్ప
రకాలుఁ డెంతయును నారసి చూచి మనం
బులోపలక. పరమ. ౪. ౨౦౭.

దబ్బలు = డబ్బట. వి. ౧. బొంతు. అసత్యము.

మ. కడుఁ జోద్యం బిది పంచభూతపరిపాక ప్రా
ప్తవై తన్య మీ, యెడలే యా తనుసత్యవాడు

లట యోహానా సత్తుర్ దేహముంబడ
గా నాత్తయు వేళ యుండు నని దబ్బ
ర్లాడువా రాస్తికర్, పుడమిం బూజులు
నైనవార లట యాబొంతుల్ వినం బోలు
నే. ప్రబోధ. ౨. ౩౨.

ఉ...చేతాశుండు వచ్చి డగ్గతిన దబ్బుట గా
నొకదెబ్బదీయఁగాఁ, జాలుదు లేమి చెప్ప
...విజ. వి. ౧. ౧౦.

క...గొబ్బున నొకముద్దఁ జేసికొని మ్రింగు
జుమీ, దబ్బుటలుగఁ జూడక మోయబ్బా
...నీలా. ౨. ౫౫.

౨. మోసము.

గీ. విని పుడమిఁజేడు లెంతయు వెఱఁగుపడు
చు, నద్దిరా కొండ కుద్దియై కొద్ది గాక,
యన్నవిలు దెచ్చి యందఱ బన్న మొందఁ,
జేసె బో వ్రీఁడు దబ్బుట చేసి నేడు.
అచ్చ. రా. బాల. ౧౭౩

౩. నిందావాక్యము.

గీ. తోడికోడ లటంచును దోడిచెలిని, దబ్బుట
తె తిట్ట నొక్కతె దాని తనదు, కోడలం
చును జెక్కిలి గొట్టె నొకతె, మదిరచా
క్కున గోపికామాననతులు. దశా. ౯.
౧౨౫.

గీ. భర్తరాజు లటన్న దబ్బుటలే తిట్టుఁ గంబ
మయ్య యటన్నఁ గ్రాసి యుమియు. శుక.
౩. ౪౯.

౪. తప్పు.

క. వనజభవుఁ డవయవములు, దనరార సృజించి
సావధానమతి న్నన్దొని కా నొక్కటె దబ్బ
ట, యని బుజ యిడుపగిది నాభి యంగన
కలరుక్. చంద్రా. ౪. ౧౩౨.

౫. విపత్తు.

ద్వి. పనసుఁ డెఱింగి దబ్బుట వచ్చే ననుచు.
రం. రా. యు. (శ.ర.)

విణ. ౧. అసత్యమైనది, కల్ల; కృతకము, తెచ్చి
పెట్టినది.

ద్వి. తగు నీకు దమయంతి దమయంతి కేపు,
దగుదువు నామాట దబ్బుట గాదు. ద్వి.
నల. ౧. ౩౭౬.

ఉ. దబ్బుట కానుమాట వనితామణి కాను మె
ఱుంగుజాశువా, గుబ్బులిఁజేనికోట వలిగుబ్బె
తచక్కవ...కువల. ౩. ౩౧.

చ...అలఘూర్తచకోరకు కాగ్రణ్యముం, దన
గృహసీమ నుంచుకొని దబ్బుట నెయ్యము
నిబ్బరంబుగఁ. శుక. ౩. ౫౪.

మ...అస్తాదితో, వణమా దబ్బుట సత్యమా
హులి గణించక వాని కద్రిస్తనీ. హంస.
౫. ౧౧౧.

౨. బొంతువాడు, అసత్యమాడువాడు. (శ.ర.)
౩. మోసగాడు.

క. గుబ్బులిద్రిష్టసింగము, దబ్బుటరక్కసుండు
న నొదవ పల్కుటయగ్, దబ్బున వింటివి
గద యిది, గొబ్బున నీ వరిగి దొరకు గుఱు
తుగఁ జెపుమా. అచ్చ. రా. నుం. ౭౦.

క. నెఱయంగా నీఛందము, తెఱఁ గెఱుంగక
కవిత చెప్పఁ దివుననతఁడు దబ్బుట చీకు
చీకుగుఱ్ఱముఁ, బఱపినగతి నిఖిలహాస్యపద
నిరతుఁ డగుక్. కవిజనా. సంజ్ఞా. ౧. ౪.

౪. భయంకరము.

సీ. పఠిచుంచుదలలును బఱుకులు దబ్బుటమిడి
సినగుడ్డులు బడఁచెవులు. కు. సం. ౬. ౬౯౪.
జ: దబ్బుటక త్రియ, దబ్బుటకాడు, దబ్బుటయాట,
దబ్బుటి.

దబ్బుటక త్రియ (త్రై.) విణ. (దబ్బుట) దబ్బుట
లాడునది. (శ. ర.)

దబ్బుటకాడు. విణ. (దబ్బుట + కాడు) ౧. దబ్బు
టలాడువాడు, అసత్యమాడువాడు.

కా...అహా సత్యవాక్యత్వ మి, దేఱుం పబ్బుట

కాడ నైతిగద యిం కేరితి నైరింపుడుక.
శుక. ౨. ౨౯౯.

క. కొఱతనడుం దొంటినోములు, దఱుంగుక
మఱి బ్రతుకునేండ్లు తలగును సిరి దబ్బుట
కాండ్రకు ... అచ్చ. రా. అయో. 3౨.
౨. మోసగాడు.

గీ. నిన్ను నే నన్ను మొఱంగి నాచిన్నదాని, న
క్కటా యోడరేవున నమికొందు, నేమి
టికొ జాఱవిడిచితి వింతె కాని, యంతదబ్బు
టకాడ వీ నాదొ కాదొ. శుక. 3. 3౭.
3. విలాసవంతుడు.

గీ. చాటపప్పును గనగనల్ జాజికాయ, సెనగ
లనుములు పత్రియు మునగపువ్వు, కొబ్బె
రయు మందపాలతోఁ గూర్చి త్రావి, యు
బ్బుదబ్బుటకాడునీ కబ్బుటగునె. ప్రబంధ.
౬౪౧.

దబ్బుటయాట. వి. ($\sqrt{\text{దబ్బుట}}$) విలాసక్రీడ.
చ...పరిపంథుల నుదతిఁ గూర్చి కూర్చి యు,
గ్గడు వగునెత్తురుల్ బహుళగైరికధారలఁ
బోల నారదుం, డుడుగక కుంచె వీచుచును
నుబ్బున దబ్బుటయాట లాడఁగక. హరి.
ఉ. 2. ౧౯౭.

దబ్బుటి. విణ. (దబ్బుట + థి.) దబ్బుటకాడు,
దబ్బుటకల్తె. (శ. ర.)

దబ్బువాడు. వి. ($\sqrt{\text{దబ్బు}}$) మేదరవాడు.
వెదురుబద్దలతో బుట్టులు మొ. అల్లకొని జీవించు
ఒకజాతివాడు.

దబ్బువ్రేలు. వి. ($\sqrt{\text{దబ్బు}}$) పవిత్రపువ్రేలు, అనా
మిక.

గీ. దబ్బువ్రేలియుంగరము మేదావిబోట్టు, మడుఁ
గుపేలికపిరిచుట్టు బెడఁగు గాఁగ, వడుఁగు
చందంబు...హరి. ఉ. ౧౦. ౨౩౩.

దబ్బుసంబెళ. వి. ($\sqrt{\text{దబ్బు}}$) దర్శనతోఁ జేసిన
సజనంటిపాత్రము; దబ్బుసంచి. (శ. ర.)

గీ. జాటుబొజ్జయు నునుదబ్బుసంబెళయును, జె
త్తగొడుగును జక్కఁ దాల్చి కుతుకమున.
హర. 2. ౧౨.

దబ్బెట్టు = డబ్బెట్టు.

దబ్బిచిప్ప. వి. తాటిచెట్టు బ్రద్దలుచేయునపుడు
పయోగించెడుసాధనవిశేషము. (శ. ర.)

దబ్బు = డబ్బు. స. క్రి. ౧. చెప్ప.
ఉ. ఉల్లములోన నే మనుచు నుండువో యే
నొకదబ్బు దబ్బెదక. సారంగ. ౧. ౭౧.
౨. బొంతు.

సీ. ఎంత నేసినది నేఁ డిది విన్నఁ గన్నఁ జో
ద్యము గాదె మఱి దబ్బు దబ్బిన నిటువలె
నుండవలె మెచ్చవలదె యిందులకు ...సా
రంగ. 3. ౨౦౮.

వి. ౧. మాట.
ఉ. ఉల్లములోన నే మనుచు నుండువో యే
నొకదబ్బు దబ్బెదక. సారంగ. ౧. ౭౧.
౨. బొంతు.

సీ. ఎంత నేసినది నేఁ డిది విన్నఁ గన్నఁ జో
ద్యము గాదె మఱి దబ్బు దబ్బిన నిటువలె
నుండవలె మెచ్చవలదె యిందులకు ...సా
రంగ. 3. ౨౦౮.

3. దబ్బడము, మూతుడు (శ. ర.); మూత.
సీ. అన్న మొప్పుగఁ గప్పి యటికదబ్బుగ మూసి,
గడియవోయినయంత గవ్యఘృతము (చి. ని,
చి. కి.)
జ: దబ్బుడు, దబ్బువెట్టు.

దబ్బుడు. వి. ($\sqrt{\text{దబ్బు}}$) మూత, దబ్బడము. (చి.
ని, శ. ర.)

దబ్బును. క్రి. విణ. ద్రు. ($\sqrt{\text{దబ్బు}}$) శిశ్రుముగ.
క. గుబ్బులిద్ది మురిసింగమ, దబ్బురక్కసుడు
న నొదవ పల్కుటయుక, దబ్బున వింటివి
గద యిది, గొబ్బున నీ వరిగి దొరకు గుఱు
తుగఁ జెపుమా. అచ్చ. రా. సుం. ౮౭.

క. గొబ్బన లేచి బుజులు, దబ్బన జుజు
కొని...నీలా. 3. ౬౨.

దబ్బుర = దబ్బుర. వి. గిన్నె.

చ. గరిత యొక్కర హేమ చపకంబున జందురు
నీడ జూచి హా, వెఱవక గిన్నెలో నిటికి
వీడు హరింపగఁ జాగె నీధు వీ, నెఱ వగు
దొంగఁ బట్టుకొని నేడు మొదల్ పదియా
లు వ్రక్కలే, ధరఁ గృత్యంపఁ జేతు నని
దబ్బురలోన మధించె జేతులక. రు క్తి.
3. ౯౨.

దబ్బువెట్టు. స. క్రి. (దబ్బు + వెట్టు) మాయు.
ఆ. మగనిరాక యెఱిగి మగువ యెయ్యన అంకు,
మగనిఁ దెచ్చి యింటిమఱుఁగునందుఁ, గల్లు
గోలెమునను గదియించి యామీఁద, గంప
దబ్బువెట్టె గదలకుండ. భల్లా. గ. ఆ. శ. ర.
దభ్రము. స. విణ. (అ. ఆ. అ.) నూత్నము,
అల్పమైనది, సన్నము. వి. అ. పుం. సమద్రము.
దమకర్త. స. విణ. (బు. త్రి. బు) శాసనము
చేయువాడు, ఏలిక.

దమకుడు. స. విణ. (అ. మి. కా. అ.) గ.
అడఁచువాడు. ౨. దండించువాడు, శిక్షించు
వాడు.

దమధము. స. వి. అ. పుం. గ. దండనము.
౨. క్షేత్రమును సైచుట. 3. ఇంద్రియనిగ్రహము.

దమనము. స. విణ. (అ. ఆ. అ) అణఁచునది;
శాసించునది. (అ. ఈ. అ) అణఁచుటకు సాధన
మైనది. వి. అ. పుం. గ. కుండము, మొల్లకీ.
౨. దవనము, పుష్పచామరముకీ. న. గ. అణఁ
చుట. ౨. దండనము, శిక్షించుట. 3. బా
హ్యేంద్రియనిగ్రహము.

దమని. స. వి. ఈ. త్రి. అగ్నిదరుని, అకుల
వై మూగు గలఁకజాతిదవనముకీ.

దమనీయము. సం. దమితవ్యము.

దమనుడు. సం. వి. అ. పుం. గ. వీరుడు,
కూరుడు. ౨. ఒకానొకముని. 3. దమయంతి
సోదరులలో నొకఁడు.

దమము. సం. వి. అ. పుం. గ. అడఁచుట.
౨. దండనము, శిక్షించుట. 3. బాహ్యేంద్రి
యనిగ్రహము, బాహ్యేంద్రియములను విషయ
ములనుండి మరల్చుట. ౪. అంతరింద్రియనిగ్ర
హము, కుత్సితకర్తములనుండి మనస్సును నివా
రించుట. ౫. క్షేత్రమును సహించుట. ౬. కర్దమము,
అడుగు. (మే. ని.)

దమయంతి. సం. వి. ఈ. త్రి. గ. విదర్భరా
జగుభీమునికూతురు, నలచక్రవర్తిభార్య. ౨.
బ్రహ్మచారి ధరించుపలాశదండము- (కే. ని.)

దమయిత. సం. విణ. (బు. త్రి. బు) గ. అణఁ
చువాడు. ౨. దండించువాడు.

దమి. సం. విణ. (న. నీ. న) గ. అడఁచువాడు.
౨. శిక్షించువాడు, దండించువాడు. 3. బా
హ్యేంద్రియనిగ్రహము గలవాడు.

దమి(యి)ంచు. సం. స. క్రి. గ. అణఁచు,
అణఁగఁదొక్కు.

నీ. యుగవిరామమున నుట్టూతె లూఁపగఁ జా
లుగాలి కొండ. దమింపఁ జాల దెట్లు. కాశీ.
౨. ౧౦౫.

నీ. సర్వలోకాంగనాసౌభాగ్యగరిమంబు దమి
యించుకతమున దానినామ. గీ. మధ్యభారతి
దమయంతి యంచు నొడివె. నైవ. ౨. ౯.
౨. దండించు, శిక్షించు.

క. దమియింపఁ దగినవారల, సమయమున ద
మించి వారిసంపదలు మహీ, రమణుండు
దనదుబండా, రము గా సమకూర్చు జనము
రాగిల్లంగ. భార. శాం. ౨. 3౯౫.

దమిత. సం. విణ. (ఋ. త్రి. ఋ) గ. ఆణఁచ
వా.డు.౨. శీఘ్రంచువాడు, దండించువాడు.

దమితము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. ఆణఁపఁ
బడినది. ౨. దండింపఁబడినది, శీఘ్రంపఁబడినది.
౩. మచ్చిక చేయఁబడినది, మరపఁబడినది. (ఎద్దు
మొ.) ౪. దమము గలది.

దమితవ్యము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) గ. ఆణఁపఁ
దగినది. ౨. దండింపఁదగినది.

దము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) — ఉపపదసమాసాం
తమునందే—గ. ఇచ్చునది. (జలదము, సుఖద
ము, దుఃఖదము, ధనదుడు మొ.) ౨. ఖండిం
చునది.

దముననుడు. సం. వి. న్. పుం. -శోషింపఁ
జేయువాడు-అగ్ని.

ఇత్యే: దమునుడు.

దమ్ముడు. వి. (√దమ్ము². సం. ధార్తికః. ప్రా.
ధమ్మి అ.) ధార్తికుడు, కపటము లేనివాడు.

ఉ. ఎయ్యెడనుండి వచ్చితివె యియ్యెడకున్
హరిభక్తురాల పే, రెయ్యెది యార్తి బొందఁ
గత మెయ్యెది నీకును మే మొనర్పఁగా,
నయ్యెడుకార్య మెయ్యెది భయంపడ కిం
కెఱిగింపు నావుడుం, దొయ్యలి చిక్క
దమ్మఁ డని దుర్భగహర్ష నిమగ్నచిత్త యే.
విప్ర. ౩. ౯.

గీ...అంగడికి వచ్చి మేదినీకు, మాట లాలించి
మిగుల సమృద్ధముఁ బొంది, దమ్మఁ డింక నేడు
నాచేతఁ దగులుగడియె, గోళికునిఁ బ్రితి
నొందింపఁ గలిగె నాకు. హరిశ్చ. ౪. ౧౦౧.

దమ్ముము¹. వి. (సం. ద్రమ్మః?) కాకణీచతుష్టయ
ము, నాలుగుకాసులనాణెము.

గీ. దమ్మ మనంగను చార మనంగను దచ్చతుష్ట
యసంజ్ఞ దనరుచుండు. ఆం.భా. ౨. ౨౭౪.

దమ్ముము². వి. (సం. ధర్మః. ప్రా. ధమ్మా.
క. దమ్మ.) ధర్మము.

గీ. తమవారి గుమిగుడి దమ్మరాజులకతల్
నోటి కడ్డము లేక నొడివికొనుచు. కుసల.

౨. ౧౧౪. దమ్మరాజులకత=ధార్తికు లగురాజు
లచరిత్రము.

జ: దమ్మఁడు.

దమ్మిడి. వి. (హిం. దమ్మి.) అయిదుకాసులనా
ణెము. రెండుకాసులనాణెము అని కొందఱు.
(శ. ర.)

దమ్ము. వి. గ. అడుసు, పంకము. (శ. ర) ౨. పాల
ము నీరుపెట్టి దున్నుట.

(వ్యవ) మాపాలము దమ్ము చేసినారు.

జ: దంపకట్ట, దంపనాగలి, దమ్మకొను.

దమ్ముడు. వి. అజ్ఞాడు, తెలివిలేనివాడు.

గీ...అజ్ఞాండు దగు దమ్మఁ డెంబ సనంగను...
ఆం. భా. ౩. ౧౨.

దమ్మకొను. అ. క్రి. (√దమ్మ) అడుసగు, పంకిల
మగు, బురదయగు. (శ. ర.)

దమ్యమానము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) గ. ఆణఁ
పఁబడుచున్నది. ౨. దండింపఁబడుచున్నది.

దమ్యము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) గ. దండింపఁ
దగినది, దండనమునకుఁ దగినది. ౨. అడఁపఁ
దగినది. వి. అ. పుం. దున్నుటకుఁగాని బండిలా
గుటకుఁగాని అలవాటు పఱుపఁదగినయాడు
గలకోడెమాడ.

దయ. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. కనికరము, కృప.

దయసే(చే)యు. స. క్రి. (క. దయేమాడు.)
-కరుణించు-ఇచ్చు.

గీ. తనఁ జూచి శిథిలబంధశిరోజయగుట నయ్య
తివకు ముక్తకేశాహ్వయంబు, దయచేసి...
వరములనొసంగి...పాండు. ౫. ౧౫౭.

గ...ఇద్దవరకు నాచంద్రాక్షము ననుభవించి
పంకలవారుగా దయసేసిరి. దా. కా. ౪.

౧౨౨౬.

అ. క్రి. ౧. వచ్చు.

(కృష్ణ) తమకు ఇటువ దయచేయవలయును.

౨. పోవు.

(ఇది గొప్పవారిని గూర్చి ప్రయోగింపఁబడును.
ఈ యర్థము దిది తఱచు బహువచనమందే
యుండును.)

(కృష్ణ) తమరు దయచేయుడు, నాకుపని కలదు.

దయాకరుడు. సం. విణ. అ. పుం. దయానిధి,
దయకు స్థానమైనవాడు, చాలదయ గలవాడు.
దయాదాక్షిణ్యములు. సం. వి. అ. న. కనికర
ము కౌదార్యమును.

కా. తల్లిం జంపినడుండగినికి దయాదాక్షిణ్యము
ల్లలునే. చం. రా. ౩. ౧౪౨.

దయాభివు. సం. విణ. (ఉ) కనికరముగలవాడు.

దయావీరము. సం. వి. అ. పుం. (అలం) వీరగన
భేదము. (దీనికి దయయందుఁ జూపునత్సాహ
ము స్థాయిభావము)

దయావీరుడు. సం. వి. అ. పుం. దయావీరగన
ప్రధానుఁ డగునాయకుడు. (నాగానందమం
దలికీమాతవాహనుడు, మొ.)

దయిత. సం. వి. అ. స్త్రీ. ప్రియురాలు, భార్య.

దయితుడు. సం. విణ. (అ. అ. అ) ఇష్టుడు,
ప్రియుడు. వి. అ. పుం. ప్రియుడు, పతి.

దయిత్వువు. సం. విణ. (ఉ) దయగలవాడు.

దయవాటు = దైవాటు. అ. క్రి. (త. తైవా)
౧. ఆతిథయించు.

ఉ. పైపయఁ గౌతుకంబు దయవాటి యిటుం
డఁగ నంత మజ్జనం, లై పువుఁజప్పరమున నొ

యారముగాఁ గయిసేసి...విజ. వి. ౧. ౬౩.

క. చెయువులసాకిరిక్ష్మిఁడు, నెయిదోయి మొ
గిడ్చి రాచసింగముతోడకై, దయవాటు
వేడ్క నిట్లు లనియె...అచ్చ. రా. యు.
౨౭౩.

౨. పొంగిపారలు; పారలు.

సీ. ఆనుగుణాబ్ధిచర్యామృతం బెల్లవో దయ
వాఱఁదెరలె నామయవిభూతి. వసు. ౬. ౯౯.

౩. ఈడేటు.

ఉ. నోములు నోచిననులు మనోరథముల్ దయ
వాఱ నిర్తతికై, దామరతంప రై ప్రియులు
దారు వివరము స్పల్ప...మనుచ. ౩. ౨౯.

దయ్యపుత్రట్టుకాయ. వి. (√దయ్యము) లోపల
కొబ్బెర లేనికొబ్బెరకాయ. (వా)

దయ్యము. వి. (సం. దైవమ్. స్త్రా. దేవ్యం, దఇ
వ్యం, దఇవం.) ౧. దేవుడు.

క. దయ్యము నా కేల యిట్టిదెస్యము దెచ్చెక.
భార. భీష్మ. ౩. ౨౯౬.

ఉ. దయ్యమ యేమి సేతు నని తల్లడ మందుచుఁ
జేరి యిట్లునక. భోజరా. ౩. ౨౧౮. వార్త.
౩. ౧౨౭.

౨. నేలుపు, దేవత. (ఈయర్థమందు తఱచు
బహువచనమం దుండును.)

చ...దయ్యపుమాఁకలు పైఁడికొండపై ననయ
ముఁ గాపురంబులుగ నన్నియుఁ గాయచు
నుండు నెంతయుక. యయా. ౧. ౧౨.

౩. (క. దెవ్య.) పితావసు.

ఉ...భవత్తనూజ కేదయ్యము సోఁకనో మిగు
లఁ దాపము నొందుచు నాడునాటికికై, ద
య్యం దొడంగ...భోజరా. ౫. ౨౩౩.

క...వనేచరు లేచినవెఱ, తవిలిసమతి నద్దిరయ్య
దయ్యం బనుచుక. మనుచ. ౪. ౧౦౨.

సీ. ఇరుగింటిదయ్యంబు పొరుగింటికిని గూబయె

దురింటివారల కెదురుచుక్క. కుక. 3. 10.

౪. విధి, అదృష్టము.

క. అయ్యిరుదెఱఁగున కప్పుడు, కయ్యమునకుఁ
బరమసాధకంబుగఁ గలిగెన్, మయ్యించు
తుంగ యచ్చట, దయ్యమునేర్చు విను నె
ప్పెదం గురునాథా. భార. చూ. ౫౪.

ఉ... ఈపు వెక్కసపడెన్ గదపండువు సేయఁ
గోరునా, దయ్యమునెత్తికోలు దుది చాఁగు
టగాదె భుజంగభంజనా. భార. ఉద్యో.
3. ౬౩.

ఉ. ఓయ్యన వేల్పు నూపి జడి నబ్బరవోయెడు
ప్రాణికోటికిన్, దయ్యమునెత్తికోలు దుది
చాఁగఁగఁ దూరుపు తెల్లవారి తెల్పయ్యెను
...వార. ౨. ౨౪.

జ: దయ్యపుటట్లుకాయ.

దయ్య=డయ్య. అ. క్రి. ౧. బలహీనమగు,
బడలు.

ఉ. తాపము నొంది నెవ్వగల దయ్యచు, గు
య్యచు బిట్టు గూయుచున్. భాగ. ౧౦.
౨౬౩.

౨. అలయు, శ్రమనొందు; కృశించు.

ఆ. కడిదిత్రాత్ర మేవకంఠీరవంబులు, తాఁకి
తాఁకి దస్సి తట్టువాతె. క్రీ. దా. ౨౩౦.

ఉ... భవత్రనూజ కేదయ్యము సోకెనో వి
గులఁ దాపము నొందుచు నాఁడునాటికిన్,
దయ్యఁ దొడంగ... భోజరా. ౫. ౨౩౩.

జ: దప్పి, దప్పిక, దప్పిగొను.

దర. (సం. ధారణ-క. దర.) వెల, మూల్యము,
క్రయము.

గీ. కొనుట దర దారణ యనంగ మనున
గ్రయము. ఆం. భా. ౨. ౨౬౩.

దరణము. వి. ఎనిమిదిడబ్బులనానెము. (శ. ర.)

దరత్తు. సం. వి. ద్. క్రీ. ౧. హృదయము. ౨.

కూలము, గట్టు. 3. పర్వతము. ౪. ప్రహార
ము, చటియ. (హిమవత్తటము అని కొందఱు).

౫. భయము. ౬. నది. ౭. పురిషము. (వై.
ని, కే. ని)

దరదము. సం. వి. అ. పుం. న. ౧. హింగుళము
ఇంగిలీకము. ౨. కాశ్మీరప్రాంతమందలియొక
నొక దేశము. పుం. భయము.

దరదరకలు. వి. బ. నిగ్గులు.

క. తెరతెర లై శిల బరులెన్, దరదరకలు దేరి
నునుపు దారొన శరధిన్, మఱిమఱి మం
దరగిరి య, త్రటిఁ దరిత్రాడునను సౌఖ్యదం
బై తిరిగెన్. ల. వి. ౨. ౬.

దరదుఁడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) ౧. భయము
కలిగించువాడు, వెఱపించువాడు. ౨. దరద
దేశముడు.

దరమము. వి. (సం. ధర్మ) ధనుస్సు.

సీ. దరమంపుటొజ్జుల దనవే లొసంగినయే
నాది మా కిత వై నతేడు. ప్రబంధ. ౧౬౦.
(దరమంపుటొజ్జు=ధనురాచార్యుడు.)

దరము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) ౧. చీల్చునది, చిం
చునది. ౨. అల్పము, ఇంచుకైనది. (దరహాస
ము, మొ) వి. ఆ. పుం. న. ౧. గర్తము, గొయ్యి.
౨. శంఖము. ౩. భయము.

దరవిను. స. క్రి. చలింపజేయు.

క. పనరుహలోచనచక్రం, దనమున దనమనము
మరుడు దరవీడెగ మజ్జనభోజనములు దీ
రిచి, జనపతి చనుదెంచె గేళినదనంబు
నకున్. కకు. ౪. ౯.

దరవు. వి. భత్యవిశేషము.

ద్వి. వరుగు లప్పడములు వడియముల్ గంగ, ను
రుగులు దరవులు నుప్పట్లండలును, వడలు
మడ్డంగ లడ్డములు పేజీలు. ప్రభలిం.
౪. ౧౫౦ పా. ౧౯ పం.

దరాలు. వి. చలించుట ప్రకాశించుట మున్నగు
వాని కనుకరణము.

చ. కలకల నవ్వునట్లు మొగంబు దరా లను
చేరఁజేసిక, న్నులు పిడికింటిలో మినుమిను
క్కునుకొనును ముద్దుగాయపల్కులుఁ జెవి
కమ్మచే దళుతళు క్కునుచెక్కులు పట్టెఁ
డేసిగుబ్బలుఁ గనుచూపు మేగళు గుభాలను
తావులు దీనికే తగుక. కువల. 3. 32.

దరి. వి. (సం. తీరం) గ. గట్టు, తీరము, ఒడ్డు.

క. తము విశేసిండుట కాఘోరముణుని వేడం
గ నతఁడు రాజీవాక్షి, క్రమమున విశేసిం
పగఁ జ, ర్ములు దరులు గాఁగఁ బాతె
రక్తము నదియై. భార. ఆను. ౫. ౬౧.

క. ఉన్నట్లు యుండఁగా దరికి న్నరులను నావ
చేర్చుక్రియ...ఆము. ౨. 2౯.

క. దరి యెక్కువారి నీడలు, సరసిం గనుపట్టె
గూడి సలిలక్రీడల్, జరపి తమపురికి నరు
గం, దిరిగినపాఠోధిపతి సతీతతిభంగిక.
వరాహ. 3. ౧౦౬.

౨. హస్త, మేర, అంతము.

సీ...పచ్చాత్మాపమునఁ దత్ప్రసన్నగతియ. గీ.
తలఁచితలఁచి యెందును దరి దాఁక లేక,
కాలధర్మము నొంది నాకమున కరిగి. హ్రి.
పూ. ౨. ౧౫౨.

గీ. మఱియు దరి లేనిసాగను లేమఱక చేసి,
పలుదెఱంగుల వాయుదమ్ములు నెలంగ. నీలా.
3. ౪౮.

3. సమీపము.

గీ. బొబ్బ లినుకొంచు నరిగిరి ప్రోలిదరికి. నీలా.
౨. ౬౬.

క. అనునంతలోన దరికిక, జనుదెంచినయ త్తటిక
...దళా. గ. ౧౮3.

గీ. దరికి జేరిన నరికొటి దరికి జేరు, శరము

పూనిన సహితాళి శరము పూనుఁ, గొమరు
మోతినయారాచకొమరుతోడ, సరియె శూ
రులు మనుజుకేసరియ కాక. రసిక. ౧. ౫౮.

౪. సానువు, చఱియ.

ఆ. అధికదర్పయుక్త మై బలీవర్ధంబు, గగముదరి
విదారణంబు సేయఁ, గాలుద్రవ్వునట్లు
...భార. సభా. ౨. ౧౮3.

క. సిరిగుబ్బచన్నఁగొండల, దరులం గఱి మొగు
లుపగిదిఁ దవిలి తిరుగున, మరుతండ్రి మనువు
నసముల, నెరయునమీకాఘాన సింగిణీసుల్తా
నా. యయా. 3. ౧.

౫. దిక్కు, శరణము.

ఉ...బ్రతుకుతోవకు వచ్చితి లేకయున్న నా,
కుం దరి లేక యెంటి నిటఁ గుందుడు గాతె
యనుంగుపల్లవా. హంస. ౨. ౧౨౫.

జ: దరిదాఁపు.

దరి. సం. వి. ఇ. ఈ. స్త్రీ. గుహ.

దరికొను. ఆ. క్రి. గ. (నిష్ప మొ.) మండు,
జ్వలించు.

ఆ. కొడుకుచావుకంటెఁ గోడలియడలునఁ, బె
రిగి శోకవహ్ని దరికొనంగ, నంతరంగ మిప్పు
డగ్గల మెరియంగఁ, దొడఁగె...భార. స్త్రీ.
౨. ౪౪.

చ...బుభుక్షు కుక్షిలో, దరికొన జీర్ణపరములు
దా నొక నాడు దినంగఁ బోయినక. వరా
హ. 2. ౯౫.

సీ. దరికొను నిబ్బంగి దైత్యులహృదయంబు
లనుమాడ్కి నర్కోపలాలి మండె. రాజ.
చ. ౨. ౬౮.

త. (నిష్ప, ఆఁకలి మొదలగువానిచే)దగ్ధమగు,
కాలు.

వ...ప్రాణేశ్వరి యేచందంబున మద్విరహవేద
నాదవానలంబునం దరికొనియెదవు...నైష.
౧. ౧౦౮.

క. తుక్షి దరికొన్నపట్టున, వీక్షించునె దేహీ
రుచులు వేళలు మునిహ, ర్యక్షము విశ్వామి
త్రుడు భక్షింపఁడె సారమేయపలలముఁ
దొలుతఁ. వేం. పంచ. ౧. ౫౧౫.

మ... ఆశేమంబు బంగారుగుబ్బలియం దొక్క
డఁ జిందినం దరికొ నెక్క భస్మావశేమంబు గా.
ఉ. హరి. ౬. ౭౫.

౩. (అడవి మొదలగు వాయందునిష్ప) అంటుకొను.

క. ఎండినయడవికొ దరికొని, మండెడుకార్చి
చ్చు మాడ్కి... భార. భీష్మ. ౧. ౨౯౪.

స. క్రి. దహించు, కాల్చు.

చ. ఉరవడి సుగ్రసేవణపయోనిధి బాడబవ
హ్నిచాక్షునకొ దరికొని... దశకు. ౧. ౭౯.

క. కడుఁ బెల్లగునాఁకలి నా, యొడ లెరియింపంగఁ
దొడఁగ నొక్కట జగముల్, పాడిపాడి
గా దరికొనియెద, నెడపక యించుక య
నుజ్జయింతు మహాత్మా. హరి. పూ. ౪. ౧౧౫.

జ: దరికొల్పు.

దరికొల్పు (లుపు). స. క్రి. (✓దరికొను).

౧. (క) మండించు, జ్వలింపజేయు.

వ... ఈకృష్ణచతుర్దశినాటిరాత్రి పురోచనుం
డు లక్కయింట దహనంబు దరికొల్పుం గా
వున... భార. ఆది. ౬. ౧౫౭.

సీ. కపటారివాహినీ కాంతారములఁ గాని దరి
కొల్పఁ డతులప్రతాపహ్ని. వి. పు. ౧. ౪౦.

(చ) రగులుకొల్పు.

క. చని పేడ వికసిల్లెడునా, ననపద్మమతోడ
ననిలందనునకు ని, ట్టనియెఁ జతురోక్తిరితి
య, తనిగూఢక్రోధనహ్ని దరికొల్పంగఁ.
భార. విరా. ౨. ౨౭౦.

ఉ... ధూర్తగోపాలుడు తాలవృంత మొకభా
మిని సత్యపిఱుంద నుండి మం, దాలసలీలమై
విసర నాదటఁ గైకొని వీఁచెఁ దద్యపుఁ, కీలి

తపంచసాయకశిఖిం దరికొల్పుచునున్నకై వ
డిక. పారి. ౧. ౧౦౯.

౨. కాల్చు, దహించు.

వ... ఇట్లు కాశీపురంబు దరికొలిపి కృత్యాసం
హరణంబునం గృతకృత్యంబై సుదర్శనంబు
దామోదరదేవునకుం బొడనూపి సుఖంబుం
డె... ఉ. హరి. ౩. ౧౫౬.

వ... అసహ్యవివజివ్యలకలాపంబులు బ్రహ్మం
డకర్పరంబు నప్పలింప నిష్పలు చెదరి చదలు
దరికొల్పునల్కాపాతంబులుంబోలె దిక్కు
లం జురజుర స్రుక్తి లా వెక్క... భీమ.
౪. ౬౦.

౩. సంభవింపజేయు, కలిగించు.

క. పాపంబులేనికులసతి, గోపంబునఁ గుఠిలప
టుచుకుత్తితునకుఁ ద, త్వాపంబులు బహు
తరపరి, తాపం బిహపరములందు దరికొల్పు
వృషా. హరి. ఉ. ౯. ౭౭.

దరితము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) జాతదరము,
భయముకలది; పిఱికి.

దరిదాపు. వి. (✓దరి.) ౧. ఆశ్రయము, ఆధా
రము.

క. సురధాని యేల రక్కసి, సురధానీలీల నము
చినుదనముఖ్యుల్, దరిదా వెఱుంగక...
దశా. ౪. ౧౨౨.

౨. సమీపము.

క... మేరువు, దరిదాపునఁ గూడి మిగులఁ దహ
తహపడుచుక. దశా. ౪. ౧౨౨.

ఆ. ధనములేమియు నెడిదావానలంబును, దన్నుఁ
జెఱుచును దరిదాపుఁ జెఱుచు. వేమన. ౩.
౬౫. (చుట్టుపట్టులు. అని భావము.)

౩. చాద్దు, మేర.

గీ. కుంది తలపోతలకు మదిఁ గొల్లవిడుచు,
విడిచి దరిదాపు లేమిఁ బెన్వెతల మునుగు.
ప్రభా. ౨. ౧౧౧.

దరిద్రత్. సం. శత్రు. దుర్గతి నొందుచున్న, పేద
యగుచున్న.

దరిద్రాణము. సం. వి. అ. న. దారిద్ర్యము, బీద
తనము.

దరిద్రాయకుడు. సం. విణ. (అ. యికా. అ)
గ. దుర్గతినొందువాడు. ౨. దరిద్రుడు, బీద.

దరిద్రిత. సం. విణ. (ఋ. త్రి. ఋ)=దరిద్రా
యకుడు.

దరిద్రిత్రుడు. సం. విణ. (అ. అ. అ) గ. దుర్గతి
నొందినవాడు. ౨. దరిద్రుడు.

దరిద్రుడు. సం. విణ. (అ. అ. అ) గ. నిర్ఘ
నము, బీదవాడు. ౨. దుర్గతుడు, చెడనితీ
యం దున్నవాడు.

దరిద్రేసి. వి. దీనుడు, దైన్యము కలవాడు; దేవురు
గొట్టు; పిసివిగొట్టు.

సీ. భుజమున గూబరంబు ధరించుకొని పోలు
దరిద్రేసి యగుచు బేతాళుఁ డొకడు. ౨. జె.
భా. ౫. ౧౯౬.

సీ. దరిద్రేసి చెడుగొట్టు బెరికి దగాకోరు విస
పాలవిత్తు చిత్వీసము...హంస. ౫. ౧౧౩.

సీ. ధర్మకార్యములలో దరిద్రేసి నుంచిన నిచ్చు
నా తన్నుక చచ్చు గాక. వేణు. ౩౪.

దరిసింఁచు. స. క్రి. (సం. దృక్. ప్రా. దరిసేఁ.)
చూచు.

క...తత్పుత్రశోకమునఁ దనచిత్తం, బెరియఁగ
దేవకి వారల, దరిసింపఁగఁ గోరి పనుపఁ దగ
ససుకేంద్రా. భాగ. ౧౦. ఉ. ౧౧౫౫.

క. పరిచితవిద్యానిధి నై, గురునాథునిచే ననుజ్ఞ
గొని యిటు మిమ్ము, దరిసింపునభిమతంబున,
నరుదెంచుచు నుండి మండలాధిప యంత్రక.

విక్ర. ౫. ౧౬౮.

దరిసేనము. వి. (సం. దర్శనము. ప్రా. దరిసణం.)

౧. చూచుట.

క. ధరణీసురసందన నీ, దరిసేనమున మేను పొ
దలఁ దనిసెను జిత్రం, బిరవుగ మస్తందెర
ములు, పరమపవిత్రంబు లయ్యె భాగ్యము
లబ్ధై. కుచేల. ౨. ౭౬.

౨. రాజులను జూడఁబోవునపుడు తీసికొని
పోయి యిచ్చెడుకానుక.

క. గిరిరాజు తన్ను డగ్గఱ, నరుదెంచిన నమ్మ
డగుచు నబదభాషీక, దరిసేనము వెట్టి నిలి
చిన...వీర. ౧. ౧౯౬.

సీ. దరిసేనం బిచ్చె మతంగవీరన్నకుఁ గట్టాణి
ముత్యాలకంఠమాల. నార. ౧. ౧౨౪.

దరుజే. వి. గచ్చుపూతతో రాళ్లను కలుపుట.
(శ. ర.)

దరువు. వి. (సం. ధ్రువా.) గ. గీతివిశేషము, ధ్రువ.
సీ...చిందు నా దరు వనంగను ధ్రువ దనరు
చుండు. ఆం. భా. ౧. ౧౩౧.

మ. పనివడి నిచ్చలుం బరమభాగవతేంద్రులు
తానమాడి పోవునపుడు శౌరిమిఁదిదరు
వుల్ సరసంబుగఁ బాడ...వరాహ. ౯.
౧౪౫.

౨. తాళము. (శ. ర.)

జ: దరువుచేయు, దరువులువెట్టు.

దరువుచేయు. అ. క్రి. (✓దరువు) తాళమువే
యు. (శ. ర.)

దరువులువెట్టు. వి. (దరువులు + వెట్టు) గీతికలు
పాడు.

ద్వి. దాకొన్నగుతులతో దరువులువెట్టు, దైవం
తముననుండి వచ్చి శకారి, యతనికిఁ బ్రత్యక్ష
మయ్యె నావేళ. ద్వి. పరమ. ౮. ౫౬౬పా.

దరోదరము. సం=దురోదరము.

శ్లో. ఆశ్రిత్య దుర్గం గిరికందరోదరం, క్రీడం

త్యముష్టిక సతతం దరోదరం. (వాచ.)
 దరోదరుడు. సం=దురోదరుడు.
 దర్దరము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) ఇంచుక పగిలి
 నది. (పాత్రము, మొ.) వి. అ. పుం. గ. ఇం
 చుకపగిలినకుండ. ౨. కొండ. (మే. ని.)
 దర్దరీకము. సం. వి. అ. పుం. గ. కప్ప. ౨. మబ్బు.
 ౩. వాద్యవిశేషము.
 దద్దర. సం. వి. ఆ. శ్రీ. దుర్గాదేవి.
 దద్దరచ్చద. సం. వి. ఆ. శ్రీ. బ్రాహ్మి, సరస్వతిశీ.
 దద్దరము. సం. వి. అ. పుం. గ. కప్ప. ౨. మబ్బు.
 ౩. వాద్యవిశేషము. ౪. మలయపర్వతసమీప
 మన నున్నయొకానొకపర్వతము. ౫. ఏనుగు
 మెడయొక్కపార్శ్వము. (కే. ని.) న. గ్రామస
 మూహము. (మే. ని.)
 దద్దుఱ్ఱము. సం. వి. అ. పుం. చక్రమర్దకము,
 తగిరిన, తంపెముశీ.
 దద్దుఱము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) దద్దురురో
 గము గలది.
 దద్దుఱపు. సం. వి. ఉ. ఉ. శ్రీ. దద్దువు, దద్దు.
 దర్పకుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) దర్పము కలి
 గించువాడు. వి. అ. పుం. మన్తకుడు.
 దర్పణము. సం. వి. అ. పుం. న. గ. ముకురము,
 అద్దము. ౨. కుచేరునియనికెపట్టయినయొకా
 నొకపర్వతము.
 దర్పము. సం. వి. అ. పుం. గ. అహంకారము,
 గర్వము, కావరము. ౨. మృగమదము, కస్తూరి.
 ౩. ఉచ్చస్థిభలత్వము, కట్టునకు లోబడమి.
 ౪. ఉత్సాహము. (వాచ.) ౫. విధము, పోలిక.
 మ...రభస్సోస్తాదక్రియక సంభ్రమ, ప్రద మై
 మందర మంబుధిం గలచుదర్పం బొప్ప
 నొప్పించుడుక, దదనీకంబులు వాటి...
 భార. భీష్మ. ౩. ౧౫.

దర్పించు. సం. అ. క్రి. గర్వించు, త్రుణ్ణు.
 వ...తప్పించుకొను నేర్పునం దర్పించి మైబడం
 గుప్పించుచు...ఉ. రా. ౩. ౨౪౬.
 దర్పితుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) గర్వించిన
 వాడు; దర్పము గలవాడు.
 దర్భ. సం. వి. అ. పుం. కుశ, తృణవిశేషముశీ.
 దర్భటము. సం. వి. అ. న. ఏకాంతగృహము,
 రహస్యపుగది. (త్రి. ని.)
 దర్భపత్రము. సం. వి. అ. న. కాశము, ఆల్బుశీ.
 దర్భపోటు. మి. వి.-దర్భలపోటుగలది-శాదముల
 యందు భోక్తలు తినునాహారము.
 గీ. దర్భపోటుల దిని లేనితలుల మైత్రి, నంటి
 పితృశేషము భుజించి...ఆము. ౬. ౬౯.
 దర్భముద్రిక. సం. వి. ఆ. శ్రీ. దబ్బయంగ
 రము, పవిత్రపు ముడివలె బంగారముతో చేసిన
 యంగరము.
 సీ. శోకించు వృద్ధభూసురుఁ డాత్తపితృదత్త
 దర్భముద్రికకుఁ జిత్తంబు గలగి. పాండు.
 ౩. ౫౦.
 దర్భాహ్వయము. సం. వి. అ. పుం. ముంజిగడ్డిశీ.
 దర్వము. సం. వి. అ. పుం. పిశాచము.
 దర్వరీకము. సం. వి. అ. పుం. గ. వాద్యభేదము.
 ౨. గాలి.
 దర్వరీకుడు. సం. వి. అ. పుం. ఇంద్రుడు.
 దర్వి. సం. వి. ఇ. ఈ. శ్రీ. గ. మిల్లి; గరిఁపె,
 త్రెడ్డు. ౨. పాముపడగ.
 దర్వీకరము. సం. వి. అ. పుం. చేతివంటిపడగ
 కలది- సర్పము, పాము.
 దర్వుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) హింస్తుడు,
 ఘాతుకుడు, హింసించువాడు.

దర్శకుడు. సం. విణ. (అ. ర్వికా. అ.) గ. చూచువాడు. ౨. పరిశీలించువాడు. ౩. చూపువాడు. ౪. నేర్పరి, నిపుణుడు. వి. అ. పుం. ద్వారపాలకుడు.

దర్శనప్రతిభువు. సం. వి. ఊ. పుం. ఆపరాధి మున్నగువానిని చూపుట కొప్పుకొన్న పూట కాపు.

దర్శనము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. చూచునది. ౨. చూపునది. ౩. బోధించునది. (అ. ఈ. అ.) గ. చూచుటకు సాధనమైనది. ౨. చూపుటకు సాధనమైనది. వి. అ. న. గ. చూచుట. ౨. చూపు, దృష్టి. ౩. చూపుట. ౪. పరిశీలించుట. ౫. కన్ను. ౬. బుద్ధి. ౭. జ్ఞానము, తెలివి. ౮. ఆధ్యాత్మవిషయక శాస్త్రభేదము. (పాదదర్శనము, సాంఖ్యదర్శనము, మొ.)

ఆస్తికమతముల దర్శనము లాఱు- న్యాయ, వైశేషిక, సాంఖ్య, యోగ, మీమాంసా, వేదాంత దర్శనములు. (కొందఱు యోగమునకు మాఱుగా పాణినీయమును దర్శనముగా గ్రహించిరి.) శ్లో. పాణినీ రైమి నేత్యైవ వ్యాసస్య కపిలస్యచ, కణాదస్యాక్షపాదస్యదర్శనాని షడేవహి. ౯. ధర్మము. ౧౦. స్వప్నము, కల. ౧౧. రంగు. ౧౨. అద్దము. ౧౩. యజ్ఞము.

దర్శని. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. ఉపరభ్య, పుం. త.

దర్శనీయము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. చూడదగినది; సుందరము. ౨. చూపదగినది.

దర్శము. సం. వి. అ. పుం. గ. దర్శనము, చూచుట, చూపు. ౨. అమావాస్య. ౩. అమావాస్యనాడు చేయదగినయిష్టి.

దర్శయిత. సం. విణ. (బు. స్త్రీ. బు.) చూపువాడు. వి. బు. పుం. ద్వారపాలకుడు.

దర్శవిపత్తు. సం. వి. ద్. పుం-అమావాస్యనా

డు కనబడనివాడు-చంద్రుడు. (కల్ప.)

దర్శి. సం. విణ. (న. నీ. న్)-సమాసాంతములందే గ. చూచువాడు. ౨. ఎఱుంగువాడు. ౩. పరిశీలించువాడు. ౪. చూపువాడు.

దర్శించు. సం. స. క్రి. వీక్షించు, చూచు. (గౌరవవిధేయతలతో బెద్దలను చూచుట యందు తెలుగున ప్రాయికముగా నుపయుక్తము.)

గీ. నేను బనివడి దర్శంప నేగుదెంతు, గాని నిచ్చలు వెదకియుఁ గాన లేను. వరాహ. ౯. ౮౧.

క. దేవర దర్శించుటకై, తా వచ్చుచు నున్నవాడు దపనుం డిదె...చరి. పూ. ౩. ౧౨౩.

దర్శింపించు. సం. స. క్రి. దర్శనముచేయించు. ఆ...అచటిమంత్రివరుల, వాడు దోడికొనుచు వచ్చి దర్శింపించె, గనకరత్నచయము మునుము గాఁగ. ద్వా. ౧౧. ౧౩౧.

దర్శితము. సం. విణ. (ఆ. ఆ. అ) గ. చూపబడినది. ౨. తెలుపబడినది.

దర్శనము=దరిసెనము.

(కానుక)

సీ. సవరఁగాఁ గొంచు దండువులు దర్శనములు కోలాసఁ గొన కూళ్లు గుత్తకీక. పి. శకుం. ౪. ౧౭౫.

సీ. దర్శనం బిచ్చె నెద్దానిఁ గోమటి...కాశీ. ౪. ౯౯.

దలపము. సం. వి. అ. పుం. ముఖత్రాణము. (శ. ర.)

దలము=దళము. వి. అధిక్యము, గొప్పతనము.

సీ. తనుమధ్య లోప రీస్తసభార మని విధి దల మిచ్చె నాఁ గృశోదరము రెసఁగె. కు. సం. ౧౦. ౪౦౩.

విణ. (=దడము, దళము.) గ. అధికము; దట్టము.

క. దనుజాధిపుఁ జంపించితి, తనిసితి నే సంత

గుంబు దల మయ్యె నయో, మనుజేశమిత్ర
నీ కిటు, గినియె దళకంఠుఁ డేమికి డొనరిం
చెక. భా. రా. యు. ౨౨౫౪.

క... రాగవుఁడన్నెలఁతలతలమానికము జూచి
తల వంచి మదిక, దలముగ వగవును నాన
యు, నలకయుఁ బొడవంగ నిట్టులని
వాక్రచ్చెక. అచ్చ. రా. యు. ౫౭౧.

చ. దలమగువానకాలము...పద్ద. ౯. ౭౯.

చ. దల మగుపచ్చకప్పురపుఁదావులు వైపము
సోడు ముట్ట...విక్ర. ౧. ౧౩౬.

చ... జిలుఁగుకురుమదలంపుదనీలికసీదురుమాలు
ముచ్చుంగుల బురుసాకుచ్చుల రింగులును
...ప్రబంధ. ౭౮.

దలి. సం. వి. ఇ. పుం. శ్రీ. లోష్టము, మట్టి
బెడ్డ. (కల్ప.) ఈ. శ్రీ. చిన్న ఆకు. (వై.ని.)

దలిమము = దడిమము. విణ.

(సన్ననిది.)

క. ఎలనాఁగ యోర్తు దలిమపు,వలిపంబులు గట్ట
నిచ్చె వడినడుగులఁ బా,నలు దొడిగె నొక
తె యొక్కతె, తలఁ బావడ యొత్తి తిగిచి
తడి యాచ్చెఁ దగక. యయా. ౪. ౧౯.

దల్భము. సం. వి. అ. పుం. ౧. చక్రము. ౨.

మోసము. ౩. పాపము. (కల్ప.) న. చల్కలము.

(కే. ని.)

దల్లి. సం. వి. ఇ. పుం. ౧. ఇంద్ర నివశ్రాయధము.

౨. ఇంద్రుఁడు.

దల్లు = జేలు¹. వి. వాన.

క. పెల్లుకొనఁ గురిసి రప్పుడు, దల్లుగఁ దమ
చూడ్కులకును దల మిచ్చుచు భూ,వల్లభు
వై బురభామలు, కొల్లులు గా లాజమిళిత
కుసుమాంజలలక. కవిక. ౩. ౧౬౦.

దళకొను = దళముకొను. అ. క్రి. (√దళము.)

అధికమగు.

చ. దళకొని యున్న తొంటిసుక్కుతఁబుకతఁబు
న వచ్చి మీఁదటం, గలిగెడుశోభనంబులకుఁ
గారణమై మరి వర్తమానని, శృలదురితంబులం
దలఁగి నస్తుని నాథకులావతంస ని, ర్లభవదీయ
దర్శనము మా కొనరించె ద్రికాలయోగ్య
తక. విక్ర. ౫. ౫. (శ. ర. పా.)

దళకోశము. సం. వి. అ. పుం. మెల్లకుండము.

దళగించే. అ. క్రి. (√దళము.) దళముకొను,
దట్టమగు. (శ. ర.)

దళనము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) భేదించుటకు
సాధనమైనది. వి. అ. న. భేదించుట.

దళని. సం. వి. ఈ. శ్రీ. లోష్టము, మట్టిబెత్తిక.
(కల్ప.)

దళనిర్దోకము. సం. వి. అ. పుం. (కూసమువం
టివైపట్ట గలది.) భూర్జము, బుజపత్తిరిశి.

దళపము. సం. వి. అ. పుం. ౧. ఆయాధము,
ప్రహరణము. ౨. స్వర్ణము, బంగారు. (విల్య
ము.)

దళపుఁడు. సం. వి. అ. పుం. సేనానాయకుఁడు.
(కల్ప.)

దళపుష్ప. సం. వి. ఆ. శ్రీ. మొగలిశి.

దళము. వి. ౧. అధిక్యము; పరిమాణము.

సీ. దహనుండు నేడిమిదళము చూపఁగ లేఁడు
పద్మబంధుఁడు దపింపంగ వెఱచు. భా. రా.
యు. ౧౫౭౯.

క. చెండును నాలుగుపణములు, దండు వగుక
ముద్రపశువుఁ దగుపశువును నుద్దండత నడి
చిన నతనికి, దండువు దా నెక్కు నొప్పి
దళమున నెపుడుక. విజ్ఞా. ప్రా. ౫౫.

క. కొలు చాదిగఁ గలబండముఁ, గొలుచు నెడం
దూచుచోటఁ గుటిలత దఱుగక, గొలిచినఁ
దూచిన బండము, దళమున భేహరిమిఁద

దండువు దగులుక. విజ్ఞా. పా. ౬౮.
 ౨=దడము. (సం. దళః. క. దళవు.) సేన.
 (చూ. దళవాయి, మొ.)
 ౩. సమాహము. (చూ. దళముకొను.)
 విణ. ౧. దట్టము, దళసరియైనది, మందము.
 సీ. బూజువట్టిన దేహములపై దళంబుగా మల
 యజపంకంబు లలదివారు. నైష. ౨. ౬౩.
 గీ. అట్టికలధారతేభిరి బుష్పపచయము, సేయు
 వేడుక బొదరిండ్లచాయలందు, దిరుగుచుండి
 యొకానొకదెసఁ దృణంబు, దళముగా వాత
 మొలచినబిలమునందు. మనుచ. ౪. ౭౮.
 గీ... నీలత్వమున సరిగావు తెలియ, నెఱిగలిగి
 యొక్క మొత్తమే నిడుదలై దళములై మె
 టుగులై కారుక్రముచున్న, వికచకమలాఘ్రి
 నునుసోగవెండుకలకు. విజ. వి. ౧. ౩౫.
 ౨. చిక్కనిది (మజ్జిగ, మొ.)
 ద్వి. దళ మైనమకరందధారల దోగి, పాలు
 పారఁ బవనుండు పోలయుచున్నాడు. రం.
 రా. ఉ. ౪౩ పా. ౨ పం.
 చ... తూర్పు దోయముల్, పలుచనఁ దేలె మి
 న్నడుగుపట్టె గడుం దళ మాటనోయనక.
 ఆము. ౪. ౧౫౧.
 ౩. నిబిడము, సాంద్రము, దట్టము.
 ఉ... ధరాపరాగముల్, గప్పటనైచీకటి దళం
 బయి చూడ్కులు గప్ప... భా. రా. యు.
 ౬౫౨.
 ౪. అధికము, హెచ్చయినది.
 చ... నిక్కినయట్టులు తల్లడించుటల్, గనఁబడ
 నూరుపుల్లకముగా నిగుడ న్వడఁ గుంది
 యారెలుం, గునఁ దమవానిఁ బిల్చుచు శకుం
 తము లయ్యెడ నిల్చె ప్రాణులక. పారి.
 ౪. ౨౧.
 క. దళ మయ్యె వర మంబుధిఁ, దలక్రిందుగఁ
 బట్టినట్లు ధారాశ్రేణీ, ఝళిఝళలు నైఱువు

లబ, లభదళలుక స్థునిత ఫెళ ఫెళ త్విలసి
 ల్లక. శుక. ౩. ౨౫౧. మనుచ. ౫. ౫౧.
 ౫. పూర్ణము, సమృద్ధము.
 గీ. అతనికై ధారవోసితిఁ బ్రాణ మెల్ల, నట్టిప్రా
 జేశ్వరునితోడఁ నలిగి యుంటి, జేయఁగల
 దేమియో యమృతెల్ల నాకు, దళముగాఁజా
 ల దోయమ్మ దైవబలము. గంభ. ౧. ౧౧౨.
 చ. చిగురుఁ బికాళికై ఫలముఁ జిల్లలగుం
 పునకు నధూళిఁ దే, టిగమికిఁ దావి గాలికి
 విటీవిటనోటికిఁ బువ్వులుం దళంబుగఁ గృప
 నీనియు న్నరభి పుం స్త్యముఁ బాంథులచోటఁ
 బూనె... ఆము. ౫. ౧౪౨, ఆము. ౩. ౧౧౧.
 జ: దళకొను, దళముకొను, దళముకొలుపు, దళ
 మెక్కు, దళసరి, దళవాయి, దళసంచు,
 దళసరి.
 దళము. సం. వి. అ. పుం. న. ౧. భాగము,
 పాలు. ౨. అర్థము, సగము. ౩. ఖండము, తును
 క. ౪. విదళనము, భేదించుట, త్రుంచుట. ౫.
 ఎత్తు, ఉన్నతత్వము. ౬. ఆకు, పత్రము. ౭.
 పుష్పదళము, తీరు. ౮. తమాలపత్రము, చీకటి
 ప్రానియాకు. ౯. నైస్యము.
 మ... ఆత్మమూలబలముల్ జాఱక దళాడం
 బరం, బలుగక... వసు. ౧. ౪౫.
 గీ. ఇటు చతుర్విధదళము లుద్భటుము గాఁగ.
 ఉ. హరిశ్చ. ౩. ౧౩.
 దళముకొను = దళకొను, దళగించు. అ. క్రి.
 (✓దళము.) ౧. అధికమగు, బలముకలదియగు,
 ప్రబలమగు.
 గీ. దర్శనశ్రీతి వారికై దగుల మీల, వలనియ
 రిలి మనమున దళముకొనఁగ. భార. ఆను.
 ౨. ౨౮౩.
 చ... నివిడాంధకారముల్, దళముకొనంగ మా
 ధుచుదిలాగున నున్న గుహంతరంబులో. ఉ.
 రా. ౫. ౫౧.

సీ. ప్రాద్దువన్నెలకాక యుద్దియే తమిమొగ్గులు
చక్రములఁ గూడి దళముకొనిన. వసు.
౨. ౪౨.

౨. గుంపుగూడు.

గీ. లలితకలకంఠకోలాహలంబు లెసఁగ, దళము
కొని రెండుగెడలఁ గాదంబకోటి, గొల్వ
రాచిల్లసాంబ్రాణిగుట్ట మెక్కి, దర్పకుఁడు
సాంధ్యజనులపై దండువెడలె. ఉ. రా. ౪.
౧౫౬.

దళముకొలుపు(ల్పు.) స. క్రి. (√దళము
కొను.) ౧. అధికముచేయు, పెంచు, హెచ్చించు.
సీ. అరుణాంబుజంబుల యంతర్దళంబుల తళతళ
యనుజిగి దళముకొల్పి. భార. ఉద్యో. ౨.
౧౧౪.

గీ. తనవెడలి సాంధ్యరాగంబు దళముకొలుప.
ఉ. రా. ౫. ౧౫౪.

౨. దట్టముచేయు, సాంద్రముగఁ జేయు.

సీ. పరమసౌఖ్యాయత్రపరిరంభణంబునఁ దను
వల్లి బులకలు దళముకొలుప. విక్ర. ౪.
౨౨౩.

౩. పూరించు, నిండించు.

గీ. నవవిధం బైవహరిభక్తి నలుపు మెఱసి, దళ
దిశలఁ గీరివిన్నూరి దళముకొలిపి. పరమ.
౩. ౩౪.

దళమెక్కు. అ. క్రి. (√దళము)దళసరికలుగు.

సీ. భూషణానుపగక్తి బాలఁతికపోలంబు దళ
మెక్కి...దళకు. F. F.

చ. కనుగవదోరగల్లులవికారపుఁ జూపులకోపు
లాసుతో,డనె దళమెక్కునాలుక తడంబ
దుమాటలపచ్చి...కుక. ౩. ౧౧౯.

సీ...దళమెక్కుపనసపెందొలలతోడ. ఆము
౨. ౨౩.

దళవరి. వి. (దళము + వరి) ౧. ధాన్యవిశేషము.

౨. సేనానాయకుఁడు. (శ. ర.)

దళవాయి. వి. (దళము + వాయి) ౧. సేనానా
యకుఁడు.

సీ...దళవాయి యై కొల్పుఁ జిలువతాల్పు.

అచ్చ. రా. సుం. ౪౧.

క. దళవాయి రాజయముం, బిలిచి మనము చి
త్రపురికి బెండికిఁ బోవక, వలె నీబలము
నీవుఁ గ,దలి ర మ్మని పలుక నులికి తత్సభ
లోనక. జై. భా. ౪. ౧౬.

ఉ. నావుడు వారు మంత్రివచనంబులఁ గార్య
ము నిశ్చయించి భా, సావరుపాలికిం జని నిశా
టవశేణ్యులబాధ చెప్పిదే,వా వలె మాకు
నొక్కదళవాయి భరాధరవైరికి మహా,దే
వచమూకదంబకపతిత్వము దాల్పుట బెట్టు
గావునక. వరాహ. ౬. ౪౦.

౨. సుంకరికి సహాయుఁడైనయుద్యోగి. (శ.ర.)

దళసంచు. వి. (దళము + సంచు) దళముజాతి.
(శ. ర.)

దళసరి. వి. (దళము + సరి) గొప్పతనము, మహ
త్వము.

వ...గోపగోపికాజనంబులు హరిదళసరి యెఱుం
గక గోపాలగోగణపరివృతుం డైనకృష్ణం
డెక్కడనైనం జిక్కనోపు నని...భాగ.
౧౦ పూ. ౬౪౯.

విణ. ౧. మందము, పలుచన కానిది.

రగడ. కడు దళసరికర్పూరము హస్తయుగళ
ములఁ దాల్చుచు గళములఁ దాల్చుచు.
చమ. ౧. ౬౭.

౨. తఱచు.

(వ్యవ.) ఆబట్టనేత దళసరిగా నున్నది.

దళనూచి. సం. వి. ఇ, ఈ. శ్రీ. ముల్లు.

దళస్మన. సం. వి. ఆ. శ్రీ. పత్రసిర, ఆకునం
దలియిన.

దళాధకము. సం. వి. అ. పుం. గ. తనంతటఁ బు
ట్టిననువ్వుచెట్టు. ౨. పృష్ఠి, నాచుకీ. ౩. గై
రికము. ౪. సురుగు. ౫. కందకము, అగడ్త.
౬. నాగకేసరముకీ. ౭. కందము, మొల్లకీ. ౮.
ఏనుగుచెవి. ౯. శిరీషము, దిరిసెనముకీ. ౧౦. వా
త్య, సుడిగాలి.

దళాధరుడు. సం. వి. అ. పుం. మహత్తరుడు,
మిక్కిలిగొప్పవాడు. (విల్యమున, మే. ని.)

దళామలము. సం. వి. అ. న. గ. మరువకముకీ.
౨. దమనముకీ. (కల్ప.)

దళారున. విణ. హతాత్తుగా.

ఉ...వా, ల్లంటిమెలుంగుజూపులు దళారున
వచ్చె మహాద్భుతంబు గాక. కువల. ౨.
౯౧.

దళించు. సం. స. క్రి. గ. విలుచు.

సీ. భువనాధిపతుడ వాట కవిరత్నోద్ధతి శూలివిలు
దళించినవాహుబలమె సాక్షి. ఉ. రా.
౧. ౧౫౧.

౨. నటకు.

గీ. ముసలముల మోడి కరవాలముల దళించి.
కవిక. ౨. ౧౫౪.

దళికము. సం. వి. అ. న కట్టి, కొయ్య. (కల్ప.)

దళితము. సం. విణ. (అ. అ. అ) గ. ఖండింపఁబడి
నది, ఛేదింపఁబడినది, చీల్చఁబడినది. ౨. వికసిం
చినది, విరిసినది. ౩. అరీకృతము, సగముగాఁ
జేయఁబడినది. ౪. విక్షిప్తము, ఇటునటుచిమ్మఁ
బడినది.

శ్లో. దళితే పలాలపుంజే వృషభం పరిభవతి
హలికే కుపితే, నిభృతనిభాలితవదనా హలిక
వధూదేవరౌ హసతః ఆర్యాసప్తతతి. ౩౦౨.

దళించు. సం. స. క్రి. దళించు.

క. బలుఁడు రథంబును దురగంబులఁ బాకుఁడు

నూతు నముచి భూరిశరములక, దళించుచి
యిందునంగకములు సింఛిరి మించి యతఁ
డు మూర్ఛ మునుంగక. దళా. ౨. ౪౨౯.

దవ. వి. గ. దుమ్ము. (శ. ర.)

౨. (=దవ్య) ఇక్ష్యగ్రము.

సీ. వాడె దవ యన నిక్ష్యగ్ర మొప్పు. ఆం.
భా. ౨. ౭౫.

గీ. వఱలు నిక్ష్యగ్ర మిల దవ వాడె యనఁగ.
ఆం. పదా. అచర. ౬౬. సాం. ని. స్థా. ౯.

౩. మ్రనినడిమి మెత్తనిభాగము; గెలవేసినఅరఁ
టిచెట్టు లోపల నుండుభాగము, దూటు.

దవంతి. వి. అగడ్త, కందకము. (శ. ర.)

దవతి. వి. (హిం. దవాత్) సిరాబుడ్డి, ముషీపాత్రము.

గీ. రసికుఁ డైనట్టికాలంపుర క్తవాను, తనరుబ్ర
హ్మాండమను పెద్దదవతిలోన, సాయి నిండారఁ
బోసినచందమునను, గారుతిమిరంపుగుంపు
సాంపారఁ బర్వ. హంస. గ. ౧౪౧.

దవధువు. సం. వి. ఉ. పుం. పరితాపము, బాధ;
చమరాదిదాహము, కన్నుమున్నగువానిమంట.

దవనము. వి. (సం. దమనః) వాసన గలమూలికా
విశేషముకీ.

సీ. వాట హాదవనంపుఁదోటకంపవెలుంగు తొ
లఁగి పో నెవ్వరో త్రోసినారు. కుక. గ.
౨౨౭.

గీ. మాచిపత్రియుఁ గురువేరు మరువకంబు, దవ
నమును గగ్గరయు బిల్వదళము లాదియైన
పూజార్హ వస్తువు లపుడు దెచ్చి, వంతులకుఁ
గొండపాడవుగా వచ్చుటయును. ఉ. రా.
౩. ౨౦౧.

దవము. సం. వి. అ. పుం. గ. వనము, అడవి.

౨. కార్చిచ్చు; చిచ్చు. ౩. ఉపతాపము, రో
గము.

దవళము. వి. (సం. భదళః) గీలివిశేషము.

శ్రీలు పాడెనుకవిధమగుపాట.

క. ఎడ లేదు లగన మనుచున్, బడిబడి బిలు
వంగ నపుడ బలువాయదమున్, గడలుకొ
సంగా నచ్చర, పడఁతులదవళములు పెండ్లిపా
టలు సెలగన్. యయా. ౪. ౧౦౧.

దవసము. వి. (క. దవసపు. త. తవసం.) ధాన్య
ము, కొల్చు.

సీ. దవసంబు కొలుచు నా ధాన్యంబు రాజిల్లు
...ఆం. భా. ౨. ౨౩౬.

సీ. పాలుపొందుపూలునంబున సమావాస్యనాఁ
డల తొంటిగులుతులే యలరె నేని, దవసం
బు గొని మఱి దగ నాల్గునెల లున్నమీఁద
సమై న లాభ మినుమడి యగు. రెట్టమతము.
౩. ౩౮.

దవిష్టము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) మిక్కిలిదూర
మైనది, దూరతమము.

దవీయము. సం. విణ. (న. యసీ. న) చాల
దూరమైనది, దూరతరమైనది.

దవ్య=దవ్య, దా. వి. (సం. దవీయః).

గీ...దక్షుధర్మపత్ని వచ్చి పురుషభైక్షంబు
నేడుచు, జాల దవుల నభవుమ్రాలఁ బడి
యె. కు. సం. ౨. ౨౨౧.

గీ. దవులజల్లని తూట సంతకు మనుపటి, జల్లునీ
రాని...ఆము. ౪. ౧౩౦. ఉ. హరి. ౧. ౬౩.

దీనికి (యాప్రేడితమున దవుదవు, దాదవు,
దాదా, దాదావు) అనియగును.

ఉ. నావుడు వాయుసందసుడు సందస పొమ్ము
చమావధూటి నీ, కైవస మైన లెస్స యటు
గాక నినుం దలమీఁతనేని దా, దావుల
నిల్చి మద్భుజగదాపటువిభ్రమతాడనంబు
లం, జేవ యడంతు...కై. భా. ౨. ౫౧.

దవుడ=దాడ. వి. (సం. దంష్ట్ర). ప్రా. దాధా.

క. దవడ. త. తవడై, తాడై)

వి. గ. తాలువు.

సీ. తాలువు దాలువు దవుడ దాడ, యనంగ నల
రును...ఆం. భా. ౨. ౧౪౩.

౨. చెక్కిలి; బుగ్గ.

దవ్య=దవ.

దవ్యగు. అ. క్రి. (√దవ్య) దూరమగు.

ఉ...ఈ, చివ్వకు నీకు నల్క మెయిఁ జేసినయా
పని గూఢవృత్తికి, ద వ్యగు నేని యయ్య
భిమతం బొడఁగూడియు నిష్ఫలం బగున్.
భార. విరా. ౨. ౨౮౬.

(గూఢవృత్తికి దవ్యగు=వెల్లడియగు.)

గీ. సంతతికి ద వ్యగుజనుండు...చం. రా. ౧.
౯౨. (సంతతికి దవ్యగు=సంతతిలేనివాడగు.)

దవ్య. విణ. గ. దూరము, దగ్గఱకానిది. (దేశకా
లములు.)

క. ఎఱుంగఁడొకొ నన్ను నెఱిగియు, నెఱుఁ
గనియ ట్లుండునొక్కొ యెడ ద వ్యగుటన్.
మఱచెనొకొ...భార. ఆది. ౪. ౬౮.

కా...నీ, వెంటే దవ్యగు నేగుదెంచితిగదే
యేలమ్మ...నైష. ౨. ౪౭.

చ. పనివడియొండొరుం గడవఁ బాఁతడియా
సను వారు దవ్యగాఁజనుట యెఱింగి...
విక్ర. ౨. ౧౨.

౨. దూరసము, దూరమం దున్నది.

క. దవ్యై దివమునఁ దిరిగెడు, నవ్వలసత్కనక
మత్స్యయంత్రముఁ జేసెన్. భార. ఆది.
౭. ౨౫.

కా. తల్లి ప్రాణముతోడిచావు మగఁడుం దవ్యైవ
నిల్లాలికిన్. దశకు. ౧౦. ౧౧౭.

క. సరసులే నైమితమునఁ బుష్కరముల మూఁ
టను జగత్ప్రకాశిత మై యిద్దరణిఁ గురు
క్షేత్రము దు, సరదురితౌఘముల కల్లద
వ్యగు చుండున్. భార. ఆర. ౨. ౨౫౭.

గీ. ద్రోణకర్ణద్రాక్షాశ్రుముల్ కూరభంగి, గవి
యనప్పుడు మము నీవు గావకున్న, బ్రదు
కు తెంతద వ్యధికకుభంబులకు భవత్ప్రసా
దంబు గనికాదె వాసుదేవ, భార. శల్య.
౨. ౩౩౯. (ఎంతదత్త=అసంభవము, అని
భావము.)

క్రి. విణ. దూరముగా.

గీ...పోయెద మన్న ద వ్యనిచి సిరికి, దగిన
సత్ప్రతిఁ జేసి ఘేదమున మగిడి. ఆము.
౧. ౩౬.

వి. దూరప్రదేశము.

సీ. ఎదురుగా వచ్చిన నెంతయేనియు దత్త
గలుగ జేటొకత్రోవఁ దొలఁగునారు. భార.
విరా. ౩. ౩౬.

సీ. తీరసంవాసు లేతెంచినా రని విన్న నెదు
రుగా నేఁగు ద వ్యెంత యైన. మనుచ. ౧.
౫౩.

(దీనికి ఆప్రేడితమునందు దత్తదత్తదత్తదత్తదత్త,
దాదత్త, దాదాదత్త, అని రూపము లగును.)

చ...ఆత్మయోగమునఁ జలింప కున్న శివుఁ గాం
చె మనోజుడు దత్తదత్తలక. కు. సం.
౫. ౪౮౧.

గీ. అకసరము వేచి యున్న నానావనిపులు, ద
త్తదత్తల నిలిచి వందన మొనర్ప. నైవ.
౮. ౯౩.

క. శివసంద సేయపాతకు, దత్తదత్తలఁ జూచి
తొలఁగఁదగు శైవులకుక. కాశీ. ౬. ౨౮౬.
మ. తఱికిం జొచ్చి కడంగి పోయిజయొక దా
దత్తలం జూచి...భార. భీష్మ. ౨. ౧౮౩.

క. తాపామర్తయుఁ దాను వచ్చుముని నాలా
కించె దాదత్తలక. భీమ. ౨. ౩౯.

క. కన్యడి యెమ్మెయి నేనిన, నవ్విధమున నాశ
రంబు లన్నియు దాదా, దత్తలన నిలువరిం

పఁగ, వివచ్చుడు గినిసి యేసె విలు విలు
గంగ. భార. విరా. ౫. ౧౩౨.

దత్తలగు=దూరములగు.

ఉ. పలుకఁ దలంప దత్తలగుభారతరామకథా
రముల్ విభా, సిలఁగ నరంటిపం జొలిచి చే
తికి నిచ్చినరీతి నాంధ్రవా, క్షులలితశక్తి సం
దఱకు సుప్రథితంబులు చేసినట్టిధ, న్యుల...
కళా. ౧. ౬. (దత్తలగు = అశక్యములగు,
అని భావము.)

దత్తలది=దూరమం దున్నది.

సీ. ఆర్చుచు గోపాలు రందఱు నందంద బడి
యల రాలను బడఁగ వైచి, కొన్ని దత్తల
వానిఁ గొమరార వానిన కొని ధాత్రిఁ దా
రఁగించి...హరి. పూ. ౬. ౮౩.

దత్తలవాడు=దూరమం దున్నవాడు.

చ...విహితోపదేశ మా, దరమున వీసులం జొను
పు దత్తలవాడవు గాకు నీతికిక. వేం.
పంచ. ౩. ౮౫.

జ: దత్తగు, దత్తపఱచు.

దత్తపఱచు. స. క్రి. (దత్త) దూరస్థునిగాఁ
జేయు.

క. చేయొక వాని మొనలకుఁ, బాయఁగ నెల
యించి దత్తపఱచె నవధోష్ఠ, పాయుడు
హరి యడుగడుగుం, జే యందినయట్లు యా
ససేయుచు వీరక. హరి. ఉ. ౨. ౧౩౪.

దత్త. సం. విణ. (న్) పది. (దీనికి తెలుఁగున వ్యస్త
ప్రయోగము లేదు. వి. బ. ఆ. పుం, ఆ. స్త్రీ.
౧. వస్త్రపుచెఱఁగు, బట్టయంచు. (కే. ని. వై. ని.)
ఆ. స్త్రీ. వర్తి, దీపపువత్తి. ౨. అవస్థ, స్థితి.
౩. (జ్యోతి) నూర్యాదిగ్రహములఫలదానకా
లము. ౪. చిత్తము. ౫. పంక్తి, వరుగు. (విల్య
ముని.)

దశకంతుడు. సం. వి. అ. పుం.-పదికంతముల
వాడు-రావణుడు.

ఇట్లే: దశకంధరుడు, దశగ్రీవుడు. మొ.

దశకము. సం. విణ. (అ. శి. కా. అ) పదిపరిమాణ
ము కలది. వి. అ. న. పదింటిసమాహము.

దశగ్రామి. సం. వి. క్. పుం. పదిగ్రామములయధి
కారి. ఈ. శ్రీ. పదిగ్రామములసమాహము.

దశత్. సం. (శత్ర) కఱచుచున్న.

దశతయము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ) పదియవ
యవములు గలసమదాయము.

దశత్తు. సం. వి. క్. శ్రీ=దశకము.

దశధా. సం. అశ్య. పదివిధములుగా. (దీనికి తె
నుగున వ్యస్తప్ర యోగములు కానరావు.)

దశనచ్చదము. సం. వి. అ. పుం. వాతెఱు,
పెదవి.

దశనపదము. సం. వి. అ. న. దంతక్షతము, పలు
వొక్కు.

దశనబీజము. సం. వి. అ. పుం- దంతములవంటి
బీజములు కలది- దానిమళ్ళి.

దశనము. సం. వి. అ. పుం. గ.-కొలుకునది-దం
తము, పల్లు. ౨. పర్వతశిఖరము. న. గ. కవచ
ము. ౨. కఱచుట, కాటు.

దశనవాసస్సు. సం. వి. క్. న. న - పలుపలువ-
పెదవి.

దశనాంకము. సం. వి. అ. పుం. దంతక్షతము,
పల్లాత్తు.

దశనాధ్య. సం. వి. అ. శ్రీ. చక్రిక, పులి
చింతి.

దశనోచ్ఛిష్టము. సం. వి. అ. పుం. గ. (అధ
రాది) చుంబనము, ముద్దిడుట. ౨. నిశ్వాసము,
నిట్టార్పు, ౩. పెదవి. (కే. ని).

దశపాతక. సం. విణ. (క్. నీ. క్.) (అయిదు)
మహాపాతకములును (అయిదు) ఉపపాతకములు
ను చేసినవాడు.

క. పశువధయు సేసే వీడుం, దశపాతక యల్ల
వాడు దాక్షిణ్యకళా, విశదస్వహీనుఁ డీతఁ
డు, శిశుహత్య యొనర్చె వీడు సిద్ధప్రవరా.
సానందో. ౪. ౪౦.

దశపురము. సం. వి. అ. న. ఒకానొకపట్టణము,
రంతిజేవునిరాజధాని. మేఘ. గ. ౪౭.

దశబలుడు. సం. వి. అ. పుం. (పదిబలములు=
గ. దానము ౨. శిలము ౩. తామ ౪. వీర్యము
౫. ధ్యానము ౬. ప్రజ్ఞ ౭. బలము ౮. ఉపా
యము ౯. ఏకాగ్రచిత్తత. ౧౦. జ్ఞానము-కల
వాడు.) బుడుడు.

దశభుజ. సం. వి. అ. శ్రీ. దుర్గ.

దశభూమిగుడు. సం=దశబలుడు. (కల్ప, విల్వ
ము)- కృష్ణోదకాండుసంఖ్యాపూర్వాయాభూ
మే రజిష్యతే. కా. వా. ౫౦౪౬- అనుటవలన
దశభూమగుఁ డనఁదగు.)

దశమము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) పదియవది.

దశమి. సం. విణ. (క్. నీ. క్.)- వయసున పది
యవపది జరుగుచున్నవాడు- శతవృద్ధి, మిక్కి
లివృద్ధి. వి. ఈ. శ్రీ. గ. పక్షమునందు పది
యవతిథి. ౨. నూతేండ్లలో పదియవపది.

దశమిష్ఠుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) గ. తొం
బదియేండ్లు గడచినవాడు, మిక్కిలి వృద్ధి.
౨. క్షీణరాగుడు. (అమరము.) నష్టబీజుడు.
(మే. ని)

దశములు. వి. బ. ధాన్యాదులపరిమాణవిశేష
ము(కుంచములు, తూములు మొదలగువానివలె.)
వ...ఆచేనం బండినధాన్యం కోరికల్పయెన్నిదశ
ములయవచ్చును అన్నిదశములు సేయించు
శాండవు. ఆచేనదశముల పుణ్యం అల్లాడ

శాధునిసన్నిధిని మాకు ధారపోసియిస్తిరి.

ఈపూరుశాసనము (గు. జి.)

దశమూలము. సం. వి. అ. న. జౌషధవిశేషము.

(పల్లెరు, ముయ్యాకుపొన్న, ములక, వాకుడు, మాశేడు, తక్కిలి, గుమ్మడు, దుండిగము, కలిగొట్టు, నెల్లి. అనుదశమూలములతో చేసినయావధము.)

దశరథుడు. సం. వి. అ. పుం. సూర్యవంశ్యుఁడగునొకరాజు. (రామనితండ్రి.)

దశరత్నము. సం. వి. అ. పుం. -వేయికరణములవాడు- సూర్యుడు, వేవెలుగు. రఘు. ౮. ౨౯.

దశరాత్రము. సం. వి. అ. న. పదిరాత్రులసమాహమ. పుం. పదిదినములు జరుగుయజ్ఞవిశేషము.

దశరూపభృత్తు. సం. వి. త్. పుం.-దశావతారము లెత్తినవాడు- విష్ణువు.

దశవార్షికము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) ౧. పదియేండ్లు ఉండునది. ౨. పదియేండ్లకు ఒకమాటు వచ్చునది.

దశవిధము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) పదివిధములు గలది.

దశశతము. సం. వి. అ. న. ౧. పదినూలులు, వేయి. ౨. దశోత్తరశతము, నూటిపై పది.

దశశతాక్షుడు. సం. వి. అ. పుం. వేగన్నులవేల్పు, ఇంద్రుడు.

ఇట్లు: దశశతసయనుడు, మొ.

దశశేతి. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. వేయి.

దశసహస్రము. సం. వి. అ. న. పదివేలు.

దశహర. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. ౧. (సాంతకాఁడియకుండ బరులసాత్తు పుచ్చుకొనుట, హింసయు, పరదారగమనము అనుకాయకదోషములను; వా

క్పారుష్యము, అసత్యసంభాషణము, కొండెములుచెప్పట, అసంబద్ధప్రలాపము, అనువాచదోషములను; పగద్రవ్యాభిలాషము, ఒరులకు కీడుదలచుట, పనికిమాలినపట్టుదల అనుమానసికదోషములను; మొత్తము పదిదోషములను హరించునది.) ౧౦౧. ౨. గంగోత్పత్తివన మగు జ్యేష్ఠశుద్ధదశమి. (అనాడు గంగోత్సవము చేయుదురు.)

దశాంగుశము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) పదియంగుళములకొలది గలది. వి. అ. న. ఖర్బూజము, కరబూజాళి.

దశాకర్షము. సం. వి. అ. పుం- వత్తిచే నూనెను పీల్చునది-దీపము.

దశాకర్షి. సం. వి. న్. పుం. దీపము.

దశానికము. సం. వి. అ. పుం. నేపాళము, దంతిళి.

దశారుహ. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. కైవర్తిముస్తకము, కైవడిముస్తాళి.

దశార్ణము. సం. వి. అ. పుం. ఒకానొకదేశము.

దశార్ధము. సం. వి. అ. న. అయిదు.

దశార్హము. సం. వి. అ. పుం. దశార్హులదేశము, యదుదేశము.

దశార్హుడు. సం. వి. అ. పుం. ౧. బుద్ధుడు. ౨. దశార్హ దేశస్థుడు.

దశావదిశ. వి. మల్లవిద్యావిశేషము.

వ...వింశతిపు...దశావదిశ... పాదపీక్షణము మొదలగువిధములు...మల్లుపు. 3. ౬౯.

దశాశ్వుడు. సం. వి. ఆ. పుం- (రథమునకు) పదిగుఱ్ఱములుగలవాడు-చంద్రుడు. (వై. ని.)

దశామాము. సం. వి. అ. పుం. ౧. మృతినొందినదిను మొదలు పదియవదినము, ౨. పది

దినములసమాహము.

దశేంధనము. సం. వి. అ. పుం. - వత్తియే కట్టె
గాఁ గలది-దీపము. (త్రి. ని.)

దశేరము. సం. విణ. (అ. ఆ. ఆ) హింసిం
చునది. వి. గ. కుక్కు. ౨. సర్పము. (కే.ని.)

దశైకాదశికుండు. సం. విణ. (అ. ఈ. అ)-పది
యిచ్చి పదునొకండు పుచ్చుకొనువాడు-నూటికి
పదివంతున వడ్డి కిచ్చువాడు.

దశ్యమానము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) కఱవఁ
బడుచున్నది.

దప్తము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) గ. కఱవఁబడి
నది. ౨. కొఱుకఁబడినది.

దసరా. వి. (సం. దశరాత్రం. ప్రా. దసరాత్రి,
దసరత్రి. హిం. దశహరా.) ఆశ్వయుజకుదధి
ప్రతిపత్తు మొదలు విజయదశమివఱకుఁ గలదివ
సములు.

దసిలీ(లి). వి. గ. ఒకవిధ మగుపట్టు.

సీ. రత్నంపుఁజిలుకలు రాయంచ ప్రతిమలు ప
సిడిపువ్వులవ్రాతపనులసాబగు, వివిధంబు
లగుచి త్రవిరచనములును దసిలీనూలుపట్టెయ
ల్లికఁబెడంగు. కళా. ౨.౧౫.

సీ. ఒక్కఁడు చెంపకై యొఱుగుపువ్వులతో
డిదసిలీరమాలు నందముగఁ జూట్ట. కువల.
౪. ౨౧౨.

వ...కత్తెరవరసపూవు పెత్తులపైని బొమ లఱ
నిక్కఁ గట్టినజిలుఁగుకురుమదలంపుదసిలికసీ
దురుమాలు ముచ్చుంగులబురుసాకుచ్చులరిం
గులును...ప్రబంధ. ౩౮.

౨. ఒకవిధ మగుపట్టుతో నేసినవస్త్రము.

సీ. శశికాంతిచెంగావిదసిలి మించినకేలిస్వర్ణరత్న
రువు వాడివాలు మెఱయ. ఆము. ౨.౭౫.
(దశ మలంచినకేల. నేటము, పా.)

వి. వదలు. (శ. ర.)

దసువంది. వి. గ్రద్దులాటకు జెట్టులను గూర్చు
వాడు.

సీ. గ్రద్దులాటకు జెట్లు గూర్చువానికిఁ చేరు
దసువంది యనఁగను దనరుచుండు. ఆం.భా.
౨. ౨౦౮.

(జెట్టు.) గీ. కడఁగి దిశలు ప్రతిభ్యనుల్ పాడ
మునటులు, గా మిగుల మల్లచఱచి సలాము
లిడుచు, ముందరను నిల్వఁగా దసువంది
తత్కరము లిరుగేలఁ బూని పరా కటంచు.
ప్రబంధ. ౮౩. (దసదంది. అపముద్రి.)

దసెన(నా). వి. ఆయుధవిశేషము. (శ.ర.)

క. తనువు జయంతునిపక్కకై, మన సాధనరా
జవరకుమారునిచెంతం, జొనుపుడుఁ గోరక
దశనా, ననదసెనాజోదుదురమునం బెనఁగు
నెడకై. కువల. ౫. ౩౪.

దసేరకము. సం. వి. అ. పుం. గ. ఒకానొక
దేశము. (త్రి. ని.) ౨. గాడిద. (విల్యమున్.)

దస్తము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. షీఠించి
నది. ౨. తోసివేయఁబడినది.

దస్తరము. వి. కాగితములమూట.

సీ. నడికట్టులో మొల నిడినకలందాను హస్తా
గ్రమున నేలుదస్తరంబు. హంస. ౨. ౨౯.

దస్తూరి. వి. (హిం. దస్తకారీ) వ్రాత, చేర్చాలు.

గీ. దట్టముగఁ బెట్టియలలోనఁ బెట్టియున్న, తకు
కుబంగారుజిగికాగిదములలోన, సారముగ
వ్రాసియున్నదస్తూరిఁ జూచి, చదువుకొనె
నాత్తలోన విస్తయము గదుర. కృష్ణ. ౩.
౧౦౭.

దస్త్రుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) దర్శనీయుడు,
రూపసి. వి. అ. పుం. గ. యజమానుడు. ౨.
చోరుడు. ౩. సూతాశనుడు, అగ్ని. (విల్యమున్.)

దస్యః. సం. వి. ఉ. పుం. గ. చౌర్యాదులు
చేసెడియొకానొకజాతివాడు. ౨. అసుర, రా
క్షసుడు. ౩. దొంగ. ౪. శత్రువు.

దస్త్రదేవత. సం. వి. ఆ. స్త్రీ- అశ్వినీకుమారు
లు దేవతగాఁగలనక్షత్రము-అశ్వినీ.

దస్త్రము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) హింస్రము.
(వాచ). వి. అ. పుం. గాడిద. న. గ. శిశిరము,
కిరకాలము. ౨. అశ్వినీనక్షత్రము.

దస్త్రుడు. సం. వి. అ. పుం. దొంగ. ద్వి. గ.
అశ్వినీకుమారులు. (మే. ని.) ౨. రెండు అన
సంఖ్యను తెలుపుటకు సంకేతము.

దహత్. సం. శత్ర. కాల్పుచున్న.

దహనకేతనము. సం. వి. ఆ. పుం- అగ్ని కేవుని
ధ్వజము- ధూమము, పొగ. (విల్యము)

దహనప్రియ. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. స్వాహాదేవి.

దహనము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) గ. కాల్పు
నది. ౨. నాశముచేయునది. (అ. ఈ. అ) కా
ల్పుటకు సాధనమైనది. వి. అ. పుం. గ. పాపు
రము. ౨. మూడు అనుసంఖ్య. ౩. భల్లాతకము,
నల్లబీడి. ౪. చిత్రమాలము. ౫. కృత్తికానక్ష
త్రము. న. గ. కాల్పుట. ౨. (వైద్య) అగ్ని
కర్తము, కాల్పుట. ౩. పులికడుగు.

దహనరిపువు. సం. వి. ఉ. పుం=దహనారాతి.

దహనసహచరుడు. సం. వి. ఆ. పుం. గాలి.
వాయువు.

దహనసారథి. సం. వి. ఇ. పుం. గాలి.

దహనాగురువు. సం. వి. ఉ. న. దాహాగురువు,
సుగంధద్రవ్యవిశేషము.

దహనారాతి. సం. వి. ఇ. పుం- అగ్ని శత్రువు-
జలము.

దహనీయము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) దహింపఁ
దగినది, కాల్పదగినది.

దహనుడు. సం. వి. అ. పుం. గ. అగ్ని. ౨. ఒ
కానొకరుద్రుడు. విణ. (అ. ఆ. అ.) దుష్టుడు.
(మే. ని)

దహనోపలము. సం. వి. అ. పుం. గ. నూర్య
కాంతమణి. ౨. అగ్నితాయి, చెకుముకితాయి.

దహరము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) గ. స్వల్పము,
నూత్నము. ౨. చిన్నవయసుది. ౩. దుర్బోధ
ము, తెలిసికొనుటకు కష్టమైనది. వి. అ. పుం.
గ. మాషికము, ఎలుక. ౨. నరకము.

దహరాకాశము. సం. వి. అ. పుం. చిదాకాశము,
పరబ్రహ్మము.

దహరుడు. సం. వి. అ. పుం. గ. బాలకుడు.
౨. తమ్ముడు. ౩. వరుణుడు.

దహి(యి)ంచు. సం. స. క్రి. కాల్పు.

వ...యోగికి మున్నా త్రజయంబు వలయు దాని
కి నుపాయంబు వినుము ప్రాణాయామంబున
జేహదోషంబు దహించునది. మార్క. ౩.
౩౧౪.

మ...మహాగహనంబుక దహించుచుదావశిఖి
రేఖిక్ మిత్రభూభృతులక్, దహించెన్
నిమిషంబులో భువన మత్యాశ్చర్యముక్
బొందగన్. ఉ. రా. ౩. ౩౩౯.

దహ్యమానము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) కాల్పఁ
బడుచున్నది.

దస్త్రము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) నూత్నమైనది.
వి. అ. పుం. గ. అగ్ని. ౨. కార్పిచ్చు. ౩.
జతరము, కడుపు. (వాచ)

దా

దా. (దాపలయొక్కలు ప్రశేషరూపము. ఇది సమా
సపూర్వవయవముగా నేకస్పట్టుచున్నది.) విణ.
ఎడమ, సవ్యము.

ఉదా: దాకాలు, దాకేలు, మొ.

దాండ. సం. వి. ఆ. శ్రీ. కట్టలతో అడెడి
యొకయాట. కాకినా. ర. ౨. ౫౩.

దాండపాత. సం. వి. ఆ. శ్రీ. పొల్లుని, పొల్లున
మాసపూర్ణిమ, కామునిపున్నమ.

దాండము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) దండము
నకు సంబంధించినది. వి. అ. న. ౧. ఆయుధ
జీవిసంఘము. ౨. కట్టలమోపు.

దాండాజినికుండు. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.)
కపటముచే ధనముగడించుటకై దండాజినములు
ధరించినవాడు; మోసగాడు. (వాచ.)

దాంతము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧. దమి
తము, అడఁపఁబడినది. ౨. శిశితము, అలవణు
పఁబడినది; మరపఁబడినది, సాధువు గాఁజేయఁబడి
నది. (ఎద్దు మొ.) ౩. బహిరింద్రియముల నిగ్ర
హించినది. ౪. తపఃశ్లేశాదులను సహించినది.
(అ. ఈ. అ.) దంతములకు సంబంధించినది.
వి. అ. పుం. దవనము.

దాంతి. సం. వి. ఇ. శ్రీ. ౧. బ్రహ్మచర్యాది
తపఃశ్లేశము నోర్పుట, ౨. కర్తేంద్రియనిగ్రహ
ము, కర్తేంద్రియములను యోగ్యకర్తములయం
దుఁ బ్రవర్తింపజేయుట.

సీ. కాంతి బుద్ధింద్రియసన్నివారణ దాంతి
కర్తేంద్రియములయోగ్యప్రవృత్తి. భార.
ఆను. ౫. ౧౮౧.

దాంపత్యము. సం. వి. అ. న. భార్యాభర్త
భావము.

దాంభికము. సం. వి. అ. పుం. బకము, కొంగ.

దాంభికుండు. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) దంభ
ము గలవాడు.

దాఁక = దనుక. అవ్య. ద్రు. వజకు, పర్యంతము.

పీ...అవసరం బెఱిగి వాఁడశ్రమమున, దూ

మ్యులఁ దుదిదాఁక దూషించు మనలను
...భార. ఆది. ౬. ౧౫౬.

ఉ. తేపులు భీమలింగముగుఱించి జపం జొన
రించి నిచ్చుట, మాపటిదాఁక దీరముల
మజ్జన మాడుచు నుండువాని... భీమ. ౨. ౮౧.
ఆ. హదను వచ్చుదాఁక నపరాధిపై దోష, మాఁగి
చెఱవలయు హదను వేచి. ఆము. ౪. ౨౪౬.
నీలా. ౨. ౫౨.

దాఁకొను = దాఁకొను. అ. క్రి. (దాఁగు + కొను-
స్సార్థమున.) తిరోహితమగు, మఱుగుపడు.

ఉ. మించినయాముఁజేనుఁగులమీదికిఁ జంగున
దాటియాదలల్, చించిన గోళ్లలోఁ దవలి
చిందినముతైము లెల్లఁ జట్టపై, మంచునఁ
జేరి దాఁకొనిన మాటికి నములఁ ద్రవ్విత్రవ్వ
య, చెప్పించు నెలంత లేణుదురు సింగపుజాడ
లెఱింగి యచ్చట. యయా. ౨. ౩౩.

దాఁగనమ్ముచ్చిళ్లు = దాఁగనమ్ముచ్చిళ్లు. (దాఁ
గు- శ. ర.)

దాఁగనమ్ముచ్చెలు = దాఁగనమ్ముచ్చెలు. వి. బ.
(దాఁగు) దాఁగిలిమూఁతలు, బాలక్రీడా
విశేషము. (శ. ర.)

దాఁగర. వి. వరుగులు మొదలగునవి ఎండఁబెట్టె
డితట్ట, ప్రసేవకము.

గీ. వరుగుతో దాఁగరయు నెండవలసినట్లు.
ఉ. హరి. ౪. ౫౪.

గీ. వంపుగుడిసెలసామగ్రి దంపురోళ్లు, కుఱుచ
రోఁకండ్లు చిన్నిదాఁగరలు మొదలు, గాఁ
గలుగువస్తుజాతంబు గార్దభములు, మోచి
తే వెంట నూకరములు చనంగ. చెన్న.
౨. ౨౦౪.

దాఁగిలిమూఁతలు = దాఁగిలిమూఁతలు. వి. బ.
(దాఁగిలు + మూఁతలు)

బాలక్రీడావిశేషము, గుప్తక్రీడ. (శ. ర.)

ఉ. దాఁగిలిమూత లాడుతఱి దా నొకకెంజి
గురాకుజీబులేఁగి, దీఁగపాద నిల్ల నైమకి
తెచ్చెద నంచు... పాఠ్య. ౨. ౨౦.

సీ. పూరెమ్మ వంచుచో జాటుపయంట దాఁగిలి
మూత లాడుగుబ్బలబెడంగు. విజ. వి. ౨.
౧౪౧. హంస. ౩. ౧౪౬.

దాఁగిలిమ్ముచ్చులు = దాఁగిలిమ్ముచ్చులు. వి. బ.
(దాఁగిలు + ముచ్చులు) దాఁగిలిమూతలు, బా
ల్యక్రీడావిశేషము.

గీ. గుళ్లు దాఁగిలిమ్ముచ్చులు గోడిపట్టె, లేలపాట
లు సరిచేసు లీలకూత, లాదిగా శైశవ
క్రీడ లాడి రపుడు, రామకృష్ణులు గోపదా
రకులఁ గూడి. వి. పు. ౭. ౨౦౨.

గీ. గచ్చకాయలు దాఁగిలిమ్ముచ్చులాట, బంతి
మెకమాట చిందఱపఱపులాట, లనెడు శైశవ
దుర్వృత్తి నధిగమించి. ప్రబంధ. ౬౧౩.

దాఁగిలు = దాఁగు.

క. బలవంతుతోడఁ బగయును, బలహీనునితో
డఁ జేయుబంధుత్వము దాఁగిలి ధన మిచ్చి
యు నూరక, కలహమునకుఁ గాలుద్రవ్వఁ
గా రాదుసుమీ. వి. పు. ౪. ౨౪౩.

దాఁగు = దాఁగు, దాఁగిలు. అ. క్రి. (త. తాంగు.)
తిరోహితమగు, మఱుఁగుపడియుండు.

ఉ... కల్లతెల్వితో, నేవలవంత దాఁగఁ జరియిం
చిన దాఁగిమి జూచి నెవ్వగఁ. ఆము. ౫.
౧౫౫.

జ. దాఁగొను, దాఁగనమ్ముచ్చిళ్లు, దాఁగనమ్ముచ్చు
లు, దాఁగిలిమూతలు, దాఁగిలిమ్ముచ్చులు,
దాఁగుడుమూతలు, దాఁగురించు, దాఁగు
రింత, దాఁగురుమూతలు, దాఁగురుమ్ముచ్చు
లు, దాఁచు, దాఁపన, దాఁపరము, దాఁపరి,
దాఁపరించు, దాఁపరీఁడు, దాఁపఱికిము, దాఁ
పించు, దాఁపు, దాఁపుడు, దాఁపురము.

దాఁగుడుమూతలు = దాఁగురుమూతలు. వి.

బ. ($\sqrt{\text{దాఁగు}}$) దాఁగిలిమూతలు, బాల్యక్రీడా
విశేషము.

సీ. పైడిమెట్టిక లెక్కి పై కేగి చేతగట్లందు
దాఁగుడుమూత లాడియాడి. యయా. ౩.
౫౫.

దాఁగురించు = దాఁగురించు. స. క్రి. ($\sqrt{\text{దాఁగు}}$)
౧. దాఁచు. ౨. వంచించు. (శ. ర.)

దాఁగురింత = దాఁగురింత. వి. ($\sqrt{\text{దాఁగు}}$) దాఁ
గురించుట. (శ. ర.) వి. బ. దాఁగురుమూతలు.
చ... దాఁగురింతలఁ, గలకల నవ్వుచుం జెలఁ
గుకల్లరిపేలుపుసామిఁ గొల్చెదఁ. అచ్చ.
భా. ౧. ౧.

దాఁగురుమూతలు = దాఁగురుమూతలు. వి.

బ. ($\sqrt{\text{దాఁగు}}$) దాఁగిలిమూతలు. (శ. ర.)

దాఁగురుమ్ముచ్చులు = దాఁగిలిమ్ముచ్చులు, దాఁగిలి
మ్ముచ్చులు, దాఁగురుమూతలు. వి. బ. ($\sqrt{\text{దాఁ}}$
గు) దాఁగిలిమూతలు.

వ... కదిసి విశంకటకోటరకుటిరంబుల దాఁగురు
మ్ముచ్చు లాడుకిన్నరకన్యకల ... వరాహ.
౧౨. ౪౫.

దాఁచు = దాఁచు. స. క్రి. ($\sqrt{\text{దాఁగు}}$) ౧. వ
ఱుఁగుపఱుచు, కనుపడకుండఁజేయు.

గీ. అది గనుంగొని భూపాలుఁ డద్భుతమున,
జేయు నేటికి నితఁడె నారాయణుండు, ని
క్కువం బని చాఁగిలి మ్రొక్కి దేవ, చూపు
నీరూపు నా కింక దాఁప కనిన. వరాహ.
౯. ౪౫.

కా... ఆగోపికావల్లభం, దే మే మాడెను రుక్మిణీ
సతియు నీ విం కేటికిం దాఁచెదే, నీమో
మోటలు మాని నీరజముఖి. నిక్కం బెఱింగిం
పవే. పారి. ౧. ౪౩.

౨. భద్రపటుచు, పదిలపటుచు; నిక్షేపముగా నుంచు.

ఉ...రెండు పండ్లు నీ,వప్పురమేకుచే బడసి యం దొక డిచ్చి యొకండు దాచుకో, నిప్పుడు కానవచ్చె జనునే యిటు వంచన నేయ...విక్ర. ౩. ౨౧.

క. మరు డర నెలకడ దాచిన,విరిదూపును నల్ల చెఱకువిల్లునుబలె వే,మటు నలరుచేరుచు క్కయు, నరు దగుకనుబొమలు మిగుల నతి వకు నచురె. యయా. ౪. ౩౫.

తనువుదాచు=బడలియందలిక క్తిని దాచుకొను.

నీ...తనువుదాచు. గీ. సమయమే యిది సందర్భతోతానహలీల, జయము గీరియు గోరి యస్థలితభంగి, దేరు నడపును చేతులతీటు వోవనడలి రథిజనంబు వేటాడవలయు. భార.ప్ర. ౧. ౧౯౯.

దాటడుగుపరువడి. వి. ($\sqrt{\text{దాటు}^1}$) పండ్రెండు పరువడులలో నొకటి. (పదునాల్గుపరులలో నొకటి. అని హంస.)

వ. ఎడమడుగుపరువడి మడియడుగుపరువడి కదలుపరువడి దాటడుగుపరువడి కోపుపరువడి ...మొదలుగాఁ గలపదిరెండు పరువడులును ...ప్రబంధ. ౭౮.

వ. ఎడమడుగుపరువడి మడియడుగుపరువడి కదలుపరువడి దాటడుగుపరువడి...మొదలైన పదునాలుగుపరులమర్తంబు జూపి...హంస. ౧. ౨౦౬.

దాటడుగుమొన. వి. ($\sqrt{\text{దాటు}^1}$) మల్లవిద్యా విశేషము, పండ్రెండుమొనలలో నొకటి.

వ...చాటడుగుమొన దాటడుగుమొనయరమీటమొన నెరమీటమొన...ఆదిగాఁ గలపదిరెండుమొనలు...ప్రబంధ. ౭౮. హంస. ౧. ౨౦౬.

దాటరి. వి. ($\sqrt{\text{దాటు}^1 + \text{అరి}^3}$) కప్ప.

నీ...దాటరి చలికాపు కప్ప యనఁగ భేక మొప్పు...సాం. ని. తిర్య. ౮౩.

దాటించు. స. క్రి. ($\sqrt{\text{దాటు}^1}$) దాటఁజేయు, ఎగిరించు.

మ. హరి దాటించె బురోపకంఠమున...కాశీ. ౧. ౫౩.

దాటు¹. స. క్రి. (క. దాటు. త. దాండు) ౧. తరించు; లంఘించు.

చ...సా,యక చలదూర్భాసికరమైనమహోదధి దాటు వచ్చు...భర్తృ. నీతి. ౪.

దండకము...ఉప్పుసంద్రంబుపూదోటకాల్వంబలెం దాటి.....నీలా. ౨. ౪౧.

ద్వి. మాట నీ కెత్తిగించి మదురునోడైన, దాటి పోయెద నింక దాపుర మేల. ద్వి.

హరిశ్చ. ఉ. ౧. ౧౦౪౦.

౨. అతిక్రమించు, కడచు.

వ...వనంబులు గడచి కైలంబులు దాటినదులు లఘించి చనిచని...నైష. ౨. ౩౫.

వ. ఇవ్విధంబున వసుదేవనందనుండును నేమును...మేచ్చంబు మెట్టిదరదంబు దాటి కాశీరంబు గడచి...ఉ. హరి. ౨. ౩౭.

౩. అతిక్రమించు, ఉల్లంఘించు, మీటు.

వ. తనభార్యకుం గలశివభక్తివిశ్వాసంబులును జంగమారాధననిష్ఠయుఁ దనయానతి దాటు మియు...ఎఱింగి...హర. ౨. ౬౫.

ద్వి. తనజనకునిమాట దాటినవాడు, తనయఁడే తలపోయ దాయాది గాక. రం. రా. అయో. ౯౭ పా. ౭ పం.

గీ. దైవగతి యెవ్వరికి దాటఁ దరముగాదు. దశా. ౨. ౧౧౮.

౨. క్రి. ౧. (కాలము) కడచు, అతిక్రమించు.

వ...పదునాలుగుసంవత్సరంబులు దాటునంత
కు బురుషుండు బాటుండు...భార. ఆది.
౪. ౨౭౧.
వ...తండ్రి గుఱించి తపంబు జేయుచుండ...
సంవత్సరంబు దాటె...హర. ౭. ౧౧.
అ. లంఘించు, ఉఱుకు; ఎగురు.
క...కృతవర్షుని తేరిపైకి లంఘించెను శల్యుడు
గిరికి దాటుసింగముభంగికి. భార. భీష్మ.
౧. ౨౫.
ఉ...అక్కపిసింహుడు సింహాలీల నద్దంతికి
దాటి బిట్టజలదట్టనతో నఱచేత ప్రేసి
...భా. రా. యు. ౯౯౫.
గీ...చేత గరవాలు వెలుగుచుండ, దాటి
గజకుంభముల గాల దన్ని...ఉ. హరి.
౧. ౪౬.
ఉ.తామరదోయిలో దగిలి దాటెడు తేటల
బోల బెన్నెరుల్. హరి. ౨. ౧౦.
౩. పుతగతివిశేషముతో (గుఱ్ఱము) నడచు.
సీ. శోడన వీడి యచ్చ నిబ్బరపుబురుననె
దాటు దొడగె గంధర్వకులము. దశా.
౨. ౬౦.
బి. ౧. లంఘనము, ఉఱుకు.
ఉ...ము న్ననినమంజాల సౌఖ్యరసంబు నిక్కలం,
దాటుచు గోరికల్ గోఱలి దాటులు వై
నగ సోయగంబు పై, దేజుగఁ జ్రాడదంపతు
లతీరునఁ బెంపెనలారి రిద్దఱుక. హరి. ఉ.
౩. ౧౮౨.
అ. ఆశ్వగతిభేదము.
గీ...పుతగతిభేదంబు జంగ గంతు, దాటు...
నా దనరు నభవ. ఆం. భా. ౨. ౧౯౮.
జ: దాటుడుగుపరువడి, దాటుడుగుమొన, దా
టరి, దాటించు, దాటుకొను, దాటుడువల,
దాట్రయ, దాట్రహరి.

దాటు². వి. (సం. దండః.) సమాహము, గుం
పు, మంద.
ఉ. భంగము లై నగంబులు గుభాలునఁ దెల్లఁ
గరల్లదాటుతో, నింగికి బొంగువారిధి...
వరాహ. ౮. ౧౬.
ఉ. కమనికుందనంబు కసుగందనిమే నెలదేటి
దాటులక, బమెరవోవఁ ద్రోలు దెగబా
రెడువెండు కలు...మనుచ. ౩. ౬. విక్.
౧. ౭౬. కవిక. ౩. ౨౮.
జ: దాటుకట్టు, దాటువడు.
దాటుకట్టు=దాటువడు. అ. క్రి. (దాటు¹ +
కట్టు.) గుంపుగూడు.
గీ. చినుకుతోఁ గూడుకొని గాలి చెలగఁ జూ
చి, దాటుకట్టుచు మృగములు దాటుచుం
డ. నా. పంచ. ౨. ౧౯౪.
దాటుకొ(గొ)ను, దాటులుగొను=దాటు¹
అ. క్రి. (దాటు¹ + కొను.) లంఘించు, ఎగురు;
ఉఱుకు.
వ...అజాలపాదంబును నబ్బాలతలం వెఱింగి
యెగ నీయుం దప్పఁగుంకియు దాటుకొ
నియు...నైవ. ౨. ౪౬.
క. ఉప్పర మెగసి యజాండము, చిప్పలు రా
లంగ మేరుశిఖరంబులపై, గుప్పించి దా
టుకొందునో...కాశీ. ౧. ౧౧౨.
క. గిరి గుంగఁ ద్రొక్కి చెంగున, హరి నింగికి
దాటుగొనిన హరిహరి యపు దా, హరి యె
గనినట్లు తోఁపక, గిరి యెగనినయట్లు దో
చె గెళ్లవుల కల్లక. రామా. ౬. ౯౪.
ద్వి. దాటులుగొని లతాంతింబులమీద, తేటు
లపరిగాల్గఁ ద్రెవ్వునో యనుచు. పండితా.
పురా. ౮౯౮.
దాటుడువల. వి. (✓దాటు¹.) జాలభేదము.

క. మెడవల సన్నపువల త్రోపువల దొంక
వల మింటముక్కిడివల దాటుడువల సిం
గిరమనుకువ, రెడవల కుండెవల లాదు లెన
గెడివలలుక. హంస. ౪. ౧౮౫.

దాటువడు = దాటుకట్టు. అ. క్రి. (దాటు² +
పడు.) ౧. గుంపుగూడు.

క. పదియును బదియేనును నిరు, వదియును ము
ప్పదియు దాటువడి నిత్యంబుక, గొదగొని
తిరిగి వధింపగ, గదలగ రా దయ్యె గొల్ల
గమి కెచ్చోటక. హరి. పూ. ౬. ౮.

౨. దూరమగు.

క. వేటమెయి వచ్చి నృప మా, బోటికిఁ జిట్టం
ట్ల నంటి పోయినపిదపక, దాటువడుం గుల
మునకును, మాటయుఁ గణ్వనకు వచ్చు మా
నులచేతక. పి. శకుం. 3. ౮౮.

దాట్రాయి. వి. ($\sqrt{\text{దాటు}^1}$) క్రిడావిశేషము.

సీ. దాయాలు సొగటాలు దాట్రాయి చదరం
గమును జోడురాళ్లును మూతపాడుపు.
హంస. 3. ౧౪౩. ('దాటరా' క్రొత్త
ప్రతిపా.)

దాట్లమారి. వి. ($\sqrt{\text{దాటు}^1}$) న్యభిచారిణి.

క. ఇది దాట్లమారి యగు నని, పదపడి మలు
నాడె యొంటిపాటున మేకో, లాదవింప
దాపియింటం, దుద గానని ప్రేమ దానితో
రమియించెక. శుక. 3. ౧౨౪.

దాఁపన. వి. ($\sqrt{\text{దాఁగు}}$) దాఁచుట, గోపనము.
(శ. ర.)

దాఁపరము. వి. ($\sqrt{\text{దాఁచు}}$) దొంగిలించుట.
(మా. దాఁపరి, దాఁపరించు, మొ.)

దాఁపరి = దాఁపరీడు. విణ. (దాఁపరము + ఇ³.)
వంచకుడు, మోసగాడు.

క. విరిలే నెమేపరులకుక, హరినీలపుసరుల కి
రుల కబ్బాక్షికురుల్, గురులై వెడవిలుతుని
బెడ, గులులై తగు నెమిపురుల కొకదాఁప
రులై. చం. రా. 3. ౭౪.

దాఁపరించు. స. క్రి. ($\sqrt{\text{దాఁపరము}}$) దొంగిలిం
చు, అపహరించు.

గీ. ముద్దులాఁ డయి ప్రేతల మొఱంగి పాలు,
వెన్నలును దాఁపరింపంగఁ దన్ను బట్టి, తల్లి
టోలితో దామెనత్రాటఁ గట్ట, నితడకాదె
మద్దులఁ గూల్చి యేపు నూపె. హరి. ఉ.
౫. ౨౨౬.

దాఁపరీడు. విణ. (దాఁపరి + ఈడు³. స్వారము
న.) వంచకుడు, మోసగాడు. (వి. దొంగ.
శ. ర.)

సీ. వీడటే మందలో వెన్నలు దొంగిలి దర్పిం
చి మెక్కినదాఁపరీడు. భాగ. ౧౦ పూ.
౧౨౪౯.

దాఁపటికము. వి. (దాఁపన + టికము.) దాఁపు
రము, గోపనము. (శ. ర.)

దాఁపించు. స. క్రి. ($\sqrt{\text{దాఁపు}}$) దాఁచునట్లు చేయు.
గీ. బొక్కినమువారిచేత నాభూషణంబు, లపు
డు దాఁపించి రతిరహస్యంబు గాఁగ, వైష్ణవు
లమీద మ్రచ్చు లన్వాదు మోపి. పరమ.
3. ౫౫.

దాఁపు. వి. ($\sqrt{\text{దాఁచు}}$) దాఁచుట, దాఁపరము.
వ... ఇంక దాఁపేల కోడెగానితోఁ దక్కిరలి
క్కిరలాడుకుంటా కులుక నున్నావె ...
మృ. వి. ౨. ౪౫.

దాఁపుడు. వి. ($\sqrt{\text{దాఁపు}}$) దాఁచుట, గోపనము.
(శ. ర.)

విణ. దాఁచుకొనఁబడునది.

సీ. ఇపుడు గా కిది యుండి యే మంచు

దెంపుచే గట్టినదాపుడుపట్టుకోక, చూర్వ.
౧.౨౧౨.

దాపురము. వి. (✓దాచు).౧.గోపనము,దాచుట, మఱుగుపఱుచుట.

ఉ. ఏను ను దాపురం బెఱుగఁ జేర్పడఁ జెప్పితి
...కళా. ౧. ౪౭.

ద్వి. మాట నీ కఱిగించి మదురుగో దైన,దాచి పోయెద నింక దాపుర మేల. ద్వి. హరిశ్చ. ఉ. ౧౦౪౦.

౨. రహస్యము.

చ. సరవరు జూచి యప్పుడు సునందుఁ డనందగుముఖ్యదాసుఁ డొక్కరుఁ డరుదెంచి నీకుఁ దనకల్గినదాపుర మీశ్వరుండు బా, హిరముగఁ జేసెఁ జూడు...కతు. ౧.౨౨౧.

౩. దాచుకొనుట, భద్రపఱుచుట; సంఘముచేయుట.

క. అతిసంఘయఫల మిది పో, రతిబోఁటి వలదు దాపురం బన నగుచుం, బతికి సతి వలికె దాచెన్, గత మేమీ ధాన్య మొదుగు గారే దింటెన్. వేం. పంచ. ౨. ౧౧౦.

౪. గోపనసాసము, దాచుకొనుతావు.

వ...బుధులకు నవనిధులదాపురంబును విపులవిజయప్రీతి గాపురంబును...అగునాపురంబున కధీశ్వరుండు. రామా. ౧. ౧౫౩.

౧. నిధి, నిత్యము; దాచినసాము. (శ. ర.)
నీ...ఇడపు,లేక చిత్రము వ్రాయ నాకాశమున దాపురములిడ మంచుఁ గుంచమునఁ గొలువ. కు. సం. ౮. ౧౩౫.

మ...కావలయునేళెన్ వచ్చి కొంపోదు నే, డివి నీపెట్టియ నాదుదాపురము గా నిండుండని మన్నియున్. సారంగ. ౨. ౮౫.

విణ. గుప్తము, దాచఁచబడినది.

ఉ...ఎవ్వరిక, బజ్జకుఁ జేరనీక తనభావము లోపల దాపురంబు గా, సజ్జకుఁ జేరి యుండె

స్వపచంద్రుడు సాంద్రవియోగవేదనక.
పి. శకుం. ౨. ౧౬౭.

దాక¹. వి. మాఁతివెడల్పు గలచిన్నకుండ,అటిక.
(బౌ.)

దాక². వి. (సం. ద్రాక్ష. పా. దళ్ళి.) ద్రాక్ష.
నీ. దాకతీవను బూవుడండ చేరిచి మెడయిటియంగ నురి విగియించుదాన. రసిక. ౪.౩౫.
నీ...దా కన ద్రాక్ష యగు ...అం. భా. ౨. ౫౭.

దాకరేమి=దాకరేమి. (చి. ని. సానుస్వారముగా గ్రహించెను.)

దాకలి=దాకలి, దాకల్లి², దాగలి. వి. బౌ.
(దాయి+కల్లి². శ. ర, 'దాకలి' అని చి. ని.)
౧. లోహసంతాడనాధారము,అగసాలి మున్నగువారు లోహములు సాగఁగొట్టుటకు ఆధారముగా నుంచుకొనెడియనుపదిప్తు.

గీ. మేటిజమ్మేటియనటఁ గ్రొమ్మించుమించు, బొదివి మదనప్రతాపాగ్నిఁ బుటమువెట్టి, తమ్మిగద్దియదాకట గ్రొమ్మి యట్టి,కొమ్మఁ గావింపఁబోలు నె తమ్మిచూలి. వసు. ౨. ౩౨.

ఉ. దాకటిమీఁదఁ బెట్టి బెడిదంబుగ సమ్మెటవేయ భిన్న పై, పోక జలంబులో మునిగి పోవక నెప్పుడు లోహపత్రికక, జేకొని వ్రాయ రేఖ విలసిల్లినవజ్రము శుద్ధ మిద్దరక. రత్న. ౨౬. మృ. వి. ౩. ౨.

౨. సమీపము. (చి. ని.)

ద్వి.ఊకర లిచ్చుచు నొగి బోరగిలుచు,దాకట నాకటం దడవియాడుచును. ద్వి. భాగ. ౧౦. స్కం. (చి. ని.)

దాకల్లు=దాకల్లు¹. వి. (దాపు+కల్లు².) బండికంటి కడకమ్మి. (శ. ర.)

దాకొను. అ. క్రి. (దాపు+కొను.) ౧. సమీపించు.

క. దాక్షాని రతిసమయంబుల, జోక స్వలిగాడ్చు
 లీనుసుగఁటివి నీవే, యాకాంత నేదచేర్చుదు,
 నీకుఁ బటాంతరము సవతు నేఁ గానఁ
 జామీ. రామా. ౫. ౨౮౨.

క. తగువారిఁ బిలిచి యిదిగో, లగనము దాక్షా
 నియె నెల్లి లలిఁ బుడమికి శ్రీనిగఁ జేయ
 వలయు రక్కసి, మగువం బొరిగొన్నవాడి
 మగనిఁ గడంక. ఆచ్చ. రా. ఆయో. ౮.

౨. ఆవరించు, కవియు; కలియు.

ఉ... పురంబు సర్వముం, దాక్షాని కాచుచున్న
 కుముదప్రముఖుల్ సతతంబు గొల్వఁగాక.
 పరమ. ౧. 3౬.

ద్వి... అవనీశుబంట్లు, ఆకాశవాణికిన్, ... వనికాం
 తకును, దాక్షాని చేయె తి దండముల్ పెట్టి.
 ద్వి. క. సా. ౨. ౮౨ పా. ౧౦ పం.

స. క్రి. (త. తాక్కు.) ఆధిరోపించు, ఎక్కు;
 చేరు, పొందు.

ఉ. కుంకుమపంకజోణ యగుకొండలమండలనా
 ధుపట్టి వా, మాంకము దాక్షానక ఘణఘణా
 రవభూరికపాలమాలికా, లంకృతు లోంకృతు
 ల్ నొడువులా గడరక ... పొందు. ౨.
 ౧౯౨.

ఉ. రా కలువంబు లెల్ల బయలంబడఁ ద్రోచిన
 మా కవాటమై, దీక్షాని ప్రోచు నిక్క మని
 ధీయుతు లెన్నఁ దదీయవర్ణముల్, గైకొని
 భక్తిచే నుడువఁ గానరుగాక విపత్సరంప
 రల్, దాక్షానునే జగజ్జనుల... దా. క. ౨౬.

ఉ. ఆకుముదప్రియాస్వయునవాఘ్యదయంబున
 వర్ధమానలీ, లాకృతి నొప్పెఁ గీర్తులు మహార్ణ
 వసప్తకలంఘనోద్ధతిక, దాక్షాని చక్రపర్వ
 తనితంబములం దదధీనభూమియుం, దాఁక
 నగుంజుమీ యని నిదానము ముందుగఁ దెల్పు
 క్కవడిక. కవిరా. 3. ౧౧.

దాక్షానిపు. స. క్రి. (దాపు + కొలుపు.) చేర్చు.
 సీ. మై బండ్లు గలిగి లోపలఁ బుచ్చుతరుణాభి
 గొంగళిమాల దాక్షానిపురాయి. రామలిం.
 3౧.

దాక్షము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) దక్షసంబం
 ధమైనది.

దాక్షాయణము. సం. వి. అ. న. బంగారము.
 (కే. ని.)

దాక్షాయణి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. ౧. అశ్వినా
 ద్యవ్యతమము, అశ్వినాదులలో నేదేనియు
 నొకటి. ౨. సతీదేవి. 3. పార్వతి. ౪. కన్దు
 వ, నాగమాత. ౫. వినత, గరుడమాత. ౬. ఆ
 దితి, దేవమాత. ౭. దితి, రాక్షసమాత. ౮.
 భూమి. ౯. లక్ష్మి. (కే. ని.) ౧౦. దంతి, నేపా
 శముక్తి. (వాచ.)

దాక్షాయణిపతి. సం. వి. ఇ. పుం. ౧. ఈశ్వ
 రుడు. ౨. చంద్రుడు. (వాచ.)

దాక్షాయణుడు. సం. వి. అ. పుం. దక్షుని
 యువాపత్యము. (వాచ.)

దాక్షాయ్యము. సం. వి. అ. పుం. శివుముగాఁ
 బోవునది-గ్రద్ద.

దాక్షి. సం. వి. ఇ. పుం. దక్షునియపత్యము, దక్ష
 సంతతి. ఈ. శ్రీ. ౧. దక్షునికూతురు. ౨.
 పాణినితల్లి. 3. కపిలగోవు. (కే. ని.)

దాక్షిణాత్యము. సం. వి. అ. పుం. నారికేళము,
 కొబ్బరిశీ. (రా. ని.)

దాక్షిణాత్యుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.)
 దక్షిణపుదిక్కువాడు, దక్షిణదేశపువాడు.

దాక్షిణికుడు. సం. వి. అ. పుం. ఇష్టాపూర్తా
 దికర్తములు చేసి దక్షిణమార్గమునుండి చంద్ర
 లోకమున కేగువాడు. (వాచ.)

దాక్షిణ్యము. సం. వి. అ. న. ౧. కనికరము.

౨. ఆనుకూల్యము, ఒద్దిక. ౩. పటుత్వము. సామర్థ్యము; నైపుణ్యము. ౪. దక్షిణనాయకునిధర్మము. ౫. దక్షిణాదిగర్భవత్వము, దక్షిణపుటైపుది యగుట.

దాక్షిణ్యండు. సం. విణ. (అ. ఆ. ఆ.) దక్షిణీయుండు, దక్షిణకు తగినవాడు.

దాక్షిణ్యండు. సం. వి. ఆ. పుం-దాక్షిపురుషు-పాణిని.

దాక్ష్యము. సం. వి. ఆ. న-దక్షత్వము-గ. కాశలము, నేర్పు; పటిమ, సామర్థ్యము. ౨. ఆర్జవము, చక్కటి.

దాగలి=దాకలి. (శ.ర, 'దాగలి' అని చి.వి.)

దాఘము. సం=దాహము. (వాచ.)

దాడకము. సం. వి. ఆ. పుం. దంతము, కోఱ.

దాడి¹. వి. (సం. ధాటీ. ప్రా. ధాడీ. క. దాడి.) గ. దండయాత్ర, శత్రుజయార్థమై దండెత్తిపోవుట.

ఉ. కందువ నెప్పి యొక్కెడఁ ద్రిగర్తులు దాడికి గూడువారు... భార. విరా. ౩. ౧౨౬.

ఉ. ఆతనిదాడికిం దలఁకి యచ్చటిబీడులరాజులెల్ల న, తాత్రురులై... హరి. పూ. ౩. ౧౨౬.

మహాస్రగర్... ఇతనియశోమండలీపూర్ణరాకా, తుహినాంశుల్ దాడిమై వత్తురు వడిఁ దనపై దొప్పగా నంచు... నైష. ౫. ౧౬౦.

౨. ఔదత్త్యము, ఉడుటు.

ఉ. అట్టియెడఁ గడంగి జగ మంతయు నాఁగెడుమంచుదాడి క్రిట్టు చనంగ లేక శరణంచు దముక్ భజించు వెట్టుకొక, దట్టుపు సంగువాసవలతా వగులేజవరాండ్రచొక్కపుక, గట్టిమెఱుంగు వనవలు గట్టె నిజోపరిఁ బట్టబంధముక. చం. రా. ౫. ౨౬.

శ. కలియజిరావజీరుబుదాడికి నోడి కడంక

దక్కి... నీలా. ౩. ౧౪.

రగడ. వేళు వేళుక నిత్తు నీ కివ్వేళ వేలతికాంతవారము, దాడి దాడిమగమికి జేరఁగఁ దగు నె దగు నెడ కిరగఁ గీరము. చం ద్రి. ర. ౬౩.

జ: దాడికాడు, దాడిగొను, దాడిచను, దాడిచేయు, దాడిపోవు, దాడియాడు, దాడివచ్చు, దాడివెట్టు.

దాడి². వి. (సం. దాధికా.) శత్రువు, గడ్డము.

దాడి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. ౧-బద్ధ లగుపండ్లు గలది- దానిమ్మ. ౨. దానిమ్మపండు. (వాచ, విల్యమున్.)

దాడింబ=దాడిమ.

సీ. దాడింబ యనఁగను దాడిమం బలరును...

ఆం. భా. ౨. ౫౦.

దాడింబము. సం. వి. ఆ. పుం. దానిమ్మ. (వాచ.)

దాడికాడు. వి. (√దాడి¹) గ. దండెత్తువాడు.

చ. తిమిరపుదాడికాడు చనుదేరఁ దొడంగెను నా కెదుర్పఁగా, సమయము కాదు... విప్ర ౩. ౨౩.

చ. జలజవనంబుకూర్చిచెలి జక్కవదోయిముదంబు నిక్కుచు, క్కలపయి దాడికాడు త్రిజగంబులమ్రొక్కలయిక్కు వేదముల్, మొలచినపాడు... ప్రాణికోటికిక, వెలుఁగన నొప్పునవ్వెఱుగు వేమ తూర్పునఁ దోచెనతటిక. కేయూర. ౪. ౨౭.

౨. వేగులవాడు.

చ. ఇదె చనుదెంచెఁ జైత్రుఁ డని యెల్లవనంబులకుక బ్రహ్మదముల్, పొదలఁగ మేలివార్త గొని బోరన వచ్చినదాడికాఁ డన, స్పృదువనదేవతాముఖసమీర మెదుర్కొన నుల్లసిల్లె నిం, పొదవఁగ దక్షిణానిల మనూన మనోహరఫలనంబునక. నృసిం. ౨. ౬౦.

దాడిగొను. అ. క్రి. (✓దాడి.) ఒకదానికెంబడి నొకటి వచ్చు.

తనీవృత్తము. పాడి విసోదంబులు సలిపినగో పాలుఁ డటంచును భతనసభాశ్లో, దాడిగొ నక విశ్వవిరమణముతోఁ దన్నినిఁ జెప్పఁగఁ దనరుఁ గవీంద్రుల్. అప్ప. ౪. ౨౩౬ పా.

దాడిచేయు. అ. క్రి. (✓దాడి) దండెత్తు, యుద్ధ యాత్ర చేయు.

వ...పదు నెనిమిదవమాటు దాడిచేసి కత్తులం దోలి విజయంబు చేకొంటి...భాగ. ౧౦. పూ. ౧౭౫౯.

దాడినిమ్మ=దాడిమ.

మత్తకోకిల. పూచె నిమ్మలు దాడినిమ్మలు పొన్న లుక్ సురపొన్నలుక్. యయా. ౪. ౭.

దాడిపో(వో)వు. అ. క్రి. (✓దాడి.) దండెత్తు.

ద్వి. ఖరమావతాదులఁ గడికండములుగ, ధరణి నైఁ గూర్చెఁగదా యని మీరు, తలఁచెద రతనిపై దైత్యులపోక, తలఁపుచు వారిపై దాడిపోఁ దగునె. రం. రా. యు. ౨౦౯. పా. ౨౦ పం.

చ. పెడపెడ నిద్రవొంది కనువిచ్చినపాంథుల మీఁద దాడివో, దడఁబడ నొండొరుం బి లుచుదర్శకుపంపుబలంబులోనియ, ల్కూడు కరణిం జెలంగె శుకకోకిలభృంగతతుల్ వనం బునం, దెడ పెడఁ బల్కఁ గూయ సాగియిం పఁగ మ్రోయఁగఁ దద్విరావముల్. భార. ఉద్యో. ౨. ౧౧౧.

దాడిమ=దాడింబ, దాడినిమ్మ, దాడిమ్మ, దానిమ్మ. వి. (సం. దాడిమః. క. దాడించె.) దాడి మముళి.

రగడ. దాడి దాడిమగమికిఁ జేరఁగఁ దగునె దగునెడ కరిగఁ గీరము. చంద్రి. ౪. ౬౩.

దాడిమపత్త్రకము. సం. వి. అ. పుం. రోహిత కము, ములుమోదుగు శ్రి.

దాడిమపుష్పము. సం=దాడిమపత్త్రకము.

దాడిమప్రియము. సం. వి. అ. పుం. శుకము, చిలుక.

దాడిమము. సం. వి. అ. పుం. న. గ. దానిమ్మశ్రి. ౨. ఏలకిశ్రి. న. గ. దానిమ్మపండు. ౨. ఏలకి ఫలము. (కే. ని.)

దాడిమి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. గ. దానిమ్మశ్రి. ౨. ఏలకిశ్రి.

దాడిమీసారము. సం. వి. అ. పుం. దానిమ్మశ్రి.

దాడిమ్మ=దాడిచు. సాం. ని. స్థా. ౫౭.

దాడియాడు. స. క్రి. (✓దాడి.) ముట్టడించు. (మార్కొను. శ. ర.)

ద్వి. ఈడఁబోవక యింఁడుఁ డీచునవీడు, దాడి యాడుచు వస్తుతతిఁ గొల్లవిడిచి. ద్వి. భాగ. ౭ స్కం. (శ. ర.)

దాడివచ్చు. అ. క్రి. (దాడి+వచ్చు.) దండెత్తి వచ్చు, దాడివెడలివచ్చు.

శా. దేవారక్కనుఁ డొక్కరుం డతిబలోద్రే కంబునక దాడిరా. వరాహ. ౧౧. ౧౨.

దాడివెట్టు. అ. క్రి. (దాడి+వెట్టు.) దండువె డలు, దండెత్తు.

సీ. అమృతాక్షులవెంట నడవికి ఘోషయాత్రా విధి నెవమున దాడివెట్టి. భార. కర్ణ. ౩. ౩౫౬.

ఉ...నేను నా, నేనయు దాడివెట్టెద విశృంఖల తం బ్రతిపక్షువెంట...హరి. ఉ. ౩. ౯౯.

సీ. ఒకనాడు దనుజనాయకునేనతో దివ్యధా మంబునై కటు దాడివెట్టి. ఉ. హరి. ౧. ౧౦౮.

దాడ. సం. వి. అ. శ్రీ. గ. కోట, దంప్రి. ౨. ప్రార్థన, కోరిక. ౩. సమాహము, గుంపు.

దాడిక. సం. వి. ఆ. త్రి. గ. దాడ. ౨. శ్ర

శ్రువు, దాడి.

శ్రో. కేకేషు గృహలో హస్తా ఛేదయేదచిచార
యక్, పాదయో ద్దాధికాయాం చ గ్రీవా
యాం వృష జేషుచ. మను. ౮. ౨౮౩.

(‘దాధికాయాం=శ్రుణి’ తల్లుక భట్టవ్యాఖ్య.)

దాణ. వి. (సం. ధాన్యమ్. హిం. దానా.) గుట్టము
మొదలగువానికి పెట్టుటలవలు లోనగుటహా
రము.

చ...ఏ, తజీ గలలోననుక బడెడుదాణయె
టుంగను...హంస. ౫. ౪౧.

దాణము. వి. సుంకము, శుల్కము. (శ. ర.)

దాణుధోడ. వి. మల్లవిద్యావిశేషము, పదునాల్గు
విసరులలో నొకటి.

చ...అప్పీరుండు...దాణుధోడ ర్ఘాటునివిమో
దలయినపదునాలుగువిసరులను రంబులుం
జూచి...హంస. గ. ౨౦౬.

దాత. సం. విణ. (బు. త్రి. బు.) గ. దాన
శీలుడు, ఇచ్చువాడు. ౨. ఖండించువాడు,
త్రుంచువాడు. ౩. శుద్ధిచేయువాడు.

దాతము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) గ. భిన్నము, త్రుం
పబడినది. ౨. శుద్ధమైనది.

దాతవ్యము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) గ. ఇయ్య
దగినది. ౨. కోయదగినది. ౩. కోధింపదగి
నది.

దాతి. సం. వి. ఇ. త్రి. గ. ఛేదనము, ఖండిం
చుట. ౨. శుద్ధి.

దాతికట్ట=దాదుంగ. వి. (దాయి+కట్ట.) ఉద్భ
వము, చెక్కిడుచునానికి ఊతగా క్రింద నుంచు
కొనెడిబలలోనగునది. (శ. ర.)

దాతు. వి. (సం. ధాతుః.) గైరికాదిధాతుభు.
(చూ. దాతుబొట్టు.)

జ: దాతుబొట్టు.

దాతుబొట్టు. వి. (దాతు+బొట్టు.) గైరికాది
ధాతువిశేషముచే జేయబడినతలకము.

మత్తకోకిల. తమ్మపూసలపేరు నెట్టనిదాతుబొ
ట్టును జూడ నంగముపై దగుసాముగా...
చెంచరుదెంచినక్. ద్వ. ౮. ౯. (‘ధాతు
బొట్టు’ ముద్రి.)

దాత్యుడు. సం. వి. ఆ. పుం. దాత, ఇచ్చు
వాడు. (కొముది.)

దాత్యూహము. సం. వి. ఆ. పుం. గ. కూతురు,
గుండెగిపక్షి. ౨. చాతకము, వానకోయిల.
౩. నీరుకాకి. ౪. మేఘము, మబ్బు.

దాత్రము. సం. వి. ఆ. న.-ఖండించునది; కో
యనది-లవిత్రము, కొడవలి.

దాదాపు. వి. (దాపు+దాపు.) మిక్కిలిసమీ
పము. (శ. ర.)

దాది=దాదిలి. వి. (సం. ధా. త్రి. ప్రా. ధాత, ధ
త్రీ. క. దాది. త. తాది.) పెంచినతల్లి, ఉప
మాత.

గీ. పతి కళావతి యనుదాని బద్దనయన, దమ
సహోదరి గారాపుదాదికూతు, నంతికము
నకు రప్పించి యాదరించి, నర్తనాక్షిణి గా
వించి నగుచు బలికె. నైవ. ౮. ౫౪.

సీ. పలుదాదు లగుచు బెబ్బులుబిడ్డల నిచ్చు
విసువక పెంచు నాబనులపదుపు. యయా.
౨. ౪౯. దళా. ౪. ౧౩౮.

దాదిలి=దాది. వి. (సం. ధా. త్రి.) దాది, ఉప
మాత.

క. తాదృశపురహర్షములకు, దాదిలి యగును
దినకరసుధాకర తేజః, ప్రాదుర్భావనిదానమ,
హాదీధితి తెలియఁ దరమె యాసభకుహి
మల్. కట. ౩. ౧౪.

దాదుంగ=దాతికట్ట. వి. (దాయి+దుంగ.)

ఉద్ధవము, వద్రంగి కట్టలు చెక్కునపుడు క్రింద
కోతగా నుంచుకొనుదుక్కు. (శ. గ.)

దాధికము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) పెరుగు
లో వేయబడినది, పెరుగుతోఁ గలుపబడినది.
వి. అ. న. (పెరుగుతోఁ జేయబడిన) గుల్తాది
నాశక మగుడెవఁడభేదము. (విల్యముని.)

దాధికుడు. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) గ. పెరుగు
తో భుజించువాడు. ౨- పెరుగుతోఁ దిరు
గువాడు-పెరుగు గమ్మువాడు. (విల్యముని.)

దానకము. సం. వి. అ. న. గ. అల్పదానము.
౨. కుత్సితదానము.

దానపతి. సం. వి. ఇ. పుం. గ. బహుప్రదుడు,
మహాదాత. ౨. అక్రూరుడు. (కృష్ణునిచెలి
కాడు. వాచ.)

దానపత్రము. సం. వి. అ. న. దానము చేసినట్లు
త్రాసి యిచ్చినపట్టు.

దానము. సం. వి. అ. న. గ. త్యాగము, ఈవి,
ఇచ్చుట. (దశదానములు—గోదానము, భూ
దానము, తిలదానము, హిరణ్యదానము, ఆజ్య
దానము, వస్త్రదానము, ధాన్యదానము, గుడ
దానము, రౌప్యదానము, లవణదానము;—షోడ
శమహాదానములు—గోదానము, భూదానము,
తిలదానము, హిరణ్యదానము, రత్నదానము,
విద్యాదానము, కన్యాదానము, దాసీదానము,
కయ్యదానము, గృహదానము, అగ్రహారదాన
ము, రథదానము, గజదానము, అశ్వదానము,
ఘోషదానము, మహిషీదానము.) ౩. గజమద
ము. ౩. పాలనము, రక్షణము. ౪. భేదనము,
ఖండించుట. ౫. కుద్ది. ౬. రాజ్యాంగచతురు
పాయములలో నొకటి. (ఇది పంచవిధములు—
తనకుఁ గలధనము నంతయు నిచ్చుట, ఎక్కడ
నేని ధనము తీసికొన్నచో దానికి తాను అనుకూ

లుండై యుండుట, ఆపూర్వవస్తువుల నిచ్చుట, అ
న్యలధనముఁ బుచ్చుకొనఁ బ్రార్థింపజేయుట,
ఆప్సతీర్చుట.)

దానవారి. సం. వి. ఇ. పుం - రాక్షసులశత్రువు-
గ. దేవుడు, వేలుపు. ౨. విష్ణువు. న. మదో
దకము, గజమదజలము.

దానవీరము. సం. వి. అ. పుం. దానముచేయు
టలో నుత్సాహము చూపుట, వీరరసభేదము.

దానవీరుడు. సం. వి. అ. పుం. దానముచేయు
టలో మహాశూరుఁ డగునాయకుడు, దానవీర
రసప్రధాననాయకుడు. (శివీకర్ణదధీచ్ఛాదులు.)

దానవుడు. సం. వి. అ. పుం- దనుసంతతివాఁ
డు- తొలివేల్పు, రాక్షసుడు.

దానవురాలు. వి. వి. రాక్షసస్త్రీ, రక్కసి.
క. అవివేక ముడిగి దైత్యప్రవరునియంతిపురము
నకుఁ బద మనుచుకొ దానవురాండ్రు వ
లుకుపలుకులో, చెవిఁ దాకి చులుక్కు మ
నినఁ జిత్రం బొటలకొ. రాము. ౬. ౧౪౧.

దానవేయుడు. సం=దానవుడు.

దానశీలుడు. సం=దానశౌండుడు.

దానశూరుడు. సం. = దానశౌండుడు.

దానశౌండుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) బహు
ప్రదుడు, మిక్కిలి దాతయగువాడు.

దాని. సం. విణ. (కొ. నీ. కొ.) గ. ఈవికాడు,
దాత. ౨. మదము గలది. (గజము.)

దానిమ్మ=దాడినమ్మ. సాం. ని. స్థా. ౫౩.

దానీయము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) గ. ఇయ్యఁ
దగినది. (ధనాది.) ౨. దానపాత్రము, దాన
సంప్రదానము. వి. అ. న. దానము.

దానువు. సం. విణ. (ఉ.) గ. పరాక్రమవంతుడు,
మగటిమి గలవాడు. ౨. దాత, ఈవికాడు.

వి.ఉ.పుం. గ. సుఖము. ౨. వాయువు. ౩.యజమానుడు. ౪. నూర్యుడు. (కే. ని, వాచ.)

దాపనము. సం. వి. అ. న. ఇష్టించుట.

దాపరము=దాపురము. వి. (√దాయు) ప్రాప్తి. (శ. ర.)

జ: దాపరించు.

దాపరించు. అ. క్రి. (√దాపరము) ప్రాప్తించు. (శ. ర.)

(వ్యవ) వీడు మా కెక్కడ దాపరించి నాడు. (ఇది నిందాద్యోతకము.)

స. క్రి. ప్రాప్తింపజేయు, లభింపజేయు, చేకూరజేయు.

కళిక. తఱిని సద్గురువులు దాపరించినదయ, మెమె నాగపురంబు నెక్కరించినవిజయ. అప్ప. ౪. ౩౩౩.

దాపల=దాపల. వి.బొ.ఎడమవైపు. (చూ.దా.)

వ...వలపటఁగ్నపాశ్వతామలును దాపటఁగ్నతవర్తమద్రేశ్వరులును వెనుక బాష్టికసోమదత్తభూరిశ్రవసులును...భార. భీష్మ. గ. ౧౦౩.

చ. కటకట కాశికాపురి నొకానొకనిద్దురఁ గన్నుమోడ్చి యప్పటఁ గను విచ్చునట్లు కుడిభాగము గన్గొని పోద్య మందు దాపటిజెనఁ జూచి యచ్చెరువుపాటు వహించు మనస్సుతోజసం, పుటమున నాడులాఁగు మగపోడిమియుం గలజంతుసంతతుల్. కాశీ. ౩.౯౯.

గీ. కారణములేక దాపలికను ద్రవించు. భార. ౪౦. ౬. ౧౨౯.

ఉ. పచ్చలకంకణములను భాసిలుదాపలికేల భాసువా, కుచ్చెలకొంగు దాల్చి...ఉ. రా. ౪. ౧౯౨.

జి దాపరించు, మొ.

దాపలించు=దాపరించు. స. క్రి. (√దాపల) ఎడమవైపుగా నుంచు.

వ...బకవైరి దాపరించి తిరిగినం దెరిగినయీ రసంబున నుల్లసితుండై యాధూవల్లభుండు...భార. శల్య. ౨. ౨౬౭.

దాపించు. అ. క్రి. (√దాయు.) సమీపించు. (శ. ర.)

దాపితము. సం. విణ. (అ. అ. అ) ఇష్టింపఁబడినది. (ధనాది)

దాపితుఁడు. సం. విణ. (అ. అ. అ.) దండితుఁడు, దండువుగొనఁబడినవాడు.

దాపు=దాపు. స. క్రి. (√దాయు.) చేర్పు. క. తమవారిం బిలిచిన వై, శ్రమ చని వారందఱు బోలసుమేపరికల్లుమొగన్ దాపిన పెనుతా,యి మొగిం బడఁ దన్ని లోని కేగి కడంకక. అచ్చ. రా. యు. ౪౪౬.

ఉ. వచ్చినకృష్ణునికొ సుజనవత్సలుఁ గన్గొని ద్వారకాజనుల్, ముచ్చట లెల్ల దాపుకొని మొక్కుచు సొక్కుచు సంతసంబునక, మచ్చికలుం బ్రమోదములు మన్ననలుం గనిరి...వి. పు. ౬. ౨౭౨.

(వ్యవ.) నెండ్లితో అగ్ని దాపుమరు.

,, అగ్నిహోత్రమును చూచి కొంచెము దాపుము. (అతిపోకుండ సమిధలు చేర్పుము అని భావము.)

వి. గ. ఆధారము, అండ, శరణము.

ఉ...మామనోగతులు నిర్భరహర్షము నొందె నింక నెప్పట్టున నేము ధన్యులము ప్రాపుమ దాపుమ నీవు గల్గుటక. హరి. ఉ. గ. ౧౦౪౫.

ఉ. సాణునిలోచనాంచలము దాపుగఁ దీవ్రత రార్పులకొ నిజ, ప్రాణము గొన్న నాటిపగ యాత్మఁ దలంచెయ్య...నైమ. ౪. ౩౧.

మత్తకోకిల. ఆప దైనను రానిచుట్టము నాజ్ఞ
మీతినపుత్తుడుక, దాపు లేనిరణంబు నే
టికి దానవోత్తమ చూడఁగాక. మె. ౧.
౯౧. (భయము అని. శ. ర.)

౨. ఆవలంబము, ఊత.

గీ. ఏడుపాతాళములక్రిందియిటుకుఁగొంది, కరిగి
తోయాత్తయై యున్నధరణిఁ జూచి, మొ
గము దాపుగ నిచ్చి నిరుద్రశక్తిగరిమ గడ
లాత్తగా నెత్తె గరుణఁ బ్రభుడు. హరి.
పూ. ౪. ౧౬.

గీ. యమనియమవర్తనములతో నాసనాదు, ల
భ్యసింపఁగఁ దొడఁగె నత్యాదరమునఁ,
దాను మును విన్నభంగులు దాపుగాఁగ,
నచటిశక్తిని గురువు గా నాత్త నునిచి.
కళా. ౩. ౧౩౩.

౩. సమీపము, చేరువ.

సీ. దాకారిగండవెండారంబుదాపున బొమ్మలై
వైరిభూభుజులు వ్రేల. కాశీ. ౧. ౪౫.

దాపుకొను. స. క్రి. (దాపు + కొను.) ఆశ్ర
యించు, అండగొను.

వ. ఇట్లగుదెంచి ప్రాంతరత్నస్తంభంబు దాపు
గొని సభిజనంబులమరువున లజ్జావనతవదనా
రవింద యగుసుందరిం గడచి...కవిక. ౩.
౨౦౫.

దాపురమగు. అ. క్రి. (దాపురము + అగు)
ప్రాప్తమగు, దాపరించు.

గీ. కారణం బన్నిటికి నల్ల పారువమెక, దా య
దెక్కడ దాపురమాయె దనకు. సారంగ.
౨. ౧౪౫.

దాపురము = దాపురము. వి. (దాపురము) ప్రాప్తి.
(శ. ర.)

ద్వి. నీరఁ జి చెచ్చెగయింప నేర్చినతల్లియెచ్చట
నుండి నీ విట దాపురముగ, నచ్చితి చొచ్చి

తి వాస మీ ననుచు. ద్వి. హరిశ్చ. ఉ.
౧౨౦౧. పం. (దాపురముగ నచ్చితివి = దాప
రించితివి.)

దాప్యము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ఇష్టింపఁ
దగినది. (ధనాది.)

దాప్యఁడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) దండుగ
గొనఁదగినవాడు, దండ్యఁడు.

దామ. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. దామము.

దామని. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. ౧. పెక్కుపలుపు
లు గలనిడివిత్రాడు, దామెన. ౨. పలుపు.

దామము. సం. వి. న్. న. స్త్రీ. ౧. పాలుపితు
కునపుడు పసులకు కాలికిఁ గట్టెడుత్రాడు, బంద
ము. ౨. దామెనత్రాడు, పెక్కుపలుపులు గల
నిడివిత్రాడు. ౩. రజ్జువు, త్రాడు. ౪. మాల,
దండ, హారము. ౫. (పసులను గట్టెడు)తలుగు,
సందానము, పలుపు. ౬. (మెఱపులోనగువాని)
రేఖ, గీత. (విద్యుద్దామము, మొ.)

దామర. వి. ౧. ఉరిత్రాడు.

చ. ఎలమి మనోజలుబుఁ దెనయించినజక్కవ
దీమువెంటి పే, రెలుగునఁ బిల్చి చూడ్కిఁ
గదియించి యెదుర్కొని మేనుమేను ని,
శ్చలగుణసంగతిం బెనఁచి చక్రము దామర
తెంకి జేర్చఁ ద, త్కలకలశంకఁబోరె విహ
గంబులు వీడె గులాయకూటముల్. వసు.
౪. ౧౩౨.

౨. మండలాకార మగుకుష్మము. (శ. ర.)

దామాంచలము. సం. వి. అ. న. అశ్వాదుల
కాళ్ళకుఁ గట్టెడుత్రాడు.

దామాంజనము. సం. = దామాంచలము. (విల్వ
ముని.)

దామెన. వి. (సం. దామనీ) పెక్కుపలుపులు
గలపెద్దత్రాడు; త్రాడు.

క. తలుగులపాది యొకడెనఁ బెయ్యలదామెన
యొక్కవలన ననువై యుండెన్, మొల మోపి
పెక్కుచుట్లక, బలుత్రాటం జుట్టి గోపభా
శం బమరక. భార. విరా. ౧. ౨౭౫.

పీ...విశ్వమెల్ల, నతిలీలమై మహాద్భుతసమగ్ర
మ్మార్తి నుండును గోక నూలున్నభంగి,
దామెనఁ బశువులు దగిలి యుండెడుమాడ్కి
...భాగ. ౬. ౧౬౯.

గీ. దక్షునలుండ్ర మెడల నూత్రములు గట్టి,
యూపముల నూత్రములతోడ నుద్దిచేసి,
దామెనలు గూర్చి నడిపించెఁ దరతరంబ,
వీరభద్రుండు పశువుల వెల్పునట్లు. కాశీ.
౩. ౮౮.

దామెనత్రాడు=దామెన.

మ. చనుమా చూతము నీతెఱంగు గనుచు నుత్సా
హంబుతోఁ దల్లి దామెనత్రాటక బెనుతో
టితోన మును బల్లిక గట్టిక...చారి.ఉ.
౪. ౨౩౫.

నీచిక్కము ల్పాలలు మాసినచింపిబొంతలు దా
మెనత్రాళ్లు గోతములు వెండ్రు, కలమోపులు
ను...చెన్న. ౨. ౨౦౪. హంస. ౨. ౭౫.

దామెనపగము=దామెన.

పీ. దామెనపగముల్ తలత్రాళ్లు నురిత్రాళ్లు
చిక్కంబులును జల్లిచిక్కములును. శుక.
౨. ౫౪౫.

దామెనమోసు=దామెన.

పీ. దామెనమోసులు దగిలి యించుక మొగ్గి
గడలు పగ్గము లూతగా నిలుచుచు. చెన్న.
౨. ౨౯౨.

జ: దామెనకొయ్య, దామెనవేట.

దామెనకొయ్య.వి.(√దామెన.) దామెన కట్టు
సంభము.

గీ. తలుగు లూడ్చి పెయ్యల నెల్లె దల్లిచన్న,
గుడువ విడుచుఁ గొన్నిటి నలుగడలఁ దోలు,

నుజక దామెనకొయ్యలు పెటికి పాజి,వైచు
గావళ్ల నుట్టను వ్రచ్చి త్రెంచు. చారి. పూ.
౫. ౨౦౬.

దామెనవేట. వి. (√దామెన.) మృగయావిశే
షము, అచ్చటచ్చట దామెనలు గూర్చి చేయు
వేట.

పీ. దీమంబువేటలు దామెనవేటలు తెరవే
టలును నేర్పుతెరలికలును. ద్వా. ౮. ౨౨.

దామోదరము. సం. వి. అ. పుం. ౧. వర్ధమాన
(బర్హాక్ష) పురసమీపమున నుండెడియొకానొక
నదము. ౨. సాలగ్రామవిశేషము.

దామోదరుడు. సం.వి.అ.పుం. ౧. (దామ +
ఉత్ + అర-దమాదులచే ఉత్కృష్టమగుబుద్ధికి
విషయ మగువాడు) విష్ణువు. ౨. (దామ + ఉ
దరుడు=యశోదచేతఁ గట్టఁ బడినత్రాడు ఉద
రమునఁ-నడుమున-గలవాడు) కృష్ణుడు.

దామ్యత్. సం. శత్ర. ౧. అణచుచున్న.
౨. దండించుచున్న.

దాయ. వి. (√దాయ- సం. దాయదః. ప్రా.
దాయదో. క. దాయ.) జ్ఞాతి, సగోత్రుడు;
శత్రువు.

అ. అనఘ పితృపితామహప్రపితామహ, పూజన
ములు శిష్టపూర్వకముగఁ, జేయవలయు నియ
తి దాయ దొడ్డినజన్ని, దంబుతోడ భక్తిధా
మ మగుచు. భార. ఆను. ౩. ౧౯౯.

గీ. దాయ యనఁగ సగోత్రాభిధాన మొప్పు.
ఆం. భా. ౧. ౧౧౨.

గీ. జలరుహములకుఁ దచ్చయచ్చాయ దాయ,
యనఁగ నతఁ డొప్పె నవయావనాగమమున.
నైష. ౧. ౫౮.

అ. చక్కఁ జలము పెనఁగఁ జన దింక నినుడు
ప, శ్చిమధరాధరంబు సేరఁ బోయె, దీని
కొకయుపాయ మేను గల్పించెద, దానఁజేసి

కాని దాయ వడఁడు. భార. ద్రో. ౪. ౩౧౨.
ఉ. వాలినదాయవారి దొరవారి ననేకులఁ గూ
ర్చుకొన్నఁగా, కేల జయింప వచ్చు...కు.
సం. ౧౧. ౬౬౧.

దాయఁగట్టు. స. క్రి. (దాయక + కట్టు.) ౧. బం
దమువేయు. (శ. ర.) ౨. పశువుల నొండొంటి
తో లంకవేయు.

(వ్యవ) బంతిలో ఆయెద్దను దాయఁగట్టిన బాగు
గా నడచును.

దాయకాలము. సం. వి. అ. పుం. దాయవిభాగ
ము చేసికొనుకాలము.

దాయకుఁడు. సం. విణ. (అ. యికా. అ) ౧. ఇ
చ్చువాఁడు. ౨. ఇందించువాఁడు. ౩. శోధిం
చువాఁడు. వి. అ. పుం. దాయాదుఁడు, జ్ఞాతి.

దాయబంధువు. సం. వి. ఉ. పుం. దాయభాగ
ము పుచ్చుకొనుబంధువు- భ్రాత, తోడఁబుట్టిన
వాఁడు.

దాయభాగము. సం. వి. అ. పుం. ౧. దాయ
ములోనిభాగము. ౨. దాయవిభాగము, పిత్రాది
ధనమును పంచుకొనుట.

దాయము. వి. (క. దాయ. త. దాయం.) ౧.
(జూదము గవ్వలాట మొ. వానిలోని) పందెము.
సీ. కైయధికంబుగఁ గల్గెసారెలువైచి యెక్కుదా
యంబుల యెడలు గడపి. దశకు. ౫. ౬౪.
సీ. ఒకదాయ మాడిన నున్నదాయం బాడు మ
నక వాటులు రెండు గొని చెలంగి. ఉ. హరి.
౩. ౧౨౮.

ద్వి. పలన దచ్చాకమాటలు నీకు ననుచు, నల
ఘుండు దచ్చాక మని దాయ మాడు. పండి
తా. పురా. ౧౨౫ పా.

౨. విపత్తు, ఇడుపు, అపద.

ద్వి. వడి నుక్కుదాయము వచ్చుచో దైర్య,
ముడిగిన దైన్యంబు నొందిన నగరె. ద్వి. హ

రిశ్చ. ఉ. ౫౯౫. పం. (గొప్పయిడుము,
అని టీక.)

బ. క్రీ. దావిశేషము.

గీ. దాయముల నాడు వామనగాయ లాడు,
బాటలను బాడు... ఆనుశీల జగన్మోహనం
గి యగుచు. బ్రహ్మ. ౩. ౩౦.

సీ. దాయాలు సోగటాలు దాట్రాయి చదరంగ
మును జోటురాళ్లును మూతపాడుపు. హంస.
౩. ౧౪౬.

దాయము. సం. వి. అ. పుం. ౧. దానము, ఈవి.
శ్లో. అస్యామినా కృతో యస్తు దాయో విక్ర
య వివ వా. మను. ౮. ౧౯౯.

౨. వివాహకాలమందు కన్యకీచ్ఛుధనము, అరణ
ము. ౩. కన్యాదానకాలమున అల్లున కిచ్చుకట్టు
ము, అరణము. ౪. విభాగార్హ పిత్రాదిధనము, పం
చుకొనఁదగినతండ్రిలోనగువారిసొత్తు. ౫. లయ
ము, నాశము. ౬. ఇందనము, ఛేదించుట. ౭. సో
ల్లుతనభాషణము, ఉల్లికుట్టుమాట, ఎత్తిపాడు
పుమాట. ౮. ఈయఁదగినధనాదికము. ౯. సా
నము, తావు ౧౦. శుద్ధి, నైరల్యము. (వాచ.)

దాయాద. సం. వి. అ. క్రీ. ౧. దాయాధికా
రిణి, జ్ఞాతి. ౨. కూతురు.

దాయాది. సం. విణ. (న్. నీ. న్) దాయమును
అనుభవించువాఁడు. వి. న్. పుం. ౧. దాయా
దుఁడు, జ్ఞాతి. ౨. పుత్రుఁడు. ఈ. క్రీ.
౧. పుత్రిక. ౨. దాయాధికారిణి.

దాయాదుఁడు. సం. వి. అ. పుం. దాయమును
పుచ్చుకొనువాఁడు, దాయమును భుజించువా
డు- ౧. దాయాధికారి, జ్ఞాతి. ౨. పుత్రుఁడు.
శ్లో. నమ స్తస్మై యశోదాయా దాయాదా
యాస్తు తేజసే, యద్ధి రాధాముఖాంభోజం
భోజంభోజం వ్యవర్ధత.

దాయాద్యము. సం. వి. అ. న. భూతిత్వము, దాయాదత్వము.

దాయి¹. వి. బా. ($\sqrt{\text{దాయు}}$) సమీపము.

ఉ. ఆతరశాక్షి డెందమున నారట మొందుచు
నేమి నేయుదుక, రాతికి దోడు వోయి
నది రాగుతుడెందము మెత్త గాదు దా, దా
తికి వచ్చియుండ నికర దాలిమి చెల్లునె
మారు డంటిమా, ఘాతకుఁ డోర్వరాదు
సముఖులున నేటికి రాయబారముల్. సారం
గ. అ. ౮౬.

దాయి² = దాయి వి. గ. దాకలి, నిఘాతిక. (శ. ర.)

అ. ఉద్దనము, చెక్కిడిమ్రానిక్రింద ఊతగా
నుంచుకొనెనుడుక్క.

ద్వి. భామిని నప్పుడ పడఁగొట్టి రెండు, చేతులఁ
గట్టి దాచేతఁ దాఁ బట్టి, దాతిపై నడి బాడిత
యు నెత్తి పూచి. పండితా. పురా.
౯౬ పా.

నీ...దాయి యనంగ నుద ననామ మా...అం.
భా. అ. 300. (ఉత్పతనాఖ్యాయా. అప
ముద్రి.) ప్రబంధ. ౪౪.

దాయి సం. విణ. (న్. నీ. న్) ఇచ్చువాడ, దాత.
(ఇది సమాసాంతమునందే యుండును. క్లేశదాయి=క్లేశము ఇచ్చునది, క్లేశము కలిగించు
నది.)

దాయింఁచు = దాయింఁచు. ($\sqrt{\text{దాయు}}$.)

దాయు = దాయు. అ. క్రి. గ. అంటు, లగ్నమగు.
క. భూపాల మెఱుంగుఁబోడలు, మాపులకుం
దాయు నీడుసాబ గట్టగుటక, మాపిన్నది
యినువంతల, మాపుల నరగంట వెఱచుచు
న్నినుఁ జూచుక. నైష. ౮. ౬౦.

అ. కలుగు, పుట్టు.

ద్వి. తగవును ధర్మము తలపోసి మాని, పగ

దాయ సబోయవై నల్గు వోడమి. రం.

రా. బాల. ౬ పా. ౧3 పం.

స. క్రి. అ. క్రి. చేరు, సమీపించు.

గీ...తా నడుగుడుగునకును, దడఁబడి పడుచుఁ
బార్వతి దాయవచ్చి, యారెలుంగున దీవిం
చి యిట్టు లనియె. వరాహ. ౬. ౧౩.

ఉ. తక్కులయాలవాలములు దాయుదురే తరు
ణీజనంబులక. విక్ర. 3. ౨౯.

నీ. వచనామృతాఘ్రప్రవాహభిషిక్తుఁ గాఁ జే
యుచుఁ బరమేష్ఠి దాయఁ బిలిచె. తు. సం.
2. FFO.

జ: దాకలి, దాకలు, దాకొను, దాకొలుపు,
దాగలి, దాతికట్ట, దాదాపు, దాదుంగ, దాపర
ము, దాపరించు, దాపించు, దాపు, దాపుకొ
ను, దాపురమగు, దాపురము, దాయ, దాయి,
దాయింను.

దార¹. వి. (సం. ధారా. క. దారె.) గ. (నీరు మొ
దలగువాని) ధార, నీటిజాలు.

క. ఓరమణి నీరుపిక్కలు, దారల నగు మోవి
పంచదారల నగు స్వర్ణారల నగుఁ జెలు
వమృతపు, దారల నగు నుడి నఱాళి దారల
నవ్వుక. ప్రబంధ. ౬3౭.

రగడ. తమిళపువ్వులమీఁదిజలములదార దారక
యుండఁ జల్లుము. పారి. ౪. ౧౬. (శ. ర. పా.
“మీఁద జలములు తార, తారక యుండ.”
ముద్రి. పా.)

అ. (ధారాపూర్వకము గనీయఁబడిన) దానము,
ద్వి...విప్రులకవనివల్లభులు, దగినదానము వీరొ
ధన మీయఁగోనరొ, పగఁగొని యీరీతిఁ బట్టి
య జ్జడిమి, దారలెక్కలకునై తరువులు
వెట్టి, దారల నమ్మించి ధనములు గొనెడి,
కఠినచిత్తులు లేరు...ద్వి. హరిశ్చ. ఉ.
౪౨౯ పం.

3. (కవిత్యాదుల) ధార, అవిచ్చిన్నగతి.

మత్తకోకిల. దార తప్పక చెప్ప నేర్తు పుదారవా
కృతురత్వ హాహార నాగ్ర బ్రబంధ మొ
కృటియొక్క నాటనె... సమీర. గ. గ. ౧౫.

౪. క్రమము, విధము.

గీ. తప్ప నాడక తొల్లింటిదార చెడక. ఉ. హరి.
3. ౧౨౪. (శ. ర. పా.)

జ: దారవోయు.

దార². వి. కాహరి, బాకా.

క. ఓరమణి నీదుపిక్కలు, దారల నగు మోవి
పంచదారల నగు... ప్రబంధ. ౬౩౭.

ద్వి. చేరి డమామిలు పిల్లగ్రోవులును, దారలు
గిడిగిళ్లు తమ్మటధ్వనులు. (పల్నాటివీరచరి
త్ర. త్ర.)

గీ. పాశేమున నక్కడక్కడ బదిలమునకు,
మ్రోయఁ జేసినతముకుల మొదలిపోటు, దార
మ్రోతలపటపాపుధణధణలకు, దొంతి గా
నిండ్ల నిటు లున్నయంతలోన. కువల. ౨.
౧౧౫.

దార. సం. వి. ఆ. శ్రీ. - భర్తను సోదరులనుండి
విడఁచియునది- భార్య, పెండ్లాము. ("క్రోధా
హారా తథా దారా త్రయ ఏతే యథాక్రమం,
క్రోడే హారేచ దారేషు శబ్దాః ప్రోక్తా మనీషి
భిః ఇతి వ్యాడిశుభాంగౌ". అని సుధ.)

చ... తొలుసంజగ్నిబో, యెత తటి వేని విం
టఁ గదియించినవేగురుఁజుక్కయుంట ను,
దతగతిఁ దద్విజాధిపతిదారఁ దమింగెడపక్ష
...చ. న. ౪. 30.

చ... సద్గుణై, కనిధి నిజాగ్రదార హితకార్యధ
రా తత్త సుండఁ జూచి... రాఘవ గ. ౪౩.

కా. ఆరూఢా ప్రతిమాసవిక్రమకళాహంకారతే
జోనిధిన్, శ్రీరామున్ సుగుణాభిరాముఁ
దెగడన్ జేకొన్నని న్నాజలహారన్, దొం
గిలి తంచు నిమగ్నగతిన్ దండించి ఖండింప
ము, న్ని రెటైనను దాటి చచ్చు నలుకన్ నే

డెల్లి శాంతింపుమా. మొ. రా. సుం. ౬2.

దారకము. సం. వి. ఆ. పుం. ఊరఁబండి.

దారక ర్థము. సం. వి. క్. న. వివాహము, పెండ్లి.

దారకుఁడు. సం. విణ. (అ. రికా. అ) చీల్చువాడు.
వి. ఆ. పుం. గ. పుత్రుఁడు. ౨. బాలకుఁడు.

దారక్రియ. సం. వి. ఆ. శ్రీ. పెండ్లి.

శ్లో. దారక్రియాయోగ్యదశం చ పుత్రం, ప్ర
స్థాపయామాస సన్దేహమేనం... సం. రఘు.
౫. ౪౦.

దారగ్రహణము. సం. వి. ఆ. న. పెండ్లి.

దారణ. వి. (త. తారణై. క. దారణై. మహా.
ధారణ.) గ. క్రయము, కొనుట.

గీ. కొనుట దర దారణ యనంగ మనసు గ్ర
యము. ఆం. భా. ౨. ౨౬౭.

౨. (ధాన్యాదుల) వెల.

గీ. తే నెతల వడఁ బండె ధా శ్రీతలంబు, పొద
లి దారణ పోకకుఁ బుట్టె డయ్యె, నన్నివం
కల దుర్బిళ్లు మడఁగిపోయె, ... రామ రాజ్య
మునను. శై. భా. ౬. ౯.

క. ప్రా లేదమానికలకుం, దైలము మానెడు
పురముదారణ గలుగక, బ్రాలసరి తైలమడి
గిన, జాలియ యగుఁ గాని నీకుఁ జము కేల
బ్బుక. కేయూర. ౨. ౧౦.

జ: దారణకొమ్ము.

దారణకొమ్ము. వి. (దారణ + కొమ్ము.) ధాన్యా
దులవెలను దెలియఁజేయు (చంద్రుని) శృంగము.
నీ. వర్షగర్భము నడకక పోయె విదియలఁ గుము
దాపుదారణకొమ్ము దటిగె. కాళి. 3. ౧౪౯.
(చి. ని. పా. ధారణకొమ్ము. ముద్రి. పా.)

దారణము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) చీల్చునది.
(అ. ఈ. అ.) చీల్చుసాధన మైనది. వి. అ. న.
గ. చీల్చుట. ౨. - జలకాలుష్యమును విలుచు

నది- కలకము, చిల్లగింజ. 3. ప్రజాదులను
బద్ధులచేసెడిబౌద్ధవిశేషము. (వాచ)

దారదము. సం. వి. అ. పుం. పాదరసము.

౧. పుం. న. విష భేదము. ౨. సింధు దేశము. 3.
హింగుళము, ఇంగిలీకము.

దారపరిగ్రహము. సం. వి. అ. పుం. దాహోపసం
గ్రహము, భార్యను గ్రహించుట.

దారబందము. వి. (దారము³ సం. ద్వారబం
ధః. క. దారబందపు.) ద్వారబంధము.

వ...బిరగం ద్రోచినదారబందములును...ఉ.
హరి. ౧. ౫3.

నీ...దారబంద, మన ద్వారబంధ మొప్పును...
ఆం. భా. ౨. ౨౧.

దారము¹. వి. (క. దార.) ౧. నూలిత్రాడు
నూత్రము.

నీ...కనరు నూత్రము త్రాడు దార మనఁగ.
ఆం. భా. ౨. ౨౯౫.

౨. త్రాడు, చేత్రాడు.

ద్వి. పదపడి యీక్రియఁ బగ లెల్ల నడచి, వెద
కుచు మాపట వేలముల్ చేరి, చనఁ జన ముం
దట వెనుకకు నోడి, జను లెల్ల దార మొసం
గరాయనుచు. పండితా. పర్వ. 3౪౪ పా.

ద్వి. తా మఱియొకడు లేడా మల్లినాథ, దార
మొసంగరా ధర్మాత్మలార. పండితా. పర్వ.
3౪౫ పా.

దారము²=దమ్ము¹. వి. కాకణీచతుష్టయము,
నాలుగుకాసులపరిమితి గలనాణెము.

నీ. కా సనఁగాను గాకణి పేరు విలసిల్లు...దమ్ము
మనంగను దార మనంగను దచ్చతుష్టయ
సంజ్ఞ దనరుచుండు. ఆం. భా. ౨. ౨౭౪.

దారము³. (సం. ద్వారమ్. ప్రా. దారం.) ద్వా
రము. (చూ. దారబందము.)

జి దారబందము.

దారములు. సం. వి. అ. పుం. బ. భార్య.

(చూ. అహోబలపండితీయము.)

క. పరదారములందును సఖి, గురువృద్ధవృషాల
బాలకులబాంధవభూ, సురవైద్యభృత్యబుధ
నా, గరకులసతు లాయువునకుఁ గడుఁ జేట
నఘా. భార. ఆను. ౪. ౯3. (పరదారల
యందును అని పాఠాంతరము.)

దారవో(పో)యు. స. క్రి. (దార¹ + పోయు.)

౧. దానముచేయు.

క...విప్రులకుఁ, భేనువులం బదివేలను, మానస
మున దారవోసె మఱియిచ్చుటకుఁ. భాగ.

౧౦. పూ. ౧౧3.

గీ. అంచితాకృతి సాక్షాత్కరించినట్టి, రమకుఁ
బ్రతివచ్చుసురమనోరమ మనోరమ యను
దాని ననుంగుజామాతఁ గైట, భారి సరిగాఁగ
నర్పించి దారవోసె. మనుచ. ౫. ౭౮.

క. అని కృతనిశ్చయుఁడై యద్దనుజమణికి దార
వోసెఁ దనపుత్రి మయుం, డనలునిసన్నిధి
నతుఁడుకొ, దనరుచుఁ బాణిగ్రహణము దగ
నొనరించెకొ. ఉ. రా. ౨. ౨౮౧.

౨. అర్పించు.

గీ. శాంతి పుంభావ మొందినసౌమ్యమున, బంతి
నడిమికి నేతెంచి భవనభర్త, తపసులకు భక్తి
నన్నుంబు దారవోసె. కాశీ. ౭. ౧౮౬.

ఆ. ఈశ్వరుని దలంచి యేమపాఘ్నగఁ జేసి, తన
దుమ్మరి నెల్ల దారపోసి, నిత్యకర్తములను
నిలుచురా నెఱయొగి...వేమ. ౧. ౪౦3.

దారి¹. వి. (సం. ద్వారమ్; ద్వారో. ప్రా. దారం.

క. దారి.) ౧. మార్గము, త్రోవ.

ఆ...మార్గంబు, తెరువు త్రోవ దారి తెన్ను
సరవి, చనువ నడవ చొప్పు జాడ దొంక
యనంగఁ, బొలిచియుండు...ఆం. భా. ౨. ౮.

చ. గజపతి వచ్చె నంచు నొకగంధగజంబుగు

తించి యొక్క డక్స్ జపడి పల్కినకె నె
అచి కాననభూమికి వీటికి బాటి దా,రి జడత
నిద్రలోఁ గలవరింప...నైవ. ౫. ౧౩౩.

౨. విధము, రీతి, పదతి.

నీ. ఎటువలె వ్యయ మొనర్చుటకును మర్యాద
యేవారి శత్రులయే పణంప. కృష్ణ. ౨. ౪౮.

నీ. తాళంబు తప్పక తనువుఁ గదల్పక బాగు
మీఱఁ బదంబుఁ బాడుదారి. కువల. ౪.
౧౧౧.

నీ. తలిరాకుగుమురులు దులకించువైఖరిఁ గెంపు
రాజగిసాంపు గెరులుదారి. గీ. ...కాననయ్య,
సరగ సంధ్యారణప్రభ జనుల కెల్ల. ఇందు.
౪. ౩౧.

౩. సానము, చోటు.

వ...ఒక్కయెడ బాతివిరోధం బైన వెలవెలం
బాటుచు నొక్కచాయ రాశిమిత్రత్వంబు
చాలకుండిన బెండుపడుచు నొక్కదారి గణ
వైపరీత్యం బయిన సత్యతం బనుతాపించు
చు...శుక. ౨. ౧౬౦.

నీ. ఏదారి వీక్షింప మృగనాభి కాసంకుమదపం
కనవకుంకుమప్రజంబు, ఏవంక దర్శింప హే
రాళిబహువిచిత్రాంశుకస్వరపటాంబరములు.
ఇందు. ౪. ౨.

౪. పార్శ్వము, ప్రక్క, వైపు.

చ. చరణములందుఁ బావ లొకజవ్వని పూను
పఁ బామరంబు లిద్దఱు మరుచిక్కటారు
లిరుదారులయం దిడ నొక్కపాటలా,ధర
కయిదండ యీయఁగ మదావళిమంధరుడై
మరుత్సభా,గురు వగుకొల్వకూటమునకుం
జనుదెంచి తదంతరంబునక. చం. రా. ౨.
౫౫.

౫. నూత్రధారుఁడు.

నీ...దారి నాఁ దగు నూత్రధారకుండు. ఆం.
భా. ౨. ౨౮౭.

దారికిఁదెచ్చు=అలకలుచు, అలవాటుచేయు.

నీ. దారికిఁదెచ్చుకొ మ్మరూఢిఁ బాలోమి సైరం

ధ్రి కాసదాచారమునకు. కువల. ౪. ౬౮.

దారికివచ్చు=వశమగు, లాంగు.

నీ. రాచిల్కరాయబారమున దారికిరాక సడ్డిం

పఁ గోరమీసములు దువ్వి. కువల. ౪. ౫౧.

దారిలోఁబడు=మంచి త్రోవకు వచ్చు.

(వ్యవ.) మునుపటికంటె ఇపుడు మావాడు కొం

చెము దారిలోఁబడుచున్నాడు.

జ: దారికట్టు.

దారి². విణ. (సం. ధారి.) ధరించువాడు.

(ఇది కర్తవ్యచక్రముపపదముగా నుండగనే ప్ర
యోగములందు కానవచ్చుచున్నది. మఱియును,
సముదాయమునరూఢిశక్తి గలస్థలమున, వి.గా నుం
డును. ఉదా:-జడదారి. యోగశక్తి గలస్థలమున,
విణ. గా నుండును. ఉదా:-మాయదారి.)

దారి. సం. విణ. (ఇ. ఈ. ఇ.) చీల్చువాడు, బ్ర
ద్దలకొట్టువాడు. వి. ఈ. శ్రీ. యుద్ధరంగగణే
దము, పాదములు పగులుట. (వాచ.)

దారిండు. సం. స. క్రి. ధేదిండు, చీల్చు.

మ. తనదంభోళి హనుస్థలిం బెరసియున్ దా
రింపలే కుండుటక, హనుమంతుం డనుపేర
మీఱు నని జంభారాతి వజ్రాయుధంబున
నిర్భీతుఁడుగా వరం బొసంగె ... సమీర.
౩. ౧౮౪.

దారిక. సం. వి. ఆ. శ్రీ. గ. కూతురు. ౨. కుల
ట, అంకుటాలు. ౩. ఆడుపిల్ల.

దారికట్టు. వి. (దారి¹+కట్టు.) మార్గమును నిరో
ధించుమూలిక.

క. ఇది దారికట్టు మొనకట్టిది కాంతావశ్యకర
ణ మిది నీమది కింపాదవించు నోనశేత్యర,
పదిలం బని తెల్పి కొన్ని బదనిక లొసంగె.
శుక. ౧. ౧౪.

పి. చనువుతో దారికట్టును మొనకట్టును దెలు
 పువారలమనవులు ఫలింఁచె. కువల. ౧. ౧౬.
 దారితము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) చీల్చుఁబడినది.
 దారిద్ర్యము. సం. వి. ఆ. న. బీదతనము.
 దారుక. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. కజ్జబొమ్మ.
 దారుకదళి. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. వనకదళిశి. (కల్ప)
 దారుక(గ)పాలు. వి. మల్లవిద్యావిశేషము, పదు
 నాలుగువరులలో నొకటి.
 వ...ఉద్దడ నాట్య దారుధాణు దారుకపాలు
 ధాణుధారు ఝాటు... మల్లుపు. 3. ౬౯.
 వ...ఝాటుధాణు కపాలు దారుగపాలు ధా
 ణుధారు కధాకు ధాణుదారు ఝాటుమొద
 లగుపదునాలుగువిసరులు... ప్రబంధ. 2౮.
 దారుకము. సం. వి. అ. పుం. దేవదారుపుశి.
 దారుకర్తము సం. వి. న్. న. మ్రానిపని, కజ్జపని.
 దారుకీటము. సం. వి. అ. పుం. ఘుణము, కజ్జను
 దొలుచువురుగు.
 దారుకుండు. సం. వి. అ. పుం. శ్రీకృష్ణునిసారథి.
 దారుగర్భ. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. ౧. కావ్యకదళి,
 అడవిలగఁటిశి. ౨. సాలభంజిక, కజ్జబొమ్మ.
 దారుజము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) కజ్జనుండి
 పుట్టినది. వి. అ. పుం. మర్దళము, మద్దెల.
 దారుణము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧. పరు
 షము, పరుసనిది. (మాట, మొ.) ౨. కూరము,
 నిర్దయము, కనికరము లేనిది. 3. ఘోరము, భీష
 ణము. ౪. ఉగ్రము, దుస్సహము. (దుఃఖాది)
 ౫. తీక్షణము, వాడియైనది. (కత్తి, మొ.) వి. అ.
 పుం. ౧. భయానకరసము. ౨. చిత్రమాలముశి.
 ౩. మూలార్ధాక్షిపాక్షేపానకులములలో నే
 డేని యొకటి.
 దారుధాణు. వి. మల్లవిద్యావిశేషము, పదునాలుగు

విసరులలో నొకటి.
 వ...ఉద్దడ నాట్య దారుధాణు దారుకపాలు
 ... మల్లుపు. 3. ౬౯.
 వ...దారుధాణు... దారుగపాలు ధాణుధారు
 ఝాటు మొదలగుపదునాలుగువిసరులు...
 ప్రబంధ. 2౮.
 దారున. క్రి. విణ. ద్రు. ౧. ఝటిత్యర్థము,
 శీఘ్రముగా.
 వ... అంత నిక్కడ నాశ్రమపదంబున శకుం
 తలయుం దారున వచ్చినవిప్రునివలన రాజు
 తనజన్మప్రకారం బడిగినవిధంబును... పర్వతా
 లాభిముఖం దైగమనించుటయు ... చెప్పి
 నట్...పి. శకుం. ౨. ౧౮౯.
 చ...పా, యనిపెనుచింతతోఁ గలఁగ నాంతర
 మే నటు వాసి యావినూ, తనమణిమండపో
 త్రముము దారునఁ జేరి వసించి యున్నెడఁ.
 చంద్రి. ౨. ౧3౬.
 క...కొండతు, దల మిన్నే జనఁగఁ బాజు దారు
 న డిగియె. అచ్చ. భా. 3. 32.
 ౨. ఆక నికముగ, హతాత్తుగా.
 పి. తారస్థించినచోట దారునఁ జొరఁబాటి
 యొకటి రెంటిని దొబ్బు లురల నడుచు.
 మనుచ. ౪. ౪౨.
 వ... నాడు ఋతుధ్వజవసుంధరాపురందరు
 దారునం జూచుటంజేసి దోలాయమానమాన
 సన్నె...కువల. ౪. ౪3.
 గి. ఘనఘటానీలవేణియుఁ గలతరంగి, చీరమణి
 నిత్యనిర్మలాకారకాంతి, ధార దారున నెదిరి
 నంత నె నగేంద్రు, గాఢతరదైర్య మువ్వెత్తు
 గా నూరించె. వసు. ౨. ౧౧౦.
 దారునిశ. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. మ్రానిపనుపుశి.
 దారుపీత. సం. దారునిశ.
 దారుపుత్రి. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. కజ్జబొమ్మ.

దారుయంత్రము. సం. వి. ఆ. న. గ. కీలు
బాష్ట. ౨. మ్రానియంత్రము.

దారువధువు. సం. వి. ఉ. శ్రీ. గ. కాష్టపుత్తలిక,
కష్టబాష్ట. ౨. కష్టతో చేయబడిన శ్రీప్రతిమ.

దారువు. సం. వి. (ఉ) గ. ఖండనశీలము, చీ
ల్చినది. ౨. దాత, ఇచ్చువాడు. వి. ఉ. పుం.
శిల్పి. పుం. న. కాష్టము, కష్ట, కొయ్య. న.
గ. దేవదారుపుకీ. ౨. ఇత్తడి. (కే. ని. మే. ని.)

దారుసారము. సం. వి. ఆ. పుం-కష్టలలో శ్రే
ష్ఠ మైనది- చందనము, మంచిగంధపుచెట్టు.

దారుసిత. సం. వి. ఆ. శ్రీ. గుడత్వక్కు, లవం
గపువట్ట, దాల్చిని.

దారుహరిద్ర. సం. వి. ఆ. శ్రీ. మ్రానిపసుపుకీ.

దారుహస్తకము. సం. వి. ఆ. పుం. చేతివలె నుండు
కష్టతెడ్డు.

దార్భము. సం. వి. ఆ. న. దృఢత్వము.

దార్దురము. సం. వి. (అ. ఈ. అ.) దర్దురసం
బంధమైనది. వి. ఆ. న. గ. దక్షిణావర్తకం
ఖము. ౨. నీరు. ౩. లక్క. (కల్ప.)

దార్భము. సం. వి. (అ. ఈ. అ) దర్భసంబంధ
మైనది.

దార్భము. సం. వి. (అ. ఆ. అ) దర్భయందు
బుట్టినది.

దార్వండము. సం. వి. ఆ. పుం-కష్టవలె గట్టిగా
నుండు గ్రుడ్డు కలది- నెమలి.

దార్వటము. సం. వి. ఆ. న. మంత్రగృహము,
రహస్యగృహము.

దార్వాఘాటము. సం. వి. ఆ. పుం. వడ్డంగిపిట్ట,
మ్రానిపోటుపులుగు.

దార్వి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. గ. మ్రానిపసుపుకీ.
౨. బెండకీ. ౩. దేవదారుపుకీ. ౪. పసుపుకీ.

(వి. ని.)

దార్విక. సం. వి. ఆ. శ్రీ. గ. గోజిహ్వ, బెండకీ.

౨. మ్రానిపసుపుకీ. ౩. మ్రానిపసుపున వండినయం
జనవిశేషము.

దార్విపత్రిక. సం. వి. ఆ. శ్రీ. గోజిహ్వ, బెండకీ.

దార్వనికుడు. సం. వి. ఆ. పుం. దర్వనములు
తెలిసినవాడు, వడ్డర్వనములు తెలిసినవాడు.

దార్వము. సం. వి. (అ. ఈ. అ) గ. శేత్రభ
వము, కంటిలో పుట్టినది. ౨. దృక్సంబంధమై
నది. ౩. దర్వ (=అమావాస్య) సంబంధమైనది.

దార్వదము. సం. వి. (అ. ఈ. అ) గ. దృవ
త్తునకు (=తాతికి) సంబంధించినది. ౨. తాతిమీద
పొడిచేయబడినది. (సత్తువు, మొ.) ౩. సన్నె
కంటిమీద నూజబడినది.

దార్వాంతము. సం. వి. (అ. ఈ. అ.) ఉపమే
లు
యము, దృష్టాంతముతో వివరింపబడినది.

దార్వాంతికము. సం. దార్వాంతము.

దాల. సం. వి. ఆ. శ్రీ. మహాకాలము, ముసిడికీ.

దాలసము. సం. వి. ఆ. పుం. ఒకానొకదంతో
గము.

దాలము. సం. వి. ఆ. న. చెట్టుతోట్టలో నుండు
తేనె. పుం. కోద్రవధాన్యము.

దాలవము. సం. వి. ఆ. పుం. స్థావరవిషభేదము.

దాలి. వి. (క. దాళి) అగ్నికుండము, నిప్పులగుంట.

నీ...పిటకయంత్రాభిధ వెలయు దాలి. గీ. యనఁ
గఁ దంపి యనంగ...ఆం. భా. ౨. ౨౪గ.

గీ...దాలిఁ గాఁగిననీ రాడి నీలికమ్మి, మడుఁగుఁ
బైఁగవుగొని కాళ్లు ముడిచిపట్టి, మంచమునఁ
గూలి నిదురించు మగని లేపి. వేం. పంచ.
౪. ౪౫౫.

వ...ఉపరి ప్రదేశంబులఁ గారెనుపఁపెంటపట్ల నీ
రాటునేఱుఁబిడుకలదాల్లిడి...మనుచ.ర.
౬౦.

జ: దాలిగుంట, దాలితోఁక.

దాలి. సం. వి. ఇ. ఈ. శ్రీ. గ. దేవదాలీలత.

౧. శమీధాన్యము, పొట్టుతో కూడినధాన్యము.
(మినుములు, పెసలు, మొ.)

దాలిగుంట(త). వి. (దాలి + గుంట)దాలివేయు
ట కుపయోగించుగుంట.

(వ్యవ) వాడు దాలిగుంటలోనికుక్క.

గీ...రుబ్బు, తోలు పిడుకలకుచ్చెల దాలిగుంత,
తనర నిరతంబు వెలయు నాతనిగృహంబు.
కుక. ౨. ౪౦౮.

దాలితోఁక. వి. ($\sqrt{\text{దాలి}}$) నీళ్లు మొదలగునవి
కాచుటకు ఆదోఁక గా నమర్చినపిడుకలప్రోగు.
చ. పెనిమిటి చేనిపాటు పడి పేర్చు శ్రమంబున
నింటి కేగుచెం, చినతటి దాలితోఁకపయిఁ
జేర్చినకాఁగులనీరు మజ్జనంబున కమరించి
...కుక. ౨. 33౫.

దాలిమము. సం=దాడిమము.

దాల్చిని. వి. (హిం. చాల్-చీనీ.) సుగంధద్రవ్య
విశేషము, లవంగపువట్ట. (శ. ర.)

దాళా. వి. గ. తక్కెడలోని హెచ్చు తగ్గు. (పడి
యొక్క హెచ్చు తగ్గువ. శ.ర.) ౨. (నెయ్యి
నూనె మొదలగునవి తీయఁపాత్రములను గాని
అవి యుంచుయన్న పాత్రములను గాని) సరియెత్తు
రాలను దడతట్ట నుంచి తూచుట. (శ. ర.)

దాళి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. గ. దేవదాలీలత. (క
ల్ప.) ౨. పెసలు లోనగువానిపప్పు. (శ. ర.)
కో. మద్దదాళి గదవ్యాళి కవీంద్ర వితుపా
కథమ్. (శోజచరిత్రము.)

దాళిమి. సం = దాడిమి.

దాళిమ్మ = దాడిమ. (శ. ర.)

దాళికుండు = తాళికుండు. విణ. కార్యకర్త. (శ.ర.)

దాళు. వి. వర్ణలేఖము.

ద్వి. రస మెక్కి యీనెలు రయమునఁ బలిసె,
బసుపుఁదా తేక్కి యేర్పడఁ బల్చులగుచు.

ద్వి. భాగ. ౧౦ స్కం. (శ. ర.)

దాళువా(ళాస్). వి. గ. సస్యవిశేషము. (శరద్భ
తువు మొదలు నీటియాధారమున పండుపల్లవు
పంట. శ. ర.)

(వ్యవ) దాళువా ఊడ్చి నారు. దాళువా కోసి
నారు.

౨. శాల్యంకురము.

నీ. ఒసపరి మొసలివాయెంట్లు దాళా చెక్కు
నిద్దంపుఁజెక్కుల నీడఁ జూప.దశా. ౮. ౧3.

బ. ధాన్యవిశేషము.

నీ. రామబాణాల రెక్కాములు వెన్నముద్దలు
జిల బుడుతలు దాళువాలు. హంస. ౪.
౧౨౮.

వ...కస్తూరినిగరాలు ముత్తెసరు లేనుఁగుకొమ్మ
లు గంగాజలములు కేసరులు చంద్రవంకలు
వెన్నముద్దలు దాళువాలు నారళ్లు...ప్రబం
ధ. ౧౧౨.

దాళువాళించు. ఆ. క్రి. ఒప్పు, ప్రకాశించు.

వ...దాళువాళించునన్న నున్నుంచేత లేతవె
న్నెలలు నెమ్మించుకొమ్మించులుం గలమేడ
లును...పి. శకుం. ౧. ౮౬.

దావ. వి. తగవు. (శ.ర.)

ద్వి...నీసకలరాజ్యంబు, గోడు గుడవఁ బుచ్చు
కొని యొకజిట్ట, త్రాడుగా మరువనిచావలఁ బె
నఁచి. ద్వి. హరిశ్చ. పూ. ౮౮ పా. ౧౮౭౬
పం.

దావంతము. వి. (త. దావఁదం) దుఃఖము.

ద్వి. దైవమా యీమాణు తప్పింపు మనుచు,
దావంతమున మదిఁ దలపోయు చుండె.ద్వి.

శ. సా. ౧. ౩౪పా. ౪ పం.

దావము. సం. వి. అ. పుం- పీడించునది- ౧. ద
వము, కార్పిచ్చు. ౨. అడవి. ౩. ఉపతాపము,
రోగము. ౪. బాధ, నొవ్వు.

దావరడంగి=దావరడంగి. వి. దేవతాశముశ్శి.(చి.
ని, శ. ర.)

దావరము=దావా. వి. చార్యము.

పీ. దావర మనఁగను దావా యనఁగను మ్రుచ్చి
మి యనఁగను మ్రుచ్చిలి యన. గీ...చా
ర్యంబు చెల్లు...ఆం. భా. ౨. ౨౯౩.

దావరి=దావరీడు. విణ. (త. దావరి=యధ్యము.
విన్లో) వీరుడు.

క. దేవరఁ గొలిచెద ననవుడు, నీవిధమున జీత
మడుగఁ డెవ్వఁడును గడుక, దావరి కాఁ
బోలును పీఁ, డీపీరుడు మలయు ననుచు
హృదయం బలరక. పోడ. ౫ ఆ. (శ.ర.)

దావరీడు=దావరి. విణ. (దావరి + ఈడు-స్వా
రమున) దావరి, వీరుడు.

ఇంద్రవజ్రము. కుజంగటం గ్రచ్చెడుకుచ్చితం
పుక, మెజంగుకోకల్ గొని మీలు చాకిక,
వెజంగు వీ డొందఁగ నేటులొనక, దరిం బ
డం గొట్టిన దావరీడా. అచ్చ. భా. ౪. ౭౪
పా.

దావలచేయి. వి. ఔ. (దా + వలను + చేయి=
దాపటివలనియందున్న చేయి) ఎడమచేయి, వామ
హస్తము.

ఉ. ద్రోవది బంధురం బయినకొమ్ముడి గ్రమ్మన వి
డ్చి వెండుకల్, దావలచేతఁ బూని...భా
ర. ఉద్యో. ౩. ౧౧౪.

శ్లో. కేశపక్షం వరాహోహ గృహ్య వామేన
పాణినా. సం. భార. ఉద్యో. ౮౧. ౩౪.

దావలి. వి. (క. దావలి) మడికి ధరించుకొనుకంబ
శవస్త్రము.

పీ. దావలి మడిపట్టుదోవతి దేవపూజాపేటి గల
మాట...ఇందు. ౨. ౧౧౫.

దావా=దావరము. వి. ౧. చార్యము.

పీ. దావర మనఁగను దావా యనఁగను మ్రుచ్చి
మి యనఁగను మ్రుచ్చిలి యన...చార్యంబు
చెల్లు...ఆం. భా. ౨. ౨౯౨.

౨. తగవు, వ్యాజ్యము. (శ. ర, ప్ర.)

దావికము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) దేవికా
నదియందు పుట్టినది.

దాశ(స)పు(పూ)రము. సం. వి. అ. న. కైవ
త్తిముస్తకము, కైవడిముస్తకీ.(వాచ)

దాశరథి. సం. వి. ఇ. పుం. ౧. దశరథాపత్యము,
దశరథునికొడుకు. (రాముడు, భరతుడు, లక్ష్మ
ణుడు, శత్రుఘ్నుడు.) ౨. రాముడు.

దాశరథుడు. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) దశరథ
సంబంధి. (రాముడు, మొ.)

దాశరాత్రికము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) ౧.
దశరాత్ర సంబంధ మయినది. ౨. పదిరాత్రులు
జరుగునది. (యజ్ఞాది.)

దాశార్హుడు. సం. వి. అ. పుం. ౧. దశార్హ
సంతతివాడు, యాదవుడు. ౨. కృష్ణుడు.

దాశుడు. సం. వి. అ. పుం. ౧-చేపలను హిం
సించువాడు - ధీమరుడు, బెస్తవాడు.
౨ - కూలి పుచ్చుకొనువాడు - భృత్యుడు, దా
సుడు.

దాశేయి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. ౧. జాలరిదాని
కూతురు. ౨. సత్యవతి.

దాశేయుడు. సం. వి. అ. పుం. జాలరిదానికొడుకు.
దాశేరకము. సం. వి. అ. పుం. మాళవదేశము.

(కల్ప.)

దాశేరకుడు. సం. వి. అ. పుం. ౧. మాళవ
దేశపురాజు. ౨. మాళవదేశముడు. ౩. దాశే
కుడు, జాలరిదానికొడుకు. (వాచ)
దాశేరి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. జాలరిదానికూతురు.
దాశేరుడు. సం. వి. అ. పుం. జాలరిదానికొ
డుకు.

దాసము. వి. (క. దాసివాళ.) ౧. జపావృ
క్షము. ౨. జపాపుష్పము.

చ... ఇంగిలికంబుచాయచే, గ మిసినదాసనం
పులుపుకాంతికి దాసినకూర్చిచుట్ట మా, కొ
మరున సంజ యంబరముకొంగున నూన్పె
గుసుంధరాగముక. భీమ. ౨. ౨౯.

సీ. కలపాగపారమిడం జెలగెడు నాయుధా
ర్చన సన్నిహితదాసనపుబూవు. శుక. ౩.
౧౫౮.

క. ఎఱసంజ దాసనంబుల, తెఱగ గయ్యెను...
ఉ. హరి. ౨. ౨౪.

దాసమయ్య. వి. ($\sqrt{\text{దాసము}}$) దాసుడు, సేవ
కుడు.

సీ. వజ్రవతిశ్రద్ధచయ మారఁ బెట్టు శంకరదాస
మయ్య భక్తప్రతితికి. ఆము. ౪. ౪౩.

దాసము. వి. (సం. దాస్యమ్) సేవ, ఆరాధన,
కొలుపు. (చా. దాసమయ్య.)

జ: దాసమయ్య.

దాసరయ్య. వి. (దాసరి + అయ్య) ౧. విష్ణు
భక్తుడు.

అ. అని తదీయదాస్య మంగీకరించె నద్దాసర
య్య యచట నాసకోజ, లోచనయును మ్రాని
లోకేవ చొచ్చిన, గతిఁ బ్రవేశ మంది ప్రతి
దినంబు. వైజ. ౨. ౧౧౭.

౨. ముని.

క. అని నెన కొదవగ నిటు లయ్యనియారె

పుండిదాసరయ్య దెలిపినక. అచ్చ. రా.
అయ్య. ౧౧౬.

౩. తా. బేలు, దాసరిగాడు.

క. వలఁ జిక్కక చనె మృగ మవ్వలఁ జిక్కె
ను దాసరయ్య వలవనిజాలిక, దలఁకంగ
నేల నేఁ ద్రీ, కొలఁదికి గూ డయ్యె ననుచుఁ
గొనిపోవుతీన్. నా. పంచ. ౨. ౨౧౨.

దాసరి. వి. (సం. దాసేరః. క. దాసరి—బ. దాస
రులు, దాసర్లు, దాసళ్లు.) వైష్ణవమతావలంబి
యగు నొకజాతికూర్తుడు; విష్ణుభక్తుడు; విచ్చ
గాడు.

సీ... పాలుపొందు శ్రీహరిదాసుడు దాహరి
దాసరి యన. ఆం. భా. ౨. ౨౫౮.

గీ. వాద మే మాయె నన్న భూవరునిపక్ష, పాత
మాదాసరికిఁ గల్గి బ్రతికె ననెడు, వారు...
ఆము. ౪. ౭.

సీ. దాసర్లమిత్తి సన్నాసులతెరబాష్ట జోగి
జంగాలకు సొంటికొమ్ము. శుక. ౩. ౨౦.

వ... కొందఱు నోటిబీగములదాసల్లపెల్లన నో
రులఁ బూరులు గఱచువారును... ప్రబంధ.
౭౮౮.

తన్నీరుదాసళ్లు = దేవాలయములందు స్థూడిశుద్ధి
కై జలమును దెచ్చుభక్తు లగు సేవకులు.

వ... నిరాఘాటయుంఘాగంధవహరభసంబునకు
బెదరి చెదరి పలాయితుంబు లై పవనభుక్పరి
వృధంబుల మఱుంగుసొచ్చినఘనాఘసంబు
లచందంబున భుజభుజంగంబులం బ్రహ్మానం
బు లగుతిరుణాపుతిత్తులం శెన్నారతన్నీరు
దాసళ్లును... విప్ర. ౨. ౧౪.

జ: దాసరయ్య, దాసరికొయ్య, దాసరికోజచేప,
దాసరిగాడు, దాసరిపాము, దాసరిపిట్ట,
దాసరిబుట్ట.

దాసరికొయ్య = దాసరికోజచేప. వి. ($\sqrt{\text{దాసరి}}$)
మత్స్యవిశేషము.

సీ. కొరడ దాసరికొయ్య కొట్టమీ నులస ము
చుంగి బేడిస జెల్ల చాటమీను. హంస. ౪.
౧౮౭.

దాసరికోటచేప = దాసరికొయ్య. (ప్రా.)

దాసరిగాడు. వి. (దాసరి + కాడు-స్వార్థమున)
కాటేలు. (చి.ని-మెట్టకాటేలు-ప్రా.)

దాసరిపాము. వి. (√దాసరి) సర్పవిశేషము. (ప్రా)

దాసరిపిట్ట. వి. (√దాసరి) నామాపిట్ట. (ప్రా.)

దాసరిబుట్ట. వి. (√దాసరి) భిక్షమెత్తుకొనెడు
బుట్ట.

ఉ. వేసరి యే మటన్న నిలు వెల్వడఁ జాలఁడు
చేత నంటిమా, దాసరిబుట్టయున్ ముడుకదా
వలిడట్టియుఁ గాని కాన మో, కేసరిమధ్య
... సీ ప్రతిస గల్పె... వైజ. ౩. ౯౪.

దాసానము. వి. పృథవిశేషము.

సీ. తాండ్ర చందన మేపె దాసాన మెట్టదా
సానము చిందుగ చాట బొన్న. హంస. ౪.
౧౧.

దాసాని. వి. దేశవిశేషము.

ఉ... చురుమంజిపల్ల మిం, వైనభరీనమున్ బిరు
దుటందియ గజైలపేరుఁ బూని దా, సానిప
టానిఁ దెచ్చె మహిజానికి రాకెఱగంటిఁ
నికిన్. రా. వి. ౨. ౪౬. (దాసానిపటాని =
దాసానిదేశపుగుట్టము.)

జ: దాసానిపాడి.

దాసానిపొడి. వి. (√దాసాని) పండ్లకు వేసికొనె
డినల్లపొడి, కప్ప. (ప్రా.):

దాసి. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. ౧. కాకజంఘ, కాకి
జొండళ్ళి. ౨. నీలఝింటి, నల్లగోరంటళ్ళి. ౩. పీఠ
ఝింటి, పచ్చగోరంటళ్ళి. ౪. ఒకానొకనది.
౫. పరిచారిక, పనికత్తె; వెలకుఁ గొన్నపనికత్తె.

(కైవకపులు పురుషులకుఁ గూడ ఈ స్త్రీలింగరూ
పము నుపయోగించినారు.)

ద్వి. జంగమకోటికి సడిసన్నదాసి. బస. పు.
౧.౬ పం.

ద్వి. చెన్నారే గాళిదాసియు శివుచేతఁ గొన్న
యా మయ్యేకగన్నలలోన. పండితా.
మహిమ. ౨౭౩ పా.

దాసీపుత్రుఁడు. సం. వి. అ. పుం. ౧. పరిచారి
కకొడుకు. ౨ = దాస్యాపుత్రుఁడు.

దాసు. సం = దాసుఁడు. (ఇది వృద్ధాదులలోనిది.)
(భక్తుఁడు)

ఉ... విష్ణుదా, నెక్కడిభర్త గాఁగ సృజియించె
నజుండు ... హంస. ౧. ౮౯.

దాసుఁడు. సం. వి. అ. పుం. ౧. భృత్యుఁడు;
వెలకుఁ గొన్న పనివాడు, బానిసీఁడు. ౨. భక్తు
డు. ౩. జ్ఞాని. ౪. శూద్రుఁడు. ౫. శూద్రుల
నామముకడపట చేర్చుకొనాధి.

శ్లో. శర్కాంతం బ్రాహ్మణస్య స్వాద్యర్కాంతం ఊ
త్రియస్య చ, గుప్తదాసాంతకం నామ ప్ర
శస్యం వైశ్యశూద్రయోః. (వాచ.)

౬. దానపాత్రుఁడు. ౭. శాస్త్రవిహితసంస్కా
రము లేకయే నెంచుకొనఁబడినవాడు. ౮.
దాశుఁడు, జాలరి. (మే. ని.). ౯. వృత్ర
సురుఁడు. ౧౦. దశ్యుఁడు. (వాచ)

దాసేయుఁడు. సం. విజ. (అ. ఈ. అ.) దాసికిఁ
బుట్టినవాడు. వి. అ. పుం. ౧. దాసుఁడు,
పనివాడు. ౨. కైవర్తుఁడు, జాలరివాడు.

దాసేర(క)ము. సం. వి. అ. పుం. లాటియ,
ఉప్తము.

దాసేరుఁడు. సం = దాసేయుఁడు.

దాస్తికము. వి. (క. ధాస్తిక.) అధికార మందలి
దిట్టతనము.

ఉ. వారు దివాణ మాట బలవంతుల రింతటి
కెన్నఁగా జమీం, దారులు మీర ల ట్లగుట
దాస్తిక మెల్లను వారిసాము ... రంగా. ౨.
౨౩౧.

దాస్యమానము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) గ.
ఈయఁబడఁబోవునది. ౨. భవిష్యత్కాలమున
ఇయ్యఁబడునది.

దాస్యము. సం. వి. అ. న. దాసత్వము.

దాస్యాపుత్రుఁడు. సం. వి. అ. పుం. తొత్తు
కొడుకు. (ఇదియొక తిట్టు).

దాస్రము. సం. వి. అ. న. అశ్వసీనక్షత్రము.

దాహకము. సం. విణ. (అ. హి. కా. అ.) గ.
దహించునది, కాల్చునది. ౨. తాపము కలిగించు
నది. వి. అ. పుం. గ. చిత్రమూలముఖి. ౨.
అగ్ని.

దాహకావ్యము. సం. వి. అ. న. దాహగురువు.

దాహజ్వరము. సం. వి. అ. పుం. దేహమున
మంట పుట్టించుజ్వరము, తాపజ్వరము.

దాహనము. సం. వి. అ. న. కాల్పించుట.

దాహము. సం. వి. అ. పుం. గ. కాల్చుట.
౨. కాఁక, వెట్ట. ౩. దేహమునఁ గలుగుసంతా
పము. ౪. దప్పిక. (ఈయర్థము సంస్కృత
నిఘంటువులలో కనఁబడదు.)

చ...దప్పిగొన్నమర్త్యనకు మనోహరాంబువు
లు గ్రోలక మంచున దాహ మాటునె. జై.
భా. ౯. ౨౩౩.

గీ. పెదవి పేఁటెత్తు నాలుక పిడుచగట్టు, గొం
తు తడితీయు నెక్కిటఁ గొంతతడవు,
దాహమున కుదకము లేక దడసె నేని. దళా.
౨. ౧౩౬.

దాహముగొను=దప్పిగొను.

సీ. పలుచనివెన్నెలపాలు దాహముగొని దండ
డిఁ గడుపారఁ ద్రావునవియు. (నిశ్చంకకొమ్మ
నశివలీలావిలాసము.)

దాహహరణము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.)
దాహమును అణఁచునది. వి. అ. న. ఉశీరము,
వట్టివేరుశి.

దాహారి=దాసరి.

(విష్ణుభక్తుఁ డగునొకజాతిశూద్రుఁడు.)

సీ...పాలుపొందు శ్రీహరిదాసుఁడు దాహరి
దాసరి యన. ఆం. భా. ౨. ౨౫౧.

(విష్ణుభక్తుఁడు)

వ...కహకహ నవ్వి యద్దాహరికి సురద్రోహి
యి ట్లనియె. ఆము. ౬. ౩౧. (శ. ర,
త్రా. పా.)

దాహాసరము. సం. వి. అ. పుం- కాల్చువో
టు-శ్మశానము. (కల్ప.)

దాహాస్థలము. సం. వి. అ. న. శ్మశానము, వల్ల
కాడు.

దాహాగురువు. సం. వి. ఉ. న. ఒకదినము అగు
రువు, గంధ ద్రవ్య భేదము. (ఇది కాలినపుడే వా
సన నిచ్చును.)

దాహి. సం. విణ. (న్. నీ. న్.) గ. దాహకము,
కాల్చునది. ౨. తాపము కలిగించునది. ౩. దా
హము గలది, తాపము కలది.

దాహ్యాము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) కాల్వఁ దగి
నది.

ది.

ది¹. స. సంబంధమును తెలుపునపుడు అనుప్రయు
క్తమగు 'అది' శబ్దముయొక్క అద్యక్షరము లో
పింపగా మిగిలినరూపము. (చూ. అది.)

ఆ. ఘోరతపము చెఱిచి కోమలి నాడైన, దేవ
రాజ్యమహిమఁ దివిరి నీవు. భార. అది.

౪. ౩౬. (నాది=నా+అది.)

చ. తలచినయట్లు యెంతయు నుదాత్తతరంబగు
నాస్పదంబు పెం, పలరగ నిట్లు నాదగు
జనావళికై సమకూరె నింక ...హరి. ఉ.
అ. ౧౬౫.

ది²=దీ,ధీ,దీ. అన్య. పందెకాండ్లు పొట్టేళ్లను పో
ట్లాటకై ప్రేరించునపు డుపయోగించుమాట.
(దీని ఆప్రేడితరూపము-దిదివీ.)

చ. ఉభయము భావవీధి జము మొందినభంగి
భయం బాకింత లేకభిముఖ మయ్యె వెన్నె
నుక కై యటఁ గొన్ని పదంబు లేఁగుచుకొ,
రభసముతోదువాలిగొని భగ్గునఁ దాఁకెడుఁ
జూడు సెట్టిట్టిభ దిదివీ యనంగను గడింది
యదభ్రము లీయురభ్రముల్. క్రీడా. ౨౨౮.

దిండు=దింపు, దిగుచు. స. క్రి. (√దిగు.) ౧.
అవరోహింపఁజేయు, పోనిచ్చు, క్రిందికి రా
నిచ్చు.

గీ. ఈచెలువ నన్నుఁ జేరిన నింక నెపుడు,తొమ్మ
దింపక, యందు ముదము మీఱ. దశా.
అ. ౨౭౪.

గీ...మహారాజకులకుఁగలిగెఁ దలగంప దింపని
వలసపాటు, రాక్షసులు సేయురాయిడి
రఘువరేణ్య. ఉ. రా. ౧. ౨౫౫.

అ. భ్రష్టముచేయు, చెడఁగొట్టు.

చ. సడి కొడిగట్ట లేనికనుచాటుమెలంకువలీఁ
గఁబోండ్లకుకొ, గడుపులు దించ నింతులకుఁ
గాంతవళికరణారమంత్రముల్, నొడువఁగ
...కుక. అ. ౨౪.

దండకము...భక్తియున్దించి యేమంత్రసంసక్తి
యొకలేక...చిత్రభా.౮.౧౨౦. ('విడిచి'
అని భావము.)

దింటెన. వి. గిరికరిశి.

గీ. తెల్లదింటెనపువ్వుఁ దెచ్చి తద్రస మిడి కలి
వెపువ్వులు గోసి నలిచి పిడిచి. కాళ. ౩.
౧౧౦.

గీ. గింటెన యనఁగను దింటెన యన గిరికరిశి
చెలువొందు...ఆం. భా. ౨. ౫౬.

గీ. కందర్పదేవుశృంగారంపుఁదోటలోఁ బాలు
పారుదింటెనపు వ్యసంగ. వైజ. ౩. ౩౫.
దిండడ. వి. (√దిండు.) తిర్యగారోపితదారువు,
నాఁగలికడుగా వేసెడికట్ట.

గీ. దిండడ నాఁగను దిర్యగారోపితదారువు
...ఆం. భా. ౨. ౨౩౩.

దిండీఁడు. విణ. (దిండు + ఁఁడు.) కాసె కట్టిన
వాడు. (శ.ర)

దిండు=ద్రిండు. వి. ౧. తలగడ.

వ...కొమ్మవిపండ్లకై మలసి చుట్టు వ్రాలినరాచి
లుకలతెఱంగునఁ బచ్చతాలకెంపురవలచె
క్కడంబు రంగారుబంగారుచిలుకలదిండు
ను...ప్రబంధ. ౬౦౫.

ఉ...నెద్దదిండునై,సోలుచు నల్లడ లైగడిచూ
చుచుఁ గ్రమ్మఁ గన్నుమూయుచుకొ, గే
లెడఁ జేర్చుచుకొ జలువ క్రేవల కేఁగుచు
నీరు ద్రావుచుకొ. చెన్న. ౫. ౧౩.

౨. దట్టి.

చ. నును పగుపచ్చనట్టునఁ గనుంగొన నొప్పుగ
దిండు గట్టి నూ,తన మగుబరి బర కృతదా
మము నెట్లెము సుట్టె ... హరి. పూ. ౬.
౧౭౯.

గీ. వుడివంక గోణముకొంగు రింగులువాఱ నిం
డుచెంద్రకచేల దిండు గట్టి. వరాహ. ౩.
౧౦౯

ఉ. కట్టిననీలిదిండు సెలకట్టియవిండును విండగొ
నెనల్, చుట్టి నొసళ్లనై నిడినజుంజుఱుఁ
బల్లసిగల్...మనుచ. ౪. ౩౩.

౩. చుట్ట.

గీ. నడునెత్తి చుట్టిపా లిడి తాలిక లొనర్చి
కడలుకొల్పినగొప్పజడలదిండు. శుక. ౨.
౩౨.

౪. నాలువడుకురాట్న పుకడురునకునూలుమున్న
గువానితో నేర్పజుచుపిడి.

క. వడి దారము చెవులుం ద్రొక్కడుపలకయు
దిండు కడురు గుంజలునుం ద్రొక్కడుబొమ్మ
యునుం ద్రిప్పుడు, పుడుకయునుం గలుగు
రాట్నములు గైకొనుచుకొ. శుక. ౨. ౪౯౯.

౫. ఆధిక్యము, అతిశయము.

ద్వి. రాచమొత్తముపెక్కు రాణువయుక్కు,
గోచయంబులదిండు కోమట్లుమెండు. ద్వి.
తి. సా. గ. ౩ పా. ౨ పం.

౬. భిత్తి, గోడ.

వ. మఱియు నిక్కొండ వెండిదిండురంగులఁ
బొసంగువేడి వెలుంగు వెలుంగుపొడయెండలు
దండిగలక్రూకునాకులయెడలు... అచ్చ. భా.
౨. ౨౯ పా.

శ్లో. సమార్థతాంరజభిత్తిమయూఖిజాలైరా
లోలపాదపలతాంతరనిర్గతానాం, ఘర్షద్యు
తేరిహ ముహూః పటలాని ధామ్నా, మాద
ర్మమండలనిభాని సముల్లసంతి. సం. కిరా.
౫. ౪౧.

౭. దీపము.

ఉ... ఆదారిని దానుఁ జేరసముఁ దాల్తు
నటుంచుఁ దలంచి లంక నెం, తే రఘునాథు
దూతసరణిక్ నెల కన్నడె దిండుకై వడిక్.
చం. రా. ౭. ౨౭.

శ్లో... రఘునాథదూతసరణౌ చంద్రేణ దీపాయి
తం. సం. చం. రా. సుంద. ౧౪.

౮. మెలుగుచిల్ల లోనగునవి యంటింపెడుతాల్ల
పునానిసానతిరుగుడుకొయ్య. (శ. ర.)

జు. దిండడ, దిండీడు.

దిందిమ్ము. వి. భేరిమృదంగాదివాద్యధ్వని విశే
షము.

౪... నిస్సాంబులధణంధణలు ధమామీలదింది

ములు విజయశంఖంబులఘుమంఘములు...
ప్రబంధ. ౭౮౮.

దింపు=దించు. స. క్రి. ($\sqrt{\text{దిగు}}$) అడఁచు, పోఁ
గొట్టు.

వ... మొల్లలతావులఁ గొల్లలాడు భ్రమరదంపకు
లయింపుసాంపులు దింపుసంవెంగలసంపదల
కు... ఉ. రా. ౬. ౨౪.

వి. గ. వ్రేలుట, లంబనము. (శ. ర.) ౨. చెట్ల
నుండి కాయలు మొదలగునవి క్రిందికి తెచ్చుట.
(వ్యవ) కొబ్బరితోటలో నాలుగుదింపులు దింపె
తిమి.

దింపులకుఁదెచ్చు. స. క్రి. (దింపులకు + తెచ్చు)
తిరస్కరించు.

వ... ధనుర్లతలంపు దింపులకుఁదెచ్చుకొమరు
గలకనుబొమలును గమలదళవిదళ నావహాచ
రిత్రంబు లగునేత్రంబులును ... చం. రా.
౩. ౯౮. (ఇట డౌపమ్యవాచకము.)

దింపులువోపు. అ. క్రి. (దింపులు + పోపు) వ్రే
లాడు.

సీ. అందంద వక్షోరుహములు దింపులువోవఁ
దొడుకు నిచ్చుట యెట్లు దుగ్ధసము. కాశీ.
౪. ౧౮.

దిక్క-ము. సం. వి. అ. పుం. కరభము, వీనుఁగు
గున్న.

దిక్క-మొక(గ)ము=దిక్కామొకము. విణ. కాం
దిశీకుడు, భయాదులచే తోచినదిక్కుమొగమై
పాటిపోవువాడు.

ఉ... మేనిగాడ్చుచే, నక్కట నుగ్గులయ్యె జల
దాళినిమానము లింక వీనిచే, నెక్కడిపద్మ
జాండ మని యేగిరి దిక్కమొకంబులై సు
రలో. సమీర. ౨. ౧౩౪.

అ. ఒక్కమొగముగాక యుటికిరి సైనికుల్, ది
క్కమొగముగాఁగఁ జిక్కభటులు, మొక్కి

రీటియలు దటుక్కునఁ బడవైచి, యక్కిరీ
టి యెదుట నాఁగఁ గలరె. విజ. వి. 3.
౧౫౭. (శ.ర.పా.)

ఉ. కంజవిరోధియందులది గా దది కందు దశ
స్యచేతిభీతిం జరియింపుచుకై బెదరి దిక్కు
మొగంబులువోలె నేతద, ద్రిం జెఱ నున్న
దిక్పతిసతీజనపంతులపక్షలాక్షికో, జాంజన
బాష్పపాతముల నై నకళంకము గాని రాఘ
వా. రామా. 2. ౧౪౮.

దిక్కురి. సం. వి. ౯. పుం. దిగ్గజము.

దిక్కురిక. సం. వి. ౮. శ్రీ. ఒకానొకనది.

దిక్కు-మొక(గ)ము=దిక్కు-మొకము.

సీ. కాందిశీకుఁ డగు దిక్కు-మొగం బనఁగను
...౮౦. భా. 3. ౯.

సీ. పోయినపోకలై పోయిరి సిద్ధులు దిక్కు-
మొకము లైరి దిగ్గధిపతులు. పారి. ౫. 3౭.

గీ. గబ్బిమెకములు దిక్కు-మొగంబు లయ్యె.
రా. వి. 3. 3౬.

దిక్కు. సం. వి. ౯. శ్రీ- అవకాశమునిచ్చు
నది- ౧. దెసకడ. (తూర్పు, మొ.) ౨. మార్గ
ము, పద్ధతి, రీతి. (దిక్ప్రదర్శనము, మొ.) 3. పది
యనుసంఖ్య. ౪. దంతక్షతము, పలునొక్కు.
(విల్యము.) ౫. రక్షకుఁడు; పుత్రాద్యాధారము.

సీ. అదియు వెన్నడి నస్త్రమై తోల నక్కాకి
త్రిజగంబు గ్రుచ్చటి దిక్కు లేక. ఆ. మ
గుడ నేఁగుదెంచి మనుజేంద్ర యపరాధి,
గావు మనుడు...భా. రా. అయో. ౧౬౪.

ఆ. అరివిమర్ది యితనికై వగ పేటికి, బుణ్యలో
కమునకుఁ బోయె ననుచు, నుండ నోపె నేని
న్దులంబు ధృతరాష్ట్రు, దిక్కులేమిఁ దలఁచి
పొక్క కున్నె. భార. శ్రీ. ౨. 3౫.

ఉ. ఎడ, విషయము.

క. ఎక్కువతక్కువమాటలు, నుక్కివములు నెం

దుఁ గీడు లొందించుటలుం, బెక్కు దనయ
న్నదముల, దిక్కుల నన్నియును సైఁపఁ జేజ
ము సేయుక. భార. శాం. ౨. 3౫౯.

క...కుక్కులఁ జంపి తినుజనులఁ గూడి తిరుగు
నీ, దిక్కునఁ బుత్తుఁ డనుమమత, నెక్కిన
దేమియును నాకు నిజము దురాల్తా. హరి.
పూ. ౨. 3౭.

క. హరిదిక్కున మును గలమ, చ్చర మించుక
యాత్త వదలి సంప్రీతిపుర, స్సరముగ నీ నొ
డఁబడియెను, హరిపాత్రున కాత్తపాత్రి
నన్నరపతియుక. హరి. ఉ. 3. ౨౨3.

2. పక్షము; వైపు.

ఆ. ఇట్లు దటిమె నేని యిప్పుడ యీతఁ డి, ది
క్కువారి నెల్ల నొక్కయెత్తు, గాఁగఁ బిలు
కుమాచ్చు...భార. ద్రో. ౫. ౧౯౬.

గీ. తొంటిచవి గని యిప్పుడుఁ దోచి పొందు,
నుతులు రాజ్యంబు సేయంగఁ జూచుకలుచ,
నాకు నీఁ దీటునే యింక నాటిమాట,
లెక్కడివి ద్రోణభీష్టు లీదిక్కునుము. భార.
ఉద్యో. 3. 3౬౨. (ఈదిక్కు=ఈపక్షము
వారు.)

గీ. ధనముకలిమియు లేమియుఁ ద్రాసునందు,
నిలిపి యెత్తంగ ములునూపె నిరనత్వ, మె
క్కుడై దానిదిక్కున...భార. శాం. ౪.
హరి. పూ. 3. ౧౨౪.

౮. నెలపు, సానము.

క. రక్కసులగురువు గురునకు, వెక్కున మగు
మతికి నిరపు వెరవుల కెల్ల, దిక్కు నుతి
కెక్కుచేగురుఁ, జుక్క దివిక విటులు గడు
నుచు క్కునఁ బొడిచెక. విప్ర. 3. ౪౭.

గీ. ఆకట దిక్కుల కెల్ల ది కై నమాకు, నొక్క
దిక్కును లేదుకాలూఁదనైన, దిక్కుగావయ్య
నేఁడు మాదిక్కుఁ జూచి, దిక్కులే కున్న
చారలదిక్కు నీవ. భాగ. ఉ. 33౯.

విణ. రక్షకుడు, శరణము.

గీ. దెసలు గలయంగఁ జూచుచు దిక్కుతనకు,
నెవ్వరును లేమి తెగడండు...భార. శ్రీ.
గ. ర. ౬. భాగ. ౬. 33౯.

దిక్కుమాలు. మి. అ. క్రి. గతిలేకుండు.

క...కాకంబులు నటవఁగ నిడుదనిదుర, నొలసి
తెలుప దిక్కుమాలి యున్నాడుగదే. భార.
అ. శ్ర. ౨. ౧౬౨.

క...ఇవ్వారి ప్రచారోత్తమున్, వారింపం దగు
వార లెవ్వ రభిలవ్యాపారపారాయణుల్,
లేరే మ్రొక్కెద దిక్కుమాలినమొ తాలిం
పక బ్రహ్మజ్ఞాతకుల్. భాగ. ౮. ౩౧.

దిక్పతి. సం. వి. ఇ. పుం=దిక్పాలుడు.

దిక్పాలుడు. సం. వి. అ. పుం. గ. దిక్కుల
యేలిక. (ఇంద్రాది.)

శ్లో. ఇంద్రో నహ్నిః పితృపతిరైర్నిరృతో వరు
ణో మయత్, కుచేర ఈశః పతయః పూర్వా
దీనాం దిశాం క్రమాత్.

౨. నూర్యాది.

శ్లో. నూర్యశ్శుక్రః క్షమాపుత్రస్సైనిహి కేయశ్చ
సశ్యశీ, సౌమ్యశ్చైదశమంత్రి చ ప్రాచ్యాది
దిగధిశ్వరాః.

దిగ. వి. జూదమాడుట కుపయోగించు పాచికల
మీడిముద్రావిశేషము.

సీ. మేటిజూదరి యన వాటమై తివుటమై నా
డు చుండుడు నే నహర్నిశంబు, దృష్టి యేమ
ఱక సందియు జాగరంబును దిగయును గర
యు నాఁ దేటపడిన, యచ్చులలోన నేయ
చ్చైవఁగఁగొని మాటలాడినయట్ల నేటు గలు
గ. ద్యా. ౧౦. ౮౮.

దిగంబరము. సం. వి. అ. న. -వస్త్రమువలె
దిక్కులను కప్పినేయునది- చీకటి. (వాచ)

దిగంబరుడు. సం. విణ. (అ. అ. అ.) గ. దిక్కు
లే వస్త్రములుగాఁ గలవాడు, నగ్నుడు, దిన్న
మొలనాడు. ౨. దరిదురుడు. వి. అ. పుం.
గ. శివుడు. ౨. క్షుపణకుడు.

దిగఁగాటు. అ. క్రి. (√దిగు) -క్రమముగా-
కృశించు, దిగనాటు.

క. మగువలు గరగర నై తగు, మగవానిం జూచి
వీడు మగఁ డైనఁ గదా, తెగు దుఃఖం బను
కొంచుం, దిగఁగాటుదు రెపుడు నెప్పుది న్వ
గ మిగులఁ. కుక. 3. ౫౨౦.

దిగఁజూచు. స. క్రి. (√దిగు) తక్కువగాఁ
జూచు.

సీ. హరతారధరహీరశరగౌరవీపుల నగఁజూచు
దిగఁజూచుఁ బొగడుఁ దెగడు. నేతుఖండ
ము. ౧. ౮ పా.

దిగఁదన్ను=దిగఁదాచు. స. క్రి. (√దిగు) దిగవి
డుచు.

చ. తగఁ గుసుమాస్త్రకేళి దిగఁదన్నినచీరలు
గౌగిలితలం, బగఁగొని యడ్డగింపఁగఁ దె
మల్పినహారములున్ ... వేం. పంచ. ౪.
3౦౯.

దిగఁదాచు=దిగఁదన్ను. స. క్రి. (√దిగు)
విడుచు, దిగవిడుచు.

చ...వినిర్జితా, తనుఁ దను నవ్యధూమణికేదత్స
మయంబునఁ జూప వేడి యొయ్యన దిగఁ
దాచె భూపతి దిశాధిపకల్పిత మైనకాంబ
రిక. నై. చ. 3. ౨౯౫.

దిగఁదీయు. స. క్రి. (√దిగు) గ. దిగఁదుడుచు.
(శ. ర.) ౨. తగ్గించు, మానిపించు.

(కృష్ణ) అపని చేయుచుండఁగా వీడు వానిని ది
గఁదీసి నాడు.

దిగఁదుడుచు(డు)=దిగఁమోపు స. క్రి. (√దిగు)-దృష్టిదోషము పోవుటకు ఉప్పులోనగువానిని-చుట్టు త్రిప్పు.

ద్వి. క్రమన భవితంబుఁ గలయంగఁ జల్లి ముమ్మాటు దిగఁదుడ్చి ముట్టె నంతటను.బస.పు. ౬. ౧౭౭ పం.

దిగఁదుడుపు. వి. (√దిగు) - దృష్టిదోషపరిహారము ఉప్పు మిరపకాయ మున్నగువి-చుట్టు ద్రిప్పుట.

(వ్యస) మిరపకాయలు దిగఁదుడుపువెట్టి నిప్పులో వేసినారు.

దిగఁద్రావు=దిగఁద్రోమే. స. క్రి. (√దిగు) ౧. పరిత్యజించు, విడుచు.

గీ. చింత దిగఁద్రావి పాలింపు శాంతవృత్తి.భార. ఆను. ౫. ౪౩౮.

ఉ. భూధరరాజకన్య మణిభూషణముల్ దిగఁద్రావి ...చార. ౪. ౬. విజ. వి. ౧. ౭౫. ౨. దిగు.

క. కన్నంతన తనయేనిక,దున్న దిగంద్రావి రభసదోలాయితహా, రోన్నతవత్సస్థులుఁ దై, యన్నలి నాతునకు వంచె నాత్మశిరంబున్.హరి. పూ. ౭. ౧౯౪.

దిగఁద్రోమే=దిగఁద్రావు.స.క్రి.(√దిగు)విడుచు.

గీ. కలఁక యెంతయు దిగఁద్రోచి చెలువ మెసఁగఁజేర వచ్చినప్రియభామ గారవించి.పారి. ౨. ౧౫.

దిగఁబడు. ఆ. క్రి. (√దిగు.) ౧. (బురద మొనానిలో) కూరుకొను, గ్రుచ్చుకొను.

గీ. పంకము గొరిజ దిగఁబడఁ బజవ లేవు,మన్నులివ్వేళ్ళ లేగటిమన్నులందు.మనుచ.౪.౨౦.

వ...ప్రాణంబులు పిడికిటం బట్టుకొని పోవుచు వివిధకేదారంబులం ద్రొలి చట్టులు దిగంబడి నెడల లేకుండ ...ఆము. ౪. ౩౫.

౨. అడఁగు,క్రంగు.

క...పాతా,భమునకు దిగఁబడ నయ్యచ,లముఁ జరణాంగువ్రమున నలఘుగతి నదిమెక్. భా. రా. ఆర. ౧. ౮౪.

చ. గగనము మ్రోసె వీచె సుడిగాలి సముద్రము లింక మేరువున్, దిగఁబడె భూమి చక్రము గతిక్ దిరిగెక్ ...ఉ. రా. ౨. ౧౭౩.

చ. జడధులు నింకుఁ గూలుఁ గులశైలచయంబును ధాత్రియున్ దిగం,బహుఁ బెడబాయు భానుశశిభవ్యపదంబులు ...నృసిం. ౫. ౫౨. (శ.ర. పా. డిగంబడుముద్రి. పా.)

౩. జాటు.

ఆ. గొంతికడుపునందుఁ గొడుకుఁజూలై నీవు, దోష కుండ వైతి లోచినట్టి,పిండ మెడలి యైనఁ బిడప దిగంబడ,దయ్య నింత పుట్టదట్టు లైన. భార. కర్ణ. ౩. ౬౬.

౪. పోవు,నశించు;తగ్గు.

చ...ఇప్పు డద్దెస భయంబు దిగంబడ నీవు వోయి పొద్దనిఁ గని సింహనాదమున రోదసి నింపుము మాకు నింపుగన్. భార.ద్రో. ౪. ౧౩౫.

ఉ. పావనశీల తైలపరిపక్వము లెన్నియుఁ దెమ్ము గా దనన్, లేవడి యైనభుక్తిఁగొని లేవ దిగంబడ దాక లింతయున్. పాండు. ౪.౧౭౭.

౫. వ్రేలాడు, (చూ. దిగఁబడు.)

౬. ఉండిపోవు,నిలుచు.

క. వెలఁదికటిపేర నిల నొక,పులిసము దిగఁబడి యె సింధుపులిసపుఁబంక్తిన్,నలున యది పడఁగఁ గాదే, తెలియుట కం దంచపదము తిరముగ నిలిపెన్. ఆము. ౫. ౨౯.

ఉ. కారణ మైనకర్తములు కాక దిగంబడ వెన్నిగొందులం, దూరిన నెంతవారలకు...భా. శ. ౩౩.

(వ్యవ.) మీరు బాగుత్తగ పొందు. నే నీపాటికి
దిగఁబడెదను.

దిగఁబాటమింగు=దిగమింగు. ($\sqrt{\text{దిగు}}$)

ద్వి. ఆమట్టిబేతాళుఁ డమరులనైన, దీమసం బడఁ
గించి దిగఁబాటమింగు. ద్వి. హరిశ్చ. పూ.
౧౭౫౯ పం.

దిగఁబాటు. ఆ. క్రి. ($\sqrt{\text{దిగు}}$) ౧. దిగు. (చూ.
దిగఁబాటమింగు.) ౨. క్షీణించు, తగ్గు.

గీ. కాంతి దిగఁబాటఁ బ్రాచిముఖంబునందుఁ,
బద్ధిసీముఖవికసనప్రాధి సడలె, భానుఁ డప్పు
డు మధ్యసభావ ముడిగి, కాంక్ష నపరాను
షక్తి రాగము వహింప. కవిక. ౪. ౬౩.

౩. మీఁదినుండి క్రిందికి జాటు, దిగజాటు.

సీ. వెళ్లఁబెట్టునో పూర్ణవిధుకాంతి మొగమున
దిగఁబాటునో వైడితెలివి మేన. నిరం. ౪.
౯౧.

(వ్యవ) ఆమె వెయ్యి దిగఁబాటఁ గొలిచినది.

దిగఁబెట్టు. స. క్రి. ($\sqrt{\text{దిగు}}$) ౧. విడుచు.

(వ్యవ) నన్నొక్కదాని నిక్కడ దిగఁబెట్టి
మావారు ఊరికి వెళ్లినారు.

౨. మిగుల్పు.

(వ్యవ) మామిడిపం డ్లన్నియు నీవే తినివేయక
కొన్ని నాకు దిగఁబెట్టుము.

దిగఁబోత. వి. ($\sqrt{\text{దిగు}}$) దిగువకు వ్యాపించుట.
ఉదా. వానికి చెమట యెగఁబోతదిగఁబోతలు
గా నున్నది. (శ. ర.)

దిగఁబోటు=దిగు. ఆ. క్రి. ($\sqrt{\text{దిగు}}$) ౧. మీఁది
నుండి క్రిందికి బడు; చ్యుతమగు.

సీ. పాణిపంకజమునఁ బ్రభవించి యొండొండ
దిగజాటుతగుళుముత్తైపుసరి యన. దశా.
౨. ౧౨.

గీ. నీటుబెళుకున దిగజాటువైటచెఱఁగు, జగ్గు
త్రోద్రోపుఁ గాటుకనిగ్గుకనుల్, మిక్కుట
పుఁజూపు మెఱుఁగు తగుక్కు మనఁగ, వెడలు
నొకవేళ గృహము నవ్వప్ర వనిత. హంస.
౨. ౧౪౬.

గీ. ధవళకిరణుండు చరమద్ది క్షుటమువెంట, నల్లన
ల్లన దిగజాటు వెల్ల నగుచు. కవిక. ౪.
౧౮౩. మనుచ. ౩. ౮౪.

గీ. అంతఁ జంచలకుంభికుంభాగ్రనిహిత, పుష్ప
దామంబు దిగజాటి భూమిఁ బడియె. దశా.
౨. ౨౦.

౨. స్రవించు, కాటు.

వ...అశ్రు జలధారాప్రవాహంబులు...జాళువా
మెఱుంగుఁబయ్యెదమీఁదికి దిగజాటి...ఉ.
రా. ౬. ౨౭౬.

ఆ. వదనచంద్రికాప్రవాహంబు దిగజాటి, సందు
లేనిఘనకుచములనడుమ, నరుగ రాక తొట్టె
నన మించు నాచకో, రాయతాక్షి తారహార
తతులు. వరాహ. ౧౧. ౪౮.

౩. పోవు.

రగడ. ఇగురుఁబోం డైనైరై రీవులును గీవు
లును, దిగజాట విడిచి రటు తీవులును వావు
లును. రాఘవ. ౨. ౬.

౪. క్రుంగు, దిగఁబడు.

సీ. ఎలుకలు ద్రవ్వినయింటిచందంబున దిగజాటి
నీమేను మిగుల డస్సె. వాసిష్ఠ. ౧. ౭౬.

దిగదిగ. వి. ౧. విసరుట, మెఱయట లొనగు
వానియందు అగుననుకరణము.

వ...దిగదిగన విసరి బగబగన మండుచిడుగు
సాదమంటల కడ్డంబువట్టి...మనుచ. ౪. ౬౦.

గీ. అబరుచిఁ దూర్పు దిగదిగ యంచు మెఱసె.
(శ.ర.)

క. పగటిసెగ వదలి పడమర, డిగియె నవిమండ
లయు వడి నక్తులు వై, నిగుడ నలవిష్ణుపద

మున, దిగదిగ యని ప్రేలుతూగుదీవియనో
రెక. చంద్ర. ర. ౬ర.

౨. నిక్కించుటయం దగుననుకరణము.

ద్వి. మృగములు చిట్టుల్ని మెడలెత్తిచెవులు,
దిగదిగ నిక్కించి దిశ లాలకించి. నవ. ౧.
౫౦ పా. ౧౫ పం.

క్రి. విణ. శీఘ్రముగా.

క...రే, జగురరటాకులు పెట్టిరి, దిగదిగ నద్దేవి
యాజ్ఞ దివ్యపురంద్రుల్. భీమ. ౨. ౧౨౮.
గీ. పలభిరత్నాంశువులఁ గట్టుతెలుపు చిత్త, మ
గుట కోర్వక దిగదిగనరిగి... ఆము. ౬. ౯౪.

దిగనాడు. స. క్రి. (√దిగు) ౧. విడిచిపెట్టు,
త్యజించు.

సీ. రంభ విప్రంభంబు దిగనాడె... నైవ. ౩.
౩౬.

వ...అనిన విని లోపాముద్ర హాసముద్ర దిగ
నాడి మునీంద్రున కిట్లనియె... కాశీ. ౩. ౬౩.

చ. నను దిగనాడి యిట్లు చనినక వెత నెట్లు
భరింతుఁ బ్రాణముల్. ఉ. రా. ౮. ౧౦౧.

౨. తిరస్కరించు.

సీ. చల మూని యలయేనుఁగులనూడు దిగనాడి
మగతాలజిగి నేలఁ దగుచుఁ నెగడి. నీలా.
౧. ౪౫. (ఇట బౌద్ధమతవాచకము.)

దిగనాటు. అ. క్రి. (√దిగు) - క్రమముగా -
కృశించు, క్షీణించు.

(వ్యవ)వాడు నానాటికిదిగ నాటుచున్నాడు.

దిగమోపు=దిగఁడుడుచు. (√దిగు)

చ...కోర్కిచే, నురమునఁ నుంచు దుడ్చుఁ గడు
నొప్ప మనోభవభూతకాంతికై, యరుదుగ
రక్షపూస యభిలాంక్షములకై దిగమోపు
చాడునక. భోజరా. ౫. ౧౫౦.

దిగమ్రొంగు=దిగఁబాటుమ్రొంగు. స. క్రి. (√దిగు)
౧. (నమలకయే) గొంతు దిగునట్లు మ్రొంగు.

ఉ...కడతేజఁగనిత్తునె యింక వారలకై, మిక్కి
లిక క్రి మీఱ దిగమ్రొంగెద నంచుఁ బరిపవం
పఁగక. దశా. ౨. ౩౭౨.

చ. వననిధు లన్నియుక గలఁచివైవ వసుంధరఁ
బెల్లగింప నూ, ర్యుని దిగమ్రొంగ ఘోరలయ
రుద్రునిపై నను మార్కొనంగ నో, పినఘను
లీమహాకపులు ... ఉ. రా. ౫. ౨౨౭.

చ...ఊరక యటు చేసినంతఁ దలస్థాణము
వోకకు వచ్చె లెక్కనే, యక దిగమ్రొంగె
నేని యకటా యలరాహువు మన్ని గాం
చునే. సారంగ. ౨. ౧౭౪.

౨. అపహరించు.

(వ్యవ)వాడు నాడబ్బంతయు దిగమ్రొంగినాడు.

దిగరోఁజే. వి. (√దిగు) కట్టాపిరి.

(వ్యవ) వాడు ఎగరోఁజు దిగరోఁజులుగా పరు
గత్తుచున్నాడు. (శ. ర.)

దిగవిడుచు. స. క్రి. (దిగవ్ + విడుచు) త్యజిం
చు, విడిచిపెట్టు.

క. తగ నీలో నూహింపుము, దిగవిడువకు ధర్మ
తనయు దృఢమతి వై పొందగుచందము
గొడుకులకుం, బ్రెగడలకుం జెప్పి తీర్పు పెం
పేర్పడఁగక. భార. ఉద్యో. ౨. ౯౫.

క. మగఁ డింక నన్ను సైచునె, దిగవిడుచుం
జంపుఁ గాక తెల్లము మది న్నమ్మి పుట్టునె
యిది చెప్పిన ... హరి. పూ. ౫. ౨౨౨.

దిగవైచు=వైచు. స. క్రి. (√దిగు)
(పడవేయు.)

గీ. చచ్చినవి మున్న యని తాను జంపు టుడిగి,
వటుముక్తింద నన్నిటి దిగవైచు వాడు. కే
యూర. ౩. ౭౦.

(విడుచు.)

క. చెప్పెడి దే మింక నొకచో, దెప్పర మగును
క్కుశేను దిగవైచిన వే, నెప్పుకొని కదల

కుండెడు, కప్పలితీయనను దేరు గదలక నిలి
చెక. శుక. ౨. ౧౧. (వెన్నెపున. శ. ర. పా.)

దిగసన. విణ. (√దిగు) తక్కువ.

(వ్యవ) నీకు ఏం ద్లేగసన కాగా బుద్ధి దిగసన
యగుచున్నదేమి.

క్రి. విణ. ద్రు. దిగువగా. (చూ. ఎగసన.)

గీ. భూసురలఁ బ్రోవ వేమి మహాసురారి, యిప్పు
డేటికిఁ ద్రుంప నేం ద్లేగసనైన, బుద్ధి దిగసన
వచ్చెనో పో మఱిమి. సిం. నార. ౧౧౯.

దిగాలు. వి. వ్యాకులత. (చూ. దిగాల్పడు.)

దిగాల్ప(లుపు)డు. అ. క్రి. వ్యాకులపడు, చిన్న
పోవు.

ఉ. భూసురవర్ధనందనుడు బుద్ధికిఁ దోచినయ
ట్లు వల్కు ది, గ్వాసుడు కానరామికి దిగా
ల్పడి దిక్కులు చూచి... చెన్న. ౩. ౧౪౯.

దిగు=డిగు. స. క్రి. (క. దిగు.) అవరోహించు,
అవతరణముచేయు (చూ. డిగు.)

(వ్యవ) వాడు బండి దిగుచు వ్పాడు, నీవు చెట్టు
దిగుము.

అ. క్రి. ౧. మైనుండి క్రిందికివచ్చు, అవరోహించు.

క. బృందారకపథమున దిగి, యిందీవరపత్ర నేత్ర
యిరువంకలవా, రుం దమక తమక రా రా,
యిందనగా చెండువీళ్ల యెడమున విడిసెన్.
హర. ౬. ౧౦౧.

మ. సరి సంతతకు గ్రుంకి త్రుంకి కనకస్తం
భంబు చిత్రంబుగా, సరసిపూరసమస్థితం
బగుటయుక సర్వంసహాధీశుడై, వెర
వాటం దిగి వచ్చి యిప్పురిని దా విశ్రాంతచే
తక్కుండై విక్ర. ౨. ౧౧౫.

పి... వివిధకేదారంబులం ద్రెల్లి చట్టలు దిగంబడి
వెడల లేకుండం దారు దిగ నిమ్మ లేక ...
ఆము. ౪. ౩౫.

౨. (క్రిందికి) వ్రేలు.

గీ. కట్టి తొడి పూసి కై నేసి కాతుకమున, గొస
దిగఁగ నీలిపుట్టుంబు ముసుఁగు వెట్టి, గాజు
లెగఁద్రోసి చప్పుడు గాకయుండ, వచ్చె
నూర్వశి యజ్ఞనావాసమునకు. హర. ౬.
౧౧౯.

౩. దిగఁబడు, జాలు.

గీ. దేవకీదేవికడుపులోఁ దేబరిల్లు, దీప్తగర్భంబు
మెల్లన తిగిచి యోగ, నిద్ర రోహిణికడుపున
నిలిపి చనియె, గడుపు దిగ సంచు బాహు
లు గలఁగఁ బడఁగ. భాగ. ౧౦ పూ. ౬౨.

౪. (నేటుతావులనుండి) వచ్చు.

కా... వర్షంపు నెవ్వకై రుజకై, హావల్లకై దిగు
నన్యభూప్రజల రా జాయాయిజాత్యోచి
తకై, బ్రోవంగాఁ దగు... ఆము. ౪. ౨౪౫.

చ... సింహభూధర, ప్రభుతియనాల్లకుం దిగు ను
ర ప్రకరంబు... చునుచ. ౧. ౩౭.

క. మేలైనసరకు లాతని, కౌలున దిగు మాట
నిజము గలవాఁ డగుటక. శుక. ౧. ౪౭.

౫. ప్రనేశించు, చొచ్చు.

ఉ. అవ్యసాధానుధాశనకులాభరణం బతిరమ్య
మైన యాజవ్యస మాజవంజవిశాలసుఖాను
భవైకయోగ్య మై, నివ్వటిలక విరక్తిసర
ణిం దిగ నిందుముఖుల్ రతీచ్చచే, నువ్విళు
లూరుడెందముల నోలిఁ జివుక్కు రటంచు
నుండఁక. విప్ర. ౧. ౪౧

చ. ఒడవెనుజవ్వనంబు వెలి కొత్తఁగఁ బయ్యెద
సిగ్గుఁ గూడి బిట్టదుమఁగ లేత లాట దిగ
నాఁకకు మీఱను లేక... పాదలె నసంగఁ బి
క్కటిలఁబొల్లకచన్నులు... ఆము. ౫. ౨౧.

౬. (ప్రయాణమునందు దారిలో) విడియు.
(శ. ర.)

(వ్యవ) సేన లాచోట దిగినవి.

౭. (పనసచెట్టు మున్నగువానికి పిండెలు) ఉత్ప
న్నమగు, కలుగు.

ఆ. పాత్రభూతు లెస్సఁ బరికించి యతఁడడు,
గకయు నొకఁడు నెప్పకయు మునుపుగఁ,
బనసపండ్లు దిగినపటిగ స్వప్నము గన్న, నెఱి
గ నొనఁగి వెరఁగుపటచు టొప్ప. ఆము.
౪. ౨౭౪.

(వ్యవ) కందకు వేళ్లు దిగినవి.

౮. తగ్గు.

క. ఇవిధమున రుక్మిణిమదిఁ, బువ్వుం బరిమళ
ముఁ బోలెఁ బొలుపుగ నెత్తం, బువ్వాయి
గలిగె శౌరికి, మవ్వము దిగఁ దొడఁగె నెలు
పు మట్టం బయ్యెన్. ఉ. హరి. ౩. ౧౨౫.

సీ. సాంద్రచంద్రికలయుజ్జ్వలభావములు దిగ
నరుజోదయప్రభాస్ఫురణ లెడుగ. విక్ర.
౨. ౧౦౭.

ద్వి. అక్కడఁ బలుమాటు నరదంబు చన్నది
క్కుఁ గన్గొనుచును దిగనిశోకమున. రం.
రా. ఉ. ౧౨౨ పా. ౨౫ పం.

౯. వ్యయమగు.

క. వాసికిని వేళ్లఁ బొందినఁ, గాసులు చే దిగు
ను సుగతి కలుగక పోవున్. మల్లాణ.
౨. ౧౭౫.

౧౦. గ్రచ్చుకొను.

(వ్యవ.) కాలిలో ముల్లు దిగినది.

గుండెఁగూడుదిగు=నిర్భాగముగా నుండు, సుఖ
ముగా నుండు.

చ. నరులకు గుండెఁగూడుదిగె నాగకులంబులు
నిద్రపోయె...కాళ. ౨. ౬౧. (తిన్న య
న్నము ఒంటఁబట్టు- అని భావము.)

ఎగంగ దిగంగ = ఎగన్ దిగన్, ఎగాదిగన్.

ద్వి. అంగ మెగంగ దిగంగఁ జూచుచును. బస.
పు. ౪. ౭౨౪ పం.

జ: దించు, దింపు, దింపులకుఁదెచ్చు, దింపులవోవు,
దిగఁగాలు, దిగఁజూచు, దిగఁదన్ను, దిగఁ

గాఁచు, దిగఁదీయు, దిగఁదుడుచు, దిగఁదుడు
పు, దిగఁద్రాపు, దిగఁద్రోచు, దిగఁబడు, దిగఁ
బాట మ్రొంగు, దిగఁబాటు, దిగఁబెట్టు, దిగఁ
బోఁతె, దిగజాటు, దిగనాడు, దిగనాటు, దిగ
మోపు, దిగమ్రొంగు, దిగరోజు, దిగవిడుచు,
దిగవైచు, దిగనన, దిగుచు, దిగుజాతి, దిగుడు,
దిగుదల, దిగుమతి, దిగువ, దిగువాటు, ది
గువాయి, దిగువాటు, మొ.

దిగుచే. స. క్రి. (√దిగు) దిగఁజేయు, దించు,
గ్రచ్చు.

క. నెఱి మాలి బందె వెట్టిన, నటిముఠిఁ జంపి
నను గజము నశ్వము మ్రచ్చెచ్చె, పటిగొనిన
నట్టివారలఁ, గొఱుల దిగించి చంపు టొప్పఁ
గువలయపటికె. విజ్ఞా. ప్రా. ౯౬.

దిగుజాతి. వి. (దిగుడు + జాతి) తక్కువజాతి,
నిమ్మజాతి.

తే. ఆలు పతిభక్తి శ్రీపుంసపాళి వావి, యతి
వశిత్వము దిగుజాతు లగ్రజాతి, ననుసరిం
చుట...నృపదండభీతిఁ జుమ్ము. ఆము. ౪.
౨౭౭.

దిగుడు=డిగ్గుడు. విణ. (√దిగు) ౧. ఆనతము,
పల్లమైనది.

(వ్యవ.) నేల దిగుడుగా నున్నది.

౨. తక్కువది, హీన మగునది.

క. ఇల్లువంటివి యిటు కెక్కుడు, విటు దిగుడువి
యొంద నెన్నియే నిదియును నొక్కటియొ
కనాఁడీద కా దొక, త్రుటిగీతఫలంబు నొ
సఁగుదు నె యిమైయికిన్. ఆము. ౬. ౬౦.

దిగుడుబావి=వాపి, దిగి నీరు తెచ్చుకొనుటకు
వీలుగఁ ద్రవ్వినమెట్లు గలనయ్యి.

దిగుదల. వి. (√దిగు) క్రిందిభాగము. (త.ర.)

దిగుభాగము. వి. (దిగు + భాగము) దిగువభాగము, క్రిందిభాగము.

వ... తే త్రమతూర్పుః దిగుభాగమున ౫౪ ఎఱ్ఱ కా (ర్య) గుంటన... గుం. కా. ౨౦౦.

దిగుమతి. వి. ($\sqrt{\text{దిగు}}$) ఓడలో నున్న సరకును శేవునందు దింపుట. (శ. ర.)

(ఓడ మొదలగువానిలోని సరకును) దింపుట. (చూ. ఎగుమతి.)

దిగులు. వి. (క. దిగులు. త. తిగిర్.) గ. భయము; అధైర్యము.

గీ. వారి సేవల గోపికావరుడు నరుడు, దెగిరి తెగి రనుపలుకుల దిగులు వుట్ట. భార. ద్రో. గ. ౩౪౯.

సీ. జక్కులరాయిక్క జొక్కు నెక్కటియొద్ది కడిదిమిక్కొటిక సోకుడులదిగులు. అచ్చ. రా. బాల. ౮.

సీ. పుయిలోట జలదరింపు దిగులు వెఱ పక్కు వెఱ యు తలము వీతు బెదరు బెగ్గిలుట యంజిక యుదిల యటన నధృతి యగు... ఆం. భా. గ. ౧౩౩.

౨. (గుండె) అదరు, దడ.

చ. దశ్శముగఁ గల్వతేకులతుడక దిగజాతె డుమంచునట్లు కక, గొలుకుల డిగ్గనీరుఁ గని గుండె దిగు ల్లనఁ దల్లి యిట్లును. యయా. ౪. ౧౩౮.

ఉ. ఈసున నేక హేలన మహీసురుఁ డొక్కరుఁ డొక్కవార్ధి యా, పోసన మెత్తువో దిగులు పుట్టి పయోనిధిపంచకంబు సం, త్రాసము సోండునట్లు... నైవ. ౫. ౬౮.

గుండెదిగులు = భయము.

గీ. శేరి నవ్విస మీ బోటివారి కెల్ల, గుండెదిగులగు... ఉ. రా. ౨. ౧౯౬.

సీ. ద్విజంబులు గుండెదిగు రెత్తి మ్రొగ్గును

శేషాహి వి ట్టల్ని చెవుడువడియె. మై. ౨. ౩౭.

జ: దిగులుకొను, దిగులుపడు, దిగులుపాటు.

దిగులుకొ(ల్లా)ను. అ. క్రి. (దిగులు + కొను) దిగులుపడు, భయపడు.

క. పొన్నలకుం దెలిజాబిలి, మిన్నలకుం దలఁకుఁ జిలుక మేలిమిపలుకుల్, విన్న నగుక విన్ననగుం; గ్రొన్ననగుంపులకు దిగులుకొని మది బొగులుక. కువల. ౩. ౮౩.

చ. తనసుతు లోగిటన్ వెదకి తల్లి దిగుల్కొని పల్లెకూటమం, దునఁ దిలకించి బాలకులతోఁ జని యాడుచునుండె నేమొ రా, డని చని... చెన్న. ౩. ౧౬౭.

సీ. గొంతు మోచిన దిగుల్కొని నోర ప్రేలిడి క్కక్కు నొక్క పిశాచికావిభుండు. కువల. ౨. ౧౧౦.

దిగులుప(ల్లు)డు. అ. క్రి. (దిగులు + పడు) భయపడు.

క. దిగులుపడుబిడ్డ నవో, డిగవిడిచి చనం గలంగుండెందముతో నే, పగిది జనువాడ దైవము, పగవారికి నైన నాడుబడుచుల నీకే. వరాహ. ౨. ౧౨౭.

గీ. మొగులుచిలుదాయయాతోట మొగులు దాట, దిగులుపడి చింత గుండియల్ వగులు కాంతఁ, బొగులునారాజుతోఁ గూర్చి నెగులు దీర్చి, తగులుసేయమి బరుడు వెన్నగులు మరుడు. రా. వి. ౪. ౨౯.

గీ. అది దిగుల్పడి యెట్లు నో రాడె నార, పలుక నీరీతి నో వెట్టి బాఁపనయ్య. కుక. గ. ౩౬౦.

దిగులుపాటు. వి. ($\sqrt{\text{దిగులుపడు}}$) భయము. (శ. ర.)

దిగుల్లు. వి. గుండె అదరుట కనుకరణము.

ఉ. కూరిమిపేరి గుండియ దిగుల్లి తల్లడ మందునోసుమి. శివరా. ౩. ౧౨౮.

క. మనమున దయ వుట్టగ నీ, పనిపాటలు విన్న
విందుఁ బ్రాణేశున కీ, యనఘుఁడ కారణబం
ధుం, డని తెలియం బలికి గుండియ దిగు ల్లనఁ
గఁ. రాజ. చ. 3. 208.

దిగువ. వి. (√దిగు) క్రిందిభాగము.

గీ. తగునె గదపోర నాభికి దిగువ నొంచి, చం
ప నతెఱఁ గుల్లులు నొంప కున్నె. భార.
శ్రీ. ౧. ౧౫౪.

సీ. నీమీఁదు దిగువయు నీరజాహితుఁడు వాసు
కియు రక్షింతురు ప్రకటకరుణ. హరి. పూ.
౫. ౧౬౦.

గీ. తిలలు పై నెత్తి చల్లిన దిగువఁ బడని, యంత
సందడి పెంద్రోవలందుఁ గలిగె. నైవ. ౪.
౧౨3.

విణ. క్రిందిది.

వ...గదాయుద్ధంబున నాభికి దిగువ యగుకరీర
భాగంబు నొప్పించుట ధర్తంబు గాదు...
భార. శల్య. ౨. ౨౯౫.

వ...గాలి పరికించి దిగువదెస దొడ్డివల పన్ని...
మనుచ. ౪. 3౩.

దిగువాటు. వి. (√దిగు) దిగువ, క్రిందివైపు.

క. మినుకుమిను కనెడిమింటక, బొసపొస నల
తెల్లమబ్బుపొంతన దిగువాటున నదె కలదో
లేదో, యనుమాత్రము గాఁగఁ గంటివా న్న
పతనయా. సారంగ. ౧. ౧౨౪.

దిగువాయి. విణ. (√దిగు) న్యూనము, తక్కువది.

ఆ. దీను లయినవారి దిగువాయిగాఁ జూచి, పర
ము గనక నూతఁ బడును వేమ. వేమన. 3.
౧౨౬.

దిగువాటు. అ. క్రి. (√దిగు) ౧. జాటు, కాటు,
ప్రసహించు.

ఉ...వెక్కుస మగుమన్యువేగమునఁ గాటుక
కన్నులనీరు సోనలై, యుసిరిక కాయలంతలు

పయోధరము ల్దిగువాటునట్లుగఁ. కాశీ.

౫. ౧౬౭.

వ...దృక్కణంబులం దిగువాటుకన్నీరు చె
న్నారకర్ణద్వయాగోళంబులు నిండి ...మ
నుచ. 3. ౯.

౨. మీఁదనుండి క్రిందికి పడు.

ఉ. రంగుగ నొక్కొక్కరి శిరంబుపయిం దలఁ
బ్రాలు వోసి ర, య్యంగమరీచి నవ్యమణులై
దిగువాటఁగ నవ్యధూపవల్. అని. ౧. ౧౦౧.

3. నిండు; నిండిపాటు.

సీ. తగ వార్చి మూఁకుళ్ల దిగువాట నుంచిన
కూటిబల్తావు లాగుబ్బుకొనియె. కువల. ౨.
౧౦౮.

క. ప్లా లొక్కటఁ గొని చానన, తెలము దిగు
వాటఁ బోయుదానను నీకుం, బోలినప్రాలం
గొలుపుము... కేయూర. ౨. ౧3.

దిగ్గజము. సం. వి. అ. పుం. దిక్కునందలియే
నుఁగు. (విరావతము, పుండరీకము, వామనము,
కుముదము, అంజనము, పుష్పదంతము, సార్వ
భౌమము, సుప్రతీకము. ఇవి యష్టదిగ్గజములు)
ఇట్లే: దిగ్భారణము, మొ.

దిగ్గన. క్రి. విణ. ద్రు. (√దిగ్గ²) తటాలున.
ద్వి. కడు నొగ లలమి దిగ్గన నేలతోడ, నడచి
యుఁ జఱచి యల్లంత వైచియును. రం. రా.
యు. ౪౦౭ పా ౧౦ పం.

చ...తెల్పము దిగ్గన దిగ్గిపోయి ... మార్కు.
౨. ౨౯.

క. అని యానతిచ్చినను దిగ్గన మేల్కొని యద్ది
రయ్య గలిగెఁగదా నేడ, డనుకూలనాయకుఁ
డు మోహనమత్స్యలి యనెడికన్నె కని
ముదమందక. ప్రబంధ. ౪౦.

దిగ్గనాడు = దిగనాడు. స. క్రి. (దిగ్గ¹ + అడు)
విడుచు.

గీ. పయ్యెడఁ దివ నీక పట్టు నింతకు మున్ను సిగ్గు
నేసంగతి దిగ్గానాడె. కవిక. ౪. ౧౭౮.

దిగ్గాలు. అ. క్రి. (దిగ్గ¹ + కాలు) కృశించు.

క. గుగ్గిలపుఁబొత్తఁ గొని తా, మగ్గిని రగులుకొ
నురీతి సతివేగముగా, బగ్గుమన మరుఁడు
దిగులున, దిగ్గాటి గిరింద్రకన్య తేకువ
దప్పక. పార్వ. 3. ౫౯.

దిగ్గి(గి)య = దిగియ, దిగ్గియ, వి. ($\sqrt{\text{దిగ్గు}^1}$.
సం. దీర్ఘ కా. ప్రా. దిఘిఆ.) నడపావి.

ఉ. దిగ్గియ నంచ తూఁడు గొని తీరవనేడువు
వంకమీఁదుగా, నగ్గడ పుల్లకేసరమునందు
వనింపఁగ... ఆము. ౫. ౧౨౨.

గీ. దేవనిర్మిత మైనట్టిదిగ్గియఁ గని, దిగ్గి యగణిత
విభవముల్ దేజరిలఁగ. సారంగ. ౧. ౧౧౨.

దిగ్గు¹ = దిగు. అ. క్రి. (మీఁదనుండి క్రిందికి
వచ్చు) అవరోహించు.

చ... తల్పము దిగ్గన దిగ్గి పోయి పద్మముఖి మ
నోజుఁ దార్వ సఖిమాటున నిల్వెఁ బ్రకంపి
తాంగియై. మార్క. ౨. ౨౯౭.

గీ. చేరి యరదంబు దద్దుహద్యారసీమ, దిగ్గి
యరుదెంచి ప్రణమిల్లి దేవ యిపుడు, నీకు
మాదుల సౌభాగ్యనిధుల బుధుల, డించి వ
చ్చితి గంగాతటీవసతిని. రామా. ౫. ౭౩.

గీ. దేవనిర్మిత మైనట్టిదిగ్గియఁ గని, దిగ్గి యగణిత
విభవముల్ దేజరిలఁగ. సారంగ. ౧. ౧౧౨.

జ: దిగ్గానాడు, దిగ్గాలు, దిగ్గియ, దిగ్గుడు.

దిగ్గు². వి. (క. దిగ్గనె. త. తిక్కెన.) భయము
చే గుండె ఆదరుటకు అనుకరణము. (దీనికి అను
ధాత్యనుప్రయోగమున 'దిగ్గుమను, దిగ్గురను'
రూపములును గల్గును.)

అ. మూర్ఖువోక నిలిచి మూఁడుమొగంబుల,
సూల మెత్తికొని కరాళవృత్తి నడచి నె
మ్మొగమునఁ బొడిచె నింద్రానుజు, దేవతల

మనంబు ది గ్గనంగ. నిర్వ. 3. 30.

క. డగ్గటిలి మైత్రి భామిని, డగ్గుతిక్ యిడుచు
నక్కటా ప్రాణసభే, బెగ్గిలి నన్ను నెఱుం
గవు, ది గ్గనె గుండె యని తన్నుఁ దెల్పిన
పిదపక. ప్రబోధ. 3. ౭౫.

క. భువనములు దలఁక మునులును, దివిజు లడల
ధనదుగుండె దిగ్గుమనఁగ రా, హువు శని మొ
దలగుదుర్ద్రోహ, నివహము నికటస్థలమున నిలి
చినవేళక. ఉ. రా. ౨. ౧3౮.

చ... ఎందును గొడ లేక నీకు నిదె దుస్సహక
రనిపాతనూచియై, వినఁబడు గుండె దిగ్గురన
వేగిర మేల దురంబు కోరినక. రాఘవ.
౪. ౧౧౨. సమీర. ౪. ౪౪.

గీ. భాస్కరుఁడు మున్నె దేవునిపాలి కరిగె,
గలియుగంబున నిక నుండఁ గష్ట మనుచు,
దివిజకవివరుగుండియల్ దిగ్గురనఁగ, నరుగు
చున్నాఁడు శ్రీనాథుఁ డమరపురికి. శ్రీనా
థునిచాటువు.

జ: దిగ్గన, దిగ్గున.

దిగ్గుడు = దిగ్గుడు, దిగుడు. విణ. ($\sqrt{\text{దిగ్గు}^1}$)
(నూన్యము, తక్కువది.)

చ. అలహరియాన నాంబుజమునందు జనించుటఁ
జేసి మేము ముఖ్యులము తదీయనాభికమ
లోద్భవుఁ డావిధి మాకు నెవ్విధిక, దెలి
సిన నీడు గాఁగలఁడె దిగ్గుడు మా కనిగ్రే
ణిసేయుచుక, బొలుతురు విప్రపుంగవులు
ప్రోలున వేదరహస్యవేదులై. రామా. ౧.
౧3౭.

మ. నిరతం బాత్తకరాంస్థి బాహు నఖికాంతి
న్నూర్తికిక దిగ్గుడై, కరణం బొందుప్రవాళ
పద్మనిసపుష్పశ్రేణికిక గ్రవ్వుఁక, కరణం
బందుట పీన మంచునొ మదిక తైత్వోప
చారక్రియా, గరిమం బొల్లదు మానినీమణి
...నరస. 3. ౧30.

దిగ్గున=దిగ్గున. ($\sqrt{\text{దిగ్గు}^2}$)

క. అగ్గజగామిని కామునియగ్గలికకు బెగ్గడిలి
యాళిజనములక, దిగ్గునఁ గనుమొఱుగి క
డఁక, సిగ్గున నేకాంతనదనసీమఁ జని
యెక. విక్ర. గ. ౧౨౬.

దిగ్గర్శనము. సం. వి. అ. న. గ. పద్ధతిమాత్రము
చూపుట. ౨. దిక్కులను చూపుయంత్రము.

దిగ్గాహము. సం. వి. అ. పుం. ఉత్పాతభేదము.
(ఇందు దిక్కులు అస్వాభావికముగా అగ్నాద్విది
వర్ణములు గలిగి రాజాదులకు భయనూచకములై
యుండును.)

దిగ్ధము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. లిప్తము,
పూయఁబడినది. ౨. లిప్తము, పూయఁబడినవిష
ముకలది. (అమ్మ.) వి. అ. పుం గ. చమరు,
స్నేహము. ౨. అగ్ని. ౩. ప్రబంధము. (కల్ప)

దిగ్రభమము. సం. వి. అ. పుం. దిగ్రాంతి, ఒక
దిక్కును మఱియొకదిక్కుగా గ్రహించుట.
ఇట్లే: దిక్షోహము, మొ.

దిగ్విజయము. సం. వి. అ. పుం. దిక్కులను
(దిక్కులయందలిరాజులను) గెలుచుట.

దిజ్నాగుండు. సం. వి. అ. పుం. కాలిదాసుకాల
పువాడును కుందమాలాదినాటకకర్తయు నగు
నొకకవి. (మేఘదూతలో ౧-౧౪ శ్లోకవ్యాఖ్య
యందు మల్లినాథుండు ఇతఁడు కాలిదాససమ
కాలికుఁ డని చెప్పెను.)

దిజ్ఞ(గ్)ండలము. సం. వి. అ. పుం. న. దిక్ప
క్రము, దిక్పమూహము.

దిజ్ఞ(గ్)ండలి. సం. వి. ఈ. స్త్రీ=దిజ్ఞండలము.

దిజ్ఞా(గ్)ధుండు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.)
దిగ్రభమము నొందినవాడు.

దిచ్చేరి. వి. ($\sqrt{\text{దిచ్చే}}.$ సం. దిక్పారిణి.) వ్యభి
చారిణి; మాయలాడి.

క. తెచ్చి కుమాలములోపల, జొచ్చినబొజు
గగని యెగసి చూడఁగ నపు డా, దిచ్చరి హె
చ్చరికఁ బ్రియుం, గుచ్చి రతిక్రియల సొంపు
గులుకుచు నుండెక. నేం. పంచ. గ. ౧౫౯౬.

క. ఎచ్చరిక నెఱిగి వెంటన, వచ్చితి నీయిల్లు
సాచ్చె వాఁ డులుకున నేఁడిచ్చట లేఁడెం
దరిగెక, దిచ్చరి నిక్కవముఁ జెప్పితే మే
ల్లాడే. నేం. పంచ. గ. ౬౦౮.

ద్వి. నీవు చెప్పెడిమాట నిక్కంబు చెప్పు; మా
విప్ర యనుఁడు నమానివల్లభుఁడు, దిచ్చరి య
గునటిదీనిమాటలకు, వచ్చెనా నిలువెల్ల వగు
కులపుట్ట. ద్వి. పరమ. ౪. ౩౩౭ పా.

దిచ్చరించు. అ. క్రి. ($\sqrt{\text{దిచ్చేరి}}$) బయలుపడు,
వెక్కి వ్యాపించు.

స్తీ. హేము వంచిన నేమి మొలకనవ్వులకాంతి
చెక్కుటద్దములవై బీరువాఁడె, జూడకుం
డిన నేమి సాగురెప్పల మించి తేటవారై
ఱుఁగులు దిచ్చరించె. క్రీ. డా. ౯౫.

దిచ్చు. విణ. జూదరి; మాయలాడు.

క. వచ్చి గుడి సొచ్చి యందఱు, దిచ్చులు
తమతండికొఱకుఁ దీపులు వెట్టక, మెచ్చుచు
వేడుకయాటల, నవొచ్చటం బ్రొద్దు పుచ్చి య
ల్లన మగిడెక. ద్వా. ౧౦. ౮౪.

ఉ... ఏయెచ్చెముఁ జూడ కాడుచును నోడు
చు నిర్ధనుఁ డొచు నున్నయా, దిచ్చున కెల్లకా
లము నతిద్రవిణం బొసఁగం దలంపుమా.
ద్వా. ౧౦. ౧౫౯.

జ: దిచ్చరి, దిచ్చరించు.

దిచ్చేమొగము. విణ. ($\sqrt{\text{దిచ్చే}}$) అదృశ్యము.
(ప్రా. శ. ౮.)

దిట=దిట్ట, దిటము, దిట్టము, దిటపు. వి. (క. దిట.)
(శక్తి, దార్ఢ్యము.)

క. దిట చెడి లోబడె దైత్యుండు... భాగ. ౩.
౬౯౮.

(ధైర్యము.)

క. బొనా నెచ్చెలి నామది, బేనుకొనుదు
రాశకతనఁ బే రొకటై నా, వీనుల సోక
నమంగళ, దీనికి మాతల్లి సవతు దిట చెడి
పడితిక. ప్రబోధ. 3. ౧౮.

గీ. బ్రమసి దిట దప్పి నివ్వెఱపడియె ధాత.
కాశీ. ౫. ౨౬౭.

జ: దిటదేరు.

దిటదేటు అ. క్రి. (1/దిట.) సమర్థముగు, గడి
దేటు.

చ. మొనసిన నెయ్యపుకొలిమి ముద్దులమాటలఁ
గోరునంతటకొనిన మొకవంత గాఁగ దిట
దేట వధూమణి కేళిచాతురిక. సీమం.
౪. ౪.

దిటము. వి. (సం. దృఢమ.) ౧. దార్ఢ్యము, శక్తి.
చ. దిటమున రెడ్డి పాటుపడి తెచ్చి యిడంగను
గూటిప్రాద్దు సంకటితటి వెన్నుమజ్జిగలు...
శుక. ౨. 33౪.

౨. ధైర్యము.

గీ. తట్టంబున దిటముతో దండు విడిసె. ఉ.
రా. ౧. ౧౧౧.

సీ. దిటముచే భుజబలోత్కటముచే రణజయా
ర్భటముచే బెంపొందుపవనజుండు. ఆని.
౨. ౧౨౪.

ఉ...నీకు నే, నిగ్గురుభీతిపేతు విపు డింతయుఁ
దెల్పెద నమృతవృత్తి, దగ్గఱ లేరుగా మన
దిటంబు కనుంగొన నంచు... శుక. ౨.
౨౭౮. (ఇట వ్యతిరేకలక్షణచే వివేకితనము
అని యర్థము)

3. అతిశయము.

గీ. బెట్టు నిబ్బరము దిటము బిట్టు గాట, మనఁగ
నతిశయ మగును నూర్వావతంస. ఆం.భా.
౧. ౬౬.

సీ. రథచక్ర నేమిఘ్నర రరావములు కేతుపటప
టాత్మ్యతులకు దిటము దెలుప. దశా. ౨.
3౭౭.

విణ. ౧. దృఢము.

చ...మేన విభూతి యలంది పెన్నెఱుల్, జడ
లుగఁ దాల్చి డెండమునఁ జాల దిటం బగు
భక్తిక బూని య, పృథ్వీకుక యబ్బురంబుగఁ
దపం బొనరింపఁ దొడంగె నెంతయుక.
రసిక. ౬. ౧౨3.

౨. ధృవము, నిశ్చితము.

క. నేయేల నీవే దిక్కని, దాయం జనుదెంచి
తిమి దిటంబుగ దనుజుం, దీయెడ మృతిక జెం
దుటకు ను, పాయంబు ఘటింపవయ్య పరమ
మునీంద్రా. ఉ. హరిశ్చ. ౪. ౮౬.

3. స్థూటము, స్పష్టము.

క. కుమైలు దాఁకినబంగరు, బొమ్మరములయె మై
గడకుఁ బొమ్మను కేళా, సమిళిత సనకుంభత
టమ్ము దిటమ్ముగను జూపి డగ్గుత్తితోక.
సారంగ. ౨. ౨3౦.

క. ఆచంద మెల్ల దిటముగ, నీచెవులకుఁ దనివి
తీట నే నెఱిగింతున్. నీలా. ౧. ౬౯.

దిటపు=దిట; దిట. వి. దార్ఢ్యము. (శ.ర.)

విణ. దృఢము. (శ. ర.)

దిట్ట=దిట, దిటము, దిటపు, దిట్టము. వి.(సం. భృ
వ్వి. పా. దిట్టో. క. దిట్ట.) ధైర్యము.

గీ. విశ్వసించిన నీరు ద్రావినను నిద్ర, పోయినను
జూలుకొన్నను బొర్లుచున్న, దెవులువడ్డను
గుంటైన దిట్ట చెడిన, జంపఁ డనుకంప నెట్టి
హింస్రంబునైన. కాశీ. ౪. ౬౦.

విణ. ౧. చతురుడు, నేర్పరి.

క. వరవర్ణిని యగునీకుం, బురుషుండు బలుదిట్ట
యతినిక బొందుము లీలన్. భా. రా. ఆర.
౧. ౧౪౪.

క. ఆట్టియెడఁ బెండ్లిపనులక, దిట్ట లగుపురం
 ధ్రు లచట నిలిపిరి వహ్నిక. మనుచ. ౫.
 ౮౬.

౨. శక్తిగలవాఁడు, సమర్థుఁడు.

వ. ఆఖండలా యఖండలాఘవాలాపములం గో
 పంబు పుట్టించితి దిట్టవేని గట్టితనం బేర్పడ
 నిప్పర్వతశిఖరంబుఁ బెఱుకు మన్న...పాం
 చా. 3. ౮౯.

గీ. దితిజా మెట్టినయాపాటిదిట్ట వీవ. పారి. ౧.
 ౪౯.

3. ధీరురాలు; ధీరుఁడు, ధైర్యము కలవాఁడు.

వ. అజ్ఞోటి దిట్ట గావునఁ దలంకక...ఉ.పారి.
 ౧. ౫౬.

ఉ. దీనినిగారపుండ్రుడలు దీనిమొగంబును దీని
 కన్నులన్, దీనివిలాసముం గని మదిం గడు
 సోలర యెట్టిదిట్టలక. రసిక. 3. ౫౬.

౪. ధృష్టాపు, ఉద్ధతుఁడు, ఎదిరించుస్వభావము
 కలవాఁడు.

గీ. బేరజపుగట్టిజంత పాడూరిసంత, చలము సా
 ధించుదిట్ట రోసాలపుట్ట. శుక. 3. ౧౮.

ఉ. హాసముచేత మూఁగయు సమంచితవక్త
 ప్రలాపి చెంగటక, బూని వసించ దిట్ట ద
 మముందట దవ్వుగ నుండెనేని కా, లీనుఁడు
 ...భర్త. ౧. ౪౭.

౫. శ్రేష్ఠుఁడు.

ఆ. పెట్టువార రెవరు పెట్ట కుండు రెవరు, పెట్టి
 పుట్టినట్టిదిట్ట రెవరు, పట్ట దప్పకుండ భావించి
 చూడరా...వేమన. 3. ౧౨౦.

జ. దిట్టతనము, దిట్టపడు, దిట్టాడు.

దిట్టఁడు = దిట్ట. విణ. ౧. సమర్థుఁడు.

ఉ. గట్టుల మట్టుపెట్టుబలుకైదువుఁ బట్టినయట్టి
 దిట్టఁడక, దిట్టతనంబు వాసి పాలదొండకి
 లోబడి గాసిఁ జెందఁగా. ఉ.రా.౫.౧౧.

౨. ధీరుఁడు, ధైర్యశాలి.

క. కట్టినకట్టులు దనువునఁ, బెట్టిననెనుకొండపా
 దలు దీటిచికినుచుక, బిట్టు బలధి పెడలిన
 యా, దిట్టనితెఱఁ గ సురవిభుఁడు తెలియ
 నిన్వియెక. నృసిం. ౫. 3.

చ. పగ మరలింపఁ దండ్రి వనుపం బనిబూని
 యవంతికోటపై, జగడము సేయఁ బూని య
 టుసాయకురాక యరాబుకొమ్మచాల్, తె
 గునను దేటిచూచుటకు దిట్టఁడు గాఁడట
 రాజహంసికిక, మగతన మేడదా యనియె
 మాళవభృత్యుఁడు కొత్తడంబునక. రా. వి.
 ౫. ౨౪.

3. ధృష్టుఁడు, ఉద్ధతుఁడు, ఎదిరించుస్వభావ
 ము కలవాఁడు.

గీ. పొదుగు దిగబాట విడచి పాల్కొలుపు
 గాను, బుట్ట నిండింపఁగాఁ జూచి దిట్టఁ డైన,
 గోపఁ డవ్వడు తనచేతిగొడ్డలెత్తి, గోవునడి
 నెత్తినె మించి కొట్టఁబోవ. వేం. మా. ౪.
 ౧౬౦.

దిట్టతనము. వి. (౪/దిట్ట.) ౧. శక్తి, సామర్థ్యము;
 చాతుర్యము, నేర్పు.

క. ఈడుడుకుఁగోఁతిఁ గొని చని, మీదిట్టతనం
 బు నెల్ల మెఱయఁగ నిపు డో, గా దనక
 తోక గాలించి, వీడుల వీడులను ద్రిప్పి విడు
 వుఁడు కడకక. ఆచ్చ. రా. సుం. ౧౬౪.
 (శర. పా.)

ఉ. దిట్టతనంబు మీఱ నుపదేశము సేయుచు
 నుండు బ్రహ్మముక. కాశీ. ౧. ౭౬.

క. నెట్టుకొని యాఁడవారల, దిట్టతనం బెఱుగ
 బ్రహ్మదేవునివశమే. విక్ర. 2. ౪౭.

౨. ధైర్యము.

ఉ. చుట్టతీకంబునక మనసు సాచ్చి ననుం
 గరఁగించి వేడినక, దిట్టతనంబు వో విడిచి
 తీవ్రరణంబుకడంక దక్కి నేఁ, బట్టినయా

యుధంబు పెడఁబాసినఁ గాని వధింపఁ బోల
దు. భార. భీష్మ. ౧. ౧౧౯.

ఉ ... ఇంద్రరే, ద్రిమృదిదోమికయ్యమున దిట్టత
నంబటి పూరిమేసితో. దశా. ౨. ౪౧౩.

౩. మహిమము, గొప్పతనము.

వ. అట్టిచుట్టుకెదువజగజెట్టికి విడిదిప ట్టుయిన
పెట్టె బెట్టుదిట్టగట్టు కట్టుచుట్టుదిట్టతనం బె
ట్టిదనిన. రా. వి. ౧. ౨౮.

దిట్టపడు. అ. క్రి. (దిట్ట + పడు.) అలముకొను.
ద్వి. జలసారినకుకప్పుచాయఁ గెంగేలఁ, బులుము
కాటుక మొగంబున దిట్టపడఁగ. అ. మ. క.
౧. ౨౫ పా. ౧౫ పం.

దిట్టము = దిట్టము. విణ. ౧. దృఢము, గట్టిది; స్థిర
ము, శాశ్వతము.

దండకము... సదోభిగిసీపట్టముకొ దిట్ట మానట్టు
గా నే ప్రసాదించి తనాత రావించి... భో
గిసీదండకము.

౨. నిరీతము, నిశ్చితము.

సీ... దేహికి మరణంబు దిట్ట మగును. శివధ.
౫. ౮౩.

వి. ౧. ధైర్యము.

గీ. కొసర నెఱుంగనిహరిమి తుదురుపాటె,
ఱుంగనిదిట్టంబు నిలుక డెఱుంగనిమనము, నై
పతికిఁ దమి రేచె నత్యధికలీల, నంగ నామణి
నూతనసంగమంబు. చంద్రా. ౬. ౧౪౮.

౨. నిర్ణయము, నిశ్చయము.

సీ. దిట్ట మం చనఁగఁ గన్నట్టు నిర్ణయముగ...
ఆం. భా. ౧. ౧౦౩.

దిట్టాడు. అ. క్రి. (దిట్ట + ఆడు.) అతిశయించు.

౯. దేవా కయ్యముతోడివేడుక మదికొదిట్టాడు
మత్తయిండు నే, త్రోవం జేతులతీటు వుత్తు
నని కోరుట... ఉ. హరి. ౫. ౨౧.

దిడ్డి. వి. (క. దిడ్డి. త. తిట్టి.) పాలకీ మొదలగు
వానిద్వారము; చిన్న ద్వారము.

ఉ... వైడిపాలకీ, నవ్వువుఁబోడి నుంచి మెఱుఁ
గారెడుబంగరువ్రాతపచ్చడం, బొప్పుగ దిడ్డి
వైచికొని యుబ్బు మెయిం గొనిపోయె నింటి
కిక. పరమ. ౨. ౩౮.

సీ. తగువాహనముల నంతఃపురకాంతల నిడి దిడ్లు
వైపించు హెగ్గుడులును. కళా. ౮. ౨౯.

చ... అంతటఁ బుట్టుగుగట్టుమీఁదటక, దెలివి
దలిర్పఁ దామరలదేవర తోచిన తేఱుఁ
గొమ్మయుక, సాలపులతోడుత న్నగరుఁ
జొచ్చిరి లోపలిదిడ్డిత్రోవచేక. యయా.
౫. ౧౫౧.

ఏనుఁగు నెక్కియు దిడ్డిదూఱు = తనగొప్పతనము
నకు తగనిపని చేయు.

ఉ. ఇంతవిచార మేల తరళేక్షణ యెంతటివాని
నైన నీ, కాంతునిఁ జేయుదాన రతికాంతుని
పాదము లాన నీకు నా, యంతటిబోటి గల్గఁ
దగవా వగఁ జెందఁగ నీమనోరథం, బింత
యుఁ జెప్పు మేమిటికి నేనుఁగునెక్కియు
దిడ్డిదూఱఁగక. విక్ర. ౪. ౧౪౯. రుక్మా.
౫. ౧౦౫.

గీ. వైభవంబునఁ గొనిపోవ వలయుఁ గాని, తె
ఱవ యేనుంగు నె క్కేల దిడ్డి దూఱ. పి.
శకుం. ౩. ౨౪౪.

ఉ. ఎన్నిక కక్క నవ్వరమదేభము నెక్కి
తదీయసాలసం, ఛన్న మరుత్పురిక వెదలి సం
దడి నేనుఁగు నెక్కి దిడ్డిదూ, అన్న ను నవ్వ
రే యని పురందరుఁ డప్పురి పెద్దవాకిటక,
జన్న పుఁగూటికై యరుగు సారె బహిస్థితయ
జ్ఞవాటికిక. చంద్రా. ౧. ౬.

జ: దిడ్డిగంత, దిడ్డివాకిలి.

దిడ్డిగంత. వి. (దిడ్డి + గంత) దిడ్డికన్నును.

గీ. ద్విపదకావ్యంబు ముదికాంత దిడ్డిగంత, య
య్య నేరనిరండ నా లేకరాశి. వేణు. ౫౫.

దిడ్డివాకిలి. వి. (దిడ్డి - క. దిడ్డివాకలు. త. తిట్టి

వాయిల్.) చిన్న ద్వారము.

ద్వి. తిర మగుచున్నట్టిదివాకిళ్ళ, నురుగున్న
లుండుదు రొక్కొక్కకోటి. రం.రా.యు.
303 పా. 21 పం.

దితము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) భేదింపబడినది,
నఱకబడినది.

దితి. సం. వి. ఇ. శ్రీ. ఖండవము, నఱకుట. ఇ,
ఈ. శ్రీ. దైత్యులతల్లి, కశ్యపునిభార్య.

దితిజుడు. సం. వి. అ. పుం. దితికొడుకు, దైత్యు
డు. ఇట్లే: దితితనయుడు, మొ.

దిత్యుడు. సం. వి. అ. పుం. రాక్షసుడు. (వా
చ, కల్పం.)

దిత్స. సం. వి. ఆ. శ్రీ. ఈయవలయుననుకోరికి,
దానేచ్చు.

దిత్సపు. సం. విణ. (ఉ) ఈయగోరువాడు,
దానేచ్చువు.

దిద్దుడు. సం. వి. ఆ. శ్రీ. చూడవలయు నను
కోరిక.

దిద్దుడుపు. సం. విణ. (ఉ) చూడవలయు నను
ఇచ్చగలవాడు.

దిద్దు. స. క్రి. (క. తిద్దు. త. తిరుత్తు) ౧. (విద్యా
దులందు) తీర్పు, శిక్షించు.

ఉ. అంతః గ్రమంబునం బ్రియునియాజ్ఞను స
త్యయు భోజకన్యయుక్, సంతస మొప్పు న
పురమసంయమి నొక్కొక్కయేడు దిద్ది ర,
త్యంతమనోజ్ఞగానపటిమాతిశయోన్నతుఁగాఁ
గ నవ్విభుం, డంతటఁ దాను దిద్దె నొకయ
బ్దుము పూర్ణము గాఁగ నాతనిక్. కళా. ౨.
3౫.

క. ఉద్దవిడిఁ గవియుకుక్కలు, గద్దటిసివ్వంగు
లిరు గడు నేచినమే, లెద్దులు మొదలుగ
వేటకు, దిద్దినయవి ప్రోగుదాళ్లు దెఱచీర
గముల్. యయా. ౧. 3౯.

౨. చక్కబఱచు, చక్కజేయు.

వ...తుఱుము దిద్దుచుఁ దద్వారణాభినయవత్స
రాచీనకరాజు లె...ఆము. ౪. 3౫.

శా. ఆలీలక్ రతికేళిఁ దేలి తుదయం దాయద్ద
ఱుక్ గేలిభి, న్నాలంకారములొక్కొక్క
రికి నిం పానట్లుగా దిద్దుచుక్. కళా. 3.
౧2౦.

3. అలుకు.

క. నును పగుచ్చుమదపథకం, బునఁ దీనియ దిద్ది
కప్రపుంబాడిముగ్గుల్, నినిచి లవలీదళము
లపై, మనసిజరతిసతుల వ్రాసి మఱి యద్ద
రులక్. రసిక. ౪. ౮౪.

౪. విభూతి తిలకము, మొ. వెట్టుకొను; ధరించు.

నీ. తిగలేక లేర్పడదిద్దిననొసలిను న్నెలిబూదిబొ
ట్టురంగులు నెలంగ. నీలా. ౧. ౬౦.

గీ. మణికిరీటంబు జాతించు మగుడ దిద్దు, దళు
కుఁగొనగోర మీసలనులి యెడల్పు, నాచ
కోరాక్షి తనుఁ జూచు టరసి యరసి. కళా.
౫. ౧౧3.

౫. నియమించు, నియోగించు.

గీ. అనఘ జాత్యభిమానదేహాభిమాన, లేశములు
దాగురాలికి లేవు మాఘ, కరము నలవాటె
మీవంటిఘనులు దిద్దు, పనులు సేయుటకంటె
శుభంబు గలదె. వైజ. ౨. ౧౧౦.

౬. త్రవ్వ.

మ. తనశృంగారవసంబులొన గిరిపాంతం జక్క
గా దిద్ది తీ, ద్విసపూఁదేనియ యేటికాలువ
దరిక్...పారి. ౧. 2౧.

౭. (ఉపాయము) పన్ను.

క. తదుపాయము దిద్దుటకుక్, మది నెన్నఁ
బ్రభావఘనులు మఱి లేరు మహా, భ్యుదయా
నుభావగుణసంపదఁ బొదలినమీర తక్కుఁ
బావనచరితా. కళా. 3. ౫౬.

౮. చేయు.

ద్వి. అట్టివా రెనమండ్లు నఖిలకార్యములఁ, బట్టున
 దిద్దఁ దీర్చున జాలి కొలువ. రం.రా.బాల.
 గం పా. 3 పం.

F. సవరించు.

ఉ...అన్యపతిపాలికిఁ బోయెదవేమొ పొమ్ము
 నీ, యిచ్చకు వచ్చినట్లు రమియింపు మొక
 నొకమాట పుట్టినక, నెచ్చెలి లేదుబంతి
 యనునేర్చున దిద్దుకొనంగఁ జాలినక. శుక.
 ౨. F 2.

గం. రాసి యిచ్చినమక్షరములవై మరలవ్రాయు.
 నీ. గద్దించి వడిఁ దిట్టి దిద్దు మంచును నేలు
 నెట్టింప నచట నేఁ బెట్టుతుండు. హంస. 3.
 గౌ. ౨.

గం. మార్పు.

క...త ప్వాప్స మదిక, భావించి నిద్దకుండను,
 దేవానాంప్రియల మ్రొక్కి తెలుతుఁ గుక
 వులక. రాఘవ. పీఠి. ౫. (శ.ర.పా)

గౌ. (అప్స) తీర్పు.

ఉ. ఏయెడ కేల పోవు నతఁ డెవ్వరికైనను
 జిక్కువాఁడె తా, నాయన మీకు నీవజుకు
 నచ్చినయ ప్పిట దిద్ది తా సుఖో, పాయత
 నున్నవాడు శ్రుతిపాఠము సేయుచుఁ దోట
 లోననే, మాయయగా రటంచు నలమాయల
 మారి చనెం దటాలునక. వైజ. ౪. గ౧.

ః. దిద్దుకొను, దిద్దుగడ, దిద్దుడు, దిద్దుపాటు, దిద్దు
 బడి, దిద్దువడు.

దిద్దుకొను. స. క్రి. (√దిద్దు.) చక్కఁబఱచు
 కొను.

క. విను వల్లభ క న్నుండెం, గనుఁబొపం దివియ
 నేర్పు గలమునిముచ్చీ, వనిత తగ దిచట
 నుండక, వెనుకను దిద్దుకొన వచ్చునే యొక
 టైనక. కళా. 3. గ౧౮.

దిద్దుగడ=దిద్దుడు. వి. (√దిద్దు) దిద్దుపాటు, అను
 గానము.

మ. మిముబోం ట్లాఁడుది పల్కుదిద్దుగడకుక
 మే లందురే... అచ్చ. భా. గ. ౪గ.

దిద్దుడు=దిద్దుగడ. (√దిద్దు-శ.ర.)

దిద్దుపాటు. వి. (√దిద్దు) గ. సవరించుట. ౨.
 శీఠించుట. (శ. ర.)

దిద్దుబడి=దిద్దుపాటు. (దిద్దు + బడి-శ.ర)

దిద్దువడు. అ. క్రి. (దిద్దు + పడు) శిక్షణముపొందు.

గీ. నాట్యసంగీతకళల నెన్నంగ నన్ను, రంభ
 వోలుట యెంతదూరంబు దలఁప, దేవకుల
 నాథ నాయుద్ధ దిద్దువడిన, పాలఁతి యెన్నఁ
 టికిని నన్నుఁ బోలఁ గలదె. వాల్మీ. 3.
 32.

దిధక్ష. సం. వి. ఆ. శ్రీ. దహింపవలె ననుఇచ్చ.
 క ... లంకాపురిదిధక్షాదీక్షా, రూక్ష ప్రతాపుఁ
 గంటే, సాక్షాల్లయసమయపవనసఖు సా
 మారిక. రామా. 2. గ౧౭.

దిధత్సువు. సం. విణ. (ఉ) కాల్య నిచ్చ గలవాఁడు,
 దహింపఁ దలఁపు గలవాఁడు.

దిధిమువు. సం. వి. ఉ. ఉ. పుం. మాటుమనువు
 దానిమగఁడు, పునర్భూపతి. ఉ. శ్రీ. గ.
 మాటుమనువు చేసికొనినశ్రీ. ౨. చెల్లెలికి పెండ్లి
 యై తనకు పెండ్లి కానిశ్రీ.

దిధిమూపతి. సం. వి. ఇ. పుం. గ. మృతుఁ
 డయినభ్రాతయొక్క భార్యను అనురాగముచే
 పొందినవాఁడు. (మను. 3. గ౧౩.) ౨. దిధి
 మువుయొక్క మగఁడు, మాటుమనువుదానిమ
 గఁడు.

దిధీర్ష. సం. వి. ఆ. శ్రీ. గ. ధరింపవలె నను
 నిచ్చ. ౨. పోషింపవలె ననునిచ్చ.

దిధీర్షువు. సం. విణ. (ఉ) గ. ధరింప నిచ్చగించు
 వాఁడు. ౨. పోషింప నిచ్చగించువాఁడు.

దినకరతనయ. సం. వి. ఆ. శ్రీ. గ. తపతీనది.

౨. యమునానది.

దినకరతనయుడు. సం. వి. ఆ. పుం. గ. సు
గ్రీవుడు. ౨. కర్ణుడు. ౩. శని. ౪. య
ముడు.

దినకరము. సం. వి. ఆ. పుం. జిల్లేడు.

దినకరుడు. సం. వి. ఆ. పుం. నూర్పుడు.

దినక్షయము. సం. వి. ఆ. పుం. గ. తిథి తగ్గుట.

౨. సాయంకాలము, మాపు.

దినగో(కో)రు. వి. వి. (దినము + కోరు²) గ. దిన
భాగము, దినమున కొక్కనివంతు.

సీ. తివుటఁ జుక్కలఁతేని దినగోరు మెసఁగిర
పండ్లుడుల్పిరి కల్పపాదపంబు. నైవ. ౨. ౮౧.

౨. దినరోజు, దినభృతి, రోజుకూలి.

గీ...దినకోరనంగ, వెలయు దినరోజు...ఆం.

భా. ౩. ౩౨.

దినచర్య. సం. వి. ఆ. శ్రీ. దినకృత్యము, ప్రతి
దినము చేయవలసినపని.

దినచల్యలు. వి. వి. బ. (దినము + చల్యలు)
దినమునకు ఒక్కొక్కటిచోప్పున ఉపయోగిం
చుచలువచేసినవస్తువులు.

క. నిద్దంపుమేలిసాములు, దిద్దినకస్తూరిబొట్టు దిన
చల్యలు నై, ప్రాద్వికసింగారముతో, ముద్ది
య చనుదేర మిగుల మోహతురుడై. విజ.
వి. ౨. ౧౪౪.

దినజ్యోతి. సం. వి. న. న. ఎండ, ఆతపము.

దినదుఃఖితము. సం. వి. ఆ. పుం-పొగలు దుఃఖ
ముకలని-చక్రవాకము, జక్కవ.

దినపతి. సం. వి. ఇ. పుం. గ. -పగటితేడు-
నూర్పుడు. ౨. పారాధిపతి, నూర్పుచంద్రాం
గారకబుధగురుశుక్రశులలో ఒకడు. ౩. జిల్లే
డు.

దినపాతము. సం=దినక్షయము.

దినపిండము. సం. వి. ఆ. న. (జ్యోతి) అహర్
ణము, దినములసముదాయము.

దినపుడు. సం=దినాధీశుడు.

దినప్రణి. సం. వి. ఈ. పుం. గ-దినమును చేయు
వాడు-నూర్పుడు. ౨. జిల్లేడు.

దినబంధువు. సం. వి. ఉ. పుం = దినపతి.

దినబత్తెము. వి. వి. (దినము + బత్తెము.) ప్రతిదిన
ము ఇచ్చెడుబత్తెము.

ఉ. నావుడు భూమిపాలుడు మనంబునఁ గోప
ము సంభవింపఁగా, నావటుధూర్తుఁ జూచి
వసుధామర యాకలి నిష్ఠురోక్తు లేలా వచి
యింప నీకు మొదలక దినబత్తెము నే నొ
డంబడక, నీవు గురుప్రయోజనము నెమ్మి
నొనర్పఁగ వచ్చి తిమ్మయి. హరిశ్చ. ౪.
౧౯౨.

దినమణి. సం=దినామణి.

దినమయూఖము. సం. వి. ఆ. పుం. జిల్లేడు.

దినమయూఖుడు. సం. వి. ఆ. పుం. నూర్పుడు.

దినము. సం. వి. ఆ. పుం. న - గ. చీకటిని ఖండిం
చునది - దినసము, పగలు. (దీనిభాగములు పదు
నేను. గ. రాద్రము. ౨. శ్వేతము. ౩. మై
త్రము. ౪. కారభటము. ౫. సావిత్రము.
౬. విజయము. ౭. గాంధర్వము. ౮. కుతప
ము. ౯. రాహిణీయము. ౧౦. విశించము.
౧౧. సోమము. ౧౨. నిర్మతి. ౧౩. మాహేం
ద్రము. ౧౪. వరుణము. ౧౫. భటము.)

౨. అటువదిగడియలకాలము, అహారాత్రము, శే
యితోఁ గూడినపగలు. ౩. (చాంద్రమానమున)
తిథి. ౪. ఒకచాంద్రమానపుఁబరిమితిగలపితృ
దేవతలదినము, మనుష్యమానమున ౩౦ దినము

అ. గ. సౌరసంవత్సరరూప మగుదేవతల
దినము, మనుష్యమానమున 3౬౦ దినములు.

౬, 8,64,000,000 మనుష్యసంవత్సరకాలపరి
మితిగలకల్పము, బ్రహ్మదినము. ౩. ప్రతిదినము,
దినదినము.

౯...హేరాశంబుగా నద్రిక, న్యాజానిం భజి
యించు నిత్యనియతిం దత్కాలపూజాక్రి
యా, భ్రాజిష్ణుత్వమునక జపించు దినముం
బంచాక్షరీమంత్రముక. విప్ర. గ. ౨౦.

దినముఖము. సం. వి. అ. న. అహర్ముఖము,
ప్రభాతము, వేకువ.

దినమూర్ధము. సం. వి. న్. పుం. ఉదయపర్వ
తము, పాడుపుగొండ.

దినయోవనము. సం. వి. అ. న. మధ్యాహ్నము.

దినరత్నము. సం. వి. అ. న. గ. సూర్యుడు.

౨. జల్లేడుశి.

దినరోజు. మి.వి.(దినము + రోజు) ఏరోజు చేసిన
పనికి ఆరోజున ఇచ్చుకూలి, రోజుకూలి.

సీ. పగటిగాసంబు దప్పక యుండ దినరోజు
మాదిరి నొంటరిజోదుమాక. రా.వి.గ.౧౩.

వ. ఇట్టితెఱంగున చిట్టు వడి గుట్టు చెడి గట్టు
వడిం జేరుటకై యగడతం బడి మునింగి దరిం
జేరి సారి రోజుదినరోజురాహుత్తులును...

రా. వి. గ. ౩౨.

దినవహి. వి. జమాఖర్చు.

చ...శో, భనతరచంద్రదీధితులపంక్తి జమాఖర్చు
చుల్ గణించి యిం, తనుకొని కాల మక
గణకు డప్పుడు తీర్చి లిఖించినట్టియా,దిన
వహిలెక్కనా లనగక దెల్విగక జుక్కలు
పర్యే నత్తటిక. హంస. గ. ౧౪౨.

దినవెచ్చము. మి. వి. (దినము + వెచ్చము) దిన
దినమున జరిగెడివ్యయము.

సీ. కైలాసగిరి బండె మైలారువిభుఁ డేగి దిన,
వెచ్చ మేరాజు తీర్చగలఁడు. వీధి. ౪౯.
సీ.దినవెచ్చమునకు నైతనమేనఁ గలసాము కొడు
కక బచ్చింటఁ గురువవైచు.పొండు.౩.౧౬.

దినసరి. వి. సస్యవిశేషముశి.

ద్వి. దినసరి సరి యయ్యెఁ దీత సంతాపు.
విష్ణు. పూ. ౩౮. (చి.ని. శ.ర.)

బ. ధాన్యవిశేషము. (శ.ర)

దినసరులు. వి. బ. (సం. దినచర్యా) దినచర్య
ప్రతిదిన కార్యక్రమము.

చ. వినుడు ప్రహెడలీలఁ బృథివీవరు లంపిన
రాజకార్యపుం, దినసరులక జను ల్లనవి దె
ల్పుకొన న్నఱుమాటఁ బల్కుఁడు...ఇందు.
౨. ౨౦౯.

౨. ప్రతిదినకార్యక్రమము వ్రాయుపుస్తకము;
ఉత్తరము.

పాట. ఒఱపు మీఱ దినసరు లాడి నుంచి గం
టంపు, టాఱ చల్వదుప్పటిపారలోనఁ జె
క్కి,గరిమతో వచ్చిరి కైకానుకలు గొం
చు,సరసు లైనరాయసములవారు. రఘునా.
౧౧పా.

సీ. ఒకచక్కి రాయసాల్ ప్రకటవచ్చెఱుఁ
జదురులై దినసరుల్ చదువుచుండ. భోజ
సుతా. గ. ౧౦౪.

క. ఘనతరభేదోపాయంబునకుం దగినట్టియుక్తి
బుట్టించి రయం, బానరఁగ రాయలపేరిటి,
దినసరు లాక్షత్రియులకుఁ దేటపడంగక.
కృష్ణ. ౩. ౧౦౪.

దినాంతకము. సం. వి. అ. పుం. గ. దినాంతము,
సాయాహ్నము, మాపు.౨.చీకటి,అంధకారము.

దినాంతము. సం=దినాత్యయము.

దినాగమము. సం. వి. అ. పుం. ప్రాతఃకాలము

దినాత్యయము. సం. వి. అ. పుం. సాయంకాలము, మాపు.

దినాది. సం. వి. ఇ. పుం. స్రాతకాలము.

దినాధీశుడు. సం. వి. అ. పుం. సూర్యుడు.

దినారంభము. సం. వి. అ. పుం. దినాది.

దినారి. వి. (సం. దీనారః) పైడి, బంగారము.

ఉ. పొందుగ దుష్టబుద్ధియు కుబుద్ధియు నాగ
వశిష్ఠమారు లానందముతోఁ జరింప నొ
కనాఁ డొకచోట కుబుద్ధి గాంచెఁ దెం,
పొంద దినారిటంకముల నుంచినకాంచనకుం
భ మట్టియా, కుందన మొక్కచోట నిడి
కూర్చినకోమటిఁ జేరి చెప్పినకా. నా. పంచ.
గ. ౫౦. (శ. ర. పా.)

దినావసానము. సం. దినాత్యయము.

దినిక. సం. వి. అ. శ్రీ. దినభృతి, దినబత్తెము.

దినసు(స్సు). విజ. (త. తినిచు. క. దినుసు)
సమము, తుల్యము.

సీ. తాఁచేలు కడుపులోఁ దలఁ గ్రుక్కకొని
యెఁబో తెఱవమిఁగాల్గితో దినుసు గాక.
అచ్చ. రా. ఆర. ౨౨.

చ. ఎన యగు పెట్టు కెంజిగి వహించినయంత నె
కెంపు విద్రుమం, బును గతినంబు లొట మ్మ
దుపులో గద దాసనములో గిసాలముతో, దిను
సన దీటుగా వవియుఁ దియ్యఁదనంబును సా
రభంబునుకా, గనమి లతాంగిమోవికి జగత్ర
యి దీ టగువస్తు వెద్దియో. ఇందు. ౨. ౧౫౩.

వి. (క. హిం. దినుసు=వస్తువు) గ. వస్తువు.

చ. పయిబయి బండుకొల్పు విరివైడియు గట్టి
దినుసు ... అన్నవిత్తిరికి వెచ్చపోవఁగా.
కళా. ౬. ౮౫.

౨. విధము, ప్రకారము, రీతి.

సీ. పెనుగట్టులను బెట్టుకొనునట్లు కనుపట్టుచును

కట్టు పుటములదినుసు చూడ. పార్వ. ౫.
౧౪౫.

౩. రకము, జాతి.

ద్వి... పెంచు పేమంబును నొక్క, దినుసుగాఁ
గనుఁగొను దీనుండు గాఁడు. ప్రభు. ౨.

గీ. జలితోగలరాజనములు నలవరులును, చెల్ల
నల్లచెన్నంగులు దీవసరులు, నాది యగుపేర్ల
గలుగువ డ్దతనియింట, నుండు శతకోటిపుట్టు
లొక్కొక్కదినుసు. హంస. ౪. ౧౨౮.

బ. దినుసులు=అపరాలు.

సీ. కాయధాన్యంబులకణఁజము ల్పియ్యంపుగరి
పెలు దినుసులు గలకొట్టార్లు. హంస. ౨.
౨౨౯.

జ: దినుసుమీటు, దినుసువచ్చు.

దినుసుమీటు. అ. క్రి. (√దినుసు) సాటిలేని
దగు, నిరుపమాన మగు.

సీ. తెఱగంటిదొర లెల్ల దినుసుమీతినలెంక లల
రువిల్లాల్పు ముద్దులమఱింది. అచ్చ. రా.
బాల. ౬.

దినుసువచ్చు. అ. క్రి. (√దినుసు.) సాటివచ్చు.

సీ. కంటి కింపగు రేఖ గల్గియుండుటఁ జేసి మిను
కుఁగాటుక కొంత దినుసువచ్చు. గీ. విక చక
మలాక్షి నునుపోగ వెండ్లుకలకు. విజ. వి.
గ. ౩౫.

దినేశము. సం. వి. అ. పుం. జిల్లేడుశి.

దినేశుడు. సం. వి. అ. పుం. సూర్యుడు.

దినేశ్వరాత్మజ. సం. వి. అ. శ్రీ. గ. యమున.
౨. తపతి.

దినేశ్వరాత్మజుడు. సం. వి. అ. పుం. గ. శని.

౨. కర్ణుడు. ౩. సుగ్రీవుడు. ౪. యముడు.

దినేశ్వరుడు. సం. దినేశుడు.

దినె. వి. వృక్షవిశేషము.

సీ. సంపాతి తాడియు శరభుడు దిష్టెయు
 నలుడు మట్టియు...అచ్చ. రా. యు.
 33౨. ('దిష్ట' శ.ర. పా.)

దిష్టకాయ. విణ. కొంటెవాడు.

ద్వి. తలపోయ నీతు మైదలుకూడ గొట్టు, మల
 యమారుతము దిష్ట దిష్టకాయ. ద్వి.పర
 మ. 3. ౨౪౩ పా. ౧౩ పం.

దిష్ట. వి. (సం. ద్వీప. త. తిష్టె) ౧. ద్వీపము.

గీ. బల్లిదళు పేటియిల్లాండ్రయల్లిబిల్లి, మేర ద
 ప్పక నిలిచిననీరువెల్లి, నిట్ట నేరేడుదిబ్బకుఁ
 జాట్టువాలు, తీరు చెన్నారమున్నీరు తెఱ
 వ గాంచి. కవిరా. ౪. ౬౩. ('నేరేడుదిబ్బ'=
 జంబూద్వీపము.)

౨. ఉన్నతభూమి.

మ...పక్షింద్రుండు చంచదగ్గతిం, జనియెన్ దా
 మరగాభిధాన మగునాశైలంబువెన్దిబ్బకున్.
 భార. ఆను. ౧. ౨౨౯. (చి. ని. ప్రాతప్ర
 తులపా.)

ఉదా: శశానపుదిబ్బ, గోరీదిబ్బ.

3. మట్టి మొదలగువానికుప్ప.

ఉదా: వెంటదిబ్బ.

౪. హస్తినఖము, దుర్గద్వారమున వాటుముగా
 నేర్పడిచినమట్టిదిబ్బ.

గీ. తిష్టె దిబ్బ యనంగ హస్తినఖ మొప్పు.
 ఆం. భా. ౨. ౨౧.

౫. పర్వతము, కొండ.

సీ. గుబ్బలా యపరంజితిబ్బలా రుచి మించు
 దిబ్బలా యనిపాంధధీరు లెన్న. హంస. 3.
 ౨౦.

జ: దిబ్బచూపు.

దిబ్బచూ(నూ)పు. అ. క్రి. (దిబ్బ + చూపు)
 దిబ్బగా వీర్చుడు.

౬...అస లడుగువడియె నెఱి నినుక దిబ్బచూపె

నిద్ర చవి యయ్యె...కాశి. 3. ౨3.

దిబ్బడ. వి. శైత్యాదికముచేత ముక్కు చెవులందు
 కలిగెడిబాధావిశేషము. (చూ. దిబ్బడవేయు)

దిబ్బడము=దబ్బడము. వి. చూతుడు (శ. ర.)

దిబ్బడవేయు. అ. క్రి. (√దిబ్బడ) శైత్యాదికము
 చేత ముక్కుచెవులందు ఒకవిధ మగుబాధ
 కలుగు.

(వ్యవ) నాకు చెవులు దిబ్బడవేసినవి.

పడినెముపట్టి ముక్కులు దిబ్బడవేసినవి.

దిబ్బె(బ్బియ)ము. వి. (సం. దీప.) దీపము.

(చూ. దిబ్బెమెత్తు.)

జ: దిబ్బెమెత్తు.

దిబ్బెమెత్తు. అ. క్రి. (దిబ్బెము + ఎత్తు.) దీప
 మెత్తి ప్రమాణముచేయు.

సీ. దిబ్బెమెత్తగ వచ్చు నబ్బురం బగుకల్లిమేర
 మీఱినరీతి మెలగఁ డనుచు. పాండు. ౧.

౬౩. ('దిబ్బమెత్తు' చి. ని. పా.)

దిమికిట. వి. తుడుము మున్నగువాద్యములధ్వని క
 నుకరణము.

సీ. తటపెటదిమికిటధ్వన లోలిఁ బుట్టింపఁజాలు
 గుమైట చంక వ్రేలుచుండ. క్రి.డా. ౨౨౬.

దిమిదిమి. వి. మద్దెలప్రాత కనుకరణము.

ద్వి. దిమిదిమి యనుచు మద్దెల ప్రాయఃబాట,
 లమర నారీమణు లాడుచందమున, ఘుమ
 ఘుమ మనుచు మేఘుండు గర్జింప.రం. రా.
 కిష్కిం. ౨౦౯ పా. ౧౭ పం. (శ.ర. పా.)

దిమురు. వి. మృదంగరవము, మద్దెలప్రాత.

సీ...దిమురు నా మృదంగరవము వెలయు...
 ఆం. భా. ౧. ౧౨౧.

దిమ్మ¹. వి. ౧. దిబ్బ; రాశి, ప్రోవు.

గీ. కమ్మవిల్కానిచేతిపూఁగొమ్మ ముద్దు, గుమ్మ రత
 నంపుఁబసిఁడికిల్కొమ్మ వలపు, గమ్మ నిమ్మగు

కపురంపుదిమ్మనుము. రసిక. ౧. 3౮.

గీ. తమిళాంబుల నోలాడి కవులూ, గొమ్ములు
గదల్చి కపురంపుదిమ్మ లెక్కి. అచ్చ. రా.
కాల. ౧౨౧.

సీ... తెచ్చినాడ ధనంబు దిమ్మలుగను. కాశీ.
2. ౨౪౪.

౨. స్తంభము మంచపుగోడు మున్నగువానిక్రింద
దనుంచుకొయ్య తాయి మున్నగువాని ఖం
డము.

(వ్యవ) గుంజక్రింద మంచిదిమ్మ వేయుము.
మంచపుగోళ్లక్రింద దిమ్మలు పెట్టినారు.

3. బంగారు మున్నగువానిని పై నుంచి సాగఁగ
గొట్టుట కుపయోగించుఇనుపముక్క.

(వ్యవ) కమసాలి దిమ్మపై ఒడ్డాణపురేకు సాగఁగ
గొట్టుచున్నాడు.

౪. మున్ను ఇటుక మున్నగువానితో కట్టు
స్తంభము.

(వ్యవ) ఆపాక దిమ్మలమీద కట్టినారు.
జ. దిమ్మపడు.

దిమ్మ². వి. వికారము.

ద్వి. జనకనందనతోడ సకలరాజ్యంబు, నెనయ
రామున కిమ్మ నీదిమ్మ తెలిసి. రంరా. యు.
౧౧౭ పా. ౧౧పం. (చి. ని. పా. రాఘవున
కు నిమ్మవేవేగ. ముద్రిపా.)

ఆ. వివిధమహిమ లనుభవించుచు నుండియ,
మండుజతరవహ్ని మాన్వ రాని, దప్పితోడఁ
గూడి నొప్పింపఁ గన్నులు, మేను దిమ్మఁ దిరిగి
మిడికిపడుచు. వరాహ. ౧౨. ౬౪.

ఆ. ఇట్లు వైచి దాన నిలమిఁద దనుజుండు,
దిమ్మఁ దిరిగి పడుటఁ దేటిచూచి, యనుభవిం
పు చేసినంతయు నని పోలె, మునకు మరలి
విభునిఁ గని భజించె. రామా. 2. ౨౬౬.

దిమ్మడుచు. అక్రి. (దిమ్మ¹ + అడుచు) - చెవులు-
దిమ్మవట్టు, దిబ్బడవేయు.

వ...గుంటలు వడినకన్నులు దిమ్మడుచుకల్లంబులు
గలిగి...దశా. ౨. ౧౩.

వ...దిమ్మడుచు చెవులును సామస్థిల్లిన తనువులు
నుం గలిగి యప్పు డప్పాపాత్తులు...పానం
దో. ౨. ౨౧ పా.

దిమ్మపడు. అ. క్రి. (√దిమ్మ¹) మొద్దువాలు.
ద్వి. నదులు వేగము మాని నలి నట్టె నిలిచెఁగద
ల వీవక సదాగతి దిమ్మపడియె, నినుతేరితుర
గంబు లేగక నిలిచె, ఘనుఁ డైనహరివాంశి
కత్వంబుఁ జూచి. సిం. భాగ. ౨. ౨౯.

దిమ్మి. వి. ౧. (నేల) చదును. (శ. ర.)
౨. నేల చదును చేసెడిసాధనవిశేషము.

(వ్యవ) ఆదిమ్మినతో నేల చదునుచేయుము.

దిమ్మ¹. వి. ౧. సమూహము, గుంపు.

వ. కోలలు గుప్పలుగూర నాటిన నిలువున గతా
ములె యమ్మలదిమ్మలుంబోలె వ్రాలుదానవు
లును...భా. రా. ఆర. ౧. ౨౦౧.

గీ. తుమెదలదిమ్మరొద తల దిమ్మెనర్ప. ఇందు.
3. ౧౨.

సీ. ఎలతుమెదలదిమ్మ తలఁ గ్రమ్మకయెమున్నచి
గురు చేపట్లకు డిగకమున్న. వసు. ౪. ౨౧.

౨. (త.తిమ్మై.క.దిమ్మ.) జడత్యము, మాండ్యము.

ద్వి. కన్నుల మిఱుమిట్లు గదిసి దిమ్మెనఁగి, నిలిచి
నభూపాలునివ్వెజపాటు, దెలియుటను...
మంత్రియిట్లనియె, జగదీశ నీ వొకజడునిచం
దమున. ద్వి. హరిశ్చ. పూ. ౧౨౧౬. పం.

మ. అనినం గాలినశూలముకొ చెవులలో నటిం
చిన టైన నూ, నినవెందిమున సామస్థిల్లి మ
గుడ నేవ్ తేటి...సారంగ. ౨. ౯౯.

శా...అక్కపులగాకల్ మల్లి వీక్షింపుచుకొ,
దిమ్మం జేకొని పిల్చినం బలుక కెంతే భిన్ను
లై సారెకుం, దమ్మం గావు మటంచు నిల్చి
న...సీతావి. 3. ౧౦౧.

3. మదము.

గీ. పాడి దప్పిరి నృపతులు బలిసె గొండె,
మడగెఁ దాలిమి మాతస్వర్య మతిశయిల్లె,
శైలె దయ పాతకంబులు వెల్లివాఁతె, గ్ర
మై దుర్వ్యసనంబులు దిమ్మ రేగె. వరా
హ. ౭. 3౧.

౪. తల, మొ. వానియందలిబాధావిశేషము.
క... ఓ, చెలి జుమ్మని విరహాలకుం, దల దిమ్మ
ఘటించుఁ దుమ్మదలది మిచటక. విజ. వి.
౧. ౧౯౭.

గీ. తుమ్మదలదిమ్మరొద తల ది మొనర్ప. ఇందు.
3. ౧౨.

జ: దిమ్మడుచు, దిమ్మవట్టు, దిమ్మవడు.

దిమ్మ². వి. ౧. గొప్పధ్వని కనుకరణము.
చ. ఆరుదుగ వాద్యవిద్య బిరు దందినవాయద
కాటు లత్తజ్జె, గరములు రెండు నొక్క
సరిగా మురజంబులు ముట్టి దిమ్మనక, మొర
యగఁ జేసి... వినిపించి రుక్కగతి జంపె
ద్రువాద్యటముఖ్యతాళముల్. వైజ. ౧.
౧౨3.

౧. పెద్దవస్తువు భూమి, మొ. వానిమీఁదఁ బడి
నపుడు కలిగెడుధ్వని కనుకరణము.

ఉ. ఆమఘవా త్రజస్వ నొకయమున దిమ్మనఁ గూ
లనేసి... రామా. ౫. 3౨౬.

వ. ఆనగరంబుదెసనుండి దిమ్మ రేగిన యట్లు
తూఁగొమ్ములును... ద్వా. ౧౧. ౨3.

దిమ్మవ(ప)ట్టు. అ. క్రి. ౧. బాధగొను.

క. ముక్కున నోరున నెత్తురు, గ్రక్కుచుఁ దల
దిమ్మవట్టు గడు దీనతతో. విష్ణు. ౭. ౧౮౨.

౧. మత్తు గలుగు.

(వ్యవ) వీనికి తల దిమ్మపట్టినది. (శ. ర.)

సాముపోయి దిమ్మ వట్టినది.

(వానికి సామును పోయినది, దిమ్మను పట్టినది.)

దిమ్మవడు. అ. క్రి. డిందుపడు.

గీ... దిమ్మనడియె ననంగ డిందు, పడియె ననుట
దోచు... ఆం. భా. 3. ౧౧౬.

దిమ్మె. వి. ౧. తామరదుద్దు. (శ. ర.)

౧. రాళ్లు మొ. వాని చిన్నమిట్ట, కుప్ప.

గీ... వలపు, గ్రమ్మ నె మగుకపురంపుదిమ్మెసుమ్మ.
నీలా. ౧. 3౨.

3. ముద్దెయంచు.

ద్వి. సంధించి బంధించి సప్తతాళములు, బం
ధురగతులు తప్పకయుండ శ్రుతులు... పరి
పాటిగా దిమ్మెనె రాతఁ బొడిచి, కరవేగమున
వాద్యకాశల్య మెనగఁ ప్రభులిం. ౧. ౨౬
పా. ౧౭పం.

౪. కొయ్యబిరడా. (శ. ర.)

దిమ్మెస. వి. కానెవానికొఱముట్టు, తాతిపనివాని
పనిముట్టు. (శ. ర.)

దిరదిర=దిరిర. వి. ౧. తిరుగుటయం దగుధ్వని
కనుకరణము.

గీ. ధరణి దిరదిరఁ దిరుగుచందమునఁ దోచె.
ఉ. రా. ౬. ౨3౫.

దిరిసెనము=దిరిసెము. వి. (సం. శిరీష. ప్రా.
సిరిపో.) శిరీషము. శీ

సీ. దిరిసెనపూపంటితిన్ననిమై కేల నలమిన వా
డుగా ననుచుఁ గొంకి. చంద్ర. ౫. ౮౫.

గీ... సన్న, విరిగి సోమింద గున్నంగి దిరిసెనం
బు, మొదలుగాఁ గల్గు బహువిధభూరుహ
ములు. హంస. ౪. ౧౧.

దిరిసెము=దిరిసెము. శిరీషము. శీ.

గీ. దిరిసెంపుఁబువ్వులఁ దెగడుదోర్వల్లకీ, యుగ
మునఁ గొంగిటి కొనరఁ జేర్చ. భా. రా.
యు. ౧౬౬౯.

చ. దిరిసెపుఁబువ్వుకంటెను మతింపఁగ మెత్తన
చాలఁ జిత్తముల్. పి. శకుం. ౧. 3౮.

సీ... దిరిసెము గిరిసెము దిరిసెన మనఁ, జనును
శిరీషాఖ్య... ఆం. భా. ౧. ౪౯.

దిద్ది ర = దిరదిర. : వి. తిరుగుటయందలిధ్వనికనుకరణము.

క. తరిగొండఁ దరువఁ దరువఁ, దిరుగుడువడు నుదధిలోనఁ దీవ్రముగా దిద్దిరఁ దిరుగుచుఁ దరఁగలవడిఁ, దరతరమ సుపర్వసురభి దరికిం జేరెన్. హర. ౬. ౮౯.

ద్వి... కారాకునుడిగాలి గడువడిఁ, ద్రిప్పుతీరు న వాని దిద్దిర మింటఁ ద్రిప్పి. రం.రా.సుం. ౨౬౨పా. ౧౫ పం.

దిలీపుడు. సం. వి. అ. పుం. ఒకనూర్యవంశపు రాజు. (అంశుమంతునికొడుకు. భగీరథునితండ్రి, పోడశమహారాజులలో నొకఁడు)

దిలీరము. సం.వి.అ.న.శీలంధ్రము, పుట్టగొడుగుశీ. దిల్ల(ము) = డిల్ల. వి. అ. ధైర్యము, పిటికితనము. (బ్రా) విణ. నిస్సత్త్వము, బలహీనము - (చూ. దిల్లవడు. జ: దిల్లవడు.

దిల్లవడు. ($\sqrt{\text{దిల్ల}}$) అ. క్రి. శోకాదులచే దేహము బలహీనమగు.

క. ఉల్లము జల్లన దేహము, దిల్లవడఁగ ధృతి దలంక దెప్పర మొందెన్. భా. రా. ఆర. ౨. ౨౫౬.

దివంగమము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧. స్వర్గ గామి, ౨. ఆకాశగామి, ఆకాశమునకుఁ బోవు నది, స్వర్గమునకుఁ బోవునది.

దివటి(టీ) = దివ్విటీ.

పీ. దీవటి దివ్విటి దివటి పంజనఁగను గరదీపికాఖ్యయై పరఁగుచుండు. ఆం. భా. ౨. ౧౬౫.

దివము. సం. వి. అ. న-ఇందు ప్రకాశింతురు-౧. స్వర్గము.

చ. దివముననుండి దేవతలు దివ్యము లైనవి జాంశజన్మముల్, భువిఁ గలిగించి... ఉ. హరి. ౧౦. 3౧౪.

౨. ఆకాశము. 3. పగలు. ౪. వనము.

దివసకరము. సం. వి. అ. పుం. జిల్లేడు శీ.

దివసకరుడు. సం. వి. అ. పుం. నూర్యుడు.

దివసము. సం. వి. అ. పుం. న. - ఇందు ప్రకాశించును-౧. పగలు. ౨. అహోరాత్ర కాలము. (దీనికి కాసనములయందు మువర్ణలోపము గానఁబడియెడి.)

దివసపడి = నిత్యపడి, ప్రతిదినము నీయవలసినపరిమాణవిశేషము.

వ... బోలవసమునం బెట్టిన ఎడ్లు 50 దివసపడి వోయంగలత్రిభువనాంకుశమున... దా. కా. ౧౦౧౨.

వ... ఇనుపఎడ్లు 50 దివసపడి వోయంగల... దా. కా. ౧౦౧3.

దివసముఖము. సం = దినముఖము.

దివసముద్ర. సం = దినిక. (విల్యమున్.)

దివసవిగమము. సం. వి. అ. పుం. సాయంకాలము.

మేఘ. ౨. ౧౬.

దివస్పతి. సం. వి. ఇ. పుం. స్వర్గాధిపతి, ఇంద్రుడు.

దివస్పృధిపులు. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. ద్వి. ౧. ఆకాశమును భూమియును. ౨. స్వర్గమును భూమియును.

దివా. సం. అవ్య. పగలు. (దీనికి తెలుఁగున వ్యస్త ప్రయోగము లేదు)

దివాంధ. సం. వి. అ. స్త్రీ. - పగటియందు గ్రుడ్డియైనది-౧. తెలపాయక, గబ్బిలము. ౨. ఆడు గ్రుడ్లగుబ.

దివాంధకి. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. చుచుందరి, చుండు.

దివాంధము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) పగట గ్రుడ్డియైనది. వి. అ. పుం. ఉలూకము, గ్రుడ్లగుబ.

దివాంధిక. సం. వి. ఆ. స్త్రీ = దివాంధకి.

దివాకరము. సం. వి. అ. పుం. ౧. కాకి. ౨. జిల్లేడు శీ. 3. ప్రొడ్డుతిరుగుడుపువ్వు.

దివాకరుడు. సం. వి. అ. పుం. నూర్యుడు.

దివాకీర్తి. సం. వి. ఇ. పుం. గ. చండాలడు, మాటవాడు. ౨. నాపితుడు, మంగలి. ౩. ఉలూకము, గుడ్లగూబ.

దివాచరము. సం. వి. అ. పుం. కోయిల.

దివాచరుడు. సం. వి. అ. పుం. -పగటనే గ్రామమునఁ దిరుగఁ దగినవాడు-చండాలడు, మాలవాడు.

దివాటనము. సం. వి. అ. పుం-పగటఁ ద్రిమరునది-కాకి.

దివాణము. వి. (సం. దేవాయనమ్. ప్రా. దేవాణ. క. మ. దివాణ. హిం. దీవాక్.)

గ. రాజభవనము.

క. కుంభోద్భవుషాశేమున ని, కుంభుదివాణమున భృంగి కులపతి గాఁగా. హర. ౫. ౯.

ద్వి. అడపకత్తెయుఁ దెల్లనాకు లఁదియ్య, వడిగఁ జిత్రంగిదివాణంబుఁ జొచ్చి. ద్వి. శ. సా. గ. ౩౭ పా. ౭ పం.

చ. చదువులపుట్టినిండ్లు శమసంపదయిక్కిలు పుణ్యలక్ష్మీకై, మొదలిదివాణముల్... భూసురోత్తములభూరిపవిత్ర శరీరవల్లరుల్. పాండు. గ. ౧౦౯.

౨. సభాసానము.

ఉ... పాండీడు దివాణము శైజయ నించినఁ బ్రేతదురుర్మదాంధులకై, బోడిమి మాన్చి... ఆము. ౨. ౮౮.

ఉ. పెన్నునికై దివాణ మగువేంకటశైలముఁ జూచువేడుకకై. ఘటికా. ౨. ౧౬౭.

దివాణపువారు=రాజుకొలుపుకూటములోనివారు, రాజభృత్యులు.

ఈ కొలుచు సమగ్రభంగి నొనఁగూడ దివాణ పువారిచేతికాకలు హుసివోవఁగాఁ గల పుఁగాల మెఱుంగక... శుక. ౨. ౪౦౬.

దీవాతనము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) దివాభవము, పగటియం దై నది.

దివానిశము. సం. వి. అ. న. రేయంబవలు, అహారాత్రము.

ఉ... తొయ్యలియై శశియై దివానిశం, బయ్యెడ నుండి రిట్లు మదనాహవమోహవశానురక్తులై. శశాం. ౩. ౧౧౪.

దివాభీతము. సం. వి. అ. పుం. గ. కలువకొలను, కుముదాకరము. ౨. గుడ్లగూబ.

దివాభీతి. సం. వి. ఇ. పుం-పగలు భయముకలది. గ. ఘాకము, గుడ్లగూబ. ౨. చోరుడు, దొంగ.

దివాభీతుడు. సం. వి. అ. పుం. చోరుడు, దొంగ.

దివామణి. సం. వి. ఇ. పుం. నూర్యుడు.

దివామధ్యము. సం. వి. అ. న. మధ్యాహ్నము.

దివావసానము. సం. వి. అ. న. దినాంతము, సాయంకాలము.

దివావసువు. సం. వి. ఉ. పుం. గ. నూర్యుడు ౨. జిల్లేడశ్శి.

దివాశయము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) పగలు నిద్రించునది.

దివాస్వప్నము. సం. వి. అ. పుం. గ. పగటి నిద్ర. ౨. పగటికల.

దివాస్వాపము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) పగలు నిద్రించునది. వి. అ. పుం. గ. పగటినిద్ర. ౨. గుడ్లగూబ.

దివి. సం. వి. వ. శ్రీ. (అంధ నాచుసంగ్రహ మతమున తద్భవము.) గ. స్వర్గము; ఆకాశము. గీ. కృష్ణరాయలతో దివి కేగ లేక, బ్రతికి యున్నాడఁ జీవచ్ఛవంబు నగుచు. పెద్దన చూటువు.

గీ... నింగి, దివి మొగులుదారి... గాడ్పుతం ద్రన నభ మొప్పు... అం. సం. దేవ. ౩౧.

(గరుత్మంతుడు) గీ. ఇది సునిశ్చిత మని దివి
కేఁగ... హరి. ఉ. ౪. ౨౨౧.

౨. దినము, పగలు. ఇ. పుం. చామము, పాలపిట్ట.
దివిజుఁడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) స్వర్గమునఁ
బుట్టినవాఁడు. వి. అ. పుం. దేవత, వేల్పు.

దివిదారికొ(ర్కొ)-మ్ము. వి. రెం డిట్టికొమ్ములు
జతచేసి ఏర్పఱచిన ఆయుధవిశేషము, సింగోట.
సీ. జింకకొమ్ములు రెండు చేర్చి యల్లు లమర్చి
డాకేలఁ బూన నొడ్డగనఁ బొడువ, సంగతి
గలయది సింగోట యనఁగను దివిదారికొమ్ము
నాఁ దేజరిల్లు. ఆం. భా. ౨. ౨౦౬.

(చూ. ఒడ్డగ. ఇట్లే వ్రా. శ. ర.—కాని ఈప
క్షమున పర్యాయపదమధ్యమున ఆర్ధవివరణవా
క్యము కలదు. ఇది కోకకైలీవిరుద్ధము. కావున
“...డాకేలఁ బూని యొడ్డగనఁ బొడువ,” అని
పైభాషార్థపాతము సవరించుట యుక్త మని
తోచెడిని. ఒడ్డగను=ఒడ్డుటకును. ఇంకను విచా
ర్యము.)

కం. చను సింగోట దివిదార్కొ, మన శృంగ
యుగళికిసమాఖ్యలుగా... ఆం. పద. పరి. ౫౭.

దివియ=దివ్య, దివె, దివ్వియ, దివ్వె, దీవె, దీవియ.

వి. (సం. దీపికా. స్త్రా. దీవియా.) దీపము,
గీ. దివ్వె దివ్వియ దివె దీవె దివియ దీవి, యయన
దీపాహ్వయంబు... ఆం. భా. ౨. ౧౬౪.

చ. నవవికచారవిందరుచి నవ్వెడుకన్నులచాయ
చుక్కలన్, దివియల మాయఁజేయ నలు
దిక్కుల మ్రొక్కులపేర మోడ్చుయా, దవక
రక్తరవంబులకలంబునఁ గంటి మురారిభా
స్కరున్. ఉ. హరి. ౪. ౧౨౦.

సీ. ఆకాశవీధియం దవతంసరత్నంబు నబ్జజాండ
గృహంబునందు దివియ. గీ. యగుచు బాలా
తపము జగం బాక్రమింప, భానుబింబంబు
వొడిచె... కాశీ. ౩. ౨౩౮.

జి. దివియకంబము, దివియకోల, దివియలవాఁడు

దివియకంబము=దివెకంబము, దివ్వెకంబము. వి.

(దివియ+కంబము.) దీపస్తంభము.

గీ. సప్తపాతాళనాగేంద్రచంద్రముఖులు, ఫణి
మణిజ్యోత్స్నా దివియకంబము లగుదురు.
భీమ. ౩. ౬౨.

క. అని యిట్లు దివియకంబము, జనవినుతరస
ప్రసంగసంగతరచనా, జనితకథామధుధార
ల, మనుజేంద్రునిచెవులఁ జవులు మరగించె
దగన్. విక్ర. ౬. ౧౩౮.

దివియకోల=దివ్వెకోల. వి. (దివియ+కోల.)

దివ్యటీ.

చ. కడుఁ బెనుమంట లెనయదకంబుతోలంకున
వారిబిందువుల్, మిడిసి సమీపభూజముల
మీఁద వెసం బడి మండుచుండ నె, క్కు
డురభసంబుతో దివియకోలలకైవడి భంగ
సంగతిన్, బొడమిన శ్శేనముల్ మెఱసె...
వి. పు. ౭. ౧౬౫.

దివియలవాఁడు. వి. (√దివియ) దీపము పట్టు
కొన్నవాఁడు.

క. చవుదంతి వియన్నదిల్లో, నవగాహ మొనర్చి
చల్లునలవమథులూ నా, దివియలచుక్కలచే
దగ, దివియలపారిఁ గొని యపుడు తెగువఁ
దలారుల్. సారంగ. ౩. ౨౭.

దివివెలయాలు. మి. వి. దేవవేళ్య.

సీ. దివివెలయాలిక్త దెగునన్నదములం దగ్గ
జుకా ల్ద్రాక్కినట్టిజంత. చం. రా. ౨. ౭౪.

దివియనుఁడు సం. వి. ద్. పుం. దేవత, వేల్పు.

దివిష్టుఁడు సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧. అంత
రిక్షమందుండువాఁడు. ౨. స్వర్గమందుండువాఁడు.

దివిస్సప్రకుం. సం. విణ. (శ్) ఆకాశమును
తాఁకునది, మిన్నంటునది. ఆము. ౩. ౯౩.

దివు=దిగు. అ. క్రి. దిగు.

క. మగలయిలువరుసఁ గలవెను, దగవరు లొకఁ
డొకఁ డొక్కొక్కతనయురుచిరకా, ర్యగతి
నుతిఁ జెందఁ ఘనకీ, రిగ నలరం గలరు ద్రోవ
దివరక్రమతక్. రాఘవ. ౨. ౯౯.

దివె=దివియ.

ఉ. ఇక్కడఁ గొమ్మెలుంగుదివె లిక్కడఁ గేతకి
గంధచైత్రవం, బిక్కడ ధూరిగ రితములు...
భర్త. ౨. ౯౩. ఆం. భా. ౨. ౧౬౪.

జ: దివెకంబము, దివెగూడు, దివెదారికొమ్మ,
దివెలు, దివెలపండువ.

దివెకంబము=దివియకంబము. (√దివె)

వ...వైడికొప్పెరలు వెండికొప్పెరలు...వెండి
దివెకంబములు...ప్రబంధ. ౬౦౫.

చ...కుఱంకటం బడిగంబుఁ గంచుదివెకంబము
గల్గినపట్టెమంచము, తల్గుటరుచి నించమించు
రతిధామము...శుక. ౪. ౨౨.

దివెగూడు. వి. (దివె + గూడు.) దీపపుగూడు.

సీ. తెల్లజిల్లడువేలుపిల్లారి దివెగూడు గాజుట
ద్దుము కావుకరవటుంబు. బహు. ౫. ౧౨౯.

దివెదారికొమ్మ. వి. (దివె + దారి + కొమ్మ) దా
సరులదీపస్తంభము. (శ. ర.) భజన మొ. వాని
లో ఆనేకదీపము లుంచెడిదీప స్తంభము.

సీ. దివెదారికొమ్మ దోర్తిత్తియు జోడము మెడ
మీఁది మొగలాకుగొడుగు దనర. ఆము.
౬. ౬.

దివెల=దివెల. వి. (√దివె.) దీపావళ్యమావాస్య,
దివెలపండువ.

క. ఎడ లేదు దివెల నడుమ నెగడుచుకొ మీ
పురుముఁ జేరగా లేము...చెన్న. ౩. ౧౬౪.

క. ఓయప్ప నీవు బ్రావయుఁ, బ్రాయక నాతోడ
దివెలపండువ కిటు రమ్మ...చెన్న. ౩.
౧౫౧.

దివోకసము. సం. వి. స. పుం=దివోకసము.
(మే. ని.)

దివోకసుండు. సం=దివోకసుండు. (మే. ని.)

దివోకుండు. సం=దివోకసుండు.

దివోదాసుండు. సం. వి. ఆ. పుం. రిపుంజయుఁ
డనుమనునంశపురాజు.

దివోద్భవ. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. ఏలకి శి.

దివోకసము. సం. వి. స. పుం. గ. చాతకము,
వానకోయిల. ౨. పక్షి.

దివోకసుండు. సం. వి. స. పుం. -స్వర్గము ని
వాసముగాఁ గలవాడు- దేవత, వేల్పు.

సెవోకుండు. సం=దివోకసుండు.

దివ్య=దివియ.

వ...ఇనుపయెడ్లు ౫౦ నాలపుదివ్యకు చేకొన్న
వాణ్ణుమ...దా. కా. ౧౧౭౦.

...దివ్యత్రప్పిన శ్రీభీమేశ్వరమహాదేవరయా
న...దా. కా. ౧౧౭౪.

జ: దివ్యాలుపుబ్రువ్వు, మొ.

దివ్య. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. గ. ఆమలకి, ఉసిరికశి.

౨. వంధ్యాకర్కోటకి, గొడ్డుకాకరశి. ౩.

శతావరి, పిల్లపీఠచరశి. ౪. మహామేదశి. ౫.

బ్రాహ్మి శి. ౬. సూలచీరకము, పెద్దజీలకఱ్ఱ. ౭.

తెల్లగతిక శి. ౮. హరితకీ, కరక శి. ౯. పుర

యనుగంధ ద్రవ్యము. (కల్ప.) ౧౦. నాయి

కాభేదము. ఉదా:-దివ్య=శబి, మొ. అదివ్య=

వాసవదత్త, మొ. దివ్యాదివ్య=సీత, మొ.

దివ్యగంధ. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. పెద్దయెలకి శి.

దివ్యగంధము. సం. వి. ఆ. పుం. గంధకము. వ.
లవంగము శి.

దివ్యగాయనుండు. సం. వి. ఆ. పుం. గంధర్వుడు

దివ్యచక్షువు. సం. విణ. (న్) గ. దివ్యదృష్టి
గలవాడు. ౨. అంధుడు, గ్రుడ్డివాడు. ౩.
మంచినన్నలు గలవాడు. వి. న్. పుం. గ.
మర్కటము, కోతి. ౨. సుగంధవిశేషము. న.
అలౌకికవస్తుదర్శనసమర్థ మగుజ్ఞానము.

దివ్యజ్ఞానము. సం. వి. అ. న. అలౌకికవస్తుద
ర్శనసమర్థ మగు తెలివి; అతీంద్రియజ్ఞానము.

దివ్యదర్శి. సం. విణ. (న్. నీ. న్.) అతీంద్రి
య మగువిషయములను దర్శించువాడు.

దివ్యదృక్కు. సం. విణ. (శ్) అతీంద్రియవిష
యములను జూచువాడు, దివ్యదృష్టి కలవాడు.
వి. శ్. పుం. దైవజ్ఞుడు, జోష్యుడు. (విల్య
మున్.) శ్. శ్రీ. దివ్యదృష్టి.

దివ్యదోహదము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.)
ఉపయాచితకము, అభీష్టసిద్ధికై దేవతల కర్పింపఁ
బడునది. (పశ్యాది.)

శ్లో. యద్దీయతే తు దేవేభ్యో మనోరాజ్యస్య
సిద్ధయే, ఉపయాచితకం దివ్యదోహదం త
ద్విదుర్బుధాః. హారావళి. (కల్ప.)

దివ్యనది. సం. వి. ఈ. శ్రీ. ఆకాశగంగ.

దివ్యపుష్ప. సం. వి. ఆ. శ్రీ. మహాద్రోణ శ్రి.
(కల్ప.)

దివ్యపుష్పము. సం. వి. ఆ. పుం. కరవీరము,
గన్నేరుళి. (కల్ప.)

దివ్యపుష్పిక. సం. వి. ఆ. శ్రీ. ఎఱ్ఱపువ్వుల
జల్లేడుళి.

దివ్యము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. స్వర్గము
నఁ బుట్టినది. ౨. స్వర్గమందయినది. ౩. ఆకాశ
మునఁ బుట్టినది. ౪. మనోజ్ఞము, ఇంద్రియనది. ౫.
ప్రకాశించునది. ౬. లోకాతీతము, అమానుషము.
(ఉదా: దివ్యదర్శి, దివ్యదృష్టి, మొ.) వి. అ.
పుం. గ. ఉత్పాతభేదము (చూ. ఉత్పాత

ము.) ౨. గుగ్గిలముశ్రి. ౩. యవలుశ్రి. న. గ.
లవంగముశ్రి. ౨. హరిచందనముశ్రి. ౩. గంగా
జలాదులను స్పృశించి చేయుశపథభేదము, బాస.
(వాచ.) ౪. (వ్యవహార) వాదిప్రతివాదులం
దొకఁడును సాక్ష్యాదిప్రమాణములను చూపలేన
ప్పుడు తత్త్వనిర్ణయమునకై చేయవలసిన తులాది
పరిక్షారూపదివ్యప్రమాణము. (ఇది తులాదివ్య
ము, అగ్నిదివ్యము, జలదివ్యము, విషదివ్యము, కోశ
దివ్యము అని పంచదివ్యము.) ౫. ఆకాశమునుండి
వచ్చుజలము. (ఇది ధారాజము, కరకాజము, తౌ
షారము, హైమము అని చతుర్విధము.) ౬. సాత
పవన స్నానము, ఎండకాయనపుడు తరియువర్ష
ములో చేయుస్నానము.

దివ్యరత్నము. సం. వి. అ. న. చింతామణి.

దివ్యరథము. సం. వి. అ. పుం. వ్యోమయానము,
విమానము.

దివ్యరసము. సం. వి. అ. పుం. పాదరసము.

దివ్యసరిత్తు. సం. వి. త్. శ్రీ. ఆకాశగంగ.

దివ్యసారము. సం. వి. అ. పుం. సాలము, మద్దిశి.

దివ్యశ్రీ. సం. వి. ఈ. శ్రీ. గ. దేవతాశ్రీ.

౨. అపసరస, అచ్చర.

ఇట్లే: దివ్యనారి, మొ.

దివ్యాంగన. సం. వి. ఆ. శ్రీ = దివ్యశ్రీ.

దివ్యాంగువు. సం. వి. ఈ. పుం. నూర్మ్యుడు.

దివ్యాణువు (ర్పు) బ్రువు (బురువు). వి.
(√దివ్య.) దీప మార్పెడిఒకజాతిపురుగు; దీప
మార్పుట కుపయోగించుచోరసాధనవిశేషము.

గీ. గ్రువ్వ గ్రద్ద దివ్యాణువుబ్రువు గూబ,
యిల్లు సాచ్చిన శాంతి సేయింప వలయు.
భార. ఆను. ౪. ౧౧౯.

గీ. నల్లదట్టినదిల్ల కన్నంపుగత్తి, బూది దివ్యా
ర్పుబురు విను మూడుగ్రోవి, తోలునిచ్చెన

మొదలు ముందుగ ధరించి. ప్రబంధ. ౭౫౯.

(దివ్యార్చనపురుషు. ముద్రి.)

ద్వి. ఇముముఁ గన్నపుఁగ త్తి యెడదట్టిలోనఁ,
బాసఁగినదివ్యార్చనపురుషులకోవి. ద్వి. పర
మ. ౬. ౪౮౫. (దివ్యార్చనపురుషులకోవి=
దీపమాంబుడిపురుషు లుంచుగొట్టము.)

దివ్యాసనము. సం. వి. అ. న. (యోగ.) ఆసన
భేదము.

దివ్యః. సం. వి. అ. పుం. ౧. దేవత, వేల్పు.
౨. యముడు. ౩. నాయక భేదము (నాయకుఁ
డు. దివ్యః, అదివ్యః, దివ్యాదివ్యః అని
ముత్యములు. ఉదా:- దివ్యః=ఇంద్రుడు,
మొ. అదివ్యః=మాధవుడు, మొ. దివ్యాది
వ్యః=రాముడు, మొ.)

దివ్యోపపాదుకుడు. సం. వి. అ. పుం. -అయోని
సంభవుడు- దేవత, వేల్పు.

దివ్యోఘ్నః. సం. వి. అ. పుం. గురువిశేషము.
శ్లో. మహాదేవో మహాకాలః త్రిపుర త్రైవ
భైరవః, దివ్యోఘ్నోగురవః ప్రకాశః... (కల్ప.)

దివ్యోషధి. సం. వి. ఇ. స్త్రీ. ౧. మనశ్శిల.
౨. దివ్య మైనయోషధి.

దివ్యటి(టీ)=దివటి, దీవటి. వి. (సం. దీపము
ష్టి. ప్రా. దీవటి, దీవటి. క. దీవటి.) కర
దీపిక, ఇనుపసలాకకు గుడ్డలు చుట్టి ముట్టించెడి
దీపము.

సీ. ఒడలిమేల్మనఁపుటొరపుమానికములు మ
లయుదివ్యటులతో మాంబెలుంగ. అచ్చ.
రా. సుం. ౧౧. (దివ్యేలలతో. ముద్రి.)

సీ. నలువంకలను నిండి నవనభోమణి కాంతి నెడ
లేక దివ్యులు లెసక మెసగ. ఉ. రా. ౬. ౪౪.

సీ. హటకొన్న కకాంతపాటలద్యుతి మించుది
వట్టి లేవనవేల్ లేజరిల్ల. కృష్ణ. ౪. ౧౧౬.

గీ. పటపుటంగడివీధు లేర్పటచి కొంచె, పాటి
నడగని నెక్కి యాపాలె మెల్ల, విడియ
నియమించి తిరిగి వేవేలుదివ్యటీలవెలుగున
సంగితమేల మమర. కువల. ౨. ౮౫.

దివ్యటీలవాడు=దివ్యేలవాడు.

చ. నరవర వింటివే బసవనాథునియల్లునిసన్ని
ధానమం, దిరువురు పూరుషోత్తము లహీన
బలాధ్యులు దివ్యటీలవా, రరుడుగ నున్న
వారు...చెన్న. ౫. ౪.

జ: దివ్యటీడు.

దివ్యటీడు. వి. (దివ్యటి + ఈ + డు.) దీపము
పట్టుకొనువాడు.

ద్వి. జాలవారిని దివ్యటీలను బల్లగోలలవారిని
గుడిపూజరులను. బస. పు. ౩. ౫౧౦ పం.

ద్వి. మడివాలి మడివాలి మాచదేవయ్య, కడ
మలనంచి చొప్పడ దివ్యటీడు. బస. పు. ౨.
౪౬౬ పం.

దివ్యీయ=దివియ.

ఆం. భా. ౨. ౧౬౪.

జ: దివ్యీయకంబము, దివ్యీయకోల.

దివ్యీయకంబము=దివియకంబము. వి. (√దివి
య.) దీపస్తంభము.

క. అయ్య యవుఁగాక యంచును, దియ్య మె
సఁగ రాజుఁ జూచి దివ్యీయకంబం, బియ్య
కొని...విక్ర. ౬. ౪౦.

దివ్యీయకోల=దివ్యేకోల. వి. కావ్యదీపిక.

సీ. జుంజుము దుందురు సురుడు దివ్యీయకోల
యనఁ గావ్యదీపికావ్యాయము చెలఁగు. ఆం.
భా. ౨. ౧౬౫. (ప్రాతప్రతిపా. దివ్యేకోల.
చి. ని. బ్రా. వ్రాతప్రతులపా.)

దివ్యే=దివియ. వి. (సం. దీపః. ప్రా. దీపి.) దీపము.
చ. రవి యనుదివ్యే గేతువుచెఱంగున మూసి...
ఆము. ౨. ౧౭.

క...దివ్యలు నలుదిక్కులందుఁ దేజము లెసఁ

గఁ. బ్రహ్మ. ౪. ౧౩౨ పా.

దివ్యలవాఁడు=దివ్యటీలవాఁడు.

చ...ఓ, యనఁకు భవత్సమిపగతులై తగుదివ్యల

వారి నిద్దఱ, ననుఁ గొలువంగఁ బంపుము

...చెన్న. ౫. ౬.

జ: దివ్యకంబము, దివ్యకోల, దివ్యల, దివ్య

లయమాస, దివ్యలెత్తు, దివ్యసుడి.

దివ్యకంబము=దివియకంబము, దీవియకంబము.

(√దివ్య.) దీపస్తంభము.

గీ. గంట మాకులుఁ గొని దివ్యకంబ మింతయె

నయఁ గూర్చుండి యాహ్లాదిమేందువదన.

శుక. ౪. ౩౧. విక్ర. ౬. ౩౮.

దివ్యకోల=దివియకోల, దివియకోల. వి. (√ది

వ్య.) దివ్యటీ.

ద్వి. ఆలీల కొఱవిదయ్యంబుల దివ్య, కోలలవారిఁ

గాఁ గొని గస్తుదిరిగి. ద్వి. హరిశ్చ. ఉ.

౧౬౬౩ పం.

దివ్యల=దివెల, దివ్యలయమాస. వి. (√దివ్య.)

దీపావళ్యమావాస్య.

క. మానాయాదులు బంధువు, లాదివ్యల కాత్త

సుతల నల్లండ్రను స, మ్రోదమునఁ దోడితె

త్తురు...చెన్న. ౩. ౧౬౩.

దివ్యలయమాస=దివ్యల. వి. (√దివ్య.) దీపా

వళ్యమావాస్య.

ఉ. మా సరివారు దివ్యలయమాసకు నల్లర నాఁ

డుబిడ్డల, వాసి యెసంగఁ దోకొనుచు

వచ్చుచు నుండిరి...చెన్న. ౩. ౧౪౪.

దివ్యలెత్తు. అ. క్రి. (√దివ్య.) దీపములు పెట్టు.

గీ. దివమునను సంజకడ యంచు దివ్యలెత్తు.

శుక. ౨. ౫౬౧.

దివ్యసుడి. వి. (√దివ్య.) గోడయందు దీపము

పెట్టుఁగూడు. (శ.ర.) దీపము పెట్టుకొనుటక

కొయ్య, ము.వానితో చేసినసాధనము. (శ్రా.)

(నా.) ఈదీపము ఆదివ్యనుడిమిఁద పెట్టుము.

దివ్యసుడి విటిగి క్రింద పడినది.

దిశ. సం. వి. ఆ. శ్రీ. దిక్కు, కడ.

దిశత్. సం. (శత్ర) ౧. ఇచ్చుచున్న. ౨. ఉప

దేశించుచున్న. ౩. నిర్దేశించుచున్న. ౪. ఆజ్ఞా

పించుచున్న.

దిశాగజము సం=దిగ్గజము.

దిశాదిశి. సం. వి. ఇ. న? ఒకానొకరాగము.

ఉ. ధైరవి నాట తోడి సరిపాళి దిశాదిశి దేశి

మారువా, గౌరి దిశాహురి...చెన్న. ౨.

౨౩౬. (ఇది సంస్కృతనిఘంటువులలోఁ

గానరాదు. ఇంకను విచార్యము.)

దిశాపట్టము. క్రి. విణ. (క. దిశాపట=పాటిపో

వుట.) దిక్కులకు పాటునట్లుగా, చెల్లా చెదరగు

నట్లుగా.

కా. పాశం బాఱఁగఁ దోలి యంతకు దిశాపట్టం

బు గారించి పూర్వాశాధీశ్వరు వెన్నడిం

జని...ఉ. హరి. ౧. ౯౧. (దశాపట్టంబు

గావించి. ప్రాతప్రతిపా.)

క...అతఁ డేగ మును దిశాపట్టముగాఁ. ఉ.

హరి. ౧. ౯౭. (దశాపట్టముగాన్. ముద్రి.)

దిశాపాలుఁడు. సం=దిక్పాలుఁడు.

దిశ్యమానము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) ౧. ఇయ్యఁ

బడుచున్నది. ౨. నిర్దేశింపబడుచున్నది. ౩.

ఆజ్ఞాపింపబడుచున్నది. ౪. ఉపదేశింపబడు

చున్నది.

దిశ్యము సం. విణ. (అ. ఆ. అ) ౧. దిక్కు

నందు పుట్టినది. ౨. దిక్కునం దున్నది.

దిష్టము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧. కథితము,

చెప్పఁబడినది; ఉపదేశింపబడినది. ౨. నిర్ద

ము, నిర్దేశింపబడినది. ౩. ఇయ్యఁబడినది. ౪.

ఆజ్ఞాపింపబడినది. వి. అ. పుం. గ. కాలము, సమయము. ౨. మ్రానిపమపు. న. గ. భాగ్యము. ౩. నిర్దేశము, ఏర్పాటు. ౩. ఆదిష్టము, ఆజ్ఞ. శ్లో. వహాహ సర్వే వివశా యస్య దిష్టం...భాగ. ౧. గ. గం.

దిష్టాంతము. సం. వి. అ. పుం. గ. మరణము, చాపు. ౨. భాగ్యనాశనము.

దిష్టి. సం. వి. ఇ. స్త్రీ. గ. కథనము, చెప్పుట. ౨. ఉపదేశము. ౩. ఉత్సవము. ౪. భాగ్యము. ౫. హర్షము, సంతోషము. ౬. ఏర్పాటు. ౭. పరిమాణము, కొలత.

దిష్టపు. సం. వి. ఉ. పుం. దాత, ఇచ్చువాడు. దిసంత(తుల) ముచ్చు. స. క్రి. (దిసంతు + అడుచు) నిందించు.

నీ. ఇచ్చకం బాడిన పిత మౌను విభునికి మతి దిసంతడిచిన మనసు విలుగు. నీతి. ౨. ౨. మ. అదిగో తల్లి గడుం దిసంతడిచి...పరమ. ౩. ౨౭౧ (శ. ర. పా 'తల్లిని జాల దూరుచును' ముద్రి.) ౪. పంకేభాతములన్ దిసంతులడుచుకొ బాలా మణిపాదముల్. విజ. వి. ౨. ౧౬. (ఇటు ఔపమ్యవాచకము.)

దిసంతు. వి. అపవాదము, నింద. నీ... దిసంతు సడి రోయి రోత... అపవాద సంజయె యలరుచుండు. ఆం.భా.గ.గం. ౫. ౫: దిసంతడుచు, దిసంతుకొట్టు.

దిసంతు(లు)కొట్టు. స. క్రి. (దిసంతు + కొట్టు.) దూలు, దూషించు, నిందించు. ఉ. పట్టగలేమి కొండొరుల బల్లలు జాల దిసంతుకొట్టుచున్. కళా. ౬. ౧౦౬. నీ. చెలి నేచి తని దిసంతులుకొట్టె మేనక ...మనుచు. ౩. ౧౦౯.

వ. అని యివ్వటకంటకి యివ్వధంబునం గూటిమి పట్టి గిట్టి దిసంతులుకొట్టి...విప్ర. ౪. ౨౪.

దిస మొలు = దెస మొలు, దిస్స మొలు. వి. (√దిస.) వస్త్రనిహీన మైన మొలు. (వ్యవ) ఆయోగి దిస మొలతో నున్నాడు. విణ. నగ్నుడు, దిగంబరుడు.

వ. రుద్రా నీవు భద్ర దేవద్రుమాటపీవాయం దు దిస మొలు దూబబడింది మిండజంగంబ వై...భిక్షాటన క్రీడను నటించితి...భీమ. ౩. ౨౧౦.

నీ. పాల వెన్నకు బోక పక్కి మై రొప్పుక పానుగుపడినయగ్ని బొగ్గులు దిస. గీ. మొలు నరు...ఎదురుగాఁ గానబడక. ప్రబంధ. ౭౬౦.

గీ. వెలయు నగ్నుండు దిస మొలు బిత్తలి యన. ఆం. భా. ౩. ౧౨. దశా. ౧౦. ౭౮.

దిస మొలువాడు = దిస్స మొలువాడు. విణ. (√దిస మొలు.) వస్త్రనిహీన మైన మొలు గలవాడు, దిగంబరుడు. (శ. ర.)

దిస మొలు వేల్పు = దిస్స మొలు వేల్పు, దెస మొలు వేల్పు. వి. (√దిస మొలు.) గ. శివుడు. ౨. కాలభైరవుడు.

చ. దిస మొలు వేల్పు సాహిణపుఁదేజులు పోషక గేహరక్షకుల్. కవిరా. ౨. ౮౨. (శ. ర. పా. దెస మొలు వేల్పు. ముద్రి.)

దిసించ్చు. అ. క్రి. కనబడు, గోచరమగు. చ. ఉరుకుచడెండ మెంతమృదువో మతి తియ్య నితుంటుంటు...కంటికి, దిసింపనివాఁ డపు డేసి యార్చె...సారంగ. ౨. ౩౮.

చ. తెరువరు లైనయట్టిపరదేశమహీసురు లర వాంఛఁ ద, త్వరమున కేగుచేర వెడదో స్యములం బచరించి వారి ని, ర్భరగతి నోడఁ గూయుఁ దమబాపఁడె గెల్పె నటంచు

గావుల, చెప్పవడ నాదుకంటికి దిసింతుర
వీ రని యాతః డుబ్బునన్. శుక. ౨. ౪౩౮.

స. క్రి. మీఱు, మించు.

గీ. కులుకుఁజెక్కులు పసిడియాకుల దిసింపఁ,
జిన్నికుచములు పోఁకలచెన్ను మీఱు. ముకుం
ద. గ. ౨౯ పా. ౨ పం. (ఇట జౌపమ్య
ద్యోతకము.)

దిస్తి. వి. (సం. దృష్టి. క. దిస్తి.) గ. దృష్టి, చూపు.
నీ... చూడ్చి, పారన దిస్తిచూ పన వీక్షణము
లాప్పు... సాం. ని. మాన. ౧౫.

౨. దృష్టిదోషము, కనరు. (శ్రా.)

(వ్యవ) మాపిల్లవానికి దిస్తి తగిలినది.

జ: దిస్తికొట్టు, దిస్తితీయు, దిస్తిపిడుత, దిస్తిబొమ్మ.

దిస్తికొట్టు. అ. క్రి. (దిస్తి + కొట్టు) దృష్టిదోష
ము కలుగఁజేయు.

(వ్యవ.) నిన్న వచ్చిన అమ్మలక్కలు మాపిల్లవాని
కి దిస్తికొట్టిరి.

దిస్తితీయు. అ. క్రి. (దిస్తి + తీయు.) దృష్టిదోషము
పోవుటకై మిరెపకాయలు, మొ. దిగదుడుచు.

(వ్యవ.) వానికి దిస్తితీయఁగనే జ్వరము తగ్గినది.

దిస్తిపిడుత. వి. (√దిస్తి.) సస్యాదులకు దృష్టిదో
షము తగులకుండుటకై సున్నపుబొట్టుపెట్టిన
పిడుత.

(వ్యవ.) ఆకాశరపాదుకు దిస్తిపిడుత పెట్టినారు.

దిస్తిబొమ్మ. వి. (దిస్తి + బొమ్మ.) సస్యాదులకు
దృష్టిదోషము తగులకుండుటకై గడ్డి, మొ.
వానితో మనుష్యరూపముగ చేసి ప్రేలాడఁ
దీసినబొమ్మ.

(వ్యవ.) మాపొగతోటలో రెండుదిస్తిబొమ్మలు
న్నవి.

దిస్స. (స). వి. (సం. దిశా. ప్రా. దిసా.) దిక్కు.
దీనికి వ్యస్తముగా ప్రయోగము కానరాదు.
(చూ, దిస్సమొల.)

జ: దిసమొలవాడు, దిసమొలవేల్పు, దిస్సమొ
లదేవుడు, దిస్సమొలయ్యవారు, దిస్సమొల
వాడు, దిస్సమొలవేల్పు.

దిస్సమొల = దిసమొల, దెసమొల. వి. (√దిస్స.)
వత్త్రుచిహీన మైనమొల.

నీ. ప్రేతలవలపుఁ గొల్పెడుదిస్సమొలచాత్తిగచ్చ
కాయలతిత్తిరచ్చసేయఁ. ఘటికా. ౧. ౧౨౮.
విణ. నగ్నుడు.

గీ. దిస్సమొలవేల్పుఁ బార్వతీదేవిపట్టి, గాల
భైరవుఁగుర్కురగణపరివృధు. కాశీ. ౨. ౩౮.

దిస్సమొలదేవుడు. వి. (√దిస్సమొల.) ఈశ్వ
రుడు.

చ. దివిజవిరోధి దోచుకొన దీనత నాతఁడు
భైక్షవృత్తికొ, దివురముఁ గాదె దిస్సమొ
లదేవునితో నొనరించె సఖ్యముకొ. ధరాత్త
జాపరిణయము. ౨. ౫౫.

దిస్సమొలయ్యవారు. వి. (√దిస్సమొల.) కాల
భైరవుడు.

ఉ. నిస్సమసింహకేసరవిని రిత్తరజులఁ బూన్చి
తెచ్చిరా, దిస్సమొలయ్యవారిబలుతేజులరా
జులుమెచ్చ వేటుకున్. సుద. ౩. ౧౬౭.

దిస్సమొలవాడు. విణ. (√దిస్సమొల.) బట్ట లే
నిమొల కలవాడు.

గీ. దిస్సమొలవానిఁ బసిఁ గానఁ ద్రిప్పువాని,
మురళి గలవాని మువ్వంకమురువువాని, సాం
డు. ౧. ౨౧౩.

దిస్సమొలవేల్పు. వి. (√దిస్సమొల.) - వత్త్రుచి
హీనమైనమొల గలవాడు - గ. శివుడు. (చూ.
దిసమొల.) ౨. కాలభైరవుడు.

మ... పొల్పు గడ్డల్కొల్పుచుఁ బోవు దిస్స
మొలవేల్పుండ త్తడుల్ మొత్తమె. రామా.
౨. ౨౧. (దిస్సమొలవేల్పుండ త్తడులు = కున
కములు)

దిస్సు. వి. నవ్వుట పాము బుసకొట్టుట మన్నగు
వానియం దగుధ్వని కనుకరణము.

సీ. పయ్యెద దిగజార్చి పాలిండ్లు పచరించు,

దిస్సువాఱగనవ్వుదీగనవ్వు. క్రీడా. ౬౮.

గీ. ఉగ్రతిమిశికోరం ద్రనివ్యూత మగుచు, నె

గయుసలితాఘ మది యెందు మిగుల నొప్పు,

నల్లిపేరిటికుండలితాంగభోగి, దిస్సునక దన

పడగ యెత్తెనొ యనంగ. కళా. ౪. ౧౯౫.

(శ. ర. పా.)

దిహల్. సం. శత్ర. పూయుచున్న.

దిహ్యమానము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.)

పూయబడుచున్నది.

దీ

దీ=దీ. ఆవ్య. పండెకాంధ్ర పాట్లెళ్లు పోట్లాటకై
శ్రేరించుమాట.

చ. ఉభయము భావవీధి జయ మొందినభంగి

భయం బొకింత లేకభిముఖ మయ్యె వెన్నె

మకకై యటఁ గొన్నిపదంబు లేఁగుచుక,

రభసమతో దువాళిగొని బగ్గునఁ దాఁకెడుఁ

జూడు నెట్టిట్టిభ దిదిదీ యనంగను గడింది

నదభ్రము లీయరభ్రముల్. క్రీడా. ౨౨౮.

జ: దీకు, దీకొను, దీకొలుపు, దీకొలు.

దీకు=దీకు. వి. (√దీ.) గ. శ్రేరణ, పురికొల్పుట.

(శ. ర.)

క. ఏ నవుడు భర్తపాశా, ధీనుడ నై కోపము

నకు దీ కొనరింపం, గా నేరకున్న మెయి

మెయి, బో నయ్యెం గాక యింక బొమ్మ

యచటక. భార. విరా. ౫. ౯౧.

అ. (ర. దీంకు) చిక్కు, కష్టము.

ఉ. లోకము లెల్ల నిండి తనలానుగ సర్వముఁ

జేసి ప్రాణులక, దీకులఁ బెట్టి యెల్లదలఁ

దీపులు నూపెడివిష్ణుమాయ నేఁ, డేకమతిం

దరించి తిదియేల మహాసురురూపు మానిసు,

శ్లోకపురాణపూరుషునిశోభనమూర్తి ధరింపు

మింపునక. భాగ. ౬. ౪౨౧. (వ్రాతప్రతిపా.)

శ్లో. భవా నతార్థి న్నాయాం వై వైష్ణవీం జన

మోహినీం. సం. భాగ. ౬. ౧౨. ౨౦.

దీకొను=దీకొను. అ. క్రి. సక్రి. (√దీ.) గ.

(పాట్లెళ్లు పోరిలో) ఒండొంటిని తాఁకు.

గీ. తిరుగఁబడి కురుమతగరుల్ దీకొనుగతి,

నుటిది తలఁదలఁ దాఁకించు నొకరి కొకరు.

ప్రబంధ. ౮౬.

అ. ఎదిరించు, మాహొక్తు.

ఉ. తెం పెసలారఁగా మనల దీకొని యున్నది

యొక్కలేమ... కాశీ. ౬. ౨౩౩.

క. ఒక మొగము గాక దివిజులు, తికమకగొని

వెరు లెల్ల దీకొనఁ దమ్ముం, బికపికలై నకనక

లై, లుకలుకఁ బరవెత్తి రోడి లోఁగొను

భీతిక. భాగ. ౬. ౨౭౫.

చ. తెగి యొకకొండతోఁ దగరు దీకొని తాఁ

కిన నేమి భాస్కరా. భా. శ. ౪౬.

ఉ. రాకసుధాంశుమండలమురాకకు మాటు

మొగంబు నేయుచో, దీకొని వచ్చుదండధర

దిక్పవమాన మదక్షిణం బవుక. నైష. ౨.

౧౩౩.

అ. క్రి. ఉత్సహించు; పూనుకొను, సిద్ధపడు.

ఉ. ఆఁకలిగొన్న శ్రేపులు రయంబున నీఁకలు రా

నిపడుటక, దీకొని తల్లికి మఱి విదేశగ

తుం దగుభర్త కంగజ, వ్యాకులచిత్త యైన

జవరాలును దత్త మందుభంగి నో, శ్రీకర

పంకజాక్ష నినుఁ జేరఁగ నామది గోరెమం

గదే. భాగ. ౬. ౪౦౦.

క. దాకొని ఖడ్గాభిదానో, కాక కచాకచినో బా

ణకాశలముననో, నీ కెద్ది యిప్పు మనికీక

దీకొనుమా యొకట మెచ్చితిమి నృపతన

యా. రామా. ౫. ౧౪౯.

ద్వి. ఈకాశకునియుణం బీకాశలోన, దీక్షాని తీ
ర్వంగాఁ దెరువు గల్పింపు. ద్వి.హరిశ్చ.ఉ.
౧౨౦ పం.

స. క్రి. చేయబూను.

ఉ. ఈకొఱగానికార్య మిటు లెవ్వఁ డొక్కో
యనుకూలశక్తుఁడై, నీకుఁ బ్రియంబుగాఁ
బలికె నీవును నిలైఁజూ గాచరింపఁగా,రాక
తలంచి చూడ నిది రాక్షసవంశవివాశకాల
మో,కా కిటుగాను దీక్షాను నె కాదన కీదృశ
మెవ్వఁ డేనియుఁ. భా. రా. ఆర.౨.౧౪.

దీక్షొలుపు(ల్పు)=దీక్షొలుపు. స. క్రి. (✓దీక్షొ
ను.) దీక్షొనఁజేయు.

(పురిక్షొలుపు)

క. నగుఁ డన్నపాటు గనుఁగొని, దిగిభనిభద్వి
పము నలుక దీక్షొలుపుచు బెట్టుగుశక్తి వైవఁ
గుశుఁ డర,నగుచుఁ దునిమి దాని మూఁడు
నారాచములఁ. జై. భా. ౬. ౧౪౨.

(ఎదుర్కొనఁజేయు.)

గీ. ఎదురు లేక రణంబులో నేపు. చూపె,భట్టి
జగజెట్టి దీక్షొల్ప భద్రగజము. విక్ర. ౪.
౧౧౧.

క. ఆవేశ మూర్ఛఁ దేటి శ,చీవనితావిభుఁడు రా
జసింహముపై నై,రావణకరి నెక్కి ధరి,త్రీ
వలయును సంచరింప దీక్షొలుపుటయుఁ.
పరాహ. ౩. ౫౪.

క...వారణధిలకంబు నెక్కి వడి ఋషభునిపై,
ఘోరగతిఁ గాలదంష్ట్రుఁడు, ధీరాటోపంబు
తోడ దీక్షొలుపుటయుఁ. భా. రా. యు.
౬౮౩.

దీక్షొలు=దీక్షొలు. వి.(✓దీక్షొను)దీక్షొనుట.(శ.ర)

దీక్ష. సం. వి. ఆ. శ్రీ. ౧. యజ్ఞవివాహాదికర్త
ములయందు అవలంబించునియమము,నియమము.

౨. దృఢాభినివేశము, గట్టిపట్టుదల. ౩. మం

త్రోపదేశము. ౪. మంత్రోపదేశమునొందుట.
౫. ఉపనయనసంస్కారము.

దీక్షణము. సం. వి. ఆ. న. ౧. దీక్ష. ౨. దీక్ష
పట్టుట, దీక్షపూనుట.

దీక్షణీయం. సం. వి. ఆ. శ్రీ. ఇష్టిభేదము.

దీక్షణీయము. సం. వి.ఆ. న. దీక్షకు సాధనమైన
హవిర్భేదము.

దీక్షాంతము. సం. వి. ఆ. పుం.౧.దీక్షాసమాప్తి.
౨. యజ్ఞ దీక్షాసమాప్తి, అవభృథము.

దీక్షించు. సం. ఆ. క్రి. దీక్షవహించు, దీక్షపూను.
వ. ఇట్లు ఘాల్గునశుక్లపక్షంబున దీక్షించి...అను
స్థానంబులదెస నతిగరిష్ఠ యగునిష్ఠ నవలంబిం
చి...హరి. ఉ. ౬. ౨౦.

క. వేయేడులవ్రతమునకై, ధీయోగము సిద్ధి
నొంద దీక్షించి మనః, కాయవహోనియమము
నిర,పాయంబుగఁ దొడఁగి రుద్రతపస్సాధన
ముఁ. హరి. ఉ. ౧౦. ౧౭౮.

దీక్షిత. సం. వి. ఋ. పుం. దీక్షపూనువాడు.

దీక్షితాయని. సం. వి. ఈ.శ్రీ.దీక్షితునిపత్ని.
శ్లో. ఇతి శ్రుత్యాధతద్వాక్యం భీతా సా దీక్షి
తాయనీ. సం. కాశీ. ౧౩. ౭౯.

దీక్షితుఁడు. సం. విణ. (ఆ. ఆ. అ) ౧. వివా
హోపనయనాదీవిహితకర్తములందు దీక్ష వహిం
చినవాడు. ౨. తలచినపని నిర్వర్తించుటకై
గట్టిపట్టు పట్టినవాడు. ౩. పట్టాభిషిక్తుడు.
౪. హవిర్యాగములు మున్నగు శ్రోతకర్తముల
నాచరించినవాడు.

దీక్షివ్యమాణుఁడు. సం. విణ. (ఆ. ఆ. అ.)
దీక్షపొందఁగలవాడు, దీక్షపొందనై యున్న
వాడు.

గీ. ఈవు దీక్షివ్యమాణుండ విధమహిమ.కాశీ.
౭. ౫౭.

దీటు=దీడు స. క్రి. గ. సరిచేయు, సవరించు, చక్కఁబఱచు; ఆకర్షించు. (ఉదాహరణములలో సందర్భానుసారముగా భిన్నార్థము లగపడుచున్నవి.)

చ. తిలకము దీర్చుచుకొనురులు దీటుచు...
నద్దముఁ జూచె నొకర్లు వేడుకకొ. నృసిం. ౨. ౮౬.

ఉ. చంచువు దీటి పక్షములు జల్లున విచ్చి పదంబు లెత్తి కుప్పించి నభంబుపై కెగసి...
భాగ. ౧౦ పూ. ౪౪౫.

చ. కలకల నవ్వు మోవిపలుగంటుల దీటుఁ గుచంబు లోరగా, వెలువడఁ బైట వేయు...హంస. ౧. ౨౧౩.

గీ. మొగమువై జిమ్మచీకటి ముడివడంగ, మాటిమాటికి మీసాలు దీటుకొనుచు, జనియె సంబలిసంబలి యనుచు బంక, జాప్తలపుంగవుఁడు వచ్చునంగడికిని. హరిశ్చ. ౪. ౨౧౫.

నీ. మొలఁ గట్టుపాటుటాకులు జాఱకుండఁగ దీటి కట్టినలులీవకట్టు. చంద్రా. ౨. ౩౮.

మ. అతిశీఘ్రంబుగ శార్దూల మెక్కిడి గుణంబా భీలతక దీటుచుకొ. ఉ. రా. ౨. ౫౬.

౨. కఱచు, (కోపాదులచే పెదవి, మొ. పండ్లతో) కొలుకు. (ఈయర్థమున నిది బొడ్డురదము, కోట మొదలగు పదములతో కలసియే కనఁబడుచున్నది.)

ద్వి. అదె గవాక్షుం డనునతఁ డాలమునకుఁ, ద్విదశారి యాడులు దీటుచున్నాఁడు. రం. రా. యు. ౩౩౦ పా. ౨౫ పం.

మ. పదవిక్షేపములకొ సవృక్షధరణీభాగంబు కంపింపఁగా, రదముల్ దీటుచు గత్తిరించి నచ్చెల్ రాజిల్ల...భాగ. ౧౦ పూ. ౬౧౩.

మ...వేడిమిడుంగులులు వొడమ నిడుదక్రొవ్వాఁ డికోటలు దీటుచు...దశా. ౩. ౧౮౩.

మ...అవ్వీరుఁడుకొ,దశ నాగ్రంబులు దీటుచుకొ వయిచె నుత్తాలాది కూటంబునకొ. భా.రా. యు. ౧౦౦౪. ('దీడుచు' ముద్రి.)

చ. ఘనతర ఫాలపట్టికల ఘన రక్షణంబులు గ్రమ్మ భీకరా,ననములు జేవుతీంపఁగ ఘనభ్రుకుటి స్ఫుటకొపదీప్తుఁడై, కనదురువిస్ఫులింగములు కన్నుల రాలఁగ నాడు దీటికొ, చెనుబదివేల రక్కసుల నెక్కుడుశౌర్యము గల్గువారలకొ. భా. రా. సుం. ౩౪౪.

నీ. వాలంబు నేలతో వడి నేయుచును లంక దృష్టించి యాడులు దీటుకొనుచు. భా. రా. యు. ౩౨౬.

౩. ఊపు, చలింపఁజేయు.

పంచచామరము. ఛటచ్చటాతరంగపంక్తి సారఁ జేటి దీటుఁగా, నెటో యెటో కటా మునుం గు నేది దిక్కటంచుఁ దా, దటాతటాన గుండెసారె దల్లడింపు చుండఁగా, బొటా పొటాన నశ్రు లాటుఁ బోటు నై దొరంగఁగాకొ. ఉ.హరిశ్చ. ౨. ౧౨౮.

విణ. (క. దీటు) గ. సరి, సమానము.

ఉ...నీ, కేసురలైన దీటుగుదురే భవదుక్తులు నన్నుఁ బ్రీతునికొ, జేసె... ఉ. రా. ౨. ౧౯౨.

గీ. ఆవుర వీనికి దీ టైనయతఁడు గలఁడె, వసుధఁ బరికింప...బిల్వ. ౧. ౧౦౪.

గీ. పాలమీఁగడ శర్కర పానకంబు, పూవుఁడే నియ యైన నీమోవియందుఁ,దనరుమాధుర్యమునకు దీటునఁగరాదు. ఇందు. ౬. ౧౩౬.

౨. అర్జము, తగినది.

చ. ఎన యగు బెట్లు కెంజిగి వహించినయంత నె కెంపు విద్రుమంబును గతినంబు లొట మృదువుల్ గద దాసనముల్ కిసాలముల్, దిను సన దీటు గా వవియుఁ దియ్యఁదనంబు ను సౌరభంబునున్, గనమి లతాంగిమోవికి

జగత్త్రయ దీటుగువస్తు పెద్దియో. ఇందు ౨. ౧౫౭.

ది. విధము, రీతి.

అ. పొన్నపువ్వుదీటు పోల్చులోకులమాట, నోటు చేసి వేల్చులోటినాభి, విస్తరిలై నపుడు వెడదబావిని పోల్చు, నేర్పుకాండ్రమాట నేటుచేసి. రసిక. ౬. ౧౦౦.

క్రి. విణ. తిన్నగా, నూటిగా.

క...దిటు మింతయు విడక యతడు దీటుగఁ గడు ముందటికిఁ జని... నీలా. ౩. ౬౪.

జ: దీటుకట్టు, దీటుకొను, దీటుకొలుపు, దీటువచ్చు.

దీటుకట్టు=దీటుకొను. అ. క్రి. (దీటు+కట్టు) నిండు.

వ...దేవదుందుభిధ్యానంబు రోదసీకుహరంబు సం దీటుకట్టె... నైవ. ౬. ౨౯.

దీటుకొను=దీటుకట్టు. అ. క్రి. (దీటు+కొను)

౧. నిండు; వ్యాపించు.

గీ. జనులు వివ్వలు లగునట్టిఘనరవంబు, దిశల యందు నాకసమున దీటుకొనఁగఁ, గర్జుఁ డట్లు భేదించె... భార. కర్ణ. ౩. ౩౨౨.

ఉ. గర్భముఁ దాల్చి మ్రొగలయఁ గన్గొని వెక్కిరిపాటు మున్నగా, దుర్భర మైనసంభ్రమముతోడ విషాదభయానుతాపముల్, నిర్భరభంగిఁ బుట్టి తననెచ్చది దీటుకొనంగ...నిర్వ. ౨. ౨౨.

మ...అస్త్రశస్త్రచయశుంభదీప్తిజాలంబు సర్వదిశాభాగములందు దీటుకొన... దశకు. ౧౨. ౬౨.

౨. కలుగు, పుట్టు.

క...విధి, త్రిప్పల కచ్చెరువుపాటు దీటుకొనంగ. దశకు. ౨. ౯౭.

వ...కల్యాణంపుఁబాటలక దీటుకొనుతిన్ననిరవంబులు... మనుచు, ౫. ౭౧.

౩. అతిశయించు.

మ. అనిక బార్వతిఁ జూచి నవ్వుచు శివుఁ డామూర్ధముక గొంచు న, మని శైలాదికి నానతిచ్చిన నతం డ ట్లేఁగి పక్షింద్రునిక, గని రోషస్ఫురణంబు దీటుకొన హుంకారంబు గావింపఁ దద్దనవారాహతిఁ దూరె నాతఁడు త్రిలోకవ్యాప్తి సంధిల్లఁగక. శై. భా. ౫. ౮౬.

దీటుకొలుపు. స. క్రి. (దీటుకొను.) దీటుకొనఁజేయు.

(నిండఁజేయు; వ్యాపింపఁజేయు.)

గీ. దేవదుందుభు లుడువీధి దీటుకొలుపునమడు లందంద పుష్పవర్షములు గురియ, దక్షి వాటంబు చొచ్చె గౌతమతనూజ. భీమ. ౪. ౧౯౩.

నీ. అభిలైకనందకం బగునందకము మ్రోల దీప్తి పరంపర దీటుకొలిపె. నృసిం. ౧. ౭౫.

(పరఁగఁజేయు)

నీ...సచరాచరం బైనజగము లెల్ల. గీ. నొక్క మొగమై కడంగినఁ జిక్కువటుచు, దివ్య బాణజాలంబుల దీటుకొలిపి, ప్రాణములఁడా పఁ దీతనిపాటిదొరల, గాన మేరాజ్యముల యందుఁ గౌరవేంద్ర. భార. ఉద్యో. ౪. ౨౨౯.

గీ. తెఱపి లేకుండ శరములు దీటుకొలిపి, పరగ చక్రము నంతయుఁ బడలుపటిచి. భా.రా. య. ౧౨౭౧.

(పుట్టించు, కలిగించు.)

వ...హాసకుందంబులు సాంద్రతరచంద్రికాకం డంబులం దీటుకొలుప. ఆము. ౪. ౩౫.

దీటువచ్చు. స. క్రి. (దీటు+వచ్చు.) పోలు.

చ. అనఘుఁడు పిన్నకౌరి సుజనావనదక్షత రూపరేఖలక, విసుతపరాక్రమంబునను విశ్రుత దానగుణంబు పెంపునక, వనజదళాక్షుఁ డత్త

నయు వానివిరోధిని వానిమిత్రుఁ దా, నెన
యగు దీటువచ్చు మతి యెంతయు సా
టగుఁ జూడ జోడగుక. రామ. ౧౯౬.

అ. క్రి. సమమగు.

సీ. లచ్చికోడలికన్నలకు దీటువచ్చునీలోత్పల
శరపంక్తు లానరఁ దాల్చి. ఉ.రా.౪.౧౫౬.

సీ. కుదు కేటపడి పాదుకొనుకుచాంకూరముల్
పోకలతో దీటురాకమున్న. ముకుంద.
౨. ౩౩.

దీదివి. సం. వి. ఇ. పుం. శ్రీ. న. అన్నము.

పుం. ౧. భక్ష్యము. ౨. స్వర్ణము. ౩. అగ్ని.

౪. బృహస్పతి. (వై. ని, కే. ని.)

దీధితి. సం. వి. ఇ. శ్రీ. ౧. కిరణము. ౨.
కాంతి, జగి. ౩. అంగుళి, వేలు. ౪. రఘునాథ
శిరోమణిచే రచింపఁబడినయొకతర్కగ్రంథము.

దీధితిమంత్రుఁడు. సం. విణ. (శ్. మతీ.

శ్.) వెలుగు గలవాఁడు, ప్రకాశము కలవాఁడు.

వి. శ్. పుం. సూర్యుఁడు.

దీన. సం. వి. ఆ. శ్రీ. మూషిక, ఆఁడెలుక.
(మే. ని.)

దీనము. సం. వి. అ. న. పుం. ౧. పున్నాగము,
కురపాన్న శ్రి. ౨. కేతకి, మొగలి శ్రి. ౩. తగర
ము, నందివరనము శ్రి.

దీనారము. సం. వి. అ. పుం. ౧. ఒకవిధమైన
బంగారు నాణెము. ౨. స్వర్ణభూషణము, బంగా
రునగ. ౩. రెండుకర్ణములబంగారు. ౪. నిష్క
పరిమాణము. ౫. ముప్పదిరెండు రతులయెత్తుబం
గారు. ౬. ముద్ర.

దీను. వి. మనోజ్ఞత, చక్కదనము.

గీ. బ్రహ్మతీర్థంబునకు దండపాణియాశఁ, గులశిఖ
రిపుత్ర దీపించుఁ గలశతీర్థ, మేనుపారలనిడు
పున దీను మిగిలి, యదియ యమృతామహాదే
వి కాస్పదంబు. పాండు. ౨. ౧౪౪.

దీనుఁడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧. దరిదుఁడు,
నీడ. ౨. దుఃఖితుఁడు. ౩. దర్ప ముడిగినవాఁ
డు. ౪. భయపడినవాఁడు. ౫. జాలిగొలుపు
వాఁడు, శోచనీయుఁడు.

దీపకము. సం. విణ. (అ. పికా. అ.) ౧. రగు
ల్లునది, దరికొల్లునది. ౨. ప్రకాశింపఁ జేయు
నది. ౩. వివరించునది, స్పష్టపఱచునది. ౪. ఉద్దీ
పకము, ప్రేరేచునది. ౫. దీపనకారి, జతరాగ్నిని
వరిలఁజేయునది. ౬. దీపము వెలిగించుటయం
దు నేర్పరి. వి. ఆ. పుం. ౧. దీపము. ౨. దీపము,
పక్షిమృగాదులను పట్టుటకై వేటుకాఁడు పెం
చిన పక్షి మృగము లోనగునది. ౩. ఓమము.
౪. లోచనమస్తకము, నెమ్మిజ్జుట్టుచెట్టు. ౫.
(సంగీ) రాగభేదము. న. ౧. కుంకుమము. ౨.
దీపకాలంకారము.

క. ప్రకృతము లప్రకృతంబులు, బ్రకటంబుగఁ
గూడి తుల్యభావముఁ జెందన్, సుకపిండ్రుల
మతమున దీపక మగు నిది గమ్యసామ్య
పర మెట్లున్నక.

క. ధారణి సదాశిసన్నత, సారస్యం బగుచు
విమలజలజము రాకా, నీరేజివైరిబింబము, నీర
మ్యయశంబుఁ బొల్పు నెమ్మి నృసింహా, నరస.
౫. ౧౫౧, ౧౫౨.

దీపకళిక. సం. వి. ఆ. శ్రీ. ౧. దీపశిఖ. ౨. యజ్ఞ
ల్క్యసంహితకు శూలపాణి రచించినటిక.

దీపకిట్టము. సం. వి. అ. న. కజ్జలము, దీపపువనీ.
(వాచ.)

దీపకూపి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. దీపవర్తిక, దీపపు
వత్తి. (వాచ.)

దీపభోరి. సం. దీపకూపి.

దీపగంబము. మి. వి. దీపస్తంభము.

వ. శ్రీభీమేశ్వరమహాదేవరకు శ్రీమతు సకలసే
నాధిపతి యైనరేస్వరిపెద్దగణపతిరద్దివారు

తమకు ధర్మాత్థముగాం బెట్టిన లోహపుదీ
పగంబుము ఒక్కట్టిపలములు ౧౮ ... దా.
కా.ర. ౧౨౩౭.

ద్వి. ఆ పరంజ్యోతిస్వరూపంబునకును, దీపగం
బంబు రెత్తించినయట్లు. బస. పు. ౧.
౧౨౩ పం.

దీపధ్వజము. సం. వి. అ. పుం. దీపపుమసి, కాటుక.

దీపనము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.)-దీపసాధన
మయినది-౧. రగుల్చునది, దరికొల్చునది. ౨.
దీపనకారి, జతరాగ్నిని వరిల్ల జేయునది. ౩.
ప్రేరేచునది, ఉద్దీపకము. వి. అ. న. ౧. రగు
ల్చుట, దరికొల్చుట. ౨. ప్రకాశింప జేయుట.
౩. జతరాగ్నిని వృద్ధిచేయుట. ౪. కుంకుమము.
పుం. ౧. మయూరశిఖ, నెమ్మిజుట్టుచెట్టు.
౨. కాసమర్దము, కసిందళి. ౩. పలాండువు,
నీరుల్లి. ౪. పాత, చిలుబొద్ది. ౫. మెంతి
కూరళి. ౬. ఓమము.

దీపనీయము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) ౧. దీపిం
పజేయదగినది, అగ్నిదీప్తిని కలుగ జేయదగి
నది. ౨. జ్వాలనీయము, మండింప దగినది. వి.
అ. పుం. ఓమము. ౨. జౌషధవర్గభేదము.

శ్లో. పిప్పలీ పిప్పలీమూలం చన్యచిత్రక నాగరం,
దీపనీయ స్ఫుతో వర్గః కఫానిలగదాపహః.
(వాచ.)

దీపపాదపము. సం. వి. అ. పుం. వృక్షాకారము
గ నుండుదీప స్తంభము.

ఇట్లే: దీపవృక్షము, మొ.

దీపపుష్పము. సం. వి. అ. పుం-దీపశిఖవంటి
పుష్పము గలది-చంపకము, సంవెంగళి.

దీపభాజనము. సం. వి. అ. న. దీపము పెట్టు
పాత్రము. (ప్రమిద, మొ.)

దీపము. సం. వి. అ. పుం-దీపింప జేయునది-
౧. దీపిక, దివ్యే. ౨. మయూరశిఖ, నెమ్మి
జుట్టుచెట్టు.

దీపశత్రువు. సం. వి. ఉ. పుం. శలభము, మిడుత.
దీపశిఖ. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. ౧. దీపపుకొన. ౨.
కజ్జలము, కాటుక.

దీపశృంఖల. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. దీపములవరుస.

దీపాన్విత. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. దీపావశ్యమావాస్య,
ఆశ్వయుజమాసమందలియమావాస్య.

దీపారాధనము. సం. వి. అ. న. దీపము వెలి
గించి భగవంతుని సేవించుట.

దీపావళి. సం. వి. ఇ, ఈ. స్త్రీ. ౧. దీపములవ
రుస. ౨. ఆశ్వయుజమాసమందలియమావాస్య
పండుగ.

దీపి. సం. విణ. (న. నీ. న్) ౧. రగుల్చునది,
దరికొల్చునది. ౨. ప్రకాశించునది. ౩. దీపన
ము కలిగించునది.

దీపించు. సం. అ. క్రి. ౧. ప్రకాశించు, ప్రజ్వలించు.
క. స్త్రీ. పున్నపుంసకత్వము, లాపరతత్వమున
లేమి నది విను తత్త్వద్వ్యాపారాపేతం బయి,
దీపించుచు నుండు బోధదేహత్వమునకా.
భార. కాం. ౪. ౧౭౫.

సీ. నాసీర మై వచ్చునలినబాంధవుఁకెక్కియం
బుపై దీపించునద్ద మనగ. గీ ... వేగుఁ
జుక్క వొడిచె. మనుచ. ౩. ౫౪. పాండు.
౨. ౧౪౪.

౨. ఆతిశయించు, హెచ్చు.

మ. త్రిశిరుం డాతనిపాటు నూచి మదిలో
దీపించుకోపంబుతో. భా. రా. యు. ౧౦౦౪.

మ. చని యింద్రాదిసుపర్వలం గని మనస్తాపం
బు దీపింప ని, ట్లనె...మార్క. ౧. ౧౨౨.

స. క్రి. (కాంతిని) కలుగజేయు, పుట్టించు.

ద్వి. దిక్కుల కెల్లను దెలివి దీపించు, చుక్కల
గమికాడు చూపట్టె మింట. రం. రా. సుం.
౨౪౩ పా. ౧౪ పం.

దీపిక. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. ౧. దీపము, దివ్యే. ౨.

చిన్నదీపము. 3. దీపమునలె నీత్యాదివిషయములను స్పష్టపఱచు గ్రంథము.

ఉదా: నీతిదీపిక, న్యాయదీపిక, ముహూర్తదీపిక, మొ.

దీపితము. సం.విణ.(అ. ఆ.అ.) గ.రగుల్పబడినది. 1. కాల్పబడినది. 3. ప్రకాశింపజేయుటబడినది. 4. ప్రకటింపబడినది. 5. రేపబడినది.

దీపిలు. సం. అ. క్రి. ప్రకాశించు.

గా. వైవై దీపిలునాతపంబు లనుసోపానంబులే ప్రాపుగా, భూపోత్తంసమ మేనితోడ దివికిజోపో వడిక నా దదీ, యాపూర్ణప్రథిత ప్రభావగమితుండై గోపురిం జేర నీ, పాపాత్ముం డిటు కర్హుడే యనుచు జంభ ద్వేషి రోమంబునక. గాథ. 4. 2౪ పా.

దీపురము. విణ.(సం.దీప్తమే.) ప్రకాశించునది.

క. ఆపురమున నొక డుండును, గాపురముగ బలిజెనెట్టి గణదాసుఁ డనక, దీపురము గాఁగ నయ్యల, కాపురమున ధనదుఁ డుండు గతిఁ గడువేడ్కక. హంస. 5. ౯3.

దీపోత్సవము. సం.వి.అ.పుం.గ.దీపావళ్యమావాస్య. 1. దీపములు వెలిగించెడియుత్సవము.

దీప్త. సం. వి. ఆ. శ్రీ. గ. జ్యోతిష్మతి, మానేయశ్శి. 1. నీరుపిప్పిశ్శి.

దీప్తకము. సం.వి. అ.పుం. న. ముక్కులోమంట గలిగించురోగము. న. బంగారు. (విల్యమన్.)

దీప్తకీరణుడు. సం. వి. అ. పుం. సూర్యుడు.

దీప్తజిహ్వ. సం. వి. ఆ. శ్రీ. గ. ఉల్కాముఖి యగుఁడునక్క.(వాచ.) 1. గయాశి, గట్టివా. (ఆ.ని.)

దీప్తపింగళము. సం. వి. అ. పుం- బంగారువలె పచ్చనిసటలకలది-సింహము.

దీప్తము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) గ. వెలిగినది, ప్రకాశించినది. 1. కాలినది. 3. మండినది.

4. రేగినది. వి. అ. పుం. గ. సింహము. 1. నిమ్మశ్శి. న. గ. బంగారు. 1. ఇంగువ.

దీప్తరసము. సం. వి. అ. పుం. మహాలత, ఎఱ్ఱ.

దీప్తలోచనము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) ప్రకాశించునేత్రములు కలది. వి. అ. పుం. పిల్లి.

దీప్తలోహము. సం. వి. అ. న. గ. కంచు. 1. ప్రకాశించులోహము.

దీప్తాంగము. సం. విణ. (అ.ఆ. ఈ. అ.) ప్రకాశించుఅవయవములు కలది. వి. అ. పుం. నెమిలి.

దీప్తాంశువు. సం. వి. ఉ. పుం. గ. సూర్యుడు. 1. జిల్లేడుశ్శి.

దీప్తాక్షము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ) ప్రకాశించునేత్రములు కలది. వి. అ. పుం. పిల్లి.

దీప్తాత్ముడు. సం. విణ. (న్. ఆ, న్. న్.) గ. ప్రకాశించు ఆత్మకలవాడు. 1. మండిపడుస్వభావము గలవాడు.

దీప్తి. సం. వి. ఇ. శ్రీ. గ. ప్రకాశము, వెలుగు. 1. (శ్రీ)దేహదుల కాంతి. 3. అభివ్యక్తి, బయలుపడుట. 4. లక్ష్మ. 5. లక్తుక, లాక్షసారము. ౬. కంచు.

దీప్తోపలము. సం.వి.అ.పుం. సూర్యకాంతమణి.

దీప్యకము. సం. వి. అ. పుం. గ. ఓమము. 1. యవసస్యము. 3. నెమిలిజుట్టుచెట్టు.

దీప్యము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. దీపమున కనుకూల మయినది. 1. జతరాగ్నిదీపమున కనుకూల మయినది. వి. అ. న. గ. ఓమము. 1. జీలకఱ్ఱశ్శి. 3. రుద్రజటశ్శి.

దీప్తము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) - దీపించునది- గ. ప్రకాశించునది. 1. మండునది. వి. అ. పుం. అగ్ని.

దీమము=దీము. వి. (సం. దీపక.) ౧. పశుప
త్యాదులను వశముచేసికొనుటకై యేర్పఱచిన
పశుపత్యాదికము.

క. బలవద్విపులు ప్రయోజనములకై లోబ
డుట గల్గుల బాలముల నేనుండులు దీమం
బులపజ్జ దగిలి నెట్టన పట్టునడినక్రియఁ
జతురమతీ. భార. ౯౦. ౩. ౨౨౯.

ఉ...మోహితుఁ జేసి నేర్పుతోఁ, దెచ్చిరి
దీమముల్ మృగముఁ దెచ్చినకైవడి మృగ
సంయమిక్. భా. రా. బాల. ౮౩.

చ...పురిం జెలంగుదురు కామునిదీమములట్ల
కామినుల్. విక్ర. ౧. ౭౯.

౨. ఎఱయుంచినబోను.

సీ. ఒకమరి దీమంబు లొడ్డి పాదులు దీర్చి
బహువిహంగంబులఁ బట్టి తెచ్చి. కాళ. ౩. ౪౭.

సీ. దీమంబువేటలు నామెనవేటలు దెరవేట
లును నేర్పుతెరలికలను, బందె మాడినభంగి
బందుల నొప్పింపఁ బూటకాం ద్రనఁ దగు
వేటకాండ్లు. ద్వా. ౮. ౨౨. పి. శకుం. ౧. ౧౧౬.

౩. (సం. ధామ) గృహము.

సీ...భాసిల్లు గృహసంజ్ఞ దీము దీమం బిల్లు గీ
మనంగ. ఆం. భా. ౨. ౧౩.

దీమసము=దీవసము. వి. ౧. ధైర్యము.

గీ. ఎట్టిలా కెట్టిదీమస మెట్టితెగున, యెట్టిక
డిమి కృష్ణుఁడు జగదేకవీరుఁ, దగుచుఁ గూడి
యన్నధరాధిపతుల, భంగపఱిచె నిం కే మని
పలుకఁ గలడు. హరి. ఉ. ౩. ౯౭.

చ...మత్స్యనాథుఁ డనునట్టిమహాత్మునిదండ నీ
దుగాదిలిగుతుఁ డున్నవాఁడు కడు దీమస
మేది తలంక నేటికి. సారంగ. ౩. ౨౫౦.

ద్వి. ఏపార నింగితం బెఱిఁగడియట్టి, చదురా
లు గాన సంకయలేక మయిన, మది లేక వ

ల్కై దీమసముపెంపునను. ద్వి. హరిశ్చ.
ఉ. ౧౮౪ పం.

౨. పూనిక, యత్నము.

ద్వి. సామదండోపాయసాధనంబులను, దీమ
సంబున జాడఁ దీయకపోరు. ద్వి. శ. సా.
౨. ౫౧ పా.

క. నే మింటిదాఁకఁ బెరింగిన, దీమసమున నతల
మునకు దిగఁగడి చనినక, భూమి గలయంతఁ
దిరిగినఁ, దా మును పెట్టునిది రిత్త దన కే
లబ్బుక. విక్ర. ౨. ౧౮౨.

౩. (పనులందు) ఉత్సాహము, కార్యోద్యోగము.
చ...మనోగతుల్, దెలిసి మెలంగ నేర్చుటకు
దీమసముక విసయంబుఁ దా ల్లియుక, గలు
గుట కుష్టి తాపసుఁ డొకానొకనాఁ డల
కన్యతో ననుక. ఉ. రా. ౧. ౨౦౧.

౪. ఉపాయము; నేర్పు.

ఉ...అందుఁ బో, నొల్ల ననంగ రా దచటి కూరక
పోవను రాదు నేర్పు సంధిల్లఁగ దీనిఁ బాపి
కొనుదీమస మెట్టిది యొక్కొ దైవమా.
భార. విరా. ౨. ౯౧.

సీ. నొసలిలోపలిచక్కి నెసఁగుచంద్రుఁడు దిద్దె
నో మింట నే లెడుదీమసంబు. పాండు. ౩.
౧౩౮.

దీము=దీమము. వి. ౧. పశుపత్యాదులను వశము
చేసికొనుటకై యేర్పఱచినపశుపత్యాదికము;
తత్పరిరూపము.

గీ...ఎట్టివారి కైన, నొరుల నొక నేలిమిడిఁ ది
రుల్ మరులు గొలిపి, దివియమే దేవి నీ
యట్టిదీమ గలుగ. తు. సం. ౬. ౬౭౪.

గీ. రాజకుద్ధాంతభామినీరత్నరాజి, దీము గా
వించి వలరా జధీశు నేసె. నైష. ౩. ౯౨.

మ. తరుణు లలియొజ్జ న్నచంబు లునుపం దచ్చై
త్యము లీమయై, పెరకేపం జనువెంచె గాక

రవిచీప్తి గ్రుంకి పాతాళగ, హ్వరముం దూ
తినవాని నీయదుకుత్రాల్లా తెచ్చు నా దీర్ఘ
త, చ్చిరకృష్టిం గనునట్టిశైత్య మలరించెక
నూతులం ద తటిక. ఆము. ౨.౬౬.

గీ. చలము లొదవ ముండు గలమూఁతుదీముల,
గెరలి తాకి కొమ్ము లురుల దగిలి, వాని లేవ
నీడ్చి కానకే కొనిపోవు, బోతరించి యిట్టి
పోతు లచట. మనుచ. ౪. ౨౨. (మూఁతుదీ
ములు=కట్టతోఁజేసిన యిట్టులు.)

౨. మత్స్యగ్రహణసాధనవిశేషము.

గీ...చల్లు డూదు, లుంటుగాలంబు తెరదీము
లుసురుగాలము...హంస. ౪. ౧౮౪.

౩. గృహము. ఆం. భా. ౨. ౧౩.

౪. స్నానము, నెలపు.

ఉ. తామరతూడు పట్టుకొని ధాత యథో
ముఖుడై చనం జనక, సోమరిపాటు భీతి
యును జూచెనె కాని సరోజమాల మీ,
దీమున నున్నదంచుఁ గనుఁజేయువ జాలక నాళ
మూతగాఁ, దా మొదలింటియట్లు నిజధామ
సరోజముఁ జేరెఁ జింతతోక. శ్రీరం. ౩.
౧౩౦.

ః: దీముకొను, దీముకొల్పు.

దీముకొను. అ. క్రి. (దీము + కొను.) నెలపు
కొను. (చూ. దీముకొల్పు.)

దీముకొల్పు (లుపు.) స. క్రి. (దీము + కొల్పు)
నెలకొల్పు.

సీ. శాత్రువోత్కర జయోత్సాహసాహసమున
భీమరుసులపోల్కి దీముకొల్పి. రంగా. ౧.
౩౧.

దీర్ఘ. సం. వి. ఆ. శ్రీ. పుష్పిపర్తి, కోలపొన్నకీ.

దీర్ఘకంటకము. సం. వి. ఆ. పుం. బర్బరము,
కుష్మకీ.

దీర్ఘకంఠము. సం. వి. ఆ. పుం. గ. కొంగ, బక

ము. ౨. దీర్ఘ మైనకంఠము.

ఇట్లే: దీర్ఘగళము.

దీర్ఘకందము. సం. వి. ఆ. న. గ. మూలకము,
ముల్లంగికి. ౨. నేలతాడికి. (వాచ.)

దీర్ఘరకణ. సం. వి. ఆ. శ్రీ. శ్వేతజీరకము, తెల్ల
జీలకఱ్ఱకి. (వాచ, విల్యమును.)

దీర్ఘరకాండ. సం. వి. ఆ. శ్రీ. పాతాళగరుడీలత.

దీర్ఘరకీలము. సం. వి. ఆ. పుం. అంకోలము, ఊ
డుగుకి.

దీర్ఘరూరము. సం. వి. ఆ. న. ఆంధ్ర దేశమున
పండు రాజనపురము, రాజాన్న మనుధాన్యవిశే
షము. (వాచ.)

దీర్ఘరేశము. సం. వి. ఆ. పుం- పాడు వైనవెం
డుకలు కలది-భల్లూకము, ఎలుగుబంటి.

దీర్ఘరకోశ. సం. వి. ఆ. శ్రీ. దుర్నామ, ఏనుగు
జలగ.

దీర్ఘరకోశిక. సం=దీర్ఘ రకోశ.

దీర్ఘగతి. సం. వి. ఇ. పుం- దూరదేశగమనము
కలది- లాటియ, ఉప్పము.

దీర్ఘగ్రంథి. సం. వి. ఇ. పుం- పాడువైనకను
పులు కలది- గజపిప్పలికి.

దీర్ఘగ్రీవము. సం. వి. ఆ. పుం- పాడువైన
మెడ కలది- గ. ఉప్పము, లాటియ. ౨. ఒక
జాతికొంగ.

దీర్ఘఘాటికము. సం. వి. ఆ. పుం- పాడువైన
మెడతల కలది- ఉప్పము, లాటియ.

దీర్ఘచ్ఛదము. సం. వి. ఆ. పుం- నిమద యైన
యాకులు కలది-చెఱుకుకి.

దీర్ఘజంఘము. సం. వి. ఆ. పుం- నిమపాటి
పిక్కలు గలది-గ. ఉప్పము, ఒంటె. ౨. ఒక
ము, కొంగ.

దీర్ఘజిహ్వము. సం. వి. అ. పుం- నిడు వైననా
లుక కలది- సర్పము, పాము.

దీర్ఘతరువు. సం. వి. ఉ. పుం. తాటిచెట్టు.

దీర్ఘతిమిష. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. కర్కటి, దోసక.

దీర్ఘతుండ. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. చుచుందరి,
చుంచు.

దీర్ఘదండము. సం. వి. అ. పుం- నిడు పయిన
దండము కలది- గ. తాటిచెట్టు. ౧. ఆముదము,
ఏరండము. ౩. పదిహస్తములకొలది, ౨౪౦ అం
గుళములకొలది. (వై. ని.)

దీర్ఘదర్శి. సం. విణ. (న్. నీ. న్.) గ. దూరా
లోచన కలవాడు; భావికార్యజ్ఞుడు, రాగలకా
ర్యముల నెఱింగినవాడు. ౧. దూరమందున్న
దానిని చూచునది. వి. న్. పుం. గ. పండి
తుడు. ౨. గ్రద్ద. ౩. ఎలుగుబంటి.

దీర్ఘదృష్టి. సం. విణ. (ఇ)-దూరాలోచన కలవా
డు- వి. ఇ. పుం. గ. పండితుడు. ౧. దూర
మున నున్నదానిని చూచుటకు సాధన మయిన
యంత్రభేదము, దుర్బిణి.

దీర్ఘదేహి. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. పండికొమ్మ,
మూషిక.

దీర్ఘనాదము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) గ. దూ
రముగా వ్యాపించుధ్వని కలది. ౧. దీర్ఘకాల
ముండుధ్వని కలది. వి. అ. పుం. గ. కుక్క.
౨. కోడి. ౩. శంఖము ౪. ఘంట.

దీర్ఘనాళము. సం. వి. అ. పుం. యావనాళము,
జొన్న. న. దీర్ఘరాహిపకము, కామంచిడ్డి.

దీర్ఘనిద్ర. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. గ. దీర్ఘకాలము
పోవునిద్ర. ౧. పెద్దనిద్ర, చావు.

దీర్ఘపక్షము. సం. వి. అ. పుం- పొడుగైన అక్క
లు కలది- కలిగపక్షి, కూకటిమూగ.

దీర్ఘపత్ర. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. గ. చిత్రపరిక,
కోలపొన్న. ౧. హస్తజంబువు, పొట్టినేరే
డు. ౩. కూరనెల్లి. ౪. కేతకి, మొగలి.

దీర్ఘపత్రకము. సం. వి. అ. పుం. గ. ఉల్లి
నీరుల్లి. ౧. ఆముదపుచెట్టు. ౩. హిజలము,
ఎఱ్ఱగన్నెరు. ౪. వేరసము, ప్రబ్బ. ౫. కరి
రము, వెణుతురు.

దీర్ఘపత్రము. సం. వి. అ. పుం. గ. రాజప
లాండువు, పెద్దనీరుల్లి. ౧. విష్ణుకండము అను
దుంప. ౩. ఒక దినుసుదర్భ. ౪. మందరము
అనుతృణము. ౫. తాటిచెట్టు. ౬. కుపీలువు,
నల్లతుమికి. ౭. తెల్లగలిజేరు. ౮. ఒకజాతి
చెఱుకు. (విల్యము.)

దీర్ఘపత్రి. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. గ. పలాశీలత. ౧.
౨. మహాచంచకము. (వాచ.)

దీర్ఘపత్రిక. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. గ. శ్వేతవచ,
తెల్లనక. ౧. శాలపర్ణి, ముమ్మాకుపొన్న. ౩.
కలబందక.

దీర్ఘపర్ణి. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. పుష్పిపర్ణి, కోల
పొన్న.

దీర్ఘపర్వము. సం. వి. న్. పుం. -దూరముగా
నుండుకనుపులు కలది- చెఱుకు.

దీర్ఘపల్లవము. సం. వి. అ. పుం. శణము, జనప
మొక్క. (వాచ.)

దీర్ఘపవనము. సం. వి. అ. పుం. ఏనుగు. (వి
ల్యము.)

దీర్ఘపాత్ర. సం. వి. ద్. పుం. రావులుగు.

దీర్ఘపాదపము. సం. వి. అ. పుం. గ. పోక. ౧.
౨. తాటిచెట్టు. ౩. నారికేళము, కొబ్బరి.

దీర్ఘపాదము. సం. వి. అ. పుం. కంకపక్షి, రావు
లుగు.

దీర్ఘ పృష్ఠము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) నిడు పగు
పిపు గలది. వి. అ. పుం. సర్వము, పాము.

దీర్ఘ ప్రజ్ఞాడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) దూర
దర్శి, దూరాలోచన కలవాడు.

దీర్ఘ ఫలకము. సం. వి. అ. పుం. అగి సెళ్ళి.

దీర్ఘ ఫలము. సం. వి. అ. పుం. ఆరగ్యధము,
తేలిక.

దీర్ఘ ఫలిక. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. గ. నల్లద్రాక్ష. ౧.
అ. జని, కోరిందళ్ళి.

దీర్ఘ మారుతము. సం. వి. అ. పుం. ఏనుగు.
(త్రి. ని.)

దీర్ఘము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. నిడుద యై
నది. అ. దూర మైనది. (ఉదా: దీర్ఘ దర్శి, మొ.)
౩. ఎత్తె నది; పాడు గైనది. ర. (వ్యాక) చెండు
మాత్రలకాల ముచ్చరింపఁ దగినయచ్చు. (అ,
ఈ, మొ.) వి. అ. పుం. గ. ఉచ్చ్రము, లొట్టి
య. అ. రామశరము, ఒకజాతి తెల్లళ్ళి. ౩.
(జ్యోతి) సింహకన్యాతుల్యవృత్తిరసులలో
ఏదే నొకటి.

దీర్ఘముఖ. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. చుంచు.

దీర్ఘమూల. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. గ. శ్యామ,
ప్రేంకణముళ్ళి. అ. దురాలభ, తీటుకసిందళ్ళి.
౩. తీగరుమడిళ్ళి.

దీర్ఘమూలకము. సం. వి. అ. పుం. మూలకము,
ములంగిళ్ళి.

దీర్ఘమూలము. సం. వి. అ. పుం. గ. మోరట,
చాగళ్ళి. అ. ఒకజాతిమారేడుళ్ళి. ౩. లామజ్జ
ము, నడిచేరు.

దీర్ఘరంగ. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. పసుపుళ్ళి. (విల్య
ము.)

దీర్ఘరదము. సం. విణ. (అ. ఆ. ఈ. అ.) నిడు

వైనకోటలు కలది. వి. అ. పుం. పంది.

దీర్ఘరసనము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) నిడు వైన
నాలుక కలది. వి. అ. పుం. సర్పము, పాము.

దీర్ఘరాగ. సం. దీర్ఘరంగ.

దీర్ఘరోమము. సం. వి. న్. పుం. ఎలుగుబంటి.

దీర్ఘరోహిషకము. సం. వి. ఆ. న. కత్తెణము,
కామంచిగడ్డిళ్ళి.

దీర్ఘరోహితయష్టిక. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. ఎఱ్ఱ
చెఱ్ఱుళ్ళి. (విల్యము.)

దీర్ఘవంశము. సం. వి. అ. పుం. గ. నలత్పణము,
కిక్కిసకసపుళ్ళి. అ. పాడు గైనవెదురు. ౩. చిర
కాల ముండువంశము.

దీర్ఘవక్త్రము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) నిడివి
యైనముఖము కలది. వి. అ. పుం. ఏనుగు.
ఇట్లే: దీర్ఘాస్యము మొ.

దీర్ఘవచ్చిక. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. కుంభీరము,
మొసలి.

దీర్ఘవహ్నాభువు. సం. వి. ఈ. పుం. స్త్రీ. శ్వేత
పునర్నవ, తెల్లగలిజేరుళ్ళి.

దీర్ఘవల్లి. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. గ. పలాశి, లాహ్,
లక్క. అ. పాతాళగరుడీలత. ౩. మహేంద్ర
నారుణి, పెద్దపాఁపరళ్ళి. (వాచ.)

దీర్ఘవాలము. సం. వి. అ. పుం. పాడుగైన
తోడగలది-చమరమృగము, సవరపుమెకము.

దీర్ఘవాలి. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. చమరి, ఆడుసవ
రపుమెకము.

దీర్ఘవృంతము. సం. వి. అ. పుం. నిడు వైనతొడి
మకలది-శ్యోనాకము, దుండిగముళ్ళి.

దీర్ఘవృంతిక. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. ఏలాపర్ణి, రాస్సు,
సన్నరాస్తముళ్ళి.

దీర్ఘవృక్షము. సం. వి. అ. పుం. గ. సాలము,

మద్ది శ్లో. ౨. తాటిచెట్టు. ౩. పోకేశ్లో.

దీర్ఘశరము. సం. వి. ఆ. పుం-పాడు గైనదంటు కలది-యావనాళము, జొన్నశ్లో.

దీర్ఘశాఖము. సం. వి. ఆ. పుం. సాలము, మద్దిశ్లో

దీర్ఘశాఖక. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. ఏలాపర్ణి, రాస్సు, సన్నరాస్తముశ్లో.

దీర్ఘశింబిక. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. తవము, నల్లపశ్లో.

దీర్ఘశూకము. సం. వి. ఆ. పుం. రాజాన్నము, రాజనపుధాన్యము.

దీర్ఘసురతము. సం. వి. ఆ. పుం- దీర్ఘకాలరతి కలది-కుక్క. (త్రి. ని.)

దీర్ఘసూత్రి. సం. వి. స్. పుం=దీర్ఘసూత్రుడు.

దీర్ఘసూత్రుడు. సం. వి. ఆ. పుం. చిరక్రియుడు, పూనినపని చిరకాలమునకుగాని చేయనివాడు, మిక్కిలి మందముగా పని చేయువాడు.

దీర్ఘసూంధము. సం. వి. ఆ. పుం. తాటిచెట్టు.

దీర్ఘధ్వగుడు. సం. వి. ఆ. పుం. కాలరి, పత్ర వాహక భేదము, జాబులు మొదలగువానిని కడు దూరము కొనిపోవుదూత. ౨. ఒంటె, లాట్టియ.

దీర్ఘాయుధము. సం. విణ. (ఆ. ఆ. ఆ.) పాడు గైనఆయుధము కలది. వి. ఆ. పుం. గ. కుంత ము, ఈటె. ౨. నిడుద యైనఆయుధము. ౩. నూకరము, పంది.

దీర్ఘాయువు. సం. విణ. (స్) చిరకాలజీవి, దీర్ఘ కాలము బ్రదుకువాడు. వి. స్. పుం. గ. చిర జీవి, కాకి. ౨. మార్కండేయుడు. ౩. బూ రుగుశ్లో. ౪. జీవకముశ్లో. ౫. అశ్వత్థామాది. (అశ్వత్థామ, బలి, వ్యాసుడు, హనుమంతుడు, విభీషణుడు, కృపుడు, పరశురాముడు.)

దీర్ఘాయుష్యము. సం. వి. ఆ. పుం. గ. కాకి.

౨. బూరుగుశ్లో. ౩. జీవకముశ్లో. ౪. శ్వేతమం దారముశ్లో. న. దీర్ఘమైనఆయుసు.

దీర్ఘాయుష్యుడు. సం. విణ. (ఆ. ఆ. ఆ.)= దీర్ఘాయువు. వి. ఆ. పుం. గ. మార్కండే యుడు. ౨. అశ్వత్థామాది.

దీర్ఘాలర్కము. సం. వి. ఆ. పుం. ఒకజాతి జిల్లే డిచెట్టు.

దీర్ఘాహము. సం. విణ. (స్. హీ, స్, ఆ. స్.) పాడు గైనపగలు గలది. వి. ఆ. పుం. పాడు గైనపగలు.

దీర్ఘి క. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. డిగ్గియ, నడబావి, నా లుగునందలధనువులుపరిమాణముగలజలాశయము.

దీర్ఘేర్వారువు. సం. వి. ఉ. పుం. డంగరి, దీర్ఘ కర్కటి, నిడివిదోసశ్లో.

ఇట్లే: దీర్ఘేర్వారువు.

దీర్ఘము. సం. విణ. (ఆ. ఆ. ఆ) గ. విదారిత ము, చీల్చబడినది. ౨. భీతము, భయపడినది. వి. ఆ. న. గ. విదారము, చీలిక. ౨. భయము.

దీల. వి. (√దీలు) డిల్లపడుట, సత్వహీనమగుట. (చూ. దీలపోవు.)

దీలపోవు. ఆ. క్రి. (దీల + పోవు) డిల్లపడు, సత్వ హీనమగు, దుర్బలమగు.

మత్తకోకిల... వాతధూతదవానల, జ్వాలకుక్ష వన రాశిచేల కసంఖ్యాయాదవసేనకుక్ష, దీలపోవక చక్క నయ్యెడుధీరు లెవ్వరు పోరిలోక. భార. ఆది. ౮. ౨౦౫.

దీలు=డీలు. ఆ. క్రి.

(డిల్లపడు, బలహీనమగు.)

దీ. అతివ మిక్కిలి దీరె నాలసింపగ నేల చల్లఁ గాఁ బన్నిరు చల్లరమ్. యయా. ౫. ౧౧౫. (శ. ర. పా. తూరె. ముద్రి. పా.)

(ఊడు, ఊడిపడు.)

దు. చదివెం దేరులు పాటె వారణము లశ్వ
ము ల్దం గూలె గం, జెడరెక్ సైన్యము
వ్రాలె బాహువులు ద్రెస్సె స్తాంసము
ల్రాలె సం, గడము వీలె, గిరీటముల్ పఱచె
రక్తశ్రేణి కయ్యంపుఁజొక్కు దనర్పక్
భుజదర్ప మొప్ప నిరువాగుం జేరి పోరాడఁ
గక్. కువల. ౨. ౧౪౬.

విణ. డిలము, బలహీనము. (శ.ర.)

జ: దీల, దీలపోవు, దీలుపడు, దీలుపాటు.

దీలుపడు=దీలుపడు. అ. క్రి. (దీలు+పడు)
బలహీనమగు, దుర్బలమగు; కృశించు.

నీ. భీమేశ్వరేశ్వర స్వామి మహాదేవ త్రిపుర
దైత్యులబాధ దీలుపడితి. భీమ. ౪. ౧౦౯.

ఉ...అనికి స్థల నూదనుఁ డెత్తి వచ్చినెక్, దీలు
పడంగఁ దోలి యిటఁ దెచ్చెద నిచ్చెదఁ
బారిజాతముక్. పారి. ౧. ౧౩౫.

గీ. చిన్నిపదముల హలరేఖచేత నీత, దీలుపడు
కానుచేత విదేహజాత. అహ. ౨. ౬౪.

దీలుపాటు. వి. (దీలు+పాటు) దౌర్బల్యము.

గీ...పం డ్లిగుల్పుచు దీలుపాటుఁ, బ్రకటదై
న్యంబుఁ దోఁప లోభంబు వచ్చె. నైమ. ౩.
౫౨.

దీవటి(టీ)=దివ్వటి. వి. కరదీపిక.

నీ. పవమాననూనండు పగలు దీవటిఁ బూని
స్వప్రతాపంబు సాక్షాత్కరింప. దశా.
౩. ౨. ౧౩౩.

నీ. దీవటి దివ్వటి దివటి పం జనఁగను గరదీపి
కాఖ్య యై పరఁగుచుండు. ఆం. భా. ౨.
౧౬౫.

దీవన=దీవన. వి. (√దీవించు) ఆశీర్వాదము, ఆశీ
ర్వచనము.

క. అనుజులుఁ దానును మునిశాసనమున నవ్వేది

యెక్కి సమధికవీర్యంబున నొప్పె బ్రాహ్మ
ణులదీవన లెసఁగఁగ ధర్మసుతుఁడు వాసవ
లీలన్. భార. ఆర. ౩. ౧౨౩.

క. ఆవసుదేవునిపిమ్మట, నీ వొకఁడవు సకల
మేదిసీతలమున సం, భావనయోగ్యుడ వను
చుక్, దీవన లిచ్చెక్ దయార్ద్ర దృష్టిం
గనుచుక్. దశకు. ౧౨. ౯౧.

క. అని యుభయార్థంబుగ దీవనతోఁ డెంకాయ
యొసఁగ వాచునుచేఁ ద్రాకొని...దశా. ౫.
౯౧. భార. విరా. ౧. ౧౪౪.

దీవనఁబ్రాలు వి. బ. (దీవన+ప్రాలు.) ఆశీర్వచ
నాక్షతలు.

గీ. జగము గల్వంగ దండెత్తుమగనిమీఁద, లీల
రతి చల్లుదీవనఁబ్రాలనంగ. పారి. ౨. ౩౬.

దీవసము=దీవసము. వి. (సం. దీవశః అని భా.
ల. వ్యా.) ౧. ఆలోచనము, ఆభిప్రాయము.

క. గోవులకు వెనుక యై వెసఁబోవును నున్నా
రు గడవఁ బోవకయుండఁ, బో వలయు నడ్డ
పడియెడు, దీవస మెదఁ గలిగెనేని దేవర
కడఁకక్. భార. విరా. ౩. ౧౩౩.

౨. ఉపాయము.

క...తడయక యింకక్, గావింపు కొఱతకార్య
ము, దీవసమున నాతలంపు దీర్చెద నేనుక్.
దశకు. ౬. ౧౨౩.

దీవి. వి. (సం. దీవపః. ప్రా. దీవో.) ౧. నీటినడిమి
దిబ్బ, దీవప్రము; స్థానము.

ఉ. ఓవనితాలలామ లవణోదధిచక్రపరీత మైన
యా, దీవికి రాజజంబువు ప్రదీపితలాంఛనము
...నైమ. ౫. ౩౯.

ఉ. నా విని పంక్తికంధరుఁడు నారదు వీడ్కొని
వేడ్క మీఱ నద్దీవిఁ గనుంగొనక్ దలఁచి
తీవ్రముగాఁ జను చుండి వాధులక్, దీవులు

పర్యతంబులు సదీప్రతకుల్ వివివాంతరం
బులుక, ద్రోవను జూచుచుక గడచి దుగ్ధ
సముద్రముఁ గాంచె ముందటక. ఉ. రా.
౫. ౨౦౫. పారి. ౫. ౬౫.

సీ. తావిగఁబూరంపుదీవి నీమొగ మొక్కపలు
కింత నానై జలుకరాదె. వసు. ౬. ౮౪.
(సీతావర్ణనము) సీ...వలపులదీవిచెంగలువబావి.
అచ్చ. రా. బాల. ౧౩౬.

౨. లంక, రావణునిపట్టణము.

ఆ. అనుచు దానిచంద మంతయు నెఱిగించి,
గుక్కురుండు పనుప సోఁకుఁతేడు, మరల
దీవి కరిగి మఱి మీఱి కోటలు, గట్టి నేసి
మాఁకఁ గాపు వెట్టె. అచ్చ. రా. యు.
౪౩౩.

జ: దీవిచక్కెర, దీవిపుట్టువు, దీవిరాయఁడు,
దీవితేడు.

దీవియే. స. క్రి. ఆశీర్వాదించు.

వ...కుంభసంభవుఁ డతని దీవించి...కాశీ. ౨.
౧౬౪.

సీ. తమనేగిఁ జెప్ప లో దయ మీఱ విని చీరఁ
జించిచ్చువారి దీవించువారు. ఆము. ౬. ౮౫.

క. క్రూరుఁ డగుకుంభకర్ణుని, బారిఁ బడి విభీష
ణోక్తి బ్రదికి మునులు త, త్కారుణికుని
దీవింపుడు, రాగవితాఁకముగ బ్రదుకు మ
న్నా యనుచున్. ఉ. రా. ౨. ౧౫౧.

జ: దీవన, దీవనఁబాలు, దీవెన, దీవెనకోలు.

దీవిచక్కెర. వి. ($\sqrt{\text{దీవి}}$) జావామొద లగునిత
రద్రీప్రములనుండి వచ్చుపంచదార.

సీ. రణదళిర్బుంకారమణితముల్ ఘటియించి
దీవిచక్కెర లాఱుమోవి యాని. వేం. పం
చ. ౩. ౧౩౪.

దీవిపుట్టువు. వి. ($\sqrt{\text{దీవి}}$, ద్వైపాయనుడు, వ్యా
సుడు.

వ...కవ్వడియనుమనుమనికి దీవిపుట్టువుకడఁ జడు
వరి యిట్లనియె...అచ్చ. భా. ౩. ౩౬౪.

దీవియే=దివియ. వి. దీపము; కరదీపిక.

చ. చెలులు స్వసింహుగీతమును జేరికగా నపరంజి
వీణెలో, పలఁ బలికింప నూర్చుచును బాలిక
యూర్పులచేత దీపికా, కలిక చలింప నెచ్చె
లులు గంటిచె మీమ్మడు గానలక్ష్మి కిం, దెలి
యఁగ మెచ్చుచున్నయది దీవియ యంచు
హసించు నెంతయున్. నరస. ౩. ౧౧౨.

చ. వెలవెల బాఱుదీవియలు...అభిరవ్యప దీప్తి, వి
లసితగంధవాతములువేకువఁ దెల్ప...విక్ర.
౨. ౧౦౬.

క...తమతమయావా, సములకు నరిగి రుభయనై,
స్యములజనంబులును దీవియలు వెలుఁగం
గాక. భార. భీష్మ. ౨. ౩౪౨.

జ: దీవియకంబము.

దీవియకంబము=దివ్యకంబము. వి. (దీవియ +
కంబము.) దీప స్తంభము.

క. దీవియకంబంబునకును, జీవము గల్పించి క
థలు చెప్పింపంగాఁ, బ్రావీణ్యము గల్గియు నీ,
వీవిధమునఁ దప్పఁ జెప్ప టిది నిపుణతయే.
విక్ర. ౬. ౧౪౧.

దీవిరాయఁడు. వి. ($\sqrt{\text{దీవి}}$) - లంకేశుఁడు- రా
వణుడు.

గీ. తమఁడును దాను నెమ్మిత్తోఁ గొమ్మమెకపు,
మొత్తములఁ గూడి పోరికి మొనయుచుండె,
సంత సత్తెజఁ గంతయు నాలకించి, దీవిరా
యఁడు తద్దయ దిగులు పూని. అచ్చ. రా.
యు. ౪౩౩, ౧౫.

దీవిజేఁడు. వి. ($\sqrt{\text{దీవి}}$) - లంకానాయకుఁడు -
రావణుడు.

ఆ. అటులు జంబుమాలి దిట మంతయును దూలి
సరగఁ బోరఁ గూలి జమునిస్త్రోలి, కేగినట్టి

కోలి యెఱచి మేపయ లోలి, దెలుప నవుడు
గఱచి దీవితేడు. అచ్చ. రా. సుం.
౧౧౬.

ఆ. దీవితేడ మయుడు సావును మువిమియు,
గలుగ కుండునట్లుగా నొనర్చె. అచ్చ. రా.
యు. ౪౭౦.

దీవె=దివ్య. వి. దీపము.

ఆం. భా. ౨. ౧౬౪.

జ: దీవెలవాడు, దీవెనుడి.

దీవెన=దీపన. వి. (√దీవింఁ) ఆశీర్వాదము.

క. విను మనుమడ వినుమనుమడ, వనఁ దనరిన
నీకు నెందు నడ్డము గలదే, యని కాఁగిట
నిడుకొని దీ, వెన లెన్నేనియు నొసంగి
వీడ్కొలుపుటయుకొ. అచ్చ. రా. యు.
౪౦౬.

గీ. బ్రాహ్మణులచేత దీవెనల్ వడసి పుణ్యభామ
లిచ్చు హేమాక్షత ప్రతలిఁ దాల్చి. నైమ.
౩. ౧౦౭.

ద్వి. వినుతించి వారిదీవెనలు గైకొనుచు, మన
మునఁ దత్పద స్థరణంబు సేయ. ప్రభులిం. ౨.
(చి. ని.)

దీవెనకోలు. వి. (√దీవెన.) నమస్కారవిశేషము.
రగడ. వృష. పురస్థలిని విడియువృషాశ్రయదేవుని
కిదుగో దీవెనకో లని. హంస. ౪. ౨౧౩.

దీవెలవాడు. వి. (√దీవె.) దీపముపట్టువాడు.
వీ...పగలు దీవెలవారు పంజులెత్త. మనుచ.
౫. ౪౪.

దీవెనుడి. వి. (√దీవె.) దీపముంచు సాధన విశే
షము.

నీ. విను మేము ప్రాలుమాలినదీవెనుడి గాక
నినిన రెండుగురిగ్లు గాక. విప్ర. ౫. ౧౯.

దీవ్యత్. సం. (శత్రు.) ౧. ప్రకాశించుచున్న.
౨. జూడమాడుచున్న; క్రిడించుచున్న.

దు

దు. అప. ౧. యువదస్స దాతారకశబ్దములకు మష్టి
సమాసమున ఉత్తరపదము పరమగునపుడు వైక
ల్పికముగా నగుఆగమము.

క. నీదుకులమునకుఁ దగఁగఁ బ్రత్యోదముఁ గొని
రథముఁ గడపఁ దొడఁగుము...భార. ఆది.
౬. ౫౪.

చ. సదయమనీష పంచభిషంయమి మోక్ష
ముఁ దెప్పె నంటి నీ, హృదయము నాదుచో
చ్చుటకు నెంతయు రోసితి...భార. కాం.
౬. ౨౦౨.

క. దక్షునకు నెఱింగించిన, దక్షుడు బోధించెఁ ద
నదుదాహిత్రజగ, చ్చక్షుని...భార. కాం.
౩. ౪౯౬.

గీ. వ్యాసుచేఁ బాండవులు కాలిదాసుచేత భో
జుఁడు ప్రసిద్ధి నొంది భువినిఁ దమదు నడక
లెల్లను...అప్ప. ౧. ౧౪౫.

౨. వ్యతిరేకార్థమున అమహర్కర్తృకము లగు
ధాతువులకు వచ్చుప్రథమపురుషైకవచన
ప్రత్యయము.

క. ఆలివచఃకార్పణ్యం, బాలేమలచెవుల సోఁక
దు...అము. ౧. ౬౩.

౩. తద్ధర్మాద్యర్థమున “పురు” మొదలగు ప్రత్య
యములు పరమగునపుడు ధాతువుమొద వచ్చెడి
యాగమము.

ఉదా: వండుదువు, వండుదురు మొ.

దుఃఖగ్రామము. సం. వి. అ. పుం. - దుఃఖభూ
యిష్టమైంది - ౧. సంసారము, విహికయాత్ర.
౨. దుఃఖసముదాయము.

దుఃఖజాతము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) జాతదుః
ఖము, దుఃఖి, దుఃఖముకలది. వి. అ. న. దుఃఖ
సముదాయము.

దుఃఖత్రయము సం. వి. అ. స. తాపత్రయము.
(వాచ.)

దుఃఖదోహ్య సం. వి. అ. క్రి. కష్టముతో
విదుకఁ దగినయావు.

దుఃఖపడు మి. అ. క్రి. (దుఃఖము + పడు.) నొ
గులు. (ప్రే. దుఃఖపఱుచు. శ. ర.)

దుఃఖపాటు. మి. వి. దుఃఖపడుట.

చ...ఈవు బంధురభుజశ్చ క్రితో మహిజఁ దోక్షో
ని వచ్చిన నీత నీకడం, జితరకాల మింపుగ
వసింపక నీ వతిదుఃఖపాటుతో, నెరియుచు
నుండ భూమిఁ జొరని మనుచుకొ శపియిం
చెఁ గిన్నతోక. భా.రా. కిష్కిం. 303.

అ. దుఃఖపాటు గలిగి తొడరంగ వచ్చిన, వారు
గాన యలఁతిఁ బోరు...భార. ఉద్యో.
ర. 212.

దుఃఖపెట్టు. మి. స. క్రి. (దుఃఖము + పెట్టు.)
దుఃఖపఱుచు. (శ. ర.)

దుఃఖప్రాయము. సం. విణ. (అ. అ. అ) గ. మిక్కిలి
దుఃఖముకలది. అ. దుఃఖముతో సమానమైనది.

దుఃఖబహుళము. సం. విణ. (అ. అ. అ) మిక్కి
లిదుఃఖముకలది, అనేకదుఃఖములుకలది.

దుఃఖభాక్కు. సం. విణ. జ్. దుఃఖమును పాం
దినవాఁడు, దుఃఖవంతుఁడు.

దుఃఖభోగము. సం. వి. అ. పుం. దుఃఖమును
అనుభవించుట, కష్టానుభవము.

దుఃఖము. సం. విణ. (అ. అ. అ) గ. దుఃఖకర
మైనది, బాధించునది.

శ్లో. సింహానాం నిసదా దుఃఖాః శ్రోతుం దుఃఖ
మతో వసం. సం. రామా. అయో.

అ. కష్టమైనది, సుకరముకానిది. వి. అ. న.
బాధ, వ్యథ.

దుఃఖశీలుఁడు సం. విణ. (అ. అ. అ) దుఃఖాను
భవస్వభావముకలవాఁడు, కష్టము అనుభవించు
వాఁడు.

దుఃఖాంతము. సం. విణ. (అ. అ. అ) దుఃఖము
అంతమందుకలది, దుఃఖముతో ముగియునది.
వి. అ. పుం. గ. కష్టములముగియిక. అ. ముక్తి.

దుఃఖి. సం. విణ. (న్. నీ. న్) దుఃఖముకలవాఁడు.

దుఃఖించు. సం. అ. క్రి. నొగులు, దుఃఖపడు.
మ. అని దుఃఖింపఁగఁ గౌశికుం డచటి కుద్య
ద్యేగుఁడై వచ్చినకొ. మార్క. గ. 210.
శా. దుఃఖింపం బని లేదు పొమ్ము బలసందోహ
ములం దెమ్ము చేతఁ భేద మెడలంగ రము...
భాగ. గం పూ. గ. 22.

దుఃఖితము. సం. విణ. (అ. అ. అ) దుఃఖము
నొందినది. వి. అ. న. బాధ, దుఃఖము. (కల్ప.)

దుంకము వి. రంధ్రము.

గీ. బడలి యన దుంక మన రంధ్ర మడరు...
ఆం. భా. గ. గ. 21.

దుంగ. వి. నూలదారుఖండము, మ్రానిమొద్దు.

నీ...దుంగ యనంగను నూలదారు, ఖండంబు వె
లయు... ఆం. భా. అ. 35.

దుండగము. వి. (సం. దుండుక. త. తుండరి
క్కం.) గ. దౌష్ట్యము, దుర్మార్గత; ధౌర్జ్యము.
నీ. దుండగంబునఁ బూల గుండాడ వికలితవృ
త్తిఁ గల్పకవాటి వీటిఁబోయె. వరాహ.
గం. గ. 2.

వ. అని పొగడిన నవ్వి యవ్వటువులు దుండ
గంబున. ప్రభా. గ. గం. 2.

గీ. దుర్జయులు మీఁ దేలుంగక దుండగమునఁ,
గార్జ్యములు మించఁ జేసి తత్కార్జ్యఫలము,
అనుభవింపుదు రాయాయువసరముల. రా
మలిం. 25.

ఉ. కొండొక నేపు నిన్ను మది గూర్చినమాధపు
సంతనానికి, బండె వధూవధ ప్రబలపాతక
జాతకళంక మింక నీ, దుండగ మేమి చెప్ప
దగు దోయజ్వలెరి శిఖండవీధి నీ, ఖండము
పూనుకేంకరు డఖండజగ న్నధనుండు గా
డొకో. వసు. ౪. 33.

౨. దుష్కృత్యము, చెడుపని.

నీ... ఇటువంటిదుండగముల, మాని కాలసాపు
లైనవారల నిర్నిమిత్తంబు మిక్కిలి మీకు
నెగ్గు, చేయువారలఁ గఱచి వధింపుఁ డన్యుల
ప్రేమ బోవకుండు... వరాహ. ౬. 2౫.

3. కీడు, ఆపద.

ఆ. ద్రుపదువీటిలోన దొమ్మికయ్యము రేచెఁ,
బసులఁ బట్టె విరటుపట్టణమున, మఱియు
నెన్ని లేపు మార్తాండతనయుండు, దొడరి
మనకుఁ జేయుదుండగములు. జై. భా. ౧.
౯౨.

క... ఆ, ఖండల నీవచ్చినట్టికత మెట్టిది యే, దుండ
గము లేక నాక మ, ఖండితమహిమానుభూతిఁ
గర మొప్పుఁ గదా. శ్రీరం. మా. ౪. ౧౦౫.

౪. ధూర్తకృత్యము.

ఉ... ఇ, స్నేలపడంతిదుండగ మనీతియుఁ జూ
చితిరే కదా యికఁ. ఉ. రా. ౮. ౧౦౯.

ఆ. పెద్దతోలిగోడ బిగువుదామెనతోడఁ, బడి
నమర్దిచెట్లనుడుమ మద్దు, లైసతోక్కుబలుకు
లాడుచు నిలుచున్న, కపటబాలుదుండగము
లు మాచి. వి. పు. 2. ౧౪౦.

౫. అపరాధము, తప్పు.

ద్వి. కలయంగ నిఖిలాంగకంబులు నోచ్చెఁ,
దులువ నీచేసినదుండగంబులకు. ద్వి. హరిశ్చ.
పూ. ౧౧౯౦. పం.

గీ... తప్పిదం బాగడంబు, దుడుకు నేరము నేర
మి దుండగంబు, తప్పునగ నపరాధము తన
కు కథకు. ఆం. భా. ౨. ౧౯౧.

జ: దుండగీడు, దుండటికము.

దుండగీడు. విణ. (దుండగము + ఈడు.) దుర్గా
ర్గడు, ధూర్గడు.

ఉ. లాఠితనంబు చేసి యబలా యెఱిగింపక
నిల్వ నోపుడే, లేతలు గాక గుండె లగలిం
చెడుకోయిలదుండగీలనె, న్నూతలు గండుఁ
దు మైదలగుంపులమ్రాతలు... పి. శకుం. 3.
౫౮.

కా. తల్లిం జంపినదుండగీనికి దయాదాక్షిణ్యము
ల్లలునే. చం. రా. 3. ౧౪౨.

నీ. లేదీగఁ బులికఁ గల్గెముఁ బెట్టి వయ్యాళిఁ
దోలుఁ గారడవి నీదుండగీడు. ఉ. రా.
2. 3౯౨. వి. పు. 2. ౧౨2.

దుండటికము. వి. (√దుండగము.) దుండగము.
వ... పెద్దలు గన్న నేమందురో యనక యిటు
వలె దుండటికములు నేతురే యనుచు...
చంద్రా. ౫. ౬3 (చి. ని. పా.)

దుండి. వి. ౧. దొరసాని. (శ. ర.)

౨. కాంత, ప్రేయసి; ఆడుది, స్త్రీ.

గీ. జంత యిటు లల్లియుండ రా జంత నచట,
సరసిచెంత బిసాగ్రంబు సరసి కొంత, మగని
కందిచ్చుకోక ప్రేమ గని తనదు, దుండియెడఁ
దగు లెంచి యం దుండి యపుడు. సారంగ.
౨. ౧౫౨.

గీ. కానఁ దరకటబురకట గాదు మేలు, చేరు
బురకనితో డిదే తారకాణ, యొండు రెం
డేదిచాలనో దుండి నాదు, మాట మఱవకు
మని పోయె మఱచినావె. ప్రబంధ. ౬౨౬.

నీ. వనధిఁ గ్రోలినమానికినుకచే దనయుండు దా
నును బొలదిండి యైనదుండి. చం. రా. ౨. 2౪.
విణ. తుండిలము, పెద్దపొట్టగలది. (ప్రా.)

దుండిక(గ)ము = దుండిలము, దుండఁగ.

వి. (సం. డుండఁకః.) శోన్యనాకముక్తి.

సీ...దుండిల మనఁగను దుండిక మనఁ దగు దుం
డుకంబు. ఆం. భా. ౨. ౪౯.

గీ. దుండిగము దుండిక మనంగ దుండుకంబు.
ఆం. పదా. ఆచర. ౩౭. (దుండుగము. ఆప
ముద్రి.)

దుండిలము = దుండికము.

క. దుండిలపాకులు గానుఁగుఁ, బిండియు రేపక
డఁ బొరఁటి ప్రేమం దినఁగా, రెం డైదుదిన
ములకుఁ దా, ముండుట రే దనుచుఁ బోవును
గ్రపుబల్లల్. (చికి. చి. ని.)

సీ. దుట్టుగు వ్రాకుడు దుండిలం బగ్నియు గాం
ధారి మిరియపుఁగాండ్ర నీలి. (చికి. చి. ని.)

దుండుకుఁడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) దుప్తచి
త్తుడు. (వాచ.)

దుండుగ = దుండికము.

గీ... పొలంబు, దుండుగలమల్లయారలఁ దూలి
రాడు, చిక్కునేతాలపాడలుసీమఁ జనుచు.
ఆము. ౬. ౧౩.

సీ. తంగేడు మెట్టబందారి దుండుగ బ్రహ్మదండి
భూతుల సెట్టదొండి...హంస. ౪. ౧౦.

దుండుబలి. విణ. సోమరి.

సీ...చండి సోమరి నలితిండికాడు, దుండుబలి
యనంగఁ దోచుఁ బ్రాల్పాలినవానిపే రై...
ఆం. భా. ౩. ౬.

దుండుభము. సం = దుండుభము.

దుంత. వి. దున్న, మహిషము.

సీ. కోయిల కొద సేయఁ గూయదే కాకంబు
దంతి వచ్చినబాట దుంత రాదె. రామలిం.
౩౫, ౬౩.

సీ. దుగ్గప్పు కాలుపోతుల లోను సేయుమీ తొ
లిమద్దగా నిత్తు దుంత నొకటి. యయా.
౨. ౩.

సీ...మహిషవాచకముగా మనుచు నుండు. గీ.

దున్న యన నెనుపో తన దుంత యనఁగ.
ఆం. భా. ౨. ౨౬౪. ఆ. సం. తిర్య. ౧౦.

జ: దుంతబాబావజీరుఁడు, దుంతరౌతు, దుంత
వయాళికాడు, దుంతహుమాయివజీరుఁడు.

దుంతబాబావజీరుఁడు. వి. (√దుంత)యముఁడు.
దండకము...ఆమీదటందుంతబాబావజీరుండు
గాతింప...నీలా. ౨. ౪౧.

దుంతరౌతు. వి. (√దుంత)యముఁడు.

గీ. తూర్పుదొర నేడివేలుపు దుంతరౌతు, రేయి
నడకరి సంద్రంపుఁటేడు గాడ్పు. భోజ
సుతా. ౧. ౨౫.

దుంతవయాళికాడు. వి. (√దుంత)యముఁడు.
ఉ...శీఘ్రముగాఁ బరవీరరాజులక్, దుంతవ
యాళికానిపురి ద్రోచెదఁ జండపరాక్రమో
న్నతిక్. కృష్ణ. ౩. ౩౧.

దుంతహుమాయివజీరుఁడు. వి. (√దుంత)య
ముఁడు.

ఉ. ఉల్లమునందు నీకు వెఱి పూనఁగ నేటికిఁ
దమిచూలిబల్, త్రుల్లడఁగింతుఁ బంతమున
దుంతహుమాయివజీరుఁ బట్టి యే, వెల్ల నడం
తు...అచ్చ. రా. ఆర. ౧౦౫.

దుందమము. సం. వి. అ. పుం. వాద్యవిశేషము.
(విల్యమున్.)

దుండిలము = దుండికము.

క. అత్తటి దనచి త్తంబునఁ, దత్తరపా టొండు
లేక ధరణీరమణం, దత్తలము వైవఁ గని
యది, తుత్తుమురుగఁ బొడిచె లేతదుండిలము
క్రియక్. ద్వా. ౮. ౩౭.

దుందుడుకు = తుందుకుకు. వి. (దుడుకు + దుడుకు)
(బౌద్ధత్యము, గర్వము.)

ఉ. దులుదుడు కాఱి శాత్రవులదోర్నలసంపదఁ

జక్కచేసి ధా, త్రిం దనబాహుపీఠమున
దిన్నెదనంబుగ నిల్చి...నిరం. ౪. ౮౦.

(మిక్కిలితొందర.)

క. పడఁతుక నతఁ డిగతి లోఁబడఁ జేసుక మురి
పె ముట్టిపడఁ గడుఁ దమి దుండుదు కౌనరిం
పగఁ గోరిక, లడరఁగ రతిసేన రతుల కాయ
త్తం దై. హంస. ౫. ౧౩౮.

(మిక్కిలిదుడుకు, మిక్కిలితొట్టుపాటు.)

క. నినుఁ గడచినఁ దలిదండ్రులు, విని నాదుండు
దుకుఁ దుడిచి విడువం గలరే, యని యే నేరి
కి జెప్పక, చనుదెంచితి ననఁగ వచ్చె శబరబ
లముఖ. కకు. ౪. ౫౮.

(కష్టము, ఆపద.)

సీ. తండ్రి దక్షుండు చిత్తంబున ననుఁ గలకా
లంబు రిపుభార్యగాఁ దలంచి, గారవింపక
మానునో రమణుండు రుద్రుండును శాత్ర
వదుహిత గాఁగ, భావించి విశ్వసింపక మాను
నో నాకుఁ గడవంగ రానిదుండుడుకు పుట్టె.
వరాహ. ౬. ౩.

దుండుభి. సం. వి. ఇ. పుం. గ. భేరి. ౨. వివ.
భేదము. ౩. ఒకానొకరాక్షసుఁడు. (వీఁడు వా
లిచే హతుఁ డయ్యెను.) ౪. వరుణుఁడు. ౫.
ఒకసంవత్సరము. ఇ. శ్రీ. ఇత్తిగ, పాచికయం
దలివిందు త్రికద్యయము; అట్టిపాచిక.

దుందుము. వి. కావ్యదీపిక. (చక్రాకారపుదివిటీ.
శ. ర.)

చ. నడిఁ దనుఁ బాఱఁగాఁ దలుము వాసరకర్ష
కుచేతి భానుఁడ, స్పృశిదపుదుండు మార్చి
...కళా. ౮. ౧౦.

సీ. జంజము దుందుము సురుడు దివియికోల
యనఁ గావ్యదీపికాహ్వయము చెలఁగు. ఆం.
భా. ౨. ౧౬౫. (ప్రాతప్రతిపా.)

దుందులు = జంజలు. వి. జంజలుకట్ట. (శ. ర.)

దుందువు. సం. వి. ఉ. పుం. గ. వసుదేవుఁడు.

౨. దుందుభివాద్యము. (వాచ. కల్ప. విల్యమున్.)

దుంప. వి. గ. మూలము, కందము.

దండకము...కారాకులు దుంపలు మెక్కి
...నీలా. ౨. ౪౧.

సీ...ఆరణ్య మింపార విని తనిపండ్లును మేలి
దుంపలును శీత, జలకుంభములు గలసర్వకామ
సమృద్ధి గలిగించునన్న మిం పాలయ నొసఁ
గఁ గీ. దగు...హరి. ఉ. ౧౦. ౩౦౦.

౨. గెనుసుగడ్డ. (ఇది వ్యవహారసిద్ధము.)

౩. వేరు, మూలము.

సీ...వే రన దుం పన వెలయు మూలము...

ఆం. భా. ౨. ౩౭.

౪. నాఁకటిగొడగ, కూటకము. (శ. ర.)

జ: దుంపనాగులు, దుంపబచ్చలి, దుంపరాస్తము.

దుంపనాగులు. వి. బ. (√దుంప.) సర్పవిశే
షము, నాగుపాములలో నొకజాతివి.

సీ. కూకఁవేటులు చిల్లుగులియలు త్రాచులుపె
రజులు గుట్టిపుఁదెరజు లచటఁ గీ. గలపు
తక్కినజెట్టిపాతులును దుంప, నాగులును...
ద్వా. ౮. ౧౦౦.

దుంపబచ్చలి. వి. (√దుంప.) ఉపోదక, ఉపో
దకి, మట్టుబచ్చలి.

సీ...దుంప. గీ. బచ్చలి యన నుపోదకి పరఁగు
చుండు. ఆం. భా. ౨. ౭౨.

దుంపరాస్తము. వి. (√దుంప. క. దుంపరాస్తె.)
రాస్తావిశేషము. (శ. ర.)

దుంబాడి. వి. (దుమ్మ¹ + పాడి) మెంతిజీలకఱ్ఱ,
మొ. చేర్చి చేసిన మెత్తనికూరపిండి. (శ. ర.)

క. క్రొంబొగపుఁ గూరవగ తిరు, గంబోఁతల
మెంతిజీలకఱ్ఱలవలపుం, దుంబాళ్లతావి...
రా. వి. ౨. ౧౦౧.

దుకాణము. వి. (క. తు. దుకాను. హిం. దూ
కాన్.) అపణము, అంగడి.

చ. తొలకరిమించుచువీరగతి దోప దుకాణము
మీద సున్నయ్యలకులవేడితోఁ దముల
పాకులపేరము లాడఁ బోయి... శ్రీనాథుని
చాటువు.

దుకూలము. సం. వి. అ. న. గ. ట్టము,
పట్టుబట్ట. (నారవస్త్రము అని కొందఱు.) ౨.
సన్ననివస్త్రము. ౩. తెల్లబట్ట.

దుక్కి. వి. గ. దున్నుట, కృషి.

సీ. కందకంబులు ద్రవ్యి గట్టిగూ తల్లించిదు
క్కులు దున్నింపఁ దోటలవును. రామలిం.
౯౪.

గీ. గానుగలఁ ద్రిప్పి...రెండుదుక్కులు వెళ్ల
దున్ని, యట్లు గడిగి పోదోల ని తైతి
సుమ్మి. హంస. ౫. ౩౫.

౨. నాగేటిచాలు.

గీ. దుక్కిలోనుండి మనతాచటిక్కఁజేనియ
క్కఱకుఁ బుట్టినట్టియాయనుఁబట్టి, బెం
డ్లియాడఁగ నేలెంచుపిన్న యితఁడు, చూడఁ
గదరవ్వు కన్నులవాడు దీఱ. బహు. ౪. ౮౨.

౩. దుక్కిమన్ను పురుగు చెక్కినమన్నును, శా
చమునకుఁ గాదు సంగ్రహింప. వి. పు. ౪.
౧౮౩.

౩. దుక్కిమునుగుటకుఁ దగినవర్షము.

(వ్యవ.) మొన్నరాత్రి రెండుదుక్కులవర్షము
కురిసినది.

జ: దుక్కికైదువు, దుక్కిచాలు, దుక్కితైదు,
దుక్కిముచ్చు, దుక్కియెనుపోతు, దుక్కి
వాలు, దుక్కివాలుతాలుపు, దుక్కిద్దు.

దుక్కికైదువు. వి. (√దుక్కి.) నాగలి, హలము.

సీ. ఇవి గదా దుక్కికైదువు సంత రవ తమ్మి
కంటివా లెరులబొక్కసము లయ్యె. ముకుం
ద. గ. ౩౪ పా. ౧ పం.

దుక్కిచాలు. వి. (√దుక్కి.) నాగటిచేదున్న
గా నేర్పడినశేఖ.

సీ. రెండవదుంత లేకుండఁ గా కిననూతి రొంపి
లోదుక్కిచా ల్నింపినాడె. రా. వి. ౧. ౫౪.

దుక్కితైదు = దుక్కిద్దు. వి. (దుక్కి + ఎదు.)
దున్నుట శేర్పఱచినవృషభము.

సీ... కోరినయన్ని దుక్కితైదుల బల్లతోడ ని
చ్చు. నీలా. ౧. ౪౯.

చ. గొఱియలమంద యాఁబసులగుంపు కృషి
క్రియదుక్కితైద్లదొ, డ్డిటికిటిపెళ్లుకంప బలి
యించినలోఁగిలి... వేం. పంచ. ౧. ౫౭౭.

దుక్కిముచ్చు. వి. (√దుక్కి.) కర్షకుడు, హాళి
కుడు.

గీ. పోడ లొకవేళఁ బోరాడఁ బొలఁతి వాని,
పక్కఁ జేరగ వచ్చు నాదుక్కిముచ్చు, గు
టగుటలు దొట్టఁ బులిఁబోలె గుఱకఁ బెట్టి,
నిదురవోవఁగఁ గని వెళ్లు బెదరి యిల్లు.
ఉ. హరిశ్చ. ౪. ౧౫.

సీ... దుక్కిముచ్చునగను దోచుచుండు. గీ.
హాళికాభిధ... ఆం. భా. ౨. ౨౦౯.

దుక్కియెనుపోతు. వి. (√దుక్కి.) దున్నుట
శేర్పడినదున్న.

క. త్రిమరి మాపటికై తన, యిమ్మున శేతేర దు
క్కియెనుపోతులు రెండ్లిమ్ములఁ గొమ్ములఁ జి
మ్ముం, గ్రమ్మినిర్దయతఁబసులగాఁడిం గట్ట.
శుక. ౩. ౪౦౯.

దుక్కివాలు. వి. (√దుక్కి.) హలము, నాగలి.
దండకము ... దుక్కివాలూని పేరుక్కునక
రేగవా... నీలా. ౨. ౪౧.

దుక్కివాలుదాలుపు. వి. (√దుక్కి.) హలా
యధుఁడు, బలరాముడు.

ఆ... దుక్కివాలుదాలుపు తాటిపడగవాఁడనం
గ బలుఁడు రుద్ర. ఆం. సం. దేవ. ౨౯.

దుక్కెద్దు = దుక్కి పెద్దు. (√దుక్కి)

సీ. ప్రాణాంత కావసం బడినయప్పుడు కాని కలు
గదు నీది యీ కాళియందు, నంత చేయగఁ
గల్గినవి తోలుచీరలుఁ బునుకపేరులు జటా
భూతిధార,ణంబులు భిక్షాటనముఁ గచాల
పుగోర భూతసంగతి ప్రేతభూమియునికి,
యివి యేల నాకు దుక్కెద్దు దేశాంతర మ
రిగిన ట్లగును...భోజరా. ౨. ౧౬.

దుగ = దుగా, దుగుణము, దువ. స. (సం. ద్వికం.

ప్రా. దుకం, క. దుగ.) చెండు.

గీ. దుగ యనఁగ రేచ యనఁగను దోచు ద్వి
కము. ఆం. భా. ౨. 3౦౫.

మ...ద్యూతగేహంబు క్రొత్తగ నీ వొక్కటిఁ
జూపఁ దోడ్కొని చనం దచ్చాక చావంచ
యి, త్తిగ బారా దుగ యంచుఁ జిక్కిరొద
బుద్ధిపింపఁ దా దవ్వులక. కళా. 3. ౧3౧.

గీ. బార దుగ దచ్చి యని వచఃప్రాధి దనర,
నెత్త మాడఁ దొడంగెడినృపకుమారులు...
ఇందు. ౫. ౧౧౬.

జ: దుగతిగ, దుగ మొగములపుల్లు, దుగ మొగము
లవేల్పు, దుగ మొములపుల్లు, దుగ్గాని, దుబా
సి, దుబాసికుడు.

దుగతిగ. స. (√దుగ.) ఆట.

సీ. దుగతిగ మొగములజగ జెట్టితోఁబుట్టు పొగ
దువారలనట్టుపుడుకుఁజెట్టు. అచ్చ. రా.
బాల. 2. (దుగతిగ మొగములజగ జెట్టితోఁ
బుట్టు = ముఖునిసోదరుడు, విఘ్నేశ్వ
రుడు.)

దుగ మొగములపుల్లు. వి. (√దుగ.) చెండు మొ
గములు గలపక్షి, గండభేరండము.

సీ. కులుకుచుఁ బలికింపఁ జిలుకబారులు గావు
దుగ మొగంబులపుల్లు తెగలు గాని. అచ్చ.
రా. అయో. 22.

దుగ మొగములవేల్పు. వి. (√దుగ.) అగ్ని
దేవుడు.

క. పొగయును మంటలు సదలున, కెగయగ
మిడుఁగులులు సెదర నేదెఱ నపు డా
దుగ మొగములవేల్పుగు, బుగ దరికొని
కాల్పఁ దొడఁగఁ బ్రోల్లెడఁక. అచ్చ.
రా. యు. ౨౭౯.

దుగ మొములయ్య. వి. (√దుగ.) అగ్నిదే
వుడు.

క. దుగ మొములయ్య వేల్పుల, మొగ మంటని
వేల్పు మబ్బుపూనిను వనఁగా, దగు నగ్ని
దేవతాభ్యులు...ఆం. భా. ౧. ౪2.

దుగ(గు)లము. వి. చెండు, బేడలు, వరహాలా
పదాఽపహలు. (శ. ర. ప్ర.)

సీ. దీనారమందు ద్వాత్రింశదంశం బైన బేడ
యం చనఁగను వెలయుచుండు. సీ. దుగల
మం చనఁగఁ దద్యుగళంబు విలసిల్లు...
ఆం. భా. ౨. ౨23.

దుగా = దుగ. స. చెండు.

సీ. కంకణంబులు మ్రోయఁగా దుగా...అంచుఁ
బందెముల్ వైచువారు. చమ. ౧. ౧౦౨.
ఉ...మిద్దియలందు నక్షవి, ద్యాపటిమంబు నూ
పు వెలయాండ్లును దాను వినోదలీల బా, రా
పది దచ్చి యిత్తిగ దుగా యని పన్నిద
ముగ్గడించుచుక. నిరం. ౨. ౨౨.

దుగినుడు. వి. (సం. ద్రుహిణః. ప్రా. దుహిణ.)
బ్రహ్మ.

ఆ. పలుకువెలదిమగడు బంగారుకడుపువా,
డంచతేజి నెక్కునట్టిరాతు, బమ్మ తాత నలు
వ తమ్మిచాలి దుగినుఁడనఁగ బ్రహ్మపేరు లబ్బ
మాళి. ఆం. భా. ౧. 3౯.

దుగుణము = దుగ. విణ. (సం. ద్విగుణమ్. ప్రా.

నిగుణి.) రెండురెట్లు గలది, రెండింతలు. (శ.ర.)
స. రెండు.

సీ. దుగుణలు సేసి తోడనే మూడని వా
రించి రే దని వలమునేసి. ఉ. హరి. 3.
౧౨౨.

దుగ్గ = దుగ్గి. వి. (సం. దుర్గా. ప్రా. దుగ్గా. క. దుగ్గె.)
పార్వతి, శక్తి.

ఆ. సత్తి సామిత్తి చండి యమిక దుగ్గ, య
నగ నీనెలంత యలరు నభవ. ఆం. భా.
౧. ౪౦.

సీ. దుగ్గ మ్మ కాలుపోతుల లోను సేయుమి తొ
లుముద్దగా నిత్తు దుంత నొకటి. యయా.
౨. 3.

దుగ్గాని. వి. (దుగ + కాని.) ఒకానొకనిష్కవిశే
షము.

సీ...టంక మనగ నిష్కాహ్వయంబు. గీ. ద
ద్విశేషభిధలు గాను దగును డబ్బు, లనగ
దుగ్గాను లనగ దుడ్లనగ జగతి. ఆం. భా.
౨. ౨౭౯. (రెండుదమ్ములు. శ. ర.)

దుగ్గి = దుగ్గ. వి. పార్వతి. (శ. ర.)

దుగ్గు. వి. చూర్ణకాకము, తొక్కు.

సీ. చూర్ణకాకాభిధ శోభిల్లు దుగ్గు నా... ఆం.
భా. ౨. ౨౪౮. (వ్రాత ప్రతి పా. 'తొక్కు
దు' ప్రాత ప్రతి పా.)

విణ. రూపము చెడినది- తృణము-అని శ. ర.)

దుగ్ధతాలీయము. సం. వి. అ. న. ౧. దుగ్ధా
ప్రము, పాలును మామిడిపండ్లరసమును కలిపి
వండిన ఆహారపదార్థము. ౨. చక్కెర కలిపిన
పాలమీగడ. ౩. క్షీరఫేనము.

దుగ్ధద. సం. వి. ఆ. శ్రీ. పాడియావు.

దుగ్ధపాచనము. సం. వి. అ. న. పాలు కాచెడి
పాత్రము.

దుగ్ధఫేనము. సం. వి. అ. పుం. ౧. పాలనురు
గు. ౨. చక్కెర కలిపిన పాలమీగడ.

దుగ్ధబంధము. సం. వి. అ. పుం. పాలు పిదుకు
నపుడు ఆవునకు కట్టుబందము.

దుగ్ధము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) పిదుకబడినది,
పిండబడినది. ౨. నింపబడినది, ప్రపూరితము.
వి. అ. న. ౧. పాలు. ౨. చెట్టు మొదలగు
వానిపాలవంటిరసము. ౩. దోహనము, పాలు
పిదుకుట.

దుగ్ధసముద్రము. సం. వి. అ. పుం. పాలస
ముద్రము.

దుగ్ధాబ్ధి. సం. వి. ఇ. పుం. పాలసముద్రము.
ఇట్లే: దుగ్ధాంబుధి, మొ.

దుగ్ధామ్రము. సం = దుగ్ధతాలీయము. (వాచ.)

దుగ్ధి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. దుగ్ధిక, చిలుపాలశీ.

దుగ్ధినిక. సం. వి. ఆ. శ్రీ. రక్తాపామార్దము, ఎఱ్ఱ
ఉత్తరేనుశీ.

దుఘము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ. ఇది ఉపపదస
మాసాంతమునందే యుండును) ౧. పూరించునది,
౨. ఇచ్చునది.

ఉదా:- కామదుఘము, మొ.

దుట్టుపు (గు, పు.) = జుట్టుపు. వి. ఆజశృంగిశీ.

సీ. దుట్టుపు దుట్టుపు జుట్టు పనంగను ద్వంద్వ
ఫలాఖ్యయై తనరుచుండు. ఆం. భా. ౨.
౬౧. (ప్రా, వ్రాత, ప్రాత ప్రతులపాతము)

సీ. దుట్టుగు వ్రాకుడు దుండిలం బగ్నియు గాం
ధారి మిరియపుఁ గాండ్ర నీలి. (చికి, చి. ని.)

దుడదుడ. వి. మంచము మొదలగు వానిని వేగము

గా నెక్కుటయం దగుధ్వని కనుకరణము.

చ. దుడదుడ మంచె యెక్కు నొకదొడ్డమిటా
రపుఁగముకూతురుకొ, దొడదొడ మంచమె
క్కు నొకదొడ్డమిటారపు రెడ్డికూతురుకొ.
వీధి. ౩౦.

దుడిదుడి. వి. ఏనుగులు మున్నగు జంతువులు
జనులు వేగముగా నడుచుటయం దగుభ్యుని కను
కరణము.

ద్వి. అడవియేనుగులు నీరాస నీనదికి, దుడిదుడి
వచ్చి తత్తోయంబు దొడరి. రం. రా. ఆర.
౧౬౩ పా. ౨౦ పం.

క. ఒకలాగున మాటలు తొక, తొకలై వెడలం
గఁ జొచ్చె దుడిదుడి నెండే, నొకడ చనఁ
దొడఁగెఁ గన్నులు, వెకలించుక మాడ పాఁ
గఁ శ్రీతి దలిర్పక. నిరం. ౪. ౬౬.

దుడుకఁడు. వి. బాలుఁడు, పిల్లవాఁడు.

నీ...బాలక సంజ్ఞ నప్ప నవ్వ, పాప పాపఁడు
దుడ్డ పడుచుఁడు దుడుకఁడు...గీ...చెలఁగు
...అం. భా. ౨. ౧౧౮. (ప్రాత, తాళ ప్రతి.
పా.)

క. ఉడుగఁడు మధురిపుకథనము, విడివడి జడు
పగిది దిరుగు వికసనమున నే, నొడివిననొడు
వులు నొడువఁడు, దుడుకనిఁ జదివింప మాకు
దుర్లభ మధిపా. భాగ. ౭. ౨౫౩.

క...తా, బొడగనినవెంపు దలఁచుచు, దుడు
కనిమహిమబ్ధి నజుఁడు దుడుకడిచె నృపా.
భాగ. ౧౦. పూ. ౫౪౬.

దుడుకఁడుచు. అ. క్రి. (✓దుడుకు) మునుగు.

క. అడుగులవై బడు లేచుం, బడుఁ గ్రమ్మఱ
లేచు నిట్లు భక్తిక మునుతా, బొడఁగనిన
వెంపుఁ దలఁచుచు, దుడుకనిమహిమబ్ధి న
జుఁడు దుడుకడిచె నృపా. భాగ. ౧౦. పూ.
౫౪౬.

వ...మిట్టపల్లంబులు సమతలంబు లయి యేకా
ర్థవంబున దుడుకఁడుచు... (భాగ. చి. ని.)

దుడుకు. వి. (త. తుటుక్కు. క. దుడుకు.) ౧. దౌ
వ్యము.

ఉ. అందఱుఁ జూచి యింతదుడుకా యని దూ
ఱగఁ...చి. పు. ౭. ౯.

క. ఏ నెఱుంగకుండ నాసుత, తో నెనయుట
యెట్లు లిట్టిదుడుకులు గలవే, కానీ రొక్కం
బీయక, పోనీ మాచెడము తనప్రభుత్వం బను
చుక. శుక. ౩. ౨౯.

౨. బౌద్ధత్వము.

ద్వి. మనుజేంద్ర సుత యొక్క మనవిఁ గావించు,
వినఁ దగు దుడుకు గావింపఁగ రాదు. ద్వి.
శ. పా. ౨. భా. (శ. ర.)

నీ...అలక్ష్మేపులతోఁక లలమివట్టి, విడువ నేరక
వానివెనువెంట జరగుదు రప్పంకముల దుడు
కడరఁ జొత్తురు...భాగ. ౧౦. పూ. ౨౮౯.

౩. దుష్కార్యము, చెడ్డపని.

ఉ...సరోజనీత్రు ని, చోట వసింపనీక యొక
చోటికిఁ బో విధియించి పిన్నబి, డ్డాటలు
నేనె నీదుడుకు లక్కట భారతికైనఁ జెప్ప
రే. భాగ. ౧౦. పూ. ౧౨౧౨.

క. అవార్త లెల్ల నారదు, చే విని వీఁ డెంత
దుడుకు చేసె నటంచుక. దశా. ౧. ౨౪౯.

౪. తొందర, వేగము.

ఉ...పంతము దీ తనోటు కై, కా యను నేర
యిట్లు దుడుకా యనుఁ బాయఁగఁ గోరికా
యనుక. అచ్చ. రా. అయో. ౯౦.

(వ్యవ.) నీనోటిదుడుకు అడఁచికొని మాటలా
డుము.

విణ. ౧. దుష్టఁడు, దుష్టము.

క. ఈదుడుకుఁగోఁతఁ గొని చని, మిదిట్టతనంబు
లెల్ల మెఱయఁగ నిపు డొ, గా దనక తోఁకఁ
గాలిచి...అచ్చ. రా. సుం. ౧౬౪.

౨. వేగవంతము, సత్వరము.

గీ...వడినేయు కటివేల్పుకొడుకు దుడుకు, టంప
జడివాసనోనలయలజడికిని, మిగుల నెడ నో
డి యాడు నమ్మించుబోడి. నీలా. ౩. ౧౫.

నీ. భర్తకుఁ బ్రాతరాపాసనాగ్ని యొసంగి దుడు
కుగా ముంగిట, దొంగిచూచు. శుక. ౩. ౪౯౯.

జ: దుందుడుకు, దుడుకుడుచు, దుడుకుచేయు,
దుడుకునడక, దుడుకుమెకము.

దుడుకుచేయు. అ. క్రి. (√దుడుకు.) త్వరపడు.

తే. అటుల నిజనాయకుం చేగి యన్యరాజపుర
వరముః జేరె నంతటఁ బొలఁతి యలరి, తొడు
సు మాసెఁ గదా యంచు దుడుకుచేసి, విటాల
నలరించె నిచ్చానువృత్తి మీటి. హంస.
3. ౮౪.

దుడుకునడక. వి. (√దుడుకు) దుష్టప్రవర్తన
ము, చెడునడక.

వ...కడలిరాముడుకొడుకుమేనల్లునిదుడుకునడక
లమిడుకులకు నెగులుపడి...ఇందు. ౪. 3౮.

దుడుకుమెకము. వి. (√దుడుకు) దుష్టజంతువు.

గీ. పుడమి యీనినచందానఁ గడలఁ దిరుగు,
దుడుకుమెకములు మాచేతఁ బొడవడఁగునె.
పె. శకుం. ౧. ౧౦౪.

దుడ్డు¹. వి. (క. దుడ్డు. త. తుట్టు) ౧. రెండుదు
గ్గానులయెత్తురాగినాణెము. (చి. ని.)

సీ...టంక మనఁగ నిష్కాహ్వయంబు. గీ. తద్వి
శేషాభిధలు గాను దగును డబ్బులనఁగ దు
గ్గాను లనఁగ దుడ్లనఁగ జగతి. ఆం. భా. ౨.
౨౭౮.

గీ...తమమునిచెఱఁగులందుఁ, గాను దుడ్డును బం
గారుపూస వెండి, తునుక మొద లింటిచిలు
వాడు కనిన దెల్లఁ, గొనుచు మగనాంధ్రు త
మకల్లగుట్టు మెఱయ. శుక. 3. ౧౧౭.

౨. దుగ్గాని. (చి. ని.)

3. డబ్బు, ద్రవ్యము.

(వ్యవ.) వాడు దుడ్డు లేక చాల బాధపడుచు
న్నాడు.

దుడ్డు²=దుడ్డు. వి. (సం. దండః. త. తుట్టుతడి)

౧. దృఢ మగుకట్ట; లావుకట్ట.

ద్వి. దుడ్డున వీఁపు కంతులు గట్ట హెఁది. ద్వి.
హరిశ్చ. ఉ. ౧౫౦౩ పం.

కం. తిండికతంబునఁ గండలు, మెండుగఁ దాఁ
బెంచి మగఁడు మెదలఁ డనుచు నుద్దండత
నది మిండనికొక, వండినకుడు మనఁగ దుడ్డు
వైఖరి మెలఁగుట. శుక. ౨. ౧౦౨.

౨. ముద్గరము, ఇనుపగుదియ.

గీ. గుదె గుదియ దుడ్డు గునుపము గుడుప య
నఁగ, ముద్గరము... ఆం. భా. ౨. ౨౧౬.
3. గద.

గీ. గుదె యనఁగ దుడ్డనంగను గదకుఁ బేళ్లు.
ఆం. శే. ౧౭.

విణ. ౧. మోటుకాడు. (శ. ర.)

క. దుడ్డునకుఁ బోయిన ట్టాక, త్రెడ్డుకుంబా
యసంబుఁ దెచ్చి యతనిచే, నిడ్డ నడిచిపడి కన
లెడి, గుడ్డులు తెలియంగఁ దెఱచికొని కనుఁ
గొనుచుక. భోజరా. 3. ౮౨. (శ. ర. పా)

౨. నూలము, లావయినది. (చూ. దుడ్డుగట్ట.)

జ: దుడ్డుగట్ట, దుడ్డుగోల, దుడ్డుమంగ.

దుడ్డుగట్ట. వి. (దుడ్డు² + కట్ట) లావుకట్ట. (శ. ర.)

దుడ్డుగోల. వి. (దుడ్డు² + కోల) లావగుకట్ట,
నూలదండము. (శ. ర.)

దుడ్డుమంగ. వి. (√దుడ్డు²) వృక్షవిశేషము.

సీ. కలివరి గుండ్రయు గచ్చపెన్నంగయు దుడ్డు
మంగయు భూతతొట్టుకోలె. హంస. ౪. ౯.

దుడ్డ. ౧. వి. బాలకుడు. (విణ. అని శ. ర.)

క. దుడ్డలు రా కటు మసలిరి, జడ్డున నున్నా
రటంచుఁ జనుదెంచి గురుం, దొడ్డెన యడవి
నిఁ బొడఁగని, దొడ్డున మన్నించు తెఱుఁ
గుదువుగద మనలక. శుచేల. ౨. ౯౧.

సీ...బాలకసంజ్ఞ నప్ప నవ్వ, పాప పాపడు
దుడ్డె పడుచడు... గీ...చెలఁగు... ఆం.
భా. ౨. ౧౧౮.

౨. (సం. ధూర్తః.) విటుడు; విటి.

(చూ. దుడ్డెకాడు, దుడ్డెతనము.)

జ: దుడ్డెకాడు, దుడ్డెతనము.

దుడ్డకాడు. వి. (దుడ్డ + కాడు - స్వార్థమున.)
విటుడు.

చ. అటువలె నేగుచుండి మగఁ డత్తయు మా
మయు నింట లేమి వెల్పటికి హుళారునం
జని గుబాదెబ పీఘలవెంట జంట లైచిటిలి
నపూతగంధముల సి స్తగుపాగల నిండు చ
ల్పదు, ప్పటుల విభూషణావళుల బాగుగ
నేగెడు దుడ్డకాండ్రలోక. హంస. ౫.
౧౬౦.

దుడ్డతనము. వి. ($\sqrt{\text{దుడ్డ}}$) విటీత్వము. (ధూర్త
త్వము అని శ. ర.)

గీ. పసిమిఁ జిల్కెను ముంజేతిపచ్చ లమర, దు
డ్డతనమునఁ దిరుగు నారెడ్డిసాని. హంస.
౪. ౧౩౮.

దుత్త¹. వి. గ. చిన్న మాతి గల చిన్న కుండ.

గీ. కడవ ముంత గరిగ దుత్త పిడుత గురిగి.
హంస. ౫. ౧౧.

౨. పాలకుండ.

గీ. దుత్త యనంగను దుగ్ధభాండం బొప్ప...
ఆం. భా. ౨. ౨౪౭.

ఆ. అధిక మెనయజ్ఞ మల్పుడు తాఁ జేసి,
మొనసి శాస్త్రము విడి మరుపు దక్కు,
దొబ్బ నేర్చుకుక్క దుత్తలు మోయునా...
నేమన. ౨. ౯౭.

దుత్త² = క్షేట్ర, క్షేట్రీ, క్షేత్ర, క్షేత్రి. వి. చాఁపఁ
బడిన బాటన క్రేలిచూపుడు క్రేలినడిమి కొలత, ప్రా
శస్త్రము.

చ... లేటివెంటఁ బడి దుత్తెడుమేరన పట్టువేగ
వంతులంగని మెచ్చి లేనగవుతోడ నభీష్టము
లెల్ల నిచ్చుచుక. వరాహ. ౪. ౮౬.

దుత్తాయి. వి. చిన్న చొక్కా.

గీ... కూర్పాసాఖ్య యలరును దుత్తాయి యర
చట్ట కుప్పసం బంగి కుబుస, మనఁగ... ఆం.

భా. ౨. ౧౫౬.

దుత్తూరము. వి. కపటము. (శ. ర. శ్రే.)

దుత్తూరము. సం. వి. ఆ. పుం. ఉమ్మెత్తళి.

దుద్దు¹. వి. (క. దుద్దు.) ౧. తామరపువ్వులోని
దిమ్మె, కర్ణిక; మూలసానము.

గీ. పాలుచుఁ గర్ణిక దుద్దు నా ముద్దె యనఁగ.
ఆం. భా. ౧. ౧౬౬.

ద్వి. జపనమాధుల ప్రాద్దు తపములదుద్దు... శివ
భక్తిశిఖరంబు శ్రీనగేంద్రంబు. పండితా.
పర్య. ౩౧౩. పా.

౨. కర్ణిక, చెవికమ్మ.

సీ. కర్ణిక దుద్దు నగారజైలగు... ఆం. భా.
౨. ౧౪౭.

౩. తాటియాకు బాబుమీఁది చెంద్రిక. (శ. ర.)

౪. బాబులు మున్నగునవి వ్రాయుటకై చివ్విచ
క్కెబటిచిన తాటాకులకట్ట.

చ... రాయనపుటార్యులగంటము లాకుదుద్దులు
కొవదలక మోసి చూచె నొకపట్టునఁ బొట్ట
కు లేక తక్కినక. హంస. ౪. ౩౦.

౫. (త. తుత్తు.) అసత్యము.

ఆ. తనుకు ననుకు దుద్దు తటవట తవతవ, సట
హుళిక్కి నా నసత్య మభవ. ఆం. భా. ౧.
౧౧౯.

విణ. ముదుక, దళ మైనది. (చూ. దుద్దుకంబలి.)

జ: దుద్దుకంబలి, దుద్దెక్కు.

దుద్దు². ౧. వి. మత్తు. (చి. ని.) ౨. మోసము.
(చూ. దుద్దువెట్టు.)

జ: దుద్దువెట్టు.

దుద్దుకంబడి(ళి). వి. ($\sqrt{\text{దుద్దు}}$) దళ మైనకంబలి.

గీ. సన్నజూదపు నేతమంచంబుమీఁద, దుద్దు
కంబడిఁ బఱచి నిద్దురకుఁ దూలు, మగనిఁ
గూర్చుకు మనుచు నమ్మాయలాడి. వేం.
పంచ. ౪. ౪౫౬.

రగడ. దుద్దుకంబళ్లు చందువతివాచీలు, పద్దులకుఁ
గ్రొన్న బలుజంబుఖానాలు. హంస. ౫.
౩౫౬.

ఇట్టే: దుద్దుగొంగడి.

ఆ. కోళ్లు మూయ దుద్దుగొంగడి బఱచిన, మం
చమునకుఁ గ్రొత్తమగనిఁ గొనుచు, గులుకు
నడల నరిగి కూర్చుండె దానిక్రిం, దింటిమ
గఁడు డాఁగు పెఱుగలేక. వేం. పంచ.
౩. ౨౪౨.

దుద్దువెట్టు. స. క్రి. (దుద్దు + వెట్టు.) మోసపు
చ్చు, కనుమొఱుగు.

ఉ... ఇప్పుడు దోసము పెద్దచేసి యా, దున్నవ
యాళికానిఁ గడు దొడ్డగఁ జెప్పి భయంబు
నూపి చ, కన్నును దుద్దువెట్టి యులుకంగఁ
దలంచెడు మాను మీవగ్గ. సారంగ. ౨.
౧౧౪.

ఉ. అత్తల మామల మగల నన్నలఁ దమ్ములఁ
దల్లిదండ్రుల, జిత్తుల దుద్దువెట్టుచును జీటి
కి మాటికి నన్నె చేరఁగా, వత్తురు... దశా.
౯. ౩౫౫.

చ. మగనిఁ దృణీకరించితిని మామకు నత్తుకు
దుద్దువెట్టితి. రస. ౩. ౫. (దుద్దుబట్టితి
అని ముచ్చి.)

దుద్దుకు. అ. క్రి. ($\sqrt{\text{దుద్దు}}$) అతిశయించు,
దళమగు.

ద్వి. పెద్ద యా ప్రచుదంబు భీతియు భక్తి, దుద్దు
క్కితనలోనఁ దొట్రికొనంగ. బస. పు. ౧.
౫౮౬ పం.

దుద్దుమము. సం. వి. అ. పుం. పచ్చనీరుల్లి.
దునీడు. వి. (దునె + ఈడు.) ౧. ప్రభువు,
తేడు.

సీ. వినువాఁక మోపరి వెండికొండదునీడు ...
సాం. ని. దేవ. ౩.

సీ. కకుబంతముల నేలఁ గలవేలుపుదునీలు సమ
యము లేక మోసలను గాయ. పార్వ. ౧.
౧౮.

శా. ఆమూడిండదునీలు నేక మగుసాహార్దం
బుతోఁ దావక్కి, నామేయసిర కార్యనిర్వహణ
శౌర్యారాధి విన్నంత నే, నీమక్ దుర్గము
లందుఁ గోటలను విస్తీర్ణసితిన్ ధాన్యపుణ్,
సామగ్రుల్ సమహర్ష నెంచిరి నితాంత
స్వాంతచాంచల్యు లై. కృష్ణ. ౨. ౧౨౧.

దును = దున్ను. స. క్రి. దుక్కిచేయు, కృషిచేయు.

క. ధర్మంబు పెరుగు వైదిక ర్తఫలము లెనఁగు
బుతునికాయము ప్రజకున్, శర్మం బొనర్చు
నాయువు, పేర్చి బొరయు దునక పెద్ద పృథి
వి ఫలించున్. భార. శాం. ౨. ౨౯౦.

క. దునకయుఁ వెదపెట్టకయున్, దనరె నఖిల
సస్యములును... హరి. పూ. ౧. ౧౧౮.

క. దున నీయకున్న కృషికుండు, దునకయ యు
న్నేని యొకని దున్నింపఁ దగున్, దునక దున
నీక యాఁగినఁ, గొనఁగా నగుఁ జేనియరియుఁ
గోరునతనిచేన్. విజ్ఞా. వ్యవ. ౧౫౧.

దునుకు. వి. (త. తునుక్కు.) భయము; కంపము,
వణఁకు. (బాధ. అని శ. ర.)

క. అనిలజుసారథియును గురు, తనయునిరథవో
దకుండు నతని నాతనినిం, గొని యుల్లంబుల
బలితపు, దునుకు సారఁగ ననికిఁ దొలఁగఁదో
లిరి రథమూల్. భార. కర్ణ. ౧. ౧౧౦.

మ. తనఘోరధ్వనికిం గలంగఁబడుతలై న్వం
బుదైన్యంబునన్, దును కొందం బరిఘంబు పై
విసరుచున్ దుర్వారుఁ డై... ఉ. హరి. ౫.
౨౨౪.

దునె (నే). వి. (సం. ధనుః?) ఆయుధము! (హిం.
దునియా?) రాజ్యము! (చూ. దునెదారి.)
జ: దునీడు, దునెదారి.

దునె(నే)దారి. వి. (√దునె.) ప్రభువు; కూడుడు.

చ. కొలువున కేగి వేతధరకోటి నిజాయతద్యుష్టి వారుచోఁ, బలసి తటాలునం బగిలి చూడ బరాబరిసేయ మన్నెవారలు దునెదారులుకొ దొరలు రాజులు మంత్రులు నిష్టభాంధవా,వగులు పురోహితు ల్పనులవార లనేకులు నిండియుండఁగన్. సారంగ. 3. ౧౫౭.

గీ. కోఁకమచదునెదారిగుఱుతుగట్టు, సామి సం తోషమున నున్న సమయమునను. ప్రబంధ. ౨౧౦.

మ ... గండులే, టిదునేదారులవెండిగిండిగమి నూటి నించు బూఁదేసెసం, పద నొక్కించుక విచ్చుక్కిమ్మొగడజొంపంబు ల్వనీవీధులన్. చంద్రా. ౪. ౮౬.

వ. కంటి విస్కలిదంటపేరిటి, గుంటియెకిమిఁడ యీలైదుతూపుల నెసఁగుదునేదారీ తెల్ల దీవిరాజ... ప్రబంధ. ౨౧౬.

విరిలకోరిదునేదారి = పుష్పబాణుడు, మన ఘోడు.

గీ. విరిలకోరిదునేదారిదురముఁ గోరి, మీటి పోరాడుసుకుమారమిధునతతుల, వైభవముఁ గాంచి హా యంచు వడిఁ దపించు, సంగమవిహీన యైసయాజలజనయన. హంస. 3. ౨౦౫.

తలిరుక్మదుపు(ల)దునేదారి = పుష్పాయుధుడు, మనఘోడు.

క. ఈరితి నుండునాతని, గారాబుమీటారి తలిరుక్మదుపులదునే, దారికటారి సులక్షణ, పేరింటివధూటి లేమిఁ బిమ్మటఁ గొనుచున్. శుక. ౨. 3౬౪.

పచ్చవింటిదునేదారి = ఇక్షుధన్యుడు, మనఘోడు.

గీ. అయ్యలరుబోఁడి సిగ్గరి యయ్య నిచ్చు, బచ్చవింటిదునేదారి హెచ్చరింప, బతికి విడె మిచ్చి యడుగుల బత్తి నొత్త, బాళి గనుపింపఁ దమి హెచ్చి పలికె బుధుడు. ఉ. గా. 2. ౪౭3.

దున్న. వి. (√దున్న-త. తున్న.) ౧. మహిషము.

ఉ. కాలునిదున్న నంది నయి గంటలు దున్నక మంటి నా మహా, కాలునినంది దున్న నయి కర్దమమగ్నత లేక మంటి నా, హలికు తెన్నడుం దెగనియారులచేలును జొడుమళ్లునుం, గాలి నేరుసాఁగి రిలఁ గలుపసిం గొని పేద మున్నగన్. ఆము. ౪. ౧౨౪.

క. నెల నెడలియు నెటి నెడలియుఁ, జల ముడి గియు నిదుర చెడియు జంట లెడనియున్, గలహము లడఁగియుఁ బటచెన్, బులి కిరికరి మన్ను దున్న మొదలగుమెకముల్. మనుచ. ౪. 3౯.

గీ. దుంత యెనుపోతు జమునెక్కిరింత దున్న, ఆనఁగ మహిషసమాహ్వయము లమరు. ఆం. సం. తిర్వ. ౧౦.

ద్వి. కా దన కేతెంచి కరతలం బార్చి, చాదున్న నిలు మని జంకింపఁ దడవ. బస. పు. ౪. ౧౮౭. పం. (ఇట నిందానూచకము)

౨. పశుజాతిలో మగది. (చూ. ఏనికదున్న.) ఏనికదున్న = మగయేనుగు.

క. కన్నంతన తనయేనిక, దున్న దిగం ద్రావి రభస దోలాయితహా, రోన్నతవక్షస్థలఁ దై, యన్నలినామనకు వంచె నాత్తశిరంబున్. హరి. పూ. 2. ౧౯౪.

ద్వి. ఏనికదున్నకు నేల శంకించు. బస. పు. ౪. ౯౧ పం.

దున్న పోతు = దున్న. (√దున్న.)

సీ. చదువుచుండెడివేళ సభలోనఁ గూర్చుండి
దున్నపోతులకొడు కెన్ను దప్ప. వేణు.

3౬. (ఇట నిందాద్యోతకము.)

సా:-దున్నపోతు ఈనిన దనిన దూడను కట్టివే
యు మన్నట్లు.

దున్నవయాళికాఁడు. వి. (✓దున్న.) - మహిష
వాహనుఁడు - యముఁడు.

ఉ...దోసము పెద్ద చేసి యా, దున్నవయాళి
కానిఁ గడుఁ దొడ్డగఁ జెప్పి భయంబు నూపి
చ,క్క న్నను దుద్దువెట్టి యులుకంగఁదలం
చెదు మాను మీవగల్. సారంగ. ౨. ౧౧౪.

దున్నించు. స. క్రి. (✓దున్న.) దున్నజేయు.

గీ. జనకజననాయకుఁడు యాగశాలఁ గట్టుచోట
దున్నింప నాఁగెటిసేదను దోచి, నీత యను
పేరు వహించి చెలువు గాంచి, ప్రేమ
శ్రీహరి వగునిన్ను బెండ్లియాడె. ఉ.రా.
3. ౧౩౦.

దున్ను=దును. స. క్రి. దుక్కిచేయు, కృషి
చేయు.

మ. అలుకకఁ ఘోటకభట్టికాఖురపుటివల్లక
ఖురాసానిపు, చ్చలు నో దున్ని చలచ్చుమా
గజమదాసారపుటికఁ గీర్తిపు, మగ్గలసస్యం
బిడి...ఆము. ౧. ౪౨.

జ: దున్న, దున్నపోతు, దున్నవయాళికాఁడు,
దున్నించు.

దున్వల్. సం. శత్ర. ౧. తపించుచున్న. ౨.
తపింపజేయుచున్న.

దుపటము=దుప్పటము, దుప్పటి.

క. శిరసుతడి యొత్తి దుపటపు, నెత్తిస్థల్లా గట్టి
వారినిలయుము వెడలెక. ల. వి. ౫. 3౬.

దుప్పటము=దుప్పటి.

(కోక, చీర.)

న...దుప్పటంబు ధరియించి చిలువొడనంది

నిబగ్గుహఁబు వెలువడి యక్కాంచినగరము
నందు. హర. ౨. ౪౨.

(ఉత్తరీయము)

ఉ. బంగరు దుప్పటంబువలెవాటుగఁనొప్ప...
చమ. 3. 22. ౧. ౨౦.

శా. అంగంబుల్ హిమవారిచేఁ గడిగి రమ్యం
బైనకూటంబులో, బంగారంపుఁజెఱంగుదుప్ప
టములం బాటీరజంబాలచ, ర్చం గల్పప్రస
వంబులకఁ మణివిభూషారాజి నందంబుగా,
శృంగారించిరి సంభ్రమంబున సుకేశిక మి
త్రకేశిక సఖుల్. వరాహ. ౪. ౪౬.

(తుడుచుకొనుబట్ట)

గీ. ఒక చకోరాక్షి నిజకరద్యుతులు మీఁదఁగప్పి
చెంద్రకవన్నియ గాఁగ దుప్పటమునఁ దడి
యొత్తె నొకహంసగమన గురటి, విసరుచు
నఖాగ్రమున నాఱ విప్పెఁగురులు, వరాహ.
౪. ౧౨౪.

(కవచము.)

గీ. తనరు పేళ్లు తనుత్రాణమునకుఁ గత్త, శంబుబో
డు జిరా దుప్పటంబు బొంద, శం బనఁగ...
ఆం. సం. సా. ౨౬. సాం. ని. మాన. ౪౫.

దుప్పటి(టీ)=దుపటము, దుప్పటము. వి. (సం. ద్వి
పటి. ప్రా. క. దుప్పటి.) వస్త్రము.

(క) వెలగల సన్నపాటివెడల్పు వస్త్రము. శ.ర.
గీ...విష్ణుండు వచ్చె, బక్షిపతి నెక్కి పైఁడిదు
ప్పటిచెఱంగు, దూలఁగా బిట్టు వాగెల దో
లుకొనుచు. వరాహ. ౬. ౧౧౪.

సీ. జీరాడుదుప్పటిచెఱంగు చేఁ బూని వెంబడి
గిండి కొని వచ్చుబుడుతఁ దోదుఁగ. ఉ.రా.
౬. ౧౯౦.

గీ. మిసిమిబంగారుతళుకుల మేలిదుప్ప, టీచెఱం
గులు లలితాంజనాచలమున, నలరు నరుణా
తపచ్చాయ నవల దోయ, రాముఁ డభిరై
కనయనాభిరాముఁ డయ్యె. ఉ.రా. ౬. ౨౦.

(చ) ఉత్తరీయము.

గీ. తప్పిదోదుప్పిజోదు సాదనలహరువు, వ్రాత
పని దుప్పటి వలెవాటు వైచి. కువల. ౨. ౪.

(ట) పక్కపయి పఱచుబట్ట.

చ. బటువులు తాపితాపటువు పట్టుతలలాడము
మీఁదఁ జల్గుదు, పట్టిపయిఁ జప్పరంపుజిగి
బంగరవ్రాతకురాళముక... కుక. ౪. ౨౨.

(ఠ) కప్పకొనుముతకబట్ట, నీచోళము.

క... చెవులసంకులు లోవంక భుజంబులు కొరికిసి
గలు కావిదుప్పటులు నొప్ప ... ఆము. ౪.
౩౫.

నీ. పిల్లగ్రోవులు నెక్కువెట్టినవిండ్లు కంబళ్లు
దుప్పట్టును వల్లెత్తాళ్లు. కుక. ౨. ౫౪౫.

దుప్పి. వి. గ. పుష్పతము, మచ్చలు గలహరిణము.

నీ... పుష్పతాభ్య యడరు దుప్పి యనంగ ...
ఆం. భా. ౨. ౮౫.

వ... మఱియు నప్పటప్పటికిం జొప్పరులవలన
నుప్పత్తినిచప్పళ్లకు దెప్పరం బైనతుప్పలం
దూలుదుప్పులును... ఉ. హరి. ౪. ౨౯.

క. పొడ చెదరి బూది చఱచిన, యెడల్లతో
నాల్గు రెండు నొకటియొక బ్రంగల్, వెడలిన
కొమ్మల బరువున, నడుగిడఁగా లేవు బలిసి
యందలిదుప్పల్. మనుచ. ౪. ౨౦.

౨. రామము, నెద్దదుప్పి.

నీ... దుప్పి. గీ. యనఁగ రామంబు చను... ఆం.
భా. ౨. ౮౫.

మృగవిశేష వాచకములు మృగసామాన్య వాచ
కమూలై కవుల వ్యవహారమునఁ గలవు.

చ. అడవికి వేటుమై నరిగి యాతఁడు... బీదక
న్న వడి బూడిదపండును బోలె బూదుపా,
రెడు నొకదుప్పికిం గవియఁ జ్రేలి భయజ్వర
త పచిత్రమై.

గీ. ఆచమారువు యూధంబుఁ ద్రోచి-పఱచె.

ఉ. అరురు నీగతిం బఱచి...

పాఁడు. ౫. ౧౪, ౧౫, ౧౬.

వ... ఆప్పు డప్పుడమితేఁ డయ్యేటిసిటిలో నీఁ
దుచు నొక్కపిడిదుప్పి చేరిన దానితోఁక
పట్టుకొనియె... ఆమ్మగి తపఃకృశుండును మ
హాభాగుండు నగునతనిఁ దిగిచికొని చను
నప్పుడు... మార్క. ౫. ౨౩౧. పిడిదుప్పి=
ఆడుదుప్పి.

దుబాసి=దుబాసి. (శ. ర.)

దుబాసికుండు=దుబాసి. (√దుగ.)

క. ఆరాయబారి వచ్చిన, దూరాగమనంబుఁ
జూచి దోడ్తో నడిగెక, నీరాక కేమి కత
మని, గోరుందొర తనదబాసికులమూలము
గాక. రంగా. ౨. ౧౧౬.

దుబాసి=దుబాసికుండు. వి. (√దుగ. సం. ద్విభా

షీ. ప్రా. దుభాసి. హిం. దుభాషీ.) రెండుభావ
లు వచ్చినవాడు, భాషాంతరము చేయువాడు.

క. మూసాబూసీవారిదు, బాసీ లక్షణసమాఖ్యఁ
బరఁగు నతఁడు... రంగా. ౨. ౬౧.

దుబ్బు. వి. (క. దుబ్బి.) ౧. కూజా, పాత్ర విశేషము.

నీ. తొరుగటైయొక జలదుబ్బు చిల్కుడుగుంజ
పూజెబిందెలు వెన్నపూసచట్టి. హంస. ౨.
౭౫.

౨. ఆడుగుతీ.

నీ... పాపలఁ గనుతావు పత్తబుయ్య, మరునిల్లు
దు బ్బన మదనమందెర మొప్పు... సాం. ని.
మాన. ౧౯.

దుబ్బు. వి. తృణమూలము.

నీ... నలు సన నలరు కుమ్మ. గీ. తృణము దు
బ్బనఁగా మూల మెసఁగు... ఆం. భా. ౨.
౭౬.

నీ. దుబ్బు నిబ్బరముగఁ దొడిగి కన్నులు గట్టి
కటిదప్పుముగను వ్రేకంబుఁ జూపి. శివ
భ. ౫. ౯.

దుమగతికేతు. వి. (సం. ధూమకేతుః.) ధూమ
కేతువు, అరిష్టకనూచక మగునట్లు త్రవిశేషము,
తోడచుక్క.

సీ. దుమగతికేతు నా ధూమకేతువు నోచు...

ఆం. భా. గ. ౯౮.

దుమదుమ. వి. తడియునప్పు డగుధ్వని కనుకర
ణము.

క. సమదగజదానధారల, దుమదుమ లైయున్న
పెద్దల్లోపలతోడక, రమణీయ మయ్యె
నప్పురి...భాగ. ౯. ౩౨౨.

క. తమపాటఁ జనుకు చినుకుల, దుమదుమ నాఁ
దడిసినట్టి దువ్వలువలతో, ఘుచుఘుచు య
నుపరిమళబృందముతో నప్పు డొకయిం పా
నర్చిరి వారల్. కళా. ౩. ౬౮.

విణ. కలిసినది, మేళించినది.

చ. అమృతరసంబు లుట్టిపడ నాలిఁ జేసినవీణ
లోపలక, దుమదుమగా వహోమహిమ
దోషగ గీతముఁ బాడుచున్న...నిరం. ౨.
౨౯.

దుమాదూళి. వి. (దూళి + దూళి.) అధిక మగు
దుము.

మ. మడినెక గారెనుపోతు లేదు లిలిగె
మగ్గెక వృకవ్రాతముల్, గడుతు ల్చిక్కె
గజాళి చొక్కె నపు డక్కానక దుమా
దూళిగె. సారంగ. గ. ౧౦౩.

దుమారము = దుమరము. వి. (ఆకాశమందు వ్యా
పించు) పెంధూళి, పెద్దదుము.

ఉ. మన్నన గాంచి కప్రపుదుమారము రేచు
సమారడింభముల్. వసు. గ. ౧౧౨.

చ...అప్పుడు మడిగాలిఁ బట్టుక నభోగతిఁ
బాటె దుమార మెంతయుక. చంద్రా.
౨. ౨౮.

గీ. మతీయుఁ గపురంపుకమదుమార మెగయ,

వీరకఁ దైకొనుచిటుగాడ్చుసోకుడులును, న
లముకొనఁగ...రసిక. ౩. ౧౩౪.

౨. దుము. (శ. ర.)

దుమారము రేఁగు = దుమారము రేఁగునట్లు రేఁగు.

సీ. మలయానిలముచే దుమారంబు రేఁగుసౌగంధి

కంబురజంబు కఱకుదుము. మనుచ. ౫. ౩౮.

దుమారము రేఁచు = దుమారమువలె రేఁగఁజేయు.

గీ. అనుచు నిందించి వలవంత యినుమడింప,

నవ్వరాశోహ విదళితపల్లకముల, కమ్మపుప్పొ

డి పై దుమారము రేచు, మలయమందరపవ

నుపై నలుక వొడమి. మనుచ. ౩. ౪౯.

దుమూలు. విణ. బ. సమూలము. (శ. ర. ఇంక
ను విచార్యము.)

ద్వి. కొండొకసేపులోఁ గొట్టె దుమూలు, బెండు

గా నాశూద్రబృందంబుతలలు. ద్వి.భాగ.

౬ స్కం. (శ. ర.)

దుమికించు = దూకించు. స. క్రి. (√దుముకు.)

(గుట్టము మొ.) ఉఱికించుచు నడిపించు.

సీ. గంధర్వులగ్రభాగమున జోడన మించు
ఘోటుల దుమికించుకొనుచు నడవ. దళా.

౨. ౧౯.

ఉ. తీరినతత్తడిక జవగతిక బుటముల్ దుమి
కించుచాడ్చునక, దీరినతత్తడిక జవగతిక
బుటముల్ దుమికించు వాగె బెంపార
బిగించి... చంద్రా. ౨. ౧౯.

దుమికియాడు. అ. క్రి. (√దుముకు.)-గుట్టము-
వల్లిత మనుగతితో పోవు.

సీ. గండుతానిగ్గుచొకాటంపు మోముట్టు తొగ
రీకలపటాణి దుమికియాడ. ఉ. హరిశ్చ.
౩. ౧౩౧.

దుము = దుము¹. (శ. ర.)

జ: దుముదుము, దుముదారు, దుముదారుదొర.

దుముకు=దూకు. అ. క్రి. (క. దుముకు.) ౧.

ఉటుకు, గంతు.

మ...కరిణీఫాలంబుపై సింహ మర్భక మ
య్యోక్ దుముకుక్ స్వభావ మిది శూర
శ్రేణికి... మల్లభూ. నీతి. ౩౦.

చ. ఉరుతిమిరేభభేదనచణోగ్రకనత్కరభాత
శాలి యాహరి యనివారితాస్తకుధరాధిప
శృంగముఁ జేరి యత్తటిక్, హరి యని వారి
తాత్తనుహార్యమబింబముఁ గాంచి రాగ
వై, శిరి వడి గుప్తనం దుముకుక్ వడిఁ గ్రం
కె బయోనిధిస్థిక్. చంద్రి. ర. ౯౪.

౨. పడు.

చ. చెమటలు దొప్పదోఁగుజిగిచెక్కులు పు
వ్వులు రాల మాపులం, దుమికెడికొప్పలు
న్నొసటఁదుంపెసలాడెడుచేరుచుక్కలుక్.
రా. వి. ౩. ౮౮.

౩. ఉట్టిపడు, ఉట్టు.

గీ. దూదిపాటలఁ దేనియల్ దుముకుమండఁ,
జిటుతోడల నంటఁగాఁ గోకనెటిక క్రిక్కి,
తీయ నడంచుచుఁ గూర్చుండి రెడ్డిపడుచు,
తింగుతీంగున రాట్నంబు ద్రిప్పుచుండె.
ఉ. హరిశ్చ. ర. ౨౪.

వి. ౧. గంతు, ఉటుకు.

క. దుముకులు వై చుచు నాయాసమయంబుల
జలము రెత్తి చల్లుచు వల ల, శ్రమలీల వై
వ...వేం. పంచ. ౧. ౬౧౮.

౨. మల్లవిద్యావిశేషము.

క. మొన చేసినచోటన దుముకును దుముకును
జేయుతటిని గొంచెపుమొనయుక్, మొన
దుముకు దుముకుమొనయును, గనుపింపకచేసి
యంతఁ గాంతాశమునక్. ప్రబంధ. ౩౮౪.

జ: దుమికించు, దుమికియాడు, దుముకులాడు.

దుముకులాడు. అ. క్రి. (√దుముకు.) గంతులు

వేయు, ఉటుకులువేయు. (శ.ర.)

దుముకు. వి. ఉటుకుటముం దగుప్తని కనుకర
ణము, వేగానుకరణము.

ఆ. అసురభటులయార్హ్య లకుగువట్టి చనంగ,
నతనిచెవులు గూబ లంటఁ బెటికి, ముక్కు
గొటికికొని దుముక్కునఁ దనసేన, సరస
కుటికి రామచంద్రుఁ గాంచె. రామా. ౮.
౧౪౮.

దుముదారు¹. వి. (హిం.దుముదార్.) ముందటి
స్వైర్యమునకు కాపుగా వెనుకనుండు సేనానాయ
కుఁడు సేన మున్నగునది. (దుము + తారు -
దండు. అని శ.ర.)

గీ. సరస మన్నీలు దుముదార్లు చతురవిత్తత, స
కలసేనాసమేతులై సందడింప, రమణఁ జె
లువొందురాజుమార్గమున వచ్చె, రమ్యగుణ
పాలి శ్రీకృష్ణరాయహాలి. కృష్ణ. ౨.
౧౪౯.

గీ...దుముదారుగా హయాలి, జేరువకు నూకి
...దశ. ౨. ౩౮౮.

దుముదారు². వి. గుఱ్ఱములోనగువానిగతివిశే
షము.

సీ. మాపురంపుగటికి మేవరి ముకుమచ్చతత్తడి
వడి దుముదారుఁ జూప. ఉ. హరిశ్చ. ౩.
౧౩౧.

దుముదారుదొర. వి. (√దుముదారు¹.) సేనా
నాయకుఁడు; రాజునకు వెనుకకాపుదలకైయుం
డు సేనానాయకుఁడు.

సీ. సకుటుంబముగ వీరి చరమశైలముఁ జేరు
తుహినాంశుదుముదారుదొర యనంగ.మను
చ. ౩. ౫౪.

దుముదుము. వి. (√దుము.)దుమున కామేడిత
రూపము.

క. తల్లి నిను వెఱపించుదు, విల్లే రెత్తించుకొనె

దున్నబొప్పల నీ, కల్లరిక్కసిజంతల, త్రు
శ్శడతు నె వనము వెలుకుదుక దుముదుము
గాక. రామా. ౬. ౧౦౦. (శ. ర. పా. 'త్రు
శ్శడతు నె వనము వెలుకుదు నె ముదలగదా'.
ముద్రి. పా.)

దున్నరము = దుమరము.

(దున్ను.)

నీ. ఒసపరి మై గున్నకుసుమపరాగము మై జ
ల్లకొన్న దున్నరము గాగ. సుదంతా. ౨.
౧౨౬.

దున్నూడు. అ. క్రి. (దున్న¹ + అడు.) ధూళిచల్ల
కొను.

గీ. కొన్న లందలు రతనంపుసాము లూడ్చి, నూ
నరజములు సోకిన సాలపుమేను, లమర గం
టలు దీసి దున్నాడినట్టి, మరునిమద మేనుఁగుల
రీతి సరసి జొరగ. కృ. శకుం. ౨. ౧౬౨.

దున్ను¹ = దుము. వి. ధూళి, పరాగము.

గీ. ఇలకు డిగి చుట్టిచుట్టి దు మైతి యెగసి, పోయి
తము ముంచుసుడిగాలి పుష్కరముల, కడ
లిసీ రభ్రకలభముల్ గ్రాసె... ఆము. ౪. ౮౧.

నీ. పువ్వుబుప్పొడిదున్న పొదలె నిప్పొదలలో
సిద్ధాళు లెపుడు వసించు నేమొ. ఉ. రా.
౩. ౬౫.

నీ. శిరము కప్రపుదున్న మరువంపుపాదుల కెర
వాటు వైచినయింపుసాంపు. రా. వి. ౩. ౮౧.

నీ. కుంకుమెట్టన వేల్పుగొన్న లాడుచు జల్ల
దులకించు చంద్రపుదు మ్మనంగ. యయా.
౨. ౭౦. మనుచ. ౧. ౪౨.

దున్నెత్తి, పోయ = మిక్కిలిగా తిట్టు.

(వ్యవ.) ఆమె వానిని దున్నెత్తిపోసినది.

పూదున్ను = పుప్పొడి, పరాగము.

ఉ. కప్పనిపువ్వుఁ దేనియల గాక లడంచు
బ్రవాళితాళవృం, తమ్ముల సేవఁదేర్చు విరి

తావుల జల్వలు గున్నరించు బూదుముల
బూజ సల్పు ప్రతతుల్ వరమంజు లతాది
రాజ్యయోగమున బొల్పు వాసుగుణకల్పక
వల్లి వనిం జరింపగక. హ. న. ౩. ౩౫.

జ: దుంబాడి, దున్నూడు, దున్నుదూళి, దున్నుసేయు.

దున్ను². వి. ఎన్ను, ఎముక.

నీ. పొట్టలు చట్టలు బొమ్మలు దున్నులు మోపు
లు ప్రేవులు పొలలు దలలు. అచ్చ. రా. యా.
౧౩౫.

జ: దున్నులగొండి.

దున్నుదూళి. వి. (√దున్ను¹.) పిండిపిండి.

ఉ. కొన్నిటిహస్తము ల్పదియఁ గొన్నిటికొమ్మలు
దున్నుదూళి గాఁ, గొన్నిటికుంభము ల్వగుల
... భార. భీష్మ. ౨. ౨౧౧.

దున్నులగొండి వి. (√దున్ను².) వృగవిశేషము,
కొర్నవగండు. (ఇది వాసనచూచినచో ఎముక
లు మెత్తపడు నందురు.) ఇది ఎముకలఁ దినును.

(ప్రా.)

దు:యు(యు)ముడి = దూముడి, దూయుముడి.

(√దుయు.) సులభముగా నూడఁదీయుటకై
వేయుముడి, జాణుముడి.

నీ. జాగిలాలపసిండిసరివెణల్ సడలించి పట్టె
డల్ దుయుముడిఁ గట్టువారు. చంద్ర. ౨.
౩౫.

దుయు = దుయు, దూయు, దూయు. స. క్రి.

౧. (బిణునుడి కత్తి మొ.) తీయు, లాగు.

క. అని మరుబాముల బడ లే, నని కైదుపు దున్న
దాటునాయితము బలెక, బెనగునలయుటి
యచే సురి, య నులిమి బలిమి విడిపించి యను
నసురక్తిక. సారంగ. ౨. ౨౩౫.

గీ. తన్ని యంతట బోక యద్దనుజవరుని, దొక్కి
యన్నతలాంబు దున్న తివిచి, యేవునను

గోవి యెప్పటిరూపుతోడ, నచట వీడ్కొని
రఘుపతి నాత్మ దలఁచె. సీతావి. 3. 2 2.

౧. త్రైచు.

గీ. పూసద్రాడు దుయ్యను లేదు పాలఁతి మెడకుఁ,
బెరుపు పా లింట నేడ్చిన బిడ్డకైన, మిడువ
లే దెల్లదానను జెడితి మొల్లఁబోయితిమి
ప్రాలుగలపట్టి పుట్టఁ బట్టి. హరి. పూ. ౫.
౨౦౯.

అ. క్రి. గ. వెడలు.

వ...నిన్ను శపియింప నే మెంతవార మని యు
పచాశోకులు పలుకుచు దుస్సిపోయిరి...భో
జరా. ౩. ౯౪.

౨. (బాణము, మొ.) రంధ్రముచేసికొని పోవు.
క. వీరద్ద్రుమిథున మేళన, కై రతిపతి యేయ దు
స్సి హరితద్యుతిఁ బై, నా రెగయఁ బొటమ
రించిన, నారసముల మొన లనంగ నన లవిమిఁ
చెన్. ఆము. ౫. ౧౧౫.

దుయ్యఁబట్టుకొను=(సమాధానము చెప్ప. మని)
నిర్బంధించు.

(వ్యవ.) అప్పులవా రందఱు వానిని దుయ్యఁ
బట్టుకొనినారు.

(వ్యవ.) ఆపాడుపని చేసి వాడు వచ్చునప్పటికి
వీధిలో వానిని అందఱు దుయ్యఁబట్టుకొ
న్నారు.

దుర్. సం. అవ్య. (ఇది ప్రాదులలోనిది. సమాస
పూర్వపదముగా నుపయుక్తమగు.) గ. దుష్టము.
(దుర్జనుడు, మొ) ౧. కష్టము. (దుర్జయము,
మొ) ౩. నిషిద్ధము. (దుర్దానము, మొ) ౪.
అల్పము. (దుర్బలుడు, మొ) ౫. అభావము,
లేమి. (దుర్బిక్షము, మొ.)

దురంతము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.)-దుర్లభ మగు
అంతము కలది. గ. అనంతము, తుదిలేనిది. ౧.
దుఃఖముతో అంతమొందునది. (వ్యసనాది) ౩.
దుర్లక్రమము, అతిక్రమింపరానిది. వి. అ. పుం.

దుష్ట మగుఅంతము, దుఃఖకరమగు పర్యవసా
నము.

దురక్షము. సం. వి. అ. న. గ. చెడ్డయింద్రి
యము. అ. పుం. గ. దుష్టపాశకము, మోసగించు
పాచిక. ౨. దుష్టద్యూతము, కపటపుజాదము.

దురక్షుఁడు. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) గ. చెడ్డ
కన్నులు గలవాడు. ౧. వికృత మయినకన్నులు
కలవాడు. (అ. ఆ. అ.) చెడ్డయింద్రియములు
గలవాడు.

దురటిల్లు=దురపిల్లు. అ. క్రి. (ఈరూపమును గ్ర
హింపక చి. ని. శ. ర. లు దురపిల్లు అనియే గ్ర
హించినవి. ప్రతులయందు ఉభయవిధము లగు
రూపములు గానవచ్చుచున్నవి. దీనినిగిర్ధారకము
లేదు. ఇంకను విచార్యము.) గ. శోకించు, దుః
ఖించు.

ఉ...అ, త్యావలచిత్తుఁ డయ్యె సుహృదాప్తమృ
తిం దురటిల్లు నెవ్వగం, బోవఁగఁ ద్రోవు నీద
యిన పుణ్యకమస్సుటవాక్యపద్ధతిక. భార
తాం. ౨. ౧౦౯. (భాలవ్యాకరాలప్రతిపా)
క. చిరకారి యెట్లునుం దన, చిరకారితఁ జూపుఁ
గాక శీఘ్రపురజేతం, దురటిల్లజేయునే నను,
వెరవరి వాఁ డిట్టిపనికి వేగిరపడునే. భార.
తాం. ౫. ౨౦౩.

వ...మెక్కుచందంబుల నందఱుకొ దురటిల్ల న
య్యాస్థానంబు శోకదైన్యనిదానం బై యుం
డె. ఉ. రా. ౮. ౯౪.

౨. పరితపించు.

ఉ. వారలు శౌరిఁ గానమికి వందురుచుకొ దుర
టిల్లి యక్కటా, శ్రీరమణీమనోహరుడు...
మా, శోరిక నీయఁడయ్యె ... ఘటికా. ౨.
౨౩౯. రాఘవ. ౪. ౨౩౮.

దురతిక్రమము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. అతి
క్రమింపరానిది. ౨. దుర్లంఘము, దాటరానిది.

3. గెలువరానిది. ౪. దుర్వారము, నివారింపరానిది.

దురత్యయము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) దురతిక్రమము, దాటరానిది. ౧. దుర్లభ మగుఅత్యయము కలది, నాశము లేనిది. వి. అ.పుం.దుష్టమగుఅత్యయము.

దురద. వి. (సం. ద.ద్రు.) ౧. కంఠూతి, జిల, గీ. దూల జిల నవ నస గాఢు దురద యనఁగ, బరఁగుఁ గంఠూతి...ఆం. భా.౨. ౧౨౯. ౨. కనదు. (శ. ర.)

జ: దురదకంద, దురదగొండి, దురదగోవెల, దురదవేయు.

దురదకంద. వి. (√దురద.) మహాకందము, కనరుగలకందశ్శి. (శ.ర.)

దురదగొండి=దురదగోవెల. వి. (√దురద) కంఠూర, దూలగొండిశ్శి.

సీ. దూలగొండి యనఁగ దురదగొండి యనఁగఁ దీటకోవెల యనఁ జేజరిల్లు, గంఠూర... ఆం. భా. ౨.౫౪.

దురదగోవెల=దురదగొండి, వి. (√దురద) కంఠూర, తీటకోవెల, దూలగొండిశ్శి. (శ.ర.)

దురదపెట్టు, దురదవేయు. అ. క్రి. (√దురద) దురద కలదియగు.

(వ్యవ) కాలు దురదపెట్టుచున్నది. నావీపు దురదవేయుచున్నది.

దురదుర. వి. గమనాదులశైష్ట్యానుకరణము.

(దు. క్రి. విణ. శీఘ్రముగా. (శ. ర.)

చ...దు, సురతరమూర్తి యై వృషభదైత్యుఁడు గన్నుల నిష్ఠా లొక్కఁగా, దురదుర వచ్చి తాఁకె రిపుదు ర్దమోచనుఁ బద్ధలోచనుకా. భాగ. ౧౦ పూ. ౧౧౪౨.

క. పెట్టక పో నని యాఁకటఁ, దొట్టిగిలం బడుచుఁ బడుచు దురదురఁ జని వే, నటింతుఁ

గూరుచుండిన, నెట్లు ననం బాల కమ్మగోకుణ భీతిక. పాండు. ౪. ౧౬౫.

క. దురదురఁ బరువిడి విరుసున, హరిహరి నిలు నిలువు మనుచు నసురయుఁ గదిసెకా. భాగ. ౧౦. ఉ. ౧౬౧.

దురదృష్టము. సం. వి. అ. న. చెడ్డయదృష్టము, దౌర్భాగ్యము.

దురధిగమము. సం. విణ. (అ.ఆ.అ.) గ.దుష్పాపము, పాండరానిది. ౨. కష్టముచేత చదువఁ దగినది. 3. కష్టముచేత గ్రహింపఁదగినది. ౪. కష్టముచేత అతిక్రమింపఁదగినది, అతిక్రమింపరానిది.

దురధిగము. సం=దురధిగమము.

దురధీతము. సం. విణ. (అ.ఆ.అ.) దుష్టముగాఁ జదువఁబడినది. వి.అ.న. దుష్ట మగు అభ్యయనము, వర్ణములను యథా సానముగను యథాస్వరముగను ఉచ్చరింపక చదువుట.

దురధ్యయము. సం. విణ. (అ.ఆ. అ.) ౧.చదువుటకు కష్టమైనది. ౨.పొందుటకు కష్టమైనది.

దురధ్యవసాయము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) చెడ్డపూనికకలది. వి. అ. పుం. చెడ్డపూనిక.

దురధ్యము. సం. వి. అ. పుం. కదధ్యము, చెడ్డ ప్రోవ.

దురన్వయము. సం. విణ. (అ.ఆ.అ.) ౧.కష్టముచేత అనుగమింపఁదగినది, అనుసరించుటకుఁ గష్టమైనది. ౨. దుర్బోధము, గ్రహించుటకుఁ గష్టమైనది. 3. దుష్ట మగుఅన్వయము కలది. (పద్యాది) ౪.దుష్ట మగువంశము గలది. ౫. అననురూపము, తగనిది. వి.అ.పుం. ౧. దుష్ట మగు అన్వయము. ౨. దుష్టరంశము.

దురపిల్లు(లు)=దురటిల్లు. అ. క్రి. (చూ. దురటిల్లు) ౧. శోకించు, దుఃఖించు.

ఉ...ఎవ్వరుక, ధర్మపాటి గా రసంగ ధా
త్రి బ్రసిద్ధుడైనయెట్టి, పేర్కొని నీడ
దుర్దశలపెట్టునకుక దురపిల్లు టారయక.
భార. విరా. ౧. ౫౧.

క. గురుసుతుడు పాండవులకుక, గర మల్లును
వారి బాదువగా నతఁ డీప్రాదురవడిఁ గది
యును బోయెద, దురపిల్లకుమయ్య మది వి
ధూతకళంకా. భార. శల్య. ౨. 32౫.

క. దురపిల్లుచుఁ గన్నీళ్లు, దొరఁగంగా వెడలి
...దశకు. ౧౦. ౧౬౭.

౨. పరితపించు.

గీ. ద్రుపదనందనపరిభవదుఃఖమునకు, నల్లమున
దురపిల్లుచు నున్న సరసి, నేడినిట్టాదుపోయ
న వెడలఁ గ్రొత్త, తావి మాతులువిచ్చునెత్త
మివిరుల. భార. విరా. ౨. ౨3౬.

క. పరిభవకరుఁ డగుకీచకుఁ, బరిమార్చుట యి
పుడు గడవఁబడియెనె యిమ్మై, దురపిల్లనేల
నేర్చిడి, బారిగొని నీమనముకలఁక పుత్తు
లతాంగీ. భార. విరా. ౨. ౧౮౩.

ఆ. అనుచు నుత్తలంబు పెనఁగొని దురపిల్లు, నె
డల నింద్రజితుడు నేఁగుదెంచి. అచ్చ. రా.
సుం. ౧౨౬. యయా. 3. ౧౮.

క. నరునిశరీరమున జరా, తరుణి ప్రవేశించి ప్ర
జ్ఞ దరలించుఁజూమి, పరకాంత గృహముఁజే
కొని, దురపిల్లునిల్లాలి వెడలఁద్రోచినభంగిన్.
వా. రా. ౧. ౧౨3.

3. కలఁగు, కలఁతనొందు.

ఉ...నామనంబు చే, నెట్టి కలంచినట్లు దురపి
ల్లడు...కై. భా. ౬. ౫౫.

ప...అబ్బాపాపు మహాభుజంగంబు చందంబున
బోధిల్ల; నిచ్చటిసేన లెల్లదురపిల్ల. భార. ద్రో.
౪. ౨౬౭.

వి. వ్యభ, దుఃఖము.

నీ...వందురు దురపిల్లు కొందలంబు, సలుపు నోవి
యనంగ చను వ్యభ...ఆం. భా. ౧. ౧౫౦.

దురభిగ్రహ. సుం. వి. ఆ. శ్రీ. ౧. దురాలభ,
తీటుకసిందళి. ౨. కపికచ్చుపు, దూలగొండిళి.

దురభిగ్రహము. సుం. విణ. (అ. ఆ. అ.) పట్టు
కొనుటకుఁ గష్ట మైనది, గ్రహింపఁ గష్ట మయి
నది. వి. అ. పుం. ౧. దుష్ట మగుఅభిగ్రహము.
౨. అపామార్దము, ఉత్తరేనుళి.

దురభిమానము. సుం. వి. ణ. (అ. ఆ. అ.) దుర్గ
ర్యము కలది. వి. అ. పుం. దుష్ట మైన అభిమానము,
దుర్గర్యము.

దురభిమాని, సుం. విణ. (న్. నీ. న్.) దుర్గర్య
ము గలవాఁడు, దురభిమానము గలవాఁడు.

దురము. వి. (సుం. ఉదరమ్.) ౧. యుద్ధము.

క. అరివీరుల ఘోరం బగు, దురమున వధియిం
చు లేల దోసం బయ్యెన్. భార. కాం.
౧. ౧౧౨.

క. సురవీరుఁ డొకఁడు సతిచే, దురమునకు ననుజ్ఞ
వేడి తొల్లిటియలుకం, జిరకాలదుర్గభం బగు,
పరిరంభముఁ గాంచి వెడలఁ బ్రమదం బెసఁ
గక. పారి. ౪. 23. ఉ. రా. ౧. ౧౫౫.

౨. నృత్యగీతవాద్యములందలివేగము; వేగము.

క. లయ కోపు దృష్టియును నభి, నయ ముదుటు
దురము మోడి నయ మున్నతి రే, కయును
బ్రమాణము హరువుక...ప్రబంధ. ౧౦౮.

చ. రమణి క్రమక్రమంబున దురంపువగక నటి
యించె వింతగా. శకాం. 3. ౧౧౦.

దురవగమము. సుం. విణ. (అ. ఆ. అ.) తెలియఁ
గష్ట మయినది, గ్రహింపఁ గష్ట మయినది.

దురవగ్రహము. సుం. విణ. (అ. ఆ. అ.) నిగ్ర
హించుటకుఁ గష్ట మైనది, అడఁపరానిది.
వి. అ. పుం. దుష్ట మగుఅవగ్రహము.

దురవహాధము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) దుష్టే
యము, తెలిసికొన శక్యము కానిది.

దురవస్థ. సం. వి. ఆ. శ్రీ. చెడ్డస్థితి (దారిద్ర్యాది.)

దురవస్థము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) చెడ్డస్థితి
గలది.

దురవాపము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) పొంద
రానిది.

దురవేక్షితము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) కష్టము
చేత చూడబడినది. వి. అ. న. దుష్టదృష్టి,
చెడ్డచూపు.

దురాదురాయి. వి. ఆజ్ఞ. (చి. ని. శ. ర.)
జ: దురావేట్టు.

దురాకృతము. సం. వి. అ. న. అకృత్యము.

దురాకృతి. సం. విణ. ఇ. వికృతరూపము గలది.
వి. ఇ. శ్రీ. చెడ్డరూపు, వికృతాకారము.

దురాక్రమణము. సం. వి. అ. న. గ. అధర్మ
ముగా పయింబడుట. ౨. కష్ట మయిన ఆక్రమ
ణము. ౩. దుష్ట మయిన ఆక్రమణము.

దురాక్రమము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ.
అక్రమించుటకు గడ్డ మయినది. ౨. దాటరా
నిది. వి. అ. పుం. గ. దుష్ట మగు ఆక్రమణము.
౨. కష్టమగు ఆక్రమణము.

దురాగమము. సం. వి. అ. పుం. గ. అక్రమ
ముగా పొందుట, అన్యాయమగు ప్రాప్తి. ౨. దుష్ట
మగు ఆగమము.

దురాగ్రహము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) దుష్ట
మగు ఆగ్రహము గలది, చెడ్డపట్టుదల గలది. వి.
అ. పుం. దుష్ట మగు ఆగ్రహము, చలపాదితనము.

దురాచరము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. ఆచ
రించుటకు గడ్డ మైనది. ౨. కుదుర్పరానిది.

వ్యాధి, మొ. (అ. ఈ. అ.) దుష్టముగా ఆచ
రించునది.

దురాచారము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. చెడ్డ
నడవడి కలది, చెడ్డయలవాటు గలది. వి. అ.
పుం. గ. చెడ్డనడవడి, చెడ్డయలవాటు.

దురాత్ముడు. సం. విణ. (న్. ఆ. న్. న్) దుష్టు
తఃకరణము గలవాడు, చెడ్డమనస్సు గలవాడు.

దురాధర్షము. సం. వి. అ. పుం. తెల్లవళ్ళి.

దురాధర్షుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. ఎది
రింపరానివాడు, చెనకరానివాడు. ౨. ఉద్ధ
తుడు, అడఁకువ లేనివాడు.

దురానమము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) వంపరా
నిది. (విల్లు మొ.)

దురాపము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. దుష్ట
పము, పొందరానిది. ౨. చేరరానిది.

దురాబాధము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) బాధిం
పరానిది.

దురాయిదురా. వి. ఆజ్ఞ. శాసనము. (చి. ని. శ. ర.)
సీ. జగదధిపానభాస్వజ్ఞోతి యగువాడు బ్రహ్మ
దు లదరుదురాయివాడు. కృష్ణ. గ. ౨.
జ: దురాయిల్రాడు.

దురాయిల్రాడు. వి. (√దురాయి) ఆజ్ఞ చేయు
ల్రాడు, శాసన మగుల్రాడు, ఇది దాటి రాగూ
డదని హద్దు పెట్టుల్రాడు.

సీ. అరిశౌర్యశీలకు నాఁ పొదురాయిల్రా డమరీ
తిఁ దోరణం బలవరించి. ఇందు. ౫. ౧౯.

దురారుహ. సం. వి. ఆ. శ్రీ. ఖర్జూరికి.

దురారుహము. సం. వి. అ. పుం. గ. బిల్వముకి.
౨. కొబ్బెరకి.

దురారోహ. సం. వి. ఆ. శ్రీ. గ. శాల్మలి,
బూరుగుకి. ౨. శ్రీవల్లికి. (వాచ.)

దురారోహము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ఆరోహింపరానిది, ఎక్క శక్యము కానిది. వి. ఆ. పుం. గ. కష్టముచే నెక్కుట, దుఃఖముతో ఎక్కుట. ౨. కొద్దిరక. ౩. తాటిచెట్టు ర. ఖ దూరము. ౪. తొండ, సరటము.

దురాలభ. సం. వి. ఆ. శ్రీ. తీటుకసిందళి.

దురాలభము సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) దుర్లభము, పొందరానిది.

దురాలాపము. సం. వి. అ. పుం. గ. తిట్టు. ౨. చెడ్డమాట.

దురాలోకము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) దుర్దర్శము, చూడశక్యము కానిది (కాంతి మొ.)

దురానారము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ఆపరింపరానిది. ౨. నివారింపరానిది, ఆపరానిది.

దురావెట్టు. అ. క్రి. (దురా + వెట్టు) కాసింపు, ఆనవెట్టు.

క. నదు రాజిగిన్నెలచెన్ను దురాగత మనున దేట్లను దురావెట్టు న్నదురా యని మంగురులె న్నదురా నెఱివేణి జీవనదురా జసము. కళాం. ౩. ౪౫.

దురాశ. సం. వి. ఆ. శ్రీ. గ. దుష్ట మైన ఆశ, పేరాస.

దురాశయము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. చెడ్డ మనస్సు గలది, దుర్భిప్రాయముకలది. ౨. చెడ్డ ఆశ్రయము గలది. వి. అ. పుం. గ. చెడ్డమనస్సు, చెడ్డ ఆభిప్రాయము. ౨. చెడ్డ ఆశ్రయము

దురాసదము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. పొందరానిది, దుష్ప్రపము. ౨. దుర్గమము, మార్గంపరానిది. ౩. దుర్గమము, పోరానిది. (అదవి మొ.)

దురితదమనము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) పాపములను పోగొట్టునది. (అ. ఈ. అ.) పాపముములను పోగొట్టుటకు సాధన మైనది.

దురితదమని. సం. వి. ఈ. శ్రీ. శమి, జమ్మి.

దురితము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) దుర్గతిని ప్రాప్తింపజేయునది; పాపముతో గూడినది. వి. అ. న. గ. పాపము. ౨. కష్టము, ఆపద.

క. పరహితచరితులకు శుభంబరుదే యనుబుధులపలుకు లన్పుతంబులు గావరయగ దైవము మత్సఖు, దురితములఁ బెట్టె ననుచు దురపిల్లి మదిన్. దశకు. ౨. ౭౬.

దురిష్టము. సం. వి. అ. న. గ. అభిచారక్రతువు, ఒకనికి కీడు గావించుతలఁపుతో చేయుక్రతువు. ౨. చెడ్డకోరిక, కాపము.

దురీన. ద్రు. క్రి. విణ. తటాలున.

పంచచామరము... పాల్కుల్ దలిర్తు ర, చ్చరల్ మలం గలంచ మించుసంధ్రు నందుఁబుట్టుచు, స్థరీన లేచునట్టిబాడ దోపఁ జూప తిన్నఁ గన్. యయా. ౩. ౭౧.

దురుక్తము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) పరుషము గా పలుకఁబడినది. వి. అ. న. దుష్టవచనము, చెడ్డమాట.

దురుక్తి. సం. వి. ఇ. శ్రీ. చెడ్డమాట.

దురుచ్ఛేదము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. ఛేదంపరానిది; వెకలింపరానిది. ౨. నశింపజేయరానిది.

దురుత్తరము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. బదులుచెప్ప శక్యము గానిది. ౨. దుస్తరము, బాటరానిది. వి. అ. న. గ. చెడ్డయుత్తరము. ౨. కష్టముతో దాటుట.

దురుదాహరము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ఉదాహరింపరానిది, చెప్పటకు శక్యము కానిది. వి. అ. పుం. దుష్ట మైనయుదాహరణము.

దురుద్వహము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) భరింపరానిది; మోచుటకు శక్యము కానిది.

దురుపదములు. వి. బ. (దురుసు + పదములు.)

త్వరగా వేయుపాదవివ్యాసములు.

గీ. దురుపదములు సామ్యమైసీరులు వోసగ,
సరిగ నిరుగలఁ గుంచియల్ సవదరించి,
పెక్కువగజక్కిణీ కొప్పు ద్రొక్క నొక్క,
చక్కనిమీటారి... దశా. 2. గ. 2౫2.

దురువరము. వి. నీచబాలి.

నీ. పాసఁగినఘనవిధంబులవా రటుండఁగా దు
రువరంబులవారిమురువు హెచ్చె. కువల.
గ. ౪౦.

దురుసు. విణ. గ. కఠినము.

(క) గట్టిది, అభేద్యము.

నీ. దారుశిలాయంత్రతతి కొమ్మకొమ్మల దోరం
బు గావించి దురుసు సేయ. ఉ. రా. ౪.
౨2౮. ౬. ౧౯౮.

నీ. అడుసుదుక్కులను మ శ్లేడలఁగాఁ బాటల
దురు సైగనిమలు నటికినటికి. ఉ. హరిశ్చ.
౪. ౧3.

(చ) క్రూరము, నిర్దయము.

గీ. అనుచుఁ జెల్వపుఁ జెంగల్వయరిదికిరుసు, దు
రుసుమాస్త్రీని బదరి యయ్యరుసుపట్టి, గురు
సుమద్యోతనుని దూటి గరుసు మీటి, పే
రెములు వాతెడుమరుత్తుమారు ననియె.
కువల. ౪. 3౧.

గీ. దురుసుదండవలతో ధర యేలుదొరఁ గన్న
హింసాపరుం డని యెంచ రతని. ఉ. రా.
౬. ౧౯౮.

(ట) సడలనిది.

నీ. దురుసుగాఁ బై కెగఁద్రోసి కట్టినవాలుచను
దోయి దిగి చూపుజంటఁబిటె. దశా. ౮.
32౮.

౨. హెచ్చెనది, అధికము.

౪. పరహితుఁడు మిన్నుఁ గనుఁగొని, దురు సా

నిఁకమీఁద వానతూర ల్నిజసుం,దరు లెడు
రెదురే చూతురు, మరుబారికిఁ జిక్కికాన
మగుడ స్వలయుక. శుక. ౨. 3౪౫.

నీ. తొలిచూలుకా న్నాట దురు సానో ప్రస
వార్తి యిలువేల్పులకును మీఁ దెత్తి రారె.
ఇందు. ౨. ౫.

వి. గ. వేగము, తొందర.

నీ. దురుసుగా వెడలెడివిరుసులపూవులు భూ
నభోంతరములఁ బొదివికొనఁగ. దశా. 2. గ.
౨౫3.

చ...కరపాటవమొప్పు నలుండు సేతు వ, చెచ్చెరు
వుగఁ సంఘటించె నది సీతకు భూమి యభీ
తిహస్తమున్, దురుసుగఁ బాచెనోయనఁగ
దోచె వనేచరవీరకోటికిక. చం. రా. ౮.
౪౬.

చ...వేలకుం, దురుసుగ మారుఁ డస్త్రములు
నూతె... ఉ. రా. ౫. ౨3౯.

౨. కఠినము.

ద్వి...ఇంత, దురుసు కైకొనుట నీదోషంబు
గాదు. విష్ణు. పూ. ౨ ఆ. (శ. ర.)

చ. దురుసున నామదిక గినుక దోషకముండ
ర సీతఁ దెచ్చి యిద్దరణి యొసంగినక
బ్రతుకును...ఉ. రా. ౮. ౧౧౧.

3. విధము.

వ...చట్టంబున నెగయునాకాశబాణంబుల బు
రుసున...ప్రబంధ. 2౮౮...

జ: దురుపదములు.

మహామము. సం. విణ. (అ. ౪. అ.) వితర్కిం
ప సలవి గానిది, ఊహింపరానిది. వి. అ. పుం.
చెడ్డయూహ.

దురేషణ. సం. వి. ఆ. శ్రీ. గ. చెడ్డకోరిక.

౨. కాపము, తిట్టు.

దురోదరము. సం. వి. అ. న. గ. జూదము

౧. పందెము. ౩. అక్షము, సాచిక.
 దురోదరుడు. సం. వి. అ. పుం. జూదరి.
 దుర్గ. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. గ. దుర్గాదేవి. ౧. నల్ల
 పిచ్చుక. ౩. నీలిచెట్టు.
 దుర్గంధము. సం. విణ. (ఆ. ఆ. అ.) చెడ్డకంపు
 గలది. వి. ఆ. పుం. గ. చెడ్డకంపు, గబ్బు.
 ౧. ఉల్లిశీ. న. సౌవర్చలవణము.
 దుర్గంధి. సం. విణ. (న్. నీ. న్.) చెడ్డకంపు గల
 ది, గబ్బు కలది.
 దుర్గతి. సం. విణ. (ఇ) దుష్ట మైనగతి కలవాడు.
 వి. ఇ. స్త్రీ. గ. దౌర్భాగ్యము, దుస్థితి. ౧.
 దారిద్ర్యము, పేదటికము. ౩. విపత్తు. ౪. నర
 కము. ౫. చెడ్డత్రోవ.
 దుర్గతుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) దీనుడు,
 దైన్యము నొందినవాడు. ౧. దరిద్రుడు, బీద.
 ౩. విపన్నుడు, ఇడుమ నొందినవాడు.
 దుర్గపతి. సం. వి. ఇ. పుం. దుర్గాధ్యక్షుడు.
 దుర్గపాలుడు. సం. వి. ఆ. పుం. గ. ఆపద
 లందు రక్షించువాడు. ౧. దుర్గరక్షకుడు,
 కోటకాపరి.
 దుర్గము. సం. విణ=దుర్గము.
 దుర్గము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. పోవుటకు
 కష్ట మైనది. ౧. పొందుటకు కష్ట మైనది.
 ౩. తెలిసికొనటకు కష్ట మైనది. వి. ఆ. పుం. న.
 గ. వనపర్వత ప్రవాహోదులందు కష్టముగా నుం
 దుత్త్రోవ. ౧. కోట. (దుర్గము లాటువిధములు.
 గ. ధన్వదుర్గము, నలుప్రక్కలను అయిదామ
 డలమరుభూమిగలకోట. ౧. మహీదుర్గము,
 చుట్టును మట్టిదిబ్బలు గలకోట. ౩. వార్షి దుర్గ
 ము, చుట్టును వృక్షములుగలకోట. ౪. జలదుర్గము,
 చుట్టును నీరుగలకోట. ౫. నరదుర్గము, చుట్టు
 ను చతురంగబలములుగలకోట. ౬. గిరిదుర్గము,

చుట్టును కొండలు గలకోట.) ౩. ఒడుదొడుకు
 భూమి. ౪. కష్టము, విపత్తు.
 స్తో. విద్యాతపః సమృద్ధేభ్య హుతం విప్రముఖా
 గ్నిషు, నిస్తాగయతి దుర్గాచ్చ...మను. ౩.౯౮.
 క. వినుఁ డెల్లవారు దుర్గం, బును గడచి శుభంబు
 నొంది పురుషార్థములం, గనువార కాక య
 నియెడు, ననుగ్రహము వలదె యిట్లు లనఁ
 దగ వగునె. భార. శాం. ౬. ౨౯౯.
 గీ...తన్నుఁదాన, కనుచు నుండెనుయోగి దుర్గం
 పుణ్యోటు, వెడల నరిగి శుభిసానవిభవ మొం
 దు. భార. శాం. ౫. ౫౯౨.
 దుర్గలంఘనము. సం. వి. అ. న. -దుర్గములను
 దాటుట- కష్టములను దాటుట. వి. ఆ. పుం.
 లొట్టియ, ఉష్ప్రము.
 దుర్గసంచరము. సం. వి. ఆ. పుం. దుర్గము లగు
 ప్రవాహోదులు దాటుటకు కట్టినవంటెన మొ.
 ౧. దుర్గమందు సంచరించుట.
 (ఇట్లే: దుర్గసంచారము.)
 దుర్గాధ్యక్షుడు. సం. వి. ఆ. పుం. గ. దుర్గ
 మునకు ఒడయుడు; ౧. దుర్గరక్షకుడు.
 దుర్గ్రహ. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. అపామార్గము, ఉత్త
 రేనుశీ.
 దుర్గ్రహము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) పట్టుకొన
 రానిది. ౧. తెలిసికొనరానిది. ౩. దురాసద
 ము, పొందరానిది.
 దుర్గుటము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ఘటింపరా
 నిది, కూర్చు కక్యము గానిది.
 దుర్ఘోషము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) దుష్ట మైన
 ధ్వని కలది. వి. ఆ. పుం. గ. దుష్టధ్వని. ౧.
 ఎలుగుబంటి. (వాచ.)
 దుర్జనుడు. సం. వి. ఆ. పుం. దుష్టజనుడు,
 ఖలుడు.

దుర్జయుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గెలువ
రానివాడు, జయింపరానివాడు.

దుర్జరము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. ముదియ
నిది. ౨. దుష్టమైనజరకలది. ౩. జీరముకానిది.
(ఆహారాది.)

దుర్జాతము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. చెడ్డ
పుట్టుకగలది. ౨. సమంజసముకానిది, అనుచిత
ము. వి. అ. న. గ. కష్టము, విపత్తు. ౨. అ
యుక్త.

దుర్జాతి. సం. విణ. (ఇ) గ. దుష్టుడు. ౨. నిం
దితవంశపువాడు. ౩. నిందిత మగుపుట్టుక గల
వాడు. వి. ఇ. శ్రీ. గ. దుష్టమగుజాతి. ౨.
దుష్ట మగుపుట్టుక.

దుర్జానము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) తెలిసికొన
రానిది. వి. అ. న. చెడ్డజానము.

దుర్జేయము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) తెలిసి
కొనరానిది.

దుర్జయము. సం. వి. అ. పుం. దుర్జయము, దు
ర్జీతి.

క. కర్ణుండు కేచిపెట్టగ, దుర్జయపరులైనకళకు
నిదుళ్ళాసను లీనిర్ణయమేమే లనగ నీ,
కర్ణములకు నించు నెట్లు కార్యవచనముల్.
భార. ఉద్యో. ౨. ౨౪౮.

దుర్దమనము. సం = దుర్దమము.

దుర్దమము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) అడపరా
నిది.

దుర్దర్శనము. సం. విణ = దుర్దర్శము. వి. అ. న.
దుష్టమగుదర్శనము.

దుర్దర్శము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) చూడ
శక్యముకానిది.

దుర్దశ. సం. వి. అ. శ్రీ. దుస్థితి, దురవస్థ

కష్టదశ.

దుర్దాంతము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. అడ
పరానిది, నిగ్రహింపరానిది. ౨. ఉద్ధతమైనది,
గర్వింపచినది, వి. అ. పుం. గ. వత్సేతరము,
దూడ. ౨. కలహము. (వాచ.)

దుర్దినము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) దుష్ట మగు
దినము కలది. వి. అ. న. గ. మబ్బు క్రమింపదినము.
౨. చెడ్డదినము. (వృత్తి. సుదినము.) ౩. అంధ
కారము, కటికిచీకటి.

దుర్దినసము. సం. విణ = దుర్దినము. వి. అ. పుం =
దుర్దినము.

శ్లో. దుర్దినవనే ఘనతిమిరే దుస్సంచారాసు నగ
రవీధిషు, పత్యుర్విదేశగమనే పరమసుఖం
జఘనచపలాయాః. హిత్వోపమిత్ర భేదము.
గౌర.

దుర్దురూటుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) నాస్తి
కుడు. (ఇది కర్తృధారయసమాసమున ఉత్తరప
దముగానే యుండును.)

ఉదా : మీమాంసకదుర్దురూటుడు = నాస్తిక
మీమాంసకుడు.

దుర్దుష్టము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. చెడ్డ
దృష్టితోఁ జూడఁబడినది. ౨. (వ్యవహారమున)
రాగాదిదోషములచే అన్యాయముగా తీర్పు
చేయఁబడినది. (వ్యాజ్యము మొ.)

దుర్దైవము. సం. వి. అ. న. దౌర్భాగ్యము, దుర
దృష్టము.

దుర్ధరము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. ధరింప
రానిది. ౨. దుర్భరము, ధరింపరానిది. వి. అ.
పుం. గ. పాదరసము. ౨. నరకవిశేషము. ౩.
ఋషభము. ౪. భల్లాతకము, నల్లజీడి.

దుర్ధర్ష. సం. వి. అ. శ్రీ. నల్లయుప్పి.

దుర్గధ్వంశుః సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. ఎదిరింప
రానివాడు, తిరస్కరింపరానివాడు. ౨. దృ
చేరరానివాడు, భయంకరుడు.

దుర్గి. సం. విణ. (ఈ) దుష్టబుద్ధి కలవాడు.
(వ్యతి. సుధి.)

దుర్గీకుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) = దుర్గి.

దుర్నయము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) దుర్నీతి
కలది, చెడ్డనడవడి కలది. వి. అ. పుం. = దుర్నీతి.

దుర్నామ. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. ఎనుగుజలగ.

దుర్నామకము. సం. వి. అ. పుం. మూలరోగము.

దుర్నామము. సం. విణ. (న్. న్, ఆ, మ్ని. న్.)
చెడ్డపేరు కలది. వి. న్. న. గ. చెడ్డపేరు. ౨.
అర్హోరోగము, మూలవాధి.

దుర్నామారి. సం. వి. ఇ. పుం. అర్హోఘ్నము,
నూరణము, కందకీ.

దుర్నిగ్రహము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) నిగ్ర
హింపరానిది; అడ్డపరానిది.

దుర్నిమితము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. కష్ట
ముచే ఉంపబడినది. ౨. తొందరతో ఉంప
బడినది. (పాదము మొ.)

శ్లో... పదేపదే దుర్నిమితే గళంతీ, కస్యాశ్చ
దాసీద్రశనా తదానీ, మంగుష్ఠమూలార్పిత
నూత్ర శేషా. సం. రఘు. ౩. గం.

దుర్నిమిత్రము. సం. వి. అ. న. గ. అవశకునము.
౨. కుచ్చితపునెపము, దుష్టహేతువు.

దుర్నీతి. సం. విణ. (ఇ) గ. చెడ్డనడవడి కలవా
డు, దుష్టనీతి కలవాడు. వి. ఇ. స్త్రీ. గ. చెడ్డ
నీతి; దుష్టపరిపాలనము. ౨. చెడ్డనడవడి.

దుర్నీతుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) దుర్నీతి
కలవాడు, చెడ్డనడవడి కలవాడు.

దుర్బలము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. స్వల్ప

బలము కలది. ౨. కృశము, బక్క. ౩. శిఖిలము;
బిగి లేనిది.

దుర్బుద్ధి. సం. విణ. (ఇ) గ. దుష్టబుద్ధి కలవాడు.
౨. మూఢుడు. వి. ఇ. స్త్రీ. దుష్ట మగుబుద్ధి.

దుర్బోధము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) తెలిసి
కొన శక్యముకానిది, తెలియరానిది, గ్రహింప
రానిది. ౨. దుష్ట మగుబోధము కలది. వి. అ.
పుం. దుష్ట మగుబోధము.

దుర్బగ. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. గ. మగఁ డొల్లనియా
డుది. ౨. గయాలి, ధూర్తస్త్రీ.

దుర్బగుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. దుర
దృష్టవంతుడు; అదృష్టహీనుడు. ౨. అందము
లేనివాడు, వికృతాకారము కలవాడు.

దుర్బరము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) భరింప
రానిది, సహింపరానిది.

దుర్భాగ్యము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) దురదృ
ష్టవంతుడు. వి. అ. న. దురదృష్టము.

దుర్భావన. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. చెడ్డతలంపు.

దుర్భిక్షము. సం. వి. అ. న. గ. ఔషమము, కఱ
వు. ౨. లేమిడి. అవ్య. భిక్షాభావము, భిక్షలేమి.

దుర్భిషజ్యము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) చికిత్స
చేయరానిది, కుదుర్పరానిది. (రోగము మొ.)
వి. అ. న. గ. దుష్ట మైనచికిత్స. ౨. కష్ట మైన
చికిత్స.

దుర్భేదము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) భేదింప
శక్యముకానిది, భేదింపరానిది.

దుర్గంత్రణ. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. చెడ్డమూలా
చన.

దుర్గంత్రణము. సం. = దుర్గంత్రణ.

దుర్గంత్రము. సం. వి. అ. పుం. గ. చెడ్డయా
లోచన. ౨. చెడ్డమంత్రము.

దుర్గతి. సం. విణ. (ఇ) గ. దుష్టబుద్ధి కలవాడు.

అ. మూఢబుద్ధి కలవాడు. వి. ఇ. పుం. ఒక సం
వత్సరము. శ్రీ. చెడ్డబుద్ధి, దుర్బుద్ధి.

దుర్గదము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.)-దుష్ట మై
నమదము కలది-మత్తుగొన్నది, ఉన్నతము. వి.
అ. పుం. దుష్ట మగుమదము.

దుర్గను(నను)డు. సం. విణ. (స్) వ్యాకుల
మైనమనస్సు కలవాడు, కలగినమనసు కలవా
డు. అ. చెడ్డమనస్సుకలవాడు, దుష్టమనసుకల
వాడు.

దుర్గర. సం. వి. ఆ. శ్రీ. గ. దూర్వశి. అ.
శ్వేతదూర్వశి.

దుర్గరణము. సం. వి. అ. న. (విషభక్షణాదు
లచేతఁ గలుగు) చెడ్డచావు.

దుర్గరము. సం=దుర్గరణము.

దుర్గర్యాదుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) మరి
యాద లేనివాడు, మేర మీతినవాడు.

దుర్గర్షణుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) సహిం
పశక్యముకానివాడు, సహింప రానివాడు.

దుర్గర్షుడు. సం=దుర్గర్షణుడు.

దుర్గల్లిక. సం. వి. ఆ. శ్రీ. ఉపహాపక భేదము,
నీచనాయక ప్రధానమును కైశికీభారతీవృత్తులు
కలదియు నగు నాలుగంకములయుపహాపకము.
సా. ద. ౬. ౫౫౩.

దుర్గిత్తుడు. సం. వి. అ. పుం. గ. కుచ్చితపు
చెలికాడు. అ. అమిత్రుడు, శత్రువు.

దుర్గుఖము. సం. విణ. (అ. ఆ. ఈ. అ.) గ. వికృత
మగుముఖము కలది. అ. అప్రియము పలుకునది,
ప్రేరి. వి. అ. న. దుష్ట మగుముఖము. పుం.
గ. అశ్వము, గుఱ్ఱము. (కల్ప.) అ. ఒకానొక
సంవత్సరము. (దుర్బుధి అని వాడుక.)

దుర్గుఖుడు. సం. వి. అ. పుం. ఒకరాక్ష
సుడు.

దుర్గుల్యము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) మిక్కిలి
విలువ గలది, న్యాయ్య మగువెలకంటె నెక్కువ
వెల గలది. వి. అ. న. అన్యాయ్యమగువెల.

దుర్గేధు(ధను)డు. సం. విణ. (స్). గ. మా
ఢబుద్ధిగలవాడు, మందమతివాడు. అ. దుష్ట
మగుబుద్ధి కలవాడు.

దుర్గళము. సం. విణ. (స్.) చెడ్డయశస్సు కలది.
వి. స్. న. దుష్కీర్తి, అపకీర్తి.

దుర్గోగము. సం. వి. అ. పుం. గ. చెడ్డపన్న
గడ్డ, దుష్టోపాయము. అ. (జ్యోతి) దౌర్భాగ్య
సూచక మగుగ్రహయోగము; అట్టిగ్రహయోగ
ముచే సూచిత మగుదురవస్థ. ౩. దుస్సాంగ
త్యము.

దుర్గోధనుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.)
యధము చేయశక్యము కానివాడు. వి. అ. పుం.
గ. ధృతరాష్ట్రుని పెద్దకొడుకు. అ. మనువంశము
డగునొకానొక రాజు.

మ. మనువంశంబునఁ బుట్టి సర్వజనతామందా
రమై నేల యెల్లను బాలించి జగత్ప్రయా
ప్రణుతీలం బొల్చె దుర్గోధనుం, డను
రాజు...భార. ఆను. గ. ౪౪.

దుర్గోని. సం. విణ. (ఇ) నీచపుబుట్టుక కలది.
వి. ఇ. పుం. శ్రీ. దుష్ట మైనయోని.

దుర్గక్షము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) చూడశ
క్యము గానిది.

దుర్గభ. సం. వి. ఆ. శ్రీ. గ. దురాలభ, తీటుక
సింద శి. అ. శ్వేతకంటకారి, తెల్లవాఁడుశి.

దుర్గభము. సం. విణ. (అ. ఆ. ఆ.) ౧. పొంద శక్యముకానిది. ౨. ఆత్మప్రశస్తము. ౩. ప్రియము. వి. అ. పుం. ౧. కచోరముళ్ళి. ౨. గంటకచోరముళ్ళి.

దుర్గలితము. సం. విణ. (అ. ఆ. ఆ.) ౧. అమితముగా లాలనచేయబడినది, అతిమాత్రము బుజ్జగింపఁ బడినది.

వ. హా వత్స దుశ్శాసన హా విక్రమైకరస హా మదంకదుర్గలిత క్వాసి...సం.వేణీ. ౪.

౨. దుశ్చేష్టలు కలది. ౩. చపల మైనది. ౪. దుష్టేచ్ఛ కలది. వి. అ. న. ౧. దుష్ట మగు ఇచ్ఛ; దుర్గభవస్తువులందలివాంఛ. ౨. దుశ్చేష్టితము, దుష్కృత్యము. ౩. చాపల్యము.

దుర్గసితము. సం. వి. అ. న. దుశ్చేష్ట, చెడ్డపని.

దుర్గేఖము. సం. విణ. (అ. ఆ. ఆ.) వ్రాయుటకు శక్యము కానిది.

దుర్వచము. సం. విణ. (అ. ఆ. ఆ.) చెప్పశక్యము కానిది.

దుర్వర్ణము. సం. విణ. (అ. ఆ. ఆ.) ౧. చెడ్డరంగు కలది. ౨. చెడ్డయజ్ఞరములు కలది. వి. అ.

న. ౧. వెండి. ౨. నూగుదోసళ్ళి. ౩. కుష్టభేదము. పుం. న. దుష్ట మైనయజ్ఞరము. పుం. చెడ్డరంగు.

దుర్వసతి. సం. వి. ఇ. శ్రీ. ౧. కష్టము కలిగించుగృహము. ౨. దుఃఖముతో నుండుట, కష్టమైనయనికి.

దుర్వసము. సం. విణ. (అ. ఆ. ఆ.) వసింపరానిది.

దుర్వహము. సం. విణ. (అ. ఆ. ఆ.) వహింపరానిది, మోయ శక్యము కానిది.

దుర్వ్యసనము. సం. వి. అ. న. ౧. చెడ్డవ్యసనము (ద్యూతాది.) ౨. కూడనియాసక్తి.

దుర్వాక్కు. సం. విణ. (చ.) ౧. చెడ్డమాటలు

కలవాడు; నింద్యవచనము లాడువాడు. ౨. అప్రియములు పలుకువాడు. వి. చ. శ్రీ. ౧. నింద్య మగువాక్కు, చెడ్డమాట. ౨. అప్రియమగుమాట.

దుర్వాదము. సం. వి. ఆ. శ్రీ. ౧. అపకీర్తి. ౨. అప్రియము లాడుట. ౩. అపవాదము, సదీ. నింద. ౪. చెడ్డవాదము, అశాస్త్రీయవాదము.

దుర్వారణము. సం. దుర్వారము.

దుర్వారము. సం. విణ. (అ. ఆ. ఆ.) నివారింప శక్యముకానిది.

దుర్వార్త. సం. వి. ఆ. శ్రీ. ౧. అప్రియమగు వార్త. ౨. చెడ్డవృత్తాంతము.

దుర్వాసన. సం. వి. ఆ. శ్రీ. ౧. దుష్ట మగువాసన, దుర్గంధము, చెడ్డకంపు. ౨. దుష్ట మగు సంస్కారము, దుష్ట మగుజన్మాంతరవాసన. ౩. పూరింప రానికోరిక, గొంతెమకోరిక.

దుర్వాసు(సను)డు. సం. విణ. (స) దుష్ట మగువస్తువు కలవాడు. వి. స. పుం. ఒకాశోకముని. (అత్రికి అననూయయందు బుట్టినవాడు. ఇతడు ముంగోపి.)

దుర్వాసితము. సం. విణ. (అ. ఆ. ఆ.) దుర్వాసన కలదిగాఁ జేయబడినది. (వ్యతి. సువాసితము.)

దుర్విచింత్యము. సం. విణ. (అ. ఆ. ఆ.) చింతింపరానిది, తలపోయ శక్యముకానిది.

దుర్విదగ్ధుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. ఆ.) ౧. నేర్పరి కానివాడు. ౨. మూర్ఖుడు. ౩. గర్వితుడు, విజ్ఞప్రీతువాడు.

దుర్విద్యుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. ఆ.) దుష్ట మగువిద్య కలవాడు. ౨. విద్య లేనివాడు. (విల్యము.)

దుర్విధుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. ఆ.) ౧. దరిద్రుడు.

౧. ఖలుడు, దుర్జనుడు. ౩. మూర్ఖుడు, మొఱ్ఱు. ౪. నీచుడు, అధముడు.

దుర్వినయము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧. దుష్టవినయము, దొంగవినయము. ౨. అడఁకువ లేమి. ౩. చెడ్డనడవడి.

దుర్విసితము. సం.విణ. (అ. ఆ. అ.) శిక్షితము గానిది (గుఱ్ఱము మొ.)

దుర్విసితుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧. వినయము లేనివాడు. ౨. విద్యులందు శిక్షితుడు కానివాడు. ౩. చెడ్డనడవడి కలవాడు.

దుర్విపాకము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) చెడ్డఫలము కలది; దుష్ట మగుపర్యవసానము కలది. వి. అ. పుం. చెడ్డఫలము, ఈజన్మముననో పూర్వజన్మముననో చేసినకర్మములయొక్క చెడ్డఫలము.

దుర్విమోచనము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) విడిపింపరానిది. వి. అ. న. కష్ట మగువిమోచనము.

దుర్విలసితము. సం. వి. అ. న. ౧. దుశ్చేష్టితము, చెడ్డపని. ౨. దుష్టవిలాసము, దుష్ట మగులీల.

దుర్విలాసము. సం. వి. అ. పుం. ౧. దుష్ట మగులీల. ౨. దుష్టచేష్ట, చెడ్డపని.

దుర్వృత్తము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) చెడ్డనడవడి కలది. వి. అ. న. చెడ్డనడవడి.

దుర్వృత్తి. సం. వి. ఇ. స్త్రీ. ౧. చెడ్డనడవడి. ౨. చెడ్డవ్యాపారము.

దుర్వేదము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧. తెలిసికొన రానిది. ౨. పొంద రానిది.

దుర్హితుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) అహితుడు, హితుడు కానివాడు.

దుర్హృదయుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) చెడ్డహృదయుడు గలవాడు.

దుర్హృదుడు. సం. విణ. (ద) చెడ్డమనస్సు

కలవాడు. వి. పుం. పగవాడు, శత్రువు. (వ్యతి. సుహృదుడు.)

దులదుల. వి. ౧. వెడలుట మొ. వానియందలి శైశ్రూసుకరణము. (సంభ్రమము అని శ. ర.)

క. తెలతెల నయ్యెను దిక్కులు, పలపల నుడుగణము మాయబాసెను బహుల్, కలకలనఁ గూయఁ జొచ్చెను, దులదులఁ దుమైదలు తమితుటుముల వెడలెక. హంస. ౧. ౧౩౮.

క. చెలి తీవయుయ్య లూగఁగ, నలరుక జడయు నొగంబు నలుక మొయిక్ బా, బిలిదిండి దగుల నెలయుక, దులదుల బెనుకకును గదిమి వ్రోపాడురహిక్. యయా. ౪. ౨౨.

వ... కొందఱు దులదులఁ బఱుతెంచి దడదడ గుండెలు దల్లడము లందఁ గన్నులు చీకట్లు గ్రమ్మ... డప్పి డప్పి యనువారును. ప్రబంధ. ౨౮౩, ౧౮౬.

౨. పొడి. (చూ. దులదులనగు.)

జ: దులదులనగు.

దులదులనగు. అ. క్రి. ($\sqrt{\text{దులదుల}}$) పొడియగు.

గీ. కాలి దులదులనై పిండిపోలే రాలి, నట్టియింజేట్లు గలవు నీ వారగింప. కాళి. ౩. ౬౮.

సీ. అవనిపంకము పొంక మఱి దులదులనయ్యె తెలురెల్లలఁ బువ్వు మొల్లమయ్యె. పద్మ. F. ౨౨౬.

దులి. సం. వి. ఇ. పుం. ముని. ఇ, ఈ. స్త్రీ. ఆఁ దుతాఁబేలు. (కల్ప.)

దులు(ల్లు)=దుల్లు. అ. క్రి. రాలు, పడు. (చూ. దులుపు.)

జ: దులుపు.

దులుపు. స. క్రి. ($\sqrt{\text{దుల్లు}}$) ౧. రాలు, పడఁజేయు; (ప్రక్కల నంటు కొన్న గింజలు మొ.) రాలు.

- గీ. అగదాదండ ముద్దండ మగుచుఁ దాడి,
తోకపెండుక యైనను దులుప దయ్యె.
దశా. ౧. ౨౯౯.
- గీ. గాదె తెఱచి చూచి కలవియ్యచున్నియుఁ,
దెగిన నందుఁ జొచ్చి తిరుగువాఱు, దుడిచి
దులిపి యొక్కదోసెఁ దుండినఁ దెచ్చి, వారి
జాక్షి వండి వార మోపె. భోజరా. ౬.
౧౫౫. (శ. ర.పా.)
- క. తల గొఱిగి విడిచిపెట్టిన, దులుపుకొనుచు
వెల్లెదనము దుఃఖము సిగ్గుకొ, గలఁపఁగ వీర
ములావును, బొలివోయి విదర్భరాజపుత్రుఁ
డు మరలెక. పద్ద. ౧౦. 3౪.
౨. బాడించు, విడిలించు.
- సీ. జడముడు వీడ్చిన సవరగా ముడుచుచు జి
లుగునన్నియలబొంతలు దులుపుచు. చెన్న.
౫. 3౨౨.
- క. ప్రాతఃకాలమునం దర, రేతిరి యేతెంచి వేడ
రే దనక కడుకొ, భీతై కలంత యొసఁగిరి,
జేతులు దులుపుకొని యుంట శివుడే యె
ఱుగుకొ. శేష. ౨. ౫3. (చేతులు దులు
పుకొని యుండు=చేత ద్రవ్యము లేకుండు.)
3. మేల్కొనఁజేయు.
- శా. మూలం గూర్చెడుపాఁపక నై దులుపక
మూర్ధాభిషేకంబునకొ. పి. శకుం. ౨. ౧౧౪.
దులిపివేయు = బాడించు, నిందావాక్యములు ప
లుకు.
- (వ్యవ.) వాడు వానిని నడువీధిలోపెట్టి దులిపి
వేసినాడు.
- దువ=దుగ. వి. (సం. ద్వౌ. ప్రా. దువే.) రెండు.
(శ. ర.)
జ: దువ్వలువ.
- దువారము. వి. (సం. ద్వారమ్. ప్రా. దువరమ్.)
నాకిలి, ద్వారము.

- సీ. కదలికా స్తంభముల్ కనకకుంభంబులు దల
దువారంబులఁ దగులుపఱచి. రసిక. ౬. ౧౮౯
- సీ. తలదువారంపుఁబొంతల నంటిబోదియలును
నిండుఁగుండలు నొసర నిలిపి. అచ్చ. రా.
అయో. ౧౦.
- దువాళము=దువాళి. వి. వేగమున అంతమేర
యు సమముగా పాఠెడిఅశ్వధార, పుత్రము.
ఉ. చూపులు వారకామినులచొక్కపుగుబ్బ
లపై దువాళపుం, గోపులు నూప రూపమునఁ
గోయిలమూఁకలఁ బచ్చిల్లుఁ బూఁ, దూపు
లు దాచి దేవాలతతో విహరించెడుమారుఁ
డోయనక, మాపులు గాఁగ భూసురకుమా
రుఁడు నిచ్చలు వచ్చు వీధికొ. నిరం. ౨. ౧౯.
ఆం. భా. ౨. ౧౯౮.

- దువాళి=దువాళము, దువాళి. వి. ౧: అశ్వధారా
విశేషము, అశ్వపుత్రము; పరుగు, గంతు.
- సీ...దువాళ మన దు. గీ. వాళి యనఁగను బ్ల
తముగా వఱలుచుండు. ఆం. భా. ౨. ౧౯౮.
- శా. స్వఘ్నాయక సుముఖిక్ సహస్రకరుఁ
గొల్వం బెట్టి హేలావిహారేచ్ఛకొ గోడిగ
యై దువాళిఁ జనియెకొ...వరాహ. ౫. ౯౦.
- ఉ. ఉక్కళ మైనమంచిమనువొప్పెడునాహ
యరత్న మెక్కినకొ, గక్కస మేమి లేక
రవగాలును జోడన యడ్డవేడెముకొ, లుక్కు
దువాళి జంగనడలుం గనిపించుచుఁ బోయి
పోయి రా, జక్కడ వన్నె సోక నటు హా
యనినకొ గదలెకొ జరిలునకొ. సారంగ. ౧.
౮౨. (ప్రా. పా.) జై. భా. ౫. ౧౯౬.
- క. హలికుండు నీవా యనుచుం, జలి విడిచి ప్ర
హాస మెసఁగ శయములఁ గాల్గొ, బిలపిల
నెదురుగఁ బఱచిన, నలగాడిదయొకొ దువా
ళి నటిరికి వచ్చెకొ. వేం. పంచ. 3. ౫౦.

రగడ. వనిత రాదురా దువాలి వలదు వల దుప

వనసీమ. చంద్ర. ౪. ౨౧.

౨. పాలకీతోయలు పలుకు మాటలలో నొకటి.

వ...లెస్తలు... పదిలము మించడుగు దువాలి
...అన విని సంతసిల్లి కంసారి...ప్రబంధ.
౬౦౫.

జ: దువాలింపు, దువాలిదోలు, దువాలిచేయు.

దువాలి(డి)ంచు=దువాలిదోలు. స. క్రి. (√దు
వాలి. క.దువాలిను.)౧.-అశ్వాదులను-దువాలి
ము చేయించు, ఏకధాటిని పరుగెత్తించు, పుత
గతివిశేషముతో నడిపించు.

సీ. కాస్తుభరత్తు మొక్కటి పూనె గాలిమే
తలకడియంబును దాల్చె నొకటి, లేలిహానా
రి దువాలించె నొక్కటి తొడుకుబాబా నె
క్కి తోరె నొకటి. పరాహ. ౫. ౧౧౮.

ఉ...జుమా,యించిన నేల గ్రక్కదల నిట్టటు
గా వడి దొక్కుచుక దువా,లించిన గట్టు
గు ట్టనక లెక్కకు మిక్కిలి దవ్వు వాటు
చుక. యయా. ౧. ౮౨.

సీ. ఇది గాడ్డుబాబాల నెక్కి క్రొవ్విరితావి
యదిసీర్ దువాలించునట్టిబయలు. చంద్రా.
౪. ౧౯౨. నిరం. ౩. ౧౨.

౨. ప్రసరింపజేయు, వ్యాపింపజేయు.

మ. చెఱుగు ల్పాతపసిండిప్రాతమిసిమిం జి
త్రాతించిత్రంబులై, మెఱయక రత్నపుగు
చ్చులంచులబడి న్నించుల్ దువాలించుక్ర,
మెఱుగుంజెందెక్రకావిపట్టు సురభూమిజా
ర్పితం బిచ్చె నా,తఱుచుంగన్నలవేల్పుపట్టి
వసుగోత్రమండలస్వామికిక. వసు. ౫. ౯౪.

మ...మానికపుగెంజాయల్ దువాలించుపా,వ
లు పాదంబుల మెట్టి ప్రాణవిభు గొల్వం
కొల్వమోసాలకుక. కాళి. ౨. ౬.

అ. క్రి. ౧. ప్రసరించు.

సీ. వెలిక్రొత్తము తియంబులదా ల్లువాలింప వె
లుగురాతాహారంగులు వెలంగ. నీలా.

౨. ౪౮.

మ...హారాలంకృతిస్తోమముల్, సరసత్వంబున
నిచ్చి పంచి కొలువుం జాలించి తాఁ బో
యె భూ,పరతీకుండు మనంబు హేమవతి
వై బాలిం దువాలింపగక. హంస. ౧. ౬౩.

౨. (అశ్వాదులు) పుతగతివిశేషముతో నడుచు.

ద్వి. బకమురూపమున డంబకము నూపుచును,
జంచు వాడించి పక్షములు జాడించి, వంచి
గోడించి తీవ్రత దువాడించి, జలజాతుఁ
గబలింప శాలియై యసుర. అ. మ. క. ౧.
౫౧ పా. ౩ పం.

దువాలిదోలు= దువాలించు. స. క్రి. (√దు
వాలి.) అశ్వాదులను పుతగతితోనడిపించు;
పరుగెత్తించు.

సీ. నలుపుగాఁ బులుగురాబలుగుతానిదువాలి
దోలువాఁ డభయంబుకేలువాడు. చంద్రా.
౧. ౩౦.

ఉ. లేజము మీఱఁగా మరుడు ధే యని వన్ని
య మీఱఁ జిల్కరా, లేజి దువాలిదోలి...
దశా. ౨. ౩౦౦.

దువాలిగాఁగదోలు = దువాలిదోలు.

గీ. నాతి యెఱుగుదునా యల్లనాడు డేగఁ,
తేత వహించి చిన్న తేజీ దువాలి,గాఁగ
దోలుచు నీత్రోవగా నె చనియె, నామనసు
వానిమీదనె నాఁపెనవ్వు. కువల. ౩. ౧౧౧.

దువాలిసే(చే)యు. స. క్రి. (√దువాలి.) పరుగె
త్తించు, తఱుము.

కా. ప్రారేయంబు దువాలిసేసిన భయభ్రాంతం
బులై యూన్ముల్, వాలాయంబుగఁ
బ్రాకె సంధ్రవనితావజ్జతైలాగ్రముల్.

క్రీ. డా. ౪౮.

డిండిమవ్వు త్తయు క్కకర్ణాటచాపది. విరివిగా నె
ల పండువెన్నెలలు గాయ, పురి విచ్చి నె
మిగుంపు తటాన డాయ, మురు పోచిలుక
వార్వము దువాలి సేయ, తతిగాదు మనుపు
మందఱను రతిరాయ. ప్రబంధ. ౨౪౨.

చ. వలపు దువాలి సేయఁ బికివాణి కదంబపుగ
మృవాసనల్, గులుకుపయోధరంపు మెఱుఁ
గుల్ హృదయంబున నాటునంబకం, బులబె
డిదంపువాడితనముం గనుపింపఁగ... సారం
గ. ౨. ౪౬.

దువ్వ. వి. దుమ్ము, ధూళి; పరాగము.

కా. పువ్వుల్ గాఱుచు నీచుకంపుతఱచుక్
రోతై తఱిం బాసి వెళ్, దువ్వక్ బ్రుం
గినగర్దభాస్రి దినుచుక్ సుప్రీతమై జాగిలం,
బవ్వేల్పుందొరఁ జూచి కొంకదు... మల్ల
భూ. నీతి. ౯. అం. భా. ౨. ౨౨౦.

చ...వచ్చెఁగ్గొప్పిరిరచదువ్వచాల్ గొని దివిక్
మలయాచలవాతపోతముల్. చంద్రా. ౪.
౮౦.

నీ. చందరులో మైల జలజంబులో దువ్వ యూ
డ్చి పోఁద్రోచి రెం డొకటిఁ జేసి. అహల్యా.
౨. ౧౧.

దువ్వంట=దుగలము.

ద్వి. పాలుపార దువ్వంటఁ బురుడు పుణ్యాహ,
ములు దీర్చి యుత్సవాంబుధి నోలలాడి.
ద్వి. భా. ౧౦ స్కం. (చి. ని.)

దువ్వటము=దుప్పటము, దువ్వలువ. వి. (సం.
ద్విపటీ.) విలువగలసన్ననివస్త్రము.

క. ఎవ్వరు దెచ్చిరొ కస్తురి, దువ్వట మిఱవికె
నెలపతులు సవరం బీ, జివ్వాది యన్ననవ్వెల,
జవ్వని యూరవ్వు నయనసంజ్ఞం జూపెక్.
బహు. ౫. ౧౧౯.

నీ. బంగారుసరిగంచు రంగుముగ్గడితంపుఁ దెలి
దువ్వటము బెళబెళల నీన. ఘటికా. ౨. ౧౬.
ద్వి. దువ్వటంబులమిఁదఁ దోయజనేత్ర, యె
వ్వియుఁ బనికెరా విచ్చల్ఱఁ దెలియు,ము...
ద్వి. భాగ. ౧ స్కం. (శ. ర.)

దువ్వలువ(ల్వ)=దుప్పటము, దుప్పటి, దుప్పటీ,
దువ్వటము. వి. (దుర+వలువ.) విలువ గలసన్న
నివస్త్రము; వస్త్రము.

నీ...దువ్వల్వ వీణము దుప్పట మన. ఆం. భా.
౨. ౧౫౬.

నీ. కుదురు నిండినమించుగుబ్బచన్నులమిఁద
జిలుఁగుదువ్వలువకంచెలయుఁదొడిగి. నైష.
౬. ౨౨.

నీ. జిలుఁగుఁదైతాణిదువ్వలువలోఁ జిలుతోడ
లెంగావి పాపడరంగు లీన. దశా. ౨. ౩౫౨.
గీ. కదిసి చెంగావిదువ్వల్వఁ గట్టె నొకతె. య
యా. ౪. ౮౯.

నీ. చెంద్రికపూవన్నె జిలుఁగుదువ్వలువను దడి
యైతై నొక్కకాంతాలలామ. పారి. ౨.
౧౨.

పసిఁడిదువ్వలువతాల్పు=పీతాంబరధరుఁడు, విష్ణు
పు ; కృష్ణుఁడు.

గీ. వలపు గులుకంగఁ బసిఁడిదువ్వలువతాల్పు,
మేన...కలప మలదఁగ నెన్నఁడు గలుగు
నొక్కొ. నీలా. ౧. ౧౦౫.

తోలుదువ్వలువ=చర్మాంబరము.

నీ...వెన్నెవి తోలుదువ్వలువ మడిచె. హర.
౪. ౮౩.

దువ్వాలి=దువాలి.

(పరుగు.)

ద్వి. బారుగా నిలిచినపారసీకముల, వారణంబు
లును దువ్వాలి నేతేర. ప్రభు. ౫. ౧౪౩
పా. ౧౦ పం.

దువ్వ = దువ్వ¹. వి. (సం. ద్వీపీ.) గ. పెద్దపులి.
(శ. ర.) ౨. చిలుకపులి.

సీ. దువ్వలు కేచులు చివ్వంగు లడిదపుమెక
ములు సవరపుమెకము లిద్దు. రసిక. ౧.౬౬.

దువ్వ¹ = దువ్వ. వి. గ. పెద్దపులి, వ్యాఘ్రము.

ఆ. ఈశువరముచేత నెవ్వడే నిప్పాట, హరుఁ
డైన దువ్వఁ జూచి నక్కయొడలు గాల్చి
కొన్నవడువున మీ రంతలావు మాట లాడ
లజ్జ గాదె. ఉ. హరి. ౪. ౧౬౫.

౨. చిలుకపులి.

సీ...ఒకదువ్వ వైర మెత్తి. గీ. కణన వచ్చిన
నమ్మనికడకుఁ బాటు, తెంచె నాకుక్క ...
భార. శాం. ౩. ౯౨.

దువ్వ². స. క్రి. గ. (తల) చిక్కుదీయు;
చక్కఁజేయు.

చ. తెజవతు వల్లభుండు పరదేశము వోయిన...
కుటుమబుఁ గైనపుట్టమును గూడఁగ దువ్వని
మెలకొప్పు నై, మటుగిడి యింటిలోఁ బతిస
మాగమును స్తరియింపుటొప్పగుకొ. పి.శకుం.
౪. ౮౧.

సీ...ఆలకలు దువ్వ...ఆము. ౫. ౩౮.

సీ. చెదరినముంగురులో చెమటచే నుదురంటఁ
గానగోళ్లచే దువ్వకొనుబెడంగు. దశా. ౨.
౩౬౦. మనుచ. ౩. ౨౮.

౨. వాత్సల్యమున స్పృశించు, నిమరు; బుజ్జగించు.

క. కవ్వముఁ బట్టినప్రియమతు, నవ్వనరుహనేత్ర
దిగిది యంకతలమునక, నవ్వచు నిడుకొని
కూడటి, దువ్వచుఁ జన్నిచ్చె నతఁడు దూఁ
టుచుఁ గుడిచెక. భాగ. ౧౦ పూ. ౩౫౮.

క. ఆన సార మెటుఁగ నేర్పితె, తనయా యని
చుంచు దువ్వ తద్దయఁ బ్రేమంబున ...
దశా. ౪. ౧౫౬.

(వ్యవ.) తనకార్యము సాధించుకొనుటకైతఁడు
వానిని దువ్వచున్నాఁడు.

జ: దువ్వెన.

దువ్వెన. వి. (√దువ్వ².) దువ్వటకుపయు కమైన
సాధనము, కంకతిక.

క. అంతటఁ బ్రాచి నిశాపతి, యంతిగతుఁ
డౌట విని ముఖాలంబితము, కుంతలములు
దీర్వఁగఁగొను, దంతపుదువ్వెన యనంగ ధవళి
మ దోచెక. మనుచ. ౩. ౨.

సీ...వెండ్లు, కలమెపులును దువ్వెనలు గేదె
కొమ్ములు పాఁతకుండలు చిన్నిబాడితలును.
చెన్న. ౨. ౨౦౪.

చ...విరు లద్దముల్ సురఁటులుం దెలిదంతపు
దువ్వెనల్ ముదం, బడర ధరించి...కువల.
౪. ౧౩౭.

దుశ్చరము. సం. విణ. (ఆ. ఆ. అ.) గ. ఆచ
రింప రానిది. ౨. దుష్టముగా చరించునది. ౩.
దుర్గమము. (వనాది.) వి. అ. పుం. గ. ఎలుఁ
గుబంటి. ౨. శంబూక, కప్పచిప్ప.

దుశ్చరితము. సం. విణ. (ఆ. ఆ. అ.) చెడ్డనడత
కలది. వి. అ. న. చెడ్డనడత.

దుశ్చర్తము. సం. వి. క్. పుం. గ. కోతరోగ
ము, మండలాకారకుష్ఠరోగము. ౨. పుట్టుకలో
నే శిశ్నమునకు ముందోలు లేకపోవుట.

దుశ్చర్తుఁడు. సం. విణ. (క్) దుష్ట మగుచర్త
ము కలవాఁడు, చర్తరోగము కలవాఁడు. వి. క్.
పుం. స్వభావముచే శిశ్నమునకు ముందోలులేని
వాఁడు.

దుశ్చికిత్సము. సం. విణ. (ఆ. ఆ. అ.) చికి
త్సచేయ శక్యముకానిది.

దుశ్చేష్టితము. సం. విణ. (ఆ. ఆ. అ.) దుష్ట

మగుచేష్ట కలది. వి. అ. న. చెడ్డపని, దుండ
గము, తప్పుపని.

దుశ్యవనుడు. సం. వి. అ. పుం. యుద్ధమునుండి
తొలగింపరానివాడు; దుస్సహుడైన చ్యవనుడు
కలవాడు- ఇంద్రుడు. (ఇది అప్రయుక్త
మని యాలంకారికమతము. శ్లో. విముఖా దైవ
తాస్సశ్వేతే నో దుశ్యవనాదయః, ఆరణ్యగృ
హమేధిసోఽయైర్వయం హంత కల్పితాః. అత్ర
... దుశ్యవన ఇతిచేంద్రపరత్వేనకవిభిన్నప్ర
యుక్తః ప్రతారద్రీయము. దోషప్రకరణము.)
సీ. పాము దుశ్యవన నీపొయెడుతెరు వన్న
నాతెండు నవును నతని జూచి. భార.
కాం. ౪. ౩౯౨.

దుశ్యకము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) అశక్యము.

దుశ్యకునము. సం. వి. అ. న. దుష్టశకునము,
అవశకునము.

దుశ్శాసనుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧.
శాసింపశక్యముకానివాడు, శాసింపరానివాడు.
౨. దుష్ట మగుశాసనము కలవాడు. వి. అ. పుం.
దుశ్శాసననితములలో నొకడు.

దుశ్శీలుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) చెడ్డస్వ
భావము కలవాడు; చెడ్డనడవడి కలవాడు.

దుశ్శృంగి. సం. వి. ఈ. స్త్రీ - దుష్టమగుమ
స్త్రీశ్రేణీకము కలది-చెడిప యగు పెండ్లము, దుష్ట
భార్య.

దుష్కరము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) చేయు
టకు శక్యము కానిది. (వ్యతి. శుకరము.)

దుష్కర్తము. సం. వి. క్. న. ౧. చెడ్డపని.
౨. పాపము.

దుష్కర్తడు. సం. విణ. (క్) ౧. చెడ్డపని చే
యువాడు. ౨. పాపి, పాపము చేయువాడు.

దుష్కలము. సం. వి. అ. పుం. ౧. చెడ్డకా
లము. ౨. ప్రళయము.

దుష్కలము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) చెడ్డ
కులము కలది, దుష్కలీనము. వి. అ. న. చెడ్డకు
లము.

దుష్కలీనుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) చెడ్డకుల
మునందు బుట్టినవాడు.

దుష్కృతము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) దుష్ట
ముగా చేయబడినది. వి. అ. న. ౧. చెడ్డ
పని. ౨. పాపము.

దుష్కృతి. సం. విణ. (ఇ) దుష్టకర్తములు కల
వాడు; చెడ్డపని చేయువాడు. వి. ఇ. స్త్రీ.
౧. చెడ్డపని. ౨. పాపము. (వ్యతి. శుకృతి.)

దుష్కృత్తు. సం. విణ. (త్) ౧. చెడ్డపని చే
యువాడు. ౨. దుష్టుడు. (వ్యతి. శుకృత్తు.)

దుష్కృమము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) దుష్ట
మగుక్రమము కలది, తప్పుపద్ధతి కలది. వి. అ.
పుం. తప్పుపద్ధతి, చెడ్డక్రమము.

దుష్క్రియ. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. దుష్టకార్యము;
చెడ్డపని.

దుష్క్రితము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) రూప
సంఖ్యాదులను పరీక్షింపక కొనబడినది, పరిశీ
లనము చేయక కొనబడినది.

దుష్ట. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. ౧. దుష్టస్త్రీ. ౨.
లంకె.

దుష్టగజము. సం. వి. అ. పుం. ౧. చెడ్డయే
నుగు. ౨. గంభీరవేది, ఒడ లెఱుంగనంతమత్తె
క్కినయేనుగు.

దుష్టచారి. సం. విణ. (క్. టీ. క్) దుష్కా
ర్యములు చేయువాడు; దుష్టముగా సంచరించు
వాడు.

దుష్టము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. చెడ్డది, చెడినది. ౧. అధమము, తక్కువైనది. ౩. దుండగము కలది, దుడుకైనది. (దుష్టవృషభము మొ.) ౪. దోషయుక్తము, దోషము కలది, తప్పు గలది. వి. ఆ. న. గ. దోషము. ౧. ఒక జాతికుష్టము.

దుష్టవ్రణము. సం. వి. ఆ. పుం. చికిత్సచేయగల మగువ్రణము.

దుష్టాత్మడు. సం. విణ. (న్. ఆ. న్. న్.) చెడ్డ మనస్సు కలవాడు.

దుష్టి. సం. వి. ఇ. స్త్రీ. దోషము; చెడుట.

దుష్టు. సం. అవ్య దుష్టము. (దీనికి తెలుగున వ్యస్తప్రయోగము లేదు.)

దుష్టచము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. వండ శక్యము కానిది. ౧. జీర్ణముచేయ శక్యము కానిది.

దుష్టత్రము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) చెడ్డ యాకులు కలది. వి. ఆ. పుం. గ. దుష్ట మగు పత్రము. ౧. నల్లకచోరము శీ. (బలురక్కసి. అని కొందఱు.)

దుష్టరిగ్రహము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) పరిగ్రహింపశక్యము కానిది. వి. ఆ. స్త్రీ. చెడ్డ భార్య. ఆ. పుం. దుష్ట మగు ప్రతిగ్రహము, చెడ్డ దానము పుచ్చుకొనుట.

దుష్పానము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) త్రాగు టకు కష్ట మయినది. వి. ఆ. న. దుష్ట మగు పానము.

దుష్పారము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. దాటు శక్యము కానిది. ౧. నెలవేర్ప శక్యము కానిది.

దుష్పూరము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. పూరింప శక్యము కానిది. ౧. పూర్తిగావింప శక్యము కానిది, తీర్పరానిది (ఆశ, ఆకలి, మొ.)

దుష్ప్రికృతి. సం. విణ. (ఇ) దుష్టస్వభావము కలది. వి. ఇ. స్త్రీ. దుష్ట మగుస్వభావము.

దుష్ప్రిజము. సం. విణ. (న్) దుష్టజనము కలది. (దేశము మొ.) ౧. దుష్టసంతతి కలది. (వంశము మొ.)

దుష్ప్రిజసము. సం = దుష్ప్రిజము.

దుష్ప్రిజ్ఞానము సం = దుష్ప్రిజము.

దుష్ప్రిజ్ఞాడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. దుష్ట మగు ప్రజ్ఞ కలవాడు. ౧. మందప్రజ్ఞాడు; ప్రజ్ఞ లేనివాడు.

దుష్ప్రిధర్ష. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. గ. దురాలభ, తీటుక సిందళి. ౧. భర్షారశి.

దుష్ప్రిధర్షణము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. ఎదిరింప శక్యము కానిది. ౧. తాళ శక్యము కానిది.

దుష్ప్రిధర్షిణి. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. వార్తాకి, ములకశి.

దుష్ప్రిధర్షము. సం = దుష్ప్రిధర్షణము.

దుష్ప్రిధర్షిణి. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. కంటకారి, వాకుశి.

దుష్ప్రిమేయము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) అపరిచ్ఛేద్యము, కొలది యిడ శక్యము కానిది, ఇంత యని చెప్ప శక్యము కానిది.

దుష్ప్రివాదము. సం. వి. ఆ. పుం. అపవాదము, సడి, దూటు.

దుష్ప్రివృత్తి. సం. వి. ఇ. స్త్రీ. గ. చెడ్డనడక; ౧. చెడ్డపార్త.

దుష్ప్రివేశ. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. కంఠారి, ఒక నొకముండ్ల చెట్టు.

దుష్ప్రివేశము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ప్రవేశింప శక్యము కానిది, చొరరానిది.

దుష్ప్రసహము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. సహింప
శక్యము కానిది. ౧. క్రూర మైనది, బెట్టిద మైనది.
దుష్ప్రాపము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ప్రాపింప
శక్యము కానిది.

దుష్ప్రీతి. సం. వి. ఇ. శ్రీ. గ. దుష్ట మగు ప్రేమ,
కూడని ప్రేమ. ౧. అసంతృప్తి.

దుష్ప్రయత్నము. సం. వి. అ. పుం. ఒకచంద్రవం
శత్రురాజు. (శకుంతలభర్త, భరతునితండ్రి.)

దుష్ప్రయత్. సం. (శత్రు) దుష్ట మగుచున్న, చెడు
చున్న.

దుష్టమము. సం. అవ్య. గ. విషమము, పాస
గనిది; అసంగతము. ౧. ప్రతికూలము. ౩.
దుష్టము, అసమంజసము. ౪. నింద్యము. (దీనికి
తెనుగున వ్యస్తప్రయోగము కనబడలేదు.)

దుస్తరులువాటు. అ. క్రి. శ్రేణులుకు.
ద్వి. మిసిమిసిలంపులు మేసి తా గ్రావ్వి, దుస్త
రులువాటి గంతులుగొనులేళ్లు. నవ. గ. ౪౩
పా. గ పం.

దుస్తిలిబంధు = దుస్తిలి. (దుస్తిలిక్ + పం.)
(జాటు.)

క. కలకంఠకమ్రుగాత్రలు, గలవంటకు జవులు
తెలుపక గలకంఠమునక, బెళు కంటక జెల
గ జెలి బం, తులవెంటక బయంటచెఱుగు
దుస్తిలిబడియెక్. బహు. ౪. ౩౨.

దుస్తిలిబాటు = దుస్తిలి. (దుస్తిలిక్ + పాటు.)
(జాటు.)

చ. దుస్తిలిబాటుకోరనిగ దుష్ప్రటిసీటు లలాట
పట్టికం, బాసగువిభూతివై బహుపుబొట్టు
ను దొట్టినకల్లుచాక్కు వెక్కసముగ నెట్టి
వాతినవికారపుఱాపులు గాక గనబడక,
నెస జనుడెంచె నొక్కబవినీడు తదీయన

మీపభూమికిక్. కుక. ౧. ౪౧౩. (దుస్తిలి
జాటు. ముద్రి. పా.)

చ. దుస్తిలిబాటుచీకటుల, దూకొనుచుండెడు
కీలుగంటువై, బహు పాసరించునిగ్గు గలఫాల
తలంబునక జాగుబొట్టు... హంస. ౪. ౪౦.
(దుస్తిలిబాటు. ముద్రి. పా.)

దుస్తిలిలు(ల్లు) అ. క్రి. (√దుసుకు) గ. జాటు.

గీ. అట్టివేసవి బెడిదంపువెట్టకతన, హస్తము
నెమర్చ సాధకుల స్తకంబు, దుస్తిలిబాగుగాదె
సవరింప వసము గాక, పుష్పబాణునిచెఱ
కువి ల్లుడమిక బడియె. ఆము. ౧. ౬౫.

గీ. కనుగొని భయాన నెమ్రేను గడగడమని, చె
మటలు గ్రమ్మగంగల జెఱకువిల్లు, బూ
పుటములు దుస్తిలి భూమిక బడిన, మగుడ
చెంపునక గొనుమారుజూచి. పార్వ. ౩. ౩౭

సీ. జాతినవెండుకల్ సవరించి కట్టినపసిడివ్రా
తరుమాలు దుస్తిలిబంగ. నిరం. ౧. ౨౧.

౧. తప్పకొను, తొలగె.

చ... వీరవిసోదచాతురీ, రసికుల రామలక్ష్మణుల
రాజకుమారుల మోసపుచ్చెనే, దుస్తిలి దా
గి పోయి యొకతుచ్చుడు నేడ డని చింత
నొందుచుక్. రామా. ౩. ౨౦.

దుసుకు = దుస్తిలి. అ. క్రి. జాటు.

చ. ఒసపరి గబ్బిగుబ్బగవయుబ్బునక గొ నసి
యాడ గ్రమ్మడిక్, దుస్తిలి పిటుందువై సరులు
తుంపెసలాడ బిరాన సిగ్గుతో, ముసిముసిన
వ్వు మోముపయి ముచ్చటలాడ రవందెవ్రా
తతో, గుసగుసలాడ నంచగమి గూడక జ
నెక్ జెలి శౌరివ్రాటకుక్. ముకుంద. ౩.
౨౪౩.

జ: దుస్తిలిబంధు, దుస్తిలిబాటు, దుస్తిలి.

దుస్తరము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. తరిం
పశక్యముగానిది, దాటరానిది. ౧. మీఱరానిది.

దుస్తర్కము. సం. వి. అ. పుం. కుతర్కము,
చెడ్డతర్కము.

దుస్తు. వి. (క. దుస్తు.) గ. వత్తుము, బట్టు.
సీ. శుభశోభనముల దుస్తు లాసంగ వెన్నముం
దులకు నట్టెలు సేయఁగలరుగాక. చంద్రా.
3. ౪౫.

అ. అందము. (శ. ర.)

విణ. అధికము.

కా. అస్తాక క్రతుహోమధూమములచాయర్ తీ
రకుండంబులకై, దు నె తోపఁగఁ జూచి
... చంద్రా. 3. ౩౯.

దుస్త్యజము. సం. విణ. (అ. అ. అ.) విడువ
కూడనిది.

దుస్తర్క. సం. వి. అ. స్త్రీ. వాఁకుదుశీ.

దుస్తంచారము. సం. విణ. (అ. అ. అ.) సంచ
రింపకక్యముగానిది. వి. అ. పుం. చెడ్డసంచా
రము.

దుస్తంధానము. సం. విణ=దుస్తంధేయము. వి.
అ. న. గ. దుష్ట మగుసంధానము. అ. కష్ట
మగుసంధానము.

దుస్తంధేయము. సం. విణ. (అ. అ. అ.) సంత
ధింప కక్యము కానిది, కూర్పరానిది.

దుస్తర=దూసర. వి. గ. సుదర్శనలత.
సీ...దుస్తర యనఁగ సుదర్శనలతపేరు దనరు
చుండు. అం. భా. ౨. ౬౫.

అ. వత్సాదనిశీ.

చ...చెంచలియుఁ గుచ్చలి చిట్టి తగిర్న కుమ్మ
దుస్తర...హంస. ౪. ౧౩౨.

దుస్తసేనుఁడు. వి. (సం. దుశ్శాసనః) దురోఽ
భనునితమ్ముఁడు, దుశ్శాసనుఁడు.

అ. కర్ణునగపు లోకగర్హితుం డగుదుస్తసేనుచె

యికంటె క్షియపోలే, నడరి నామనంబు
నతిదారుణక్రియ, నేర్చుచున్నయది మహి
భరుండ. భార. ఆర. ౧. ౧౩౯.

దుస్తహము. సం. విణ. (అ. అ. అ.) సహింప
రానిది.

దుస్తాధము. సం. విణ. (అ. అ. అ.) సాధింప
శక్యము గానిది.

దుష్ట(స్థ)ము. సం. విణ. (అ. అ. అ.) గ. చె
డసితిలో నుండునది; కష్టములో నుండునది. అ.
డృష్టి అస్వస్థము, ఆరోగ్యము లేనిది. 3. నిలుకడ
లేనిది, కుదురుసాటు లేనిది. వి. అ. పుం. గ.
కోడి. అ. కుక్క.

దుష్టి(స్థి)తము. సం. విణ = దుష్టము.

దుష్టి(స్థి)తి. సం. విణ. (ఇ.) దుష్టస్థితి గలది. అ.
నిలుకడ లేనిది. వి. ఇ. స్త్రీ. గ. చెడసితి. అ.
నిలుకడలేదు.

దుష్ట(స్థ)ర్కము. సం. విణ. (అ. అ. అ.)
స్పృశింప శక్యము కానిది. వి. అ. పుం. గ.
దుష్ట మగుస్పర్కము. అ. తీటుకసిందశీ.

దుష్టస్థిరము. సం. విణ. (అ. అ. అ.) స్థిరంప
శక్యము కానిది.

దుష్టస్థము. సం. వి. అ. పుం. చెడ్డకల.

దుహిత. సం. వి. ఋ. స్త్రీ - తల్లిదండ్రులయొ
ద్ద ధనమును పాలు పిదికినట్లు అరణముగా తీసి
కొనిపోవునది-కూతురు, పుత్రిక.

దుహిలీ. వి. హస్తాభరణవిశేషము.

ద్వి. తోరంపువజ్రాలదుహిలీలదాలు, పేరెంపుఁ
గెంపులపిడి మీఁదఁ దిరుగఁ, గరప దమున
మించు గమకించుగచ్చు, సురటి వట్టువగాలి
సుడియంగఁ ద్రిప్పి. నవనాథ. ౧. ౬౩ పా.
౧౯ పం.

దూ

దూఁకలి. వి. డా. (సం. దుఃఖమ్. ప్రా. దుఃఖో.)
బాధ.

క. ఆఁకొంటి రిన్ని దినములు, పోఁకంతయు భిక్ష
పీటఁ బుట్టకయునికిక, ఆఁకటిదూఁకట నలిఁ
గితి, కేఁకట వాయంగ భిక్ష లిడియెద
రండీ. భీమ. ౨. ౧౨౪.

ద్వి. వెడ్డుమాటలెకాని వేల్పులకన్న, దొడ్డవాఁ
డపుర నాదూఁకలి వీర్పు. ద్వి. శ. సా.
౧. 30 పా. ౧ పం.

దూఁకు = దుముకు.

(ఉఱుకు, గంతు వేయు.)

చ...రవి దూఁక లేదుతో, యమునను జిందు
బిందువులయట్లు నభంబున భంబు లేర్ప
డెక. ముకుంద. 3. ౪3.

దండకము...నింగికై చంగునక వాఁటుచుం
గ్రిందికిక దూఁకుచుక...దశా. ౪. ౨3౨.

చ...జెట్టి వగ దూఁకొని మింటికిఁ దూఁకె
దూఁకినక, గెలుపు కకుత్స్థ యాయసుర
గెల్వకమున్న...కకు. ౫. ౧౮౦.

సీ. అనిలంబురీతి తివ్రున దూఁకి ధరణి నైఁ బద
ములు నిలుపక పఱచి పఱచి. అని. ౪. 3౨.

(శ. ర. సా. దూఁగి. ముద్రి. పా.)

జ: దూఁకుడు.

దూఁకుడు. వి. (✓దూఁకు.) ౧. వర్ణితము, అశ్వ
గతివిశేషము.

సీ. చాకలిం పనఁగను దూఁకు డనంగను వర్ణిత
ప్రగును...ఆం. భా. ౨. ౧౯౮.

౨. వేగము, త్వర.

(వ్యస.) నీదూఁకు డణఁచెదను, నీ కింత దూఁకు
డు పనికిరాదు.

విణ. ఎగుడుదిగుడు (శ. ర.)

దూఁకొను. క్రి. (ధూఁటు + కొను.) పొందు.

(క) ప్రాపించు.

ఉ. తొమ్మిది వెన్ని ధానములు దూఁకొని యర్
విభుం డనం బ్రశ, స మగువే రి నిందుధరు
సఖ్యముఁ గాంచినమేటి యొందువో, టిమ్మె
యి మెచ్చ కివ్వరమహీధరపాదము నాశ్ర
యించి సో, ఖ్యమున మూరిఁబోయె...హరి.

ఉ. ౬. ౧౦.

ఉ. సేత్ర మ సేను జీరయును సేత్ర మ చీరకు
నాశ్రయింపఁగా, బాత్రత గల్గె నాకు నిటఁ
బాత్రత లే దని నామసామ్యవై, చిత్రి
కతంబునక బలిమిఁ జేకొనినట్లులు రాజ
దృష్టి యా, క్షత్రియకన్యచారుకటిచక్రము
నూరుయుంబు దూఁకొనెక. సైఫ. 3.
౧౫.౨.

క. ఆయుంగరంబుఁ గనుఁగొని, తోయజముఖి
మోహమూర్ఖ దూఁకొని యుండెక. రామా.
౬. ౧22.

(చ) స్వీకరించు.

చ. అహిమరుచి ప్రతాపుఁ డగు నాకుశ నాభుఁడు
బ్రహ్మదత్తుకై, దుహితృశతంబు నీ వతఁడు
దూఁకొని వారిఁ గ్రమంబునక గర, గ్రహ
ణముసేయ నావిభుకరం బట్లు మోపినయం
తలోన న, మహిళలు కుబ్జరూపములు మానఁగ
నొప్పిరి చారుమూర్తు లై. భా. రా. బాల.
3౨౨.

(ట) ఆస్వాదించు, త్రావు.

ఉ. తొంగలిపువ్వుఁడేనియల దూఁకొని మత్తిలి
కు మైదల్...యయా. ౪. ౪౮.

అ. క్రి. అతిశయించు.

క...రమా, వరుఁ డంబుదగంభీరమ, ధురభావలఁ
బల్కెఁ బ్రియము దూఁకొనుచుండెక. భాగ.
౪. ౯౦౪.

మానిని...జని పొందెను వైష్ణవపూజితధ, రైష్టి
మనస్కున కాసురకేశవుఁ డ సహి దేవకులా

గ్రణీకీక, దోషవిమరత దూఁకొనుచైత్ర
కధూరటితారవిధుం. డెసంగ్. పరమ. ౫.
౨౦౬.

దూఁటు. వి. అరటిగూఁచ, గలవేసినయరటి
చెట్టులోపల నుండుభాగము, దవ్య. (శ. ర.)
దూఁటిపుచ్చు. స. క్రి. (౪/దూఁటు.) తిరస్క
రించు.

సీ. తేటిమొత్తమునేపు దూఁటిపుచ్చంగ నోపు
కమనీయనీలాలకములు చూచి. పి. శకుం.
౨. ౧౪౦.

దూఁటు. స. క్రి. ౧. పొడుచు, కుమ్ము; (పక్షులు
మొ.) ముక్కుతో పొడుచు.

ఉ. ఆదివరాహ మప్పుడమరాహితుఁ గూలంగ
దూఁటి తీక్షణదంష్ట్రాదళితాంగుఁ జేసి...
నా. వరాహ. ౩. ౪౧.

సీ. ఎండ్రీ కా లిటికిన నెగసి యొక్కించుక
దొలగి శిశుతోటి దూఁటి తినుచు. ఆము.
౨. ౫౩.

సీ. ఇగు రంచు గండుఁగోయిల దూఁటు నం
చునో తరళాక్షి పెదవి గదల్చ వేమి.
దశా. ౨. ౩౨౪.

౨. (క)- దూడ పాలు త్రాగునపుడు ముట్టెతో
తల్లిపొడుగు- పొడుచు.

ఉ. తల్లులచన్నబాలు మును ద్రావుతఁజిం దమ
కర్ణవీధులక; వల్లభ మైనమాధవునివంశరవా
మృతధార సాచ్చిసక, ద్రుల్లక పాలు రా
దివక దూఁటుక మానక కృష్ణమీద దృగ్వ
ల్లులు సేర్పి నిల్చె నదె వత్సము లంగనలార
గంటిచే. భాగ. ౧౦. పూ. ౩౮౮.

(చ) - పిల్లులు పాలు త్రాగునపుడు తల్లులతోము
ను మూతితో- పొడుచు.

సీ. ఎత్తి చ నిచ్చుచో నిరుదెసఁ బాలిండ్లు
చేతులఁ బుడుకుచుఁ జేత్ర గలుగ. గీ. దూఁ

టుదురు గ్రక్క గ్రక్కకు...భాగ. ౧౦.
పూ. ౨౮౯.

౩. (క. దూఁటు, దూఁటు) లంఘించు, దాఁటు,
దుముకు.

(వ్యవ.) వాఁడు గోడ దూఁటి పోయినాఁడు.

గీ. ఏడుపాతాళములు దాఁటి యిలయు దూఁటి,
యంబరము దాఁకె నవ్వరణాంబుధార. కాశీ.

౫. ౧౩౮.

౨. క్రి. పొటిపోవు, పోవు.

శా. తానే దొంగిలి గిన్నె శివ్యపరుచేతం బం
పి చార్యంబు బై, లైసం దూఁటి చనంగ
నేరమిని... విప్ర. ౫. ౬౨.

క. వాలముల దంష్ట్రాకర, వాలముల నెత్తి వైచి
వాలముల నే, బాలములఁ దగిలినకిటి, బాల
ములు దూఁటె నింద్రబాల మనఁగ్. సా
రంగ. ౧. ౧౦౨.

సీ. కంఠజలపాత్ర గీలించి యెలదోట త్రో
వగా నవ్వల దూఁటె నొకతె. దశా.
౮. ౨౩౮.

౨. చొచ్చు, ప్రవేశించు.

చ. జలనిధిలోన దూఁటి కులశైలము మీఁటి...
దా. శ. ౩౩.

వి. పొడుపు.

సీ. పొడుగుదూఁటులు మాని యెదిగి క్రేపుల
గుంపు జననీనికాయంబుచాటుఁ జేర. శుక.
౨. ౩౪౨.

జ: దూఁకొను, దూఁటిపుచ్చు, దూఁటుకట్టు,
దూఁటుకొను.

దూఁటుకట్టు. ౨. క్రి. (దూఁటు + కట్టు.) నిండు,
నిండుకొను. (తూటుకట్టు. అని త్రా.)

సీ. కంఠాణతురగరింభాపూజితక్షమాధూలి న
భ్రపథంబు దూఁటుకట్ట. వరాహ. ౫. ౨౩.

గీ. గుహునినై నిట్ల యత్కుగ్ర కోపభాతి,
దారకాసురుఁ డేసినఁ దత్తణంబు, నెఱయ

బ్రహ్మాండమహారంబు దెలిపి యెల్ల దొనవిధం
బున నమ్మల దూఁటుకట్టె. కు. సం. ౧౨.
౯౨౦.

దూఁటుకొను. అ. క్రి. (దూఁటు + కొను.) ఎగురు.
వ...వానివదననిశ్వాసపవనంబు... భూనభోంత
రంబెల్లను నిరంతరసికతారజుపటలంబు దూఁటు
కొనం జేయు... భార. ఆర. ౪. 3౮౪.

దూఁబిడి. వి. (దూఁటు + పిడి.) నూలు తోడున
పుడు చీడు తగిలించుటకు నిలిపెడిపీఠ మమర్చిన
కొయ్య. (శ. ర.)

దూఁగఱ. 1. వి. (దూఁటు + కఱ.) కఱదూఁపము.
(శ. ర.)

దూఁగఱ. 2. వి. ధాన్యములో నుండుభూలి.
(వ్యవ.) ధాన్యము కొలిచినప్పుడు దూఁగఱ మీఁ
దఁ బడుటచే కేరీర మంతయు దురదపెట్టు
చున్నది.

దూఁగిలాట. వి. బాలక్రీడావిశేషము.
సీ. గోటదొర్లుడుకాయ గొట్టిట్లు మోపిట్లు నీగ
పోగిన బంతి దూఁగిలాట. హంస. 3. ౧౪౬.

దూఁచి. వి. బాలక్రీడావిశేషము.
సీ. దూఁచియు జాబిల్లి బూచి కన్నులకచ్చి గుడు
గుడుగుంచాలు కుండెనగిటి. హంస. 3.
౧౪౬.

దూడ. వి. ౧. పశుజాతిశిశువు, లేఁగ; క్రేపు.
క. కాంచి హరించి శబరీ, యంచుక బిలుచు
టయు నొడయుఁ డయదెంచినవాఁడంచు నది
దూడతోఁ జను, దెంచి తనువు మూర్కొనం
గ...ఉ. రా. ౬. 3౫౯.

చ. కఱ వరుదెంచినక ఘటముగర్భమునం గల
సక్తు వంతయుకొ, దఱుగక యమి మేఁకఁ
గొన దానికె బిల్లులెండు గల్లు నమ్మకలు
తెంటికిం గలుగు మానుగ దూడలు నాల్గు...
నా. పంచ. ౫. ౧౧.

చ. ఆలయక లేడిదూడగుమి...ఉ. రా. 2.
౪౧2.

౨. ఇది నిందయందు మనుష్యశిశువులకుఁ బ్ర
యుక్త మగు.

సీ. పశుచుదూడలచేత పనియా నె వీరేల యన
నూయఁ దోలేరఁ బనుపరమ్మకువల. ౨. ౨౬.

బ. పశువులు.

(వ్యవ.) దూడలుత్రిక్రించదారి యగుటచే భూలి
యధికముగ నున్నది.

(౨) వాఁడు సంతకు వెల్లనాలుగు కాఁడులదూడ
లనుకొన్నాడు.

క. తలదండ్రులయనుమతి దూడలఁ గాయఁగఁ
బూని గొఱుపడము చల్లడముం,దలచీర కోల
కిఱుచె,వ్వలు బిల్లనగ్గోవి యమరఁ బోలము
దిరుగుచుకొ. చెన్న. 3. 3౧.

సా. దూడలతరమా దంటులు కొఱుకకొ. అ
ల్పులు గొప్పపని చేయఁజాల రనుట కుపమాన
ముగా గ్రహింపఁ బడును.

క. నాదుమనోరథ మాల,క్షీదయతునిచేతఁ గా
ని మిముబోలులచేఁ, గాదు చనుఁడు దూడ
లతర,మాదంటులు కొఱుక ననిన మానివతం
సుల్. వరాహ. ౮. ౮౧.

జ. దూడపాల.

దూడపాల. వి. (√దూడ)గోపిక,సుగంధిపాలశ్రీ.
సీ...దూడ, పాల యన గోపికాఖ్యయై పరఁగు
...అం. భా. ౨. ౫2.

దూత(తుండుం) సం. వి. అ. పుం. ౧. రాయ
బారి.

క. తనకడకు వచ్చి మొగమో,దనివాఁ డగు
దూత వల్కుటకుఁ గోపింపం, జనదు జననా
భునకు దూతునిఁ జంపిన సరక మగుట
ధ్రువ మని రాయల్. భార. శాం. ౨.
32౮.

ఉ. ఓరి దురాత్త నీకుఁ టెగనొల్లక యుండుట

నీపరాక్రమం, బారసి కాదురా వెలవ కా
డుము దూతుఁ డవధ్యుఁ డెంచు నీ, వీరుల
నిన్ను సమైక్యమే ప్రేయదు డాముదుఁ
బోర కారికై, నీరికి బాహుసార మెడనే
యుదుఁ జేయుదు రాజనాయముఁ. ఉ.
హరి. ర. ౨౦౫.

౨. కుంఠెనవాడు.

గీ. అనిలుఁ డనుదూత వోయి తోడ్కొనియుఁ
దెచ్చె... అతిపరిశ్రాంతఁ డైనయయాతి
సంత. భార. అది. ౩. ౧౫౬.

దూతస్థి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. - పరితాపమును
బోగొట్టునది - కదంబపుష్పి, పెద్దబోడసర
ము.

దూతము. సం. వి. అ. న. పరితాపము.

దూతి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. ౧. రాయబారము
చేసెడియాడుది. ౨. కుంఠెనకత్తె.

దూత్యము. సం. వి. అ. న. ౧. దూతధర్మము.
౨. దూతకృత్యము, రాయబారము.

దూది. వి. (క. దూది.) విత్తు దీనినప్రతి, తూ
లము.

ఉ. నూదులు ద్రిప్పుచంద మగుచుక వెతవెట్ట
కయుండ నెచ్చెలుల్, దూదులు వెట్టరే
చెవులలోపల సంతతపాంథలోకహృ, డే
దులు మత్తరాజకుకభీషణభావలు బాల
పల్లవా, స్వాదకపాపకంఠవిలసత్కలకంఠక
టుస్వసంబులుక. పి. శకుం. ౩. ౧౯౪.

ఉ...దూది రాశిగాఁ, జేసినరీతి నున్నయొకజీర్ణ
మునింగని కాతుకంబునక. మనుచ. ర. ౧౯.

జ: దూదిదబ్బు, దూదినిమ్మ, దూదిపింజె, దూది
మడుగు.

దూదిదబ్బు. వి. (√దూది.) ఒకజాతిదబ్బు, తోలు
వళసరిగా నుండుదబ్బు. (శ. ర.)

దూదినిమ్మ. వి. (√దూది.) ఒకజాతినిమ్మ. (దూది
దబ్బు అని చి. ని.)

దూదిపింజె. వి. (దూది+పింజె.) దారము తీయు
టకు అను వగునట్లు చక్కగా చేసినదూదిముద్ద.
(వ్యవ.) ఆమెశరీరము దూదిపింజెవలె అతిమృ
దువుగా నున్నది.

దూదిమడు(గు)ంగు. వి. (√దూది.) భక్త్యవిశే
షము.

నీ. అప్పడాలకొటారు లమృతఫలాదులు వడల
కుప్పలు దూదిమడుగుగిరులు. శ్రీరం. మా.
౬. ౧౧౦.

దూదేకు. వి. (√దూది.) తురకలలో నొకజాతి;
అజాతివాడు.

గీ. ఎసఁగుఁ బింజారి నాఁగ దూదేకువాడు.
ఆం. భా. ౨. ౨౪౪.

నీ. దూదేకులహుళేను దొమ్మరిగోపాలు...
వేణు. ౩౧. చంద్ర. వి. ౨. ౫౬.

దూనము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧. ఉప
తప్తము, సంతాపము నొందినది. ౨. దుఃఖితము,
దుఃఖము నొందినది. ౩. పరిశ్రాంతము, బడలినది.

దూప. వి. ౧. పిపాస, దప్పి.

నీ. చాన నీకమ్మైవివాసకం బాసక తెరలెడు
బలుదూప దీప్తిహేదు. రసిక. ౬. ౮౯.

క. అదె కొలను దూర్పుదెసఁ జెన్నొదవెడు నట
కేగి దూప యుడుగఁగఁ దెలిసీ, రు దగక
గ్రో లిటు రమ్మ, పదపడి కర్ణంబు లెల్ల బాగగు
ననుడుక. అచ్చ. రా. యు. ౪౧౫. కకు.
ర. ౫౧. ఆం. భా. ౨. ౨౬౦.

౨. శ్రమము, అలసట; తాపము.

నీ. తోరంపుటూర్పులఁ దొడరి పాతాళము దాఁ
కంగ సాగరౌఘములు గలఁగ, వికటంపుటెఱ
కలవినరున నుప్పొంగుతుప్పర డెందంబుదూ
పడంగ. హరి. ఉ. ౫. ౧౬౧.

గీ. తనయనుగుణాన చెఱ నుంట దలంచి వెత
లఁ, దూలు నేలపాలంతుకదూప యడఁప, మొ
గిలుకడవల జేజేలు ముంచి నించు, వలిచదలు
వాఁకనీ రన వాన లెనుఁగె. ఆచ్చ. రా.
కిష్కిం. ౬౨. ప్రబంధ. ౭౮౮.

జ: దూపటిలు, దూపట్టు, దూపించు¹, దూపిను,
దూపిలు.

దూపటిలు(ట్లు)=దూపించు, దూపిలు. అ. క్రి.

(దూప+ఇలు.) ౧. దగ్గనను, దప్పిగొను.

గీ. ఆలసి బడలిక గడు దూపటిలి ప్రభాత,
సమయరతితాంతకాంతాకుచప్రరోహ, కలి
తకర్పూరశీతలఘర్నవారి, గ్రోలి మెలఁగు
మరుద్బాలజాల మచట. చంద్రా. ౧. ౪౧.
(చి. ని. పా.)

ద్వి. కడు దూపటిలి యుదకంబులు గ్రోలఁదడ
యక యయ్యేటిదరి కేగుజెంచి. నవనాథ.
౩. ౨౦౮ పా. ౧౫ పం.

౨. ఆలయు, శ్రమపడు.

వ...పతులప్రారంబులం బుంభావసురతాడంబ
రంబునకుం దోడునూపిదూపటిలి...మనుచ.
౩. ౨౮.

చ. అదియునుగాక గంధకరియాకృతి రేపటిఁ
బట్టి యొక్కటిం, గద కపిరాట్సుమూకదళికా
వనవాటిఁ బెకల్చి యాడి తింతదడవుదాఁక
దూపటిలినాడవు కయ్యమునేయ నెల్లి వ,
చ్చెద వివు జేమి దప్పె నిలు చేరి సుఖంబున
నుండు నేటికిఁ. రాఘ. ౮. ౧౩౫.భీమ.

౨. ౧౦౧.

దూపట్టు. అ. క్రి. (దూప+పట్టు.) అలయు,
శ్రమపడు.

నీ. దూరంబు వచ్చినవారిట పైన్యంబు ప్రజలె
ల్ల జాల దూపట్టినారు. పి.శకుం. ౧. ౧౨౩.

దూపము. వి. (సం.ధూపః.) సుగంధద్రవ్యము.

(వాసన గలపొగ అని శ.ర.)

నీ. తఱచుగాఁ బెట్టినతావిదూపపుఁబొగలోగుం
పులై మెలఁగు మొగుళ్లుగాఁగ. యయా. ౪.
౧౫౩.

జ: దూగజ, దూపార్తి, దూపించు².

దూపార్తి. వి. (దూపము+ఆరతి.) దూపము వే
సెడుపాదము పెట్టినతట్ట, దూపము వేయుపార్త
విశేషము. (శ. ర.)

దూపించు¹=దూపటిలు. (√దూప.)

(శ్రమనొందు, ఆలయు.)

క. శ్రేష్ఠఁ దలంచి పసి మేయుచు, జేసినపా
ల్లలయ నెడఁచే బాంధజనుల్, దూపింపమి
కజూఁ డంపిన, యాపాగా యనఁగ నదుల
నంచలు మెఱసెన్. ఆము. ౪. ౧౬౮.

కా. ఏనై చీకటి నూది మోప నెడయీ కేర్పడ్డ
వేళ న్ధనుల్, చూపట్టై జిటిపాటిచిన్ముల
ఘనాళుల్ మింట వర్తిలగా, దూపించున్
జెలఁగున్ దళుక్కునఁ దటిత్తుల్ దోచిన
పైలె పెల్లాపుంగై తై చరించుచున్...మల్ల
భూ. శృం. ౯౪.

దూపించు². అ. క్రి. (√దూపము.) ధూపము
వేయు.

ద్వి. అగలు దూపించిన నలరులు దుఱిమి, మృగ
మదపంకంబు మెయినిండ నలది. నవనాథ.
౨. ౩౪ పా. ౪ పం.

దూపిడు. స. క్రి. (దూప+ఇడు.) అలయించు,
శ్రమపెట్టు.

ద్వి. తొమ్మిదియమ్ముల దూపిడ్డవానిఁగొ మ్మని
గిరి యెత్తికొని వైచె నతఁడు. రం. రా.
యా. ౩౫౫ పా. ౮ పం.

దూపిలు(ట్లు)=దూపటిలు. అ. క్రి. (√దూప.)

౧. దప్పిగొను, దగ్గనను.

ఉ...తాపసపుత్రుఁ డాత్మవిద్యాసముద్రగు
లైసతలిదండ్రులు దూపిలియుండ వారలఁ,
గాసిల కుండఁ గుండ నుదకంబుల ముంపఁగ
...రామా. ౨. ౩౬.

సీ. శివుఁ డైన దూపిలి చిక్కఁడె జాహ్నువి
నెలమితో శిరసావహింపఁడేని. చమ. ౩.
౧౨౮.

౨. పరితపించు.

గీ. బెడరుఁ గన్నీరు నించు దూపిలుఁ గృశించుఁ,
బంచశరఘోరశితచూతభల్లభగ్ను, మానసాం
భోజ యగుచు నమంజువాణి. రసిక. ౪. ౮.

వ...పార్వతీవల్లభుండు దనకుఁ జేసినయవమా
నంబునకు దూపిల్లుచుండెను...భీమ. ౨.
౩౩. (శ.ర. పా. దురపిల్లుచుండె. ముద్రి.)

దూబ. వి. ౧. మండుడు, నపుంసకుడు.

సీ. పంద యనంగ దూబ యనంగఁ బేడి నా
మండనామంబుగా జనును...ఆం. భా. ౨.
౧౧౭.

౨. అవలక్షణము.

సీ. అవలక్షణభగాభ్యులలరు దూబ యనంగ...
ఆం. భా. ౩. ౪౫.

౩. భగము, అడుగుతి.

ఆం. భా. ౩. ౪౫.

౪. దిబ్బ, ఎత్తైన ప్రదేశము.

సీ. ఎలమావిజ్ఞాంపముల్ బలసిననెత్తుకొలని
లోపలిదూబ నెలమిఁ బొదలి. కు. సం.
౫. ౬౨౭.

విణ. ౧. అధముడు; అధమురాలు.

సీ. భృతికి వేదంబు నెప్పెడిదూబ వేదనిందకుఁ
డు విమోహపాతంబు గనుట. గీ. చూ. ది దశ
కంధరుడు తల లూచి మఱియు. ఉ. రా. ౩.
౩౨౫.

గీ. కొంపై కగుమాలమును దూబ కొంపచెలు

పు. హంస. ౫. ౧౧౩.

౨. లజ్జితుడు; లజ్జితురాలు.

సీ. నిర రాంగన లెల్ల నీజంతు వెలిపుచ్చ దూబ
వై యిచ్చోట దూటితోక్కొ. (అడిదము
మారకవిచాటువు.)

దూబట. విణ. నిష్ఫలము, పనికిమాలినది.

(వ్యవ.) వానికి యింట దూబజభిర్ను ఎక్కువ
గుటచే ఎంతధనము సంపాదించినను నిల
చుట లేదు.

జ: దూబజిందిడి.

దూబజిందిడి. విణ. (√దూబజ. త. తూపిర
తంఱి- 'దూబజిందిడి' చి. ని. 'దూబజిందిడి.
దూయు + పజ + తిండి = మిగులఁబెట్టుక ఎంత
ఉన్నను అంతయు వెచ్చించి తినువాడు' అని
శ. ర.) ౧. దుష్టుడు; దుష్టురాలు.

సీ. నక్కచిక్కులమారి నెక్కుకురూపి దూ
బజిందిడి బొంతులబాస మొండి. చెన్న.
౨. ౨౪.

సీ. ఓగు దూబజిందిడి యోచనాఁ డవలక్షణ
ములాడు గోల వ్రాత్యము బజారి. హంస.
౫. ౧౧౩.

౨. తేరదిండికాడు, అశ్రమముగా లభించిన
కూడు తిని జీవించువాడు.

వ...రుద్రా! నీవు భద్రదేవద్రుమాటవీవాటి
యందు దిస మొలదూబజిందిడిమిండజంగం
బవై ఋషులపుణ్యాంగనలయీలువు లపాం
గరంగస్థలీలాస్యలంపటంబు లగుకటాక్షవీక్ష
ణంబుల హరింపుచు భిక్షాటనక్రీడను నటించితి...భీమ. ౩. ౨౧౧.

దూబూచి. వి. (దూయు + బూచి- దోబూచి.
ప్రా.వా.) బాలుర నాడించుటయందు అనెడు
మాటకు అనుకరణము.

గీ. కను మొఱంగి చెలుల్ మఱుంగున నడంగి,

తొంగిచూచి దూబూచి యన్నం గికాకి,
కన్నగఁ గుమారుఁ గొంగిట గారవించి.
సారంగ. ౧. ౪౯.

బ. బాలక్రీడావిశేషము. (శ. ర.)

పి. పచ్చతాజీనుఁగ్రొంబనులసోరణగండ్ల బు
డిబుడి బొదలి దూబూచు లాడి. చంద్ర.
౧. ౪౨.

దూముడి=దూయుముడి. వి. (దూయు + ముడి.)
జాటుముడి.

ఉ. కంగులడాల్ చెలంగుటవికణ్ సడలించి
చెలంగుబంగరుణ్, రంగు లెసంగువల్పులు
తెరల్పురుఁ బావడదూముడిణ్ గళల్,
సింగపుఁజెన్నికానులను జిక్క గదించి బిగిం
చి కాంతు లు, ప్పొంగెడు మేనులం దుదుటు
భూషలు గొన్ని దొలంగఁ జేసినణ్. ఉ.
హరిశ్చ. 3. 3౪.

దూయమానము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.)
౧. తపించుచున్నది. ౨. తపింపజేయుఁబడుచు
న్నది.

దూయు=దుయ్యు, దూయు, దుయ్యు. స. క్రి.

౧. (ఓటనుండి కత్తి) లాగు, మైకి తీయు.

గీ. అసి జరీలున దూసి దైత్యాధినేత. దశా.
౪. ౧౫౯.

చ...నృపశిఖామణి...కటారి జరీన దూసి...
ఉ. రా. 2. ౨౧౧.

౨. పుచ్చుకొను; లాగుకొను, బలవంతముగాఁ
దీసికొను.

ఉ...కోమటివారిఁ జేరి శంకాసమవాప్తి నొల్ల
మనఁగాఁ దనుమర్దన మాచరించుచుం, గా
నును గీసు దూసికొని గాని విడం డతఁ
డేమి చెప్పదుణ్. శుక. ౨. 3౬౨.

3. (చింత మొ. చెట్లతరులను) గుప్పిటిపట్టుతో
ఓక్కిసారిగా కోయు.

శా. దూయం జొచ్చె మరుండు లేజిగురుగు
త్తుల్ జంక నిర్మింపుచుణ్, గూయంజొచ్చెఁ
దృతీయయామకృకవాకుల్ కొక్కొక్కోకో
ధ్వనిణ్. నిరం ౨. ౧౦3.

ఆ. వెలదిచేతివిడెము విభవకు నిప్పించి, విభు
నిచేతివిడెము వెలది కొసగఁ, జేసి కల్ప
నులు చెప్పుక యొండొరుల్, దూసి రిండ్ల
కాకు దూసినట్లు. రుక్తి. ౫. ౧౧౧.

౪. (అప్పు అధికముగా) తీసికొను, చేయు.

సీ. తాతతండ్రులనాఁటిధన మెల్లఁ బోకార్చి,
తులువ యై యప్పులు దూయఁ జొచ్చె.
శేష. ౪ ఆ. (శ. ర.)

వ్యవహారములోని ప్రయోగవిశేషములు :

నేడే ఈచాప దూసితిని. (చాపకు పొర వేసి
తి నని భావము.)

ఆగ్రామమువా రందఱును ఆకపటసన్నానిని
దూయఁబట్టుకొనిరి. (వారిమాటలకు సమాధా
నము చెప్పలేనట్లు చేసి బాధించి రని భావము.)
ఊరందఱును వానిని దూసినేసిరి. (నిందించి రని
భావము.)

అ. క్రి. ౧. చిల్లిపడు.

ఆ. వణ్ణుఖుండు దివ్యశరమున ఘననితంబంబు
దూయనేయఁ బాలవెల్లిగరిమఁ దడుపు
చుండు వరుణుండు రక్షింప...భాగ. ౫.
౨౬౫.

౨. చొచ్చు, తటాకించు.

గీ. తూకొనెను జొచ్చెఁ జొరఁబాటెఁ దూటె
దూసె, ననఁ దటాకించె ననుమాట కర్థ మ
గును. ఆం. భా. 3. ౧౨౨.

3. వెళ్లు. (పాటు అని శ. ర.)

ఆ...కల్పనులు చెప్పుక యొండొరుల్, దూసి
రిండ్ల కాకు దూసినట్లు. రుక్తి. ౫. ౧౧౧.

౪. (నాఁటి) వెడలు; రాచుకొనిపోవు.

చ. చతురులలోన నెంతయును జాణ పటంచును

నేను గాఁగిలిం,చిలి నిటు మాటుమా మిడఁ
గఁ జెల్లునె యోరసికాగ్రగణ్య యద్భుత
మగునట్టిబంగరపుబొంగరపుంగవ బోలునీ
కుచ,ద్వితయము తొమ్ము నాటి యల వీపున
దూసె నటంచుఁ జూచితిక్. (కూచిమంచి
తిమ్మకవిచాటువు.)

సీ, మందేనాదై తేయసందోహదేహముల్ దూసి
పాతెడువాఁడితూపు లనఁగ. గీ... తనరా
రె గ్రమముతో నరుణకిరణ, బాలభానువు
లాకాశభాగమునను. భాను. 3. ర. 2. (చి.
ని. పా.)

(వ్యవ.) ఆటాయి వానిప్రక్రినుండి దూసికొని
పోయినది.

జ: దూఁబిడి, దూబూచి, దూముడి, దూయుతీఁ
గ, దూయుముడి.

దూయుతీఁగ = దూసర, దుస్సర. వి. (√దూ
యు.) సుదర్శనలత.

సీ...దూసర యనంగ, దూయుతీఁగ యనంగ
దుస్సర యనఁగ సుదర్శనలతపేరు దనరు
చుండు. ఆం. భా. 1. 2.

దూయుముడి = దుయ్యముడి, దూముడి. వి.
(√దూయు.) జాటుముడి, సులభముగా నూడఁ
దీయునట్లు మొన మడిచి వేసినముడి.

సీ. బ్రహ్మత్రయబంధంబు పట్టుదోరపుదూయు
ముడియె యనాయాసమునను విడువ.
రామా. 2. 2.

దూరగతము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. దూ
రముగా పోయినది. 1. మిక్కిలి హెచ్చినది,
మిక్కుట మైనది.

వ...దూరగతమస్తథా త మేయం కాలవారణ
స్య...శాకుం. 3.

దూరగ్రహణము. సం. వి. అ. న. దూరమం
దున్నవానిని గ్రహించుట.

దూరదర్శనము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) దూ
రవస్తువులను చూడ సాధన మైనది. (యంత్రాది.)
వి. అ. న. దూరమందలివస్తువులను చూచుట.
1. దూరాలోచన. పుం. గ్రద్ద.

దూరదర్శనుఁడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ.
దూరస్థవస్తువులను చూచువాఁడు. 1. దూగా
లోచన కలవాఁడు. వి. అ. పుం. పండితుఁడు.

దూరదర్శి. సం. విణ. (క. నీ. కం.) గ. దూర
మందలివానిని చూచువాఁడు. 1. దూరస్థవస్తు
వును చూపునది. వి. క. పుం. గ. గ్రద్ద. 1.
పండితుఁడు. 3. ఋషి. (విల్యముని.)

దూరదృక్కు. సం. విణ. (క) = దూరదర్శనుఁ
డు. వి. క. శ్రీ = దూరదృష్టి. క. పుం. గ.
పండితుఁడు. 1. గ్రద్ద.

దూరదృష్టి. సం. విణ. (ఇ) దూరదృష్టి కల
వాఁడు. వి. ఇ. శ్రీ. గ. దూరముగా వ్యా
పించుచూపు. 1. దూరాలోచన.

దూరపాత్రము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) దూర
మైనతటాంతరము కలది, చెండుబడ్డకు నడువు
విశాల మైనప్రదేశము కలది. (నద్యాది.)

దూరపార. సం. వి. ఆ. శ్రీ. గంగానది.

దూరపారము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) దవ్వల
నున్నయవ్వలిగట్టు కలది, మిక్కిలి వెడలుపు
కలది. (నది మొ.) వి. అ. పుం. వెడలుపు కల
నది.

దూరబంధువు. సం. విణ. (ఉ) దూరమం దున్న
బంధువులు కలవాఁడు, బంధువులకు దూరమం
దున్నవాఁడు. వి. ఉ. పుం. గ. దూరదేశమం
దున్న బంధువు. 1. అసన్నిహితబంధువు, దూర
పురుషుడు.

దూరము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) విప్రకృష్ట
ము, దవ్వన నున్నది. వి. అ. న. విప్రకర్షము,
దవ్వ.

దూరవర్తి. సం. విణ. (న్. నీ. న్.) దూరమం
దున్నవాడు.

దూరవిలంబి. సం.విణ.(న్. నీ. న్.) చాలక్రిం
దిక్ ప్రేలునది.
శ్లో. నతాంబుభిద్దూరవిలంబినో ఘనాః కాకుం.
౫. ౧౨.

దూరవేధి. సం. విణ. (న్. నీ. న్.) దూరము
నుండి వేధించునది. (బాణము మొ.)

దూరసంస్థము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) దూర
మం దున్నది, దవ్వలది.

దూరస్థితుడు. సం = దూరస్థుడు.

దూరస్థుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) దూరమం
దున్నవాడు.

దూరారూఢము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) దూ
రముగా నెక్కినది, మిక్కిలి పై కెక్కినది; మి
క్కిలి యుక్కుట మైనది.

దూరారోహి. సం. విణ. (న్. నీ. న్.)=దూరా
రూఢము.

దూరించు. సం. స. క్రి.(సం. దూరమ్.) దూర
ముగా చేయు.

క. పంచానను సేవకు దూరించితి రతితంత్రము
లకు రిత్తకు రిత్తే, వంచనఁ బొందితి నిన్ను వ,
రించుట రెంటికిని జెడ్డరేవనికరణిక్. రుక్మా.
౪. ౩౩.

నీ. అభిరేచ్యదాయకుం డగువాఁ డొసంగఁడే
దూరింపక స్తనసోరభంబు. ల.వి.౪.౧౦౬.

దూరీకృతము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) దూర
ముగా చేయఁబడినది.

దూరీభూతము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) దూర
మైనది.

దూరేత్తుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) దూర
మం దున్నవాడు.

దూరేరితేక్షుణుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.)
దూరముగా ప్రసరింపజేయఁబడినకన్నులు కల
వాడు. ౨. కేకరుడు, మెల్లకటివాడు.

దూర్యము. సం. వి. అ. న. -దూరముగా విస
ర్జింపఁ దగినది- ౧. విష్ణు, మలము. ౨. శటి, గం
టకచోరము శ్రి.

దూర్య. సం. వి. ఆ. శ్రీ. గణిక శ్రి.

దూర్వాష్టమి సం. వి. ఈ. శ్రీ. భార్యపద
శుక్లాష్టమి.

దూటగు. అ. క్రి. (√దూటు.) నింద్యమగు.

ఉ...దూటగునాఱడిచావు మాన్యగాఁజూచు
ట మేలు...దశకు. ౩. ౧౪౦.

దూటనాడు. స. క్రి.(దూటు + ఆడు- స్వార్థము
న.) నిందించు, దూషించు; తిట్టు.

క. ఈకరణి దూటనాడిన, యాకృష్ణమృగంబు
పల్కులు...తనమనంబు నెఱియఁజేయన్.
మనుచ. ౬. ౮౨.

నీ. అతని నెవ్వరు దూటనాడినవారితోఁ జల
పట్టి వట్టివాడులకుఁ బోదు. కువల. ౪. ౧౮౦.

దూటు. స. క్రి. (త. శూటు. క. మ. దూటు-
చూ. సర్వ. సా. ఇది లఘురేఫక మని చి. ని.
లఘురేఫప్రకరణమున, నీ. దూరులు వలుకుట
నారచీరలు వింటినారి విన్నారు కన్నార్పు మ
నఁగ. అప్ప. ౨. ౧౯౬ ను, నీ. ఆఱడి యవసడి
యగడాలు దూటు దూరు దిసంతు సడి రోయి
రోత రొచ్చు. ఆం. భా. ౧. ౧౧౫ ఇట్లు
పఠించి ఆటు దూటు భిన్నపదములు అని కొంద
లు. ఆము. ౬. ౧౧౩.)

౧. నిందించు, దూషించు; తిట్టు.

క. వీణిఁడితనంబు వెట్టుచు, దూటం బని లేదు
నిన్నుఁ దొల్లిటిచెయువుల్, దీఱ వని యను
భవింపక, వేటుండునె పూర్వజన్త వివిధ కృ
తంబుల్. భా. రా. యు. ౨౨౨౯.

సీ. ఇంతకి దొనరించెనే రాజు నూడ నీదుస్తార
కుం డని దూలువారు. భార. విరా. ౨.
౧౪౬.

సీ. ప్రాభవంబులు మాలి బాహుశక్తులు దూలి
పాటువారును విధి దూలువారు. వరాహ.
౩. ౪౭. మనుచ. ౩. ౧౦౯.

వి. నింద, అపకీర్తి; తిట్టు.

గీ. అనుజతనుజులుఁ జేలులు వియ్యములు నడు
గు, మాలి పోదురు నీకుఁగా మనుజనాథ,
దొరకుఁ గులనాశనుం డనుదూలు మేలె.
భార. ఉద్యో. ౩. ౩౪౧.

చ...దశానన దుష్టచరిత్ర మింకనైనను నిది
మాని సత్పథమునం జను దూలు లడంగు
నంతతోక. నిర్వ. ౪. ౨౯.

క. మన మెంతలావు నేసినఁబని దీజదు నేకు
అండు పగతుఁడు లోకంబున దూలు రాదె
యితరుల, ననిఁ జంపినఁ గాన వలవ దాహవ
మింక. హరి. ఉ. ౬. ౧౭౬.

గీ. వెలది దూతినదూలులు వినఁగదయ్య. వసు.
౪. ౧౦౮.

వెడదూలు=వట్టిదూలు, అపదూలు.

చ. ముది ముది దిప్పిలోయి మునిముఖ్య భవత్త
నయక గృహంబునక, బదిలము చేసి వచ్చి
మతి బట్టబయల్ వెడదూరు. దూరె దా, స
దన మిఁ కొక్కమా టరసి చంచలలోచనఁ
గానకున్న దూ, రెదు మతి కాని బుద్ధి విప
రీతతఁ బొందక పోయి చూడుమా. ఆము.
౬. ౧౧౩.

జ: దూలుగు, దూలునాడు, దూలుచెప్పు, దూ
లునడు, దూలెక్కు.

దూలుచెప్పు. అ. క్రి. (√దూలు.) తగవుపెట్టు.

గీ. అమరపతికొల్వనకు వచ్చె సుమశరుండు,
గులుకుఁబాలిండ్లగయ్యలితలిరుబోండ్ల, యా
రజపురేరజపురజేత లపుడు జూపి, కచ్చు

కొని దూలు చెప్పంగ వచ్చుకరణి. చంద్రా.
౩. ౨౭.

దూలుదుంకములు=దూలుదుంకలు. వి. బ.
బాలక్రీడావిశేషము.

సీ. వక్షోజములు జాతి వ్రాలిపో మిఁగాళ్లకడ
దాఁక దూలుదుంకంబు లాడ. విప్ర. ౪. ౧౯.

దూలుదుంకెనలు=దూలుదుంకములు. (శ. ర.

వి. బ. తూరనతుంకములు, తూరనగోలలు. చి.

ని.) బాలక్రీడావిశేషము.

సీ. తొంగలితెప్పల దూలుదుంకెన లాడు
సోలుజూపులు మరు మేలుకొల్ప. విక్ర.
౮. ౧౦౧.

దూలువడు. అ. క్రి. (దూలు+పడు.) నిందిం
పఁబడు. (శ. ర.)

దూలెక్కు. అ. క్రి. (√దూలు.) నింద పొందు,
అపకీర్తి నొందు.

ఉ...బంధుసుహృద్భవంబు లా, దిక్కున నున్న
వారు గణుతింపక సంపదకై వధించి దూ,
తెక్కుట దోషమందు టనునీదురవస్థల
కోర్వవచ్చునే. భార. ఉద్యో. ౩. ౧౩.

దూల. వి. కంఠూతి, దురద, నవ.

గీ. దూల జిల నవ నస గాఁడు దురద యనఁగఁ,
బరఁగుఁ గంఠూతి...ఆం. భా. ౨. ౧౨౯.

జ: దూలగొండి, దూలగోవెల, దూలపోతు,
దూలాలు.

దూలగొండి=దూలగోవెల. (√దూల.)

సీ. దూలగొండి యనంగ దురదగొండి యనఁగఁ
దీఁటకొవెల యనఁ దేజరిల్లు, గంధూర...
ఆం. భా. ౨. ౧౪.

దూలగోవెల. వి. (√దూల.) కంఠూర, దురద
గొండి శి.

సీ. మామెనయును నేలమామెన యటికమా

మిడి దూలగోవెల మేక మేయు. గీ. నాకు
...హంస. ౪. ౧౦.

దూలపోతు. వి. (✓దూల.) ౧. ఎప్పుడును
దూల గలవాడు. (శ. ర.) ౨. పామనుడు,
గజ కలవాడు.

గీ...పామనుడు, దూలపో తన విలసిల్లు దురిత
దూర. ఆం. భా. ౨. ౧౨౨.

దూలము. వి. (సం. నూలమ్. ప్లా. గూలమ్.
క. దూల.) ౧. ఇంటిగోడలపై అడ్డుగా వేయు
పెద్దకట్ట.

క. విమలమణిమయము లగుదూలములం గంబ
ముల గోడలను వేదులఁ గుట్టిమములఁ జూట్టి
నప్రాకారములను గర మొప్పుచుండ రచి
యించె సభక్. భార. సభా. ౧. ౧౧.

౨. తనాది, గృహనూలతిర్యగ్దాతపు.
మ. కలుకుందంతపుబొమ్మ చెక్కడపుబల్కంబం
పుమేల్పొడలందళే మానీలపుతాలదూల
ములపై దార్కొన్ననున్నంచదం, తెలఁ దా
పించినకెంపుటికికలసందిం బొంది...దశా.
౪. ౪౯.

వ...గట్టురాయనిపట్టి నెమ్మనిచాయలం దొట్టిన
గట్టినీలంపుదూలంబులదండితనంబు లెచ్చరిం
చి...ఉ. రా. ౧. ౧౩౮.

దూలాలు. వి. (దూల + అలు.) వ్యభిచారిణి
యగుస్త్రీ.

క. దూలాలు టెంకి నుండిన, వాలాయము చేటు
వచ్చు వసుమతిలోనక, లోలాక్షి విడిచి
పెట్టిన, మేలిమిగా బ్రతుకవచ్చు మేదిని
వేసా. వేమన. ౩. ౨౪౩.

దూలి. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. నీలి క్షి.

దూళి. వి. (సం. ధూళి. క. దూళి.) కేణువు.
క. ఆదూళితోడఁ గుడిచిన, నీదుర్లంబు వచ్చె
నిది యెఱిగెడుసం, వేదనము పూర్వపుణ్యఫ,

లోదయమునఁ గలిగె...భార. ఆను. ౪. ౫౦.

వెందూళి=పెద్దదూళి.

సీ. వెందూళి యెసఁగ నందంద కల్పిపువ్వును
గ్రత మహితలము గ్రక్కదలుచుండ.
మార్క. ౬. ౧౦౩.

దూశ్యము. సం. వి. అ. న. దూష్యము, గుడా
రము. (వాచ.)

దూషకుడు. సం. విణ. (అ. పి. కా. అ.) ౧.
చెఱుపువాడు, దోషము క్తముగాఁ జేయువాఁ
డు. ౨. తప్పు చేయువాడు, నేరము కావించు
వాడు, అపరాధి. ౩. నిందించువాడు. ౪.
దుష్టుడు.

దూషణ. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. దూషణము, దూషిం
చుట.

దూషణము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) ౧. చెఱు
పునది, దోషము కలిగించునది. ౨. అపమాన
పఱచునది, భంగపఱచునది. ౩. నిందించునది.
౪. నేరము చేయునది, తప్పు చేయునది. వి.
అ. న. ౧. చెఱుపుట, దోషము కలదిగాఁ
జేయుట. ౨. (స్త్రీ) లోనగువారిని భంగపఱ
చుట. ౩. (ఒడంబడిక లోనగువానిని) అతిక్ర
మించుట. ౪. నిందించుట, దూఱుట. ౫.
ప్రతివాదముచేయుట, ఆక్షేపించుట. ౬.
(యుక్తిలోనగువానిచే) ఖండించుట. ౭. దోష
ము, తప్పు. ౮. పాపము.

దూషణీయము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) దూషిం
పఁ దగినది.

దూషయత్. సం. (శత్రు.) ౧. దూషించుచున్న.
౨. చెఱుపుచున్న.

దూషయమానము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.)
౧. దూషించుచున్నది. ౨. చెఱుపుచున్నది.

దూషయిత. సం. విణ. (ఋ. శ్రీ. ఋ.)

దూషించువాడు. ౧. చెటుచువాడు.
దూషి. సం. విణ. (న్. ఙీ. న్.) దూషించు
వాడు. వి. ఇ, ఈ. స్త్రీ. సేత్రమలము, కటి
పుసి.

దూషించు. సం. స. క్రి. గ. నిడించు, దూటు.

మ. కల లింగంబులు మేన బూడిదలు గంతర

బాంతలుం దాల్చి కాస్తుల నేదజ్జుల సర్వ

దైవతములక దూషించుపావండు లై.

క. పోవుదురుగాక...వరాహ. ౧౦. ౬౬, ౬౭.

౧. త్యజించు, విసరించు, వీడు.

క. కులమునకు నఖిలలోకంబులకు నపాయంబు

నేయుపురుషాధము నిమ్ముల దూషించి జగం

బును, గులమును రక్షించు టుజడ కువలము

నాథా. భార. ఆది. ౫. ౧౧౧.

వ...ఒక్కనికారణంబునఁ గులంబున కెగ్గగు

నేని వాని దూషించి కులంబు రక్షించుట

ధర్మంబు...భార. సభా. ౧. ౧౯౯.

దూషిక. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. గ. కంటిపుసి. ౧.

తూలిక, కుంచె. ౩. సాలెపురుగు. ౪. కోపిష్టి

యగుకన్య. ౫. వర్తి, వత్తి. ౬. వీణ. (కే. ని.)

దూషికము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) దూషించు

నది. వి. అ. న. కర్ణమలము, గులిమి. (కే. ని.)

దూషిత. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. కన్యాత్వము చెడి

నస్త్రీ, చెటుపబడినకన్య.

దూషితము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. చెటు

పబడినది. ౧. భంగపటుపబడినది. ౩. నింది

తము, దూఱబడినది. ౪. అభిశస్తము, మైథు

నాపవాదము నొందినది, అంకు మోపబడినది.

వి. అ. న. దోషము, తప్ప.

క్లో. యదస్యాః పత్యుర్వా రహసి పరమం దూ

షితమభూత్. ఉ. చ. ౪. ౧౪.

దూషితవ్యము. సం=దూషణీయము.

దూషుండు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.)- సమాసాం
తములందే- చెటుపువాడు. (పంక్తిదూషుండు
మొ.)

దూష్య. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. ఏనుఁగునడుమునఁ
గట్టెడుతోలుమోతు.

దూష్యమాణము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.)

దూషింపబడుచున్నది, చెటుపబడుచున్నది.

దూష్యము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. చెటు

పడగినది, దూషింపడగినది. ౧. నిందింపఁ

డగినది, దూఱడగినది. వి. అ. న. గ. గుడా

రము, చేరా. ౧. వస్త్రము. ౩. విషము. ౪.

పూయము, చీము.

దూష్యుండు. సం. వి. అ. పుం. రాజ్యోపఘాత

కుండు, రాజ్యోహి.

దూసర=దుస్సర. వి. గ. సుదర్శనలత.

నీ...దూసర యనంగ, దూయుతీగ యనంగ

దుస్సర యనంగ సుదర్శనలతపేరు దనరు

చుండు. ఆం. భా. ౧. ౬౫.

౧. వత్సాదనిశి. (శ.ర.)

దూసరి¹. వి. తృణవిశేషముశి. (శ.ర.)

బ. తృణధాన్యవిశేషము, ఒకదినసువడ్లు.

నీ...తృణధాన్యములు చెలంగు, గునుకలు దూస

రుల్ గొలివెలనంగను...ఆం. భా. ౧. ౨౩౯.

చ. పిడికెడుదూసకొడ్లు కడుచేర్చి దినంబును

నేటి తెచ్చి యా, పడతికిఁ దద్విభుం డొ

సంగ... కుచేల. గ. ౩౪. (ఇటు యాకవి

వడ్లు అనుదానికి అపరూపము 'ఒడ్లు' అని

ప్రయోగించినాడు.)

జ: దూసరిలియ్యము.

దూసరి². వి. అపవాదము.

(చూ. దూసరి కాడు.)

దూసరికాడు. విణ. (దూసరి¹ + కాడు.) అప

వాదము నేయునాడు.

ఆ. దోసకారి యైన దూసరికాఁ డైనఁ, బగతుఁ
డైన వేదబాహ్యుఁ డైన, వట్టిలేని పేదవానికిఁ
దగు నీవి, ధనికునకు నొసంగఁదగదు వేమ.
వేమన. 3. 202.

దూసరిబియ్యము. వి. (1/దూసరి.) అడవిలో
పండెడిధాన్యవిశేషము.

వ...ఒడిసెప్రాలు దూసరిబియ్యంబు నివ్వరివట్లు
గునుకు లూద లాదిగాఁ గలుగువన్యధాన్యం
బులు...పి. శకుం. 3. 12.

దూసలు. వి.బ.ధాన్యవిశేషము.

వ...తేటచలములు నూఁదుఘటికలు గాజుకడియ
ములు జాజికుసుమలు దూసలు భీమగుడెలు
నేదాకుమొలకలు గుజ్జరులు...ప్రబంధ.
111. (దూసరులు?)

దృ

దృంఘ్రపు. సం=దృఘపు.

దృంభువు సం. వి. ఊ. పుం. 1. వజ్రయుధము.
1. నూర్యుడు. 3. రాజు. 4. అంతకుడు,
యముడు. స్త్రీ. సర్పము, పాము.

దృంహితము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) 1.
ప్రవృద్ధము; ప్రవర్ధితము. 1. దృఢము, దృఢీ
కృతము.

దృకము. సం. వి. అ. న. రంధ్రము, బొక్క.
(పాచ.)

దృక్-ర్ణము. సం. వి. అ. పుం. చక్షుశ్శ్రవము,
పాము.

దృక్- సం. విణ. (క) 1. చూచువాడు.
1. కనుఁగొనువాడు, తెలియువాడు. వి. క.
స్త్రీ. 1. దృష్టి, చూపు. 1. కన్ను. 3.
(గణిత.) రెండు అనుసంఖ్య. 4. బుద్ధి.

దృక్పథము. సం. వి. అ. పుం. 1. దృష్టిమా
ర్గము. 1. చూపుమేర.

దృక్ప్రసాద. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. -కన్నులకు
తేట తెచ్చునది - 1. కుశులము, ఉలవలు.
1. కుశుతాంజనము.

దృక్ప్రియ. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. -కంటికిం పైనది-
శోభ. (రాజ. ని.)

దృక్కుతి. సం. వి. ఇ. పుం. చక్షుశ్శ్రవము,
కనువినికి, పాము.

దృగధ్యక్షుఁడు. సం.వి. అ. పుం. నూర్యుడు.

దృగ్గోచరము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) కంటికి
అగపడునది. వి. అ. పుం. కనుచూపుమేర.

దృగ్గోళనము. సం. వి. అ.న. 1. ఖగోళాంతర్గత
మగుగోళ భేదము. 1. కనుగ్రుడ్డు.

దృగ్జ్యో. సం.వి. ఆ. స్త్రీ. (జ్యోతి.) దినమానా
దులు తెలియుటకై శంకుచ్ఛాయ కుపయోగిం
చునదియు దృష్టియోగ్యయు నగుదృగ్వృత్తే
త్రమందలిహార్విరూపసరళరేఖ.

దృగ్లంబనము. సం.వి. అ. న. (జ్యోతి.) గ్రహ
ణదర్శనమున కుపయోగించునదై దృక్క్షేత్ర
మందున్నలంబరేఖ.

దృగ్వృత్తము. సం. వి.అ.న. (జ్యోతి.) వృత్తా
కార మగుదృక్ప్రచారస్థలము.

దృఙ్మతి. సం. వి. ఇ. స్త్రీ. (జ్యోతి.) గ్రహణ
దర్శనమున కుపయోగించుటకై దర్శిత మగుదృ
క్ప్రచారముయొక్కనతివిశేషము.

దృఢకాండము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గట్టి
బోడె కలది.వి.అ.పుం.1. వెదురుకీ. 1. కత్తె
ణముకీ.

దృఢగాత్రిక. సం.వి.ఆ. స్త్రీ. 1. ఘాతీతము,
కండచక్కెర, పటికబెల్లము. 1. దృఢశరీరము
కలస్త్రీ.

దృఢ గ్రంథి. సం. విణ. (ఇ) గట్టికనుపులు కలది
వి. ఇ. పుం. వెదురుశీ.

దృఢతరుపు. సం. వి. ఉ. పుం. నారింజ శీ.
(చండ్ర శీ అని కొందఱు.)

దృఢతృణము. సం. వి. అ. పుం. ముంజికసపుశీ.

దృఢత్వకు. సం. విణ. (చ) దృఢ మగుత్వము
కలది. వి. చ. పుం. యావనాళశరము, ఒకజాతి
తెలుశీ.

దృఢదంశకము. సం. వి. అ. పుం. దృఢముగా
కఱచి పట్టుకొనునది-నక్రము, మొసలి.

దృఢధన్వః. సం. విణ. (న్. ఆ. న్. న్.) ధృఢ
మగుధనుస్సు కలవాడు.

దృఢనీరము. సం. వి. అ. పుం. క్రమముగా గట్టి
పడి కొద్దెరగా మాటునీరు కలది- కొద్దెరశీ.

దృఢసత్తము. సం. వి. అ. పుం. - గట్టికనుపులు
కలది- వెదురుశీ.

దృఢపాది. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. నేలయుసిరికిశీ.

ధృఢప్రతిజ్ఞాడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ప్రతిజ్ఞ
తప్పనివాడు, అడి తప్పనివాడు.

దృఢప్రత్యయము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గట్టి
నమ్మకము కలది. వి. అ. పుం. గట్టిసమ్మకము.

దృఢప్రరోహము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గట్టి
మొలక కలది. వి. అ. పుం. పుటుము, మట్టిశీ.

ధృఢఫలము. సం. వి. అ. పుం. కొద్దెరశీ.

దృఢబంధిని. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. కాయము, ప్రేంక
ణపుడిగ.

దృఢబీజము. సం. వి. అ. పుం. గ. బదరము,
రేండుశీ. అ. చక్రమర్దము, తగిరిసశీ.

దృఢభూమి. సం. వి. ఇ. పుం. గ. (యోగ.)
మనసెర్యము కలిగించులభ్యాసభేదము. అ.
గట్టి నేల.

దృఢమతి. సం. విణ. (ఇ) దృఢబుద్ధి కలవాడు,
దృఢనిశ్చయము కలవాడు. వి. ఇ. స్త్రీ.
దృఢమగుమతి.

దృఢము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. కఠినము,
గట్టిది. అ. పట్టుగలది, పూనిక విడువనిది. 3.
అశీథిలము, గుత్త మైనది. ౪. బలము కలది. ౫.
స్థూలము, లావైనది. వి. అ. న. గ. ఇనుము.
అ. అతిశయము, పెల్లిదము.

దృఢముష్టి. సం. విణ. (ఇ) గ. గట్టిగా పట్టినపిడి
కిలి కలవాడు. అ. పిసినిగొట్టు, కృపణుడు.
(త్రి. ని.) వి. ఇ. పుం. గ. - పిడి కలది- ఖడ్గాద్యా
యుధము. అ. గట్టిపిడికిలి.

దృఢమూలము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గట్టి
నేరు కలది. వి. అ. పుం. గ. కొద్దెరశీ. అ.
ముంజిగడ్డిశీ.

దృఢరంగము. సం. వి. అ. పుం. - దీనికూడికవ
లన రంగు నిలబడును- పటిక, పటికారము.

దృఢలత. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. పాతాళగరుడీలత.

దృఢలోమము. సం. విణ. (న్. న్. ఆ. మ్ని.
న్.) గట్టిరోమములు కలది. వి. న్. పుం. అడవి
పంది. న. గట్టిరోమము.

దృఢవల్గ. సం. దృఢవల్గల.

దృఢవల్గల. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. చిలుబొద్ది,
అంబుశీ.

దృఢవల్గలము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గట్టి
పట్ట కలది. వి. అ. పుం. పూగము, పోకశీ.

దృఢవైరి. సం. విణ. (న్. జీ. న్.) గట్టిపగ
వాడు, బద్ధవైరము కలవాడు.

దృఢవ్రతుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) విఘ్న
ములచేత చరింపనిసంకల్పము కలవాడు, గట్టి

సంకల్పముతో కూడినవాడు; గట్టిపట్టుదల కలవాడు.

దృఢసంధి. సం. విణ. (ఇ) గట్టిగా సంధింపబడినది, గుత్తముగా కూర్చబడినది. వి. ఇ. పుం. దృఢమగుసంధి.

దృఢసూత్రిక. సం.వి.ఆ.స్త్రీ.మూర్ఖ,చాగళి.

దృఢసంధము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గట్టిబోధ కలది. వి. ఆ. పుం. స్త్రీరవృక్షము, పాలచెట్టు.

దృఢహస్తము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గట్టిచేయి కలవాడు; ఖడ్గాదిధారణమందు ఆరితేసినచేతులు కలవాడు.

దృఢాంగము. సం. విణ. (అ. ఆ. ఈ. అ.) దృఢ మైనఅవయవములు కలది. వి. అ. న. వజ్రము, మగతాయి.

దృఢీకరణము. సం. వి. అ. న. దృఢపఱచుట; స్థిరపఱచుట.

దృఢీకరించు. సం. స. క్రి. దృఢపఱచు.
వ...వారాయణుండు సమస్తపరిపూర్ణం డని భావంబున దృఢీకరించి నానావిధోపచారంబుల...ఆరాధింపుము...వరాహ.గ.౧౪౯.

దృఢీకారము. సం = దృఢీకరణము.

దృఢీకృతము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) దృఢముగా చేయబడినది.

దృఢ. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. జీలకఱ్ఱళి. (వాచ.)

దృఢము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ఆదృఢము, ఆదరింపబడినది.

దృఢి. సం. వి. ఇ. పుం. స్త్రీ. గ. నీళ్లు మొ. పోయుతోలుతిత్తి. ౨. కొలిమితిత్తి. ౩. తోలు, చరము. ౪. చేప. ౫. గళకంబళము, గంగదోలు. ౬. మేఘము.

దృఢిహరి. సం. వి. ఇ. పుం - తోలితిత్తిని హరించునది - కుక్క.

దృఢిహరుడు. సం. వి. ఆ. పుం. తిత్తితో నీరు తెచ్చువాడు.

దృఢ్యపు. సం.వి.ఊ.స్త్రీ.గ.సర్పము. ౨. వజ్రయుధము. ౩. చక్రము. పుం. నూర్యుడు.

దృఢ్యపు. సం = దృఢ్యపు.

దృఢ్యుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. దర్శించినవాడు. ౨. హర్షించినవాడు, ఉబ్బు కలవాడు.

దృఢ్యుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. బలయుక్తుడు. ౨. గర్వించినవాడు.

దృఢ్యము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ్రథితము, గ్రువ్వబడినది. ౨. భీతము, భయపడినది. వి. అ.న. గ. గ్రథనము, గ్రుచ్చుట. ౨. భయము.

దృఢి. సం. వి. ఇ. స్త్రీ. గ్రథనము, గ్రుచ్చుట.

దృఢ. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. కన్న. (వాచ.)

దృఢత్తు. సం = దృఢత్తు.

దృఢాకాంక్ష్యము. సం. వి. అ. న. - కంటికి కోరడగినది - తామర, పద్మము.

దృఢానము. సం. వి. అ. న. జ్యోతి, తేజస్సు.

దృఢానుడు. సం. వి. అ. పుం. - చూచువాడు, కనునెట్టి చూచువాడు - గ. ఆచార్యుడు; ఉపాధ్యాయుడు. ౨. బ్రాహ్మణుడు. ౩. లోకపాలుడు. ౪. నూర్యుడు.

దృశి. సం. వి. ఇ. ఈ. స్త్రీ. గ. కన్న. ౨. శాస్త్రము. ౩. ప్రకాశము. ౪. దృష్టి, చూపు; చూచుట.

దృశించు. సం. అ. క్రి. కనబడు, ప్రత్యక్షమగు. ఉ. ఆతప మిచ్చ మెచ్చి శివుడు...జగదద్భుత భంగి దృశింప నవ్వఁడు, దాతతభక్తియుక్తి

సతుఃడై నుతియించె ననేకరీతులక. ఉ.
రా. 2. 32.

దృశ్యోపమము. సం. వి. అ. న. తెల్లతామర
పువ్వు. (వాచ.)

దృశ్యమానము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.)
చూడబడుచున్నది.

దృశ్యము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. దర్శనీ
యము, చూడదగినది. 1. కంటి కింపయినది.
3. జ్ఞేయము, తెలిసికొనఁ దగినది. వి. అ. న.
గ. కనఁబడువస్తువు. 1. చూక్షికభేదము.
నీ. మూడుమూలలు గలముత్త్యంబు దృశ్యంబు
ప్రక్క గుంతలదియె పార్శ్వకృశము. రత్న.
౫౦.

దృశ్యుఁడు. సం. విణ. (న్. శ్వరీ. క్.)
-సమాసాంతములందు- గ. చూచినవాఁడు.
1. తెలిసినవాఁడు. (ఉదా:- బ్రహ్మ విద్యాపార
దృశ్యుఁడు మొ.)

దృషత్తు. సం. వి. త్. స్త్రీ. గ. తాయి. 1.
సన్నెకలు.

దృషత్తుత్రి. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. కల్వపుగుండు,
నూకెడుతాయి.

దృషదిమాషకము. సం. వి. అ. పుం. పిండి వినద
ట మొదలగువ్యాపారము చేయువాఁడు రాజున
కీయఁదగినమాష. పరిమితి గలపన్ను.

దృషద్వత్రి. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. ఒకనది. (ఇది
సరస్వతీనదిలోఁ గలియునొకయుపనది.)

దృష్టకూటము. సం. వి. అ. న. - గూఢ మైన
యరము కలది-ప్రహేళిక.

దృష్టపృష్ఠుఁడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) -
యుద్ధాదులందు శత్రువులచేఁ జూడఁబడినవెన్న
కలవాఁడు - పలాయితుఁడు, వెన్నిచ్చి పాటి
పోయినవాఁడు.

దృష్టము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. చూడఁ
బడినది, విలోకితము. 1. జ్ఞాతము, తెలియఁబడి
నది. 3. అనుభవించఁబడినది. (ఉదా:-దృష్టక
ష్టుఁడు, దృష్టదుఃఖుఁడు మొ.) వి. అ. న. గ.
దర్శనము, చూపు. 1. రాజునకుఁ దనరాష్ట్ర
మందలిజనులవలనఁ గాని పరరాష్ట్రజనులవలనఁ
గాని కలుగుభయము. 3. సాక్షాత్కారము,
ప్రత్యక్షత. ౪. దృష్టాంతము. (ఈయరమున
నాంధ్రగ్రంథములందు మాత్రమే ప్రయోగము
కన్పట్టుచున్నది.)

చ. సదయుఁ డహోబిలేశుఁడు...ముక్, జదివిన
భార్గవాదులకు సన్నిధిఁ జేసెనె డైత్యబా
తుఁడ, య్యదన సమస్తమందుఁ గలఁ డంటకు
దృష్టము చూపినట్లుగఁ. భోజరా. గ. 21.
చ...మీ రెఱుంగెరె యనంతఫలప్రద మన్న
దానమే, తెలుపఁగ నేల నేతె యొకదృ
ష్టము చెప్పెదఁ జిత్తగింపుఁడా. భోజరా.
3. ౨12.

దృష్టరజ. సం. వి. న్. స్త్రీ. రజస్వల యైనస్త్రీ,
సమర్తాడినపడుచు.

దృష్టాంతము. సం. వి. అ. పుం. గ. ఉదాహర
ణము. 1. ఒకయర్థాలంకారము.

క. బింబప్రతిబింబత్వమునం బరంగినవాక్యయు
గమునం గలసాధ, ర్త్యంబు చెలంగిన దృ
ష్టాంతం బగు నది కృతులయందు ధర
నెట్లన్నక.

క. అసదసురవిసరవిశేసన, రసవిస్మమరసాహ
సుండు రాముఁడె ధరలో, నసమసమరతలస
మదా, రిసమూహవిభేది వీవె శ్రీనరసింహ.
నరస. ౫. ౧1౫, ౧1౬.

3. శాస్త్రము. ౪. దిష్టాంతము, చాపు. (మే. ని.)
దృష్టాంతీకరించు. సం. స. క్రి. ఉదాహరించు.
వ. ఓరాజవదన రాజపాణిగ్రహణంబు దృష్టాం

తీకరించి పలికిననుభాషితంబులకు నరం
తెయ్యది యంతిమవరంబునకు వేదవరంబు
నుంబోలే నయ్యరంబు నావీనులు ప్రవే
శింప నర్హంబుగాదె...నైమ. ౨. ౬౫.

దృష్టార్థము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) చూడఁ
బడినయరము కలది, కనుఁగొనఁబడినయరము
కలది. ౨. చూడఁబడిన ప్రయోజనము కలది,
సృష్ట మైన ప్రయోజనము కలది.

దృష్టి. సం. వి. ఇ. శ్రీ. (బ.దృష్టులు, దృష్టు.)
౧. చూపు, చూచుట, దర్శనము. ౨. కన్ను.
౩. అభిప్రాయము. ౪. ఎఱుక, జ్ఞానము. ౫.
ప్రకాశము. ౬. కనుఁబాటు, దృష్టిదోషము.
సీ. తెలియఁ జూచినయెడ దృష్టి తాఁకునొ
యని వేడ్కదీఱఁగఁ జూడ వెఱుకు నిన్ను.
సారంగ. ౩. ౧౦౦.

మ...కీర్తిపుష్కలసస్యం బిడి యేకధాటి బలి
రా కట్టించి తొ దృష్టి కే,దులఖానోగ్రక
పాలమరపహరిదూభాంగలశ్రేణికౌ.ఆము.
౧. ౪౨.

క ... రా, గమున ననోభ్యస్తే,హములు నెడి
దృష్టు నిలిపి రయ్యువతిపముక. భార. ఆది.
౮. ౧౦౬.

దృష్టించు. సం.స.క్రి. చూచు.

కా...నలుగడక దృష్టించుచుక స్రుక్కగక.
ఉ. రా. ౨. ౫౯.

ద్వి...వగలఁ, బొగులుచుఁ గళలచేఁ బున్నచు
చంద్రుఁ, దెగడురామునిమోము దృష్టించి
చుటియు. రం. రా. అయో. ౧౦౧ పా.
౧౪ పం.

అ.క్రి. దృష్టినిలుపు, ఏకాగ్రత కలిగియుండు.
ద్వి. దృష్టికి దాఁటినతేజంబువాఁడు, దృష్టించి

చూచినఁ దెలు పగువాఁడు. బస.పు.౧౪౫
పా. ౧౫ పం.

ద్వి. దృష్టించి బ్రహ్మాదేవత లెఱుఁగ,సృష్టికిఁ
బ్రతిసృష్టి చేసినయట్టియే నుండ ... ద్వి.
హరిశ్చ. పూ. ౩౦౭ పం.

దృష్టిజ్ఞేపము. సం. వి. అ. పుం. ౧. దృష్టిపా
తము; దృష్టిప్రసరించుట. ౨. దృష్టి ప్రసరిం
పజేయుట.

దృష్టిగోచరము. సం.విణ. (అ. ఆ. అ.) కంటి
కగపడునది, కనఁబడునది. వి. అ. పుం. చూపు
మేర.

దృష్టిదండ. మి. వి. దృష్టిదోషము తగులకుండు
టకు వేయుదండ.

ఉ...పూదెలగొల్పును బెద్దగంట సిం,గారపు
దృష్టిదండ మెడ గజెలపేయలు నందె లా
ప్ప...హంస. ౫. ౯౬.

దృష్టిపట్టు. మి. అ. క్రి. (దృష్టి+పట్టు.)కను
పట్టు, చూపట్టు.
క. ఒకనయనివిక్రమము చూ,టికి బొగడెద వింత
కడుఁగడిదిగ మనయే,లికకుఁగలయోధవీర,
ప్రకరము నీ కేల దృష్టిపట్టదు చెపుమా.
రాఘవ. ౪. ౫౭.

దృష్టిపథము. సం.వి.అ. పుం. ౧. చూపుమేర.
౨. చూపు ప్రసరించుమార్గము.

దృష్టిపాతము. సం=దృష్టిజ్ఞేపము.

దృష్టివిడుత. మి.వి. సస్యాదులకు దృష్టిదోషము
తగులకుండుటకు సున్నముతోను మసితోను
బొట్టు పొడిచి తగిలించుపిడుత.

సీ. నగలపేరిటినున్న పుబొట్టుతో దృష్టిపిడుతల
చందాన వీను లొప్ప. చంద్ర. వి. ౧.౬౮.

దృష్టిపూతము. సం. విణ. (అ.ఆ.అ.) దృష్టిచే
పరిశోధింపఁబడినది. (నేల మొ.)

దృష్టిబంధువు. సం.వి. ఉ. పుం. మిడుగులుఁ
బుయ్య.

దృష్టిబొట్టు. మి.వి. దృష్టిదోషనివారణకై పెట్టు
కొనుబొట్టు.

మ. తొలుగం పన్నలఁ గింపుమై నలది తోడ్తో
బ్రాగితాత్మని గ్రొన్నెల యక్షపాపని దాన
మార్ప మును గన్నీరు బెన్నా నూత్నరత్నలు
మించెక పిదపక నిరుద్ధసలింబు ల్పర్యేనా
వెన్నెలలో, నలువొందెం బయి దృష్టిబొట్టు
నగఁ జిన్నం బొప్పె నీలద్యుతిక. చంద్ర.
౪. ౨౩.

దృష్టివిక్షేపము. సం. వి. అ. పుం. ఓరచూపు,
కడకంటిచూపు.

దృష్టివిద్య. సం.వి.ఆ.శ్రీ. శేత్రవిద్య, చూపును
గుఱించినవిద్య, దానిగుణదోషాదులను దెలుపు
కాస్త్రము.

దృష్టివిభ్రమము. సం.వి.అ.పుం.దృష్టివిలాసము.

దె

దెంగ. వి. భూమిపరిమితివిశేషము.

వ...ఉ త్తరదక్షిణముల నెనిమిదిదెంగలు తోపు
గా...దా. కా. ౧౩౦౩.

దెంగు. స. క్రి. (క. దెంగు.) సంభోగించు, ర
మించు.

చంద్ర. వి. ౨. ౪౯.

వి. సంభోగము.

క్రీడా. పీఠి. ౫౩ పా.

దెంచనము = దంచనము.

(కోటలు మున్నగునవి బ్రద్దలకొట్టుట కుపయో
గించుఆయుధవిశేషము.)

సీ. క్వధితలైలములఁ బక్వమునేయఁబడువారు
దెంచనంబుల క్రేయఁ ద్రెళ్లువారు. కవిక.
౫. ౧౧౩.

దెంచిక. వి. దూలముమీఁద నడ్డముగా నుంపఁ
బడుగృహోపయవవిశేషము.

చ. పగడపుగంబముల్ తళుకుబంగరుబోదెలు
కెంపుదూలముల్, జగమగతాలదెంచికలు
చక్కనినీలపుబల్కుచాల్ మెఱుం, గగు
తెలిమిన్నలోపయను నచ్చపుబంగరుపేర
రంగునం, దగఁ గనుపట్టు నొక్కవికసన్నణి
మండప ముప్పు దోపగక. చంద్రి. ౨. ౨౩.

దెందము = దెందము.

(హృదయము, మనసుని.)

ఉ...విప్రుమాత్రుఁగా, దెందమునం దలంచి
తివో దెప్పర మప్పని... దశా. ౨. ౨౯.

దెపగుప. వి. (బాణములు) తాఁకుటయం దగు
భవని కనుకరణము.

చ. అపుడు యుగంధరోజ్జ్వలశరాసము కళర
ప్రతానముల్, దెపగుపఁ దాకి వక్షములఁ
దెంచి దొనల్ దెగటార్ప... చంద్రా. ౬.
౧౦౬.

దెప్పము. వి. బాణాదుల కెదుట నిలిపినకృత్రిమ
లక్ష్యము, కూటలక్ష్యము; లక్ష్యము.

చ. అలికులవేణి తెప్పయడ కానరపాలుఁడు
నూచుచుండె నిశ్చలమతిఁ గాముతూపు
లకు జానుఁగ నిల్వినదెప్పమో యనన్.
పోడ. ౮. ౪౫.

సీ...అయ్యతివరూప, మచ్చొత్తినట్లు నాయం
తరంగంబునఁ బాయ కున్నది మరుబాణము
లకు. ఆ. దెప్ప మైతి...భోజరా. ౨. ౨౦.

దెప్పరము = దెప్పరము. వి. ౧. ఆపద.

క. దెప్పర మప్పరుషాగ్రణి, కెప్పాటను గలుగ
నేర దెందును...భా. రా. ఆర. ౨. ౩౧.

క...రామునస్త్రుహతుం డై, దెప్పర మొందిన
వాలినిఁ, దప్పక వీక్షించి రచటితరుచరు రె
ల్లక. భా. రా. కిష్కిం. ౨౬౩.

౨. అతిశయము, అధిక్యము.

గీ. దినదినంబును గగనకాటుచెనకువలన, దప్పి తీఱ
నితమకంబు దెప్పరంబు, బాపనమకట్టి బారు
డప్పాటుఁ డనతి, నెత్తుగొనిపోవ నిందందు
నెడరు వేచె. పాండు. 3.2౨.

3. విధము, రీతి, ప్రకారము.

వ...ఊఁతలు గ్రమ్మినలీలను పొంగు పొతినచా
యను వలలు వేసినపొందికను సుడిగాలి
వీచుదెప్పరంబునఁ గొంగలకుఁ దూలుబైరి
దేగలగతిని...ప్రబంధ. 2౮౮.

౪. దుష్టవచనము.

చ. పరమపతివ్రతక సభఁ దవస్వీనిఁ బాండవ
ధర్మపత్ని ధర్మరత నయోనిజం బ్రకృతి
మానవభామినిఁ గాఁ దలంచి దెప్పరములు
వల్కుఁగాఁ దగునె... భార. సభా. ౨.
౨౫౫.

విణ. ౧. అధికము, గొప్పది.

ఉ. దిగ్గన వచ్చె శంకరుఁడు దెప్పర మైనవడిం
జెమర్చుచుక. పార. ౧. ౨౧.

క. తెప్పిరి లేచి విరాలున, ముప్పిరి గొనుకినుక
విత్తు మోసులు నూపక, దెప్పరపుదిటుముఁ
దాల్చుచు, కన్నెరళివన తిపోల్కి ఖానుం
డంతక. రంగా. 3. ౧3౧. శుక. ౨. ౧౧.

౨. విషమము.

క. దెప్పరపుఁజోట నీ కీ, యొప్పనివిధ మెచట
నుండి యొడవెను విను మీ, చొప్పవేకుల
యది యిది, దప్పించును సద్గతియు
నుదాత్తయశంబుక. భాగ. భీష్మ. ౧.౧౦౦.

శ్లో. కుతస్త్వా కశ్యపమిదం విషమే సముపస్థితం,
అనార్యజుష్ట మస్యర్థ మక్షీరికర మ
ర్జన. సం. భార. భీష్మ. ౨౬. ౨.

క...అరులతెఱుం, గరయుచు వా రెదురునడచు
నట్టి దయన దెప్పరపుండెరువున డప్పిం, బొ

రసినయెడ విడియుచోటఁ బొనుచు టుర
వగుక. భార. శాం. 3. ౪. భోజరా. ౫.
౯౮.

3. అపక్ష్మరము, కష్టదాయకము.

సీ. ఎదిరివా ఖండించు టిది దెప్పరము సుమ్మి...
హర. ౨. ౫౧.

ఉ...ఓరి సంక్రందన నన్ను నెవ్వనిఁగఁ గాం
చితి విప్పును విప్రుమాత్రుఁగా, దెందము
నం దలంచితివొ దెప్పర మప్పని నన్ను
విన్న గో, విందధృతాబ్జిరోచిరవిందభవా
దులు దల్లడింపరే. దశా. ౨. ౨౯.

వ...చెవులసంకులు లోవంకభుజంబులు కొంకి
సిగలు గావిదుప్పటులు నొప్ప నిమ్ము దెప్ప
రం బై ముప్పున నప్పురంబు నేరి...ఆము.
౪. 3౫.

జ: దెప్పరించు, దెప్పరిలు, దెప్పటికము.

దెప్పరించు. స. క్రి. (√దెప్పరము.) అపదనాం
దించు, సంహరించు.

చ...చంద్రిణి నేక్రియ వాంఛ దీర నే, పరిణ
య మాదు నాకుటిలభావుని నేక్రియ దెప్ప
రింతు నే, సరణి ఘట్టించునో శరభసాకువ
మూర్తి...చెన్న. ౫. ౧౪౨.

దెప్పరిలు(ల్లు) అ. క్రి. (√దెప్పరించు.) కష్ట
మునొందు, బాధచెందు.

క. అప్పుడు సాందీపని మన, చొప్పరయుచు
వచ్చి వానసోఁకునను వలిం, దెప్పరిలుటఁ గని
భేదం, బుప్పతిలం బలిక...భాగ. ౧౦. ఉ.
౧౦౦3. (తెప్పిటిలుట అపమృద్రి.)

శ్లో. ఏతద్వితిత్వా ఉడితే రవేసాందీపనిర్దుహ,
ఆన్వేషమాణోనశ్చిష్యా నాచార్యోపశ్యదా
తురాక. సం. భాగ. ౧౦. ౮౦. 3౯.

దెప్పటికము = దెప్పటికము. వి. (దెప్పరము + టిక
ము.) బాధ, కష్టము.

క. పటతెంచి కరి మదమునే, దెబ్బ దొండం
దెత్తి వ్రేయ దెప్పటికనునం, గొణసంది
దాకి నేలకు, నొణగినసింగంపుగొదమయొ
ప్పమరంగక. నిర్వ. ౧౦. ౨౯.

దెప్పి చెప్పు. అ. క్రి. (✓దెప్ప.) ఎత్తిపాడుచు,
(ఒకడు చేసిననుష్కారమును) ఉటంకించి
పలుకు.

వ... మోమోటుము లేక చుల్లరపువాకుల దెప్పి
చెప్పి సరబవలక చేరువారును ... ప్రబం
ధ. ౨౮౮.

ఇట్లే: దెప్పిపలుకు.

పీ. పాతకం బని దెప్పిపలిక దండధరుండు
దొరాత్త్య మనియెను దానవుండు. కాశీ.
౪. ౨౧౧.

దెప్పు=దెప్ప. స. క్రి. ౧. చూటు, నిందించు,
తిట్టు. (ఒకడు చేసినకీడును తాను చేసినమే
లును ఎదుట చెప్పు అని శ. ర.)

అ. వాలుగన్నుగవయు వలిచన్నుగవయునే,
కాని యొండురూపు గానరాక, యిగురు
బోడి యుండె నిక్క జిక్కినయవస్థ, చెప్ప
నేల విధిని దెప్ప నేల. రామా. ౬. ౧౩౬.

చ... మమత నెదిగి పొదువుజలదమాలికాకృతి
కిం బ్రకృతియై యెప్పి విప్పనీలంపులప్పల
దెప్పి తప్పలవట్టు గొప్ప నెటికప్పు, గొప్ప
చెదరి గుప్పనం గప్పకొన... చంద్ర. ౪.
౧౮౯. (ఇటు బొప్పయవాచకము.)

వ... అమృతంబుపై నాశమజలం ద్రిప్పుచు
దెబ్బలులరీతి రొప్పుచు నొండొరులం దె
ప్పుచు...ల. వి. ౨. ౨౩.

౨. చేసిన ఉపకారమును పలుమాలుచెప్పు;
ఎత్తిపాడుచు.

(వ్యవ.) ఒకనికి ఉపకారము చేసి యెన్నడు
దెప్పరాదు.

(వ్యవ) ఆమె యంతదెప్పినను ఆతఁ డొక్క
మాటయైన నాడెడు.

జ: దెప్పిచెప్పు, దెప్పుడు.

దెప్పుడు. వి. (✓దెప్ప.) దెప్పుట.

(వ్యవ.) ఇక నీదెప్పుడులు కట్టిపెట్టుము, నీదె
ప్పుడు కేమి లెమ్ము.

దెబ్బ. వి. ౧. అడుపు; పెట్టు, నేటు.

క... నే నొక, దెబ్బం బరిమార్చు ధరణి నొబ్బిన
గూలక. దశ. ౨. ౪౨౪.

౨. (క. దెబ్బె.) గాయము, గంటు.

(వ్యవ) ఆతనిదెబ్బ ఎన్నికట్టులు కట్టినను ఇంకను
మానలేదు.

౩. -దెబ్బవంటిది- నష్టము; కష్టము.

(వ్యవ.) ఆవర్తకమున వానికి దెబ్బ తగిలినది.

(వ్యవ.) ఈసమయమున ఆతనిభార్యపోవుట ఆత
నికి పెద్దదెబ్బ.

౪. దెబ్బకొట్టునంతకాలము; అల్పకాలము.

(వ్యవ.) వాఁ డొక్కదెబ్బను పాతము అప్ప
గించఁ గలడు, ఈపని నే నొకదెబ్బను
చేయఁగలను.

సా: దెబ్బకు దయ్యమైన భయపడును, దెబ్బదే
నేంద్రలోకము చూపును.

జ: దెబ్బగొను, దెబ్బదీయు, దెప్పపడు, దెబ్బ
లాడు, దెబ్బాటు.

దెబ్బగొను అ. క్రి. (దెబ్బ+గొను.) కొట్టు,
అడఁచు.

క. గబ్బిన నెదిరించిన నొక, దెబ్బగొనుచు...
నెదురఁ ద్రిజగముల నొరుల్, తబ్బిబ్బుగ
జంగములకుఁ, బబ్బంబులు పెట్టు ముప్పిపరి
ఘటనలక. శివరా. ౪. ౮౧.

దెబ్బదీయు. స. క్రి. (దెబ్బ+దీయు.) ౧.
కొట్టు, అడఁచు; సంహరించు. (ఈయర్థములొ
నిది ఒకశబ్దపూర్వకముగాఁ గన్పట్టుచున్నది.)

గీ. అందునందున మెకముల నబ్బరముగ, నేసి
యన్నింటి నొకదెబ్బ దీసివార, మైన బలు

- జంతువుల నెక్కు దైవదొడ్డు, కానఁ గలదొ
క్కజాడ రాకలువఁజేడ. ఇందు. ౨.౫౦.
- ఉ. గాళకు లాపురీభటశిఖామణులు... జే,
తాళుడు వచ్చి దగ్గతిన దబ్బరగా దొక
దెబ్బదీయఁగాఁ, జాలుదురు... విజ. వి. ౧.
౧౦. సిం. నార. ౪.
౨. (శ్రీలను) పొందు, కూడు.
- ఉ... ఈ వారవధూశిఖామణిని వంతులు వేసుక
దెబ్బదీయఁజే. (తెనాలి రామలింగకవి
చాటువు.)
- దెబ్బలాడు. అ. క్రి. (దెబ్బలు + ఆడు.) పోరు,
యుద్ధముచేయు; కలహించు.
- సీ. సరి దెబ్బలాడుచో జాంబవంతుని గుద్దు
కోరక్కలఁ గుట్టు పోరె నొక్కొ. సిం.
నార. 33.
- (వ్యవ.) వారింటిలో అత్తకోడం ద్రెప్పడును దె
బ్బలాడుకొను చుందురు.
- దెబ్బసలు. వి. బ. ధాన్యవిశేషము.
- సీ. నివ్వరుల్ దెబ్బసల్ నీరుకావులు గాజు
కప్పెరల్ మరువడాల్ కంటసరులు. హంస.
౪. ౧౨౮.
- దెబ్బాటు. వి. బలిష్ఠమైనవాన. (శ.ర.)
- దెబ్బ. వి. శీఘ్రము.
- సీ. కటిమాత్ర మేపాటిగట్టి బాపడ యని
దెబ్బన మొలత్రాడు ద్రొంచె నొకతె.మృ.
వి. ౨. ౨౨.
- దెస¹. వి. (సం. దిశ. స్త్రా. దిసా. క. దెసె.)
౧. దిక్కు.
- సీ. పణవవీణావేణురణితానుసారమై రసగీత
రవ మెల్ల దెసల నెసఁగె. భార. ఆది. 2.
౧౭౨.
- క. తలవెండ్రుక తెగఁగట్టెడు, కొలఁదిని నా
నృపకుమారకుడు కడిమి మెయిల, నలుదెసల

- కరులగండ, స్థలఫలకములకై లిఖించె జయశా
సనముల్. నైష. ౧. ౬౨.
౨. వంక, వైపు, పార్శ్వము.
- క. తెరు విచ్చని యటు లడుగుము, సరభసగతి
నుదక మిరుదెసలఁ బాయఁ గడుకై, బరు
వునఁ బోవఁగ నయ్యెడుఁ, దరుణీ యరుగు
ముఱకాలు లేడి గాకుండకై. భోజరా. 3.
౨3.
- సీ. ఉడివోనిమిన్ను లీ నెడుపేరు లిరుదెస నిరు
దెసఁ గమలభంధురకరంబు. వసు. ౧. ౬.
- గీ. ప్రచుద మెసలార పొంచాలరాజసుతకు,
వలచి చేసితివో సత్యవాక్రతిజ్ఞ, యన్య
కాంతలదెసఁ బోవ ననుచు నీవు, భామలకుఁ
జేయునత్యంబు పాడి గాదు. హర. 2. ౧3౦.
భార. ఉద్యో. ౪. ౧౯.
3. గతి, శరణము, ఆశ్రయము.
- సీ... మునీంద్ర యేము, గలుగంగ దెస లేని
పులుమానిసికిఁబోలె నక్కరువృద్ధున కట్టి
చావు, పాటిల్లె... భార. ఆశ్ర. ౨. ౧౬౧.
- క... పాపకు దెస లేమి నేడ్పు పాటితఁ గొడు
కా. దశకు. ౨. ౧౧౨.
౪. పక్షము, తెగ.
- క. విఱుగుట నొచ్చుట మనదెసఁ, దఱచుగ
నాడెదవు పొందుతనయలబల మే, దైత
దఱుఁగక నెసఁగుట పలు, మఱుఁ జెప్పెద
వకట యేమి మాయయొ తలఁపకై. భార.
భీష్మ. 3. 3౧. హరి. ఉ. ౧. ౮.
- క... ఇది కళ్యాణాభ్యుదయనిధానము మా
కని, హృదయంబులఁ దలఁచుచుండి రిరు
దెసవారల్. హర. ౬. ౧౦2.
౫. చోటు, ప్రదేశము.
- క. సురదూత మగుడఁ జని... తా, సరిగినదెస
కార్యము వి, స్తరముగ నెఱిగించుచున్న తద
వసరమునకై. కు. సం. ౧౦. ౫౨౨.

గీ. అట్టికలభారతశిఖరి బుష్పాపచయము, సేయు
వేడుక బొదరిండ్లచాయలందు, దిరుగుచుం
డి యొకానొకదెసఁ దృణంబు, దళముగా
వార మొలచినబిలమునందు. మనుచ. ర.
2౮.

ఓ. సప్తమివిభక్త్యర్థము. (దీనికి సందర్భాను
సారముగ అందు, మీద, విషయము,
ఎడ, మొ. అర్థములు వచ్చును.)

చ. ఆలకలపాల్పు తేటిగములందు మదాలస
యానలీల హంసలకడ వక్త్రభాతి జలజం
బులవై దనుకొమలంబుఁ దీగలదెస దృ
గ్విలాసము మృగంబులచే నగజాత యిల్ల
డల్, గలయఁగఁ బెట్టె...కు.సం.౬.2౪౮.

ఉ. ఎక్కడిమాట గొల్లతన మించుక యేనియు
లేదు నీదెసక. భార. విరా. ౧. ౨౮౧.

క. నీదెసఁ గోపింతు నె కులభేదముగాఁ బలు
కుటయును బిడ్డలఁ జెఱుపం,గా దని కినియు
దు...భార. భీష్మ. 3. ౪౪౨.

క. అభిముఖులై యేలాకొ నా,సభ కిప్పడు
రారు నృపతిసత్తము లనఘా, యభిశాప మొ
నర్పరుగా, త్రిభువనసంస్తుత్య నాదుదెస నర
నాథుల్. నైష. 3. ౧౨.

క. కొడుకులదెస నెవ్వగఁ జేడ్పడి వందురి యు
న్నయానృపాలునడుగులం, బడి భీష్మపాటు
నెప్పుచు, నడలి కరుణనాద మెసఁగ నాక్రం
దించెక. భార. భీష్మ. ౧. ౪౫.

వ. పార్థదెసఁ బలుకు పుట్టినన్ గ్రోధంబున నూ
ర్వులు సందడింపఁ గరుండు... భార. కర్ణ.
౧. ౨౧౪.

తే. ఏలయో పుట్టె నాదెస నిట్టికొఱత, దీని
సైరింపఁదగు నీకు దివిజవంద్య. హరి. పూ.
2. ౨౦౧.

2. పంచమివిభక్త్యర్థము.

(చలన)

తే. రాజవర రాజుదెసఁ బ్రతిగ్రహము విష
ము. భార. ఆను. 3. ౨౧౫.

గీ. పొందుపుత్రుల కేను దప్పనిమనంబు, గలుగు
దాననయేని యొకమలమిత్త, కీచకునిదెస
న న్నొకకీడుతెరపు, వొరయకుండఁగ రక్షిం
పు కరుణతోడ. భార. విరా. ౨. ౧౦౮.

క. నరనఖుండ నీవు సఖుఁడును, నరలోకము
నక జనించి నానాదైతే, శ్వరులదెసఁ బీడ
లుడుపుము, ధరణీభారంబు వాయుఁ బాతృ
ర్యమునక. భార. భీష్మ. ౨. ౨౬౮.

౮. దగ్గఱ, సమీపము.

చ. నలినదభాతురాజసగుణంబునఁ బుట్టినతమి
చూలికొ,దలవరివాడ నై తగినదండనముల్
గడుఁ జేయునాకు ను,జ్వలమహిమాఘ్నై
వెలయువైష్ణవులై నజేయులట్టివా,రలదెసఁ
బోకుమీ బ్రదుకు ప్రాణములు న్వలతేని
కింకరా. వి. పు. ౪. ౧౧౨.

పంచచామరము. ఇసీ యిసీ మొగంబు నూడ కిల్లు
వెల్వరించినక, వెసక విసింగి పోవు సిగ్గు
వీసమంతలేదు నీ,దెసం బసల్ ఘటించె దేర
త్రిమరీచు ట్టిట్లు వచ్చి...పా మ్మికక.
విప్ర. ౪. ౫౯. బాహువీ. 3. ౮౧.

దెసలదొరలు=దిక్పాలురు.

గీ. జలధి సాజఁబాటు హరియును జడధి యగు
చు, గట్టు మెట్టును బులితోలుగట్టుదంట,
దెసలదొరలకు నిటువంటిదెసలు దొరయఁ,
గలరె పరు లింక నతనితోఁ గలని కెదుర.
దశా. ౧. ౨3౮.

జ: దెసకట్టు, దెసచెడు, దెసమొల.

దెస². వి. (సం. దశా. ప్రా.దసా.) ౧. ఆవస్థ, సితి.

క. కీచకుడు వ్రేటువడి తన, నీచపుదెస యొరు
లెరుంగ నేరక యుండక, లేచి వెనుకఁ జని

విస్తయ, గోచరుడై యసురకతనఁ గుంతితుఁ
డగుచుకొ. భార. విరా. ౨. ౧౩౦.

గీ. కొనర కాఁబోతు నాఁబోతుఁ గ్రుమ్ములాడ,
నడిమి లేఁబెయ్యదెస వచ్చె నాకు నిపుడు.
కాశీ. ౨. ౧౦౪. (శ.ర. పొంగతి ముద్రి.)

౨. దురవస్థ, కష్టదశ.

వ. అనుచు ననుజాలదెసకుఁ దూర వగచి డగ్గు
త్తికపెట్టి మఱియును...భార. విరా. ౧.
౧౮౨.

క. ఈదుఃఖము నుఖ మయ్యెడు, నాదుఃఖముల
కును నగ్గ మైతిమి విధిచే, నీదుస్సృష్టము
నెవమున, నీదుర్దశకంటె నింక నేదెస య
గునో. మార్క. ౧. ౨౪౦.

చ. ఇనుదెసఁ జూడ నోడి తల లెత్తక నీటఁ
దడియబింబముం, గని వగ జక్కవల్ మొగ
మొగంబులు నూచుచుఁ గుంది మూర్ఖ జెం,
నినదెసఁ జూడలేక వనదేవత హా యని కన్ను
మోడ్చెనా, వనరుహముల్ ముడింగె సహ
వాసులదుఃఖము నెయ్య రోర్తుకే. పారి.
౨. ౩౧.

౩. విధము, రీతి.

క. తాదృశవిహింబులు న, నేదెస వసియింప
నిచ్చు నిట దిగవిడువం, గా దెసఁగినకారు
ణ్యము, నాదెస నుంపంగదయ్య నరనాధ
మణి. దశా. ౧. ౧౫౪.

క. పేదటిక ముడుపునవలా, గాదిలిపైదోడుతో
డఁ గనుఁగొన నెపుడుకొ, మాదిరి యగు
నీసెమొగ, మీదెస సాం పెడలి యుంటు
కెటు లోర్వనగుకొ. అచ్చ. రా. యు. ౩౯౫.
రం. రా. ఆర. ౧౮౬ పా. ౨౬ పం.

జ: దెసపడు.

దెసకట్టు. వి. (√దెస¹.) చోరసాధనవిశేషము.

సీ. ములుదోరణముబట్టి మొలత్రాటికులువాడి
కెదుపు దెసకట్టు కావుబొట్టు. వేం. పంచ.
౩. ౧౯౯.

దెసచెడు. అ. క్రి. (√దెస¹.) దిక్కుమాలు.

వ...వరనారాయణులపారపరాక్రములై యను
రవీరులఁ బెక్కండ్రం జంపిన నుక్కడంగి
దెసచెడి యసురులు...సముద్రంబు సాచ్చిన
...భార. ఆది. ౨. ౨౫.

సీ. దీనులై గరుడులు దెసచెడి పాటిరి...ఉ.
రా. ౧. ౨౫.

దెసపడు. అ. క్రి. (√దెస².) దురవస్థ నొందు.

క. వడి నొడిసి పట్టుకొని దెస, పడ నొడలుం దొ
డలు బడలుపడ నొక్కి ముదం, బడర దిగ
మ్రొంగి చలనిన, కడ కరిగె...వేం. పంచ.
౩. ౩౭౫

దెసమొల=దిసమొల. వి. (√దెస¹.) వస్త్రశూన్య
మగుమొల. (బ్ర.)

దే

దేండ్ర=జేండ్ర. వి. తంతువాయభేదము, పారి
లలో నొకతెగవాడు.

సీ. తంతువాయాభిధ దనరు మగ్గరి యన నేత
కాడనఁగను నేతరి యనఁ, దోచుఁ దచ్చేద
ముల్...దేండ్రయనంగను జేండ్రయనఁగ.
ఆం. భా. ౨. ౨౮౩.

దేఁకు=దేకు. అ. క్రి. పిట్టలతో జరుగు. (చి.ని,
శ.ర.)

దేగ్గ. సం. విణ. (ఋ. గీ. ఋ.) పూయువాడు.

దేగ్గవ్యము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) పూయఁ
దగినది.

దేదీవ్యమానము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) మి
క్కిలి ప్రకాశించునది.

దేనము. వి. (సం. ధ్యానమ్.) ధ్యానము.

అ. దాన మొసఁగుకన్న దేనంబు మఱి హెచ్చు,
దేన మొసఁగుకన్న దెలివి హెచ్చు, తెలివి
కన్న నాస దెగ నేసినది హెచ్చు...వేమన.
౧. ౮౮.

దేవ=ద్రావ.

విణ. (మూర్ఖుడు, అధముడు.)

సీ. ప ద్విరతివేడ్క పాంచాలునకు గాక దే
దై నమందుండు తెలియగలఁడె. వేణు. ౧౧.

(వికృతము.)

ద్వి...వయసు, దిగిపోయి పల్లకదేదెహాపమున,
నగమాలి బ్రతికి యెవ్వరి నుద్ధరింప. ద్వి. శ.

సా. ౨. EF పా. ౧. పం.

దేయము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ఇయ్యద
గినది.

దేరి(రీ)జే. వి. ఒకవిధ మైనగుడారము.

క. ఈరీతి సైన్య మంతయుఁజేరిన నొకబయట
రాజసింహము భటులక, దేరిజ వేయం
బనిచి గుడారము రెత్తించి యంతటక
రవి గ్రంకక. కువల. ౨. ౮౪.

సీ. రాజుపై నెత్తిన ప్రత్యూషనృపుతోఁపు ద
శుకొత్తుదేరిజత్రాడు లనగ. గీ. నవ్యభిద్యోత
కాంతులు నభముఁ బ్రాకె. ప్రబంధ. ౧౨౪.
కృష్ణ. ౩. ౩౧.

మ. చల మొప్పక మరుపాడుసాహి బగముల్
సాధింప దండెత్తి మ, తిలి బ్రహ్మాండపుఁగం
పుడఁక్కుబురుకాదేరిజ రెత్తింప నందలి
యస్తాచలపూర్వశైలభిరస్తం భాగ్రభాగం
బులం, గలమాణిక్యపుబిల్లలో యనఁ దగెం
గంజాప్తచంద్రాకృతుల్. భాను. ౪. ౧౪.
(దేరిజ అని ముద్రి.)

దేవ. సం. వి. ఆ. శ్రీ. ౧. పద్మచారిణి, మెట్ట
తామరశీ. ౨. అసనపర్ణి. వి. ఋ. పుం. దేవ
రుడు, మగనిసోదరుడు.

దేవఋషి. సం=దేవర్షి.

దేవకన్య. సం. వి. ఆ. శ్రీ. ౧. అప్పరస. ౨.
దేవతాకన్య.

దేవకర్తము. సం. వి. న్. న. దేవకార్యము.

దేవకార్యము. సం. వి. ఆ. న. ౧. దేవప్రియమగు
కార్యము. (పూజాది.) ౨. దేవతలు చేయుపని.

దేవకావ్యము. సం. వి. ఆ. న. దేవదావుశీ.

దేవకి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. వసుదేవునిభార్య.

దేవకీనందనుడు. సం. వి. ఆ. పుం. కృష్ణుడు.

(ఇట్లే: దేవకీపుత్రుడు మొ.)

దేవకీయము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) దేవసం
బంధ మైనది, దివ్యము.

దేవకుండము. సం. వి. ఆ. న. తనంతటఁ గలిగిన
ఊటనీటిపట్టు, దేవభారతము.

దేవకుడు. సం. విణ. (అ. వికా. అ.) ౧. ప్ర
కాశించువాడు. ౨. జూదమాడువాడు; శ్రీడిం
చువాడు. ౩. దేవతాతుల్యుడు. వి. ఆ. పుం.
యదువంశమునందు పుట్టిన ఒకానొకరాజు, శ్రీ
కృష్ణునకు మాతామహుడు.

దేవకురుంబ. సం. వి. ఆ. శ్రీ. మహాద్రోణి,
వైద్యుని కుమారుడు.

దేవకులము. సం. వి. ఆ. న. ౧. దేవవంశము.
౨. దేవసమూహము. ౩. అల్పముఖము కల
గుడి, దేవళము.

దేవకుల్య. సం. వి. ఆ. శ్రీ. గంగానది.

దేవకుసుమము. సం. వి. ఆ. న. దేవతలకు ప్రి
య మగుకుసుమముకలది-లవంగముశీ.

దేవక్రియ. సం. వి. ఆ. శ్రీ. (సంగీ.) ఇరు
వదినాలుగు శ్రీరాగములలో నొకటి.

సీ. దేవక్రియాందోళి దేవగాంధారియు గౌళ
గుండక్రి యాహిరి...హంస. ౧. ౧౨౩.

దేవభారతము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) దేవత
లచే త్రవ్వబడినది, మనుష్యకృతము కానిది,
అకృత్రిమము. వి. ఆ. న. ౧. గుహ. ౨. అభా
తము, అకృత్రిమ మైనమడుగు. ౩. గుడికి
చేరు వైనకొలను, కోనేలు.

దేవగంధ. సం. వి. ఆ. శ్రీ. మహామేదక్.

దేవగంధర్వము. సం. వి. ఆ. పుం. గ. నార
దుడు. ౨. దేవసమీపమున గానము సేయు
గంధర్వభేదము.

దేవగణిక. సం.వి.ఆ.శ్రీ. స్వర్ణేశ్వర్య, అప్పరస.

దేవగర్భుడు. సం. వి. ఆ. పుం. దేవతలవలన
దేవకేతరశ్రీలగర్భమున పుట్టినవాడు, దేవపు
త్రుడు. (మనుష్యాది.)

దేవగాంధారి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. (సంగీ.) రాగి
ణీభేదము.

నీ...దేవగాంధారియు గౌళ గుండక్రి యాపి
రి...హంస. ౫. ౧౨౩.

దేవగాయనుడు. సం. వి.ఆ.పుం.గంధర్వుడు.

దేవగిరి. సం. వి. ఇ. పుం. పర్వతభేదము.

దేవగురువు. సం. వి. ఉ. పుం. ౧-దేవతల
ఆచార్యుడు-బృహస్పతి. ౨-దేవతలతండ్రి-
కశ్యపుడు.

దేవగుహ్యము. సం. వి. ఆ. న.-దేవతలకు మా
త్రము తెలిసినరహస్యము; ప్రాణులకు వైరా
గ్యము కలుగకుండుటకై దేవతలచే దాచబడి
నది-చరణము.

దేవగృహము. సం. వి. ఆ. న. గ. గుడి. ౨.
రాచనగరు.

దేవచర్య. సం. వి.ఆ. శ్రీ. గ. దేవకృత మగు
కృత్యము. ౨. దేవార్థము చేయబడినక్రియ.
(హామాది.)

దేవచికిత్సకులు. సం. వి. ఆ. పుం. ద్వి. గ.
అశ్వినీపుత్రులు, వేల్పువెజ్జులు. ౨. (గణిత.)
రెండు అనుసంఖ్య.

దేవచ్ఛందము. సం. వి. ఆ. పుం. -దేవతలచే
ప్రార్థింపబడునది-హారభేదము. (వాచ. దీనికి

నూలు పేట లుండు నని అచరము. నూటయెనిమి
ది పేట లుండు నని వైజయంతి. నూటమూడు
కాని ఎనుబదియొకటి కాని పేట లుండు నని విల్య
మ్ము.)

దేవజగ్ధము. సం. విణ. (ఆ. ఆ. ఆ.) దేవతల
చేత భక్షింపబడినది. వి. ఆ. న. కర్తృణము,
కామంచిగడ్డక.

దేవటుడు. సం. విణ. (ఆ. ఆ. ఆ.) శిల్పి.

దేవత. సం. వి. ఆ. శ్రీ. గ. దేవత్యము, దేవ
భావము. ౨. వేలుపు. ౩. (గణిత.) ముప్పది
మూడు అనుసంఖ్య. ౪. జ్ఞానేంద్రియము.

దేవతలపుట్టము. మి. వి. పట్టుబట్ట, మడుగు
దోవతి ?

చ...కాంగులనీరు మజ్జనంబున కమరించి దేవ
తలపుట్ట మొసంగుచు బాడ్డుగిన్నెలో, నును
తురు రాగిసంకటిఁ దలోదరు లద్భుతభక్తి
జూపుచుకొ. శుక. ౨. ౩౩౫.

దేవతరువు. సం. వి. ఉ. పుం. గ. ఆశ్వత్థము,
రావికీ. ౨. చైత్ర్యము, రచ్చమ్రాసు. ౩. కల్పవృ
క్షము.

దేవతాగృహము. సం=దేవగృహము.

(ఇట్లే: దేవతా గారము మొ.)

దేవతాళ(డ)ము. సం.వి.ఆ.పుం. దేవతాడి, దావ
రడంగి కీ.

దేవతాడి. మి.వి.(సం. దేవతాళః.) దేవతాళము.

నీ. హావరడంగినా దేవతా డన...దేవ. గీ.తా
ళనామంబు...ఆం. భా. ౨. ౫౧.

దేవతాడుడు. సం. వి. ఆ. పుం. గ. అగ్ని.
౨. రామాపు.

దేవతాప్రతిమ. సం. వి. ఆ. శ్రీ. దేవతావి
గ్రహము, అర్చావిగ్రహము.

దేవతార్చన. సం. వి. ఆ. శ్రీ. దేవతార్చనము, దేవతను పూజించుట.

దేవతార్చనము. సం. వి. ఆ. న. = దేవతార్చన.

దేవతీర్థము. సం. వి. అ. న. గ. దేవతలపుణ్యస్థలాదికము. ౨. అంగుళ్యగ్రభాగము.

దేవత్యము. సం. వి. అ. ఆ. అ. అ. - సమాసం తమనందే-దేవతత్వ యుద్దేశింపబడినది. (ఉదా: అగ్ని దేవత్యము.)

దేవదండ. సం. వి. ఆ. శ్రీ. నాగబలవీజ్య.

దేవదత్తము. సం. వి. అ. ఆ. అ. అ. గ. దేవతలచేత నియ్యబడినది. (వరాది.) ౨. దేవతలకు అర్పింపబడినది. (గ్రామాది.) వి. అ. పుం. గ. అరునునిశంఖము. ౨. ఆవులింతను గలిగించునొకఉపవాయువు. ౩. వాహికదేశములోని ఒకగ్రామము. (కాశికావృత్తి.)

దేవదత్తుడు. సం. వి. అ. పుం. గ. బుద్ధునితమ్ముడు. (త్రి. వి.) ౨. కాస్త్రములలో ఉదాహరణము చెప్పటకై ఉపయోగించుపదము. (ఉదా: దేవదత్త పంచతి.)

దేవదారి. వి. వి. (సం. దేవదారు. క. దేవదారు.) దేవదారుపు.

గీ. దేవదారి యనం జను దేవదారు. ఆం. భా. ౨. ౪౮.

దేవదారు(వు). సం. వి. ఉ. పుం. న. ఒకానొక వృక్షము, దేవదారి.

దేవదాసి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. గ. దేవతలపరిచారిక. ౨. వేశ్య. ౩. వనవీజపూరకము, అడవి మాదీఫలము.

దేవదాసుడు. సం. వి. అ. పుం. దేవునకు దాసుడు, దేవపరిచారికుడు.

దేవదీపము. సం. వి. అ. పుం. - ఇంద్రియముల

లో దీపమువంటిది-గ. కన్న. ౨. దేవనిమిత్తమగుదీపము.

దేవమంతుభి. సం. వి. ఇ. పుం. గ. దేవతలభక్తావాద్యము. ౨. ఎఱ్ఱతులసిక్కి.

దేవదూత. సం. వి. అ. పుం. దేవతలరాయబారి.

దేవదూతి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. వనవీజపూరకము, అడవిమాదీఫలము. (వాచ.)

దేవదేవుడు. సం. వి. అ. పుం. - దేవతలకు దేవుడు - గ. బ్రహ్మ. ౨. విష్ణువు. ౩. శివుడు.

దేవద్రోణి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. గ. నేవయాత్ర, దేవతావిగ్రహముల నూరేగించుట. ౨. స్వయంభూలింగాదులఅవస్థానగచ్ఛారము, స్వయంభూలింగాదు లుండుగుహ.

దేవధనము. సం. వి. అ. న. దేవతలకు సమర్పించినధనము.

దేవధాని. సం. వి. ఈ. శ్రీ. ఇంద్రపురి, అమరావతి.

దేవధాన్యము. సం. వి. అ. న. ధాన్యభేదము.

దేవధూపము. సం. వి. అ. పుం. గుగ్గిలము.

దేవన. సం. వి. ఆ. శ్రీ. గ. జూదము. ౨. శ్రీడ. ౩. పరిదేవనము, విలాపము. ౪. నేవ, కొలువు.

దేవనది. సం. వి. ఈ. శ్రీ. గ. గంగ. ౨. పుణ్యనది.

దేవనము. సం. వి. అ. పుం. పాశకము, పాచిక. వి. అ. న. గ. దీప్తి, జిగి. ౨. శ్రీడ. ౩. వ్యవహారము. ౪. జిగి, గెలువ నిచ్చ. ౫. స్తుతి, పొగడిక. ౬. జూదము. ౭. లీలోద్యానము, ఆటతోట. ౮. పద్మము, తామరపువ్వు. ౯. గతి, పోక. ౧౦. పరిదేవనము, విలాపము.

దేవనలము. సం. వి. అ. పుం. నలత్పణభేదము, ఒకజాతికృష్ణకసపు.

దేవనాగరి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. దేవభాషానిపి.
దేవనాళము. సం. వి. అ. పుం. అడవికిక్కన
కసపుశి. (వాచ.)

దేవనిందకుడు. సం. వి. అ. పుం. దేవతాదూష
కుడు; నాస్తికుడు.

దేవనికాయము. సం. వి. అ. పుం. ౧- దేవతల
యునికిపట్టు-స్వర్గము. ౨. దేవతాసమూహము.

దేవనిర్మిత. సం. వి. అ. శ్రీ. గుడూచి, తిప్ప
తీగ.

దేవనిర్మితము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) దేవత
లచే నిర్మింపఁ బడినది; మనుష్యకృతము కానిది,
అకృతమము.

దేవపతి. సం. వి. ఇ. పుం. ఇంద్రుడు.

దేవపత్ని. సం. వి. ఈ. శ్రీ. ౧. దేవభార్య.
౨. మధ్యాలుకము, ఒకానొకతియ్యనిదుంప.

దేవపథము. సం. వి. అ. పుం. ౧. ఆకాశమం
దలిఛాయాపథము. ౨. దేవయానము, ఆర్చిరాది
మార్గము. ౩. దేవసానమునకు పోవుట కైసమా
ర్గము.

దేవపరుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧. దేవునే
నమ్మి యున్నవాడు. ౨. దేవునియం దాసకుడు.

దేవపర్ణము. సం. వి. అ. న. సురపర్ణము, మాచి
పత్రిక.

దేవపశువు. సం. వి. ఈ. పుం. (యజ్ఞాదులయందు)
దేవతల కీయఁబడినపశువు.

దేవపురము. సం. వి. అ. న. దేవధాని.

దేవపూజ్యుడు. సం. వి. అ. పుం. బృహస్పతి.

దేవప్రతికృతి. సం. వి. ఇ. శ్రీ. దేవతావిగ్రహ
ము, అర్చావిగ్రహము.

దేవప్రతిమ. సం. దేవతాప్రతిమ.

దేవప్రశ్నము. సం. వి. అ. పుం. ౧. జోష్యము.
౨. దేవతలను గూర్చి శుభాశుభవిషయ మై
చేయుప్రశ్నము, ఉపశ్రుతి. (సోదె అనికొం
దలు.)

దేవప్రియము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) దేవతల
కిష్ట మైనది. వి. అ. పుం. ౧. పీతభృంగరాజ
ము, పచ్చగుంటగలగరశి. ౨. ఒకవృక్షము, ఒకా
నొకపూలచెట్టు.

దేవబల. సం. వి. అ. శ్రీ. ౧. సహదేవి, పెద్ద
ముత్తపూలగముశి. ౨. త్రాయమాణ, కలుఁగా
నుఁగుశి.

దేవబ్రాహ్మణుడు. సం. వి. అ. పుం. దేవబుడు,
దేవపూజవలన జీవించువాడు, పూజారి.

దేవభవనము. సం. వి. అ. న. ౧. స్వర్గము.
౨. దేవాలయము, గుడి. ౩. ఆశ్వత్థము, రావిశి.

దేవభూతి. సం. వి. ఇ. శ్రీ. ౧. గంగ. ౨.
దేవతలయైశ్వర్యము.

దేవభూమి. సం. వి. ఇ. శ్రీ. ౧. స్వర్గము ౨.
దేవతలకు ప్రియ మగుభూమి.

దేవభూయము. సం. వి. అ. న. దేవత్వము, దేవ
సాయజ్యము, దేవుఁ డగుట.

దేవభోజనము. సం. వి. అ. న. అమృతము, వేల్పు
లువ్వ. (ఇట్లే: దేవభోజ్యము మొ.)

దేవమణి. సం. వి. ఇ. పుం. కాస్తుభమణి, విష్ణు
వక్షుమందలిమాణిక్యము. ౨. నూర్యుడు. ౩.
గుట్టముమెడయందలినుడి. ౪. దేవతలలా
శ్రేష్ఠుడు. ౫. శివుడు. ౬. చింతామణి.

దేవమాత. సం. వి. ఋ. శ్రీ. దేవతలతల్లి-అదితి.

దేవమాతృకము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.)-మేఘ
మే మాతగా కలది-వాననీళ్లచేత పండెడునస్య
ము గలదేశము. (నర్మాధారకము. వ్యతి: నదీ
మాతృకము.)

దేవమానకము. సం. వి. అ. పుం - దేవతలయందు
మానము (గౌరవము) కలది-కస్తుభమణి.

దేవమానము. సం. వి. అ. న. దివ్యమానము,
దేవతలయొక్క దినాదిపరిమాణము.

దేవమాయ. సం. వి. అ. పుం. గ. దేవతలమాయ.
అ. (నేదాంత.) అవిద్య.

దేవమార్గము. సం. వి. అ. పుం. గ. దేవతలు
పోవుమార్గము అ. అర్చిరాదిమార్గము. 3. గుడము,
మూడి.

శ్లో. పాణిభిర్నిహతాః కేచిత్ కేచి జ్ఞానభిరా
హతాః, ప్రకృష్టాశ్చ యథాకామం దేవమా
ర్గం చ దర్శితాః. సం. రా. మా. సం. ౬. 3౬.

దేవమానము. సం. వి. అ. పుం. గ. రా. భువ
మానము, గర్భము కలిగినదియెడలు ఎనిమిదవ
మానము (త్రి. ని.) అ. దేవతామానము ననుస
రించినమానము, మనుష్యమాన ప్రకారము ముప్ప
దిసంవత్సరములకాలము.

దేవము. సం. వి. అ. పుం. గ. పాదరసము. అ.
క్రీడ, ఆట. (ఆ. ని.) న. ఇంద్రియము. (మే
ని-పుం. అని కే. ని.)

దేవముని. సం. వి. ఇ. పుం. వేవర్ని. (నారదాది.)

దేవయజ్ఞనము. సం. వి. అ. న. గ. యాగము
చేయుసానము, వేది. అ. దేవతల నుద్దేశించి
యాగము చేయుట.

దేవయజ్ఞి. సం. వి. ఇ. (ఇ) దేవయాజ్ఞకుడు, దేవ
త నుద్దేశించి యాగము చేయువాడు.

దేవయజ్ఞము. సం. వి. అ. పుం. గృహస్థులు
నిత్యము చేయవలసిన హోమరూపయజ్ఞము. (ఇది
పంచమహాయజ్ఞములలో నొకటి.)

దేవయాజి. సం. వి. ఇ. (న్. నీ. న్.) దేవతల నుద్దే
శించి యాగము చేయువాడు.

దేవయాత్ర. సం. వి. అ. పుం. దేవోత్సవాదు
లయందు దేవుని ప్రతిమలను స్థానాంతరమునకు

తీసికొని వెళ్ళుట అ. దేవుని దర్శింపఁ బోవుట.
దేవయానము. సం. వి. అ. న. విమానము. పుం.
అర్చిరాదిమార్గము.

దేవయాని. సం. వి. ఈ. పుం. శుక్రాచార్యుని
కూతురు, యయాతిభార్య.

దేవయుగము. సం. వి. అ. న. గ. కృతయుగము
అ. నాలుగుమనుష్యయుగములపరిమితి కల
కాలము, మనుష్యమానమున 43,20,000 సం
వత్సరములకాలము, మహాయుగము. (విశ్వముని.)

దేవయోని. సం. వి. ఇ. పుం. విద్యాధరాది.
శ్లో. విద్యాధరోఽపిహో యక్షరక్షోఽగంధర్వకిన్న
రాః, పితృనాం గుహ్యకస్మిన్లో భూతో
మీ దేవయోనయః. (అమరము.)

దేవయోమ. సం. వి. అ. పుం. దేవతాస్త్రీ, అప్పరస.

దేవర. వి. (సం. దేవః. ప్రా. దేవో-బ. దేవశ్శు.)
గ. దేవుడు.

వ...శ్రీహరి హరేశ్వర దేవరతు... దా. శా.
౧౦౫౬.

నీ. కన్నులు చల్లగాఁ గనుఁగొందు నేను మిమ్మ
రువుర దేవి దేవరను బోలె. నైవ. అ. ౮౬.

గీ. ఇన్ని దేవతల గొలిచి నే నేమి గంటి, బోయి
పచ్చనిపులుకాసిపులుగుచేత, మోసపోయితి
నని కుందు... శుక. 3. ౪౯.

అ. ప్రభువు, రాజు.

క. కైవడి మెకములఁ గ్రు మెడ్డికైవడి మాయా
వచేవ కనఁబోయెడుగా, దేవర మాదేవరవలె,
వేదేగ మె సామి వేటు విచ్చేయవయా.
సారంగ. గ. 2౯.

క. సిరిరాచవేల్పు కడు నీ, వరితనమున నీటిదా
ల్ప వలమురిసుడివార, దొరవంటియొప్పు

గలదే, వరజాణ యమినుఖాన వలపులతోఁ
డా. యయా. ౧. ౧.

3. 'నీవు' అనునర్థ మిచ్చును. (ఇది గొప్పవారి
యెడ 'నీవు' అనుటకు బదులుగా నుండును.
దీనిక్రియ తఱుచు బహువచనమందే కనఁ
బడుచున్నది.)

ఉ. దేవర పంపఁగాఁ జని యధిష్ఠిరునిం గని
వచ్చినాడ నా, భూవిభుఁ డప్రమేయగుణ
పూజ్యుఁడు మీకు నమస్కరించె... భార.
ఉద్యో. ౨. 3.

మ. మొదలం దేవర యానతిచ్చితిర యేముం జి
త్తమం దెంతుము... హర. ౨. ౧3౧.

గీ... దేవరానతి దప్పకున్న, జాలు... ఆము. ౪.
౬౪.

విణ. శ్రేష్ఠుఁడు. (ఇది పురుషులవిషయమున నే
ప్రయుక్తము.)

ఉ. రాజశేఖంక శేఖరుఁడు రాజకిరీటవతంస మ
వ్విది, గ్రామమనోభయంకరుఁడు రాజులదేవర
రాజరాజు... కాశీ. ౧. ౪౨.

గీ. పతితు లారాధ్యదేవశ్చై ప్రాప్త్య లనుచు, ను
పనివత్తులు వారిచే నుద్బి వినుచు. ఆము. ౪.

౪3. (ఆరాధ్యదేవశ్చ. మిశ్రసమాసము.)
దేవరవారు(రలు)=దేవర.

ఉ. దేవరవారు మున్ను వసుదేవుమారకభక్త
వృత్తమూర్తి, పావనసూక్తులం దెలియఁ బల్కి
తిరి... కులశేఖరమహిపాలచరిత్రము. చి. ని)

ఉ. నా విని హవభావపరిణామవిదుండు విశా
రదుం డనుకొ, దేవరవార లిందు నరుదే శకు
నములు మంచి వయ్యె వే, రావలె శోభనో
త్సవపరంపరలు... విజ. వి. ౧. ౧౪౦.

జ. దేవరమిద్దె, దేవశ్లగుడి, దేవశ్లపెట్టె.

దేవరథము. సం. వి. అ. పుం. విమానము.

దేవరమిద్దె. వి. (దేవర + మిద్దె) దేవతాగృహము,
దేవునిగది.

నీ. నిండుసున్న పుబూత నెఱచాఁడుబోదెలు
దిద్దినదేవరమిద్దె తనర. హంస. ౧. ౧౧౧.

దేవరహస్యము. సం. విణ. (అ. అ. అ.)-దేవతలకు
కూడరహస్య మైనది-అతిగోప్యము.

దేవరాజే. సం. వి. అ. పుం. ఇంద్రుఁడు.

దేవరాట్టు. సం. వి. జ్. పుం. దేవరాజు.

దేవరాతుఁడు. సం. వి. అ. పుం. - దేవునిచే రక్షిం
పఁబడినవాఁడు- ౧. పరిక్షితుఁడు. (అర్జునునిమ
నుమఁడు, అభిమన్యునిపుత్రుఁడు.) ౨. విశ్వామి
త్రునిచే రక్షింపఁబడినకునశ్చేఘ్నిరెండవపేరు.

దేవరాయఁడు. మి. వి. (సం. దేవరాజు) ఉత్త
మదేవుఁడు.

ద్వి. దేవరాయఁడు రమాదేవితో భక్త, సేవితుం
డై... ద్వి. పరమ. ౧. 3౬. పా. (ఇటు
వరదరాజస్వామి అని భావము.)

దేవరుఁడు. సం. వి. అ. పుం. మగనితోఁబుట్టి
నవాఁడు.

దేవర్ని. సం=దేవఋషి.

దేవలకుఁడు. సం=దేవలుఁడు.

దేవలత. సం. వి. అ. స్త్రీ. సవమల్లక, విరజాజిశి.

దేవలాంగుళిక. సం. వి. అ. స్త్రీ. వృశ్చికా
లిక, తేలుకొండిచెట్టు. (వాచ.)

దేవలింగము. సం. వి. అ. న. ౧. దేవతాప్ర
తిమ. ౨. దేవతాచిహ్నము. (విల్యముని.)

దేవలుఁడు. సం. వి. అ. పుం. ౧. దేవార్చనము
వలన జీవించువాఁడు, పూజారి. ౨. దేవతాప్ర
తిమలను గ్రహించి ఇంటింటు లిచ్చమెత్తుకొనెడి
యొకజాతి. (జీవికార్థేచాపణ్యే నూత్ర తత్త్వ
బోధిని.) 3. ధార్మికుఁడు. ౪. నారదుఁడు. ౫.

దేవరుఁడు, మగనితోఁ బుట్టినవాఁడు. ౬. ఒకా
నొకధ రకాత్మక ర.

దేవలోకము. సం. వి. అ. పుం. స్వర్గము.

దేవళము. వి. (సం. దేవాలయః. ప్రా. దేవలం.)

కోవెల, గుడి.

క. కాలేయక మిట్లనియెను, గాలంజన మనెడి
గిరినిఁ గలదేవళముం, బాలింప నితనిఁ బను
పుము, చాలు నదియె దండ మనిన జనపతి
నగుచున్. ఉ. రా. 2. 20.

చ. బలమునఁ గాకి నాడశలపాకమహాస్థలరాజ్య
భారని, శృలుఁ డయి దేవళంబులును సద్వ
నము ల్నిరతాన్వసత్తముల్, జలవిలసత్త
టాకములు సత్స్కృతిముఖ్యసమస్తకర్తముల్,
పాలుపుగ నాచరించె బరిపూర్ణుడు నందురి
తిమఁ డన్నిటన్. బాహువీ. గ. 10.

(ఈపదము శాసనములందు దేవులము అనురూ
పముతోఁగానవచ్చుచున్నది.)

ప...గుంటూరితెలుపు పడమటను త్తేత్రంభిగ
పీఠేశ్వరునిదేవులం సేసినకాశవారు...కా.
కా. ౪. 202.

ప...గాన యిధమఁము తెలుంగురాయలదేవు
లం గలకాలం సాగి...శ్రీ. కా. ౪. ౪౪౮.

దేవల్ల(ర)గుడి. వి. (✓దేవర.) దేవాలయము.

సీ. నీవు గల్గుటకుఁగా దేవల్లగుల్లఁ బ్రాణాచార
విధు లెల్ల నలవరించి. ప్రబంధ. 1౪౫.

సీ. ఇరవులు రోసి దేవరగుళ్లు నెమకి యుప్పరిగ
లువెదకి చప్పరములరసి. అచ్చ. రా. సం. ౮.

దేవల్లపెట్టె. వి. (✓దేవర.) దేవతార్చనపుఁబెట్టె
దేవవిగ్రహము లుంచుపెట్టె.

సీ. నట్టింట దేవల్లపెట్టెఁ బెట్టినతిన్నెఁ గాట్టించి
వెను బందినూఁడు సేసె. శుక. 3. ౫0.

దేవవక్త్రము. సం. వి. అ. న. గ. దేవతలము
ఖము. 1-దేవతలకు ముఖమువంటివాఁడు-అగ్ని.

దేవవర్ధకి. సం. వి. ఇ. పుం. దేవతలవండ్రింగి,
విశ్వకర్త.

దేవవర్తము. సం. వి. న్. న. గ. దేవతల
మార్గము. 1. ఆకాశము.

దేవవల్లభము. సం. వి. అ. పుం. సురపున్నాగ
ము, సురపాన్నకీ.

దేవవాణి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. గ. ఆకాశవాణి,
ఆకాశాదులనుండి వినఁబడుదేవతలవాక్కు. 1.
సంస్కృతభాష.

దేవనాహనుఁడు. సం. వి. అ. పుం. -దేవతలకు
హవిస్సును దీసికొని పోవువాఁడు- అగ్ని.

దేవవృక్షము. సం. వి. అ. పుం. గ. దేవతల
చెట్టు, కల్పవృక్షము. 1. గుగ్గిలపుఁజెట్టు.
3. ఏడావలలరఁటికి.

దేవవ్రతము. సం. వి. అ. న. గ. దేవత్వము
పొందుటకై చేయువ్రతము. 1. దేవతల కిష్ట
మగువ్రతము. 3. దేవతలఆహారము.

దేవవ్రతుఁడు. సం. వి. అ. పుం. - ఇంద్రియ
నిగ్రహమే వ్రతముగాఁ గలవాఁడు - భీష్ముడు.

దేవశిల్పి. సం. వి. న్. పుం. విశ్వకర్త.

దేవశుని. సం. వి. ఈ. శ్రీ. దేవప్రభావము గలశున
కమాత, సరమ.

దేవశేఖరము. సం. వి. అ. పుం. న. గ. -ప్రకా
శించుతగ్రభాగము కలది. - దమనకము, దవ
నముకీ. 1. దేవతల శిరోభూషణము. (వాచ.)

దేవశ్రుతము. సం. వి. అ. పుం. శాస్త్రము. (వాచ.)

దేవశ్రుతుఁడు. సం. వి. అ. పుం. గ. - దేవతల
లోఁ బ్రసిద్ధుఁ డైనవాఁడు - ఈశ్వరుఁడు. 1.
నారదుఁడు. 3. జైనులలో నొకఁడు. (వాచ.)

దేవశ్రేణి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. గ. మూర్ఖ,
చాఁగకీ. 1. దేవతలపంక్తి.

దేవసభ. సం. వి. అ. శ్రీ. గ. సుధర్మ, దేవతల
సభ. 1. రాజసభ. 3. జూద మాడెడుచోటు.

దేవసభ్యుడు. సం. వి. (అ. ఆ. అ.)-గ. శ్రీధార
మగుసభకు వచ్చినసభికుడు-జూదరి. ౨. దేవస
భలో నున్నవాడు. (వాచ.)

దేవస్థలము. సం. వి. అ. పుం. ఎఱ్ఱనిచేళ్లును
చిన్నయాకులును గలస్థల పవృక్షవిశేషము, ఒక
జాతి ఆవళి.

దేవసహ. సం. వి. ఆ. శ్రీ. సహజేవి, పెద్దము
త్రవపులగము శి.

దేవసాయుజ్యము. సం. వి. అ. న. దేవభావము,
దేవుడగుట.

దేవస్పష్ట. సం. వి. ఆ. శ్రీ. మదిర, మద్యము.

దేవసేన. సం. వి. ఆ. శ్రీ. గ. దేవతలదండ.
౨. కుమారస్వామిభార్య.

దేవస్వము. సం. వి. అ. న. గ. దేవధనము, దేవ
తలసాము. ౨. దేవతల కర్పించినసాము. ౩.
యజ్ఞము చేయువారిధనము. (వాచ.)

దేవహూతి. సం. వి. ఇ. శ్రీ. గ. దేవతలను
పిలుచుట. ౨. కర్దమప్రజాపతిభార్య. (స్వా
యంభువనునువుహ-తురు, కపిలమహర్షి తల్లి.)

దేవాంగన. సం. వి. ఆ. శ్రీ. గ. అప్పరస,
అచ్చర. ౨. దేవతాశ్రీ.

దేవాంగి. వి. (చి. ని, బ్ర. సం. వి. న్. పుం.
బ అని శ. ర) గ. జేంద్రవాడు. బట్టలు నేసి
జీవించు నొకజాతివాడు. ౨. ఒకజాతికోడి.

(బ్ర)

దేవాజీవి. సం. వి. న్. పుం - దేవార్చనమువలన
జీవించువాడు-దేవలుడు, పూజారి.

దేవాజీవుడు. సం. వి. అ. పుం = దేవాజీవి.

దేవాటము. సం. వి. అ. పుం. - దేవతలు సంచ
రించుస్థలము. - హరిహరతేత్రము. (పాటలిపు
త్రమునకు తరదిక్కున గంగాద్వారముననున్న
దివ్యతేత్రము.)

దేవాత్మము. సం. వి. న్. పుం. గ. దివ్యాత్మ,
పరమాత్మ. ౨. ఆత్మత్వము, రావి శి.

దేవాత్ముడు. సం. వి. (న్. ఆ. న్. న్.) గ. దేవ
స్వభావము కలవాడు. ౨. దివ్యస్వరూపము
కలవాడు.

దేవాధిపుడు. సం. వి. అ. పుం. గ. ఇంద్రుడు.
౨. దేవోత్తముడు, దేవశ్రేష్ఠుడు.

దేవానాంప్రియము. సం. వి. అ. పుం. మేక.
(త్రి. ని.)

దేవానాంప్రియుడు. సం. వి. (అ. ఆ. అ.)
(దేవులకు-శ్రీధాసత్తులకు-ప్రియుడు; యాగ
ములయందు దేవతలకు ప్రియ మగుపశువువంటి
వాడు; బ్రహ్మజ్ఞానరహితుడయి యాగము చేసి
దేవతలకుఁ బ్రియము చేయువాడు.) మూర్ఖుడు.
క. ఈవిధి నభివృద్ధికి, దైవతకవినతి యొనర్చి
తప్పాపు మదిక, భావించి దిద్దకుండగ,
దేవానాంప్రియుల మ్రొక్కి తెలుతుఁ గుక
పులక. రాఘవ. గ. ౫.

దేవాన్నము. సం. వి. అ. న. గ. అమృతము,
నేల్పులువ్వ. ౨. దేవతావిగ్రహమునకు నివేద
నము చేసినయన్నము.

దేవాభీష్ట. సం. వి. ఆ. శ్రీ. తాంబూలి, తమ
లపాకుతీగళి.

దేవాయతనము. సం. వి. అ. న. గుడి, దేవళము.

దేవాయుధము. సం. వి. అ. న. గ. దేవతల
ఆయుధము. ౨. ఇంద్రధనుస్సు.

దేవార్చన(ము) సం. వి. ఆ. శ్రీ. దేవతా
పూజనము.

దేవాలయము. సం. వి. అ. పుం. గ. స్వర్గము.
౨. గుడి, దేవళము.

దేవావాసము. సం. వి. అ. పుం. గ. స్వర్గము.
౨. గుడి. ౩. ఆత్మత్వము శి. ౪. మేరుపర్వతము.

దేవి. సం. విణ. (న్. నీ. వ్.) ౧. ప్రకాశించు
వాడు. ౨. జూదమాడువాడు; క్రీడించువాడు.
వి. ఈ. శ్రీ. ౧. దేవతాశ్రీ, ౨. దేవ
పత్ని. ౩. పార్వతి. ౪. సరస్వతి. ౫. (నాట్య)
రాజుపట్టపురాణి, పట్టాభిషిక్తయగు భార్య. ౬.
చతుక, ఆడుడు; రచించుక. ౭. మూర్ఖ, చాగ్గ.
౮. పిక్క, స్పృక్క. ౯. పూజ్యశ్రీలనామాం
తమునఁ జేర్చుపదము. (ఉదా: సీతాదేవి మొ.)
౧౦. చిలుబొద్ది, పాతశి. ౧౧. భూతుంబి,
నేలానుగు శి. ౧౨. ప్రాద్దుతిరుగుడు శి. ౧౩.
లింగిని శి. ౧౪. వంధ్యకర్మోక్తికి, గొడ్డు
కాకరశి. ౧౫. సాలపర్ణి, ముయ్యకటపాన్న. శి.
౧౬. మహాద్లోణి, పెద్దతుమ్మిశి. ౧౭. నాగ
ముస్తశి. ౧౮. మృగేర్వారుక, పెద్దపాఁపర శి.
౧౯. హరితకి, కరక శి. ౨౦. ఆతసి, అగిసెశి.
౨౧. సంక్రాంతి, సూర్యుడు మేషులయందు
ప్రవేశించుట.

దేవిక. సం. వి. ఆ. శ్రీ. ౧. ఒకానొకనది. ౨.
ఉమ్మెత్తశి.

దేవిత్. సం. విణ. (బు. శ్రీ. బు.) ౧. ప్రకాశి
ంచువాడు. ౨. జూద మాడువాడు; క్రీడించు
వాడు.

దేవిలి. వి. (సం. దేవలకః.) దేవలకుడు, పూజారి.
వ... శ్రీభీమేశ్వరమహాదేవరగుడి యఖిణ్ణవత్తి
దివియలు... డాకరేమిదొణ్ణవ అయ్యవణ్ణిననే
లకు పుట్టి గిట్టికిచి ౫ దేవిలి గిట్టికిచి ౫ కొట్ట
ఆరువువరుపుట్టి గిట్టికిచి ౬... దా. శా.
౧౩౮౪.

దేవీగృహము. సం. పి. అ. న. ౧. ఆవువారిగుడి.
౨. రాణినగరు, అంతఃపురము.

దేవు. స. క్రి. ౧. నీళ్లు పాలు మొదలగువానిలో
నుండి తడవి తీయు; తడవు; కలఁచు.

శా. ఆరం గాగినపాలమీగడల హస్తాబంబు

లం దేవి లీ, లారమ్యంబుగఁ దోడిబాలురకు
నెల్లం బెట్టి తానుం గొనుక. హరి. పూ.
౫. ౨౦౪.

క. దేవా యాకసుమాలము, దేవెడుకేల్లోయి
నీదుదేహం బంటం, గా వెఱ పయ్యెడు...
కాళ. ౩. ౯౭.

ద్వి. తడయక పదపదార్థంబులు దేవి, కొని వచ్చి
జంగమకోటికి వరపు, బను లాచరించుచు
... బస. పు. ౫. ౩౪౫ పం.

(వ్యవ.) నాకేలనొకడుపులో దేవుచున్నట్లున్నది.
౨. సంగ్రహించు, దొంగిలించు.

ద్వి. ఎల్లయరము దేవి యిహపరంబులకు, దూర
మైనట్టిలుబులయిండ్లు సాచ్చి. బస. పు. ౫.
౩౯౨ పం. (ప్రాతప్రతిపా. 'తెచ్చు' కొత్త
ప్రతిపా.) ౩. వెదకు.

సీ. మందసంబులు దేవి మాడుపు ల్వాడఁగని కొ
త్తడంబులు చూచి... అచ్చ. రా. సుం. ౮.

దేవుఁడు. సం. వి. అ. పుం. ౧.- ప్రకాశించువా
డు- దేవత, నేల్పు. (ఈయరమున బహువచనము
లేదు) ౨. వర్షాధిదేవత, ఇంద్రుడు; మేఘుడు.
౩. బ్రాహ్మణులయుపాధిభేదము. (గోవిందదే
వుడు, పురుషోత్తమదేవుడు, మొ.) ౪. (నాట్య)
రాజు. (యదాక్షాపయతిదేవః - శాకుం.) ౫. పర
మాత్మ. ౬. క్రీడాసక్తి కలమనుజుడు.

దేవురించు. అ. క్రి. (✓దేవురు.) దైన్యపడు, దీన
త్వమునొందు.

సీ. దేవురించుచు వాజదేతుడు మొగమును బ
డఁబాటుచుండెడుబడుగుటాడలు. హరిశ్చ.
౪. ౧౦౩.

దేవురింపు. వి. (✓దేవురించు.) ౧. దేవురించుట,
దీనుడగుట. ౨. పరిదేవనము, విలపించుట.

సీ... దేవురిం పనఁగను దేవు రనగఁగీ. బరఁగుఁ
బరిదేవనము... ఆం. భా. ౧. ౧౧౬.

దేవుడు. వి. దైన్యము.

క. ఈవఱదనుకను రోతల, దేవులం బడితి...

సేం. పంచ. ౪. ౩౯౫. ఆం. భా. ౧. ౧౧౬.

జ: దేవురించు, దేవురింపు, దేవురుగొట్టు, దేవు
గ్లాడు.

దేవురుగొట్టు. విణ. (✓దేవురు.) దేదె, దీనుడు.
(శ. ర.)

దేవుల్లాడు. అ. క్రి. (దేవుళ్ళు + ఆడు.) ౧. చిం
తించు, విచారించు.

(వ్యవ.) వాడు డబ్బు పోవుటచే దేవుల్లాడు
చున్నాడు.

౨. కాలము గడపు.

(వ్యవ.) అతడు ఆకొలదిజీతముతో నెట్లో
దేవుల్లాడుచున్నాడు.

దేవెరి = దేవేరి.

రగడ... సౌరుల, తిట్ట యగుచాల్సేరినాడెపు
దేవెరి గొని... అచ్చ. రా. యు. ౬౪.

(శ. ర. పా. తెలుగు గ్రామము.)

దేవేండు. సం. వి. అ. పుం. ఇందుడు.

దేవేజ్యుడు. సం. వి. అ. పుం. దేవపూజ్యుడు,
బృహస్పతి.

దేవేట్టు. సం. విణ. (జే) దేవతలను పూజించువాడు

దేవేరి = దేవేరి. వి. మహిషి, రాజభార్య; భార్య.

గీ. మహిషి దేవేరి యనగను మనుసు... ఆం.
భా. ౨. ౧౦౫.

సీ. వీర సప్తయు వారె యశ్విన్యాదు లిరువాడ
దేవేరు లిందుభార్యలు... హర. ౨. ౧౧౩.

క. దేవేరి వైతి వా వసు, ధావల్లభమణికి గేలి
తత్పరమతివై. శుక. ౨. ౪౬. చం. రా. ౫. ౨.

క. ఆవిభు ననంతరంబ ధ, రావలయును దా
ర్పె గృహ్యరాయడు చిన్నా, దేవియు శుభ
మతి తిరుమల, దేవియును దనకు గూర్పు
దేవేరులు గాక. మనుచ. ౧. ౩౩.

కా... కావేరి దేవేరిగా, సంగీతార మొనర్చునే
... ఆరత్నాకరేంద్రుడు నీ, యంగం బంటి
సుఖించునేని గుణభద్రా తుంగభద్రానదీ.
పాండు. ౧. ౧౩౯.

దేవేరిపట్టు = మహిషీత్యము, పట్టుపురాణితనము.

గీ. ఇట్టిభాగ్యంబునకు దలకట్టు గాగ, రాక్ష
సేంద్ర శుభస్య కీర్తుం బసంగ, గట్టు దేవే
రిపట్టు మాకమలవదన, కంచు నెగబోసి నా
రదుం డరుగుటయును. వరాహ. ౧౧. ౫౪.

చందమామ దేవేరి = తారక, నక్షత్రము.

క. చెఱబట్టెను దశమఖుఁ డే, డెఱ నిచ్చటఁ
చందమామ దేవేరుల నందఱ నన గను మి
గ్గిరి తన, చఱులఁ దగుల్పడినచుక్కచాలునఁ
బొల్చుక. రామా. ౨. ౧౪౪.

దేవేశి. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. పరమేశ్వరి.

దేవేశుడు. సం. వి. అ. పుం. దేవతల ప్రభువు;
పరమేశ్వరుడు.

దేవేష్ట. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. ౧. మహామేదశి. (వాచ.)

దేవేష్టము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧. దేవత
లకు బ్రయ మయినది. వి. అ. పుం. గుగ్గిల
ముశి. అ. న. దేవతలయచ్చ.

దేవోద్యానము. సం. వి. ఆ. న. ౧. నందనవనము.

౨. దేవునితోట.

దేశకాలజ్ఞుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) దేశ
మును కాలమును దెలిసినవాడు.

దేశకుడు. సం. విణ. (అ. శి. కా. అ.) ౧. శాసించు
వాడు, ఆజ్ఞాపించువాడు. ౨. ఉపదేష్ట, ఉప
దేశించువాడు.

దేశజము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) దేశమునఁ
బుట్టినది, విదేశీయము కానిది.

దేశధర్మము. సం. వి. అ. పుం. దేశమందలిధర్మము.

దేశభాష. సం. వి. అ. స్త్రీ. దేశమున వాడుక
భాష.

దేశము. సం. వి. అ. పుం. గ. ప్రదేశము, చో
టు. ౧. అనేకపట్టణములు గలభూభాగము,
విలాతి.

(దేశములు ౫౬:—అంగము, వంగము, కలింగ
ము, కర్ణాటము, కేరళము, కామరూపము, గౌడ
ము, వనవాసము, కుంతలము, కొంకణము, మగ
ధము, కుర్జురము, మాళవము, లాటము, భో
టము, వరాటము, శబరము, కుతురము, కురువు,
అవంతి, పాండ్యము, మద్రము, సింహళము,
ఘూర్జరము, పారశీకము, మిథిలము, పాంచాలము,
శూరసేని, గాంధారము, బాహ్లికము, హైహ
యము, తౌళవము, సాల్వము, పుండ్రకము,
ప్రాగ్జ్యోతిషము, మత్స్యము, చేది, బర్బరము,
నేపాలము, గౌళము, కాశ్మీరము, కన్యాకుబ్జము,
విదర్భము, ఖురసాణము, మహారాష్ట్రము, కోస
లము, కేకయము, ఆహిచ్ఛత్రము, త్రిలింగము,
ప్రయాగము, కరహాటకము, కాంభోజము, భో
జము, చోళము, హూణము, కాశి-దేశములు
మఱియు అనేకములు కలవు. అందు ఇవి ముఖ్య
ములు అని శ.ర.) ౩. ఏబదియాలు అనుసంఖ్య
౪. భాగము, ఏకదేశము.

దేశరూపము. సం. వి. అ. న. గ. న్యాయము,
సమంజసము. ౧. ప్రకృతదేశము.

దేశాంతరము. సం. వి. అ. న. గ. అన్యదేశము,
మఱియొకదేశము. ౧. మఱియొక ప్రదేశము.
(భాష వేరుగా గలదిగాని పర్వతముచేతనో
మహానదిచేతనో వేరుపలుపలుబడినదిగాని యగు
దేశము దేశాంతరము అని మనువు.)

దేశాంతరి. సం. విణ. (న్. టి. న్.) పరదేశపు
వాడు.

దేశి. సం. విణ. (న్. టి. న్.) గ. దేశకుడు

౧. దేశము కలవాడు, వి. ఈ. స్త్రీ. గ.
సంగీతవిశేషము, ఆయాదేశజనులకు హృదయ
రంజకముగా నుండు ప్రత్యేకసంగీతము. (సంగీత
ములో వేర్వేరికభేదము మార్గము.)

శ్లో. తతదేశసయా రీత్యా యత్సాస్యలోకానురం
జనం, దేశదేశే తు సంగీతం తదేశిత్యభిధీయతే.

(కల్ప.)

ద్వి. లాలితపుద్గసాళగములు బెరయ, గ్రాలుచు
దేశిమార్గములు వెలయ. బస. పు. ౩. ౯౩౩
పం. హర. ౧. ౧౧౧.

౧. ఇరుపది నాల్గు స్త్రీరాగములలో నొకటి.

స్త్రీ... దేశాక్షి ఘూరరి దేశి తోడి. గీ. వెలయు
నారాయణియై జటర్వింశతివిధములను
దనరారు స్త్రీరాగములను నుఱియు. హంస.
౫. ౧౨౩.

౩. దేశభాషాకవిత్వము.

క. మార్గకుమార్గము దేశియ, మార్గము పదలంగ
దమకు మది పదలక దుర్గపదపర్వ లన
దగు, మార్గపులం దలంప నలతి మహి సుకవు
లకు. కు. సం. గ. ౨౮.

క. మను మార్గకవిత లోకంబున వెలయగ దేశి
కవిత బుట్టించి తెనుంగు నిలిపి... కు. సం.
గ. ౨౩.

౪. నాట్యవిశేషము.

ఉ. దేశివిధంబురట్టణము దివ్యకలాసియు... లేక
యు. నాట్యకలనం బ్రకటించెను హావ
భావము. శ్రీరం. మా. ౪. ౧౬౨.

స్త్రీ. శివుఁ డొక్కనాడు దేశికి మెచ్చి నా
కిచ్చెఁ బెద్దవజ్రపుఁగుచ్చు బిరుదుతవిణ.
వాస్త్రీ. ౩. ౩౬.

౫. తెనుంగుదేశమున వాడబడునొకభాష.

గీ. వెలది చిగు రెల్లి వేసలి వేసవేలు, నాగఁ
జనుకబ్బములు దేశినామకములు; వీనఁ జెప్పి

నకవిల వినుచు మెచ్చు. కావ్య. ౯.౧౭.

చ. తెనుగునఁ దేటుగాఁ గథలు దెల్పినఁ గా
వ్యము పొందు లేదు మెత్తనపస చాల దం
ద్రు విశదంబుగ సంస్కృతశబ్ద మూడఁ
జెప్పిన నవి దర్శముం ద్దనుచుఁ బెట్టరు పీ
నులఁ గావునక రుచుల్, దనరఁ దెనుంగు
దేశియును దదర్శనముం గలయంగఁ జెప్పె
దక. ద్వా. ౧. ౩౨. (తెనుంగుదేశి = దేశి
తెనుగులని భావము.)

దేశికాశు. సం. వి. ఉ. పుం. ఒకానొక స్వరస్థాయి.

ద్వి. గాఢంబు లలిరాగ కాకును బొచ్చు, గాఢంబు
మఱిదేశికాకును సింధు, నలిగరు రాకాకునభి
కర్తయును. బస. పు. ౩. ౯౦ పా. ౯౪౦ పం.

దేశికుఁడు. సం. వి. అ. పుం. ౧. గురువు. ౨.
పథికుఁడు, బాటసారి.

దేశిని. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. తర్జని, చూపుడువ్రేలు.

దేశీయము సం. విణ. (అ. అ. అ.) - దేశభవము -
౧. దేశమునఁ బుట్టినది, దేశమం దైనది. ౨. (ఒకా
నొక తదిత్ర ప్రత్యయము. ఇందుక తక్కువయైనది
అనునర్థము కలది. ఉదా: అష్టదశవర్ష దేశీయుఁ
డు=కొంచెము తక్కువగా పదునెనిమిదిసంవత్స
రములవయసువాడు - పటుదేశీయుఁడు=కొంచె
ము తక్కువగా సమరుఁడు.)

దేశీయవరాడి(ళి). సం. వి. ఈ. స్త్రీ. (సంగీ)
రాగిణీభేదము. (వాచ.)

దేశ్యము సం. విణ. (అ. అ. అ.) - దేశభవము -
౧. దేశమునఁ బుట్టినది, దేశమునం దున్నది. ౨. దేశ
మునకుఁ దగినది. ౩. ఉపదేశింపఁ దగినది. ౪.
(ఒకానొక తదిత్ర ప్రత్యయము. కొంచెముతక్కు
వయైనది అనునర్థము కలది. ఉదా: అష్టవర్షదేశీ
శ్యుఁడు=కొంచెము తక్కువగా ఎనిమిదిసంవత్స

రములవయసువాడు - విద్యదేశ్యుఁడు=కొంచెము
తక్కువగా విద్యాంసుఁడు.)

వి. అ. న. (వాదమున) పూర్వపక్షము. (వాచ.)

దేష్టువు. సం. విణ. (ఉ.) ౧. దాత, ఇచ్చువాఁ
డు. ౨. శుద్ధిచేయువాడు. ౩. దుర్దమము,
లాంఛనిది. (ఆ. ని.) వి. అ. పుం. - వస్త్రాదులు
శుద్ధిచేయువాడు - చాకలి. (విల్యముని.)

దేసము. వి. (సం. ద్వేషః.) వైరము, పగ.

గీ. నూడు పగ దేస మనఁగఁ బొల్పును విరో
ధ, నామములు... సాం. ని. మాన. ౩౧.

దేసి. విణ. మనోహరము, అందమైనది.

సీ. అనులేపనములు మండనములు లేకయు భాసు
రాంగము లింతదేసి యగు నె. కు. సం. ౬.
౭౦౯.

ఉ. వాసనగా శివాగమము వర్ణన కెక్కడ్ర
యీసదర్శముల్, దేసిగ నాత్మశిష్యులకుఁ దె
ల్పుచు... కు. సం. ౮. ౧౬.

ద్వి. ప్రాస మైనను యత్నిసై వడి యైన, దేసిగా
నిలిపి యాదిప్రాసనియతి, దప్పకుండఁగ ద్వి
పదలు రచియింతు. పండితా. దీక్షా. ౬౭ పా.
జ: దేసిక.

దేసిక. వి. (సం. దేశి - దేసి + క. - స్వార్థమున.)
సంగీత భేదములలో నొకటి.

ఉ. దేసిక గానిమార్గముల దిన్న నిరీతులఁ బాడి
పాడి యా, శ్వాసమునొంది... నార. ౩. ౬౨.

దేహకరుఁడు. సం. వి. అ. పుం. తండ్రి.

దేహకర్త. సం. వి. ఋ. పుం. జనకుఁడు, తండ్రి.

దేహకుఁడు. సం. విణ. (అ. హి. కా. అ.) పూ
యువాడు.

దేహకృత్తు. సం. వి. త్. పుం. తండ్రి.

దేహకోశము. సం. వి. అ. పుం. - దేహమునకు

ఆచ్ఛాదకము - గ. పక్షము, ఆక్క. ౨.
 తోలు, త్వక్కు.
 దేహక్షయము. సం. వి. అ. పుం. గ. దేహ
 ము నశించుట. ౨. - దేహమును క్షీణింపజే
 యునది - రోగము, తెగులు.
 దేహజ. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. కూతురు, పుత్రి.
 దేహజేడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. దేహ
 మునలన బుట్టినవాడు. ౨. దేహమున బుట్టిన
 వాడు. వి. అ. పుం. పుత్రుడు, కొడుకు.
 దేహత్యాగము. సం. వి. అ. పుం - దేహమును
 విడుచుట-మరణము, చావు.
 దేహదము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) దేహము
 నిచ్చునది. వి. అ. పుం. - దేహమును శుద్ధిచే
 యునది, దేహమునకు పుష్టి నిచ్చునది. - పాద
 రసము.
 దేహదీపము. సం. వి. అ. పుం - దేహమునకు
 దీపమువంటిది - కన్ను.
 దేహధర్మము. సం. వి. అ. పుం. దేహముయొ
 క్క స్వాభావికవ్యాపారము.
 దేహధారకము. సం. విణ. (అ. రికా. అ.) గ.
 దేహము ధరించునది. ౨. దేహమును నిలబెట్టు
 నది. వి. అ. న. అస్థి, ఎముక.
 దేహధారణము. సం. వి. అ. న. గ. దేహము
 దాల్చుట. ౨. జీవిక, జీవనోపాయము. ౩.
 మనుగడ, బ్రదుకు.
 దేహధారి. సం. విణ. (న్. ణీ. న్.) శరీరి, దేహ
 ము ధరించినవాడు, ప్రాణి.
 దేహధి. సం. వి. ఇ. పుం. - దేహమున కాధార
 మైనది - పక్షము, ఆక్క.
 దేహధృక్కు. సం. విణ. (జ్.) దేహధారకుడు.
 (మనుష్యుడు, మొ.) వి. జ్. పుం. ప్రాణివా
 యువు. (వాచ.)

దేహనీయము. సం=దేగవ్యము.
 దేహబంధము. సం. వి. అ. పుం. గ. మేనికట్టు,
 బాంధి. ౨. దేహముయొక్క బంధము.
 దేహబద్ధము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. దేహ
 ముచే కట్టబడినది. ౨. దేహమునందు బద్ధమై
 నది. ౩. దేహము దాల్చినది, మూర్తిమత్తు.
 శ్లో. దేహబద్ధమివేంద్రస్య చిరకాలాజ్జితం య
 శః. సం. కు. సం. ౨. ౪౩.
 దేహభాక్కు. సం. విణ. (జ్.) దేహమును
 పొందినది, దేహముతో కూడినది. -వి. జ్. పుం.
 దేహధారి, ప్రాణి. (మనుష్యుడు, మొ.)
 దేహభుక్కు. సం. వి. జ్. పుం. - దేహమందు
 కర్తవ్యము లనుభవించునది - ఆత్మ.
 దేహభృత్తు. సం. వి. త్. పుం. జీవుడు, ప్రాణి.
 (మనుష్యుడు, మొ.)
 దేహము. సం. వి. అ. పుం. న. -వృద్ధి పొందు
 నది - శరీరము, మేను. పుం. గ. పూయుట.
 ౨. (జ్యోతి) తనుభావము, జన్మగమము.
 దేహయాత్ర. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. గ. -దేహ
 సితిని సాగించునది - జీవనోపాయము. ౨.
 -దేహమునుండి యనుపుర్యాదులకుఁ బోవుట.-
 మరణము, చావు.
 దేహల. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. మద్యము. (వాచ.)
 దేహళి. సం. వి. ఇ. ఈ. స్త్రీ. (దేహము-పసుపు
 మున్నగువానిపూత-కలది.) ఇంటిగడప, గృహో
 వగ్రహణి.
 దేహలీదీపము. సం. వి. ఆ. పుం. గడపమీద
 నుంచిన దీపము. (ఇది కంఠప్రయోజనముల నెఱ
 వేర్చెడియేక కార్యమున కుపమానముగా నుప
 యుక్తము.)
 దేహవంతుడు. సం. విణ. (త్. తి. త్.) దేహ

ము కలవాడు. వి. త్. పుం. గ. మనుష్యుడు.

అ. జీవాత్మ.

దేహసారము. సం. వి. అ. పుం. గ. మజ్జ, ఎముకలలోనికొవ్వు. అ. శరీరబలము.

దేహంతరము. సం. వి. అ. న. గ. మఱియొక దేహము. అ. జన్మాంతరము.

దేహత్వజ్ఞానము. సం. వి. అ. న. దేహమే ఆత్మ యని అనుకొనుట.

దేహత్వవాదము. సం. వి. అ. పుం. దేహమే ఆత్మగాని వేఱగుఆత్మ లేదు అనువాదము. (చార్యాకులు మొదలగువా రీవాదము నాశ్రయించురు.)

దేహత్వవాది. సం. వి. న్. పుం. నాస్తికుడు, చార్యాకుడు మొ.

దేహధ్యాసము. సం. వి. అ. పుం. దేహమే ఆత్మ యనుభ్రాంతి, దేహధర్మములే ఆత్మధర్మము అనుభ్రాంతి.

దేహవరణము. సం. వి. అ. న. - దేహమును కప్పనది - గ. కవచము. అ. చొక్కా మొ.

దేహి. సం. విణ. (న్. నీ. న్.) గ. దేహము కలవాడు. అ. పూయువాడు. వి. న్. పుం. గ. ప్రాణి. (మనుష్యాది.) అ. జీవుడు.

దేహిక. సం. వి. అ. స్త్రీ. ఒకజాతిచీమ. (కల్ప.)

దేహిని. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. భూమి. (విల్యమున.)

దేహ్యము. సం. విణ. (అ. అ. అ.) గ. పూయదగినది. అ. శరీరమునకు హిత మైనది.

దై

దైతేయమేదజ. సం. వి. అ. స్త్రీ. (ప్రపంచ మంతయు జలమయ మైనపుడు విష్ణువు మధు క్రతుభులను చంపగా వారి మెదడు భూరూప

మయ్యెను అని పురాణప్రసిద్ధి.) మేదిని, భూమి. (ఇట్లే: దైత్యమేదజ మొ.)

దైతేయుడు. సం. వి. అ. పుం. - దితిసంతతి వాడు - రాక్షసుడు.

దైత్య. సం. వి. అ. స్త్రీ. గ. సుర, కల్లు. అ. మురయనుగంధ ద్రవ్యము.

దైత్యగురువు. సం. వి. ఈ. పుం. - రాక్షసగురువు - శుక్రుడు. (ఇట్లే: దైతేయగురువు మొ.)

దైత్యదేవుడు. సం. వి. అ. పుం. గ. వరుణుడు. అ. వాయువు. (విల్యమున.)

దైత్యనిషూ(నూ)దనుడు. సం. వి. అ. పుం. దైత్యులను చంపినవాడు - విష్ణువు.

దైత్యమదనము. సం. వి. అ. పుం. కందకి.

దైత్యమేదజము. సం. వి. అ. పుం. గుగ్గిలము.

దైత్యయుగము. సం. వి. అ. న. దేవయుగము నకువలెనే దేవమానమున పండ్రెండువేలసంవత్సరములపరిమితి కలకాలము, రాక్షసయుగము.

దైత్యారి. సం. వి. ఇ. పుం. - దైత్యులకు శత్రువు - గ. విష్ణువు. అ. వేలుపు.

దైత్యహోరాత్రము. సం. వి. అ. పుం. దైత్యులపవలు రాత్రియు. (ఇది మనుష్యమానము చే సంవత్సరము పరిమితి కలది.)

దైత్యుడు. సం. విణ. (అ. అ. అ.) గ. దితిసంబంధ మైనవాడు. అ. దితిసంతతివాడు. వి. అ. పుం. తొలివేల్పు, రాక్షసుడు, అసుర.

దైత్యేజ్యుడు. సం. వి. అ. పుం. దైత్యగురువు, శుక్రాచార్యుడు. (వాచ.)

దైనందినప్రళయము. సం. వి. అ. పుం. బ్రహ్మ యొక్క ప్రతిదినముతుదను లోకములకు కలుగు ప్రళయము.

దై నందినము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) ప్రతిదినము కలుగునది; ప్రతిదినము నుండునది.

దై నము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) ౧. దినమం దుండునది. ౨. దినసంబంధ మైనది. ౩. దీనసం బంధమైనది.

దైనిక. సం. వి. అ. శ్రీ. దినభృతి, దినబలైము.

దైనికము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) ౧. దినమున నుండునది. ౨. దినమందలిది.

దైన్యము. సం. వి. అ. న. ౧. దారిద్ర్యాదులచేతఁ గలుగుదురవస్థ, దీనత్వము, ౨. పేదటికము. ౩. దుర్బలత్వము. ౪. నీచత్వము, హైన్యము.

దైర్ఘ్యము. సం. వి. అ. న. దీర్ఘత్వము, నిడుపు.

దైలువాటు = దైవాటు.

(అతిశయించు, అధికమగు)

ఉ. ఏమితపం బొనర్చితిమొ యేసుకృతం బొన రించినామొ యేనోములు నోచినారమొ మనోరథముల్ మది దైలువాటఁగా ... వేంకటాచల, స్వామినఁ జూడఁ గఁటిమి... ఘటికా. ౨. ౧౯౦.

దైవకృతము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧. దైవ ముచే చేయఁబడినది. ౨. మనుష్యకల్పితము కానిది, స్వాభావికము.

దైవకోవిద. సం. వి. అ. శ్రీ. దైవజ్ఞ, సోదె చెప్పనాడుది.

దైవకోవిదుఁడు. సం. వి. అ. పుం. దైవజ్ఞుఁడు, జోశ్యుఁడు.

దైవగతి. సం. వి. ఇ. శ్రీ. దైవముయొక్క పోక, అదృష్టము వర్తించుమార్గము; శుభాశుభ ఫలములు కలుగువిధము.

దైవజ్ఞ. సం. వి. అ. శ్రీ. ౧. సోదెకత్తె, సోదె చెప్పనది. ౨. గృహగోధిక, బల్లి. (శ. ర.)

దైవజ్ఞుఁడు. సం. వి. అ. పుం. ౧. జోశ్యుఁడు, జోశ్య తిశాస్త్రము తెలిసినవాఁడు. ౨. త్రికాలవేది, భూతభవిష్యద్వర్తమానములు ఎఱిగినవాఁడు.

దైవతంత్రము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) దైవ మునకు లోనయినది, దైవాధీనము. వి. అ. న. దైవముయొక్కతంత్రము.

దైవతము. సం. వి. అ. న. ౧. దేవత, నేలుపు. ౨. దేవతాసమూహము.

దైవతాయతనము. సం. వి. అ. న. కోవెల, దేవాలయము.

సీ. ఉపవాస ముండి సముత్సుకుం డై దైవతా యతనమున నారేయి గడపి. ద్వా. ౨. ౧౨౩.

దైవత్యము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) దేవతనిమి త్రము ఉద్దేశింపఁబడినది. (ఇది అగ్ని మొ. పదములు పూర్వమందుఁ గలిగియే యుండును.)

వ... గోపాలదేవుండు దేవేంద్రదైవత్యం బగు సాయకం దేసిన. హరి. ఉ. ౮. ౧౮౦.

వి. అ. న. దేవత.

దైవదీపము. సం. దేవదీపము.

దైవదుర్విపాకము. సం. వి. అ. పుం. దైవము దుష్టముగా పరిణమించుట, దౌర్భాగ్యము, దురదృష్టము.

దైవపరుఁడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) అన్ని యు అదృష్టముచేతనే కలుగు నని తలఁచి య త్నింపక యుండువాఁడు.

దైవప్రశ్నము. సం. వి. అ. పుం. ౧. శుభా శుభకర్తృఫలము తెలియఁ గోరుట. ౨. జోశ్య ము. ౩. ఆకాశవాణి; ఉపస్మృతి. (సోదె అని కొందఱు.)

దైవము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) ౧. దేవసం బంధ మైనది. ౨. దేవునినుండి వచ్చినది.

3. ఆకాశమునఁ బుట్టినది. వి. అ. పుం. శ్లోతి
ష్టమాదియజ్ఞమునందు యథావిధిగాఁ దత్క
ర్తము నడపినఋత్విజ్ఞుని అలంకరించి కన్య నిచ్చి
చేయువివాహము. న. గ. భాగ్యము, అదృ
ష్టము. ౨. దేవత, వేలుపు.

గీ. ఆరమాసతిరూపరేఖాతిశయము, వరనము సే
యఁ దరమె యెవ్వారికైనఁ గాంచినప్పుడె
చిత్రతఁ గాంచె సకల, దైవదానవరాజి చి
త్రంబు గాఁగ. దశ. ౨. ౨౪౫.

శ్లో: అపిస్విదన్యేచ నిజాత్తదైవమనన్యవృత్త్యా
సమనువ్రతా యే. సం. భాగ. 3. గ. 3౪.

(ఆత్మనః దైవం = శ్రీకృష్ణం. వ్యాఖ్య.)

3. దైవతీర్థ మగు అంగుళ్యగ్రస్థానము, దైవ
తర్పణస్థానము.

దైవయుగము. సం = దేవయుగము.

దైవయోగము. సం. వి. అ. పుం. గ. జన్మాం
తరకర్తృఫలము కూడుట, శుభాశుభకర్తృము
ఫలించుట. ౨. దైవమువలన కలిగినయో
గము.

దైవలేఖకుఁడు. సం. వి. అ. పుం-జాతకము
ననుసరించి త్రికాలఫలము వ్రాయువాఁడు - జో
స్యుఁడు, దైవజ్ఞుఁడు.

దైవవశము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) దైవా
ధీనము. వి. అ. పుం. న. గ. దైవశక్తి.
౨. దైవాధీన మగుట.

దైవవాణి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. గ. ఆకాశవాణి,
౨. సంస్కృతభాష.

దైవవిందు. సం. వి. ద్. పుం. దైవజ్ఞుఁడు.

దైవమాతుఁడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) అదృ
ష్టముచేపించుతుఁడు, దురదృష్టవంతుఁడు.

ఇట్లే: దైవహతకుఁడు.

శ్లో: ప్రాయోగచ్ఛతి యత్ర దైవహతకస్తత్రే

వ యం త్యాపదః సంభర్తృ సీతి. ౧౫.

దైవహీనుఁడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) అభా
గ్యుఁడు, దురదృష్టవంతుఁడు.

దైవాకరి. సం. వి. ఇ. పుం-దివాకరపుత్రుఁడు -
గ. శని. ౨. యముఁడు. 3. సుగ్రీవుఁడు.
౪. కర్ణుఁడు. ఈ. శ్రీ. యమునానది.

దైవాత్మ్యము. సం. వి. అ. పుం. గ. ఉల్లా
ద్యుత్పాతములవలనఁ గలుగునాశము. ౨. అదృ
ష్టముయొక్క నాశము. 3. దైవము నతిక్రమిం
చుట.

దైవాధీనము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) దైవము
నకు లో నయినది, దైవవశ మైనది.

దైవాయత్తము. సం = దైవాధీనము.

దైవాటించు. స. క్రి. ($\sqrt{\text{దైవాటు}}$) పొంగి
పొరలునట్లు చేయు.

క. అవమానవైరు లనియెడి, యవనిజములఁ బెట్టి
కివైచి యభిమానమునం, దివిరితి దైవాటిం
చితి, భువనముల ననింద్యకీర్తిభూమామృత
ముక్. భా. రా. యు. ౨౩౩౬.

దైవాటు = దయవాటు, దైలువాటు. అ. క్రి. గ.
అతిశయించు, అధికమగు.

ఉ...కింక దై, వాఁగఁ బట్టె బిట్టు దితిపట్టి
నృసింహుఁ డసహ్యతీవ్రతక్. నృసిం. ౫.౯౫.

ఉ. జోటున వర్షము ల్లరియ సువ్రతుఁ డాచిటు
తొండనంది దై, వాఁతుభక్తిఁ బెట్టు శివభ
క్తుల కర్ణిఁ జతుర్విధాన్నముల్. హర.
౨. 3౧.

క...కొమ్మ మెకపుఁబోటరి యత్ర, పునఁ దరలి
మెల్లమెల్లనఁ, జని యొకచో మిగుల సంఠ
సము దైవాఁక్. అచ్చ. రా. సుం. ౨౪.

౨. పొంగిపొరలు, పొరలు.

గీ. పాటితూమున రసము దైవాఁగ గొలిచి,

కొమరుజంగంబునకు నిచ్చె గోర్కి దీక్ష.
హర. గ. ౨౩.

మ... ఏసాముఁ డై, కొనఁ దేకాసుక లిచ్చిసం గొ
నఁడు గోర్కు ల్నిండి దైవాఁగఁ. పసు.
౩. ౯౫.

ఉ. మీతీనయన్నశైలములమీద సమగ్రపు
తప్రవాహముల్, పాఱఁగ యానపాత్రముల
భంగి నపూపము లొప్పె నెవ్వరుఁ, మాటిద
నీక కన్దనియఁమాత్రగఁ బాత్రలయందు నిండి
దై, వాతఁ బదారసంఘములు భౌతిగ నవి
భువెండియామతిఁ. భోజరా. ౪. ౧౦౨.

౩. ఒప్పు.

మ... భూ, వర సేనాజన మాయితం బగుచు దైవా
తఁ రణోత్సాహతఁ. చంద్రి. ౩. ౧౦౬.

జ: దైవాఁఁడు.

దైవాహారాత్రము. సం. వి. అ. పుం. దేవత
లయొక్క రేయును పగలును, మానుషసంవత్స
రము.

దైవి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. దైవవివాహపదతిని పెం
డ్లినేయఁబడినశ్రీ. వి. న్. పుం. దైవజ్ఞుఁడు,
జోస్యుఁడు.

దైవికము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) గ. దేవతలకు
సంబంధించినది. ౨. దేవునివలన కలిగినది; దైవ
వశమున కలిగినది.

దైవోపహతుఁడు. సం = దైవహతుఁడు.

దైవ్యము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) దివ్యము,
దేవసంబంధ మైనది.

దైశికము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) గ. దేశసం
బంధ మైనది. ౨. ప్రదేశసంబంధ మైనది, స్థాని
కము.

దైశికుఁడు. సం. వి. అ. పుం. దేశికుఁడు, ఉప
దేశించువాడు.

దైత్తికము. సం = దైవికము.

దైత్తికుఁడు. సం. వి. అ. పుం. గ. దైవపరుఁడు,
దైవమే కార్యసిద్ధికి హేతు వని తలచువాడు.
౨. దైవము కల దనుబుద్ధి కలవాడు.

దైహికము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) గ. దేహ
భవము, దేహమున పుట్టినది; దేహమం దున్నది.
౨. దేహసంబంధ మైనది. వి. అ. పుం. ప్రాణి
ద్యూతము, కోడి పొట్టెలు మొదలగుజంతువు
లతో నాడుజూదము.

దొ

దొంకు = దొంకు. (చూ. దొంకెన.)

జ: దొంకెన.

దొంకెన = దొంకెన. వి. (√దొంకు.) ఆయుధ
విశేషము.

ద్వి. వడిగొని యడిదాన వైచి కందానఁ, దుడు
చురౌతులు గ తిదొంకెనఁ బొడిచి, పోటు
గంటలై తూటిపోవునదృఢులు. ద్వి. హ
రిశ్చ. పూ. ౧౩౪ పం.

దొంగ. వి. (√దొంగు. త. తొంగఁ.) గ.
చోరుఁడు.

రగడ. గురివెంద నదె గిలుబుకొనియెఁ బయ్యె
రదొంగ, విరులఁ గరితుంభకుచవెరఁజు మై
యర గ్రుంగ. మనుచ. ౩. ౮౪.

సీ. ప్రామినుకులదొంగఁ బాతాళకుహరంబుఁ
జొఱఁబాటి చీతినచోట వీవ. పారి. గ.
౪౯.

౨. అరటిపువ్వులలోపల నుండుగట్టికాడ. (శ.
ర.-దీనిని 'దొంగవాడు' అని వాడుదురు.)

విణ. వంచకము, మోసపుచ్చునది.

ఉదా: దొంగనిద్ర:—ఇతరులను మోసపుచ్చు
టకై నిద్రించుచున్నట్లు పండుకొనుట.
ఇట్లే: దొంగభక్తి.

సా. దొంగపడినఅటునెలలకు కుక్క మొటి
గిన్నటు.

ఇది కొన్ని పట్ల విశేషార్థముల నిచ్చును.

ఉదా: దొంగకూడు=త న్నొరు లెఱుగకుండఁ బోయి కుడుచుకూడు.

దొంగగొడ్డు=దొంగ మేత మేయుపసరము.

దొంగనేల = మోసము చేసి యపహరించిన నేల.

దొంగబీగము=మాటుతాళము.

దొంగయూరి=క్రిందిలోతు తెలియకుండ మీఁద వ్యాపించియుండెడుబురద.

(ఇట్లే: దొంగయిసుక.)

దొంగప్రొద్దు=దొంగలు దొంగిలించుటకు అనుకూల మైనసమయము, అర్థ రాత్రిము.

ఇట్లే: దొంగశేయి. (శ.ర.)

దొంగతనము. వి. ($\sqrt{\text{దొంగ.}}$) చోరత్వము, చార్యము, దొంగిలించుట.

గీ...విను మెంతవానికైన, దొంగతన మున్నయప్పుడె దొడరు భయము. దశా. ౧. ౨౭౨.

దొంగపని. వి. ($\sqrt{\text{దొంగ.}}$) చోరకృత్యము, దొంగతనము.

సీ. తడకద్రోపరి ముడివిడుపులు మఱి దొంగపని చుక్కవా లైనఁ బనుపారల. వేం. పంచ. ౪. ౨౪౦. (తాళపత్రప్రతిపా.)

దొంగమేపు. వి. ($\sqrt{\text{దొంగ.}}$) లంపు.

గీ. లంపు నా దొంగమేపు చెలంగు నభవ. ఆం. భా. ౩. ౩౫.

దొంగటికము, దొంగర్కము. వి. ($\sqrt{\text{దొంగ.}}$) దొంగతనము, చార్యము.

గీ. ద్రోహబుద్ధి నైన దొంగటికమునైన, సటుల నైన సాహసమున నైన, సంపదధికుచేత సాధించి ధనమును, బడుగు కిచ్చి బాగుపడును చేమ. చేమన. ౩. ౧౩౬.

క. రంగప్పసాము మేము తి, నంగను నుతుల మయి పుట్టివారము నిజ మైనంగలదే మా

నలనను, దొంగటికంబులును వింతద్రోహము లెందుక. విప్ర. ౫. ౧౮.

మ. దురము స్తుర్గుము రాయబారము మఱిక దొంగర్కము నైవద్యముక, సరనాధా శ్రయ మోడబేరమును బెన్దంతంబు సిద్ధించినక, అరయక దొడ్డఫలంబు గల్గు ...కాళ. శ. ౧౧౧.

దొంగలవైరి= వేటకుక్క కడినపేరు.

చ...బెబ్బులులగండఁడు దొంగలవైరి...నాఁగఁజే, ర్లరెడిసారమే ముమల నత్తఱి దెచ్చిరి కొంద ణుద్ధతిక. ఇందు. ౨. ౫౯.

సా:-దొంగను తేలు కుట్టినట్లు. దొంగలత్లకి యేడువ భయము.

దొంగసాము. వి. ($\sqrt{\text{దొంగ.}}$) దొంగ తెచ్చిన సాము.

కా...దొంగ సాములకునై యిట్టిల ప్రాల్లలితే. విప్ర. ౫. ౩౫.

దొంగిలించు= దొంగిలు, దొంగు. స. క్రి.

($\sqrt{\text{దొంగిలు.}}$) మ్రచ్చిలు, అపహరించు.

క. మరకతయయవజ్రమహా, స్ఫురణ మెయిం దొంగిలించి పొదలినభంగిక. కు. సం. ౭. ౯౩౮.

సీ. నీధుపానక్రీడఁ జెంగల్వపూచాయ దొంగి లించెడుకన్నదోయివాడు. పి.శకుం.౧.౫. (ఇటు ఔపమ్యవాచకము.)

దొంగిలు=దొంగు. స. క్రి. ($\sqrt{\text{దొంగు - త. దొంగు.}}$) దొంగిలించు, అపహరించు.

మ. జలజారాతి సఖీముఖామితకళాసౌభాగ్య లేశంబు దొంగిలి పా లీక పెనంగ నబము తదంఘ్రిద్యంద్యముం దా సముజ్జ్వలరేఖా కృతిఁ జేరి యత్తరుచి లంచం బిచ్చి తొపింపఁగా, నెలనిగ్గుల్ గనుపట్టె...చంద్రా. ౪. ౧౩౮.

తనీవృత్తము. దూడలతోఁ గాపరులను గుహ
లో దొంగిలి దాచిన విధి నదలింపఁ.
అప్పు. ౪. ౨౩౬ పా.

క. వెంగలి వై రాపాలఁతిక, దొంగిలి తెచ్చితివి
చేటుతోవ నయో నీ, వంగడ మద్దొరములు
కుల, యింగలమునఁ బడకమున్నె యిడు మిఁక
నైనక. అచ్చ. రా. యు. ౧౧౪. రా. వి.
౩. ౧౧.

౨. వంచించు, మోసగించు.

ఉ. ఎక్కడి కేగుదెంచితి వహీనవిహార చికిత్స
నీకు నేఁజక్క నొనర్చెదం బెలుఁచఁ జంపితి
దొంగిలి ము న్నదీయులక, రక్కసులక...
పాండు. ౫. ౧౦౭.

దొంగిళ్లు. వి. బ. ఒకవిధ మగునేత్రరోగము.

గీ. రెండుతు త్తంబులు... ఇట్టికపాడిఁ గూర్చిచాఁ
గనీట, నిమిషండ్లను వెన్నను నీరొనర్చి, యి
డిన దొంగిళ్ళుఁ బురుగుకా టుడిగిపోవు.
(చికి. చి. ని.)

గీ. బరణి నిడి కన్నులను బెట్టఁ బ్రబల మైన,
పురుగుకాటును దురాంసపూరితములు, నీరు
పాటును దొంగిళ్లు నిశ్చయముగఁ, దీటు ననిరి
భిషగ్వరు లూర్చి మలరి. (చికి. చి. ని.)

దొంగు=దొంగిలు, దొంగిలింఁచు. స. క్రి. అపహ
రించు, ముచ్చిలు. అ. క్రి. (త. ఒదుంగు=దొంగు,
దాంగు, దాంగు. మఱుగుపడు. అని క.ర.)
జ: దొంగ, దొంగతనము, దొంగపని, దొంగ
మేపు, దొంగటికము, దొంగసాము, దొంగి
లింఁచు, దొంగిలు.

దొండ. వి. (సం. తుండీ. స్త్రా. తుండీర.) బింజిక,
ఒకదినుసులీగ.

నీ... అలరును దొండ యం చనఁగఁ దుండి.
ఆం. భా. ౨. ౬౦.

గీ. సకలదిశలకు శాఖోపశాఖ లిడుచుఁ, బొదలి

ఫలియించుదొండయఁ బోలి ప్రబలి, యాత్త
సంతతి పుత్ర పౌత్రాదిబహుప, రంపరల నొప్పు
వెలసె భర్తయును దాను. ప్రభా. ౧. ౧౬.

ఉ. సంతతి లేకము న్నతనిబాయ నభక్తిని నూ
ర్యనేవ య, శ్రాంతముఁ జేయఁగా నతఁడు
సద్విజ్ఞుడై కలవచ్చి దొండచెట్టిఁతికినిచ్చి
బాల ఫలియించును నీకిది ప్రోదిచేసికొ, మెం
తయునంచుఁబల్కె... ప్రభా. ౧. ౧౫.
జ: దొండపండు, దొండముక్కువడు.

దొండపండు. వి. (1/దొండ.) బింబఫలము.

నీ. నేరేడుపండులు నెలయుఁటిపండులుఁ గొం
డ మామిడిపండ్లు దొండపండ్లు. కాళి. ౩.
౬౯.

గీ. పండి వాడినయలదొండపంటిపగిది, మొనసి
వరవట్లు వట్టి కెన్నె విదనరఁ, వెన్న దటిగిన
సాగసుతో విన్న నైన, దేవయానఁ గనుం
గొని తెగిచి వగచి. యయా. ౩. ౮౨.

క. పగడము మంకెనవిరియును, జిగురాకును
దొండపండు చెందిరమును... నీలా. ౨. ౨౨.
పా:- కాకిముక్కునకు దొండపండు కట్టినట్లు.

దొండముక్కువడు. అ. క్రి. (1/దొండ.) దొం
డపండువలె గింజలకొన లెఱుఁబడు.

మ. బలుసుల్ పండెను దొండముక్కువడియెం
బ్రాసంగుజేత్ పోకెమో, కల పూఁబాళల
తావిఁ గ్రోలి పొరలెక గాబేరదిగ్వాయు
వుల్. శివరా. ౪. ౧౯.

దొండి=తొండి. వి. ౧. చిల్లి, రంధ్రము.

నీ. జలజాతభరణివాదులు గూడ బ్రమయుట
దుర్గంధ మగునుచ్చదొండికెగద. వేణు. ౮౬.

నీ. తూ మనఁ దూఁ టనఁ దూపర మనఁగను
దొండి నాఁ జిల్లి నాఁ దొలి యనంగ. ఆం.
భా. ౧. ౧౪౫.

౨. భగము, ఆడుగుటి.

సీ. చినిగినదొండి బల్నేరికకు వెళుచునా వెస
నూత్తుబాలిక వెళుచుగాక. నేను. ౨౪.

జ: దొండివోపు.

దొండివోపు. అ. క్రి. (✓దొండి.) చిల్లిపడు,
తూటువడు.

సీ. పోర మాయును రేల పోసికొ నెదవురా తో
రంపునీమేను దొండివోను. బిల్లు. ౨. ౬౪.

దొండు. వి. ఒకవిధ మగుచేప, మత్స్యవిశేషము.

గీ. మోర పక్కర దొండును గూరముక్కు,
పుల్లరజు గెచ్చె గెండెయు బొమ్మడాయ.
హంస. ౪. ౧౮౭.

దొంతర=దొంతి. వి. (దొంతి + తరంగ.) ౧. ఒక
దానిపై నొకటిగ నుంచినవస్తువులవరుస.

గీ. దోర యన దొంతి యనఁగను దొంతర యన,
దనరు నుత్పంక్తి...ఆం. భా. ౨. ౩౪.

క. వెస లలనామణి బంగరు, వెసలలదొంతరలు
డించి వినయము మది కిం, పొనఁగఁగఁ
గంకణరవములు, పొనఁగఁగ నారసి రసా
న్నములు వడ్డింపక. విజ. వి. ౨. ౧౫౨.

౨. పరంపర, వరుస.

క. సంతోష బాష్పధారలు, దొంతరగాఁ జూ
చి మ్రొక్కి తోయధిపరసీ, మంతిని నాత్రి
జగద్దీప్యంతిని భాగీరథీ స్రవంతిని బొగ
డక. విజ. వి. ౧. ౪౮.

గీ. సంతసంబునఁ బంటులంతివేల్పు, దొంతరగ
నన్నకటివేల్పువంత లెల్ల, మంతసంబునఁ
దలచుచు నంతఁ బొగిలి. నీలా. ౧. ౧౦౧.

దొంతర(లు)గొను. అ. క్రి. (దొంతర + కొను.)
దొంతులగు; సాంద్రమగు, దట్టముగా వ్యా
పించు.

వ. (చంద్రికావర్ణము)...పదతాడనంబు గా
విండుకించువెలయాండ్ర చరణనఖికాంతుల
పై దొంతరలుగొని...ఉ. రా. ౪. ౧౬౩.

దొంతరముద్దు. వి. (దొంతర + ముద్దు.) చుంబన
భేదము.

గీ. ముద్దునాగను జుంబనం బొప్పుచుండు, బొ
ల్చుచుండును దొంతరము ద్వంద్వం, దద్విశే
షంబు... ఆం. భా. ౨. ౧౮౦.

దొంతి=దొంతర. వి. (త. తొందిప్పు.) ౧. ఒక
దానిపై నొకటిగా నుంచినవస్తువులవరుస, ఎత్తు
వరుస.

గీ. కుకవికృతులందు దోషంబు గుణముసేయ,
నేరఁడది యట్లు దొంతులు సేరి నాయి,
దోర్ప సేర్పుఁగా కది యేమి సేర్ప సేర్పు.
కు. సం. ౧. ౨౯.

గీ. దోర యన దొంతి యనఁగను దొంతర యనఁ,
దనరు నుత్పంక్తి...ఆం. భా. ౨. ౩౪.

గీ. దొంతిబుట్టలచిక్కింబు పొంతఁ బెట్టి, వగలఁ
బొగిలెడువాని నిర్వాణి నెక్క, తరుణతా
పసిఁగాంచితి ధరణినాథ. దశకు. ౫. ౪౦.

గీ. అమృహశక్తి రత్నపుబొమ్మరిండ్ర, బేర్పుఁ బ
న్నారదొంతులవిసరుహాస, నాండభాండం
బు లీరీతి నుండ దొంతి, పేర్తు నని లోకమున
కుఁ జూపెడువడువున. వరాహ. ౬. ౭. భా.
రా. సం. ౫౩౬.

౨. పరంపర.

ఉ. మాయలు డాయనీక యసమానత నత్యుప
మానమై ముని, భ్యయత భక్తితత్పరవిభేయ
మనం దగువిష్ణుతత్త్వముక, బాయనిచూ
డ్కి సర్వసమభావన గ్రాలెడుబాలు బాలి
శుం, జేయ నతండు నూవె దనచెన్నటిమా
యలదొంతు లన్నియుక. నృసిం. ౪. ౧౪౧.

విణ. ౧. ఒకదానిపై నొకటిగా నున్నది, దొంత
రయైనది.

క. కరసరసిరుహంబున నొక, సరసిరుహం బమర
వదనసరసిరుహమునన్, బరిమళవశమున మో

పిన్,ధరణీధరతనయదొంతితామరజానెక్.

ఉ. హరి. ౧. ౭౦.

౨. అధికము.

ఉ. (లక్ష్మీదేవిసర్వము.) కొంతని కాదు చాల
లఁ దొడుగుల్ మడుగుల్ గొడుగుల్
సువర్ణముల్, దొంతిగనుప్పతోఁ గలుగుతో
మిరియుం గొని యేటికేటి కీ,వంతుగ నా
పెచ్చే మననివారలు లేరు...ఘటికా.౧.౪౩.

క. మొదలఁ గుల మెల్లఁ ద్రుంచుట, యదయత
గురులయెడఁ గల్లలాడుట యది గా, కిదియు
ను జేయఁ దలంచినఁ గూడ లే దీవేళ దొంతి
కొల సిద్ధించుక. జై. భా. ౧. ౬౯.

సింగారపుదొంతి = శృంగారములపరంపరకుస్థా
నము.

ఉ...అందముల కన్నిటికిం దగుపట్టుఁగొమ్మ సిరి,
గారపుదొంతి యైనకులకాంత నయో యెడఁ
బాయ నేర్తునే. శుక. ౧. ౬౪.

సాగసులదొంతి=సాగసులగని.

సీ. ముగుదలమేల్పుంతి సాగసులదొంతిక్రొంబా
గడపూబంతి యబ్బురపుటింతి. అచ్చ. రా.
బాల. ౧౩౬.

క. ఇంతయుఁ గనికర మూనక, వంతల నిడి చనఁ
గఁ దగునె వలిగొజ్జెఁగపూ,బంతి యింతి
సాగసుల,దొంతి క్రొందుంటివిటిదొరమదదం
తీ. రసిక. ౬. ౫౦. అచ్చ. రా.ఆర.౯౯.

జ: దొంతర, దొంతరగొను, దొంతరముద్దు,దొం
తిమన్నెవిభాకుడు.

దొంతిమన్నెవిభాకుడు. వి.(√దొంతి.)ఒకా
నొకచిరుదము.

వ...గజగంధవారణ గండగోపాల చలమర్చి
గండరాయగజకేసరి దొంతిమన్నెవిభాశాది
నానాచిరుదవిభాకుల...వాసిష్ఠ.౧.౧౦.

దొంద=దొందు¹, దొద్దు. విణ. (సం. తుందీ.)

తుందిలుడు, నూలకాయుడు.

సీ. దొం దన దొందు నా దొద్దునా లంద నాఁ
దుందిలనామ మై తోచుచుండు.ఆం.భా.

౨. ౧౨౦.

దొందడి. వి. (దొందు¹+దడి - సప్తరము, సం
దడి అని శ.ర.) ౧. సంఘర్షము, రాయిడి.

ఉ...ఇద్దలుక, దురయశత్రు సైన్యములదొందడి
నే మయిరొక్క...భార. ద్రో. ౪.౧౨౯.

క. వడిఁ బొదివి భీముఁ డార్చినఁ, జెడ విలిగిన
సేన నేమి సెప్పుదుఁ దనదొందడిఁ దాన
చదిసె వెనుకొను,కడిఁదిమగలచేత గాసిగా
దె నరేంద్రా. భార. కర్ణ. ౨. ౩౫౪.

క. ఎందఱు గంధర్వులు వడి, రెందఱు గుహ్య
కులు మడిసి రెందఱు నృపసంక్రందను లీ
లిరి యపు డా,దొందడి మితి మీటి నారి
తూపులు దొరుగక.కట. ౫. ౯౮. హరి.
ఉ. ౩. ౧౩౦.

౨. త్వర, వేగము.

ఆ. రాజుకొడుకుఁ జూచె రాజీవదళనేత్ర,రాజ
వదనఁ జూచె రాజుపట్టి, దొంగకాముఁ డంత
దొందడిఁ జిగురాకు,వాలు వెటికి యుటికి
వారి మొత్తె. భాగ. ౯. ౨౬.

వ...తమకుంబుల గమకించుచు హురుమత్తున
తూరి యంపఱలపరంపరల వెంపరలాడిన
హుసి యని దొందడినిఁ బులిందులు కఱకు
మోచిమటుకుఁజూపులు చూచి...ప్రబంధ.
౭౮౮.

విణ. సంకులము.

క. ఇందాఁక నీ వొనర్చిన,దొందడిపని మెచ్చ
నేను దొడరి తిపుడు లా,పుం దా ల్లియుఁజూ
పిగదా యెందుఁ బొగడుగనుట నిలుపు మిం
చుక యాజిక్. హరి. ఉ. ౮. ౧౯౬.

దొందడించు. అ. క్రి. (√దొందు¹.)కలియు.

సీ. కరతాడనములఁ జన్దవలపై లక్తుక చట్టులు

చటిచినచాడ్పు దోఁప, దెగి రాలుహోర
హా క్తికములు నశ్చుబిందువు లేర్పడుపరాక
దొందడింప. హరి. పూ. ౯. ౧౩౯.

దొందము. వి. (సం. ద్వంద్వమ్. ప్రా.దొంద.)
ద్వంద్వకోగము, వాతపిత్తశ్లేష్మములలో నేరెండి
టివలనైనను గలిగినకోగము.

సీ. ద్వంద్వకోగంబు నివ్వటిలు దొంద మనంగ
...ఆం. భా. ౨. ౧౨౫.

దొందు¹. వి. (సం. ద్వంద్వమ్.) జత. (శ.ర.)
జ: దొందడి, దొందడించు, దొంబులిగొట్టు.

దొందు²=దొంద.

ఆం. భా. ౨. ౧౨౦.

జ: దొందుమేను.

దొందుమేను. వి. ($\sqrt{\text{దొందు}^2}$) మిక్కిలి స్థూల
మగుశరీరము.

వ...కొందలు దొందుమేనుల నిటునటు కదల
లేక చీనిపండులపొందికను రక్తార్ధివస్త్రంబు
లతోఁ బ్రాణాచారంబుల మెలకువ నొదిగి
...ప్రబంధ. ౭౮౮.

దొంపు. వి. ౧. చేను. (మల్లవరుస అని శ. ర.)

సీ. లేతనివ్వరిదొంపు లేటిపిల్లల కింపు కాచియుం
డెద నంచుఁ గదలెనోర్తు. కృ. శకుం. ౩. ౩౩.

౨. వేరుపురుగు కొలుకుటవలన మోపు లెండు
ట. (శ. ర.)

దొంబర=దొమ్మర. (చూ. దొంబరి.)

జ: దొంబరి.

దొంబరి=దొమ్మరి. వి. (దొంబర + ఇ-త. దొంపమ్.

క. దొంపమ్=గడకట్టి చేయునాట్యము.) దొ
మ్మరవాడు, గడకట్టియాడి జీంచుచుజాతివాడు.

వ...శంబరారి యనుదొంబరి విడంబంబునం దూ
జ నంబరంబునం బన్నినవలయంబు లనం బొ
లుచునవలగ్నంబుల విలగ్నంబు లగునొడ్డి
యాణంబుల...వరాహ. ౧౧. ౨౯.

దొంబులిగొట్టు. వి. (దొందు¹ + పులి + కో
ట్టు.) - వ్యతిరేక లక్షణచే - పిఱికి, భీరువు.
(రెండుపులులను కొట్టువాడు అని శబ్దారము -
శ. ర. - "దొంబులగొట్టు" చి. ని. ప్రా.)

గీ...పంద కోఁచ, పిఱికి దొంబులిగొట్టన భీతుఁ
డభవ. ఆం. భా. ౨. ౨౨౧. (వావిళ్లప్ర
తిపా. "బొబ్బలగొట్టు" వ్రాతప్రతిపా.
"దొబ్బలగొట్టు" వ్రాతప్రతిపా. సీ...సమ
రభీరువునకుఁ బేల్లగుఁ బాటుఁబోతుపిఱికి.
గీ. కోఁచ పందయు దెబ్బలుగొట్టన ...
వేంక. మాన. ౫౭. "దొ(బ్బ)లగొట్టు"
వ్రాతప్రతి, ప్రా. పా. - "దొబ్బల = పిఱికి.
గొట్టు = పిఱికి. అని పర్యాయపదములుగా
ప్రా. క. నను భీతుఁడు కోఁ చనఁ బం, దన
దెబ్బలగొట్టు పిఱికి యనఁ బాల్విత, స్మను
...ఆంధ్రపదాకరము. నరవర్ణము. ౪౦.
ఇంకను విచార్యము.)

దొగ్గలి. వి. రక్తబాష్ప మనునొక మొక్క.

(బ. దొగ్గులులు, దొగ్గుళులు, దొగ్గుళు.)

చ...దొగ్గలి పొన్నగంటి జేదరి...హంస. ౪.
౧౩౨.

...దొగ్గలి యన రక్తబాష్పాభియై ప్రబలుచుం
డు. ఆం. భా. ౨. ౭౩.

గీ. పెంటదొగ్గల్లోఁ గడు పంటి శక్తుచలన
ములగ్రుక్కుజీర్ణోతువుల...ఆము. ౬. ౧౩.

దొగ్గుడుకొను. అ. క్రి. వ్యాపించు.

వ...మంటల గెంటించి యగ్గి దొగ్గుడుకొన మొ
దలంటుఁ బొదివి యొదవ నీకున్నయగ్గికోల
జగ్గు బొగ్గయ్యె నంత. అచ్చ. భా. ౫. ౮౬.

వ...గుఱ్ఱంపుడెక్కల నెక్కొనుమిక్కిలిబుగ్గి
మింట దొగ్గుడుకొని...అచ్చ. భా. ౫. ౮౬.

దొటదొట=తొటతొట, దొడదొడ. వి. (నిష్ప

లు మొ.) రాలుటయం దగుధ్వని కనుకరణము.
 చ. దొటదొట రాలు మి న్నువిసి తోరపునిప్పు
 లవాన లొక్కటక. సానందో. ౨౫.
 ద్వి...కన్నులను, దొటదొట నిప్పులు దొఱగ
 హు మ్మనుచు. ద్వి. నల. ౨. ౬౩౮.
 దొడదొడ. వి. (త. తొడతొడ.) ౧. (నీరు మొ.)
 కాలుటయం దగుధ్వని కనుకరణము.
 ద్వి. దొడదొడ నోట నెత్తురు గ్రక్కొనుచు.
 రం. రా. యు. ౩౭౫ పా. ౨ పం.
 ౨=దుడదుడ.
 చ. దుడదుడ మంచె యెక్కి నొకదొడ్డమిటా
 రపుఁగ మ్మహాతురుక, దొడదొడ మంచమె
 క్కి నొకదొడ్డమిటారపురెడ్డికూతురుక.
 వీధి. ౩౦.
 విణ. దొడదొడయనుధ్వని కలది.
 క. ఉడువీధిఁ గొండశిలపై, బిడు గెగసినవడుపు
 దోచ బి ట్టెగసి వడిక, బెడతల గుప్పునఁ
 దన్నినఁ, బడియెం దొడదొడలు గాఁగఁ బడి
 మకుటంబుల్. రామా. ౭. ౨౪౩.
 దొడవ. విణ. (త. తొడువై=కొండీడు.) నీచుడు.
 క. మగక్రోతి యైనదొడవకు, దగునే కన్నియ
 నొసంగ ధరణీశునకుక. పోడ. ౭. ౯౦.
 దొడిదొడి=దుడిదుడి. వి. ౧. జనులు వేగముగా
 నడచుటయం దగుధ్వని కనుకరణము.
 క. దొడిదొడి వెడలెనుమీ రెక్కడ పోయెద
 రెవ్వ రేమికార్యం బని నే, నడిగిన నూరక
 దురదుర, నడిచిరి నామాట విని విననిచంద
 మునక. వరాహ. ౧౦. ౮౧.
 చ. బడలినమోము గువ్వగుమిపట్టులఁ బాతెడు
 చూపు మించఁగా, దొడిదొడి నూడిగంపుఁ
 దెగతోఁ జనియెక మముఁ జూడఁ డేమి
 యుక. కువల. ౩. ౭౫.
 ౨. (పిడుగు మొ.) పడుటయం దగుధ్వని కను
 కరణము.

నీ. పెల్లుగాఁ బెట్టిలు పెట్టిలు మ్రోయుచు బిడు
 గులు దొడిదొడిఁ బడియెఁ జదల. ద్వా.
 ౧౦. ౪౫.
 దొడ్డ=దొడ్డు. విణ. (క. దొడ్డ.) ౧. పృథువు,
 గొప్పది.
 ఆ...పెను పేరు బలు దొడ్డు, దొడ్డ వలుఁద
 నాఁగఁ దోచుఁ బృథువు. ఆం. భా. ౩. ౧౬.
 గి. సిడము నడిమికి వెనఁ ద్రుంచె వెడఁదవాతి,
 దొడ్డతూపునఁ గురుసేన దొంగలింప. భార.
 భీష్మ. ౨. ౪౯. (నిశితమైన అని భావము.)
 ఆ. పాప రానిదొడ్డపగ పుట్టె నిక నెట్టు, లిం
 దుముఖికి జక్రి యెపుడు పుట్టు. భాగ. ౧౦
 పూ. ౮౩.
 గీ...కడు దొడ్డ లగుచు, బొడమె మొగ్గలగము
 లగ్గిబొబ్బ లట్లు. ఆము. ౨. ౫౬.
 ౨. శ్రేష్ఠము; శ్రేష్ఠుడు.
 నీ...సాత్యకి వానిగుణము పాణాసనంబు, దుని
 మె నంతట వాడు దొడ్డకోదండంబుఁ గొని
 శరంబుల నొంచె శినిమనుమని. ఉ. హరి.
 ౩. ౫౭.
 గీ. సోమపితరులు తమలోన మేమ మేమ, దొడ్డ
 వార మటంచు వాడునకుఁ జొచ్చి, రొదలు
 చేయంగ...వరాహ. ౫. ౭౯.
 గీ. అంబికయును నితం డెవ్వఁ డనుచు నడిగి,
 యధిపుఁ డశ్వతరుండు గాఁడా యటన్న,
 నీతఁడా యశ్వతరుఁడుసంగీతవిద్య, దొడ్డవాఁ
 డట యనిన రుద్రుండు చెలఁగి. కువల. ౪.
 ౧౦౬. దశా. ౨. ౪౦౯.
 ౩. దుష్కరము, చేయరానిది; కష్టము.
 చ. చలనవిహీనవృత్తి సడిసన్న పరాశరుఁ డాది
 యైనయ, య్యలయలరాయివంటిహృదయంబు
 లు నీరుగఁ జేయుబోయపూ, విలుతున కెం
 తదొడ్డపని వెన్నెల బిజ్జనఁ గాసినంతలో,
 పలన కరంగి పొంగుపసిపాలురచి త్తము

మెత్తచేయఁగఁ. పాండు, ౫. ౨౧౨.
వ...ఇప్పురమపావనితపోవసంబులు డాసి గాసి
కోర్చి ప్రాణంబులు భరించుట దొడ్డనువా
రును...ఉ. రా. ౮. ౮౧.

౪. మహిమకలది; మనోహరమైనది.
చ...ఇన్నెలవు దొడ్డది మేనులు కంప మొందె
డిక, నిలిచెద మేము పుష్పకము నిల్చినచో

ససురేంద్ర నాపుడుక. ఉ. రా. ౫. ౨౧౧.
గీ. అట్టియబుపట్టి కెదురుగా నరిగి పురికి,దోడు
కొనితెచ్చి రతనపుదొడ్డనగ కొకటి విడిది
చేసి తలపె శక్యంబు గాని,యులుప వట్టించి
నిమివంశతిలకుఁ డంత. చం. రా. ౩. ౧౦౫.

దొడ్డకొంచెము = ఎక్కువతక్కువలు.

సీ. దొడ్డకొంచెము లేక తుద నెట్టివర మైన నను
వున నిచ్చు...చిత్రభా. ౪. ౧౨౦.

క. ఎక్కడిమగఁ డెక్కడినఱు, లేక్కడినీయ
త్తమామ లేక్కడిచుట్ట, లిక్కొలది దొడ్డ
కొంచెము, లేక్కింపకు మరునిహావళిం బడు
వేళక. హంస. ౧. ౧౦౧.

దొడ్డవయసు = ప్రాధవయస్సు.

గీ. దొడ్డవయసున శీతాంశుఁ డొడ్డగిలె, దఱిపి
చంద్రాతపము నేల చఱచి కాయ. భీమ.
౨. ౪౬.

జ: దొడ్డతనము.

దొడ్డతనము. వి. (√దొడ్డ.) గొప్పతనము.

క. మృగములు పదివే లుండఁగ, మృగయారతి
సాంపుఁ దెంపుమెయి నొకకాఖా,మృగవని
తమిందఁ జూపుట, తగవే దీన నగుదొడ్డత
న మేమి యొకో. భోజరా. ౫. ౯౦.

క. అంబుజభవాదివిబుధగ,అంబులదొడ్డతనమెల్ల
నాకు వెనుక త,ధ్యం బని చూపె ననంగా,
లింబాధర దొడ్డతనము పిఱుఁడునఁ దా
లృక. వరాహ. ౬. ౧౦.

దొడ్డి. వి. (సం.ద్రోశి.) ౧. పసులు మేయుచీడు.

వ...నలుదెసలం బొడువుగా నమర్చినబలితంపు
ములువెలుంగులం గరంబు జతనంబు లై
యొప్పు పెనుదొడ్డం గ్రమంబునం బ్రమోదం
బున వేకువం బోతు మేసి వచ్చి... హరి.
పూ. ౫. ౧౪౨.

౨. (త. తొట్టి.) పెరడు; పసులకొట్టము, పసుల
సాల.

(వ్యవ.) మాదొడ్డిలో చాలపాఁడులువెట్టినాము.
కా...తోట దొడ్డి గను లాపు ల్పూడఁ బంపం
దగుక. ఆము. ౪. ౨౪౫.

చ. కడక యెలర్ప దొడ్డకును గ్రంపలు వైచి
యు నొక్కనాటిలో నడరగఁ బ్రాతకా
పు లయి రక్కడ గోపకుటుంబు లందఱుక.
హరి. పూ. ౬. ౨౫.

సీ. పండినపెరటికల్పకము వాస్తవ్యుండు దొడ్డి
బెట్టినవేల్పుగిడ్డి కాపు. మనుచ. ౧. ౬౬.

సా: దొడ్డెడుగదెలను దొంగలు తోలుకొనిపో
వఁగా గొడ్డుగదె శ్రీమహాలక్ష్మి యైనట్లు.

౩. ఇల్లు. (చూ. దొడ్డివేల్పు.)

జ: దొడ్డికట్టు, దొడ్డికాళ్లు, దొడ్డికొను, దొడ్డిప
ట్టు, దొడ్డివల, దొడ్డివేల్పు.

దొడ్డికట్టు. వి. (√దొడ్డి-త. తొట్టికట్టు.) నడుమ
బయలును చుట్టును కట్టడములును గల యిల్లు,
చుట్టుకొలారము.

సీ. దొడ్డికట్టుగ నాఁగి తొలఁగి పోవఁగ నీక
యచ్చుభలములఁ బెల్లార్చి తెచ్చి. పి. శకుం.
౪. ౬౯.

సీ. దొడ్డికట్టె యున్నతో గంపుటిరంబుఁ జొరఁ
జోపి వెనువెంటఁ దిరిగి తిరిగి. భా. రా.
ఆర. ౨. ౫౧.

గీ. అపు డసల్లకు డిగక మేఘాలి పొదువు,నచ
లములవైసె దొడ్డికట్టుగమృగాలి, బాడ
చూపట్టె మిఁదిపర్జనధన్వి,నృపున కగుతెర

వేట యాయిత మనంగ. ఆము. ౪.౧౧౭.
దొడ్డికాళ్లు. వి. బ. (✓దొడ్డి.) పంగటికాళ్లు, ఎడ
ముగా నున్న కాళ్లు.

గీ. దొడ్డికాళ్లును నల్లనిచెడ్డయొడలు, గలిగి య
త్యంతసీరసాకార యైన, కలహకంటకి నవి
ప్రకాంతః జూచి, భయము జనియింప ధా
రుణిపాలుదేవి. హరిశ్చ. ౪. ౧౬౮.

దొడ్డికాళ్లవాడు=పంగటికాళ్లవాడు, ప్రజ్ఞువు.
నీ...తోచును బ్రజ్ఞుండు దొడ్డికాళ్లవాడన
...ఆం. భా. ౨. ౧౨౨.

దొడ్డికొను. అ. క్రి. (✓దొడ్డి.) నెలవుకొను, నిండు.
ఆ. కోరికొను నీదుకోరిక యీదేజ, నర్థి నిత్తు
వలయునర్థ మనిన, విని విరించునకును విన
తుండై ధర్మరత్నండు పలికె ముదము దొడ్డి
కొనంగ. శేష. ౪. ౨౦.

దొడ్డిపట్టు. వి. (✓దొడ్డి.) గోష్ఠసానము.
గీ. దొడ్డిపట్టుల నిల్వక త్రోవ నెవరి, నెదిరి
కొమ్మలఁ గ్రుమ్ముచుఁ గదిసి కోడె, తఱపు
లను బొడ్డుచును వడిఁ దవలి జంకె, లిడు
చుఁ బొగ రెక్కి యుక్కున నడరి రెలమి.
నీలా. ౨. ౪౩.

దొడ్డివల. వి. (✓దొడ్డి.) వేట కుపయోగించు
నొకవిధ మైనవల, బాలవిశేషము.
వ...గాలిఁ బరికించి దిగువదెస దొడ్డివల పన్ని
...చునుచ. ౪. ౩౭.

గీ. లేటివలలును...సవదండవలలు దొడ్డివలలుఁ
బందిటివలలును...యయా ౧. ౩౮. కాళ. ౩.
౪౬.

దొడ్డివేల్పు. వి. (✓దొడ్డి.) ఇల్లువేల్పు, కుల దైనము.
నీ. గెలుపు పేరువడీరుఁ గినిసినకప్పుటెదువరాచ
సెంచు మాదొడ్డివేల్పు. ప్రబంధ. ౧౬౦.

దొడ్డు=దొడ్డ. విణ. ౧. పెద్దది, అధికము.
తరలము...ఆద్య సన్నము దొడ్డునై, అడఁగి కా

రణకార్యరూపము నైన యీసకలంబు నీ, కడు
పులూనిది గాదె పాపఁడఁగాక నేమిటి యెవ్వఁ
డక. భా. ౧. ౧౦. పూ. ౫౫౮.

౨. శ్రేష్ఠము, ప్రశస్తము; శ్రేష్ఠురాలు.
చ...తృణభంగుర మై చనుమేటిభాగ్యముం,
దలఁతురె దొడ్డుగా జగతిఁ దావకభక్తులు
మానసంబులక. చెన్న. ౪. ౧౦౧.

వ. అనిన విభుండు లోకాపవాదంబునఁ గళత్రా
భిమానంబు విడుచుట దొడ్డు గా దని మాట
జవదాటక యిప్పరమపావని తపోవసంబులు
దాసి... ఉ. రా. ౮. ౮౧.

౪. నన్నే పాయఁడు రాత్రులం దివములక
నన్నేకృంపం జెందెడికొ, నన్నే దొడ్డుగఁ
జూచు వల్లభలలో నాథుండు... భా. ౧.
౧౦ ఉ. ౨౨౪.

౩. దుష్కరము, అసాధ్యము; కష్టము.
గీ. గోపమానులఁగ్రేవుల గోధనములఁ గమలజుఁ
డుదాచి సత్యలోకమున నున్న, నపుడె ప్రతి
సృష్టి యొనరించె నాత్మఁడైన, క్రీడిబలికిం
చు టేదొడ్డు కేశవునకు. జై. భా. ౩. ౮౫.

చ. దుడుకుటో మీయెడ నిన్ని సల్పెడుపలాదుం
గైదువుం బంపి యిప్పుడె దండించుట దొ
డ్డు గా దయినచోఁ బొల్వోవు నీయంచత,
తడిరాహుత్తునిమాటచెల్లుబడి... చం. రా.
౨. ౩౫.

మ. పడఁతీ తల్లిని దండ్రీ జంపుట తృణస్త్రా
యంబు తోఁబుట్టులక, మడియం జూచుట
రెక్క గా దనిన జన్మజ్ఞాతికీటంబులక, గ
డపం బూనుట నాకు దొడ్డె... ప్రబోధ.
౨. ౬౭. రాజశే. ౩. ౨.

వి. ౧. మాలిన్యము, ముడికి.
ఆ. మోదమునను గురునిముఖ్యకరుణచేత, తొ
మ్మిదిస్థలముల దొడ్డు వాయ...వేమన. ౧.
౨౩౯.

౨. అధిక్యము.

మ. త. మీర లున్నెడ కేగుదెంచితి మేలు మీ
కొకఁ డెదియేక, గోరి చేసెద నందు దొడ్డు
ను గొంచెముం దలపోయకుం, చేరి కిందు న
సాధ్యమైనది యిత్తు ను తములార... నా.
పంచ. గ. ౪౬౫.

దొడ్డుకొంచెములు=పొచ్చులాచ్చులు.

గీ. దొడ్డుకొంచెము లున్నచే దొరపు నీకటా
క్షమున కెవ్వఁ డైనచో నాశ్రయింపఁగదిసి
రక్షించుటయె నీకుఁ గలగుణంబు, రఘుకుల
క్షీరనిధిచంద్ర రామచంద్ర. ఉ. రా. ౨.
౧౫.

చ. మఱియు న నేకవిధంబు లగుదురితంబు లాచ
రించినపురుషాధములదొడ్డుకొంచెము లరసి
మద్యాకొల్లంఘనంబు గాకుండ...సానం
దో. ౨. ౩౪ పా.

జ: దొడ్డుకట్ట, దొడ్డువాటు.

దొడ్డుకట్ట. వి. (✓దొడ్డు.) పెద్దచాట.

ద్వి. అడ్డంపుముక్కర యస్థియాడునడుము, దొ
డ్డుకట్టలచీర తూఁగుఁబయ్యెదయు. పండి
తా. దీక్షా. ౪౫ పా.

దొడ్డువాటు. అ. క్రి. (✓దొడ్డు.) అధికమగు.
(శ.ర.)

దొత్త. విణ. ప్రేలాడునది. (శ.ర.)

దొత్తు. స. క్రి. తన్ను.

ద్వి. భోరునఁ దూటి తెప్పన నెత్తిదొత్తి, కూ
రత మెదడు ముక్కుల గ్రుచ్చి మ్రింగ. అ.
మ. క. ౫. ౨౨౩ పా. ౨ పం.

దొద్ద. వి. కొల్ల, దోపిడి.

గీ. తొలఁగి పొందడియాస దొద్దకుఁ జొచ్చినఁ
దల లేటి యుర్వికి బలి యొసర్తు. భార. మా.
౧౦౫.

ద్వి. అద్దిరామేలు వో హరహర యిదియ, దొద్ద
వో తనకు నీతోడికూటంబు. పండితా.
పురా. ౧౧౪ పా.

జ: దొద్దకత్తె, దొద్దకాడు, దొద్దగొను, దొద్ద
యిచ్చు, దొద్దలాడు, దొద్దలుపుచ్చు, దొద్ద
లుసేయు, దొద్దవోపు.

దొద్దకత్తె. విణ. (✓దొద్ద.) కొల్లపెట్టునది. (శ.ర.)

దొద్దకాడు. విణ. (✓దొద్ద.) కొల్లపెట్టువాడు.

గీ. అచ్చెరువు నొంద మేడలు సొచ్చి యాడు,
దొద్దకాల్లచేఁ బడిపోయెఁ దూర్పుదిక్కు.
ఉ. హరి. ౩. ౩౪.

దొద్ద(లు)గొను. స. క్రి. (దొద్ద+కొను.) కొ
ల్లగొను, దోచు.

గీ. తక్కుఁగలయింతిగముల నాదమ్యు లడరి,
పట్టుకొని యేచి వీ డెల్ల బన్నపడఁగ, దొ
ద్దగొని...భార. మా. ౧౦౮.

గీ. చనుదోయి యలకలు జక్కవకపాండుఁ
దుమెదచాయలఁ దొద్దగొనఁగ. కేయూర.
౪. ౧౩౪. (ఇట ఔపమ్యవాచకము.)

ద్వి. అలరుచు భూమికుఁ డందఱ నొక్కయి
లు సార నడిపించి యీశు గాదియల, దొద్దలు
గొన్నయాద్రోహంబ కింత, పెద్దగా దనిపొంగి
తదఁ గోపించి. పండితా. పురా. ౯౭ పా.

దొద్దయిచ్చు. స. క్రి. (✓దొద్ద.) కొల్లగానిచ్చు,
అంతయు నిచ్చు.

గీ. శశిరవిగ్రహజపస్నా నాదికము లెల్ల దొరల
వాకిండ్లకే దొద్దయిచ్చి. ఆము. ఉ. ౬౯.

దొద్దలాడు. స. క్రి. (దొద్దలు+ఆడు.) కొల్ల
గొట్టు, కొల్లలాడు.

మ. కరమూలంబున మించుఁ బొంచు లిడి కాం
క్షం గ్రోలుఁ గచ్చూరుముంగురు లర్థి గబ
ళించు నాలెఱమెఱుంగుర్ దొద్దలాడుం

అయో, ధరకుంభంబుల నెక్కు డిగ్గు మెలు
పొందం నీవి కల్లుం దలో, దరినాభీనవదీ
రికం బాలుచు న్దాత్రీ శుమాడ్కుల్ వె
సక. కేయూర. ర. ౧౮.

దొడ్డలుపుచ్చు. స. క్రి. (✓దొడ్డలువోవు.)
కొల్లపుచ్చు.

ఉ. నిద్రము లైసభూషణమణి ప్రకరద్యుతు ల
న్నిదిక్కులం, దొడ్డలుపుచ్చి తల్లిచనుదో
యి నడిం దలకట్టు మించఁగా, ముద్దులు
చూపుచుం బసిడిముద్దగతిం దొడమిఁద
నాదునా, ముద్దగ జేకునిం దలఁచి మ్రొక్కె
ద నీకృతికార్యసిద్ధిక. ద్వా. ౧. ౫.

దొడ్డలుసేయు. స. క్రి. (దొడ్డలు + చేయు.)
కొల్లగా నిచ్చు, అంతయు నిచ్చు.

ఉ. నెద్దల నర్థులక హితులఁ బెద్దగ నందఱిఁ
గూర్చి యర్థముక, దొడ్డలుసేసె దాననిర
తుండనఁ బైకము సిక్కు కుండఁగక. ద్వా.
3. ౯౬.

దొడ్డ(లు)వోవు. అ. క్రి. (✓దొడ్డ.) కొల్లపోవు.
(శ. ర.)

దొడ్డు = దొంద. ఆం. భా. ౨. ౧౨౦.

దొన¹. వి. (సం. తూణం. ప్రా.తోణో.) అమ్మల
పొది, తూణీరము.

గీ. గుహునిపై ... నెఱయ బ్రహ్మాండకుహరం
బులెఱపి యెల్ల, దొనవిధమ్మున నమ్ముల
తూటుకట్టె. కు. సం. ౧౨. ౯౨౦.

గీ. ఇట్టియే దేరు గడపంగ నెందు నుతికి, నె
క్కుగాండీవ మేడైత నెక్కునెట్టి రెండు
దొనలును బూని కిరీటి యనికి, వచ్చు నేఁ
డెల్లి యెందుఁ బోవచ్చు మీకు. భార. ఉ
ద్యో. ౨. ౧౩౦.

గీ. తాళ్లు దెగ రావణాదికాత్రపులయాండ్ర,
త్రాళ్లు తెగు నిట్టు లనెడుచందమున నంత,

మరలి దొన చొచ్చె రఘువీరవరశరంబు, శర
ము దొన చేరు టెందు నైజంబు గాదె.
రామా. ౫. ౨౯౯. భాను. 3. ౨౯.

దొన². (సం. ద్రోణీ. ప్రా. దోనీ.) ౧. కొండ
మిఁదిగుంట, నీటితోఁ గూడిన కొండమిఁది
పల్లము.

ఆ. దుర్గమంపుఁజోటు దొనదొన గుహగుహ,
యాదిగాఁగ నెందు నరసియరసి. భార. విరా.
3. ౮౨.

నీ. గోజంగిపూఁబొదల్ గుఱియంగఁ బటికంపు
దొనల నిండినయట్టిరుహినజలము. మనుచ.
౨. ౫౫.

మ. అని యూరార్చి కుమారుఁ గొంచుఁ జని
నే యమ్మిననాథుండు చల్లనిచెంగల్వదొనం
దనూరధిర మెల్లం దోమి నీరార్చి...సా
రంగ. 3. ౧౯౪.

౨. (సం. ద్రోణః.) చెఱువు; మడఁగు.
ద్వి. పనివడి మబ్బులోపలినిళ్లు నమ్మి, దొననీళ్లు
తెగఁ గొట్టుదురె నెఱులెన. ద్వి. సారంగ.
౧. ౨౯ పా. ౧౦ పం.

చ. చలువవెలుంగు నేల్పులరసాయనపుందొన
పాలవెల్లిలో, మొలచినముద్దుపొపడు కుము
ద్యతివేడుక కాఁడు తమ్మిలో, గిలిగలచంద్ర
బింబముఖికిఁ నయిదోడు నకోరభోజనం,
బులనెఱచాత చందురుఁడు పూర్వదిశాస్థి
నొప్పె నయ్యెడక. కవిరా. ౫. ౧౮౦.

3. ఈండ్రవాఁడు కత్తు లంచుకొనెడు పొది,
తోలుసంచి.

క. మోకును నిచ్చెనయను దా, టాకులబందం
బు మెత్త నగువడదోలున్, జో కగుకత్తుల
దొనయును, దూఁకంబునఁ బూని నిల్వెఁ దొ
య్యలియెడుటక. సురా. ౫౮. (ఈండ్రవా
నికత్తిపిడి అని శ. ర.)

జ: దొనయుష్వ.

దొనదొన. వి. (త. తొణతొణ.) ఈగలు ము
సురుటయం దగుధ్వని కనుకరణము.

ఆ. మురిసి మురిసి రాలె మునిస్తేళ్లు నడుముక్కు,
చదుకబడియెఁ జీము జాలుకొనియెఁ,దనువు
మీఁద ముసరె దొనదొన నీగలు, వేగిరందె
పెద్దకోగమునను. వరాహ. ప. ౭౯.

సీ. దొనదొన మనునీగతుట్టెలరూ పేలుప
డక క్రంపలను నేలెనుగరుసులు. ఆము. ౬.
౧౭.

దొనయుప్పు. వి. (దొన² + ఉప్పు.) సంభరిచేత
మందలి 'రుసు' అనుగనియందు కట్టెలవలనఁ గ
లుగు ఉప్పు, రామకము. చవుటియుప్పు అని
కొందఱు. (శ. ర.)

దొన్నియ=దొన్నె. (త. తొన్నె.)

సీ. చేపట్టుఁ జేసి మ్రొల్చిపర గల్గినచిగు రరఁటి
యామలదొన్నియల ఘటించి. ఘటికా. ౨.
౧౫.

దొన్నె=దొన్నియ. వి. (సం. ద్రోణీ.క. దొన్నె.)
పత్త్రచమకము; నీళ్లుమొ. త్రాగుట శుభయో
గించుదొప్ప.

గీ. పత్త్రచమకంబు దొన్నె దొప్పన మను భవ.
ఆం. భా. ౨. ౨౪౪.

దొప్ప=దొప్ప. వి. ఆకులు మొదలగువానితోఁ
గట్టినదొన్నె, పత్త్రచమకము.

సీ. నునుబోఁకపాత్తిఁ గుట్టినదొప్పగమితోడ
రంభావిశాలపర్ణము వజుచి. ఆము. ౧. ౭౬.
మ. కులదైవం బని యల్కి పూసి గుడి మ్రుగ్గుల్
వెట్టి కెనేయ లోపలికి పైంగిలిమంగలంబు
లగుదొప్పల్ రాఁ గతం జేమి ... కాళ.
౩. ౯౬.

సీ. ఆని ని డైన నేత నద్ది నిల్వినదొప్ప వైచప్ప
రింతలపనతోనలు. పాంచాలి. ౪. ౫౯.

జి. దొప్పలుగట్టు.

దొప్పలుగట్టు. అ. క్రి. (దొప్పలు + కట్టు.) మడు
గులుకట్టు.

క. తిరుగక విలుగక యాభీ, కరమేమము లాహ
వంబు గావింపంగా, సరి రెంటినడుమ నెత్తు
రు, దొరఁగెం బ్రవహించి నిండె దొప్పలు
గట్టె. వేం. పంచ. ౧. ౨౩౩.

దొప్ప. వి. (క. దొప్ప.) పడుట కొట్టుట మొ.
వానియం దగుధ్వని కనుకరణము.

ద్వి. విని రుద్రుఁ డతికోపవివశాత్తుఁ డగుచుఁ,
దప్పక చూచుడుఁ దరణియు ధరణి, దొప్ప
నఁ బడి శివస్తుతులు సేయుచును. పండితా.
దీక్షా. ౩౯ పా.

జి. దొప్పదొప్ప.

దొప్పదొప్ప. వి. (√దొప్ప. త. తొప్ప
తొప్ప.) నోరు అడిచికొనుటయం దగుధ్వని
కనుకరణము.

క. నేలెనుకెండుక లిరుగడఁ, దూలఁగఁ
దల యూచు దొప్పదొప్పన నోరుం, గేల
నడిచికొను నెలవుల, లాలలు దొరఁగంగ
నన్నలా యని యొజులుక. ఉ. హరి. ౪.
౩౦౨.

దొబ్బ. వి. (త. తొన్నె.) ౧. మాంసఖండము,
మాంసపుతునుక.

సీ. తారసించినచోట దారునఁ జొరఁబాటి,
యొకటి రెంటిని దొబ్బ లురల నడుచు. మ
నుచ. ౪. ౪౨.

ద్వి. బల్లిదుచేతిలోఁ బడినధనంబు, పిల్లివట్టిన
దొబ్బ ప్రిదులక పోయె. ద్వి. హరిశ్చ. ఉ.
౧౩౦౮ పం.

౨. ఘనీభూతరక్తము, గడ్డకట్టిననెత్తురు.

సీ...దొబ్బ నాఘనీభూతరక్తంబు...ఆం. భా.
౨. ౧౩౨.

దండకము...కండలుక దొబ్బలక మాంసముం
గ్రావ్య నొందొంటి రాఁ దీయుచుక...
దశ. ౪. ౨౩౨.

సీ. పొలనుదొబ్బల నుబ్బుపులలనెన్నొబ్బలగ
డలియుఁ బలుమాటు గలఁగి పొరల.యయా.
౪. ౨౨౩.

దొబ్బు=దొబ్బు. స. క్రి. ౧. అపహరించు,దొం
గిలించు.

(వ్యవ.) నాచేతిసంచి రైలులో నెవరో దొబ్బి
వేసివారు.

౨. రమించు, సంభోగించు.

(వ్యవ.) ఆది వానిచేత దొబ్బించుకొనినది.(ప్రా.)
వి. బ. (ప్రా. దొబ్బొల్లో.) ఉపాలంభము,
నింద. ("దొబ్బొల్లో ఉపాలంభః" అని దేశీయ
నామమాల.)

దొబ్బులుపెట్టు = నిందించి బుద్ధిచెప్ప.

(వ్యవ.) పెద్దవారు చిన్నవారిని దొబ్బులుపెట్టు
టలో దోషము లేదు.

దొమ్మ. వి. పశురోగవిశేషము.

క. ఘోర తుడుగు నెమరువెట్టదు, చేత యుడు
గు...ఈ తెఱఁగున నుండు దొమ్మ తెఱఁగుడు
పశులక. (చికి. చి.ని.)

దొమ్మడోలు. వి. అశ్వగంధ, పెన్నేరుళి.

సీ. పెన్నే రసంగను బెన్నే రసంగను దొమ్మడో
లనఁగను దోచు నశ్వ,గంధ...ఆం. భా.
౨. ౬౩.

దొమ్మర=దొంబర. వి. (తు. దొమ్మర = స్తంభము
మీఁదను ప్రాతీవైనను ఆడువాఁడు.)గడకట్టియా
డి జీవనముచేయుజాతి.

ఉదా: దొమ్మరవాఁడు, దొమ్మరది. (శ.ర.)

జ: దొమ్మరి, దొమ్మరికొమ్మ, దొమ్మరీడు.

దొమ్మరి=దొంబరి. వి. (దొమ్మర+ఇ.) దొమ్మర
వాఁడు, లఘువిద్యవాఁడు.

గీ. వెలయు దొమ్మరి యన లఘువిద్యవాఁడు.
ఆం. భా. ౨. ౨౮౭.

వ...కొందఱుదొమ్మరులగుఱుతున నహహో యని
బడిఁ దీఁగెలవెంబడి నెఱఁబ్రా కువారును...
ప్రబంధ. ౭౮౮.

దొమ్మరికొమ్మ. వి. (✓దొమ్మరి.) దొమ్మరిసాని.
క. దొమ్మరికొమ్మఁ దగుల్కాని, ద్రిమ్మరె నను
లోకనిందఁ ద్రైల్లకు మిదె శీఘ్ర మేను
మరలి వత్తు నిజమ్ముగ నామాట నమ్మి చను
ము...చెన్న. ౨. ౩౦౩.

దొమ్మరీఁడు. వి. (దొమ్మర+ఈడు.) దొమ్మరి.
సీ. అంతట చామయ్య యనుదొమ్మరీలమేతరి తన
వీడును దాను గదలి. చెన్న. ౨. ౨౦౩.

ఆ. దొమ్మరినిలంజతోఁ గూడ దోసంబు, పాపి
యైన మనసు పట్టరాదు. వేమన. ౨. ౨౪౧.

దొమ్మి. వి. (సం. తుములమ్.) ౧. అందఱు కలి
యఁబడి చేయుయుద్ధము, సంకులయుద్ధము.

ఉ. అంతులు మీటి మిక్కిలిగ తాఁగతనంబున
దొమ్మి చేసి దుర్దాంతపరాక్రమాన్నతులు
దానవదైత్యులు వేల్పువెజ్జు ధన్వంతరి చేతి
దుగ్ధమయవారి సుధారసపూర్ణ కుంభముకొ,
సంతనకట్టి పుచ్చుకొని చయ్యవనేగిరి నిర్వి
శంకతక. భీమ. ౪.౯౬.

ఉ. అంధకాలకేయమహిషాదులు దైత్యులు
బాహుకైలద,రాంధులు గూడి యొక్క
మొగ మై వడి దొమ్మి యొనర్చి...హర. ౬.
౯౫.

౨. యుద్ధము, జగడము.

క. ఆయతభుజైకచక్రం, డాయదుపలి దొమ్మిఁ
గెలువ నడరుమరుని కా,లాయనచక్రపరం
పర,లో యన నుంగరపుగురులు యవతికి

నలరుక. ఆము. ౧. ౯.

ద్వి. మితితోడ నొసగుము మేకొన్నగాధి, ను
తునిబుణం బెల్లజొప్పడఁ దీర్చి, పొమ్మన్న
దీవించి పోదు నీతోడ, దొమ్మలు కేపక దొ
సఁగెల్ల నుడిగి. ద్వి. హరిశ్చ. ఉ. ౧౨౩౨౨౦.
సీ. నమ్మియున్నను గ్రమ్మి దొమ్మి సేయు నటంచు
నెమ్మిరూపు నురాధి నేత దాలెచ్చ. ఉ. రా.
౩. ౧౪౧. కిరా. ౩. ౨౦.

౩. సమరము, రాయిడి.

సీ. అలరుపుప్పొడికుమ్మ కెలనఁ జల్లుచుఁ గ్రమ్మ
చలువకె మెరదొమ్మి సాలసి సాలసి. సమీర.
౩. ౧౯.

సీ. వడిఁ జల్లులాడుచు జడియక నిలుచుచు దొ
మ్మి బల్లు రొక్కరుఁ గ్రమ్మకొనుచు. పరమ.
౪. ౧౦౭.

౪. సమాహము, గుంపు.

క. నెమ్మిగదా నడ తుమ్మెద, దొమ్మిగదా బెడఁ
గుఁగురులు తొలకరిమించుం, గమ్మికదా మె
యి మరుదో, దుమ్మిగదా తగినచూపు తొ
య్యలికి భళి. కువల. ౩. ౨౯.

విణ. సంకులము.

సీ. వలకారిదొమ్మితేటుల నల్లడల రేపు మరున
కందిచ్చు ముత్తరముతూపు. ప్రబంధ. ౨౨.

సీ. గుచ్చి చేతుల మేను ముచ్చుట్టు రాఁ జు
ట్టి దొమ్మియూర్పులతావి గ్రుమరించి. కవిక.
౪. ౧౬౬.

జు. దొమ్మికయ్యము, దొమ్మిగూడు, దొమ్మిజగడము,
దొమ్మికేగు, దొమ్మిలాడు.

దొమ్మికయ్యము = దొమ్మిజగడము. వి. (దొమ్మి +
కయ్యము.) తుములయ్యదము, సంకులసమరము.
ఉ...కే, ద్రిమరి దొమ్మికయ్యమున దిట్టతనం బటి
పూరి మేసితో. దశా. ౨. ౪౧౩.

ఆ. ద్రుపదువీటిలోన దొమ్మికయ్యము కేచె, బ
కులఁ బట్టె విరటుపట్టణమున, ...మార్తాండ

తనయుండు...జై. భా. ౧. ౯౨. ప్రబంధ.
౭౮౮.

దొమ్మిగూడు. అ. క్రి. (దొమ్మి + కూడు.) గుంప
గు, కలియు.

గీ. తమ్మిపూమిద్దెగద్దెవై గమ్మిల్లు, నిమ్మగా నిల్వి
యెమ్మెను గొమ్మ తల్లె, గ్రమ్మకొని వెక్కు
లాగుల దొమ్మిగూడి, పూజ లొనరించి యి
ట్లని పొగడి రపుడు. నీలా. ౩. ౩౭.

దొమ్మిజగడము = దొమ్మికయ్యము. వి. (దొమ్మి +
జగడము.) తుములము, అందలు కలియఁబడి చే
యుయ్యదము.

వ...అనేక ప్రకారంబులదొమ్మిజగడంబులఁ జిమ్మి
కేగి యహర్నిశంబులు వింశతిదినంబు లెడ
తెగక...ఉ. హరిశ్చ. ౪. ౯౮.

దొమ్మిరేఁగు. అ. క్రి. (దొమ్మి.) అందలు నొక
మాటు వై బడు.

ఉ. అంతటఁ దర్కవిద్యలు వృథాత్రిశయంబున
దొమ్మికేగి యీ, జంత జగల్లయంబున విశంక
టము క్రి ఘటించు నంచ న, త్ర్యంతముఁ బ్రే
లుచున్నయది నాస్తికురా లిటఁ బట్టి కట్టి
బా, ధంత మటంచు నందలు సతిత్వరితంబున
వెంటఁ బట్టిక. ప్రబోధ. ౧. ౯౬.

దొమ్మిలాడు. అ. క్రి. (దొమ్మి + అడు.) ౧.
దొమ్మియ్యదముచేయు (శ. ర.) ౨. వెనఁగులాడు.
ఉ...రోషముక ప్రణయసంభ్రమము న్నది
దొమ్మిలాడ...నరస. ౩. ౧౧౮.

దొయి = దోయి. వి. (సం. ద్వయి.) జంట, యుగ్గము.
క. ఇదె నీరాయనిఁ దెచ్చెద, నెద నుమ్మలికంబు
మాని యెలనాఁగరొ నె, వుది నుండు మింక
నని చే, యిదొయిక మొగిడిచి జోహారులిడి
చను నెడలక. అచ్చ. రా. సుం. ౧౭౩.

దొర. వి. (క. దొర. త. తురై. డీనికి చివర
పోతు, అయ్య, అనుపదములు కొన్ని ప్రయో

గములందు కాన్పించుచున్నవి.) ౧. ప్రభువు, రాజు; సామంతరాజు.

ద్వి. దొర మేలుకొనఁ దంచు దొరకొన్నచింతఁ బరిచారకులు వచ్చి పతిసెజ్జ దాసి.రం.రా. అయో. ౧౨౭ పా. ౧౮ పం.

చ. తిరిసినకూడు దెచ్చి నలుదిక్కుల బోధలు తిండి పెట్టఁగాఁ బెరిగినపొట్టతోడ నొక పీటపయిం దొరవోలె నెవ్వరిన్, సరకుగొ నండు...ఉ. హరి. ౪. ౪౬.

క. కురుపతి పడవాళ్లం దగు, దొరలకడకు సత్వ రముగ దురమునకు భటో, త్కైరము ననువు సేయుటకై, బరవసము దలిర్పఁ బనిచెఁ బారివముఖ్యా. భార. శల్య. ౧. ౯౮.

వ...నిశ్చేష్టితులై పడి యేమటించి చనుతోడు చూపరిసోమరిదొరపోతులును ... రా. వి. ౫. ౩౨.

నీ. సామిసామి పరాకు చక్కనిరాచదొరయ్య దండాలు నీయడుగులకును. ఇందు. ౨. ౪౯.

౨. సేనాధిపతి, మొనగాఁడు, నాయకుఁడు.

ఆ. దొరలు వడిన సేన దూలక యవ్వీరుఁజుట్టు ముట్టుటయును...భార. ద్రో. ౩. ౧౪౯.

క. కురుసాంధవసైన్యంబుల, దొర లడియాలము ల నొప్పతో మెఱయ... భార. భీష్మ. ౧. ౨౪౬.

నీ. బలములు గెడసినఁ గలగుండువడుదొరల్ దొరలు ద్రొల్లినఁ బొద ల్దాఱుబలము. చంద్రా. ౬. ౧౧౩.

౩. విధము, ప్రకారము.

చ. తులువలు గాక యిట్టిదొరదుర్ణయవృత్తికిఁ జొత్తురయ్య పు, త్రులు ననుజన్తులం జెలులు దుష్టపథంబునఁ బోవకుండఁ జుట్టులు దగు వారు దండ్రయు నొడంబడఁ జేయుము కా ర్యము...భార. ఉద్యో. ౩. ౩౩౧.

౪. సాదృశ్యము, సామ్యము.

క. దొర యెఱిగి కోరవలదే, సురహరునకు నీకుహ స్తిమశకాంతరము...కు. సం. ౬. ౬౬.

విణ. ౧. సమానుఁడు, సాటియైనవాఁడు.

మ...ఇద్ర లేజంబునక, దొర సప్తార్చికి లావునం బరనుతోఁ దుల్యం డగణ్యండు సం, గరసం క్రీడలయందు...భార. కర్ణ. ౩. ౨౯.

క. సురపురి మధురకు నెక్కుడై, సురకాంతలు మాకు దొరయె సురభంజన నీ, వరుగుట యొప్పనిపని...హరి. పూ. ౯. ౧౫౯.

క. మీలుం దామరపూలుక, మే లగునముద రాలిమినుకుఁగనుఁగవక, బోలక నీట మునిం గెక, మూలకు దొర గాక యిద్ద మూలకుఁ జేరెక. అచ్చ. రా. బాల. ౧౩౧. విజ. వి. ౨. ౭౮.

౨. శ్రేష్ఠుఁడు, ఉత్తముఁడు.

వ. అంతఁ దెఱగంటిదొరలు నేడుక రక్కసు లం గూడుకొని కలశజలనిధి మథియించున మయంబున. దశా. ౨. ౨౮౭.

నీ. లేజునఁ బడగ లెత్తియు నిరుబుట్టువుదొర లఁ గన్గొని మూల దూఱుకొనుచు. అచ్చ. రా. బాల. ౧౦౬.

క...గొల్లదొర యొకఁడు పేర్ల జెలంగుక. నీలా. ౧. ౪౭.

౩. (వయోవిద్యాదులచే) పెద్దవాఁడు, గొప్ప వాఁడు.

క...ఇంక జననాయకుఁ డై, ప్పరుసున నానతి యిచ్చెను, దొర లే మనిరట్లు చేయఁ దుదిఁ గార్య మగుక. భార. విరా. ౩. ౧౨౨. (యోధవరుఁడు అని శ. ర.)

గీ. ఏగు నెడ దుర్నిమిత్తంబు లెన్నియేని, గని యు వినియు నిశ్శంకతఁ జనకు మనుచు, దొరలు నిల్విన నిల్వక...విక్ర. ౩. ౭౩.

నీ. శశిరవిగ్రహజపస్నానాదికము లెల్ల దొరల వాకిండ్లకే దొడ్దయిచ్చి. ఆము. ౬. ౬౯. దొరవచ్చు=సమానముగు, సరియగు.

సీ. దొరవచ్చు ననవచ్చు దోయజాతునిమూర్తి
కభిరామలక్ష్మీసమగ్రమహిమ. భీమ. గ.
౧౦౬.

సీ. చంద్రాస్యయారతో సౌరుతో దొరరావు
నీలమల్ చంచలాజాలములును. భోజసుతా.
౨. ౩౪.

దొరవాడు=రాజసంబంధి.

ఉ. వాలినదాయవారి దొరవారి ననేకులఁ గూ
ర్చుకొన్నఁగా, కేలజయింపవచ్చు...కు.సం.
౧౧. ౬౬౧.

పెండిలిదొర=పెండిపెద్ద.

సీ. సమరసంక్రీడనసందర్భనాగతసురకోటి పెం
డిలిదొరలు గాఁగ. విక్ర. ౪. ౧౨౩.

వేవెలుంగులదొర=నూర్వడు.

గీ. వేవెలుంగులదొరజోడు శేవెలుంగు. ఆము.
౧. ౧౪.

జ: దొరసాని.

దొరఁకొను. స. క్రి. ౧. ఉపక్రమించు, ప్రారం
భించు.

క. దొరఁకొని పుణ్యము పాపము, నరుఁ డరిం
జేయుచుండ నడుమ నొకట న, వ్యెర వెడలి
తప్పినను ద, త్పరిణతిఫల మొందు నంద్రు
ధ ర్షవిధిజూల్. భార. ఉద్యో. ౩. ౨౪౦.

ఆ. మరతనాటకంబు దొరఁకొన రాతిరి, కరపు
టమునఁ జల్లువెరు లనంగ, నెఱసె నంబర
మున నెఱి దారకలు వియ, జలధిఁ బెరుగు
శేనసమితి యనంగ. భా. రా. యు.
౨౬౪౨.

క. దొరఁకొన్నకొలది విడువక, చరణపదార్థ
ములనడక సరిసాగెడు వి, స్ఫురణ యది
సమత యనఁ జను ...కావ్యా. ౪. ౮౫.
మనుచ. ౫. ౨౬.

౨. ప్రాపించు, పొందు.

ద్వి. జననాథ నీచేత సమరంబులోనఁ, దునియ

లై పడి ముక్తి దొరఁకొందు ననుచు, ఘనబా
హుఁ డగుపం క్తికంఠుండు సీతఁ, గొనిపోయె
...రం. రా. ఉ. ౧౦౪ పా. ౨౨పం.

ఆ. క్రి. ౧. యత్నించు, పూను.

క. తను నూరార్పఁగ సభి దొరఁకొనమికి వెనుఁ
బడుచుఁ గీచకుం డాసతితోక. భార.
విరా. ౨. ౬౦.

సీ... క్రమృత జీవుండు దేహసంబంధంబు దివిరి
తాల్ప, దొరఁకొని పురుష శేతోబిందుసంబం
ధి యై వధూగర్భంబునందుఁ జొచ్చి. భాగ.
౩. ౯౯౧. విక్ర. ౧. ౩౧.

౨. సిద్ధపడు. (యత్నించు శ. ర.)

కా. పుట్టం బుట్ట శరంబునకొ మొలవ నంభో
యానపాత్రంబునకొ, నెట్టం గల్గను గాలిఁ
గొల్వను బురాణింపకొ దొరఁకొంటి మీఁ,
దె ప్లేవెంటఁ జరింతు ...భాగ. ౧. ౭.

క. ఉరి ద్రెవ్వఁ గొటికి యిప్పుడ, వెర వారఁగ
నీకు నేను విడుగర నేయం, దొరఁకొనుట
నీదుభాగ్యం, బరిత్వము దొఱంగి మైత్రి
యలవఱపు మదిక. భార. కాం. ౩. ౨౦౫.
నీలా. ౧. ౭౪.

దొరకించు. స. క్రి. (√దొరకు.) ౧. లభించు
నట్లుచేయు, చిక్కునట్లుచేయు.

ఉ...నిన్ను నల్లంతన చూచి దైవ మకటా
దొరకించెనె యిట్టినిర్దయ, స్వాంతునిచేతి కీ
భువనసారము నంచుఁ గడుం గలంగితిక.
కళా. ౩. ౮౫.

క. ధనహీనుఁ దైవనాకుం, దనుశక్తియుఁ దొరు
పంబుఁ దఱిగినకతనక, విను మాహారము
మాత్రంబును దొరకించుటకు వెరపు పుట్టక
యున్నక. నా. పంచ. ౨. ౧౦౧.

౨. కలుగఁజేయు, సంభవింపఁజేయు.

ఉ. కొందలిరాకుబాకుదొరకుకొ దొరకించు భ

వంబు చెల్లకే, చందనగంధిచన్నగవ చం
ద్రుడొ యింద్రుడొ యాయుషేంద్రు
డో. కృ. శకుం. ౨. ౧౨.

దొరకించుకొను. స. క్రి. (✓దొరకు.) చిక్కు
నట్లుచేసికొను, పట్టుకొను.

సీ. దుర్యోధనాదులు దొరకించుకొనువేళ విశ్వ
రూపముఁ జూపువంత యేల. సిం. నార. ౩౩.

గీ. అనగఁ బరగి నల్లెఱుగుల నలయమందు,
లరసి దొరకించుకొని తమియనుఁగు దూర్పు;
మలను బాడమక తొల్తనె మరలి వచ్చి,
లక్షణుని మన్ని యసముఁ దెల్లముగఁ గను
ము. అచ్చ. రా. యు. ౪౦౩.

ద్వి. నీలకంఠుడు పాణిగ్రహణంబు, గావించె
నించువిల్కాడు ... మావితేజగురు జొం
పముతరవారి, దొరకించుకొన్నట్లు తొయ్య
లి కంత, శిరమున నిడె గుడజీరంబు మదనుఁ,
డలిబలంబుల కిడునాహార మనఁగ. మృ. వి.
౩. ౫౦.

దొరకు=దొరకొను. అ. క్రి. (క. దొరకు.) ౧.
లభించు, చిక్కు.

సీ. హలజీవినదోహములకు బలాకికావిసరంబు
లకు మంచివెదలు దొరకె. ఆము. ౪. ౧౨౩.

గీ. పెక్కు లేటికి నిం దొక్కటక్కలాఁడి, యి
పుడు దొరకినగఁది యిన్ని యిం పొనర్చు.
ఉ. రా. ౪. ౧౭౨. వరాహ. గీ. ౫౪.
౨. సంభవించు, కలుగు.

క. అకలంత నిట్లనుఁ గొంచక యేమీ మనము
సమరసముదారక్రీడకు నొండొరు మాఱ్కొ
నుట దొరకు నని వచ్చితి నెఱుంగరావాకిను
కల్. రాఘవ. ౨. ౮౧.

గీ...నీతోడ నడరి పోర, సిగ్గు గదిరెడు నైన

నిస్సీమవృత్తి, దొరయవలసెను దలపాటు
దొరకుకతన. భా. రా. యు. ౨౦౮౬.

క. పతిరతిఁ దీజదు తమి పర, పతిరతి యేరీతి
దొరకు...హంస. ౫. ౨౮౦.

౩. శక్యమగు, వీలగు.

క...పాతాళమహా, లోకముకంటెను లో తెం,
తో కల దాపరిఖ యెఱుఁగ దొరక దొకరి
కిక. భాగ. ౧౦ పూ. ౧౫౩.

గీ. ఆబలీంద్రునితోడి నెయ్యంబు గోరి, తేనియా
రీతి సేవకవృత్తి గాని, దొరతనంబులు మెఱ
యింప దొరక వింక. దళ. ౨. ౧౧౨.

౪. గృహీతమగు, పట్టుపడు.

ఆ. చిక్కుపడియె దొరకె జేపడె నగపడె,
దవితె పట్టుపడియె దగులుపడియె, నల్లె
నన గృహీత మయ్యె ననం దగు...అం.
భా. ౩. ౧౧౫.

జ: దొరకించు, దొరకించుకొను, దొరకుపడు,
దొరకునన్నాసి, దొరకొను, దొరకొల్పు,
దొరకోలు, దొరకోలునన్నాసి.

దొరకుపడు. అ. క్రి. (దొరకు + పడు-స్వార్థ
మున.) లభించు, చిక్కు.

క. ఆరుదెం డన నికటంబున, కరిగిన దధికర్ణుఁ
డంఘ్రహతి నారెంటిక, దొరకుపడఁ బట్టు
కొని కంఠర విరియం గొటికి చంపి తగ
భక్షించెక. వేం. పంచ. ౩. ౧౩౩.

ఈక్రింది ప్రయోగమునందుమాత్రము శకటశేష
ము గానవచ్చుచున్నది.

గీ. వీర లిందఱకంటెను వెరవు మిగుల, నెఱుఁ
క నీ కిప్పు డెందుండి దొఱకిపడియె. కు.
సం. ౨. ౧౬౪.

దొరకునన్నాసి = దొరకోలునన్నాసి. వి.

(✓దొరకు.) నమ్మించి మోసపుచ్చి దొంగిలించు
కొనిపోయెడుదొంగ.

గీ. యతి ననుచు వేషభాషల నటచుటించి,
పొంచి తటి వేచి కన్నియఁ గొంచు నరిగె,
దొరకునన్నాసి యనుమాట తిరము గాఁగ,
నగ్గునుం డద్దిరా యెంతదురనుండు. నిజ. వి.
3. ౧౬౧.

దొరకొను = దొరకు. అ. క్రి. (దొరకు + కొను-
స్వార్థమున.) ౧. లభించు, చిక్కు.

క. దొరకొన్న ననుభవించుచు, దొరకొనమికిఁ
జింత నొంది దురపిల్లక...భార. శాం. ౫.
32౬.

చ...ఉ. త్రరుఁ డిటు వచ్చుచుండి యరదంబు
దగం గడపంగ నెవ్వరుం, దొరకొన కున్నఁ
దానితనిఁ వోడ్కొని వచ్చినవాఁడు నూడఁ
గఁ. భార. విరా. ౪. 22.

అ. సంభవించు, కలుగు.

ఉ. పుత్రుల కేల భేద మగు భూసుత యేనును
నీవు జాహ్నువీ, పుత్రుఁడు సుండఁగా నహిత
ముఁ భయముఁ దొరకొన్నె ...భార.
సభా. ౨. ౧33.

ద్వి. దొర మేలుకొనఁ డంచు దొరకొన్నచిం
తఁ, బరిచారకులు వచ్చి పతిసెజ్జ డాసి.
రం. రా. ఆయా. ౧౨2 పా. ౧౮ పం.
కాశీ. 2. ౧3౯.

3. శక్తమగు, సమర్థమగు.

చ. ఒరులకు నందరానిపద మూర్జితపుణ్యని
రూఢిఁ బొందఁగా, దొరకొని యున్ని
నీవికృతదూరమనస్కతఁ గాదె ...భార.
మహా. 23.

౪. స్ఫురించు, తోఁచు.

క. కురువంశము ద్రుంచుటకుం, జొరఁ జాలక
నామనంబు సుడిపడియెడు నే, వెరవును దొ
రకొనదుగదే, సరసీరుహనాభ పొందు
సంపాదించఁ. భార. ఉద్యో. ౪. ౮౬.

౫. సిద్ధించు, నెఱవేలు.

క. దొరకొను ధర్మము గామము, బరమగతి
యు నర్థమునన పారవముఖ్యా. భార. శాం.
౧. ౫౦.

క. తనవగచినకార్యము దొరకొనుటకు ధృత
రాష్ట్రపుత్రకుఁడు పొంగి పురో, చమఁ బిలి
పించి... నెయ్యమున నిట్లనియెఁ. భార.
ఆది. ౬. ౧32.

౬. చెల్లు, శక్యమగు.

క. నీ వఖిలధర్మవిదుడవు, గావున నీ కిట్లు చే
యఁగా దొరకొనియెఁ. భార. ఆది. ౪.
౧౮౮.

క. క్రతుఫలములు వడయఁగ దుర్గతులకు దొర
కొనదు...భార. ఆర. ౨. ౨౪౨.

శ్లో. న తే శక్యా దరిద్రేణ యజ్ఞాః ప్రాప్తుం మ
హీపతే. సం. భార. ఆర. ౮౦. ౧౪. భార.
ఉద్యో. ౪. 3౬౬.

దొరకొల్పు. స. క్రి. (√దొరకొను.) ౧. దొర
కొనఁజేయు ౨. లభింపఁజేయు.

నీ. తల్లికిఁ దండ్రికిఁ దద్దయు భక్తుడై ఫల
మూలమధుమాంసములును మేలి, కూడుగూ
రలు దొరకొల్పి వారికిఁ దృప్తి యావహిం
చుచు...భార. శాం. 3. ౧22.

మ. పరదారాభినివేశబుద్ధి దలఁపఁ బాపంబు
ధర్మముతో, దొరకొల్పంగ నుపాయ మైన
నది నిర్దోషంబు...దశకు. 2. ౯౪.

దొరకొలు. వి. (√దొరకొను.) లభించుట, చి
క్కుట; సంభవించుట.

మ...నీయాజ్ఞం బ్రవర్తిల్లఁగా, దొరకో లల్పు
మె యెల్లకార్యముల సంతోషంబ మాబుద్ధి
లక, శరణం బాపదలందు నీవ యనువిశ్వా
సంబు భాసిల్లఁగఁ. హరి. పూ. 2. ౧౪౦.

మ. వెరవే సంపదఁ గోరి గాండివగుణావిరూప
తబాణాలి కి, కైరయై వచ్చుట యిమహీ
పతి కితం డేలాక్కొ యత్యంతనిష్ఠుర

కాశ్యోన్నతి నిన్ను దాకఁ దలపం జో
ద్యంబు వీఁడగ్గమై, దొర కోలరున నీకు తొం
టిసుకృతస్తోమంబుక ల్లింజుమి. భార. ద్రో.
3. ౧౮౫.

దొరకోలుసన్నాసి. వి. (✓దొరకు.) నమించి
మోసపుచ్చుదొంగ.

గీ. వేసములు వేసి నమించి వెనుక నాచు, కో
నిన దొరకోలుసన్నాసి యనఁగ వెలయు.
ఆం. భా. ౨. ౨౯౧.

గీ. కొదమసింగమనాయక గూఁటికురుజ, ము
చ్చు దొరకోలుసన్నాసి చిచ్చుపిడుగ.
ప్రబంధ. 2౯౪.

దొరపు. స. క్రి. (✓దొరయు.) ౧. కలుగఁజేయు.

సీ. నెరసినచో నెల్ల దొరపు దేవత్వ మీయరి
భేదిమాట నవ్యామృతంబా. చంద్రి. ౫.
౧౦౪.

౨. ఉంచు.

వ...మంజీరశింజారవంబులు కరగాని మాన్పు
వారదొరపిన వలదొరపరువంపుఁడైదువు తెఱఁ
గున నిండార దువ్వలువఁ గప్పి...చంద్రి.
౪. ౧౦2.

దొరయించు. స. క్రి. (✓దొరయు.) ౧. కలి
గించు.

సీ. చికిలిచూపులవాని సిరిమించుదొరయించు
దొరయించుకాంచనాంబరమువాని. వసు.
3. ౪౬.

౨. ఉంచు.

క. భరతాగమపర్యంతము, ధరణిపాలకుని మేను
తెలద్రోణిన్, దొరయింపఁ దల్పిధానుల, న
రుఁధతీప్రాణబంధుఁ డాజ్ఞాపించెన్. చం.
రా. ౪. ౮౬.

దొరయు. స. క్రి. (క. దొరె.) ౧. పోలు.

క. అరయఁగ నాలుగువిధముల, బరఁగుఁ జతు

ష్వాదవృత్తి బరఁగినగోవున్, దొరయుచు
నం దొకఁ డెడలిన, నరవర సద్గ్రహ రసము
గుంటువడున్. భార. ఆసు. ౪. ౨౮౫.

కా...లోకై కాపకారిన్ మహాకోపుం గఁగు
వధించి యీతఁడు లసత్కుంభీంద్రనిశ్చేదన,
వ్యాపారోగ్యమృగాధిపున్ దొరనె నుద్య
ద్వీర్యధోరేయతన్. హరి. ఉ. 3. ౮౮.

క. రేదొర మొగమున కెన చిగు, రే దొర పల్వ
ల్వతోడ నిజిగుబ్బు లయా, రే దొరయున్
జక్కవకవఁ, బైదలి నలు వెన్న నలువపడఁ
తికిఁ దరమే. అచ్చ. రా. పాల. ౧3౫.

౨. చేరు, సమీపించు.

మ ... రఘువంశాంభోధిచంద్రుండు తఁమునినె
మైము ప్రసన్నదృష్టిఁ గని సమైదంబు వా
టిలై నీ, యనవద్యోక్తి హజారమున్ దొరసి
యన్నా నాల్గునా శ్లయ్యె...ఉ. రా. ౬.
3౫౧.

సీ. అన్యరాజన్యరాజ్యస్థితుం డగువేళ సరిదొరల్
సంధింప దొరయువేళ. శుక. ౧. ౨౪౬.

3. స్పృశించు, తాఁచు.

కా. శ్రీరాధాధరబింబముం దొరయురాచిల్కన్
నిజోరస్థనీ, రారాజ స్తణికాంతి రాఁ బిలిచి
...ఉ. రా. ౧. ౧.

వ...మరందధారాబృందంబువాఁడలం గలసి
ప్రవహించు నెలయేటిసీటితుంపరలన్ దొరసి
మందగతులం దిరుగుమందపవనంబులన్ దా
గొని...ఉ. రా. 3. ౧౯౧.

అ. క్రి. ౧. తగులు, అంటుకొను.

చ. అలరు మొగంబుతోడఁ గడు నర్తిలి నా
కెదు రేల రావు చేతులు పచరించుచుం
దనువుధూలి మెయిం దొరయంగ నేల త,
న్నెలమిని గొంగిలింపుకొనవు ...మార్క.
౧. ౨౫౧.

౨. చిక్కుకొను, సక్తమగు.

క. మరుఁ డనుమేటికిరాతుఁడు, సరభసముగ
ముగమతుల జనవిహంగములకొ, దొరసి పడ
నడఁప నొగ్గినయ్యురులునుమి సంయమింద్ర
య్యువిదలు తలఁపక. వాసిష్ఠ. ౧. ౧౧౯.

3. సాటియగు, సమానమగు.

చ...నూతననూజుఁడు పోడశాంశముకొ, దొర
యఁడు నాకు వాసవసుతుకొ మురమర్దనుఁ
బీరికిం గొనక. భార. కర్ణ. ౧. ౨౫౧.

గీ. కూరగాయ కట్టియ విల్చికొనఁగ వలసి,
యునికి నైపల్లె నీటిపట్టునకు దొరసె. హరి.
పూ. ౬. ౫.

మ...రాజీవప్రాత్యుదో, దొరయంగా నరుఁ
డెట్టివాఁడును సమరుండే మహేంద్రాదిని,
రరు లాదేవునిపాద సేవకులు గారా మీరె
చ్చింపుఁడి. వరాహ. ౧. ౧౩౯. హర,
౬. ౬౮.

౪. తగు, యుక్తమగు.

చ. నరసుతు నిమ్మహేంద్రగిరినాథు వరింపుము
రూపసంపదకొ, దొరయు నితండు నీకు...
నైమ. ౫. ౧౩౨.

గీ. తాము మాడేవదేవియుఁ దమకములను, గర
గరికలందు నొక్క రొకరికి దొరసి, జోడు
వాయక మెలఁగంగఁజూచునప్పు, డనఘ సు
తోష మాత్ర నితంత గాదు. విప్ర. ౪. ౬౭.

క. తెరలక మనము సుభద్రా, కరనాళికగ్రహే
చ్చుఁ గప్పఁగఁ జనునా, దొరయదు పురిఁ
జేరి జనవి, సరముల తొలుకపడ నీ కశార్యతను
ఘృణక. రాఘవ. ౨. ౯౫.

౫. కలుగు, జనించు.

చ. కరియుఁ గరేణువుకొ బెనఁగుకైవడి నిచ్చ
లు హెచ్చుమచ్చికల్, దొరసి సుఖించువా
రలకుఁ దోడనె పుట్టిరి...మువ్వు రాత్తజూల్.
ఉ. రా. ౧. ౨౭౨.

గీ. ఆన్నపానాదు లొకయింత యధిక మైన,తటి
నజీర్ణంబ యైనఁ దో దొరయు క్షేష్ఠ,వైత్యవా
తాదికజ్వరబాధలు...దశా. ౨. ౧౩౭.

గీ. దెసలదొరలకు నిటువంటిదెసలు దొరయఁ,
గలరె పరు లింక నతనితోఁ గలని కెదుర.
దశా. ౧. ౨౩౮. ఉ. రా. ౨. ౩౦౬.

౬. ప్రవర్తిల్లు, జరగు.

మ. బెరసెకొ జందనశైలమారుతము గంభీరా
పురోన్మత్యముల్, దొరసెం గన్నులపండు
వై జనులు సంతోషించి ఘోషింపఁగక.
విక్ర. ౧. ౧౮౦.

క. కురిసె విరిసోనవానలు, దొరసె సుధాంధో
వధూమధురగానంబుల్, మొరసె దివిఁ దూ
ర్యరవములు, పరిసెకొ మునిమానసారవింద
ము లంతకొ.రామా. ౩. ౧౧౭. దశా. ౫. ౮౦.

౭. శోభిల్లు, ప్రకాశించు.

బంధురవృత్తము...మే, గరగరికలు సిరి గలనగు
మొగములు కల్కి మెఱుంగుఁగనుంగవలుకొ,
దొరయఁగ వెలపడఁతులు విటధనముల దోఁ
తురు చొప్పడ నప్పురిలోక. కళా. ౧. ౧౮.

చ...హరి కిరుగేలుఁదామరలయందును జక్రము
పాంచజన్యముకొ, దొరయుగతికొ...రామా.
౧. ౮౨.

ద్వి. దొరసి కోనాన్వయదుగ్ధాంబురాశిఁ, బరి
పూర్ణచంద్రుఁ డై భాసిల్లువాఁడు. రం. రా.
బాల. ౩వ. ౧౫ పం.

౮. ఉండు, వర్తిల్లు.

సీ. పులకలు నిండారఁ బాడమినదేహంబు ధూళి
ధూసరిత మై దొరయువీపు. హంస. ౨.
౧౦౮.

క. అరదం బరదము హరి హరి, కరి కరియుకొ
భటుఁడు భటుఁడు గాధచ్చలనం, జొరఁబా
టి పోరుతటి బంధురమై తరమెన్నరానిదుర

మై దొరసెక్. రా. వి. గ. F.

దొరయగనిచ్చు = చేరనిచ్చు.

చ. మరునకుఁ జైత్రమంత్రి వనమండలరాజ్య
ఫలైకకాంచనో, క్కరము కరం బొసంగుట
యుఁ దావులబచ్చులు చేరి తన్నదా, వరణ
ముఁ బాయ విప్పి పరువంబుగ నెన్నిక కె
క్కఁజేయుచుక, దొరయగనివు గంటె
చెలి ధూర్వతంసమలీమసాశులక. వసు.
3. ౧౩౮.

జ: దొరపు, దొరయించు.

దొరల(ంగ)నాడు. స. క్రి. (దొరలన్¹ + కన్
+ ఆడు.) తిరస్కరించు, నిరాకరించు.

సీ. ఉదయార్కబింబంబునొఱపు విడంబంబు
దొరలంగ నాడుకాస్తుభముతోడ. ఆము. ౧.
౧౨.

దొరలించు = దొరల్పు, దొలుచు, దొలుపు, దొల్పు
దొల్పు. స. క్రి. (√దొరలు².) దొరలఁజేయు,
కలుపు.

గీ. ఇట్లు తలయంటి యటకలి యిడి సులక్ష, దా
సరోజాక్షి యింక నెట్లు నాథ జలము, తె
రలి యున్నది దొరలింపఁ దెచ్చికోనఁగ, బా
గుగా దూరియవ్వలిబావినీళ్లు. శుక. ౨.
3౮౨.

దొరలు¹(రు) = తొరలు¹. ఆ. క్రి. పరిభ్రమించు,
తిరుగు.

క. మరలక గర్భము జన్మము, మరణము నిర
యమును మఱియు మఱియు నటు నిరం, తర
సంస్కృతిచక్రంబున, దొరలి నరుం డొందు
సర్వతోదుఃఖములక. కవిక. గ. ౧౧౬.

సీ. పాలకు దొర్లఁగ జూచుకలికిచూపులమీలు
దెలిగన్ను లగుట సందియము గలదె. ఆము.
౨. 3౦.

గీ. కప్పడం బెల్ల గాలిచే గదిలి యురియు, నిం
ట దొర్లడుకుండలు నినుపకట్ల, మానిముం
తలు నిలిచె నమల్లపతికి, వార్ధికన్యాకటాక్ష
మవ్వలికిఁ జనిన. శుక. ౨. 3౬౦.

౨. రాలు, పడు.

సీ. భానూష్ఠభీతి ముక్ పడినచుక్కలభంగి దొ
రలె నేకువగాలిఁ దరుల మంచు. మనుచ.
గ. ౪౦.

ఆ. గణికవలని దెంతఘన మైనసుఖమేని, దాని
తల్లివలనఁ దప్పిపోవు, మదిఁ దలంప నెట్టి
మధురాన్న మేనియు, నీగ దొరలె నేని నిం
దు పెట్టు. కవిక. ౪. ౧౧౧.

(వ్యవ.) మఱివాఁడు అరుఁగుమీఁదనుండి క్రిందికి
దొర్లి నాడు.

3. కలుగు, సంభవించు.

గీ. రక్కసులతీడ నీ కిటుల్ స్రుక్క నేల,
దురములోపల మాత్తురఁ దొడరి గెలుచు,
జాడ లెన్నేని గల వెద జంకు మాలి, చెఱు
పు దొరలిని నేలిమి నేయు మొకటి. అచ్చ.
రా. యు. ౪3౫.

సీ. వెఱ వెఱుంగఁడు వైరివీరుల బొడగన్న
వెఱచు బొం కేయెడ దొరలునొయని. మొ.
రా. బాల. ౨౦.

౪. అతిశయించు.

మ. మదనమనోహరాంగ మణిమండన నీగురు
వాన యంచుఁ ప్రేమ దొరల విన్నవించి
సృపుమన్ననఁ గాంచి... శుక. ౧. ౨౧౧.

గీ. అనుచుఁ బరిభాషవోలె దమ్మాస దొరల,
నాడ...ఆము. ౨. ౨౧.

గ. యత్నించు. (స. క్రి. అనుభవించు అని
క. ర.)

క. ఇరువదియేడులు తనపాల, మొరుఁడు గు
డుచు చునికి యెఱిగి యున్నేనియుఁ దా,

దొరలక యున్నేనియుఁ ద,త్పరిభోగము
గుడిచినతనిపాఠై పోవుట. విజ్ఞా. వ్యవ. ర. ౬.
శ్లో. పశ్యతోఽబ్రువతో భూమే హ్వాని ర్వింశతి
వారికి. యజ్ఞ. వ్యవ. ౨౪.

జ: దొరలనాను.

దొరలు² = తొరలు². అ. క్రి. కలియు, కూడు.

గీ. ద్రోహు లగువేలుపులలోన దొరలియున్న,
పదియునొక్కండురుదులఁ బాటవిడిచె.
కాశీ. ౭. ౮౫.

ద్వి. తొల్లింటిధనముతో దొరలినరాజ్య, మెల్ల
నిచ్చితిని మీ కిది నిక్కువంబు. ద్వి. హరిశ్చ.
పూ. ౧౫౬౪ పం.

(కందర్పస్యందనము.) వ...అంతరిక్షమహావక్షం
బునకు నక్షత్రమచంచుపుట ప్రవాళఖండప్ర
భాహిండనంబున దొరలుఫలవిటపలక్ష్మీ నావ
హించుచు...పొందు. ర. ౨౩౭.

దొరల్పే = దొరలింపే. స. క్రి. (✓దొరలు²)
౧. కలుపు.

(చకోరవిషయము) సీ. నిగరంపుమోవి తేనియల
తోన దొరల్చి చెలువ లిచ్చిన సంకెండుఁ
గొన్ని. వేం. పంచ. ర. ౨౪౧.

౨. ఒకదానికి మాటుగా కైకొను, మార్పు.

ఉ. ఆయతికాని కీకు మమరాలయముఖ్యము
లాతఁ డధిత్వ, స్థాయుతుడై నిజోర్వి నగు
నప్పికెదదనముం దొరల్చి రా, జాయతనంబుఁ
జేర్చు...ఆము. ర. ౨౧౮.

దొరవి = దొరువు.

(కొలను.)

క. క్రీడి వెఱ గంది కనుఁగొనఁ, గేడించుచు
నొండుదొరవికిం జని యచటంబు, జూడ భయం
కర మగుచును, గోడిగ తద్రూప ముడిఁగి
కోల్పులి యయ్యెఁ: జై. భా. ౫. ౯౭.

దొరసాని. వి. (✓దొర.) రాజ్ఞి, రాణి.

సీ. దొరసాని రాణి నాఁ దోచుచుండును

రాజ్ఞి...ఆం. భా. ౨. ౧౦౭.

సీ. దొడ్డపట్టుల దొడ్డదొరసానులయొడ్డశసాము
లు సాములు సాంపు నెఱప. అచ్చ. రా.
బాల. ౩౩.

దొరసెము. వి. నిరుటికి వెనుకనంతన్నరము, పూర్వ
తరవత్సరము.

చ. దొరసెమునందు చుట్టుకొని తోరణకట్టె
నురోవిభాగముట, నిరుడు పయోజకోశర
నుణీయతఁ దాల్చెను వర్తమానవ, తన్నరమున
నొప్పె హేమకలశంబులబాగున ముందఁటే
టికిట, గరినిభయానచన్నుగవ కాఁగిలిపట్టు
లు గాక యుండునే. క్రీడా. ౨౮౮.

శ్లో. పరారి సందర్శితసన్నివేశా, పరుత్ పరా
భూతసరోజకోశా, ఇహైషమస్తాశఫలో
పమేయా, కుచా కియంతో పురతో భవే
తామ్. (చాటువు.)

దొరుగండి. వి. (దొరువు + గండి.) నిండినపుడు
నీళ్లు వెలుపటికి పోవుటకై యేర్పఱచినదొరువు
తూము.

సీ. మడువులు పనులకాల్పడిఁబ్రుచ్చె దొరుగం
డివ్రంతలు పెనుకొంపివ్రంత లయ్యె. హరి.
పూ. ౬. గీ.

దొరువు(ర్వు) = దొరవి. వి. ౧. నడబావి, ఒకవిధ
మైన చెలమ.

క. తిరుకొళము నూయి లోటయుఁ, జెలువు
మడువు లొండు కుంట చెలమ పడియ కో,
నెలు బుగ్గ వాఁగు దొన తల, పరి గుండము
కాల్వడిగియ బావి దొరువు లక. హంస.
ర. ౨౧౦.

౨. చెలువు, కొలను.

గీ. తోఁచె హరిజాంకిబింబంబు నాఁచుతోడి,
దొరువుగతి సంబరము మడికరణి నుండె.
వరాహ. ర. ౧౪౩.

వ...తమ్ములపాత్ర మొత్తంబుతోఁ దగుదొరువు
ను...అచ్చ. భా. ౨. ౧౩ పా.

శ్లో. విక చవారిరుహం దధతం సరః ... సం.
కిరా. ౫. ౧౩.

గీ. ఎండకాకలఁ బొరలాడునేకలముల, చములు
దేతెడుదొరువుల జలముఁ గ్రోలి. చంద్రా.
౨. ౬౫.

జ: దొరుగండి, దొరువుపట్టెడ.

దొరువుపట్టెడ. వి. (దొరువు + పట్టెడ.) ఎద్దుము
డ్డికి తగిలించెడుపట్టిక. (ప్రా.) గంతయెద్దులతోఁక
క్రింద తగిలించెడుపట్టెడ. (శ. ర)

దొటయు. స. క్రి. ౧. పొందు, ప్రాపించు.

చ...మనోభ్ర మెంతయుక, మెఱయఁగ నం
తకన్న మును మించె శ్రమోదకవృష్టి చిత్ర
తక, దొటయఁగ మున్నె షేత్రమునఁ దో
రముగాఁ బులకాభ్యసస్యముల్. చంద్రి.
౩. ౪౫.

రగడ. కుటుచ లెనను నిచ్చ మదమునఁ గొఱ
లు నీయేనుంగున్నలు, దొటయ నొకపరి
పాటిదొరలకు దొరక వీవిడికెంపుమిన్నలు.
శుక. ౧. ౧౩౩.

ఉ. చఱచి కలంగఁ జేసియును జంపఁగ నొల్లక
గోస్వరూపతక, దొటసినరాక్షసాంగనలఁ
దోలె నతండు నిమేషమాత్రలోక. హరి.
పూ. ౬. ౨౨. కాశీ. ౫. ౨౬౧.

౨. పొందు, కూడు, రమించు.

క. గొఱ కై బ్రాహ్మణకన్యక, దొటసినశూద్రుం
డు ప్రీతితో నొక్కటి యై, వెఱవక పుట్టిం
చినయా, జఱభికి బుట్టినయతండు చండా
లుఁ డగుక. విజ్ఞా. ఆచా. ౧౩౯.

అ. క్రి. కలియు, కూడు.

చ. ఎదురుగ వచ్చి పాండ్యధరణీశ్వరుఁ డద్రునుఁ
గాంచి నేడుగా, సుదినము మీరు రా

గలుగుశోభన మెన్నఁడు గల్గుఁ బ్రోలికిం,
బడఁ డని యిద్దఱుం దొటసి భద్రగజం
బుల నెక్కి వచ్చిరి...విజ. వి. ౧. ౧౫౫.
సీ. గళదనరగళఘు చక్రణపరంపరలతో నటుతము
త్రెపుసరుల్ దొటసి యాడ. శుక. ౧.
౩౯౭.

దొలుక=దొలుక. వి. (దొలుచు.) అంతస్సా
రహీన మగు కాయ మొదలగుపదార్థము, లోపల
సారము లేనివస్తువు.

క. పలుచని నెత్తురుమడుఁగులఁ, బొలిచెక రథ
నేమేవలయములు రణహతపీరులు దూఱఁగ
రవినింబము, దొలుకై రుచి మాలి నీడఁ
దోఁచినమాడ్కిక. కవిక. ౨. ౧౯౩.

దొలుచు(ల్పు.)=దొరలించు. స. క్రి. ౧. దొరలఁ
జేయు.

సీ...అన్యోన్యసంఘటనారవంబు, లెనఁగంగ
సంగ్రామ మేర్పడఁ జేయక యక్షముల్
దొలిచి యే నశ్రమమున. భార. సభా.
౨. ౧౪౭.

శ్లో...అక్షాన్ షీపన్. సం. భార. సభా.
౨౨. ౩.

గీ. ఆభిమతాక్షముల్ దొల్చి మాయావిదుండు,
సుబలరాజాత్తజుఁడు ధర్మగుతు జయించె.
భార. సభా. ౨. ౧౭౬.

ద్వి. ముద్దియ యీతండె మొగి తోలు దొలిపి,
మద్దుల గెడసినమహితశౌర్యండు. ద్వి. భా
గ. ౩. ౪౯ పా.

౨. రంధ్రముచేయు, భేదించు.

సీ. తమ్మి దాల్చినవాని తమ్మి దొల్చినవానిఁ
దమ్మి మొల్చినవానిఁ దారసించు. నరస.
౧. ౬౪.

చ. వడిఁ దలఁ ద్రొక్కి ముక్కున నవారణఁ
గన్నులు దొల్పఁ బొల్పుబల్పిడిఁ దమకించు

వాయసములీల మదీయసమీపమ దియ్యెయ్య
డుగక కీడు నాకుఁ గడు నుగ్రముగా నొన
రించె ...హరి. పూ. ౮. ౬౩.

జ: దొలుక, దొలుపు.

దొలుపు(ల్లు.)=దొరలించు. స. క్రి. (✓దొ
లుచు.) దొరలఁజేయు.

ఉ. కమ్మనియూర్పుగాడ్పు చలకమ్మకుచమ్ముల
పూతె యూతెఁ గా, నెమ్మెయి ఘర్తముల్
దొలుప...పొంచా. ౫. ౨౮.

నీ...పరికరద్రవ్య మెల్ల. గీ. మఱచి పదిలంబు
సేయ నేమటి తదీయకాల నిద్రింప శునక
మచ్చాయ నొకటి, యిచ్చఁ జొచ్చి పురో
డాశ మెల్ల మెసవి, యాజ్యపాత్రలు దొలి
పి తనంతఁ జనియె. శ్రీరంగ. ౬. ౮౭.

వి. ఇరుసు నెట్టుటకు ఉపయోగపడునట్లు దొలి
చి చేసినదారమయశకటావయవము.

(వ్యవ.) ఈబండిదొలుపుపట్టె గట్టిగా నున్నది.

దొల్లు=దొల్లు. అ. క్రి. దొరలు.

ద్వి. లాలూసుధారసోల్లసిలమై చంద్రపోలిక
ముఖబింబమును దేజరిలగ, దొల్లుబండి యను
దైత్యుని స్రుక్తి నేల, దొల్లంగఁ దన్ని...
అ. మ. క. ౧. ౨౮ పా. ౨౩ పం.

జ: దొల్లుపుచ్చకాయ.

దొల్లుపుచ్చకాయ. వి. (✓దొల్లు.) పిల్లలఱట
లయందు కొంతనే పాకపక్షమునను మఱికొంత
నే పాకపక్షమునను ఉండువాడు, పుచ్చకాయ
దొర్లినట్లు దొల్లువాడు.

(వ్యవ.) అటులో అపిల్లవాడు దొల్లుపుచ్చకాయ
గా నున్నాడు.

దొసఁగు=దొసపు. వి. ౧. ఆపద, చిక్కు.

చ. దొసఁగులు వచ్చువేళ గుణధుర్యులధైర్య
గుణంబు సర్వముం, బసచెడు నంచు జూ
చెదవు పాపపుదైవము ...భర్త. ౧.౯౦.

క. అసురల కమ్మతము పోయుట, పాసఁగడు
పాములకుఁ బాలు పోసినమాడ్కిఁ, దొసఁ
గగు నంచును వే తొక, దెసఁ గూర్చుండం
గఁ బెట్టె దేవాహితులక. భాగ. ౮. ౩౧౬.

౨. కష్టము, పీడ, బాధ.

గీ. అన్ని వడియును బంధుక్షయంబు సేయ,
నొల్ల కెల్లనిధంబుల నుపశమంబ, కోరి
రహ్మాండవేయులు వారి కట్టి, దొసఁగు వచ్చు
నె...భార. ఉద్యో. ౪. ౫౫.

ఆ. కొఱత తీతె నెల్లకోర్కులు సమకూరె,
దుట్టు వానె నింక దొసఁగు లేదు. భా.రా.
యు. ౨౨౫౨.

దండకము...దుంతబాబావజీయండు గాతీంప
మీఱక దొసంగు లె్వసం బొంది ...నీలా.

౨. ౪౧. భార. ద్రి. ౧. ౧౧౧.

౩. కీడు, అపకారము.

ద్వి. సాలపు దీఱఁగ వసిష్ఠునియింటఁ గుడిచి,
తొలఁగి పోవుచు నెన్ని దొసఁగులు సేసె.

ద్వి. హరిశ్చ. ఉ. ౪౪౬ పం.

౪. విఘ్నము.

నీ. నేలతాలుపురాచచూలిగాదిలికందు దొసఁ
గుఁజీకటిచాల్పుతోగలవిందు. అచ్చ. రా.
పీఠి. ౭.

గీ. కవదొసలు పూని వెంట లక్షణుడు నడవ,
రామభద్రుండు నావెంట రా నియోగ, మొ
సఁగితివయేని రాకాసిదొసఁగు మాని, యవ
బృధస్సాత నగుదు నోయధిప యనుడు.
చం. రా. ౨. ౬౧.

౫. (కావ్య) దోషము, తప్పు.

(వ్యవ.) నాకవితయందలిదొసఁగులు విడిచి గుణం
బున్న గ్రహియింప వేడుకోలు.

౬. పాపము.

నీ. దోస మనంగను దొసఁగు దొసంగు నాఁగ
సటు నాఁ బాపంబుఁ గాఁ దనర్చు. ఆం.
భా. ౧. ౯౮.

2. సంబంధము, సాంకేతికము.

సీ. చదువుతోడిదోసంగు చాలించె మును
మున్న తీర మాడెద నన్న తెద్య వదలె.
రుక్క. ౪. ౧౦౨.

జ: దోసఁగులఁబెట్టు.

దోసఁగులఁబెట్టు. స. క్రి. (దోసఁగులక +
పెట్టు.) పీడించు, బాధించు.

చ...శరాశి దుర్బలక, దోసఁగులఁబెట్టి చార
బులదోహశముల్ సడలించి యచ్చురు, ద్విస
రము నొంచి భాస్కరుల వీరముమాన్ని
పరాక్రమించినక. ఉ. రా. ౪. ౨౯౮.

దోసవు=దోసఁగు. (శ. ర.)

దో

దో. సం. వి. న. పుం. న. బాహువు.

ఉ...తదీయదంతములు దోల నమర్చినఁ జూడ
నొప్పి రా, చెంగటఁ గాలదండములు చేకొని
యన్నయమద్యయం బనక. వి. పు. 2. ౪౦2.

దోఁకిస. వి. దోఁకుట. (శ. ర.)

దోఁకు¹=దోఁకు. అ. క్రి. ఇంకు; అడఁగు.

సీ. ఉద్యేల మగుచుఁ బెల్ల బెల్లదురాగవా
రులు లేకమైనను దోఁక వయ్య. పి. శకుం.
3. ౨౧౯.

దోఁకు²=దోఁకు. స. క్రి. నేలను ఎదురుగా
చెక్కు. (శ. ర, వా.)

జ: దోఁకిస, దోఁకుడు, దోఁకుడుపాట.

దోఁకుడు. వి. (√దోఁకు².) దోఁకిస, దోఁకుట.
(శ. ర.)

దోఁకుడుపాట. వి. (√దోఁకు². త. తోండు
పాటై.) దోఁకునట్టిపాట, చెక్కుడుపాట.

గీ. పరఁగుఁ దవుగోల దోఁకుడుపాట నాఁగ.
ఆం. భా. ౨. ౨3౦.

దోఁకుడుబార. వి. బాలక్రీడావిశేషము, గూఢ
మణి. (శ. ర.)

దోఁగాడు, దోఁగియాడు.=దోఁగాడు. అ. క్రి.

(√దోఁగు².) బిడ్డ నేలపైని జేతు లూడి మో
కాళ్లతో నడచు, ప్రాకు.

క. బోరగిలి పొట్టజీరలు, నేరిచి దోఁగాడి
లేచి నిలుచుచుఁ బడుచుక, నేరమివలెనే
మేనక, కోరిక చిచ్చుకి కొంత కొనసాగిం
చెక. పార్వ. ౨. ౧2.

సీ. కొమరొప్పఁ దనుదాన కూర్చుండఁగా
నేర్చె నాడకాడకు దోఁగియాడ నేర్చె.
చంద్రా. ౨. ౪.

ద్వి. అంత నొయ్యన దోఁగియాడంగ నేర్చె.
ద్వి. పరమ. ౫. 322 పా (చి.ని. పా.)

దోఁగు¹=దోఁగు¹. చ ర్తముజోడు, తోలుబలియు.

సీ...చెక్కుఁ బోయినవాఁడుఁ బ్రక్కయెముక,
మురిసినవాఁడును మొగము దోఁగినవాఁడు
పై నొచ్చి...రామా. ౮. ౧32.

దోఁగు²=దోఁగు². అ. క్రి. ప్రాకు.

వ...నొచ్చియుఁ జొచ్చియుఁ బెరలియుఁ బోర
లియు దోఁగియు డాఁగియు...కృతాంతు
సన్నిధికిం బోయిరి. శివరా. ౪. ౮3.

జ: దోఁగాడు.

దోఁగు³. అ. క్రి. (క. దోఁగె.) కన్నముజేయు;
చొచ్చు. (చూ. దోఁగురు.)

జ: దోఁగురు, దోఁచు, దోఁపరి, దోఁపిడి, దోఁపి
డికాడు, దోఁపిడియాటలు, దోఁపు, దోఁపు
కాడు, దోఁపుచూరు, దోఁపుడు, దోఁపుడు
కాడు, దోఁపుపడు, దోఁపువోపు, దోఁయిడి.

దోఁగురు. వి. (√దోఁగు³.) చొర్యము, దొంగత
నము.

సీ. దోఁగురు నాగను దోఁపడ మనఁగను దోఁపు
డు నాగను దోఁపు నాఁగ, దొంగటిక మనం
గ దొంగతన మనంగఁ జొర్యంబు చెల్లు...
ఆం. భా. ౨. ౨౯౨.

దోచు. స. క్రి. ($\sqrt{\text{దోచు}^2}$) గ. కొల్లగొను,
కొల్లగొట్టు.

సీ...కుశస్థలి యుగ్రులైన. గీ. రాక్షసులు
దోచికొనుటయు రాజనూను, లభిలదితలఁ
జెల్లాచెద రైరి భీతి. హరి. పూ. ౨. ౧౭.

సీ. మునులభార్యల దోచుకొని పురోహితంబు
మెక్కి వేడులు గొజచక్కలాడి. వరాహ.
౫. ౧౧౫.

క. ఈనియమం బీడేటుట, కై నిశ్శంకతను ద్రోవ
లరికట్టి ప్రజం, బోనీక దోచియును నిం, పూ
సంగాఁ గన్న పెట్టియు ధనము గూర్చుకొ.
పరమ. ౪. ౨౦౦.

౨. అపహరించు.

(క) దొంగిలించు.

ఉ...నే డిదె ప్రాదు దోచుకో, నిక్కడ వాట
మంచు మది నెంచఁగ వారికి నక్కడక్క
డక. కాళ. ౪. ౬౬.

ఆ. దోపు నిచ్చువాఁడు తోడనె నెఱదాత,
దోచుకొన్నవాఁడు ద్రోహియ్యె. వేమన.
౩. ౬౯.

చ. కరువలిరక్కగుల్ కినుక గ్రమ్మి వడంకఁగ
మ్రాకువేల్పులక, దొరకొని యాకురెంటె
ములు దోచఁగఁ గోవెల కూతఁ జెప్పఁగా,
సరయుచు వారలం గడిమి నామనివెన్నుఁడు
నొంపఁ జిందునెత్తురుబలె లేఁజిగు శ్శలరె
దోపులఁ జూపఱచూడ్కిపండువై. య
యా. ౪. ౩.

(చ) బలత్కారముగా తీసికొనిపోవు.

క. ప్రాణముల కెక్కుఁ డగు నా, ప్రాణేశ్వరి
దోచికొనియె...భా. రా. కిష్కిం. ౧౦౭.

(ట) బలాత్కారమున లాగు.

సీ...కృష్ణ సారప్రేత ప్రబలాగ్రతను స్వకప
టుము దోచ, మలయుదుకృష్ణసమత్సరంబు

న శంకితత్వంబు నొంది సత్వరిత యగుచు.
రాఘవ. ౩. ౨౦.

గీ. వల్కలంబులు దోచిన వంగువారు, జెఱలు
వోయినవారలఁ జీరువారు. ఉ. హరి. ౧.
౧౦౨.

(త) మోసముచే గ్రహించు.

సీ. అన్నచాళల మంచు యాయజ్ఞాకుల మంచు
దొరలచే రూకలు దోచువారు. దశా. ౧౦.
౧౦౫.

బంధురవృత్తము. గరగరికలు సిరి గలనగు మొగ
ముల్ కల్కి మెఱుంగుఁగనుంగవలుక, దొర
యఁగ వెలపడఁతులు విటధనముల దోతురు
చొప్పడ నప్పరిలోక. కళా. ౧. ౧౮.
ప్రబంధ. ౨౧.

దోటమ్మ. వి. (దోటి + అమ్మ - త. తొఱుట్టుంబు.)
దోటివలె వంపైనఱలుఁగు గలబాణము, కరి
శరము. (శ. ర.)

దోటి. వి. (క. దోటి. త. తొఱుట్టి.) గ. దొంకె
న, అందనిపండ్లు మొ. వానిని కోయుట కుపయు
క్తముగా వంకరచిల్ల దోపినకోల.
రగడ. గుమగుమనివాసనలగేదఁగికోమ కోమ
కు నందె దోటికి. పారి. ౪. ౧౬.

చ...సిరి గలనాఁడు లభ్య మగుఁ జిత్తమునం
దుఁ దలంచినంత నే, నరులకు నెట్టికార్యమ
యినక జతకాదు బహుప్రయత్నముగ, జరి
పిననైన లేమియెడ సత్యమును మది చేతికందు
పం, డరయఁగ దోటి కందదుగదా యనుసా
మ్యముపోల్కి భాస్కరా. భా. శ. ౧౦౫.

జ: దోటమ్మ, దోటిముక్కర.

దోటిముక్కర. వి. ($\sqrt{\text{దోటి}^2}$) దోటివంటిముం
గర, దొంకెనవలె వంపయిన నాసాభరణము.
(శ. ర.)

దోటు. స. క్రి. ఇచ్చు. (ఇదివాడుకలోనిది. శ. ర.)

దోచరి. విణ. (దోపు + అరి.) గ. దొంగ.

సీ. దొంగ తెక్కలికాడు దోచరి ముచ్చ జా
జరకాడ నంగ దస్కరుడు వెలయు. ఆం.

భా. ౨. ౨౯౧.

౨. కొల్లగాడు. (శ. ర.)

దోపిడి. వి. (దోపు + ఇడి.) గ. దోచుకొను

ట, అపహరించుట. ౨. కొల్ల (శ. ర.)

బ. బాలక్రీడావిశేషము.

సీ. పెంచులచేరి దోపిడ్లు గాలిపటంబు సరిచేసి
పుటచెండు చాకిమూట. హంస. ౩. ౧౪౬.

దోపిడికాడు. విణ. (దోపిడి + కాడు.) గ.

దొంగ. ౨. కొల్లకాడు (శ. ర.)

దోపిడియాటలు. వి. బ. (దోపిడి.) బాల

క్రీడావిశేషము.

సీ. తూరన తుంకముల్ దోపిడియాటలు...ప్ర
బంధ. ౬౧౩.

దోపు. స. క్రి. (దోగు.) చొప్పించు, చొ
నుపు, (పువ్వులు మొ. తల మున్నగువానిలో)
పెట్టుకొను.

ద్వి. తెలిమోము లరదోపఁ దిగించినకాచి, జీలుఁ
గుముసుంగులోఁ జెంగలవకేతు, లాసపరిగా
దోపియున్న కహార, కుసుమగంధంబు లా
గుబ్బుగా నొలయ. ద్వి. హరిశ్చ. పూ.
౯౨౨ పం.

సీ. శిరమున దోపినసురమహిరుహపుష్పముల
తావి దిక్కులఁ గలయఁ బొలయ. చిత్రభా.
౫. ౬౯.

చ...మట్టికాసెలక, బిడియము లంట దోపి పు
థుభీషణబాహుల సాకువంబులక, దడవి
కెరల్చుచు జనిరి నాధునిమ్రాల నృపాల
నందనుల్. మనుచ. ౪. ౩౦.

గ. వి. కొల్ల, దోపిడి.

గీ. కలవి మామూఁక నిప్పింతుఁ దొలఁగుఁ దొ

కటి, యాడుదానిఁ జేసఁటకుఁ డనుచుఁ బెద్ద,
తనము నభిమానమును దెంపు గనఁగఁ బలికి,
నిలిపి దోఁ పిచ్చువారు నై తొలఁగి రపుడు.
ఆము. ౬. ౭౭.

ఉ. ఇం కిటు దోచె కాక పుర మెయ్యది నీకు
నిశాచరేంద్ర...దశా. ౨. ౪౧౦.

ఆ. దోపునిచ్చువాడు తోడనె నెఱదాత,
దోచుకొన్నవాడు ద్రోహి యయ్యె. వే
మన. ౩. ౬౯.

౨. పూర్ణానకము, ఉత్సవాదులందు సర్వస్వము
నిచ్చుట.

గీ. లాస్య మొనరించె నక్కమలాస్య యపుడు,
కోపుకోపున దొర లెల్ల దోపు లాసఁగ.
వైజ. గ. ౧౨౯.

గీ. దోఁ పొసంగక పోదువే దొడ్డదొరపు.దశా.
౨. ౪౦౯.

నిలుపుదోపు = సంతోషముతో దేవున కిచ్చు
దేహమునందలిసర్వాభరణముల మొత్తము.

దోపుకాడు. విణ. (దోపు + కాడు.) గ.
దొంగ. ౨. కొల్లగాడు. (శ. ర.)

దోపుచూరు. వి. (దోపు + చూరు.) అంతశ్శబ్ద,
అరుఁగులు మున్నగువానికి జలు కొట్టకుండుటకై
తాటియాకులు మొదలగునవి చెరివి పెంచిన
చూరు.

సీ. దోపుచూ రనఁగను దోచు సంతశ్శబ్ద...
ఆం. భా. ౨. ౨౧. ('దోపుదూల్చు' ప్రా
తప్రతిపా.)

దోపుడు. వి. (దోగు.) గ. దోచుట. ౨.
కొల్ల. (శ. ర.)

దోపుడుకాడు. వి. (దోపుడు + కాడు.) గ.
దొంగ. ౨. కొల్లగాడు. (శ. ర.)

దోపుపడు. అ. క్రి. (దోపు + పడు.) కొల్ల
నొందు, దొంగిలింపబడు.

సీ. భవదూరుసంభవబహువైశ్యకోటికా తురక
లచే నిట్లు దోపుపడుట. సిం. నార. ౪౮.

దోపువోపు. (దోపు + పోపు.) నులివను.

ఆ. దోపువోయె ననుట దోచు నులివడె న,
నంగ...ఆం. భా. 3. ౧౧౬.

దోగ్ధ. సం.విణ. (ఋ. గీర్). ఋ.) పాలు పిదుకు
వాడు. వి. ఋ. పుం.౧. గొల్లడు. ౨. దూడ.

3. అగ్ధోపజీవి, భవమునకై యెవరికేని యేషని
యేని చేసి బ్రదుకువాడు. ౪. భవమున స్తుతిం
చుచు కవిత్వము చెప్పి జీవించెడుకవి.

దోగ్ధి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. ౧. ఈనినఆపు,
పాడియాపు. ౨. పాలిచ్చుదాది. 3. గొల్లది.

దోణ(ణా)ము=ద్రోణము. వి. (క. దోణపు.)

౧. భుజములకు బలము వచ్చుటకై త్రిమైదు
జెట్టివానియుపకరణవిశేషము. ౨. మ్రాను సుక
రముగాఁ జీల్చుటకై యక్కడక్కడఁ జెక్కిన
కొయ్య పేతులను దిగఁగొట్టుటపకరణవిశేష
ము. (శ. ర.)

దోలి. వి. (హిం. ధోలి.)=దోవతి.

ఉ...తడిదోతులు మూపులఁ దాల్చిస్తోత్రపా,
తావలితాస్యై రై నిజశయంబులఁ జెంబులు
బూని యేగునీ, కేవలపుణ్యమూర్తుల నకించ
నపుత్తుల రంగనాథన, ప్రావరణప్రదక్షిణ
బరాయణులం గనుఁగొంటె మస్తథా.
చంద్రభా. ౨. ౧౧౪. (చి. ని. పా. తడి
దోవతి, ముద్రి.)

దోదసి. (సం. ద్వాదశి. ప్రా. దాదసి, దోదసి.

క. దోదసి.) పక్షములూ వచ్చుపండ్రెండవతిథి,
ద్వాదశి. (శ. ర.)

దోదుమ్మి(మి,మ్ము,ము). వి.ఇద్దవిశేషము;ఇద్దము.

(ఆయుధవిశేషము. అని శ. ర.)

సీ. తేనియబాష్పంబు నూనియజిగిఁ జిమ్మురమ్మి
పూరెమ్మదోదుమ్మికత్తి. ఘటికా. ౨. ౨౫.

గీ. మోదమున నైదుతూపులఁ బాదుసాహిత్యమ్మి
దోదుమ్మిఁ గొంది జెందమ్మి గుమ్మిక్రమ్మి
కొని దోమ్మి నేసిన సామ్మిసిల్లి, యమ్మహా
మహుఁ డిట్లను నెచ్చనమున. ఉ. రా. 2.
౪౫౬.

ద్వి. దుమ్ములచేత దోదుమ్ములచేత...,కత్తులచేతఁ
జీకాకునేయించి. రఘునా. ౧౨ పా. (బ్ర
హ్మణసస్త్రిన్యాయమున 'దోదుమ్ములచేత క
త్తులచేత' అని యుభయమును గ్రహింపఁ
బడినది.)

గీ. నెమ్మి దోదుమ్మి బంగారునీటుకమ్మి, చమర
వాలమ్మ వాలమ్మసాటి యాను, గతియు
నూఁగారు నెమ్మేను కచము చూపు, బాలికా
మణి కెప్పుడు భూపాలతిలక. కృష్ణ.౪.౫౮.

ఉ. తమ్మి గదా మొగంబు నెఱతావులశీవుల
నీనుజాళువా,కమ్మి గదా మెఱుంగుమెయి
కల్వకటారిమిటారికమ్మదో, దుమ్మిగదా మదా
లితతిఁ దోలెడుకీల్జడ ముద్దుగుమ్మచెల్వ
మున కెంతయైన విలువా చెలువా మఱియు
నగంబునక. రా. వి. ౪. ౧౦.

బ: దోదుమ్మిదారి.

దోదుమ్మి(ము)దారి. వి. (దోదుమ్మి + దారి.) ఇద్ద
విశేషము; ఇద్దము.

గీ. తిమ్మనరపాలుచికిలిదోదుమ్మిదారి, బలిమిఁ దెగ
టారి సురపురప్రాంగణమున, వఱలెడుకటారి
రాహుత్రవరులచేతఁ, గీడునేనుదె మడియల
తోడిచెలిమి. కువల. ౧. 3౯.

సీ. కలువ నెచ్చెలికానిబలిమిఁ దామర తేకుచికిలి
దోదుముదారి చెడఁగఁ జూచి. చంద్రా. 3.
౧౧2. (ప్రతులయందు దుముదారి యని సో
కారముగ నే కానవచ్చుచున్నది. నిర్ధారకము
లేదు. నేకారమనుట యుక్తము. ఇంకను వి
చార్యము.)

దోదుల్యమానము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.)

౧. మిక్కిలి యూగులాడుచున్నది. ౨. మాటి మాటికి ఊగులాడుచున్నది.

దోదూయమానము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.)

౧. మిక్కిలి తపించుచున్నది. ౨. మాటిమాటికి తపించుచున్నది. ౩. మిక్కిలి తపింపజేయుచున్నది. ౪. మాటిమాటికి తపింపజేయుచున్నది.

దోదూయమానము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.)

౧. మిక్కిలి తపింపజేయబడుచున్నది. ౨. మాటిమాటికి తపింపజేయబడుచున్నది.

దోధకము. సం. వి. అ. పుం. ఛందోవిశేషము.

శ్లో. దోధకవృత్త మిదంభభభాగావృత్తరత్నాకరము. ౩. ౬.

దోధకము. తోరపువేడుక దోధక మెందుకై, భూరివిరామము భూధరసంజ్ఞం, బారుచు భాభ గగానివృత్తమై లక్ష్మీరమణా విరచింపనెసంగుకై. అప్ప. ౪. ౨౦౪ పా.

దోధూయమానము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.)

౧. మిక్కిలికదలుచున్నది. ౨. మాటిమాటికి కదలుచున్నది. ౩. మిక్కిలి కదల్చుచున్నది. ౪. మాటిమాటికి కదల్చుచున్నది.

దోధూయమానము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.)

౧. మిక్కిలికదల్చబడుచున్నది. ౨. మాటి మాటికి కదల్చబడుచున్నది.

దోనమ్ము. వి. (దోని + అమ్ము.) అల్పశరము, చిన్న బాణము.

సీ. దోనమ్ము లం చన నా నల్పశరములు...అం. భా. ౨. ౨౦౩.

దోని=దోనె. వి. (సం. ద్రోణీ. ప్రా. దోనీ.) ౧.

దొన, నీరు నిలుచుట కేర్పఱచినపల్లము.

సీ. పటికంపుదోనుల బరగుగొజ్జెంగునీటిబల్ల క్కర లాటిదాటి. రసీక. ౨. ౭౧.

ద్వి. కలువరారాదోనిగముల జాల్వాలు, చలువ క్రొవ్విరితే నెజ్జక్కరల్ దాటి. ద్వి. రి. సా. ౧. ౯ పా. ౧౮ పం.

౨. అరిణ, ఎత్తుడునీరు పోయటకై తొలిచి కాలువమొదట నుంచెడుతాటిమాను లోనగునది, ద్రోణీ.

వ...అయ్యేతంబు ముంగిసప్రానికి వెదురునకు సం టగట్టినవాలుపరిమళం బాప్రాణించి దోనింబడి చని...హంస. ౧. ౧౯౨.

౩. నీరు పాటుటకు ఏర్పఱచినచిన్నకాలువ. (కాలువతూము అని శ. ర.)

గీ. కైరవములకు వెన్నెలనీరు వఱపఁ, బూని చేర్చినపటికంపుదోను లనగ. పారి. ౨. ౩౮. సీ. పచ్చతాపలకలబిరిదోనులబడి ఘుమఘుమ స్వనముల దుముకుచున్న. భాను. ౩. ౪౬.

విణ. చిన్న. (చూ. దోనమ్ము.)

దోనివిల్లు=అరిణెవలె నుండువిల్లు.

చ. అలకలు నాసికామణియు నన్నవకానుఁ గుచదవయంబుఁ గుం, డలములుఁ జంచలింప జతనంబున హస్తము లూఁది జీర్కబం, డల దిగజాటి కొండోరుకడం దరళాక్షులు దోని వింటఁ బింజలుగొన నేయుపుష్పశరసంపై గవాలికతూపులో యనక. పారి. ౪. ౩౮.

జ: దోనమ్ము.

దోనె=దోని. వి. (సం. ద్రోణీ. ప్రా. దోనీ.)

౧. చిన్నపడవ, ద్రోణీ. (శ. ర.) ౨. కాంక్షాబు వాహిని.

గీ. ద్రోణి యగు దోనె యనగను...అం. భా. ౧. ౧౫౭.

౩. జలగడుగువానిసాధనము. (శ. ర.)

౪. సాలెవాడుచాపు చుట్టెడప్రాను.

సీ. కుంచె మగ్గపుగుంత గూటంబు పగ్గంబు పరకటెద్రొక్కుడుపట్టె పలక దోనె. హంస. ౨. ౧౧.

జ: దోనెడొగ్గు.

దోనెడొగ్గు. అ. క్రి.(✓దోనె.) క్రిందికి మోక
తించుకొను.

సీ. కరఘాతపతదబ్బఘటం గొమ్ముకొనఁ జిమ్మతమి
దోనెడొగ్గి చాదంతి డిగియె. వసు. ౫. ౬.

దోమ. వి. (క. దోమె.) మశకము.

సీ. నే శుకకీటుంబ నేఁ బుండరీకంబ నే ఖంజరీ
టంబ నేను దోమ. గీ. నేను మానిసి ము
న్నంచు నేకతమున, నొండొరులతోడుతను
జెప్పకొందు రుబుసుఁ, దారక బ్రహ్మమణి
పేటిదక్షవాటి, సంభవించిన ప్రత్యగ్చంద్ర
ధరులు. భీమ. ౪. 33.

క. సామజరాజము దోమలతో మాళ్కొని
పోరునటుల తోచెన్...ఉ.రా. 3.30౪.

క. రామునకు నీకు హస్తీకి, దోమకుఁ గలవాసి
యలెని దుర్వారశర, స్తోమమునఁ బాలియఁ
దలఁచి తొకో...భా. రా. ఆర.౨.౧౦౦.

జ: దోమతెర.

దోమటి. వి. అన్నము. (చి.ని.శ.ర. ఈ క్రిందిప్ర
యోగములనుబట్టి బౌద్ధవిభక్తికముగాఁదోమచు
న్నది. కాని ప్రథమాంతరూపమునకుఁ బ్రయోగ
ములు కానరావు.)

సీ. దోమటిఁ దొడుకునే ప్రేమఁ గోకిలములు
పాటలసహకారపల్లవముల.చంద్ర.3.౧౧3.

సీ. కడుసిగ్గుదేరుతొల్పడుపుదోమటఁ జొక్కి
యానందమునఁ జిందులాడుఁ గొన్ని. వేం.
పంచ. ౪. ౨౪౧.

దోమతెర. వి. (✓దోమ.)దోమలు లోనికి చొర
కుండ మంచమునకు నల్వంకలను మూయువల
గుడ్డ చతుష్టి.

ఉ ... క్రమంబున ఘర్షణంకమై, నుప్పతిలంగ
దోమతెర లుప్పర మెత్తి ... ఆము. ౫.
౧౦౪.

దోము. వి. (ఆహారము దేహమున పట్టక పిల్లలు
పశువులు మొ.) పాటుకొనుట.

(వ్యవ.) పిల్లవానికి దోముగా విరేచన మైనది.

౨. కడుపువాపు, ఉదరశోఫ.

సీ...బొదరశోఫ యై యలరు దోము. ఆం.
భా. ౨. ౧౨౬.

దోయము=దాయము.

(బాలికాక్రీడావిశేషము.)

గీ. దోయముల్ సరి బేసులు దొరయునాల్లు, గం
బములయాట లచ్చనగండ్లు మొదలు, గాఁగ
తైశవగరిమ శృంగార మలర, బాలికలతోడ
నాడు భూపాలపుత్రి. ఇందు. ౨. ౧౪3.

సీ. అచ్చనగండ్లు దోయాలును దాఁగిలిమూతలు
నాలుగుమూలలాట. దశా. ౮. ౮౧.

దోయి. వి. (సం.ద్వయా. ప్రా. దళా.) ౧. జత,
జోడు. (దీనిబహువచనము 'దోయులు, దోలు'
చూ. కుత్తచిన్నలోపశ్చనూత్రాహోబలపండి
తీయము.)

సీ. మంకి నాఁ బరఁగుబ్రాహ్మణుఁడు ధనే
చ్చమై వర్జించు శిక్షింపవలయునట్టి, గుజ్జ
దోయిని జట్టిగాని ప్రీతి లంకించి యుండ
లంకియతోన గండుమీటి, పాటె నక్క
డియల్...భార. శాం. ౪. ౪౦. (గుజ్జ
దోయి = పాటికోడెలజత.)

క. నీయపదేశముఁ దనచే, దోయిబలువుఁ దోఁ
డఁ గాఁగ ద్రోణుఁ గడచి...సైన్యము...
పఱవఁగఁజేసెన్. భార. ద్రో.౨.౨౩౧.

ఉ. వేలుపుటిల్లు విల్లు వెడవీకలపోకలనారి రెం
డుచే, దోల వెలుంగుతూ పెచటఁ దోలినఁ
బాటనితేరు మాటలై, గ్రాలెడుతేజు లెవ్వ
నికె గల్గు నతండు చళుక్యవిశ్వభూ, పాలు
మనంబునం బరవిభంజనుడై వివారింతుచుం
డెడన్. కావ్యా. ౪. ౯౮.

సీ...దోయి జోడు, జంట జమలి కవ దంట య

మడ యన ద్వంద్వమై పరఁగు ... అం.భా.

౨. ౧౦౦.

౨. సాటి, సామ్యము.

ఉ. ఎక్కడిదోయి పో యలమ్మగోక్షణమేసికి
నక్కడానికే. విజ. వి. ౩. ౧౪.

విణ. సహాయము, తోడు.

సీ. యమునాజలానీల మాచిమ్మచీకటిపెల్లున జగ
మెల్ల నల్ల నైన, నీదెస మటి గానరా దని
హరి లక్ష్మీ దోయి గా నమ్మతాబిఁ బాయ
కుండ. ద్వా. ౪. ౧౦౨.

జ: దోయి కట్టు, దోయిలి, దోయిలిండు, దోయిలి
తీర్పు.

దోయి కట్టు. అ. క్రి. (✓దోయి.) రెండుభాగ
ము లగు.

వ...అందఱు హరిణ క్షీడనం బనునాటకుం దొ
డంగి రెండుసంగడంబు లై కృష్ణుండును
శ్రీదామండును బెన్నుద్దులు గాఁ దక్కిన
వారునం దమలోన దొరయుభంగి దోయి
గట్టిరి. హరి. పూ. ౭. ౯౨. (జతగూడుశ.ర.)

దోయిడి. విణ. (✓దోయి.) రిక్తము, శూన్యము.

గీ. అనిన వృష కేతుఁ గనుగొని యనిలసుతుఁడు,
పలికి నారము తురగసంబంధ మైన, ప్ర తినరె
న్నేని ధ ర్శనంభవునియెదుర, మనముదోయి
డిచేతుల మగుడు పెట్టు. జై. భా. ౨. ౧౫.

చ. నలుఁ డనురాజు మున్ను కలి నవ్వుముచేసిన
రాజ్యసంపదల్, దొలఁగి పదాతియై యటకు
దోయిడిచేతుల వచ్చి... పంపలో, జలక మొ
నర్చి యిందుధరు శంకరు నద్రుతామనో
విభుం, గొలిచి నుతింప నవ్విభుఁ డకుంతద
య౯ దివి నిల్చి యిట్లున౯. శేష. ౫. ౩౧.

దోయిలి=దోసిలి. వి. డె. (✓దోయి.) ౧. దోసిలి,

అంజలి. (బ.దోయిలులు, దోయిలులు, దోయిల్లు.)

ఉ. అత్తతీ భద్రయుక్ హరియు నాత్మపరస్ప

రసమదంబుల౯, బాత్తు లానర్చుచుండ
మునుమున్నుగ నొండొరు మీటి దోయి రె,
తై త్తి యిరుంగడ౯ జెలువ రె తినపాత్రల
నించినించి వే, ముతైపుఁబ్రాలు పోసిరి సము
న్నతి నొండొరుమాళిసీమల౯. ముకుంద.
౩. ౨౯౩.

చ. అలికులవేణి యో ర్మొకనిహస్తముల స్తుభి
మజ్జనాంబువుల్, గలఁతియ యె త్తి పోయి
నవి గార్చుచునుండె నతండు దోయిట౯.
నైష. ౬. ౧౧౨.

లయగ్రాహి. కుత్తుకలబంటి యగు నెత్తురులు దో
యిలుల, నె త్తి చవి గ్రోలుచును ... భార.
స్త్రీ. ౨. ౮.

క. పలుమఱుఁ దలయంటి తగ౯, నలుఁ గిడి
దోయిల్ల జలమున౯ బోర్కాడించి ...
కళా. ౬. ౧౯౩. రాజ. చ. ౩. ౧౭౫.

౨. నలివిశేషము.

వ...అయోధ్యయందలిరఘూద్వహునకు దోయి
లి మధుర నున్న బాలకృష్ణునకు సాఁగిలి...
ప్రబంధ. ౮౮౦.

అలరుదోయిలి=పుష్పాంజలి.

సీ. అలరుదోయిల్లు పువ్వులవింటిదొరకు గంధము
గంధగిరిమరుద్బాంధవునకు. వసు. ౩. ౧౭౦.

సీ. వరతనామిత్ర తావ్తా పిఁ జెన్నగుతీవలలరు
దోయి ళ్లుపాయనముఁ బట్ట. పె. శకుం. ౩.
౧౯౩.

పువ్వుదోయిలి, పూవుదోయిలి=పుష్పాంజలి.

సీ. కూలినదలి తేభకుంభచాక్రితతు లిచ్చినపు
వ్వుదోయిల్లు గాఁగ. భా. రా. యు. ౫౪౦.

గీ. ఖండపరశుతన ప్రభాఖండదుగ్ధ, జలధిజలకిర
ము లనఁ బోలుచు వేల్పు, పేలికలు చల్లుపూ
వుదోయిల్లు గలుగు, నగము మునిముఖునకు
దృగానంద మొసఁగె. పాండు. ౨. ౧౮౮.

వీనుదోయిలి = ప్రోత్రాంజలి, చెవు లనెడుదోసిలి.
 సీ. శారికధానుధాసారంబు తోరంబుగా వీను
 దోయిల్లఁ ద్రావువారి. ఖటికా. గ. ౧౪౨.
 దోయిలింఁచు = దోసిలింఁచు. స. క్రి. (✓దోయిలి.)
 గ. దోయిటఁ బట్టు, దోసిలితో గ్రహించు.
 చ. పనఁటులవాత్ర మూతి యిడి చాలును నేతు
 లుఁ బుక్కిలించి యెందు నుమియు దోయి
 లించి కరతోయరుహంబులఁ జల్లి...వారి.
 పూ. ౫. ౨౦౨.
 ఉ. పంకజనేత్ర గౌతమునిపంపున లాజలు దో
 యిలించి ధూ, మాంకునియందు వేల్చె...
 నైమ. ౬. ౧౦౨.
 చ. ముడివడుకంకణ ప్రభలములైపు సేసలు దోయి
 లించి యె, తైడుతఱి...మనుచ. ౫. ౮౫.
 ౨. (చేతులను) చేర్చు, అంజలిగాఁ గూర్చు.
 వ...అద్దేవికి దండప్రణామంబు లాచరించి కర
 కమలంబులు దోయిలించి యి ట్లనియె...
 భాగ. ౬. ౪౧౮.
 ఉ...కేలుఁగెందముల దోయిలింఁచుకొని ...అ
 చ్చ. రా. యు. ౫౩.
 చ. చిలుక పురోహితుం డగుచుఁ జెంగట నుం
 డఁగ సిగ్గువెందెరల్, దొలఁగఁగఁ ద్రోచి బం
 ధుగతిఁ దోరపుఁగోర్కులు సందడింపఁగాఁ,
 దలఁపు లతాంగికన్న మును తాన కనుగవ
 దోయిలించి చూపులఁ దలఁబ్రాలు పోసె
 న్నపపుత్రునిపై విరహాగ్ని సాక్షి గాఁ.
 రాజ. చ. ౩. ౧౩౧. (దోయిలించి = దో
 యిలిగాఁ జేసి అని భావము.)
 దోయిలితీర్చు. అ. క్రి. (✓దోయిలి.) నమస్క
 రించు.
 రగడ. ఒప్పుగ నుండుయథోక్తసలము యథోక్త
 కారునకు దోయిలితీర్చుచు. హంస. ౪. ౨౧౩.
 దోర¹. వి. గ. రాశి. (శ. ర.)

౨. ఉత్పంక్తి, దొంతర.
 గీ. దోర యన దొంతి యనఁగను దొంతర యనఁ,
 దనరు నుత్పంక్తి...అం. భా. ౨. ౩౪.
 కా. ఓర స్పృష్టినయప్పశాలు కడలం దొప్పారు
 నేదొప్పలుక, దోరక బెట్టిన చంద్రఖండము
 లు దొంతు ల్గన్న వెన్నప్పముల్. పాంచా.
 ౪. ౫౮.
 ఉ. ఆరయ నొక్కభంగిగ రహస్యపుఁజోటను
 రాజనన్నిధి, నూరినభాంతరంబులను జొ
 ప్పడి తప్పక గద్యపద్యముల్, దోరలు వేర్చి
 నట్లు మదిఁ దోఁపఁగఁ జేయుట సంతతంబు
 నా, భారమ కాదె వీని కనుభారతి మాకుఁ
 బ్రసన్న యయ్యెడుక. మార్క. పీఠి. ౫.
 ౩. పండఁబాతినకాయ.
 ద్వి. పూపలఁ బిందెలఁ బులునుదోరలను, దీపా
 రుఫలముల దీపించుతరుల. నవనాథ. ౫.
 ౨౦౨ పా. ౭ పం.
 విణ. (పాకోస్తుభమగుట, వేఁగుట మొదలగు
 వానిచే) ఎఱ్ఱఁబాతినది.
 ద్వి. ఈపండు కడుదోర యిది సార మనుచు,
 నేపున నయ్యిం ద్రునిభమున కెగసి. రం. రా.
 ఉ. ౯౩ పా. ౨౬ పం.
 (వ్యవ.) దోరగా వేగినగారెలు నా కిష్టము.
 ఉ. కన్నుల దోరచాయ లలికంబున లేఁజెమరు
 ...గలునటుగాఁ గన్నియ నిన్నెఁ గూడి
 రతికాంక్షలు మీఱ సుభించు పెన్నఁదో,
 చంద్ర. ౪. ౧౧౧.
 జ: దోరగాయ, దోరగించు, దోరగిలఁబాటు,
 దోరగిలు, దోరపండు, దోరవాటు.
 దోర². విణ. ఒఱగినది. (చూ. దోరగల్లు, దోర
 పాక, మొ.)
 జ: దోరగలువడు, దోరగల్లు, దోరపాక.
 దోరగలు(ల్లు)వడు. అ. క్రి. (దోరగలు + పడు.)
 ఒడ్డగడవగు.

క. తగులువడి యపుడు వడి నెడి, గగనమణిరథం
 బు దోరగలువడి నిలిచెన్. కాశీ. ౧.౧౩౩.
 ఆ. సాంధ్యనటనచండచండీశపదహతిఁ, ధరణి
 చక్ర మొఱిగి శరధిఁ గ్రుంగ, దోరగలువడి
 యే భూరథేతరభాగ, చక్ర మనఁగ నపుడు
 శశియుఁ దోచె. మనుచ. ౫. ౩౫.
 ప...అందాక నొక్కఁజ్ఞానంబు లేకుండిన నాజ్ఞా
 చక్రంబుదోరగలువడు...పి.శకుం. ౩. ౨౮౬.
 దోరగల్లు(లు). విణ. (దోర¹ + కల్లు. త. ఉదిర
 ల్ = అవనతమగు.) ఒడ్డగెడ వైనది, ఒక ప్రక్కకిం
 ది కొఱిగి మఱియొక ప్రక్కపైకి లేచియున్నది.
 సీ. ఒకదిక్కు దోరగ ల్లాఱిగి పైఁ బడుదునో
 తొలఁగి కమ్ములు మ్రోయ నిల చలింప. హరి.
 పూ. ౫. ౧౩౨.
 వి. ఒడ్డగెడవు.
 చ. కనుఁగవదోరగల్లుల వికారపుఁజూపులఁ గోపు
 లానుతోడనె దళమెక్కునాలుక తడం
 బడుమాటల...శుక. ౩. ౧౧౯.
 దోరగాయ. వి. ($\sqrt{\text{దోర}^1}$) పండఁబాతినకాయ.
 ప...పిందె పూఁప కాయ దోరగాయ పండు...
 భాగ. ౮. ౪౪౭.
 దోరగించు. స. క్రి. ($\sqrt{\text{దోర}^1}$) దోరగిల్లఁజేయు.
 (శ.ర.)
 దోరగిలఁబాటు. అ. క్రి. ($\sqrt{\text{దోరగిలు}}$) దోరగిలు.
 ప...దోస దోరగిలంబాటు. కాశీ. ౩. ౨౩.
 దోరగిలు(లు). అ. క్రి. ($\sqrt{\text{దోర}^1}$) ౧. ఎఱ్ఱఁ
 బాటు; పండఁబాటు.
 క. అని విన్నపంబు చేసిన, తనయల నూరార్చి
 వచ్చి దక్షుడు తాఁ జెప్పినబుద్ధి విననిశశి
 పైఁ, గినిసి కనుగొనలు దోరగిల నిర్దయుఁ
 డై. వరాహ. ౭. ౪౯.
 సీ. వెలయ చెండుపలాలు వెల్లులి పాయలు రా
 జిలఁ దఱిగి దోరగిల వేచి. (చి.కి. చి. ని.)

చ. తొలినుడిమానికంపుగని దోరగిలె న్నొగి
 లెక రథాంగముల్. హ. స. ౪. ౪.
 (వ్యస.) ఆచెట్టుకాయలు దోరగిల్లినవి.
 దోరణపుంగమ్మి. వి. (దోరణము + కమ్మి.) తోరణ
 ముకట్టెడికమ్మి, ద్వారముమీఁదియడ్డుకమ్మి. (శ.ర.)
 దోరణపుఁబట్టె. వి. (దోరణము + పట్టె.) కపిర
 బిల్లక్రిందియడ్డుపట్టె. (శ. ర.)
 దోరణపుసాటిరిక్క. వి. (దోరణము + సాటి +
 రిక్క.) అనూరాధానక్షత్రము. (శ. ర.)
 దోరణము. వి. (సం. తోరణమ్. ప్లా. తోరణ.
 క. తోరణపు.) మంగళార్థము ద్వారములు మొ
 దలగువానికి కట్టుమామిడాకులు లోనగువాని
 దండ, తోరణము.
 సీ. తలిరులు దొగలు చెంగలువలు గూర్చి యం
 దముగ నించినదోరణములవలన. అచ్చ. రా.
 బాల. ౧౬౬.
 సీ. తోరంపుముత్యాలదోరణంబులకాంతి చొ
 క్క మాచుక్కులటెక్కు నూప. దళ.
 ౧. ౨౬౨.
 సీ. ఎడ లేక యుండంగ నిడినదోరణములు పె
 ల్లు పైఁబడెడుకరళ్లు గాఁగ. యయా. ౪.
 ౧౫౪, ౮౦.
 ౨. బహిర్ద్వారము.
 సీ...దోరణ మనంగ నపు బహిర్ద్వారము...అం.
 భా. ౨. ౨౧.
 జ: దోరణపుంగమ్మి, దోరణపుఁబట్టె, దోరణపు
 సాటిరిక్క.
 దోరపండు. వి. (దోర¹ + పండు.) పండఁబాతిన
 కాయ.
 చ. క్రమమునఁ బిందెలుం బసరుఁగాయలుఁ
 గాయలు దోరపండులుం, గమిసినపండులుం
 గెలులు గట్టి తడున్నతశాఖ లన్నియున్.
 హరి. పూ. ౬. ౮౨.

సీ. ప్రబలంపుగాడ్డుచే రాలినయెలమావిదోర
పం డ్లెవ్వరో యేతినారు. శుక. ౧.౨౨౭.
దోరపాక. వి. ($\sqrt{\text{దోర}^2}$) ఓరపాక.
సీ. దోరపా కనఁగను నోరపా కనఁగను బాదలి
యంచనఁ బరఁగుచుండు, భిత్త్యధఃకృత
గృహభిధ...ఆం. భా. ౨. ౧౬.
దోరము=దువారము. వి. (సం. ద్వారమ్, ప్రా.
దోరం. క. దోర.) ద్వారము. (శ. ర.)
దోరము. సం. వి. అ. పుం. ౧. తోరము, వ
తాదులందు చేతికి కట్టుకొనెడిదారము.
దోరవాటు. అ. క్రి. (దోర¹ + పాటు.) ఎఱ్ఱవా
టు, ఎఱ్ఱపడు.
ద్వి. పరిపక్వ మై దోరవాటి కన్నులకు, నరు
డైనవరుఁగులు నప్పడంబులును. అ. మ. క.
౫. ౨౪౮ పా. ౭ పం.
దోరు. అ. క్రి. ౧. చచ్చు.
మ...సింగముల్, కడగొట్టెన్ మనుబిల్లు గం
తుగొనె జింకల్ బిద్దె దోరం గిటుల్,
మడిసెన్ గాతెనుపోతులు... సారంగ.
౧. ౧౦౭.
సీ...దుర్వాధితద్విరదవైరి, జేరి తద్దంప్రిల
దోరినభరము గాఁ దలఁపకు నన్నని బలిము
ఖుండు. గీ.పలుక...వేం.పంచ. ౪. ౫౮౦.
ఆ. పెద్దనిదురవోయె బిద్దె దోరెను గంతు, గొని
యె ననుట పేల్లగును మృతునకు. ఆం.
సం. మాన. ౫౩.
౨. (తలమొ.) తిరుగు. (చా.దోర్పు.) ౩. వ్రా
లు. (శ. ర.)
జ: దోర్పు.
దోరు(వ)వా. వి. పక్షివిశేషము. (ప్రా. శ. ర.)
సీ. కాఁజులు పూరేళ్ళు కన్నెలేళ్ళు నెమళ్ళు
లావుక ల్లోరువా ల్లకుముకులును. రసిక.
౧. ౬౭.

దోరెము. వి. (క. దోర = త్రాడు. ఇది త్రాడు
శబ్దముతో కలిసియే యుండును.) దేగలకు కట్టె
డుత్రాడు.
వ...బర్హి బర్హి నిబర్హగ్రంబులై కొమరారుదో
రపుఁద్రాళ్లతోడన్ దిరుగుడుల వెడంగువడి
...మనుచ. ౪. ౨౮.
గీ. అటుత దోరపుఁద్రాడుచే నత్తై మమరఁ, ద
శుకుచేఁ దొల్ల వానకోయిలలఁ దునిమి,
బైరిచే వెన్కఁ గొంగలబాటుఁ గొట్టి, సాళు
వముచేతఁ గుండేళ్లఁ జీర నంత. ప్రబంధ.
౨౩౩.
చ. జిలుగు మెటుంగు బంగరువిచిత్రపుదోరపు
త్రాటిగజ్జియల్, ఘలు ఘలు ఘలు ఘలు ర
నఁగా... దేగ యూర్ధ్వముగఁ జయ్యనఁ బ
డులపైఁ గడంగినన్. ఇందు. ౨. ౬౯.
దోర్గంతువు. సం=దోర్గడువు. (వాచ.)
దోర్గడువు. సం. విణ. (ఉ) కుంతితహస్తుఁడు,
ఈఁచఁబోయినచేయి గలవాఁడు.
దోర్గహము. సం. విణ. (అ.ఆ.అ.) ౧. బాహు
పులతో పట్టుకొనునది. ౨. బలిమి కలది. వి.
అ. పుం. ౧. బాహువును పట్టుకొనుట. ౨. బా
హువును స్తంభింపఁ జేయునొకానొకరోగము.
దోర్పు(రుచు). స. క్రి. ($\sqrt{\text{దోరు}}$) ౧. (తల)
త్రిప్ప, ఇటునటు కదల్చు.
క. విపులార్థిఁ గూరి మనుజాధిప యాభూవల్ల
భుండు ధృతి లేమిం జం,డవనపతితం బగు
పా,దపంబుచందంబు దోప ధరణిం బడి
యెన్.
వ. పడియుండి తల దోర్చికొనుచు ని ట్లనియె.
భార. శ్రీ. ౧. ౮, ౯.
క. ఇలఁ జదికిలఁబడి పలుమఱు,దల దోర్పుచు
వికృత మగువదనమున లాలా,జలములు తీఁ

గలుపాఁగఁగఁ బలుకు నతం దాలిగుఱిచి పరి

చితర క్తి. పాండు. 3. ౯౨.

౨. పడఁగొట్టు, పడఁద్రోయు.

గీ. చెనసి గుణమైన దోషంబు నేయ నేర్పుఁ,
గుకవి కృతులందు దోసంబు గుణమునేయ,
నేరఁ డది యట్లు దొంతులు నేరి నాయి,
దోర్ప నేర్పుఁగా కది యేమి నేర్ప నేర్పు.
కు. సం. ౧. ౨౯.

దోర్దండము. సం. వి. అ. పుం. దండమువంటి
బాహువు.

దోర్మధ్యము. సం. వి. అ. న. ౧. బాహువుల
మధ్యభాగము. ౨. మోచేయి.

దోర్మలము. సం. వి. అ. న. బాహుమూలము,
కక్షము, చంక.

దోర్మధ్యము. సం. వి. అ. న. బాహుయుద్ధము,
మల్లయుద్ధము.

దోల=దోల. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. ౧. దోలి,
ఉయ్యాలవంటి యానము. ౨. తొట్ల, ఉయ్యాల
తొట్టి. 3. ఆందోళిక, ఆందలము. ౪. ఉ
య్యాల, ఉద్యానములందుఁ గ్రీడార్థ మగుదో
లనయంత్రము. ౫. నీలిచెట్టు. ౬. ఊగుట,
ఉరియారు; సందేహము. (విల్యముని.)

దోలము. సం. వి. ఆ. పుం. ౧. ఊగులాడుట,
ఊగుట. ౨. శిబిక, పల్లకి. 3. తొట్ల. ౪.
బాలకృష్ణునియొత్సవవిశేషము. (ఇది ఫాల్గున
పూరిమనాఁడు జరుగును.)

దోలాయమానము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧.
౧. ఊగులాడుచున్నది, ఉరియారుచున్నది.
౨. కుదురు లేనిది, కొందలపడునది, సందేహప
డునది. (మనసుని.)

దోలాయితము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧.
ఊగులాడినది. ౨. సందిగ్ధమైనది, కుదురు లేనిది.

(మనసుని.)

దోలాయుద్ధము. సం. వి. అ. న. జయాపజయ
ములనిశ్చయము తెలియనియుద్ధము.

దోలి. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. ౧. దోలి. ౨. ఉ
య్యాల, తొట్ల.

దోలిక=దోలిక.

దోలితము. సం=దోలాయితము.

దోవతి=దోతి. వి. (క. దోతర. త. తోవ త్తి. హిం.
భోతీ.) మగవారికట్టుబట్ట, పరిధానము. (ఆఁడు
దానికట్టుకొకను జేబు అందురు.

క. మది రోష మొదవ దోవతి, వదలిన దిగి
యించుకొనుచు... భాగ. ౧౦. ఉ. ౪౬౮.

క. వెడ నీ డెడుదోవతియును, బెడతలచేతులు
వడంకువెడవులు తూఁగా, డెడువెండుకలు
ను... ఉ. హరి. ౨. 2.

సీ. గడితంపు నీర్కావిమడుఁగుదోవతి కటిర
స్ఫురత్పితాంబరంబుగాఁగ. వరాహ. ౯. ౪౬.
కావిదోవతి=కాషాయవస్త్రము, ఎఱ్ఱబట్ట.

సీ. కావిదోవతియును గంతోత్తరీయంబు నిష్టి
కోలయుఁ జంక నిఱ్ఱితోలు. హర. 2. ౧౨.

దోవి. వి. ఎఱ్ఱనిబట్ట.

సీ. కటిరటిహాటకపటముతోఁ బచ్చచెఱుగు
వల్పుపుదోవి రంగు నిల్ప. రా. వి. ౫. 2౯.

దోష్కాలి. సం. విణ. (న్. నీ. న్.) ప్రకృత
బాహువులచే ప్రకాశించువాఁడు, బలవంతుఁడు.

దోష్కలిరము. సం. వి. అ. న. భుజాగ్రము,
మూఁపు.

దోష. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. ౧. రాత్రి. ౨. భుజము.
వ ... ఘర్షకాలదినసభన త్తయితదోషః ...
కాదంబరి.

దోషకము. సం. వి. అ. పుం. గోవత్సము,

ఆవుదూడ. (కల్ప.)

దోషకారి. సం. విణ. (న్. జీ. న్.) దోషము చేయువాడు.

దోషగ్రాహి. సం. విణ. (న్. జీ. న్.) దోషములనే గ్రహించువాడు, తప్పు లెన్నువాడు, ఖలుడు.

దోషజ్ఞుడు. సం. విణ. (ఆ. ఆ. అ.) దోషముల నెఱుఁగువాడు. వి. అ. పుం. గ. పండితుడు. ౨ - వాతాదిదోషముల నెఱిగిన వాడు - వైద్యుడు.

దోషదృష్టి. సం.విణ. (ఇ) దోషములందే చూపు కలవాడు. వి. ఇ. స్త్రీ. తప్పులెన్నుటయందు దృష్టి.

దోషభాక్తు. సం. విణ. (జ్) దోషి, దోషము కలవాడు.

దోషము. సం.వి.అ.పుం.గ.తప్పు,పొరపాటు.౨. దుష్టత్వము.(అహరదోషముమొ.)౩.(న్యాయ.) లక్షణదోషము. ఇది అవ్యాప్తి,అతివ్యాప్తి,అసంభవము అని మూడువిధములు.౪. (మీమాంస.) ప్రత్యవాయము, విధ్యతిక్రమమువలనఁ గలుగు అద్భుతభేదము, పాపము. ౫. వాతపిత్తకఫము లలో నొకటి. ౬. వాతపిత్తకఫములవికారము. ౭. రాగద్వేషమోహాదికము. ౮. కావ్యదోషము. (ఇది పదదోషము, వాక్యదోషము, అర్థదోషము అనిమూడువిధములు. అందు పదదోషములు ౧౭. అప్రయుక్తము, అప్రస్తావనము,అసమర్థము, నిరర్థకము, నేయాఝము, చ్యుతసంస్కారము,సందిగ్ధము,అప్రయోజకము, క్లిష్టము, గూఢార్థకము, గ్రామ్యము, అన్యార్థము, అప్రతీతికము, అవిమృష్టవిధేయాంశము, విరుద్ధమతికరము, అశీలము, పరుషము. వాక్యదోషములు ౨౪. శబ్దహీనము, క్రమభ్రష్టము, విసంధి, పునరుక్తి,

వ్యాకీర్ణము, వాక్యసంకీర్ణము, అపూర్ణము, వాక్యగర్భితము, భిన్నలింగము, భిన్నవచనము, న్యూనోపమము, అధికోపమము, భగ్నచ్ఛందము, యతిభ్రష్టము, ఆశరీరము, అతీతికము, విసర్గలుప్తము, అస్థానసమాసము, వాచ్యవర్జితము, సమాప్తపునరాత్తము, సంబంధవర్జితము, పత్రత్వకర్తము, అధికపదము, ప్రకృమభంగము. అరదోషములు ౧౮. ఆపారము, వ్యర్థము, వికారము, ససంశయము, అపక్రమము, భిన్నము, అతిమాత్రము, పరుషము, విరసము, హీనోపమము, అధికోపమము, ఆసమోపమము, అప్రసిద్ధోపమము, హేతుశూన్యము, నిరలంకృతి, అశీలము, విరుద్ధము, సహచరచ్యుతము.) ౯. గోవత్సము, ఆవుదూడ. ౧౦. దూషణము,ఖండనము. వి. న్. పుం. న. భుజము, చేయి. (తెలుఁగున దోర్ల్యగము మొదలగుసమాసములయందు పూర్వపదముగా నుండును. అహోబలపండితీయోక్తిరిని ప్రథమావిభక్తియందు దోశ్యబ్దమునకు దోషము అనురూపము గ్రహింపఁబడినది.)

దోషలుడు. సం.విణ. (ఆ. ఆ. అ.) దోషయుక్తుడు.

దోషాకరుడు. సం. వి. అ.పుం. గ. - రాత్రిని కలిగించువాడు-చంద్రుడు. ౨. -దోషములకు స్థాన మైనవాడు- దుష్టాడు.

దోషాచరుడు. సం.వి.అ.పుం. - రాత్రియందు సంచరించువాడు- ౧. చంద్రుడు. ౨. రాక్షసుడు.

దోషాతనము. సం. విణ. (ఆ. ఈ. అ.) మాపటిది, రాత్రిది.

దోషాతిలకము. సం. వి. అ. పుం. - రాత్రికి తిలకమువంటిది - దీపము.

దోషారోపణము. సం. వి.అ.న. దోషారోపము.

దోషారోపము. సం. వి. అ. పుం. దోషమును మోపుట.

దోషాస్యము. సం. వి. అ. పుం. గ. రజనీముఖము, ప్రదోషము. ౨.-రాత్రికి ఆస్యమువంటిది - దీపము.

దోషి. సం. విణ. (న్. టీ. న్.) దోషయుక్తము, దోషము కలది.

దోషించు. సం. అ. క్రి. దోషమును పుట్టించు.

దోషికము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) దోషము కలది. వి. అ. పుం. - వాతాదిదోషములు కలది - రోగము.

దోషైకదృక్కు. సం. విణ. (శ్) దోషమందే కన్ను కలవాడు, దోషములనే వెదకువాడు, తప్ప లెన్నువాడు.

దోషైకదృశుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) = దోషైకదృక్కు.

దోష. వి. కర్కటి, ఉర్వారుపుశ్.

వ...కాసర గాచె దోష దోరగిలంబాటె...

కాశి. 3. ౨3.

ఆ. దోషములుంటి తుర్వమం దాత్తను, జూచి యాసల నటు గోసివేసి, వాసనలు దెలిసిన వాడెపో బ్రహ్మంబు...వేమన. గ. ౨3౦.

(దీని భేదములు: — చేతిదోష, నక్కదోష, ములుదోష మొ.)

జ: దోషకాయ, దోషతోట.

దోషకాయ. వి. (√దోష.) కర్కటిశలాటువు.

ఉ. చూడఁగ దోషకాయలె విశుద్ధయశోధన యన్యచిత్తముల్. హర. ౨. ౬౪.

దోషకారి=దోషి. విణ. (దోషము + కారి.)- దో

షముచేయవాడు - దుష్టుడ; పాపాత్తుడు.

సీ. ఆదోషకారి సన్నాస్తిని దవ్వలఁ గాంచి యొలంబునకు దారి యొదిగియుండు. నైష.

2. ౧3౦.

కా. ఆహా దైవము దోషకారులకె తోడై వచ్చు నెప్పట్టునక. మనుచ. 3. ౪౭.

గీ. నిర్మలం డట్టివానికి నిందమోవఁ, జేసెఁ గా విధి కటకటా దోషకారి, దయ్యమున తేల సత్యంబు దలంచి చూడ. సారంగ. ౨. ౨౬3. నీలా. 3. ౨౦.

దోషతోట. వి. (√దోష.) దోషపాదులతోఁగూడినచేను. (బిడ్డపాపలతో నిండిన యింటిని దీనితోఁ బోల్చుదు.)

(శ్మర.) వారియిల్లు దోషతోటవలె చూడ ముచ్చటగా నున్నది.

దోషము. వి. (సం. దోషః. ప్రా. దోషా. క. దోష.) గ. దోషము, పాపము.

ఉ...పే రడుగం దలంచెదవో భీమతనూభవ యాచివారముల్, దూరము సేయు మెవ్వరికి దోషము తాఁ దనపేరు నెప్పుట...నైష. ౪. ౫౬.

క. ఎదఁ గుదు రగుబ త్తిని గొల్చెదఁ బలుపుట్టువులఁ గూరిచినదోషంబుల్, చిదుమంగ... నీలా. గ. ౧౮.

గీ. దోషమును నపకీర్తియుఁ దొలగఁజెట్టి, నాఁడు గురుఁ గాచుకొంటివి నేడు నన్ను, నుతునిఁ గాచితి త్రిస్థానశుద్ధి గాను. విక్ర. 3. ౧౨౯.

౨. నేరము, అపరాధము.

క. చేసినదానికి మాటుగఁ, జేసినఁ బగ యంత తోడఁ జెడుఁగాక గుణుల్, దాసినయమై లు విడిచి, దోషముఁ బట్టుదురె యెట్టి తుచ్చులుఁ జతురా. భార. కాం. 3. ౨౫౪.

ఉ. దోషము నెద్ద లే దనక ధూర్జటి నిఘరకంత హుంక్రియా, భ్యాసముమై నదల్చి యదయస్థితిఁ గాశి వెలార్చె... భీమ. 3. ౧౧.

క...విలాసవతి తన, చేసినదోసమునఁ గాదెఱిఖిం
బడి వీరల్, వాసపురుకిం జని రని, వాసిగఁ
దనమేను నిచ్చె వహ్నికి నంతక. విక్ర. ౬.
౧౨౯.

౩. కీడు, హాని.

క. ఆపామ్రాణికిఁ జూపుల, దోసము పాయంగ
నగరుధూపంబు మహా, ల్లాసంబుగ నిడి
పూజలు, చేసి జయధ్వసులు నిగుడ శ్రీకర
లీలక. చిత్రభా. ౪. ౨౦. (చూపులదోస
ము=దృష్టి దోషము.)

౪. కొఱుక, లోపము.

ఉ. ఆమదిరాక్షిఁ జూచి పరిహాసము మీఱ
బలీంద్రుఁ డిప్పు డో, కోమలి నీవు చే నమృ
తకుంభము పూనినఁ జూచి గోపబా, లామణి
నంచుఁ బాల్గొనఁ దలంచెద మన్నను నవ్వ
చు న్నృగా, క్షీమణి బావ నీవు దధిఁ జి
ల్కఁగ గోపిక నైన దోసమే. దశా. ౨.
౩౫౩.

జ: దోసకారి.

దోసి=దోసకారి. విణ.(సం.దోషి.)పాపాత్ముడు.

ఉ. ఏటికి జాలిఁ బొంద నరు లీక్రియఁ గృష్ణుని
కీర్తనంబు పాపాటవులక దహింపఁగల
దొటకు సందియ మేల యిప్పు డీ, తూటరి
దోసకారి పెనుదోసి యజామికుఁ డంత
మొందుచుం, బాటిగ విష్ణునామసుతుఁ బ
ల్కుచుఁ గేవలముక్తి కేగఁడే. భాగ. ౬.
౧౮౨.

దోసియ(సె). వి. (క. దోసె.) భక్ష్యవిశేషము,
అట్టు.

వ...అపూపంబులు... జిల్లేడుకాయలు దోసి
యులు సేవియలు... కాశీ. ౭. ౧౮౨.

సీ...జున్ను కండచక్కెరలు దోసెలు వడల్పెనె
పానెములతోడ. భీమ. ౧. ౬౦.

ఉ. మంచముఁ జేరి శంభుడు కుమారునిఁ దో
ట్లను బెట్టి నీవు చే, లాంచల మేల పట్టుకొ
నె దవ్వకడం జను మన్న భక్ష్య మి, మ్మం
చని పోరఁ జంద్రకళ నక్కఱఁ గై నిడఁ
గేలఁ ద్రోయుచుక, ద్రుంచినదోసె యం
చ నెడుతోరపుబాజు గలానిఁ గొల్చెదక.
పార్వ. ౧. ౩.

దోసిలి=దోయిలి. వి. ౧. అంజలి.

సీ. అమృతంబు వెల్లువ యని నిలింపాదులు ము
నుకొని దోసిల్ల ముంచి క్రోల. విక్ర. ౬. ౬౯.
౨. నలివిశేషము.

గీ. అల్లానేకేళ్లు నీకు మహాసుభావ, మ్రొక్కు
లిపె నీకు సూనసమృక్కుపాణి, యిదిగొ
దోసిలి నీకు లోకైకవీర, యోమురారికుమార
ప్రణామ మయ్య. ఇందు. ౩. ౮౭.

దోసిలిస్త్రాలముద్దుగుమ్మ=తలఁబ్రాలుపోసినభార్య,
పాణిగృహీతి.

గీ. అందుఁ దనరారు వీరాఖ్యుఁ డైనయొక్క,
రాతు వానికి దోసిలిస్త్రాలముద్దు, గుమ్మ మద
వతి యన నొక్కకొమ్మ గలదు, కమ్మపూవుల
రెమ్మ బంగారుబొమ్మ. శుక. ౨. ౫౦౩.

జ: దోసిలిండు.

దోసిలిండు=దోయిలిండు. (శ. ర. √దోసిలి.)

దోస్తీ. వి. (హిం. దోస్తీ.) సఖ్యము, ఎక్కువపరిచ
యము.

వ...తమతమము స్త్రీదులతో సిస్టుగా దోస్తీని
జుట్టుముట్టి కోపాటోపంబున. ప్రబంధ.
౭౮౮.

దోస్యము. వి. ప్రసంగము.

చ. తెరువరు లైనయట్టిపర దేశమహీసురు లర్థ
వాంఛఁ ద, తుప్పరమున కేగుచేర వెడదోస్య
ములం బచరించి వారి నిర్భరగతి నోడఁ
గూయు... శుక. ౨. ౪౩౮.

దోస్తము. సం. వి. అ. పుం. గ. క్రీడ. ౨. సేవ.
దోస్తము. సం. వి. అ. పుం. - బాహువు
నందుడువాడు. వి. అ. పుం. - బాహువా
పారమున నుండువాడు, పార్వ్యుడు-గ. భృ
త్యుడు, సేవకుడు. ౨. క్రీడకుడు, ఆట
కాడు.

దోహజము. సం. వి. అ. పుం. గ. పిడుకుట
వలన పుట్టినది. వి. అ. న. పాలు.

దోహదము. సం. వి. అ. పుం. న. గ. గర్భిణ్య
భిలాష, వేవిళ్లు. ౨. తరుగుల్లతాదులకు
అకాలమందు. పుష్పాదులను పుట్టించు స్త్రీల
పాదతాడనాదిక్రియ. (అశోకమునకు దోహ
దము పాదతాడనము, పొగడకు ముఖసీఘ్రపు,
గోరంటకు ఆలింగనము, బొట్టుగునకు వీక్షణము,
మామిడికి కరస్పర్శము, సంపెంగకు ముఖరాగ
ము, కొండగోగునకు సల్లాపము, వావిలికిఁజీర్చు,
మోరటికి పాట, సురపొన్నకు నవ్వు అని క.
ర.- ప్రేంకణమునకు కరస్పర్శము, పొగడకు మ
ద్యగండువాము, అశోకమునకు పాదతాడనము,
బొట్టుగునకు వీక్షణము, గోరంటకు ఆలింగనము,
మందారమునకు సర్వవాక్యము, చంపకమునకు
మందహాసము, చాతమునకు వక్త్రవాతము- ఈ
ర్పు, సురపొన్నకు గానము, కొండగోగునకు
పురోసర్తనము అని మేఘదూత. ౨. గి.
మల్లినాథవ్యాఖ్య.) ౩. అకాలపత్రపుష్పాత్పా
దకద్రవ్యము. (ఎరువు మొ.) ౪. గర్భము,
చూలు. ౫. గర్భలక్షణము. ౬. ఇచ్చ. ౭.
లాలస, తీవ్రేచ్ఛ.

దోహదలక్షణము. సం. వి. అ. న. గ. గర్భచి
హ్నము. ౨. యావనసంధి.

దోహదవతి. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. శ్రద్ధాశువు, వేవి
ళ్లు కలయాడుది.

దోహనము. సం. వి. అ. న. గ. పిడుకుట. ౨.
కోరికల నిచ్చుట. ౩. పాలుపిడుకుపాత్రము.
దోహని. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. పాలుపిడుకుపాత్రము.
దోహము. సం. వి. అ. పుం. గ. దోహనము, పా
లుపిడుకుట. ౨. దుగ్ధము, పాలు. ౩. పాలుపి
డుకుపాత్రము. ౪. (కోరికలు మొదలగువానిని)
పూర్తిచేయుట; ఇచ్చుట.

దోహరి. వి. చండాలుడు.

సీ. దీవింప నున్నాడు తెలిసి దోహరిబంటుఁ
జెవి నక్షమాలికఁ జెరివి ద్విజుడు. కాశీ. ౭.
౨౪౦.

దోహలము. సం. వి. అ. పుం. గ. ఇచ్చ. ౨. దో
హదము. ౩. ఉత్సాహము.

గీ. అధిప సాలకటంకటు లనఁగఁ జనిన, నాటి
వారుఁ జాలస్యులు నాఁగ బరఁగు, నేటి
వారు సమానులు నిక్క మరయ, బాహుబ
లమున నాహవదోహలమున. నిర్వ. ౩. ౩౮.

దోహలవతి. సం. దోహదవతి.

దోహలి. సం. వి. అ. పుం. గ. దోహదము
కలది. ౨. ఇచ్చకలవాడు. ౩. ఉత్సాహము
కలవాడు.

ఉ. శ్రీరమణీగృహంగణము చెన్ను వహింప
నలంకరింపఁగా, దోరణముం బ్రదీపమును దో
హలియై యొడఁగూర్చె నాఁ దగం, జేరి యు
రంబునందుఁ దులసీవనమాలయుఁ గౌస్తుభం
బు నొప్పారఁగ నుల్లసిల్లుహరి యన్నమతి
క్కని ధన్యుఁ జేయుతఁక. దశకు. గ. గ.
వి. ఈ. స్త్రీ. అశోకముళి.

దోహాపనయము. సం. వి. అ. పుం. - పిడుకుట
వలన పొదుఁగును తగ్గించునది- దుగ్ధము, పాలు.

దోహి. సం. వి. అ. పుం. గ. దోహనము
లుండు, పిడుకుపాడు. ౨. (కోరిక మొదలగు

వానిని) పూర్తిచేయువాడు; ఇచ్చువాడు.
దోహితము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) పాలుపిడు
కబడినది. (ఆపు మొ.)
దోహ్య. సం. వి. ఆ. శ్రీ. -పిడుకదగినది-ఆపు.
దోహ్యము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) పిడుకదగి
నది. వి. అ. న. పాలు.

దా

దా=దవు. వి. గ. దూరప్రచేశము.
సీ. తమరాక ప్రియల కెంతయు దోల వినరా.
విసాశించుకొంటాగాలు మెట్టి కైజ. ౨.
౪౫.

కా. అప్పు ల్వారిధిచేత బుచ్చికొని కార్యం బై
న మున్నోన్నయ్య, య్యప్పల్ దా చనియున్
సప్తదికముగా నవ్వార్థికే తీర్పగా, నప్పు
కాశ్చితివిశుద్ధివుడు...ఒప్పారెన్...అము.
౪. ౧౫౮.

క్రి. విణ. దూరముగా. విణ. దూరము. అని
(శ.ర.)

కా. మేయుం బచ్చిక మచ్చికం గదిసి నమ్మి
చుం దనుం బట్ట బో, బాయన్ బిట్టల
యించు దా దిగుచు నప్పాటన్ మృగం బీ
గతిన్. రామా. ౫. ౧౬౩.

(దీనియాప్రేడితరూపము దాదా.)

కా...అద్దోహచరుం డల్ల నా, తామ్రాముం
డయి దానిఁ ద్రుంచె నడుమం దాదాల భ
ల్లబున్. భా. రా. యు. ౬౪౯.

దాకూలము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) దుకూలసం
బంధమైనది. వి. అ. పుం. దుకూలముచేత క
ప్పబడినరథము. న. దుకూలము, సన్నబట్ట.

దాడ=దవుడ.

(చెక్కిలి, చెంప.)

సీ. ఆరేయి గల నెల్లవారును గోరదాడలును
నల్లనిమేను గలనెలంత, యొక్కత యిలు

సాచ్చి యువిదల నీడిచికొని పోవ...కనిరి.
భార. మా. ౨౫.

సీ. వికృతాననంబులు విరళదంతంబులు నిడుపై
నదొడలునిక్కుమెడలు. ఉ. హరి. ౨. ౧౨౨.
గీ. ఉమిసెం దుప్పున మొగముపై నొక్కరం
డు, బెట్టునవుచు దాడలఁ గొట్టె నొకడు.
హరిశ్చ. ౪. ౧౬౨.

(చెక్కిలి లోపలిభాగము.)

సీ. దాడ లాండొంటిలో దాటించి నెలవుల
జిహ్వ యార్చుచు నగ్నిశిఖలు నెదర. హరి.
ఉ. ౯. ౨౫.

దా(దవు)ము. వి. గ. బోడన, అశ్వగతివిశేష
ము. ౨. దండయాత్ర. ౩. పరుగు. (శ.ర.)

దాత్యము. సం. వి. అ. న=దూత్యము.

దారాత్యము. సం. వి. అ. న=దూరాత్యభావము-
చెడ్డతనము, దుండగము.

దా(దవు)రు. వి. గ. కాంతిగల హారము.

క. పారులు జయవెట్టగఁ బరిచారకు లరచట్ట
దారు సవరింపగఁ దు, కారకురంగము నె
క్కి యొ, యారంబులఁ జొక్క జైత్రయా
త్రోస్త్రుఖండై. రా. వి. ౨. ౪౩.

౨. రుచి.

ఆ. చిగురుజెట్టుమీఁదఁ జింతపూవులు పూసి, నె
మపండు పండునిమిషమునను, దారు చెడక
యుండ దానిని దినవలె...వేమనచాటువు.

౩. కాంతి.

సీ. తళుకొండ నడుదట్టిదవురు దన్నెడియింద్ర
గోపంపుపాపోసు రేపు చూప. రా. వి. ౫.
౩౫. (శ. ర. పా. దారు. ముద్రి. పా.)

దార్లత్యము. సం. వి. అ. న. గ. చారిత్ర్యము.

౨. దుఃఖిత్యము, దుఃఖము కలిగి యుండుట.

దార్లము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) గ. దుర్గసం

బంధ మైనది. ౨. దుర్గాసంబంధ మైనది.
 దౌర్జన్యము. సం. వి. అ. న. దుర్జనభావము, చెడ్డ
 తనము.
 దౌర్బలము. సం. దౌర్బల్యము.
 దౌర్బల్యము. సం. వి. అ. న. దుర్బలత్వము, అల్ప
 బలము కలిగియుండుట.
 దౌర్భాగి నేయుడు. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.)
 ౧. దురదృష్టవంతురాలినికొడుకు. ౨. మగ
 డొల్లనిదానికొడుకు.
 దౌర్భాగ్యము. సం. వి. అ. న. ౧. దుర్భాగభా
 వము, దురదృష్టము. ౨. దుర్భాగాభావము, మ
 గ డొల్లనిదానిధర్మము, దుర్భాగా నుండుట.
 దౌర్భాగిత్రము. సం. వి. అ. న. దుర్భాగిత్ర
 భావము, సోదరుల అన్యోన్యకలహము. (వ్యతి.
 సౌభాత్రము.)
 దౌర్జన్యము. సం. వి. అ. న. చెడ్డబోధనము,
 చెడుకఱపు; దురాలోచనము.
 దౌర్జన్యము. సం. వి. అ. న. ౧. భేదాదుల
 వలన మనస్సు దిటుము తప్పి యుండుట, మన
 స్సు చెడుట. ౨. దుష్టమనస్సు కలిగియుండుట.
 దౌర్లభ్యము. సం. వి. అ. న. దుర్లభత, దుర్లభ
 ముగా నుండుట.
 దౌర్వీణము. సం. వి. అ. న. ౧. దూర్వయొక్క
 రసము. ౨. మృష్టపర్ణము, పరిశుద్ధ మైనది.
 దౌర్వార్దము. సం. వి. అ. న. దుర్వార్దము,
 దుష్టహృదయము కలిగి యుండుట; క్రతుత్వము.
 (వ్యతి. సౌహర్దము.)
 దౌర్వృద్ధము. సం. వి. అ. న. చెడ్డహృదయము
 కలిగి యుండుట; విరోధము.
 దౌర్వృద్ధయము. సం. వి. అ. న. దుర్వృద్ధయ
 త్వము, చెడ్డమనస్సు కలిగి యుండుట.

దౌవారికుడు. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) ద్వా
 రచాలకుడు.
 దౌశ్చర్యము. సం. వి. అ. న. ౧. దుశ్చరత్వ
 ము, చెడ్డనడవడి. ౨. చెడ్డకార్యము.
 దౌశ్శీల్యము. సం. వి. అ. న. దుశ్శీలత, చెడ్డ
 నడవడి.
 దౌష్కరుడు. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) ౧. దో
 శ్చరుడు, బాహువులతో సంఘరించువాడు.
 ౨. (నీట) బాహువులతో చరించువాడు,
 ఈడువాడు.
 దౌష్కలుడు. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) చెడ్డ
 కులమున పుట్టినవాడు.
 దౌష్కల్యము. సం. వి. అ. న. దుష్కల్యము, చెడ్డ
 తనము.
 దౌష్టవము. సం. వి. అ. న. దుష్టత్వము, చెడ్డత
 నము; అడకువలేమి. (వ్యతి. సౌష్టవము.)
 దౌష్ట్యంతి. సం. వి. ఇ. పుం. దుష్ట్యంతునికొ
 డుకు, భరతుడు.
 దౌస్సాధికుడు. సం. వి. అ. పుం. -దుష్టులను
 సాధించుటయందు నియుక్తుడు-౧. ద్వారపాల
 కుడు. ౨. గ్రామాధ్యక్షుడు.
 దౌహిత్రము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) దుహి
 త్రసంబంధ మైనది. వి. అ. న. ౧. దుహిత్రప
 త్యము, కూతుయొక్కసంతతి. ౨. తిలలు. ౩.
 కపిలగోవునెయ్యి. ౪. ఖడ్గమృగము. (కల్ప.)
 దౌహిత్రాయణుడు. సం. వి. అ. పుం. దౌ
 హితునికొడుకు.
 దౌహిత్రీ. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. దుహితకూతురు,
 మనుమరాలు.

దాహిత్రుడు. సం. వి. అ. పుం. దుహితకా
డును, మనుమడు.

దాహృదము. సం. వి. అ. న. గర్భిణీలక్షణము,
వేవిట్లు. ("స్వహృదయేన గర్భహృదయేన చ ద్వి
హృదయేన చ ద్విహృదయాగర్భిణీ. రఘు. 3.
గ. శ్లో. చూమల్లి. వ్యా. ద్విహృదయాంచనా
రీం దాహృదిన మాచక్షుతే. శ్లో. సా ప్రాప్తదా
హృదా పుత్రం జనయేతగుణాన్వితమ్, ఆలబ్ధదా
హృదాగర్భే లభేతాత్మని వాభయమ్." శుక్ర
తము. శరీరస్థానము. ౧౮. ౨౦.

దాహృదిని. సం. వి. ఈ. శ్రీ. - రెండుహృద
యములు కలది - గర్భిణి, చూలూలు.
"ద్విహృదయాంచనారీం దాహృదినీమాచక్షుతే."
సంగ్రహము. (చూ. సం. రఘు. 3. గ. మల్లి. వ్యా.)

ద్యా.

ద్యావాక్షుమలు. సం. వి. అ. శ్రీ. ద్వి.
మిన్నుమన్నులు, ఆకాశమును భూమియును.

ద్యావాపృథివులు. సం. వి. ఈ. శ్రీ. ద్వి.
మిన్నుమన్నులు, ఆకాశమును భూమియును.

ద్యు.

ద్యు. సం. దివ్యము సమానపూర్వపద మగున
పును వచ్చెడిరూపము. (ద్యుమణి మొ.)

ద్యుగణము. సం. వి. అ. పుం. ఆహర్గణము, దిన
సముదాయము.

ద్యుగము. సం. వి. అ. పుం. ఖగము, పక్షి.

ద్యుచరము. సం. వి. అ. పుం. - ఆకాశమున
సంచరించునది - గ. గ్రహము. ౨. పక్షి.

ద్యుతి. సం. వి. ఇ. శ్రీ. గ. దీప్తి, కాంతి, లేజ
స్సు. ౨. వెలుగు, కిరణము. 3. శోభ, రూప
యావనాదిప్రయత్న మగుదేహకాంతి.

ద్యుతికరుణు. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) కాం
తిని కలిగించువాడు. వి. అ. పుం. ద్రువుడు.
(కల్ప.)

ద్యుతితము. సం. ద్యోతితము.

ద్యుదళము. సం. వి. అ. పుం. మధ్యాహ్నము,
దినమధ్యము. (అ. ని.)

ద్యుధుని. సం. ద్యుసది.

ద్యునది. సం. వి. ఈ. శ్రీ. ఆకాశగంగ, మం
దాకిని.

ద్యుపతి. సం. వి. అ. పుం. గ. ఆకాశపతి, నూ
ర్యుడు. ౨. స్వర్గపతి, ఇంద్రుడు.

ద్యుమణి. సం. వి. ఇ. పుం. - దివికి మణివంటి
వాడు - చదలుమానికము, సూర్యుడు.

ద్యుమ్నము. సం. వి. అ. న. - దీప్తిని ఇచ్చు
నది - గ. ధనము. ౨. బలము. 3. పరాక్ర
మము.

ద్యుయోషిత్తు. సం. వి. త్. శ్రీ. గ. దేవ
తాశ్రీ. ౨. అప్పరస.

ద్యులోకము. సం. వి. అ. పుం. దేవలోకము,
స్వర్గము.

ద్యువు. సం. విణ. (ఈ.) దేవకుడు, జూదరి.
(అక్షద్యువు మొ.) వి. ఈ. న. గ. దినము.
౨. ఆకాశము. 3. స్వర్గము. ౪. ప్రకాశము;
కాంతి. పుం. అగ్ని. (మే. ని.)

ద్యుసత్తు. సం. ద్యుసదుడు.

ద్యుసదుడు. సం. వి. త్. పుం. గ. దివిషదు
డు, నేల్లు. ౨. ఆకాశమున నుండుగ్రహము.
(సూర్యాది.)

ద్యుసరిత్తు. సం. వి. త్. శ్రీ. ఆకాశగంగ,
మిన్నేలు.

ద్యూ.

ద్యూతకరుడు. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) జూదరి,
జూద మాడువాడు.

ద్యూతకారకుడు. సం. విణ. (అ. రికా. అ.)
గ. జూదమాడువాడు. ౨. జూదమాడించు
వాడు.

ద్యూతకారుడు. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.)
=ద్యూతకారకుడు.

ద్యూతకృత్తు. సం. విణ. (త్. తీ. త్.) =ద్యూతక
రుడు.

ద్యూతపూర్ణిమ. సం. వి. ఆ. శ్రీ. కోజాగర
పూర్ణిమ, ఆశ్వయుజపూర్ణిమ.

ద్యూతప్రతిపత్తు. సం. వి. ద్. శ్రీ. కార్తిక
శుక్లప్రతిపత్తు. (నాడు ప్రజలు జూదముతో
కాలక్షేపము చేయుదురు.)

ద్యూతబీజము. సం. వి. అ. న. జూద మాడు
గవ్వ.

ద్యూతము. సం. వి. అ. పుం. న. జూదము.

ద్యూతసభ. సం. వి. ఆ. శ్రీ. గ. జూదపు
టిల్లు. ౨. జూద మాడుసభ.

ద్యూతి. సం. వి. ఇ. శ్రీ. జూదము.

ద్యూనము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. క్రీడిం
చినది. ౨. స్తుతించబడినది. ౩. సంతోషించి
నది. ౪. నిద్రించినది. ౫. మదించినది. ౬.
ఆ. న. గ. (జ్యోతి.) లగ్నమునుండి ఏడవరాశి.
౨. క్రీడించుట. ౩. స్తుతించుట. ౪. సంతో
షించుట. ౫. నిద్రించుట. ౬. మదించుట.

ద్యో.

ద్యో. సం. వి. ఓ. శ్రీ. (దీనికి తెలుగున
వ్యస్తప్రయోగము లేదు.) గ. స్వర్ణము. ౨.
ఆకాశము.

ద్యోతకము. సం. విణ. (అ. తికా. అ.) గ. ప్రకా
శించునది. ౨. ప్రకాశింపజేయునది. ౩. తెలు
పునది; స్ఫురింపజేయునది.

ద్యోతనము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. ప్రకా
శించునది. ౨. ప్రకాశింపజేయునది. ౩. తెలు
పునది; స్ఫురింపజేయునది. (అ. ఈ. అ.) ప్రకా
శింపజేయుసాధనము. వి. అ. పుం. దీపము. న. గ.
ప్రకాశించుట. ౨. ప్రకాశింపజేయుట. ౩.
తెలుపుట; స్ఫురింపజేయుట. ౪. వెలుతురు.

ద్యోతనిక. సం. వి. ఆ. శ్రీ. - గ్రంథభావమును
తెలుపునది- వివరణము, వ్యాఖ్య. (విల్యమును.)

ద్యోతమానము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ.
ప్రకాశించుచున్నది. ౨. స్ఫురించుచున్నది.

ద్యోతము. సం. వి. అ. పుం. గ. ప్రకాశము;
కాంతి. ౨. ఆతపము, ఎండ.

ద్యోతింఁచు. సం. ఆ. క్రి. ప్రకాశించు.
క. ఆతతమణిరుచిరసభము, ద్యోతింపఁగ...కు.
సం. ౨. గర్భ.

ద్యోతితము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. ప్రకా
శించినది; ప్రకాశముకలిగినది. ౨. స్ఫురించినది,
తోచినది. ౩. ప్రకాశింపజేయబడినది. ౪.
స్ఫురింపజేయబడినది; తెలుపబడినది.

ద్యోతిరింగణము. సం=జ్యోతిరింగణము.

ద్యోభూమి. సం. వి. ఇ. పుం. - ఆకాశమే గమ
నస్థానముగా కలది - పక్షి.

ద్యోభూములు. సం=ద్యావాభూములు.

ద్యోసత్తు. సం. వి. ద్. పుం. ౧.- ఆకాశమున నుండునది - గ్రహము. ౨. - స్వర్గమున నుండువాడు- దేవత, వేల్పు. (యా. ద్యోసదుఁడు.)

ద్యో

ద్యోత్రము. సం. వి. అ. న. = జ్యోతి. (వాచ.)

ద్ర

ద్రంక్షణము. సం. వి. అ. న. తోలము, తులము, పండ్రెండుమాపములయెత్తు. (వాచ.)

ద్రగడము. సం. వి. అ. పుం. నిడురపోవువారిని లేపుటకు వాయించువాద్యము (త్రి. ని.)

ద్రఢిమ(ము). సం. వి. స్. పుం. దార్ఢ్యము, దిట్టతనము.

ద్రప్పము. సం. వి. అ. పుం. జలబిందువు, నీటిబొట్టు. న. తోడుపెట్టినకుండలోనియడుగుపెరుగు. (తోడుపెట్టినకుండలోనిపైపెరుగు అని కొందఱు నీళ్లు కలిసినపెరుగు, ఘనేతరదధి. అనికొందఱు.)

ద్రబ్బ=బద్ద. వి. (ఇది బద్దకు వ్యత్యస్తరూపము.) బద్ద, శకలము.

ఉ. దబ్బుట కానుమాటు వనితామణి కాను మెఱుంగుజాళువా, గుబ్బులితేనికోట వలిగుబ్బెతచనవ వేల్పురాచరా, ద్రబ్బులమేలితేట యలరాజముభీమణివేణికారచుల్, లిబ్బిపడంతి పట్టి కవలీల జయంబగు దీనిప్రాపునక. కువల. ౩. ౩౧. (ద్రబ్బు. ముద్రి.)

ద్రబ్బెడ. వి. ౧. భక్త్యవిశేషము.

సీ. ఒకకొన్నిద్రబ్బెడ లొకకొన్ని తాలింపులొకకొన్ని విధముల యొజ్జచేరు,లు...పాండు. ౪. ౧౦౪.

వ...చలిమిడియును ద్రబ్బెడయు వడయును క్కెరలుఁ జక్కెరలును...కాశీ. ౭. ౧౦౫.

(ద్రబ్బెడ. ముద్రి.)

౨. అడుగంటి మాఁడిన అన్నము.

(జడభరతుఁడు.) వ...ఈఁక తవుడు తెలికపిండి పొట్టు మాఁడు ద్రబ్బెడ యాదిగాఁగల ద్రవ్యంబులయందు నమృతంబు పగిది రుచిచేసి భక్షించుచు...భాగ. ౫. ౧. ౧౨౮.

వ...కణపిణ్యాకఫలీకరణక్వలావ స్థాలీపురీషాదీ నమృతవదభ్యవహరతి. సం. భాగ. ౫. ౯. ౧౧. ('స్థాలీపురీషం=స్థాలీగ్నందగ్ధాన్నం' అని న్యాభ్యు.)

ద్రమిళము. సం. వి. అ. పుం. ఒకానొక దేశము. (వాచ.)

ద్రమ్మము. సం. వి. అ. పుం. పదియాఱుపణములు, నిష్కమున పదియాఱవంతు.

శ్లో. వరాటకానాం దశకద్వయం యతాన్తి కాకిణీ తాశ్చ పణశ్చతస్రః, తే షాడశ ద్రమ్మ ఇహావగమ్యా, ద్రమ్మైస్తథా షాడశభిశ్చ నిష్కః. లీలావతి. ౨.

ద్రవంతి. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. ౧. స్రవంతి, నది. ౨. మూషికపర్ణి, ఎలుకచీడికి.

ద్రవజము. సం. వి. అ. పుం. - ద్రవమునుండి పుట్టినది- గుడము, బెల్లము.

ద్రవత్. సం. (శత్ర) ౧. కాటుచున్న. ౨. కరఁగుచున్న. ౩. పరుగెత్తుచున్న.

ద్రవద్రవ్యము. సం. వి. అ. న. నీటివలె పలుచగా నుండుపదార్థము.

ద్రవపోతము. సం. వి. అ. పుం. గంభారి, గుమ్మడు.

ద్రవము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧. పరుగెత్తునది. (అశ్వాది.) ౨. స్రవించునది, కాటునది. ౩. కరఁగునది. ౪. ద్రవరూపముగా నుండు

నది, నీటివలె పలుచ నైనది. (వృత్తి. ఘనము.)
వి. అ. పుం. గ. గమనము, పోక. ౨. పరు
గతుట. ౩. కరగతుట. ౪. కాలుట. ౫. వే
గము. ౬. పరిహాసము; స్త్రీపురుషులపరిహాస
ము. ౭. తడి. ౮. రసము. ౯. కసాయము.
౧౦ (నాటక.) విమర్శసంధ్యంగములలోనొకటి,
శోకవేగాదులవలన కలుగుగురుతిరస్కారము.
సా. ద. ౬. ౧౦౩. న. తోడుపెట్టినకుండలోని
యగుగు పెరుగు.

ద్రవరస. సం. వి. అ. స్త్రీ. గ. లాక్ష, లక్క.
౨. బంక.

ద్రవాధారము. సం. వి. అ. పుం. గ. చుఘ
కము, పుడిసిలి. ౨. ద్రవద్రవ్య ముంచుపాత్ర
ము. (కల్ప.)

ద్రవించు. సం. అ. క్రి. కాలు; నీలుకాలు.
గీ. కారణము లేక దాపలికను ద్రవించు. భార.
శాం. ౬. ౧౨౯.

ద్రవిడము. సం. వి. అ. పుం. గ. అఱవదేశము.
౨. ఆంధ్రకర్ణాటద్రావిడభూర్రమహారాష్ట్రాలు
నివసించుదేశము.

ద్రవిడి. సం. వి. ఇ. స్త్రీ. స్త్రీలింగరాగములలో
నొకటి. (కల్ప.)

ద్రవిడుడు. సం. వి. అ. పుం. సంకరజాతి
విశేషము, వ్రాత్యక్షత్రియునకు త్రిత్రియస్త్రీ
యందు బుట్టినవాడు. (వాచ.)

ద్రవిణనాశనము. సం. వి. అ. న. గ. ధనము
యొక్కనాశనము. ౨. శోభాంజనము, మున
గళి. (దీనిని సేవించుటవలన ధనము నశించును.
కావుననే స్తుతినిషిద్ధమని వాచ.)

ద్రవిణము. సం. వి. అ. న. గ. ధనము, సాము.
౨. బంగారము. ౩. కేరీరబలము. ౪. పరాక్ర
మము. ౫. వాంఛ, కోరిక. (వాచ.)

ద్రవ్యము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. ద్రువి
కారము, వృక్షవికార మైనది. ౨. ద్రుతుల్య
ము, ఫలపుష్పాదులతో నిండినవృక్షమువలె శుభ
ప్రాప్తికి తగినది, భవ్యము, యోగ్యము.
(ఈయరమున నిత్యనపుంసకము.)

శ్లో. ద్రవ్యంజిగీషు మధిగమ్య జడాత్తనోపి నే
తుర్యశస్త్వినిపదే నియతా ప్రతిష్ఠా. ముద్రా.
౭. ౧౪.

వి. అ. న. గ. విత్తము, ధనము. ౨. వస్తువు,
పదార్థము; (న్యాయ.) పృథివ్యాది. (ఇవి తొమ్మిది.
పృథివి, ఆపస్వ, తేజస్సు, వాయువు, ఆకాశము,
కాలము, దిక్కు, ఆత్మ, మనస్సు.) ౩. విత్త
లము, ఇత్తడి. ౪. విలేపవస్తువు. ౫. విలేప
నము, పూత. ౬. ఔషధము, మందు. ౭.
విషయము, అడఁకువ. ౮. జతువు, లక్క. ౯.
మద్యము. ౧౦. నిర్వాసము, బంక.

ద్రవ్యవంతుడు. సం. విణ. (త్. వత్. త్.)
ద్రవ్యము కలవాడు.

ద్రవ్యవాచకము. సం. విణ. (అ. చికా. అ.)
పదార్థమును తెలుపునది. వి. అ. న. నామము,
విశేష్యము.

ద్రవ్య. సం. విణ. (బు. స్త్రీ. బు.) గ. చూచు
వాడు. ౨. మనస్సుచే కనుగొనువాడు.
(బుఘలు మంత్రద్రవ్యలు.) ౩. గుణదోష
ములను కనుగొనువాడు; నిర్ణయకర్త, న్యాయ
నాన్యాయములు పరిశీలించువాడు.

ద్రవ్యవ్యము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. చూ
డఁదగినది. ౨. దర్శనీయము, చూచుట కిం
నైనది. ౩. మనస్సుచే కనుగొనఁ దగినది, గ్ర
హింపఁ దగినది.

ద్రవ్యము. సం. వి. అ. పుం. (వర్ణవ్యత్యయము.)
వ్రాదము, లోఁ తైనమడుగు. (వాచ.)

ద్రా

ద్రాక్ష. సం. అవ్య. (తెలుగున దీనికి వ్యస్తప్రయోగములు లేవు.) తోడనే, వెంటనే.

గీ. ద్రాగ్విదాహచ్చిదావినిద్రాణమదవ, దంజనా
లానమూలశయ్యావిధాన, వారుజాధోరజా
కల్పితోరుశోణ, మృత్తికారాశియో యన
మెఱసె సంధ్య. మనుచ. 3. ౧౭.

ద్రాక్ష. సం. వి. అ. శ్రీ. మృద్వీక, దాకశి.

ద్రాక్షారసము. సం. వి. అ. పుం. ౧. ద్రాక్ష
పండ్లరసము. ౨. ద్రాక్షసారాయి.

ద్రాక్షిమ(ము). సం. వి. న్. పుం. ద్వైర్యము,
నిడివి.

ద్రాక్షిష్ఠము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) మిక్కిలి
దీర్ఘము, అన్నిటికంటె పొడు వయినది.

ద్రాక్షీయము. సం. విణ. (న్. యస్. న్.) దీర్ఘ
తరము, ఒకదానికంటె పొడు వైనది.

ద్రాణము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧. పలా
యితము, పాటిపోయినది. ౨. సుప్తము, నిద్రిం
చినది. వి. అ. న. ౧. పాటిపోవుట. ౨. నిద్ర.

ద్రాప. వి. కవిత్యదోషములలో నొకటి.
ద్వి. ద్రాప ఛందోవిరుద్ధం బాదియగున, లాపప్ర
లాపోక్తి లాఘవం బనక, వసే గూర్చుకృతు
లు నావడ్లును బెరుగు, చినుకుచందపుబిలి
బిలికృతుల్ గృతులె. పండితా. దీక్షా. ౬౪.

ద్రాపము. సం. వి. అ. పుం. ౧. పంకము, అడుగు.
౨. ఆకాశము, మిన్ను.

ద్రావుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) మూర్ఖుడు.
వి. అ. పుం. శివుడు.

ద్రాబ. వి. (సం. ద్రావ.) అసారోక్తి.

గీ. ద్రాబ యనగ నసారోక్తి దనరుచుడు.
ఆం. భా. ౧. ౧౧౭.

చ...దు, వక్ర-వితలు లక్షణం బెఱుగఁ జాలక
ద్రాబలు గూర్చి యల్లుచుకొ. కవిసర్వ. ౧.
(శ. ర.)

విణ=దేబె. మూర్ఖుడు, అధముడు; చేతఁగాని
వాడు.

క. మీబుద్ధిబలముప్రాప్తన, నాబాహుపరాక్ర
మమున నడచితిమి తుదిక, గూబలచే ని
టైతిమి, ద్రాబల మై మీదికార్యతంత్రము
చెప్పుడి. నా. పంచ. 3. ౨౧.

చ. ద్రవిణము నొవ్వఁ గొంట నొర ద్రాబలతో
నిడుచుంట భూమి గొం, తవలికి నిచ్చు
చుంట...భూధవుడు...తనయం దివి మా
స్వకోఁ దగుకొ. ఆము. ౪. ౨౪౮.

ద్రామిభుడు. సం. వి. అ. పుం. ౧. ద్రమిళ
దేశపువాడు. ౨. చాణక్యుడు. (ఇతని పూ
ర్వులు ద్రమిళదేశమున నుండిరి.)

ద్రావకకందము. సం. వి. అ. పుం. తెలకందము,
ఒకానొకదుంప.

ద్రావకము. సం. విణ. (అ. వికా. అ.) ౧. కరఁ
గునది. ౨. కరఁగించునది. 3. మనస్సును హ
రించునది. ౪. పరుగెత్తించునది. వి. అ. పుం.
౧. వెలిగారము, టంకణము. ౨. చంద్రకాంత
మణి. 3. రసగంధకపాషాణాదులనుండి తీసెడి
రసవిశేషము. న. ౧. సిక్తము, మైనము. ౨.
స్తీహాదుల తుపయోగించు బేషధవిశేషము.
పుం. న. అయస్కాంతము, నూదంటుతాయి.

ద్రావకరము. సం. వి. అ. న. శ్వేతటంకణము,
తెల్లవెలిగారము.

ద్రావకుడు. సం. విణ. (అ. వికా. అ.) ౧.
దొంగ. ౨. మోసగాడు. 3. విదగ్ధుడు,
నేర్పరి. ౪. జారుడు.

ద్రావణము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧. పా
లక దోలనడి. ౨. కరఁగించునది. వి. అ. న.

గ. తణుమంగొట్టుట, పాఱదోలుట. ౨. కరఁ
గించుట. ౩. చిల్లగింజ, ఇందుగుకాయ.

ద్రావణీయము. సం = ద్రావ్యము.

ద్రావము. సం. వి. అ. పుం. గ. గతి, పోవుట.
౨. వడిగా పోవుట, పరుగెత్తుట. ౩. కాటుట.
౪. కరఁగుట. ౫. పశ్చాత్తాపము.

ద్రావయితవ్యము. సం = ద్రావ్యము.

ద్రావిక. సం. వి. ఆ. స్త్రీ - స్రవించునది- లాల,
చొంగ.

ద్రావిడకము. సం. వి. అ. పుం. కచోరము.
న. బిడలవణము, ఒకదినసు ఉప్పు.

ద్రావిడము. సం. విణ. (అ. ఈ. ఆ.) గ. ద్రవి
డదేశసంబంధ మైనది. ౨. ద్రవిడదేశమున
పుట్టినది. వి. అ. పుం. కచోరము. న. ద్ర
విడదేశసులభావ.

ద్రావిడి. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. గ. చిట్టేలకి. ౨.
ద్రవిడదేశస్త్రీ.

ద్రావిడుడు. సం. వి. అ. పుం. గ. ద్రవిడదేశస్థుడు,
అటవదేశపుజనుడు. ౨. ఆంధ్రకర్ణాటఘాత
రద్రావిడ మహారాష్ట్రులలో నొకడు.

ద్రావితము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. తణు
మంగొట్టఁబడినది, పాఱదోలఁబడినది. ౨. కరఁ
గింపఁబడినది.

ద్రావ్యమౌణము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ.
కరఁగింపఁబడుచున్నది. ౨. పరుగెత్తింపఁబడు
చున్నది.

ద్రావ్యము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. పాఱ
దోలఁ దగినది, పరుగెత్తింపఁ దగినది. ౨. కరఁ
గింపఁ దగినది.

ద్రీ

ద్రీండు = దిండు.

(దట్టి.)

సీ. చట్టువం బొకచేతఁ బట్టి భద్రము సంకఁదగి
లించి సురియతోఁ బిగియ ద్రిండు, గట్టిన
నునుఁజేల క ప్పెంతయును జెన్ను నేయఁగ
...భార. విరా. గ. ౨౧౧.

సీ. బాలారుణ ప్రభ పసిమి నూనినభంగి నిండు
గంజిగిచేల ద్రిండు గట్టి. హరి. ఉ. ౭. ౫౧.

సీ. మండబొజ్జలక్రింద ద్రిండుగా బిగియించి
గడితెంపు మడుగులుగట్టినారు. నైష. ౭. ౬౩.

(చుట్ట.)

సీ. ముసలాగ్రములు సొన్ని మొదలిపాఁ తగ
లించి దీర్ఘ పాశంబుల ద్రిండు సుట్టి, వెకలిం
చి...భాగ. ౮. ౧౮౩.

ద్రిమ్మరించు. స. క్రి. (కడవలతో) త్రిమ్మరించు.

సీ. అంటె మాచెలి తాన మాడు మంచు ఘటం
బు వంచి నీర్తల ద్రిమ్మరించె నొకలె.
మృ. వి. ౨. ౭౨. (ద్రిమ్మరించు. ప్ర. నా.)

దు

దుక్కిలిమము. సం. వి. అ. న. దేవదారువృక్షము.

దుగ్ధము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ద్రోహము
చేయఁబడినది. వి. అ. న. ద్రోహము.

దుఘ్మణము. సం. వి. అ. పుం. గ. లోహముద్గ
రము, ఇనుపగుదియ. ౨. పరశువు, గండగొడ్డలి.
౩. భూమిచంపకము, నేలసంపెగళి.

దుఘ్మణుడు. సం = ద్రుహిణుడు.

దుడ్డు = దుడ్డు.

(ముద్గరము.)

గీ ... ఆలెంక లినుప, దుడ్ల గుదియలఁ బిడికిళ్ల

రోకశులను, మొత్తి...అచ్చ. రా. యు.
అంకి, రుగ్గు.

ద్రుణ. సం. వి. ఆ. శ్రీ. అల్లెతాడు, వింటినారి.
ద్రుణము. సం. వి. ఆ. పుం. గ. తేలు. అ. తు
మైద. న. గ. విల్లు. అ. కత్తి.

ద్రుణసుండు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) -కట్టవంటిము
క్కు కలవాడు-పాడు వైనముక్కు కలవాడు.

ద్రుణహము. సం. వి. ఆ. పుం- కట్టతో కూర్చు
బడినది- కత్తియొంట.

ద్రుణి. సం. వి. ఇ. ఈ. శ్రీ. గ. ద్రోణి, కట్ట
తోట్టి, కట్టబొక్కెన. అ. కర్రజలూక, కెట్టి.
క. కచ్చపి, ఆడుతాడేలు.

ద్రుణుడు. సం. వి. ఆ. పుం. కొండెగాడు;
దుష్టాడు.

ద్రుతప్రకృతికము. సం. వి. ఆ. న. (అంధ
వ్యాక.) ద్రుతము అంతమందు కలపదము.
(ప్రథమాకయిపట్టియొక్కేతరము లయిన విభ
క్తులు ఉత్తమపురుషైకవచనములు భూతతద
ర్మాద్యర్థక ప్రథమపురుషైకవచనములు అశీరా
ద్యర్థకము లైనయెడుతవర్ణకములు శతృకు
మానంతర్యచేదాద్యర్థకములు నేనుతానుపదము
లను వలెప్రభృతులను ద్రుతప్రకృతికములు.
ఉదా:- నన్ను, నాచేతన, నాతోడన, నా
కొఱకు, నావలన, నాకంటె, నాకు, నా
మాలోపల, మాయందు, వత్తు, వచ్చెదన,
వచ్చెన, వచ్చున, వచ్చెదకు, ప్రసన్ను
లయ్యెదకు, కాపుతన, కొట్టుచు, కొట్టె,
కొట్టుకు, కొట్టినన, వలెన, ఎంతయన,
పోలెన, అయ్యున మొ.)

ద్రుతము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. వడికలది.
అ. పాటిపోయినది. క. కరగినది. క్రి. విణ.
త్యరితము, వేగ. ఓ. ఆ. పుం. గ. తేలు.

అ. ద్రుమము, చెట్టు. క. విడాలము, పిల్లి. ర.
(అంధ్రవ్యాక.) ప్రత్యయాగమాత్తక మగునువ
ర్ణము. (దీనియకారమునకు లోపము బహుళము.
ఉదా: వచ్చును, వచ్చున. వచ్చెను, వచ్చెన.
నాచేతను, నాచేతన మొ.)

ద్రుతవిలంబితము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) వడి
యును విలంబమును కలది. వి. ఆ. న. (ఇంద.)
వృత్తభేదము.

ద్రుత. ద్రుతవిలంబితరూప మగున కుభృ, ద్యుతిన
భారయుతంబుగఁజెప్పినన. అప్ప. అంకిపా.

ద్రుతి. సం. వి. ఇ. శ్రీ. గ. ద్రవణము, కర
గుట. అ. ద్రవము. (గంభీరద్రుతి మొ.) క. గతి,
పాక. ర. పరుగు, పలాయనము.

ద్రుపదము. సం. వి. ఆ. న. గ. కొయ్యతో చేసిన
పాడుక, పావకొడు. అ. బొండకొయ్య.

ద్రుపదాత్తజ. సం. వి. ఆ. శ్రీ. ద్రుపదుని కూ
తురు - ద్రౌపది. (పాండవులభార్య.)

ద్రుపది. సం. వి. ఈ. శ్రీ. చెట్టువలె దీర్ఘము
గా నుండుకాళ్లు కలశ్రీ.

ద్రుపదుడు. సం. వి. ఆ. పుం. పాంచాలదేశపు
రాజు. (ద్రౌపదితండ్రి.)

ద్రుమనఖము. సం. వి. ఆ. పుం - చెట్టునకు గో
రువంటిది - కంటకము, ముల్లు. (ఇట్లే: ద్రునఖము.)

ద్రుమ(మ)రము. సం. వి. ఆ. పుం. కంటకము,
ముల్లు.

ద్రుమము. సం. వి. ఆ. పుం - కొమ్ము కలది -
గ. వృక్షము. అ. పారిజాతవృక్షము. (మే. ని.)

ద్రుమశ్రేష్ఠము. సం. వి. ఆ. పుం. తాడిశి.

ద్రుమామయము. సం. వి. ఆ. పుం. గ. చెట్టు
నకు వ్యాధివంటిది-లాత, లక్క. అ. వృక్షరో
గము.

ద్రుమారి. సం. వి. ఇ. పుం. ఏనుగు.

ద్రుమాశ్రయము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.)
చెట్టును ఆశ్రయించికొని ఉండునది. వి. అ.
పుం. సరటుము, తొండ. (రా.ని.)

ద్రుముడు. సం. వి. అ. పుం. గ. కుబేరుడు.
అ. ఒకానొకకింపురుపాధీశ్వరుడు.

ద్రుమేశ్వరుడు. సం. వి. అ. పుం. చెట్లకు ప్రభు
పు-చంద్రుడు.

ద్రుమోత్పలము. సం. వి. అ. పుం. కర్ణికారము,
కొండగోగుళి.

ద్రువయము. సం. వి. అ. న. - కట్టతో చేసినది-
మానము, పరిమాణమును తెలుపుసాధనము.
(వాచ.)

ద్రువు. సం. వి. ఊ. పుం. - కరగెనునది - బంగారు.
ఉ. పుం. గ. కట్ట, మ్రాను. అ. వృక్షము,
చెట్టు. 3. కాఖి, కొత్త.

ద్రుసలకము. సం. వి. అ. పుం. ప్రియాలవృ
క్షము, మోరటిళి. (ఇట్లే: ద్రుమసలకము.)

ద్రుహణుడు. సం. వి. అ. పుం. బ్రహ్మ.

ద్రుహి. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. కూతురు. (కల్ప.)

ద్రుహిణము. సం. వి. అ. పుం. ముద్గరము,
కుటుచయినపడుడ్డు.

ద్రుహిణుడు. సం. వి. అ. పుం - దుష్టులకు
హానిచేయువాడు - గ. బ్రహ్మ. అ. విష్ణువు.
3. శివుడు.

ద్రుహుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ద్రోహము
చేయువాడు, హానిచేయువాడు. వి. అ. పుం.
-ధనాశచేత తండ్రికి ద్రోహము చేయువాడు -
కొడుకు. (వాచ.)

ద్రూ

ద్రూఘణము. సం. వి. అ. పుం. ద్రుఘణము,
ముద్గరము, గుడియ.

ద్రూణము. సం. వి. అ. పుం - హింసించునది -
వృశ్చికము, తేలు. (వాచ.)

ద్రే

ద్రేక్కము. సం = ద్రేక్కాణము. (వాచ.)

ద్రేక్కాణము. సం. వి. అ. పుం. (జ్యోతి.) రా
శిలో మూడవభాగము.

ద్రొ

ద్రొబ్బించు. స. క్రి. (√ద్రొబ్బు.) పడద్రో
యించు.

సీ. కట్టించి కొట్టించి కాంచినవారులఁ బట్టించి
ధట్టించి గట్టుచులు, ద్రొబ్బించి నరకాగ్నిఁ
దూలించి... ఘటికా. 3. గర.

ఉ. ముంచితి వారులం గదల మొత్తితి కైలత
టంబులందుద్రొబ్బించితి... భాగ. 2. 20 గ.

సీ. శర్మిష్ఠ నాగ నీచాన న స్సలనాడు నీట
ద్రొబ్బించిన నెలతగాదె. యయా. ౪. ౫౬.

ద్రొబ్బిలు. స. క్రి. (√ద్రొబ్బించు.) పగులగొట్టు.
ద్వి. నిబ్బరంబుగ డాసి నెరసి గుండియలు,
ద్రొబ్బిలు నులుకంగఁ ద్రొక్కుఁ బాదముల.
రం. రా. యు. (చి. ని.)

ద్రొబ్బు. స. క్రి. గ. త్రోయు, గెంటు; త్రోసి
వేయు.

ఉ... అష్టచక్రంబు నయోమయంబును ధరా
ధరమూర్తియుఁగాల మేఘతుల్యంబునునైన
మందస బలంబున నందఱు ద్రొబ్బి తెచ్చి
... భా. రా. బాల. ౬౭౬.

క. మెడఁ బట్టి వెడల ద్రొబ్బినఁ, గడు నతఁడీడి

గిలబడఁగఁ గ్రమ్మఁ దపసింబుడిసిటిపట్టు
గఁ బట్టుచు, వడి నొకజరతయును చాను
వాకిట వైచెక. విప్ర. ౪. ౩౦.

౧. కందర్పత్యరఁ గానలే వనుచు నాకంజాక్షిఁ
బో ద్రొబ్బె...కళా. ౩. ౨౩౫.

౨. పడఁగొట్టు, పడఁద్రోయు.

మ. పరిఖల్ పూడిచి యంత్రముల్ దునిమి
వప్రవాతముల్ ద్రొబ్బి...భాగ. ౧౦. ఉ.
౩౯౮.

ఉ...ఎం, తేరువ ద్రొబ్బ నంతలును నింతలు నై
పడుతన్న భక్తుతాం, గారశికు ప్రతానముల
కై వడి రాత నురేంద్రగోపముల్. ఆము.
౪. ౧౦౭.

౩. వెడలఁద్రోయు, వెడలఁగొట్టు.

క. తరుణుఁ డగుశీతకరునికొ, మరగి వియలక్షి
దన్ను మాని ముడుకఁడుకొ, ఖరకరుఁడు నను
చు ద్రొబ్బిన, కరణికొ రవి పశ్చిమాద్రికడఁ
గుంకె నృపా. భాగ. ౧౦. పూ. ౧౨౮౮.

ఉ...ఓం, డాడఁగ వద్దు వీని గపటాత్తుని నిచ్చ
ట నుండనీక పండ్లూడఁగ వేసి ద్రొబ్బుఁ డని
య్యగ్రతఁ బల్కినఁ గాంత లందఱుకొ.
వీర. ౨. ౨౮౪. కవిక. ౪. ౯౬.

వి.౧. త్రోయుట, త్రోపు. (చూ. ద్రొబ్బులాడు.)
పోద్రొబ్బు = పోగొట్టు; అడఁచు, నశింపఁ జేయు.

ఉ...పాతకంబుపో, ద్రొబ్బెడులీలఁ బాల్తిరుపతు
లనుగొంటిని నుండు రండులకొ, సిద్ధెపునిబ్బ
రంపుబిగిఁ జిక్కనిచక్కనిగుబ్బగుబ్బెత్తల్.
హంస. ౧. ౫౨.

జ: ద్రొబ్బించు, ద్రొబ్బిలు, ద్రొబ్బునుపటము, ద్రొ
బ్బులాడు.

ద్రొబ్బుడుపటము. వి. (√ద్రొబ్బు.) మత్స్యగ్ర
హణసాధనవిశేషము, చేపలను పట్టుకొనుసా
ధనములలో నొకటి.

గీ. కొడమ తి జడకొడమ ద్రొబ్బుడుపటంబు,

చాఁప యెత్తెల గూడయు ... హంస. ౪.
౧౮౪.

ద్రొబ్బులాడు. అ. క్రి. (ద్రొబ్బులు + ఆడు.) త్రో
పులాడు.

వీ. పరఁటెఁ ద్రిప్పగ జాటువైటలోఁ గన్నట్టు
గుబ్బలమిసమిస ట్టొబ్బులాడ. హంస. ౨.
౨౨.

ద్రో

ద్రోగ్ధ. సం. విణ. (ఋ.గ్ధి. ఋ.) ద్రోహము చేయు
వాఁడు.

ద్రోణ. సం. వి. ఆ. శ్రీ. ద్రోణపుష్పి, తుమ్మి.
ద్రోణంపంచుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ద్రోణ
ముకొలది ఆహారపదార్థములను పచనము చే
యువాఁడు.

ద్రోణక. సం. వి. ఆ. శ్రీ. శ్వేతసురస, తెల్ల
వావిలికి.

ద్రోణకాకము. సం. వి. అ. పుం. మాలకాకి.

ద్రోణక్షీర. సం. వి. ఆ. శ్రీ. తూమెడుపా
లిచ్చెడియావు.

ద్రోణగంధిక. సం. వి. ఆ. శ్రీ - ద్రోణపుష్ప
మువంటివాసన కలది - రాస్త, సన్న రాస్తముకి.

ద్రోణదుగ్ధ. సం = ద్రోణక్షీర.

ద్రోణదుఘ్న. సం = ద్రోణక్షీర.

ద్రోణపది. సం. వి. ఈ. శ్రీ - ద్రోణమువంటి పా
దములు కలది - వికృతముగ నుండు పెద్దపాద
ములు కలశ్రీ.

ద్రోణపర్ణి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. భూమికదళికి.

ద్రోణపుష్పి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. ఎనుగుతుమ్మికి.

ద్రోణ(ణా)ము = దోణము. వి. ౧. భుజములకు
బలమువచ్చుటకై. త్రిప్పెడు జెట్టివానికొపకరణ

విశేషము.

మ...ద్రోణముల్ దివియుదో ర్దండంబులం జేది
యే,సిరి బోయల్...మనుచ. ౪. ౧౧౧.

౨. చాపకర్షణబలసాధనము.

సీ...చాపకర్షణబలసాధనంబు, ద్రోణ మనంగ
ను దోచు...ఆం. భా. ౨. ౨౧౨.

౩. తాడిచెట్టు మొ. చీల్చుటకై అక్కడక్కడ
కొట్టినచీలలను దిగఁగొట్టు సాధనవిశేషము.
(క. ర.)

ద్రోణము. సం. వి. అ. పుం. ౧. నాలుగువందల
విండ్లకొలది కలజలాశయము; మడుగు. ౨.
బొంతకాకి, మాలకాకి, ౩. తేలు; ఎట్టతేలు. ౪.
ఒకానొకకొండ. గు.-సప్తములకు ద్రోణముల
నుండి కుమ్మరించినట్లు వర్షము కురియునది - మే
ఘభేదము. ౬. చెట్టు. ౭. తుమ్మి. పుం. న. ౧.
ఆధకము; తూము. ౨. నాలుగుతూములు. న.
౧. కలకము, కుండ. ౨. కట్టతొట్టి. ౩. బొక్కెన.

ద్రోణముఖము. సం. వి. అ. స. నాలుగువందల
గ్రామములలో మనోహరమును ముఖ్యము నగు
గ్రామము.

ద్రోణి. సం. వి. ఇ. ఈ. శ్రీ. ౧. దోనై, ఆరి
జె.(ఎత్తుడునీరు పోయుటకై తొలిచి కాలువ
మొదట నుంచెడుతాటిప్రాస లోనగునది.)
౨. ఆకు లోనగువానితో చేసినదొప్ప, దొన్నె.
౩. జలాధారము. ౪. కట్టబొక్కెన. ౫. రెం
డుపర్వతములనడిమిపల్లపు ప్రదేశము. ౬. కదలి,
అరటి. ౭. నీలి. ౮. పసులు మేయుభూమి,
బీడు. ౯. ద్రోణీజలవణము. ౧౦. చిన్నయోడ.
౧౧. రెండుచేటలకొలది, ౧౨౦శేర్లు.(ఆ.ని.) ౧౨.
నదీభేదము. ౧౩. జలగడుగువానిసాధనము.
౧౪. దేశవిశేషము. ఈ. శ్రీ. ద్రోణునిభార్య,
కృపి. ఇ. శ్రీ. కర్ణజలూక, చెవిదూలుపాము.

ద్రోణీదళము. సం. వి. అ. పుం - దోనెలవంటి
తేటలు కలది - కేతకి, మొగలి. ౧.

ద్రోణీముఖము. సం = ద్రోణముఖము.

ద్రోణీలవణము. సం. వి. అ. న. ద్రోణజలవణము,
ఉపకాటదేశమున పుట్టులవణవిశేషము.

ద్రోణుడు. సం. వి. అ. పుం. - భరద్వాజుడు
ఘృతాచి యనునప్పరసను జూచి మోహమున
తనరేతస్సును ద్రోణమందు విడువఁగా దానియం
దు పుట్టినవాడు - ద్రోణాచార్యుడు.

ద్రోవది. వి. (సం. ద్రావడి. ప్రా.ద్రావడి.) ద్రావడి,
పాండవులభార్య.

సీ. ఏవురయందును ద్రోవది ప్రీతితో నొక్కొక్క
యింటఁ దా నొక్కయేడు, క్రమమున
నుండంగ...భార. ఆది. ౮. ౧౧౫.

ఉ. ద్రోవది బంధురం బయినక్రొమ్మడి గ్రమ్మన
విచ్చి వెండుకల్, దావలచేతఁ బూని...
భార. ఉద్యో. ౩. ౧౧౪.

క. భూవరు లెల్లను నొక్కట, ద్రోవదికై తొ
డరి యతనితోఁ బెనఁగి కడుం, జేవ నెడి
పోవునప్పుడు, నీ వచ్చటఁ గలవొ లేవొ
నిక్కము నెపుమా. భార. విరా. ౪. ౨౧౧.
రాఘవ. ౨. ౯౯.

ద్రోహము. సం. వి. అ. పుం. ౧. అనిష్టచింత
నము, కీడు చేయుతలఁపు. ౨. జిహ్వాఁస, హిం
సించునిచ్చు. ౩. శుద్ధవధము, కపటముచే నం
పుట. ౪. హింస.

ద్రోహటుడు. సం. వి. అ. పుం. ౧. బైదాల
వ్రతికుడు, పరులహింసించుటకై కపటవ్రత
ధారి యగువాడు, మోసగాడు. ౨. మృగలు
బ్రతుడు, మృగములవేటకాడు.

ద్రోహి. సం. విణ. (న్. ణీ. న్.) ద్రోహము

చేయువాడు.

ద్రోహితుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ద్రోహి
బుద్ధి కలవాడు, కీడుతలపు కలవాడు.

ద్రా

ద్రాణి. సం. వి. ఇ. పుం. అశ్వత్థామ. ఈ. శ్రీ.
ద్రోణి, దో నె; తొట్టి.

ద్రాణి కము. సం. విణ. (అ. ఈ. ఆ.) గ. ద్రోణ
పరిమితి కలధాన్యము చలుటకు దగినది. (పాల
ము.) ౨. ద్రోణముపరిమితి కలధాన్యాదిపదార్థ
ములచే కొనబడినది.

ద్రాపది. సం. వి. ఈ. శ్రీ-దు పదునికాతురు-
ద్రోపది. (పాండవులభార్య.)

ద్రాపదీస్వయంవరములు. సం. వి. అ. న. బ.
వస్త్రవిశేషము.

వ...నాగబంధంబులును బూజాబంధంబులును
జలపంజరంబులును గామవరంబులును ద్రాప
దీస్వయంవరంబులును వసంతవిలాసంబులును
...అనుపేళ్లు గలపుట్టంబులు గట్టుకొని ...
ద్యా. ౩. ౨౦౬.

ద్రాపదీయుడు. సం. వి. అ. పుం. ద్రాపది
కొడుకు.

ద్వ

ద్వంద్వచరము. సం. వి. అ. పుం - కవలుగా
సంచరించునది - చక్రవాకము, జక్కవ.

ద్వంద్వచారి. సం. వి. న్. పుం. = ద్వంద్వచ
రము.

ద్వంద్వజము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. వా
తపి తశేషములలో రెండుదోషములవలన పుట్టి
నది. (రోగము.) ౨. కలహమువలన పుట్టినది.
౩. కవలవలన పుట్టినది; రెంటివలన పుట్టినది;
ఇద్దఱవలన పుట్టినది.

ద్వంద్వభావము. సం. వి. అ. పుం. గ. విరో
ధము. ౨. జత యగుట. ౩. దాంపత్యము.

ద్వంద్వభూతము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.)
గ. కవ యైనది. ౨. సందిగ్ధ మైనది.

ద్వంద్వము. సం. వి. అ. న. గ. శ్రీపురుషుల
జత. ౨. కవ, జత. ౩. పరస్పరమిద్దము లగు
రెంటికవ. (శీతోష్ణాది.) ౪. రహస్యము. ౫.
ఇద్దఱకలహము; కలహము, వివాదము. ౬. సం
దేహము, అనిశ్చయము. ౭. దుర్గము, కోట.
పుం. గ. ఒకానొకసమాసము. (ఇది ఉభయప
దార్థప్రధానము. ఉదా: రామలక్ష్మణులు, తల్లి
దండ్రులు మొ.) ౨. రోగవిశేషము. (వార
పి తశేషములలో రెంటివలన పుట్టినది.) ౩. మి
థునరాశి.

ద్వంద్వయుద్ధము. సం. వి. అ. న. ఇద్దఱకు
పరస్పరము జరుగుయుద్ధము.

ద్వయము. సం. వి. అ. న - రెం డవయవములు
కలది - జత, యుగము.

ద్వయవాది. సం. విణ. (న్. నీ. న్.) రెండు
మాట లాడువాడు, రెండుపక్షములు పలుకు
వాడు, రెండునాలుకలు కలవాడు.

ద్వయసము. సం. ప్ర. (ప్రమాణార్థమునవచ్చు
తదిత ప్రత్యయము. ఈ ప్రత్యయ మంతమందు
కలది విశేషణ మగును. శ్రీలింగమున ఈకా
రాంతమగును.) బంటి. (ఉదా:-సరస్సు కటిద్వ
యసము, నది కటిద్వయసి.)

ద్వయాతిగుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) రజ
స్మమునులను కడచినమనస్సు కలవాడు, రజ
స్మమోగుణములు వీడి సత్త్వప్రధానుడగు
పురుషుడు.

ద్వయి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. జత, కవ.

దావ్య

దావ్య:స్థితుఁడు. సం. వి. అ. పుం. దావ్యరపాలకుఁడు.

దావ్య:స్థుఁడు. సం.వి.అ.పుం. దావ్యరపాలకుఁడు.

దావ్యచత్వారింశ త్రమము. సం=దావ్యచత్వారింశము.

దావ్యచత్వారింశత్తు. సం. విణ. (త్) నలువది రెండింటియం దుండుసంఖ్య కలది. వి. త్. స్త్రీ. నలువదిరెండింటియం దుండుసంఖ్య.

దావ్యచత్వారింశము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) నలువదిరెండవది.

దావ్యత్రింశ త్రమము. సం=దావ్యత్రింశము.

దావ్యత్రింశత్తు. సం. విణ. (త్) ముప్పదిరెండింటియందుండుసంఖ్య కలది. వి. త్. స్త్రీ. ముప్పదిరెండింటియం దుండుసంఖ్య.

దావ్యత్రింశము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) ముప్పదిరెండవది.

దావ్యదశ. సం. విణ. (న్)పండ్రెండు. (తెనుఁగున 'దశ' శబ్దమువలె సమాసపూర్వపదముగా నేయుండును. దావ్యదశవర్ణములు=పండ్రెండువత్సరములు.)

దావ్యదశకము. సం. విణ. (అ. శి. కా. అ.)-పండ్రెండుపరిమాణము కలది - దావ్యదశకదము = పండ్రెండుపణములశిక్ష. వి. అ. న. పండ్రెండు.

దావ్యదశము. సం.విణ.(అ.ఈ.అ.)పండ్రెండవది.

దావ్యదశ వార్షికము. సం.విణ. (అ. ఈ. అ.)గ. పండ్రెండేండ్లవయస్సు కలది. ౨. పండ్రెండేండ్లు జరిగినది. ౩. పండ్రెండేండ్లకు జరుగఁబోవునది; పండ్రెండేండ్ల కొకమాటు వచ్చునది.

దావ్యదశసాహస్రము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) పండ్రెండువేలుపరిమాణము కలది; పండ్రెండు

వేలు. (వాచ.)

దావ్యదశాంగుళము. సం. వి. అ. న. పండ్రెండు అంగుళములకొలది, విత్తస్థి, జీన.

దావ్యదశాంశువు. సం. వి. ఈ. పుం. బృహస్పతి గ్రహము.

దావ్యదశాత్నుఁడు. సం. వి. అ. పుం - పండ్రెండు కన్నులు కలవాఁడు- కా ర్తికేయుఁడు, కుమార స్వామి. (ఇట్లే: దావ్యదశలోచనుఁడు.)

దావ్యదశాత్ముఁడు. సం. వి. న్. పుం. నూర్యుఁడు. శ్లో. ధాతా మిత్రోఽర్యమా రుద్రో వరుణస్సార్య ఏవన, భగో వివస్వాన్ పూషాచ సవితా దశమస్సప్తతః, ఏకాదశ స్తథా త్వష్టా విష్ణుర్దాదశ ఉచ్యతే, అరుణోమాఘమా సేతుసూర్యోవై షాల్మసేతథా, చైత్రేమాసిచ వేదజ్ఞో వైశాఖే తపనస్సప్తతః, జ్యేష్ఠే మాసి తపేదినౌ ఆషాఢే తపతే రవిః, గభస్త్రావణే మాసి యమోభాద్రపదే తథా, ఇషే హిరణ్యరేతాశ్చకార్తికేచ దివాకరః, మార్గశీరే తపేచ్చిత్రః పౌషే విష్ణుస్సనాతనః, ఇత్యేతే దావ్యదశాదిత్యాః కాశ్యపేయాః ప్రకీర్తితాః. (వాచ.)

దావ్యదశాదిత్యులు. సం.వి. అ. పుం. బ. పన్నిద్దఱుఅదిత్యులు. (చూ. దావ్యదశాత్నుఁడు.)

దావ్యదశాధ్యాయి. సం. వి. ఈ. స్త్రీ - పండ్రెండు అధ్యాయములు కలది - జైమిని రచించినపూర్వమీమాంస.

దావ్యదశాయతనుఁడు. సం. వి. అ. పుం. -జ్ఞానేంద్రియములు ఐదు కర్తేంద్రియములు ఐదు మనోబుద్ధులు రెండు మొత్తము పండ్రెండును పూజాస్థానములుగా కలవాఁడు- బుద్ధుఁడు.

దావ్యదశాయువు. సం. విణ. (న్)-పండ్రెండేండ్లవయస్సు కలది - వి. న్. పుం. కుక్క.

ద్వాదశాహము. సం. వి. ఆ. పుం. పండ్రెండవదిసము.

ద్వాదశి. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. పండ్రెండవతిథి.

ద్వానవతము. సం. విణ. (అ. ఈ. ఆ.) తొంబదిరెండవది.

ద్వానవతి. సం. విణ. (ఇ) స్త్రీ. తొంబదిరెండింటియందుండు సంఖ్యకలది. వి. ఇ. స్త్రీ. తొంబదిరెండింటియందుండు సంఖ్య.

ద్వానవతితమము. సం=ద్వానవతము.

ద్వాపంచాశత్తమము. సం=ద్వాపంచాశము.

ద్వాపంచాశత్తు. సం. విణ. (త్) ఏబదిరెండింటియందుండుసంఖ్య కలది. వి. త్. స్త్రీ. ఏబదిరెండింటియందుండుసంఖ్య.

ద్వాపంచాశము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) ఏబదిరెండవది.

ద్వాపరము. సం. వి. ఆ. పుం. న. సందేహము, సంశయము; -వేదప్రామాణ్యాదులయందు సంచయమున కలిగించునది - కృతత్రేతాద్వాపరకలియుగములలో మూడవయుగము.

ఉ. కోప మొకింత లేదు బుధకోటికి గొంగుబసిండి సత్యమా, రూపము తారతమ్యము లెఱుంగుస్వతంత్రుడు నూతనప్రియా, తోపము లేనినిశ్చలుఁ డిటుల్ కృతలక్షణుడై చెలంగఁగా, ద్వాపరలక్షణుం డనఁగవచ్చునోకో యలధర్మసందసుఁ. విజ. వి. గ. ౨౩.

ద్వారక. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. -ప్రశస్తద్వారములతో ప్రకాశించునది - గుజరాతిదేశమందలి యొకపట్టణము, శ్రీకృష్ణునిరాజధాని.

ద్వారకంతుకము. సం. వి. ఆ. పుం. గ. తలుపు, కవాటము. (త్రి. ని.) ౨ - తలుపునకు ముల్లవంటిది - తలుపుగడియ. (అ. ని.)

ద్వారదర్శి. సం. వి. క్. పుం. - వాకిటనుండి చూచుచుండువాఁడు - ద్వారపాలకుఁడు.

ద్వారదారువు. సం. వి. ఉ. పుం. టేకుళి.

ద్వారపట్టము. సం. వి. ఆ. పుం. గ. కవాటము, తలుపు. ౨. కవాటపుకెర.

ద్వారపాలకుఁడు. సం. వి. అ. పుం. వాకిటి కావలివాఁడు, పణిహరి.

ఇట్లే: ద్వారగోపుఁడు, ద్వారనాయకుఁడు, ద్వారపాలుఁడు, ద్వారపుడు మొ.

ద్వారపిండి. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. దేహళి, గడప. (వా. న.)

ద్వారబంధము. సం. వి. అ. పుం. ద్వారమునకు అమర్చిన మ్రానిచట్టము.

ద్వారబలిభుక్తు. సం. వి. జ్. పుం. గ. కాకి. ౨. పిచ్చుక. (అ. ని.)

ద్వారబాహువు. సం. వి. ఉ. పుం. ద్వారబంధపునిడుపుకమ్మి.

ద్వారము. సం. వి. అ. న. ర్. స్త్రీ. గ. వాకిలి. ౨. ప్రవేశము. ౩. ఉపాయము. ౪. దేహమందలిరంధ్రము. (చెవి, ముక్కు, నోరు మొ.)

ద్వారయంత్రము. సం. వి. ఆ. న. గ. తాళము. ౨. తలుపుగడియ.

ద్వారవతి. సం=ద్వారావతి.

ద్వారశాఖ. సం. వి. ఆ. స్త్రీ=ద్వారబాహువు.

ద్వారస్తంభము. సం. వి. ఆ. పుం. ద్వారబంధపునిడుపుకమ్మి.

ద్వారస్థుఁడు. సం. వి. ఆ. పుం. ద్వారపాలకుఁడు, ద్వాస్థుఁడు.

ద్వారావతి. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. ద్వారక, శ్రీకృష్ణునిరాజధాని. (ఇది మోక్షప్రదములగు స్త్రు

పురములలో నొకటి.)
 ద్వారి. సం. వి. న్. పుం=ద్వారపాలకుడు.
 ద్వారికుడు. సం. = ద్వారపాలకుడు. (వాచ.)
 ద్వావింశతి. సం. విణ. (ఇ) స్త్రీ. ఇరువదిరెం
 డింటియం దుండుసంఖ్య కలది. వి.ఇ.స్త్రీ. ఇరు
 వదిరెండింటియం దుండుసంఖ్య.
 ద్వావింశతితమము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.)
 ఇరువదిరెండవది.
 ద్వావింశము. సం=ద్వావింశతితమము.
 ద్వాషష్టము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) అఱు
 వదిరెండవది.
 ద్వాషష్టి. సం. విణ. (ఇ) స్త్రీ. అఱువదిరెండిం
 టియం దుండుసంఖ్య కలది. వి.ఇ.స్త్రీ. అఱువది
 రెండింటియం దుండుసంఖ్య.
 ద్వాషష్టితమము. సం=ద్వాషష్టము.
 ద్వాసప్తము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) డె
 బ్బదిరెండవది.
 ద్వాసప్తి. సం. విణ. (ఇ) స్త్రీ. డెబ్బదిరెండిం
 టియం దుండుసంఖ్య కలది. వి. ఇ.స్త్రీ. డెబ్బది
 రెండింటియం దుండుసంఖ్య.
 ద్వాసప్తితమము. సం=ద్వాసప్తము.
 ద్వాస్థితుడు. సం=ద్వాస్థితుడు.
 ద్వాస్థుడు. సం=ద్వాస్థుడు.

ద్వి

ద్వి. సం. విణ. (ఇ) రెండు. (ఇది రెనుగున
 వృత్తియందు పూర్వావయవముగా నే యుపయు
 కము. ఉదా: ద్విగుణము, ద్వికము మొ.
 దీనికి “దశ, వింశతి, త్రింశత్” శబ్దములు
 పరమగునపుడు నిత్యముగా ఆకార మంతాదేశ
 మగును. ఉదా: ద్వాదశ, ద్వావింశతి, ద్వాత్రిం

శత్. “చత్వారింశత్, పంచాశత్, షష్టి, సప్తతి,
 నవతి” శబ్దములు పరమగునపుడు వికల్పముగా
 ఆకారము అంతాదేశమగును. ఉదా: ద్విచత్వ
 రింశత్, ద్వాచత్వారింశత్ మొ. అశీత్యాది
 శబ్దములు పర మగునపుడు ఆకారమురాదు. ఉదా:
 ద్వ్యశీతి మొ.)

ద్వికకుత్తు. సం. వి. ద్. పుం. - రెండుమూపు
 రములు కలది-లూటియ, ఒంటె.

ద్వికకుదము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) రెండు
 మూపురములు కలది.

ద్వికము. సం. వి. అ. న. ద్వయము. పుం. - రెండు
 కకారములు కలది - గ. కాకము, కాకి. ౨.
 కోకము, జక్కవ.

ద్విగుణము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ఇనుమడి
 యైనది, రెండురెట్లు కలది.

ద్విగుణాకృతము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.)
 రెండుచాళ్లు దున్నబడినది. (నేల.)

ద్విగుణితము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) రెట్టింప
 బడినది, ఇనుమడిగా చేయబడినది; (గణిత.)
 రెంటితో గుణింపబడినది.

ద్విగుణీకృతము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) రెండు
 రెట్లు చేయబడినది. (ఉత్సాహము మొ.)

ద్విగుపు. సం. విణ. (ఉ) రెండుగోవులు కలవాడు.
 వి. ఉ. పుం. (వ్యాక.) తత్పురుషసమాసభే
 దము. (ఇది సంఖ్యాపూర్వకము. త్రిలోకి మొ.)

ద్విచత్వారింశత్తమము. సం = ద్వాచత్వారిం
 శము.

ద్విచత్వారింశత్తు. సం=ద్వాచత్వారింశత్తు.

ద్విచత్వారింశము. సం = ద్వాచత్వారింశము.

ద్విజ. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. గ. భార్య, భారంగి.

౨. శేణుక యనుగంధద్రవ్యము.

ద్విజ స్తము. సం. విణ. (న్. న్, ఆ. న్.)

రెండుపుట్టుకలు కలది, రెండుమాటులు పుట్టినది. వి. న్. పుం. ౧- మొదట గుడ్డుగా జన్మించి పిదప రూపాంతరము నొందునది- పక్షి, పాము, చేప మొ. ౨- మొదట పుట్టుటయు ఊడి మరల పుట్టుటయు అనురెండుజన్మములు కలది- దంతము, పలు.

ద్విజన్మము. సం. వి. న్. పుం. - మాతృగర్భమున జన్మించుటయు ఉపనయనసంస్కారమున శుద్ధజన్మము నందుటయు ననురెండుజన్మములు కలవాడు - ౧. బ్రాహ్మణుడు. ౨. క్షత్రియుడు. ౩. వైశ్యుడు.

ద్విజపతి. సం. వి. ఇ. పుం ౧. - బ్రాహ్మణులకు రాజు - చంద్రుడు. ౨. గరుడుడు. ౩. శేషహి, పాపహతీడు. ౪. కర్పూరము. ౫. ఉత్తమద్విజుడు.

ద్విజప్రప. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. ౧- పక్షులు నీరు త్రాగుటకు ఏర్పడినచలిపందిరి వంటిది - ఆలవాలము, పాడు. ౨. ద్విజులకై యేర్పడిన చలిపందిరి.

ద్విజప్రియ. సం. వి. ఆ. స్త్రీ - సోమయాగ సాధన మగుటచే ద్విజులకు ప్రియ మైనది- సోమలత.

ద్విజబంధువు. సం. వి. ఉ. పుం. అపకృష్టబ్రాహ్మణుడు. (పుట్టుకచే తప్ప బ్రాహ్మణధర్మములు లేనివాడు, జాతిమాత్రబ్రాహ్మణుడు.)

ద్విజబ్రువుడు. సం. వి. ఆ. పుం. అపకృష్టబ్రాహ్మణుడు.

ద్విజము. సం. వి. ఆ. పుం. ౧- రెండుపుట్టుకలు కలది, మొదట గర్భమునుండియు రెండవమాటు గుడ్డునుండియు పుట్టునది - పక్షి, పాము, చేప మొ. ౨- ఒకమాటు ఊడి మరలపుట్టునది - దం

తము, పలు.

ద్విజముఖ్యుడు. సం. వి. ఆ. పుం. - బ్రాహ్మణక్షత్రియవైశ్యులలో ముఖ్యుడు - బ్రాహ్మణుడు. (ఇట్లే: ద్విజాగ్ర్యుడు మొ.)

ద్విజరాజము. సం. వి. ఆ. పుం. కర్పూరము. (వాచ.)

ద్విజరాజే. సం. వి. ఆ. పుం. ౧ - బ్రాహ్మణులకు ప్రభువు-చంద్రుడు. ౨. గరుడుడు. ౩. శేషహి. ౪. ఉత్తమద్విజుడు.

ద్విజలింగి. సం. విణ. (న్. నీ. న్.) బ్రాహ్మణ వేషధారి. వి. న్. పుం. క్షత్రియుడు. (త్రి. ని.)

ద్విజవాహనుడు. సం. వి. ఆ. పుం. గరుడవాహనుడు, విష్ణువు.

ద్విజశస్త్రము. సం. వి. ఆ. పుం. - ద్విజులచే శ్రాద్ధములందు నిషేధింపబడినది - రాజమాషము, బొబ్బర కి.

ద్విజాంగి. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. - పక్షియొకవంటి వేరు కలది- కటుకరోహిణికి.

ద్విజాగ్ర్యుడు. సం=ద్విజముఖ్యుడు.

ద్విజాతి. సం. విణ. (ఇ) రెండుజన్మములు కలది. వి. ఇ. పుం. ౧- ద్విజన్మము. ౨- ద్విజన్మము.

ద్విజాతీయము. సం. విణ. (ఆ. ఆ. ఆ.) ౧. ద్విజసంబంధ మైనది. ౨. రెండుజాతులకు సంబంధించినది. ౩. రెండువిధములు కలది.

ద్విజాయని. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. - దీనిచేత ద్విజుడని తెలిసికొనబడును - యజ్ఞోపవీతము, బండెము. (త్రి. ని.)

ద్విజిహ్వము. సం. విణ. (ఆ. ఆ. ఆ.) రెండు నాలుకలు కలది వి. ఆ. పుం. పాము.

ద్విజిహ్వ్యుడు. సం. వి. ఆ. పుం. ౧- రెండు నాలుకలు కలవాడు - నూచకుడు, కొండె

గాఁడు. ౨. -సర్వతుల్యఁడఁ- దొంగ; ఖలుఁడు, దుష్టుఁడు.

ద్విజుఁడు. సం. వి. అ. పుం = ద్విజన్ముఁడు.

ద్విజేంద్రుఁడు. సం=ద్విజరాజ్.

ఇట్లే: ద్విజేకుఁడు.

ద్విట్టు. సం. వి. వ. పుం. శత్రువు. (రూ. ద్వి ఘఁడు.)

ద్విత్సేవ. సం. వి. అ. స్త్రీ. గ. ద్రోహము. ౨. శత్రు సేవ.

ద్వితము. సం.వి. అ. పుం. గ- రెండుతకారముల యాకారము కలది- విసర్గము. ౨ - విసర్గశబ్దవా చ్యమగు త్యాగార్థము కలది - స్వాహాకారము. (వాచ.)

ద్వితయము. సం. వి. అ. న. శోడు, ద్వయము.

ద్వితయి. సం. వి. ఈ. స్త్రీ = ద్వితయము.

ద్వితీయ. సం. వి. అ. స్త్రీ. గ. రెండవతిథి, విదియ. ౨. (వ్యాక.) రెండవవిభక్తి. ౩. పత్ని, భార్య.

(ఉలూచి.) ఉ...అంగభూపతా, కాయలయం త్రమత్స్య మిపు డ్లనఁ ద్రైల్లంగనేసి యేలు కో, తీయఁగఁ బంచదార వెనుదీయఁగఁ బల్కి- ననుకొ ద్వితీయగక. ౧. జ. వి. గ. ౯౪.

ద్వితీయకము. సం. విణ. (అ. యకా, యికా. అ.) గ. రెండవది. ౨. రెండవదినమున వచ్చు నది, దినము విడిచి దినము వచ్చునది. (జ్వరాది.)

ద్వితీయాకృతము. సం. విణ. (అ. అ. అ.) రెండుచాళ్లు దున్నినది, ఇనుమాలు దున్నినది. (హలము.)

ద్వితీయాభ. సం. వి. అ. స్త్రీ-పసుపునకు రెండవ రూపముగా ప్రకాశించునది - మ్రానిపసుపు.

ద్వితీయాశ్రమము. సం. వి. అ. పుం - బ్రహ్మ చర్యగార్హస్థ్యానప్రస్థస్వామ్యసము లనువా

శ్రమములలో రెండవది - గృహస్థాశ్రమము.

ద్వితీయకము. సం. విణ. (అ. అ. అ.)- రెండ వదిగా ఈయఁబడినది - మూలధనమునకు అదన ముగా నీయఁబడినది. (వడ్డి లాభము మొ.)

ద్వితీయుఁడు. సం. విణ. (అ. అ. అ.) గ. రెం డవవాఁడు. ౨. సహాయుఁడు.

ఉదా: కృష్ణద్వితీయుఁడు=అరుసుఁడు. కర్ణద్వితీ యుఁడు=దుర్బోధనుఁడు.

ద్విత్తములు. సం. విణ. బ. (అ. అ. అ.) రెండు కాని మూడుకాని.

ఉదా: ద్విత్తస్రుటికలు = రెండుమూడు గడియ లు, ద్విత్తదినములు = రెండుమూడుదినములు.

ద్విత్వము. సం. వి. అ. న. గ. రెంటిభర్తము, సంఖ్యావిశేషము. ౨. (వ్యాక.) ద్విరుచ్చారణము, ఒకదానిని రెండుమాటులు పలుకుట.

ద్విదండి. సం. అవ్య. ఇ. న. రెండుదండములతో కొట్టుకొనుచు చేసినది. (యుద్ధాది.)

ద్విదళము. సం. విణ. (అ. అ. అ.) గ. రెండు కాలులు కలది. (దర్భపవిత్రాది.) ౨. రెండుదళములు కలది. వి. అ. పుం. కందిగింజ మొ.

ద్విదళము. సం. విణ. (అ. అ. అ.) - రెండు పదులు కలది - ఇరువది.

ద్విదామ్ని. సం.వి.ఈ. స్త్రీ. రెండుత్రాళ్లచే కట్టఁ దగినదువ్వగోవు, పెంకెయావు.

ద్విదేహుఁడు. సం. వి. అ. పుం - రెండువిధము లగు దేహము కలవాఁడు - గజముఖుఁడు, విఘ్నేశ్వరుఁడు.

ద్విదైవతము. సం. విణ. (అ. అ. అ.) ఇద్దఱు దేవతలు కలది. వి. అ. న. విశాఖానక్షత్రము.

ద్విధాకులి. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. తంకెడు.

ద్విధాగతి. సం. విణ. (ఇ) రెండువిధము లగు

గతి కలది, నీటను నేలను గూడ చరించునది.
(జంతువు.) వి. ఇ. పుం. గ. మొసలి. ౨.
కర్కటకము, ఎం. డ్రి. (వై. ని.)
ద్విధాతువు. సం. విణ. (ఉ.)-రెండు ధాతువులతో
- లోహములతో - చేయఁబడినది- కంచు, ఇత్తడి
మొ. వి. ఉ. పుం. - దేవగజరూప మగు
రెండువిధములు కలదేహము కలవాఁడు - గణే
శుడు మొ.
ద్విధాత్మకము. సం. విణ. (అ. త్రికా. అ.) రెం
డువిధము లైనస్వరూపములు కలది. వి. అ.
పుం. న. జాతికోశము, జాజికాయ.
ద్విధాలేఖ్యము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) రెండు
విధములుగా వ్రాయఁదగినది. వి. అ. పుం.
హింతాలము, గిఱక తాడుకీ.
ద్వినగ్నకుఁడు. సం. వి. అ. పుం. స్వభావము
చేతనే అనావృతమగు (తోలుకప్పులేని) మగ
గుఱి కలజనుఁడు; దుశ్చర్యురోగము కలవాఁడు.
ద్వినవతము. సం=ద్వానవతము.
ద్వినవతితమము. సం=ద్వానవతము.
ద్వినవతి. సం= ద్వానవతి.
ద్విపంచాశత్తమము. సం=ద్వాపంచాశము.
ద్విపంచాశత్తు. సం= ద్వాపంచాశత్తు.
ద్విపంచాశము. సం= ద్వాపంచాశము.
ద్విపక్షము. సం. వి. అ. పుం - రెండుపక్షము
లు కలది - గ. పక్షి. ౨. నెల, మాసము.
ద్విపటి. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. గ. దుప్పటము, వెల
గలసన్ననివస్త్రము.
శ్లో. పట్టనూత్రమయీసాపి ద్విపటి క్వ సృపా
ర్పితా. సం. కాశీ. ౧౩. ౮౫.
౨. నిచోళము, దుప్పటి.
ద్విపత్త్రకము. సం. వి. అ. పుం. గ. చండా
కందము, ఒకానొకదుంపకీ. ౨ = ద్విదళము.

ద్విపథము. సం. వి. అ. న. రెండుదారులు కలియు
చోటు.
ద్విపద. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. రెండుపాదములు
కలఋక్కు. అ. న. తెనుఁగున రెండుపాదములు
కలపద్యభేదము. (ఈయర్థమున ఇది దర్భాదు
లలోనిది.)
క. చిన్నన్న ద్విపద తెఱఁగును, బన్నగఁ బెద
తిరుమలయ్య పదమున తెఱఁగుకొ, మిన్నంది
మొరసె నరసిం, గన్నకవిత్వంబు పద్యగద్య
శ్రేణిక. అప్ప. ౨. ౨౭౫.
క. వెలయంగఁ దెనుఁగుబాసకు, దలమయ్యెడు
నీసములును దర్వోజలు గీతులు నక్కజలు
ను ద్విపదలు...కపిజనా. ౩. ౧౦.
ద్విపదము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. రెండు
పాదములు కలది. (మనుష్యపక్ష్యాది.)
ద్విపదరాశి. సం. వి. ఇ. పుం. గ. మిథునము.
౨. తుల. ౩. కుంభము. ౪. కన్య. ౫. ధనుస్సు
లోని మొదటిసగము. (వాచ.)
ద్విపమదము. సం. వి. అ. పుం. గ. గంధద్ర
వ్యభేదము. ౨. గజమదము.
ద్విపము. సం. వి. అ. పుం. గ. రెంటితో త్రాగునది,
తుండముతో వైకి తీసికొని నోటిలో పోసికొని
త్రాగునది - రెంటుఁద్రావుడుమొకము, ఏనుఁగు.
౨. నాగకేసరముకీ.
ద్విపరి. సం. అవ్య. ఇ. న. అక్షక్రీడావిశేషము.
(పంచిక యనుద్యూతమును విదుశలాకలతోఁ
గాని విదుపాచికలతోఁగాని ఆడుదురు. ఇం
దైదింటిలోను మూఁడు బోరగిలఁగాను లేక వెల్ల
కిలఁగాను తక్కినవి తద్విపరీతముగానుపడుట.)
ద్విపల్లి. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. వనకోలి, అడవిరేఁగుకీ.
ద్విపాత్తు. సం. వి. ద్. పుం - రెండుకాళ్లు కల
జంతువు - గ. మనుష్యుఁడు. ౨. పక్షి.

ద్విపాద్యము. సం. వి. అ. పుం. న. ద్విగుణదండము, ఇనుమడికిత్.

ద్విపాయి. సం. వి. న్. పుం. ద్విపము, ఏనుగు.

ద్విపాస్యః. సం. వి. అ. పుం. గజముఖుఁడు, వినాయకుఁడు.

ద్విపుట. సం. వి. అ. స్త్రీ. మాలతి, జాబికి.

ద్విపుటము. సం. వి. అ. పుం. గ. చణకము, సెనగి. ౨. పరిమళముతో కూడిన తెల్లని పువ్వులు కలయొకానొకచెట్టు. (వాచ.)

ద్విబిందువు. సం. వి. ఉ. పుం - రెండుసున్నలు కలది - విసర్గము.

ద్విభాషి. సం. విణ. (న్. జీ. న్.) రెండుభాషలు తెలిసినవాఁడు, దుబాసి.

ద్విభూమము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) రెండంతస్తులుకలది, రెండునిలువులు కలది. (మేడ మొ.)

ద్విమాతృకుఁడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ఇద్దఱు తల్లులు కలవాఁడు. వి. అ. పుం. గ. గణేశుఁడు. ౨. జరాసంధుఁడు.

ఇట్లే : ద్విమాతృజుఁడు.

ద్విమాత్రము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) రెండుమాత్రలు కలది. వి. అ. పుం. దీర్ఘాచ్చు.

ద్విమాష్యము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) రెండుమాషముల పరిమాణము కలది. (బంగారు మొ.)

ద్విముఖ. సం. వి. అ. స్త్రీ. జలగ. (వాచ.)

ద్విముఖము. సం. విణ. (అ. ఆ. ఈ. అ.) రెండుముఖములు కలది. వి. అ. పుం. గ. రాజసర్పము, రెండుతలలపాము. ౨. ఒకానొక కృమిరోగము.

ద్విముఖ. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. గ. విషవంతములగు రెండుశిరస్సులు కలసర్పము. ౨. ఉభయతోముఖి యగుగోవు, ఈనుచున్నయావు.

ద్విమూర్ధము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) రెండుతలలు కలది.

ద్విరదము. సం. వి. అ. పుం. గ - రెండుదంతములు కలది - ఏనుగు. ౨. వాగకేసరముగి. (వాచ.)

ద్విరదాంతకము. సం. వి. అ. పుం. ఏనుగుగొంగ, సింహము. (ఇట్లే : ద్విరదాశనము మొ.)

ద్విరశనము. సం. వి. అ. న. దినమునకు రెండు పూటలు తినుట.

ద్విరసనము. సం. వి. అ. పుం. ద్విజిహ్వము, పాము.

ద్విరుక్తము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) రెండుమాటులు చెప్పబడినది. వి. అ. న. పునరుక్తి, రెండుమాటులు చెప్పట.

ద్విరుక్తి. సం. వి. ఇ. స్త్రీ. పునరుక్తి, రెండుమాటులు చెప్పట.

ద్విరేఫము. సం. వి. అ. పుం - రెండురేఫములు కలది - భ్రమరము, తుమ్మెద.

ద్విరేఫారి. సం. వి. ఇ. పుం. - తుమ్మెదకు శత్రువు - చంపకము, సంవేగిగి.

ద్విరాభివము. సం. వి. అ. పుం = ద్విత్వము.

ద్విర్వచనము. సం. వి. అ. న. రెండుమాటులు చెప్పట.

ద్వివచనము. సం. వి. అ. న. (వ్యాక.) రెండింటిని తెలుపు ప్రత్యయము.

ద్వివజ్రకము. సం. వి. అ. పుం. (వజ్రమునకు ఎనిమిదికోణము లుండును గాన ఎనిమిది అను సంఖ్యకు సంకేతము) - పదియాలుకోణములు గలది - ఒకజాతిగృహము. (వాచ.)

ద్వివర్షము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. రెండు సంవత్సరములవయస్సు కలది. (దూడ మొ.)

౧. రెండుఏండ్లు నియోగింపబడినది. ౩. రెండు ఏండ్లు పోషింపబడినది. ౪. రెండుసంవత్సరములు ఉన్నది; రెండుఏండ్లు నిలిచి యున్నది.

౫. రెండుసంవత్సరములు జరిగినది.

ద్వివర్ణిక. సం. వి. ఆ. శ్రీ. రెండేండ్లయీడు కలపెయ్య.

ద్వివింశతి. సం = ద్వావింశతి.

ద్వివింశము. సం = ద్వావింశము.

ద్వివేశర. సం. వి. ఆ. శ్రీ. రెండువేసడములు పూనినచిన్నబండి, లఘురథము.

ద్విశతక. సం. వి. ఆ. శ్రీ. రెండేసివూర్లు, రెండేసివందలు.

ద్విశత్యము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) రెండువందలకు కొనబడినది.

ద్విశఫము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) రెండుడెక్కలు కలకాళ్లు కలది, రెండుగా చీలిన డెక్కలు కలది. (ఆపు, మేక మొ.)

ద్విశీర్షుడు. సం. వి. అ. పుం. - రెండుశిరస్సులు కలవాడు - అగ్ని.

ద్విపంతపుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) పరంతపుడు, శత్రువులను తరింపజేయువాడు.

ద్విపత్. సం. శత్ర. గ. ఏవగించుచున్న, అనిష్టముగా తలచుచున్న. ౧. విరోధించుచున్న.

ద్విపత్తు. సం. వి. త. పుం. - ద్వేషించువాడు - శత్రువు, పగవాడు.

ద్విపప్తము. సం = ద్వాపప్తము.

ద్విపప్తి. సం = ద్వాపప్తి.

ద్విపప్తితము. సం = ద్వాపప్తము.

ద్విషాణము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ద్వేషించునది.

ద్విష్టము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ద్వేషింప

బడినది. వి. అ. న. తామ్రము, రాగి. (వాచ.) ద్విష్టుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ఉభయస్థుడు, రెండుపక్షములందును ఉండువాడు.

ద్విష్టమాణము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ఏవగింపబడుచున్నది, అనిష్టముగా తలపబడుచున్నది.

ద్విస్. సం. అవ్య. రెండుమాడ్లు. (తెలుగున దీనికి వ్యస్తప్రయోగము లేదు.)

ఉదా: ద్విరుక్తము, ద్విరాగమనము, ద్విప్రోక్షణము మొ.

ద్విసప్తము. సం = ద్వాసప్తము.

ద్విసప్తి. సం = ద్వాసప్తి.

ద్విసప్తితము. సం = ద్వాసప్తము.

ద్విసమత్రిభుజము. సం. వి. అ. పుం. (క్షేత్రగ.) రెండు సమభుజములు కల త్రిభుజము.

ద్విసహస్రాక్షుడు. సం. వి. అ. పుం. - రెండు వేలకన్నులు కలవాడు - అదిశేషుడు.

ద్విసీత్యము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) రెండు చాళ్ళు దున్నినది. (పాలము.)

ద్విస్సినాన్నము. సం. వి. అ. న. ద్వివారపక్వతండులము, ఉప్పుడుబియ్యముతో వండిన యన్నము. (కల్ప.)

ద్విహల్యము. సం = ద్విసీత్యము.

ద్విహాయనము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) రెండేండ్లయీడు కలది. (దూడ మొ.)

ద్విహృదయ. సం. వి. అ. శ్రీ - రెండుహృదయములు - తనహృదయమును శిశుహృదయమును కలది - గర్భిణి, చూలాలు.

ద్వీ

ద్వీపజము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ద్వీపమున పుట్టినది. వి. అ. న. - ద్వీపాంతరమున పుట్టినది.

ఈడచెట్టు, ఒకజాతిపిట్టకి తల్లికి.

ద్వీపము. సం. వి. అ. పుం. న. (ద్వి + అప్.)

-రెండుదిక్కులనీళ్లు కలది-గ. దీవి, నీళ్లనడిమి
సలము, చుట్టను నీరు కలదిబ్బ. ౨. భూభాగ
విశేషము. (ఇవి పదు నెనిమిది. అందుముఖ్యములు
ఏడు:- జంబువు, ప్లక్షము, కుశము, క్రాంచము,
శాకము, శాల్మలము, పుష్కరము. ౩. వ్యాఘ్ర
ము, పులి. న- రెండురంగులు కలది - పులితో
లు. (వాచ.)

ద్వీపవంతము. సం. వి. త. పుం-ద్వీపములు కలది-
గ. సముద్రము. ౨. నదము.

ద్వీపవతి. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. - ద్వీపములు
కలది - గ. నది. ౨. భూమి.

ద్వీపశత్రువు. సం. వి. ఈ. పుం. - వ్యాఘ్రవి
రోధి - శతావరి, పిల్లపీచరశి. (వాచ.)

ద్వీపి. సం. వి. న్. పుం. గ. పులి. ౨. చిఱుత
పులి. ౩. సముద్రము. ౪. నదము.

ద్వీపిక. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. ద్వీపిశత్రువు, పిల్లపీచ
ర, శతావరిశి.

ద్వీపిచిత్రము. సం. వి. ఆ. పుం. చిఱుతపులి.

ద్వీపినఖము. సం. వి. అ. పుం. న. గ. పులిగోరు.
౨. వ్యాఘ్రసఖ మనుగంధద్రవ్యముశి.

ద్వీపిని. సం = ద్వీపవతి.

ద్వీపిశత్రువు. సం = ద్వీపశత్రువు.

ద్వే

ద్వేషకుడు. సం. విణ. (అ. పి. కా. అ.) గ.
ఏవగించువాడు, అనిష్టముగా తలచువాడు.
౨. విరోధించువాడు.

ద్వేషణము. సం. వి. అ. న. గ. ద్వేషించుట.
౨. పగ, విరోధము. ౩. ఏవ.

ద్వేషణీయము. సం = ద్వేష్యము.

ద్వేషణుడు. సం. వి. అ. పుం. శత్రువు.

ద్వేషము. సం. వి. అ. పుం. గ. శత్రుత్వము,
పగ. ౨. ఏవ, రోత. (అన్న ద్వేషము, బ్రహ్మ
ద్వేషము మొ.)

ద్వేషి. సం. విణ. (న్. జీ. న్.) ద్వేషించువా
డు. వి. న్. పుం. శత్రువు, పగవాడు.

ద్వేషించు. సం. స. క్రి. అనిష్టముగా దల
చు, ఏవగించు. అ. క్రి. విరోధించు, పగగొను.

ద్వేష్ట. సం. విణ. (ఋ. ష్టి. ఋ.) ద్వేషించు
వాడు. వి. ఋ. పుం. శత్రువు, పగవాడు.

ద్వేష్టవ్యము. సం = ద్వేష్యము.

ద్వేష్యము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. ద్వే
షింపదగినది. ౨. ఏవగింపదగినది, అసహ్యం
చుకొనదగినది.

ద్వేష్యుడు. సం. వి. అ. పుం. శత్రువు.

ద్వై

ద్వైగుణికుడు. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) పు
ణ్యాజీవుడు; నూటికి నూఱువంతున వడ్డి పుచ్చు
కొనువాడు.

ద్వైగుణ్యము. సం. వి. అ. న. గ. ద్వైగుణభా
వము, రెండురెట్లుగుట. ౨. సత్త్వాది త్రిగుణము
లలో రెండుగుణములు గలిగి యుండుట.

ద్వైతము. సం. వి. అ. న. గ. రెండుగా నుం
డుట, రెండువిధములుగా నుండుట. ౨. జీవా
త్తపరమాత్మలకు భేదము చెప్పెడిమతము. ౩.
ఒకవనము.

ద్వైతవాది. సం. విణ. (న్. నీ. న్.) జీవాత్మ
పరమాత్మలకు భేదమును చెప్పువాడు.

ద్వైతి. సం. విణ. (న్. నీ. న్.) ద్వైతమతా
వలంబి.

ద్వైపము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) ద్విప్రకా
రము, రెండువిధములు కలది. వి. అ. న. గ.
రెండువిధములు. ౨. భేదము. ౩. సందేహము.
(శ్లో. ఛిన్నద్వైపా యతాత్మనః... గీత. ౨.
౨౧). ఛిన్నద్వైపాః = ఛిన్నసంశయాః అని
శ్రీశంకరభాష్యము.) ౪. రాజులసంధ్యాదిప
ద్ధణములలో నొకటి, శత్రువులయెడల లోపల
నొకవిధముగాను వెలుపల నొకవిధముగాను నుం
డుట. (ఈద్వైపము చతుర్ద్విధము - గ. బలా
ఘ్న లగునిరువురుశత్రువులనడుమ నుండువాడై
ఒండొరు రెఱుగఁకుండ ప్రత్యేకము నీవాడ
నని ఇరువురతోడను చెప్పట. ౨. అధికబలుని
తో సంధించి దుర్బలునితో విరోధించుట.
౩. శత్రువుయొక్క మంత్రిసామంతాదులతో
సంధిచేసికొని యాతనితో కలహించుట. ౪.
శత్రువుతో సంధివిగ్రహముల నొనర్చుట కను
వగుదుర్గము నాశ్రయించుట. ఆమరసుధ.)
ఆవ్య. రెండుభాగములుగ, రెండువిధములుగ.

ద్వైపీకృతము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ.
రెండువిధములుగా చేయఁబడినది. ౨. ఎట్లును
తోపకుండునట్లు చేయఁబడినది. (మనసున్.)

ద్వైపీభావము. సం. వి. అ. పుం. గ. రాజుల
పద్ధణములలో నొకటి, ద్వైపము. (శత్రువుల
యెడల లోపల నొకవిధముగాను వెలుపల మఱి
యొకవిధముగాను నుండుట.) ౨. రెండువిధము
లుగా నుండుట. ౩. భేదము. ౪. సందేహము.

ద్వైప్యము. సం. వి. అ. న. గ. రెండువిధము
లుగా నుండుట. ౨. పై కొకవిధముగాను లో
పల మఱియొకవిధముగాను ఉండుట; కపటము.
౩. భేదము. (విలయమున్.)

ద్వైపము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) గ. ద్వీప
మునకు సంబంధించినది, ద్వీపమందలిది. ౨.

ద్వీపికి - పులికి - సంబంధించినది. వి. అ. పుం.
పులితోలు కప్పినరథము. న. పులితోలు.

ద్వైపాయనుడు. సం. వి. అ. పుం - ద్వీపము
ఉత్పత్తిస్థానముగా కలవాడు - వ్యాసమహర్షి.

ద్వైప్యము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ద్వీపమందలిది.

ద్వైమాతృరుడు. సం. వి. అ. పుం. - ఇద్దఱు
తల్లులబిడ్డడు - గ. వినాయకుడు. ౨. జరాసం
ఘుడు.

ద్వైమాతృకము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.)
వర జలముచేతను నదీజలముచేతను పండునది.
(దేశము.)

ద్వైయహ్నికము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.)
రెండుహములం దగునది. (ఉత్సవము మొ.)

ద్వైవర్షికము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) గ. రెం
డుసంవత్సరములకు జరుగునది. ౨. రెండుసంవ
త్సరములవఱకు నుండునది, రెండేండ్లు సరిపడు
నది. (ధాన్యము మొ.)

ద్వైవిధ్యము. సం. వి. అ. న. గ. రెండువిధము
లగుట, రెండువిధములుగా నుండుట. ౨.
భేదము.

ద్వైసమికము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) రెండేం
డయీడు కలది. (దూడ మొ.)

ద్వ్య

ద్వ్యంగుళము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) రెండేం
గుళములపరిమితి కలది. (దారువు.)

ద్వ్యణుకము. సం. వి. అ. న. రెండుపరమాణు
వులు కారణముగా కలపదార్థము, రెండుపరమా
ణువులు కలియఁగా నేర్పడినపదార్థము.

ద్వ్యర్థము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. రెండర్థ
ములు కలది. (శబ్దాది.) ౨. రెండుప్రయోజనము
లుకలది. (కార్యము.)

ద్వ్యర్థి. సం. విణ. (న్. నీ. న్.) రెండ్రములు కలది. (కావ్యాది.)

ద్వ్యశీతము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) ఎనుబదిరెండవది.

ద్వ్యశీతి. సం. విణ. (ఇ) ఎనుబదిరెండింటియందునుసంఖ్య కలది. వి. ఇ. శ్రీ. ఎనుబదిరెండింటియందునుసంఖ్య.

ద్వ్యశీతమము. సం = ద్వ్యశీతము.

ద్వ్యష్టము. సం. వి. అ. న. - వెండిబంగారములను పొందునది - తామ్రము, రాగి.

ద్వ్యహము. సం. వి. అ. పుం. రెండుదినముల సమాహారము, రెండుదినములు.

ద్వ్యహీనము. సం. విణ. (అ. అ. అ.) రెండుదినములచేత సాధింపఁదగినది. (క్రతువు.)

ద్వ్య

ద్వ్యముప్రాయః. సం. వి. అ. పుం. కన్నతండ్రికిని స్వీకారముచేసికొన్నతండ్రికిని ఇద్దఱకును పుత్రుడై యుండువాడు.

ద్వ్యయుషము. సం. వి. అ. న. ద్విగుణితమయినఆయుష్కాలము.

ద్వ్యహికము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) రెండుదినములుండునది. (జ్వరాది.)

ధ

ధ. సం. ఒకానొకయక్షరము. వి. అ. పుం. గ. ధర్మము. ౧. కుబేరుడు. ౩. బ్రహ్మ. న. ధనము. (దీనికి తెనుఁగున వ్యస్తప్రయోగము లేదు.)

ధంధంధణ. వి. భేరిధ్వని కనుకరణము.

దండకము ... భేరిధంధంధణారావముల్...ద ౯. ౪. ౨౩౨.

ధగధగ. వి. ప్రకాశించుట మున్నగువానియందగుననుకరణము.

క. తొలుకారు మెఱుంగుకై వడి, దళతళమని మేను మెఱవ ధగధగమనుచున్, గలుముల నీ నెడిచూపుల, జెలువంబుల మొదలి పెంకి సిరి పుట్టె నృపా. భాగ. ౮. ౨౬౫.

క. ధగధగయను పదకంబున, నిగనిగ యనుకొ మ్మెఱుంగు నేత్రపటమునన్, భగభగ యను మేళూతన్, భగభగ యనిపించె నతఁడు నాహృదయంబున్. కళా. ౨. ౭౮.

విణ. ధగధగ యనుకాంతి కలది. (కర్మధారయమున నిగాగము.)

వ... సెలయేటిచిలుపచిలుపనీరు పగలు గగన మణిధగధగనికిరణముల మిగుల సెగ లె గయురవికాంతకీలాతలంబులం దెకలెక ను కత్తి జాలువాఱ...పారి. ౨. ౮౭.

వ... తిరువడికోలలరంధ్ర గోళంబుల నుత్కిలంబులై మంః ధగధగనిజగజ్జ్యోతిదీపజాలంబుల...ఆము. ౪. ౩౫.

లయవిభాతి. ధగధగనిదేహరుచి నిగనిగనికుం దనపుడగడు దెగడన్ జిగురుజిగి సెగచు మోవిన్. మనుచ. ౪. ౧౧౭.

ధగధగద్ధగలు. వి. ధగధగమని మెఱయుకాంతి. (మునులు.) గీ. ధవళతరదేహధగధగద్ధగలు మెఱయన్, గదియ నేతెంచునొకభుజంగంబుఁ గనిరి. దశా. ౧. ౨౦౬.

ధగధగాయమాసము. సం. విణ. (అ. అ. అ.) మిక్కిలి ప్రకాశించునది.

ధగిడి(డీ). వి. (హిం. ధగడా=ఱుకుమగడు.) నీచ పురుషాడు, దుష్టపురుషాడు. (నీచశ్రీ అనీ ౪. ౮.)

సీ...ఖరాబు కూళ బండలమారి ముందటిపాపా
లముద్ద ధగిడి. నాంస. ౧. ౧౧౩.

చ. చెనటి గరాస యీసభను జెప్పినటుల్
మటి నీవు నేయకుండున విడ రాచకోచ
ధగిడి యని దిగున లేచె పీఠతోక. అహ.
౧. ౯౫. వేణు. ౩౬.

ధటకము. సం. వి. అ. పుం. ౧. నలువదిరెండు
గురిగింజలయెత్తు. ౨. త్రాసు.

ధటము. సం. వి. అ. పుం. ౧. త్రాసు; తక్కుడ.
౨. త్రాసుతో చేయునొకదివ్యపరీక్ష. ౩.
(జ్యోతి.) తులారా. (శ. ర. యందును ఈ
క్రిందిప్రయోగమునను స్త్రీలింగరూపము కన్ప
ట్టుచున్నది.)
స్థో. అహో మే సాభాగ్యం మమచ భవభూ
తేశ్చ పణితో, ధటాయా మారోప్య ప్రతిఫ
లతి తస్యాం లఘిమని. (చాటువు.)

ధటి. సం. వి. ఈ. స్త్రీ ౧. దట్టి. ౨. గోచి;
వస్త్రభండము. (మే. ని. ప్రాతవస్త్ర మని
కొందఱు.) ౩. గర్భాధానానంతరమున స్త్రీకి
ఈయదగువస్త్రము. (వాచ.) న్. పుం. ౧.
(జ్యోతి.) తులారా. ౨. తులాధారకుడు,
వర్తకుడు.

ధటికము. సం. వి. అ. పుం. న. పదితులములు.
(వై. ని.)

ధటిని. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. ౧. నూలిమొలత్రా
డు. ౨. ధటి.

ధట్టము. సం. వి. అ. పుం. సమాహము. (శ. ర.)
సీ. తురగధట్టఖలీనధుతఫేనతారకావళి శరత్తా
లంబువరుసఁ జూప. ఉ. హరి. ౪. ౨౨౩.

ధణంధణ=ధణధణంధణ. వి. శంఖశ్రేణ్యాదిధ్వ
నుల కనుకరణము.

వ ... శంఖమర్దశపటహాభేరిధణంధణధ్వనులకు
...దశ. ౨. ౧౬౨.

వ...నిస్సాణంబులధణంధణలు ధమామీలదింది
ములు విజయశంఖంబులఘుమఁఘుమలు పిరం
గులధింధిములు...ప్రబంధ. ౭౮౮.

గీ. అందు భేరిధణంధణల్ క్రందుకొనియె.
ఉ. రా. ౮. ౧౬౫.

ధణధణంధణ=ధణంధణ.

(బలిచక్రవర్తి దండయాత్ర.) గీ. కడమకిన్నర
గంధర్వఖచరసిద్ధ, సాధ్య విద్యాధరాంగనల్
చకిత లగుచు, నేమియైకొకా తెలియ దుద్దా
మభీమ, రణరణద్యేరిధణధణంధణల నపుడు.
దశ. ౨. ౫౫.

ధత్తూరము. సం. వి. అ. పుం. ఉ. మైత్రీ.

ధత్త. సం. వి. అ. స్త్రీ. దివి, స్వర్గము. (కే. ని.)

ధత్తము. సం. వి. అ. పుం. జిల్లేడుచెట్టు. న.
౧. శృహము. ౨. ఆకాశము. ౩. త్రాడు, నూ
త్రము. (కే. ని.)

ధత్తుడు. సం. వి. అ. పుం. నూర్పుడు. (కే. ని.)

ధనంజయుము. సం. వి. అ. పుం. ౧. శరీరమం
దలివాయుపులలో నొకానొక ఉపవాయువు.
(ఇది మృతకశేబరమును కూడ విడువక వ్యా
పించియుండును.) ౨. సర్పవిశేషము. ౩. అరు
జము, మద్ది. ౪. చిత్రమాలముఖి.

ధనంజయుడు. సం. వి. అ. పుం. ౧- సకలజన
పదములను జయించి ధనమును తెచ్చినవాడు-
అర్జునుడు. ౨- నేవించుటవలన ధనము ఇచ్చు
వాడు-ఆగ్ని. ౩. ఇంద్రుడు. (వై. ని.)

ధనకాముడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ధన
ము కోరువాడు.

ధనకామ్య. సం. వి. అ. స్త్రీ. ధనమునందలికోరిక.

ధనకేళి. సం. వి. ఇ. పుం - ధనముతో క్రీడిం
చువాడు- కుబేరుడు.

ధనదండము. ౧౦. వి. అ. న. రాక్క పుదండుగు,
ధనరూప మగుదండము.

ధనదాక్షి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. కుబేరాక్షి అను
లత.

ధనదాయి. సం. విణ. (న్. నీ. న్.) ధనమును
ఇచ్చువాడు, దాత. వి. న్. పుం. - ఉపా
సించినవారికి ధనము ఇచ్చువాడు - అగ్ని.

ధనమండ. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ధనమును
ఇచ్చువాడు. వి. ఆ. పుం. గ. కుబేరుడు. ౨. అగ్ని.

ధనధాని. సం. వి. ఈ. శ్రీ. ధనస్థానము, భాం
దాగారము, బొక్కసము.

ధనధారణము. సం. వి. అ. న. గ. ధనమును
ధరించుట. ౨. జమాఖర్చుపుస్తకము. (కే. ని.)

ధనపతి. సం. వి. ఇ. పుం. గ. కుబేరుడు. ౨.
కోశాధ్యక్షుడు, బొక్కసముపై ఆధికారి.

ధనపాలుడు. సం. వి. అ. పుం=ధనపతి.

ధనపిశాచి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. పిశాచివలె విడు
వకుండుధనాశ, ధనమందలియత్యాశ.

ధనప్రయోగము సం. వి. అ. పుం. కుసీదము,
ధనము వడ్డీకిచ్చి బ్రతుకుట. (వాచ.)

ధనప్రియ. సం. వి. ఆ. శ్రీ. కాకజంబువు,
కాకినేరేడు.

ధనము. సం. వి. అ. న. గ. విత్తము, సాము.
౨. గోరూపధనము, ఆలమంద. (కే. ని-పూర్వ
మొకప్పుడు గోవులు నాణెములకు బదులుగా
క్రయవిక్రయసాధనములుగానుండుటచే వానికి
ధనమని పేరు కలిగెను.)

గీ. అరయ దెస లేక నీధనం బడవిలోనఁ, జెల్లచె
ద రయ్యె నీ వింతనేపు కుట్టియిట్టు లేమఱఁ
బాడియె యీక్షణంబ, వెడలి చనుదెంచి

ననుఁ బోవవే కుమార. హరి. పూ. ౨. ౩౯.
(ప్రాతఃప్రతుల పా. గోధనము అని శ్రీ
ప్రతి పా.)

౩. మూలద్రవ్యము, సం. వి. మొదలు. ౪. (జ్యో
తి.) ధనిష్ఠా నక్షత్రము. ౫. (జ్యోతి.) ధనస్థాన
ము, లగ్నమునుండి రెండవస్థానము. ౬. (బీజగ.)
కలియఁ గూర్చుదగిన సంఖ్య. (వ్యతి=బుణము.
తీసివేయఁ దగిన సంఖ్య.) ౭. ధాన్యాకము,
దనియాలు.

ధనవతి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. ధనిష్ఠానక్షత్రము.

ధనస్యకము సం. వి. అ. పుం. గోక్షురము, పల్లెరళ్ళి.

ధనహరి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. గ. చోరనామక
గంధద్రవ్యము. ౨. బుర్రక్కెస. ౩. నల్లక
చోరము. (క. ర.)

ధనహార్యము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ధనముచే
వశపఱచుకొనఁ దగినది.

ధనాధిపుడు. సం. వి. అ. పుం. కుబేరుడు.

ధనాశ్రీ. సం. వి. ఈ. శ్రీ. (సంగీ.) రాగిడి
భేదము. (వాచ.)

ధనాసరి. వి. (సం. ధనాశ్రీ.) గ. ఒకానొకరా
గము. (చూ. కిట్టిర్.)

ఉ...వరాళి కన్నడ ధనాసరి ఘూర్జరి పూరి
బేగదా, యరళి...తగురాగము లింపుమీ
అగ్రక. చెన్న. ౨. ౨౩౬.

౨. గోగులో నొకభేదము. (వా.)

ధని. సం. విణ. (న్. నీ. న్.) గ. ధనము కలవాఁ
డు. ౨. ఉత్తమర్లుడు, ధనము వడ్డీకిచ్చువాడు.
వి. న్. పుం. కుబేరుడు. ఈ. శ్రీ. యువతి.
జవరాలు.

ధనిక. సం. వి. ఆ. శ్రీ. గ. యువతి, యౌవన
ము కలఁడుది. ౨. వర్తకునిభార్య. ౩. ప్రియం
గువు, ప్రేంకణము.

ధనికము. సం. వి. ఆ. పుం. న. ధాన్యాకము, దని
యాలు.

ధనికుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. మిక్కిలి
ధనము కలవాడు. ౨. ధనస్వామి, కుబేరుడు.
౩. ధనము వడ్డి కిచ్చువాడు, ఉత్తమరుడు.
౪. వణిక్కు, వర్తకుడు.

ధనిష్ఠ. సం. వి. ఆ. శ్రీ. ఒకానొకనక్షత్రము.

ధనిష్ఠుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ధనవంతులలో
శ్రేష్ఠుడు.

ధనీయ. సం. వి. ఆ. శ్రీ. ధనము కావలె నని కోరు
ట, అర్హ మైనధనాశ.

ధనీయకము. సం. వి. అ. న = ధనికము.

ధనీయకుడు. సం. విణ. (అ. యకా, యికా. అ.)
కావలసినధనముమాత్రము కోరువాడు.

ధనుర్గుణ. సం. వి. ఆ. శ్రీ. మూర్ఖ, చాగ.

ధనుర్దండము. సం. వి. అ. పుం. తొంబదియా
ఱంగుళములకొలది.

ధనుర్ద్రిమము. సం. వి. అ. పుం. వెదురు.

ధనుర్ధరుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ధనుస్సు
ధరించినవాడు, విలుకాడు. వి. అ. పుం. దు
ర్యోధనునిసోదరులలో నొకడు.

ధనుర్జాల. సం. ధనుర్గుణ.

ధనుర్జాసము. సం. వి. అ. పుం. నూరుడు
ధనరాశియం దుండునెల.

ధనుర్జాగము. సం. వి. అ. పుం. ఒకానొక
యాగము.

వ...ధనుర్జాగంబుపేరు నెప్పి పుత్తెంచిన ప్ర
కారంబును నెఱింగించిన...భాగ. గం. పూ.
గ. ౨౦౩.

ఇట్లే: ధనుర్జము.

ధనుర్జాసము. సం. వి. అ. పుం. దురాలభ, తీటు
కసింద.

ధనుర్గత. సం. వి. ఆ. శ్రీ. సోమవల్లి, తిప్పతీగ.
ధనుర్వృక్షము. సం. వి. అ. పుం. గ. వెదురు.
౨. రావి. ౩. భల్లూతకము, నల్లబీడి. ౪. తడ
చెట్టు. (వాచ.)

ధనుర్వేదము. సం. వి. అ. పుం. విలువిద్యను
బోధించు ఒకానొక ఉపవేదము.

ధనువు. సం. వి. ఉ. పుం. గ. విల్లు. ౨. ప్రియం
గువు, మోరటి. ౩. నాలుగుమూరలకొలది.
౪. (జ్యోతి.) ఒకరాశి. ౫. వింటినారి. శ్రీ.
గ. విల్లు. ౨. ఉత్తమశ్రీ. ౩. వింటినారి.
(వై. ని.) ఊ. శ్రీ. గ. విల్లు. ౨. వింటినారి.
(కే. ని.)

ధనుశ్చాఖ. సం. వి. ఆ. శ్రీ. మూర్ఖ, చాగ.
ధనుశ్చేణి. సం. వి. ఇ. ఈ. శ్రీ. గ. మూర్ఖ,
చాగ. ౨. మహేంద్రవారుణి, వెద్దపాపర.

ధనుష్కరుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) చేత
విల్లు కలవాడు. (అ. ఈ. అ.) వింటిని చేయు
వాడు.

ధనుష్పటము. సం. వి. అ. పుం. ప్రియాలము,
మోరటి.

ధనుష్పాణి. సం. విణ. (ఇ) విల్లు చేతపట్టినవాడు.
వి. ఇ. పుం. రాముడు. (వై. ని.)

ధనుష్కంతుడు. సం. విణ. (త్. వృత్తి. త్.) ధను
స్సు కలవాడు, విలుకాడు.

ధనుస్సంభము. సం. వి. అ. పుం. (వైద్య.)
ధనుర్వాతము, వింటినలె దేహమును వంగునట్లు
చేయువాతరోగము.

ధనుస్సు. సం. వి. న్. పుం. న. గ. విల్లు. (బహు
వ్రీహిసమాసాంతముల నిధి 'ధన్వన్' అగును.

ఉదా:-పుష్పధన్వఁడు, ఆధిజ్యధన్వఁడు మొ.)

౨. చతుర్మాసప్రమాణము, నాలుగుమూరల కొలది. ౩. (జ్యోతి.) ఒకరాశి. పుం. ప్రియా శుభ్ర, మోరటిశి.

ధనేయకము. సం. వి. అ. న. ధాన్యాకము, దనియాలు.

ధన్య. సం. వి. ఆ. శ్రీ. గ. ఆమలకి, ఉసిరికిశి.
౨. దాది, ఉపమాత. ౩. దనియపుమొక్క.

ధన్యము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ధనపేతుక మయినది, ధనలాభమును కలుగజేయునది; ధ నానుజూల మయినది. వి. అ. పుం. గ. అశ్వక ర్ణము, ఇనుమద్దిశి. ౨. దనియపుమొక్క.

ధన్యవాదము. సం. వి. అ. పుం. ఉపకారము చేసినవారితో ధన్యోస్థి - ధన్యఁడ నైతిని - అనుట; కృతజ్ఞతను నూచించుచు పలుకుట; కృతజ్ఞతను నూచించుమాట.

ధన్యాకము. సం. వి. అ. న. దనియపుమొక్క, కొత్తిమిరిశి.

ధన్యాసి. సం. వి. ఇరువది నాలుగు శ్రీరాగము లలో నొకటి. (కిట్టిల్. కాని సంస్కృతనిఘంటు లలో కానరాదు.)

సీ...బిలాహరి కురంజి ధన్యాసి పూర్వగౌళ వరాలి నాట భిల్లాతకి...హంస. ౫. ౧. ౨. ౩.

సీ. దేవక్రియ కురంజి దేశాక్షి రామక్రియాం ధాలి నాట ధన్యాసి పూర్వగౌళ ... ప్ర బంధ. ౯౫. మత్స్యపు. ౫. ౫౪.

ధన్వఁడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. క్లాఘ్నుఁ డు. ౨. శుభము కలవాడు. ౩. శుక్పతి, పుణ్య ము చేసికొన్నవాడు, అద్భుతవంతుడు. ౪. ధనమును పొందినవాడు. ౫. ఇష్టకార్యము నెఱవేర్చుకొనినవాడు, కృతార్థుడు. ౬. జ్ఞా దార్యము కలవాడు. (వై. ని.)

ధన్వేయము. సం = ధన్యాకము. (వై. ని.)

ధన్వంతరము. సం. వి. అ. న. నాలుగుమూరల కొలది కలపరిమాణవిశేషము. (వా. చ.)

ధన్వంతరి. సం. వి. ఇ. పుం. గ. దేవవైద్యఁడు; నేల్లువెజ్జు. (ఆయుర్వేదము రచించినవాడు.)
౨. నూర్యఁడు. (వై. ని.)

ధన్వంతరిగ్రస్త. సం. వి. ఆ. శ్రీ. కటుకతో హిణిశి.

ధన్వదుర్గము. సం. వి. అ. న. నలుప్రక్కల విదుర్యోజనములమరుభూమి కలకోట.

ధన్వధి. సం. వి. ఇ. పుం. వింటిగవునెన, విల్లు ఉంచుసంచి.

ధన్వనము. సం = ధన్వన్వితము.

ధన్వము. సం. వి. న్. పుం. న. గ. నిర్జలభూమి, మరుదేశము, ఎడారి. ౨. విల్లు; ఎనిమిదిహస్త ములపొడుపు కలవిల్లు. (వై. ని.)

ధన్వయాసము. సం. వి. అ. పుం. దురాలభ, తీటుకసిందశి.

ధన్వి. సం. విణ. (న్. నీ. న్.) గ. దనుర్ధుఁడు, విలుకాడు. ౨. విదగ్ధుఁడు, నేర్పరి. వి. న్. పుం. గ. అర్జునుడు. ౨. (జ్యోతి.) ధనూరాశి. ౩. అర్జునము, మద్దిశి.

ధమనము. సం. వి. అ. పుం. నలము, కిక్కనక సపుశి. పుం. న. నాసానాశము, ముక్కుగ్రోవి.

ధమని. సం. వి. ఇ. ఈ. శ్రీ. గ - గొట్టము వలె నుండునది - బోలునరము, నాడి. ౨. (అగ సాలెవాని) ఊడుగొట్టము; కొలిమిత్తి. ౩. కంఠము. ౪. నాడిక, ఒకదినసుకూరాకుశి. ౫. నలి, గువ్వగుత్తిక అనుగంధద్రవ్యముశి. ౬. హట్టవిలాసిని, నఖ మనుగంధద్రవ్యముశి. ౭. హ

రిద్ర, పసుపుశీ. ర. పుష్పిపర్ణి, కోలపాన్నశీ. ధమనుడు. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) గ. కొలి మితిత్తి నూడువాడు. ౨. కూరుడు. వి. అ. పుం. అగ్ని. (మే. ని. కే. ని.)

ధమామీ. వి. వాద్యవిశేషము. వ...నిస్సాణంబులధణంధణలు ధమామీలదిం దిములు విజయశంఖంబులఘమంఘమలు పిరం గులధింధిములు... ప్రబంధ. ౭౮౮.

ధమ్మిలము. సం. వి. అ. పుం. కొప్ప, సంయత శేషములు; లోపల పువ్వులు తుటిమి వైని ముత్తెములు లోనగువానిచే నలంకరించి ముడిచి నశేకకలాపము.

ధయనము. సం. వి. అ. న. పానము, త్రాగుట. (వై. ని.)

ధర. సం. వి. ఆ. శ్రీ. గ- సమస్తమును ధరించు నది- భూమి. ౨. శ్రీలగర్భాశయుము. ౩. మే దస్సు, ఎముకలలోనికొవ్వు. ౪. రక్తనాళము.

ధరణము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ధరించునది, తాల్చునది. (అ. ఈ. అ.) ధరించుసాధనమై నది. వి. అ. పుం. గ. హిమాలయపర్వతము. ౨. లోకము. ౩. స్థలము. ౪. నేతువు. ౫. ధా న్యము. ౬. అర్కము, జిల్లేడుశీ. ౭. స్తనము, చన్ను. న. గ. ధరించుట, ధారణము, తాల్చు ట. ౨. నలువదియొనిమిదియవలయెత్తు.

శ్లో. తుల్యా యవాభ్యాం కథితాత్ర గుంజా వల్ల శ్రీగుంజో ధరణంచ తేఽష్టే. లీలావతీ గణితము.

౩. ఆధారము, ఆదరువు; ఆశ్రయము. ౪. ప దునాటుమాపములవెండియెత్తు. (వై. ని.)

ధరణి. సం. వి. ఇ, ఈ. శ్రీ. గ. భూమి, నేల. ౨. రక్తనాళము, నాడి. ౩. శాల్మలి, బూరుగుశీ. ౪. ఒకదినుసుకందశీ.

ధరణి(ణి)కందము. సం. వి. అ. పుం. కందా శువు, ఒకదినుసుకందశీ.

ధరణి(ణి)కీలకము. సం. వి. అ. పుం. - భూమికి కీలకము-మేకు- వంటిది - పర్వతము. (వాచ.)

ధరణి(ణి)జ. సం. వి. ఆ. శ్రీ. భూపుత్రి, సీత. (ఇట్లే: ధరణిసుత మొ.)

ధరణి(ణి)జాని. సం. వి. ఇ. పుం- ధరణి జాయ గా కలవాడు - భూపతి, రాజు.

క. దాని కహింసయ మూలము, దానన హరి ప్రితుఁ డగు నతం డన ధరణీజానీ త్తే త్రజ్ఞం డనఁ గా నొక్కడ యగుట దెలియఁ గా వలయుఁ గడుఁ భార. శాం. ౬. ౪౯౯.

ధరణి(ణి)జుడు. సం. వి. అ. పుం.- భూపుత్రుఁ డు - గ. అంగారకుడు. ౨. సర కాసురుడు.

ఇట్లే : ధరణిపుత్రుడు, ధరణీపుత్రుడు, ధరణి సుతుడు, ధరణీసుతుడు మొ.

ధరణి(ణి)ధరము. సం. వి. అ. పుం. గ. పర్వ తము, కొండ. ౨. ఆదికూర్తము. ౩. దిగ్గజము.

ధరణి(ణి)ధరుడు. సం. వి. అ. పుం. గ. ఆది శేషుడు. ౨. విష్ణువు. ౩. శివుడు. ౪. రాజు.

ధరణి(ణి)పతి. సం. వి. ఇ. పుం. భూపతి, రాజు.

ధరణి(ణి)పూరము. సం. వి. అ. పుం. సముద్ర ము. (ఆ. ని.)

ధరణి(ణి)ప్రవము. సం. ధరణీపూరము. (త్రి. ని.)

ధరణి(ణి)భృతము. సం. వి. అ. పుం. పర్వతము.

ధరణి(ణి)భృతుడు. సం. వి. త్. పుం. గ. రాజు. ౨. విష్ణువు. ౩. శేషుడు.

ధరణి(ణి)భృత్తు. సం. వి. త్. పుం. గ. కొండ ౨. రాజు. ౩. విష్ణువు ౪. శేషుడు.

ధరణి(ణీ)రుమాము. సం. వి. అ. పుం. చెట్టు.
ధరణి(ణీ)సురుడు. సం. వి. భూదేవుడు, బ్రాహ్మ
ణుడు.

ధరణీయము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ధరింప
దగినది.

ధరణుడు. సం. వి. అ. పుం. మారుడు.

ధరత్. సం. శత్ర. ధరించుచున్న.

ధరమాణము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ధరించు
చున్నది.

ధరము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ధరించునది,

తాల్చునది. వి. అ. పుం. గ. పర్వతము, కొండ.

౨. కార్వాసకూలకము, ప్రత్తి. ౩. వెల. (ఈ
యర్థమున నిది దర్బాదులలోనిది. దీనికి ప్రయో
గములు లేవు. కాని క్రాసు, వాడుకలయందు
కలదు.)

ధరయండు. వి. బిరుదనామము.

వ... వీరరాజేంద్రచోడియధరయణ్ణు మదయ
న్న యుత్త(మచో)డణ్ణెన రాజేంద్రచోడచే
డియధరయనికి...దా. కా. ౪. ౧౨౬౨.

ధరాభరకు. సం. వి. జ్. పుం. రాజు.

ధరాభృత్తు. సం. వి. త్. పుం. గ. నేలతా
లుపు, కొండ. ౨. రాజు.

ధరామరుడు. సం = ధరణిసురుడు.

ఇట్లే: ధరాదేవుడు, ధరాసురుడు మొ.

ధరి(య)ంచు. సం. స. క్రి. గ. తాల్చు.

వ. ఇట్లు వరితా కేవలవిభూషణుండై తరువల్క
లంబులు ధరించి యన్న కేంద్రుండు...మా
ర్క. గ. ౧౬౮.

వ...వరాహ సరసింహవామ నాదిరూపంబులు గై
కొని ధరణి ధరించి హిరణ్యాక్షు సంహ

రించి హిరణ్యాకశిపు హరించి బలి నణించి
జగంబులయలజడి యడంచు ... మార్క.
గ. ౧౧౬.

౨. ధరించు.

ద్వి. ధరియింపరాని వేదనలతో రామ, ధరణివల్ల
భుడు గౌతమి చేరబోయి. రం. రా. ఆర.
౧౫౭ పా. ౨౭ పం.

ద్వి...వారు, తనయునివై గూర్చి ధరియింపలే
క, పోయెదమే మిదే పుత్రకోకమున, మా
యట్ల నీవును మరణంబు నొందు, మని ఘోర
మగు శాప మలిగి నాకిచ్చి, తనవులు విడి
చిరి...రం. రా. అయో. ౧౨౭ పా. ౩ పం.

ద్వి. చిటులొండ చూచితే చిత్ర మి వ్వనితల,
దలుసంటియాకలి ధరియింపలేక, క్రమ
మెర్గడొకబూరె గ్రమ్మన డిగిచి, నమ
రెనో నమలడో నాతి వీక్షించి...నిజా త
జూ జంపి, జజజజ నీడ్చి యా చక్కటి
వైచె. బస. పు. ౪. ౪౪౪ పం. దశా. ౩. ౪౯.

ధరిత్రి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. భూమి, నేల.

ధరుడు. సం. వి. అ. పుం. గ. కూర్తరాజు;
విష్ణువు. ౨. వసువులలో నొకడు.

ధరుణము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. ధరిం
చునది. ౨. సప్తతము. (మే. ని.) వి. అ. పుం.
గ. స్వర్గము. ౨. అగ్ని. ౩. లోకము. ౪.
స్తనము. (వై. ని.) న. ఉదకము. (వై. ని.)

ధరుణుడు. సం. వి. అ. పుం. గ. బ్రహ్మ. ౨.
మారుడు. (వై. ని.)

ధర్త. సం. విణ. (బు. శ్రీ. బు.) ధరించు
వాడు.

ధర్తవ్యము. సం = ధరణీయము.

ధర్తూరము. సం. వి. అ. పుం. దుత్తూరము, ఉ
మెత్త.

ధర్మకవిత. మి.వి. (ధర్మము + కవిత.) ధర్మముల పుస్తకములోనిదానముల ననుభవించువాడు.

ద్వి. మీదత్తి మీప్రాత్ర మీధర్మకవిత, మీదాసు నను గావరే దయతోడ. బస. పు. ర. ౧౦.౨౨ పం.

ద్వి. అవుదలల్ వంచుచు నయ్య మీధర్మ, కవితల మనుచును గడు దైన్యపడుచు. బస. పు. ౨. 3౯౨ పం.

ధర్మకాముడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧. ధర్మమునం దాసక్తి కలవాడు. ౨. ఫలాపేక్ష లేక విహితధర్మ ముచరించువాడు.

ధర్మకార్యము. సం. వి. అ. న. ధర్మానుకూల కర్మము, సత్కర్మము. (ఇట్లే: ధర్మకృత్యము.)

ధర్మకీలకము. సం. వి. అ. పుం - ధర్మమును కీలమువలె నిబంధించునది - బ్రహ్మశాసనము, బ్రహ్మయొక్క ఆజ్ఞ. (వాచ.)

ధర్మకీలము. సం. వి. అ. పుం. - ధర్మమును నిబంధించునది - రాజశాసనము, రాజాజ్ఞ. (త్రి.ని.)

ధర్మకేతువు. సం. వి. ఉ. పుం. అహింసా ధర్మమే జెండాగా కలవాడు; అహింసా ధర్మమే ప్రధానముగా కలవాడు - బుద్ధుడు.

ధర్మఘటము. సం. వి. అ. పుం. వైశాఖమాసమందు ప్రతిదినము ధర్మార్థముగా దానము చేయబడుగంధోదకభోజ్యాదిసహితమగుఘటము. ఇట్లే: ధర్మకుంభము మొ.

ధర్మచక్రము. సం.వి.అ.పుం-ధర్మసమూహము కలవాడు - బుద్ధుడు. (త్రి. ని.)

ధర్మచరణము. సం. వి. అ. న=ధర్మచర్య.

ధర్మచర్య. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. ధర్మములను - విహితకృత్యములను - ఆచరించుట, ధర్మములను చేయుట.

ధర్మచారి. సం. విణ. (న్. ణి. న్.) ధర్మ ము

చరించువాడు, ధర్మప్రకారము సంచరించువాడు.

ధర్మచారిణి. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. ధర్మ ముచరించుస్త్రీ. ౨. ధర్మసహచారిణి, పతివ్రత యగు భార్య.

ధర్మచింత. సం. వి. ఆ. స్త్రీ - ధర్మములను గుఱించి యాలోచించుట - ధర్మవిచారణము.

ధర్మజ్ఞుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ధర్మప్రకారము పుట్టినవాడు. వి. అ. పుం. ౧. జౌరసపుత్రులలో మొదటివాడు. ౨. యమధర్మరాజుకొడుకు, యుధిష్ఠిరుడు. ౩. బుద్ధుడు. (వాచ.)

ధర్మజ్ఞుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ధర్మములు తెలిసినవాడు.

ధర్మణము. సం. వి. అ. పుం. ౧. తడవ. (వాచ.) ౨. సర్వవిశేషము. (మే. ని.)

ధర్మ(పు)దార. మి. వి. (ధర్మము + దార.) యుద్ధము పూర్తియైన దని నూచించుటకు ఊడుబాకా.

ద్వి. అని వేడికొనిన దయాదృష్టి జూచి, తనరువేడ్కల ధర్మదార వట్టించి, సమరంబు చాలించి చయ్యన మరలి. (సౌగంధికాపహరణము. కృత్యవతరణిక.)

ద్వి. జయలక్ష్మి సేకొని స్వామివారపుడు, దయమీఱగా ధర్మదార వట్టించి. రఘునాథాభ్యుదయము. ౧౨ పా.

ఉ. మంచన వింటివో వినవొ మన్నఘః చేకలిలాపురంబులో, జంచలనేత్రలం బతులశయ్యలపై రతికేళి రాత్రి పోరించి ప్రభాతకాలము పరిస్ఫుట మైనను ధర్మదార వట్టించుచు నన్నవాడవె ట్టిగతకుక్కట కంతనాదముల్. క్రీడా. ౫౪.

క. అనవుడు నేటికి బ్రతుకెదు, విన వృద్ధశ్రు
వుడ వాట వినవో యేలా, వినవెతి కోడి
గూసెం, దనరప మై మరునిధర్మదార య
సంగ. దశ. ౭. గ. ౧౪౫.

చ. కుముదసర స్తటస్ఫటికకూలనవోత్పలశయ్య
వ్రాల పూర్ణిమలఁ బికాళిగుట్టుసురు త్రిక్ర
గ ధర్మపుదార వట్టు. శేషము రెయి మల్లికా
ళిరుతి చక్కగఁ జేయకయుండ నిల్ప నా,
యమ మణునాటికిం గలుగ నాంతగళ
శ్రుతిగుంభితాశ్రు పుర. ఆము. ౫. ౧౫౦.

ధర్మద్రవి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. పుణ్యతిరంగిణి,
గంగానది.

ధర్మద్రోహి. సం. వి. న్. పుం - ధర్మములను
పాడుచేయువాడు - రాక్షసుడు.

ధర్మధ్వజి. సం. వి. న్. పుం = ధర్మధ్వజుడు.

ధర్మధ్వజుడు. సం. వి. అ. పుం. ధార్మికవేష
ధారి, కపటధార్మికుడు.

ధర్మనందనుడు. సం. వి. అ. పుం. - యమధ
ర్మరాజుకొడుకు - యుధిష్ఠిరుడు.

ధర్మనిబంధి. సం. విణ. (న్. నీ. న్.) ధర్మని
బంధమును అనుసరించువాడు, ధార్మికుడు.

ధర్మనివేశము. సం. వి. అ. పుం. ధర్మమందలి
అభినివేశము, ధర్మమందలితన.

ధర్మపత్రము. సం. వి. అ. పుం. యజ్ఞోదుం
బరము, మేడికి.

ధర్మపాలము. సం. వి. అ. పుం. కత్తి. (కే.ని.)

ధర్మప్రతిరూపకము. సం. వి. అ. పుం. ధర్మా
భాసము, అవశ్యము పోషింపఁదగినతల్లిదండ్రులు
లోనగువారు గతిలేక దుఃఖించుచుండఁగా కీర్తి
కొఱకు ఇతరులకు దానము చేయుట.

ధర్మప్రవచనము. సం. వి. అ. న. గ. ధర్మశా
స్త్రము. ౨. ధర్మములను నిర్ణయించి చెప్పుట.

ధర్మభాగిని. సం. వి. ఈ. శ్రీ - ధర్మచేసిధర్మ
ములలో భాగము పొందునది - భార్య; ధార్మికు
రా లగుభార్య.

ధర్మభ్రాత. సం. వి. ఋ. పుం. గ. గురుపుత్రాది.

౨. సమానధర్మము కలిగియుండుటచేత సోద
రుడుగా భావింపఁబడువాడు. ౩. సత్తీర్థ్యుడు.

(వై. ని.)

ధర్మము. సం. వి. అ. పుం. న. - లోకమును ధరిం
చునది; లోకమును మంచినీతియుండు నిలఁబెట్టు
నది - గ. శ్రుతిస్మృత్యాదులందు విహితమగు

కృత్యము. (ఇది పదివిధములు. శ్లో. ధృతిః
క్షమా దయా ౭ స్తేయం శౌచ మింద్రియనిగ్ర

హః, ధీర్విద్యా సత్య మక్రోధో దశకం ధర్మలక్ష
ణం. మను. ౬.౯.౨.) ౨. శుకర్మములు చేయు

టచేక లుగుఅదృష్టము, పుణ్యము. ౩. న్యాయ
ము. ౪. ఆచారము. ౫. స్వభావము; గుణము.

౬. అహింస. ౭. యజ్ఞము. ౮. ఉపనిషత్తు, వేదాం
తము. ౯. దానాది. ౧౦. ఉపమ, సామ్యము.

పుం. గ. విల్లు. ౨. కత్తి. (వై. ని.) ౩. సత్యం
గము. ౪. (జ్యోతి.) భాగ్యస్థానము, లగ్నము

నకు కాని చంద్రునకు కాని నవమస్థానము.
(ఒకపదముమాత్రము పూర్వపదముగాకలబహు

ప్రహిసమాసమున 'ధర్మక' అని నకారాంత
మగును. ఉదా: గృహీతధర్మా, ఆదృతధర్మా,

నివృత్తిధర్మా.)

ధర్మమూలము. సం. వి. అ. న. - ధర్మమునకు ప్ర
ధానప్రమాణము - వేదము; వేదావిరుద్ధమగు

స్మృత్యాదికము.

ధర్మమేఘము. సం. వి. అ. పుం. - ధర్మములను
వర్షించునది - (పాతంజలయోగశాస్త్రమున) అ

సంప్రజ్ఞాతనమాధి, నిర్వికల్పసమాధి.

ధర్మయుగము. సం. వి. అ. న. ధర్మప్రధానమగు
యుగము, కృతయుగము.

ధర్మరాజో. సం. వి. అ. పుం. గ. యముడు. ౨.
యధిష్ఠిరుడు. ౩. ధర్మపాలనము చేయురాజు.
౪. బుద్ధుడు.

ధర్మరాట్టు. సం. విణ. (జ్) ధర్మముచే ప్రకాశిం
చువాడు, ధార్మికుడు. వి. జ్. పుం. య
ముడు.

ధర్మవాణిజకుడు. సం. వి. అ. పుం. ధర్మకార్య
మువలన వణిజునివలె లాభమును పొంద చూ
చువాడు, ధర్మకార్యములను వణిజునివలె లాభా
ర్థము చేయువాడు. (ఇట్లే: ధర్మవాణిజ్యకుడు.)

ధర్మవాసరము. సం. వి. అ. పుం. - ధర్మ మాచ
రింపఁ దగినదినము - పున్నమ. (త్రి. ని.)

ధర్మవాహనుడు. సం. వి. అ. పుం. శివుడు.
(త్రి. ని.)

ధర్మవిదుడు. సం. విణ. (ద్) ధర్మము తెలిసిన
వాడు.

ధర్మవీరము. సం. వి. అ. పుం. (అలం.) ధర్మమం
దలిమహాత్మాహమే స్థాయిభావముగా కల
వీరరసము.

ధర్మవీరుడు. సం. వి. అ. పుం. (అలం.) ధర్మవీర
రసము ప్రధానముగా కలనాయకుడు.

ధర్మవృద్ధుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ధర్మా
శరణముచే పెద్దవాడు, ఎక్కువధర్మ మాచరిం
చువాడు.

ధర్మవైతంశికుడు. సం. వి. అ. పుం. ధార్మికు
డనుపేరు సంపాదించుకొనుటకై దానము చేయు
వాడు, లోకమునకు తనయందు ధార్మికు డను
విశ్వాసము కలుగుటకై ధర్మకార్యములు చేయు
పాపాత్ముడు; లోకమును మోసము చేయుటకై
ధర్మ మాచరించువాడు.

ధర్మశాల. సం. వి. అ. స్త్రీ. ధర్మమునిమిత్తము
అన్నాదిదానములకొఱకు కట్టబడినఇల్లు, ధర్మ
సత్తము.

ధర్మశాస్త్రము. సం. వి. అ. న. ధర్మములను
చెప్పునట్టిశాస్త్రము.

ధర్మసంహిత. సం. వి. అ. స్త్రీ = ధర్మశాస్త్రము.

ధర్మసావర్ణి. సం. వి. ఇ. పుం. చతుర్దశమనువు
లలో పదునొకండవమనువు.

ధర్మసువు. సం. వి. ఉ. పుం. ధూమ్యాటపక్షి,
కూకటిమూఁగ. (వాచ.)

ధర్మాంగము. సం. వి. అ. పుం. ధర్మమువలె తెల్ల
నైనదేహము కలది- బకము, కొంగ. ఈ. స్త్రీ.
ఆడుకొంగ. (వాచ.)

ధర్మాత్ముడు. సం. విణ. (న్) పుణ్యాత్ముడు.

ధర్మారణ్యము. సం. వి. అ. న. ఋష్యాదులు
వసించెడియరణ్యము, తపోవనము.

ధర్మాలీకుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ధర్మము
ఆచరించువానివలె నటించువాడు, కపటధార్మి
కుడు.

ధర్మాసనము. సం. వి. అ. న. ధర్మనిర్ణయార్థము
ధర్మాధికారి కూర్చుండుపీఠము.

ధర్మి. సం. విణ. (న్. జీ. న్.) ధర్మము కలది.
వి. న్. పుం. విష్ణువు. (వాచ.)

ధర్మిష్ఠుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ధార్మికత
ముడు, మిక్కిలి ధర్మాత్ముడు.

ధర్మ్యుడు. సం. వి. అ. పుం. గ. యముడు. ౨.
సోమయాజి. (మే. ని.) ౩. బుద్ధుడు. (హే
మ. ని.)

ధర్మపు. సం. వి. ఉ. పుం. న = ధర్మము.
చ. భువనభయంకరంబు లగుపోరులఁ దముల
తోడఁ గూడ నీవు వెడలఁబాటు లెన్న

యలపుం జలముక వెలయించుచోట ధర్మ
పున కొంతయుం దొలగఁ ద్రొక్కమియెం
తయు మేలు దీనఁ గౌరవకులముఖ్య యు
మలిక గ్రాచితే చిత్తము ప్రీతి బొందెనే.
భార. శాం. గ. ౪.

క. ఇవి మూడులెఱంగులు ధర్మపునాక్షత ని
శ్చయింప ముఖ్యపదంబుల్, దివిరికొని యివి
య చూచుట, యవనీశ్వర పూర్వమునుల
యందుఁ గలుగుటక. భార. అను. గ. ౪౧౯.

ఉత్సాహ...ఈ, వేళ నిట్లు సేయ ధర్మవేదికా
చరాధిపా, ద్వైలమాయ లీ వెలుంగ వేయహా
సహాదరా. రామ. గ. ౨౧౬.

ధర్మేంద్రుఁడు. సం. వి. అ. పుం. గ. యముడు.

౨. యుధిష్ఠిరుడు, ధర్మరాజు.

ఇట్లే: ధర్మేశుడు.

ధర్మోపదేశము. సం. వి. అ. పుం. గ. ధర్మముల
యొక్క ఉపదేశము. ౨. మనుస్మృత్యాదిధర్మ
శాస్త్రము.

ధర్మము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. ధర్మానవేత
ము, ధర్మమునుండి తొలగనిది, ధర్మముక్తము.
౨. ధర్మముచేత పొందఁ దగినది. ౩. న్యాయ్య
ము, న్యాయమునుండి తొలగనిది.

ధర్మకారి. సం. విణ. (న్. ణీ. న్.) గ. పరిభ
వించువాడు, తిరస్కరించువాడు. ౨. ప్రా
ల్భ్యము చూపువాడు.

ధర్మకారిణి. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. అసతి, దుష్టరా
లు, జంకుటాలు.

ధర్మకుడు. సం. విణ. (అ. రి. కా. అ.) గ. ధర్మం
చువాడు, తిరస్కరించువాడు. ౨. ప్రగ
ల్భుడు. ౩. ఓర్పు లేనివాడు. ౪. నటుడు.
౫. దూషకుడు, స్త్రీలను చెఱుపువాడు.

ధర్మణ. సం. వి. ఆ. స్త్రీ = ధర్మణము. వి.

ధర్మణము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ధర్మణముచే
యునది. వి. అ. న. గ. ప్రాగల్భ్యము. ౨. తి
రస్కారము, అవమానము. ౩. అసహనము,
ఓర్పులేమి. ౪. సురతము. ౫. దూషణము, చెఱు
పుట. (ఉదా: నాధర్మణము మొ.) ౬. కావ
రము, పోతరము.

ధర్మణి. సం. వి. ఇ. ఈ. స్త్రీ. కులట, జంకు
టాలు.

ధర్మణీయము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ధర్మింపఁ
దగినది.

ధర్మము. సం. వి. అ. పుం. గ. ప్రాగల్భ్యము.
౨. తిరస్కారము, అవమానము. ౩. అమర్షము,
సహనము లేమి. ౪. నిర్బంధము చేయుట, బలి
మిచే స్త్రీ లోనగువారిని చెఱబట్టుట, చెఱు
పుట. ౫. హింస.

ధర్మించు. సం. స. క్రి. గ. తిరస్కరించు. ౨.
ధర్మణము చేయు. (శ. ర.)

ధర్మిణి. సం = ధర్మణి.

ధర్మిత. సం. విణ. (ఋ. త్రి. ఋ.) ధర్మణము
చేయువాడు. వి. అ. స్త్రీ. కులట, జంకు
టాలు.

ధర్మితము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. పరాభూ
తము, అవమానింపబడినది; తిరస్కృతము. ౨.
దూషితము, చెఱుపబడినది. (స్త్రీ మొ.)
వి. అ. న. = ధర్మణము.

ధర్మితవ్యము. సం = ధర్మణీయము.

ధర్మిండు. సం. వి. అ. పుం. కంచుకి, అంతిపుర
పుకావలివాడు.

ధర్మ. వి. ప్రకాశము, కాంతివిశేషము; దానియను
కరణము.

మ... నా, ధునిమాళిక దలబ్రాలువోసె నవల
దోర్మలకూలంకవ, స్తనవిన్నూర్కి సంది
దండలధళల్ సాహోనినాదం బిడక్.
మనుచ. ౧. ౮౪.

(దీనియామ్రేడితరూపము “ధళధళ”)

చ. ధళధళ లీనుచొక్కటపుఁ దావికదంబపు
సావిపువ్వులై, తులవరుసల్ బయల్పిగిడి
తోచఁగ... చంద్రా. ౬. ౧౦. హంస. ౨. ౨౨.
ద్వి. మెఱపులు ధళధళ మెఱయక మున్నె.
ద్వి. హరిశ్చ. పూ. ౨౧౪౩ పం.

చ. ధళధళ నాయుధద్యుతివిలాసము గ్రమ్మఁ
గఁ బాల నొప్పచుకొ, కళా. ౮. ౩౬.

ధళుధళుకుక్కు. వి. మెఱపు మొదలగునవి మెఱ
యుట కనుకరణము; మెఱపు మొదలగు వాని
కాంతివిశేషము.

సీ. బకములు లోఁగఁ జాతకసంఘములు మూఁ
గఁ దనుకాంతి ధళుధళు క్కనుచు మెఱయ.
చంద్రా. ౪. ౨౦౧.

సీ. ధళుధళుక్కున నింగిఁ దాటించె బలుమాఱు
నీరాళ్లగొందిఁ గన్నీయమెఱుంగు. పాండు.
౪. ౨౧.

ధవము. సం. వి. అ. పుం. ౧. కంపనము, కద
ల్పుట. ౨. కదలుట. ౩. వృక్షవిశేషము.
(దీని ఆకులు జామిఆకులవలె నుండును. దీనిపట్టు
తెల్లగానుండును. పండ్లు మిక్కిలి చిన్నవి. దీని
కఱ్ఱతో రోకళ్లు ఎడ్డకాడులు చేయుదురు. దీనిని
వెలమచెట్టుని కొండ అందురు.)

ధవళ. సం. వి. ఆ. శ్రీ. ౧. తెల్లనిచాయ కలశ్రీ.
౨. తెల్లయాపు.

ధవళగిరి. సం. వి. ఇ. పుం. హిమాలయముయొ
క్కశిఖరవిశేషము.

ధవళపక్షము. సం. వి. అ. పుం. ౧. హంస.

౨. శుకపక్షము.

ధవళము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧. తెల్లనిది.

౨. అందమైనది. ౩. తేటయైనది, నిర్మలమైనది.
వి. అ. పుం. ౧. తెలుపు. ౨. చీనకర్పూర
ము. ౩. ధవళక్షము. ౪. శ్రేష్ఠవృక్షభము.
ద్వి. ఏను ధర్మజ్ఞునకు నీరాజ్య మిచ్చి, యే
నున్నపుర మిచ్చి యిభకోటి నిచ్చి, ధనధా
న్యముల నిచ్చి ధవళంబు లిచ్చి, నను వచ్చి
సేవించునాథుల నిచ్చి. ద్వి. భార. విరా.
౪. ౯౫ పా.

న. ౧. తెల్లమిరియము. ౨. శ్రీలు వివాహ
దులందు పాడెడియొకవిధ మగుపాట.

మ. ధవళాంశూజ్వలపీఠిపై నునిచి యంతక
జోడుగాఁ గూడుచుకొ, ధవళం బింపుగఁ
బాడుచుకొ... రా. వి. ౧. ౧౧.

గీ. కంచుగీసినతెఱఁగున ఖంగు రనఁగఁ, జేడి
యలు గూడి ధవళముల్ పాడుచుండ.
చమ. ౩. ౯౦.

క. ఆలలనామణి కాగ, య్యాలి యొకానొక్క
వేళ నక్కఱతో ను, వ్యాలుకొ శోభనములు
ధవళాలుకొ మొదలైనపాటలందగ నేర్పుకొ.
శుక. ౧. ౪౩౪. పాంచా. ౪. ౨౪.

ధవళాంగి. సం. వి. ఈ. శ్రీ - తెల్లనికరీరము
కలది - సరస్వతి.

ధవళితము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) తెల్లగా
చేయఁబడినది.

ధవళిమ(ము). సం. వి. న్. పుం. తెలుపు, తెల్లఁ
దనము.

ధవళోత్పలము. సం. వి. అ. న. శుముదము,
తెల్లకలువ.

ధవాణకము. సం. వి. అ. పుం - చెట్టును కదల్పు
నది - గాలి. (వాచ.)

ధవి త్రము. సం. వి. అ. న. ఇత్తితోలుతో చేసిన
వీచన, కృష్ణాజినముతో చేసినవిసనకట్ట.

ధవుఁడు. సం. వి. అ. పుం. గ. మనుష్యుఁడు.
౧. భర్త, మగఁడు. ౩. ఒడయఁడు, ఆధిపతి.
౪. వంచకుఁడు, మోసగాఁడు.

ధా

ధా. ప్ర. ఇది సంఖ్యావాచకములపై వచ్చిక్రియా
ప్రకారరూపార్థము నిచ్చును. ఉదా:-వికధా,
ద్విధా, త్రిధా, చతుర్ధా, శతధా మొ. (దీనికి
తెలుఁగున వ్యస్త ప్రయోగము లేదు.)

ధాంధ. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. ఏలకీ.

ధాంధ్యము. సం. వి. అ. న. అపాటవము, అశ
క్తత. (త్రి. ని.)

ధాకము. సం. వి. అ. పుం. ధారక మైనది, ఆధా
రమైనది. గ. ఎద్దు. ౨. అన్నము. (కే.ని.) ౩.
ఆశ్రయము. ౪. స్తంభము, కంబము. (వాచ.)

ధాటి. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. దండయాత్ర, దాడి.

ధాణకము. సం. వి. ఆ. పుం. దీనారమం దొక
భాగము, ఒకానొక నాణెము.

ధాణు. వి. మల్లవిద్యావిశేష మగుపదునాలుగు
విసరులలో నొకటి.

వ...దధ ధారు ధాణు ఆంధ్రటిక టిక ఉద్దడ
నాట్య దారుధాణు దారుకపాలు...మల్లు
పు. ౩. ౬౯.

వ...అవ్వీరుండు...ధాణు...రూటు నివి మొ
దలయినపదునాలుగువిసరులమర్చుబులుం
జూచి...హంస. గ. ౨౦౬.

ధాణుధారు. వి. మల్లవిద్యావిశేష మగుపదునా
లుగువిసరులలో నొకటి.

వ...ధాణుధారు కథాకు ధాణుదారు రూటు
మొదలగుపదునాలుగువిసరులు...ప్రబంధ,
౩౮.

వ...ఉద్దడ...ధారుధాణు...ధాణుధారు...
మల్లుపు. ౩. ౬౯.

వ...అవ్వీరుండు...ధాణుధారు రూటు నివి
మొదలయినపదునాలుగువిసరులమర్చుబులుం
జూచి...హంస. గ. ౨౦౬.

ధాత. సం. విణ. (బు. శ్రీ. బు.) గ. ధరించు
వాడు. ౨. పోషించువాడు. ౩. సృజించు
వాడు. ౪. త్రాగువాడు. (కే. ని.) వి. బు.
పుం. గ. బ్రహ్మ. ౨. ఆత్మ. ౩. ఒకానొక
ఆదిత్యుఁడు. ౪. ఒకానొకసంవత్సరము.

ధాతకి. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. ఆరె, ఏలుబాజీ.

ధాతవ్యము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. ధరిం
పడగినది. ౨. పోషింపడగినది. ౩. త్రాగడ
గినది. ౪. సృజింపడగినది; చేయడగినది.

ధాతుకాసీసము. సం = కాసీసము.

ధాతుక్రియ. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. లోహశోధన
విద్య.

ధాతుక్షయము. సం. వి. అ. పుం. గ. ధాతు
పులక్షణావస్థ. ౨. కాసరోగ భేదము.

ధాతుఘ్నము. సం. విణ. (అ. ఆ. ఆ.) - పా
దరసము మున్నగువానిని మారణముచేయునది -
ధాతుపులను నాశనము చేయునది. వి. అ. న.
కాంజికము, కలి, కడుగు.

ఇట్లే: ధాతునాశనము.

ధాతుజము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ధాతువు
వలన పుట్టినది. వి. అ. న. సిలాజిత్తు.

ధాతుద్రావకము. సం. విణ. (అ. వికా. అ.)
ధాతువులను ద్రవింపజేయునది. వి. అ. పుం.
వెలిగారము.

ధాతుపము. సం. వి. అ. పుం. - దేహధాతు
పులను పోషించునది - దేహమందలిరసరూప
మగు ప్రథమధాతువు. (ఇది వసాదు లేడింటికి
మూలమైనది.)

ధాతుపుష్పి. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. ధాతకి, ఆరణ్యే.

ధాతుభృత్తు. సం. విణ. (త్) గ. ధాతుపులను
ధరించునది. ౨. ధాతుపులను పోషించునది.
వి. త్. పుం. కొండ.

ధాతుమంతము. సం. విణ. (త్. మతీ. త్.)
ప్రళస్త మగుధాతువులు కలది.

ధాతుమలము. సం. వి. అ. న. గ. దేహధా
తుపులమలము. (స్వేదాది.) ౨. లోహముల
మలము. (కిట్టము.) ౩. సీసము.

ధాతుమాక్షికము. సం. వి. అ. న. ఒకానొక
ఉపధాతువు.

ధాతుమారిణి. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. సర్జిక, సజ్జా
కారము.

ధాతురాజకము. సం. వి. అ. పుం. న. - దేహ
ధాతువులలో ఉత్తమము - శుక్రము, రేతసుని.

ధాతువల్లభము. సం. వి. అ. న. - బంగారు
మున్నగుధాతువులకు ప్రీయమైనది - టంకణము,
వెలిగారము.

ధాతువాది. సం. వి. న్. పుం. రసవాది, రసా
యనాదులచేత బంగారు వెండిలోనగునవి చే
యువాడు.

ధాతువిట్టు. సం. వి. వ్. స్త్రీ. - ధాతుమలము -
సీసము.

ధాతువు. సం. వి. ఉ. పుం. గ-ఆధారమైనది -
దేహమునకు ఆరంభక మైనవస లోనగునది.
(వస, అస్థుక్కు, మాంసము, మేదసుని,
అస్థి, మజ్జ, శుక్రము అని ఇవి ఏడు. పక్షం

తరమున రోమ, త్వక్, మాంస, అస్థి, స్నాయు
మజ్జ, ప్రాణములు.) ౨. వాతము లోనగునది.
(వాతము, పిత్తము, క్షేష్ణము.) ౩. మణిశిల లో
నగుశిలావికారము, గైరికాదిధాతువు. ౪. పృ
థివి లోనగునది. (భూతము.) ౫. శబ్దము లోన
గునది. (గుణము.) ౬. త్వక్కు లోనగునది.
(ఇంద్రియము.) ౭. (వ్యాక.) క్రియావాచకమగు
భూధాతువు లోనగునది. ౮. లోహము. (బం
గారు, వెండి, యినుము లోనైనది.) ౯. ఏడు
అనుసంఖ్య. ౧౦. ఆత్మ; పరమాత్మ. ౧౧. ఎము
క. ౧౨. ధనము. ౧౩. రేతసుని. ౧౪. స్వభా
వము. ౧౫. ఆకారము. (కే. ని.)

ధాతువైరి. సం. వి. న్. పుం. గంధకము.

ధాతుశేఖరము. సం. వి. అ. న. కాసీసము,
అన్నభేది.

ధాతుశోధనము. సం. వి. అ. న. సీసము.

ధాతుసంభవము. సం. వి. అ. న. సీసము.

ధాతుపలము. సం. వి. అ. పుం. పలకమీద
వ్రాయుసాధనము, బలపము.

ధాతుపుష్పి. సం=ధాతుపుష్పి.

ధాత్రి. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. గ. భూమి. ౨.
దాది, ఉపమాత. ౩. తల్లి. ౪. ఉసిరికళి.

ధాత్రీపత్రము. సం. వి. అ. న. తాలిసపత్తిరిళి.

ధాత్రుడు. సం. వి. అ. పుం. కితవుడు, జూదరి.
(కే. ని.)

ధాత్రేయి. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. గ. దాదిహూ
తురు. ౨. భూమి.

ధాన. సం. వి. అ. స్త్రీ. గ. మొగ్గ. ౨. దవి
యము, కొత్తిమిరిళి. ౩. సక్తమార్గము, యవా
దులపిండి. ౪. అభినవాంతురము, కొత్త మొలక.
బ. వేపుడుయవలు.

శ్రీ. ధానా శ్రీ భూరుహం బీజే కుస్తుంబురు
ణిచాప్యసౌ, భృష్టే యవే భూమని చ హన్
సం దీర్ఘవోచక. (శ్రీ. ని.)

ధానకము. సం. వి. అ. న. గ. దనియము, కొ
త్తిమిరిశి. ౨. మానభేదము, ఆఱురతులయెత్తు.

ధానము. సం. వి. అ. న. గ. ఉండుటకు ఆధా
రము; స్థానము. ౨. ధారణము, ధరించుట.
౩. పోషణము, పోషించుట.

ధానాక. సం = ధాన.

ధాని. సం. వి. ఈ. శ్రీ. గ. ఆధారము, స్థాన
ము; వాసస్థానము.

ఉ దా: రాజధాని = రాజస్థానము; యమధాని =
యమపురి; మషిధాని = సిరాబుడ్డి; మత్స్యధా
ని = చేపలబుట్ట.

౨. దనియము, కొత్తిమిరిశి. ౩. పీలువృక్షము,
గోగుశి.

ధానీయము. సం = ధాతవ్యము.

ధానుర్దండికుండు. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.)
వింటిచే జీవించువాడు, విలుకాడు.

ధానుష్కుండు. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) ధ
నుస్సు ఆయుధముగా కలవాడు, విలుకాడు.

ధానుష్యము. సం. వి. అ. పుం. - వింటికి ఉప
యోగించునది - వెదురుశి.

ధానేయము. సం. వి. అ. న. దనియము,
కొత్తిమిరిశి.

ధాన్య. సం. వి. అ. శ్రీ. దనియము, కొత్తిమిరిశి.

ధాన్యచమసము. సం. వి. అ. పుం. చిపిట
ములు, అడుకులు. (శ్రీ. ని.)

ధాన్యత్వకుం. సం. వి. చ్. శ్రీ. ధాన్యపు
పొట్టు, ఊక.

ధాన్యబీజము. సం. వి. అ. న. దనియాలు.

ధాన్యము. సం. వి. అ. న. గ. - ధానమునకు
(పోషించుటకు) అనుకూలమయినది - కొలుచు.
౨. దనియాలు. ౩. నాలుగునూపుగింజల
కొలది.

ధాన్యవీరము. సం. వి. అ. పుం. - బలకర మగు
టచే ధాన్యములలో వీరునివంటిది - మాషము,
మినుములు.

ధాన్యశీర్షకము. సం. వి. అ. న. సస్యమంజరి,
ధాన్యపుకంకి, ఎన్ను.

ధాన్యసారము. సం. వి. అ. పుం. తండులము,
బియ్యము.

ధాన్యాకము. సం. వి. అ. న. దనియాలు.

ధాన్యాప్లుము. సం. వి. అ. న. కాంజికము, కలి;
పులికడుగు.

ధాన్యోత్తమము. సం. వి. అ. పుం. శాలిధాన్య
ము, వరి.

ధాన్యనము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) గ. మ
రుదేశమందలిది. ౨. ధనుస్సంబంధమైనది.

ధామకము. సం. వి. అ. పుం. ఒకమాషము ఎత్తు.

ధామకేశి. సం. వి. న్. పుం. - కిరణములు కేశ
ములుగా కలవాడు - సూర్యుడు.

ధామనిధి. సం. వి. ఇ. పుం. - కిరణములకు స్థాన
ము - సూర్యుడు.

ధామము. సం. వి. న్. న. గ. ఇల్లు. ౨. స్థాన
ము, చోటు. ౩. వెలుగు, కిరణము; కాంతి.
౪. ప్రభావము, శక్తి. ౫. దేహము. ౬. జన్మ
ము, పుట్టుపు. ౭. ప్రతాపము. ౮. అన్నము.
౯. ఆకాశము. ౧౦. భోజనము, తినుట. (వై.
ని.) ౧౧. సారము. ౧౨. ధనము. ౧౩. చిహ్న
ము. ౧౪. బృందము, సమాహము.

౧. చందాలీ ప్రజగీతరావముల కుత్సాచాబు
 ఖో నొక్క వేదండస్వామి మదంబు నే
 సెఁ గరిణీధామంబు లట్టాడఁగాక. తు. సం.
 ౧. ౮౬.

అ. న. గ. తిలకము. ౨. తేజస్సు. (తే. వి.)

ధామార్గవము. సం. వి. అ. పుం. ౧. ఆపామా
 ర్గము, ఉత్తరేశుక్తి. ౨. ఆవడ, చేతిబీజశ్రి.

ధాయకము. సం. విణ. (అ. యికా. అ.) ౧.
 ధరించునది. ౨. పోషించునది.

ధాయము. సం. విణ. (అ. అ. అ.) ౧. ధరిం
 చునది. ౨. పోషించునది. ౩. త్రాగునది.

ధాయ్య. సం. వి. అ. శ్రీ. సామిధేనియుక్కు,
 యాగమునం దగ్నిని ప్రజ్వలింపఁజేయునపుడు
 పఠించుమంత్రము.

ధాయ్యుడు. సం. వి. అ. పుం. పురోహితుడు.
 (కల్ప.)

ధార. సం. వి. అ. శ్రీ. ౧. నైనుండి పడునీరు
 లోనగువానిచాలు. ౨. కత్తి లోనగువానివా
 దర. ౩. కుండ లోనగువానిచిల్లి. ౪. పరంపర,
 ఎడతెగనివరుస. ౫. జడివాస, ముసురు. ౬.
 సేనాగ్రభాగము, దండుముందటిభాగము. ౭.
 అంచు, కొన. ౮. రథచక్రము, బండికన్ను.
 ౯. ఉత్కర్షము, మేలిమి. ౧౦. సమాహము.
 ౧౧. కీర్తి. ౧౨. వాక్కు. ౧౩. జనప్రవాద
 ము, కింవదంతి. ౧౪. ఒకానొకపట్టునము.
 ౧౫. ఆశ్వుగతివిశేషము. (ఆశ్వధారలు అయిదుః
 ఆస్కండితము, ధారితకము, రేచితము, వల్లిత
 ము, పుల్లము.) ౧౬. పోలిక, రీతి.

మ. నటదీశానశిరస్తటత్తుటితరత్తుచ్చాయః గ
 లోలిని, విటమధ్యంబున వ్రాలె నభ్రమణి
 త్తద్యేగాభిపాతోన్నమ, త్పటుపాథోలవధా
 రః ధార తెగసెం దద్భిందుసంధానితో,

త్కటసంధ్యానలధూమకండళము లై కన్ప
 ట్టై గ్రంజీకటుల్. వసు. ౪. ౧౦.

ధారకము. సం. వి. అ. పుం. పాత్రము, కలశము.

ధారకుడు. సం. విణ. (అ. రికా. అ.) ౧. ధ
 రించువాడు. ౨. పోషించువాడు. ౩. అధ
 మరుడు, అప్పు పుచ్చుకొన్నవాడు.

ధారగొను. మి. స. క్రి. (ధార+కొను.) ధారా
 పూర్వకముగా దానము పట్టు, పుచ్చుకొను.

చ. అనవుడు నాతఁ డిట్లనియె నాతనితో ని
 పు డేను ఓని నీ, జనపతిచేత ధారగొని సా
 భుగతిం జన నీది యంటయె, ట్లనిన నతండు
 నేనును ధరాధిపుచే మను ధారగొన్నయా,
 వని వినిపింప నిద్దజకు నయ్యె నపారవివాద
 మచ్చటక. భాగ. ౧౦. ఉ. ౪౬౯.

ధారణ. సం. వి. అ. శ్రీ. ౧. ధరించుట. ౨.
 పోషించుట. ౩. జ్ఞప్తియందుంచుకొనుట. ౪.
 జ్ఞాపకశక్తి, స్మరణపట్టుత్వము. ౫. కుంభక మ
 నెడిప్రాణాయామధేదము, గాలిని పీల్చి లోప
 ల నిలఁబెట్టుట. ౬. అధమర్ణత్వము, అప్పుప
 డుట. ౭. స్మర్యము, నిలుకడ. ౮. రాజులన్వా
 య్యమార్గసిద్ధి, మర్యాద.

శ్లో. సంస్థాతుమర్యాదాధారణాస్థితిః. అమరము.
 ౯. భగవంతునితప్ప మఱియొకటి ఎఱుగమి.

(ఇది యోగాస్తాంగములలో నొకటి.)

శ్లో. మూర్తం భగవతోరూపం సర్వోపాశ్ర
 యనిష్కృతం. ఏష వై ధారణా జ్ఞేయా
 యచ్చిత్తం తత్ర ధార్యతే, తచ్చ మూర్తం
 మారే రూపం తద్విచింత్య సరాధిపత్రచ్ఛ్రు
 యతామనాధారా ధారణా నోపపద్యతే.
 ప్రసన్నవదనం చారుపద్మపత్రనిభేక్షణం,
 సుకపోలం సువిస్తీర్ణలలాటఫలకోజ్జ్వలం,
 చింతయేద్రుహ్వాభూతం తం పీతనిర్మలవాస
 సం. (వాచ.)

ధారణకుడు. సం. విణ. (అ. టి.కా. అ.) అధ
మరుడు, అప్పుపడినవాడు.
శ్లో. వినా ధారణకా ద్వాపి విక్రీణీత ససాక్షి
కం. యాజ్ఞ. ౨. ౬౩.

ధారణము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧. ధరిం
చునది, తాల్చునది. ౨. పోషించునది. (అ. ఈ.
అ.) ౧. ధరింప సాధన మయినది. ౨. పోషింప
సాధన మయినది. వి. అ. న. ౧. = ధారణ.
౨. ఉదకము. పుం. ౧. స్తనము. ౨. లోకము.
(కే. ని.)

ధారణి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. ౧. వరుస, బంతి.
౨. నాడి, నరము. ౩. నిలుకడ; ఏకాగ్రత. ౪.
ధరణి, భూమి.

ద్వి. అమర వేవేగ చిత్రాంగి నంటు గనె, రక్క
సివరెనె ధారణి పిక్కటిల్లు, మొక్కలంబు
గఁ గుయో మొట్టో యనంగ, బిగువుపగ్గం
బుల బిరబిరఁ దెచ్చి, తగ నంటు గట్టి రా
స్థానంబునందు. ద్వి. శ. సా. ౧౦౬ పా. ౭ పం.

ధారణుడు. సం. వి. అ. పుం. ౧. బ్రహ్మ. ౨.
సూర్యుడు. (కే. ని.)

ధారము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ధరించునది.
వి. అ. పుం. ౧. వడగల్లు, వర్షోపలము. ౨.
ఋణము, అప్పు. ౩. గ్రావాంతరము, ఒకదిన
సుతాయి. (పర్యత విశేష మని కొందఱు.)
౪. గంభీర ప్రదేశము, లోతైనచోటు. న.
వర్ష మువలన పుట్టినజలము, వర్ష పునీరు.

ధారయిత. సం. విణ. (ఋ. శ్రీ. ఋ.) ధరింపఁ
జేయువాడు.

ధారయిత్రి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. - ధరించునది-
భూమి.

ధారవో(పో)యు = దారవోయు. మి. స. క్రి.
(ధార + పోయు.) ధారాపూర్వకముగా నిచ్చు.
గీ. నీవు తెచ్చినకడవల నీళ్లు దెమ్ము, ధార

వోనద నావిప్రధర్త మెల్ల. శుక. ౨. ౪౭౬.
క. తమ మూడడుగులు బలి యు, తమభక్తి
నదక్షిణం సతాంబూలం తుభ్య మహం
సంప్రదద యిదం, న మమ యనుచు ధార
వోనె నలినాక్షసఖ. దశా. ౫. ౧౦౯.
క. దేవబ్రాహ్మణభూములు, భూవరుసకుఁ జెప్పి
ధారవోయించె బల్లి. భీమ. ౧. ౬౩. వరా
హ. ౧౦. ౪౮.

ధారాంకురము. సం. వి. అ. పుం. ౧. శీకరము;
వానతుంపర. ౨. వడగల్లు. ౩. నాసీరము,
ముందుగా పోవుసేన. (మే. ని.)

ధారాంగము. సం. వి. అ. పుం. ౧. ఖడ్గము.
౨. తీర్థము. (కే. ని.)

ధారాకదంబము. సం. వి. అ. పుం. నీరుకడిమి.

ధారాగ్రహము. సం. వి. అ. పుం. ధారాయం
త్రాదులు కలగ్రహము, స్నానపుగది.

ధారాటము. సం. వి. అ. పుం. ౧.-వర్ష ధారల
కై తిరుగునది - చాతకము, వానకోయిల. ౨.
-ఆస్కంధితాదిపంచధారలతో సంచరించునది-
గుఱ్ఱము. ౩. - వర్ష ధారలతో సంచరించునది-
మేఘము. ౪. - మదధారలతో సంచరించునది-
మదపుటేనుగు.

ధారాదత్తము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ధారా
పూర్వకముగా నీయఁబడినది. (భూమి, కన్య
మొ.)

ధారాధరము. సం. వి. అ. పుం. ౧.-వర్ష ధార
లను ధరించునది - మేఘము. ౨. - వాదర
ధరించునది - ఖడ్గము, కత్తి.

ధారాఫలము. సం. వి. అ. పుం. - వాడి
ముండ్లు కలఫలము కలది - ఉమైత్తళి.

ధారాయంత్రము. సం. వి. అ. న. నీళ్లు ధా

రలుగ పడుటకై గొట్టుములతో నేర్పఱచిన
యంత్రము.

శ్లో. ధారాయంత్రవిముక్తసంతతపయఃపూరస్తు
తే స్పర్శకః. రత్నా. గ. ౧౧.

ధారాళము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. ధార
కలది; ప్రశస్త మైనధార కలది. ౨. అడ్డుపాటు
లేనిది.

గీ. కనకకర్ణికాధారాళకాంతు లదికి, బాహుల
తికలు బిరుదుసంపంగిదండ, లిరుగడల శ్రే
లవైచినకరణిఁ బరంగ, గంబువిజయము ప
చరించుఁ గాంతగళము. ప్రభా. ౨. ౭౮.

క. ధారాళ మైననీతులు, నోరూరంగఁ బవులు
పుట్ట నుడివెడ నుమతీ. సు. శ. గ.

(వ్యవ.) వాడు ధారాళముగా ఉపన్యసించెను.
వాడు ధారాళ మైనహృదయము గలవాఁ
డు. ఈపనిని ధారాళముగా చేయఁగలను.
ధారాళ మైనవర్షము కురిసెను.

ధారావర్షము. సం = ధారాసంపాతము.

ధారావాహి. సం. విణ. (న్. నీ. న్.) గ. ఎడ
తెగక ప్రవహించునది. ౨. ఎడతెగక యుం
డునది; తెంపు లేక కలుగుచుండునది.

ధారావిషము. సం. వి. అ. పుం. - వాదరయే
విషముగా కలది - ఇడ్డము, కత్తి. (త్రి. ని.)

ధారాసంపాతము. సం. వి. అ. పుం. ఆసార
ము, జడివాన, ముసురు.

ధారాస్నుహి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. త్రిధార
యగుస్నుహి, మూడుఅంచులు కలజెముడుశ్రి.

ధారి. సం. వి. న్. పుం. పీలువృక్షము, గోగుశ్రి.
ధారిక. సం. వి. ఆ. శ్రీ. మహూర్తము, రెండు
గడియలకాలము. (వై. ని.)

ధారిణి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. గ. భూమి. ౨.
బూరుగుశ్రి.

ధారితము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. ధరింపఁ
జేయఁబడినది. ౨. అప్పుగా పుచ్చుకొనఁబడినది.
(ద్రవ్యాది.)

ధారు. వి. మల్లవిద్యాసంబంధ మగుపదునాల్గువి
సరులలో నొకటి.

వ...అవ్వీరుండు...ధారు...రూటు నివి మొ
దలయినపదునాలుగువిసరులమ రంబులుం
జూచి... హంస. గ. ౨౦౬.

వ...ధారు ధాణు ఆంత్రటిక ... మల్లుపు.
౩. ౬౯.

ధారుణి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. ధారిణి, భూమి.

(ధరుణము = జలము. "ధరుణస్సప్త తే నీరే స్వ
క్లోకేపరమేష్ఠిని" అని మే.ని. దానినుండి పుట్టి
నది. ధారుణి. "అద్భ్యుత పృథివీ" అనుశ్రుతి భూ
మి జలమువలన పుట్టుటను బోధించుచున్నది.)

చ. గుణముల నొప్పి బ్రాహ్మణులకుం గడుభక్తుఁ
డవై సమస్తధారుణిప్రజ గూర్పఁగా విగత
రోషుడవై శుభ ముండు మింక బ్రాహ్మణు
ల కవజ్ఞ నేయక శమత్వము నేకొను మింద్రుఁ
డైన బ్రాహ్మణుల కవజ్ఞ నేసి యవమానముఁ
బొందుఁ బ్రతాపహీనుఁ డై. భార. ఆది. ౭.
౧౨౮.

మ. మణికోదండము లింద్రచాపములుగా మ
త్తిలి గరిలువా, రణమల్ లీల ఘనాఘనం
బులుగ వీరవ్రాతముల్ గార్చుమా, ర్గణవర్షం
బలివర్ష మై కురియ నాకాశాంతరాళంబు
ధారుణియుం గప్పుచుఁ ద్రోచి రోలి దొలు
కారం బోరె నాధోరణుల్. కు. సం. ౧౧.
౭౦౫.

ధారుధాణు. వి. మల్లవిద్యాసంబంధ మగుపదు
నాల్గువిసరులలో నొకటి.

వ...ధారుధాణు... మొదలగు పదునాలుగు
విసరులు ... ప్రబంధ. ౭౮. మల్లుపు. ౩. ౬౯.
హంస. గ. ౨౦౬.

ధారోష్ణము. సం. వి. అ. న. అప్పుడే పిడిగిన పాలు, వేడితగ్గనిపాలు, గుమ్మపాలు. (వాచ.)

ధార్తరాష్ట్రపది. సం. వి. ఈ. శ్రీ. హంసపదీ లత. (రా. ని.)

ధార్తరాష్ట్రము. సం. వి. అ. పుం. నల్లనిము క్కును కాళ్లును కలతెల్లనిహంస.

ధార్తరాష్ట్రుడు. సం. వి. అ. పుం. గ. ధృత రాష్ట్రనికొడుకు. (దుర్యోధనాది.) ౨. ధృతరాష్ట్ర నామక సర్వవిశేష మయొక్క వంశమందు పుట్టిన సర్పము.

ధార్తవత్సనము. సం. వి. అ. న - ధర్తపట్టన మున పుట్టినది-మిరియముకీ.

ధార్తము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) గ. ధర్త సంబంధి. ౨. ధర్త మయము, అధిక ధర్తము కలది. ౩. వింటికి సంబంధించినది.

ధార్తికుడు. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) గ. ధర్త కాత్తము చదివినవాడు. ౨. ధర్త మాచరించు వాడు. ౩. సుకృతి, పుణ్యాత్ముడు. ౪. ధాను మ్ముడు, విలుకాడు.

ధార్త్య. సం. వి. ఆ. శ్రీ. గ. ధాయ్య. ౨. కోరిందకీ.

ధార్త్యము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. ధరింపఁ దగినది, తాల్పఁ దగినది. (వస్త్రాది.) ౨. జ్ఞప్తి యం దుంచుకొనఁ దగినది.

ధార్వ్యము. సం. వి. అ. న. పొగరుబోతుఁడనట, వైయాత్యము.

ధాలు=దాలు.

శా...అ, జారే లీనము చాగురే స్ఫురితముకా సాబాసు ధా లంచు న, త్యాగార్థ ప్రమ దోన్నతి స్తరహరుం దాలించి వర్ణించుచుకా. చంద్ర. గ. ౧౨౩.

ధాశధశ్యము. సం. వి. అ. న. ధశధశ మను కాంతి.

సీ. ముఖచంద్రునకు దృగంబుజధాశధశ్యంబు సరిగాఁగ నుభయచారులు వైవ. దశ. ౨. ౨౩౩.

ధావకుడు. సం. విణ. (అ. వికా. అ.) గ. పరు గెత్తువాడు. ౨. వేగముగా పోవువాడు. ౩. వస్త్రాదికము కుది చేయువాడు. వి. అ. పుం. రజకుడు, చాకలి.

ధావత్. సం. (శత్రు.) గ. పరుగెత్తుచున్న. ౨. కుదిచేయుచున్న.

ధావన(ము). సం. వి. అ. న. (ఇది చరిత్రాదు లలోనిది.) గ. కుదము చేయుట; కడుగుట; తోముట; తొలఁచుట. ౨. పోవుట; వడిగా పోవుట; పరుగెత్తుట.

(కల్పవృక్షతారవర్ణనము.) శా. ధారాపంచకధా వనం శైలఁగుగంధర్వంబుఁ ద్రొక్కించుబల్మీ రంపున్నెఱరాతు...ని న్లోల్పెదక. ఆము. ౪. ౩౧.

ధావని. సం. వి. ఈ. శ్రీ. గ. పుష్పిపర్ణికోల పొన్నకీ. ౨. కంటకారి, వాకుడుకీ. ౩. ధాతకి, ఆరకీ. ౪. రజకి, చాకత. ౫. ఉతికినవస్త్రము యొక్క అంచు, ధౌతాంచలము. (వై. ని.)

ధావనీయము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) కుదిచే యుదగినది.

ధావమానము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) పరు గెత్తుచున్నది.

ధావము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.)-కర్తవాచక ముపపదముగా నున్నపుడు సమాసాంతములం దుండును. ఉదా:-శివధావము=శివునిగూర్చిపోవు నది. మనసుని మొ- గ. పోవునది; వడిగా పోవునది; పరుగెత్తునది. ౨. కుదిచేయునది;

ఉడుకునది; కడుగునది; తొలఁచునది.

ధావళి. వి. (హిం. ధావళి.) వస్త్రవిశేషము.

గీ. ధాతశాటియుఁ బరిపాటిధావళియును, వజ్రల
వేదాంతశాస్త్రంబు వ్రాసినట్టి, తాళదళపుస్త
కము చంకఁ దనరఁ బూని, చనియె గడిదేతీ
యా బహుచారి మీతీ. హంస. ౧. ౧౫౭.

సీ. అణుతఁ గీల్కొన్న ముత్తరములధావళి యం
సాగ్రమున గోనెయసిమిసంచి. శుక. ౨.
౪౪౭. (ముత్తరములధావళి=మూడుత్తరముల
నుండియున్న ధావళి.)

ధావశ్యము. సం. వి. అ. న. ధవళత్వము, తెలుపు.

ధావించు. సం. అ. క్రి. పరుగెత్తు.

శా... వెక, వెంటక దివ్యకరేణు వభ్రముపు
ధావింపంగ దర్శిద్ధతిక. కాశీ. ౩. ౧౯౮.

ధావిత. సం. విణ. (బు. శ్రీ. బు.) = ధావ
కుడు.

ధావితము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧. శుద్ధము
చేయఁబడినది; కడుగుబడినది; ఉడుకుఁబడినది;
తొమఁబడినది. ౨. పోయినది; వేగముగా పో
యినది; పరుగెత్తినది.

ధావితవ్యము. సం = ధావనీయము.

ధావ్యమానము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) శుద్ధి
చేయఁబడుచున్నది.

ధావ్యము. సం = ధావనీయము.

ధి

ధి. సం. వి. ఇ. పుం. (ఇది ఉపపదసమాసాంత
ములందే యుండును.) సానము, ఆధారము, పట్టు.
ఉదా: జలధి, వారిధి, శరధి మొ.

ధింధిం. వి. వాద్యవిశేషమున కనుకరణము.

శా... వాద్యముల్, ధింధిం ధిక్కి ధిమిక్కి...
యంచు మ్రోసె న్వేసక. ద్వా. ౧. ౧౨౯
కకు. ౧. ౨౧౯.

ధింధిమి. సం. వి. ఇ. పుం. మద్దెలధ్వని కనుకర
ణము.

దండకము ... తోడ్తో మృదంగావళిధింధిమి
ధ్వానముల్ ... దశా. ౪. ౨౩౨.

సీ. బంధురమురజాదిధింధిమిధ్వానంబు బహుళ
గర్జావిజృంభణము నెఱప. దశా. ౧. ౨౬౫.

ధిక్. సం. అవ్య. ౧. నింద. ౨. భర్తృనము. (దీనికి
తెనుఁగున వ్యస్తప్రయోగము లేదు.)

ఉదా:- ధిక్కుతుఁడు, ధిక్కారము మొ.

ధిక్కిరించు. సం. స. క్రి. ౧. తిరస్కరించు.

గీ. మొక్కి. వేడెద నను మీరు ధిక్కిరింప,
కాదరింపుడు మునిసమాహానుమతుఁడైనై
వినిశ్చయపరికలితాంతరంగ, వర్తనముతోడని
చటికి వచ్చినాడ. భార. శాం. ౧. ౩౬౫.

వ... మనుష్యపక్షసాతంబున నన్ను ధిక్కిరించి
తిరి మనుష్యులు గం డని శపియించి ...
మార్క. ౧. ౧౮౬.

౨. బెదరించు; ధిక్కరించు.

ధిక్కారము. సం. వి. అ. పుం. ౧. తిరస్కార
ము, తెగడిక. ౨. బెదరింపు, భయపెట్టుట.

ధిక్కారిండు. సం. స. క్రి. ౧. తిరస్కరించు
౨. బెదరించు.

మ... భక్తులం, గని చక్రాయుధుఁ డేడి చూపుఁ
డని ధిక్కారింబిరో దుర్జనుల్. భాగ. ౮.
౧౦౦.

ధిక్క్రూతము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) తిరస్క
రింపఁబడినది. వి. ఆ. న. తిరస్కారము, నింద.

ధిక్క్రూతి. సం. వి. ఇ. శ్రీ = ధిక్కారము.

ధిక్పారుష్యము. సం. వి. అ. న. చీ యనుట, చీ
కొట్టుట, చీవాట్లుపెట్టుట.

ధిక్కియ. సం. వి. అ. శ్రీ = ధిక్కారము.

ధిగధిగ = ధిగధిగ. వి. కస్తురిబొట్టు మొదలగువా
ని కాంతివిశేషమున కనుకరణము.

చ. మొగమున వ్రేలుముంగుడులు మొల్లపుబా
టైడలించి యింతికి, ధిగధిగ లీనుబొట్ట
కతె దిద్దె బలీ యనఁ బచ్చికస్తురిక. చమ.
3. ౪3.

క. గగనపథంబున రాఁగా, ధిగధిగ మనునొ
క్కదివ్యతేజంబు నభో, లగనంబై పొడకట్టిన,
తెగడి దివకనులు చనిరి భీతిం గడలక.
శ్రీరం. మా. ౪. ౬౯.

ధిగధిగ = ధిగధిగ.

పీ... దివ్యతేజము ధిగధిగ వెలింగె. వసు. ౫. 3.

ధిగ్గండము. సం. వి. అ. పుం. చీయనుట, చీకొ
ట్టుట, చీవాట్లు పెట్టుట. (ఇది దండనవిశేషము.)

ధిగుల్లు. వి. గుండె యదరుట కనుకరణము.

క... ప్రసాదము... నేగ భుజించితి నన విని,
తా గుండె ధిగుల్లు మనఁగఁ దలపోసె మ
దిక. చెన్న. ౧. ౧౨3.

క. వనితామణి కాఁగిటఁ జేర్చిన గుండె ధిగుల్లు
రనఁగ శ్రీగురుఁ డనియెక. చెన్న. ౨.
3౦౨.

ధిగ్వణుఁడు. సం. వి. అ. పుం. బ్రాహ్మణునికి ఆ
యోగవశ్రీయందు పుట్టినసంకీర్ణజాతివాడు.
(వీనివృత్తి చర్మకార్యము.)

ధితి. సం. వి. ఇ. శ్రీ. ధారణము. (వాచ.)

ధిప్పు. సం. వి. ఆ. శ్రీ. మోసము చేయ నిచ్చు.

ధిప్పుపు. సం. విణ. (ఉ) మోసము చేయ నిచ్చు
కలవాడు.

ధిమిధిమి. వి. భేరి మొదలగువాని ధ్వనికనుకర
ణము.

క... విరులసోన గురిసెక న్నొరసెక, ధిమిధి

మిని దివ్యదుఁడుభు, లమరమనోహర హే
తు వగునవ్వేళక. విప్ర. ౧. 2౪.

వ... తిరువడికోలరంధ్రగోళంబుల నత్మీలం
బులై మండుధగధగని జగజ్జ్యోతిదీపబాలం
బులమధ్య ధూపకుండికాంగారంబుల నీరా
జఁ గ్రాచి నాడుఁ బరికింప వాయించు ధిమి
ధిమిధ్వానంబులకు... ఆము. ౪. 3౫.

ధిమ్ము. వి. ౧. మద్దెలధ్వని కనుకరణము. (ఆప్రేడి
తమున “ధింధిమ్ము”)

గీ. ధిమ్మనెడి మద్దెలమ్రాత గ్రమ్మకొనియె.
కువల. ౨. ౧౦౯.

౨. పిరంగులధ్వని కనుకరణము.

వ... విజయశంఖంబులఘ్రుమంఘ్రుమలు పిరంగుల
ధింధిమ్ములు జబురుజంగులఖంగురింగులు...
ప్రబంధ. 3౮౮.

ధివణ. సం. వి. ఆ. శ్రీ. ౧. బుద్ధి, మనీష.

౨. వాక్కు. 3. స్తోత్రము. ౪. గౌరి. ౫. భూ
మి. ౬. శ్రీచిహ్నము. ద్వి. భూమ్యాకాశము
లు. (కే. ని.)

ధివణము. సం. వి. ఆ. న. వాససానము; సా
నము.

ధివణాధిపుఁడు. సం. వి. అ. పుం. - వాచస్పతి-
బృహస్పతి.

ధివణుఁడు. సం. వి. అ. పుం. బుద్ధికలవాడు-
బృహస్పతి.

ధిష్ణ్యము. సం. వి. ఆ. న. ౧. సానము. ౨. గృ
హము. 3. నక్షత్రము. ౪. శక్తి. ౫. బలము.
(వై. ని.)

ధిష్ణ్యుఁడు. సం. వి. అ. పుం. ౧. శుక్రాచార్యుఁ
డు. ౨. ప్రాణాభిమానిదేవత. 3. అగ్ని. (వై. ని.)

ధీ

ధీ. సం. వి. ఈ. శ్రీ. గ. బుద్ధి, జ్ఞానము; తెలివి.

౧. భావన, ఊహ. ౩. ఆలోచన.

ఉదా:- ధీసచివుడు, ధీగుణములు.

శ్లో. శుశ్రూషా శ్రవణం చైవ గ్రహణం ధారణం తథా, ఊహాపోహోరవిజ్ఞానం తత్త్వజ్ఞానంచ ధీగుణాః.

౪. కర్తృము. (తే. ని.)

ధీంద్రియము. సం. వి. అ. న. జ్ఞానేంద్రియము.

ధీత. సం. వి. ఆ. శ్రీ. గ. కూతురు. ౨. మనసు. (తై. ని.) ౩. కన్య. (తే. ని.)

ధీతము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. త్రాగబడినది, పీల్చబడినది, జుట్టబడినది. ౨. అనాదృతము, అనాదరముచేయబడినది. ౩. ఆరాధింపబడినది. (వాచ.)

ధీతి. సం. వి. ఇ. శ్రీ. గ. పీల్చుట, త్రాగుట.

౨. అనాదరము. ౩. శ్రేయ. ౪. ఆధారము.

౫. వ్యవస్థ. (తే. ని.)

ధీద. సం. వి. ఆ. శ్రీ. గ. బుద్ధి. ౨. కన్య. (వాచ.)

ధీభు. సం=ధిభు.

ధీభువు. సం=ధిభువు.

ధీమంతుడు. సం. విణ. (త్. మతీ. త్.) ప్రశస్తబుద్ధి కలవాడు. వి. త్. పుం. గ. బృహస్పతి. ౨. విద్వాంసుడు.

ధీమకము. సం. వి. అ. న. ఇనుము. (తై. ని.)

ధీయమానము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. ధరింపబడుచున్నది. ౨. పోషింపబడుచున్నది.

ధీర. సం. వి. ఆ. శ్రీ. గ. ధీరురాలు. ౨. (అలం.) మానముతో కూడిన నాయక. (వ్యంగ్య

ముగా భర్తయందలికోపము ప్రకటించునాయక. చూ. ధీరాధీర.) ౩. కాకోలి, కారుకొల్లికి. ౪. మహాజ్యోతిష్మతి, పెద్దమానేడుకి.

ధీరపత్రి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. ధరణీకందము, ఒకదినుసుకందకి.

ధీరము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. గంభీరము. (ధ్వని మొ.) ౨. మందము. (గాలి మొ.) “ధీరసమీచే యమునాతీతే”...గీతగో. ౫. గ. వి. అ. న. మంకుపపువ్వుకి.

ధీరలలితుడు. సం. వి. ఆ. పుం. ధీరుడును కళాసత్తుడును అగు నాయకుడు, చతుర్విధనాయకులలో నొకడు, మృదుచిత్తము కళాసక్తియు కలిగి సమస్తభోగములు అనుభవించుచు నిశ్చింతుడై యుండు నాయకుడు. (ఉదా:- రత్నావలిలోని వత్సరాజు మొ.) శ్లో. నిశ్చింతో మృదు రనిశం కలాపరో ధీరలలిత స్సాన్యత్. సా. ద.

ధీరశాంతుడు. సం. వి. అ. పుం. ధీరుడును శాంతుడును అగు నాయకుడు, చతుర్విధనాయకులలో నొకడు. (ఉదా:- చారుడత్తుడు మొ.)

శ్లో. సామాన్యగుణైర్భూయాత్ ద్విజాతికో ధీరప్రకాత స్సాన్యత్. సా. ద.

ధీరాధీర. సం. వి. ఆ. శ్రీ. (అలం.) తప్తచేసిన నాయకునియందలికోపమును వ్యంగ్యముగాను అవ్యంగ్యముగాను ప్రకటించునాయక, ధీరాలక్షణమును అధీరాలక్షణమును కల నాయక. మధ్యధీరాధీర = తప్తచేసినభర్తయెదుట నిలిచి కంట దడిపెట్టుకొనుచు కుటిలవాక్యము లాడునది. ప్రగల్భధీరాధీర = తప్తచేసిన భర్తయందలికోపమును సురతిమందలియోదాసీనయ్యచేతను తర్రసతాడనాదులచేతను ప్రకటించునది.

వ...వ్యంగ్యవ్యంగ్యముగఁ గోపప్రకాశంబు
 నేయునది ధీరాధీర యగు. అందు మధ్యధీ
 రకు కోపవచనంబు వ్యంగ్యంబు మధ్యాధీర
 కు పరువవచనంబు మధ్యధీరాధీరకు వచన
 రుదితంబులుం గలిగియుండు. ప్రాధాధీరకు రతి
 సంప్రమ మెంచకుండుటయు ప్రాధాధీరకు
 తరనతాడనంబులఁ గోపప్రకాశంబును ప్రా
 ధాధీరాధీరకు సురతాదాస్యతరనతాడనంబు
 లఁ గోపప్రకాశంబునం గలిగియుండును...
 రస. ౧.౧౬.

ధీరుఁడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧. ధైర్యము
 కలవాఁడు, జంకనివాఁడు. ౨. నిలకడ కలవాఁ
 డు, చలింపనివాఁడు. ౩. దృఢచిత్తము కలవాఁ
 డు, గట్టిపూనిక కలవాఁడు. ౪. గంభీరుఁడు, ని
 ర్వీకారచిత్తుఁడు. ౫. పండితుఁడు. ౬. స్వైరుఁ
 డు, స్వతంత్రుఁడు. ౭. బలము కలవాఁడు. ౮.
 విసీతుఁడు, వినయవంతుఁడు, సుశిక్షితుఁడు. ౯.
 మందుఁడు, మూర్ఖుఁడు. ౧౦. తెగుదారి, సాహ
 సికుఁడు. వి. అ. పుం. ౧. బుద్ధుఁడు. ౨. చిదా
 త్తుఁడు, ౩. బలిచక్రవర్తి. ౪. సముద్రుఁడు.

ధీరోత్తమగండ(ఁడు). ధీరోత్తముల కెల్ల ధీరుఁ
 డు. (ఇది బిరుద నామము.)

సీ. దర్పితాహితన్యపోత్తములు ని న్నెదిరింపఁ
 గలరె ధీరోత్తమగండబిరుద. నరస. ౫.౨౦.

ధీరోదాత్తుఁడు. సం. వి. అ. పుం. -ధీరుఁడును
 ఉదాత్తుఁడు నైననాయకుఁడు- చతుర్విధ నా
 యకులలో నొకఁడు. (ఉదా:- శ్రీరాముఁడు.)
 శ్లో. అవికల్తనః క్షమావా నతిగంభీరో మహాస
 త్విః, స్థేయాన్ నిగూఢమానో ధీరోదాత్తో
 దృఢవ్రతః కథితః. సా. ద.

క. ధీరుఁడు గంభీరుఁడు సత్కారుణ్యుఁడు న
 స్వయంకృతస్తుతినిరహం, కారుఁడు నగునా
 యకుఁ డిల, ధీరోదాత్తుఁడు నాగ భృతిఁ

బెంపారుక. కావ్యా. ౩. ౫.

ధీరోద్ధతుఁడు. సం. వి. అ. పుం. -ధీరుఁడును
 ఉద్ధతుఁడు నైననాయకుఁడు- చతుర్విధ నా
 యకులలో నొకఁడు. (ఉదా:- భీమ సేనుఁడు.)

శ్లో. మాయాపరః ప్రచండ శ్చపలో హంకార
 భూయిష్ఠః, ఆత్మశాఖానిరతో ధీరై రీరో
 దతః కథితః. సా. ద. కావ్యా. ౩. ౭.

ధీలటి. సం. వి. ఇ. ఈ. స్త్రీ. దుహిత, కూతురు.
 (నాచ.)

ధీవము. సం. వి. వ. పుం. ౧. చేప. (కే. ని.)
 ౨. వ్యాధి, రోగము. (కే. ని.)

ధీవరము. సం. వి. అ. న. ఇనుము. (వై. ని.)

ధీవరుఁడు. సం. వి. అ. పుం. ౧. కైవర్తుఁడు, జా
 లరి. ౨. ఘంటాపథములను సురక్షించుమాగ
 ఘుఁడు. (వై. ని.)

ధీవుఁడు. సం. విణ. (వ. వరి. వ) ఆలోచన కల
 వాఁడు, ధ్యానయుక్తుఁడు; నిపుణుఁడు. వి. వ.
 పుం. ౧. శిల్పి. ౨. జాలరి. ౩. దేవుఁడు.
 (కే. ని.)

ధీసచివుఁడు. సం. వి. అ. పుం. ౧. ఆలోచన
 ము చెప్పవంత్రి. ౨. మంచి ఆలోచనముచె
 ప్పవాడు. (న్యతి. కర్తసచివుఁడు = కార్యము
 చేయువంత్రి. ఉదా:- ఇంద్రునకు బృహస్పతి
 ధీసచివుఁడు. ఉపేందుఁడు కర్తసచివుఁడు.)

ధు

ధుంధుమారము. సం. వి. అ. పుం. ౧. ఇంద్ర
 గోపము, ఆరుద్ర పురుగు. ౨. పట్టుపురుగు. ౩.
 గృహధూమము, ఇంటిపొగ; కఱదూపము.

ధుంధుమారుఁడు. సం. వి. అ. పుం. - ధుం
 ధు వనురాక్షసుని చంపినవాఁడు- కువలయాశ్వఁ
 డనురాజు, బృహదశ్వనిపుత్రుఁడు.

ధుక్షిమము. సం. వి. అ. న. వెన్న తీసి కాచిన
పాలు తోడుపెట్టినవెరుగు. (వై. ని.)

ధుతము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. విభూత
ము, ఎగురఁ గొట్టఁబడినది ; కదలింపఁబడినది.
అ. త్యక్తము, విడువఁబడినది.

ధుత్తూరము. సం. వి. అ. పుం. ఉమ్మెత్త.

ధుని. సం. వి. ఇ. ఈ. స్త్రీ-వాయువుచే కదలు
నది- నది.

ధున్వత్. సం. (శత్రు.) గ. కదలుచున్న. అ. కద
లించుచున్న.

ధుర్. సం. వి. ర్. స్త్రీ. (ఇది తెనుఁగున సమా
సావయవముగా నేయుండును. ఉత్తరపదము పర
మగునపుడు “ధూర్” అనురూపము నొందును.

ఉదా:- ధూర్వహుడు. తా నుత్తరపద మై
నపుడు తత్పురుషుడులయందు “ధురా” యని
ఆకారాంత మగును. ఉదా:- రాజధురా. అక్ష
మునకు సంబంధించినదానిని చెప్పవలయుమాత్ర
ము ఆకారాంతము కాదు. ఉదా:- అక్షధూః.
దృఢధూ రక్షః. గ. బండిలోనగువానియగ్ర
భాగము, నొగ. అ. నొగచివర. 3. ఇరుసు
బండికంటినుండి వీడకుండునట్లు దానిరంధ్రముల
యందు వైచుచీల. ౪. భారము, బరువు; కార్య
భారము. ౫. అగ్రస్థానము.

శ్లో. అపాంసులానాం ధురి కీర్తనీయా. సం.
రఘు. అ. అ.

౬. పీడ. ౭. అంగులి, నేలు. ౮. వికృత
గానము. ౯. గాయత్రీ నామక సామము. (కే. ని.)

ధుర. సం. వి. అ. స్త్రీ. భారము, బరువు. (కల్ప.)

ధురంధరము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. కా
డిని మోయునది. అ. బరువు మోయునది. (ఎద్దు,
గుఱ్ఱము మొ.) పుం. ధవవృక్షము, ఒకా
నొకచెట్టు. (మే. ని.)

ధురంధరుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. కా
ర్యభారము వహించువాడు, కార్యవిర్వాహకు
డు. అ. అగ్రే సరుడు, ముఖ్యుడు, శ్రేష్ఠుడు.

ధురీణము. సం. వి. అ. పుం.-బరువు మోయునది-
గ. వృషభము, ఎద్దు. అ. గుఱ్ఱము.

ధురీణుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. బరువు
మోయువాడు. అ. కార్యభారము వహించు
వాడు. 3. అగ్రే సరుడు, ముఖ్యుడు.

ధుర్యము. సం. వి. అ. పుం. = ధురీణము.

ధుర్యావక ర్తికుడు. సం. వి. అ. పుం. ఆఘో
ముఖుడై ధూమపానము చేయువ్రతి.
శ్లో. పిబ త్యఘోముఖో ధూమం య సస్య ధు
ర్యావక ర్తికః. (వై. ని.)

ధుర్యుడు. సం. = ధురీణుడు.

ధువనము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) కదల్చునది.
శ్లో. అయ మంచతి పంచశరానుచరో నవనీపవ
నీధువనః పవనః సా. ద.

వి. అ. న. కదల్చుట. పుం. అగ్ని.

ధూ

ధూంక్ష. సం. వి. అ. స్త్రీ. తెల్ల కాకి. (వై. ని.)

ధూక. సం. వి. అ. స్త్రీ. వ్యాధి, రోగము; కా
మిలారోగము. (కే. ని.)

ధూకము. సం. వి. అ. పుం. గ. వాయువు. అ.
కాలము. 3. వ్యాధి; కామిలారోగము.

ధూకుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ధూతుడు.
(వాచ.)

ధూతము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. కంపిత
ము, కదల్పఁబడినది; పడకింపఁబడినది. అ. త్యక్త
ము, విడువఁబడినది. 3. భర్జితము, ఆదల్పఁబడి
నది. ౪. వీచనతో విసరఁబడినది. ౫. తిరస్క
రింపఁబడినది. ౬. తర్కింపఁబడినది.

ధూతి. సం. వి. ఇ. శ్రీ. గ. కదల్చుట; వడకించుట. ౨. వీననతో విసరుట.

ధూనకము. సం. విణ. (అ. నికా. అ.) చాలకము, కదలించునది. వి. అ. పుం. యక్షధూపము, సర్జరస మనుధూప ద్రవ్యము. (త్రి. ని.)

ధూననము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) కదలించునది. వి. అ. న. చాలనము, కదలించుట. పుం. వాయువు.

ధూనము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. కంపితము, కదల్చబడినది. ౨. (ఎండదప్పి లోనగువానిచే) పీడింపబడినది.

ధూని. సం. వి. ఇ. శ్రీ. కంపనము, కదలించుట. (వాచ.)

ధూపకుడు. సం. విణ. (అ. పికా. అ.) గ. ధూపము వేయువాడు. ౨. సంతాపము కలిగించువాడు, తపింప జేయువాడు.

ధూపనము. సం. వి. అ. న. గ. ధూపమువేయుట, పొగ వేయుట. ౨. సంతాపము కలిగించుట, తపింప జేయుట. ౩. సర్జరస మను ధూప ద్రవ్యము.

ధూపము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. పొగవేయునది. ౨. సంతాపము కలిగించునది. వి. అ. పుం. గ. ధూపము, సుగంధి ద్రవ్యములనుండి వచ్చుపొగ. ౨. పొగకు సాధన మైనసుగంధి ద్రవ్యము.

ధూపవాసము. సం. వి. అ. పుం. స్నానానంతరము తడి పోగొట్టుటకును శిరోజములను పరిమళింపజేయుటకును సుగంధి ద్రవ్యములతో పొగ వేసికొనుట.

ధూపవృక్షము. సం. వి. అ. పుం. - ధూప ద్రవ్యమున కాధార మగువృక్షము - సరళము అను వృక్ష భేదము.

ధూపాంగము సం. వి. అ. పుం. - ధూపమున కుప

యోగించు అవయవములు కలది - ధూపవృక్షము.

ధూపాయితము సం = ధూపితము.

ధూపార్హము సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) - ధూపమునకు తగినది - వి. అ. న. కృష్ణాగరువు, నల్లకగలుక.

ధూపితము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. ధూపము వేయబడినది, కర్పూరాదికముచేత వాసన కలదిగా చేయబడినది. ౨. (ఎండ దప్పి లోనగువానిచే) తపింప జేయబడినది.

ధూమకము. సం. వి. అ. పుం. న = ధూమిక.

ధూమకేతనము. స. వి. అ. పుం. గ. - పొగ చిహ్నముగా కలది - అగ్ని. ౨. ఉత్పాతవిశేషము, తోకచుక్క.

ధూమకేతువు. సం. వి. ఉ. పుం. = ధూమకేతనము.

ధూమగంధి. సం. విణ. (ఇ) పొగకంపు కలది. వి. ఇ. న. కామంచిగడ్డి.

ధూమగ్రహము. సం. వి. అ. పుం. రాహువు.

ధూమజము. సం. వి. అ. పుం - ధూమమువలన పుట్టినది - గ. మేఘము. ౨. ముస్తకము, తుంగముపైకే.

ధూమజాంగజము. సం. వి. అ. న. వజ్రక్షౌరము, నవాసారము. (వాచ.)

ధూమధ్వజుడు. సం. వి. అ. పుం. - పొగచిహ్నముగా కలవాడు - అగ్ని.

ధూమపథము. సం. వి. అ. పుం. గ. పితృయానము, కర్తవ్యప్రవర్తనము. (వ్యతి. అర్చిరాది మార్గము.) ౨. పొగ వెలువడుమార్గము. (గవాక్షాది.)

ధూమమహిషి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. - ధూమమునకు భార్యవంటిది - కుష్మణి, పొగమంచు.

ధూమము. సం. వి. అ. పుం. గ. పాగ. ౨.
అవిరి. (ఆ. ని.) ౩. ధూమకేతువు, తోకమ
క్క. ౪. (వైద్య.) ధూమపానము, పాగవపీల్చు
ట. ౫. అజీర్ణపుత్రేనుపు. ౬. ఆగ్నేయదిక్కున
నున్నయిల్లు.

శ్లో. ధ్వజధూమప్యగేంద్రాణాం శ్వోక్షరాసభ
హస్తిహం, వాయసస్య చ పర్యాయః
కమాత్ పూర్వాదివేత్తని. (వై. ని.)

ధూమయోని. సం. వి. ఇ. పుం. గ. - ధూమము
కారణముగా కలది - మబ్బు, మేఘము. ౨.
ముస్తకము, తుంగముపైశి.

ధూమలము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ధూమ్రము,
నలుపుకలసినయెఱుపు కలది, పాగవన్నె కలది.
వి. అ. పుం. నలుపుకలసినయెఱుపు, పాగవ
న్నె. పుం. న. దేవతాపూజలయందు వాయిం
చుచుదెల. (వై. ని.)

ధూమవేధి. సం. వి. న్. పుం. లోహోదులను
సువరముగా చేయు ఔషధవిశేషము.
వ...పంచలోహమయంబై యొప్పునవృషాడమితే
నికొలుపుచవికెం దనచేతిధూమవేధి యను
నావధంబుచేత శుద్ధసువర్ణంబు గావించి...
భోజరా. గ. ౮౭.

ధూమాయిలేము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ధూమ
ముకలదిగా అయినది, ధూమము కలది.

ధూమి. సం. విణ. (న్. నీ. న్.) ధూమము కలది.

ధూమిక. సం. వి. ఆ. శ్రీ. కుజు టి, పాగవంచు.

ధూమిని. సం. వి. ఈ. శ్రీ. అగ్నిజిహ్వలలో
నొకటి.

ధూమోత్థము. సం. వి. అ. న. వజ్రతారము,
నవాసారము.

ధూమోద్ధారము. సం. వి. అ. పుం. గ. పాగ
వెలువడుట. ౨. త్రేచుట, త్రేపు.

ధూమోర్ణ. సం. వి. ఆ. శ్రీ. యమునిభార్య.
(త్రి. ని.)

ధూమ్య. సం. వి. ఆ. శ్రీ. ధూమసమూహము,
దట్టమైనపాగ.

ధూమ్యాటము. సం. వి. అ. పుం. కూకటిమూఁ
గపక్షి.

ధూమ్రకము. సం. వి. అ. పుం - ధూమ్ర వర్ణము
కలది - ఉచ్చము, లాటియ.

ధూమ్రకర్ణము. సం. వి. అ. పుం. గాడిద.

ధూమ్రపత్త. సం. వి. ఆ. శ్రీ - ధూమ్రవర్ణ
ముకలదికలది కలది - పాగావన్నె.

ధూమ్రము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. నలుపు
కలసినయెఱుపు కలది, పాగవన్నె కలది. ౨.
వేడియైనది. వి. అ. పుం. గ. నలుపు కలసిన
యెఱుపు, పాగవన్నె. ౨. సిహకము, చిల్లమడ్డి.
౩. కళింగము, కూకటిమూఁగపిట్ట. ౪. వేడిమి.
(వై. ని.)

ధూమ్రమూలిక. సం. వి. ఆ. శ్రీ. శూరీతృణము.

ధూమ్రలోచనము. సం. వి. అ. పుం - ధూమ్రవ
ర్ణము కలకన్నులు కలది - కపోతము, పావురాయి.

ధూమ్రవర్ణకము. సం. వి. అ. పుం. నక్క.

ధూమ్రవర్ణము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ధూమ్ర
వర్ణము కలది, పాగవన్నె కలది. వి. అ. పుం. గ.
నలుపు కలసినయెఱుపు, పాగవన్నె. ౨. తు
రుష్కము, చిల్లమడ్డి.

ధూమ్రశూకము. సం. వి. అ. పుం - ధూమ్ర
వర్ణశోమములు కలది - లాటిపిట్ట.

ధూమ్రాంకము. సం. వి. అ. పుం. చూక్కిమణి
దోషము.

సీ. అతిరక్తమనుదోష మది విధ్రుషచ్ఛాయ
ధూమ్రాంకమనునదిధూమకాంతి. రత్న. ౫౦.

ధూమ్రాక్షి. సం. వి. ఇ. పుం. గ. దోషవిశేషము కలముత్యము. (దీనినే “ధూమాక్షి” అని కొందఱు.) ౨. ధూమ్రవర్ణనేత్రములు కలస్త్రీ.

ధూమ్రాటము. సం=ధూమ్యాటము.

ధూమ్రాహ్వ. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. పాగాకుళి.

ధూమిక. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. కృష్ణశింశుప, నల్లయిరుగుకుళి.

ధూయమానము. సం. విణ. (ఆ. ఆ. ఆ.) గ. కదల్చుబడుచున్నది. ౨. వడకింపబడుచున్నది.

ధూర్గతుడు. సం. విణ. (ఆ. ఆ. ఆ.) గ. కాడిమీద నున్నవాడు. ౨- అందఱకు ముందట నున్నవాడు- ముఖ్యుడు, అగ్రే సరుడు.

ధూర్జటి. సం. వి. ఇ. పుం. బరు వైనజటలు కలవాడు- శివుడు.

ధూర్తకము. సం. వి. ఆ. పుం. వంచకము, నక్క.

ధూర్తమానుష. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. రాష్ట్ర, సన్నరాష్ట్రము.

ధూర్తము. సం. వి. ఆ. పుం. గ. ఉమైత్త. ౨. చోరకము, కచ్చోరము. ౩. రక్తచందనము. (వై.ని.) న. గ. విడలవణము. ౨. లోహకిట్టము, ఇనుపత్రుప్ప.

ధూర్తు. సం=ధూర్తుడు. (ఇది గృహస్థువంటిది.) ద్వి. వేవేగ నాలోనివెట వెల్ల మాన్పు, మని వేడుకొనుటయు నవ్వటుధూర్తు, మనసులో వేటొక్కమతము చింతించి. ద్వి. హరిశ్చ. ఉ. ౧౦౨౩ పం.

ధూర్తుడు. సం. విణ. (ఆ. ఆ. ఆ.) గ. మోసకాడు, వంచకుడు; మాయావి. ౨. జూదరి. ౩. హింసకుడు, పీడించువాడు. వి. ఆ. పుం. గ. (అలం.) వంచకుడగు నాయకుడు, శతనాయకుడు. ౨. శివుడు, మహాదేవుడు. (కే.ని.)

ధూర్వహము. సం = ధురంధరము.

ధూర్వహుడు. సం = ధురంధరుడు.

ధూర్వి. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. రథాదులముందటి భాగము.

ధూర్వోధ. సం. విణ. (బు. స్త్రీ. బు.) గ. = ధురంధరుడు. ౨. = ధురంధరము.

ధూలకము. సం. వి. ఆ. న. విషము.

ధూళి. సం. వి. ఇ. ఈ. స్త్రీ. దుమ్ము, పరాగము.

ధూళిగల(లు)పు. మి. స. క్రి. (ధూళిక్ + కలుపు.) దుమ్ములోకలుపు; నశింపజేయు.

గీ. దొరతనము నీతి నియమంబు ధూళిగలపు, నంగనాజనలోలుఁ డైనట్టివరుడు. రుక్మా. ౧. ౧౪౮. (ఇటు విడుచు అని భావము.)

ధూళిగల(లి)యు. మి. అ. క్రి. (ధూళిక్ + కలయు.) దుమ్మునఁ గలయు; నశించు.

సీ. ఊరక విరచబడు మారనారాచంబు దుండగంబునఁ దన్ను ధూళిగలయ. పరాహ. ౪. ౨౧.

ధూళిక. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. కుష్టు, పాగమంచు.

ధూళికేదారము. సం. వి. ఆ. పుం. దున్నినవరిమడి.

ధూళిగుచ్చకము సం. వి. ఆ. పుం. పటాసకము, బుక్క.

ధూళిజంఘము. సం. వి. ఆ. పుం - బూడిదనన్నెపిక్కులు కలది-వాయసము, కాకి. (వై.ని.)

ధూళిధ్వజుడు. సం. వి. ఆ. పుం - ధూళి జెండాగా కలవాడు - వాయువు, గాలి.

ధూళిపటలము. సం. వి. ఆ. పుం. వైకృగి కప్పువలె ఏర్పడినదుమ్ము. న. ధూళిచయము. (కల్ప.)

ధూళిపుష్పి. సం. వి. ఈ. స్త్రీ - పరాగ మధికముగా కలపూవులు కలది - కేతకి, మొగలి.

ధూళిభక్తము. సం. వి. అ. న. వివాహాభాజనము, పెండ్లివిందు. (వై. ని.)

ధూళికదంబము. సం.వి.అ.పుం.గ-పరాగసమాహము కలది - నీపము, కడిమిక్కి. ౨. వరుణము, ఉలిమిరిక్కి. ౩. తినిశము, నెమ్మిక్కి. ౪. ధూళిపటలము.

ధూళిగుచ్చము. సం. వి. అ. పుం. కర్పూరకుంకుమమిశ్రచందనచూరము, ఫల్గుచూరము, ఒకదినుసుబుక్కా.

ధూసర. సం. వి. ఆ. శ్రీ. పాండుఫలి అను మొక్క.

ధూసరచ్చద. సం. వి. ఆ. శ్రీ. పాఠ, చిలుబొద్దిక్కి.

ధూసరపత్రిక. సం. వి. ఆ. శ్రీ. హస్తీకుండిక్కి.

ధూసరము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) బూడిదవర్ణము కలది. వి. అ. పుం. గ. బూడిదవర్ణము. ౨. గాడిద. ౩. లాటియ. ౪. పావురము.

ధూసరితము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ధూసరవర్ణము కలదిగా చేయబడినది, బూడిదరంగు కలదిగా చేయబడినది.

ధూసరుడు. సం. వి. అ. పుం. తెలకారుడు, గాండ్లవాడు, తెలికవాడు.

ధృ

ధృక్కు. సం. విణ. (జ్) పొందువాడు. (ఇది తలుచు సమాసాంతమునందే ఉండును.)

ఉదా:- కాలరూపధృక్కు, శక్తిధృక్కు మొ.

ధృతము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. ధరింపబడినది, తాల్పబడినది. ౨. గృహీతము, పట్టుకొనబడినది. వి. అ. న. గ. పఠనము, పాటు. ౨. స్థితి, ఉనికి. ౩. ధారణము, తాల్పుట. ౪. గ్రహణము, పట్టుకొనుట.

ధృతరాష్ట్రము. సం. వి. అ. పుం. మంచిరాజు కలదేశము.

ధృతరాష్ట్రీ. సం. వి. ఈ. శ్రీ. ధార్తరాష్ట్రములనుసంసలజాతికి ఆదిమాత.

ధృతరాష్ట్రుడు. సం. వి. అ. పుం. గ. దుర్యోధనాదికారవులకు తండ్రి, పాండురాజునకు అన్న. ౨. సర్వవిశేషము. ౩. ఒకానొక గంధర్వుడు. ౪. రాజు.

ధృతాత్మడు. సం.విణ. (న్. ఆ.న్. వ్.) ధైర్యముతో కూడినచిత్తము కలవాడు.

ధృతి. సం. వి. ఇ. శ్రీ. గ. ధరించుట, తాల్పుట. ౨. గ్రహించుట, పట్టుకొనుట. ౩. ధైర్యము. ౪. నిరత. ౫. సంతోషము. ౬. సుఖము. ౭. (తోర్ణి.) విష్కంభాదియోగములలో నొకటి. ౮. ఒకానొక ఘంధస్సు. ౯. మాతృకాభేదము. పుం. యజ్ఞము.

ధృతిమంతుడు. సం. విణ. (త్. మతీ. త్.) గ. ధైర్యము కలవాడు. ౨. సంతోషము కలవాడు.

ధృతిముషము. సం. విణ. (ష్) గ. ధైర్యమును అపహరించునది. ౨. సంతోషమును హరించునది. (రూ. ధృతిముట్టు.)

ధృత్తు. సం. విణ. (త్) ధరించువాడు. (ఇది తలుచు సమాసాంతములందే ఉండును.)
ఉదా:- రూపధృత్తు, అవతారధృత్తు మొ.

ధృష్ట్యము. సం. వి. వ్. పుం. గ. ధర్మము. ౨. ఆకాశము. ౩. సముద్రము. (వాచ.) ౪. పర్వతము. (తే. ని.)

ధృత్వరి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. ధాత్రి, భూమి.

ధృత్వుడు. సం. విణ. (న్. వరీ. వ్.) గ. బుద్ధిమంతుడు. ౨. ధరించువాడు. వి. వ్. పుం. గ. విష్ణువు. ౨. బ్రహ్మణుడు.

ధృవ. సం. వి. ఆ. శ్రీ. ముయ్యకుపాన్నశి.

ధృష్టు. సం. విణ. (ఉ) ౧. దిట్ట, ప్రగల్భాడు.

౨. దక్షుడు, సమరుడు; నేర్పరి. వి. ఉ. పుం. సంఘాతము, గుంపు.

ధృష్ట. సం. వి. ఆ. శ్రీ. అసతి, జంతుటాలు.

ధృష్టద్యున్నుడు. సం. వి. ఆ. పుం. ద్రుపద రాజాపుత్రుడు, ద్రాపదియన్న.

ధృష్టి. సం. వి. ఇ. శ్రీ. ధృష్టత్వము, దిట్టతనము.

ధృష్టుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧. దిట్టాడు, ప్రగల్భాడు. ౨. నిర్లక్షాడు, సిగ్గు లేనివాడు. ౩. నిర్దయుడు, కనికరములేనివాడు. ౪. గర్వి, అహంకారము కలవాడు. వి. ఆ. పుం. (అలం.) శృంగారనాయకులలో నొకడు, తప్పు చేసియు జంకనివాడును బెదరింపఁబడియు సిగ్గు నొందని వాడును, చేసినతప్పు ప్రత్యక్షముగా కనఁబడుచున్నను అసత్యమాడువాడు నగునాయకుడు. శ్లో. కృతాగా అపి నిశ్శంక స్తరితోఽపి నలజితః, దృష్టదోషోఽపి మిథ్యావాక్ కథితో ధృవ నాయకః. సా. ద. ౩. ౩౬.

ధృష్టజుడు. సం. విణ. (జ్) = ధృష్టుడు.

ధృష్టి. సం. వి. ఇ. పుం. ఘృష్టి, కిరణము.

ధృష్టువు. సం. విణ. (ఉ) ౧ = ధృష్టుడు. ౨. కంచుకి.

ధృవ్యము. సం = ధర్మ టీయము.

ధే

ధే. వి. గుఱ్ఱము మొదలగుజంతువులను తోలుట యందలిధ్వని కనుకరణము.

(సైనికులు.) చ...మహాపలంబుతో, నదికినరీతి నున్న సహనాశ్వము ధే యని కక్కసంబులక, సదసదగాఁగ ప్రేసియును...కదలుపలేక... జై. భా. ౪. ౭౭.

క. నింగికి ధే యని కదలిం, చెం గడు వడిగలు గులనదుసింగముఁ బలుమాఱుక...కళా. ౩. ౬౫.

ధేన. సం. వి. ఆ. శ్రీ. ౧. నది. ౨. కొత్తిమిరిశి.

ధేనము. సం. వి. ఆ. పుం. ౧. సముద్రము. ౨. నదము.

ధేనుంభవ్య. సం. వి. ఆ. శ్రీ. భావుకధేనువు, శుభప్రద మగుగోవు.

ధేనుక. సం. వి. ఆ. శ్రీ. ౧. లేగటియావు. ౨. కొత్తిమిరిశి. (మే. ని.) ౩. ఆడేనుగు. (కొన్నియెడల సమాసాంతమందు అల్పార్థకమున కానవచ్చుచున్నది. ఉదా:- అసిధేనుక = చిన్న కత్తి.)

ధేనుకము. సం. వి. ఆ. పుం. ౧. చీరపేను. ౨. రతిబంధవిశేషము.

ధేనుకుడు. సం. వి. ఆ. పుం. ఒకరాక్షసుడు. (వీడు బలరామునిచే హతుఁ డయ్యెను.)

ధేనుధుగ్ధకరము. సం. వి. ఆ. పుం- ఆవులకు పాలు వృద్ధిచేయునది- గర్జరము అనుడుంక.

ధేనుధుగ్ధము. సం. వి. ఆ. న. ౧. చిర్బటము, నక్కదోసశి. ౨. ఆవుపాలు.

ధేనువు. సం. వి. ఉ. శ్రీ. - దూడలను త్రాగించునది - లేగటియావు; ఆవు. (ఇదిమృగజాతివాచకములతో ఉత్తరపదముగా సమసించు నపుడు శ్రీవాచక మగును. ఉదా:- అశ్వధేనువు = ఆడుగుఱ్ఱము. ఖడ్గధేనువు = ఆడుఖడ్గ మృగము.)

ధేనువ్య. సం. వి. ఆ. శ్రీ. తాకట్టుపెట్టిన పాడియావు; తాకట్టుపెట్టినపాడిబట్ట. (శీరస్వామి, టీకాసర్వస్వము.)

ధేయము. సం. విణ = ధాతవ్యము. వి. అ. న. ౧. పోషణము. ౨. త్రాగుట. ౩. ధరించుట. ౪. భాగరూపనామశబ్దములకు స్వార్థమున వచ్చు ప్రత్యయము. (ఉదా: భాగధేయము, రూపధేయము, నామధేయము.)

ధై

ధై నవము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) ధేనుసంబంధమైనది.

ధై నుకము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) ధేనుకాసంబంధమైనది. వి. అ.న. ౧. ధేనుకలసమూహము. ౨. ధేనుకము, రతిబంధవిశేషము.

ధై ర్యము. సం. వి. అ. న. ౧. ధీరత్వము. ౨. మనస్సు కలగమి, నిర్వికారచిత్తత. ౩. గంభీరత. ౪. అవిధేయత, ధృష్టత్వము.

శ్లో... అర్హసి త్వం న ధైర్యా, స్తోమీకర్తుం చ టులశభరోద్వర్తనప్రేక్షితాని. మేఘ. ౧. ౪౦.

ధై వతము. సం. వి. అ. పుం. (సంగీ.) సప్తస్వరములలో ధ అను ఆఠవస్వరము.

ధై వత్వము. సం. వి. అ. న. -ధీవునిభావము -దక్షత, నేర్పు.

ధో

ధో ధము. సం. వి. అ. పుం. దుండుభము, ఇరుదల షాము.

ధో తుఁడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) శకుఁడు. వి. అ. పుం. వాయువు.

ధో రణము. సం. వి. అ. న. ౧. ఎక్కడ దగిన యేనుఁగు లో నైనవాహనము. (గజరథతురగాది - త్రి. ని.) ౨. (అశ్వాదుల) గతి. పుం. హంస. (కే. ని.)

ధో రణి. సం. వి. ఇ. ఈ. శ్రీ. ౧. పరంపర, పంక్తి. ౨. తీతి, పద్ధతి. (వాచ.)

ధో రితము. సం. వి. అ. న. ౧. వధము, చంపుట. ౨. గతి.

ధౌ

ధౌ తకో శబ్దము. సం. వి. అ. న. చలువ చేసిన పట్టుబట్ట.

ధౌ తకా శేయము. సం = ధౌ తకో శబ్దము.

ధౌ తము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧. ప్రత్యేలితము, కడుగఁబడినది. ౨. మార్జితము, తుడువఁబడినది. ౩. శోధితము, పరిశుద్ధముచేయఁబడినది. ౪. స్వచ్ఛముగా చేయఁబడినది, తెల్లగా చేయఁబడినది. వి. అ. న. ౧. ప్రత్యేశనము, కడుగుట. ౨. శుద్ధిచేయుట. ౩. కలధౌతము, వెండి.

ధౌ తశిలము. సం. వి. అ. న. స్ఫటికము. (త్రి. ని.)

ధౌ తి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. హతయోగప్రకారము తడిసిన సన్ననివస్త్రము మ్రింగి మరల వెలికి తీయుట. (దీనివలన శ్లేష్మములు ఊర్ధ్వముఖముగా పోవును.)

ధౌ తేయము. సం. వి. అ. పుం. న. సైంధవలకణము, ఇందుప్పు.

ధౌ రంధర్యము. సం. వి. అ. న. ధురంధరత్వము.

ధౌ రితకము. సం. వి. అ. న. అశ్వగతిభేదము, జోడన, ఆస్కండితముకంటె నధికమైన మెనయొకయశ్వధార.

ధౌ రితము. సం = ధౌ రితకము.

ధౌ రేయము. సం = ధురీణము.

ధౌ రేయుఁడు. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) = ధురీణుడు.

ధౌర్తకము. సం = ధౌర్త్యము.

ధౌర్తిక. సం. వి. ఆ. శ్రీ. ధౌర్త్యము, వంచన.

ధౌర్త్యము. సం.వి.ఆ.న. ధౌర్త్యము, వంచన.

ధౌర్త్యము సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) ధౌర్త్యసం
బంధమైనది. వి = ధౌర్తికము.

ధౌ

ధౌకారుడు. సం. వి. ఆ. పుం - కొలిమిగొట్ట
ముడువాడు - కవురి.

ధౌత. సం.విణ. (ఋ. శ్రీ. ఋ.) = ధౌయకుడు.

ధౌతము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. ఊడ
బడినది. (అగ్ని మొ.) ౨. ఊడి వాయంప
బడినది, శబ్దితము. (శంఖము, సన్నాయి మొ.)
౩. ఉబ్బినది, ఉబికినది. ౪. దగ్ధము, కాల్య
బడినది.

ధౌతవ్యము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. ఊ
డదగినది. (అగ్ని, శంఖము మొ.) ౨. గాలితో
ఉబ్బింపదగినది.

ధౌనము. సం. వి. ఆ. న. గ. (అగ్ని శంఖము
మొ.) ఊడుట. ౨. కాల్చుట. ౩. ఉబ్బుట.

ధౌనీయము. సం = ధౌతవ్యము.

ధౌపనము. సం. వి. ఆ. న. గ. గాలి ఊడియు
బ్బించుట. ౨. కాల్చించుట.

ధౌపితము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. ఊడిం
పబడినది. (అగ్ని, శంఖము మొ.) ౨. ఉబ్బిం
పబడినది. ౩. దాహితము, కాల్చింపబడినది.

ధౌయకుడు. సం. విణ. (అ. యి. కా. అ.) అ
గ్ని, శంఖము మొదలగువానిని ఊడువాడు.
౨. ఉబ్బించువాడు.

ధౌయమానము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ.

ఊడబడుచున్నది. (అగ్ని, శంఖము మొ.)

౨. ఉబ్బింపబడుచున్నది.

ధ్యా

ధ్యాత. సం. విణ. (ఋ. శ్రీ. ఋ.) గ. ధ్యానిం
చువాడు. ౨. చింతించువాడు.

ధ్యాతము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. ధ్యానిం
పబడినది. ౨. చింతింపబడినది.

ధ్యాతవ్యము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. ధ్యా
నింపదగినది. ౨. చింతింపదగినది.

ధ్యానము. సం. వి. ఆ. న. గ. చింతనము, చిం
తించుట. ౨. పరమాత్మను చింతించుట; అద్వి
తీయవస్తువునందు అవిచ్ఛిన్న మగునంతరిం
యవృత్తిప్రవాహము; నేను బ్రహ్మస్వరూపు
డను అని సత్స్వరూపవృత్తితో నిరాలంబముగా
నుండుట; (విశిష్టాద్వైతమున) చిత్తచాంచల్యము
లేక ఏకాగ్రముగా తలంచుట; ధారణానిరుద్ధి
డగు ఈశ్వరనిపుండరీకాక్ష త్యాద్యాకారముతో
చింతించుట. (విషయములందలిరాగము నశిం
చుట అని సాంఖ్యులు.)

ధ్యానయోగము. సం. వి. ఆ. పుం. ధ్యాన
రూప మగుయోగవిశేషము. (ఇది కర్తవ్యవాది
యోగములలో నొకటి.)

ధ్యానస్థుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ధ్యాన
నిష్ఠుడు, ధ్యానమందున్నవాడు.

ధ్యానించు. సం. స. క్రి. ధ్యానముచేయు, చిం
తించు.

(రావణుడు.) సీ. తనహృదయాకాశమునఁ బి
తామహు నుంచి ధ్యానించి...గీ. వీరహా
మంబుఁ గావించె విష్ణుముగ. ఉ. రా.
౨. ౧౬౩.

ధ్యానికము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) ధ్యాన

ముచే కలుగునది. మను. ౬. ౮౨.

ధ్యానీయము. సం = ధ్యాతవ్యము.

ధ్యామము. సం. వి. అ. న. గ. కామంచిగడ్డి. ౨. దవనము.

ధ్యాయకుడు. సం. విణ. (అ. యికా. అ.) = ధ్యాత.

ధ్యాయత్. సం. (శత్రు.) ధ్యానించుచున్న.

ధ్యాయమానము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ధ్యానింపబడుచున్నది.

ధ్యే

ధ్యేయము. సం = ధ్యాతవ్యము.

ధ్రా

ధ్రాజి. సం. వి. ఇ. శ్రీ. గ. ఒకజాతిపాక్షురంగము, బొబ్బ. ౨. వాయుసమాహము. (కే. ని.)

ధ్రాడి. సం. వి. ఇ. పుం. పుష్పాపచయము, పూలు కోయుట. (వాచ.)

ధ్రి

ధ్రియమాణము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.)

గ. ధరింపబడుచున్నది. ౨. ధరించుచున్నది.

ధ్రు

ధ్రుట్టు. సం. విణ. (హ) ద్రోహము చేయువాడు. (యా. ధృక్.)

ధ్రువ. సం. వి. ఆ. శ్రీ. గ. సుశ్చేదము, యజ్ఞపాత్రభేదము. (ఇది ఒకరీతిప్రానితైడ్డు.) ౨. సాధ్య, మంచియాడుది. ౩. గీతివిశేషము.

౪. పిడుకునప్పుడు సాధువుగా నుండుఆవు. ౫. మూర్ఖ, చాగ. ౬. సాలపర్ణి, మయ్యాకుపా

న్న. ౭. గుట్టపుసుడి. ౮. గుట్టపుసుడి ఉండు చోటు. ౯. భూమి. (కే. ని.)

ధ్రువక. సం. వి. ఆ. శ్రీ. తాళప్రాణక్రియావిశేషము.

ధ్రువము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. సిరము, నిలుకడ కలది; అచంచలము, కదలనిది. ౨. శాశ్వతము, ఎప్పుడును ఉండునది. ౩. సంతతము, ఎడతెగనిది. ౪. నిశ్చలము. వి. అ. పుం. గ. ధ్రువనక్షత్రము, ఉత్తరధ్రువము దక్షిణధ్రువము అనబడు ఆకాశమండున్నరెండుతారలలో నొకటి. ౨. (జ్యోతి.) విష్కంభాదియోగములలో నొకటి. ౩. స్థాణువు, మ్రాడు. ౪. శంకువు, గసిక. ౫. పదునాలుగుఅక్షరములకాలము కల తాళము. ౬. శరారి, బాతు. ౭. నాసాగ్రము, ముక్కుకొన. ౮. అశ్వరోమావర్తభేదము, ఒకజాతిగుట్టపుసుడి. ౯. మట్టి. ౧౦. యజ్ఞపాత్రభేదము. ౧౧. (జ్యోతి.) ఉత్తరోత్తరాషాఢోత్తరాభాద్రాఢోహిణులలో ఏదేని ఒకటి. ౧౨. (జ్యోతి.) గ్రహనక్షత్రాద్యానయనమున క్షపయుక్తమగుఅంక. న. గ. ఆకాశము. ౨. తర్కము. ౩. నిశ్చయము.

ధ్రువుడు. సం. వి. అ. పుం. గ. బ్రహ్మ. ౨. విష్ణువు. ౩. శివుడు. ౪. ఉత్తానపాదునికొడుకు. (ధ్రువనక్షత్రాధిపాత.) ౫. అష్టవసువులలో నొకడు.

ధ్రౌ

ధ్రౌవ్యము. సం. వి. అ. న. -ధ్రువత్వము- గ. సిరత్వము. ౨. నిశ్చయము.

ధ్వ

ధ్వంసకుడు. సం. విణ. (అ. సి. కా. అ.) గ. ధ్వంస మగువాడు, నశించువాడు. ౨. భ్రష్టు,

అధఃపతితుడు. 3. ధ్వంసము చేయువాడు, నశింపజేయువాడు.

ధ్వంసనము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧. నాశము చేయునది, ధ్వంసము చేయునది. ౨. భ్రంశము చేయునది. (అ. ఈ. అ.) ధ్వంసము చేయుసాధనము. వి. అ. న. గ. నాశము. ౨. నాశము చేయుట, నశింపజేయుట. 3. భ్రంశము, జాటుట. ౪. అధఃపతనము, క్రిందపడుట.

ధ్వంసనీయము. సం=ధ్వంసయితవ్యము.

ధ్వంసమానము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) నశించుచున్నది.

ధ్వంసము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ధ్వంసము చేయునది. వి. అ. పుం. గ. నాశము. ౨. క్రింద పడుట, కూలుట. 3. జాటుట.

ధ్వంసయత్. సం. (కత్త.) ధ్వంసము చేయుచున్న.

ధ్వంసయమానము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ధ్వంసము చేయుచున్నది.

ధ్వంసయిత. సం. విణ. (ఋ. శ్రీ. ఋ.) నశింపజేయువాడు.

ధ్వంసయితవ్యము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ధ్వంసము చేయదగినది.

ధ్వంసిత. సం. విణ. (ఋ. శ్రీ. ఋ.) ౧. నశించువాడు. ౨. భ్రంశము నొందువాడు.

ధ్వంసితము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧. ధ్వంసముచేయబడినది, నశింపజేయబడినది. ౨. భ్రంశము చేయబడినది.

ధ్వంస్యమానము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ధ్వంసము చేయబడుచున్నది, నశింపజేయబడుచున్నది.

ధ్వంస్యము. సం=ధ్వంసయితవ్యము.

ధ్వజద్రుమము. సం. వి. అ. పుం. తాటిచెట్టు. ధ్వజభంగము. సం. వి. అ. పుం. నపుంసకీర్త్యమును కలిగించురోగభేదము. (వాచ.)

ధ్వజము. సం. వి. అ. పుం. న. గ. పతాక, పెక్కెము. ౨. ధ్వజస్తంభము, పెక్కెపుకంబము. 3. చిహ్నము, గుఱుతు. ౪. గర్వము, దర్పము. ౫. ఖట్యాంగము, మంచముకోడు. ౬. మగగుఱి. ౭. తూర్పున ఉండుగృహము. ౮. కల్లంగడియొక్క చిహ్నము. పుం. గ. చెట్టు. ౨. తాడిచెట్టు. (కే. ని.)

ధ్వజవంతుడు. సం. విణ. (త్. వత్. త్.) ౧. ధ్వజము కలవాడు. ౨. గుఱుతు కలవాడు. వి. త్. పుం. గ. పెక్కెమును కొనిపోవువాడు. ౨. కల్లలమువాడు, కౌండికుడు.

ధ్వజారోపణము. సం=ధ్వజారోహణము.

ధ్వజారోహణము. సం. వి. అ. న. దేవోత్సవాదులందు ధ్వజమును ఎత్తుట. (ఇది ఉత్సవప్రారంభమును తెలుపును.)

ధ్వజాహృతము. సం. వి. అ. న. యుద్ధమున కొల్లగొనబడినధనము. (వాచ.)

ధ్వజాహృతుడు. సం. వి. అ. పుం. యుద్ధరంగమున పట్టుకొనబడి దాసుడుగా చేసికొనబడినజనుడు. (వాచ.)

ధ్వజి. సం. విణ. (న్. నీ. న్.) ౧. ధ్వజము కొనిపోవువాడు, జెండా పట్టుకొనిపోవువాడు. ౨. గుఱుతు కలవాడు. 3. మరాఠాజనచిహ్నము, కల్లలమువాడు. వి. న్. పుం. గ. రథము, తేరు. ౨. కొండ. 3. పాము. ౪. నెమలి. ౫. గుఱుము. ౬. బ్రహ్మబుడు.

ధ్వజిని. సం. వి. ఈ. శ్రీ. గ. సేన, దండు.

౧. సీమాభేదము, ఒకవిధ మగువల్ల.

ధ్వజీకరణము. సం. వి. అ. న. గ. ధ్వజముగా చేయుట. ౧. నెపముగా చేసికొనుట; కారణముగా చేసికొనుట.

శ్లో. ఉపకర్తాధికారస్య స్వాపరాధం న మన్యతే, ఉపకారం ధ్వజీకృత్య సర్వ మేవావబుంషతి. హితో. ౧. ౯౯.

ధ్వజుడు. సం. వి. అ. పుం. గ. శౌండికుడు, కల్లు అమైడివాడు. ౧. శ్రేష్ఠుడు, ఉత్తముడు. (ఇది ఈయరమున తఱచుగా సమాసాంతమం దుండును. ఉదా:- కులధ్వజుడు = కులశ్రేష్ఠుడు.)

ధ్వజోత్థానము. సం. వి. అ. న. ఇంద్రధ్వజమును లేవనెత్తుటకల్పింపబడినది. (త్రి. ని.)

ధ్వనత్. సం. (శత్రు.) ధ్వనిచేయుచున్న.

ధ్వనము. సం. వి. అ. న. గ. శబ్దించుట, ధ్వని చేయుట. ౧. యుంకారాదిధ్వని, రవళి. ౩. (అలం.) వ్యంగ్యము, ధ్వని.

ధ్వనము. సం. వి. అ. పుం. గ. శబ్దము. ౧. అవ్యక్తధ్వని, తుమైదలు లోనగువానిరవళి.

ధ్వనమోది. సం. వి. న్. పుం - అవ్యక్తధ్వనిచే సంతోషపెట్టునది- తుమైద.

ధ్వని. సం. వి. ఇ. పుం. గ. శబ్దము, చప్పుడు; వాద్యము; మేఘము మున్నగువానిశబ్దము. ౧. (అలం.) వ్యంజనావృత్తిచే తోచెడియరము. ౩. వ్యంగ్యప్రధానకావ్యము, ఉత్తమకావ్యము.

ధ్వనించు. సం. అ. క్రి. శబ్దించు, మ్రోయు. (శ. ర.)

ధ్వనిగ్రహము. సం. వి. అ. పుం. గ. ధ్వనిని గ్రహించునది- చెవి. (త్రి. ని.) ౧. ధ్వనిని గ్ర

హించుట, వినుట.

ధ్వనిత. సం. విణ. (ఋ. శ్రీ. ఋ.) = ధ్వానకుడు.

ధ్వనితము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. మ్రోసి నది, ధ్వని చేసినది. (భేర్యాది.) ౧. (అలం.) వ్యంజితము, నూచితము. (అర్థాది.) వి. అ. న. గ. శబ్దము. ౧. ఉఱుము, మేఘగర్జనము.

ధ్వనినాళ. సం. వి. ఆ. శ్రీ. గ. విణ. ౧. వేణువు. ౩. కాహళివాద్యము.

ధ్వనిబోధకము. సం. వి. అ. పుం. రోహిషత్యుణము, కామంచిగడ్డి.

ధ్వన్యమానము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ధ్వని చే తెలుపబడుచున్నది, నూచింపబడుచున్నది.

ధ్వస్తము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. నాశము నొందినది, నష్టమైనది. ౧. క్రిందబడినది. ౩. బాతినది. ౪. గ్రాసీకృతము, కబళముగా చేయబడినది. ౫. నీతిహీనము. (కే. ని.)

ధ్వస్తి. సం. వి. ఇ. శ్రీ = ధ్వంసము.

ధ్యా

ధ్యాంక్షజంఘ. సం. వి. ఆ. శ్రీ. గ. కాకజంఘ, కాకిదొండ. ౧. వెలమసంది.

ధ్యాంక్షజంబువు. సం. వి. ఊ. శ్రీ. కాకినేరేడు.

ధ్యాంక్షతుండి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. కాకనాస, కాకిదొండ.

ధ్యాంక్షదంతి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. కాకిదొండ.

ధ్యాంక్షనఖి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. కాకిదొండ.

ధ్యాంక్షనామ్ని. సం. వి. ఈ. శ్రీ. కాళిదుంబరిక, కాకిమేడి.

ధ్యాంక్షనాశిని. సం. వి. ఈ. శ్రీ. బోడతరము.

ధావ్యంనాస. సం. వి. ఆ. శ్రీ. కాకనాస,
కాకిదొండశి.

ధావ్యంపుష్టము. సం. వి. ఆ. పుం. పరభృత
ము, కోకిల.

ధావ్యంమూచి. సం = కాకమాచిశి.

ధావ్యంము. సం. వి. ఆ. పుం. గ. కాకి. ౨.
బకము, కొంగ.

ధావ్యంవల్లి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. కాకనాసశి.

ధావ్యంతొదని. సం.వి. ఈ. శ్రీ. కాకిదొండశి.

ధావ్యంతొరాతి. సం. వి. ఇ. పుం. గుడ్లగూబ.
ఇట్లే : ధావ్యంతారి మొ.

ధావ్యంశ్రీ. సం. వి. ఈ. శ్రీ. గ. కాకోలి, కా
రుకొల్లిశి. ౨. ఆడుకాకి.

ధావ్యంకుడు. సం. వి. ఆ. పుం. గ.భిక్షుకుడు.
౨. తక్షుకుడు, వడ్డంగి.

ధావ్యంకోలి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. కాకోలి, కారు
కొల్లిశి.

ధావ్యంతమణి. సం. వి. ఇ. పుం. శ్రీ. ఖిద్యోత
ము, మిణుగులుపురుగు. (వై. ని.)

ధావ్యంతము. సం. వి. ఆ. న. అంధకారము, చీకటి.

ధావ్యంతారాతి. సం. వి. ఇ. పుం. గ. నూర్యు
డు. ౨. చంద్రుడు. ౩. అగ్ని. ౪. తెలుపు.
ఇట్లే : ధావ్యంతారి మొ.

ధావ్యంతోస్త్రేషము. సం. వి. ఆ. పుం - చీక
టిలో ప్రకాశించునది - ఖిద్యోతము, మిణుగు
లుపురుగు.

ధావ్యనకుడు. సం. విణ. (ఆ. నికా. ఆ.) ధ్వని
చేయువాడు.

ధావ్యనము. సం. వి. ఆ. పుం. ధ్వని.

న

న్¹ = ను¹.

న్² = ను².

న. ఉభ. ఒకానొకయక్షరము.

న¹. అప. గ. ఉదంతములకును ఋకారాంతము
లకును ఏకత్వమున కు కై కయి ప్రత్యయ
ములు పరమగునపుడు ఆగమముగా వచ్చును.
క. నీ విజయోత్సాహమునకు, లావునకు బవంబు
నకు నశాల్యమునకు స, ద్భావమునకు మెచ్చి
వరం, నీ వచ్చితి నేడు మెద్ది యిచ్చము నీ
కుక. భార. ఆది. ౨. ౧౦౩.

చ. అమలినతారకాసముదయంబుల నెన్నను స
ర్వవేదశా, స్త్రములయశేష సారము మదం
బున బొందను బుద్ధిబాహువిక్రమమున దు
ర్గమార్థజలగారవభారతభారతీసము, ద్రముఁ
దతీయంగ నీదను విధాత్పవక్త నను నేరఁ
బోలునే. భార. ఆది. ౧. ౧౦౯.

చ... ఏమిటక, గొనకొన నేరఁ డయ్యె నినుఁ
గూడ సుయోధనుఁ బట్టి యట్టికర్ణున కయి నీ
కు నేటికి మనోవ్యథ... భార. శాం. ౧. ౩౮.

౨. కంటె అందు వర్ణకములు ద్వితీయైకవచన
మును పరమగునపుడు ఉదంతజడవాచక
ములకు ఆగమముగా వచ్చును.

చ... ఒక్కస, త్కతు వది మేలు తత్కతు
శతంబునకంటె సుతుండు మేలు ... భార.
ఆది. ౪. ౯౩.

చ. అనఘ గృహస్థధర్మమునయందుఁ జరించి న
రుండు మృత్యుసం, జనితభయంబు వాపి
నఁ జాలునొ... భార. ఆను. ౧. ౪౩.

క, విను పిండదానసమయంబునయందును ...
హరి. పూ. ౨. ౧౪౩.

మ. అనురాగంబునఁ బొందుచుండె నొకఁ డేకాం

తప్త దేశంబునకై. దశకు. ౧౦. ౧౦.

3. వష్టి సప్తమీ తత్పురుషములందు ఉదంత
జడవాచకములకు వచ్చుఆగమము.

క... సత్యము, వలసన ములునూపు గౌరవంబున
పేర్చికై. భార. ఆది. ౪. ౮౪.

ఉ. భానునిభుండు పొందుజనపాలుఁడు... ధ, రా
నిలవాసవాశ్వినులదైనవరంబునశక్తిపేర్చితో,
నీసరనాధనందనుల నేపుర... పడసె...
భార. ఆది. ౫. ౧౫౩.

క... ప్రమత్తుసంపదయు ధర్మబాహ్యప్రభురా,
జ్యము భిన్నకుంభమునతో, యములట్టుల య
ధ్రువంబు లగు... భార. ఆది. ౨. ౧౭౪.

గీ... నీదుగర్భమునవాఁ డభిలభువన, వహనమహ
నీయుఁ డగుచక్రవర్తి గుము. భార. ఆది.
౪. ౬౧.

న.² ప్ర. ౧. గుణవాచకము లగు నల్ల ఎఱ్ఱ మొద
లగుశబ్దములకు భావార్థమున వచ్చుతదితప్తప్రత్య
యము.

ఉదా:- నల్లన, ఎఱ్ఱన మొ.

౨. కొన్నిధాతువులమీఁద వచ్చుకృత్ప్రత్య
యము.

ఉదా:- గడన, దీవన, గట్టన మొ.

3. భూతకాలక్రియకు విశేషణవివక్షయందు
వచ్చుప్రత్యయము. (ఇది పరమగునపుడు
తుది ఉకారమునకు ఇకారము ఆ దేశమ
గును.)

ఉ. పంబినకోపముకై సమయభంగభయంబును
నగ్గలించి యుల్లంబు పెనంగొనక... భార.
విరా. ౨. ౧౩౯.

క. ... నిద్రితుఁ డైనప్రభం, జనసుతుసర్వాంగ
మర్యసంధులనెల్లకై. భార. ఆది. ౫. ౧౯౫.

ప్ర. దు. ౧. ఉదంతము లగుజడవాచకములకు
వచ్చుసప్తమీవిభక్త్యేకవచనము.

చ... అంబురుహానన యగ్ని సాక్షికం, బునఁ బరి
ణీత యైనసతిఁ బొల్పుగ నొక్కతఁ గాని
యన్యలన్, మనమున నేనియుం దలఁప...
భార. ఆది. ౪. ౧౩౭.

వ. బుతుమతి వయినయష్టమదివసంబున నేని చ
తుర్దశదివసంబున నేని శుచివైశేయంబుననుం
డి నన్నుఁ దలంపుము... భార. ఆది. ౫. ౮౪.

౨. ఉదంతజడవాచకములకు వచ్చుత్పతీయైక
వచనము. (ఒక్కొక్కచో అజడవాచకమునకు
ను కనఁబడుచున్నది.)

నీ. గమనవేగంబున ద్రుమలతాశాలసంచాలన
సేయుచు ... భార. ఆర. 3. 3౧౨.

ఉ. ఏపున గిట్టి యేనుఁగున నేనుఁగు వైచుచు
వాజి వాజిచే, రూ పడఁగంగ మోడుచును
... భా. రా. యు. ౯౮౦.

3. క్రియలకు చేదాద్యర్థమునందు వచ్చును.
(ఇది పరమగునపుడు తుది ఉకారమునకు ఇకార
మాదేశము గా వచ్చును.)

చ. తెగ మొదలెత్తిపోవఁ బగఁ దీర్చగ వచ్చి
నఁ గ్రౌర్య మొందు నే, మిగతఁ దలంచినం
బగు మేలిమిలేమి ధ్రువంబు కేశవా. భార.
ఉద్యో. 3. ౨౧.

౪. క్రియావిశేషణత్వవివక్షయందు కొన్నియె
డల ఉదంతముల కనుప్రయుక్త మగును.

వ... కుంతిని బ్రుమపూర్వకంబున సంభావించి...
భార. ఆది. ౫. ౧౫౨.

న.³ అప. తూ మెఁడు(భూమి) అనుటకు గుఱుతు.

వ. తాల్లారిచన్న కేశవశైవమాళ్లు ప్రతిష్ఠ కాల
మైనప్పుడు... చింతగుంటపట్టను బందుం వరి
చేను న ౧౦. బాదుమాక్షడికొడుకు ... ఈ
పాలానను బందుచుచేను న. ౧౦. ౧౨౨౭.
నే. శా. ౧౩౯౧.

క. శ్రీ భీమేశ్వరమహాదేవరకుం బెట్టిన... యి
లుపట్టులోపుగాం బెట్టిన భూమి ఖ. ౨. న
౧౫...దా. కా. ౧౧౩౬.

స. సం. వి. అ. పుం. ౧. మా క్రికము. ౨. విశ్వు
శ్వరుడు. ౩. ధనము. ౪. బంధము. ౫. యుద్ధ
ము. ౬. బుద్ధుడు. ౭. ఈయఁబడినవస్తువు.
విణ. (అ. అ. అ.) ౧. పలుచనిది. ౨. వట్టిది,
కూన్యము. ౩. అలయనిది. ౪. విభజింపఁబడి
నది. (అ. ని.)

అవ్య. = అ. సం. అవ్య. (దీనికి తెలుఁగున వ్య
ప్రయోగము లేదు.)
(భిన్నము, వేరునది.)

ఉదా:- నాత్యుష్ణము, నాతికఠినము.
(అభావము, లేమి.)

కా...రాజ్యము గీజ్యముక సతతమే కాయంబు
నాపాయమే. భాగ. ౮. ౫౮౨.

నంకు. వి. (త. నంకు.) పరిహాసము, నవ్వులాట.

క. జంకలు బుజ్జవములునుం, గింకలు దళుకొత్త
నోర్లు గీరంబులకుక, నంకులఁ జదుల్లు కర
ముల, యంకనములఁ జదువు గఱపె హాసితో
కులచేక. సృసిం. ౨. ౮౪. (కరములు నం
కణములు సదువు అని అవము ద్రి.)

స. క్రి. నేలను కోరాడు. (క. ర.)

నంగ=విణ. నంగనాచి. (క. ర.)

నంగనాచి. వి. (క. నంగనాచి.) వడ్లచిలుక.
(క. ర.) విణ. ఎంతసాహసపుఁబనియైనను చేసి
ఏమియు తెలియనిదానివలె నటించునాఁడొది;
చతురురాలు.

రగడ. రం గలర సారంగముల నారంగములఁ
జేరంగఁ దలఁచితి, నంగనాచి యనంగవైర
మునం గడంగి మనంగఁ దలఁచితి. చంద్రా.
౪. ౨౩౪.

చ...నిక్కము గాఁగను నాతఁ డేమియుక, దె
లియఁడు సాదులిడఁ డని నేరుపుమాటలఁ దే

లనాడి గా,దిలిసుతుచేతఁ జక్కటులు ది
ద్దెద పెంతటిసంగనాచివే. సారంగ. ౩. ౫౫.
వ...పాదరిండ్లకుం గార్చి కాంతులం గవయు
సంగనాచు లగుసంగనల...మనుచ. ౩. ౨౮.
వ...అయ్యంగవారత్నంబునకు సంగనాచి య
గురాజదూతిక మఱియు మఱియు బోధించి
...శుక. ౧. ౫౭. కువల, ౫, ౫౮.

సా:- సంగనాచి వంగములు.

నంగి. విణ. (√సంగు.) ౧. ముక్కుతో పలుకబడు
నది. (మాట. శ. ర.) ౨. స్పష్టముకానిది. (మాట.)
(వ్యవ.) నాదగ్గఱ ఇట్టిసంగినంగిమాటలు పనికి
రావు.

నంగు. అ. క్రి. (త. నంగు.) ముక్కుతో మాట
లాడు. (శ. ర.)
జ: సంగి.

నంగుఁడు. సం. వి. అ. పుం. జారుడు.

నంచే=నంజ. (చూ. సంచుకొను.)

జ: సంచుకొను.

నంచేకొను=నంజికొను. (√సంచే.)

(కూరలు లోనగువ్యంజనములు తిను.)

గీ. జంభరసగుంభితార్ద్రకశకలములును, సర్వపా
మ్రాదికోపదంశకశతంబు, సంచుకొంచు నొ
కించుక దించఁబోక, లోపలికి దించె దాపస
ద్వీపిచయము. బహు. ౪. ౫౦.

నంజె¹. వి. (√సంజే.) ౧. సంజుకొనువస్తువు,
ఉపదంశము. (క. ర, చి. ని.)

వ...కెంజిగురాకుమోవినంజలం జవిగొనుచుఁ
గ్రోలి సోలి పూఁజవికలఁ బొంపిరివోవు కా
మిసీకాముకులును... పారి. ౨. ౫౨.

నంజె². వి. (త. సంజై.) మాగాణిభూమి.
(క. ర, బ్ర.)

సంజి(జే)కొను. స. క్రి. (క. సంజు. √సంజే.)
౧. తిను, భక్షించు.

వ. బాహ్యక దేశమునవారు గోమాంసంబు నంజి
కొని మద్యపానంబు నేసి ... భార. కర్ణ.

౨. ౧౦౯.

౨. కూరలు లోనగువ్యంజనములను తిను; ఆ
స్వాదించు.

ఉ. వెన్నెలగుజ్జు నంజుకొని వెన్నెలప్రోవు భు
జించి... చకోరదంపతుల్, మిన్నులు ముట్టి
వెన్నెలలు మేపుచుఁ బిల్లలుఁ దాము నాడఁ
గఁ. కాళ. ౪. ౯౩.

వ...గుజ్జువెన్నెలల నంజికొన నచ్చికల బుజ్జ
గింపుచుఁ గూరిమి మీఱఁ జేరి ... ఘటికా.

౨. ౧౪౬.

ఉ. గ్రుక్కెడు గ్రుక్కెడే మధువు గ్రోలుచు
మోపులు నంజుకొంచు వా, రెక్కెడుగాఁగఁ
దన్నిరి నిజేంద్రియపంచకదైవతంబులఁ.
కళా. ౬. ౧౨౭.

నంజిలి. వి. సంకోచము. (చూ. నంజిలిపడు.)

జ: నంజిలిపడు.

నంజిలిపడు. అ. క్రి. (√నంజిలి.) సంకోచపడు.

క. రంజిలి తా మునుమున్నుగ, నంజిలిపడ
కిచ్చెనేని నయముగ వారం, గొంజక యిత్తు
రు క్రమజ, ముంజేయియు నాడెనేని మోఁ
చే యాడుక. కుచేల. ౧. ౧౦౮.

నంజీ=నంచు. స. క్రి. (కూర లోనగువ్యంజన
ములను) తిను. (కూర లోనగువానిని) నంజుకొను;
భక్షించు.

సీ. కార్తై బాయస మబ్జగర్భునితార మామ
ములు మాంసంబు నంజంగఁ గలుగు, నన్నం
బు... భార. ఆను. ౨. ౩౭౮.

శ్లో. రోహిత్యాం ప్రస్ఫుతైర్వాప్తైర్దైర్వాం పైర
న్నేవసస్పిషా, పయోఽన్నపానందాతవ్యమన్న
తార్థం ద్విజాతయే. సం. భార. ఆను. ౯౯. ౬.
సగ్ధర... శోణితంబుల్, గ్రోలు న్నాంసంబు నం

జుం గొలుకు నెముకల స్తంపు లై సోలుచు
న్నే, తాళక్రవ్యాదభూతోత్కరములు ...
భాగ. ౧౦. ఉ. ౮౮౩.

గీ. మునుపు మధురాన్నములు చవిగొనియె నేని,
నడుమ లవణాన్న తిక్తముల్ నంజెనేని, పిదప
కటుకార్ద్రభోజనం బొదవెనేని, బలము నా
రోగ్యమును బాలఁ గలిగియుండు. వి. పు.
౪. ౨౧౧.

వి. ౧. (కూర, పచ్చడి మొ.) వ్యంజనము.

ఉ. కప్పరబోగివంటకము కమ్మనిగోదుమపిండి
వంటయుక, గుప్పెడుపంచదారయును
గ్రొత్తగఁ గాంచినయాలనే పెస, ర్నప్పను
గొమ్మనల్లనేటిపండ్లును నాలుగు నైదునంజు
లుక, లప్పలతోడఁ గ్రొంబెరుగు లక్షణ
వజ్జలయింట రూకకుక. క్రీడా. ౧౬౭.

౨. (క. త. నంజు.) విషము.

(శేషాహి.) ఉ. నాలుకబంతి నేలఁబడి నంజు
నఁ దోగి... పగ్గ మయినట్టియవస్థఁ దలంతు
నెప్పుడుక. మనుచ. ౫. ౫౦.

౩. (ఒడలు) నీరుపట్టుట, ఉబ్బుట. (వా.)

జ: నంజ, నంజికొను, నంజుడు, నంజుడుదిండి,
నంజుడుమేపరి.

నంజీడు. వి. (√నంజీ.) ౧. మాంసము.

క. శతవర్షదుష్కరతప, స్మృతి నంజుడుదినమి
నగుసుకృత మివి రెండుక, మఱిఁ దలఁప
నొక్కరూప... భార. ఆను. ౪. ౨౯౯.

క...కొడుకుక... చంపి నంజుడు, గుడుపుల
జోగులకుఁ బెట్టుకూరులు గలరె. వార.

౨. ౭౫. వరాహ. ౪. ౧౩౬.

క...దేగా యిదె నంజుడుఁ గొమ్మని యొకయె
లమా, మిడిచిగు రటు చూపుచుండె మెలఁ
తుక యంతక. భోజరా. ౩. ౨౦౩.

౨. వ్యంజనము, పచ్చడి ; కూర.

వ... డంగులబ్రాల కుంచ కంది పప్పుకుంచ్చా
3 నేతి కు ౧ సంజుడు ౪ మిరియముల
అరసోల ౧ ... దా. ౪. ౧౦౧౧.

వ... నివేద్యమునకుం దెల్లంబ్రాలకు ౮ నేమా
౧ సంజుడు రెణ్ణును ఆచంద్రార్క మునడ
చునట్లుగా... దా. ౪. ౧౦౧౧.

సంజోడుదిండి. వి. (సంజుడు + తిండి.) మాంసా
శనుడు, రాక్షసుడు.

క. కడయెడయలఁ దటిమెడునంజుడుదిండులు
మిమ్ము మనుపఁ జూతురె ... అచ్చ.రా.
నుం. ౧౧౧౧.

ఉ. వెన్నునెఁ జూపు మంచుఁ బదివేలవితంబు
లఁ గన్నబిడ్డనొక, మిన్నక స్రుక్కజేయు
మిడిమేలపునంజుడుదిండిరాచబ, ల్మన్నియఁ
జెండవే...అచ్చ. రా. బాల. ౧౧౧౪.

విణ. మాంసము తినువాడు. (శ.ర.)

సంజోడుమేపరి. వి. (సంజుడు + మేపరి.) రాక్ష
సుడు.

క. ఒడయనిదరిఁ జేరిన సతఁ, డడరెడునెయ్య
మున వారియళు కుడుపుచు నెవ్వడి విలు
గైకొని యానం, జుడుమేపరికొలపుమేటిజో
దు నెదిర్చె. అచ్చ. రా. యు. 32౨.

సంజోవాటు. అ. క్రి. (సంజు + పాటు.) నీరుప
ట్టు, ఉబ్బు. (వా.)

సంటు. వి. (క.సంటు.త.సంటు.) ౧. స్నేహము.

గీ. తొలుదొలుతఁ గృష్ణవర్మకుఁ గళ యొ
సంగి, సంటుగావించు పెల్ల ననాధయువతి,
జనతనూదాహసాహాయ్యమునకుఁ గాక, కా
నవా వారి నెవ్వారి గమలవై. వసు.
౪. 3౬.

ఉ. అనిలకుమారుఁ డిట్లు హరి యొ సమవర్తియు

నైనభానుసం,దనునకు రామచంద్రునకు సం
టికమిఁదట బ్రహ్మ నాదు నే, సనుమహి
మక ఘటింప హరి యొ సమవర్తియు నైన
భానుసం, దనునకు వారికి న్నలువ సం తొన
రింపఁ దలంచు టబ్రహ్మ. చం. రా. ౬.
౧౯.

ఉ. సంటున రాజదూతిక దినంబును నొక్కనె
పంబుఁబూని వా,రింటికి రాకపోక ఘటియిం
పుచు... ఉ. హరిశ్చ ౪. ౪౧.

౨. సంపర్కము, తాఁకుడు.

నీ. రే లెల్ల సమృతమరీచినంటున సంటఁ గరఁగి
నిర్మలపయోర్మురులఁ దొరఁగి.వసు.౨.౨౧.

3. ఆసక్తి.

గీ. కడునొయారంబు లైననీనడలకరణి, నడువఁ
గ నెఱుంగ వంచునో సంటుతోడ, సంచ
బోదల నడిపించి వెంచ వేల. సారంగ.

౨. ౨౦౦.

౪. (త. నట్తోక.) బంధువు.

మ. తొవకుం దూరపుసంటు రేమగువపొందుం
బూర్వపక్షంబు ... వసు. ౪. ౧౨౯.

కలువకన్నియసంటు = కుముదినీప్రియుఁడు,చం
ద్రుఁడు.

నీ. తెలిక్కిరిచే సంటుఁగలువకన్నియసంటు పటు
దత్తి నెరసూను భానునూను.శశాం.పీఠి.33.

తమ్మిసంటు = పద్మబాంధవుఁడు, సూర్యుఁడు.

గీ. ... గాడుపుకుట్టువాఁ డవ్వాలు నడుమఁ,
బట్టుకొని కిన్న మోఁకాలఁ బెట్టి విట్టిచె,
సందులకుఁ జాల రక్కసుఁ డలిగి తమ్మి,సం
టుకొమరుని సొమ్మ గొనంగ నడఁచె. అచ్చ.
రా. యు. ౨౧౨.

జ: సంటుకత్తె, సంటుకాడు.

సంటుకత్తె. విణ. (సంటు + కత్తె.) ప్రియురాలు.

గీ. సంటుకత్తెలు తమపయసంబు సమ్మ,తించ
కాడినవగఁ జెప్పకొంచు మించి, రుక్కళపు

నల్లమందులయొంటికాండు. కువల. ౨.
గగళ.

నంటుకాడు. విణ. (నంటు + కాడు.) ప్రియుఁ
డు, వలపుకాడు.

నీ. మేనకాంగననంటుకాని మెత్తుర దేమొప్పు
ప్రికి బ్రతిస్పష్టి నేయు టయదె. కుక. ౩.
౨౩.

నండుడు. సం. వి. అ. పుం. నటుడు. (వై.ని.)

నంద్రకాయ. వి. (త.నండు.) ఎంద్రకాయ. (ప్రా.)

నంత. సం. విణ. (ఋ. శ్రీ. ఋ.) గ. నమస్క
రించువాడు. ౨. వంగువాడు.

నంతవ్యండు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. నమ
స్కరింపదగినవాడు. ౨. పూజింపదగిన
వాడు.

నంద. సం. వి. ఆ. శ్రీ. గ. అలింజరము, మృ
ణ్మయపాత్రము. (కుండ మొ. కాగుమొ. అని
కొందఱు.) ౨. సంపద, కలిమి. ౩. పాడ్యమి,
వ. ప్రి. ఏకాదశి అనుతిథులలో ఏదేని ఒకటి, ఇవి
ఆనందకర మగుతిథులు.) ౪. ననాంద, మగని
సోదరి, ఆడుబిడ్డ. ౫. దుర్గామూర్తిభేదము.
౬. ఆనందము.

నందంతి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. గ. కూతురు.
(విల్యము.) ౨. సభీజనము. (కే. ని.)

నందంతుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) సంతో
షపెట్టువాడు, ఆనందింపజేయువాడు. వి.
అ. పుం. గ. కొడుకు. ౨. స్నేహితుడు. ౩.
రాజు. (విల్యము.)

నందకము. సం. విణ. (అ. దికా. అ.) గ. సం
తోషించునది, ఆనందించునది. ౨. సంతోష
పెట్టునది, ఆనందింపజేయునది. వి. అ. పుం. గ.
విష్ణుభద్రము. ౨. కప్ప. ౩. భద్రము, కత్తి. ౪.
ఆనందము.

నందకి. సం. వి. ఇ. పుం. పిప్పలి శ్రీ. న. పుం.
విష్ణువు.

నందగోపిత. సం. వి. ఆ. శ్రీ. రాన్న, సన్న
రాస్థముశ్రీ.

నందన. సం. వి. ఆ. శ్రీ. కూతురు. అ. పుం.
ఒకానొకనవత్సరము.

నందనజము. సం. వి. అ. న. నందనవనమున
పుట్టినది - హరిచందనము శ్రీ.

నందనమాల. సం. వి. ఆ. శ్రీ. కృష్ణప్రీతికర
మగుమాలాభేదము.

నందనము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) - హగ్న
కము - గ. సంతోషపెట్టునది. ౨. సంతోషిం
చునది. (అ. ఈ. అ.) సంతోషసాధనమైనది.
వి. అ. న. గ. ఇంద్రనియుద్యానవనము. ౨. ఉ
ద్యానవనము. ౩. ఆనందించుట, సంతోషించు
ట; ఆనందము. పుం. గ. కప్ప. ౨. యజ్ఞము
లందు హవిస్సును కలియఁబెట్టుటకు ఉపయో
గించెడుకత్తివలెనుండుసాధనవిశేషము. (వై.ని.)

నందనుడు. సం. వి. అ. పుం - సంతోషమును
కలిగించువాడు - కొడుకు.

నందపాలుడు. సం. వి. అ. పుం, వరుణుడు.

నందము. సం. వి. ఆ. పుం. గ. ఆనందము, హ
రము. ౨. తొమ్మిది అనుసంఖ్య. ౩. పదునొ
కండంగుళములకొలది కలవేణువిశేషము, ఒక
విధ మైనపిల్లగ్లోవి. ౪. కప్ప. ౫. కుచేరుని
నవనిధులలో నొకటి. (కల్ప.) ౬. ఒకానొక
మృదంగము. ౭. క్రాంచద్వీపమున కలఒకానొక
వర్షపర్వతము.

నందయంతి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. గ. పార్వతీ
దేవి. ౨. బంగారము. ౩. శుభము. (కే. వి.)

నందయంతుడు. సం. వి. అ. పుం. గ. పుత్రుఁ
డు, కొడుకు. ౨. రాజు. (కే. ని.)

నంది. సం. విణ. (న్. నీ. వ్.) గ. ఆనందించు
వాడు. ౨. ఆనందింపజేయువాడు. వి. వ్.
పుం. గ. కొడుకు. ౨. (నాటక.) నాందీశ్లోక
ములను చదువువాడు. ౩. నందికేశ్వరుడు.
౪. శివునివృక్షభము. ౫. మట్టిశి. ౬. గర్దభాం
డము, కలుజువ్యశి. ఇ. పుం. శ్రీ. ఆనందము.
పుం. గ. నందికేశ్వరుడు. ౨. మాషము, మి
నుముశి. పుం. న. ద్యూతాంగము. ఈ. శ్రీ.
సుగంధివృక్షభేదము, నందివృక్షము.

నందించు. సం. అ. క్రి. ఆనందించు, సంతోషించు.
క. అందఱు హరిదేవం బ్రజయ, స్వందిమనో
జ్ఞులను లబ్ధసంతానలు నై, నందించిరి హరి
మహిమల, చందము నజునకును బొగడ
శక్యమె బుద్ధిక్. హరి. ఉ. ౪. ౨౫౫.

మ...తోడిసపత్నులం గని మదిక్ నందింప
కాసక్తితోక్. భా. రా. కిష్కిం. ౨౩.

నందిక. సం. వి. అ. శ్రీ. గ. ఇంద్రునిక్రీడావ
సము. ౨. మణికము, ముంత. ౩. ననాంద,
మగనిసోదరి, ఆడుబిడ్డ. ౪. పావ్యమి పత్తి
ఏకాదశి తిథులలో నొకటి.

నందికము. సం. వి. అ. పుం. గ. ఆనందము.
౨. అలింజరము, ముంత. ౩. నందిశి.

నందికుడు. సం. వి. అ. పుం. శివపార్శ్వచరుడగు
సేవకుడు.

నందికేశ్వరుడు. సం. వి. అ. పుం. శివునిపార్శ్వ
చరుడగు సేవకుడు, నంది.

ఇట్లే: నందికేశుడు.

నందిగ్రామము. సం. వి. అ. పుం. రాముడు వస
వాసమునఁ కేగియున్నపుడు భరతుడు వసించి
యుండిన గ్రామము.

నందిఘోషము. సం. వి. అ. పుం. ఆనందదాయక
మగుధ్వని కలది - అరుచురీరథము. (త్రి. ని.)

నందితరువు. సం. వి. ఉ. పుం. ధవవృక్షము.

నందితూర్వము. సం. వి. అ. పుం. ఒకానొక
మంగళవాద్యము.

నందిని. సం. వి. ఈ. శ్రీ. గ. మాతరు. ౨.
ననాంద, ఆడుబిడ్డ. ౩. వ్యాడి యనువ్యాకరణ
కర్తయొక్కతల్లి. ౪. కామధేనువుకూతురు.
౫. రేణుక యనుగంధద్రవ్యముశి. ౬. గంగ.
౭. దుర్గ. ౮. కరకశి. ౯. సన్నయేలకిశి. గం.
వాస్తుభూతలము, నివేశనస్థలము. (కే. ని.)

నందివర్ధనము. సం. వి. అ. పుం. గ. పక్షాం
తము. (అమావాస్య, పూర్ణిమ.) ౨. స్వర్గము.
౩. నంద్యారవర్తము, ఒకానొకపూలచెట్టు. (దీని
పూవులు శివప్రీతికరములు.)

నీ. బాండుమల్లె లశోకములు మంకెనలు నంది
వరసములు విరవాదివిరులు. ఉ. రా. ౩. ౨౦౧.
మ...కల్లం గదా నందివర్ధనముల్ గల్గశివాల
యంబునను... అటంచుఁ బల్కు... పుష్ప
లీలావధూజనముల్ వేకుకాండ్రతో ...
సానందో. ౩. ౫౬.

నందివర్ధనుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) సం
తోషమును వృద్ధిపఱచువాడు. వి. అ. పుం.
గ. శివుడు. ౨. మిత్రుడు. ౩. పుత్రుడు.

నందివృక్షము. సం. వి. అ. పుం. గ. కొంకణ
దేశప్రసిద్ధ మగువృక్షవిశేషము, అశ్వత్థాకార
ము కలిగి పాలు కాఱు ఒకానొకచెట్టు. ౨. అభ
శృంగీవృక్షము, జుట్టుపుశి.

నందీముఖి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. గాఢనిద్ర. (వై. ని.)

నందీసరస్సు. సం. వి. వ్. న. ఇంద్రునిసరస్సు.
(కల్ప.)

నందుడు. సం. వి. అ. పుం. గ. విష్ణువు, పర
మేశ్వరుడు. ౨. కృష్ణుని వెంచినకండ్రి.
౩. పాటలీపుత్రమును పాలించిన ప్రభువులలో

నొకడు, నందవంశమునకు కూటసుడు.

సంద్యవర్తము. సం. వి. అ. పుం, న. పడమ
టం దక్క తక్కినమూడుదిక్కులను వాకిళ్లు
కలగ్నహము. పుం. నందివర్ధనము, తగ్గరముఖి.

నంది. వి. (క. త. నంది.) గ. భగవంతుడు.

చ. ఇతరులు నీకు నీడే మఱి యీధృతి నీస్మృ
తి నీయుతేరిత, సితగతి నీమూరారిపదసేవనజీ
వనవస్తతి సమా, దృతకలగానసింధులహరీ
ప్లవనప్లవభావభాగురు, శ్రుతితతబద్ధతుంబికి
గురుంగుడినందికృపావలంబికి. ఆము. ౬.

౪౯.

౨. (దేవుని) భక్తుడు, దాసుడు.

ఉ. నంది శివార్థము న్ననసుమిక శంక యొకిం
తయేని చి, త్రంబునయందు లేక వనితామణి
యూరుపు దాపుఁజేసి తీ, ట్లుం బగుకత్తిమో
ప మెడఁగక్కునఁ ద్రెవ్విసమశ్శివాయమం,
త్రంబుఁ బఠించుచుండెను సిరాలుశిరంబు
వసుంధరాసలిక. హర. ౨. ౧౧౭.

౩. విష్ణుపూజకుడు; వైఖానసుడు, వైఖాన
ససూత్రానుసారముగ విష్ణ్వలయమున పూజ
చేయువాడు.

ఆ. పద్మయనుఁ డతనిపయనంబుఁ దూఁగింపు,
మనుచు నందితోడ నానతిచ్చె. ఆము. ౨.
౮౪.

ద్వి. నంది దగ్గఱఁ బిల్చి నాదుభక్తుడు, పందిన
యాకట బడలి యున్నాడు. ద్వి. పరమ.
౭. ౫౩౪ పా.

క. అని నంది నారసింహుం, డను వొప్పంగ
నిట్లు చెప్ప నాతంబలివీరన యావలికథ
లెస్సంగ, వినయంబునఁ జెప్పు మనుచు వెన
వేడుటయుక. చంద్ర. వి. ౧. ౧౦౦.

౪. శివార్చకుడు, దేవలుడు.

గీ. నీరుపందిచెంత గన్నేరుతోట, నమ్మి పూ

జించుకొత్తకాణాచినంది, పాంత నించిన
దారువిభూతిపాత్ర, మమరఁ గనుపట్టె నచ
ట విఘ్నాధినేత. శుక. ౩. ౪౪౨.

గీ...తమలి యనఁ, దంబలి యనంగ నంది నాఁ
దనరుచుండు, దేవలునిపేరు ...ఆం. భా.

౨. ౨౪౪.

సా: నందిపెట్టినదే ప్రసాదము.

జ: నందెరుమాళ్లు.

నందెరుమాళ్లు. వి. బ. (నంది + పెరుమాళ్లు -
నమ్ + పెరుమాళ్లు అని శ. ర.) శ్రీరంగనాయ
కులు.

ఉ. నందెరుమాళ్లు చిత్త మొకనాడు ప్రసన్న
తఁ జేసి...మాయతీచంద్రుఁ బోల లోకము
లలోఁ గలండె యుపకారుఁ డటంచుఁ దలం
చి వేడ్కతోక. చమ. ౧. ౧౩. (భక్తరక్ష
కుడు అని భావము.)

నంద్య. సం = నశిత.

నకనక. వి. ౧. ఆకలితో నున్నపుడు కడుపులో
కలుగుబాధ కనుకరణము. (చూ. నకనకబడు.)

౨. కృతత్వము, కార్యము.

వ... ఇష్టపూమొగ్గలం బోనిబుగ్గలం దగ్గలిక
నూపుకమ్మపంజుల వజ్రపుంజకచకలనకనకలు
వీడుకొని...మనుచ. ౩. ౨౨.

౩. అలయిక, బడలిక.

గీ. ఉదరగతపద్మనాభతల్పారగేంద్ర, జనితపూ
త్రియలో నాఁగ నినుమడించె, నొడ
లియలసత నకనక లాదవఁ బొదలు, బెట్టుని
ట్టూర్పు లాచంద్రబింబముఖికి. రామా.
౩. ౯౦.

విణ. ౧. కృతము, సన్నమైనది.

చ. ఒకయడుగెత్తి జంగ యడ నూరురుచుల్
దలచూపఁ దీన యందుకొన నిగుడ్డుట
న్వికచదోర్లతమూలము చూడ్కిచూఱగా,

నకనకకాను సాగి నరవాభి బయల్పడ నీవి
జాట...నుదతీమణి చేరవక గోసె గ్రోవి
రుల్. కవిక. ౬. ౮౪.

నీ. ఒకవిలాసిని నకనక నైకాను గంపింపంగ
సంపై సంపెంగనూనె. వరాహ. ౪. ౧౨౪.

క. నకనకనినడుము నక్కుల, చకచకల వెలార్పు
తొడలచక్కన తొగలక, వికవిక నగుతెలి
గన్నులు, వికచకమలవదన కొనరె వేడుక
మీఱక. ప్రబంధ. ౪౯౦.

౨. కలతనొందినది, వ్యాకులపడినది.

క. ఒకమొగము గాక దివిజాలు, తికమకగొని
వైరు లెల్ల దీకొనఁ దమ్ము, బికపిక లై నక
నక లై, లుకలుకఁ బరువెత్తి రోడి లోఁగొను
భీతిక. భాగ. ౬. ౨౩౫.

౩. బడలినది, అలసినది.

వ. ... పువ్వుల రువ్వుచుఁ గ్రొవ్వుల నవ్వుచు
వికవిక నగుచు నకనక నగుచుఁ తలతల మ
నుచుఁ గొలకొల మనుచు ... విహరించిరి
...రా. వి. ౩. ౧౧౪.

౪. మంద మైనది.

నీ. నకనక లైసనెన్నడలయొక్కలతాంగి చా
క్కపుఁజెంగల్యసురటి విసరె. ప్రబోధ.
౫. ౫౯.

జ: నకనకబడు, నకనకలాడు, నకనకలుగుడుచు.

నకనకబడు. అ. క్రి. (నకనక.) ఆకలిచే బా
ధపడు, వాడు, కృశించు.

క. ... కుక్కపడుపు వెనుకకుక, జడిసెఁ గబ
లింప నొల్లక, కడుపులు నకనకబడంగఁ గౌ
రవముభ్యా. భార. ౩౦. ౩. ౫౦౮.

చ. కడుపు మహాశూధ న్నకనకం బడ ...
ఆము. ౬. ౫౨.

వ...పద న్గలించి కూయుచుం గడుపు నక
నకంబడం గనుకట్టుతోడ మోములు మలం
చుచు...మనుచ. ౪. ౨౩.

నకనకలాడు. అ. క్రి. (నకనకలు + అడు.) ౧.
ఆకలిచే బాధపడు.

(వ్యవ.) ఆపేదవానికడుపు నకనకలాడుచున్నది.

౨. కృశమగు.

ద్వి. నకనకలాడు నెన్నడుముపై జికిలి, పికిలి
పూదండ తుంపెసలాడుచుండ. అ.మ.క.
౧. ౪౩ పా. ౨ పం.

నకనకలుగుడుచు. అ. క్రి. (నకనకలు + కుడు
చు.) నలగు; అలయు.

నీ. నడుములేడివియ నకనకలుడువ నింపునఁ
దగుమోపులు మోసి మోసి. కళా. ౪. ౮౬.

నకాసి(నీ). విణ.(హిం.నకాశీ.)నకిషీపని చేసినది.

చ. సకీసెలపట్టిమంచమునఁ జాయనకాసితివాసి
వై...చాంస. ౧. ౬౯.

మ...బాలరత్నముం దాను గొల్లునకు న్వ
చ్చి కదానిరేకుపనిబెళ్కుల్లుల్లుప్రాగెం
పుత్ర,కున్కాసీపనిటపై జెలుపుతోఁ
గూర్చుండి పిల్పించగక. సత్య. సాం. ౪. ౯.

నకిషీ. వి. (హిం. నకీశీ.) చెక్కడపుఁబని.

చ... బరిపురత్నపుంబెకుకు భాసిలుమేలుక
దానిబంగరుక, దకుకులకొలపట్టియలఁ దా
క్కొనుక్రొంజిగిపట్టుపట్టె సం, ధిలుసెఱ
నేత వింతనకిషీ గలమంచము మించుమం
చిచెంగలువలపానువై నృపకళామణినం
దనుఁ డుండునంతటక. ఇందు. ౬. ౧౨౬.

నకిబు. వి. వేత్రధరుఁడు, చోపుదారుఁడు.

నీ. మిన్నముట్టిసప్తాతమినుకునకీబులహంకృతి
దిగ్భిత్తు లురలి పడఁగ. వరాహ. ౧౦. ౫.

ఉ...రథంబు చాఁగు బలి యంచు నకీబులు మ్రో
య నెక్కినక. మనుచ. ౫. ౪౨.

క. పరతత్త్వరాజుముందట, మొరయునకీబుల
విధాన మ్రోయుచు నుండెక. వరాహ. ౯.
౧౧౨.

నకుట(క)ము. సం. వి. అ. న. నాసిక, ముక్కు.
(వై. ని.)

నకులము. సం. వి. అ. పుం. మంగి.

నకులాంధత. సం. వి. అ. స్త్రీ. దృష్టివికారము,
నేత్రరోగభేదము.

నకులాధ్య. సం. వి. అ. స్త్రీ. గంధనాకులి,
సర్వాక్షిశ్శి.

నకులి. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. గ. ఆడుముంగి. ౨.
కుక్కుటి, కోడిపెట్ట. ౩. జటామాంసిశ్శి. ౪.
శంఖినిశ్శి. ౫. కుంకుమపువ్వుశ్శి.

నకులుడు. సం. వి. అ. పుం. గ. పాండురాజు
నకుమాద్రయందు అశ్వినీదేవతలవలన పుట్టినకవ
లలో నొకడు, పాండవులలో నాల్గవవాడు.
౨. కొడుకు. ౩. శివుడు.

నకులేష్వు. సం. వి. అ. స్త్రీ. సర్వాక్షిశ్శి.

నకూబారుడు. సం. వి. అ. పుం. దేవరుడు,
భర్తృసోదరుడు, మగనితోబుట్టినవాడు.
విణ. (అ. ఆ. అ.) నిరాశ్రయడు. (కే. ని.)

నకెర=నక్కెర. వి. రక్తొర్వాయపు, ఎఱ్ఱదోనశ్శి.
(దీనిపండ్లు జేసెడుపాడుగున ఎఱ్ఱగ నుండును.)
నీ. నకెరపండులవన్నె. బకపకనగుచును దా
డింబకాంతిని దాగడించి. రత్న. (ని.ని.)

నక్క. వి. ($\sqrt{\text{నక్క}}$. -క. నక్కె. త. నక్కణ్.)
జంబుకము.

నీ. నేను బకంబను నేను గర్కటకంబ నే
నచ్చభల్లంబ నేను నక్క. భీమ. ౪. ౩౩.
నీ. నుడిగాడ్చు తేరినల్పుట్టు జుట్టులువెట్టె గడి
దిమంటలు వెల్లగ్రక్కె నక్క. ఉ. రా.
౬. ౨౩౫.

విణ. చిన్నది.

ఉదా:-నక్కదోస, నక్కవిరిగి మొ. (శ. ర.)

కలనినక్క = యుద్ధరంగమున నున్నజంబుకము.

(ఇది ఎల్లప్పుడు చునుమ్యలచావే కోరుచుం
డును.)

గీ. కలనిన క్కెనయధికారి గలస్పృహతికి, నేడు
దీవులు గొన్న సమృద్ధి లేదు. ఆము. ౪.
౨౩౭. (అశుభమును గోరువాడు అని
భావము.)

కొంకనక్క = కుద్రజంబుకము.

గీ...కొంకనక్క యనగ, కుద్రజంబుక మంచు
నెంచు కొనఁ దగును. ఆం. భా. ౨. ౮౩.
ముడి దిన్ననక్క = తుదివఱకు విడువక బాధిం
చువాడు.

ద్వి. గడుసు తుంటరి జోగి గ్రక్కినముడును,
ముడిదిన్ననక్క ముమ్మాటు పిసాళి. ద్వి.
హరిశ్చ. ఉ. ౬౫౦ పం.

నక్కను త్రొక్కి వచ్చినవాడు = అప్రయత్న
ముగ ఎక్కువలాభమును పొందినవాడు.
సా. నక్క ఒకచోట ఊల వేసి మఱియొక
చోట గౌరీకల్యాణము పాడునా = నీచుఁ
డొకచోట అకార్యమును మఱియొకచోట
సుకార్యమును జేయఁడు.

నక్కను గన్నవాఁడెల్ల వేటకాఁ డనునట్లు.
ఆ. ఒక్కనక్క వల గతుక్కునఁ గొటికి తా,
నవలఁ జనఁగ వెంటఁ దవిలె బలము, వసుధ
నక్కఁ గన్నవాఁ డెల్ల వేటకాఁ డనెడు
వార్త నిక్క మయ్యె ననఁగ. శుక. ౧. ౧౭౭.

నక్క ముదిరి వర డనునట్లు.

నక్క పుట్టి నాల్గువారములు కాలేదు, నే నె
న్నెడు నింత గాలివాన యెఱుంగ నన్నది.

నక్క యెక్కడ నాకలోక మెక్కడ. (అలభ్య
మైనవస్తువు నాసించునపు డీలోకొక్కిని వా
డుదురు.) నక్కరేలకాయ తినునట్లు. (రేల
కాయ తినుటచే నక్కకు కడుపునొప్పివచ్చు
ను. వివను నొప్పి తగ్గగనే నక్క మరల
దానినే తినునట్లు.)

నక్కవినయము = కపటవినయము.

నక్కకొమ్మ. వి. ఒకవిధ మైన వన మూలిక.
(నక్క + కొమ్మ.)

ఆ. ఒక్క యెఱుకుతేడు నక్కకొమ్మను నిట్టి,
గోరజంబు జున్నుఁ జాఱపప్పు...కాను కిచ్చి
కరయుగంబు మొగిచి. మనుచ. ర. ౧౪.

నక్కచిక్కులమారి. విణ.(√నక్క.)-నక్కచి
క్కులు కలవాడు - దుష్టుడు; దుష్టురాలు.
సీ. నక్కచిక్కులమారి పెక్కుకురుపి దూబర
దిండి బొంకులబాస మొండి. చెన్నబ.
౨. ౨౪.

నక్కజిత్తులు. వి. బ. (√నక్క.) మోసములు.
(జిత్తు.)

నక్కతోక. వి.(√నక్క.) ౧.జంబుకపుచ్చము.

౨.నక్కతోకవలె నుండుత్పణవిశేషము,క్రోధు
విన్ను.

చ. గునుకును సొంటి బిప్పరయు గోగడ యూ
దర నక్కతోకయుక. ప్రబంధ. ౨౦౦.

గీ. జంబు నూదర తుంగ పెక జంబు పెద్ద, తుంగ
భోజవతి నక్కతోకవితిచి.హంస.౫.౪౪.

నక్కతోకకసవు. వి. (√నక్క.)సింహపుచ్చి.
(దీనిని కొందఱు నక్కతోకపొన్న అందు
రు. అని శ. ర.)

నక్కతోకపొన్న. వి.(√నక్క.)నేలపొన్న.

సీ. ... నేలపొన్న, నా నక్కతోకపొన్న
స ... రూఢి కెక్కు. ఆం. భా. ౨. ౫౫.

నక్కతోకబియ్యము. వి. (√నక్క.) ధాన్య
విశేషము. (శ. ర.)

నక్కదోస. వి. (√నక్క.) తుద్రోర్వారుకము,
చిన్నదోస.

సీ. ... నక్క, దోస యనంగ తుద్రోర్వారుకము
మీఱు...ఆం. భా. ౨. ౩౧.

నక్కనరము. వి. (√నక్క.) ఒకదినుసువేరు.
(శ. ర.)

నక్కనేరెడు. వి. (√నక్క.) కాకినేరెడు.
(శ. ర.)

నక్కపోతు. వి. (√నక్క.) మగనక్క.

క. కొలది యెఱుంగక కృష్ణులఁ, గలన గెలుతు
ననియె దీవు గంటిమె సింగం,బుల నెత్తటి
నైనను నే, పొలముననేనియును నక్కపో
తు గెలువగఁక. భార. కర్. ౨. ౩౫.
(చి.ని, కరాళ ప్రతిపా. నక్కపోరి అనిముద్రి.)

నక్కమోరు. వి. (√నక్క.) కుదురనికంతి.

సీ. మందుమూఁ కిడి గండమాల మాన్వఁ గలండె
చక్కఁజేయఁ గలండె నక్కమోరు. రామ
లిం. ౩౩.

(వ్యవ.) పశువులకు నక్కమోరు దిగినది.

నక్కరేను. వి. (√నక్క.)లకుచము, గజనిమ్మ.

గీ...లకుచాశ్మ కమ్మచే ననగ నక్క, రే ననగ
వెలయును...ఆం. భా. ౨. ౪౫.

నక్కవిరిగి. వి. (√నక్క.) కేలుభేదము, తుద్ర
కేలువు.

సీ. తుద్రకేల్వాశ్మ యగును నక్కవిరిగి నా
... ఆం. భా. ౨. ౪౫.

నక్కిళ్లు. వి. (త.నక్కల్-నక్కు+కీళ్ళు.) ప్ర
క్కపండ్లకీళ్ళు. (శ. ర.) అంకిళ్లు, దాడకీళ్లు.
(చూ. నక్కిళ్లుపడు.)

నక్కిళ్లువ(ప)డు. అ.క్రి.(నక్కిళ్లు+పడు.) దా
డకీళ్లు కదలకుండు; నిరుత్తరుఁ డగు.

ద్వి. ఉక్కుటి స్రుక్కి యయ్యూరుపు లుడిగి,
నక్కిళ్లు వడి గ్రక్కుమి క్కనలేక. బస.
పు. ౬. F ౭౫. పం.

సీ...ధరణీశ రాజులూ ధరణిసురులూ.

ఆ. యెక్కు డనిన వినియు నక్కిళ్లుపడి యున్న,
నతనితోడ...భార. ఆను. ౫. ౩౪౫.

సక్కు. అ. క్రి. (క.నక్కు. త. నక్కు.) ఒదుఁ
గు, దాఁగు.

ఉ. నాలితనంబు నేర్చుకొని నక్కుదు నక్కు-
దు వాడవాడ వే,లాలవలీలతావలికెలంకుల
నుం డిటు వచ్చి వచ్చి దం,భోళియుఁ బోలే
మీఁదఁ బడిపోయెను...రామా. 2. ర2.

శా. మైనాకాద్రికిఁ జెల్లునే యకట యాత్తప్రా-
ణసంరక్ష యే,లా నక్కెక్ జలరాశిలో
...మల్ల. నీతి. ౨౮.

ఆ. అంతః బ్రొద్దు వుచ్చి యంభకారంబులోఁ,
బొన్న యొక్కి నక్కి పొంచి మింద. ద్వా.
౧౧. ౫౧. శివధ. ౫.౧౨.

వి. ౧. కట్టి మొ. వానియతును.

(వ్యస.) ఇది నక్కుదూలము. (శ. ర.)

౨. (బంగారపు) బిళ్ల; ఖండము,ముక్కు.

ద్వి. వేనుక మదిఁ దులుకాడ వేయేసి, మాడల
యెత్తుగాఁ గూడ ఖండించి, యున్నజంగమ
కోటికొక్కొక్క నక్కు,చెన్నుగా నర్పణ
సేసి మ్రొక్కుదును. బస.పు.౫. 3౦3పం.

(స్తవరసము.) సీ. తలమాపి మోసులై త్రాసు
లై తళు కెక్కి నిక్కి నక్కులవలె నెరసి
బెరసి. నరస. ౫. ౧౧3.

గీ. చొక్కపుఁబసిండినక్కులఁ జెక్కుఁజెక్కు,
లక్కలికొప్పు నీలాంబుముక్కు ముక్కు,
కనకగంధఫలీసారకంబు కంబు, కలితరేఖా
విలాసమంగళము గళము. రామా. ౮.౬౯.
ప్రబంధ. ౪౯౦.

3. బంగారు నలుకఁగా నడుమ కనుపట్టెనిగ్గు.

గీ. వన్నె హెచ్చినయట్టిక్రొంబసిండికడ్డి, కత్తి
రించినతావునఁ గానిపించు,నిగ్గునకుఁ బేరు
నక్కు నా నెగడుచుండు. ఆం.భా.3.౪౨.

ఆ. విన్ను చెన్ను దన్నుఁ గన్నియలేఁగౌను, సో
ముగోము దోము భామమోము, నక్కుటె

క్కుఁ జెక్కు నాఁతుకచెక్కులు, మించు
సంచు మించు మెలఁతేమను. చంద్రా. ౮.
౧౮౫.

ద్వి. అక్కజం బంద నందంద కడాని,నక్కులై
వెడలంగ నక్కజం బంది. బస. పు. ౮.
3౫౪ పం.

౪. నాగటికట్టు. (శ. ర.)

జ: నక్క, నక్కకొమ్ము, నక్కచిక్కులమారి,
నక్కజిత్తులు, నక్కతోక, నక్కతోకక
సపు,నక్కతోకపొన్న, నక్కతోకబియ్య
ము, నక్కదోస, నక్కనరము, నక్కనేరె
డు, నక్కపోతు, నక్కమోరు, నక్కరేను,
నక్కవిరిగి, నక్కిళ్లు,నక్కిళ్లువడు,నక్కేలు.

నక్కెర¹=నక్కెర. వి. ఎట్టివోస. (చి.ని.)

నక్కెర². వి. కంది, తొగరికి. (శ. ర.)

నక్కేలు. వి. (నక్క + ఏలు.) ఒకానొకచెట్టు.
(శ. ర.)

నక్తంచరము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) రాత్రి
యందు తిరుగునది. వి. అ. పుం. ౧. గుడ్డ
గూబ. ౨. గుగ్గిలము కి.

నక్తంచరుడు. సం. వి. అ. పుం. ౧. రాత్రిం
చరుడు, రేద్రిమ్మరి, రాక్షసుడు. ౨. దొంగ.

నక్తంచారి. సం. వి. వ. పుం. = నక్తచారి.

నక్తంతనము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) రాత్రి
యందలిది, రాత్రిది.

నక్తందినము. సం. వి. అ. న. శేయుబుబులును.

నక్తందివము. సం. అవ్య. శేయుంబువలు. (బ.
నక్తందివములు = శేయుంబుగళ్లు.)

దండ. ... సురూపప్రశస్త్రుల్ మహాశక్తి నక్తం
దివంబుల్ బ్రవేశించి యున్నారు ...
భోగినీదండకము.

నక్షకము. సం. వి. అ. పుం. గ. చినిగినగుడ్డ.

౨. తుండుగుడ్డ. ౩. నల్లగుడ్డగూబ. (వై. ని.)

నక్షచారి. సం. విణ. (న్. జీ. న్.) రాత్రి తిరుగువాడు. వి. న్. పుం. గ. గుడ్డగూబ. ౨. పిల్లి. ౩. టాంగ. ౪. రాక్షసుడు.

నక్షభోజి. సం. విణ. (న్. నీ. న్.) రాత్రి భుజించువాడు; వ్రతార్థము పగలు తినక రాత్రి భుజించువాడు.

నక్షమాలము. సం. వి. అ. పుం. కామగుళి.

నక్షము. సం. వి. అ. న. గ. రాత్రి. ౨. వ్రతభేదము, రాత్రిమాత్రము భోజనముచేయునొక వ్రతము.

నీ. భానువారంబునఁ బ్రారంభ మొనరించి క్రమమున భానువారంబు లేడు, నక్షంబు నియతితో నడపి యేడవవారమున యథాశక్తి జాంబూనదమున, రవిఁ జేసి రక్షవస్త్రద్వయంబును జుట్టి ... వరాహ. ౧౨. ౫౫.

నక్షముఖము. సం. వి. అ. న. రజనీముఖము, సాయంకాలము.

నక్షవ్రతము. సం. వి. అ. న. గ. రాత్రిలు మాత్రమే భుజించువ్రతవిశేషము. ౨. రాత్రియం దాచరింపబడువ్రతము.

నక్షము. సం. వి. అ. పుం - భూమిమీఁద చరింపనిది - గ. కుంభీరము, మొసలి. ౨. మకరరాశి. ౩. తేలుమణిచెట్టు. న. గ. ద్వారబంధమునకు పైనుండు అడ్డుగమ్మి. ౨. నాసిక, ముక్కు.

నక్షత్ర కంటకి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. అనాస ౧.

నక్షత్రకాంతివిస్తారము. సం. వి. అ. పుం. గ. నక్షత్రములకాంతియొక్క ఆధిక్యము. ౨. తెల్లయావనాళము, తెల్లజొన్న ౧.

నక్షత్రదర్శకుడు. సం. విణ. (అ. అ. అ.) నక్షత్రములు చూచువాడు. వి. అ. పుం - నక్ష

త్రఫలమును చూచించువాడు - గణకుడు.

నక్షత్రనేమి. సం. వి. ఇ. పుం. గ - నక్షత్రములకు నేమివంటివాడు - చంద్రుడు. ౨. ధ్రువనక్షత్రము. ౩. విష్ణువు. శ్రీ. రేవతీనక్షత్రము. (వై. ని.)

నక్షత్రపంక్తి. సం. వి. ఇ. శ్రీ. = నక్షత్రమాల. (ఇరువదియేడు పద్యములతో నేర్పఱచిన తుద్రప్రబంధవిశేషము.)

నీ. ... నక్షత్రపంక్తి యిరువదియు నేడు ... అప్ప. ౧. ౧౩౪.

నక్షత్రపథము. సం. వి. అ. పుం. నక్షత్రమార్గము, ఆకాశము.

నక్షత్రపాఠకుడు. సం. వి. అ. పుం. జ్యోతిషికుడు, జ్యోతిషుడు.

నక్షత్రమాల. సం. వి. అ. శ్రీ. ౧. చుక్కలవరుస; అశ్వినాది నక్షత్రములపంక్తి. ౨. ఇరువదియేడుముత్యములు గ్రుచ్చినయొంటిపేటహారము. ౩. ఏనుగులకు వైచునొకవిధ మగుమాలిక. ౪. నక్షత్రపంక్తి, ఇరువదియేడు పద్యములతో నేర్పఱచిన తుద్రప్రబంధవిశేషము.

నక్షత్రము. సం. వి. అ. న - నశింపనిది - గ. అశ్విని మొ. రిక్క. (ఇవి ఇరువదియేడు. అశ్విని, భరణి, కృత్తిక, రోహిణి, మృగశిర, ఆర్ద్ర, పునర్వసు, పుష్యమి, ఆశ్లేష, మఘ, పుబ్బ, ఉత్తర, మాస్త, చిత్త, స్వాతి, విశాఖ, అనూరాధ, జ్యేష్ఠ, మూల, పూర్వాషాఢ, ఉత్తరాషాఢ, శ్రవణము, ధనిష్ఠ, శతభిషము, పూర్వభాద్రపద, ఉత్తరభాద్రపద, రేవతి. అభిజిత్తు అనువేటొకనక్షత్రము కలదు. చూ. అభిజిత్తు.) ౨. తార, చుక్క. ౩. ముత్యము. ౪. నక్షత్రమాల, ఇరువదియేడుముత్యముల హారము.

నక్షత్రయాజకుడు. సం. వి. అ. పుం. నక్షత్ర
దోషములకు శాంతి చేయించి దానివలన జీవించు
చుబ్రహ్మణుడు.

నక్షత్రయోని. సం. వి. ఇ. స్త్రీ. (జ్యోతి.) వధూ
వరుల నక్షత్రముల ననుసరించి వివాహోదయ
నుకూల్యము తెలిపెనుయోనికూటము.

నక్షత్రవిద్య. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. జ్యోతిషము.

నక్షత్రవీధి. సం. వి. ఇ. స్త్రీ. (జ్యోతి.) ఆకా
శమున నక్షత్రవిశేషములచేత ఏర్పడినవీధి, ఛా
యాపథము. (చూ. విరావతము.)

నక్షత్రశూలము. సం. వి. అ. పుం. - శూలతు
ల్య మగునక్షత్రము-పూర్వాదిదిక్కుల నుద్దేశిం
చి ప్రయాణమందు నిష్ఠేధింపఁబడిననక్షత్రము.

నక్షత్రనూచకుడు. సం. వి. అ. పుం. శాస్త్ర
మెఱుంగకయే జ్యోతిషాఙ్గ నని చెప్పకొను
వాడు.

నక్షో. తిథ్యుత్పత్తిం నజానంతి గ్రహజాం నైవ
సాధనం, పరవాక్యేననవరంతేతేవై నక్షత్ర
నూచకాః. అవిదిత్వేనయ శ్చాస్త్రం దైవ
జ్ఞత్వం ప్రపద్యతే, సపంక్తిదూషకః పాపః
జ్ఞేయో నక్షత్రనూచకః. (వాచ.)

నక్షత్రనూచి. సం. వి. న్. పుం = నక్షత్రనూ
చకుడు.

నక్షత్రాకృతి. సం. వి. ఇ. పుం. తారతండులము,
తెల్లజొన్న. స్త్రీ. నక్షత్రములయాకారము.

నక్షత్రేశుడు. సం. వి. అ. పుం. చంద్రుడు.
నఖింపచము. సం. వి. ఇ. (అ. ఆ. అ.) గోరు
వెచ్చనిది.

నఖికర్తరి. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. ఒకస్వరస్థాయి.
ద్వి...మతి దేశికాకును సింధు, నలిగరుణాకా
కు నఖికర్తరియును, ...అది గా సోగయు
తాముము...బస. పు. 3. ౯౪౧ పం.

నఖికుట్టుడు. సం. వి. అ. పుం - గోళ్లుతీయు
వాడు - మంగలి.

నఖిక్షతము. సం. వి. అ. న. గోరొత్తు, గోటి
నొక్కు.

నఖిగుచ్చఫల. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. నిష్పావభే
దము, ఒకదినుసుఅనుము శీ.

నఖిజాహము. సం. వి. అ. న. నఖమూలము, గో
టి మొదలు.

నఖిదారణము. సం. వి. అ. పుం-గోళ్లతో చీల్చు
నది- దేగ. న. గ. గోళ్లను కత్తిరించుట. ౨.
గోళ్లు కత్తిరించుమంగలిపనిముట్టు, గోరుగల్లు.

నఖినికృంతసము. సం. వి. అ. న. గ. గోళ్లు
కత్తిరించుమంగలిసాధనము, గోరుగల్లు. ౨.
గోళ్లు కత్తిరించుట.

నఖినిష్పావము. సం. వి. అ. పుం. నఖిఫలిని,
ఒకదినుసుఅనుము శీ.

నఖిన్యాసము. సం. వి. అ. పుం. నఖక్షతము,
గోటినొక్కు.

నఖో. 'అతిశక్త్రునఖిన్యాసః' సం. రఘు. ౧౨. ౩౩.

నఖిపదము. సం = నఖక్షతము.

నఖిపర్ణి. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. వృశ్చికాలి, తేలు
మణి శీ.

నఖిపుష్పి. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. స్పృక్క, పిక్క
అనుగంధద్రవ్యముశీ.

నఖిఫలిని. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. నఖినిష్పావము,
ఒకజాతిఅనుముశీ.

నఖిము. సం. వి. అ. పుం. న. గ. - ఛద్రములే
నిది- గోరు. ౨. ఇరువది అనుసంఖ్య. పుం. భా
గము, అంశము. న. గ. గోటిచిప్ప. ౨. నఖ
మనుగంధద్రవ్యముశీ.

నఖిముఖము. సం. వి. అ. న. నఖాగ్రము,

కొనగోరు.

నఖముఖములు = ఎల్లదిక్కులు. (బ్రౌ. వా.)

(వ్యవ.) ఈయేడు తీర్థమునకు ప్రజలు నఖముఖములనుండియు వచ్చిరి.

,, శత్రువులు నఖముఖముల చెదరిపోయిరి.

నఖరంజని. సం. వి. ఈ. శ్రీ. ౧- గోళ్లను రంజింపజేయునది - గోళ్లను కత్తిరించుపనిముట్టు, గోరుగల్లు. ౨. - గోళ్లను ఎఱ్ఱగా చేయునది - గోరంటు శీ.

నఖరంజని. సం. వి. ఈ. శ్రీ. నఖరంజని, గోరంటు శీ.

నఖరము. సం. వి. అ. పుం. న. ౧. నఖము, గోరు. ౨. ఆయుధవిశేషము.

నఖరాయుధము. సం. వి. అ. పుం. -నఖములే ఆయుధములుగా కలది-౧. పులి. ౨. సింహము. ౩. కోడి. (రా. ని.)

నఖరాహ్వము. సం. వి. అ. పుం. కరవీరము, గన్నేరు శీ.

నఖలేఖ. సం. వి. ఆ. శ్రీ. ౧. గోటితో గీసిన గీత. ౨. గోటిమీద చిత్రించినచిత్రపు.

నఖలేఖకుండు. సం. విణ. (అ. భి. కా. అ.)

గోళ్లమీద చిత్రించుట వృత్తిగా కలవాడు.

నఖవిమీరము. సం. వి. అ. పుం. -నఖములతో చీల్చునది- మాంసాహారి యగుపక్షి. (డేగమొ.)

నఖవృక్షము. సం. వి. అ. పుం. నీలి శీ.

నఖవృణము. సం. ఆ. పుం. న. నఖక్షతము.

నఖశంఖము. సం. వి. అ. పుం. చిన్నకప్పచిప్ప, నత్తగుల్ల.

నఖాంకము. సం. వి. అ. పుం. ౧. నఖక్షతము, గోటినొక్కు. ౨. పులిగోరు శీ.

నఖాంగము. సం. వి. అ. పుం. నఖి యనుగంధ

ద్రవ్యముశీ.

నఖాఘాతము. సం. వి. అ. పుం. నఖక్షతము.

నఖానఖ. సం. ఆవ్య. ఒకరి నొకరు గోళ్లతో గిలి కొని చేయునట్టిపోరు.

నఖాలుపు. సం. వి. ఉ. పుం. నీలి శీ.

నఖాళి. సం. వి. ఇ. పుం. ౧. కుద్రశంఖము, నత్తగుల్ల. ౨. నఖపంక్తి, గోటివరుస.

నఖాళి. సం. విణ. (న్. నీ. న్.) నఖములు తినునది. (కల్ప.) వి. న్. పుం. గ్రుడ్లగుబ.

నఖి. సం. విణ. (న్. నీ. న్.) ౧. పెద్దనఖములు కలది. ౨. ముండ్లు కలది. (చెట్టుమొ.) వి. న్. పుం. ౧. సింహము. ౨. పులి. ఈ. శ్రీ. నఖ మనుగంధ ద్రవ్యముశీ.

నఖోత్పాటని. సం. వి. ఈ. శ్రీ. గోళ్లతీయు సాధనము, గోరుగల్లు.

నగ. వి. (త. నగ.) ౧. భూషణము.

నీ. నారదుం డెన్నిచ్చె నగలు రత్నంబులహార్య నీ కేయగ్రహర మిచ్చె. నృసింహకథకము. ౭౧.

నీ. వగ లేల మెయి నిండునగ లేల విభుఁ డిట్లు దూరీకరించి హా తొలగినపుడు. కలు. శ. ౩౬.

౨. లోహసాత్రము. (శ. ర.) ౩. పొగాకు దూది మొదలగువానికంటుపుమాట. (శ. ర.) ౪. సిద్ధలజోడు. (శ. ర.) ౫. బంగారు వెండి మొదలగువాని పరిమితివిశేషము. (ఇది కర్పము మాషము వంటిది.)

వ. (నా) గనబోయుండు సే ఇంచిన కిరీటము ౧. దీనియెత్తునగ ౨౮ వన్నె ౧౫. బె. ౯. ౭౬౫.

౬. అంగీ. ౭. ఎద్దుమీదిబరువు. (చి. ని.)

బ. నగలు. గుళ్లు మండపములు మొ. కట్టడము లకై తీర్చిన రాళ్లు. (బ్రౌ.)

నగజ. సం. వి. ఆ. శ్రీ. పార్వతి.

నగజము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) కొండలయం
దు పుట్టినది. వి. అ. పుం. ఏనుగు.

నగధరుడు. సం. వి. అ. పుం. విష్ణువు, గట్టు
తాలుపు.

నగనందిని. సం. వి. ఈ. శ్రీ. పర్వతపుత్రి,
పార్వతి.

నగపతి. సం. వి. ఇ. పుం. ౧ - పర్వతరాజు -
హిమవంతుడు. ౨ - ఓషధులకురాజు - చం
ద్రుడు.

నగభిత్తు. సం. విణ. (దౌ) పర్వతములను బద్దలు
కొట్టువాడు. (రా.వి.) వి. పుం. ౧. ఇంద్రుడు.
౨. పర్వతములను పగులగొట్టుపనిముట్టు.

నగభూషణము. సం. వి. అ. పుం. హరితాళ
ము, అరిదళము. (కే. సి.)

నగము. సం. వి. అ. పుం. - గమనము లేనిది-
౧. కొండ. ౨. ఏడు అనుసంఖ్య. ౩. చెట్టు.
౪-పన్నగము-పాదములతో నడువనిది- పాము.
(ఆ. సి.) ౫. కస్తురి. (వై. సి.)

నగరంద్ర కరుడు. సం. వి. అ. పుం. క్రౌంచ
దారణుడు, కుమారస్వామి.

నగరకీర్తనము. సం. వి. అ. న. నగరమందు తిరు
గుచు చేయుభగవన్నామసంకీర్తనము.
ఇట్లే: నగరసంకీర్తనము.

నగరఘాతము. సం. వి. అ. పుం- పట్టనమును
నశింపజేయునది- ఏనుగు.

నగరమార్గము. సం. వి. అ. పుం. రాజమార్గ
ము, నగరమున రథాదులు పోవుటకు దగిన
పెద్దబాట.

నగరము. సం. వి. అ. న. - కొండలవలె నుండు
పెద్ద మేడలు కలది - పట్టనము, పురము. (వ్యతి.)

గ్రామము.)

నగరస్థుడు. సం. వి. అ. పుం. పట్టనవాసి, పా
రుడు, నాగరుడు. (వ్యతి. గ్రామస్థుడు.)

నగరాధ్యక్షుడు. సం. వి. అ. పుం. ౧. నగర
రక్షణకొఱకు రాజనియుక్తుడగుఅధికారి. ౨.
పెద్దతలారి.

ఇట్లే: నగరాధిక్యుడు, నగరాధిపుడు.

నగరాలు. వి. బ. (√నగరు.) ౧. పౌరులు.

ఉ...దొంగవే, రానకు బాలుపడ్డ నగరా నగ
రాలు దురాత్త నావుడుక. వేం. పంచ. ౧.
౩౧౧.

౨. ఆంధ్ర దేశమందలిశూద్రులలో నొకతెగ
వారు. (వా.)

నగరి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. నగరము.

నగరీబకము. సం. వి. అ. పుం. కాకి.

నగరు=నవరు. వి. ఔ. (బ. నగరులు, నగరు, నగ
రులు, నగళ్లు.) ౧. అంతఃపురము; రాజభవనము.
గీ. కమలనాభుండు కక్ష్యాంతరములు గడచి, య
లబలము లేనినగ రెల్ల నరసి చూచి. పారి.
౧. ౧౦౫.

గీ. నీనగరు పోతుటీగకు నిలువ రాని, దయ్య
చెల్లాటకతై వీ నౌట యరిది. శుక. ౧. ౨౩౩.

గీ. నట్టువొజ్జ నై మెలగుదు నగళులందు, నిపు
ణనైపథ్యవిధులకు నేర్తు నధిప. భార. విరా.
౧. ౧౪౨.

(చంద్రుడు.) క. ముల్లోకంబుల జనములు, తో
ళ్లకొ రోకండ్లబాడ రోయక మతీయక,
వెల్లివిరిగాగఁ దిరిగి నగళ్లకు నయగారి
నెలఁతుకిం గొనిపోయెక. వరాహ. ౩. ౨౨.

ద్వి. నగరివాకిట సుమున్నతి రథంబు డిగి, మొ
గి చెడి తాను దమ్ముడు శూన్య మైనయం
తఃపురమున కరుగ...రం. రా. అయో. ౧. ౨౦
పా. ౧౬ పం.

క. మంతుల బాంధవభటసా, మంతుల నాశ్రి
తుల నిలిపి మహికాంతు నిశా, కాంతమణి
కాంతికందళ, కాంతం బగునొక్కదొరనగర
విడియించెన్. మనుచ. ౫. ౫౪.

౨. సభాగృహము, కొలువుకూటము.

క. తెలుపు లగుచీరలును బూ, తలఁ బువ్వుల
వొప్పి రాజతనయానుగుణో, జ్వలమానసీయ
చేమము, లలవడఁ గూడుకొని నగరి కరిగిరి
ప్రీతిన్. భార. విరా. ౫. 3౧౫.

క. నీనడకలు గంటిఁ గడే, కానీచే నగరఁ జెప్పి
కారించెద ని, న్నే నంచు... శుక. 3. 3౫౬.

3. గుడి, దేవగృహము.

గీ. నగరితోఁ గూడ నేకామ్రనాథు ముంచె,
గంచిఁ దెప్పలఁ దేర్చె నకాలవృష్టి. మార.

౨. ౨౨.

మ... అత్తిరపతి సొచ్చి యచ్చక్రధరునగరిమో
సల నిలుచుటయు... ఆము. ౪. 3౫.

నగరివారు = ప్రభువువారు.

ఉ... నా, పిన్నతనం బాకళ్లచెవిఁ బెట్టకు నెట్టిస
సిగ్గువోవు నా, వన్నియ సన్నహా నగరివా
రికి దండుగఁ బెట్ట నిమ్ముగన్. వేం. పంచ.
౪. ౫౧౧.

గీ. జంగమార్చనలకును ... నగరివారి, ప్రాఁపుఁ
గలిగినవారికి... కొడువ వడకుండ కుండ లా
కుమ్మ రిచ్చు. హంస. ౫. ౧౪. (ప్రా.పా.)
లోపలిసగర = అంతఃపురము, అభ్యంతరగృ
హము.

క. తగచే కులకస్యకలకు, మగవారలతోడ రూ
పమహాసీయులతో, మిగులంగఁ దడవు లో
పలి, నగరులలో మాటలాడ నయత త్వనిధి.
నైష. ౪. ౬౧.

జ: నగరాలు.

నగరోద్ధ. సం. వి. ఆ. శ్రీ. నాగరము స్త్రీ.

నగరాకసుండు. సం. వి. న. పుం. నగరవాసి,
నాగరకుండు, పొరుండు.

నగరాషధి. సం. వి. ఇ. ఈ. శ్రీ - నగరమం
దలియోషధి - కదలి, ఆరటిళ్ళి.

నగవరి. విణ. (నగవు + అరి³.) ౧. నవ్వు కల
వాడు. (శ. ర.) ౨. పరిహాసకుడు.

క. నగవుల నవిద్యప్రోడిమి, నగుబాటుగఁ జే
యనేర్చునగవరి యంతః, నగుమొగము
తోడ మెల్లన, నగుమొగములనతులఁ జూచి
నగ నేర్చె నృపా. భాగ. ౧౦ పూ. ౨౯3.

నగవు = నవ్వు. వి. (√నగు.) నవ్వు, హాసము.

మ. జగతీనాథునిముందట న్నిలిచె... తారద...
నగవుం దేటయు దివ్యదేహుచియున్ స
మేళన మైంది చె, ల్వగుచుండెన్... నైష.
౪. ౧౪౦.

గీ. తెగువ లోలోననే నవ్వునగవు తెలుప.
ఆము. ౫. ౬౦.

నీ. నగవులు నురువులు నడలు రాయంచలు...
నీలా. ౨. ౧౭.

౨. నరవచనము, పరియాచకము.

క. ఏ నెఱుంగమి నిట్లడిగితి, నానేరమి నైపవ
లయు నగవుగఁ గొనుమీ, మానిని నాపలు
కులు... భార. ఆర. ౫. 3౧౧.

క. నగ వవు నెఱుంగక యది యురి, తగులున
సౌమిత్రి జేరి దానవి దనకున్, మగఁడ
వగు మనిన నాతఁడు, నగ వొదవిన నగక
శూర్పణఖ కి ట్లనియెన్. భా. రా. ఆర.
౧. ౧౪౬.

క. తదనంతరంబ బోటులు, చదురుల నగవు
లను బ్రొద్దు జరిగిన గోరి, సదనము... వెడలు
టయు... మనుచ. ౬. ౭.

3. వింత, ఆశ్చర్యము.

క. ఈజలముపట్టె చూడ మ, హాజగ మఱు

కప్ప ప్రవృత్తిలకు యందు బ్రజల్, పూజం
పవాని కెల్ల, రా జట యొకకప్ప యట్టి
నగవులు గలవే. కేయూర. 3. 210.

విణ. హాస్యాస్పదము, పరిహాసపాత్రము.
ఆ... నాదునతుల, బుణ్యశీలయతల బోకా
ర్యుకొన్నట్టి, నాకు బుతులనుట నగవు
కాదె. కళా. ౬. 21.

మొలకనగవు=మందహాసము.

గీ. మొలకనగ వొప్ప శ్రీదేవిమోము చూచి.
ఆము. ౨. ౯౨.

ఇట్లే: ఆలంకినగవు.

సీ. పాశపాణికి గుచప్రాంతోరుదర్శనం బంధ
కాసురునకు నలంకినగవు. హర. ౬. ౧౦3.

నగవుటీగి. వి. (నగవు + ఈగి.) పరిహాసమున కిచ్చి
నధనము.

సీ. మఱపున గొన్న సా మ్మఱగొన్నలంచు
తగనివాఁ డిచ్చిన నగవుటీగి. గీ. మగుడ నీ
కుంట యింతయుఁ దగవు గాదు. విజ్ఞా.
ప్రా. ౨౮.

నగవులాడు=నవ్వు. అ. క్రి. (నగవులు + అడు.)
నవ్వు.

ఉ. అప్పచు లాడుచుక నగవులాడుచు పార
లు చాచి చాచి...చంద్రా. ౨. ౬.

నగవైరి. సం. వి. ౯. పుం. ఇంద్రుడు, గట్టు
దాయి.

నగాటనము. సం. వి. అ. పుం. ౧. చెట్లమీద
తిరుగునది- కో.తి. ౨. పర్వతములమీద తిరు
గుట. 3. చెట్లపై తిరుగుట.

నగాధార. సం. వి. ఆ. శ్రీ. భూమి. (వై.ని.)

నగాధిరాజము. సం. వి. అ. పుం. ౧. శ్రేష్ఠ
పర్వతము. ౨. హిమవత్పర్వతము. 3. సుమే
రువు. ౪. కైలాసము. (ఇట్లే: నగాధిపముమొ.)

నగారా. (హి. నగారా.) వి. పెద్దధంకా.

సీ. కడలికరల్లచప్పుడుల నాటడిసేయు గొప్ప
నగారాలకుంజరములు. రంగా. ౧. ౧౫౬.

నగావాసము. సం. వి. అ. పుం. - పర్వతముల
మీద నివసించునది - నెమిలి. ౨. నగముల
మీదినివాసము.

నగాశ్రయము. సం. విణ. (ఆ. ఆ. అ.) నగము
మీద నివాసము కలది. వి. అ. పుం. హస్తీ
కందము, ఒకజాతికందకీ.

నగి(యి)ంచు. స. క్రి. (నగను.) ౧. నవ్వించు.

చ. వెలికిలి పెజ్జమీదఁ గడు విప్పగుకన్నుల
చాయ లొప్పఁ జెక్కిలి గిలిగించి ప్రేతలు
నగింపఁగ నుండుట యాదిగాఁగ ... హరి.
పూ. ౮. ౧3౪.

చ. దరహసితామ్యఁ డై తనులతక్ వెడ వాల్చి
నగించి వేడుకల్, గెరలగఁ జేసి...వరాహ.
౪. ౧౬౧.

౨. సంతసింపజేయు.

ఉ...విపంచి వా,యించి తనుక నగించి యెల
యించినప్రేయసి నల్ల దించి మో,దించి ...
మించినవిరించి మమం గరుణించిప్రోవుతక్.
వాల్మీ. ౧. 2.

3. అపహాసింపజేయు, ఎగతాళిచేయించు.

చ. ఘనతరఘూరరీకుచయుగక్రియ గూఢము
గాక ద్రావిడీ, స్తనగతిఁ దేట గాక యరచా
టగు నాంధ్రవధూటిచొక్కపుంజనుఁగవఁ
బోలి తేటయును జాటుదవంబును లేకయుం
డఁ జెప్పినయది పో కవిత్వ మనిపించు నగిం
చటు గాక యుండినక. వేం. పంచ. ౧. ౧౮.

నగింపు. వి. (నగించు.) నవ్వించుట.

వ...తెగింపులు నగింపులు నింపులు సొంపులు...
భీమ. ౪. ౬౦.

నగి(గు)పించు. స. క్రి. (✓. నగు.) నవ్వించు.

మ...నాలుకతుడక ముక్కంటికొమ్మ విలా,
సిని యే నమెద నంచు బ్రహ్మ నగిపించెక
మేలుమాటక సతిక. కళా. ౫. ౫౯.

క. తెప్పించి తోడుగు మీ వనియొప్పించిన ని
ట్టు నట్టు నొకవలు గా మై, గప్పికోని యా
బృహన్నల, యప్పుడు నగుపించె నచటి య
బలాజనముక. భార. విరా. ౪. 3౯.

చ...ఒండొకచందముమాట లాడితిక, నిను
నగుపించగా వలసి నీదగుమన్ననశంక వా
సింక. భార. కాం. ౬. ౨౧౭.

నగిర=నక్క. ర. వి. వృత్తివిశేషము. (చూ. తెల్ల
నగిర.)

నగు. అ. క్రి. (క. నగు. త. నకు.) ౧. నవ్వు, హ
సించు.

న...రాచూలిం జూచి చెలులు గలకలం జే
చజచి నగిరి. నైమ. ౨. ౪౬.

చ. వెడవెడ గన్న మూయుఁ గను విచ్చు
నగుం దల యూచు...పారి. ౧. ౧౦౧.

౨. అనందించు.

గీ...సాధ, శిఖరవాతాయనాగతాచిరరుగంశు,
నతదృగవరోధములతోడ నగిరి నృపులు.
ఆము. ౪. ౧౩౫.

క. అని పంటవలతిజేజే, వినిపించిన నాలకించి
ప్రేతలమేల్వూ, డెన లేనికోర్కు లెదలో,
నన లాత్తగ నతనిఁ జూచి నగచుం బలి
కక. నీలా. ౨. 33.

స. క్రి. ౧. అపహసించు, గేలిసేయ; తిర
స్కరించు.

ఆ. ఏను మొదలుగా మహిపతు లెల్లను, దీప్తి
దటిగి యుండఁ దివిరి మచ్చు, నగిరి కృష్ణ
పొందునందనద్రౌపదీ, సాత్యకులుఁ గరంబు
సంతసమున. భార. సభా. ౨. ౧౧౯.

గీ. నన్న నాతోడిసవతులు నగకమున్న, పంత
మలరంగ నిన్న మెప్పింతుఁగాన. పారి.
౧. ౧౩౧.

క. భృగువారదకపిలాదులు, నిగమాంతజ్ఞులును
యోగనిరయనిపుణుల్, త్రిగుణాతీతు మ
హేశ్వరు, నగ రెన్నఁడు వారు ధర్మనయ
మెఱుంగరాకో. భాగ. ౬. ౪౮౫.

రగడ. పద్మరాగమాణిక్యంబుల నగుపలువరుసలు
గలయది మణికరిక. కాశీ. ౬. ౧౨౬.
(ఇట్లు బొప్పవ్యవచకము.)

చ. పగడపుఁజాయ చెందిరముఁ బ్రామినసాండ్ల
వధూకుచంబులక, నగునరుణంపుబొండ్లము
లనారికడఁబులు...ఆము. ౧. ౫౪.

నగు మొగము=నవ్వుతో కలకలలాడుమొగము.

చ. నగు మొగముక సుమధ్యమును నల్లనిమేను
ను లక్ష్మీకాటపట్టగురురముక...కల్లువెన్నుఁ
డిమ్మగఁ బొడనూపుఁగాక కనుమూసిన య
ప్పుడు విచ్చినప్పుడుక. భాగ. ౯. 23౨.

ఇట్లే: నగుముద్దుమోము.

సీ. నగుముద్దుమోమున మృగనాభితిలకంబు గు
లుకుడాల్నిరులు ముంగురుల నొరయ. దశా.
౧. 2౧.

జ: నగవరి, నగవు, నగవుటీగి, నగించు, నగింపు,
నగిపించు, నగుఁబాటు, నగుఁబాట్లుపని.

నగుఁడు. సం. వి. అ. పుం. నూర్వోడు.

నగుఁబాటు. వి. (✓నగు.) అపహాసము. (శ.ర.)
అపహాస్యత; దూటు.

చ. అని మము నోర్చినం బృథివి యంతయు
నేలగ వచ్చు లేక చ, చ్చిన సురసద్దసౌ
ఖ్యములు చేకులు రెండుదెఱుంగులందు నొ,
ప్రనియది లేదు డాఁగ నగుఁబాటును బ్రాణ
ముచేటుఁ దెచ్చికోల్. భార. శల్య. ౨. ౬౨.

గీ. వచ్చె నగుఁబాట్లు నాకు మీవలన నాధ.

క. ౧. ౧౦.

వ...నీవు లోకంబుచేత నగుబాటును బొందెద
వంతియ...భార. ఆర. ౬. ౩౦.

విణ. అపహాస్యము, ఎగతాళి చేయదగినది.

ఉ... ఇట్లనం, భావితం దైనవానితలపాట
యక నగుబాటు గాదె రా, మావనినాథు
తములకు...నిర్వ. ౧౦. ౧౧.

ఉ...కడువట్టి పజ్జ చే, నిచ్చకు వచ్చినట్లు చరి
యించును దుష్కవి తచ్చరిత్ర మే, య
చ్చన నెన్ని చూచిన నహా నగుబాటు
గదా గణింపగలక. విప్ర. ౧. ౧౪.

ఆ. జననమరణములకు సరి స్వతంత్రుడు గా
డు, మొదల కర్త గాడు తుదను గాడు,
నడుమకర్త ననుట నగుబాటు కాదొకో,
విశ్వ...వేమన. ౧. ౧౦౭.

నగుబాటుపని = హాస్యాస్పద మయినపని.

ద్వి. నగుబాటుపని యిది నము నామాట, తగదు
నీ కతనికి దరఖాయతాక్షి. మృ. వి. ౨.
౬౭.

నా : నగుబాటుపెండ్లికి నాడే నాగవల్లి.

నగౌకము. సం. వి. ౧. పుం. ౧. పక్షి. ౨. కాకి.

౩. సింహము. ౪. శరభమృగము.

నగౌకసము సం = నగౌకము.

నగ్న. అ. క్రి. (క. నగ్న.) నలినలి యగు, ముక్క
లుముక్క లగు, చూర్ణ మగు. (ఈపదమునకు
బ్రహ్మగంధము కానరాదు.)

ద్వి. దిక్కరీంధ్రులు స్రగ్గ దిక్కులు మ్రొగ్గ, న
క్కులాదులు సగ్గ నహిపతి సుగ్గ. బస. పు.
౧. ౨౦౯. (చి. ని. పా. దిక్కరీంధ్రులు ద్రుం
గ దిక్కులు గ్రుంగ, నక్కులాదులు స్రగ్గ
నహిపతి మ్రొగ్గ. ముద్రి. పా.)

నగ్న. సం. వి. ఆ. శ్రీ. ౧. దిసమొలయాడుది.

౨. రజస్వలకానిపడుచు. (పది పండ్లెండు సంవ

త్సరములవయసు కలది.)

నగ్నంకరణము. సం. విణ. (ఆ. ఈ. ఆ. ఆ.) దిస
మొలవానిని గా చేయుటకు సాధన మైనది.

నగ్నంభవిష్టువు. సం. విణ. (ఉ.) దిసమొల
వాడుగా అగువాడు.

నగ్నంభావుకుడు. సం. విణ. (అ. వి. కా. ఆ.) =
నగ్నంభవిష్టువు.

నగ్నచ్చద. సం. వి. ఆ. శ్రీ. విష్ణుకాంతము.

నగ్నముషేతుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. ఆ.) వస్త్రాదు
లపహరింపబడుటచే దిసమొలవాడు దైనవాడు.

నగ్నహువు. సం. వి. ఉ. పుం. (ఉ. న. అని కొం
దఱు.) సేవించుటవలన నగ్ననిగా జేయునది-
కిణ్యము, నానాద్రవ్యములతో చేయబడినను
రాబీజము.

నగ్నాటుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. ఆ.) దిసమొ
లతో తిరుగువాడు. వి. పుం. దిగంబరబాధుడు.
(వై. ని.)

నగ్నిక. సం. వి. ఆ. శ్రీ. ౧. దిసమొలయా
డుది, దిగంబరశ్రీ. ౨. కన్యక, సమర్థాడని
పడుచు.

నగ్నికృతుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. ఆ.) నగ్న
డుగా చేయబడినవాడు.

నగ్నడు. సం. విణ. (అ. ఆ. ఆ.) వివస్త్రుడు,
దిసమొలవాడు, దిగంబరుడు. వి. ఆ. పుం.
౧. దిగంబరసన్నాసి. ౨. దిగంబరబాధుడు.
౩. బట్టువాడు. ౪. వేదదూషకుడు; వేదమ
భ్యసించియు వేదమార్గమును విడిచి యపమార్గ
మున వర్తించువాడు.

ఉ. ధీమతి జిన్న నాడఖిలదేవతలన్ భజియిం
చి ఋగ్యజు, సానిమము లభ్యసించి బహు
శాస్త్రపరాయణుడై మహీసురుం, డేమి

యు బుద్ధి లేక శ్రుతు లెంతయు నింద యొ
నర్పవాని బో, పామరుడైన నగ్నుడని
పల్కిరి వేదవిదుల్ మునీశ్వరా.వి. పు. ౪.
౨౦౦.

ఆ. వేద మభ్యసించి వేదమార్గంబులు, విడిచి
పెట్టి దుర్వివేకబుద్ధి, బహుమతముల నడుచు
పాపండుడే నగ్నుడు...వి.పు.౪.౨౦౧.

౧. అవైదికకులాత్పన్నుడు.
శ్లో. యేషాం కులేన వేదోస్తి న శాస్త్రం నైవ
చ శ్రుతమ్, తే నగ్నాః కీరితా స్సద్భిః తేషా
మన్నం విగర్హితమ్. మార్కండేయపురాణ
ము. (వాచ.)

నచకము. సం. వి. అ. పుం. రాత్రి మూడవ
జామునం దైనస్వప్నము. (వై. ని.)

నచికేతసుడు. సం. = నచికేతుడు.

నచికేతుడు. సం. వి. న్. పుం. ౧. ఒకానొక
బుష్టి, నాచికేతుడు, ఉద్దాలకునికొడుకు. ౨.
ఒకానొక అగ్నిహోత్రుడు.

నచిరము. సం = అచిరము.

నచ్చిక(X). వి. ($\sqrt{\text{నచ్చు}}$ ¹. కి. నచ్చిగె, నచ్చి
కె. త. నచ్చు.) నమ్మిక.

క. నిను గీతిసాహితీమోహనవాణులు చెవులు
వట్టి యాడింపంగా, గనియుండి కాముకు
డగు, నని వల్కిన నాకు నచ్చి కానె
నృపాలా. విజ. వి. ౧. ౯౦.

క. ఈరీతిఁ బొదల మెదలుచు, నారీతిలకంబు
మేనినచ్చిక యిచ్చుం, గోరక నవసహకా
రక, కోరక మూరుకొని వడి నిగుడ గమకిం
చెక. వసు. 3. ౧౧౯.

నచ్చికము = అచ్చికము. వి. (త. నచ్చిక.) కొ
ఱుత, లోపము.

క. అకటా నన్నితఁ డేలిన, నొకటా నచ్చికము
లేక యుండఁగ వచ్చుక. విజ. వి. ౧. ౬౭.

క. సకలజనంబులు సిరులం, దొకటను నచ్చిక
ము లేక యుండ...రామ. ౧౭౮.

నచ్చు¹. అ. క్రి. హితమగు, ఆప్తమగు; రుచించు.
చ...అలలితాంగి నాకు నచ్చినచెలి...మార్క.
౧. ౨౦౯.

ఉ. కైటభదైత్యవైరిపదకంజమునం దుదయంబు
నొందె మి, న్నేటికి భూతధాత్రికిని నెంత
యు నచ్చినతోడఁబుట్టు వై, హోటకగర్భ
ముఖ్యనిఖిలామరమాళిమహామణి ప్రభా, పా
టలవర మెనయొకపావనవరముదీరసంపదక.
భీమ. ౧. 3౦.

క. వల్లభనకుఁ గడు నచ్చిన, యిల్లాలవె యేను
లాఠినే పోఁ దోలక. కళా. 3. ౧౮౦.

౨. నమ్మకము కలుగు, విశ్వాసయుక్తమగు.

క. నీ వింక నేటినుండియు, నావచనము లాద
రించి నచ్చినమదితో, దేవతలకైన దొరకని,
యావారుణి సేవ సేయు మతులితభక్తిక.
వి. పు. ౮. 3౯.

చ. అలవి యెఱుంగ నేరక దశాస్యుడు లో
కముతోడివాని గాఁ, ధలఁచి జితాఖిలా
ఘ్యుడఁ గదా యని నచ్చి కడంగి వచ్చి
సంకలియకుఁ జొచ్చె...నిర్వ. ౭. ౬౫.

3. సక్తమగు, లగ్నమగు.

గీ. అట్టిసీయందు నాచిత్త మనవరతము, నచ్చి
యున్నది నీయాన నాన లేదు, కరుణఁ జూడు
ము కంసారి ఖలవిదారి. భాగ. ౧౦. పూ.
౧౭౦౨.

శ్లో. రూపం దృశాం దృశిమతా మఖిలార్థలా
భం, త్వయ్యయ్య తావిశతి చిత్త మపత్రపం
మే. సం. భాగ. ౧౦. ౫౨౩౯.

స. క్రి. (క.త.నచ్చు.) నమ్మ.

ఆ. కొఱుత ముఱుకు గాని కొడు కెన్నఁడును
గార్భ్య, తంత్రమునకుఁ జొరఁడు దాని నీవు,

మాన్య నొల్ల వలెనిమగటిమియును లావు,
నచ్చి లోభ మెదఁ బెనంగొనంగ. భార.
శ్రీ. ౧. ౧౭.

క. మెచ్చితి నేవర మైనను, నిచ్చెద నను వేడు
మనిన నీశ్వర నిన్నుక, నచ్చిన రక్షింతువు
పొర, పొచ్చెము నేయక మహేశ పురహర
యభవా. భాగ. ౧౦ ఉ. ౫౨౯. భార.
విరా. ౨. ౩౫౪.

సీ ... నచ్చె ననం దగు నమ్మె ననుట. ఆం.
భా. ౩. ౧౩౩.

నచ్చు.² స. క్రి. బాధించు, పీడించు.

గీ. కాననము చొచ్చి శార్దూలఖడ్గనూక,రప్ర
ముఖజంతుసంతతి వచ్చి నచ్చు, నారసం
బున మృగవేషధారి యైన,యతివలస్వామిఁ
గూల నేసితివి నీవు. వరాహ. ౨. ౪౦.

వి. ౧. మాంద్యము, ఆలస్యము.

క. జడకుచ్చును మెడచొచ్చును, నడనచ్చును
గచ్చు లేనినలు పగుమేనుక. చంద్ర. వి.
౧. ౭౧.

౨. బాధ. (శ. ర.)

జ: నచ్చుకాడు, నచ్చుకుప్ప, నచ్చుగొట్టు,
నచ్చుపెట్టు.

నచ్చుకాడు. విణ. (√నచ్చు².) ౧. ఆలసుఁ
డు, మందుడు. ౨. బాధకుడు, పీడించు
వాడు. (శ. ర.)

నచ్చుకుప్ప. విణ. (నచ్చు² + కుప్ప.) నచ్చుగొ
ట్టు, బాధకుడు. (శ. ర, చి. ని.)

నచ్చుగొట్టు. విణ. (నచ్చు² + గొట్టు².) నచ్చు
పెట్టువాడు, బాధించు స్వభావము కలవాఁ
డు. (శ. ర.)

నచ్చుపెట్టు. స. క్రి. (√నచ్చు².) తొందరపెట్టు,
బాధించు. (శ. ర.)

నడరు. వి. (హిం. నజర్) కానుక.

చ. కడువడి పిన్నపెద్ద లగుఖానులకుక నజరు
ల్పుయించుచుక, బొడగనియెక... హైదరు
జంగు నొయ్యనక. రంగా. ౨. ౮౪.

గీ... హైదరుజంగుఁ గాంచి, నజరు గుజరాను
పఱచె సొన్నాకడాని, జాలెము... రంగా.
౨. ౮౫.

నజీబు. విణ. (హిం. నజీబు = కులీనుడు, ఉత్తమ
కులుడు.) మంచిది.

వ... చాయలం గ్రక్కునుక్కుపని పెంపెక్కు
నజీబుపైబుపట్టా నటిటు యుళిపించుచుఁ దెం
పుసొంపు దీపింప రయంబున ... మల్లుపు.
౨. ౪౮.

నజ్జ = నలుజ్జ. వి. (క. నజ్జ.) నలి, చిన్నముక్క,
ఆల్పఖండము.

చ. ఒకపెనుఁబాపతేడు చల మొప్ప రసా
తలసీమకుక జకో, రకములు భూతధాత్రికి
సురల్ దివికిక బగ దీటనట్లుగా, మెక
మెకపాటుతోడ నిను మ్రొంగకపో రెపుడుక
ద్రిలోకకం,టకుడవు గాన నీయెడలు నజ్జ
గఁ జేసి కురంగలాంఛనా. మనుచ. ౩. ౩౮.

వ... పదయుగనఖాంచలంబులఁ జంచచ్చంచూ
పుటంబుల రెట్టిత్రావుడుబొబ్బ మెకము ద
చ్చికాళ్ల మెకంబుల నిరికించి కఱచుక యు
ప్పరంబున కుప్పరం బెగసి మలలసెలయెల్ల
పులిసతలంబుల నజ్జగా నజ్జగాఁ జెందుగండ
భేరుండ కాండంబులును... ప్రబంధ. ౧౮౬.

విణ. మిక్కిలి నలఁగినది.

ఉ. వాడినమేను న జ్జయినవాతెఱయెక గడు
విన్నబాటుతోఁ, గూడిననెమ్మంగంబు... స
మిర. ౩. ౨౪౭.

(దీనిఆప్రేడితరూపము నజ్జనజ్జ.)

చ. నలినలి యయ్యెఁ గొను జనునసల మెల్లను
నజ్జనజ్జ నె, గులగుల లయ్యె గల్పినును

గుబ్బలు...కుక. గ. ౨౧౫.

చ. మెలతలు వల్లభుల్ మొదల మెచ్చుగ
నుండిరి నాకతంబునక, నిలువున గత్తికోత
లయి నిద్రపుమావులు నజ్జనజ్జ లె, యలజడి
వాడివత్తలయి రక్కట యే నిక నున్న
నేమి గా, గలరొయి దేల వోదు ననుకె
వడిచి దో నిసి యేగె నేగినక. కవిక. ౪.

౧౮౧. రా. వి. ౪. ౩౫.

జ: నజ్జచేయు.

నజ్జచే(సే)యు. స. క్రి. (నజ్జ + చేయు.) గ.
నలగగొట్టు, ముక్కుముక్కులు చేయు,

(రాజు.) చ. అల వెనయం గజారులహృదంతర
ముల్ నలినజ్జచేసె సంధిలుతమి ఋక్షసం
ఘములజేజము: దూరిచె ... సారంగ. గ.
౧౦౧. (ఇట కలతనొందించె నని భావము.)

సీ. రథ్యసారథి కేతురథి కాంగనిర్దళసప్రాధి: దేవ
లు నజ్జసేసి. మార్క. ౮. ౧౦౪. (నగ్గుచేసి
అని శ. ర. పా.)

నటకుండు. సం = నటుండు.

నటల్. సం. (శత్రు.) నాట్యము చేయుచున్న.

నటన. సం. వి. ఆ. శ్రీ. నటనము, విలాసము.

క. అటులున్న కొమరుఁబ్రాముఁపు, గుటిలాలక
జూచి మదనగుంఢితమాయా, నటనంబోయ
ది గంగా, ఘటనంబోయని విచారఘటనా
శయుఁడై. విజ. వి. గ. ౭౭.

ద్వి. బొట్టు మిక్కిలి నొఱపుగ సవరించి, నట
నగాఁ జిన్నారిసామంబుఁ దీర్చి. ద్వి. పర
మ. ౨. ౫౪ పా.

నటనము. సం. వి. అ. న. గ. నాట్యము. ౨. అ
భినయించుట, నర్తనము. ౩. కపటప్రవర్తనము.

నటనారాయణము. సం. వి. అ. పుం. రాగవి
శేషము. (పాచ.)

నటనీయము. సం = నటితవ్యము.

నటపలికి. వి. తల దుద్దునప్పటిసంస్కారవిశేషము?

క. అటఁ గలికి యొకతె గందపు, టటకలికి: బసిం
డిగిన్నియలఁ బన్నీరం, తటఁ జిలికి యలకవిక
లత, నటపలికి వసుంధరాధినాథున కిడియెక.
రా. వి. ౫. ౫౩.

నటభూషణము. సం. వి. అ. న. హరితాళము,
ఆరిదళము.

నటమండనము. సం = నటభూషణము.

నటము. సం. వి. అ. పుం. గ. శోకాకము, దుం
డిగముక్తి. ౨. ఆశోకముక్తి. ౩. నలత్పణము,
కిక్కిసక్తి.

నటరంగము. సం. వి. ఆ. పుం. నాటకమాడు
స్థానము.

నటవరుండు. సం. వి. అ. పుం. గ. నటశ్రేష్ఠుండు.
౨. నూత్రధారుండు.

నటవాలు = నట్యాలు. వి. అశ్వగతివిశేషము.
(శ. ర, చి. ని, బ్ర.)

నటసంజ్ఞకము. సం. వి. అ. న. గోదంత మను
హరిదళము. (త్రి. ని.)

నటసూత్రము. సం. వి. అ. న. శిలాలి అను
వానిచే రచింపఁబడి నటులకృత్యములను తెలుపు
గ్రంథభేదము, నాట్యశాస్త్రము.

నటాంతిక. సం. వి. ఆ. శ్రీ. - నటకృత్యము
యొక్క అంతము దేనివలన కలుగునో అది,
నటకృత్యమును మాన్పించునది. లజ్జ, సిగ్గు.

నటి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. గ. నట్టువురాలు, అట
కత్తె. ౨. (నాటక.) నూత్రధారునిభార్య యగు
నర్తకి. ౩. వేశ్య. ౪. దీపకరాగముయొక్క భా
ర్య యగురాగిణీభేదము. ౫. నలి అనుగంధ
ద్రవ్యము. ౬. కాకిదొండ.

నటించు = నటియించు. సం. స. క్రి. గ. ఆభినయించు, (నిజముగా లేనిసిగ్గు మొ. ఉన్నట్లు) కనబఱచు.

(శ్రీకృష్ణుడు.) మ. యదువంశంబున లోకరక్షణపరుం డై పుట్టి ప్రేపల్లె ను, నదబాల్యంబు నటించి కంసముఖ నానాదైత్యులం ద్రుంచి...భార. ద్రి. గ. ౯౩.

చ...పల్లలు పొరుగిండ్ల కేగు నొకమట్టున నిల్వడు చంటిమీఁద ముం, జెఱుగ గడలించు వై శిశువునీగ్గు నటించుచు జార ధారుణిక్. జై. భా. ౩. ౨౮.

ఉ. చేరి నృపాలుఁ డర్పణముచేసినచక్కెరలుప్పత్తిల్లుపం, డేరము లారగించుచు నటించు దొడంగ మహేశుఁ డింపునక్, సారెకుఁ గుత్తుక విషము నాలుక బెల్లము వెట్టి యాడుటల్, మేర లటయ్య సామి యని మేలము లాడుచు గౌరి నవ్వఁగ్. సారంగ. గ. ౨౩. (శ. ర, ప్రాతప్రతి. పా. “పం, డేరము...నుతింపఁదొడంగె...” ముద్రి.)

౨. అనుసరించు.

మ. మను తక్ గూడిననీళ్లకుఁ నిజగుణంబుల్ పాలిడుక్ పాలు గ్రాగునెడక్ వాని నటించి యజ్జలము గ్రాగుక్ దానె తన్నిత్రనాశముం గన్గొని వహ్నిఁ గూలఁ జనుఁ బాల్ కాంతం బొసర్చుక్ జలం, బసయంబట్టివి సఖ్యముల్...మల్లభూ. నీతి. ౬౬.

౨. క్రి. గ. నాట్యముచేయు, నర్తించు; ఆడు. క...దివి దివివజ్జలజముఖులు దెలిసి నటించు. మనుచ. ౪. ౧౧౮.

ఉ. చిట్టము లంకురించె జిగిచెక్కులఁ దెల్పు నటించె గోరిక, ల్లటు దొరంగ నెన్నడల మాంద్యవిధంబు చెలంగె...నేవిశుల్, దట్టములై జనించె...ఇందు. ౨. ౧౩౫. (ఇటు వ్యాపించె నని భావము.)

౨. నటనచేయు, కపటముగా ప్రవర్తించు.

నీ. పతిసమ్ముఖమునఁ బలుమాటల నటించునరసి బాససురాణి సాటి యగునె. ఇందు. ౧. ౧౧౨. (నాట్యము చేయుట అని అర్థాంతరము.)

౩. వర్తించు, ఉండు.

కా. ఏకవ్యాపకమై సమస్తకృతమై హేవాకమై శ్రీకరంబై కల్యాణవిహారమై నిబిడమాయాతీతమై నిర్గుణంబై కైవల్యవిహారమై జనన నాశాతీతమై యుత్తమ, శ్లోకంబై పరమార్థ తత్త్వము నటించుక్ నిత్యశుద్ధసితిక్. వి. పు. ౩. ౩౩౩.

౪. తోచు.

క. పతయాశుతురగనిభృతో, స్మితకర్ణద్వయము నందునం గెంపులమే, లృతక మమర రవికిరణం, బతిరయమున ననుప వచ్చుననువు నటించు. కువల. ౨. ౪౦.

నటిత. సం. విణ. (ఋ. శ్రీ. ఋ.) నటించువాఁడు, నర్తనముచేయువాఁడు.

నటితము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. నటించువాఁడనిది, ఆభినయింపఁబడినది. ౨. నటించినది. వి. అ. న. నటించుట; నటనము.

నటితవ్యము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) నటించువాఁడనిది.

నటితి. సం. వి. ఇ. శ్రీ. నాట్యము. (వై.వి.)

నటియించు. సం = నటించు. ఆ. క్రి. ఆడు.

క. నిటలంబునఁ గుటిలభ్రూ, కుటి నటియింపంగ మొగ మిగుర్చంగ మేనం, జొటచొటఁ జెమటలు గాఱంగ, గటమర లదరంగ నాడు గఱచుచుఁ బలికెక్. వరాహ. ౨. ౧౮౫.

నటుఁడు. సం. వి. అ. పుం. గ. నర్తకుఁడు, నాట్యము చేయువాఁడు. ౨. దృశ్యకావ్యాధి ములను ఆభినయించువాఁడు. ౩. కౌచికియందు

కాండికునివలన పుట్టినసంక్లిష్టజాతివాడు. ౪.
ప్రాకృతీయఁడు డ్రియునివలన పుట్టిన
కొడుకు.

నటేశ్వరుఁడు. సం. వి. అ. పుం. నటరాజు, శి
పుఁడు.

ఇట్లే : నటేశుఁడు మొ.

నట్య. వి. పాచిక, సారె, ద్యూతమందలికాయ.

ఉ. నటలు రెండుఁ దాన జతసంబునఁ జేకొని
యున్నయిండులం, గట్టి నృపాలుసారెలకుఁ
గా లిడ నెందునుఁ జోటు లేకయున్నట్టు
గఁ జేసి యెట్టిసమయంబున నొడ్డినసారె
దిక్కు గ, నెట్టి దృఢాన్త్రవేదిగతిఁ బె
క్కుగఁ దాఁకఁగ వైచె వైచినఁ. భోజరా.
౨. ౧౩౦.

నట్యకనడుము = నటనడుము. వి. (✓నడుము.)
సరినడుము. (చూ. నట్యకనడుమేయి.)

నట్యకనడుమేయి = నటనడుమేయి. వి. (✓నట్యక
నడుము.) సరియైనఅర్థరాత్రము.

క. కట్టి తనమాటుగా నీ,దిట్ట గృహ స్తంభమునఁ
బ్రతిష్ఠించి నరుల్, మిట్టాడనియాబెడిదఁ
పు,నట్యకనడుమేయి మబ్బునం జెలి చనియెఁ.
నేం. పంచ. ౧. ౨౧౯.

నట్యకోఁతి. వి. బాలక్రీడావిశేషము.

నీ...నాల్గుకంబాలాట నట్యకోఁతి. హంస. ౩.
౧౮౬.

నట్యడవి. వి.(నడుము + అడవి.) అరణ్యమధ్యము.

క. కట్టా మన్మథుకోలలు, నెట్టన నోనాటు
తెగడి నీపాదంబుల్, వట్టికొనఁగ వచ్చిన
మము, నట్యడవిని డించి పోవ నాయమె
కృష్ణా. భాగ. ౧౦ పూ. ౧౦౫౪.

అ. మృగసమాజములకు మేపు నీ శ్లేష్మఁడు,
వెట్టి ప్రోచు నెలమి నట్యడవుల. కుచేల.
౧. ౫౫.

ఉ. పెట్టెడుసాముచే సాగనువెట్టెడునిట్టిమిటా
టికత్తెతో, నట్యడవిం జరించెదరు నాయ
పదానము లాలకింపరో. చం. రా. ౫. ౬.

నట్యనడుము = నట్యకనడుము. వి. శౌ. (నడుము
+ నడుము.) సరియైనమధ్యము.

గీ. పాల్కడలిసటనడుమ సంప్రభవ మైన, య
మృతలింగంబ వైనని న్నాశ్రయింతు.భీమ.
౪. ౧౧౦.

గీ...వారు,బుట్టి యెక్కి పోఁ గావేరినటనడుమ.
క. పరకాలనియుక్తం డగు,పురుషం డది ముం
చి నేరుపున నీడి వెనక,దరి చేరె...పరమ.
౫. ౪౯, ౫౦.

చ. కలఁక దొలంగ వేదవతి గ్రమ్మన బెత్తిలి
యెత్తి వ్రేయుదుఁ, మలచపువేటి నటనడు
మక దెగి చేతికిఁ దున్న చిక్కె... ఉ.
రా. ౩. ౧౨౩. ఉ. రా. ౪. ౨౯౧.

నటనడితెరువు = మధ్యమార్గము,మార్గమధ్యము.
వ. ... రచ్చపట్టుకొట్టంబున నటనడితెరువుం
బట్టుకొని ... ఉ. రా. ౩. ౨౨.

నట్యనడుమేయి = నట్యకనడుమేయి.(✓నట్యనడుము.)
గీ. ఉనిచి కడుగారవంబున ననఘచరిత, నటన
డుమేయి చెప్పుచున్నాను మమ్మ, నరమరలు
లేక మీయుపాధ్యాయువలెను, నడుపుకొను
వార తప్ప రున్నార గనుక.విప్ర.౪.౬౫.

నట్యాడు. అ. క్రి. (✓నట్య³.) ౧.నర్తించు,నాట్య
ముచేయు. (శ.ర.) ౨. చలించు.

క ... మిలుమిలుచూడుకొల్, నట్యాడునడు
ముఁ డేనియ, లుట్టెడుమోవియును మనము
నూరింపంగఁ. భాగ. ౯. ౬౦౮.

౩. తోఁచక తిరుగు.

(వ్యస.) వాడు ఊరకే నట్యాడుచున్నాడు.

నట్యించే. అ. క్రి. (✓నట్య³.) నటించు, క్రిడించు,
ఆడు.

వ. ... దారకులును బోలె నట్టించి పనిఁ దిరు
గువెరవరులును బోలె మసల కలవడి ...
ఉ. హరి. ౪. ౨౫౬.

నట్టిలు. వి. బొ. (నడుము + ఇల్లు.) గృహమధ్య
భాగము.

క. నెట్టక పో నని యాఁకట, దొట్టిగిలం బడు
చుఁ బడుచు దురదురఁ జని నే, నట్టింటఁ
గూరుచుండిన, నెట్టు ననం జాల కమ్మగే
క్షణ భీతిక. పాండు. ౪. ౧౬౫.

నీ. ఎలగోలుజల్లు ముక్త వెళ్లెవెళ్ల నేటవాల
పడి గాలి నట్టిండఁ దడిపి చనఁగ. ఆము.
౪. ౯౧.

నట్టింటిశత్రువు = గృహమధ్యమందలిశత్రువు, నిత్య
శత్రువు; సమీపశత్రువు.

గీ. పాలనము నేయఁ జేపట్టి ప్రజలఁ బాపు,
సకలజనులకు నట్టింటిశత్రుఁ జేయు, నయము
కెడ యీక యెల్ల వెంటలను జెఱచు, మాట
పరుసదనంబు ... పి. శకుం. ౪. ౧౬౩.

నట్టు¹. అ. క్రి. ౧. అడ్డు, ఆఁగు.
(వ్యవ.) వాడు చదువుచు నట్టుచున్నాఁడు.

,, నీవు నట్టి నట్టి చదువకుము.

వి. ౧. ఆలస్యము. (చూ. నట్టుకొట్టు.)

(వ్యవ.) నట్టు చేయక వేఁగిరము పొమ్ము.

౨. ఆటంకము, అడ్డు. (చూ. నట్టుపడు.)

(వ్యవ.) నేను తలఁచినపనికి దైవికము గా నట్టు
వచ్చినది.

జ: నట్టుకొట్టు, నట్టుపడు.

నట్టు². ౧. నివాసస్థానము, గృహము.

గీ. నెట్టుకొని యెల్లవేతలనట్టులందు, గుట్టులర
యచు మెలఁగునప్పట్టి...నీలా. ౧. ౩౫.

వ... అమృతహేళ్యరి నీకుం బట్టి యై వెండి
గట్టు నట్టు గాఁ బరఁగుజగజెట్టిని వరియించి
మనకుం బరమానందంబు నేయు ... జా

న్నవీ. ౧. ౩౫. ఆం. భా. ౩. ౪౫.

ఆ. ఆపుడు గొల్లనాయఁ డందముగాఁ దన, నట్టు
లలరఁ జేయనట్టుగాను. నీలా. ౩. ౪౬.

౨. స్థానము, ప్రదేశము.

నీ. పొటలం బగుజటాజాటంబునడునట్టు పూఁ
పచుక్కలగాజు పొడవుచూపు. భీమ. ౩.
౧౯.

నీ. పొదరింటిపట్టులఁ జదరంపునట్టులఁ బంతు
గా గోరంట బంతులాడు. ఉ. హరిశ్చ.
౩. ౧౫. చంద్రా. ౩. ౬౪.

౩. పాలము, త్రేత్రము.

ఉ. పూని వసంతహాళికుఁడు పొంగడురాగర
సంబుచేఁ గడుక, నానుజనాళిమానసపు
నట్టులు దున్ని మనోజకందళిం, గానఁగఁ
జేసి ... చంద్ర. ౯. ౧౦౩.

౪. దేశము, విలాసిత.

గీ. ఆతఁడు దిరుగనియూరును నతనిచేత, నడుగఁ
బడనిమానవుఁడును నతఁడు చొరని, తోఁట
యును జూడ లేదు మందునకునైన, నగవు
గా దిది నిక్క మానట్టునందు. భోజరా.
౨. ౫.

౫. గృహప్రదేశము, ఇంటిపట్టు.

గీ. నట్టు నా గృహతదేశనామ మెసఁగు. ఆం.
భా. ౩. ౪౫.

మున్నీటినడిమివీటినట్టురాకాసి = సముద్రముయొ
క్క నడుమ నున్న పట్టనము నివాసస్థానము గా
కలరాక్షసుఁడు, రావణాసురుఁడు.

గీ. అహమికను బోలె నచ్యుతోహం శివోహ,
మనుపలుకుతోడ నిజకుంగళునశతాంగ, ము
డుపదవి మాటి మున్నీటినడిమివీటి, నట్టురా
కాసి దొరకుసన్నాసి యగుచు. చం.రా.
౫. ౬౮.

జ: నట్టుకొను.

నట్టు³ = నట్టుగుడు, నట్టువ. వి. (సం. నట్టు. త. నట్టు.) ౧. నట్టుగుడు, నట్టుడు.

వ. అనుచు దలంగి పోక యిట్టు నట్టుం జుట్టు మెట్టాడుచిట్టివడుగుల నానట్టు నగవునుం గోపంబు గదుర నదలించుచు...ప్రభా. ౧. ౧౦౩.

సీ. నట్టు దోషపు నట్టన నట్టువుం డనగను ...అం. భా. ౨. ౧౮౮.

౨. నాట్యము. (చూ.నట్టాడు, నట్టుపులుగు.)

౩. నాట్యపాధ్యాయత్వము, నాట్యమునేర్చుట. (చూ. నట్టుసేయు.)

జ: నట్టాడు, నట్టించు, నట్టుగుడు, నట్టుపులుగు, నట్టువ, నట్టువకాడు, నట్టువచావడి, నట్టువపక్కి, నట్టువము, నట్టువముట్టుకాడు, నట్టువాడు, నట్టువుడు, నట్టువొజ్జ, నట్టుసేయుము.

నట్టు⁴. వి. (క. నట్టు.) ౧. తృణవిశేషము, దూర్వ, గణికగడ్డి.

ఉదా : కుండురునట్టు, గణికనట్టు. (ప్రా.)

౨. గణికవలె నిసాగిర మగుట, కుష్మించుట.

గీ. ఇట్టి బెట్టుగునెట్టుకు నట్టు జెంది, జడల జడలేటా దాలిచె జంద్రమాళి. భర్త. ౨. ౩౬.

౩. వికృతి, మార్పు. (చూ. నట్టువడు.)

౪. సస్యరోగవిశేషము. (శ. ర.)

జ : నట్టువడు.

నట్టు. సం. వి. ట్. పుం. నట్టుడు. క్. స్త్రీ. నాళము.

నట్టుకొట్టు. అ. క్రి. (నట్టు¹ + కొట్టు.) ౧. అలగ్నముచేయు. (శ. ర.) ౨. సంకోచించు, సంక్షేపించు, వెనుదీయు.

క. పలికిన నిను గా దన భీతిలి యిటు నట్టు నట్టుకొట్టు తెజవతెజగు భూ, తలవిభుడు

చూచి యిది యే, మలికుంతల తెలుపు మనుచు నడిగె బారిక బారిక. కళా. ౩. ౧౩౦.

వ...తమవిన్నపంబులకుం దటి యజయుచు నింతనంత గొంత డగ్గటి యిట్టు నట్టు కొట్టుచున్న జూచి. పరమ. ౩. ౨౮.

స. క్రి. అడ్డుకొను, నిరోధించు.

రగడ. తగిలి పట్టు మనుచు దిట్టుతెన్వొ దుట్టువెట్టె నొకతె, మగుడి పెట్టుకానియెట్టు మాన్పు నట్టుకొట్టె నొకతె. రా. వి. ౩. ౧౨౧.

నట్టుకొను = పెట్టుకొను. అ. క్రి. (నట్టు² + కొను.) (నివసించు, నెలకొను.)

చ. పడితిమి కుక్కలుం బడనిపాటులు దుర్బర మైనవృత్తి వెన్నడితిమి గర్భయాచకులభంగి దరిద్రత నట్టుకొంచు లోకబడితిమి...హర. ౩. ౧౫.

ద్వి. కొఱవిదయ్యము నట్టుకొనియున్నకరణి, నున్నభేతాళవటోర్వీరుహంబు. ద్వి. హరిశ్చ. పూ. ౨౦౦౮ పం.

నట్టుగుడు = నట్టువ, నట్టువకాడు, నట్టు³, నట్టువుడు. (శ. ర.)

నట్టువడు. అ. క్రి. (నట్టు¹ + పడు.) నిరుద్ధమగు. (చూ. నట్టుపఱుచు.)

నట్టుపఱుచు. స. క్రి. (నట్టు¹ + పఱుచు.) అడ్డుకొను, నిరోధించు.

గీ. నట్టడవిలాస నన్నిట్టు నట్టుపఱిచి, గొట్టుమిట్టాడ నేటికి బట్టభద్ర, పుట్టునకు మున్న లేమకు బొట్టుగట్టి, చెట్టుపట్టుకు కొకరుండు పుట్టె జూవె. కృ. శకుం. ౨. ౩౪.

నట్టుపులుగు = నట్టువపక్కి. వి. (నట్టు³ + పులుగు.) నాట్యముచేయుపక్షి, నెమిలి. (శ. ర.)

నట్టువ = నట్టు³, నట్టుగుడు. వి. (నట్టు³. క. నట్టువ. త. నట్టువకా. హిం. నట్టువా.) ౧. నాట్యము నేర్చెడువాడు, నాట్యపాధ్యాయుడు.

ఉ. ఆననకేటిమ్రోతయె యుపాంగము గాగె

చికాగ్ నాదమే, గానము గాగ నామ
గతుకస్సుటపత్తరవంబు మర్దళ,ధ్యానము
గాగ లేజివురుబాహులు ద్విష్టలతాంగనా
లిసెం, లేనియు నాడజేయుఁ బురిఁ దెమెరన
ట్టున పూవుఁదోటలక. ప్రబంధ. ౪౮.

ఉ. చిత్తరుచి తరుల్ నడ భజించి రనక జగి
నీలికాసె ద, తొక్తైదుపాత్రక త్రియల కొ
జ్జరికంబు వహించి కోహళం, దత్తిలునైనఁ
గా దనెడునైపుణి మార్గవిధంబు దేనియుక,
బెత్తము కేలఁ బూని వినిసింపఁగ నోపుదు రిం
దు నట్టువల్. చం. రా. 3.౬౪.

౨. నట్టుఁడు; నట్టి.

గీ. పాతకులకొట్టు నట్టువపాలియదురు, గ్రోవి భర
తంపుటయ గారిగుండెదివులు. శుక. 3.౨౦.

(సోమకాసురుఁడు.) గీ. తానవరుసలు పెంచు
గంధర్వగాయ, కులనుజితగూడు నట్టువకుల
మువారి, ...చుంచుచు...దశా. ౧. ౨౬౪.

క. ఇరువురు నేసినబాణము, లిరుబరులును దాకి
తిరిగ నిరుడెసలకు నక్కిరి యిరు మొగముల
నట్టువ, తిరుపుఁగొనెడుక్రమముతో నతిత్వ
రితగతిక. కాళి. ౪. ౧౮౧.

3. నాట్యము.

వ. మతియు విరితేనియ లాని పూని మత్తిలి
తత్తరంబునం దిరుగుతేటిమొత్తంబులయొఱ
కలసన్నం గరువలిగట్టినట్టువ గఱప నామ
నిరాతేనికడ నాడుతీవపాతరలముందఱ...
యయా. ౪. ౧3.

నట్టువ(వల్)ద్రొక్క=నాట్యముచేయు;చలించు.
చ. నొసలను ముంగురుల్ చెదర నూల్కాని
ముక్కెరడాలు మోవివై, వెసఁ గొనసాగఁ
జన్నుఁగవ నిక్కుచు నట్టువద్రొక్కి హరి
ముల్, ముసరి పెనంగులాడ నగుమోము
చెమర్చ నొకర్లు చంపక, ప్రసవగుంధితైల

మున భద్రనకుం దలయంపె నేర్పునక. బా
హువీ. ౧. ౧౪౬.

సీ. నట్టువల్ ద్రొక్కగా నవయామునీయకూలం
బుగాదు రణస్థలంబు గాని. సిం.నార.౧౫.

నట్టువకాఁడు= నట్టుగుఁడు.వి.(నట్టువ + కాఁడు.)
ఆటకాఁడు, నర్తకుఁడు.

సీ. పంచాంగమయ్యకుఁ బాగ సమర్పించు నట్టు
వకానికిఁ బెట్టుమురువు. హంస. ౫. ౧3౪.

నట్టువచేవడి. వి.(√నట్టువ.)నాట్యశాల. (ప్రా.)

నట్టువడు. ఆ.క్రి.(నట్టు + పడు.)వికృతినొందు.

క. కటపెట తొటతొట రాలెడు, పొటపొటచి
నుకుల ధరిత్రిపాడ నట్టువడక, సొటసొట
నాఁకట సోలుచు, దటతటపడుచాతకముల
దైన్యము వాసెక. వైజ. ౨.౧౪౬.

వ... వెన్నెలచేత నట్టువడినమణికుట్టిమంబులు
తుడిచి...ఉ. హరి. 3. ౧3౫.

నట్టువపక్కి= నట్టుపులుఁగు.వి.(నట్టువ + పక్కి.)
-నాట్యముచేయుపక్షి- నెమిలి, మయూరము.

క. కొక్కును 4 నట్టుపక్కియు, నెక్కుడులు
గ నమరుకొమరు లిరువురు మ్రోలక, విక్కు
చు నాడఁగ నెలమిక, జొక్కెడు వేలుపు
లరాయ సోకుడురాయా. అచ్చ. రా.
యా. ౫౮౮.

ఇట్టే : నట్టువపిట్ట, నట్టువపులుఁగు.

సీ. కొదమనట్టువపిట్టరొదలు తాలిమిఁ ద్రోయ
వెలిలాపుపులుఁగుచా ల్విసము గ్రాయ.రసిక.
3. ౯౪.

సీ. పురి విచ్చి నట్టువపులు లాడెనువోటఁ బడఁ
తి వేనలి యంచుఁ బరువువెట్టు. అచ్చ.రా.
ఆర. ౮౫.

నట్టువము. వి. (√నట్టు. సం. నాట్యము. ప్రా.
నట్టు.) నాట్యము. (చి. ని.)

నట్టువముట్టుకాడు. వి. (నట్టువ + ముట్టు + కాడు.) నాట్యపరికరములు కలవాడు.

ఉ. నట్టువముట్టుకాండ్లు కలనం బూరి గుండలు పువ్వుదండలుక, బట్టినబూదిగిన్నియులు పల్లెరముల్ పయిగంట మగ్గపుంబట్టురువార మట్టు శివపాపనతండము దండఁ గోడె కాం, డ్రట్టునిటుక బరాబరుల నగ్రమునం దతకారు లేగఁగక. పాంచా. ౧. ౩౯.

నట్టువాడు. వి. (నట్టు + వాడు.) నట్టువుడు, నటుడు.

సీ. బండలు బూతులు పరిహాసకులు నట్టువా రాదిగాఁ గలవారు దక్కఁ, బెజవారియూలు తాఁ బ్రియుడు వారింపంగఁ బరువోడఁ బల్కినఁ బణశతంబు. విజ్ఞా. ప్రా. ౧౧౬.

నట్టువుడు = నట్టుగుడు. వి. ($\sqrt{\text{నట్టు}}$. సం. సర్వక. ప్రా. నాట్ట.) నాట్యముచేయువాడు, నటుడు. (శత్రుల కాటగఱపునటుడు అని శ. ర.)

సీ. నట్టు నట్టువుఁ డన నటుఁ డగు... అం. పదా. సర. ౨౯.

వ... గొండ్లి పరిధించునట్టువులునుం బోలే బాళెలు చూపి... పోరునవసరమున... ఉ. హరి. ౪. ౨౫౬.

మ... నాలిగా, డ్వులపేరం గలనట్టువుల్ గఱపఁ గోపుల్ చూపులేదీవపా, త్రల కయ్యామని పూవుముతైపునరుల్ దాల్పంగ నిచ్చెం గడఁక. యయా. ౪. ౧౨.

నట్టువొజ్జ. వి. (నట్టువ + ఒజ్జ.) నాట్యసాధ్యుడు, నృత్యము నేర్పువాడు.

గీ. ఇన్ని తెలుగుల శ్రమము నేయింతుఁ జతుర, తావిహీనము లై నపాత్రములనైన, నట్టువొజ్జ నై మెలఁగుదు నగళులందు. భార. విరా. ౧. ౨౪౨.

నట్టుసేయు. అ. క్రి. (నట్టు + చేయు.) నాట్యసాధ్యులత్వముచేయు.

సీ. వజ్రకుటిమశోభ వరమాకికస్యందనచ్ఛాయ కేప్రాద్దు నట్టుసేయు. నిరం. ౧. ౪౫. (వెంపొందించు అని భావము.)

నట్టె. వి. ౧. సంతోషముచే చేయునాట్యము.

సీ. శుభశోభనముల దుస్తులొసంగ వెన్నముండులకు నట్టెలు సేయఁగలరుగాక. చంద్రా. ౩. ౪౫. (తాళపత్రప్రతులు, ముద్రి. పా. నట్టెలు. శ. ర. పా. చూ. దుస్తు.)

నట్టెండ. వి. (నడుము + ఎండ.) తీక్షణతపము, తీక్షణముగా కాసినఎండ.

మ. ఇవముం గందువలం జలంబునను నట్టెండల్ వెసం గాయునే, సవులం బంచమహాగ్నిమధ్యమున... నిల్చి చేసె దపముం దాత్పర్యధైర్యంబునక. పి. శకుం. ౨. ౧౧౨.

నట్టెము. వి. భిక్షాపాత్రము.

ద్వి. కన్నెరనట్టెంబుఁ గక్షపాలయును, నొప్పుగా విగిసినయోగపట్టెయును. ద్వి. పరమ. ౨. ౮౨ పా.

నట్టెటు. వి. బె. (నడుము + ఎటు.) ఎటిమధ్యము, నదీమధ్యము.

సీ. నట్టెట దాశకన్యకకు నువ్విశులూరి జాలిఁ బొందినపరాశరువిరాళి. నైష. ౭. ౧౫౧.

సీ. నెఱుసువెట్టితి పరాశరులంతవాని నట్టెటఁ బామరకన్యగాటు మఱపి. పి. శకుం. ౩. ౧౮౯.

సీ. పాటుడ నని పట్టపగలు నట్టెటిలోఁ బలువ చేతలకుఁ బాల్పడినవాని. విప్ర. ౪. ౪౪.

నట్టెటికదురీదు = మిక్కిలి కష్టమునొందు.

క. మాటికి నికసంసారం, బేటికి ననుబుద్ధి పుట్టుఁ బృథ్వీశ్వర న, ట్టెటికి నెదు రీదిగగతి, ఏటికి వచ్చితి ఏమరవివిన్నదనముతోక. నరాహ. ౨. ౫౩.

నట్టెటఁ ద్రోయు = పరిత్యజించు, విడిచిపెట్టు.

క...చను నే నట్టేటఁ ద్రోయ శరణాగతులక.

దశా. గ. గ32.

నట్య. సం. వి. ఆ. శ్రీ. నటులసమాహము.

నట్టొట్టు. వి. బ. జలధార లోనగునవి నిరంతరముగా పడి ఉడిగినవెనుక అచ్చోట నిలిచి నిలిచి పడెడుబొట్లు; చూరునుండి పడిన నీటి బొట్లు.

నీ. నవమాలికలత్రేనే నట్టొట్టు పడుచోట మాణిక్యదీపముల్ మలయుచోట. మనుచ. 3.

గంగ. ("తేనె నట్టొట్టుపడుచోట" శ. ర.

పా, "తీవె నట్టుట్టిపడుచోట" ముద్రి.పా.)

గీ. వాన వెలిసియుఁ జూరునఁ బడిననీరు, బొట్లు వంగుళ్లు నాఁగ నట్టొట్టు నాఁగఁ, బేరులు వహించు...ఆం. భా. గ. 24.

నట్టొట్టులు=నటవాలు. (శ. ర, ప్రా. చి. ని.)

నడ=నడక, నడత. వి. ($\sqrt{\text{నడచే.}}$ క. నడ. త.

నడ. మ. నట.) గ. నడక, గమనము.

నీ. కొలఁతులకెలఁతులఁ గూడి క్రీడించుచుండెడునంచతండంబునడబడంగు. భార. ఆను. గ. గ౦గ.

క. భువి నంతదవృత్తి నేమును, తవతవ లే కరుగుదుము హుటాహుటిపడలక. మనుచ. గ. 22.

ఆ. వీరసేనసుతుఁడు వీరుండు హంసల, నడబెడంగుఁ జూచి నగుచు వాని, నెగచి యెగచి యందు నెగయకుండఁగ నొక్క, హంసఁ బట్టుకొనియె నతిరయమున. భార. ఆర. 1. గ౦. రా. వి. 1. 24.

1. ఆశ్వగతివిశేషము.

చ. జవమున భంజిలిక మురళిఁ జొకమునక నడనైదుధారలక...రూఢి కెక్కి యా, హవజయశీలముల్ గలుగునశ్వము లెన్నఁగఁ బెక్కులప్పురిక. భా. రా. బాల. 30.

విణ. నడచునది. (చూ. నడగొండ మొ.)

నడక=నడ, నడత. వి. ($\sqrt{\text{నడచే.}}$) గ. గమనము.

గీ. ఇవుడు ఘటికాద్వయం బయ్యె నినుఁడు పొడిచి, దవృత్తి చాల దిచ్చోటికి దక్షవాటి, కేవలము మంచినడ కైనఁ గీస వెల్లి, రెండుజాములు నిట నూర కుండ నేల. భీమ. ర. ర. 2.

2. ప్రవర్తనము.

క. ననుఁ దేటిచూడఁ జెల్లదు, నినుఁ జేసినబ్రహ్మకైన నిక్కువ మిది యీ, యనుచితపునడక నాయువు, కొనసాగమి నెందు నీకుఁ గౌటగా దంటిక. రామ. 2. గ. 20.

చ. శివుఁ డిటు ర మృటంచు దయ చేసినచో, దల కెక్కి తుగ్గవై, భవమునఁ జూచుచో నడుగు వట్టితి వే మన వచ్చు నీగుణం, బవు నవు నందినక సిగయు నందకయున్నను గాళ్లుపట్టుకొం, దవు హరిజాంక వేలకొలఁదుల్ గద నీనడకల్ దలంపఁగ. విజ. వి. 3. 20.

3. వృత్తి, జీవనోపాయము.

నీ. నడక యనంగను నడత యనంగను నడవడి యనఁగను నడరు వృత్తి. ఆం. భా. 1. 22.

నడకము. సం. వి. అ. న. మూఁపులనడుమ కిక్కనక సవువలె నుండునొ కానొకయెముక. (వాచ.)

నడకీయము. సం. విణ. (ఆ. ఆ. అ.) కిక్కనగడ్డి కలది. (దేశాది.)

నడకొలఁతు= నడబావి. వి. (నడ + కొలఁతు.) దిగుడుబావి.

క. ఒడికపుఁదనసాబగున కెక్కుడు చెన్నులు గలుగఁ జూచి కొల నాయన్నుల్, నడకొలఁతు లంచ వారికి, గడువేడుకఁ దప్పరా వి కానుకఁ జేసెక. యయా. 3. 22.

నడగఁడు. వి. ($\sqrt{\text{నడ.}}$) ఆశ్వవిశేషము, ఒకజాతి గుఱ్ఱము; గుఱ్ఱము.

- క. ఒనరించిననీలని నడగని బొల్లని గత్తలానిఁ
గైరని సారం, గని జారని జన్నని నిమ,వని
మొదలుగఁ దెచ్చి నిలిపె వాచాకుఁ డెదు
రక. ద్వా. 3. ౧౪౧.
- వ...మందకును దూరంబుగా వచ్చితిమి నడగఁ
డు నడతెగె...పి. శకుం. ౨. ౮.
- గీ. పఱపుటంగడిపీఠు లేర్పఱచి కొంచె,పాటి
నడగని నెక్కి యాపాశె మెల్ల,విడియ నియ
మించి తిరిగె...కువల. ౨. ౮౫.
- గీ. తత్తడిరవాలు నడగఁడు కత్తలాని, తురికి బా
బా యనఁగ నొప్పుఁ దురగమునకు. సాం.ని.
తిర్య. 2౧.
- నడకొ(గొ)ండ. వి. (నడ+కొండ.) నడక కల
కొండ.
- వ...నడుచునడకొండగమియునుం బోనిగజరా
జితో రాజు రథారూఢుండె...భార.భీష్మ.
౧. ౧3౦.
- చ. తనువున నెల్ల రక్తజలధారలు గ్రమ్మఁగ
వారజేంద్రుఁ డే,పున నెలయేఱు లొక్క
మొగి బో రనఁ బె క్కడరంగ లీలఁ గై,
కొని ఘనకేలి సల్పునడకొండగతికై సము
దగ్రమూర్తియై. భార. భీష్మ. ౨. ౨౪౦.
- గీ. కొవ్వి నడకొండకైవడి గునుకునొక్కయొం
టిగాని మహీనాథుఁ డొడిగి యేయ. మను
చ. ౪. ౪౩.
- నడగొట్టు. ఆ. క్రి. (నడ+కొట్టు.) నిలుచు,
ఆఁగు, ఉండు.
- క. పోక నడగొట్టి తేనియు, రాకింతుఁజుమీ
మొగంబు రాచట్టుపయిం, శ్రీకాళిక నిందిం
చిన, నీ కింతట నేల పోవు నీచచరిత్రా.
భీమ. ౨. ౧౫3. (ప్రయోగాంతరము మృ
గ్యము.)
- నడగోట. వి. (నడ+గోట.) నడక కలగోట.

- సీ. రంగదుత్తుంగతరంగసంఘాతంబు నడగోటల
తెజంగు నడుపుచుండ. ప్రభా. ౧. ౬౪.
నడచియాడు=నడచు. ($\sqrt{\text{నడచు}}$)
(ప్రవర్తించు.)
- సీ. ధర్మంబు కాశికాస్థానమధ్యంబున నాల్గపా
దంబుల నడచియాడు. కాశీ. ౨. ౫౦.
- నడచు=నడిచియాడు, నడయాడు, నడుచు.ఆ.క్రి.
(త.నడక.క.నడె. మ. నటక్క. తు.నడపుణి.)
౧. గమనముచేయు, చరించు.
- వ...మార్తాండుండు కొండప్రక్కం జిక్కి క
డలి మొగయొక్కలిం దగులువడినజోగునుం
బోలె నెదురు నడవ మఱలం బఱవ లేక చీ
కాకుపడి యున్నవాడు...కాశీ. ౨. ౯౮.
- ద్వి. కడఁగి దుశ్శకునముల్ గనిపింప నిటకు, న
డచితి నటుగాన నావివాహమున, కేకీడు పు
ట్టునో యెఱుంగంగ రాదు. ద్వి. నల. ౨.
౬౦౮. (ఇట వచ్చు అని భావము.)
౨. పోవు, వెడలు.
- క. సేనమొగ మీతఁ డైనం, బూని మహీశ్వ
రులు నీకు బొడిచెదరే, దుర్గాని యని కాదె
యీతని,తో నడచుట కొల్లెత్తి దురమున
కధిపా. భార. ఉద్యో. ౪. ౨౪౪.
- గీ. నడచె దుండీరదేశంబునడిమిచాయ,గగన
ఘంటాపథంబునఁ గమలహితుడు. కాశీ.
౧. ౧౨౬.
- క. విడిపించుకొని మఱుంగున, నిడినతనదుభూ
షణంబు తెల్లను బ్రేమకై, దొడిగి గృహం
బున కల్లన, నడచె బతిచరిత్రభావనల మన
మలరక. కళా. ౪. ౧౦౨.
3. ప్రవర్తించు, నడచుకొను.
- ఆ. యోగ్యశృష్టదారు లుచితంపుఁగొలఁదిమై,
నడచినట్టివారు బెడిదములకు, నంత సొత్తు
రట్టు...భార. ఉద్యో. ౧. 3౦౩.

క. ఇది చెప్పినట్లు చేయుదు, మిది పంచినయట్లు
నడతుమిది కల్యాణా, భ్యుదయనిధానము మా
కని, హృదయంబులఁ దలఁచుచుండి రిరుదెస
వారల్. వార. ౬. ౧౦౭.

క...తాళే ది,క్కుగ నడతు రళంక నల్లికొని దు
స్పచివుల్. ఆము. ౪. ౨౨౮.

౪. జరుగు.

గీ. నాముఖంబునఁ గార్యంబు నడవ దేమి, నేయు
వాడ నొం డెద్దియుఁ జెప్పలేదు. భార.
ఉద్యో. ౩. ౩౨౬.

క. ము న్నొక్కపట్టనంబున, సాన్నారిమిటారి
నేర్పు కూరత్వము గైకొన్నది యై నడచిన
కథ, చెన్నుగ విని పొమ్ము కడువిచిత్రము
కొమ్మా. హంస. ౨. ౧౭౭.

౫. చెల్లు.

క. దేవా క్రమక్రమంబునఁ, బావనులై స్పృష్టి
గలుగు ప్రజ లీకరణి, కైవల్యంబున కేగె
డు, హావళిచే మాకు నడవ వధికారంబుల్.
వరాహ. ౧౦. ౧౭.

౬. (గ్రాసము) కడచు.

గీ. తగినవేషంబు దనుఁ దాన పొగడుకొనమి,
నొచ్చియును గీడు వలకమి యిచ్చి వగవ,
కునికి దన కెంత నడవకయున్న బధము, ద
ప్ప కుండఁట నడవడి కొప్పు సేయు. భార.
ఉద్యో. ౨. ౪౫.

సీ. గతి లేక దాస్యంబు గైకొని దానిచే గ్రాసం
బు నడవక కడుఁ గృశించి. కవిక. ౫. ౧౭.
౭. ఉండు.

సీ. ఇకఁ గావు మఱింతు నే నోయఖండదయా
సముద్రుండ నాయందుఁ గరుణ, నడవఁ గట్టి
పగఱ నడగించి తే నేమి చెప్ప నమోఘ
వాంఛితుడ నగుదు. రాఘవ. ౪. ౭౧.

౮. కవియు.

ఆ.స్వశ్శ్రితనికురంబవనశిఖి మేఘనా,దాభిధా

నుఁ దాబలాఘ్యమిడ,నడచి దురమొనరై
నభమున నుండి ని,రరులుబెగడ నిగుడుసాయ
కముల. రాఘవ. ౪. ౨౧౬.

నడనిచ్చు=నడువనిచ్చు.

సీ. అడుగైన నడనీక యాఁకవెట్టినసిగ్గు సంపూ
రమదధారసరణిఁ బొదల. కకు. ౫. ౧౦.

జ: నడ, నడక, నడకొండ, నడకొలఁకు, నడగఁడు,
నడగొట్టు, నడగోట, నడచియాడు మొ.

నడజోదు. వి.(నడ + జోదు.)పదాతి,కాలింఁటు.

వ...అడిదంబులఁ బొడి పొడి గా నడుచునడ
జోదుభటులును ...ఉ. హరి. ౪. ౨౨౯.

నడత=నడ, నడక, నడితి. (√నడచు.)

(నడవడి, ప్రవర్తనము.)

సీ. కామపాలాఖ్యుఁ డైగరిమ సర్వజ్ఞుఁ డై నర
వరోచిత మైననడత యెఱిగి.నరస.౧.౭౦.

కా... బలిమి యెవ్వఁ డొందు వాడేకదా,
త్రైలోక్యంబున మేటి యానడతయే ధర్మం
బు యక్షేశుపై, నేలా యీమొగమోట
యాతనిపురంచే లంక శంకింపఁగె. ఉ.
రా. ౨. ౨౨౭.

గీ. ఇట్టిమీవారి నడతలు గట్టిపెట్టి.శకాం.౩.౮౧.
(వృత్తి, జీవనోపాయము.)

సీ. నడక యనంగను నడత యనంగను నడవడి
యనఁగను నడరు వృత్తి. ఆం.భా.౨.౨౨౮.

నడతాడి. వి. (నడ + తాడి.) నడక కలతాడి.

క. పొడువును బోడియు నై యిల, నడతాడిం
బోలి కరమునం బుస్తకపుం,దడక ధరియిం
చి కటిఁ జిం, పుడువల్గము దూల బుద్ధము
ని శిష్యునితో. ప్రబోధ. ౩. ౨౦.

నడతెంచు. అ. క్రి. (√ నడచు.) ౧.వచ్చు.

ఉ. దంతిఘటల్ మహాగ్రసముదగ్రతతో నడ
తేర...భార. కర్ణ. ౧. ౭౫.

ఉ. ఆనసుధేకు లింక మకరాలయ మేగతి నైన

దాటి ను, గ్రీవపురస్సరంబుగ నొగిన్ నడ
తెంతురు తప్ప దాహవం, బేవెర వాచరించి
న జయింతుము చెప్పడు...భా. రా.యు.
౧౦.

ఉ. అన్న కుమారచంద్ర తగునయ్య నిరంతర
దుఃఖవార్ధిలో, నన్నిట మంచి యీవిధము
నన్ భయదాటపులం దపంబు సేయ న్నడ
తెంచి తిట్టు ...వి. పు. ౨. ౧౦.

౨. పోవు.

వ...నాకంబు వెడలి యాకసంబున నడతెంచు
చున్న సమయంబున...ప్రభా. ౧. ౧౩.

ఉ. పాండవకోటిచూడ్కులకు బండువు గాఁ
జనుదెంచె ధృష్టకేతుండు సహాదరుండు
తనతో నడతేరఁ బరాక్రమోద్ధతిన్. భార.
భీష్మ. ౧. ౧౧౪.

చ...దిగంతభాగములు వగుల్పఁగా నెదురుగా
నడతెంచిరి వెరికోటికిన్. హరి. ఉ. ౯. ౧౬౪.

నడతెగు. అ. క్రి. (నడ + తెగు.) నడక తెగిన
దగు, క్రాంతమగు, డయ్యు.

వ...మందకును దూరంబుగా వచ్చితిమి నడగఁ
డు నడతెగ మానిసి మట్ట చిట్టాడనియించి
ట్టడవి నెట్లు చన నేర్తు ... పి.శకుం. ౨. ౮.

నడత్రోవ. వి. (నడ + త్రోవ.) నడుచుట కుపయో
గించుమార్గము.

(విష్ణుపాదవర్ణనము.) చ. బలికి మణికిరీటుము ను
పర్వలకున్ నడత్రోవ శూలికిన్, జలకము
బిందె మానిజననాధునికాంతకు జీవనావధం,
బు...చంద్రా. ౧. ౧౬.

నడది(దీ)వియ. వి. (నడ + దివియ.) కరదీపిక,
దివటీ, కాగడా.

సీ. నడదివియలు సేసె నగరికి మాణిక్యమకుట
ముల్ పూనిసమనుజపతుల. భార. విరా.
౧. ౩౨౦.

వ...నడదివియ లై మకుటారవిందరాగంబులు
వెలుంగ నలుగడల సామంతసందోహంబు
క్రందుకొన ...మనుచ. ౧. ౩౧.

వ...ముందటం జనుమూరాభిషిక్తుల మణికిరీటుం
బు లనునడదీవియలతోడం గూడి ...నైవ.
౬. ౮౦.

నడదీగె. వి. (నడ + దీగె.) నడక కలదీగె.
ద్వి. నడదీగెలో యన నవకంపుఁగాంతి, కడు
నొప్పుమేనులు ఘననితంబములు, చిఱుతన
వ్వులు తీయచెయ్యులు గల్లు, తెఱవలు వల
రాజుదీమంబు లనఁగ. రం. రా. ఉ. ౧౧౦
పా. ౧౦ పం.

నడపందిరి. వి. (నడ + పందిరి.)-నడక కలపందిరి-
ప్రయాణకాలములందు రాజాదులయుపచారము
నకై పరిచారకులు మోసికొనిపోవుపందిరి.

ద్వి. ఉడువీధి గప్పి సమున్నతలీల, నడపందిరులు
వెలిగొడుగులుదనర. బస. పు. ౨. ౧౬౨ పం.

నడపాడు = నడుపాడు. అ. క్రి. (నడపు + పాడు.)
నడచు, సంచరించు.

(పార్వతి.) సీ. కలహంసకులమందగమనంబున
య మిట్టిదని చూపుగతి నడపాడఁ దొడఁగె.
కు. సం. ౩. ౨౩౧.

సీ. నడపాడ నేర్చిననవకంపులత లనఁ బొలు
పొందువెన్నెలబొమ్మ లనఁగ. భనా. ౨.
౨౩. కు. సం. ౧. ౬౦౦.

నడపించు = నడపు.

(గమనింపఁజేయు, చరింపఁజేయు.)

సీ. పూరియుఁ గట్టియల్ నీరును గలవధంబున
సేన నడపించుభూరిశక్తి. ఉ. రా. ౪. ౧౪౬.

గీ...నీయడుగుదమ్ము, తెంతదూరము నడపింప
నిచ్చగించె. నైవ. ౪. ౩.

(ప్రవర్తిల్లఁజేయు.)

గీ...నీయభ్యనుజ్ఞ, ననుమతింపుము...రాజు నడ
పింప కెట్లు ధర్మంబు నడచు. కాశీ. ౬. ౩౧.

నడపీనుగు. వి. (నడ + పీనుగు.) నడచునట్టి శవము.

ఆ...అర్ధంబు నువ్వె సకలధర్మకారి, యొడమె
లేనివాడు నడపీనుఁ గనునహు, పోక్తి వినమె
దాని నూడ వలదె. భార. శాం. ౧. ౪౯.

క. గడ నడుగుమగనిఁ జూచిన, నడపీనుగు
వచ్చె ననుచు నగుదురు నుమతీ. ను.శ.౪౩.

నడపు = నడపించు, నడిపించు, నడుపు. స. క్రి.
(√నడచు.) ౧. గమనింపజేయు.

ఆ. మూలబలముతోడ మోసారంబుగఁ దీర్చి,
నుమతినుతుండు నైవ్యసమితి నడపె. విక్ర.
౫. ౮౪.

క...ప్రహస్తుడు ముంగలి, యై రాక్షససేన నడ
పె నపుడు నృపాలా. ఉ. రా. ౨. 3౨౯.

౨. ప్రవర్తింపజేయు.

క. నానావిధభూతమయము, మే నతిచంచల
ము మనము మెయికొని నిక్కం, బేనరున
కుఁ జెల్లింపం, గా నగు సత్యంబు నడపుక్రమ
మ ట్లండెక. భార. విరా. ౧. ౧౯౩.

గీ. ఉత్త్రయునిఁ దెచ్చి తొలితొలి గద్దయనిడి, ప
టబడుఁ గావించుచోఁ బ్రజలు దమ్ము, గావ
ధర్మంబు నడపను గాదె సమయ, చురఁ బలు
కుదు రీ వది యరయ వలదె. హరి. పూ. ౧.
౧౦౩.

౩. జరుపు.

సీ. వెలివెలివస్తువుల్ విడిచెఁబో నరుడు కర్మ
తం గాదె శరీరయాత్ర, నడపువాఁ డది మో
క్షణంబు కానేరదు... భార. శాం. ౧. ౮౪.

గీ. ఇట్లు తనుయాత్ర నడపు మున్నిలనితాత.
ఆము. ౪. ౧౯౦.

ఆ. తా నెఱిగినకొలది నానారివృత్తాభిధాన
కథ లొకింతతడవు నడపె. రాఘవ. ౪. 3౮.
(చెప్పె నని భావము.)

౪. ఆచరించు.

క...అద్దనుజునిఁ, బొడ వడఁగింపం దలంచి భూరి
వ్రతముక.

చ. నడప మదాత్త యగ్ని యయి నావదనంబున
నిర్గమించి... భార. ఆను. ౪. ౪౦౩, ౪౦౮.

గీ. వరుస నడపిరి వీరకైవ్రతంబు. హర. ౨.
౧౧౯.

౫. పోషించు.

చ. పడసితి నివృహత్తుల నపాయము నొందక
యండఁ బెంచుచుక, నడపు మటంచు
నన్ను మునినాథుండు మీజనకుండు పంచి
... భార. ఆది. ౮. 3౦౫.

ఉ...ఆ తత్తురగంబుల కెల్లను నన్న యుక్తుఁ
గా, నెల్లి నిల్చి యీఁగియుఁ బ్రియంబును
నాయెడ నాడునాటికిం, బేర్చి వహించు
చుండ నడపెం దనతమ్ములలోనివానిగాక.
భార. విరా. ౧. ౨౬౩.

సీ. పడఁతి నే నడపినబాలసారంగంబు ఋషి
నివాసముల కర్పింపు మమ్మ. చంద్ర. ౪. ౯౬.

౬. సమకూర్చు.

క. ఆకోడండ్రకు సొమ్ములు, కోకలు ననులేపన
ములు కొద యించుకయక, లేక ప్రవర్తిల
నడపె న, నాకులతం గొమరుడెంద మలరా
రుటకె. కళా. ౬. ౮౧.

౭. హిందు.

సీ. రాజుగ్రసేనుడై రాజిల్లఁ దాను దీర్పరితనం
బెంతయుఁ బ్రభుతతోడ, నడపువాఁ డయ్యె
సన్మాన్యఁ గాశ్యపుఁ డనునిపుఁ బురోధ
గావించె... హరి. ఉ. ౨. ౧౩౮.

౮. ఇచ్చు.

వ...త్రిభువనాంకుశమాననిత్య మానెండునె
ఇ నడపం గ్గలాండు ఆచంద్రాక్షము గాను.
దా. శా. ౧౧౯౧.

వి. గమనము, నడక.

అ... పాదతలముఁ జనుకట్టుఁ గచము నా,నన
ము నడపు నద్రితనయ కమరు. కు. సం.
౮. ౧౨.

సీ. అల్లదనంబున యనువు మైకొనఁ జూచు న
డపు కాంతికి వింతతోడవు గాఁగ. భార.
విరా. ౧. ౨౪౫.

చ. నడపు తెఱంగు మాటజతనంబు నపొంగవిలా
సముక ముగుం, గిడినబెడంగు ముద్దు మొగ
మించుక వంచినసిగ్గుఁ బార్వతిం,దడ మఱు
పంగ నొప్పెసఁగ దర్పకవైరికి...ఉ.హరి.
౫. ౫౮.

నడపుకొను = నడుపుకొను. స. క్రి. (నడపు +
కొను.) పోషించుకొను.

గీ. ఉనిచి కడుగారవంబున ననఘచరిత, నట్ట
నడురేయి చెప్పచున్నాను మమ్ము, నరమ
రలు లేక మియుపాధ్యాయువలెను, నడపు
కొనువార లెవ్వ రున్నార గనుక. విప్ర.
౪. ౬౫.

నడప్రాయము. సం. విణ. (అ. అ. అ.) కిక్కి
సకసపు అధికముగా కలది. (దేశాది.)

నడబావి. వి. (నడ + బావి.) నడచిపోవుటకు
మెట్లెర్పఱచినబావి, దిగుడుబావి, దీర్ఘిక.

ఉ. ఆనడబావిదండఁ గలయం జిగిరించినదేవ
దారుకా, ఖానికరంబుక్రిందట నొకానొక
చో... ధరాధిపుఁ డొంటి సమాధిమృదై.
తపతీ. 3. ౯.

సీ. విమలంబు లైనకూపములు నూటిటికంటె
బరికింప నొకనడబావి మేలు. కృ. శకుం.
3. ౧౧2.

సీ. కడ లేనియమృతంపునడబావి సంసారి ...
మనుచ. ౧. ౬౬.

నడభక్తము. సం. విణ = నడప్రాయము.

నడమామిడి. వి. (నడ + మామిడి.) నడక కల

మామిడిచెట్టు.

క. కలయఁగఁ గరములఁ జరణంబుల నురమున
శోణితంబు బో రసఁ దొరఁగం, దలి రెసఁ
గినడమామిడి, చెలఁపునఁ బఱతెంచె భీమసే
నుఁ డచటికిక. భార. భీష్మ. 3. ౨౨3.

నడమీనము. సం. వి. అ. పుం. కిక్కిసకసపు
నడుమనుండుచేప, చిలిచిమము, తేలుమీను.

నడము. సం. వి. అ. పుం. కిక్కిసకసపు.

నడయాడు = నడచు. అ. క్రి. ($\sqrt{\text{నడ}}$)
(నడచు; సంచరించు; విహరించు.)

సీ... ఇవ్వామనయన, నడయాడఁ గఱచిననాఁ
డ చిత్తంబునఁ గాంతిమతీకన్యకమముఁ ద
లఁచి. దశకు. ౮. ౮౫.

గీ. ఇందు రావయ్య విందులు విందు లనుచు,న
రిఁ దనుఁ బిలువఁగ నడయాడి యాడి,యుల్ల
స్థిరఁ గృష్ణుఁడు శైశవోత్సవముల.హరి.పూ.
౫. ౧౯౦.

సీ. ఘలుఘలు మని యందియలు మ్రోయ నడ
యాడునడుగులా యివి ప్రోదియనుఁగుజూల.
సారంగ. 3. ౨౪౬.

(వీచు, వీతెంచు.)

క. వాడెం బయిరులు కాఁకులు, గూడెం గొలఁ
కులు దవాగ్నిఁ గుజనిచయంబుల్, మాడెం
బ్రాణులవై నడ, యాడెం బలునెకలగాడు
పక్కాలమునక. సమీర. ౨. ౯3.

కా. త్వంగద్వాహఘరాగ్రభిన్నధరణీతత్వంబు
రేణ్యాకృతిక, మ్రింగ న్వాధిధులక గ్రసిం
చె హిమరుజ్జిత్రాదులం బుష్కరం, బుంగ
స్పెక్ నడయాడ దయ్యెఁ బవనంబుక ...
దశా. ౨. 32౯.

(ఉండు, నివసించు.)

క. వచ్చెఁ గద బెడఁద మన కిఁక, నిచ్చట నడ
యాడఁ గూడ దెటకేనియు నే, వచ్చెదర

మ్ములైస, నిచ్చులవిడి నడువవచ్చు వెజవకు
మదిలోక. శుక. 3. ౫౦౨.

నడలింగమూర్తి. వి. (√నడ.) నడక కలలింగ
మూర్తి, చరలింగము.

సీ. నాకు మీపాదార్చనము సేయ నడలింగ
మూర్తి చేకుట ... కాళ. ౧. 3౪.

నడ(డు)వ. వి. (√నడడు. క. నడవ. త. నడై.)
౧. అలిందము, తలవాకిటికిని నడిమివాకిటికిని
నడిమిచోటు.

(వ్యవ.) సీవు మాయొంటినడవలో కూర్చుండుము.
౨. సేతువు.

క. ఆచేప లిపుడు మీరలు, వైచినమల లెల్ల
మింగివైచె జుమి యో, రాచల్యతేడ
పదిలుండ, వై చెచ్చెర నడవఁ గట్ట నంపుము
నలునిక. అచ్చ. రా. యు. ౮౪, ౮౮.

గీ. నడవ గావించుచున్నయన్నలనిసేతు, కర్తకా
శల మీక్షించుగగనచరుల, కనిమివత్సంబు
చరితారమయ్యె నపుడు. భా. రా. యు. ౨౪౨

3. (త. నడవై.) మార్గము; సోపానము.

ఆ... మార్గంబు, తెరువు త్రోవ దారి తెన్ను సర
వి, చనువ నడవ చొప్పు జాడ దొంక యనం
గఁ, బొలుచుచుండు... ఆం. భా. ౨. ౮.

వ... కూలినబావి తెజంగున నడవ లేక... కవిక.
౪. ౧౧3.

నడవడి. వి. (√నడ.) ౧. గమనము, నడక.

సీ. నడవడి గలదివ్య నాగదంతము లట్లు... గీ...
వెలసి రన్నలువు రంత. చం. రా. ౨. ౫3.

సీ. హిమరాప్యగిరులఁ బేరెదబల్లి నదలించి
నడవడిఁ జౌదంతిఁ గడకుఁ ద్రోచి. పె.
శకుం. ౧. ౪3.

క. కుడియెడమ నాడులందుక, నడచుక వాయు
పులు వానినడవడి వెలి లోక, బాడగనుచు

నెపుడు మెలఁగుక, నడిమినడక నంటి నె
మ్మనంబు కుమారా. సీతారా. ౧. ౧౮౦.

౨. ప్రవర్తనము, నడవడిక.

క. నడవడి యనుమున్నీటిం, గడవం బెట్టంగ
నోడకరణిం దగి... భార. ఉచ్ఛో. ౨. 3౯.

చ. నడవడి మంచి దైనను జనంబులు పెద్దఁగఁ
జాతు రాతనిక, నడవడి చక్కఁగానినరు
నచ్చినచుట్టుము లై నఁ జేరసి, కడ గలుగంగఁ
దోలుదురు... నా. పంచ. ౧. ౧౦౬.

క. తెలిపితివి సోమనూర్యుల, కులవిస్తారంబు
వారికులము ధరిత్రీ, కులనడవళ్లును వింటిమి
... భాగ. ౧౦ పూ. 3.

3. ధర్మము, న్యాయము.

సీ... తమకు, సధిపతియుంగ నొరు నాసపడక
యండి నడవడి బహుకారణములఁ జిక్కు,
వడిన వివణ్ణు లై బ్రహ్మఁ గానఁగఁ బోయి
మాకు రక్షకుడుగ మహిపుఁ డొకఁడు. గీ.
వలయు రూపింపుము ... భార. శాం. ౨.
౨౪౭.

ఆ. ఎమైకాడ యగ్ని యెలగాఁగఁ బెండిలి, యైన
చెలిని డించి యకట యొంటి, నేఁగ దగునె
మీర లెఱుంగనినడవడు, లింకఁ బుడమిఁ గ
లవె యేర్పుతింప. అచ్చ. రా. ఆయో. ౭౦.

౪. జీవిక, వృత్తి.

సీ. నడక యనంగను నడత యనంగను నడవడి
యనఁగను నడరు వృత్తి. ఆం. భా. ౨. ౨౨౮.

నడవడిక. వి. (√నడవడి. త. నడవడిక్కై.) ప్రవ
ర్తనము. (శ. ర. చి. వి.)

నడవడికాఁడు. విణ. (√నడవడి.) ప్రవర్తనము క
లవాడు.

చ. అడిగిన దెచ్చువాఁడొ గడు నందమునక
గన నైనవాఁడొ మే, ల్నుడవడికాఁడొ వీటఁ

దగు నాయక మై చరియించువాడొ... ప్ర
బంధ. ౬౩౪.

నడశము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) నడముతో
కూడినది.

నడసంహతి. సం. వి. ఇ. శ్రీ. కిక్కసగడ్డిమేటి.

నడి. సం. విణ. (న్. నీ. న్.) నడతృణము అధి
కముగా కలది. (కొండ మొ.)

నడికించు = నడుకడజేయు. స. క్రి. (√నడఁకు.)
వడకించు.

నీ... తురగచయము. ఆ. నాల్గుసాయకముల
నడికించి సారధి, నొక్కమార్గమున ను
బ్బణించి, యార్చుటయును ద్రోణుఁ డలిగి
...భార. ద్రో. ౪. ౩.

నడికట్టు. వి. (నడుము + కట్టు.) కానె, దట్టి.

నీ. అరచట్ట మయి, గుంతుమాంబువు నడికట్టుచెం
గావి మైజిగఁ జికిలిసేయ. రా. వి. ౩. ౧౨౫.

(కలికిమూర్తి.) నీ. కడవన్నె జిగిపట్టునడికట్టు పడు
దలపట్టుంబునేజాయు బాగుడేర. గీ. వెడలు
దిగ్విజయార్థియై... దశా. ౧౦. ౧౧౨.

రగడ. నడికట్టు మేఘవర్ణంబులను ద్రోవులను
మొకమాలలును... హంస. ౫. ౩౫౬.

నడికట్టుత్రాడు. వి. (√నడుము.) ఏనుఁగు మొద
లగువానినడుమునకు కట్టెడుత్రాడు.

(కళాపూర్ణుడు.) క... తద్వేద్యదండము నడికట్టు
త్రాళ్లఁ దగ బంధించెత్. కళా. ౮. ౮౬.

నడికలను. వి. (√నడుము.) యుద్ధరంగముయొ
క్క మధ్యభాగము.

వ... నడికలన నింటివారిం దలంచుకొని కేడించి
వచ్చి యచ్చటచ్చట మచ్చరంబుల నెదిరి
బలంబుల సొచ్చి వ్రచ్చి నొచ్చువారిం
జచ్చువారిం జూచి... ఉ. రా. ౪. ౨౮౧.

నడికిరే(యి) = నడిరేయి. వి. (√నడుము.) అర్థరా
త్రము.

నీ. అతఁడును దద్బావ మరయంగ మదిఁ గోరి
రూపించి యొకమరి కే ప వత్తునని పోయి
నడికిరే యర్థిత్వోఁ జనుదెంచు... భార. అర.
౩. ౩౨౨.

ఉ... త్రెక్కొనుకాకచే నడికిరే లరుదెంచిన
గోపికావళి, బొక్కగఁ జేసి... ఆము.
౫. ౬౮.

గీ. ఈనడికిరేయి నొంటిమై యింతదూర, మేమి
కార్యంబు మదిఁ గోరి యేగుదెంచి, తి...
హర. ౩. ౧౨౩.

గీ. వండ నలయుదు వేపురు వచ్చిరేని, అన్నపూ
రకు నుద్ది యా నతనిగృహిణి, యతిథు రే
తేర నడికిరే యొనఁ బెట్టు, వలయుభోజ్యంబు
లింట నవ్వారి గాఁగ. మనుచ .౧. ౫౬.

నడిగండి. వి. (√నడుము.) యొని, ఆడుగుతీ.

నీ. తొడపల్చ నగునితినడిగండి కడుఁ బెద్ద
రిక్తుమననుకోరికలు పెద్ద. వేణు. ౨౦.

నడితల. వి. (√నడుము.) శిరోమధ్యము.

(భీమజరాసంధులు.) చ. నడితల లూరుజానుజ
ఘనప్రకరంబులు బిట్టు వ్రయ్యఁగాఁ, బిడుగు
ల బోలు పెన్దలఁ బెట్టుగ్రేయుచుఁ బా
యుచున్ వెనక్. భాగ. ౧౦. ఉ. ౩౩౬.

వ... అంత నెగసి పగతునడితల బెడిదంపుఁ
డంక నడువ... కూలినఁ బ్రతిభటుండు పా
లిసె ననుచు... హరి. ఉ. ౨. ౬౧.

నడితి = నడత. (త. నడతై.) ప్రవర్తనము. (ప్ర.
శ. ర.)

నడిని. సం. వి. ఈ. శ్రీ. ౧. నడతృణసమా
హము. ౨. నడతృణ మధికముగా కలనది.

నడిపించు = నడపు. (✓నడుచు.)

(గమనింపజేయు.)

గీ. ఘల్లుఘల్లునఁ బెండెంబుగండుమీలు, గదల న
ల్లన నడిపించి పొదివి తెచ్చె, నెచ్చెలులపిండు
యువతి నాన్పపతికడకు. మనుచ. ౬. ౫.

క. నలకూబరమణికంఠులు, బలముల నడిపింప నర్థ
పతి తురగముపై, ధశభలితచంద్రహాసోజ్జన్
లితభుజుం డగుచు నడచె వాసపుమ్రాలక.
పారి. ౪. ౮౩.

(జరుపు, జరిగించు.)

గీ. అనినఁ జీలునవ్వు నవ్వి యజ్ఞవరాగ్ర, గణ్యుఁ
డతనికిఁ గట్టువర్ణంబు లాసఁగి, మంచి దట్టు
వలెనే నడిపించుకొంద, మంచు వీడ్కొల్ప
నాదై త్కుండలగుటయును. కువల. ౨. ౧౦౪.

(రథము మొ. కడపు, తోలు.)

క. అరదము దశముఖుమీఁదం, బరువడి నడి
పింపు వేగ మాతలి యనుచుక. ఉ. రా.
౪. ౩౩౪.

నడిమికట్టు. వి. (✓నడుము.) నడుమునకు కట్టుకొ
నెడుకట్టు.

నీ. కటిమండలంబునఁ గరకంచుపుట్టంబు మడఁ
చి కట్టినమేలినడిమికట్టు. హర. ౨. ౯౩.

నడిమిన్ను. వి. (నడుము + మిన్ను.) ఆకాశ
మధ్యము.

చ...కడువేడ్క యొనర్చుగ బంతి యాడ నె,
మిని గనకంపుఁగోల నడిమింటనె త్రిమ్రురఁ
దారి కొట్టుచుక. ప్రభా. ౨. ౩౦.

క. నడిమింటఁ దవసి డెందపు, నడిమింటం జెలఁ
గుతమిన్నంటు వెలుంగక. ఘటికా. ౨. ౧౧౩.

నడిమిలోకము. వి. (నడుము + లోకము.) భూ
లోకము.

గీ. కారణం చేమి నడిమిలోకముననుండి, నరప
తులు రారు మునువోలె నాకమునకు. నైష.
౩. ౮.

నడిమివాఁడు. విణ. (✓నడుము.) మధ్యముఁడు.

నీ. కూడు లే కాతనిచేడియ మువ్వురుకొడుకు
లలోపల నడిమివాని, మెడఁ ద్రాడు వోసి
యమైద నూలుగోవుల కెవ్వరె గోనుఁడను
నెడ...హరి. పూ. ౨. ౪౦.

నడిరాతిరి = నడిరేయి. (త. నడురా.) నిశీధము.

నీ...నడిరాతిరి యన, నడిరేయి యనఁగఁ గాం
దారిమాందారిప్రాద్దన...నిశీధాఖ్య దగు...
ఆం. భా. ౧. ౮౪. ("అపరాతిరి యన నడిరే
యి యనఁగ." ప్రాతప్రాతప్రతులపా.)

నడిరేయి = నడికిరేయి, నడిరాతిరి. వి. (✓నడుము.

త. నడు ఇరవు.) అర్ధరాత్రము.

నీ. నరవర మనవీడు నడిరేయి కృతవర్తయును
గృహచార్యుండుఁ దనకుఁ దోడు, గా వచ్చి
...భార. సా. ౨. ౩.

ఉ...కొక్కురో, కో యని కూయఁడే యతఁడు
గుక్కుటమై నడిరేయి గౌతమ, ప్రేయసిఁ
బొందఁ గోరి...నైష. ౮. ౩౯. ఆం. భా.
౧. ౯౪.

నడిలము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) కిక్కసకసపు
కలది. (నేల మొ.)

నడివంక. వి. (✓నడుము.) మధ్యభాగము.

నీ. బెట్టు గా నడివంక జుట్టినచ్చినమబ్బు వెల
యునేనికతోలు వలువ గాఁగ. యయా.
౨. ౩౬.

నడివీధి. మి. వి. (✓నడుము.) వీధియొక్క మధ్య
భాగము.

గీ. పెద్దనడివీధి నిలుచుండి భిక్ష యడుగు, నాశ్ర
మంబునయందుఖట్వాంగపాణి. హర. ౫. ౫౫.

నడివీపు. వి. (✓నడుము.) వీపునడిమిభాగము.

క. ఉలుకుచునె కఠినముష్టిక, నెఱి చద నడి
వీపు వొడిచి నిజభుజముల నే, డైట మెఱయ

వానిసందులు, బిలుసున వెనుకకుఁ గుదించి
వెఱుకే ల్వట్టెక. కళా. ౮. ౮౫.
నడివ్రేలు. వి. (నడుము.) మధ్యమ, నడిమి
వ్రేలు.

గీ...నడివ్రేలన మధ్యమ నెగడు...ఆం. భా.
౨. ౧౩౯.

నడుంకఁబడు. అ. క్రి. (నడుంక + పడు. స్వార్థ
మున.) నశించు.

వ...నిజదాసజనపాపతాపత్రయచయముల నడు
గక నడుంకఁబడఁ జేయునడుగుతండంబులును
...ఘటికా. ౨. ౬౫.

నడుంకు(గు). అ. క్రి. (త.నడుంకు. క. నడుగు.
మ. నడుంగు. తు. నడుంగుణి.) ౧. చలించు;
వడఁకు.

చ. నడుంకక బాల్యచాపలమునక దనపిమ్మటివ్రే
లఁ జొక్కపుం, గడియపుటట్ట టంచుఁ ద్రిజ
గజను లచ్చెరవంది చూడ నక్కడపటి కొం
డసాంపు లెఱుంగం దవిలించి నటించుకూలి
వెన్నోడుకు ...వేం. పంచ. ౧. ౭.

ద్వి. కనుఁగొని యిది యేమి కాంత నీచంద,
మనవుడు నాలేమి హస్తముల్ మొగించి,
నడుంకుచుఁ బలుకను నాలుక రాక. రం.
రా. ఉ. ౭౨ పా ౭. పం. (నడకు ముద్రి.)

గీ. అమరుబృంహితహేషితఘమఘమితభు, జా
సమాస్సానితంబులజడికి నడికి, కులకుధర
మండలము కలగుండువడియె. వసు. ౨.
౧౫౨.

౨. ఒడుగు, సంకుచితావయవుఁ డగు.

గీ. వామనుం డైనట్టభవై రివిధము, వభినయం
చు క్రమంబున నధిపనుతుడు, నడికి నడికి
యల్లలన నడిచి పట్టె, బాణిపద్మద్వయంబు
నఁ బనిఁడియంచ. నైష. ౧. ౧౦౨.

క. ప్రబ్ధికొనినవెంజీకటి, నిబ్బరముగ నడికి

నడికి నింగికి వడితో, గొల్బున నెగసి తటా
లున, బెల్బులి మందావుఁ బట్టె బెలుకుటే
యఱక. భాగ. ౬. ౩౫.

ఉ...చాఁడుం దగఁ బోయి యల్లన నడుంకుచు
భూవిభుఁ జేరి నమ్మడె. నిర్వ. ౨. ౫.

౩. నమ్మ డగు.

గీ. బ్రతుకఁ దలఁచేని వినుము నాపనుపు నేసి,
చక్ర మాదిగ విడిచి మత్స్యంజ్ఞ యుడిగి,
నడికి చనుదెమ్ము నాశరణమ్ము సారఁగ. హరి.
ఉ. ౬. ౧౯౦.

౪. భయపడు, జంకు; వెనువీయు.

క. వెఱవార లధికభీతిక, విఱిగి చనిరి భీష్మఁ
డేచి వీరరథికు లం, దఱఁ జూచి రాచకొడు
కుల, నఱుమాడెడు భీముఁ డిట్లు నడుంకం
దగునే. భార. భీష్మ. ౨. ౨౩౭.

చ. నడికెడువాఁడు గాఁడు గురునందనుఁ
డక్కట తండ్రిచావున, ప్పడు మొగ తప్పి
యొండుగడఁ బోరుచు నుండెనొ ...భార.
ద్రో. ౧. ౯౨.

క. యాదవులు కృష్ణప్రాపున, నాదగువేడిమికి
నోర్చి నడుంకక యెదురై, యేదియు నెఱుఁ
గరు శాశ్వత్, న్నాదంబున నున్నవార మహి
మోదతు లై. హరి. ఉ. ౬. ౮౯.

గీ. ఉడుము నడికిన నడుంకునే బదియనెట్లు.
కాశీ. ౨. ౧౪౪.

౫. ఆపదనొందు, ఇక్కట్లుపడు.

చ. ఆడవులఁ గందమూలముల నాకలి దీర్చి త
పంబు నేయుచుక, బడలినవృద్ధతాపసుని
బాలికలక సుకుమారమూర్తులక, గడుసుఖు
లైనవారలను గట్టిడినై వెనుక గట్టి త్రోచి
తిక, నడుంకుచు వార లెవ్విధమునక దుర
పిల్లుచు నున్నవారొకో. వి. పు. ౫. ౧౬౩.

౬. నశించు. (చూ. నడుంకఁబడు.)

వి. కంపము, చలనము; భయము.

(వ్యవ.) నన్ను చూడఁగనే వానికి నడుఁగు పుట్టి నది. (శ.ర.)

(నడుఁగు ప్రయోగములకు చూ. నడునడు.)

జ: నడుఁకొబడు, నడుఁకొత్తు.

నడుఁకొత్తు. అ.క్రి.(నడుఁగు + ఒత్తు.) నిర్భయఁ డగు.

ఉ. దేవకి మున్ను గాఁ గలసతీనివహంబులకెల్లఁ జూప న, దేవునియాజ్ఞ వాహకులు దెచ్చునె డ్దె నడుఁకొత్తి యొంటిమై, జావున కోహ టింప కను సాశ్వుఁడు సాశ్వము దూతినట్లు యో, ధావలిఁ గిట్టి పట్టె సవనాశ్వము విశ్వభ యంకరంబు గజ. జై. భా. 3. ౯౦.

నీ. దేవర మువ్వు రేతెంచిరి వారిలో నడుఁ కొత్తి కొంతనైన్యము వధించి. గీ. సవన హరిఁ గొంచు నెగసె నదివికి నొక్కఁడు ... జై. భా. ౨. ౪౦.

నడుగడ్డ. వి. (నడుము + గడ్డ. క. నడుగడ్డ.) ద్వీపము, నలుదిక్కుల జలము కలభూభాగము.

క. నడుగడ్డ లినుకతిప్పలు, మడలు దరులు వాఁ కలును గ్రమంబున నొకఁడుకొ, గడవఁబడ కుండఁ గృష్ణుఁడు, పడఁతులకును యమున యాటపట్టుగఁ జేసెకొ. హరి. పూ. ౮. 32.

(క్రితప్రతి. పా. నడకట్ట ప్రాతప్రతిపా, నడుకట్ట. శ. ర. పా.)

నడుగాలు. వి. (నడుము.) గుఱ్ఱములకు శరీర లాఘవమునకై వెనుక కాళ్లకునుముందు కాళ్లకును కట్టెడుసాధనము.

గీ. కట్టుఁగొయ్యలతో నడుగాళ్లతోడ, రత్న భారమయూరమరాళ్లమేవ, బలిముఖ ప్రము ఖములతోఁ బంచవర్ణరజ్జువులతోడ బహు మందురలు జనించె. వరాహ. ౪. ౧౦౪.

నడుగుంట. వి. (నడుము.) తలనడిమిపల్లము, బ్రహ్మరంధ్రము.

నీ. చము రూర నడగుంట నిమరుచుఁ దల యంటి యంగంబు లెల్లఁ జక్కంగ దీటి. చంద్ర. ౨. 3.

నడుచుక్కి. వి. (నడుము + చక్కి.) మధ్యప్రదేశము.

వ...అయ్యశ్రమంబునడుచక్కి నుండి యమ్మ నీద్రుండు హరిణవత్సంబులకుం జేయువా త్వల్యంబునకు నద్భుతంపడి...చార. ౧. 3.

క. చందురుఁ గనునరవిందము, చందంబున మో ము వంచి సంయమికులసంక్రందనుఁ డారా మద్రుమ, బృందమునడుచక్కి నపు డుపేక్షం జనుడుకొ. వైజ. ౨. ౮.

గీ. ప్రోలిపల్లోటకొమ్మల బులుఁగుతాలు, గజిక యని డాసి చెంతఁ జెక్కడపుసింగ, ములను గన్గొని నడుచక్కి బోవ వెఱచి, ప్రొద్దుతే జీలు బలువడిఁ బోవుఁ గడల. నీలా. ౧. 3౨.

నడుచు = నడచు. అ. క్రి. గమనముచేయు, సంచ రించు.

చ. అడిగితి నొక్కనాఁడు గమలాసను తేరికి వారువంబ నై, నడుచుచు...నైష. ౨. ౫౮.

మ...ద్రవిడాంగనల్ నడుతు రుద్యానంపులోఁ ద్రోవలకొ. ఆము. ౧. ౫౬.

క. ఇటు నవ్వరూఢినియు నొక్కటఁ గతిపయ సఖులు దన్నుఁ గొలిచి నడువఁగాఁ, జటుల ఝణంఝణరవపద, కటకసమాకృష్ట కేళికల హంసిక యై. మనుచ. 3. 2౨. (వచ్చు అని భావము.) దశా. 3. ౧2౧.

౨. వెడలు, పోవు.

వ...లేదు నడువుండు పొండు కూడ దనునిషేధ వాక్యంబులు చెవులు నిండుకొన...భీమ. ౨. ౧౦౧.

నీ. నగజామనోనాథునగరికి నడుచువా రెడ

పక కొన్నెల ముడుచువారు. భల్లా. ౨.
ఆ. (శ. ర.)

౩. ప్రవర్తింపు, నడుచుకొను.

వ... ఇంత విచారింపి రుచించినట్లు నడుపుము
... ఆము. ౬. ౩౧.

౪. జరుగు, ప్రవర్తింపు.

ఉ. అగమమంత్రతంత్రములు సాంగము లై
నడువంగ... భోగివిభావణం గొలుచుపు
ణ్యుల కబ్బును భోగమోక్షముల్. భీమ.
౩. ౧౦౫.

వ... గుడులకుఁ బూజ నడువ దనియు...
ఆము. ౪. ౫౩. వి. పు. ౪. ౪.

౫. పుట్టు, కలుగు.

క. కామం బనుపురుషార్థము, నామము వినియు
నిదిదక్క నలినానన యే, నేమియు నెఱుం
గఁ జెపుమా, యేమిట నది నడుచు సిద్ధి యె
మైయిఁ బొందుకొ. దశకు. ౫. ౨౬.

౬. ఉండు.

క. వచ్చెగద బెడఁద మన కింక, నిచ్చట నడ
యాడఁ గూడ దెటకేనియు నే, వచ్చెద
ర మ్మట్లైనక, విచ్చలవిడి నడువచ్చు నె
ఱవకు మదిలోక. శుక. ౩. ౫౦౨.

క... సత్యం, బనఁగా దైవం బనఁగా, జనులకు
లేకున్న నెట్లు జగములు నడుచుకొ. కళా.
౩. ౧౮౨.

౭. అనుభూత మగు, భుక్త మగు.

క... మన్నె వజీరకు, నడుచు ముఖాసాలుగాక
... ఉ. హరిశ్చ. ౧. ౬౬.

౮. సరిపడు, అనుకూలమగు.

(వ్యవ.) ఈమందు వేడితత్త్వముమీఁద నడువదు.

౯. అందు, చేరు.

పి. పని గల్గి యుండిన దనకు మంత్రులకు లే

జిగురుఁబోడులచేతఁ జేట్లు నడవ. కువల.
౪. ౧౦౧.

జ: నడిపించు, నడుపాడు, నడుపు, నడుపుకొను.

నడుజొము. వి. (౧/నడుము.) అర్ధరాత్రము.

ద్వి. వారక నడుజాము వచ్చి వేడినను, కోరిన
ధనములు కొండు కొండునుచు. ద్వి. హరి
శ్చ. ఉ. ౪౭౫ పం.

నడుత(ద)ల. వి. (నడుము + తల.) నడునెత్తి.

సీ. నడుతల యందంద పిడికిట మెదళులు గలఁ
గంగఁ బొడిచి మోకాల నురము, దాకింప
... హరి. పూ. ౯. ౧౩౭.

గీ... గువ్వ... గద్ద వాయస మాదిగాఁ గలుగు
పులుఁగు, లడలి నడుతల వ్రేసిన నమనుష్యుఁ,
డాటునెలలుగాని మనఁ డుదాత్తపుణ్య.
మార్క. ౩. ౩౪౮.

సీ. చేతులు నడుదల సేర్చు టుక్కటశోక మా
కారములు దాల్చినట్లు లుండ. భార. శ్రీ.
౧. ౯౮.

నడుదంపు. వి. మాంసవిశేషము. (శ. ర.)

వ... మృగంబులనడుదంపునఁజూడు నమలినయ
తం డంధుండును బంగుండును నై యావిరభ
విండు... మార్క. ౨. ౧౧౫. (శ. ర. పా.
మృగముల నడిచి వీపునఁజూడు అని ముద్రి.)

నడుదీవి. వి. (నడుము + దీవి.) మధ్యదీప్తము.

సీ. పుష్ప కేతనువలపులయేటిసడుదీవి శంబరారా
తియార్జవపుతీవి. వైజ. ౧. ౧౦౨.

నడుదెస. వి. (నడుము + దెస.) మధ్యప్రదేశము.

క. వెలయుఁ బెనులైలు నిషధా, చలకూటము
నందు నడుదెసకొ... వరాహ. ౧౦. ౧౩౫.

నడునట్టు. వి. (నడుము + నట్టు.) మధ్యస్థానము.

నీ. పాటలం బగుజటాజూటంబునడునట్టుపూచుక్కులరాజు పాడవుచూపు. భీమ. 3. ౧౯.

నడునడు. వి. నడుఁకుటయం దగుననుకరణము.

నీ...భండనమున, వారిహేతిచ్చత్రవాహనధ్వజములు నటకిన నడునడు నడికి వార, లభయంబు వేడిన నందఱః గృహ గాచి... భార. ద్రో. ౨. ౨౦౬.

క. వాలుపయ నడచునట్లుబృలిక నడునడు నడింగి భయమున...భార. ఆది. ౨. ౧౫౫.

వ. అక్కన్యకయు నట్టితేజోరూపంబు నూచి విస్తయంబునను భయంబునను గడు సంభ్రమించి నడునడు నడుంగుచున్న దాని నోడకుండు మని సూర్యుండు ప్రసన్నుండై... భార. ఆది. ౫. ౨౧. (వ్రాతప్రతి. పా. నడునడనడుంగు ముద్రి. పా.)

(సతీ దేవి.) వ... భయంబున నడునడు నడుంగుచు...కు. సం. ౨. ౧౭౪. వ్రాతప్రతిపా.

నడునీరు. వి. ఔ. అనా. (నడుము + నీరు.) నీటి నడుము, జలమధ్యము.

క. వననిధినడునీటఁ గలము, మునిగిన బెగడందుచిత్తములు గలిగినతజ్జనులక్రియ నున్న సేనలు... భార. ద్రో. ౧. ౨౬.

నడునె(డై)త్తి. వి. (నడుము + నెత్తి.) శిరోమధ్యము.

ద్వి. హనుమంతువదనాబ్జ మర్ధచంద్రాస్త్రమున నొంచి పదిబాణముల బాహుయుగము, నాటించి యొకశక్తి నడునెత్తి పగుల, మేటియై యేసిన మిగుల రోషించి. రం. రా. సం. ౨౬౩ పా. ౨౩ పం.

క. అత్తోరణంబె కొని నడు, నెత్తి పగుల నూర్యభానునికొ మొత్తినచో, దుత్తుము రెవాఁ డిలఁ బడె... ఉ. రా. 3. ౨౬.

ద్వి. ఇవురుఁ బోరెడికేల నెత్తి నడైత్తి, నిపురంక నడి మై నింపుగా నిమిరి.అ.మ.క. ౧. ౨౪ పా. ౧౯ పం.

నడుపాడు=నడపాడు. ఆ. క్రి. (నడుపు + అడు.) నడుచు, సంచరించు.

ద్వి. పట్టి మెల్లన నెత్తి పాదంబు లుర్వి, మెట్టింప ధైర్యంబు మిగుల రాసుతుండు, లాగుగా నూఁది మెల్లన నడుపాడ. నవనాధ. ౨. ౧౩౨ పా. ౧౩ పం.

నీ. నడుపాడ నేర్పినవకంపునుఁదీగ మురిమెంబుఁ బూనినవిరులయెత్తు. కేయూర. ౪. ౩౦.

నడుపు=నడిపించు, నడపు. స. క్రి. (√నడుచు.) (ప్రవరింపజేయు.)

క. నెక్కండ్రు గూడి సమయం, బొక్కటి కల్పించి నడుపుచుండదురేనికొ, నిక్కముగా నాసమయము, దక్కొని చెల్లించుటయును ధర్మము పతికొ. విజ్ఞా. ప్రా. 3౮. (జరుపు, జరిగించు.)

క. ఎప్పుడును మీవచస్సీతిఁ, దప్పక యే నడుపుచున్నదాన నిపుడు నా,తప్పొప్పులు మీరరయుట, యొప్పుకొ... కళా. ౨. 3౧. (ఆచరించు, చేయు.)

నీ. నెజంబు లగునిత్యనైమిత్తికంబులు నడుపుచో బ్రహ్మార్పణంబు నేసి. కాళ. ౧. ౨౩.

గీ. దివిజు లర దండఁగా జయంతీ వ్రతంబు, నడిపి చంద్రవృథుం డనుకొడుకుఁ గాంచి. శేష. ౪. ౨౬. (పోషించు.)

క. ఇడ నని విడువం జెల్లునె, నడుపలయు నేర్పినట్లు నమృతయై కృపకొ. ఆము. ౪. ౨౩౩.

(రథము మొ. నడిపించు, తోలు.)

గీ. అమరవిభులేదు మాతలి యపుడు నడిపె.
ఉ. రా. ౪. 3౨౧.

వి. (గమనము, నడక.)

గీ. మురిపముల నుజ్జగించిన ముగుడనడుపు, కలికి
చూపుల వీడ్చొన్నకన్నుగవయు. ఉ. హరి.
౧. ౫౭.

మణిగణనికరము. పడఁతులు చిడిముడి పడియె
డుమదితో, నడుగులు తడఁబడ నడరెడు
నడుపుం, గడఁకలనడుములు గడగడవడఁకం,
బడిబడి బొడమగ బడలిక జెమటల్.
కళా. ౬. ౨౫౦.

నడుపుకొను. స. క్రి. (నడుపు + కొను.) పో
షించు.

కా. మాభోగంబులె యాత్తభోగములు గా మా
మాటయే మాట గా, నోభవ్యాత్తక మమ్మ
దా నడుపుకొంచున్నా డితండు... కళా.
౫. ౨౧౫.

నడుభూమి. వి. (నడుము + భూమి.) మధ్యభాగ
మున నున్నభూమి.

క. కడపటిభూములు నడు మగు, నడుభూములు
కడపలగు వినమ్రస్థలి నిల్లడ గొండు జను
లు సెఱుపంబడఁ జేసులు చిత్రవృష్టి బం
డపు మిఱుల్. హరి. ఉ. ౮. ౪౦.

నడుమంతరము = నడుమంత్రము. (నడుము + అం
తరము. శ. ర. నడుము + మంతరము?) వి.
నడుము, అవలగ్నము.

విణ. మధ్యకాలమున కలిగినది.

గీ. చక్రభావనచే గాంచి శక్తి దనకు, బ్రాపు
గలుగుటనో లేమి బాపుకొనియె, వెలది
నడు మంతమాత్రనే విజ్ఞప్తిగె, నహహ నడు
మంతరపుగల్గి కది నిజంబు. ఆని. 3.
౧౦౦. (వి. విణ. లకు ఇదియే యుదాహర
ణము.)

నడుమంత్రము = నడుమంతరము. వి. (నడుము +
మంత్రము?) ౧. కాను.

క. నడుమంత్రము కుచభారము, నడుమంత్రము
పైఁపదు... శృంగారరసాలవాలము. ౨.
ఆ. (శ. ర.)

౨. మధ్యకాలము.

మ. నడుమంత్రంబున బల్లి దెచ్చుకొని య
న్యాయంబునకొ మూర్ఖుడై, క్షుద్ధుడవారికొ
దొడరంగఁ బోయి మడియుకొ... ఉ. రా.
౨. ౮.

విణ. మధ్యకాలమున కలిగినది.

చ. వఱలు మరాళికాగమనవాతెఱియ్యడనం
పుసాంపుతో, గుఱుచడనంబు దాల్చి
మఱి కంభినిలోపల నేటుబడ్డది, నఱచి వ
రేడుపం క్తి నడుమంత్రపు సంపదచేతఁ గ్రిం
దుమీ, దెఱుగక సాటివత్తు నని హెచ్చిన
నాటకు బెట్టకుండురే. భానుమతి. ౨ ఆ.
(చి. ని.)

చ. అతివకుచంబులుకొ మెఱుంగుటారును నేన
లియుకొ ధరాధిపా, న్నతియు సహీనభూతి
కలనంబు ఘనాభ్యుదయంబు నిప్పు డొం,
దితి మని మాటిమాటికిని నిక్కెడు నీలెడు
విజ్ఞప్తిగెడుకొ, క్షితి నటు గా దె యొక్కొ
కరికికొ నడుమంత్రపుగల్గి కల్గినకొ. విజ.
వి. ౧. 3౪.

నీ. నడుమంత్రమా యిది నరులయొక రంబు
నేటిదా జగము వర్ణించి చూడ. నీతి. ౪౦.
వి. పు. 2. ౧౫౬.

నడుము(డ్చు). వి. ఔ. (క. త. నడు. వృత్తియందు
వికల్పముగా 'నడి, నడు' అగును.) ౧. మధ్య
ము, కాను.

చ. నడు మన దింతి చన్నులతనర్పన ముందఱు
గానరాదు... కు. సం. ౮. ౧౬.

సీ. ఘన మైనరా రాపుచనుదోయిరాయిడి నిలు
పేదనడిమికి వెజపుర జూప. కాశీ. గ. ౧౦.

సీ. విడికిలింపంగ వచ్చు నడిమి యొప్పిదముతో
సురమువిస్తారంబు సిరి వహింప. పి. శక్యం.
౨. ౮౦.

చ. తురగరథంబు లాశ్వికులతోడన నడులు
ద్రెవ్వి ధారుణిక్, దొరుగ... కు. సం.
౧౧. ౭౧౨.

౨. మధ్యభాగము.

చ...ఎదిర్చినదుస్స సేనువిల్, నడిమికిఁ ద్రుంచి
గాండివగుణధ్వని దిక్కులు పిక్కటిల్ల ...
భార. కర్ణ. ౧. ౨౦౨.

చ. కడువడి పీరధన్యుడు ద్విగర్తులు వొంగగ
భృష్టకేతునిల్, నడిమికిఁ ద్రుంచినక మొగ
మునం దళుకొత్తెనుకంపుసాంపుతో. భార.
దో. ౩. ౨౫౦.

ద్వి...లోకకంటకుడు, మెఱసి పోవుచు నడ్డ
మేరుశృంగమున, నొకపుగా విడిసి యం
దొకరాత్రి పుచ్చి. రం. రా. ఉ. ౬౦ పా.
౨ పం. ఉ. హరి. ౫. ౧౫౯.

౩. మధ్యప్రదేశము, అంతరము.

క. కడు నలిగి వాని నన్నియు, నడుమన తుని
యంగ నేనె నరుఁ డ్రుత్రుములక్. భార.
ఆది. ౬. ౮౧.

౪. మధ్యకాలము.

క. అనఘా యాయజ్ఞము విధి, సనాథముత్పక్రమ
యోగసంపూర్ణం బయ్యును గడవన నేరదు
నడుమన యుడుగును భూసురోత్తమనిమిత్త
మునక్. భార. ఆది. ౨. ౨౦౯.

ఆ. మీఁదమీఁద సుఖనిమిత్తంబు లాదవుచో,
నడుమఁ జెందు నిజజనంబుపీడ. కశా. ౫. ౩౨.

విణ. మధ్యనుండువాడు, మధ్యనుండినది.

ఆ. పూర్వదత్త యైనభూమి నెవ్వడు పుచ్చి,

కొనియె నతఁడు తనదుకులమువారి, నిరుప
దొక్కతరము నరకవాసులఁ జేయు, దాను
నడుము గాఁగ భర్తనిరత. భార. ఆను. ౨.
౩౬౫.

క. మగఁడును మాటుమగఁడును, దగ నిరుదెసఁ
బవ్వలింపఁ దా నడు మై యొప్పుగ శయ
నించె... విక్ర. ౮. ౯౫.

జ: నట్టకనడుము, నట్టకనడురేయి, నట్టడవి, నట్ట
నడుము, నట్టనడురేయి, నట్టిలు, నట్టెండ మొ.

నడుముకట్టు. అ. క్రి. (నడుము + కట్టు.) ౧.
సిద్ధపడు.

(వ్యస.) దేవుని కల్యాణమున కందఱు నడుముకట్టి
పనిచేసిరి.

౨. సంభోగమును విడుచు.

(వ్యస.) వాఁడు నడుముకట్టినాఁడు కనుక నే అం
తరము కలిగియున్నాఁడు.

నడుముకట్టుకొను. అ. క్రి. (నడుము.) సిద్ధ
పడు.

(వ్యస.) ఏమి జరిగినను ఈపని మాన నని వాఁడు
నడుముకట్టుకొని వచ్చినాఁడు.

నడుముకొను. అ. క్రి. (నడుము + కొను.) సన్నద్ధ
మగు.

లయవిభాతి. కడలుకొనురౌద్రమునఁ గడఁగి
సమరోత్సవము వెడపడక యుండ నొగి
నడుముకొని శక్తిం, దడఁబడక పేర్చి వడి
నడుగు లిడువేగమున... భా. రా. యు.
౧౮౪౩.

నడుముకుర్చి. వి. (నడుము + ముక్కు.) ముక్కు
యొక్క మధ్యభాగము, నాసామధ్యము.

ఆ. మురిసి మురిసి రాలె మునిశ్రేష్ఠు నడుము
క్కు, చదుకఁబడియెఁ జీము జాలుకొనియెఁ,
దనువుమీఁద ముసరెదొనదొన నీఁగలు, వే
గిరంటె పెద్దరోగమునను. వరాహ. ౯. ౩౯.

నడుముదాఁకు. స. క్రి. (నడుము + తాఁకు.)

ఎదుర్కొను, ఎదిరించు.

సీ. నల్లచీమలబారు నడుముదాఁకినవీక నున్న

దీచెలువంపుఁగ న్నెయ్యారు. విజ. వి. ౨.

౧౦౬. (ఇటు జౌపమ్యవాచకము.)

నడుమువిలుగు. అ. క్రి. (నడుము + విలుగు.)

దుఃఖాదులవార్త వినుటచే వివశుడగు.

(వ్యవ. ఈదుఃఖవార్త విసంగానే నాకు నడుము విడిగినది.

ఇట్లే: నడుముజాటు మొ.

నడురాతిరి=నడురే. వి. (నడుము.) రాత్రి

యొక్క నడిమిభాగము, అర్ధరాత్రము.

ఉ. ఆతరళాక్షి యొక్కతెయ యానడురాతిరి

వెక్కుమోసలల్, వే తఱియంగఁ దూరి...

వా.రా. ౨. ౧౭౭.

నడురే(యి)=నడురాతిరి. వి.(నడుము + రేయి.)

అర్ధరాత్రము.

క. ఆవృష్టివరుండా త్తజ్ఞ, నావిర్యాభవం బెఱిం

గి యంతర్నహముక, వేవేగఁ జొచ్చి నడు

రే, యావనజాప్తుండు పొడిచి నట్లె యుం

డక. హరి. పూ. ౫. ౧౧౮.

క. నడురేయి సంధ్యలందును, నడవఁగ నోడుదు

రశక్తనరులు... భార. ఆది. ౭. ౩౯.

నడులేత. విణ. (నడుము + లేత.) మిక్కిలిలేత

ముదురుకానిది.

ద్వి. పరిశూరితం బైన బంధురం బైన, నడులేత

యై సువర్ణప్రాప్తమైన. పండితా. పురా.

౧౨౭ పా.

నడువానకాలము. మి. వి. (నడుము.) వాన

కాలముయొక్క మధ్యము.

వ...ఉభయపూర్వహంబులును... నడువానకా

లంబునం బొంగినగంగాయమునలుంబోలె

నొండొంటిం దాఁగొనుసమయంబున...

భార. ద్రో. ౧. ౨౩౧.

నడువీపు. వి. (నడుము.) వీపుయొక్క మధ్య

భాగము.

అ. ఇంగు రనఁగ నాదికమతంబు నడువీపు,

దాఁకఁ ద్రవ్విత్రవ్వ...వరాహ.౮.౧౪౭.

నడుసా(చొ)చ్చు. అ. క్రి. (నడుము + చొచ్చు.)

నడుమఁ బ్రవేశించు, మధ్యభాగముచేరు.

ద్వి. ఎనసి సుగ్రీవుతో నేను బోరాడనను నే

యఁ దగునయ్య నడుసాచ్చి నీవు. రం.రా.

క్షిప్తి. ౦. ౨౧౧ పా. ౨౦ పం.(చి.ని.పా.)

నడ్డి. వి. ౧. నడుము.

గీ. వెఱికయే చాలు నానడ్డి విలుంగఁ జేయ,

దానిపై దాను నెక్కు నింతయును గాక.

శుక. ౩. ౪౦౬.

క. నెఱి సరిగ దానిపైఁ బడి, కఱవక లాఘవ

ము లేమిఁ గాల్గిద్దుచు న, డ్విలువం గది

సిన నత్తెఱ, గెఱిగి ఇరం బదరి తిరిగి యే

గుచు నుండెక. వేం. పంచ. ౪. ౫౭౦.

౨. పూర్వకాయము వెనుకకు వంగియుండుట.

(పూర్వకాయము ముందటికి వంగియుండుట,

గూనులని శ. ర.)

విణ. చప్పట.

ద్వి. సరసినగడ్డంబు నడ్డినాసికయు. నశ. ౩.

భా. (శ. ర.)

జ: నడ్డిగుంట, నడ్డిముక్కువాడు.

నడ్డిగుంట. వి. (నడ్డి.) కుకుందరము, నడ్డిక్రింది

గుంట. (శ. ర.)

నడ్డిముక్కువాడు. విణ.(నడ్డి.) అవటీటుడు,

చప్పటముక్కు కలవాడు.

సీ...నడ్డిముక్కుగలాఁడ నత నానుఁడగు...

ఆం. భా. ౨. ౧౨౧.

నడ్డి=నడితి. (శ. ర.)

నడ్య. సం. వి. ఆ. శ్రీ. కిక్క-సగడ్డిమేటి.

నడ్యంతము. సం. విణ. (త్. ద్వతీ. త్.) కిక్క-
సకసపు అధికముగా కలది. (నేల మొ.)

నడ్యలము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) కిక్క-సక
సపు అధికముగా కలది (దేశము మొ.)

నతనాసికుండు. సం. విణ. (అ. ఆ. ఈ. అ.)
చప్పటముక్కు కలవాడు.

నతభ్రువు. సం. వి. డి. శ్రీ. వంకరకనుబొమలు
కలశ్రీ.

నతము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. నన్నిభూత
ము, వంగినది. ౨. నమస్కరించునది. ౩. కుటి
లము, వంక రై నది. అణగినది; లోఁ తైనది.

మ. అతఁ డావాతపరంపరాపరిమళవ్యాపారశీ
లక్ జనాన్విత మిచ్చోటని చేరఁ బోయి
కనియెక్ విద్యుల్లతావిగ్రహక్, శతపత్రే
క్షణఁ జంచరికచితురక్ జంద్రాస్యఁ జక్ర
స్థనిక్, నతనాభి న్నవలా నొకానొక మరు
న్నారీశోరత్నముక్. మనుచ. ౨. ౨౧.

వి. తగరము, నందివరసముగి.

నతాంగము. సం. విణ. (అ. ఆ. ఈ. అ.) వంగి
నదేహము కలది, వంగినది.

నతాంగి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. వంగినదేహము కల
శ్రీ; నారి, అడుది. (రూ. నతాంగ.)

నతి. సం. వి. ఇ. శ్రీ. గ. వంగుట. ౨. వంపు,
వంకర. ౩. నమస్కారము, మ్రొక్కు.

నతోన్నతము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) నిమ్నా
న్నతము, మెరకపల్లములుగా నుండునది.

నత్త. వి. తుద్రశంఖ కీటకము, తుద్రశంఖపుగుల్ల
యందుండు పురుగు.

గీ...నత్తనాఁ జెలగు తుద్ర, శంఖకీటంబు...
అం. భా. ౨. ౮౨.

జ: నత్తగుల్ల.

నత్తగుల్ల. వి. (నత్త+గుల్ల.) తుద్రశంఖము.

నీ...నత్తగుల్ల చుట్టుడుగుల్ల కురిమింద...గీ.ఆ
దికొజగానిజంతువులు...హంస. ౪. ౧౮౬.

చ. అనయము సత్కృత్య భగవదర్పితకావ్య
రసంబు మెత్తు రొయ్యనఁ గుకపు ల్వెసక్
నెరసు లారయు చుండుదు రేమి చిత్రమో,
ఘనసరసీలసత్కమలకై రవసారభ మేవగిం
పుమక్, మనుకొని నత్తగుల్లలకు ముక్కులు
సాచుబకంబులున్వలె. కులశేఖరమహీ
పాలచరిత్రము. గ. ఆ. (చి. ని.)

నత్తి. వి. ($\sqrt{\text{నత్తు}^1}$) మాటలాడునపుడు మొదటి
యక్షరము పలుమాటు లుచ్చరించుటయు అఁగి
యాఁగి కచ్చముమీఁద మాటలాడుటయు మొద
లగులక్షణములు కలజిహ్వదోషము.

(వ్యవ.) వానికి నత్తి యుండుటచే అట్లు మాట్లా
డుచున్నాడు.

నత్తివాఁడు. విణ. ($\sqrt{\text{నత్తు}^1}$) నత్తి కలవాడు,
లోహలుడు.

నీ...నత్తివాడన లోహాలవాచక మగు. అం.
భా. ౩. ౧౨.

నత్తు¹. అ. క్రి. (క. నత్తు.) తడఁబడుచు మాట
లాడు. (శ. ర.)

జ: నత్తి, నత్తివాడు.

నత్తు². వి. (త. క. నత్తు.) ముక్కుపోగు, శ్రీల
నాసాలంకారవిశేషము.

ఉ. కంపులఁ జేసె మోవి నునుఁగెంపుచొకాట
పునత్తుములైపుం, గుంపులఁ జెక్కుటద్దము
లఁ గూర్చినకమ్మరివ్రాత గంబురా, సాం పాన
రించె బెక్కుతెలిమాపులు కుంకుమచిత్ర
కంబు ఘాలంపుఁగురుల్ మృగీమదవిలాస
పురేఖ నొనర్చె నింతికి. ముకుంద. ౨. ౧౯.

సీ. అధరంబునకు నడ్డ మగునత్తుము తెలులు నోర
గావించెడుహాయిలు దలచి. కటివేల్పు
శతకము. ౪౩. (చి. ని.)

నదనువు. సం. వి. ఉ. పుం-గర్జించునది- గ. సిం
హము. ౨. మేఘము. (వై.ని.) ౩. యుద్ధము.
(కే. ని.)

నదపతి. సం. వి. ఇ. పుం. సముద్రము.

నదము. సం. వి. అ. పుం- శబ్దించునది- గ. పడ
మరగా పాటెడియేలు. (సింధువు, శోణము,
భిద్యము, బ్రహ్మపుత్రము, భైరవము, దామోద
రము మొ. నదములు. తూర్పుగా పాటెడివి న
దులు; పడమరగా పాటెడివానిలో నర్జునానది
తప్ప తక్కినవి నదములు.) ౨. (నీటి)మడుగు.
౩. సముద్రము. ౪. భస్మని, మ్రోత.

నదరు=నజరు. వి. (హిం. నజర్.) కానుక.

సీ. వాహనరాజముల్ వానికి నద రుంచి యిడు
మలకును లోక మెల్ల జుట్టి మల్లుపు. ౩. ౫౩.

నది. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. ఏలు; ఆమడకు మీటి
పాటెడియేలు.

నదీకదంబము. సం. వి. అ. పుం. మహాకావణిక,
వెద్దబోడసరము. న. నదీసమూహము.

నదీకాంత. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. గ. జంబువు, నేరే
డు. ౨. కాకజంఘ, కాకిదొండ.

నదీకాంతము. సం. వి. అ. పుం. గ. హిజ్జలము,
ఎత్తిగన్నేరు. ౨. సింధువారము, వావిలి. ౩.
నిచులము, ప్రబు. ౩.

నదీకాంతుడు. సం. వి. అ. పుం. గ. సముద్రుడు.
౨. గంగాధరుడు, శివుడు.

నదీకూలప్రియము. సం. వి. అ. అ. అ. నదీ
తీరమం దిష్టము కలది. వి. అ. పుం. జలవేతన
ము, నీటిప్రబు.

నదీజ సం. వి. ఆ. స్త్రీ. అగ్నిమంథము, నెల్లి.

నదీజము. సం. వి. అ. అ. అ. నదియందు
పుట్టినది. వి. అ. పుం. గ. అరునము, ఏలుమద్ది.
౨. యాననాళసరము, ఒకజాతి తెల్లు. ౩.
హిజ్జలము, ఎత్తిగన్నేరు. న. గ. స్తోమంజన
ము. ౨. ఒకజాతిఅనుము, ఎత్తిఅనుము.

నదీజుడు. సం. వి. అ. పుం. భీష్ముడు, గంగా
పుత్రుడు.

నదీదోహదము. సం. వి. అ. పుం. ఏలుదాటుటకై
పడవవాని కిచ్చుపాలు, తరపణ్యము, ఓడకేవు.

నదీభవము. సం. వి. అ. =నదీజము. వి. అ. న. నైం
ధవలవణము, ఇందుప్ప.

నదీమాతృకము. సం. వి. అ. అ. అ. ఏటి
నీళ్లచేత పండెనుపైరు కలది. (వ్యతి. దేవమాతృ
కము.)

నదీముఖము. సం. వి. అ. న. ఏటినీరు సముద్ర
ములోనికి పోవుద్వారము, ఏలు సముద్రములో
కలియుచోటు.

నదీసుడు. సం. వి. అ. పుం. గ. సముద్రుడు.
౨. వరుణుడు.

నదీష్టుడు. సం. వి. అ. అ. అ. నదీస్నాన
మునందు కుశలుడు, నదిలో మునుగుట ఈడు
టలలో నేర్పరి.

నో. తతస్సమాజ్ఞాపయదాతు సర్వానానాయన
స్త ద్విచయే నదీస్థాన్. సం. రఘు. ౧౬. ౪౫.
౨. కుశలుడు, నేర్పరి. (కే. ని.)

నదీసర్జము. సం. వి. అ. పుం. వీరతరువు, ఏలు
మద్ది.

నద్దము. సం. వి. అ. అ. అ. గ. బద్దము,
కట్టబడినది. ౨. కూర్పబడినది. ౩. ఖచితము,
తాపబడినది. ౪. ఉద్వృత్తము, వైకత్త
బడినది. (నిక్కినది అని కొందలు.) వి. అ. న.
బంధము, కట్టు, ముడి.

నద్ది. సం. వి. ఇ. శ్రీ. బంధించుట, కట్టుట.
నద్ది. సం. వి. ఈ. శ్రీ. వరత్ర, టంగువాలు,
గుఱ్ఱమునకు కట్టెడువాలు.

నద్యామ్రము. సం. వి. అ. పుం. సమస్థిల,
ఏలువంగ, గండీరముశ్శి.

నన=అన. వి. (√ననుచు. క. ననె. త. ననై.)

౧. పువ్వు, పుష్పము.

ఆ ... వేగుబోక తెచ్చెర లెదీగ, కొనలవంక
లాత్తు ననల బ్రోచు. భార. ఉద్యో. ౨.
౧౧౨.

రగడ. ననలు వేడిన మొఱగి తప్పదు నాలి
నా లికుచంబు ముట్టుకు. పారి. ౪. ౧౬.
విక్ర. ౫. ౬.

౨. పల్లవము, చిగురు. (చూ. ననలెత్తు.)

౩. మొగ్గ, కోరకము.

చ. కుసుచము లెల్ల గామినులకొప్పుల నుండ
నటుండ లేమి సిగ్గెసగగ వంగినట్లు జని
యించె ననల్... ఆము. ౫. ౧౧౩.

క. గురివెండ జైత్తు దొండగ, గర మలుక
నావి యవుడుగఱచిననునవా, తెరమీదఁ
గాన నగుపలువరుస యన న్ననలు పల్లవ
ముపై మొనసెత్. పారి. ౩. ౪౮.

ననంద. సం=ననాంద.

ననందిని. సం. వి. ఈ. శ్రీ.=ననాంద.

ననబోణి(డి). వి.(√నన.)పుష్పమువలె మనో
జురా లగుశ్రీ.

శీ. నుడువుల ననబోణి జడియకు మని వెన్ను
సఱచుప్రాణేశు తిచ్చవడి చూచె. దళా.
౨. ౫౫.

క...ఆ, ననబోడి వెంట రాగా, ధనవంతుఁ
డు గంగగుడి కుడగ్రత నరిగెత్. శుక.
౨. ౭౫.

చ...ఇపుడీననబోడి కందమా, వెనిమిటి గూ
ర్చి సాం పలర బెండ్లి యొనర్ప మదిం దలం
చెనెత్. నీలా. ౧.౮౯.

పల్కుననబోడి = సరస్వతి.

గీ. పల్కుననబోడి జానగు పల్కు లిడుచు,
గవికరం బెచ్చ మము నిచ్చ గాచుఁగాత.
అచ్చ. రా. బాల. ౬.

ననకారు. వి.(√నన.)వసంతకాలము.(చి.ని.శే.ర.)

నన తేనియ. వి.(√నన.) మకరందము, పూదేనె.

శీ. నునుఁగావిజిమోవి నన తేనియలబావి ...

గీ...అమించుబోడి కరయ. నీలా. ౧. ౫౬.

ననదండ. వి. (√నన.) పుష్పమాల.

ఉ...మున్న గొంటి మే, వన్నదండ యొక్క
మగవాఁ డిడ... ఆము. ౧. ౧౪.

క. అన దండ మిడి తదాజ్ఞ, ననదండగతి
శిరంబునం దాల్చి ధరా, వనమునకై రఘు
వీరుఁడు, వనమునకై చనుకడంక వరిలె సం
తె. చం. రా. ౪. ౩౭.

నననీరు. వి. జౌ (√నన.) మధువు, పూదేనె.

శీ. నననీట గుప్పలించెను గళావతి యొర్లు జిగి
మోవి బీటికె లెగయకుండ. భాను. ౨. ౭౪.

ననయు. అ. క్రి. (√నన. క.ననె.) ౧. పూచు.

౨. చిగిరించు. (శ. ర. అప్ర. అని శ. ర.)

ననలెత్తు=ననుచు. అ. క్రి. (ననలు + ఎత్తు.) ౧.
మొలకలెత్తు.

గీ. పడినగింజల ననలెత్తి పండె ధరణి, రఘుకు
లొత్తంస మీరేలు రాజ్యమునను. ఉ. రా.
౫. ౩౧౮.

౨. పల్లవించు, చిగురు.

శీ. తొలుదొల్ల బండుటాకులు రాలి ననలెత్తి
యొండురెండివురుల నొఱపుమీఁత. కృ.
శకుం. ౧. ౭౧.

శీ. గంధర్వకలకంఠకంఠలు సాణువుల్ ననలెత్తు

మధురగానంబు నేయ. దశా. ౨. ౨౬౮.

ననలొత్తు=ననుమే. అ. క్రి. (ననలు + లుత్తు.) మొ
లకలెత్తు; కలుగు, పుట్టు.

చ... రోమకుండు త, త్పొణుతికి రేతనవ్య ము
ఖపద్మమున ననలొత్త... చా. వరాహ. ౧.
౩ పా.

ననవింటిజోదు=ననవింటిదంట, ననవింటిదొర, న
నవింటిమ న్నెవాడు. వి. (నన + విల్లు + జోదు.)
పుష్పధన్వండు, మ స్తథుడు.

నీ. జటినిటలానలొత్తు పీడితుడు గాక సాం
పారుననవింటిజో దనంగ. విక్ర. ౨. ౫౪.

ననవింటిదంట=ననవింటిజోదు. వి. (నన + విల్లు
+ దంట.) పుష్పధన్వండు, మ స్తథుడు.

నీ. ననవింటిదంట నెట్టన బూది గలిపినకడిది
చిచ్చుకన్న గలుగువాడు. పె. శకుం.
౧. ౧౩.

నీ. ననవింటిదంట గన్న మిటారి నూఁగారుతీరు
లా యీ నాఁచుతీ వెచాలు. దశా. ౧. ౧౬౪.

ద్వి. మనవి చేకొను మని మదవతి మ్రొక్క,
ననవింటిదంట యాననఁబోడి కనియె. వృ.
వి. ౧. ౪౩.

ననవింటిదొర=ననవింటిజోదు. వి. (నన + విల్లు +
దొర.) పుష్పధన్వండు, మ స్తథుడు.

ద్వి. ననవింటిదొర ఫాలనయను జయింపఁ, దన
మేనమామ చెంతను దాఁచుకొన్న, విలు నమ్మ
లనగ భ్రావిలసదపాంగ, ములు వొల్చె...
వృ. వి. ౧. ౧౧.

ననవింటిమ న్నెవాడు=ననవింటిజోదు. వి. (నన
+ విల్లు + మ న్నెము + వాడు.) మ స్తథుడు.

చ... ననవింటిమ న్నెవానికి రి మూర్తిభవించి భు
వనంబుల వ్యాపించె ... ఉ. రా. ౪. ౧౬౩.

నన(ల)విలుకా(లా)-డు=ననవిల్లుడు. వి.
(నన + విలు + కాడు.) పూవిలుకాడు, మ స్త

థుడు.

చ... శపథంబు చేసెన్, ననవిలుకానిపాదనలి
నంబులపైరతిచన్నదొయి. నెవ. ౨. ౩౮.

చ. ననవిలుకాడు సంతసమునన్ దనపూనిక
యౌట కుబ్బంగన్. యయా. ౫. ౨౫.

గీ. తనకుఁ జెయి మించినట్టిడు ధరణి లేని, ఘనుఁ
డు నాళంబుతోడిపంకజముఁ గేల, నిరపు
గాఁ బట్టి సురలు వర్జింప నపుడు, ననలివి
ల్కాఁడు యుద్ధసన్నద్ధుఁ డయ్యె. చిత్రభా.
౨. ౧౦౩.

ననవిలుకానిపోరు. వి. ఔ. అనా. (నన + విలు
+ కాడు + పోరు.)-మదనకదనము- సురతము,
మైథునము.

చ... ఇద్దఱు నేక కాంక్షతో, ననవిలుకానిపో
రునఁ బెనంగెడువేళ నిజేశ్వరం డొగిన్.
హంస. ౩. ౧౦౩.

ననవిల్లుడు=ననవిలుకాడు. వి. (నన + విల్లుడు.)
పుష్పధన్వండు, మ స్తథుడు.

చ... ననవిల్లునకుఁ బసగలపనిండి మొఱంగుములు
కు లనం గలికిచిలుకలకొలుకు లగుచిసరుహ
దళనయనలు... భీమ. ౩. ౨౧౧.

నీ. ననవిల్లుకాస్త్రపుమినుకు లావ రించుపని వె
న్నతోడఁ బెట్టినది మాకు. మనుచ. ౨. ౪౩.

ననసానాగడకెంచేపుమాస్తీడు. వి. (నన +
సానా + గడ + కెంచము + మాస్తీడు.) మ స్త
థుడు.

క. కాంచిన ననసానాగడ, కెంచపుమాస్తీడు బె
ట్టు గెరలుచుఁ జెలికె బై, కొంచు నెదఁ
దటాయించక, గొంచించక మొగలితేకు
గుమ్మిఁ జిమ్మెన్. ఉ. హరిశ్చ. ౪. ౧౧౪.

ననాంద. సం. వి. ఋ. స్త్రీ- ఎంతసేవ చేసినను
సంతోషపడనిది- మగనితోడఁబుట్టువు, అడుఁ
బడుచు.

ననుబ్రా(న్బ్రా)యి. వి. (నాను¹+ప్రా.)
చక్కగా నుడుకనిబియ్యము, ఉడికియు నుడుక
నిబియ్యము.

సీ. రాగిలోహండి నన్బ్రాయి లే కుండగ వండి
దించిన యివుర్వంటకంబు. కాశీ. 3.౧౨౧.

ననుబ్రాయివడు. అ. క్రి.(ననుబ్రాయి+పడు.)
ననుబ్రాయి యగు.

క. బిరు సంత గాక నడిమికి, మురియక నను
బ్రాయివడి చిముడబాటక యే, బెరికియును
లేక మిక్కిలి, గరగర నగు నేలుప్రాలకలమా
న్నంబుల్. జై. భా. ౮. ౧౯౮.

ననుచు=ననలెత్తు, ననలాత్తు. అ. క్రి. ౧. పూచు.

గీ. స్త్రావ్యపేణ్యపయోధర ప్రభవ మైన, గాలి నని
చినసీపవృక్షంబువోలె. నైష. 3. ౪౮.

మ. విను మింతు బ్రిలకంబు, జంపకము గ్రోవిక
సిండువారంబు, శ్రేంకనము మామిడి గో
గు, బొన్న బొగడన్ గంకేళి నూపించి
క, న్నొన మో మెత్తగ గాంగిలింకుకొన
మూర్కో బాడ జే నంటు బల్కు నగం
గ ల్లమియంగ దన్న ననుచుం గల్పాగ
మాయావిరుల్. పారి. ౪. ౯.

చ. తరుణులకాగిటక ననుచు తమ్ము వృథా
విరు లెత్తి చేసెమో, పరులుగ జైత్రుడు...
ఆము. ౫. ౧౨౬.

౨. చిగుర్చు, చిగిరించు.

ఆ. ఏచి ననిచి పూచి కాచి పండినయమి, న్ను
రము మేలితోట లరసి కాంచు, చుసలివారి
కై నం బనిబిడ్డలకు నైకం, బండ్లు వచ్చు నలరు
బ్రాయ మొదవి. యయా. ౧. 32.

3. మొగ్గయెత్తు, కోరకితనుగు.

గీ...కోరకితం బొప్పు ననిచిన దన. ఆం. భా.

౨. 3౫.

౪. వికసించు.

సీ. ననిచె నాగఁ జిగిర్చె ననుటయు వికసించె
ననుటయు నరమై యలరుచుండు. ఆం. భా.
3. ౧౦౧.

చ. అనిన మహాప్రసాద మిపు డానతియిచ్చి
తిక కదా యికం, గనబడఁ దెల్పు నేమి
టికిఁ గార్యముఖంబున స్వామిచి త్తమే, నను
చు న దేల కావలసికన్ దనుజున్ వధియింపఁ
జాలరే, నను గరుణావలోకనమునన్ ఘనుఁ
జేయగఁ గాక వచ్చుటల్. కువల. ౨. ౪౪.

౫. అనురాగ మొందు, అనురక్తుడగు; ఇష్టపడు.

సీ. పీఠాంబచెలి యోగపీఠి హంకృతిదుర్గ ననిచి
కాపుండు నేనగరికెలన. భీమ. ౨. ౫౨.

క. ననిచిన ప్రియుడవు భర్తవు, ననుపమబంధుఁ
డవు నాకు ...భా. రా. కిష్కిం. 3౪౦.

ద్వి. అని యూరడించిన నర్కనందనుడు, నని
చినబంటుగా నన్ను గైకొంటి. రం. రా.
కిష్కిం. ౨౦౧ పా. 3౦ పం.

క. చాళుక్యవిశ్వవిభుడు మ, హీలనాపాలన
మున నెసక మెనఁగుచో, నోలి యతీంద్రులు
మనముల, నాలవపురుషార్థ సరణి ననిచిరి మి
గులన్. కావ్యా. ౧. ౧3౫.

౬. అతిశయించు.

ద్వి. పనిత రాముడు వచ్చి వనధి బంధించి, ననిచి
నకడిమిమై నన్ను సాధించి, గొనకొనివేడ్క
తో గొనిపోవు నిన్ను, నని విచారించెద వా
త్తలో నీవు. రం. రా. సుం. ౨౪౯. పా. ౨౨౮౦.
(క్రొత్తప్రతి. పా. పనిచిన ప్రాత్రప్రతిపా.)

వ. అని యమృంజులాలాప కెంజిగు రంటినచం
దంబునఁ గేలుఁగెందమ్మి నగ్రజహస్థంబునం
బన్నిదం బని చరచి యనుచరనిచయంబు
తోడం గూడ నిజనగరంబున కనిచి ననిచినకు
తుకంబునం గపటనటన పరిచయంబునం గాని
వీనిఁజొక్కింప రా దనివితర్కించి...విప్ర.
౨. ౮౫.

గీ. అనుచు ననిచిన ప్రేముడి నాడె నచట, గదలి
వదలనివేడ్కలఁ చూదలి వార, లరిగిరిముల
కిముల... అచ్చ. రా. బాల. 23.

2. ఇంపగు. (శ. ర.)

౩. కలుగు, పుట్టు.

సీ. కావు కా వసుట రక్కసులమూఁకనె కాని
ననిచె నీయెడ సింహనాదవిహృతి. పాండు.
౧. ౧౪౫.

చ. అనఘుఁడు యాజ్ఞవల్క్యి గురునంఘ్రులకుం
బ్రణమిల్లి నామదిక్, ననిచినభక్తితోఁ బలి
కినాడెను గర్వము లేదు దుష్టుగా, నను
టయు... వి. పు. ౪. ౮౭.

జ: నన, ననబోడి, ననకారు, ననతేనియ, నన
దండ, నననీరు, ననయు, ననలెత్తు, ననలాత్తు,
ననవింటిజోడు, ననవింటిదంట, ననవింటిదొర,
ననవింటిమన్నెవాడు, ననవిలుకాడు, నన
విలుకానిపోరు, ననవిల్తుడు, ననసానాగడ
కంచపుమాస్తీడు, ననుపు, ననుపుకత్తె, నను
పుకాడు, ననుపువాడు, నన్ను.

ననుపు = నన్ను. స. క్రి. (ననుమే.) వికసింపఁ
జేయు.

సీ. కళ లూను నెలకున కాదేని యీచాన నయ
నోత్పలంబుల ననుపు టెట్లు. దశా. ౨.
30౬.

విణ. ౧. అనురాగము కలవాడు.

వ... బహువల్లభ నైననాకు నిదుర గలదే బహు
వల్లభ నెట్లెని సంఠేని మొదల మహామో
హుండు ననుపువిటుండు కామక్రోధలోభులు
మచ్చికబొజుంగులు ... ప్రబోధ. ౨. ౬౯.

మ. ననుపుంజుట్టము రెండటేని గల రింటక
వారు మాకె చలంబున బోరాడుదురు...
చంద్రా. 3. ౧౦౮. (ననుపు ముద్రి.)

క. అని యొడఁబడుటయు నమ్మని, యనురాగము
చెంగలింప సంబురుహనిభా, ననతోడిసురత

సుఖముల, నను పై పెక్కెడులు నటనంబులు
చేసెన్. వి. పు. ౨. ౨౨౦.

౨. అధికము, అతిశయము కలది.

గీ. స్వప్న సంభోగ శతసహస్రములు వోయె, భ్ర
మసమీక్షావిసోదార్పదములు సనియె, మన
ములో నిండి యున్నది ననుపుఁగూర్చి, యింక
లజ్జాభయంబుల కెడము గలదె. నైష. 2.
౧౯౧.

గీ. పురము మేడల నుండి యంభోజముఖులు, కమ్మ
కమ్మరి కేలుపుఁగొమ్మమూక, కర్పణము సేసి
వారిచే నందికొంఠు, ననుపుఁదావులహరిచం
దన ద్రవంబు. ఘటికా. ౨. ౨౦౧.

వి. ౧. అనురాగము, ప్రేమ; జీవనోపాధి.
ఆ... వనితమనముఁ జొచ్చి క్రీడకుఁ జొచ్చి,
యిచ్చ మెఱసి ననుపు నిచ్చ క్రొత్త, చేసి
కొనుచు ... దశ. కు. ౬. ౧౮౦.

ఉ. కావున నెన్నఁడుక దెగనికాంక్ష నెపం
బొకఁ డెన్ని రోసి నే, బోవఁ దలంతు నేని
వలపుక ననుపుక గగపుక బ్రియంబునుక,
నీవలక ననుగ్రములు... మనుచ. 3. ౧3౪.

సీ. తనవాసుల సమస్తవనవాసులకుఁ దానవన
వాసుల హరించి ననుపు లిచ్చె. రా. వి.
౨. 2౬.

౨. ఇంపు, ఓప్పు; ననుపు.

ఉ. చామనిమేనులుక ననుపుఁ జల్లెడుమోము
లలోనఁ గల్లుబల్, గోములు మానపుం బొడ
వులుం బిడికింట నడంగుకానులుక. శుక.
౨. 33౧.

ననుపుకత్తె. విణ. (ననుపు + కత్తె.) ౧. ప్రియు
రాలు. (శ. ర.) ౨. విటురాలు. (శ. ర.)

ననుపు(న్ను)కాఁడు. విణ. (ననుపు + కాఁడు.)
విటుఁడు, వలపుకాఁడు.

సీ. ననుపుకాఁ డై వేల్పునాగవాసముఁ గూడి

మహిమః గోల్పడియేనే మాండకర్ణి. మను
చ. ౨. ౭౩.

వ...వెందలకడనె వచ్చెద మని వాక్చచ్చి
ప్రాద్దు పోయి వచ్చిన సనుపుకాండ్రఁ గటా
క్షింపక...ఉ. రా. ౪. ౧౬౩.

నీ. చని చూడఁ గల్గినఁ జాలుఁ జేయును సన్ను
కాని గాఁ బూవిలుకాని నైస. యయా.
౧. ౧౩.

చ. అతికముఁ జూచుకొన్నెలులు సందపుమో
మును గల్గి నన్నుగాం, డ్రైలమి వహింప
బాల్యమున నెంతయుఁ బొల్పితి నూత్నసం
పదక. బాహువీ. ౪. ౩౪.

లోసనుపుకాడు=అంతరంగికవిలుడు.

చ. చలువవెలుంగు లేమగఁడు జక్కవనెచ్చెలి
జోడుకోడె చుక్కలజనరాండ్రలోసనుపు
కాడు...చందమామ కడు నింగిఁ జెలంగి
నెలింగె నెంతయుక. రామా. ౨. ౯౫.

సనుపువడు. అ. క్రి. (సనుపు + పడు.) అనురక్త
మగు, ప్రియపడు.

వ...మార్గాంతరంబులు వెదకుచుం బెక్కు
దినంబులు సనుపువడియును నెడకు గలిగిన
నొండొక్కనిం గూడుకొనునది స్వభావ
గుణంబు...కవిక. ౪. ౧౨౦.

సనువు వి. ౧. అందము.

ద్వి. సనువుమిత్రుల నాలిచేష్టలకు, మన సాగ్ని
వలచు దుమారంబుసేయ. రం. రా. సుం.
(చి. ని.)

గీ. అంతకంతకుఁ దనుకాంతి యతిశయించి, నవక
మెక్కిన పూదీగననువు దోప. పద్మ. ౨. ఆ.
(చి. ని.)

౨. ఒప్పు, ఇంపు, సనుపు.

నీ. మొగలివాకిలఁ దూటి దిగువ శాక్వరరాజు
నగరిపై వెన్నునిసనువుఁ జూచి. భీమ.
౧. ౧౧౩.

చ. సనువుగ పినిలక్షణ మొనర్తు ధృతిక
దిరుఁ డన్న ధృష్టుఁ డక, ధ్వని...నరస.
౨. ౯౯.

౩. సర్వచనము.

చ. సనువులు మందె మేలములు నారులపెన్నొల
యల్కనేశలక, బెనెగి కవుంగిలించు నెడ
పేరులయొత్తులు గోరుటొత్తులుం, దనువున
మిఱఁగా...చిత్రభా. ౨. ౬౫.

చ...నెచ్చెబుల్, సనువులు వల్కుఁ గన్గొనల
సప్తధరాసుత మముఁ బ్రోవుతక. వైజ.
౧. ౨.

సన్ను. విణ. (హిం. నన్వా.) కుటుచ. (శ. ర. చి. ని.
బా.)

సన్నుడుము. వి. బౌ. (నడుము + నడుము.) మి
క్కిలి మధ్యభాగము.

గీ. నడచురవిలేరు మింటినన్నడిమిచక్కి, బ్రగ్గ
నగఁ దాకె వింధ్యపర్వతముచరుల. కాశీ.
౧. ౧౩౨.

నన్ని. విణ. (క. నన్ని. త. నన్దు.) ౧. ప్రియము.
౨. సుందరము. ఉదా:-నన్ని నారాయణాయ.
సందంపూడిశాసనము. నన్ని మార్తండ. ద. కా.
౪. ౯౭౬. (ప్రాచీనశాసనములందు నామాంత
ములవచ్చు 'అయ్య' శబ్దమునకు బదులుగా 'ఇ
య' కానవచ్చుచున్నది. చూ. ఇయ.) ఉదా:-
నన్నియ, నన్నయ, నన్నియవోడుడు నన్నవో
డుడు మొ.

సన్ను=సనువు. విణ. (√సనుమే.)
(అనురక్తుడు.)

చ...తమి దీటిక నిదురవోయి సన్నుబొజుం
గు లత్తటిక. కువల. ౨. ౧౧౦.

వి. (అనురాగము.)

చ. నయమున భీతి వాపి మది సన్నునఁ జేకువ
వాపి...కు. సం. ౯. ౩౪౫.

(న్నేహము, మైత్రి, పరిచయము.)

చ. తన కరటె యిల్లు కల్లె నరటె తా దొర
నా కరటె యిల్లు లేదు నన్నున గడుగొ
వ్వె నీపులుగు పుచ్చెద దీనిమదం బటం
చుఁ బెళ్లనఁ దరుశాఖ విచ్చి కపి యచ్చటి
చేరువఁ బల్వలొదకం, బునఁ బడవెచె సంత
వెఱ పుట్టి ఖగాంగన గూయుచుండఁగన్.
కేయూర. 3. ౨౦౦.

నపాత్. సం. (శత్రు.) రక్షింపని.

నపాత్తు. సం. వి. త్. పుం. సర్పము, పాము.
(కే. ని.)

నపుంసకము. సం. వి. అ. న. గ. నపుంసకలిం
గము. ౨. నపుంసకలింగశబ్దము.

నపుంసకుడు. సం. వి. అ. పుం.న-పురుషుడు
స్త్రీ కానివాడు - చుండుడు.

నప్త. సం. వి. బు. పుం. - పితృదేవతలు ఆధో
గతిని పొందకుండ చేయువాడు - గ. మను
మఁడు, కొడుకుకొడుకు; కూతుకొడుకు. ౨.
ప్రపాత్తుడు, మునిమనుమడు. (కే. ని.)
స్థో. "వ్యాసం వసిష్ఠనస్తారం శక్తేః పాత్ర మ
కల్పవం, పరాశరాత్తజం వందే శుకతాతం
తపోనిధిమ్."

నప్తుక. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. ఒకజాతిపక్షి.

నప్త్రి. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. గ. కొడుకుకూతురు.
౨. కూతుకూతురు.

నప్తు. వి. బాలుడు.

నీ...బాలకసంజ్ఞ నప్ప నవ్వ, పాప పాపడు...
ఆం. భా. ౨. ౧౧౯. (ప్రాత తాళపత్ర
ప్రతి, బౌ. పాఠములు.)

నప్తుడు. సం. వి. అ. పుం. నటుడు. (వై. ని.)

నఫిరి. వి. (హిం, నఫీరీ - బాకాడోడువాడు.) ఒక

విధ మగుడిఁదెడివాడ్యము. (మి. బౌ.)

క. నూనయుతనాళ మానన, మానం గ్రంకార
మొక్కచంస మొనర్చెన్, మానిను లట
రా జలఖగ, సేనల కెఱిగింప నఫిరి సేసె న
సంగ్. చంద్ర. ౪. ౨౮.

నబాబు. వి. (హిం. నవాబ్.) మహమ్మదీయప్ర
భువు.

చ. అపుడు శ్రీ గామశాఖ్యపురమందు వసించు
నబాబు గారు... రంగా. ౧. ౧౧౮.

నభఃకేతనుడు. సం. వి. ఆ. పుం. ఆకాశము
నకు జెండావంటివాడు - నూర్యుడు.

నభఃక్రాంతి. సం. వి. న్. పుం. సింహము.

నభఃపాంథుడు. సం. వి. అ. పుం. - ఆకాశము
నందు ప్రయాణము చేయువాడు - నూర్యుడు.

నభఃప్రాణము. సం. వి. అ. పుం. వాయువు.

నభము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. కాంతి లేనిది.

౨. నక్షత్రములు లేనిది. 3. హింసకము, హిం
సించునది. వి. న్, అ. పుం. -వర్షముచే కీటా
దులను హింసించునది - మేఘావృణమగుటచే
కాంతిలేనిది- శ్రావణమాసము. న్. పుం. గ.
వర్షాకాలము. ౨. స్మరాణము, ముక్కు. 3.
తప్తపడిగము, పతద్ధిహము. ౪. తామరతూటి
దారము, బిసత్తుపు. ౫. పలితశీరము, నరసిన
తల. ౬. (బ్యోతి.) లగ్నమునకు దశమస్థానము.
అ. న్. న. గ. ఆకాశము. ౨. మేఘము.

నభశ్చక్షువు. సం. వి. న్. పుం. - ఆకాశము
నకు కంటివంటివాడు- నూర్యుడు.

నభశ్చమసము. సం. వి. అ. పుం. గ. ఆకాశ
మందలిదేవతాపానపాత్రము, చంద్రుడు. (దేవ
తలు అమృతరూప మగుచంద్రకళలు త్రావుదు
రని ప్రసిద్ధి.) ౨. చిత్రాపూపము, ఒకవిధమైనభ
క్ష్యము. 3. ఇంద్రజాలము.

నభశ్చరము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) ఆకాశమున సంచరించునది. వి. అ. పుం. గ. పక్షి. ౨. సూర్యాదిగ్రహము.

నభశ్చరుడు. సం. వి. అ. పుం. గ. దేవత, వేల్పు. ౨. విద్యాధరుడు.

నభసంగమము. సం. వి. అ. పుం. ఆకాశమున సంచరించునది- పక్షి, పిట్ట.

నభసము. సం. వి. అ. పుం. గ. ఆకాశము. ౨. సముద్రము. (వై. ని.)

నభస్యము. సం. వి. అ. పుం. మేఘములకు అనుకూలమైనది- భాద్రపదమాసము.

నభస్వంతరుడు. సం. వి. త్. పుం. ఆకాశము గమనస్థానముగా కలవాడు - వాయువు, గాలి.

నభస్పదము. సం. వి. ద్. పుం. ఆకాశమున తిరుగునది- గ. పక్షి. ౨. నక్షత్రము.

నభస్పరుడు. సం. వి. ద్. పుం. దేవత, వేల్పు.

నభస్పృక్కు. సం. విణ. (శ్)-ఆకాశమును తాకునది- మిక్కిలి ఉన్నతమైనది.

నభస్పృశము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.)-నభస్పృక్కు.

నభాక. సం. వి. అ. స్త్రీ. గ. చక్రవాక మనుపక్షి జాతి. ౨. ఆడుకాకి. (కే. ని.)

నభాకము. సం. వి. అ. పుం. న-కాంతిరేనిది- గ. తమస్సు, చీకటి. ౨. తమోగ్రహము, రాచుగ్రహము. (వాచ.) పుం. కాకి. (కే. ని.)

నభోంబుపము. సం. వి. అ. పుం. ఆకాశము నందలి నీరు త్రాగునది- చాతకము, వానకోయిల.

నభోగజము. సం. వి. అ. పుం. మేఘము. (త్రి. ని.)

నభోగతి. సం. విణ. (ఇ) ఆకాశమునందు గమనము కలది. (పక్షి మొ.) వి. ఇ. స్త్రీ. ఎగురుట, ఆకాశమున పోవుట.

నభోగము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ఆకాశమున పోవునది. (పక్షి దేవగ్రహాది.)

నభోదుహము. సం. వి. అ. పుం. ఆకాశమునందు ఉదకము ఇచ్చునది - మేఘము.

నభోద్వీపము. సం. వి. అ. పుం. మేఘము.

నభోధూమము. సం. వి. అ. పుం. మేఘము.

నభోనది. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. ఆకాశగంగ, మిన్నేలు.

నభోమండలదీపము. సం. వి. అ. పుం. చంద్రుడు. (కల్ప.)

నభోమణి. సం. వి. ఇ. పుం. చదలుమానికము, నూర్యుడు.

నభోరజస్సు. సం. వి. న్. న. చీకటి. (వాచ.)

నభోరేణువు. సం. వి. ఉ. స్త్రీ. దట్టమైనమంచు.

నభోలయము. సం. వి. అ. పుం. ఆకాశమునలయ మగునది - ధూమము.

నభోలిహము. సం. విణ. (హ్)-ఆకాశమును నాకునది- అభ్రంలిహము, ఆకాశము నొరయునది, మిక్కిలి యెత్తయినది.

నభ్యము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. నాభికి-బండికంటినడిమి తూమునకు - హితమైనది. (తైలాది.) ౨. నాభికి తగినది. వి. అ. పుం. అక్షము, ఇరుసు. న. గ. (రథచక్రమునకు అనుగుణమైన) కండెన, మసి. ౨. బండిచక్రమునడిమి భాగము, బండికుంచము. (వాచ. మాత్రము.)

నభ్రాట్టు. సం. విణ. (జ్) ప్రకాశింపనిది. వి. జ్. పుం. నల్లని మేఘము, కారుమబ్బు.

నమత్. సం. (శ్త్ర.) గ. వంగుచున్న. ౨. నమస్కరించుచున్న, పూజించుచున్న.

నమతము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. నమ్రము, వంగినది; కుటిలము, వంకిలైనది. ౨. హస్తము, పాటిది. (కే. ని.) వి. అ. పుం. గ. ధూమము,

పొగ. ౨. కంబలి. (వై. ని.)
 నమత్తుడు. సం. వి. అ. పుం. ౧. నటుడు. ౨.
 ప్రభువు. ౩. నూర్మడు. (వై. ని.)
 నమనము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧. వంగు
 నది. ౨. వంచునది. ౩. మొక్కునది. ౪. మొ
 క్కుంచునది. వి. ఆ. న. ౧. వంగుట, నమ
 మగుట. ౨. మొక్కు.
 నమనీయుడు. సం. = నమ్యుడు.
 నమయత్. సం. (శత్రు.) ౧. వంచుచున్న. ౨.
 నమస్కరింపజేయుచున్న.
 నమయమానము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧.
 వంచుచున్నది. ౨. నమస్కరింపజేయుచున్నది.
 నమలఁబెట్టు. స. క్రి. (నమలు.) ౧. నమలించు.
 నీ. భూపాలనందన పుత్రులె నీ కని నాతమ్మ
 యింపార నమలఁబెట్టి దళకు. ౬. ౧౨౫.
 ౨. స్తన్య మొసగు, పాలిచ్చు.
 (వ్యవ.) పిల్లవాఁ డేడువకుండ నమలఁబెట్టును.
 నమలి = నమిలి. వి. (త. ఇమలి. క. నవల్.) కేకి,
 మయూరము.
 ద్వి. నాకాధినాథుండు నమలియై జముడు, కా
 కరూపం బైనఁ గడు భీతి నొంది. రం. రా.
 ఉ. ౩౮ పా. ౧౩ పం.
 ద్వి. నాకాధినాథుండు నమలి నీక్షించి. రం. రా.
 ఉ. ౩౯ పా. ౧౬ పం.
 గీ. నమలిపింఛంబుతోడ నీరమణివేణి, చెలిమి
 సేముట బగ్గొంటుఁ దెలియ నరిది, యం
 దుఁ బువ్వులఁ బూజించునట్టితెజఁగు, సర్వవం
 ద్రప్రహరచిన్నముల కలిమి. నైష. ౩.
 ౧౫౯. (చి. ని. పా. నెమలి ముద్రి. పా.)
 నమలు. స. క్రి. (త. నమై.) ౧. (తి నెడిపదార్థము
 నలఁగునట్లు) సంతములతోపలుమాటు ఖండించు.
 ఉ. గుమురులు గట్టి యీరికలు గుట్టి ప్రవాళము

వట్టి కింకతో, నమలక మ్రింగి ... ఆమనిని
 రేయఁ బగల్ వడిఁ గూయుఁ గోయిలల్.
 కు. సం. ౪. ౪౬౩.
 ఆ. నమలి మ్రింగఁ గేలఁ జమరి మొగంబునఁ,
 బూసికొనఁగ ... కు. సం. ౧౦. ౫౩౭.
 ౨. భక్షించు, తిను.
 గీ. ... మహదాదిమత్స్యకూర్మయులఁ దిగిచి,
 హరులలాటాగ్నిలోపల నెరియఁబెట్టి నమలు
 నిజభుజభూరివిక్రమము మెఱుము. కు. సం.
 ౧౦. ౫౩౫.
 గీ. ... అధిప యాసాధముఖ్యంబు లైననెలలు,
 నాలుగింటను మాంసంబు నమల కుడుగు.
 భార. ఆను. ౪. ౩౦౧.
 ౩. ఆస్వాదించు, అనుభవించు.
 క. విని చెవుల ముట్టి తోలం, గని కన్నుల న
 మలి నాలుకను మూర్కొని ముక్కున...
 కు. సం. ౬. ౭౨౪.
 క. అమృతరుచు లారఁ బాకము, లమరించిన
 మోదకంబు లాదిగ బహుభక్ష్యము లొగి
 నిచ్చిన నానందముతో నందుకొని నమలి
 తనిసినమదితో. భా. రా. బాల. ౭౦.
 నీళ్లునమలు = సమాధానము చెప్పలేక అస్పష్ట
 ముగా మాటాడు.
 (వ్యవ.) నీళ్లు నమలక నే నడిగిన దానికి సమా
 ధానము చెప్పము.
 సా : నమల వశము కానినారికేళము.
 ద్వి. నమల వశము కానినారికేళంబు, దెబలక
 మ్రింగ దంతికి జీర్ణ మైనవడువున... ప్రభు
 లిం. (చి. ని.)
 జ : నమలఁబెట్టు.
 నమసము. సం. వి. అ. పుం. ౧. వేత్రము, బెత్త
 ము. ౨. ప్రణామము, నమస్కారము. (కే. ని.)
 నమసితుడు. సం. = నమస్యితుడు.

నమస్సుడు. సం.విణ. (అ.ఆ.అ.) అనుకూలుడు.

నమస్కరణము. సం. వి. అ. న. వందనము, చేమోడు.

నమస్కరించు. సం. అ. క్రి. ఎఱుగు, వందనము చేయు.

గీ. విష్ణుఁ బ్రభవిష్ణు నచ్యుతు విగుణు సగుణు, హరిఁ జతుర్వ్యూహ సవ్యయు నభవుఁ బరము, నెలమిఁ దమచిత్తముల నావహించి హర్ష,మగ్నులగుచు నందంద నమస్కరించి. మార్క. ౧. ౧౦౩.

నమస్కారము. సం. వి. అ. పుం. ౧. వందనము, చేమోడు. ౨. విషభేదము. (వాచ.)

నమస్కారి. సం. విణ. (న్. టీ. న్.) నమస్కరించువాడు. వి.ఈ.శ్రీ. ముడుంగుదామరశ్శి.

నమస్కృతి. సం. వి. ఇ. శ్రీ. నమస్కారము.

నమస్కృతుడు. సం.విణ. (అ.ఆ.అ.) ౧. నమస్కరింపఁబడినవాడు. ౨. పూజింపఁబడినవాడు.

నమస్య. సం. వి. ఆ. శ్రీ. ౧. నమస్కారము. ౨. పూజ.

నమస్యితుడు. సం. విణ. (అ. ఆ.అ.) ౧. నమస్కరింపఁబడినవాడు. ౨. అర్చితుడు, పూజితుడు.

నమస్యడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧. నమస్కరింపఁ దగినవాడు. ౨. పూజింపఁ దగినవాడు. ౩. నమస్కరించువాడు. ౪. పూజించువాడు.

నమస్సు. సం. అవ్య. వి. న్. న. నమస్కారము, వందనము.

గీ. విధిగృహక్షయవిత్తసేవధికి శరణునతమృదా దికసుమనస్సునకు నమస్సు. ఆము, ౬, ౯౯.

నమాజ్. వి. (హిం. నమాజ్.) మహమ్మదీయుల దైవస్థానము.

సీ. పాశ్చాత్యులనమాజుపై బుద్ధి పుట్టెనో మా నులజపముపై మనసు రోసి. సిం.నార. ౮. పా:- నమాజు చేయఁబోయిన మసీదు విటిగి మీఁదఁ బడ్డట్లు.

నమించు. సం. స. క్రి. నమస్కరించు.

ఉ...వా, శ్రీకిఁ దలంతు వ్యాసుని నమింతు ను తింతును గాలిదాసునిక. శకం. ౧. ౧౮.

నమిత. సం. విణ. (ఋ. శ్రీ. ఋ.) ౧. వంచువాడు. ౨. నమస్కరింపఁజేయువాడు.

నమితము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧. వంపఁబడినది. ౨. నమ్ర మైనది, వంగినది. ౩. నమస్కరింపఁబడినది.

నమిలి=నమలి, నమ్మి, నమ్మిలి, నెమలి, నెమిలి, నెమ్మి, నెమ్మిలి. వి. (క.నవిల్.) కేకి, మయూరము. ఆ. వేటకాటు ముట్టి వెనుకొనఁగా శ్వేత,నగ ముచటికిఁ దాఱునమిలివోలె. కు. సం. ౨. ౨౦౫.

సీ. ప్రణవాక్షరాభ్యాసపరిపాటిఁ బాటించునా నావిధంబుల నమిలిపిండు. భీమ. ౩.౨౮. ద్వి. నక్కల నుడుతల నమిళులఁ బండి,కొక్కుల ...పండితా. పర్వ. ౩౪౩ పా.

నముచి. సం. వి. ఇ. పుం. ౧. ఒకతనురుడు. (ఇంద్రహతుడు.) ౨. మత్తధుడు.

నముచిసూదనుడు. సం.వి.అ.పుం.ఇంద్రుడు.

నమురు. వి. ఆము, మదము.

వ...జలగ్రహంబు లొండొండ నంటునంటుగ నొరసి...కలహంబునకుఁ దిమురుచు నమురు గవిసి యప్పటప్పటికి జిజిజిం దిప్పివేయు చటులవాలఘాతంబుల...శ్రీరం.౧.౧౩౨.

నమేరువు. సం. వి. ఉ. పుం. గ. సురపాస్మశ్శి.
(దీనికి దోహదము శ్రీహాసితము.) ౨. రుద్రాక్షశ్శి.

నమోగురువు. సం. వి. ఉ. పుం - నమస్సునకు
తగినపూజ్యుడు - బ్రహ్మణుడు. (వాచ.)

నమోవాకము. సం. వి. అ. పుం. గ. నమో అని
పలుకుట, వాగ్రూపముగా నమస్కరించుట.

౨. నమస్కారము, వందనము.

క. వాకిటికి వచ్చుసతులకై, గైకొని వినయావ
లోకగతి నలరించుకై, శ్రీకార్యపరులకు న
మోవాకం బొనరించి వికచవదనాంబుజ
యై. ఘటికా. ౨. ౨౨.

నమ్మకము = నమ్మక. వి. విశ్వాసము.

(వ్యవ.) వానిమాటమీఁద నాకు నమ్మకము లేదు.

నమ్మదుండు. వి. గొట్టిగడ్డ, కేశేయకముశ్శి. (శ. ర.)

నమ్మి = నమ్మి.

లయగ్రాహి. నమ్మ లలకొప్పలు ఘనమ్మ లని నైజ
సదనమ్ములను బొంగి నటనమ్ముల దగ్గరయి,
నమ్మలకు లోగి పులిసమ్మలను హంసమిఘన
మ్మ లతిమందగమనమ్మలను రా... చంద్రా.
3. ౯౬.

గీ. శీతగిరిమీఁద మదకరుల్ నీతగ్గరించు, నె
లుగు నవఘనారవ మని యెసగి యాడు,
నమ్మపదుపులు గడు నొప్పు నగవిఘనకు,
బలసి పట్టినపింఛాతపత్రభాతి. కు. సం.
3. ౨౫౦.

నీ. రాయం చ దే నమ్మి రాయం చ మర్షియై సాది
తో వాదిం చె చ్చుభుండు. దశా. గ. ౨౨.

నమ్మించు. స. క్రి. (నమ్మ.) విశ్వసింపజేయు.

గీ... నమ్మించి చంపఁజనదు మాయాబలంబునఁ
జనదు చంప. భార. ఆది. ౫. ౫౬.

నమ్మిక = నమ్మకము, నమ్మి. వి. (నమ్మ.) క. నంబికె.

త. నంబికె. గ. విశ్వాసము.

గీ. ప్రజకు నమ్మికగా నిన్నఁ బట్టఁబడ్డ, జేసె
...దశకు. ర. ౫౧.

మ... మీ తేజంబునం దొల్లి యీ, జగ మే నో
ర్చితి నాదునమ్మిక వృథాసంకల్ప మయ్యెం
దుదిక. హరి. ఉ. 2. ౧౮౮.

౨. నమ్ముటకు ఆధారమగువాక్యము, ప్రమాణము.
ఉ. నాకు మనంబు నిండ నొకనమ్మిక నేయుము
... శివరా. 3. 2౯.

నీ. నాదు నేయ నటంచు నమ్మి కిచ్చినఁ గాని
మినుకుఁజెక్కిలి ముద్దుగొనఁగనీయ. దశా.
2. గ. ౧32. కుక. ౨. ౨౯౯.

నమ్మికకాఁపు. విణ. (నమ్మ.) నమ్మకముతో
కాచువాడు.

చ. జలరహమిత్తుఁ డాత్తరుచిసంపదఁ జీకటి
బందెకానికిం, గలఁగుచు వీనిలోన నిడి
కైకొనె నమ్మికకాఁపులంచు... పారి. ౨. ౫౯.

నమ్మిగ = నమ్మిక. వి. (నమ్మ.) నమ్మకము, విశ్వా
సము.

క. తగుమాట లాంబికేయం, డగు నని కైకొ
నునె యెన్నఁదైనను గొడుకుకై, మగటిమి
గలఁ డనియెడునమ్మిగఁ జూచుచు నుండు
విషము మ్రింగనయేనిక. భార. ఉద్యో.
౧. 3౧౫.

క. మగఁ డింక నన్ను నైచునె, దిగవిడుచుం
జంపుఁగాక తెల్లము మది నమ్మిగ పుట్టునె
యిది చెప్పిన, మొగమోటన మనుపు చుండి
మూసితి వబలా. హరి. పూ. ౫. ౨౨౨.

నమ్మినకాఁపు. విణ. (నమ్మ.) విడువక కనిపెట్టు
కొనియుండువాడు. (బంటు.)

ఉ... కీ, నాశనివేశనమ్మనకు నమ్మినకాఁ పగుపంకి
కంతుడుకై, నీశరవృష్టి నీలు... భా. రా.
యు. ౧3౦3.

నమ్మినవాడు. విణ. (నమ్మ.) గ. ఆపుడు.

సి. సమిసవాఁ డన సచ్చినవాఁ డనఁ జనవరి య
నఁగను దనరు నాపుఁడు... ఆం. భా. ౨.
౧౮౩.

౨. విశ్వసించినవాఁడు.

ఉ...హరిం బతి సేయుమచ్చ నిక, సమిసవారి
కెన్నఁడును నాశము లేదు గదమ్మ యాశ్వరీ.
భాగ. ౧౦ పూ. ౧౩౪౨.

ఉ...ఇమ్ముగ సమిసవారిఁ మేల్పునుల్, చక్కఁ
గఁ జేయుచేవరుకు...నీలా. ౧. ౩.

ఇట్లే: సమిసబంటు.

క. అన విని ధృతరాష్ట్రుం డి, ట్లను సమిసబం
టు పిఱికి యై యిటు పఱవం, గని మంద
బుద్ధి దుర్బోధనుఁ డే మని తలఁచెనొక్కొ
తనచిత్తమునక. భార. ద్రో. ౪. ౧౩౮.

సము. స. క్రి. ౧. విశ్వసించు.

(దుష్యంతుఁడు.) చ. ఇది మునికస్య యేని మఱి
యేలాకొ యాలలితాంగియందు నా, హృద
యము దద్దయుం దవితె నిప్పలు కింకను నమ్మ
నేరన, య్యోద...భార. ఆది. ౪. ౩౦.

చ...ఆ త సమిసం, జెఱుపఁ దలంతురే ఘనులు
చిత్తమునం బగవారిసేనియక. నైష. ౧.
౧౦౪.

నీ...ఇతనిమాటలు సము టెట్టు లనక. ఉ.రా.
౧. ౩౦౬. ఆము. ౪. ౨౩౫.

౨. ఆశ్రయించు.

నీ. సమితి మన్న నెంతటిదరిదులనైన శ్రీలచేఁ
జెల్వొండఁ జేయుకరుణ. దశా. ౧. ౪౧.

జ: సమించు, సమిక, సమిక కాపు, సమిగ, సమి
నకాపు, సమిసవాఁడు.

సమ్యమానము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧. వం
పఁబడుచున్నది. ౨. సమస్కరింపఁబడుచున్న
ది; పూజింపఁబడుచున్నది.

సమ్యుఁడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧. సమస్క
రింపఁదగినవాఁడు; పూజనీయుఁడు. ౨. వంపఁద
గినవాఁడు.

సమ్రకము. సం. విణ. (అ. మి. కా. అ.) సతము,
వంగినది. వి. అ. పుం. వేతసము, ప్రబ్బి.

సమ్రము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧. సతము,
వంగినది. ౨. లోఁతయినది, లోపలికి అడఁగినది.

౩. అడఁకువ కలది, వినయాన్నితము. ౪. మై
క్కినది.

సమిత్రము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) సమ్రముగా
చేయఁబడినది, వంపఁబడినది.

నయ=నయము. వి. (క. నయ=మృదుత్వము.) అం
దము, మనోజ్ఞత.

నీ. నయ కలవేల్ల మట్టియలుఁ బిల్లం దిడి పా
యనట్టుమఁ బెట్టె లై నొకరు. ఆము. ౬.
౧౨౮.

గీ. జాఱునలరుల తేనియ గార యిచ్చి, గాడ్పు
సంధించు నయ కాని యూడ్ప వెఱచు, నెం
దునయ్యాకవిరితోట నిందుముఖుల,నగవు
నునుంచుచుసానవోలె నయము దఱిగె. పాం
డు. ౫. ౨౯౪. (గాడ్పుసంధించు నయ
కాని యూడ్ప వెఱచు. అని ముద్రి. ఇట
యతి భ్రంశము. అరము విచార్యము.)

నయకోవిదుఁడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) నీతి
చక్కఁగా తెలిసినవాఁడు.

నయగారము. వి. (నయము + కారము.) మనోజ్ఞ
త, బుష్ట, అందము. (మృదుత్వము అని శ. ర.)

క. ప్రియ మై రమణీయమణీ, మయ మై యతి
చిత్రభిత్తిమంజునయ మై, నయ మైనచిలు
కపలుకుల, నయగారమునం జెలంగినయగార
మునక. సారంగ. ౧. ౧౩౫.

సీ. చెలిమాటనయగారముల నెన్నికొనియెదే
గొణిగెదేల తపస్వికులవతంస. చంద్ర.
3. ౧౦౩.

౨. విలాసము.

సీ. పలుకుదీయములకు వెలిగొడుగులు గావె
నయగారములలోనినగవుపసలు. రామా. ౨.
౩౮. (మృదువచనము అని శ. ర.)

౩. ప్రియవాక్యము.

ఆ. నక్కవినయములును నయగారములుఁ బ
ల్కి, తుడువ కెల్లధనము కూడఁబెట్టు. వేమ
స. ౧. ౪౮.

సీ. నర్తకరొత్తలు నక్కటక్కులు వింతనయ
గారములు బహునాటకములు. పాండు. 3.
౪౩.

౪. అలంకారము.

చ...అన్యపాలునిం, గలయఁ దలంచి మేన న
యగారము గీల్కొనఁ జేసి చేరె ని, ర్తలగు
ణశాలి యైనశుకమండలమాళిసమీపభూమి
కిక. శుక. ౧. ౨౪౪.

విణ. కపట మైనది.

క. ఈశేయి నన్ను నిలుపున, నీరుగఁ గరఁగింప
వలయు నే డున్నవి నీ, నేరుపు లన్నియు
నని నయ, గారపువగలాడి యనుపఁగా నతఁ
డరిగెక. శుక. ౨. ౧౮౬.

ఉ. ఈనయగారపుంబ్రియము లీపస లీమొగమి
చ్చమాట లే, లా...పారి. ౧. ౧౨౪.

క. నయగారపుఁదమిఁ గపట, ప్రియముల మెఱ
మెచ్చుఁబల్కరింతను మిథ్యా, చయఃసులను
బైపచారపు, నయమున మునిఁ గూడి కొన్ని
నాళ్లు రమింపక. విప్ర. ౪. ౧౩.

నయగారి. విణ. (నయగారము + ఇ³.) మనోహ
రము, ప్రియము.

ద్వి. నయగారిమాటల నటనచూపులను, బ్రియ

ముల నయముల బెల్లించి పొంచి. అ.మ.క.

౩. ౧౨౯ పా. ౧౯ పం.

నయగారితనము. వి. (నయగారి + తనము.) మృ
దువాచాలత, మనోహరముగ మాటలాడుట.

సీ. నయగారితనమున నాధుఁ డాళ్లేపింప లోఁ
గక యెదు రొత్తి కౌగిలించు. చంద్ర. ౬.
౧౫౦.

నయచక్షువు. సం. వి. న. పుం - నీతిశాస్త్రమే
కన్నుగా - ప్రమాణముగా - కలవాడు - రాజనీతి
నిపుణుడు.

నయజ్ఞుడు. సం = నయకోవిదుడు.

నయత్. సం. (శత్రు.) ౧. కొనిపోవుచున్న. ౨.
నడపించుచున్న. ౩. పొందించుచున్న.

నయనగోచరము. సం. విణ. (అ. అ. అ.) కం
టికి కనఁబడునది, చూపు మేరలోనిది.

నయనచ్చదము. సం. వి. అ. పుం - నేత్రగోళ
మును కప్పనది - కంటితెప్ప.

నయనజలము. సం. వి. అ. న. బాష్పజలము,
కన్నీరు.

ఇట్లే : నయనసలిలము మొ.

నయనవా(పుపా)రువ. వి. మల్లబంధవిశేషము.
వ. ... అవ్వీరుండు ... దండనిల్కడ కదలు
నయనపారువ ... కరలాఘవంబు లాది యా
షోడశోపవీతంబులరీతులు నేర్చి... హంస.
౧. ౨౦౬.

వ...హస్తపుపారువ దేహపుపారువ నయనపుపా
రువ ... మొదలగువింతంబు లెఱిగి ... ప్ర
బంధ. ౩౮.

నయనపుటము. సం. వి. అ. న. ౧. పుటమువంటి
కన్ను; కన్ను. ౨. కనుతెప్ప.

నయనము. సం. వి. అ. న. గ. కొనిపోవుట,
తోడ్కొనిపోవుట. అ. యాపనము, జరపుట,
పుచ్చుట. (కాలము కడపుట.) 3. ప్రాపణము,
పొందించుట. ౪. ఏలుట, పాలించుట. ౫ - బుద్ధి
విషయమును పొందునట్లు చేయునది - కన్న.

నయని. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. కంటిసల్లగుడ్డు.

నయనీయము. సం = నేతవ్యము.

నయనోత్సవము. సం. విణ. (అ.ఆ.అ.) నేత్ర
ములకు ఉత్సవము కలిగించునది. వి.అ.పుం.గ.
నేత్రోత్సవము, కన్నులపండువు. అ. దీపము.

నయనోపాంతము. సం. వి. అ. పుం. అపాంగ
ము, కడకన్న.

నయనౌషధము. సం. వి. అ. న. పుష్పకాసీన
ము, కొంచెము తెలుపురన్న కలపచ్చనిఅన్నభేది.
నయవీతి. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. నెత్తపలక, జూద
మాడుపలక.

నయమానము. సం. విణ. (అ.ఆ.అ.) పొందిం
చుచున్నది.

నయము = నయ. వి. గ. మనోహరత్వము, పాలు
పు, అందము.

మ. మును సౌరభ్యము నివ్యుత్తీర్ణం మనోమో
దంబునం దేటు లల్లన యోలిక వెడలంగ
రేకులు సముల్లాసంబునక బింక మెక్క న
యం బెక్కుచు గడ్డెపాం దెవలి వీకం గేస
రంబుల్ గడ్డల్కాన దోడ్తో మధు వుచ్చి
పేరెలమి బొల్పుం జెందె సంభోజముల్.
భార. ఉద్యో. ౨. ౧౧౦. (నునుపు అని శ.ర.)

గీ. సాలపు వలపును గొలుపునిచ్చులపుఁ దెలుపు,
నగపు మల్లెల కొకివితనయము దెలుప.
యయా. గ. ౮౪.

గీ. ఈడవిడిచినమేదీగ యంతనయము, గలిగి
యున్నది. ... కు.సం. ౩. ౮౩౮.

ఉ. తమ్మి నయమ్ము దప్పఁ గుముదమ్ము ముద
మ్మున నొప్పఁ జక్రవా, కమ్ములు జోడు విప్ప
... భాస్కరుం, డమ్మెయి నస్తమించె...
కవిరా. ౫. ౧౩౩.

అ. రీతి, విధము.

సీ. అలపాలవెల్లి జాబిలిరేక యుదయించి నా
నాట రహిగుల్కునయముగాంచి. ఇందు.
౨. ౧౩౮.

గీ. ... శిబిసంగతి మాంధాతనయముననుయ,
యాతికరణి దిలీపునియట్లు... హంస. ౧. ౪౨.
క. ఈనయమున గడు నెయ్యము, గా నడువఁగ
విశ్వసించె ఇచరాధీశుడ. దశా. ౨. ౧౩౦.
మనుచ. ౨. ౧౦.

3. నేర్పు.

క. విను మధిప యిట్లు గొనిపోయి నయంబున
నొక్కనావ యెక్కించె... కళా. ౬. ౧౦౦.
చ. అరవిరి వెండిచెంబులనయంబునఁ దేనియపా
నకంబు లే, బరు వగుగుజ్జామావిచలిపందిరు
లక లతకూస లియ్యఁగా. కువల. ౩. ౧౨౨.
చ. తనమ్మదుగీతి కాపరిణతధ్వనివైఖరి బల్కు
మంచు మిం, చినరహిఁ జేలివీణియకుఁ జెక్కు
లు గీటుచు నేర్పుచున్నదో, యన నఖరాం
కురంబులనయమ్మునఁ దంతులు మీటి గాన
మిం, పొనరఁగఁ జేయువాణి... పారి. పీతి. ౫.

౪. ఆసక్తి.

చ... ముగ్ధ యొక్కతె వికాసినియై నవకంఠు
దీఁగఁ బా, సినయెలగొమ్మగుత్తినవి చేరి న
యంబునఁ బట్టి కోయఁ జూ, చిన... నిర్వ.
౮. ౩౬.

గీ. నయము మీఱంగఁ బెనుప నానాటఁ బెరి
గి. మనుచ. ౬. ౪౧.

మ. నిను ము న్నెంతయు నమ్మి పొండపులయు
స్మేమంబు నేఁ జీరికిం, గొన నీపోరెడుచంద
ముల్ దెలియఁ బెక్కు ల్పూచితం జేరి చే,

రినయం బిచ్చుచునొంప నూల్కొనక వారిం
బట్టి పాలార్చెదు... భార. భీష్మ. 3. ౧౨౦.

౫. లాభము.

గీ. నయము పేదకు నరిగి గోరునను నొసంగి,
ప్ర బలజేసిన సర్ధధర్మములు పెరుగు. ఆము.
౪. ౨౩౬.

౬. స్వాస్థ్యము.

గీ. నయ మొకించుకయైన గానంగ రాదు,
చలువమందుల కైత్యంబు సంభవితక, నినుఁ
డు గుడిచిన నీ రయ్య నింతి మేన, సంతకంత
కు సంతాప మగ్గలించె. పి. శకుం. 3. ౪౪.

విణ. ౧. రమ్యము, అందమైనది.

క. ప్రియ మై రమణీయమణీ, మయ మై య
తిచిత్రభిత్తిమంజునయ మై, నయ మైన
చిలుకపలుకుల, నయ గారమునం జెలంగినయ
గారమునక. సారంగ. ౧. ౧౩౫. (అతి
చిత్రచుంజుమండీరములక అని శ. ర. పా.)
మధురగతిరగడ. నవరత్నంబుల నయ మగుమే
డలు కవగూడిన పటికంబులగోడలు. కుచేల.
౧. ౨౩.

క. మానిత మగుగుడరసమున, నూనినతుండీర
ఫలమొ యొగి దేవెతల, న్నాని మృదు వైన
పవడమొ, నా నద్రిజలొప్పమోవి నయమై
యొప్పుక. కు. సం. 3. 3౦౫.

౨. సుకుమారము, మృదువు.

చ... చెక్కులం, దొఱగెడుభుర్రముల్ దనదు
దుప్పటిచేఁ దుడిచెకె నయంబుగక. దశా.
౨. 3౧౬.

3. చౌక. (శ. ర.) ౪. నున్నచైనది, నున్నది.
(శ. ర.) ౫. మేలైనది.

ద్వి. క లిబోటియాట నయం బయి ... వి. పు.
౨. ఆ. (శ. ర.)

వ... శేఫణకారనిర్ణయములకు నయమును యమ
కములకు గమకమును... ప్రబంధ. ౬౨.
నయముచూపు=వృద్ధిపొందు.

నీ. శవపూజనాసక్తి జిన్నిచన్నుల పెక్కువయ
బ్రత్యహంబును నయముచూప. కాళ. ౪.
౨౩.

నయ మెక్కు=వృద్ధిపొందు.

ద్వి. గుమురులు నయ మెక్కి కొమ్మెగు లా
దవి, కొమరార... నవనాథ. ౧. ౧౧ పా.
౧౦. పం.

జ: నయ గారము, నయ గారి, నయ గారితనము.

నయము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧. నడపు
నది. ౨. కొనిపోవునది. 3. పొందించునది.
౪. న్యాయము, న్యాయమునుండి తప్పనిది.
వి. అ. పుం. ౧. కొనిపోవుట. ౨. నడపుట.
3. పొందించుట. ౪. నీతి. ౫. న్యాయము,
ధర్మము, పాడి. ౬. (న్యాయవైశేషికసాంఖ్యది)
దర్శనము; శాస్త్రము. ౭. ద్యూతవిశేషము;
జూదమాడుట కుపయోగించుపాచిక. న. అను
నయము, సాంత్యనము.

క. నయమున బాలుం ద్రావరు, భయమునను
విషమ్యు నైన భక్షింతురు గా, నయ మెంత
దోసకారియొ, భయమే చూపంగవలయు
బాగుగ నుమతీ. సు. శ. ౬౩.

క. నయ మన్న బాలు ద్రావరు, భయ మన్న
నమేధ్య మైన భక్షింతురు నా, నయము
భయంబులలోపల, భయమే నయ మంద్రు
బుధులు బద్దెనరేంద్రా. బద్దెన నీతిశాస్త్రము
క్రావళి. ౧౧౨.

సా. నయము నష్టము, భయము భాగ్యము.

నయవాది. సం. వి. క్. పుం. రాజనీతి చెప్పు
వాడు, నీతిశాస్త్రవేత్త.

నయవిమండు సం. వి. ద్. పుం. నీతిశాస్త్ర
జ్ఞుడు.

నయశాలి. సం. విణ. (క్. నీ. క్.) నీతిచే
ఒప్పువాడు, న్యాయశీలుడు.

నయశాస్త్రము. సం. వి. అ. న. నీతిశాస్త్రము.
నయించు. సం. స. క్రి. గ. ప్రవర్తిల్లజేయు,
నడుపు.

చ...బుద్ధిజుల్, సవనము లుక్తమార్గము ప్ర
శంసకు నెక్క నయించి వేదవాక్యవిహిత
వృత్తిమే సభినవాభ్యుదయం బొనరించిరి...
భార. ఆశ్వ. ౪. ౧౭౪.

వ...అద్దండదేవుని నతులధర్మమున నయించు
భూపాలుం డైహికాముష్మిక సిద్ధులం బొందు.
భార. శాం. ౩. ౧౨౦.

నీ. దక్షుఁడై భూపతి దండనీతి నయింప కున్న
సన్న్యాసులు నుత్పథప్రవర్తన లగుదురు
...భార. శాం. ౧. ౧౦౮.

౨. పొందించు. (శ. ర.)

నర=నరపు. వి. (✓నరయు. క. నరె. త. సరై.) గ.
పలితము, ముదిమిచే వెండ్రుకలు తెల్లనగుట.

ఉ. చన్నులనిక్కు దప్పె గదసంతతిపై నర
నూనె జెక్కులం, జెన్ను దొలంగె ...
జాహ్నువీ. ౪. ౫౫. (నెర. అపముద్రి.)

నీ. స్నేహద్ధుఁడగుచు నశేషంబు బోషించి
నర వర్ణములతప్తవరణు లుడిపి. గీ...ఎసఁ
గవలయు...నృపతి...అము. ౪. ౨౭౦.

౨. ముదిమిచే తెల్లబాటినవెండ్రుక.

క. నరలు గలకామునైనను, దరుణులు రోయు
దురు...భార. ఆది. ౩. ౧౯౪.

ఆ. కలయ నరలు వచ్చి తల తెల్ల నైనంతఁ,
జేసి యెట్లు నీకు జేరు నెఱుక. భార. ఆర.
౪. ౨౦౧.

నీ. దేవి నారీల బ్రార్థించుచుండఁగ వచ్చె నర
లు నా కప్పుడె నాథునేన, యెక్కడిది...
కళా. ౪. ౧౪౨. వేం. పంచ. ౪. ౩౩౯.

నరవెండ్రుక=పలితకేశము, నరసినవెండ్రుక.

ఉ. వేసలి పాటుపాటు నరవెండ్రుకతోఁ దిల

దండులాస్వయ, శ్రీనటియింప...ఒకమంజుల
భాషిణివచ్చె వీధికి. కాశీ. ౭. ౧౫౯.

నీ. పసిమి పో నెండినకసపుబుట్టయుఁ బోలె
నరవెండ్రుకలు పయ్యకిరమువలన. కళా.
౩. ౮౩.

నీ. నరవెండ్రుకన రాదు నాఁ డెల్ల జగడించు
వాటుఁగాలన రాదు చేటుఁ దెచ్చు. గీ...
అయ్యెద్దు మొద్దు. శుక. ౩. ౨౧.

నరంగము. సం. వి. అ. న. గ. మగగుటి. ౨.
మొగమున లేచుబొటిమ. (వాచ.)

నరకఁడు. వి. గ. మోటువాడు, మొద్దు.

గీ. కటకటా పద్మగర్భం డెక్కడిరసజ్ఞుఁడీంద్ర
నరకుని కిటువంటితింద్రవయసు,టోఱచూపు
లనెఱహంతకారిఁ దెచ్చి, యాలుగాఁ గూ
ర్చి పాపాత్ముఁ డాయె నహహ. సురా. ౫౯.
గీ. నరకఁడెద వచ్చె ననుచు నొండొరులతోడ,
గుసగుసలువోయి రాతనికూ రిసతులు. శుక.
౨. ౩౪౮.

౨. క్రూరుఁడు, దుష్టుఁడు.

క. మరుకేళిఁ గవయ కవ్వలి, కరుగవె చీఁ జంకు
లాడి యని నను నిచ్చల్, నిరసింతువు యో
గివి గన, నరకా నీవాకె తాకె నాకుం
జాడక. హంస. ౩. ౨౩౪.

ద్వి. చుట్టంబువలెనె కృష్ణుని నలయింపఁగట్టిడి
నరకఁ డెక్కడ నుండివచ్చె. అ. మ. క. ౧౨౯
పా. ౧౦పం.

నరకకుండము. సం. వి. అ. న. నరకమండలి
యాత నాస్థానవిశేషము. (ఈకుండములు ౮౬.)

నరకము. సం. వి. అ. పుం. న. నిరయము, పాప
ఫలము లనుభవించులోకము.

(నరకములు ౨౧. తామి స్రము, లోహశంకువు,
మహానిరయము, శాల్మలి, రారవము, కుంభిలము,

పూతిమ్మ త్రికము, కాలనూత్రము, సంఘాతము, లాహితోదము, సవిషము, సంప్రపాతనము, మహానరకము, కాకోలము, సంజీవనము, మహాపథము, అవీచి, అంధతామిశ్రము, కుంభీపాకము, అసిపత్రవనము, తాపనము.)

నరకాంతకుండు. సం. వి. అ. పుం. శ్రీకృష్ణుండు.

నరకీలకుండు. సం. వి. అ. పుం - మనుష్యులలో మేకువంటివాడు - హింసకుడు-గురుఘ్నుండు, గురువును చంపినవాడు.

నరకుండు. సం. వి. అ. పుం. ఒకయసురుండు. (ప్రాగ్జ్యోతిషపురరాజు, శ్రీకృష్ణునిచే హతుడయినవాడు.)

నరకేసరి. సం. వి. న్. పుం. గ. నరసింహుండు, విష్ణుని నాల్గవయవతారము. ౨. మనుష్యులలో శ్రేష్ఠుండు.

నరగ=నరగజేము. వి. (హిం. నగారా.) వాద్య విశేషము, థేరి. (శ. ర.)

నరగజేము=నరగ.

గీ.తుడు మనంగను దముకు శాగిడియ యనగ, నరగజం బనఁ దద్దేదనామము లగు. ఆం. భా. గ. ౧౨౩.

ద్వి. మురువుతో ఘోటకములమీఁద వచ్చునర గజంబులు మీఱు నన్నాటకొట్టు. రం. రా. యు. (చి. ని.)

నరద. వి. పగులు, బీట.

(వ్యవ.) ఈయెండలకు నేల నరదలు తీసినది.

నరదము. సం. వి. అ. న. నశదము, నట్టివేయశి.

నరద్విషుండు. సం. వి. వ్. పుం. రాక్షసుండు.

నరనారాయణులు. సం. వి. అ. పుం. ద్వి. ధర్మని పుత్రు లగునిద్దఱుముఖులు. (వీరిలో నరుఁడగు నుడుగాను నారాయణుండు శ్రీకృష్ణుండుగాను ఆవతరించి రని పురాణప్రసిద్ధి.)

నరపు=నర, నరుపు. వి. (క. నెరహు.) పలితము.

ఆ. అవనిరాజ్యసుఖము లనుభవించుచుండఁ బెద్ద, కాల మున్నఁ జెంపకడలనుండి, కలయ నరపు వచ్చి గడ్డంబు మీసలు, గప్పఁగోరుబాగు కానవచ్చె. కకు. ర. ౨౪.

సీ. నర పన నర యనఁ బరఁగును బలితము...

ఆం. భా. ౨. ౧౧౨.

నరపమీసము=నరపు కలమీసము.

ఆ. గూనివీపు లదుర గొణఁగి తిట్టుచు నేకు, గఱచినట్టికుక్కగం డ్లనంగ, మూతినరపమీ సములనోయముదుసల్లు, పందివలలు మోచి పఱచి రపుడు. మనుచ. ర. ౩౬.

ఇట్లే : నరపవెండ్లు కలు.

సీ. అపగతకేశోత్తమాంగంబుకెలఁకులం దూఁగా డునరపవెండ్లు కలతోడ. విక్ర. ౨. ౧౧౩.

నరపుంగవుండు. సం. వి. అ. పుం. మనుష్య శ్రేష్ఠుండు.

నరప్రియము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) మను జాల కిష్టమైనది. వి. అ. పుం. నీలి, నీలవృక్షము.

నరబలి. సం. వి. ఇ. పుం. దేవతలకు వేయుమను వ్యరూప మగుబలి.

నరభుజుండు. సం. వి. జ్. పుం - మనుష్యభక్షకుండు- రాక్షసుండు.

నరమానిక. సం. వి. ఆ. స్త్రీ = నరమానిని.

నరమానిని. సం. వి. ఈ. స్త్రీ- తన్ను పురుషునిగా తలఁచుకొనుస్త్రీ, మగవానివలె మొగమున మీసలు గడ్డము లోనగునవి కలస్త్రీ-పోట, మాచకమ్మ.

నరమాలిని. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. - మగవానివలె ముఖమున రోమమాల కలది-పోట, మాచకమ్మ.

నరము. వి. (సం. నాలమ్. పా. నాలమ్. ర. మ. నరమ్ము. క. నర.) నాడి.

(శబ్దభీమసేనులు.) క. ఇరువురును సందు నూ
డక, వెర వెడలిన యాగ్రముల ప్రేసినగద
లాం, దొరుల మెడలకలకుల బల్లరములు
దాకుటయు వా రిలం బడి రధిపా. భార.

శబ్ద. ౧. ౧౦౦.

శ్లో. భృశం మర్తస్యభిహతావుభావాస్తాంసువి
హ్వతా. సం. భార. శబ్ద. ౧౧. ౨౫.

ఉ. అంపెలు గట్టి చేత నొకయస్తి ధరింపుచు
నెత్తివెండుకల్, చెంపల ప్రేలగా ముదిమి,
జక్కి నరంబులె తక్కి స్తుక్కి...మందు
విప్రునిక. ద్వా. ౧౦. ౩౦.

గీ...నర మన నాడి నివ్వటిల్లు. ఆం. భా. ౨.
౧౩౨. ఉ. రా. ౨. ౬౧.

బీటనరము = ౧. పెద్దనరము.

ఉ. ఊసరవెల్లిచందమున నొక్కట బీటనరాలు
దేరఁగా...దూది రాశిగా, జేసినరీతి నున్న
యొకజీర్ణమునిం గని కాతుకంబునక. మనుచ.
౪. ౩౯.

౨. పిత నాడి.

గీ...బీట, నరము నాఁగను దగుఁ బిత నాడి...
ఆం. భా. ౨. ౧౩౨.

నరపవాటు = నరములతో ఏర్పడిచినత్రాడు, నర
పుఁబటకా. .

పీ. మొలఁ గానెఁ బోసినమురికిపాఁతయు నందు
నడుము బిగించిననరపవాటు. హరిశ్చ. ౪.
౨౧౩.

నరము. సం. వి. అ. పుం- బరువుమొ. తీసికొని
పోవునది-గుట్టము. న. ౧. రామకర్పూర మను
తృణముశ్చ. ౨. నరయంత్రము. (మే. ని.) ౩.
ఉదకము, నీరు. (కే. ని.)

నరమేధము. సం. వి. అ. పుం. మనుష్యుని యజ్ఞ
పశువుగా చేసి జరుపుయాగవిశేషము.

నరయంత్రము. సం. వి. అ. న. ఛాయచేత

కాలమును తెలియుటకై ఉపయోగించుచున్నద
శాంగుశపరిమాణము కలశంకుయంత్రము.

నరయు = నరియు. అ. క్రి. ముదిమిచే వెండుకలు
తెలు పగు.

ద్వి. నరసినబొములును నరసినశిరము, గర మొప్పుఁ
బెద్దయు గౌరవం బొప్ప. రం. రా. యు.
౨౯౨ ఛా. ౩౦ పం.

చ. నరసినవెండుకల్ జనపనారతెఱంగున విప్రు
మాళిక్. శేష. ౧. ఆ. (శ. ర.)

గీ. నరపి న్రాలినబొమ లెత్తి పరమవృద్ధ, శివుని
కారుణ్య మనుచు నాశీర్వదించె. హర. ౨.
ర౮. వరాహ. ౬. ౨౩.

జ: నర, నరపు.

నరవ. వి. కొండతోవ.

వ...మురువు లై సింగపుజంగిలి కిరవు లై విరువు
లగునరవలం గరువలిమేపుడుదొరపడగలరం
గులు తొంగలించి మీఁదికిం బచరించె నన
మించుతలిరుమాఁకులును...యయా. ౨. ౪౦.

నీ...గిర్యయన మొప్పు నరవ నా...ఆం. భా.
౨. ౯.

నరవండు. వి. ఓషధివిశేషము శ్చ.

నీ. కుప్పి నూర్యక్రాంత ముప్పుడు నరవండు
గాడిదగడపర కన్నెకొమర. హంస. ౪.
౧౦. (నరవంజి అని త్రా.)

నరవాహనుఁడు. సం. వి. అ. పుం. కుబేరుఁడు.

నరవివ్వణుఁడు. సం. వి. అ. పుం. ౧. మనుష్య
భక్షకుఁడు, రాక్షసుఁడు. ౨. నరహింసకుఁడు.
(వాచ, కల్ప.)

నరశార్దూలుఁడు. సం. వి. అ. పుం. మనుష్య
శ్రేష్ఠుఁడు.

నరసింగము. మి. వి. మల్లవిద్యావిశేషము, ము
ప్పదిరెండువిన్నానములలో నొకటి.

నీ...నరసింహము సరి బిత్తరము కిల్లి...గీ...నా
గఁ జెన్నలరుచుండు, ముప్పదియరెండువి
న్నాణములకుఁ బేళ్లు. ఆం. భా. ౨.౨౦౯.
నరసింహుఁడు. సం. వి. అ. పుం. ౧. నరసింహ
మూర్తి యగువిష్ణువు. ౨. నరశ్రేష్ఠుఁడు.
నరహరి. సం. వి. ఇ. పుం = నరసింహుఁడు.
నరాంగము. సం = నరంగము.

నరాజి(జీ) = నారాజి. వి. క త్తి, ఖడ్గము.

నీ ... తరవలి నరాజి పిరంగి యడిద, మన ఖడ్గ
నామ మై యలరుచు నుండును...ఆం.భా.
౨.౨౧౪.

చ. కలువకటారి యీచెలువ గా దలసంపఁగి
తూపు గాదుగా, తళుకులబిత్తరంపుఁడమి
దమ్మిమెలుంగులనేజ కాదు క్కొందలిరునరా
జి కాదు జిగిఁ దార్కొనుగేదఁగిచిక్క
టారు కా, దలరులవింటివానికిఁ బ్రియం
బగుమోహనబాణ మెన్నఁగఁ. ఘటికా.
౨. ౮౮.

నీ. ఒక్కొక్కకెందలి రుదయించె దరురాజిఁ
దోర్లమై తనరెఁ గంతునినరాజి. కృష్ణ. ౪.
౪౨.

నీ. తననరాజీచిల్వకును మార్తరాఁతేండ్లయును
రుగాడుపు లింపులాసగుచుండ. యయా.
౧. ౫౭. (పరంజీ అని అపమద్రి.)

నరాధిపుఁడు. సం. వి. అ. పుం. రాజు.

ఇట్లే సరేశుఁడు,నరేశ్వరుఁడు,నరదేవుఁడు మొ.
నరాశంస. సం.వి.అ.పుం.౧. యజ్ఞము. ౨.ఆగ్ని.
నరాశుఁడు. సం. వి. అ. పుం.-మనుష్యులను తిను
వాఁడు - రాక్షసుఁడు.

నరి. వి. మర్యాద, హద్దు.

ద్వి. పెరిమెఁ బోని మ్మని ప్రియము గావింప,నరి
మీటి పల్కె దున్నతుచందమున.ద్వి.పరమ.

౩. ౧౧౨ పా. ౬ పం.

ద్వి. పరమబాంధవుఁ డైనపంకజోదరుని, సరి
మీటి యేము నిందనుక దూటితిమి. ద్వి.
పరమ. ౩. ౧౫౬ పా. ౧౦ పం.

నరి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. నరునిభార్య.

నరిడి. వి. పశువులకు వచ్చుగుండెయుబృరపురోగ
విశేషము.

ఆ. నరిడి పుష్ప కప్పనావురు కడుపూడ, య
దురు ద్రిక్క యనఁగ నడరి మఱియు, దెవు
ళు లెన్నియేని... హరి. పూ. ౬. ౪౫.

నరియఁడు = నరియకొక్క. వి. సర్వవిశేషము.

నీ. నరియఁడు దెరు వాఁగె గరుడియుఁ బాలయు
నెడమనుండియు వచ్చి కుడిని నిలిచె. ఉ.
రా. ౬. ౨౩౫. (నక్క అని శ. ర.)

నరియకొక్కు = నరియఁడు. వి. సర్వవిశేషము.

గీ. కలవు తక్కినజెట్టిపోతులును దుంప,నాగులు
ను గొంటిగాఁడులు నరియకొక్కలు...
దాస్. ౮. ౯౮.

నరియు = నరయు.

క. సురకుంజరములకొమ్మలు, మురిసెన్ దొండ
ములు విరిసె మోములు సరిసెన్. నృసింహ.
౪. ౪౮. (శ.ర.పా. విరిసెన్. ముద్రి.పా.)
జ: నరుపు.

నరుఁడు. సం. వి. అ. పుం. ౧. మనుష్యుఁడు.

౨. మగవాఁడు. ౩. అర్జునుఁడు. ౪. ఒకఋషి.
(నరనారాయణ ఋషులలో మొదటివాఁడు.)
౫. బ్రహ్మదేవుఁడు. (త్రి. ని. మే. ని.)

బ. పదాతులు, కాల్యము.

మ. కరులం గూల్చుచు దేరులన్ సజకుచున్
గరిబి ఘోటములన్, నరులన్ నెత్తుటఁ దే
ల్పుచున్ దొరల నానారూపఖండంబులై,
తొరఁగం జేయుచు...భార.ద్రో.౫.౩౦౩.

నరుడకన్ను. వి. (శకువుల) శేత్రకోగవిశేషము.

ద్వి. నరుడకన్నును నీరు నాలుకచేర్లు, గురును
దెవులు...ననాధ. ౧. ఆ. ౪౧ పా. ౨౧ పం.

నరువు = నరపు. (శ. ర. ౧/నరయు.)

నరేంద్రమార్గము. సం. వి. ఆ. పుం. రాజపీఠి,
పెద్దపీఠి.

నరేంద్రము. సం. వి. ఆ. పుం. వృత్తభేదము.
(వాచ.)

నరేంద్రాభము. సం. వి. ఆ. పుం. పచ్చరంగు కల
అగురువు.

నరేంద్రుడు. సం. వి. ఆ. పుం. ౧. నరశ్రేష్ఠుడు,
౨. రాజు. ౩. కష్టనైద్యుడు, పామలవాడు.
౪. భూతవైద్యుడు, పిశాచములను పోగొట్టు
వాడు. (వాచ.)

నరోత్తముడు. సం. వి. ఆ. పుం. ౧. నరశ్రే
ష్ఠుడు. ౨. పురుషోత్తముడు, నారాయణుడు.
౩. బుద్ధుడు.

నర్మిలి = అర్మిలి.

నీ. దేహంబు నిపురు మోదించు గాగిటఁ జే
ర్చు నర్మిలితో నిట్లు నన్ను మనుప. భాగ.
౧. ౧౧౬. (చి. ని. స్త్రాతప్రతుల, పా.)
ఉ...నీసులఁ బెండ్లియాడఁగా, నాయము నాకు
మారునకు నర్మిలి హత్తఁగ ... విజ. వి. ౩.
౧౨౬.

నర్మ = నటకు, నటుకు. స. క్రి. ౧. ఇండించు.

ద్వి. ఏగుడెంచినకాళ్ల నిల నర్మి వైచి, కాగి
లింపఁగఁ గోరుకరములు దునిమి. పండితా.
పురా. ౧౪౪ పా. ౧౦ పం.

౨. చంపు, సంహరించు.

ఉ. జోడనలుకొ రకల్ ములుకుజుట్టును దాడు
లు నాగబంధముల్, వేడెము లాది యాగ
కుల వేమలు వాజుల మీఁటి నర్మచుక.

మల్లుపు. ౨. ౩౧.

నర్మ-టకము. సం. వి. ఆ. న. ముక్కు. (వాచ.)

నర్తకము. సం. వి. ఆ. పుం. ౧. వినుగు. ౨.
నలత్పణము, కిక్కినకసపు. ౩. మయూరము,
నెమిలి.

నర్తకి. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. ౧. ఆటకత్తె. ౨. ఆ
డేసుగు. ౩. నళి అను గంధ ద్రవ్యము, గువ్వగు
త్తిక. ౪. ఆడునెమిలి.

నర్తకుడు. సం. విణ. (ఆ. ఈ. అ.) ౧. నా
ట్యమాడువాడు. ౨. ఆలోచించునపుడు సందే
హదులచే నేర్పు తల మొ. ఆడించువాడు.
వి. ఆ. పుం. ౧. నటుడు. ౨. (రంజకునికి -
రంగులువేయువానికి - వేశ్యయందు పుట్టిన) సం
క్షిరజాతివాడు. ౩. చారణుడు, కీర్తిసంచా
రకు, డగునటుడు. ౪. కేలకుడు, కత్తివాదర
మున్నగు వానిపై నాట్యము చేయువాడు. ౫.
శివుడు. ౬. నృపుడు, రాజు.

నర్తనప్రియుము. సం. వి. ఆ. పుం. నట్టువపు
లుగు, నెమిలి. (వై. ని.)

నర్తనప్రియుడు. సం. విణ. (ఆ. ఆ. అ.) నా
ట్యమందు ఇష్టము కలవాడు. వి. ఆ. పుం.
శివుడు.

నర్తనము. సం. వి. ఆ. న. ౧. నృత్యము. ౨.
ఆలోచనాదులయందు సందేహదులచే నేర్పు
తల మున్నగునవి ఆడించుట.

నర్తనశాల. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. నర్తనము చేయు
శాల, నాట్యశాల.

నర్తనశాలము. సం. వి. ఆ. న = నర్తనశాల.

నర్తనుడు. సం. వి. ఆ. పుం = నర్తకుడు.

నర్తము. సం. విణ. (ఆ. ఆ. అ.) నర్తించునది,
ఆడునది. వి. ఆ. పుం. నృత్యము, ఆట.

నర్తయిత. సం. విణ. (ఋ. శ్రీ. ఋ.) నర్తిపఁ
కేయవాడు, ఆడించువాడు. వి. ఋ. పుం.
నాట్యము నేర్పవాడు, నట్టువయ్యజ్ఞ.

నర్తిండు = నర్తిలు. సం. అ. క్రి. గ. నర్తిలు, నర్త
నముచేయు. (శ. ర.) ౨. ఎగురు.

మ. నలువంక మలయానిలాంచలముచే నర్తిం
చుపూర్ణాశితో...గుభికరంబుల్ కలికాం
తారముల్. పరాచ. ౪. ౧౧౬.

నర్తితము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. ఆడింపఁ
బడినది, నృత్యము చేయింపబడినది. ౨. నర్తిం
చునది, ఆడునది.

నర్తిలు (లు) = నర్తిండు. సం. అ. క్రి.
(నర్తనముచేయు, నటించు.)

ఉ. అంగదముల్ వెలుంగ మణిహారము లక్కున
నర్తిలంగ మేల్బంగరురావరేక నొసలక
మసలంగ...సారసలోచన క్రిడ నేయు
చుక. రు క్రి. గ. ౮౫.

(శ్రీకృష్ణుడు.) మ...వక్షస్ఫలిక, నవలీలక
నవమాల యుజ్జ్వలరుచిక నర్తిల్ల ... హరి.
పూ. ౮. ౧౧౨.

నర్తువు. సం. వి. ఊ. శ్రీ. నటి. (త్రి. ని.)

నర్తనము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ధ్వనిచేయునది,
అటచునది. వి. అ. న. గ. ఆర్చుట, బొబ్బరిం
చుట. ౨. శబ్దము, రవళి, కూత.

నర్తము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. శబ్దించునది,
మ్రోగునది. ౨. ఆర్చునది, బొబ్బరించునది.

నర్తితము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ఘోషించినది.
మ్రోగినది. వి. అ. పుం. పాచికలు వేయువిధ
ములలో నొకటి.

శ్లో. నర్తితదర్శితమార్గః...మృచ్ఛ. ౨. ౮.
న. గ. శబ్దము, మ్రోత. ౨. ఆర్చు, బొబ్బ.

నర్తకీలుడు. సం. వి. అ. పుం - పరిహాసమునకు

బంధనసాసము- భర్త, మగడు. (త్రి. ని.)
నర్తగర్భము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) పరిహా
సము లోపల కలది. (మాట మొ.)

నర్తతము. సం. వి. అ. పుం. గ. చిబుకము,
గడ్డము. ౨. చూచుకము, చనుమొన.

నర్తకుడు. సం. వి. అ. పుం. గ. పరిహాసకుడు,
మేలమాడువాడు. ౨. కాముకుడు. (కల్ప.)

నర్తద. సం. వి. ఆ. శ్రీ. గ. ఒకనది. (వింధ్యప
ర్వతమున వుట్టి పశ్చిమ - అరేబియా - సముద్ర
ములో పడుచున్నది.) ౨. పురుకు తున్నిభార్య.
౩. పుక్క - అనుగంధ ద్రవ్యముశ్చి.

నర్తకుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. పరి
హాసము చేయువాడు. ౨. వినోదము నిచ్చు
వాడు. వి. అ. పుం. నర్తనలుడు, కేళీనలుడు.

నర్తము. సం. వి. వ. న. గ. వినోదము, క్రీడ.
౨. పరియాచకము, మేలము; శ్రీపురుషోపర
స్పరపరిహాసము.

నర్తర. సం. వి. ఆ. శ్రీ. గ. దరి, గుహ. ౨.
భద్రు, కొలిమితిత్తి. ౩. సరళ, తెల్ల తెగడశ్చ. ౪.
నిష్కళ, ముట్టుడిగిన ఆడుది.

నర్తవంతము. సం. విణ. (త్. వత్తి. త్.) గ.
వినోదము కలది. ౨. నవ్వుటాల్తో కూడినది.

నర్తసచివుడు. సం. వి. అ. పుం. ఆటచెలికాడు,
కేళీనలుడు.

నర్తసుహృత్తు. సం. వి. వ. పుం = నర్తనవి
పుడు.

నర్తము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) నరునకు హిత
మైనది.

నటకించు. స. క్రి. (√నటకు.) నటకజేయు,
తెగగొట్టించు.

వ...పాండ్ర భూపాలుండు యదువీరునగరంబు

కలుకోట వికటంబుగా వలుదటంకంబుల
నఱకించియు...ఉ. హరి. 3. 3౬. (బద్ధ
లుకొట్టించి అని భావము.)

నఱకు = నర్కు, నలుకు. స. క్రి. (త.నఱకు.క.
నరకు.) ౧. ఖండించు, తెగగొట్టు.

గీ. అతివ యతఁ డొండుకోదండ మందికొన్న,
నఱక వేటె విల్లెత్తిన విలుగ నేసె. ఉ.
హరి. ౧. ౧౬౫.

మ. మఱియుం గోటులసంఖ్య లై ధవళేంద్రం
బుల్ విచిత్రంబుగా, నెఱి చూపె న్నరు
దంబువహ్నిపియదన్వీతంబు లాయుండలలో,
మెఱుంగుందోడి వనించె నోర్పు బహుకుంభీ
బింబితార్కాకృతిక, నఱకెం దద్దురూమ
స్తంకంబులు మహీనాథుండు శీఘ్రంబునక.
వరాహ. ౯. ౧౪.

(రావణుడు.) మ. ప్రహతిక నేనల జెక్కు
చుక నఱకుచుక ఖండించుచుక ద్రుంచు
చుక... మృగ్గంజేసె నొక్కుమడిక. ఉ.
రా. 3. ౨౩౪. విక్ర. ౬. ౭౯.

౨. చంపు, సంహరించు.

క. పెఱవాని నెలఁదరమిడి, నఱకుమఁ బాండు
క్షీతిశనందనులను రూపఱ నేయం జేయా
డదు...భార. ఉద్యో. ౪. ౧౫౦.

క. పఱపి రథికులను నూతుల, నఱకిన మ్రోడు
వడి యుండె నానారథముల్. భార. భిష్మ.
౨. 3౯.

3. తొలగించు, పోగొట్టు.

మ...దైత్యాంశకుం డుదధితక, నఱకెం దత్తి
మిరంబు...ఉ. హరి. ౨. ౪౯.

వి. క్షతము, కత్తిదెబ్బ. (చూ. నఱకువడు.)

జ: నఱకించు, నఱకువడు, నఱకువడు.

నఱకువడు = నఱకువడు, నఱకువడు, అ. క్రి.

(√నఱకు.) ఖండితము, తెగు; భిన్నము.

ద్వి. నరనాథ మొదలంట నఱకుడువడిన, తఱ
వున ట్టారగినదశకంఠుఁ జూచి. రం. రా.
ఉ. ౮౮ పా. ౧౫ పం.

నఱకువడు = నఱకువడు, నఱకువడు.

గీ...ఫలకాలంబె నఱకువడుట, సరసులనువార
లాక్కించు కెఱుగలేక. సురా. 3౨.

గీ. సాగరమునీరు మేరుట శైలకులము, తెఱపి
యిచ్చుట చీకటి నఱకువడుట, దివ్యతేజంబు
దోచుట దీప్తి పి నీవు, సాచ్చుట కుమారులం
గొనివచ్చుటేమి. ఉ. హరి. ౨. ౫౬.

నఱకు. విణ. కృత్రిమమైన, కపటముగల.

గీ. ఇంక నెన్నండు దయఁ బరమేశ్వరుండు,
గన్ను దెఱచునొ యని తన కున్నరూపు,
నెఱయఁ జెప్పిన విని కేలు చఱచికొనుచు,
నఱమపాటుండు ప్రక్కలు విలుగ నగుచు.
కు. సం. 2. ౮౫౦.

నఱిముఱి. వి. విలాసము.

ద్వి. నందననతరుల్ నఱిముఱి విఱిచి, తం
దంద బాధించి తభిలసంయముల. రం. రా.
ఉ. 3౦౦ పా. ౨౬ పం.

నఱుకాడు = నఱుకులాడు. స. క్రి. (√నఱుకు.)
(శత్రువులను) సంహరించు.

గీ. రాజుల మంచు బొజ్జలు తివిరినఁ గాద య
నిమొనలో నఱుకాడవలయు. వేణు. ౫౭.

నఱుకులాడు = నఱుకాడు. స. క్రి. ఒకరి నొకరు
నఱుకుకొను. (శ.ర.)

నఱుకు = నర్కు, నఱకు స. క్రి. (త.నఱుక్కు.)
(ఖండించు.)

(దేవాసురులు.) వ...వాజుల కుఱికియు నాలం
బుల నఱికియుఁ దొడలు తుండించయుఁ
దొండంబులు ఖండించయు... అతిఘోర
భంగిం బెనంగిరప్పుడు. భాగ. ౬. 3౭౦.

(ఇంద్రుడు.) క... పార్శ్వగ్రావంబుల నెల్ల న
టికి కవ్యముచే నెక. దశ. ౨. ౧౮౨.

(చంపు, సంహరించు.)

క. ఎటిగిని జేరడు చేరుట, యెటుకె మెయిక్
మనకు దైవ మిచ్చినసిరి యిట్లుటిమన యీ
లోగ్రక్కున, నలుకు మిత్రుడు దెగిన
మనమనపీడ తెగుక. భార. ద్రో. ౩. ౧౮౪.

(చి. ని, కరాలప్రతుల. పా.)

వి. (కత్తిదెబ్బ.)

సీ. కొంగవార నలుకు లంగుళుల బట్టుక జబ్బ
లంటు గుట్టిప వెజ్జు నరయువారు. ఆము.
౬. ౮౫.

(శత్రునిద్యానిశేషము.)

వ...గజదుముకు నలుకు లనునలుకులును...
మల్లుపు. ౩. ౬౯.

(సాదన.) గీ. నలుకు పరువడి గాయమానంబు
విసరు, మొన లనంగను... చెలంగు. ఆం. భా.
౨. ౨౦౫.

వ...లోవెలి గజదుముకు చూరణ నలుకు మొ
ద లగునలుకుల దగులుం గనుంగొని...
హంస. ౧. ౨౦౬.

జ: నర్కు, నలుకాడు, నలుకుడువడు, నలుకు
బియ్యము, నలుకలాడు.

నలుకుడువడు=నలుకుడువడు, నలుకువడు. అ. క్రి.

(✓నలుకు.) ఖండితమగు, కోతపడు.

క. పడుతలలు తలుచు నలుకుడువడుచేతులు
జడిసి బెండువడుగుండెలు చేడ్వడుమేనులు
గడు ద్రొక్కుడు, వడునడుగులు పంక్తిము
ఖనిభటులకు గలిగెక. ఉ. రా. ౪. ౨౯౨.

నలుకుబియ్యము. వి. (✓నలుకు.) ననుబ్రాము,
ఉడికియు నుడుకనిబియ్యము. (శ. ర.)

నలుకు. వి. గుండె యదరుట కనుకరణము.
(దిగులుపడుటయం దగుననుకరణము అని శ. ర.)

క. అప్పుడు సురనాయకుడు క, కుప్పతియుతు
డగుచు హరుని గొలువగఁ జనుచుక, ముప్పి
రిగొనియెడువగతో, నప్పాటుని జూచె గుం
డియ నలుక్కనగక. చంద్రా. ౩. ౨౫.

నలుజో. విణ. ఆణువు, చిన్నది.

క. నలుజుమెయి పూని యాద, బృజపాలతుక
లోనఁ దూటి పరువడి వెలికిక, బఱచి తటా
లనదానిం, బటియలు గావించి యెలమి పరః
గం జనియెక. అచ్చ. రా. కిష్కిం. ౧౦౪.

వి. ఆల్పత్వము.

క. ఉల్లమున నలుజు జూపని, తల్లడమున నడు
గుడొయి తడఁబడ విల్లుక, బల్లెపుగోలలు
గొని, యల్లనఁ బఱతెంచె నన్న యరిగిన
త్రోవక. అచ్చ. రా. ఆర. ౫౧.

నలుమూడు=నులుమాడు. స. క్రి. (నలుము +
ఆడు.)

(పొడిచేయు.)

క. పెజవార లధికభీతిక, విటిగి చనిరి భీష్మఁ
డేచి వీరరథిస లం, దఱఁ జూచి రాచకొ
డుకుల, నలుమాడెడు భీష్మఁ డిల్లు నడుఁకం
దగునే. భార. భీష్మ. ౨. ౨౩౭.

నలుము=నులుము. స. క్రి. పీడించు, బాధించు.

కలిక. మఱియుఁ బెజయ నెజయ నుఱియుమధు
నిఁ గూల్చినట్టిహరికి, నఱిమి తఱిమి చఱిమి
నులుమునకు గల్పనవితకరికి. అప్ప. ౪. ౩౨౭

వి. నలి; పొడి.

చ. అఱిముఱిఁ ద్రెళ్లె దేరులు గజావలి గూలె
దురంగమాంగముల్, గిటికొనియెక మహిక్
భటులు లెక్కకు మిక్కిలి సేన పాడుగా,
నలు మయి రత్న కృష్ణుడు ని నాదము భూ
గగ నాంతరంబునక, దఱుగ నొత్తె నిర్
ధితదానవ సైన్యముఁ బాంచజన్యముక. భార.
ద్రో. ౩. ౨౧౦.

చ...అస్త్రపుటనక, నలు మగురూపులుం బృ
ధురణంబున నగ్గల మయ్యె నయ్యెడక. కు.
సం. ౧౧. ౨౦౦.

(ఇంద్రజిత్తురెండవయధమున.) చ. అణువదియే
దుకోటు లరయక సురసంభవు లైనయూ
ధపుల్, నలు మయిరి ... భా. రా. య.
౧౦౮౨.

క. తరువులు నలుముగఁ బుష్పోత్తరములు
రాలంగ ధరణిధరశిఖరంబుల్, చరణప్రహ
తుల విఱుఁగఁగ...భా. రా. కిష్కిం. ౫.

క...కృతయుగాది నెఱకలతోడం, బఱతెంచి
జనపదంబులు, నలుముగఁ బడుచుండు నెల్ల
నగములు ధరణిక. భా. రా. సుం. ౩౩.

జ: నలుమాడు.

నలువు=నలుము. వి. (పాడి.)

వ...విఱిగి పడినకుఱుగడలును విటతాటంబు
లైనఖేటంబులును దుండెంబు లైనకండెం
బులును దుత్తుము లైనను తల్లంబులును నలు
వు లైనమెమలువులును నందంబు చెడినచిం
దంబులును... సగరకుమారులపై బహము
ఖంబులం బ్రవహించుభాగీరథి విడంబించె...
జై. భా. ౫. ౨౦. (ప్రయోగాంతరము
కానరాదు.)

నలు=అల్లు¹. వి. ౧. పాలు పిదుకనీయనియావు.

నీ. నలులనైనను నలు వైనవెరవున ముట్టె యం
టఁగఁ బట్టి కట్టి విడువ.గీ... నేర్చ...భార.
విరా. ౧. ౧౦౧.

౨. బండి మొ. వానికి పూన్పదగినయెద్దు; పెం
క యెద్దు.

క. గుఱుములపరువు మెచ్చని, నలులఁ గట్టినరథ
ముల నంద ప్రముఖుల్, గుఱులయూర్పులుసె
లఁగఁగ, దొఱులగమివెంట నంటఁ దోలి
రిలేకా. భాగ. ౧౦. పూ. ౯౯౪.

ద్వి. నలునైనను నొంటి నడిపించి యొంటి, నలుఁ
గట్టంగ నే నలవరింపుదును. నవనాథ. ౧.
౩౦ పా. ౯ పం.

నల. సం. వి.అ.పుం. ఒకానొకసంవత్సరము.

నలఁక. వి. (√నలఁగు.) ౧. నలఁకువ. (శ. ర.)

౨. రేణువు, చిన్నముక్క.

(వ్యవ.) నాకంటిలో నలఁక పడినది.

నలఁకన. విణ. (√నలఁగు.) మాత్తము.

నీ. నలఁక నై తోఁచు నెన్నడు మించునూగా
రుమాటున నొక్కింత మఱుగుపడఁగ.
కావ్యా. ౩. ౩౭.

నలఁకువ=అలఁకువ, నలఁగుడు. వి. (√నలఁగు.)

౧. ఆపద, కష్టము.

ద్వి. కలలోన నైననుగలవరింతలను, నలఁకువ వచ్చిన
నవులకైనఁ, గులఁగతి బాసినఁ గొడుకు వో
యినను. ద్వి. హరిశ్చ. పూ. ౩౬౯. పం.

వ. కావున నలక నలఁకువలకు నెలుకడ యగుట
దాని విడువవలయు...యయా. ౩. ౮౮.

౨. శ్రమము; బాధ.

వ...పశుశిక్షదాసదాసీజనంబులఁ దనవారిం గా
మెలంగించి నలంకువలఁ దొలంగించుచు...
పాండు. ౩. ౨౪.

నీ. నను దా వలచి పడ్డనలఁకువల్ దీరంగఁ
గ నేయ నెన్నడు గలుగునొక్కొ. విజ.
వి. ౩. ౨౩.

గీ. నెమ్మి దత్తరములు మృణాళము లమఱుఁ,
బాడిచి పాడిచి నోరికి దగుల్పడకయున్న,
విడిచి విడిచి నలంకువ నడలనట్టి, బడుగుటం
చలఁ గాంచి యప్పార్థివుండు. చంద్రా. ౪.
౫౮.

నలఁగించే=నలఁచు, నలఁపు, నలుచు, నలుపు,
నులుచు, నులుపు, నుల్పు. స. క్రి. (√నలఁగు.)
నలఁగజేయు, పీడించు, బాధించు.

మ... ప్రతాపాదయోజ్జ్వలసంయద్రభసంబు
 రుద్రమఖసంచారక్రియైకామీఱగా, నలఁ
 గించెం బ్రతివీరు...రాఘవ. ౪. ౨౧౯.
 సీ. విమలసంధ్యారాగసముదితనవచంద్రు నలఁ
 గించురాహుమండల మనంగ. భాను. ౩. ౩.
 నలఁగు=అలఁగు, నలుఁగు. అ. క్రి. (త. నలంకు.)
 ౧. నలియగు, ముక్కలగు.
 ఉ. ఆవనజాక్షి కాకఁక బారలాడ నలంగిన సా
 మ్మఁ జీరలుక, వేవిన నూడ్చి యూడ్చి...
 ఆము. ౫. ౧౫౫.
 ౨. పీడితమగు, పీడనొందు, మృదితమగు.
 చ. పొదివి నభోవిహారమునఁ బువ్వునుబోలె
 నలంగకుండ నమృదనసమానుఁ బట్టికొని...
 ఉ. హరి. ౫. ౧౯౦.
 సీ. బలుకట్లదద్దు లేర్పడుభుజార్గలతో నలఁ
 గినచలువదువ్వఁబతోడ. ఉ. రా. ౫. ౨౦.
 ౩. నశించు; చెడు, పాడగు.
 సీ. ధూమంబు వొదివినఁ దుఱఁగలి మెఱుఁగులు
 నలఁగి మాసినదీపకలికపగిది...భార. విరా.
 ౧. ౨౯౪.
 సీ. యాపు గంటఁ జెలంగఁ జూపుమంట నలంగఁ
 బంచబాణుఁడు వీరిపాలఁ గనియె. ఉ. హరి.
 ౨. ౧౮౧.
 సీ...మావసియించుదేశ మవగ్రహమున, నలఁ
 గిన నాహారములు లేక యిందఱుఁ బండిన
 భూముల కొండుకడకు, నరిగెదము...కే
 యూర. ౩. ౮౮.
 ౪. శ్రమపడు; బాధపడు.
 గీ. శీతవాతోష్ణబాధలచేత నరులు, నలఁగకుం
 డంగ నుపకరణములు దగిన,భంగి సృజియిం
 చి భూమిజాంబరవిలేప, నాదులెల్ల నగల్గిం
 చె నవ్విధాత. వి. పు. ౧. ౧౦౧.
 క. తలపోయుచుఁ దనతలఁ పా,యెలనాగం
 బాయ తునికి నితరవిచారంబులు విడిచి

తాపమునఁ గడు, నలఁగుచు నేకాంతగృహ
 మునక వర్తిలచుక. కళా. ౩. ౪.
 గీ. పొందుపట్టుల నప్పులు పొడిచి పొడిచి, దొ
 రతనంబునఁ జూటాలఁ దిరిసి తిరిసి, నలఁగి
 శిశ్నోదరపరాయణత్వమునకు, బార మె
 ఱుఁగక తిరుగు నాబ్రాహ్మణుండు. పొండు.
 ౩. ౨౮. రాఘవ. ౪. ౧౪౨.
 జ: నలక, నలకన, నలకువ, నలఁగించు, నలఁ
 గుడు, నలఁగుడువడు, నలఁగుడువెట్టు, నలఁ
 చు, నలఁపు, నలఁతె, నలవడు.
 నలఁగుడు= నలకువ. వి. (√నలఁగు.) బాధ,
 కష్టము.
 వ...గంతు లిడుగల్గి బెట్టులనలఁగుడుల...
 మనుచ. ౪. ౩౭.
 నలఁగుడువ(చ)డు=నలఁగుడుపడు. అ. క్రి. (√న
 లఁగుడు.) శ్రమపడు; బాధపడు.
 క. ఆయిందుముఖులచే బడి, రాయిడిఁ బడి నలఁ
 గుడువడి రావణుఁడు వడిక, గాయము నొ
 చ్చినఁ దొలఁగును, పాయము మఱి లేక యొక
 తెపాణిఁ గఱచినక. ఉ. రా. ౫. ౨౨౧.
 (వ్యస.) ఈపిల్లపెండ్లిలో మావాడు చాల నలఁగు
 డుపడినాడు.
 నలఁగుడువె(పె)ట్టు. స. క్రి. (√నలఁగుడు.)
 శ్రమపెట్టు, బాధపెట్టు.
 చ. అలయక యిట్లు ద్రిమరుచు నద్దశకంధరుఁ
 డూర్ధ్వలోకముల్, నలఁగుడువెట్టు నెంచి...
 ఉ. రా. ౫. ౨౮౭. (శ.ర. పా. నలకువఁ
 బెట్టు. ముద్రి.)
 నలఁచు=అలఁచు, నలఁగించు. స. క్రి. (√నలఁగు.)
 ౧. మృదితముచేయు, నలఁపు.
 ఆ. మందు నలఁచి కన్నులం దిడి ముక్కునఁ,
 విడిచి చెవులఁ బోసి...దశకు. ౫. ౯౯.
 ౨. శ్రమపెట్టు; బాధించు, పీడించు.

మ. గలిచెం బూర్వనరేంద్రులం బఱపె నాగ్నే
యావనీనాథులక, నలఁచెక దక్షిణరాజ
పంక్తి ...ఉ. హరి. ౫. ౧౬.

3. మెదుపు, కలియఁగలుపు.

గీ. అనుచుఁ దనపాదమున నున్నయట్టిమన్ను,
నలఁచి యుండఁగజేసి...పరమ. ౧.౧౮౯.

౪. నశింపఁజేయు, చంపు.

ఉ. ఓడక వచ్చి నాయెదుర మారక ప్రేలడు
దీని మక్కుఁధా, బాడబకీలలక నలఁచి పా
ఱఁగవైచెద నంచు నుగ్రుండై. రాజ. చ.
3. ౫౬.

నలఁత=అలఁత. విణ. (√నలఁగు.) అల్పరోగము
కలవాడు.

(వ్యవ.) ఈవేళ నేను కొంచెము నలఁతగా ను
న్నాను.

వి. ౧. పురాణించినరోగము. (ప్రా.)

౨. అల్పరోగము.

(వ్యవ.) ఈపాటినలఁతకు పెద్దవైద్యము అనవ
సరము.

నలఁపు=నలఁగించు, నలఁచు, నలుపు.

(మృదితముచేయు.)

గీ. అలిగి పూవైన నలఁప లే దబల దాను. కు.
సం. ౫. ౫౬౯.

గీ. నలఁపఁ దీపు వలచి పరిమళసుకాంతి, భరిత
ములు నగుపువ్వులు నరులమెచ్చు. భార.
ఆను. ౪. ౮.

శ్లో. మనోహృదయఁబండినోయి విమర్దే మధురా
శ్చ యాః, చారురూపా సుమనససో మాను
షాణాం స్తుతా విభో. సం. భార. ఆను.
౧౫౫. 3౨.

(బాధించు, పీడించు.)

ఉత్సాహము. ఎన్న నే వరించువరసమి న్నహావ
నంబులో, నన్న గారిఁ గినిసి నను ఘనాతిచం

డకాండవృష్టి స్థలంప వచ్చు జగదజేయ
దండ నుండుమా, యన్న బ్రహ్మణునకు విరచి
తాంజలి యగు భక్తితోక. రాఘవ. ౨.
౧౦౫.

గీ. నన్ను నదవద వణకించి నలఁప వలసి, వర్ష
మిదె యాదయును దాను వచ్చె ననుచు.
విప్ర. 3. ౫౬.

నలకము. సం. వి. ఆ. న. ౧. మోకాలియెముక.

౨. ధనుస్సు మొదలగువానికవచము. (వై. ని.)

నలకిని. సం. వి. ఈ. శ్రీ. జంఘ, పిక్క.

నలకీలము. సం. వి. ఆ. పుం. మోకాలు.

నలకూబరుఁడు. సం. వి. ఆ. పుం. కుబేరుని
కొడుకు.

నలదము. సం. వి. ఆ. న. ౧. ఉశీరము, నట్టి
వేరు. ౨. మకరందము, పూదేనె. 3. జటా
మాంసిశి. (మే. ని.)

నలపట్టిక. సం. వి. ఆ. శ్రీ. కిక్కిసకసపుతో
అలిసచాప.

నలమీనము. సం. = నడమీనము.

నలము. సం. వి. ఆ. పుం. నడము, కిక్కిసకసపుశి.

న. తామరపువ్వు, పద్మము.

నలవడు. అ. క్రి. (నలఁగు + పడు.) నలఁగుటను
పొందు.

చ. మలహర నేడు దక్షుడు రమావరదిగ్వర
వాగ్వరాదులం, విలిచి హిమద్రిపై మనలఁ
బిల్వక యాగముఁ జేయుచున్నవార, డల
వున మీరు వేగఁ జని యచ్చటి శూరల వా
నితోడుతక, నలవడఁ జెండి పీచము లణించి
ననుం బ్రమదాత్మక జేయరే. వీర. ౪.౪౮.

నలి. వి. (త. నలి. √నలియు.) ౧. బాధ. (చూ.

నలిపెట్టు. రోగము అని క. ర.)

౨. పొడి, తుమరు.

ద్వి. నలి యైనమాంసఖండములు మొండెములు,
గలిగి లోకైక భీకర మయ్యె రణము. రం. రా.
ఆర. ౧౬౩ పా. ౧౩ పం.

పీ. మఱి కొండపీ డెక్కి మార్కొన నలి యైన
యలక సవాపాత్రు నంటి రాఁజె. ఆము. ౧.
౩౬. బస. పు. ౩. ౫౩౨ పం.

౩. ఎండుగడ్డి, శుక్కుతృణము.

సీ...నలి యన నలు సన నలరు శుక్కు. గీ.
తృణము ...ఆం. భా. ౨. ౩౬.

౪. ఇంచుమించి, చిటుదిండి.

సీ...నలితిండి యొప్పును నలి యనఁ దగు...
ఆం. భా. ౩. ౪౫.

౫. ఒప్పు, అందము. ఆం. భా. ౩. ౪౫.

౬. ప్రేమము, అనురాగము.

సీ. మావిప్రైశల నెలదీనలఁ జెన్నొందుతోట
లకడ నలితోడఁ జెంది. గీ ... కేలిసలిపెడు
నీదగులీల మఱవ, నావశంబె ... భార.
శాం. ౩. ౩౩౨. నిర్వ. ౮. ౩౩.

గీ...పురుషులుఁ గాంతలుఁ గామహర్ష, లీల లెసఁ
గఁగ్రోధాదులు లేక రుజయు, జరయు నెఱుఁ
గక నలిఁ జరింతురు దివంబు, నందు సంతత
నిర్భరానంద మొంద. భార. ఆను. ౫.
౨౧౩. (యోగ్యముగా అని శ. ర.)

౭. ఉత్సాహము.

మ. విను నేఁ డరుసుఁ డన్యనైన్యముల నుర్విం
గూల్చుచుక బ్రేతభూ, తనికాయంబులు మాం
సభక్షణము రక్తస్వైరపానంబుఁ జేసి నలిం
గ్రాలగఁ గ్రీడ సల్పు ... భార. ద్రో. ౩. ౧౫.

చ. నలిఁ గమలానలో మృదునినాదములక వె
డదొక్కుఁ బల్కులక, సాలవక చిల్కులక
వెడలఁ జోఁపునెలుంగులు దమ్ము డాయ రాఁ,
బిలుచుట గాఁగ...కు. సం. ౭. ౯౨౮.

౮. లాఘవము; శక్తి, సామర్థ్యము.

క. ఉరగాంగన నలిఁ బట్టెడు, గరుఁడునిక్రియ
శక్తి వట్టి క్రమఱ వైచెక, నరసుతుఁడు శ
ల్యమాతుని... భార. ద్రో. ౧. ౧౩౬.

శ్లో. వైనతేయో యథా కార్షిః పఠంభముర
గోత్రమమ్, తస్య లాఘవ మాజ్ఞాయ సత్త్వం
చామిత తేజసః, సహితాస్సర్వరాజానస్సిం
హనాదమథానదక. సం. భార. ద్రో.
౧౪. ౭౯. ౮౦.

ద్వి. నా కేల రాముఁడు నా కేల సంధి, నా
కేమిటికి వేడ నలి దూలి యొకని. రం. రా.
కిష్కిం. ౨౧౦ పా. ౨౭ పం.

విణ. సన్ననిది.

గీ. వశులలావున నలికాను బలిసి నిలువఁ, జూచు
వారిచూడ్కికి నొప్పు చూఱిడుచు, లీలఁ
బాడుచుఁ దీగయుయ్యాల నెక్కి, పోయి
యూపఁగ నొప్పారె బొలఁతి యోర్తు.
నృసిం. ౨. ౮౫.

కవరాజవిరాజితము. కరములఁ గంకణముల్ మొ
రయక నలికా నసియాడ... భాగ. ౧౦. ఉ.
౪౮౮.

(దీనియాప్రేడితరూపము 'నలిసలి')

ఆ. నలిసలిసంచు నలిసలి గావించు, నించుమిం
చు లాడు నించుమించు, లేమనగవుఁ జూపు
లేమన నగు... విజ. వి. ౧. ౩౬.

చ. పులిపులి యయ్యె నంగలత పొక్కె నుధా
ధరబింబ మింతికి, నలిసలి యయ్యెఁ గౌను
జఘనస్థల మెల్లను నజ్ఞునజ్ఞు నై... కెం, దలి
రుకటారివానిబెడిదంపుదురంబు విభం దొన
ర్పగఁక. శుక. ౧. ౨౧౫.

క్రి. విణ. ద్రు. ౧. క్రమముగా; అత్యంతము.
(సంకప్తము.) క. సరి నై దై దేయఁగ నన్న
రుఁ డందఱ రెంటురెంటు నలి నొప్పించెక.
భార. ద్రో. ౧. ౨౪౧.

ద్వి. సిద్ధవీర ప్రతీకాన్వితం, నలి బాల్కు-
రికిసోమనాథుఁ డనంగ, వెలయువాడను
...పండితా. దీక్షా. ౫ పా.

సీ. వలదశూలముతోడ నలి నుబ్బు నలమబ్బు
వెలి ద్రొబ్బుగరళభృద్ధళముతోడ. ఉ. రా.
౧. ౨౬౦.

౨. అర్హముగా, తగునట్లుగా.

ఆ. నాదు ప్రశ్నములకు నలి నుత్తరము లిచ్చి,
వారిఁ గొనుము నీకు వలసినట్లు. భార. ఆర.
౩. ౩౯౩.

౩. నిశ్చలముగా.

ద్వి. నదులు వేగము మాని నలి నట్టె నిలిచె,
గదల వీవక సదాగతి దివ్యపడియె. సిం.
భాగ. ౨. ౨౯.

నలి. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. ౧. మణిసిల. ౨. ను
గంధద్రవ్యభేదము, గువ్వగుత్తికళి.

నలిక. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. ౧. నలి యనుసుగంధి
ద్రవ్యము, గువ్వగుత్తికళి. ౨. సాలెవానిబకా
నొకకొఱముట్టు. ౩. ఆకొఱముట్టువంటిలస్త్రము.

నలికండ్లపాము. వి.(నలి+కండ్లు+పాము.)రక్త
పుచ్చిక, నలికీచు. (చి. ని, శ. ర, ప్రా.)

నలికము. వి. (√నలియు.) సన్నదనము, తను
త్యము.

ద్వి. పొడ వైనయట్టిమూపులును జానుపులు,
గడచుచేతులు నలికము కలనడుము. నవనా
థ. ౨. ౧౦౩ పా. ౩ పం.

విణ. సన్ననిది; చిన్నది.

క. మారుమఖవేదిమధ్యమొ, యారతియద్దంబు
పిడియొ యన నెంతయుఁ బొల్పారఁ గడు
నలికమై సుకు, మారికి మధ్యంబు సింహమ
ధ్యమునోలెక. కు. సం. ౩. ౨౯౪.

ద్వి. నలికంపుఁబూప లై నలి నొగ రెక్కి, కా
య లై పులుసునఁ గలి కట్టఁ గలిగి, పాయ

క ఫలము లై ... నవనాథ. ౧. ౧౧ పా.
౧౩ పం.

నలికము. సం. వి. ఆ. న. ధనుస్సు మొ. వాని
కవచము.

నలికిరి. వి.(√నలి.)నలికండ్లపాము. (చి.ని,శ.ర.)

నలికీచు. వి. (√నలి.) నలికండ్లపాము. (శ.ర.)

నలిగులి. విణ. (√నలి.) ౧. మిక్కిలి నలఁగినది,
అత్యంతమృదితము.

సీ. తోరంపుగారిజలత్రొక్కున నొడ లెల్ల నలి
గులి యై సర్పనాథుఁ డొదుఁగ. హరి. పూ.
౪. ౧౬.

౨. బద్ధలెనది, బీటలువాటినది.

క. నిలిచి మహాస్త్రం బెఱచుం,టలు గ్రమ్మఁగఁ
బెలుచ నేయుటయు నడుమన చెక్కలు
గాఁగ నేసి దిక్కులు, నలిగులి గా నతఁడు
సింహనాదము నేనెక. భార. భీష్మ. ౩.
౧౧౭.

౩. షీణించినది, తటిగిపోయినది.

క. కలియుగమున ధర్మంబును, నలిగులి యగు
నని సుధీజనంబులవాక్యంబుల విందుఁ ద
త్ప్రకారం, బలఘనవోవిభవ నాకు నానతి
యీవే. హరి. ఉ. ౯. ౩౧.

నలిగొట్టు. విణ. (√నలి.) సన్నమైనది, హీనస్వర
మైనది.

ద్వి. అడవికి నీ వేఁగునపుడు గన్నీరు, వెడలెడు
నీవాలువెడఁదకన్నులును, విన్న నై వెడపు
లు విటిచి దైవమున, నన్న ర మృనిపిల్చు
నలిగొట్టువలకు. ద్వి. హరిశ్చ. ఉ. ౧౦౭౬. పం.

నలిగొను. అ. క్రి.(నలి+కొను.) ఉత్సాహపడు.

ద్వి. వలపటిదెస నుమావరభక్తరాజి, నలిగొన
సింహాసనస్థులఁ జేసి. పండితా. వాద.
౧౭౬ పా.

నలితిండి. వి.(√నలి.) చిటుడిండి, నలి.(చూ. నలి
తిండికాడు.)

నలితిండికాడు. విణ. (నలితిండి + కాడు.) సో
మరి.

సీ... సోమరి నలితిండికాడు, దుండుబలి య
సంగఁ దోఁచుఁ బ్రాల్లాలినవానిపే రై...
అం. భా. 3. ౬.

నలి(లి)నము. సం. వి. అ.పుం. గ. సారసపక్షి.

౨. కృష్ణపాకఫలము, కలివెళ్ళి. న. గ. పద్మము,
తామరపువ్వు. ౨. నీరు. 3. నీలిక, నీలిచెట్టు.

నలి(లి)ని. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. గ. పద్మిని, తామ
రతీగ. ౨. తామరకొలను. 3. పద్మసమూ
హము, తామరతంపర. ౪. నది. ౫. కొబ్బెరళ్ళి.
౬. నలిక, నలి అనుగంధ ద్రవ్యముళ్ళి. ౭. పాద
మునకు పద్మనైదులతీరములు కలవృత్తభేదము.

నలి(లి)నీరుహము. సం. వి. అ.న. మృణాళము,
తామరతూడు.

నలివెట్టు. స. క్రి. (నలి + వెట్టు.) బాధవెట్టు, బా
ధించు.

సీ...పుష్పద్భవుధనము లెల్లఁ గొని వాని నలి
వెట్టి...దశకు. ౪. ౮౨.

క. భూపాల యిపుడు రొక్కము, చేపడినధనం
బు విడిచి నీమాంతరముల్, నీపజ్జఁ దిరుగు
చుండఁగ, నాపాపమె యింత యేల నలి
వెట్టుంక. హరిశ్చ. ౪. ౧౯౮.

నలిబిలి. విణ. (√నలి.) కొలుకఁబడినది.

సీ.ఈమోవి యిఁకమీఁద నామోము మునిపంటి
ఘాతచే నలిబిలి గాక యున్నె. కువల. 3.
౫౪.

నలియు = నులియు. అ. క్రి. గ. నలఁగు, పొడి
యగు.

ఉ. కొన్నిటిఁ బార్శ్వముల్ నలియఁ గొన్నిటి
నీపులు పిండుపీచు గా, నన్నిటి భీముఁ డ

ద్భుతగదాహతి కేనికవేట లాడఁగె.
భార. భీష్మ. ౨. ౨౧౧.

క. తోరుఁగుచుఁ దునియుచు నలియుచు, ధర
ణీభాగమునఁ బడిరి తఱచె యుండక.
దశకు. ౨. ౧౩.

ఉ. ... కార్యక్రము క్తబాణముల్, వైఁ దొర
గించి కూల్చుచును పాదహతిక నలియంగ
ద్రొక్కుచుక. హరి. ఉ. ౧. ౧౦౧.

౨. ముక్కలగు, విలుగు.

న. ... ఎమ్ములు నలియఁ బొడిచియు ... ఉ.
హరి. 3. 2౦.

సీ. ఆపాపజాతి మాసోపవాసినీడ లంఘింపఁ
బోయి కాల్చులియఁ గూలు. నైష. 2.
౧3౦.

3. మృదితమగు.

క. నలుదకుచంబుల నఖములు, నలియఁగ ననుఁ
గాఁగిలించి నాతోడమీఁదక, జెలువా
కూర్చుండుము ... ప్రబోధ. ౨. 2౨.
(నఖములు=నఖతీతములు అని భావము.)

మ ... శిరోజాతముల్, బలిమిం బట్టి వెసం
బడం దిగిచి లీలక వక్షముక మస్తముక,
నలియం బెట్టుగఁ గుప్పిగంతుగొని విన్నా
ణంబు గావించినక. వి. పు. 2. ౪౧౪.

౪. చచ్చు. (చూ. నలిసిపోవు.)

౫. చిదుకు.

సీ. క్రతురక్షకులఁ దాకి ... బలిమి సదస్సుల
నలియ మోది. కు. సం. ౨. ౨౦౦.

జ : నలి, నలికండ్లపాము, నలికము, నలికిరి, నలి
కీచు, నలిగులి, నలిగొట్టు, నలిగొను, నలి
తిండి, నలితిండికాడు, నలినలి, నలివెట్టుమె.

నలిరేఁగు. అ. క్రి. (నలి + రేఁగు.) విజృంభించు.

క... కాంపిల్యనగరమున జను లెల్లక, నలిరేఁగి
యార్చి కారవ, బలసుభటులఁ బొడిచి రాజి
బడలువడంక. భార. ఆది. ౬. 2౧.

గీ. అట్టియెడ వేల్పు వచ్చినయట్లు మేను, వొంగ
నలిరేఁగి పాండవపుంగవుండు, మత్స్యస్వప
నందనునిబలుమాటతోడి, యేపునెవికినిఁ జూ
డ్కికి నింపు నొసంగ. భార. విరా. ౫.
౪౦. ద్వి. సారంగ. ౨. ౪౭౪.

నలివాహుండు. సం. వి. అ. న. గుఱ్ఱమునకు గ
డ్డి తీసికొనివచ్చువాఁడు. (వై. ని.)

నలిసిపోవు. అ. క్రి. (√నలియు.) చనిపోవు,
చచ్చు.

నీ. ఈఁగలు వడి మూఁగు నీడేఱ వెంతైన నల్లు
లు జనియించి నలిసిపోవు. నీతిసీ. ౫౮.

నలుఁగిడు. అ. క్రి. (నలుఁగు + ఇడు.) ఉద్వ
ర్తనముచేయు, ముఱికి పోవుటకై దేహమున పిండి
రాచి నలుచు.

నీ. చెలి యొగ్గు కుంకుమ నలుఁగిడె భసితావలి
ప్రదేహము హైమదీప్తి మెఱయ. దశా. ౬.
౨౭.

క. పసుపుల నలుఁ గిడి రైదువ, బిసరుహలోనన
లు పెండ్లిపెద్దలయాజ్ఞ. మనుచ. ౫. ౫౬.

నలుఁగు = నలఁగు. అ. క్రి. (త. నలుంకు.) నలి
యగు; కృశించు, తగ్గు.

క. అని తలఁచి కదలి కతిపయ, దినముల నను
జపురి చేరు తెరువున డస్సెన్, దనువు మును
పేద యై నలిగినమానముకంటె మిగులఁ
గృశమై యుండెన్. కేయర. 3. 3౧౧.

వి. ౧. (తలంటుకొనునప్పుడు నూనె మొ. పో
వుటకు దేహమునకు. రాచు) పిండి.

నీ. అలఁదు నలుం. గు దేహమున వేణ్ణి శృంగు
దడియొత్తు మెత్తనిభవశ్రవస్త్రమున... కాశ.
౪. ౧౧.

౨. ఉద్వర్తనము, తలంటుకొనునప్పుడు నూనె
మొ. పోవుటకు పిండి రాచుకొనుసంస్కార
విశేషము.

నీ. కమనీయలో ధ్రువల్కంబునలుంగున సభ్యం
గతైలంబు సపనయించి. హర. ౪. ౭౮.

నీ. నలుఁ గన నుద్వర్తనంబు రాజిలు... ఆం.
భా. ౨. ౧౬౦.

ద్వి. నలుగురి కొక్కట నలుఁగులు పెట్టి, కల
మృదుధ్వనులఁ గంఠములు మొఱయ. రం.
రా. బాల. ౭౪ పా. ౨౬ పం.

3. మైపూఁత కుపయోగించుకుంకుమ చందనము
మొదలైనది.

ఉ. కుంకుమపంక మిచ్చునలుఁగుల్ మణుఁ
గుల్ నునుఁగిలుగంటులుం, బొంకముఁజూపఁ
దాపసునిపుత్రిక లుజ్జ్వలహేమపాత్రికల్,
కంకణనికృతాంకకరకంజములకై ధరియించి
రత్నతాటంకరుమల్ దట్టిల్లతల దాపఁగ
బంతులవెంబడికై వడికై. రా. వి. ౨. ౯౯.

జ: నలుఁగిడు, నలుఁగుడు, నలుఁగుడుపడు, నలుఁ
గునెట్టు.

నలుఁగు(ల్లు)డు = నలఁకువ. వి. (√నలుఁగు.) శ్ర
మము; బాధ, కష్టము.

(వ్యవ.) ఈ నలుఁగుడు నే పడలేను.

ఆ. తా వసించుచోటఁ దగ నల్లు దాయెనా,
సౌఖ్యభూమి కపుడు జరుగవలయు, కొలఁకు
లింక నేని కొంగ లుం దుండునా ... వేమన.
౧. ౬౭.

నలుఁగుడుపడు = నలఁగుడువడు. అ. క్రి. (√న
లుఁగుడు.) బాధపడు.

క. నీమగని సంధుఁ జేసెద, నామాటకై విను మ
తెండు నలుఁగుడుపడరా, దోమగువ యతని
కన్నము, ప్రేమంబునఁ గంచ మరసి నెట్టు
ము దినముకై. శుక. 3. 3౬3.

నలుఁగు(ల్లు)వె(పె)ట్టు. స. క్రి. (√నలుఁగు.)
నలుచు, (కుంకుమ పసుపు మొ.వానితో) ఉద్వ
ర్తనముచేయు.

సీ. పసుపుతో గూడఁ గ ప్రము చాల మేదిం
చి నలుగువెట్టెను గూర్చి మెలఁత యొర్తు.
యయా. ౪. ౮౮.

గీ. కలపములతోడినవయత్తుకర్దమమన, నలుగు
వెట్టించుకొని రాజనందనుండు, మహితమృ
గనాభిషంకంబు మాళిఁ దాల్చి, జలజలోచన
లార్పంగ జలకమాడె. నైవ. ౮. ౯౬.

శా. హరిద్రద్యుతిభాసితాంగి యగునయ్యబాషీ
నెమ్మేనఁ గ, రూపరంజక మదకుంభమంబు
నెద నేర్పుల్ మీఱఁగా నల్లవెట్టారూ
ధిక్ దలయంటె నొక్కచెలి నృత్యతక్రంక
జారావముల్, మీఱక సంపఁగితావినూని
యల... ఇందు. ౫. ౭౭.

(నృప.) ఆమె బిడ్డకు నలుగువెట్టినది.

నలుఁడు. సం. వి. అ. పుం. ౧. మట్చక్రవర్తు
లలో నొకఁడు. (నిషధదేశాధీశుఁడు.) ౨. ఒక
వానరుఁడు. (విశ్వకర్మకొడుకు, సముద్రమున
కు సేతువు కట్టినవాఁడు.)

నలుకా(గా)లు. వి. (నాలుగు + కాలు.) నాలు
కాళ్లు, పాదచతుష్టయము.

క...ధ, ర్ము పాదలి చరించుఁ గాత మహి న
లుకాలక్. హరి. పూ. ౪. ౧౮౫.

వ...ధర్మంబును బ్రబలం బై నలుకాళ్లును మో
పి నడచె...హరి. పూ. ౪. ౧౩౫.

క. ధరణివరాహం బగుపతి, ధరణి వరాహంబు
వోలెఁ దాల్చిన నేకా, తురచరణ మైనధర్మ
ము, కరిగతి నలుగాల నిలిచెఁ గలియుగవే
ళక్. కావ్యా. ౫. ౩౦.

నలుగాలియది=నాలుగుకాళ్లు కలజంతువు.

గీ. అనిన నలుగాలివాన గోవును నశేష, శబ్దముల
మంత్రమును లోహజాతిఁ గాంచ, నమును
మనుజుల విప్రుండు సమధికత్వ, భాజనము

లండ్లు వేదప్రపంచవిదులు. భార. శాం. ౧. ౭౧.
శ్లో. చతుష్పదాం గౌః ప్రవరా లోహానాం
కాలచనం వరం, శబ్దానాం ప్రవరో మంత్రో
ప్రాహ్లాణో ద్విపదాం వరః. సం. భార. శాం.
౧౧. ౧౧.

క. నలుగాలివానిఁ బశుల, జలచరముల విధియు
తముగ సంయోజింపం, బొలిచెన్ బశువులు
మున్ను, జలఘుయశోమహిత యమహాయ
జనమునక్. భార. ఆశ్వ. ౪. ౧౮౧.

నలుకు. వి. (నలియు.) ముక్క.

గీ. లలిత మగునొక్క విజననలంబునందు, నెల్ల
మనుజులు దుమ్మరం బిది యటంచుఁ, బలు
కఁ గలబందనలుకులభక్షణమునఁ, బ్రాణము
లు నిల్పికొనుచుఁ దపంబుఁ జేసె. సీమం. ౧.
౨౨.

నలుగంబాలాట=నాలుగంబాలాట. వి. (నా
లుగు.) నాలుగు స్తంభములఆట, బాలికాక్రీడా
విశేషము.

మ...బొమ్మవెండిండ్లు గు, జైనగూండచ్చనగండ్లు
పింపిళులు కుచ్చి స్థీరసంగింజ లో, మనగుం
టల్ కనుమూసిగంత నలుగంబాలాట లోనై
నశ్శే, లనముల్ మీఱఁగ బోటతో నలరు బా
లారత్తు మెల్లప్పుడుక్. కళా. ౬. ౨౦౨.

నలుగడ(లు): వి. (నాలుగు + కడలు.) నాలుగు
దిక్కులు.

క. ఛటఛటఁ బేలుచు నలుగడఁ, బటుతిరళిభి
ఖలు నెగయ...కు. సం. ౬. ౮౦౦.

గీ. బలము లిది యేమి నలుగడఁ బాఱఁ జొచ్చె.
భార. ద్రో. ౫. ౩౨౬.

క. పసిపాప యెండకొనలును, మనమసకని యి
రులు కలిసి మన మలరించెక్, దెసల నలుగ
డల గుంజా, విసరంబులసరులు శ్రేలవిడిచిన
భంగిక్. నైవ. ౮. ౧౨.

వ. ఇతైజంగున నత్తురంగ్రీవుండు...నలుగడ
లం గడలి విలోకించుచు...దశా.౧.౨౬౧.

నలుగురు=నలువురు.

(అందఱు.)

(వ్యవ.) నీవు చేసినపనికి నలుగురును నవ్వుచు
నారు.

నలుగేలు. వి. (√నాలుగు.) నాలుగుచేతులు.

చ. సరసపుటల్కుఁ దీర్చుతఱి శార్దూలదర్శననం

దకాబసంభరణగుణాపి నెన్నడుమునైఁ గ
టిపై జడపై గళంబునై, వారిసలుగేలుఁ బై
కొన నుభాంబుధి నిచ్చలు నోలలాడునిం,
దిర కృపఁ జూచుఁ గార...పారి. పీఠి. ౪.

నలుచు(ల్పు)=నలుపు. స. క్రి. (√నలియు.)
మృదితముచేయు, మర్దించు.

క. ఎవ్వరికిని గనఁబడకయె, యవ్వీరల నరయు
చుండ నపు డొకకపి తా, న్రవ్వున నార్చు
చు నొకగిరి, జువ్వనఁ గబళించి నలిచెఁ జూ
ర్ణము గాఁగె. సీతావి. ౨.౧౪౫.

(ఇంద్రజిత్తు.) గీ. కోఠిఁ దెచ్చితి ననఁ బోయి
కొఱవిఁ దెచ్చి, నాడ ననవుడు ముక్కులు న
లుచుకొనిరి, కొలువునా రెల్ల నపుడు పక్కు
నను నగుచు.దశా. 2. ౨. ౯౮.

నలుజోము(లు.) వి. (√నాలుగు.) నాలుకా
ములు.

గీ.పాడుపువలనుండి పడమటికడలి కరుగఁబవలు
నలుకాములును బట్టుఁ దొవలనూడు,తల్తడుల
కని మాటలో దచ్చికడలఁబఱచి క్రమృణు
నచటిబాబాతుటుములు. నీలా. ౧. 3౪.

నలుతు(ల్తు)ము. వి. (√నాలుగు.) నాలుగుతూ
ములు.

సీ. చతురాధకీసంజ్ఞ చనును నల్తు మనంగ...ఆం.
భా. ౨. ౨౪౧.

నలుది(ల్ది)క్కు(లు)= నలుదెస. వి. (√నా
లుగు.)

గీ.కన్నెక్కుక్కాఱు మెఱుంగుదీఁగయునుబోలే,
బొలిచి యప్పుడ యడఁగుపూబోజిమూర్తి,
నక్కుమారుండు నలుదిక్కులందుఁ గాంచు.
నైవ. 3. ౮౮.

క...శివుడును...నల్దిక్కుఁ దిరిగి నిలిచి యాపు
లించుచు నుండె. ఉ. హరి. ౬. ౧౬౮.

నలుదెస(లు)=నల్దెస. (√నాలుగు.)

వ...తారు దిగ నిమ్ము లేక బిమ్మిటిగొని నలుదె
సలుం జూడ...ఆము. ౪.3౫.

నలుపలము. వి.(√నాలుగు.) నాలుగుపలములు.

సీ...నలుపలం బనఁ జతుఃపలము దనరు. ఆం.
భా. ౨. ౨౬౮.

నలుపు¹=నలుచు.స.క్రి.(√నలియు.) మర్దించు.

రగడ. నలిపివైవకే నవకలికావలి యలిసీలాలక
యది మాకావలి. రాజ. చ. ౨. ౧౪౮.

నలుపు²(ల్పు). వి. ౧. నీలవర్ణము.

గీ. దాసి చేసినయప్పరిహాసమునకు, హాసపరి
పాండురం బైనయక్కులువున, నానృపాలు
ముఖిగాని కానఁబడియె, నలుపు గానఁగఁబ
డుఁగదా తెలుపులోన. నైవ. ౫. ౧౨౮.

సీ.పాలుపారునారులనలుపుతోడనుగూడ నలుపు
చన్ద్రనలందు నాటుకొనఁగ. గీ.గర్భసంపద
నొప్పి రక్కచలముఖము. విక్ర.౧.౧౬౬.
ఉ. మునుముఁ దెల్పును దూఱఁ దూఱ మఱి
కంపుఁ వెండియుఁ దూఱఁగం,దనగాయం
గలనల్పు దోప...ఆము. ౪. ౨3.

౨. కళంకము.

గీ. ఇంత నాడు కరగ్రహవంతురాలి, జేసి తో
డొనివచ్చితి చెప్పినట్ల, చేయుచుంటిని గో
ట్రంబు మీయనుజ్ఞ, నలుపు నా కేయడల
నైనఁ దెలుపఁ గలరె. నిరం. ౨. ౫౩.

విణ. నల్లనిది, కృష్ణము.

గీ. జ్యోతిస్సు నాగఁ దమిస్త్ర నా నుభయభా
ర్య, లుడుపతికి నందు నొకతె దె ల్పొర్తు న
లుపు, తాను వారికి మెచ్చుగాఁ దాల్పఁ
బోలుఁ, దెలుపు నలుపును నగుమేను నెలఁత
యితఁడు. నైవ. ౮. ౧౮౪.

గీ. ఆనతిము మహాదేవ యభవ నీదు, కంఠమా
లంబు నలు వైనకారిణంబు. మార. ౬. ౬.
చ. మృగమదపంకిలాంగు లొకమే నొకమే ఘ
నసారచందన, స్ఫగితలు నైనకామినులు సాటి
గ నొండొరుఁ జల్లి యాడుచో, సగమున న
ల్పు దెల్పు లగుచాయలు నెండఁ గలిందక
స్యకా, గగననదీసమాగమముకై వడిఁ బద్ధిని
యొప్పె న త్తటిక. విక్ర. ౫. ౪౭.

జ: నలుపెక్కు.

నలుపెక్కు. అ. క్రి. (నలుపు + ఎక్కు.) నల్ల
వాలు, నల్లపడు.

గీ. రోమరాజి తమాలవల్లిమతల్లి, పగిది నలుపెక్కి
మెఱసె నా పడఁతినడుమ, నింద్రసామ్రా
జ్యహానికి హేతు వైన, ధూమకేతువు నభ
మునఁ దోచె ననఁగ. వరాహ. ౩. ౩.

క. అలివేటికి జనుముక్కులు, నలుపెక్కి విలా
సవతికి నవనవలవలీ, దళములగతిఁ బొందుర
రుచి, నలరెం జెలు వమరుచెక్కుటద్దములం
తక. జాన్నావీ. ౧. ౮౭.

నలుమడి. వి. (నాలుగు.) నాలుగురెట్లు. (చూ.
నలుమడించు.)

నలుమడించు. అ. క్రి. (నాలుగు.) నాలు
గంత లగు, నాలుగురెట్లధిక మగు.

ఆ. పీఠి నలుమడింప భీమునిఁ గవల నా, లింగ
సంబు నేసి... భార. విరా. ౫. ౩౪౧.

చ... అని యాదేశింపం బ్రమోదంబు నలుమ
డింపఁ జతుర్ముఖుండును... కవిక. పీఠి. ౩౯.

స. క్రి. చతుర్ముఖించు, నాలుగు రెట్లు చేయు,
(చూ. నలుమడించుకొను.)

నలుమడించుకొను. స. క్రి. (నలుమడించు +
కొను. స్వార్థమున.) నాలుగురెట్లు చేయు.

ఆ. అస్థి గలిగి హీన మగుజంతువైన ద, ద్విగుణ
వృత్తి వలయుఁ బ్రగుణజంతువునకు నలుమ
డించుకొనునది... నరమాత్ర, హింస యష్ట
గుణకృతీహఁ బాయు. భార. ఆను. ౩.
౨౯౭.

నలుమాటు. వి. (నాలుగు + మాటులు.) నాలు
గుపర్యాయములు.

క. కలయుఁగ సంబుద్ధ్యంతరముల నునుపఁగ వల
యు నందముగ జయజీవో, జ్వలదేవాదిపదం
బులు, నలి నిడుచతుర తరంబు నలుమా టై
నక. కావ్యా. ౪. ౩౮.

నలుమొ(ల్నొ)గంబుల ప్రోడ. వి. (నాలు
గు.) చతుర్ముఖుఁడు, బ్రహ్మ.

క... తద్దయుఁ బొగడెద వేలుపు, బెద్ద యనక
జగము రెల్ల బెంచుచుఁ బల్కు, న్నదీయతో
నెఱతామర, గద్దియఁ గొలుపుండునల్కొగం
బులప్రోడక. నీలా. ౧. ౧౫.

ఇట్లే : నలుమొగంబులయన్న, నలుమొగంబుల
వేల్పు.

చ... కాంచనగిరికిభరంబుపై నిండోలగం బున్న
యన్నలుమొగంబులయన్న విన్నాణంబు వ
హించి... ఉ. రా. ౫. ౨౪౮.

నీ. పెనతాఁగ యై మ్రోగుచును మోసలకు
నేఁగునలుమొగంబులవేల్పుచెలువ దొరయె.
నీలా. ౧. ౫౨.

నలుమోమయ్య. వి. (నాలుగు.) చతుర్ముఖు
డు, బ్రహ్మ.

మ. ఎలమిం బంగరు తెక్కుపక్కురహుమాయా
లేటి దాఁటించుచుక, నలుమోమయ్య

హుటాహుటిం గదలె...దళా. ౨. ౧౬.

నలువ=నల్వ.వి. (నాలుగు + వా.) చతుర్థుడు,
బ్రహ్మ.

సీ. నలువనెన్నెముదములు కలిగ్గుహములు త
శుకుటద్దంబు సత్కవుల మనసు. గీ. ఎపుడు
నేడేవి కాడేవి...మామకస్వాంతపీఠి, నిండు
వేడుక విహరించుచుండుఁ గాత. నైవ. ౧.౫.

ద్వి. నలువచే వరము లున్నతిఁ గాంచివాడు,
చెలఁగి దిగ్విజయంబు చేసినవాడు.రం.రా.
ఆర. ౧౯౨ పా. ౨ పం. కాశీ. ౨. ౧౨౩.

ఆ. పలుకువెలఁదిమగఁడు బంగారుకడుపువార,
డంచతేజి నెక్కునట్టిరాకు, బమ్మ తాత న
లువ తమ్మిచూలి దుగినుఁ, డనగ బ్రహ్మపే
రు లబ్జచూలి. ఆం. భా. ౧. ౩౯.

నలువచూలి = నారదుడు.

క. శుక్రాంతేవాసివనీ, శుక్రుఁడు శక్రుండు నలువ
చూలికి ననియెక. దళా. ౪. ౬౦.

నలువతమ్మఁడు=మ న్ధుఁడు.

గీ. నలువతమ్మఁడు ముక్కంటి గెలువ నెంచి.
ప్ర బంధ. ౪౮౩.

నలువతూపు=బ్రహ్మస్త్రము.

(రాముతమ్మఁడు.) సీ. నలువతూ పరివోసి బలి
మిమై నద్దోసకారికక్కును మేలిగానిమీఁద,
నేసిన...అచ్చ. రా. యు. ౨౬౩.

నలువతేజి = హంస, అంచ.

సీ. పాలతో నునుమగతాలతో నలువతేజీలతో
బేడిసమీలతోడ. అచ్చ. రా. ఆర. ౨౬.

నలువపట్టి = నారదుడు.

గీ...అని వేడుకొనిన నన్నలువపట్టి, చిలువపట్టు
నఁ బుట్టినబలియుఁ గాంచి. అచ్చ. రా.
బాల. ౨౮.

వ...రావణునకు రసాతలజయోద్యోగంబునందు
బుద్ధి పుట్టించి యన్నలువపట్టి యంత నిలువక

...ఉ. రా. ౩. ౩౦౬.

నలువపాగా=హంససమాహము.

(కుమారస్వామివర్ణన.) సీ. నలువపాగాబాట
యలవరించిన మేటి రాకాసిముక్కాకడాక
వాని. చం. రా. ౩. ౮.

నలువప్రోలు=సత్యలోకము.

గీ. లలి నిరాబారులే యుండునలువప్రోలు, బలసి
విసదారు లుండువెంజిలువప్రోలు,...అమ్మేటి
వీటి కనయె. అచ్చ. రా. బాల. ౩౧.

నలువబాబా=హంస.

సీ. పాలసంద్రము లయ్యె నోలి నే ర్లన్నియు
నలువబాబా లయ్యెఁ బులుగు తెల్ల. అచ్చ.
రా. అయో. ౨౦.

సీ. నలువబాబాపిండునులిపు లెంతయు హె
చ్చెఁ బొలముపొంతల తెల్లు పూయఁ జొ
చ్చె. అచ్చ. రా. కిష్కిం. ౬౯.

నలువరాణి=సరస్వతి, వాణి.

గీ. నలువరాణి మదా తల్లో వెలయుఁగాత.
మనుచ. ౧. ౫.

క. నీకొలది నలువరాణికిఁ, గా కొరులకు నె
ట్లు తెలియఁగా వలయు ననక, లోకమున
నెవ్వియైనను, నీకు నసాధ్యములు గలవె
నిర్లబ్ధుడయా. రాజ. చ. ౩. ౯౨.

నలువ(ల్వ)ంక. వి. (నాలుగు + వంకలు.) నాలు
గుదిక్కులు.

మ. నలువంక మలయానిలాంచలముచే నర్చి
చుపూధూలితోఁ, గొలఁదుల్ మీఱ ఫలా
వళుల్ మెసఁగుచుక గ్రొమ్మవులం బల్కు
చి,ల్కలతో... వరాహ. ౪. ౧౧౬.

వనమయూరము ...ఉద్యత్పంకజహితాయత
సఖాంధవరుచుల్ నల్వంక వెదచల్లు కమ
లావిభుఁడు దోఁపక. వరాహ. ౧౦. ౨౨.

సీ. అదిరింప నల్వంక బెడరు సేనలతోడ సరిగ

విష్యక్సేనుఁ డడటు నూని. దశా. ౪.
౧౦౧.

నలువండ్రు. స. బ. (√నాలుగు-నలువదికి మహాన
హత్యర్థకరూపము.) నలువదిమంది.

వ... కేశిడుర్లయాడు లెనదానవులు నలువండ్రు
వుట్టిరి... భార. ఆది. ౩. ౬౩.

నలువందు=నలువమరు. అ. క్రి. (√నలువు.)
ఒప్పు.

సీ. నాలుగువాకిళ్ల నలువంద వేడుకల్ సవరిం
చుముత్యాలచవిక యైన. రామా. ౬. ౧౨౮.

నలువ(ల్వ)ది. స. బౌ. (నాలుగు + పది.) నాలు
గుపడులు.

(రావణుడు.) సీ. వెసఁ బేర్చి నలువదివేలయ
త్తహిణుల్ నడచు వేగంబునఁ బుడమి వడఁ
క. గీ... మధునిపట్టణముమీఁద విడిసె ...
ఉ. రా. ౪. ౧౩౩.

మ ... సారథిశిరఃపాతంబురభ్యధ్వజచ్ఛిదనుక్
నల్వదిసాయకంబుల నొనర్చెక్ వేల్పులు
పొంగఁగఁక. ఉ. రా. ౪. ౩౦౨.

నలువదుగురు. వి. (√నాలుగు.) నలువదిమంది
నలువండ్రు. (నలువదికిమహా నహత్యర్థకరూపము.

సీ... భద్రమతి యనువిప్రోత్తముఁ డొకండు...
ఆతనికిభార్య లాబ్ధులు సందను లిన్నుట
నలువదుగురు, గలరు... దశా. ౫. ౧౦౪.

నలువమరు=నలువొందు. (√నలువు.)

సీ... గాయక సంగీత గాంధర్వ గానముల్ ద్విజ
వరాశీర్వాద వేదఘోష. గీ. నలువమరు వజ్ర
సింహాసనప్రదీప్త, శారదాసప్తఁడై ... ఉ.
హరిశ్చ. ౧. ౬౦.

నలువా(ల్వా)రు. అ. క్రి. (√నలువు.) ఒప్పు.

సీ. వరియించు పెన్నఁడో వరమనోమోదంబు
నలువార రాజకన్యాలలామ. చంద్రి. ౪. ౩.

క. కనమే బిరాస నల్వా, రిసపచ్చనియొడలు జే

గురించినజడలుక్, బెనువంక మెడలు గల
య, మునిజడలుక్ సొంపు వెడల మల్లోక
ములక్. వాల్మీకి. ౩. ౧౨౦.

నలువు(ల్వు). విణ. (క.నలువు.) ౧. చక్కనిది;
ఒప్పుకలది.

సీ. నజ్జలనైనను నలు వైనవెఱవున ముట్టె యం
టఁగఁ బట్టికట్టి విడువ. గీ... నేర్తు... భార.
విరా. ౧. ౧౦౧.

ఉ. కొందఱు తప్పిపు వ్వనఁగ... కోమలసారథ
ముల్ మనోద్వగా, నందక శాస్థితుల్ బెరయ
న ల్వగుతళ్ళుల గుల్కునట్టియా, చందన
గంధిముద్దునగు చక్కనిమోము చెలంగు భూ
వరా. ఇందు. ౨. ౧౬౨.

౨. సమర్థము, శక్తికలది.

చ. ... నరపాల నిజంబు సమిత్ప్రియుండ నై,
నలువుగ నదనచ్చిద యొనర్పఁగ వచ్చితి
నంచు రాముఁడఁక. దశా. ౬. ౧౧౯.

వి. సౌందర్యము, అందము.

గీ. చిలుతనవున నిండాదుజిగి యుదార, లలిత
నేత్రంచలంబులనలువు లెడల, వెన్నుఁ డ
భిల్లకమూర్తి దా వేణునాడ, ఘనసుధాం
భోధి యొండొండఁ గడలుకొలిపె. హరి.
పూ. ౮. ౩.

సీ. ఎలతు మ్రోదలదిమ్ము వెలి జిమ్ముచెలువమ్ము
గలవేటి కొకవితనలువు మీఁతె. పారి. ౧.
౫౬.

ద్వి. చెన్నును నన్నును చెలువును నలువు, నున్న
తి సన్నుతి యొప్పును మెప్పు. పండితా.
దీక్షా. ౬౦ పా.

౨. ప్రేమము, అనురాగము.

సీ. చూర్ణాలకంబుల స్రుక్కుఁ జక్కఁగఁ దీర్చి
నలువు నెమ్మనములో మొలవఁ బెట్టు. నైవ.
౩. ౧౩౨.

౩. శక్తి, సామర్థ్యము.

గీ. నలువు మెఱయంగఁ బెద్దలనాటనుండి, మున్ను దమయింట డాకొనియున్నవిన్ను, మూలదేవరవి లైతఁ జాలుమేటి, కిత్తుఁ దనకన్నె నంచు నొట్టిడుక యతఁడు. ఆచ్చ. రా. బాల. ౧౨౯.

ద్వి. నిలువుము నీ వన్న నిలువక తోన, నలువున నమ్మేఘునాడుండు నడువ. రం. రా. ఉ. ౩౬ పా. ౨౩ పం. మార్క. ౨.౧౨.

౪. రీతి, విధము.

చ. నలువమొగంబు లెట్లు సృజనప్రథమానా మునం దలిర్చు నన్నలువున సిద్ధసాధ్యసర నాగమరుద్వరయోగినుండరీ, కలకలగుంఢితంబు లయి కాంచనచారువు లై ననాల్గవా, కిళుల వెలుంగునున్నతని కేతనరాజమునంబ్రసన్నుడై. పాండు. ౨. ౩౩.

వ...నలువనలుమోములందు వెడలునలుతోలుఁ బలుకులనలువున...దశా. ౫. ౧౧౫.

జ : నలువందు, నలువమరు, నలువారు, నలువుమిగులు, నలువొందు.

నలువుమిగులు. ఆ. క్రి. (✓నలువు.) ఒప్పు.

గీ. బ్రహ్మసంవేద్య మాదిగాఁ బట్టిసాంత, మతివగోడావరీనదీహరమునకు, నడుమ నాయకరత్న మై నలువుమిగులుఁ, బంచలింగాశ్రయము వీరభద్రశిఖరి. కాశీ. ౩. ౩౪.

నలువు(ల్వు)రు = నలుగురు. స. బ. (✓నాలుగు.

త. నాల్వార్. నాలుగుశబ్దముయొక్క మహాస్మహత్వరకరూపము.) ౧. నాలుగుమంది.

చ. అనుజులు నల్వయం దనకు నత్యుపరాగమునక విధేయులై, తనరుచు నుండ... భార. ఆది. ౮. ౮౧.

ఉ. అంబరవర్తి వైన గని యతునిచే నగడడ్డ వీరిప్రాణంబులు మున్ను నిన్నడిగి నల్వరకున్ నయవిక్రమప్రభా, వంబుల వేడికొ

న్న సతీతస్థలభావముఁ బొంది యాదరా, ర్ద్రింబగుచూడ్కితోఁ బ్రియహితస్థిరభావల నూడింపవే. భార. విరా. ౧. ౧౮౩.

గీ. ఆసపడి వీరినలువురయందు నొకని, వేడుమా చూచెదను నీవివేకశక్తి. నైమ. ౪. ౭౮.

౨. అందఱు.

చ. చెలువముఁ దాల్చి దన్తవయఁ జేరినదానిని రావణస్వనక, నలువురు నవ్వ నల్లెఱ గొనర్పక యేలిన వియ్యమై యతం, డలుగఁడ... ఆము. ౫. ౪౯.

నలువొందు. ఆ. క్రి. (✓నలువు.) ఒప్పురు, శోభిలు.

తోటకము. ఇలపై లవణానురుఁడి ట్టారుగక కలకాలము వానియగారమునక, వలనొప్పెడుముమైనవార శివుచే, నలువొందెడుశూలమునక గలసెక. ఉ. రా. ౩. ౧౪౩.

సీ. నలువదనంబుల నలువొందుశివుఁ డెందుఁ గలిగె నంచు విరించె గనిరి మునులు. దశా. ౧. ౨౨. ఉ. రా. ౧. ౨.

నలుసాల. వి. (✓నాలుగు.) చతుశ్శాల, చుట్టుకొల్లారు, నాలుగిండ్లబవంతి.

సీ...చుట్టుకొల్లారు నలుసాల యనఁ జతుశ్శాలమా...ఆం. భా. ౨. ౧౪.

నలును = నలి. వి. (✓నలుగు.) ౧. శుక్లత్పణము.

సీ... నలి యన నలు సన నలరు శుక్ల. గీ. తృణము...ఆం. భా. ౨. ౩౬.

౨. తృణము మున్నగువానిలేకము; రేణువు.

ఆ. సంతనగ వియోగిసంతతిపై నలు, సంతయుదయ లేక సంతసమున, సంతపింపఁ జేయు...రసిక. ౬. ౬౬.

(రావణుడు). చ. సురలకు గుండెతల్లడము శూరులడెందము లోనికొట్టు ఖే, చరతతికంటిలో నలుసు...భా. రా. యు. ౨౪౧౯.

నల్లడ(లు)=నలుగడ.

మ...వారిద, ప్రతతుల్ సాల్పడి నల్లడం జెద
రఁగా బాటక మనోవేగుడై, పతశం
ద్రుం డమృతాంతికంబునకుఁ దత్పాలు ర్భ
యం బందఁగఁ. భార. ఆది. ౨. ౯౦.

ఉ. వేటొకచాప మెత్తి యదువీరుఁడు డెబ్బది
రెండుబాణముల్, మీతినపాం ద్రభూవిభుని
మేను కలంతట నాటి నల్లడం, బాటఁగ నేసి
...ఉ. హరి. 3. ౫౮.

గీ...నల్లడలఁ దిరుగుఁ, గుంభకర్ణుండు నడయాడు
కొండకరసి. ఉ. రా. ౨. ౧౪౮.

ద్వి. గగన మొక్కింతయుఁ గాన రాకుండ, మొ
గులు గాగ్రుమ్ముచు ముంచె నల్లడల.
ద్వి. పరమ. ౪. ౨౯౦ పా.

నల్లెన= నలుదెన. వి. (√కాలుఁగు.) నలుగడ.

ఉ. క్రన్నన నేన యన్నియును గైకొని యే
రెద నీసహాయులై, చెన్నెసలాదువీరు
గతచేష్టత నల్లెనఁ దూలి పాటఁగఁ. హరి.
ఉ. ౨. ౧౨౮.

నల్పు(లుపు)దేటు. అ.క్రి. (నలుపు + తేటు.)
నల్లనగు.

(చెంచుదొరలు.) ఉ. మిక్కిలి నల్పుదేటుబలు
మేనులు జుంజులుగడ్డముల్ ... వన్నెలు
చూప నెంతయఁ. ఇందు. ౨. ౪౬.

నల్ల¹. వి. ౧. నెత్తురు, రక్తము.

ఆ. నల్లఁ గ్రోల నిచ్చి మెల్లనె చివ్వ గి, నోరి
జింకఁ దివియునేరు పొదవు, వేటకాడవో
రె...ఆము. ౪. ౧౯౩.

నీ. బలుపచ్చిపాలనుండి నెలవుల దిగజాటునల్ల
నాలుక సాచి నాకికొనుచు. ఉ. రా. 2.
౧౨౦.

౨. రక్తవిశేషము, గట్టిపడిననెత్తురు.

నీ. రక్తవిశేషంబు రాజిల్లు నల్ల నా...ఆం.

భా. ౨. ౧౩౨.

జ: నల్లద్రావరి, నల్లద్రావుడు, నల్లాసకప్పెర, నల్లి,
నల్లిక, నల్లిపాడ.

నల్ల²=నల. వి. (సం. నైల్యం. ప్రా. నేలం. త.
నల్లం.) ౧. నలుపు.

గీ. అమహాశ్వంబుభవళదేహంబునందు, నల్లగలి
గిన నీ విప్రు నాకు దాసి, కగుము మఱి
యందు నల్ల లేదయ్యెనేని, నీకు నే దాసి
నగుదుఁ బన్నిదము నలుము. భార. ఆది.
౨. 3౨.

చ. కొడుకులఁ బంచి తెల్పెనఁగుగుఱ్ఱమువాల
మునందు నల్ల గ, లెడుక్రియఁ దీర్చి...భార.
ఆను. ౧. ౨౬౬.

౨. కళంకము.

వ. కని కద్రువ విసతం జూచి చూడవె యల్ల
యతిధవళం బైసయశ్వంబునందుఁ బూర్ణ
చంద్రునందు నల్లయుం బోలె వాలప్రదేశం
బునందు నల్ల యై యున్నది...భార. ఆది.
౨. 3౧.

3. తప్ప.

గీ. అహహ యలచంద్రుఁ డనువాఁ డహంకరించి,
రోహిణీదేవి నొల్లక రోసి యుండఁ, బాపి
నతని క్షయవ్యాధిబాధితునిగఁ, గినిసి శపి
యింపనే నల్లఁ గనిన నోర్వ. కాశీ. 2. ౫౧.

౪. బొగ్గు.

నీ. అలిసమాహంబు నల్లులు మందపవనుండు చ
ర్రభక్త్రీక మావిచయము తలెరు, టాకుకొం
పములు తీవ్రానలజ్వాలలు ... ప్రబంధ. ౪౪.

గీ...బొగ్గు, నల్లనంగను గాలికానామములగు.
ఆం. భా. ౨. ౨౪౨.

౫. నల్లనిది. (దీనికి వృత్తియందు వికల్పముగా
నిగామము.)

నీ. ఉల్లతెల్లనితురగోత్తము వాలంబు నల్ల నేసితి

తేని నామ చాసి, యగు మన వినత... భార.
అది. ౨. 3౪.

సీ. పాలసినగబ్బుకంపులు సోడుముట్టెడునీనల్ల
తిరునామ మెచట దొరకె. భా. 3. ౭౪.

ఉ. నల్లనివాడు ప ద్దనయనంబులవాడు కృపా
రసంబుఁ బై, జల్లెడువాడు... మల్లియలార
మీపాదలమాటున లేడుగదవు చెప్పరే.
భాగ. ౧౦ పూ. ౧౦౨౦.

జ: నలుపు, నలుపెక్కు, నల్పుడేలు, నల్లబాటు,
నల్లచోరము, నల్లకలవ, నల్లకాచి మొ.

నల్లఁబాటు = నల్లవడు. అ. క్రి. (నల్ల + పాటు.)
నల్లనగు.

గీ. భావిపురుషూతకుంభికుంభములు మీఁద, న
ల్లఁబాటునిజా త్తజల్లహతుల, నని యెఱింగిం
చువిధమున నామరాళ, గమనపాలిండ్లకొనలు
నీలిమ వహించె. వరాహ. 3. ౪.

గీ. చన్నుగుబ్బలపోరాటం జక్కపెట్టె, బోయి
మధ్యస్థభావంబు పొందలేని, కతన లజ్జించె
ననగ మొగాలు నల్లఁబాటుగురువిందపూ
సలపేరు వైచు. వరాహ. ౨. ౧౧౫.

నల్లకచోరము. వి. (నల్ల.) చోరము. (శ. ర.)

నల్లకాచి. వి. (నల్ల.) ఒకదినము మొక్క.

సీ. కామజీలుగు మెట్టదామర వెట్టిసెనగ జంది
రముకాచి నల్లకాచి. హంస. ౪. ౧౦.

నల్లగగ్గెర. వి. (నల్ల.) కఠింజరము. (శ. ర.)

నల్లగటిక. వి. (నల్ల.) బాలత్పణము. (శ. ర.)

నల్లగల్వ(లువ). వి. (నల్ల.) ఇందీవరము,
నీలోత్పలము.

చ. అవనిజమాపులుక రవికులగ్రుణి మైజగి నల్ల
గల్వలుక, గువలయనేత్రనవులు రఘుప్ర
భుమాపులుఁ దెల్లగల్వ లెక్కువ యయి నిం
డె నీట మును గోసినపువులకంపె రెట్టిగా.
ఉ. రా. ౬. ౧౧౦.

గీ...నల్లగల్వపూదండఁ జేఁ బూని కల్పిచెలువ.
దశా. ౨. ౨౬౧.

సీ. నల్లగల్వ యనంగఁ జెల్లు నీలోత్పలంబు...
ఆం. భా. ౧. ౧౬౫.

నల్లగిం టెను. వి. (నల్ల.) నీలపుష్పి.

సీ. నల్లగిం టెన పూలి తెల్లగిం టెన యుతరేణు
గుబ్బిరి సంబరేణు... హంస. ౪. ౧౦.
(శ. ర. పా.)

నల్లగినియ. వి. (నల్ల.) గినియ. (శ. ర.)

నల్లగిసియ. వి. (నల్ల.) ఆతసి. (శ. ర.)

నల్లగురికింజె. వి. (నల్ల.) కృష్ణపాక్షి. (శ. ర.)

నల్లగురిజె. వి. (నల్ల.) కృష్ణగుంజె. (శ. ర.)

నల్లగూబ. వి. (నల్ల.) కృతమాలకము. (శ. ర.)

నల్లగెనుసు. వి. (నల్ల.) కృష్ణాలుపు, ఒకజాతి
గెనుసు. (శ. ర.)

నల్లగొలిమిడి. వి. (నల్ల.) నీలమార్వ. (శ. ర.)

నల్లగోరంట. వి. (నల్ల.) ఆర్తగళము. (శ. ర.)

నల్లగ్రుడ్డు. వి. (నల్ల.) కనీక, కంటిలోని
గుడ్డులోనినల్లనిభాగము. (శ. ర.)

నల్లచీమ. వి. (నల్ల.) మర్కటపిఠిక. (శ. ర.)

నల్లచెన్నంగులు. వి. బ. (నల్ల.) ధాన్యవిశే
షము.

గీ. జలితొగలరాజనములు నలవరులును, దెల్ల
నల్లచెన్నంగులు దీవసరులు, నాది యగుపేరు
గలవడ్లు... హంస. ౪. ౧౨౮.

నల్లచెఱకు. వి. (నల్ల.) అనికూపు, నిజమయిన
చెఱకుగాక దానివలె మధురరసము కలఒకజాతి
తెల్లు. (శ. ర.)

నల్లచేమ. వి. (నల్ల.) కృష్ణాలకము, ఒకజాతి
చేమ. (శ. ర.)

నల్లచ్చికాడు. వి. (నల్ల + లచ్చనము + కాడు.)

పక్షివిశేషము. (భరద్వాజము అని శ. ర.)

నీ...నల్లచ్చికాడును జల్లపిట్ట. గీ. యనఁగ నిట్లని పక్షిభేదాఖ్య లలరు. ఆం. భా. ౨. ౯౮.

నల్లజీలకఱ(జ్జి). వి. ($\sqrt{\text{నల్ల}^2}$) సుషవిక, జీలకఱ్జలో నొకభేదము.

నీ. నల్లజీలకఱ నాఁ జెల్లును సుషవిక...ఆం. భా. ౨. ౨౪౯.

నల్లతీగె(గ). వి. ($\sqrt{\text{నల్ల}^2}$) సర్పాక్షి.

గీ...సర్పాక్షి ప్రలు నల్ల, తీగె నాఁ...ఆం. భా. ౨. ౫౯.

నీ...చల్ల, పిల్లిమడుపు చారపిల్లడు చిత్రమాలము నల్లతీగె కోలాకుపొన్న. గీ...మొదలు, గాఁ గలుగు నట్టిచిలుచెట్లఁ గాంచి యంత. హంస. ౪. ౧౦.

గీ. నల్లతీగె గోడముల్లంగి వెలఁగాకు, చిట్టివేళ్లరసము సేవసేయ, నొడల నలఁద రస సముద్భూతవేదనల్, నిలుచు నంగపండ్ల నీళ్లు గనిన. (చి.కి. చి.ని.)

నల్లతుమికి. వి. ($\sqrt{\text{నల్ల}^2}$) కాకతిందుకము, ఒకజాతితిందుకము. (శ. ర.)

నల్లతెగడ. వి. ($\sqrt{\text{నల్ల}^2}$) ఓషధివిశేషము, కాలమేషిక. (శ. ర.)

నల్లతోగ. వి. ($\sqrt{\text{నల్ల}^2}$) నల్లకలువ.

నీ. కస్తూరి వ్రాసినకరణి మీసల నల్లతోగరేకుల జయించుమొగము మెఱయ. గీ. చాలనద్భుత మొసఁగె దున్యంతమా ర్తి. పి. శకుం. ౨. ౮౦.

నల్లదట్టినబిల్ల. వి. ($\sqrt{\text{నల్ల}^2}$) చోరసాధనవిశేషము.

గీ. కావు ములుబంతి సికముళ్లు గద్దగోరు, నల్లదట్టినబిల్ల కన్నంపుఁగత్తి, బూది దివ్యార్పు

పురు విసుమూఁదుఁగ్రోవి, తోలునిచ్చెన మొదలు ముందుగ ధరించి. ప్రబంధ. ౩౫౯.

నల్లదాసరిగాఁడు. వి. ($\sqrt{\text{నల్ల}^2} + \text{దా} + \text{రి} + \text{గా} + \text{డు}$) తాఁచేలు. (నల్లనితాఁచేలు అని ప్ర.)

నీ. తామే లనంగను దాఁచే లనఁగ నల్లదాసరి గాఁడనఁదగుఁగతుము. ఆం. భా. ౧. ౧౬౧.

గీ. తాను మరమానిస్వపతనల్ దాల్చి యకట, కామినీతతి నుడికించుకంటె నట్టె, గండెమును నల్లదాసరిగాఁడు కిరియు, హరియు నై పోవుటయమంచి దనుయుగంబు. ఆము. ౫. ౪౧.

నల్లదేవర. వి. ($\sqrt{\text{నల్ల}^2}$) కఠివేల్పు, విష్ణువు.

నీ. ఇట నల్లదేవరయింట నంటిననీళ్లజోటిఁ బాయనికొండఁ జూచినాడ. నరస. ౫. ౨౨. (తెల్లజోటివాయన ముద్రి. పా.)

క. అటు పసిఁడిసరులయమల, నిట మగుపక్కిదొర నల్లదేవర పోలె. అచ్చ. భా. ౨. ఆ. ౧౫ పా.

నల్లద్రావరి=నల్లద్రావుడు. ($\sqrt{\text{నల్ల}^1}$)

శా...ప్రేపల్లెలోఁ, గాలం గోడియనల్లద్రావరి నడంగం జేయుమేల్వేటరీ. అచ్చ. భా. ౩. ౧౧౧.

నల్లద్రావుడు=నల్లద్రావరి. వి. ($\sqrt{\text{నల్ల}^1}$) రక్తపానము చేయువాఁడు, రాక్షసుఁడు.

(రాగవుఁడు.) గీ...కడిమి, నెదురుకొనివెళ్ళు నెఱదూపు లేసి యెల్ల, నల్లద్రావుడు మూఁలఁద్రెళ్లఁ జేసి, యగ్రరాసులపైని బిట్టార్పుకొనుచు. అచ్చ. రా. ఆర. ౧౨.

గీ. అత్తెఱంగునఁ బెనుచున్నంత నొక్కయెడను బూతన యనుపేర నడరుబెరసు, నల్లద్రావుడుబడఁతి మత్తిలి చేరి, విసపుఁబాలిడఁ గని దానియునురు గొనియె. నీలా. ౧. ౩౨.

నల్లన. వి. ($\sqrt{\text{నల్ల}^3}$) కృష్ణవర్ణము.

నీ...నల్లన నల్లు కప్పు కం దనగను నొప్పు
గృష్ణవర్ణము...ఆం. భా. ౧. ౧౦౮.

విణ. నల్లనిది.

గీ...శ్రీహరి తద్విషంబు, భీరుడై యారగిం
చిన దేహ మెల్ల, నల్లనయ్యెను వ్యాపించినా
టనుండి. దశా. ౨. ౨౨౦.

నీ. మేరుశృంగములపై మేఘముల్ దిగురితి
నాతిచూచుకములు నల్ల నయ్యె. ఉ. రా.
౨. ౧౩౩.

నల్లనయ్య. వి. ($\sqrt{\text{నల్ల}^3}$) కటిచేల్పు, కృష్ణుడు,
విష్ణుమూర్తి.

(మన్తకోపాలంభనము.) నీ. మాయచే నిన్ను
గ్రమ్మట నుండఁ జేసెనో నలువొందుమీయ
య్య నల్లనయ్య. ఇందు. ౪. ౪౮.

నల్లనాగు. వి. ($\sqrt{\text{నల్ల}^3}$) కృష్ణసర్పము, నల్లత్రాచు.

నీ. కన్నులు మిణుగురుల్ గ్రమ్మఁగా మ్రోగు
చు బు స్సనుచో వేడిపాగులు నిగుడఁ, బ్రల్ల
దంబునఁ ద్రుళ్లునల్లనాగులు నాగవెంజెరలు
ను బొట్టవెంజెరలును. ద్వా. ౮. ౧౦౦.

నల్లపజే=నల్లప్రజే. వి. ($\sqrt{\text{నల్ల}^3}$) ౧. కిరాతసం
ఘము, ఆటవికసంఘము. ౨. కోకిలమూక.

చ. కలరవ మూన్పు నల్లపజ కప్పుక రా వెను
వెంట రాజచుండలి నడతేరఁ జైత్రబలనా
ఘనిఁ గూడి...చంద్రి. ౪. ౮౫. (ఉభ
యార్థములకు నిదియే యుదాహరణము.)

నల్లపాము. వి. ($\sqrt{\text{నల్ల}^3}$) నల్లత్రాచు.

నీ. హరినీలసోపాసరణి కాఁబోలును బగటు
చున్నది నల్లపాపపేరు. ప్రభా. ౧. ౬౩.

నల్లపూస. వి. ($\sqrt{\text{నల్ల}^3}$) నల్లనిగాజుపూస. (వివా
హములో నాగవల్లసమయమున వరుఁడు వధువు
మెడలో సాభాగ్యమునకై ఈ నల్లపూసలపేరు
కట్టును. దీనినే నాగవలికుతుకంటు అందురు.)

గీ. నేటి కీపాటి నీవు నాత్రాటిమహిమ, నింటి
కేతేరఁ జల్లగాఁ గంటి నింక, నిదియ పదివే
లు వైభవం బెల్లనాడు, నల్లపూసలు చెవి
యాకు నాకుఁ జాలు. శుక. ౨. ౮౪.

గీ. తమివిందు కరగ్రహణ మొనర్పఁ, బొలుచు
పదినికిని నల్లపూసదండ, గట్టినాఁ డన నె
లడేటిగములు పొదలె. రాజ.చ. ౨. ౬౯.

నల్లపేటితాటికాయ=నల్లపేటిపండు. వి. ($\sqrt{\text{నల్ల}^3}$)
నల్లనిపేడు- చర్మము- కలతాటికాయ.

గీ. హస్తీపురరాజశరశతహతిని ద్రెల్లి, రాసురై
యుండె సంగ్రామరంగమునను, సరిది ప్రోవు
లు జేసిననల్లపేటి, తాటికాయలగతి దైత్య
తతులతలలు. పి. శకుం. ౩. ౧౨౮.

నల్లపేటిపండు=నల్లపేటితాటికాయ. ($\sqrt{\text{నల్ల}^3}$)

నీ. తాళివనము మించుఁ దఱచు నున్నతమ్మునై
పెరిగి యందలి నల్లపేటిపండ్లు, కన్నూరికా
లిప్రభుచరాంగ నాఘన స్తనకుంభసఖ్యంబు స
లుపు నెపుడు. వరాహ. ౧౦. ౧౨౮.

నల్లప్రజే=నల్లప్రజే. వి. వి. ($\sqrt{\text{నల్ల}^3}$) కిరాత
సంఘము, ఆటవికజనము.

వ. ఇట్లు వెడలి విండ్లు వంచుకొని ముంచుకొను
నన్నల్లప్రజం జూచి... ఆము. ౬. ౩౬.

క. ఏలలఁ బాడుచుఁ దగ విలు, గోలలఁ గొని
నల్లప్రజలు గుమరై నడువక, నీలాంబరుఁ
డై విభుఁ డు, ద్వేలాశుకశావిరాజలేటి నె
క్క. వేం. పంచ. ౨. ౧౮౫.

నల్లబలును. వి. ($\sqrt{\text{నల్ల}^3}$) వృక్షవిశేషము.

నీ. బండచింతయు నల్లబలును మరభి చీకెరేను
కూఁతుడు నెమ్మి ప్రేంకణమ్ము. హంస. ౪. ౧౧.

నల్లబల్లెడ. వి. ($\sqrt{\text{నల్ల}^3}$) వృక్షవిశేషము.

రగడ. నల్లబల్లెడలతో నడగారడవిభంగి...పి.
శకుం. ౩. ౨౨౫.

నల్లమందు. వి. ($\sqrt{\text{నల్ల}^3}$) ఆభిని.

గీ. నల్లమడుగు గజాయె గల్లు బోతు, బిచ్చు
కల మెక్కి... చంద్ర. వి. ౨. ౬౩.

నల్లమడుగు. వి. (\sqrt{n}) మిక్కిలిలో తన
మడుగు. (త. ర.)

నల్లముసురు. వి. (\sqrt{n}) మేఘములచే చీకటి
యైననాటిముసురు.

ద్వి. మొగులు గార్కమ్మచు ముంచె నల్లడల,
ముంచి నల్లడ నల్లముసురుగాఁ బట్టి. ద్వి.
పరమ. ౪. ౨౯౦ పా.

నల్లమేకతప్ప. వి. (\sqrt{n}) శారత్వము.

సీ. బలభేది గౌతముభార్య సహస్యఁ గామించి
చేయఁడె నల్లమేకతప్ప. ప్రబోధ. గ. ౫౦.
(నల్లమేక=చింబోతు. దీనికి కామమెక్కువ.)

నల్లలుదీయు. ఆ. క్రి. (నల్లలు + తీయు.) బా
గ్గులు మొ. దిగఁడుడుచు.

ఉ. పట్టెపుజుట్టు నిక్కుమెడ బాగుగఁ జివ్విస
యారెపాంకిముక్త, రెట్టలబల్లి నెమ్మి బురణిం
చినయారెకబోతులుకదగల్, గొట్టకయుండ
మేపుపలుకోయపుమందులు గల్గుపుంజు జే,
పట్టి గ్రహంబు వెస్కఁ గనుపట్టఁగ నల్లలు
దీసి యంతటక. కువల. ౪. ౨౧౩.

నల్లవ(బ, ప)డు. ఆ. క్రి. (నల్ల + పడు.) నల్ల
సగు.

(వరూధినికి.) క... చను మొనలు నల్లవడియెక్
...మనుచ. ౩. ౧౧౯.

సీ. తులుకుమించులయంచు గులుకుమించులసం
చు బెడఁగు నెమ్మై నల్లబడఁగ నేర. చంద్రా.
౪. ౧౫౯.

(వ్యస.) మీవాఁ డీనడుమ చాలా నల్లపడిపోయి
నాడు.

నల్లవలువదాల్పు. వి. (\sqrt{n}) నీలాంబరభ
రుడు, బలరాముడు.

సీ. నల్లవలువదాల్పు దెల్లనిబలుదీవి గన్నులు
చెవులుగాఁ గలుగుతేని. రామ. ౨౧౩.

నల్లవేల్పు. వి. (\sqrt{n}) కటివేల్పు, కృష్ణుడు,
విష్ణువు.

చ. పాలుపుగ నల్లవేల్పునుఁ బొక్కిటితామ
రపువ్వుముద్దుఁగో, దలిచెలువఁబుఁ జూచి పా
గడక ముఖపంకజ మొక్క పైట్లు నా,
కలవడు నంచు మోములు రయంబున నాలు
గు దాల్చి మెచ్చునా, నలిజూఁ డిచ్చుగాఁ
త... చిరాయురున్నతిక. చిత్రభా. గ. ౪.

నల్లవో(వో). అశ్వ. (త. నల్ల=మంచిది, పో=
తే) ప్రశంసనారకము. (బౌర అని త. ర, చి.
ని. ఆయ్యా అని ప్రా.)

ఉ. నల్లవో నిక్కమాడె నృపసందనుముండట
ద్రోణుఁ డొక్కఁడుక. భార. విరా. ౩. ౯౯.

గీ. ఇంతప్రాద్దు కిరిటికపైదుర నిలవ, వెఱవకు
న్నెత్త ద్రోణుండ వింటివాడు, నల్లవో తన
యున్న సేనకు నొకండ, బలిమిఁ దలమీఱునే
యిట్లు నిలవలదె. భార. విరా. ౫. ౧౩౬.

ద్వి. నల్లవో పండిత సతపండితాఘ, నల్లవో పం
డిత సందితక్తి. పండితా. దీక్షా. ౩౦ పా.

ద్వి. అల్లమ ప్రభురాయ యస్తత్సహాయ, నల్లవో
యల్లమ నను గన్నతండ్రి. ప్రభులిం. ౨.
(చి. ని.)

నల్లసేనము. వి. (\sqrt{n}) ఒకజాతితాయి.

గీ. నల్లసేనపుగుండులు నడచినట్లు, మంపుగొని
మే యెఱుంగక మలసిమలసి, ... మన్నుఁ
బోతు రెడచొచ్చె... ఉ. హరి. ౪. ౨౬.

ద్వి. నలుపారునల్లసేనపుజంకతాల, నలఘటైభ
వమున నట రెండుసాల, ములును... ద్వి. పర
మ. ౩. ౫౧౪ పా.

నల్లి. వి. (నల్ల + ఇ.) మత్కుణము.

సీ. తేనె తెట్టెకుఁ జుట్టు రానీగ లుట్టు పట్టె
కంకటి నల్లి పట్టినట్లు. వైజ. 3. ౧౨౫.

సీ... నల్లివార, గాను మత్కుణ మొప్పు ...
ఆం. భా. ౨. ౮౮.

నల్లింద. వి. వృక్షవిశేషము, ఒకానొకచెట్టు.
వ...మఱియునుం బెదపిచ్చి పినపిచ్చి నల్లింద
నుల్లింద యిప్పు కప్పుర మద్ది...మొదలగు
మెక్కు తెఱంగుల మ్రాకులు...పి. శకుం. ౨.
౧౪.

నల్లిక. వి. ($\sqrt{\text{నల్ల}^2}$) రక్తపుచ్చిక, నలికండ్లపాము,
సీ...నల్లికం చన నలికిరి యన మిండ యం చనగ
ను మీటు రక్త, పుచ్చి...ఆం. భా. ౨. ౮౩.

నల్లిపాడ. వి. ($\sqrt{\text{నల్ల}^2}$) పికిలిపిట్టలశరీరమందలి
వన్నె, మచ్చ.
సీ. మెడతెరువులు నల్లిపాడలు కాలీకలు సోగ
లాగులునిక్కురాగికాళ్ళు. ప్రబంధ. ౧౩౦.

నల్లిల్లు. వి. (నల్ల + ఇల్లు. శ. ర. త. నల్లార్ = పవిత్ర
మైన.) హామధూమముచే పవిత్రమైనగృహము
లు కలది, అగ్రహారము.

ఆ. నందనుండు వనము నల్లిల్లు నిధి సుర, గృహ
ము చెలువు మేలుకృతి యనంగ, జగతి వెల
యు సప్తసంతానములు...కేయూర. ౧. ౮.

క. జనులు కవితైవవిద్యా, యని చదువుటఁ గా
వ్య మధిక మదియును నల్లిల్లును గుడియుఁ
జెలువు నిధియును, వనము సుతుఁడు సంత
తము భవస్థితిగతికై. ద్వా. ౧. ౨౪. (చి.
ని. పా.)

సీ. అనఘుఁడై యెనుబదియొనిమిదివేళులు బ్రా
హ్మణప్రవరల బ్రహ్మవిదుల, వెలయంగ
నల్లిండ్ల నిలిపి ప్రత్యేకంబ ముప్పుండుదాసుల
నొప్పు నిచ్చి. భార. సభా. ౨. ౧౨౧.

సీ. కొమరారచెలువులు గుడ్లు ప్రతిష్ఠించి లోక
సంభావ్యంబులుగ నొనర్చె, నిధులు నల్లిండు

ను నిలిపె...హరి. పూ. ౧. ౧౯. కేయూ
ర. ౧. ౪౨.

నల్లె(ల్లియ). వి. చతురంగుళపరిమాణము.
క. నేలకు నల్లెడుపాడువునఁ, గ్రాలుచు మును
మెఱయుగురునిరథచక్రము ల, కాల్కలంబున
సమరజయ, శ్రీలోపము దెలియ నంటసిలఁ
బడియె నృపా. భార. ద్రో. ౫. 3౧౭.
శ్లో. తస్య పూర్వం రథః పృథ్వాశ్చ శ్చతురం
గుళ ముచ్చితః, బధూ వైవంచ తేనోక్తే
తస్య వాహః స్పృశ స్త్రీమ్. సం. భార.
ద్రో. ౧౯౧. ౫౫.

ద్వి. నల్లెంటు నొక్కొక్క నవలత గలదు. పం
డితా. పర్వ. 3౮౪ పా.

క. వ్రేలెడు నల్లెడు జుత్తెడు, నేల లెడల్దాగ
నిలిచి నిరరమనుజ, వ్యాళవరులు...కకు. ౫.
౮౧. హరి. ఉ. ౬. ౧౧౨.

నల్లెరు = నల్లెరు. (చి. ని. శ. ర.)

నల్లెరు. వి. వజ్రవల్లిశ్శి.

సీ. వజ్రవల్లాభ్యయై వజ్రలు నల్లె రన ... ఆం.
భా. ౨. ౭౦.

గీ. ... నల్లెరు నులిజెము డాకుజెముడు, నేలశీఁ
ట కసిందెయుఁ గోలజెముడు ... మొదలు,
గాఁగలుగునట్టివిలుచెట్టు...హంస. ౪. ౧౦.

నల్లెరు పైబండివలె=నిరాలంకముగా.

(వ్యవ.) వీడు వానిమీఁదికి నల్లెరుపై బండివలె
పోవుచున్నాడు.

నల్వ = నలువ.

చ. అమలమరాళయానచతురానన భావసువర్ణ
దేవావి, భ్రమముల నిద్దలుం దొరసి బ్రహ్మ
యు శక్తియు నైనతా రభేదమున నటించు
లీల విశేదంబుగఁ దెల్పుచు నల్వయుకై
వహో, రమణియు నిత్తు రీప్సితవరంబులు...
ప్రబోధ. ౧. ౫.

ఉ. వేలుపు తేడు నల్వయును వెన్నుడు గొ
ల్యంగ మంచుగొండరా, చూలిని గూడి వేడు
కలఁ జొక్కడులే నలతాల్పుఁ గొల్చెదక.
తీట. గ. గ.

నల్వకొమరుడు=బాంబవంతుడు.

సీ... గాలి, కొడు కంగడు నల్వకొమరుడు
మొదలగుదొరలును దమ్ముడు జెరసి కొల్వ.
అచ్చ. రా. యు. ౧౦౫.

నల్వగుడ్డు=బ్రహ్మాండము.

చ. పగ లిరు లెల్లెడక గలియఁ బరవె సంద్ర
ము లింకఁ బాఱవే, రగులదె నల్వగుడ్డుగమి
రామున కించుక కీడు గల్గినక. అచ్చ. రా.
ఆర. ౪౮.

నల్వము. సం. వి. ఆ. పుం. నాలుగువందలమూ
రలపరిమాణము.

నవ. వి. (√నవయు. క. నవె.) దురద, కంఠూతి.

గీ. దూల జల నవ నస గాఁడు దురద యనఁగఁ,
బరఁగుఁ గంఠూతి...ఆం. భా. ౨. ౧౨౯.

నవ. సం. వి. ఆ. శ్రీ. ప్రతిచెట్టు. (కే.ని.) విణ.

బ. (న్.) తొమ్మిది. (తెలుఁగున సమాసపూర్వ
పదముగా నే యుండును. ఉదా:- నవగ్రహము
లు, నవధాన్యములు మొ.)

నవత. వి. (√నవయు.) కష్టము, శ్రమ. (దుఃఖ
ము అని శ. ర.)

ద్వి. పట్టంబు నామిదిభక్తిమైమాని, నారచీర
లు జడలే నవత మై దాల్చి, నారాకఁ గోరు
చున్న మహామహుండు. రం. రా. ఆర. ౧౫౩
పా. ౨౩ పం.

ద్వి. తెవులు నొప్పులు లేవు తిరిపెంబు లేదు,
నవతఁ బొందుకు లేదు నరకంబు లేదు. రం.
రా. ఉ. ౧౩౩ పా. ౨౪ పం.

౨. త్తయరోగము.

సీ... త్తయము నవత నాఁగ విలసిల్లు...ఆం.
భా. ౨. ౧౨౩.

నవకము. వి. గ. ఆత్మంతమార్దవము; మృదుత్వము.

సీ. నవకంబు మీఱుకొన్న నదండ సవరించి వలి
చెన్నఁగఁకుఁ జెన్నొలయఁ జేసి. హరి.
ఉ. ర. ౨౫౦.

గీ. నవకీష సుచుంబుల నవకమునకు, నన్నదమ్ము
లు వోనినీ యడుగుఁదమ్ము, లెంతదూరము నడి
పింప నిచ్చగించె, నొక్కొ నిర్దయ మైననీ
యుల్ల మిపుడు. నైష. ర. ౩.

౨. అందము, ఒప్పు.

సీ. ఆలికులంబులకప్పు గలయంతయును బుచ్చి
నాటువోసినభంగి నవక మెక్కి. భార.
విరా. ౨. ౫౨.

సీ. నన లంకురము నొంది నవకంబుతోఁగూడ
బలసి లేఁదావులకలిక లయ్యె. పి. శకుం.
౨. ౧౨౬.

విణ. గ. మృదులము, కోమలము.

క. ముల్లు తెలకొననినవకపుఁబల్లవములతోడ...
పువులుల్లసిలు నలర్కరాక మొదుగఁగఁ గొ
నుచుక. ఆము. ర. ౧౯౫.

గీ. శ్యామలోపరినిబిడపత్రాభ్రములకుఁ, గాండ
పండంబు దిగువానకాళ్లు కాఁగఁ, బంకరు
వానేత్ర వర్షదుశంక నొసఁగు, పోకబోది
యనవకంపుమోకఁ గంటె. మనుచ. ౩. ౩౯.

సీ. నడపాడ నేర్చినవకంపులత లనఁ బాలుపొం
దువెన్నెలబొమ్మ లనఁగ. ధనా. ౨. ౨౩.

౨. అందమైనది.

చ. నవకపుమావిమోకలఁ బెనంగినతీవలు వేడ్కఁ
బెంపఁ బల్లవముల నెజ్జలులముల లజ్జలడం
పఁగ...నిర్వ ర. ౩౨.

క. వాడక వాలక తెవుకులఁ, గూడక తగ నల్ల
గెరులుగొని నవకము లై, చూడఁగ భద్రము
లగుచును, వీడక సస్యంబు లిడుమ వీడెం
బ్రజకుక. భాగ. ౧౦. పూ. ౩౫౩.

సీ. ధవళతరచ్చాయ నవకంబు లై నపచ్చసరా
లు విపులవడుమున వైచి. వరాహ. ౬. ౪౦.
నవకము. సం. వి. అ. న. తొమ్మిదింటిసమూహము, తొమ్మిది.
నవకారిక. సం. వి. అ. శ్రీ. గ. నవోధ, క్రొత్త పెండ్లికూతురు. ౨. నూతన మగుకారిక. ౩. నూతన మగుకృత్యము.
నవగోడే. వి. గొప్పగుడారము.
సీ...నవగోజ యనగను గొప్పగుడార మై యెప్పుడుండు. ఆం. భా. ౨. ౧౫౯.
నవగ్రహములు. సం. వి. అ. పుం. బ. నూర్య చంద్రాంగారకబుధబృహస్పతిశుక్రశనిరాహుకేతువులను తొమ్మిది గ్రహములు.
నవచత్వారింశత్తమము = సం. నవచత్వారింశము.
నవచత్వారింశత్తు. సం. విణ. (త్) శ్రీ. నలువది తొమ్మిదింటియం దుండుసంఖ్య కలది. వి. త్. శ్రీ. నలువది తొమ్మిదింటియం దుండుసంఖ్య. (వాచ.)
నవచత్వారింశము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) నలువది తొమ్మిదవది.
నవతము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) తొంబదియవది. వి. అ. పుం. గ. కుభము, ఎనుగుపైని పఱచుకంబలి. ౨. కంబళము.
నవతి. సం. విణ. (ఇ) శ్రీ. తొంబదింటియం దుండుసంఖ్య కలది. వి. ఇ. శ్రీ. తొంబదింటియం దుండుసంఖ్య.
నవతిక. సం. వి. అ. శ్రీ. గ = నవతి. ౨-తొంబది పెండుకలు కలది - క్రొత్తదిగా చేయునది - ముచ్చెవానికుంచె, వాగజ.
నవతితమము. సం = నవతము.

నవత్రింశత్తమము. సం = నవత్రింశము.
నవత్రింశత్తు. సం. విణ. త్. శ్రీ. ముప్పది తొమ్మిదింటియం దుండుసంఖ్య కలది. వి. త్. శ్రీ. ముప్పది తొమ్మిదింటియం దుండుసంఖ్య.
నవత్రింశము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) ముప్పది తొమ్మిదవది.
నవత్వము. సం. వి. అ. న. గ. క్రొత్తదనము. ౨. తొమ్మిదింటి ధర్మము, నవత్వసంఖ్య.
నవదశ. సం. వి. న్, న. బ. ఏకోనవింశతి, పందొమ్మిది.
నవదశము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) పందొమ్మిదవది, ఏకోనవింశము.
నవదీధితి. సం. విణ. (ఇ) గ. క్రొత్తకాంతి కలవాడు. ౨. తొమ్మిదికిరణములు కలవాడు. వి. ఇ. శ్రీ. గ. క్రొత్తకాంతి. ౨. క్రొత్తకిరణము. ఇ. పుం. అంగారకుడు.
నవదుర్గలు. సం. వి. అ. శ్రీ. బ. తొమ్మిది మూర్తులుగ కూడినదుర్గలు.
నో. ప్రథమం శైలపుత్రీచ ద్వితీయం బ్రహ్మచారిణీ, తృతీయం చంద్రఘంటేతి కూర్మాండీతి చతుర్థం, పంచమం స్కందమాతేతి షష్ఠం కాత్యాయనీతిచ, సప్తమం కాలరాత్రిశ్చ మహాగౌరీతి చాష్టమం, నవమం సిద్ధిదా ప్రోక్తా నవదుర్గాః ప్రకీర్తితాః. బ్రహ్మకైవర్తపురాణము.
(కుమారిక, త్రిమూర్తి, కళ్యాణి, రోహిణి, కాలి, చండిక, కాంభవి, దుర్గ, భద్ర అని కొందఱు.)
నవద్వారము. సం. విణ. (అ. అ. అ.) తొమ్మిది ద్వారములు కలది. వి. అ. న. దేహము.
ఇట్లే: నవరంధ్రము, నవచ్ఛిద్రము.
నవధాతువులు. సం. వి. ఉ. పుం. బ. తొమ్మిది

విధము లగుధాతువులు.

స్థో. హేమతారారాగాశ్చ తామ్రరంగేచ
తీక్షణకం, కాంస్యకం కాంతలోహంచ ధాత
నో నవత్రితాః. (బంగారు, వెండి, ఇత్తడి,
సీసము, రాగి, తగరము, ఇనుము. కంచు,
కాంతలోహము.)

నవధాన్యములు. సం. వి. అ. న. బ. తొమ్మిది
విధము లగుధాన్యములు. (గోధుమలు, యవలు,
కందులు, పెసలు, పెసగలు, బొబ్బరలు, నువ్వు
లు, మినుములు, ఉలవలు.)

నవనము. సం. వి. అ. న. స్తోత్రము చేయుట.

నవనవతము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) తొంబది
తొమ్మిదవది.

నవనవతీతము = సం. నవనవతము.

నవనవమను = నవనవలాడు. అ. క్రి. (నవనవ +
అను.) మృదువగు, కోమలమగు.

క. నవనవమను నెమ్మేనులు, రివరివమను మధ్య
ములు ద్విరేఫశ్రేణుల్, జవజవమను వేణికి మ
ది, రవరవమను మరుడువారిరంగులు గనినకా.
చమ. 3. ౧౦౮.

నవనవలాడు = నవనవమను.

(పార్వతి)ద్వి. మాటల తేటల మహిచేరుకొన్న,
విద్దెల బుద్దెల వెల లేనిపనుల, ముద్దులయద్దు
లమురిపెంపుగతుల, మేటియై నూటియై మిం
చినలీల, నాటికి నాటికి నవనవలాడు, తనువున
కొకవింత తళుకుప్పత్తిల్ల, వనిత కంతంత జన్వన
మంతురించె. మృ. వి. ౧. ౮.

(వ్యవ.) ఈనీటివంకాయలు నవనవలాడుచున్నవి.

నవని. సం. వి. ఈ. శ్రీ - క్రొత్తగా తీయబడి
నది - నవనీతము, వెన్న.

నవనిధులు. సం. వి. ఇ. పుం. బ. కుచేరునితొ
మ్మిదినిధులు. (మహాపద్మము, పద్మము, శంఖము,

మకరము, కచ్చపము, ముకుందము, కుందము,
నీలము, ఖడ్వము. వరము అని కొందఱు.)

నవనీతంపుఘటికలు. వి. బ. భక్ష్యవిశేషము.
వ...తిరువీసంబు పరమాన్నం బానవాలు జున్న
లు మిఁగడతెరలు నవనీతంపుఘటికలు...

ప్రబంధ. ౧౧౨.

నవనీతకము. సం. వి. అ. న. ౧. నెయ్యి. ౨.
వెన్న. (వాచ.)

నవనీతము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧. క్రొత్త
గా పొందింపబడినది. ౨. క్రొత్తగా తీయఁ
బడినది. వి. అ. న. వెన్న.

నవనీయము = నోతవ్యము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.)
నుతింపఁదగినది.

నవపంచాశే త్రమము. సం = నవపంచాశము.

నవపంచాశేత్తు. సం. విణ. త. శ్రీ. ఏబది
తొమ్మిదింట నుండుసంఖ్య కలది. వి. త. శ్రీ.
ఏబదితొమ్మిదింట నుండుసంఖ్య.

నవపంచాశము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) ఏ
బదితొమ్మిదవది.

నవపాణి గ్రహణ. సం = నవోధ.

నవప్రసూత. సం. వి. ఆ. శ్రీ. క్రొత్తగా
ప్రసవించినశ్రీ, పురుటాలు.

నవప్రసూతి. సం. వి. ఇ. శ్రీ. క్రొత్తగా ప్ర
సవించినయాడుది, పురుటాలు.

నవఫలిక. సం. వి. ఆ. శ్రీ. ౧. క్రొత్తగా రజ
స్వల యైనవడుచు. ౨. నవోధ, క్రొత్తగా పెం
డ్లియైనబాలిక. (విల్యము.)

నవమము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) తొమ్మిదవది.

నవమల్లిక. సం. వి. ఆ. శ్రీ. విరజాశి.

నవమాలిక. సం = నవమల్లిక.

నవమి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. పక్షమునందు తొమ్మిదవతిథి.

నవము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. క్రొత్తది, లేతది. ౨. ఆధునికము, ఇప్పటిది. వి. అ. పుం.

గ. స్తోత్రము. ౨. ఎఱ్ఱగలిజేరు, రక్తపువర్ణము.

నవయిండు = నవయజ్ఞేయము. స. క్రి. (నవయు.)

కష్టపెట్టు, బాధపెట్టు.

చ. ఎలపొరవోనిమేని నవయించియు... తుచిఁదపంబున నయ్యెడి దేమిసెప్పుమా. కు. సం.

౩. ౮౩౨.

నవయు. అ. క్రి. (క. నవె.) గ. (రోగాదులచే) కృశించు, చిక్కు, ఎండిపోవు.

క. నాగాయతసత్త్వండు ది, జ్ఞానగాయతహస్తుఁడనిలనందనుఁడు మహా, ద్వేషాత్తుఁడగుచు డస్సిన, నాగముక్తియ నుండకున్నె నవసి వనమునక. భార. ఆర. ౫. ౩౩౦.

గీ. పననపర్రాంబుభటులై నవసి యినుప, కచ్చడాల్ గట్టుకొనుమునిచ్చుచు లెల్ల, దామరసనేత్రలిండ్ల బందాలు గారె. మనుచ. ౨. ౩౩.

గీ. సవనకృత్యంబు లడఁగిన నవసినవసి, వాసవాదిసుపమ్యలు వరుగులైరి. వరాహ. ౩. ౫౨.

౨. ఊజించు, తగు.

క. మండలము నవయ నరి కొది, గుండినసింహాసనంబు లుర్విక విసమే. ఆము. ౪. ౨౧౬.

౩. శ్రమపడు, కష్టపడు.

సీ. వసుమతీరాజ్యంబువలన నిరస్తులై మునివృత్తి నత్యుగ్రవనములోన, నవయుచుఁ బాండుభూనాథనందను లున్నవారని విని... భార. ఆర. గ. ౧౨౨.

శ్లో... శృత్వా ... పాండవాక్షాదుఃఖసంతప్తాక్ష సమాజగుర్నహవనే. సం. భార. వన. ౧౨. ౧.

ఆ. ఆలబిడ్డ లొజటులై లేమిఁ గుండుచుఁ, దెవులుచేతఁ బడుచు నవయుజనులు, మున్ను

క్రోధలోభముల నాస్తికతఁ బర, పీడనంబు నేసి వేర్చినారు. భార. ఆము. ౫. ౯౮. ౩

ఆ. మునివరేణ్యుకాపమునఁ జేసి యిప్పాట, నవయుచున్నవాడ నాటఁగోలె. భార. ఆర.

౪. ౧౧౯.

శ్లో. సోహం శాపా దగస్త్యస్య బ్రాహ్మణా నవమత్యవ, ఇమా మవస్థా మాపన్నః పశ్య దైవమిదం మమ. సం. భార. వన. ౧౮౧. ౧౪.

జ: నవ, నవత, నవయించు.

నవరత్నములు. సం. వి. అ. న. బ. గ. మాక్షికము, మాణిక్యము, వైడూర్యము, గోమేదకము, వజ్రము, విద్రుమము, పుష్యరాగము, మరకతము, నీలము అనుతొమ్మిదివిధముల రత్నములు. ౨. ధన్యంతరి, క్షుపణకుఁడు, అమరసింహుఁడు, శంకువు, బేతాళభట్టు, ఘటకర్పరుఁడు, కాళిదాసుఁడు, వరాహమిశిరుఁడు, వరరుచి అను విక్రమాది త్వుని యాస్థానపండితులు. (వాచ.)

నవరసములు. సం. వి. అ. పుం. బ. (ఆలం.) శృంగారపీఠకరుణాద్భుతహాస్యభయానకభీభత్సరాద్ర శాంతములు అనుతొమ్మిదిరసములు.

నవరసు = సవరసు. వి. ఒకవిధ మగు బంగారునాణెము, కాసు.

క. కేళిక కన్వలై నవరసా, యాలేమం బిలువు మనిన యధికార్యశ్లో, కాలబిలోనె సరసో, స్మిలర్ముఖంబులితకింకిణీనికన్యాయై. బహు.

౫. ౬౨. (నవరసు = శ్రేష్ఠురాలు అనిభావము.)

నవరాత్రములు. సం. వి. అ. న. బ. తొమ్మిది రాత్రులు. (౧. చనంతవరాత్రములు. చైత్ర శుద్ధ పౌర్ణమి మొదలు తొమ్మిదిరాత్రులు. ౨. గణపతివరాత్రములు. భాద్రపద శుద్ధ చతుర్థి మొదలు తొమ్మిదిరాత్రులు. ౩. దేవీవరాత్రములు.

అశ్వయుజకు ధృప్తిపత్తు మొదలు తొమ్మిదిరా
త్రులు.)

సవరు = నగరు. వి. రాజగృహము. బ. నవళులు
నవళు.

క. వివిధోత్పాతంబులకు, నవళులలో దోచు
కీడునకు దోడ్తో శాంతివిధానంబున నిరస
న, మువ్వను బురోహితుని చేతననవద్యముగ.

భార. కాం. ౨. 30౮.

నవశతము. సం. వి. అ. న. నవోత్తరశతము,
నూటతొమ్మిది.

నవశాయకుడు. సం. వి. అ. పుం. ఆయాయి
నిమ్మజాతివాడు. (వీరు తొమ్మండు.)

శ్లో. గోపా మాలీ తథా తైరీ తంత్రి మోదక
వాదుకీ, కులాలః కర్తకారశ్చ నాపితో నవ
కాయకాః. పరా. (వాచ.)

నవశ్రాద్ధము. సం. వి. అ. న. మరణదినము మొ
దలుకొని బేసిదినములందు చేయఁదగిన శ్రాద్ధభే
దము.

నవషష్ఠము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) ఆఱువది
తొమ్మిదవది.

నవషష్ఠి. సం. విణ. ఇ. శ్రీ. ఆఱువదితొమ్మి
దింటియందును సంఖ్య కలది. వి. ఇ. శ్రీ. ఆఱు
వదితొమ్మిదింటి నుండు సంఖ్య.

నవషష్ఠితమము. సం = నవషష్ఠము.

నవసప్తతము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) డెబ్బది
తొమ్మిదవది.

నవసప్తతి. సం. విణ. ఇ. శ్రీ. డెబ్బది తొమ్మి
దింటి నుండు సంఖ్య కలది. వి. ఇ. శ్రీ. డెబ్బది
తొమ్మిదింటి నుండు సంఖ్య.

నవసప్తతితమము. సం = నవసప్తతము.

నవాతు. వి. (త. నవాతు.) శర్కరాభేదము.

నీ. శర్కరాభేదములు నవాతు నునానులు

కండ మనఁగను బొలుపు కాంచు. ఆం. భా.
౨. ౨౧౧.

నీ. పూతనచనుబాల బాడముచే దడఁగనో
త్రేతవాలెఱుమేల్చువాతు గొనుట. బరిర
కటివేల్పుశతకము. 2. ప. (చి.ని.)

క. కొమ్మపయి పతు పాతము, నెమ్మెయి నెఱుపుదు
విదేల యేచెద వకటా, కమ్మగ నవాతుచ
క్కెర, కమ్మగ మాటాడు తవర కలకంఠవ
రా. విజ. వి. 3. ౫౬.

నవారు. వి. (హిం. నవార్.) చిత్రాలపట్టిక, పట్టె
డ, పట్టెమంచమునకు నేసెనుపట్టెడ.

నీ. చిత్రాలపట్టిక చెలఁగు నవారన... ఆం. భా.
౨. ౧౬౪.

నీ. తగటిరుమ్మితాపుతానవారు కనీదుసిమ్మబం
దరుచీటిల స్త్రీలు. హంస. ౫. 3౫౦.

నవాశీతము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) ఎనుబది
తొమ్మిదవది.

నవాశీతి. సం. విణ. ఇ. శ్రీ. ఎనుబదితొమ్మి
దింటియందును సంఖ్య కలది. వి. ఇ. శ్రీ.
ఎనుబదితొమ్మిదింటియందును సంఖ్య.

నవాశీతితమము. సం = నవాశీతము.

నవాసారము. (సం. నవతార.) ఒకదినము
ఉప్పు. (శ. ర. నవాసార మని వ్యవహా
రము.)

(వ్యవ.) గిన్నెలు కళాయి చేయుటకు నవాసార
ముపయోగించును.

నవి. వి. ౧. కరగోడ పెట్టుటకు నిడుపున త్రవ్వ
యెత్తిన మట్టిపల్లము. (శ. ర.) ౨. తోట మొ.
వానికట్టకు పెట్టుచిన్నగోడకై దానిప్రక్కనే
త్రవ్వకాలువ.

శాసనము... దూర్పున నాగుమురిత్రోట్ట నవియు
ను... దా. కా. ౧౦౧౬.

జ: నవకు.

నవిత. సం. విణ. (ఋ. త్రి. ఋ.) నుతించువాడు.
నవితవ్యము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) నుతించ
దగినది.

నవిష్టము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) నవతమము,
మిక్కిలి క్రొత్తది, పెక్కింటిలో క్రొత్తది.

నవీనము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) క్రొత్తది,
ఆధునికము, ఇప్పటిది.

నవీయము. సం. విణ. (స్. యస్. స్.) నవతర
ము, రెండింటిలో క్రొత్తది.

నవుకు = నాకు. విణ. (√నవి.) పల్లము, నిమ్మము.
నీ...పల్లము నవుకుఁ బల్లనగ నిమ్మంబు దనరు.
అం. భా. ౧. ౧౫౮.

వి. మొట్టి. (చూ. నాకు.)

నవుడుకొట్టు = నాడుకొట్టు. అ. క్రి. మిణకరించు.

ద్వి. అని యిట్లు దేవేంద్రుఁ డాడినమాట, విని
యును విననట్లు విస్తమం బండి, చ్యవనుఁ
డూరకయుండె భాగవతుండు, నవుడుకొట్టె
ను నీళ్లునమలె గళ్యపుడు. ద్వి. హరిశ్చ. పూ.
౨౧౬ పం.

నవుబత్తు = నాబత్తు. వి. చర్తవాద్యవిశేషము.

నీ...రాజాబహదరు, మొదలైనవీరులు ముఖ్య
మా తెల్లజెండా నవుబత్తును ధక్క యాది,
గలిగినరాజుచిహ్న లాసంగఁబడె...రంగా.
౧. ౧౧౬.

నవురు = నారు. విణ. (క. నవురు.) మృదువు,
మెత్తనిది. (శ. ర.)

నవోధ. సం. వి. అ. త్రి. క్రొత్తగా పెండియె
నది, నూతనవివాహిత.

నవోద్భ్రతము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) క్రొత్తగా
ఎత్తబడినది. వి. అ. న. నవనీతము, పెన్న.
(వాచ.)

నవ్యము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧. క్రొత్తది,
ఆధునికము, ఇప్పటిది. ౨. నుతింపదగినది. వి.
అ. న. స్తుతి. పుం. ర క్తపునర్నవ, ఎఱ్ఱగలిజేరుశీ.
నవ్య. వి. బాలకుడు.

నీ...బాలక సంజ్ఞ సప్త నవ్య, పాఠ పాఠము...
అం. భా. ౨. ౧౧౯. (ప్రాతప్రాత ప్రతులు,
త్రా. పా.)

నవ్వారు. అ. క్రి. (నవ్య + ఆరు¹.) నవ్యతో
నొప్ప.

ఉ. బాటెడు పైటతో, గులుకుజక్కవగుబ్బల
తో మిటారిస, వ్యారెడు మోముతో గిలుకు
టండెలతో నసియాడుకానుతో, సారసగం
ధి...ఓ, య్యారము మీఱ వచ్చునొకొ...
దళ. ౨. ౩౫౦.

నవ్వించు = నగించు. స. క్రి. (√నవ్య.) నవ్వజే
యు, హాసింపజేయు.

గీ. విభుడు పరిహాస మాడి నవ్వించుఁగాని, పడ
యలేడయ్యె నెన్నియుపాయములను, రాజ
బింబాస్యతాంబూలరాగ సుభగ, దంతకురు
విందమాలికాదర్శనంబు. నైవ. ౨. ౧౩౩.

క. కడు నవ్వించుచుఁ జెఱఁగులు, ముడివెట్టె
బేరటాండ్రు మదిత కనుచూచి, ముడివెట్టె
నాలి సిగ్గున, ముడివెట్టె నారి చెఱకుమో
సున మరుఁడుకొ. మనుచ. ౫. ౯౪.

నీ. అతివపదాహతి కనువయ్యె గంకేళి పడఁతి
నవ్వంపఁ బాల్పడియె బొన్న. చం. రా.
౬. ౮. ఉ. రా. ౩. ౨౧౫.

నవ్యప్ర = నగు, నా. స. క్రి. ౧. అపహాసించు,
గేలినీయు.

గీ. మిగుల నామని బచ్చచాంపేయకముల, నమ్మి
కడపల్లెఁ దము వైచినాడు మగుడ, నాసప
డువారి నవ్వినట్లు విచ్చె, గలయమూతులు
కేతకీకానతతులు. అము. ౪. ౯౪.

సీ. ఇంకఁ దాఁ గాక న న్నెవ్వరు నవ్వెద రా
హవంబున నోడి యరుగుచుండ. దశా. ౨.
రగం.

చ. వనిత యొక్కర్తు ... హరిఁ జూచెఁ గళిసలు
కొట్టుచు బోటులు దాని నవ్వగఁ. పారి.
౩. ౧౨. విక్ర. ౧. ౪౯.

౨. పోలు.

సీ... నెలతాల్పుబలువేల్పుచెలుపు నవ్వి.గీ...
వెలుఁగొందు నారాచవేల్పుతేఁడు. నీలా.
౧. ౪౫.

గీ. విద్యకై వడి ముక్తికి విడిది యగుచు, నాత్త
విధమున నానంద మైనయిచట, నున్న సర్వే
శునాదలపిన్నచంద్రు, నవ్వుచున్నది గంగ
ఫేసములచేత. ప్రబోధ. ౪. ౪౫.

శా. ఆదివ్యాపకధరాజిచేఁ దమమహావ్యాధివ్య
ధౌ దీప్తిసక్, మోదం బంది లతాంగు లం
బుజుటలంబుక నవ్వుకండ్లొయితో...చెలం
గి సురనారీనూనుఁ గీర్తించుచుక. మనుచ.
౬. ౧౪. కశా. పీఠి. ౩౬.

అ. క్రి. ౧. హసించు, హాసముచేయు.

చ. అనవుడు బ్రహ్మణ ప్రవరుఁ డల్లన నవ్వుచు
నిన్ను నారయక, మనమున వేడ్క పుట్టి
సరనాయక వచ్చితి నేను ధర్మడక.భార.
అశ్వ. ౨. ౯౫.

శ్లో. తతః ప్రహస్య జనకం బ్రహ్మణః పునర
బ్రవీత్. సం. భార. అశ్వ. ౩౩. ౨౫.

చ...నిమర మావి నవ్వ సురపాన్న ముఖాం
బుజ మెత్తఁ జంపకంబు...పూచు...పారి.
౪. ౧౦.

గీ. ఔర మధుమద మమరుఁ బుష్పసవంబుఁ,
గ్రోలిన సుమాల మపుడు తత్కేళికలకుఁ,
జాతపున్నాగకురవకాశోకతరులు, నవ్వె
నవ్వులు పువ్వు లై నివ్వటిల్ల. రామా. ౨.

౧౦౦.

౨. ఆనందించు, సంతోషించు.

క. అని కుంభజుఁ డెఱిగించిన, విని నవ్వుచు
రాముఁ డవల వింశతిభుజుఁడుక, ధనవిభుఁ
డును బోరినవిధ, మనఘా వినవలతుఁ డెల్పు
మని యడుగుటయుక. ఉ. రా. ౨. ౩౩౨.

౩. అపహసించు, మేలమాడు.

ఉ. నామది నొందు లేదు విను నవ్వితి నీతని
తోడ...భార. ఆశ్ర. ౧. ౧౩౦.

ఉ. ఇవిధి మున్న యే నెఱిగి యెంతయుఁ జెప్ప
ననాదరంబుతో, నవ్వితిగాని పట్టు మనం
బున మీఁదటిహాని ధీనిధీ. నా. పంచ. ౧.
౪౬౧.

వి. ౧. హాసము, నగవు.

క. నగవు నగు నవ్వు నవు నా, నగు నాఖ్యలు హా
సమునకు నగజాధీశా. ఆం. సం. మాన. ౩౪.

చ. సరసులనర్త మింపుల నొసంగఁ గదంబపు
దండఁ గట్టుచో, గరఁగుటఁ డెల్పుదృక్
రళకాంతులు నుత్తర మిచ్చునంతరాంతర
ముల నవ్వులుక గలువతండము మెల్లలు
నంచు మిన్ను గ్రుచ్చి రహిని రిత్తనూ లా
సఁగి సిగ్గు వహించురు పుష్పలావికల్. ఆ
ము. ౨. ౨౦. విక్ర. ౧. ౧౧౯.

౨. పరిహాసము.

క. అనృతము పాతక మగు నైనను వనితలయె
డను బెండ్లి నవ్వున మృతి వచ్చిన సర్వధన
ముఁ జెడుచో, విను మది పాపంబు గాదు వి
మలచరిత్ర. భార. కాం. ౩. ౪౩౮.

ఉ...ఎ ట్లరుడెంచితివయ్య నీవు నే, నవ్వులు
గావు నీతలఁపునం గలమే లానరింతు ధీమ
మణి. భాగ. ౧౦ పూ. ౧౩౦౦.

౩. వింత, ఆశ్చర్యము.

క. ఒకటి గలదు వత్తురు వేటొకగర్భంబునకు

మృతులు నుక్కివ చూసక్కతు నేటి బుద్ధి
పీనుఁగునకు బ్రదు కఁటె గలుగు నిట్టిసప్తమ
లు గలవే. భార. కాం. 3. 32౬.

సప్తమ దేటు=సప్తమ తేటపడు.

క. నావుడు బాహువిఁ బేర్కొని, నీ వద్భుత
ధన్యభావనిరుపమ వంటిక, నావాక్యమున
కుఁ గృప న, దేవియుఁ బాడనూపె సప్తమదే
తెడుచూడ్కిక. హరి. ఉ. ౫. ౨౨. (ప్రస
న్న మగు అని భావము.)

సప్తమలఁదెట్టు=పరిహసించు.

ఉ. ఇవిధ మెల్ల నెచ్చెలుల కేర్పడఁ జెప్పిన
దిట్టకూళ వై, సప్తమలఁదెట్టి యందఱు వినం
గడు నామునఁ ద్రుళ్ళుకొందుఁ దా, రవ్వల ఁ
వ్వలం బఱపి యంకిలి సేయక మాననేర్తురే.
రసిక. ౪. ౧౧.

సా: సప్తమయూర్ణే పట్టనము లగును:-ఒక పృథు
హీనస్థితియం దున్నవారే కాలాంతరమున
నున్న స్థితియం దుండురు.

జ: సప్తమరు, సప్తమచు, సప్తమబాటు, సప్త
మకొను, సప్తమచేయు, సప్తమటాల, సప్తమదేటు,
సప్తమపడు, సప్తమపఱచు, సప్తమలబండి, సప్త
మలాట.

సప్తమబాటు=సగుఁబాటు. వి. (✓సప్తమ.) అప
హాస్యత, దూఱు.

గీ. నాకతంబున వచ్చినసప్తమబాటు, మాటువ
డఁజేసి నీకూర్చుగనిఁ దెత్తు. ఉ. హరి.
౫. ౧౪౧.

గీ...గతజలసేతుబంధ, వంబు చేసిన రాదటె న
వ్వుఁబాటు. ఉ. హరి. ౧. ౧౮౭.

విణ. అపహాస్యము, సప్తమదగినది.

గీ. నాఁడు గోమంతనగమున నన్ను నాజిఁ, గదిసి
చూచినవాఁడవు గావె నీవు, నాటివాఁడన
నేను సప్తమబాటు, గాదె యిట్లంటి యాచి
తర్కంబు వలదు. హరి. ఉ. ౨. ౨౮.

సప్తమకొను. అ. క్రి. (సప్తమ + కొను. స్వార్థమున.)
సప్తమ.

చ...మాటమాట జగదంబులు చూపి యతండు
పోయినక, గలకల సప్తమకొండు తమకాశల
మాతఁ డెఱుంగలేమికిక. శుక. ౨. 33౭.

సప్తమచేయు. స. క్రి. (✓సప్తమ.) చిన్నబుచ్చు.
ద్వి. సురియచాడయగారిఁ జొక్కువెట్టితివా,
నాచిదేవయగారి సప్తమచేసితివా. పండితా.
మహిమ. 3౦౬ పా.

సప్తమ(పు)టాల=సప్తమలాట. వి. (✓సప్తమ. ఇట
వర్ణవ్యత్యయము.) గ. పరిహాసము, పరియాచకము.

ఉ. నావుడు సప్తమటాల కనినక బవనాత్తజ
యింత యేటికిక. భార. ఉద్యో. 3. ౬౧.

గీ...వరక క్తికలన రాజు, శిల్పముల సప్తమటాలకుఁ
జేయుచుండఁ, దరుణి కుతుక త్రపాద్భుతా
తంకభార, సంకటస్థాయివై సారిణాంక య
య్యె. నైష. ౭. ౧౬౯.

సీ. తపము సేయుచు నున్నధన్యుఁ గఱుని
గాంచి యక్కుమారులు సప్తమటాల కందు,
సాంబుని స్త్రీరూపసంపన్నుఁ గావించి...
పద్. ౧౦. ౨౬౯.

చ. ననలు జనించె నిందు నదనంబుగఁ గామిను
లెవ్వరేనియుక, గనఁగలరే యటంచు నొక
కంజవిలోచన సప్తమటాలకై, యనఁగ ...
సీమం. ౪. ౧౭. (సప్తమటాలకై. అపముద్రి.)

క. ఈలాగువానితో సప్తమటాలకుఁ బన్నిద మిడి
సాగటా లాడఁగ నోటా లగు నీ కర్కం
దుని,టాలా యని దక్కఁగొను కటాలలి
తాంగీ. ప్రబంధ. ౬౩౬.

౨. లీల, అలవోక.

మ...రామస్వామి తా సప్తమటాలకు లొక్క
మున తత్కరద్యయము వ్రయ్యం జేసె...

ఆధ్యా. ఆర. ౧౦౮. (నవ్యటాట=నవ్య
టాటలె అని భావము.)
నవ్యపలుచు. స. క్రి. (నవ్య.) నవ్యఃటాట
కలుగజేయు.
ఉ...అయ్య కదర్పమున నిష్ఠ నవ్యపలుపక్ష స
మకి టై నితండు విప్రవశ్యమున వారిస్థల...
భార. ఆది. ౩. ౧౩౯.
నవ్యలబండి. విణ. (నవ్య.) నవ్యేడుస్వభావ
ము కలది. (చి. ని, శ. ర.)
నవ్యటాట=నవ్యటాట.
(పరిహాసము, పరియాచకము.)
మ. తనకుం గూర్చువధూమణుల్ చనవుచేతక
మందెమేలంబువంకను వేసారియు నవ్య
లాటలకుఁ బల్కం బల్కువాక్యంబు లెల్ల
ను నిక్కంబులుగాఁ దలంచి తగ దల్లక...
విప్ర. ౪. ౩౧.
నవ్యలుపడు. అ. క్రి. (నవ్య.) అపహాసము
నందు, నవ్యలపా లగు.
సీ, దీని దగ్గఱ నేల దీని కొడఁగ నేల పయలచే
నవ్యలుపడఁగ నేల. మొ. రా. బాల. ౩౫.
నశము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) నశించునది.
నశి(యి)ంచు. సం. అ. క్రి. నాశమొందు.
దండకము ...లోకముల్ లోకభీజంబులున్ ని
త్యసంహా మై నీమహాదేహమం దుల్లసిం
చున్ వసించున్ నశించున్...భాగ. ౧౦.
పూ. ౧౨౩౩.
వ...అమహి కాంతుండు మంత్రరహితుండు విగ
తపరివారుండు నై నశించు... మార్క. ౧.
౮౯.
వ...కర్తనాశనంబునంద్రి విప్రపవాసులకుం బుష్టి
హీనతయు దాన ననావృష్టియు నగు ననా
వృష్టిదోషంబున జగంబు నశియించు...

మార్క. ౨. ౧౮౬.
నశికుండు. సం. వి. ఆ. పుం. సోదరిభర్త. (వై. ని.)
నశిత. సం. విణ. (బు. త్రి. బు.) నశించువాడు.
నశ్యత్. సం. (శ. త్రి.) నశించుచున్న.
నశ్యము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) నాశార్హము, న
శింపఁదగినది. (ఉదా: యజ్ఞస్యం తన్నశ్యమ్.)
నశ్యరము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) నశించునది.
నాశకీలము, నశించుస్వభావము కలది; కాశ్యత
ము కానిది.
నవ్య. సం. వి. ఆ. త్రి. సంస్పృష్టమై యగు
త్రి. (వై. ని.)
నవ్యచేతనుండు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) తెలివి
తప్పినవాడు, మూర్ఖులైనవాడు.
ఇట్లే: నవ్యచేట్టుండు, నవ్యసంజ్ఞుండు మొ.
నవ్యజాతకము. సం. వి. అ. న. జన్మకాలము తెలి
యనపుడు ప్రశ్నలగ్నాదులచే జన్మకాలమును
తెలిసికొని గణింపఁబడుజాతకము.
నవ్యము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧. నశించినది.
౨. తిరోహితము, మఱుఁగుపడినది. ౩. దూ
షితము, చెడినది. వి. ఆ. న. ౧. నాశము. ౨. అ
దర్శనము, మఱుఁగుపడుట. ౩. చెడుట.
నవ్యస్థుతి. సం. విణ. (ఇ) చెడిన స్థుతి కలది,
మఱపు కలది. వి. ఇ. త్రి. నవ్య మగు స్థుతి,
మఱపు.
నవ్యప్రసూత్రము. సం. వి. అ. న. పోయిన
ద్రవ్యమును పొందుటకు సాధన మైనది - లో
పైకదేశము, దొంగిలించినసాములో కొంత
భాగము. (వాచ.)
నవ్యి. సం. వి. ఇ. త్రి. ౧. నాశము. ౨. కన
బడకపోవుట. ౩. చెడుట, దూషిత మగుట.

౪. నష్టము, లోటు.

ఉ. ఆయతికాని కీకు మమరాలయముఖ్యము
లాతఁ డ్ధృష్టాస్థాయతుఁడై నిజోర్వి నగు
నష్టికిఁ దద్దనముం దొరల్చి రా, బాయతనం
బుఁ జేర్చు...ఆము. ౪. ౨౧౮.

నస. వి. (క. నస.) ౧. దురద, కంఠూతి.

సీ...తీంట్లము కపి తీటు తీవరము. గీ. దూల
జిల నవ నస గాఁడు దురద యనఁగ, బరఁ
గుఁ గంఠూతి...ఆం. భా. ౨. ౧౨౮.

౨. కామము.

గీ. ఆనుచు విప్రుండు తమకించి యంటుకొనియె,
సమృద్ధిచియ యుండె నాచంద్రవదన, శూక
లాశ్వంబు నస రేపఁ జొచ్చినప్పు, డనుమ
తింపడె యత్తు పై నబడబ. శివరా. ౩. ౬౯.
వ...మెడసాచి కూడితద్వక్త్రాణంబులతోడ
వదనంబు గదియించి నస చేసిన బిసరుహ
పునిగా నెఱింగి...వరాహ. ౫. ౯౭.

౩. (త. నసల్.) ఉపద్రవము.

ఉదా: ప్రొద్దున లేచిన నీనస నాకుఁ బెద్దదిగా
నున్నది. (శ. ర.)

జ: నసకించు, నసగూటి, నసగూటితనము,
నసగూడు, నసగొంటు, నసగొట్టు.

నస. సం. వి. ఆ. శ్రీ. నాసిక, ముక్కు.

నసకించు. స. క్రి. (√నస.) మోహింపజేయు.

ద్వి. ముసిముసినగవులు మురిపెంపునడలు, నస
కించు నేర్పులు నాగరకములు, కల్లమోహం
బులు కపటకృత్యములు. ప్రభులిం. ౪.
౧౪౩ పా. ౨౪ పం.

నసగూటి. విణ. (నసగూడు + ఇ.) కామో
ద్రేకము కలవాడు; కామోద్రేకము కలది.

సీ. పిసవెట్టి కసర తి యెసరెగుననసగూటిపూఁ
బోండ్లు తమయిండ్లపొంత కరుగ. హంస. ౧.

౧౩౭.

ఉ. టెక్కునఁ బ్రాంతపక్కణకుటిశిఖరంబుల తె
క్కలార్చుచుం, గుక్కుటకోటి మ్రొసె నస
గూటిమిటారలపుట్టినిల్లు గ, బైక్కినమబ్బు
తైలగుహ లీగె డిశల్ వెలుగొందె ... వేం.
పంచ. ౩. ౧౦౭. (చి. ని. పా. నెసగూరు.
అపమద్రి.)

నసగూటితనము. వి. (√నసగూటి.) కామో
ద్రేకము.

ఉ...నా, కూరిమిపట్టి నిట్టిససగూటితనంబున
బేలువెట్టి తా, రార గణింప నన్ను వినవా
మతి యిప్పురిలోనితక్కురిక. విప్ర. ౪. ౨౪.

నసగూడు. వి. టె. (√నస.) కామోద్రేకము.

ఉ. ఓరి దురాత్త నీవును బ్రియుండవ నాహృ
దయేళుకాలివై, గోరును బోల వీవు నస
గూటఁ గడుక జపలస్వభావ లై, నారులు
రూపయావనమునక నిలుపోపక యివ్వలవ్వ
లక, జారహితంబు నేయ విభుచక్కటి
మోహముమాన నేర్తుక. నా. పంచ. ౩. ౨౩౬.

నసగొంటు = నసగొట్టు. వి. (√నస.) కామోద్రిక్తుఁ
డు; విటుడు.

గీ. కుచ్చితం బింత యెఱుంగ దమృచ్చైకంటి,
కంటి విఖ్యాతి నాతిఁ గైకొంటి వనుచు,
నచటిజూటలు నసగొంటు లతని వేడి,
వేడి మీఁదనె దోచిరి వెట్టి రేచి. బహు.
౫. ౧౦౮.

నసగొట్టు = నసగొంటు. విణ. (నస + కొట్టు.)
కామోద్రేకము కలవాడు; విటుడు.

క. నసగొట్టుబాపన య్యాపిసవెట్టికిఁ దగులు
వడి తపింపఁగ నేలా, బసవెద్దు గదలకుండె
డు, వసతికి ర మ్మచటి కేను వచ్చెదఁ బొమ్మి.
శుక. ౨. ౪౭౯.

నసనన. వి. (రక్తిముమున్నగువానితో) తడిసినచ
ర్యముమొ. వానిధ్వని కనుకరణము.

క. విసమును మెసపుచు విగువక, నసనస యను
కళవసంబునం దాలుచు న, మృసనంపురుదు
తోడుత, వసియింపఁగ నీమె నైత్తివ్రాతా
బోటి. పార్వ. ౪. ౯౬.

నసిమిరి=నస. వి. ౧. దురద, కంఠూతి. (శ.ర.)

౨. జలజంతువిశేషము.

నీ. గులకరింతయు నీరుగుట్టు శంఖసఖంబు పులు
కాసి నసిమిరి బుంగపురువు. హంస. ౪.
౧౮౬.

నసుకు. వి. అసత్యము.

అ. జల్లి బురుడ జొంతు పొల్లు దబ్బుక కల్ల...,
తగుకు నసుకు...నా నసత్య మభవ. ఆం.
భా. ౧. ౧౧౯.

విణ. అసత్యమైనది. (శ.ర.)

నసుగు. అ. క్రి. స.క్రి. అస్పష్టముగా చెప్ప.
(వ్యవ.) ఏమాట చెప్పినను వానికి నసుగుట అల
వా టైనది.

వి. అస్పష్టముగా చెప్పెడిమాట.

(వ్యవ.) నీనసుగులు మాని నీయుద్దేశము తెలు
పుము.

నసెము. వి. (సం. నస్యమ్.) ముక్కులో వేయు
రసాదులు మొదలయినది. (చూ. నసెముచేయు.)
జ: నసెముచేయు.

నసెముచేయు. అ. క్రి. (నసెము, రోగినివృ
త్తిక ముక్కురంధ్రములలో రసాదుల నుంచు.

గీ. పరఁగ నాముదంబుపలకులు సాఁటియు, గో
రిమత్కుణముల గుంటగలగ, రాకురసము
చేత రాచి నాసికయందు, నసెముచేయ
వెట్టిపస యడంగు. (చింతామణి. చి.ని.)

నస్త. సం. వి. ఆ. శ్రీ. ౧. వృషభాదులకు

కుట్టినముక్కురంధ్రము. ౨. ఆభరణాదు లుంచు
టకు కుట్టిననాసికాచ్ఛిద్రము.

నస్తము. సం. వి. ఆ. పుం. నాసము, ముక్కు.
న. నస్యము, ముక్కుపొడి.

నస్తితము. సం. వి. ఆ. పుం. ముక్కుద్రాళ్లు పో
యుటకై ముక్కు కుట్టినయెద్దు.

నస్తోతము. సం. వి. ఆ. పుం. - కుట్టబడిన ము
క్కు కలది. - ౧. ముక్కుద్రాళ్లతో నడుపఁబడె
డియెద్దు; ముక్కుద్రాళ్లు పోసినయెద్దు.

నస్య. సం. వి. ఆ. శ్రీ. ౧. ముక్కు. ౨. పశ్వా
దులముక్కుద్రాడు. (విల్యముని.)

నస్యము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧. నాసి
కకు హిత మైనది. ౨. నాసికయందు పుట్టినది.
౩. నాసికయం దున్నది. వి. అ. న. ౧. ము
క్కునందలివెండ్రుక. ౨. ముక్కుపొడి, ము
క్కుపొడము. (విల్యముని.)

నస్తోతము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.)=నస్తోతము.

నస్తము. సం. వి. ఆ. పుం. నాసాపుటము. (కే.ని.)

నహి. సం. అవ్య. (అభావము తెలుపును.) లేదు,
లేవు, లేదు, లేరు.

క. వలపు సటు వావులా నహి, యల సత్యము
సున్న తలఁపు లభచ్చాయల్, తలఁ దడవి
బాస చేసిన, జలజాక్షుల నమరాదు సారంగ
ధరా. సారంగ. ౨. ౮.

ఉ. ఓచతురాగ్రగణ్య భువి నున్న నకేంద్రులలో
భవన్నిభం, డీచతురభివేష్టితమహి న్నహి
యంచు జనుల్ నుతింప...కుక. ౧. ౨౪౫.

నహుషుండు. సం. వి. ఆ. పుం. ౧. చంద్రుని
శపురాజులలోనొకడు, యయాతితండ్రి. (ఇశో
డు స్వర్గరాజ్యమును పాలించి అగస్త్యమహాము
నిశాపమున సర్వజన్మ మెత్తి యుద్ధిష్ఠిరునివలన
శాపము కై నొందినాడు.) ౨. మనుష్యుడు.
(కే. ని.)

నా.

నా¹. స. అస్తదరకము. (దీనికి ప్రథమాదివిభక్త్యై కవచనముల 'నేను, నేనై, నన్ను, నను, నన్, నాచేత,' మొ. రూపములును, బహువచనమున 'మేము, నేము, విము, మమ్ము, మము, మాచేత,' మొ. రూపములును ఆగును.)

వ. నావిన్నవింపం బూనునాము క్తమాల్యదామ హాప్రబంధమునకుఁ గథాక్రమం బెట్టిదనిన. ఆము. గ. ౫౦.

చ...సర్వమునను నేన నిల్చు సుఖవాసత నక్ష దగఁ జెంది నిల్చు సర్వము...భార. ఆశ్వ. 3. 3౮.

క. నానీసంవాదము...భార. ఆను. ౫. 3౦౭.

క. క్రతుపరులు నన్ను తగ సంస్తుతించి ఫల మందఁ గందు...భార. ఆశ్వ. 3. ౪౦.

క. ననుబోటిజోదునుం గాదని పలుకఁగ నేర్పు నీకు నంత గలదె యట్లును గాక వినుము కర్ణం, డినుమా తొకశరము దొడుగునే పరులు నగ్గ. భార. కర్ణ. 3. 3౧౮.

మ...వారు నక్ష బ్రహ్మపా, లవస్థాన్యయసౌఖ్య మొందు మని లీలం జెప్పినక వచ్చితిన్. భార. ఆను. ౪. ౮౩.

వ...త్రివేదమయురావించినయాయపరాధంబు నాకు సహింపవలయు. భార. ఆది. ౫. ౨౧.

ఉ. నేము భవన్నియోగసరణిం జరియించుచు నొక్కశూద్రు నుద్దాముని...శ్రీరం. 3. ౫౯౧.

గీ. కృతి వినిర్తింపు మిఁక మాకుఁ బ్రియము కాఁగ. ఆము. గ. ౧౩.

జ: నాయన.

నా²=అన³. అన్య. ద్రు. "అను"ధాతువునకు తుమున్నాన్యర్థము.

౧. శ్రీలోలుండు వడాలుకాటనికి రాజీవాక్షి నూరాంబ నాం, గా లీలం జెనియించె...
౧. ప. మ. ౧౪. ౧.

ఉ. మేరుగుణావతారుం డగుమేడనికిం గలు హారగని అంభోరుహనేత్రి. అన్యయవిభూషణి నాం దగుమేడమాంబకునుం...౧. ప. మ. ౧౫. 3.

నీ. దక్షిణగంగ నా దద్దయు నొప్పినగోదా వరియు జగదాది యైసభిమేశ్వరంబును...
భార. ఆది. ౮. ౧౩౯.

మ...సౌభాగ్యప్రభావిత్యలక్ష్మికి సంకేతనివా సమై మదననిష్ఠ్రింశంబు నా భీమక, న్యక నాఁగా దమయంతి నాఁ బరఁగు...నైష. 3. ౧౮, ౮. ౧౮౪.

నాంచారు=నాచేరు. (త. నాచ్చియార్.)

౧. దేవత, అమృతారు.

గీ. తోడుశ్రీరంగనాంచారుతోడఁ గూర్చి, లీల నొరయూరునాంచారు నేలె సరణి. శ్రీరం. మా. ౧౦. ౧౧౬.

నీ. నెచ్చెలుక గొల్వఁగా హెచ్చి నాంచారు దేవిని గనుగొని...ప్రబంధ. ౨౮౫.

౨. శ్రీ, ఆడుది.

గీ. పాలు వోయించుకొని యాకృపాశుమూర్తి, శూలినాంచారుపాలిండ్లచూచుకములు, పాల చేపున గిలిగింత వారుటయును. హర. ౨. ౯౫. (నాంచారి. ముద్రి.)

సా: నాంచారమృతంబు నక్షత్రదర్శనము ఒక మాటె.

నాంతము. సం. విణ. (అ. జి. అ.) ౧. అనంతము, అంతము లేనిది. ౨. నకారము అంతమందు కల ది. (కబ్బము.) వి. అ. న. గ. కొమ్మ. ౨. వైచిత్ర్యము. (కే. ని.)

నాంతరీయకము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) అవి
నాభూతము, వేరుపడియుండనిది, వీడనిసంబం
ధము కలది.

నాంత్రము. సం. వి. అ. న. స్తోత్రము.

నాంది. సం. వి. ఈ. త్రీ. (దీనివలన దేవత లా
నందింతురు.) ౧. ఆనందము, సంతోషము.
౨. సమృద్ధి, పెంపు. ౩. కర్తారంభమందు
చేయుదేవతాస్తోత్రము; నాటకముతోలుత మంగ
ళార్థము పఠింపబడుపద్యాది. ౪. దేవతలు బ్రా
హ్మణులు లోనగువారు చేయునట్టియాశీర్వాద
ము. ౫. భేరి. (శ. ర.)

నాందీకము. సం. వి. అ. పుం. ౧. తోరణ స్తంభ
ము, మంగళార్థము తోరణములు కట్టుటకు
పాఠిన స్తంభము. ౨. నాందీముఖశ్రాద్ధము,
వివాహాదిభక్త శ్రమలందు కర్తారంభమున పితృ
దేవతాత్మ పితృ చేయుశ్రాద్ధము.

నాందీకరుడు. సం. వి. అ. పుం. ౧. నాందీ
శ్లోకాదులను పఠించువాడు, నూత్ర ధారుడు.
౨. నాందీవాది, భేరి మొదలగువానిని మంగళా
ర్థము వాయించువాడు.

నాందీపటము. సం. వి. అ. పుం. కూపముఖబంధ
నము, నూతివైకపపు.

నాందీముఖము. సం. వి. అ. న. వివాహాదులకు
పూర్వము పిత్రాదులను గూర్చి చేయబడువృద్ధి
శ్రాద్ధము.

నాందీముఖుడు. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) నాం
దీముఖశ్రాద్ధమును అనుభవించువాడు. (పితృ
మాత్రాది.)

నాందీవాది. సం. వి. న్. పుం=నాందీకరుడు.

నాందీశ్రాద్ధము. సం=నాందీముఖము.

నాంగటిచాలుకూర. వి. (√నాంగలి)తటిగొట్టి,
లాంగలి శీ. (శ. ర.)

నాంగటిచాలువేరియతివ. వి. (√నాంగలి)పీత,
జానకి.

క. కన్నీయతలమానిక మగు, నన్నాంగటిచాలు
వేరియతివను సిరికిం, బెన్నుద్ది నెత్తుకొని
చని, యన్నీచుడు రథముమీద నపు డిడు
కొనియె. రామా. ౫. ౧౮౯.

నాంగటిచిప్ప. వి. (నాంగలి + చిప్ప.) నాంగటి
పణత, నాంగటిగడగ. (శ. ర.)

నాంగటిజోదు. వి. (నాంగలి + జోదు.) హలా
యధుడు, బలరాముడు.

ఉ. లాలసరీగజాంకుశుడు లావున నాంగటిజో
దునైన గెం, గేలనె గీటడంచి బలుగెల్పు
బయిండి నెలంత నేలుకో, బాలినవాడు...
యయా. ౧. ౪౮.

నాంగటిమంప. వి. (నాంగలి + మంప.) నాంగటి
చిప్ప. (శ. ర.)

నాంగలి = నాంగెలు. వి. ఔ. (సం. లాంగలః.
ప్రా. జాంగలో. క. నేగిల్, నేగిలు.) హలము,
దున్నెడుసాధనము.

ఉ... రోకట, నోడుచు నాంగటం దిగిచి నొం
చుచు గార్తుకము క్తబాణముల్, వైదొర
గించి కూల్చుచును... హరి. ఉ. ౧. ౧౦౧.
గీ. అతడు నాంగట నెత్తినయంతనండి, యేటిది
క్కున కంతయు నెగసి యుండు, హస్తినా
పురి... ఉ. హరి. ౧. ౧౦.

సీ. తొడరి రావణులబ్రుంచినయలతయో
యమున నాంగట గ్రుచ్చిపట్టి యలతొ.
పరమ. ౨. ౧౦౪.

జ: నాంగటిచాలుకూర, నాంగటిచాలువేరియ
తివ, నాంగటిచిప్ప, నాంగటిజోదు, నాంగటి
మంప.

నాంగు. వి. ధాన్యమునకు వడ్డిగా నిచ్చుధాన్యము.
సీ. అచటి రెడ్డికొమ్మల్ నలహలాయుధపాణి

నాఁచు¹ = నాఁచికొను. స. క్రి. అపహరించు; లాగుకొను.

రగడ. కోరకోరసిజ రతి నది సేఁ గోర గోరఁ
ట లజ్జ నాఁచెను. చంద్రి. ౪. ౬౩.

సీ. ద్వీరసనానికి వేల్పువెను నూడి నుధ నాఁచి
తెలులో నట పాటఁజల్లినాడు. రా. వి.
౧. ౮.

సీ. పినుఁ గీక పెనఁగినఁ బెద్ద నొంపక యెఱ్ఱఁబా
తించి చేఁగలపాటి నాఁచి. ఆము. ౬. ౩౮.

ఉ...శూలము పూని జక్కి యా, పక్కిని వ్ర
క్కలింపఁ గని పక్కున శూలము నాఁచి
త్రుంచె నా, చక్కనికాల నేమితల...దశా.
౨. ౪౦౧.

వి. దొంగ.

సీ...నాఁచు నా దొంగయఁ బ్రాచి దనరు.
ఆం. భా. ౩. ౪౫.

జ: నాఁచికొను, నాఁచికోలు.

నాఁచు². వి. కైవాలము, నీటిలో పుట్టెడితీగ,
ప్రాచి.

సీ...నాఁ చన కైవాల నామ మెసఁగు. ఆం.
భా. ౧. ౧౬౫, ౩. ౪౫.

సీ. నాడెంపుజడవెంపు నాఁచుతీవలగుంపు కలికి
కన్దవడాలు గండుమీలు. నీలా. ౧. ౫౬.

గీ...మనోహరవాసనల్ గలయునాఁచు, నాఁ
చుజలదంతికరములయతిశయమున, యమునర
హిఁ గాంచునత్తొయజాకరమునఁ, గరము న
య మొప్పు దీర్చితిఁ గాల్యవిధులు. ఉ. రా.
౩. ౨౮౩, ౨. ౫౩.

సా: మాటకు మాట తెగులు నీటికి నాఁచు
తెగులు.

జ: నాఁచుదీఁగ, నాఁచుద్రాచు, నాఁచుడు,
నాఁచువన్నె.

నాఁచుదీఁగ(గె). వి. (√నాఁచు²). కైవాలలత.

సీ. సడలిననిడుద కెంజడలును ముదురఁబండిననా
చుదీఁగలు బెనఁగొనంగ. హరి. ఉ. ౩. ౩౪.

(హంసము.) గీ. ప్రమదమున నాఁచుదీఁగెజొం
పములఁ దూటు. నైష. ౨. ౫.

నాఁచుద్రాఁచు. వి. (√నాఁచు²). నాఁచులో
నుండుసర్పవిశేషము.

వ...సరీసృపనారీవారంబులతో మసకముల ద
నివినసక సంచరించు నాఁచుద్రాఁచులఁ గాం
చిమేను లుప్పొంగ ... ప్రబంధ. ౧౮౬.

నాఁచుడు. వి. (√నాఁచు²). ఘోరజలజంతు
విశేషము, నీటిలోనుండుకానొకచిన్నజంతువు.

సీ...న త్తగుల్ల చుట్టుడుగుల్ల కురుమింద నాఁచు
డు...హంస. ౪. ౧౮౬.

నాఁచువన్నె. వి. (√నాఁచు²). నాఁచురంగు
కలవస్త్రవిశేషము.

సీ. ముత్తేలపందిళ్లు నుత్తరగోగ్రహణంబులు కర
కంచు నాఁచువన్నె, నిండువన్నెలు... గీ.
మొదలుగా వల్బులుధరించి ముదిత లపుడు.
ప్రబంధ. ౨౭౨.

నాఁటించు = నాఁటు. స. క్రి. (√నాఁటు.)
(గుచ్చు.)

క. అందఱమేనుల గంగా, నందనుడు శరత్త్రయ
ములు నాఁటించెను కల్పిం దాఁకె నుత్తరుఁ
డు...భార. భీష్మ. ౧. ౨౮౧.

క. వడి నొక్కపెట్ట లక్షణుఁ, డడరించె నిశా
తశరము లారక్కసువై, గడఁగి యతఁడు
నాతనిపై, నెడపక నాఁటించె గలయ నె
నిమిదియమ్మల్. భార. ఆర. ౩. ౧౩౨.

(పాఁటిఁచు.)

(పారిభాతమును.) గీ. పెరటిచెట్టు నాఁటింతుఁ
బెంపు గనుము. పారి. ౧. ౧౩౬.

గీ. మఱియుఁ గలదివ్యసరసులు నెఱయఁ జెఱచి, తనదుకేలిదీరి కలందుఁ గనకనలిన, జాతులెల్ల నాఁటించినాఁ డాతఁ డింద్ర, యటుచనక మేఱ నడుమనే హంసములకు.
ప్రభా. గ. ౧౨౦.

నాట్యు = నాటించు. స. క్రి. (ఇది నిర్విండుకము అని చి. ని, శ. ర. కాని యాక్రిందినిర్ధారకప్రయోగములబట్టి సబిందుకముగా గ్రహింపఁబడినది.) గ. గ్రుచ్చు.

సీ... ఆతఁ డతని, ఘనశరాసనముఁ ద్రిఖండంబుగాఁ జేసి నారాచమొక్కటి నాఁటె మేన. భార. భీష్మ. గ. ౨౧౬.

ఆ. సత్యజిత్తుమేన సాయకదళకంబు, నాటి కుంభజుండు నగుచు విల్లు, దునుచు... భార. ద్రో. గ. ౨౮౮. నీలా. ౨. ౨౩.

౨. (భూమిలో మొక్కలు మొ.) పాఁతు.

గీ. నాఁటె మందారతరువులు తోఁటలందు... ఇంద్రుఁడు దక్షిణకాశియందు. భీష్మ. గ. ౮౨.

గీ. కొమ్మ నాటంగఁ దగినచోఁ గొమ్మ నాట్యు... హచ్చు, హాళితోడను శాలినుఁ డవిరతంబు. కళా. ౪. ౨౮. వసు. గ. ౬౪.

౩. పాఁతుకొనఁజేయు.

ఉ... అనంతకేవలా, నందము దానియందు మది నాట్యము మానుము నీచభోగముల్. భర్తృ. ౩. ౪౦.

గీ. వెలది నామీదఁ గడుఁ గృపావిలసనంబు, నాటి చూచినచూపుమన్ననయ చాలు. నైష. ౪. ౬౩.

౪. భేదించు, చీల్చు.

సీ. ఇరుమెయిఁ దొలిచి బెట్టిలఁ దూఱునవియును నలువుర నేవుర నాట్యునవియు. భార. విరా. ౩. ౧౬౧.

గీ. ఆత్రిశూలాయుధంబు తీవ్రాంశుకోటి, భాశ్చటాభాసురము గుంభపదము నాటి, రక్తధారలతోన యారాక్షసేంద్ర, కలుషములు గార్చియేతెంచెఁ గ్రమఱంగ. కాశీ. ౬. ౧౮౧.

౫. కలిగించు. చంద్రా. ౧. ౩౩.

అ. క్రి. (= నాడు.) గ. గ్రుచ్చుకొను.

ఉ. దాటక మాన రిక్కడలి దాశరథుల్ తమ దండిమూఁకతో, దాటినదాఁకఁ జూడక కదా కని కావు మటంటివేని నా, పూటయ కాచుఁ గాంచుటకుఁ బొమ్మిది మంచిది పోనినాటికి, నాటక పోవు నీయురమునకై రఘువీరకతోరబాణముల్. రామా. ౩. ౩౬.

ఆ. వాడితూపు లొడల వడి నాట్యుటయు నొచ్చి, తోన కలుషకోపధూమకేతుఁ, డతిశయిల్లు... భార. ఆర. ౭. ౧౩౩. కళా. గ. ౧౬.

౨. పాడుకొను, స్థిరపడు.

క. మనమున నాటినమాటలు, విను మెన్నియు పాయములను వెడలునె యధిపా. భార. ఉద్యో. ౨. ౬౨.

క. నీనగవులు నీమాడ్కులు, నీనానావిహరణములు నీధ్యానంబుల్, నీసర్పాలాపంబులు, మానసముల నాటి నేడు మగుడవు కృష్ణా. భాగ. ౧౦ పూ. ౧౦౪౫.

గీ. నామనసు వానిమీదనె నాఁటె నమ్మ. కువల. ౩. ౧౧౧. ఆము. ౪. ౨౧.

౩. అంటు, తిగులు.

ఉ... వాని కెన్నిజ, నంబుల నైనఁ బాపములు నాటవు పుణ్యపరుండు గావునక. వి. పు. ౩. ౧౩౮.

ఉ... పార్థివకదంబముఁ గూల్చినమేటి రామ నా, తలఁపున నాటి రాగడవె దాశరథీ కరు

నాపయోనిధి. దా. శ. 33.

సీ. అనుమాట చెవి నాటు నాగ్రహవ్యగుడై
యసురనాయకుడు శుక్రాత్రజులను, గనుఁ
గొని...దశా. ర. ౧౫౯.

ర. కలుగు, పుట్టు.

చ...వెక్కిన మగు నెవ్వగల్ వొడమెఁ గంప
ము పుట్టెఁ జెమర్చె మేను మానసమున
విన్నఁబాఁటొదవె నాటెఁ గడుం బరితాప
వేదనల్. పారి. ౧. ౧౦౦.

క. విను మట్లాడఁగఁ బెద్దలు, ననుఁ గని పనిసే
యు మనుచు నాటినకోపంబున నేవలాడ
వినలేకను దేశభ్రమణవృత్తిఁ గెఱిగి మ
తియుక్. హంస. 3. ౧౮౭.

వి. ౧. తీతి, దెబ్బ; రంధ్రము, గండి.

సీ. పలుమొననాటు లేర్పడినకమ్మెవితోఁ జెలు
చెమ టంటుముంగురులతోడ. మృ. వి.
3. ౯౧.

చ. కడలి మునుంగ నప్పడమి గ్రక్కునఁ గొ
మున నెత్త నందు మున్నడినయహార్యకూట
ములు నాటిననాటులవెంబడిం బడింబడి
బడునీరధారలు సుపర్వలు నించినపుష్ప
వృష్టికెవడి వెలయించుదంభకిటివర్మ నిను
స్తది నాశ్రయించెదక. చంద్రా. ౧. ౭౭.

౨. కుదురుభూమిలో దిగినపర్వతము మొదల
గువానియడుగుభాగము.

గీ. నడుమ చతురశ్రవృత్తహా నాటు గలిగి,
ధగధగాయితకనకరత్నప్రతాన, కిరణములు
నాలుకలు గ్రోయుకీలములుగ, సురనగంబు
విధూమాగ్నికరణి మెఱయు. వరాహ. ౧౦.
౧౦౭.

3. నాట్నము, మొక్కలు మొదలగునవి పాఁ
తుట.

(వ్యవ.) ఆచేనియందు నాటు ముగిసినదా.

నోనాటు = నొచ్చునట్లుగా నాటు.

క. ఒక మొగి నలువడియమ్ముల, బ్రకటబలం
డైనపరశురాముడు నాయంగకములు దాఁ
కఁగ నశ్వ, ప్రకరము నోనాటు నూతువై
బడ నేసెక. భార. ఉద్యో. ర. 3౧౭.

సీ. బ్రహ్మదండంబులపాటియై మర్తంబు లిట్లు
నోనాటునే యితనిచేత. భార. భీష్మ.

3. రంఘ.

వాడుకలోని ప్రయోగవిశేషములు:—

౧. వాని కింకను సంసారము నాటులేదు.

౨. వానికి నీవు చెప్పినమాట నాటులేదు.

3. ఎవరికైనను కష్టసుఖములు నాటినఁగాని
మంచియుదేశములు కలుగవు.

జ: నాటించు, నాటుకొను, నాటుకొలుపు,
నాటుడిటు, నాటువడు.

నాటుకొను. అ. క్రి. (నాటు + కొను.)

౧. పొదుకొను, సిరపడు.

సీ. పాపంబు లొకభంగిఁ బ్రక్షయం బొందిన
నామిఁద దృఢభక్తి నాటుకొనును, నా
మిఁద దృఢభక్తి నాటుకొన్నప్పుడు ధర్మం
బు వర్తించుఁ దరతరంబు. భీమ. ౫. ౧౫౭.

గీ. నాటునుండియుఁ గంసుండు నాటుకొన్న,
దిగులువెంపున వసుదేవదేవకులను. వి. పు.
౭. 3౪. ఆము. ౫. ౫౫.

౨. కలుగు, సంభవించు.

గీ. నాకవల్లభ నీమిఁద నాటుకొన్న, మానికో
పొగ్గి దివిజసంపదలమిఁదఁ, బోయె నంతి
య చాలు నీపుణ్యమునను, వేయు నేటికిఁ
బులి నాకి విడిచినట్లు. వి. పు. ౧. ౧౫౬.

గీ...ఈక్షణంబున నాటుకొనిన, పాటు మదిఁ
జిత్తగింపవే పొరివేంద్ర. వసు. ౨. ౧౪౫.
పారి. ౫. ౧౮.

3. పాతుకొను, వేళుపాటు.

(వ్యవ.) మొన్నపాతినవంగ మొక్క నాటుకొన్నది.

నాటుకొలుపు(ల్లు) = నాటిండు. స. క్రి.

(√నాటుకొను.) ౧. గ్రచ్చు, గ్రచ్చుకొనఁ జేయు.

వ...నూటిగ నీటియలు నాటుకొల్పి యనురు లెడల మీటుచు...అచ్చ. రా.య. 3౬౪.

౨. అతుకుకొనఁజేయు, అతికించు.

గీ. తెగువ దక్షునికంతంబు ద్రవ్యనేసి, వేల్పెదల నభ్యరాగ్నిని వీరభద్రు, డాప్రజాపతి మెడపైని నాడుణంబ, నగుచు బొట్టేలితలఁ దెచ్చి నాటుకొలిపె. భీమ. ౬. ౫౯.

3. పుట్టించు, కలిగించు.

సీ. అయ్యంతికడ నిల్చి యనువునఁ గాంతకు నకు చది రాగంబు నాటుకొలిపి. దశకు. ౬. ౧౨౧.

నాటుదీటు. అ. క్రి. (నాటు + తీటు¹.) మొక్కమొ. పాతుకొని చక్కఁగా వ్యాపించు.

చ. కరిశిర మాడ వణ్ణులుండు గైపున వ్రేయు డుఁ గుంభమాక్షకో, త్కర మసిధారఁ బొల్పెసఁగె దారకుభంగము నూచి నవ్వుసం, గరజముకాంతకాంతరదకాంతియొ కాదని నాటుదీటి వి, స్ఫురదవదాతభిడ్లలత పూచెనొ నా జయచైత్రసంపదక. కు. సం. ౧౨. ౯౬౧.

నాటువడు. అ. క్రి. (√నాటు.) నలుకుడు వడు, తెగు.

చ. చిరముగ నొల్లువడ్డనరిసింహునికంటెను బెద్దనే శిరం, బురలఁగ నాటు వడ్డజలజోద్ధపుకంటెను బెద్దనే...కు. సం. ౪. ౪౩౨.

నాడిక = నాడు. వి. (నాడు + ఇక, స్వార్థమున.) వేశము.

క. అన్నాతియు నొడయఁడు నటు, లన్నారని నీవు కోన కరుదెంచినచో, నన్నా యన్నాడిక యన్నన్నా యాగుకొనఁ జాలునట్టిదె చెపుము. అచ్చ. రా. అయో. ౧౧౦.

నాడు. వి. టా. (బ. నాళులు, నాళ్లు.) ౧. దినము, దివసము. (ఈపదము ఈక్రిందినిర్ధారక ప్రయోగములననుసరించియు చి. ని. ననుసరించియు కాలవాచక మగునపుడు సబిండుక మనుట నిర్వివాదాంశము. ఇక దేశవాచకమైనపుడు సైతము ముద్రితప్రతులందు సబిండుకమే యయి యుండుటచేతను దేశకాలార్థములకుసన్నిహితసంబంధ ముండుటవలనను నిర్బిండుకమునకు నిర్ధారక ప్రయోగములు లేకపోవుటచేతను కాసనముల ననుసరించియు నీరూపమే యెల్లెడల గ్రాహ్యమనుట యుక్తము.)

క. మీటు గలరాజరథికుల, నాడికి వేపుర వధింతు నరుళరములు నో, నాటి పడవైదు నంతకు, వేలొడెదఁ బ్రతిబలంబువీరుల నెల్లక. భార. ఉద్యో. ౪. ౪౦౭.

క. పూటు నగు కార్యగతు లొక, నాటుక మఱి నాటుఁ గ నెనునయకార్యము లొక్కేటుం జేయుట మేలగు...రా. వి. ౨. 3౬.

గీ. ఉత్తమక్షత్రియుల నెల్ల నుగ్రవృత్తి, నేడు పదినాళులేని నానిశితశరచ, యములఁ గూల్చితి వేసరినట్లు లయ్యె. భార. భీష్మ. 3. 3౬౪. (పదినాళులేని = పదిదినములును.)

క. బలవిక్రమములు వినుతంబులు గా మన మొలులఁ బొందుపుత్రానీకంబులు రెండు నాళ్లు పోయట, దెలియంగాఁ జూచి వచ్చితిం గురునాథా. భార. కర్ణ. ౧. 3.

౨. ఆదినము.

గీ. నాడు సభ నాడినంతయు నేడు చేయు, నట్లు లన్నాడు మొనతల ననిలసుతుడు. భార. భీష్మ. 3. ౭౪.

ఉ. వేడిన వేడిమాట స్వపవీరుడు సైపక
కర్ణరంధ్రముల్, నూడినభంగి దాకుట
యు స్క్రమనంబున నొచ్చి నిన్ను నే,
నాడు స్వపాలపుత్రి వని నమ్మి వరించితిఁ
గాక యిమ్మెయిన్, నే దొకకాలసర్పమయి
నీ విటు నేయుట నాకుఁ దోచెనే. భా.రా.
అయో. ౧౯.

క. నాడు మొదలకొని యాపూ, బోడి య
నారతముఁ దెచ్చి భోజన మిడఁగా, నే
దొక్కటి చనునంతకు, వాఁ డక్కడ నుం
డు నుచితన ర్తనలమెయిన్. భోజరా. ౨.
౧౩౮. కాళ. ౪. ౯౯.

౩. సమయము, కాలము.

ఉ. నేఁ డలతోటలో నపుడు నిబ్బర మైన
మదీయభాగ్యమున్, బోడిమి యేమిపాక
మునఁ బొందెనో మిక్కిల యట్లు గాంచి
వె, న్నాడి దనర్చునాచనవునన్ మిము నె
మ్మెయి నంటిఁ గాని యే, నాడును బుణ్య
సాధ్యకి గుణం బిది గా దని నే నెఱుంగు
దున్. కళా. ౪. ౧౧౩.

ఉ. సత్యవతీపథాటి మును శంతనపెండ్రము
కానినాడు సాంగత్యమునం బరాశరుడు
గర్భము చేసిన... భాగ. ౯. ౬౬౯. కాళి.
౧. ౩.

౪. ఆకాలము, ఆసమయము.

గీ. స్వాస్థ్య మెయ్యది జలజాక్ష శక్తి మెఱసి,
నాడె స్వర్గంబు కైకొనినాడు బలియె.
దళా. ౨. ౩౮.

ఉ. ...పరమేశ్వర యాపరణాంబురాశి లేకుం
డిన నాడె పొక్కినడకుండునె పద్మభ
నాండభాండముల్. కాళ. ౧. ౧౨౩.

ఉ. నాటికి నెట్టిదె వఘటనంబుననో నిను నొల్ల
కంతయుం, గాటపుఁగోపమున్ బెనుపఁగా
దను నెమ్మెయి నంటిఁ గాక పూ, దోటకు

జీతగాంధ్ర మనతోల్లిటివారలు లేరె నీవి
భుం, దేటికి బోవఁగా వలయు నీ వటు
పోవఁగ నేల కూతురా, కళా. ౪. ౧౩౨.
హర. ౬. ౪౮.

౫. పక్షమున, ఎడల.

గీ. అఖిలలావణ్యపుంజంబు నబ్జపుడు, మెల
తగా దీనియందు ని రించె నొక్కొ, కాని
నాఁ డిట్టికాంతి యేకాంతలందు, నేల లే దని
సామర్థ్య హృదయ లయిరి. భార. సభా. ౨.
౧౬౦.

క. తారకు నోర్వఁగ వేఱ కు, మారకుఁ బడయం
గ సంగమును నేయను మున్, వారలపై
బంపనినా, డారిపువై గంపు మాతఁ డధి
కుడె నాకున్. కు. సం. ౪. ౪౦౩.

క. ధనధాన్యపశుసమగ్రం, డనఁ బరఁ గడునట్టి
వైశ్యు డధ్వరముం జేయనినాడు బ్రాహ్మ
ణాధ్వరమునకు నతనిసాము రాజు పుచ్చి
యిడఁ దగున్. భార. శా. ౩. ౪౩౧.
నైష. ౫. ౯౧.

౬. (క.త.నాడు)=నాడిక, దేశము; ప్రదేశము.
చ. ఆరిసరపాలమాళిదళితాంఘ్రియుగుం డయి
పాఁక నాటియం, దిరువదియొక్క వేయిటి క
ధీశుడు నాఁ జనుచోడబల్లికన్. కు. సం.
౧. ౫౩.

నీ. మూడుగ్రామగ్రామములతోడఁ గూడంగ
మోపూరు పాలించె ముల్కినాట. క్రీ.డా.
౨౨.

ద్వి. నాఁ డెల్ల నేలెడునాడు నాపిన్న, నాడొ
క్కనాఁ డేను నడురేయిఁ బోయి. రం.రా.
అయో. ౧౨౩ పా. ౧ పం.

ద్వి. పురములు దేశముల్ పుణ్యతీర్థములు, నరసు
తం బగునూళ్లు నాళ్లును గడచి. ద్వి. హ
రిశ్చ. పూ. ౨౨౧౬ పం.

సీ. దినకరకుటుంబైన త్రిభువనమల్లండు కమనాం
డును గుండికట్టు మొట్టవడియుం జేకొని
రూఢిగా నేలంగ...భా. ప. మ. గ. 30.

చ. ఇల వెలనాటివోడినపునిచ్చినదత్తము...
భా. ప. మ. గ. ౪౨. నైఋ. గ. ౧౦.

2. జనపదము, గ్రామము, పల్లె.

వ...ఇచ్చిశ్వుంభర నేవ్వీపంబున నేదేశంబున
నేనాట నేవీట నేత్రోన నేత్రేన నేనేళ
నెవ్వండేమి నేయఁ దలంచె...ఆము. ౪.
౨౫. (శ. ర. పా.)

సీ. నాఁడు నా జనపదనామధేయం బగు...
ఆం. భా. ౨. 2.

ఆనాఁడున్ని = ఆనాఁడు మొదలుకొని, అప్పటి
నుండి.

సీ...నాఁడు మొదలు నాటఁబట్టి యానాఁడున్ని-
యది మొదల నాటఁగోలె, యనఁగఁ దదా
రభ్య యనుట...సాం. ని. మాన. 33.

తలనాఁడు=నాటఁగోలె.

సాం. ని. మాన. 33.

నాటఁ(టం)గో(గో)లె=ఆసమయము మొదలు.
మత్తకోకిల. నాటఁగోలెను నామనంబున నా-
టుకో వెఱ నాకు నిం, కేటిజీవన మంచు నీ
తప మిట్లు వన్నితి...భా. రా. ఆర. ౨.౮.
సాం. ని. మాన. 33.

(అయ్యరగులు.) వ...నాలుకలు రెండుగా వ్ర-
య్యటంజేసి నాటఁగోలె ద్విజిహ్వలు నా-
బరఁగిరి... భార. ఆది. ౨. ౧౨౨.

భా. ఆగంధర్వుండు వచ్చి నాటఁగోలె నత్యా
నందసంయుక్తుఁడై, రాగప్రాధిమి మీఱ గీతి
ములు నేర్ప...చంద్ర. ౨. ౧౩౫.

నాటఁబట్టి=నాటఁగోలె.

గీ. నాటిసుత నాటినుండియు నాటఁగోలె,
నాటఁబట్టి నాఁడు మొదలు నాఁగ నాహ్వ,
యము లయ్యె దదారభ్య యనుట కవని.

ఆం. సం. మాన. ౪౩.

నాటిసుత=నాటఁగోలె.

గీ. నాటిసుత నాటినుండియు నాటఁగోలె.

ఆం. సం. మాన. ౪౩.

నానాఁడు=గ. క్రమ క్రమముగా, కాల క్రమమున.

గీ...నానాటి కీగతి నాటిప్రియము, చవుక
యైనట్టి యిచ్చటఁ జనదు నిలువ. ఆము. ౫. 2.

గీ...పసరుకప్పు, పూటపూటకు నెక్కఁ గప్పు
నకుఁ దగిన, మెఱుంగు నానాటికిని మీఁద
గిటికొనంగ. మనుచ. ౬. ౨2.

భా. ఇదోత్తమ్యుతి వృద్ధి బొందె చిత్తరతుం
జేసి నానాటికి. ఉ. రా. గ. ౨౫.౨.

౨. దినదినము, ప్రతిదినము.

భా. ఈయైశ్వర్యముఁ జూడఁబోలుదు నె నే
నెప్పాట నానాటికి. కాశీ. గ. ౧౧౫.

క. భూనాయక యాదివ్యధి, మానం బసమాన
దివ్యమణిశకలశలా, కానీకని రితం బిది, నా
నాటి కనంతకాంచనంబులు గురియు. వసు. 3. ౧౨. విక్ర. గ. ౫౫.

నాఁడునాఁడు = గ. క్రమ క్రమముగా, కాల
క్రమమున.

ఉ...ఆత్మరగంబుల కెల్లను నన్నయ్యుక్తుగా,
న రిలి నిల్చి యీగియుఁ బ్రియంబును
నాయెడ నాఁడునాటికిం, బేర్చి వహించు
చుండ నడపెం దనతమ్ములలోనివానిగా. భార. విరా. గ. ౨౬౩.

గీ. ఉత్తరోత్తర మభివృద్ధి నొందుచుండు, గాఢ
ధర్మార్థకామమోక్షములు నాల్గు, చంద్రకళ
యట్లు శుక్లపక్షంబురేలు, నాఁడునాటికి నభి
వర్ధనంబు నొందు. కాశీ. ౨. ౫౨.

౨. ప్రతిదినము, దినదినము.

చ. అలయక నాఁడునాటికి లతాంగి యపూ
ర్వము లైనభోజనంబులు గడుభక్తి లెట్లు
చు...భార. ఆది. ౮. ౧౮3.

వ...నాఁడునాటికి బాటించి వేటకాండ్లద
నెటింగి మేపుమేపులచమత్కారంబుల ని
రాకరించి వీరునక దిరిగి తిరిగి యీఁక దీ
ర్చుకొనునవియును...మనుచ. ౪. ౨౭.

పిన్న(టి)నాఁడు=చిన్నతనము, బాల్యము.

ద్వి. నాఁ డెల్ల నేలెడునాఁడు నాపిన్న, నాఁ
డొక్కనాఁ డేను నడురయిఁ బోయి, యరు
దైనవేటల నాసక్తిఁ బొంది. ౪౦. రా.
అయో. ౧౨౩ పా. ౧౪౦.

ఉ. పిన్నటినాఁడు సత్కరుణఁ బిల్లలమట్టిమహా
ప్రధాని పెద్దన్న గురూత్తముండు తగ నక్ష
రశిక్షయు దైవమార్గసంపన్నతయు న్వివేక
పరిపాటియునుం గృపసేసె...హర. పీఠ.
౧౨౯.

జ: నాఁడిక.

నాఁచచేను. వి. బౌ. (నాము¹ + చేను.) నాము
కలపాలము.

వ...నాఁచచేనికిం దలపడునాఁబసరంబులపస
మూరుకొని మెక్కి యా మెక్కిన లెక్కిం
చి మిక్కిలిం జొక్కిపడుజక్కవపడంతులు
ను...బహు. ౩. ౬౦.

నాఁచుతాయి. వి. (నాము² + తాయి.) నాము
వలె నున్న నుండుతాయి. (వివశిల. దీనినిల్
క్కినను ఆవోటు నొప్పి కలుగును అని శ. ౪.)
(వ్యవ.) మాయరుఁగుమీఁద నాఁచుతాయి పఠించి
నాము.

నాక. స. క్రి. (నాను. అనుధాతువుయొక్కవ్య
తిరేకత్వార్థకరూపము.) అనక.

చ. కొలది యెఱుంగ కిట్టిపలుకుల్ వలుకం
దగు నాక...భార. ఆది. ౫. ౨౦౩.

గీ...నలువపట్టి, యెండ నాక యొక్కింతసే
పూరకుండి. కాశీ. ౧. ౧౦౧.

నాకబలి. సం. వి. ఇ. పుం. నాగవల్లి, నవాహం
గముగ ఆయిదవనాఁడు చేయుసంస్కారవిశే

షము. (నాగబలి=నాగపూజ. వినాహసంస్కా
రవిశేషము. ఆపస్తంబ. గృహ్య. ౨. ౧౫
సూ. అని విల్యమును.)

సీ. పొలుపు మీఁక నాకబలికృత్యములు సల్పి
...కళా. ౭. ౮౩.

నాకము. సం. వి. అ. పుం. ౧. - ఆకము-దుః
ఖము-లేనిది - స్వర్గము. ౨. ఆకాశము.

నాకవనిత. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. దేవతాస్త్రీ; అప్ప
రస, అచ్చర.

నాకసమండు. సం. వి. ద. పుం. - స్వర్గము నివా
సముగా కలవాఁడు - వేలుపు.

నాకి. సం. వి. న్. పుం. - స్వర్గము నివాసముగా
కలవాఁడు - దేవత, వేలుపు.

నాకిని. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. దేవతాస్త్రీ.

నాకు. స. క్రి. (త. నక్కు.) ౧. లేహసముచేయు,
నాటుకతో రాచి లోఁగొను.

సీ. సనకాదిదివ్యమగ్గురిఫాలగోపిచందనపుండ్ర
వల్లికల్ నాకి నాకి. ఆము. ౧. ౪౧.

వ...బోరనక గాఱుధారాశ్రయధిరాసారపూ
రంబు నాకి నాకి...మనుచ. ౪. ౬౦. వే
మన. ౨. ౨౯౧.

౨. స్పృశించు, తాఁకు.

క...ధగధగ లర్చి, స్తుంగళ నింగులు నాకెడు,
నింగలములు నాల్గుదెసల నిడుకొని కడకక.

మనుచ. ౬. ౨౧.

సీ. అరుణవోదితరథం బట్టిటగాఁ బట్టి నలినా
పుబింబంబు నాకి విడుచు. ఉ. రా. ౨. ౧౪౮.
సా: పులి నాకి విడిచినట్లు.

గీ. నాకవల్లభ నీమీఁద నాటుకొన్న, మాని
కోపాగ్ని దివిజనంపదలమీఁద, బోయె
నంతియ చాలు నీపుణ్యమునను, వేయ
నేటికిఁ బులి నాకి విడిచినట్లు. వి. పు. ౧. ౧౫౬.
(గొప్పయాపద తప్పినది అని భావము.)

(కాలకౌశికుఁడు.) ద్వి. పెడగొడ్డుఁ బులి నాకి వి
డిచినట్లును, జడిసి తొల్లిటితనజంబాట మె
ల్ల, నుడిగి...ద్వి. హరిశ్చ. ఉ. ౯౩౪ పం.
సా: అటచేతిలో తేనె వేసికొని మోచేతిదాఁక
నాకించినట్లు.

నాకుఁడు. సం. వి. అ. పుం. గ. సూర్యుఁడు.

౨. కొడుకు, పుత్రుఁడు. (కే. ని.)

నాకుము. స. క్రి. (౪/అను. అనుధాతువుయొ
క్క వ్యతిరేకప్రారానావ్యర్థకమధ్యమపురుషైకవ
చనరూపము.) అనకుము.

చ. అనుటయుఁ గంకుఁ డిట్లనియె నక్కడ
వచ్చి సుశర్త యొడఁ గా, పున నిట వీరికి
జయ మపుణ్ణ వెల పేటికి నీకు నుత్తరం, డని
నొకరుండ నాకుము బృహస్పతి సారథి
గాన గెల్పు నయ్యనిమిషకోటినైన నతఁ
డెద్దుభివక్రమజ్ఞంభణంబునక. భార. విరా.
౫. ౨౩౫.

నాకులము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) నకుల
సంబంధ మైనది.

నాకులి. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. గ. సురస, సర్పా
క్షి. ౨. యవతిక్త. ౩. శ్వేతకంటకారి, తెల్ల
వాఁకుడు.

నాకుపు. సం. వి. ఉ. పుం. గ. వల్లికము, పుట్ట.
౨. పర్వతము, కొండ. ౩. వనస్పతి. (కే. ని.)

నాకేశుఁడు. సం. వి. అ. పుం. స్వర్గాధిపతి,
ఇంద్రుఁడు. (ఇట్లే: నాకేశ్వరుఁడు మొ.)

నాకౌకసుఁడు. సం. వి. వ. పుం - స్వర్గము నివా
సముగా కలవాఁడు - దేవత, వేలుపు.

నాక్రము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) నక్ర సంబంధ
మైనది. వి. అ. పుం. మొసలిమూతినక్క.

నాక్షత్రము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) నక్షత్ర
సంబంధమైనది. వి. అ. న. గ. నక్షత్రమాన

మున అటువదిగడియలఅహోరాత్రము. ౨. అట్టి
అహోరాత్రములు ముప్పది కలమాసము.

నాక్షత్రికము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) నక్ష
త్రమువలన కగినది; నక్షత్రము నిమిత్తముగా
కలది. వి. అ. పుం. చంద్రుఁ డశ్విన్యాదులందు
చరించునిరుపదియేడుదిసములమాసభేదము.

నాగ. విణ. (సం. నాగః.) గ. పూజ్యము. (చా.
నాగబెత్తము.) ౨. పెద్దది. (శ. ర.)

జ: నాగగన్నేరు, నాగజెముడు, మొ.

నాగఁడు. వి. (సం. నాగః.) శేషుఁడు. (శ. ర.)
మొ.

నాగకందము. సం. వి. అ. పుం. హస్తికందము.

నాగకన్యక. సం. వి. అ. స్త్రీ. నాగబాతికన్య;
సర్పబాతిస్త్రీ, భోగిని.

నాగకర్ణము. సం. వి. అ. పుం - ఏనుఁగుచెవివంటి
ఆకులు కలది - గ. ఏరండము, ఆముదపుచెట్టు.
౨. ఏనుఁగుచెవి.

నాగకింజల్కము. సం. వి. అ. పుం. నాగకేసరము.

నాగకుమారిక. సం. వి. అ. స్త్రీ. గ. గుడూ
చి, తిప్పతీగ. ౨. మంజిష్ఠ, మంజిడి.

నాగకేసరము. సం. వి. అ. పుం. పుష్పప్రధాన
మైనఒక మొక్క.

నాగకేసరులు. వి. బ. (సం. నాగకేసరాః.) ధా
న్యవిశేషము.

నీ. నాగకేసరులు చెన్నంగులు కురువులు భోజ
నప్రియములు రాజనములు...కాలి. గీ. ధా
న్యమేనఁగును...సాం. ని. మాన. ౫౨.

నాగగంధ. సం. వి. అ. స్త్రీ. సర్పాక్షి.

నాగగన్నెరు. వి. (౪/నాగ.) పెద్దగన్నెరు, ఒక
జాతిగన్నెరు.

నీ...నాగగన్నెరులు మూనాల్లసాబగు. భల్లా.
౩ అ. (శ. ర.)

నాగగర్భము. సం. వి. అ. న - సీసము గర్భ
మందు కలది - సిందూరము.

నాగచూడుడు. సం. వి. అ. పుం-పాములు తల
యందు భూమణములుగా కలవాడు-శివుడు.

నాగచ్చత్రము. సం. వి. ఆ. శ్రీ. గురుగు, శ్రీ
హస్తాని.

నాగజము. సం. వి. అ. న - సీసమునుండి పుట్టు
నది - గ. సిందూరము. అ. వంగము, తగరము.

నాగజిహ్వ. సం. వి. ఆ. శ్రీ - పామునాలుక
వలె ఉండునది - శారిబ, మామెన.

నాగజిహ్వక. సం. వి. ఆ. శ్రీ - వినుగునా
లుకవలె ఎఱ్ఱగా ఉండునది - మణిసిల.

నాగజీవనము. సం. వి. అ. న. వంగము, తగరము.

నాగజెముడు. వి. (నాగ.) బొమ్మజెముడు, ఒక
జాతిముండ్లచెట్టు.

నాగతుంబి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. భూతుంబి, నే
లానుగు.

నాగదంతము. సం. వి. అ. పుం. గ. వినుగు
దంతము. అ. బట్టలు మున్నగునవి తగుల్పు
కొనుటకై వినుగుదంతమువలెగోడకు అమర్చెడి
కొయ్య, చిలుకకొయ్య.

నాగదంతి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. గ. శ్రీహస్తాని,
గురుగు. అ. కుంభము, వినుగుతుమ్మి.

నాగదంతిక. సం. వి. ఆ. శ్రీ. వృశ్చికాని, తే
లుమణి.

నాగదమని. సం. వి. ఈ. శ్రీ - సర్పములను
అణచునది - గ. ఈశ్వరి. అ. గొడ్డులగా
కర.

నాగదాళి. వి. (క. నాగదాళి.) ఒకజాతిముండ్ల
చెట్టు. (శ. ర.)

నాగద్రువు. సం. వి. ఈ. పుం. గుహి, జెముడ.

నాగనక్షత్రము. సం. వి. అ. న - సర్పదేవతా
కనక్షత్రము - ఆశ్లేషానక్షత్రము.

నాగనామము. సం. వి. న. పుం. తులసి.

నాగనాస. సం. వి. ఆ. శ్రీ. వినుగులొండము.

నాగనిర్యూహము. సం. వి. అ. పుం. నాగదం
తము, వినుగుదంతమువలె గోడకు అమర్చిన
కొయ్య, చిలుకకొయ్య.

నాగనేరెడు. వి. (నాగ.) పెద్దనేరెడు, ఒక
జాతినేరెడు. (శ. ర.)

నాగప=నాగప్ప, నాప. వి. నాగవల్లి. (చూ. నా
గపసాని.)

జ: నాగపసాని.

నాగపంచమి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. గ. గ్రాహణ

శుక్లపంచమి. అ. (దేవీపురాణానుసారముగ)

ఆషాఢకృష్ణపంచమి.

నాగపడగలదండ. వి. (నాగ + పడగలు + దండ.)

శ్రీకంఠభూషావిశేషము.

ద్వి. భాసురం బగునాగపడగలదండ, యాసల

జేత నయ్యతివ నీదండ. ద్వి. భాగ. గం.

(శ. ర.)

నాగపడగలు=నాగుపడిగప్రోగులు, నాగులపడగ

లు. వి. బ. (నాగ + పడగలు.) పాముపడగలవ

లె నుండుకర్ణభూషావిశేషము. (శ. ర.)

నాగపడిగకోల=నాగబెత్తము. వి. (నాగ + ప

డిగ + కోల.) పాముపడగవంటిపడగలబెత్తము.

సీ. ఎడమచే బల్లిక నిడినబండా రన్యపాణి

బట్టిననాగపడిగకోల. శుక. అ. ర. అ.

నాగపత్రము. సం. వి. ఆ. శ్రీ. నాగదమని, ఈ

శ్వ.

నాగపదము. సం. వి. అ. పుం. గ. రతిబంధవి

శేషము. అ. నాగముయొక్కపాదము.

నాగపసాని = నాగమసాని. (నాగప. శ. ర.)

నాగపాశకము. సం. వి. అ. పుం. రతిబంధవిశేషము.

నాగపాశము. సం. వి. అ. పుం. గ. పామువలె చుట్టుకొనెడి అస్త్రవిశేషము. ౧. పాశము, వరుణుని ప్రధానాస్త్రము.

నాగపురము. సం. వి. అ. న. గ. (కారవనివాసమగు) హస్తపురము. ౨. పాతాళము. ౩. భరతఖండమున మధ్యరాష్ట్రమం దున్న యొక ప్రసిద్ధపట్టణము.

నాగపుష్పము. సం. వి. అ. పుం - ఏనుగుమదమువంటివాసన కలపువ్వులు కలది-గ. పున్నాగము, పొన్నశ్రీ. ౨. చంపకము, సంవెంగళి.

౩. నాగకేసరముశ్రీ.

నాగపుష్పి. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. నాగదమని, ఈశ్వరి శ్రీ.

నాగపుష్పిక. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. స్వర్ణయూధిక, పచ్చపూలగోరంటి శ్రీ.

నాగపెంజెర. వి. (నాగ + పెంజెర.) ఒకజాతి పెంజెర, సర్పజాతివిశేషము.

నీ. ప్రలదంబునఁ ద్రుళ్లునలనాగులు నాగపెంజెరలును బొట్టపెంజెరలును. ద్వా. ౮. ౧౦౦.

నాగప్ప = నాగప, నాప. (చూ. నాగప్పసాని.) జ: నాగప్పసాని.

నాగప్పసాని = నాగమసాని. వి. (నాగప్ప + సాని. క. నాగమసాని.) నాకబలిచిరంటి, నాగవల్లినడపెడుములై దువ.

నీ. నాగప్పసాని నా నాపసాని యనంగ నాకబలిచిరంటినామ మెసఁగు. ఆం. భా. ౨. ౧౦౮.

నాగఫలము. సం. వి. అ. పుం - పాములవంటి కాయలు కలది - పటోలము, పొట్లశ్రీ.

నాగబంధము. సం. వి. అ. పుం. గ. ఆభినయ హస్తవిశేషము. ౨. చిత్రకవిత్వమందలి సర్పాకారబంధము. ౩. మల్లబంధవిశేషము.

వ... రామబాణంబును నాగబంధంబును తొలకరి మెఱపును... మల్లుపు. ౩. ౬౯.

౪. వస్త్రవిశేషము.

వ... నాగబంధంబులు బూజాబంధంబులును... అనుపేళ్లుగలపుట్టంబులు గట్టుకొని... ద్వా. ౩. ౨౦౬.

నాగబంధువు. సం. వి. ఈ. పుం - ఏనుగులు రావిగొట్టను సంతోషముతో తినును గాన ఏనుగులకు ఇది బంధువువంటిది- రావెట్టు.

నాగబల. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. బీజశ్రీ.

నాగబలాకార. సం = నాగబల.

నాగబైత్తము = నాగపడిగకోల. వి. (నాగ + బైత్తము.) యోగవేత్తము, పొన్ను వేసినమంత్ర పూత మైనచిన్నపేము.

క. జననాథ యేమి చెప్పడు, గనలుచు నవ్వగుఁదపసి కటము లదరఁగా, దనచేతినాగ బైత్తము, గొని పసరముఁ గొట్టెట్టు గొట్టె నదయుఁడై. మనుచ. ౪. ౮౫.

గీ. భనితభక్తిక పులితోలుపచ్చడంబు, నాగ బైత్తము దంతపుయోగవాగ, లమరఁ జెట్టు నడిగినటు లవనినాథు, జేర నరుడెంచె నొకమహానిధుఁ డపుడు. వేం. పంచ. ౪. ౧౦౧. కళా. ౨. ౪౮.

నాగభగిని. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. వాసుకిభగిని, జరత్కారపు.

నాగభూషణుఁడు. సం. వి. అ. పుం - సర్పములు అలంకారముగా కలవాడు-శివుఁడు.

నాగమండలికుఁడు. సం. వి. అ. పుం. పాములవాడు.

నాగమల్లము. సం. వి. అ. పుం - ఏనుగులలో
మల్లనివంటిది-విరావతము.

నాగమల్లె. వి. (క. నాగమల్లిగె.) ఒకజాతిమల్లె,
అష్టపత్రికశీ.

సీ. నాగమల్లె యనంగ నాగమల్లిక మీటు ...
అం. భా. ౨. ౫౨.

(బ.) ధాన్యవిశేషము.

సీ. మందిగండ్రలు నాగమల్లెలు తీగెమల్లెలు
కృష్ణనీలాలు వెలువడాలు. గీ. అది యగు
పేర్లు గలుగువ డ్లతనియింట, నుండు శతకో
టిపుట్టు లొక్కొక్కదినుసు. హంస. ౪.
౧౨౮.

వ... సీతాభోగాలు గౌరీకుంకుమలు నాగమ
ల్లెలు...ప్రబంధ. ౧౧౨.

నాగమసాని = నాగపసాని, నాగప్పసాని. వి.
(నాగమ + సాని.) నాకబలిచిరంటి.

వ. నరలం గూర్చినకొప్పతో, బసుపుమిన్నల్
డేలునెమ్మొముతో, గరిమక నాగమసాని
ప్రోలు దిరుగంగా జంతులై తూర్యముల్,
మొరయంగా గడు నొప్పె నాకబలి ...
వేం. పంచ. ౪. 3౩౦.

నాగమాత. సం. వి. ఋ. శ్రీ. ౧. సర్పమాత,
కడ్రవ. ౨ - ఏనుగులను తల్లివలె అలంకరించు
నది - మణిసిల.

నాగమారము. సం. వి. అ. పుం- ఏనుగులను
చంపునది - భృంగరాజము, గుంటకలగరశీ.

నాగము. సం. విణ (అ. ఈ. అ.) ౧. కొండలకు
సంబంధించినది. ౨. క్రూరమైనది. 3. (సమాస
మం దు త్తరపద మైనపుడు) శ్రేష్ఠుడు. (ఉదా:
పున్నాగము, పున్నాగుడు మొ.) ౪. ఏనుగువలె
స్థూలమైనది. (అ. ఆ. అ.) పామువలె పొడుగై
నది. వి. అ. పుం. అగమ-పోవనిది-కానిది-౧.
పాము, లాచు. ౨. పాతాళమున వసించుదివ్య

సర్పజాతివిశేషము. (అష్టనాగములు:-అనంతుఁ
డు, వాసుకి, తక్షకుఁడు, శంఖస్థానుఁడు, కులికు
డు, పద్ముఁడు, మహాపద్ముఁడు, కర్కాటకుఁడు.)
3. గజము, ఏనుగు. ౪. కొండ. ౫. మేఘము.
౬. నాగదంతము, చిలుకకొయ్య. ౭. తములపాకు
తీగ, తాంబూలిశీ. ౮. దేహమందలిఉపవాయు
వులలో వాద్దార్ద్రమం దుండుఉపవాయువు. ౯.
గ్రహము. ౧౦. నాగకేసరముశీ. ౧౧. పున్నా
గము, పొన్నశీ. ౧౨. ముస్తాశీ. ౧౩. దేశభే
దము. ౧౪. జలజంతువిశేషము. (వై. ని.) న.
౧. తగరము. ౨. సీసము. 3. (జ్యోతి.) ఒకా
నొకకరణము. (దీనికి నాగవ మని వాడుక.)
౪. అశ్లేషానక్షత్రము.

నాగముస్తై. వి. భద్రముస్తకముశీ. (శ.ర.)

నాగయస్త్రి. సం. వి. ఇ. శ్రీ. ౧. ఉలిమిరిలో
నగుకజ్జలతో చేసి తటాకాదులయందు అనంత
వాసుక్యాదినాగులలో నొకనికి అధిష్ఠానముగా
నాటిసంభవిశేషము. ౨. కొత్తగా త్రవ్విన
చెలుపు లోనగువానియందు నీటిలోతు తెలి
యుటకై నాటిసకొలత సంభము. 3. నేలతో
లచుకజ్జ.

నాగరంగము. సం. వి. అ. పుం. నారంగము,
నారింజశీ.

నాగరకుఁడు. సం. విణ. (అ. రికా. అ.) ౧.
నగరమందు పుట్టినవాడు. ౨. ప్రవీణుడు,
నేర్పరి. 3. నగరదురభ్యాసములు అలవడ్డవాడు.
౪. దొంగ. ౫. శిల్పి.

నాగరక్తము. సం. వి. అ. న. సిందూరము.

నాగరఘనము. సం. వి. అ. పుం. నాగముస్తై.

నాగరము. వి. (క. నాగరు.) శ్రీశిరోభూషా
విశేషము.

(వ్యవ.) మాపిల్లకు నాగరము చేయించితిని.

నాగరము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) ౧. నగర
మున పుట్టినది. ౨. నగరమున ఉన్నది. ౩. నగ
రమునకు సంబంధించినది. వి. అ. పుం. ౧.
(జ్యోతి.) పౌరము అనుగ్రహయ్యదవిశేషము.
౨. నారింజశి. ౩. కపటము, మోసము. ౪. దేశ
భేదము. ౫. గోరతుశి. న. ౧. సాంటి.
౨. ఒకజాతిముస్తాశి. ౩. ఒకానొకలిపి. ౪. రతి
బంధవిశేషము.

నాగరముస్త. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. నాగముస్తాశి.

నాగరి. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. ౧. లిపివిశేషము,
దేవనాగరి. ౨. పట్టనవాసపుస్త్రీ. ౩. ముహి,
జెముడుశి.

నాగరికము. సం. వి. అ. న. నగరమునుండి వ
చ్చునుంకము.

నాగరికుడు. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) ౧. నగ
రరక్షణమందు నియుక్తుడు. ౨. నగరము రక్షిం
చువాడు.

నాగరుడు. సం. వి. అ. పుం. ౧. నగరవాసి,
పౌరుడు. ౨. దేవరుడు, మగనిసోదరుడు.
(వాచ.)

నాగరుకము. సం. వి. అ. పుం. నాగరంగము,
నారింజశి.

నాగరేణువు. సం. వి. ఉ. పుం. సింహారము.

నాగరేయకము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) నగ
రియందు పుట్టినది. ౨. నగరియం దున్నది.

నాగరోత్థ. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. నాగముస్తాశి.

నాగర్యము. సం. వి. అ. న. నాగరకత, వైద
గ్యము. (వాచ.)

నాగలత. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. ౧. మగగుడి. (త్రి. ని.)

౨. తములపాకుతీగ, నాగవల్లి. (వాచ.)

నాగలోకము. సం. వి. అ. పుం. పాతాళము.

నాగవ(ప)డిగలు = నాగపడగలు. వి. బ. కర్ణ
భూషణవిశేషము.

సీ. మొనపాటియై ముంచిన నాగవడిగలు బిగు
వొప్ప దొడిగినబిల్ల చెప్ప. గీ. లాసర...రా.
వి. ౨. ౪౪.

నాగవల్లిరి. సం. నాగవల్లి.

నాగవల్లి(లి) = నాగవల్లిమి. వి. (సం. నాగ
బలి. పా. నాగవల్లి. క. నాగవలి.) పెండ్లిలో
కడపటి నాడుచేయుసంస్కారవిశేషము. (దీనిని
కొందఱు పెండ్లి నాలవనాడును కొందఱు అయి
దవనాడును జరిగింతురు.)

గీ. అట్లు వైవాహికార్థ కృత్యములు నెఱపి,
నాలుగవనాడు సకలబాంధవులుఁ జెలఁగ,
నరవరాగ్రణి లోచనానంద మొదవ, నాగ
వల్లి యొనర్చుటకై గుఱింప. రాజ. చ.
౩. ౧౭౪.

క. తగఁ బ్రాకెనయును దీటిచి, నగవులపనులైన
వెనుక నాలవనాడొప్పుగ నాగవల్లి నేయఁ
గఁ, బగడపుటుప్పరిగెలోనఁ బడఁతుక రె
ల్లక. యయా. ౪. ౧౧౪. రా. వి. ౫. ౮౦.

ఆ. అటుల దినచతుష్టయం బైన యంత నా,
గవలియును నొనర్చె ట్టావరుండు. ఇందు.
౬. ౬౩.

క. విలసిల్లబహువై భవములు, నలరుచు నాగవలిఁ
జేసి యభిలాఞ్చనంబులకు వరహాలు మా
ల్కి, చ్చలవిడి పచ్చదము లిచ్చె జనవరుడం
తక. కృష్ణ. ౪. ౧౨౩.

సీ. వడుగు పెండ్లిండ్లలోపలఁ దృతీయదినంబు
ప్రాకృష్ట యనఁగను బరఁగుచుండు, నారెంటి
కిని వేతె యగుచు సంత్యదినంబు లవునుగం
బవలి నాగవలి యనఁగ. ఆం. భా. ౨. ౧౭౮.

నాగవలిలోపలనిష్ఠురము = పెండ్లి యంతయు నై
నపిమ్ము నాగవల్లి నాడు పెండ్లివా రొందొరుల
తో కలిసముగ మాటలాడుట. (పని నెఱవేఱిన

తర్వాత ఒండొరులు కలహించుటవలన మన గుస్తులు చెడుటయేకాని కలసివచ్చునది లేదు అని భావము.)

ఉ. మామిలి లేదు గాన ననుమానము నామదిఁ దోచె నప్పుడే, బాలిక సేవసేయఁ బనుపక్ష వల దంటిని గాదె దాని కేమీలువు కల్లు మేన మఱు దింతయె యాతఁడు నైన దైన దే,లోలత నింక నాగవలిలోపల నిష్ఠుర మేల పల్కఁగజ్జె. విజ. వి. 3. ౧౭౦.

ఇట్లే : నాగవల్లినిష్ఠురము.

(వ్యవ.) ఎంతజాగ్రత్తగా నున్నను మాయింట పెండ్లిలో నాగవల్లినిష్ఠురము తప్పినదికాదు.

నాగవల్లి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. తాంబూలి, తము లపాకుతీగ.

నాగవారికము. సం. వి. అ. పుం. ౧ - ఏనుఁగు లను వారించునది - రాజకుంజరము, పట్టపుటే నుఁగు. ౨. ఏనుఁగుగుంపులో పెద్దయేనుఁగు. ౩-పాములను వారించునది-నెమిలి.

నాగవారికుఁడు. సం. వి. అ. పుం. ౧ - ఏనుఁ గులను వారించువాఁడు-హస్తీపాలకుఁడు, మావ టివాఁడు. ౨- పాములను వారించువాఁడు-గరు డుఁడు. ౩. గణసుఁడు, ముఖ్యసభ్యుఁడు. (వై.ని.)

నాగవాసమ(పుట)లరుఁబోఁడి. వి. (నాగవా సము² + అలరుఁబోఁడి.) వారాంగన, వేశ్య.

అ. కలితభోగవతులు ఘనభుజంగానిస్త్ర, రతులు కంచుకాభిరామ్యయుతలు, నగుట నాగవా సమలరుఁబోఁడులు నాగ, వాసయువతులట్ల వఱలి రచట. ఇందు. ౧. ౧౫౫.

(అయోధ్యాపురము.) వ... రత్నస్యందనద్వారం బుల ననురాగంబానరం గూర్చుండి లీలార్థం బుగ నాగవాసపుటలరుఁ బోఁడు లనురాగం బులు చిగిరించినతదీయ స్తంభములఁ గలచిగు రుటాకు లన ... ఓప్పుచుండు. ఇందు. ౧. ౧౫౭.

నాగవాసము¹. వి. ౧. ఘంటా ప్రతీకము, గం టలోనిచీల.

సీ. నాగవాస మన ఘంటా ప్రతీకమునకు వేశ్య లకును బేరు విశ్వనాథ. ఆం. సం. నానా. ౨౪.

౨. గొండ్లము మొ. వానిని తగిలించుటకు ద్వారబంధము మొ. వానికి రెండుకొనలు వంచి బిగించినయినుపకమ్మి.

చ. కులుకుమెఱుంగుఁగెంపుతటిగోళ్ల నమర్చిన నాగవాసపుం, గొలుకుల జాళువాగొలునుగో ఱ్లఁ దగుల్కొని నేలుపచ్చటా, చిలుకల తూఁగుమంచమున శ్రీరమణుండు వసించున త్తటిక. చంద్ర. ౧. ౯౧.

(వ్యవ.) ద్వారబంధమునకు నాగవాసము విత్తిగి పోయినది.

నాగవాసము². వి. ౧. వేశ్యాసమూహము.

సీ. ననుపుకాఁ డై నేల్పునాగవాసముఁ గూడి మహిమ గోల్పడియె నే మాందకర్ణి. మనుచ.

౨. ౭౩. ఆం. సం. నానా. ౨౪.

౨. బోగముమేళము.

క. ... పురము కై నేసి ప్రజల్, తో నరుగ నా గవాసము, తో నెదురుగ నేగి రంత తూ ర్యము లులియక. ఆము. ౪. ౩౪.

ఆ. నాగవాస మనఁగ నామ మా వేశ్యాజ, నంబు మేళమునకు నంబికేశ. ఆం. సం. మాన. ౮. ఆం. భా. ౧. ౧౩౦. హంస. ౧. ౬౩.

జ : నాగవాసమలరుఁబోఁడి.

నాగవాసము. సం. వి. అ. పుం. నాగలోకము.

నాగవీధి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. ఆకాశమండలమం దు ఉత్తరదిక్కున అశ్వినీ భరణి కృత్తిక యమ మూడునక్షత్రములు కల ఆకాశవీధీభాగము.

(చూ, విరావతము.)

నాగవ్రేలిమి = నాగవల్లి.

క. నాలుగుదినాలు విప్రజ, నాలు విధానాలు

భోజనాలును మేలిక, వ్రేలిమి గలుగగ ము
దముల, వ్రేలి మిగుల నవల నాగవ్రేలి మొ
సర్పక. ముకుంద. 3. ౨౯౬.

నాగసంఘి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. కోలదోసశి.

నాగసంభవము. సం. వి. అ. న - సీసమువలన
కలిగినది - సిందూరము.

ఇట్లే: నాగసంభూతము.

నాగసరము. వి. (సం. నాగస్వరక: పా. నాగ
సరో.) ౧. పాములవాఁడూఁడెడిబుట్ట.

గీ. నాగసింధు ప్రభేదనానావరాట, రాగగంధర్వ
లహరికారంభణముల, మిహిపదంబుగఁ బా
ములమెంగఁ డూఁడె, భోగిరాజులు నర్తింప
నాగసరము. శ్రీడా. ౨౨౪.

౨. పాములకుఁజనందము కలిగించుస్వరవిశేషము.

గీ... ఆలకించి చనియె, నాగసరములమ్రోతయ
న్నాగరికుడు. శ్రీడా. ౨౧౯.

సీ... నాగస్వరం బగు నాగసర మన... ఆం.
భా. ౧. ౧౨౯.

3. సన్నాయి.

క. సంగీతపు మేళపుజత, సంగతితాళములు నా
గసరములు ధక్కిల్, చెంగులు ముఖవీణి
యలు ను, పాంగము తప్పెటలు గజై లందుక
చేరక. ప్రబంధ. ౯3.

క. అంతట నాగసరంబుల, నింతులు తానములు
మిగుల హెచ్చించుచు సా, మంతముపరవక
బువులు వ, సంతము లోనుగనుఁ గొనుచుఁ
జనుదే మతియుక. యయా. ౪. ౧౫౨.

నాగసాహ్వయము. సం. వి. అ. న - ఏనుగు
తో సమాన మగుపేరు కలది - కారవపాససాన
మగుహస్తిపురము. (వాచ.)

నాగసుగంధ. సం. వి. ఆ. శ్రీ. నాకులి, సర్పాక్షి.

నాగస్తోకము. సం. వి. అ. న - సర్పవిమలేశము
కలది - వత్సనాభము, వసనాభి.

నాగస్థిత. సం. వి. ఆ. శ్రీ. నేపాళము, దఱికి.

నాగస్వరము. సం. వి. అ. పుం. ౧. పాములకు
ఆనందమును కలుగఁజేయుగానవిశేషము. ౨. పా
ములవాఁడూఁడెడిబుట్ట.

క. నాగస్వరసుషిరసర, న్నాగవరాళ్యాదివివిధ
నానారాగ, ప్రాగల్భ్య ప్రకటనా, భోగము
లై యాడఁజొచ్చె భోగింద్రంబుల్. శ్రీడా.
౨౨౦.

నాగహంత్ర. సం. వి. ఈ. శ్రీ - సర్పవిష
మును పోగొట్టునది - వంధ్యాకర్కోటి, గొడ్డు
ఆఁగాఁకరశి.

నాగహనువు. సం. వి. ఈ. పుం. నఖ మనుగం
ధద్రవ్యము.

నాగాంచల. సం. వి. ఆ. శ్రీ - నాగయస్త్రి.

నాగాంజన. సం. వి. ఆ. శ్రీ. గానాగయస్త్రి.
౨. చాస్తిని, ఆఁడేనుఁగు.

నాగాంతకము. సం. వి. ఆ. పుం. - పాము
లను చంపునది - ౧. గరుడపక్షి. ౨. నెమిలి.
3 - ఏనుఁగులను చంపునది - సింహము.

నాగాఖ్యము. సం. వి. అ. పుం. నాగకేసరము.
(త్రి. ని.)

నాగారి. సం. వి. ఇ. పుం - పాములకు శత్రువు -
౧. గరుడపక్షి. ౨. నెమిలి. 3 - ఏనుఁగులకు
శత్రువు - సింహము. (ఇట్లే: నాగారాతి మొ.)

నాగాశనము. సం. వి. అ. పుం - పాములను
తిననది - ౧. గరుడపక్షి. ౨. నెమిలి.

నాగి. సం. వి. ఇ. (న్. నీ. న్.) పాములు కలది. (పుట్ట.
మొ.) వి. ఈ. శ్రీ. ౧. ఆడుపాము. ౨. ఆఁ
డేనుఁగు. 3. పాతాళలోకము. (వై. ని.) న్.
పుం. పాములు ఆభరణముగా కలవాఁడు, శివుఁడు.

నాగిని. వి. (సం. నాకినీ.) లోకాంతరగత యై

దేవత యైనముత్తైదువ. (శ. ర.)

నాగిని. సం. వి. ఈ. శ్రీ. గ. గొల్లజిడ్డశ్రీ.

గీ...నాగినియగు, గొల్లజిడ్డన...ఆం.భా. ౨. ౬౬.

౨. నాగురు, నాపురుశ్శి.

గీ...నాగిని నాపురు నాగు రసఁగ. ఆం.భా. ౨.

౬౨. (ఈపదము సం. వి. లలో కన్పడలేదు.)

నాగు(వు). వి. (సం. నాగు.) పాము.

గీ. నాగములపేరు వెలయును నాగు లసఁగ.

ఆం. భా. గ. ౧౪౬.

ఆ. నందియెక్కుగిత్త నాగులు సాములు, చేదు

మెడను బునుకచేరు బూది, నుదుట సరలు

గొన్నరుదురాక రెడఁ గల్గునయ్యయొరపు

దెలుప నలవి యగునె. చెన్న. ౩. ౩౯.

చ. తలఁ బ్రతిబింబభానుమణిఁ దాల్చి విహార

వనాంతరంబునక, మలఁగి మలంగి వెంజి

లుమునాగువుభంగి...నైష. ౭. ౧౪౪.

గీ. తుమసు మూడ్చెడిమేటి నాగువునుబోలె. భీ

మ. ౫. ౭౦.

జ: నాగుఁబాము, నాగుపడిగెప్రోగులు, నాగుల

చవుతి, నాగులపడగలు.

నాగుఁబాము. వి. (నాగు + పాము.) నాగము, త్రాచు.

గీ. కినుక నిగుడంగ నొడుపు దప్పినపిసాలి,

నాగుఁబామును బోలుచు నవుడుగఱచి.

అచ్చ. రా. సం. ౫౫.

సీ...నాగుఁబా మనఁ ద్రాఁ చన ఫణి దనర్చు.

ఆం. భా. గ. ౧౪౭.

నాగుపడిగెప్రోగులు = నాగపడగలు. వి. బ.

(√నాగు.) పాముపడగపోలికి కలకరాభరణ

విశేషము.

గీ ... చెవులనాగు, పడిగెప్రోగులు మెలిగొన్న

పచ్చడములు, సమర గుమిగూడి జాలరు

లరుగుదెంచి, రలరు మొగములతోఁ గ్రాటి

వలలుగొనుచు. వేం. పంచ. గ. ౬౧౪.

నాగులచేవుతి. వి. (√నాగు.) నాగచతుర్థి.

(వ్యవ.) నాగులచవుతి నాడు పుట్టులో పాలు పోయుదురు.

నాగులపడగలు = నాగపడగలు.

చ... వెన్నునం, దొలకెడు నెత్తిజుట్టు తెలిదుప్ప

టి వీనుల మానికంపునా, గులపడగల్ రహిం

దగ నొకొం డగునొంటరిబోయఁ దుడతీక.

కువల. ౪. ౨౦౨.

నాగేంద్రము. సం. వి. ఆ. పుం. గ. సర్వరా

జము. ౨. శేషాహి. ౩. గజశ్రేష్ఠము. ౪. విరా

వలము.

నాగోదము. సం. వి. ఆ. న. ఉదరత్రాణము.

నాగోదరము. సం. వి. ఆ. న. గ. ఉదరత్రాణ

ము. ౨. గర్భిణి యొక్క గర్భోభవద్రవభేదము,

నాగోదరి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. ఉదరత్రాణము.

పొట్టుకు తొడుగుకొనుకవచము.

నాచి. వి. (త. నాచ్చి.) శ్రీ.

(వికవీర.) గీ. కలికి పల్లిక దేదెలఁ గన్నతల్లివా

సికెక్కినయట్టిపోలాసయిల్లు, చక్కమెప్పు

లమామరమ్మక్క నాచి. శ్రీ. డా. ౧౨౯.

నాట. సం. వి. ఆ. పుం. రాగవిశేషము.

కా. వాలారంగొనగోళ్ల నీ వలసతక వాయిం

చుచో నాటకుక, మేళం బైనవిపంచి నిన్న

మొదలుక నీ వంటమిం జేసి యా, యాలా

పంబె యనేళఁ బర్కెడుఁ బ్రభాతాయాత

నాతాహతా, లోల తంత్రుల మేళవింపఁగ

దనే లోలాక్షి దేశాక్షికిక. మనుచ. ౩. ౫౭.

సీ... శంక, రాభరణము మేఘరంజి తోడి వరా

లి నాదనామక్రియ నాట...హంస. ౫.

౧౨౪.

ఉ...తుంబురుండు తా, గౌళ వరాలి నాటలను

గాయనరూఢికి నాటి చూపినక. శ్రీరం.

మా. ౪. ౧౫౩.

నాటకము. సం. వి. అ. న. గ. శృంగారపీఠరసములలో నొకరసము ప్రధానముగా నుండి ప్రఖ్యాతచరిత్రమును తెలుపుచు ఆయిదు మొదలు పదివఱకు అంకము లుండుదృశ్యప్రబంధము.

౨. సర్తనము.

దండకము... గోవర్ధనక్షోణిభృత్కందరక్షోణిః
గ్రీడించువిన్నాణి పెన్నాటకం బైనకాల
స్కులక్ గల్లుపెద్దళ్ళులక్ నల్లడక్ జిల్లు
నెమ్మముజాబిల్లి శోభిల్లు...పాండు.౪.౭౭.

౩. చరిత్రము.

గీ. పుండరీకాక్షునకు శూలి పూజ లిచ్చె, సంయములు చూడ బదరి కాశ్రమమునందు, నాఁగవిందు మయ్యిరువురనాటకంబుఁ, జెప్పి చెవులకుఁ బండువు సేయు మనఘ. ఉ. హరి. ౨. ౭౦.

౪. కపటోపాయము.

ఉ. నామొగమోటుకై వలనినాటకముల్ ఘటియించి రుక్మిణీ, కామినిమీఁదటం గలుగుగౌరవముం గృపయుం బ్రియంబుఁ దా, నేమియుఁ గాననీక యిట నిన్నిదినంబులు నన్నుఁ దేల్చె...పారి. గ. ౮౯.

(వ్యవ.) నీ నాటకములు నాదగ్గఱ సాఁగవు.

నాటకీయము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) నాటకసంబంధ మైనది.

నాటకుఁడు. సం. విణ. (అ.టికా.అ.) నటుఁడు, అటకాఁడు.

నాటనము. సం. వి. అ. న. గ. నటించువేయుట. ౨. నటనము.

నీ. శ్రీకరోదయపథ్యులలోకానన ప్రభా నాటితబహుచంద్ర నాటనంబు. గీ. దీపికం బగశ్రీకాళికాపురంబు. పాండు. గ. ౧౦౩.

నాటము. సం. వి. అ. పుం. గ. నృత్యము. ౨. కర్ణాటదేశము. (వాచ.)

నాటామ్రము. సం. వి. అ. పుం. - నటులకు ప్రియమైనరసము కలది - కరబూజాళి.

నాటారుఁడు. సం. వి. అ. పుం. నటియొక్కకొడుకు. (కల్ప.)

నాటి. సం. విణ. (న్. నీ. న్.) నటించువాఁడు, సర్తనము చేయువాఁడు.

నాటిక. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. ఉపరూపకము లనెడి దృశ్యకావ్యములలో నొకటి. (ఇది నాలు గంకములు కలిగి స్త్రీపాత్ర బహుళముగా నుండును. ఇందలికథ కల్పిత మై యుండవలెను. నాయకుఁడు ధీరలలితుఁ డగురాజు. నాయక అంతఃపురసంబంధగాని సంగీతవ్యాపృతగాని అయినవానురాగ యగురాజకన్యక. ప్రాథమ్య నృపవంశమందు పుట్టినదియు నగు పెద్దభార్య యుండవలెను. ఇందు వృత్తి కై శికి.)

నాటితము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) కృతాభినయము, అభినయింపఁబడినది; అనుకరింపఁబడినది.

నాటేయుఁడు. సం=నాటారుఁడు.

నాట్య(ము). వి. మల్లవిద్యాసంబంధ మగుపదునాల్గువిసరులలో నొకటి.

వ...దధ ధారు ధాణు ఆంత్రిటీక టీక ఉద్దడ నాట్య దారుధాణు దారుకపాలు... మల్లుపు. ౩. ౬౯.

వ...ఆంత్రిటీక టీక నాట్యము... మొదలగు పదునాలుగువిసరులు... ప్రబంధ. ౩౮.

నాట్యధర్మిక. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. నాట్యవిధులు తెలుపువిద్య.

నాట్యపుష్పకము. సం. వి. అ. న. మూఁడు

పాల్లు కుంకుమపువ్వు కలసినగండపాడి, ఒకది నునుబుక్కా.

నాట్యభావం. సం. వి. ఆ. శ్రీ. నాట్యమందా యాపాత్రములకు తగునట్లు ప్రయోగించుభావం.

నాట్యము. సం. వి. ఆ. న. -నటునికృత్యము - గన్పత్తము. ౧. స్పృతగీతవాద్యత్తక మగులా స్యము, తార్యత్రికము. ౩. నాటకాదిదశరూప కాభినయము.

నాట్యరాసకము. సం. వి. ఆ. న. రూపకభేద ము, దృశ్యకావ్యవిశేషము. (దీనికి అంక మొక్క టియే. నాయకుడు ధీరోవాత్తుడు. పీఠమర్చు డుపనాయకుడు. హాస్యరసము అంగి. శృంగారము అంగము. నాయిక వాసకసజ్జిక. వాచ.)

నాట్యాంగము. సం. వి. ఆ. న. నాట్యముయొ క్క అంగము. (ఇది “శేయపదము, స్థితపాద్య ము, ఆసీనము, పుష్పగండిక, ప్రచ్ఛేదనము, త్రిగూఢము, సైంధవము, ద్విగూఢకము, ఉత్త మోత్తమకము, ఉత్తప్రత్యుత్తము” అని పదివి ధములు.)

నాట్యాలంకారము. సం. వి. ఆ. పుం. గ. నా ట్యమునకు అలంకారము, ఆకిన్న ఆక్రందము కపటము ఊమ గర్వము ఉద్యమము పశ్చాత్తా పము మొదలగుముప్పదియాటింగో నొకటి.

నాట్యోక్తి. సం. వి. ఇ. శ్రీ. నాట్యమందలి పరిభాష, నాటకపరిభాష.

నాడము. సం=నాళము.

నాడా. వి. (హిం. నాడా.) నాలు మొదలగువాని తో నేసినపట్టె.

వ...అల్లన గనుపట్టు పెనుపట్టు నాడాలబిగిని ద గిననిగనిగనిజిగి... మల్లుపు. ౪. ౬౭.

నాడీ. సం. వి. ఇ. ఈ. శ్రీ. గ. నాళము, కాడ. ౧. బోలుగా నుండుకాడ; (తామరలోన

గువాని) కాడ. ౩. (ఆకులోనగువాని) ఈ. ౪. శరీరమందలిజోలునరము, రక్తనాళము. ౫. క్రోవి, గొట్టుము. ౬. నారికుటుపు. ౭. గడియ కాలము. ౮. గండదూర్వ, ఒకజాతిగజ్జిక. ౯. కుహకచర్య, మోసకానినడక, మాయ. ౧౦. వాతపితృశ్లేష్మనాడులలో నొకటి. ౧౧. (జ్యోతి.) వధూవరులపాంతనములు చూచుటకై నక్షత్రవి శేషములతో నాడ్యాకారముగా గీసినరేఖ. ౧౨. (యోగ.) ఇడ, పింగళ, సుషుమ్న అను మూడునాడులలో నొకటి.

నాడింధమము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) నాడు లను చలింపజేయునది; శ్వాసమును అధికముగా కలిగించునది. (భయాది.)

నాడింధముడు. సం. వి. ఆ. పుం- గొట్టుము ఊడువాడు - స్వర్ణకాయుడు, కంసారి.

నాడింధయుడు. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) గొట్టుముతో పాలు లోనగునవి త్రాగువాడు.

నాడికేలము. సం=నారికేళము. (వాచ.)

నాడిచీరము. సం. వి. ఆ. పుం. గ. నలి యను గంధద్రవ్యము, గువ్వగుత్తిక. ౧. నూత్రవేష్ట ననలిక, నూలు చుట్టెమచిన్నక్రోవి, సాలెవాని యొకానొకపనిముట్టు.

నాడిపత్రము. సం. వి. ఆ. న. నాడీచము అనుశాకము.

నాడీకము. సం. వి. ఆ. పుం. కాడలు ప్రధాన ముగా కలయొకదినుసుశాకము.

నాడీకలాపకము. సం. వి. ఆ. పుం. సర్వాక్షి.

నాడీకూటము. సం. వి. ఆ. న. (జ్యోతి.) వివా హమున వధూవరులపాంతనములు చూచుటకై నాడీరూపముగా గీసినరేఖలయందు జ్యోతిశ్చా త్రప్రకారమువిర్పించిననక్షత్రసముదాయము.

నాడీచక్రము. సం. వి. అ. స. గ. శాఖిసాన
మందు నాడు లుండుచక్రవిశేషము. (దీనినుండి
నాడులు వెలువడును.) ౨. (జ్యోతి.) నాడీకూట
ము లిఖించుటకై గీసినరేఖలు.

నాడీచము. సం. వి. అ. పుం. కాకవృక్షవిశేష
ము, ఒకదినసుకూరాకుళి.

నాడీచరణము. సం. వి. అ. పుం. - కాడవంటి
కాళ్లు కలది - పక్షి. (త్రి. ని.)

నాడీజంఘము. సం. వి. అ. పుం. - కాడవంటి
పిక్కలు కలది - కాకి. (వై. ని.)

నాడీజంఘుడు. సం. వి. అ. పుం. రాజధర్మ
డనునామాంతరము కలయొకబకము. (చూ.
భార. కాం. ౩. ౪౭౨.)

నాడీతరంగము. సం. వి. అ. పుం. కాళోలము.
(మే. ని.)

నాడీతరంగుడు. సం. వి. అ. పుం. రతహిండ
కుడు, వ్యభిచరించువాడు. (కల్ప.)

నాడీతిక్తము. సం. వి. అ. పుం. నేపాళనింబము,
నేపాళదేశపువేముళి.

నాడీదేహుడు. సం. వి. అ. పుం. - రక్తమాంస
ములు లేక నాడులు మాత్రము కలదేహము కల
వాడు, శుష్కించినవాడు - భృంగి. (శివుని
ద్వారపాలకులలో నొకడు.)

నాడీనక్షత్రము. సం. వి. అ. స. గ. జన్మనక్ష
త్రము. ౨. జన్మనక్షత్రమునకు పది, పదియాలు,
పదు నెనిమిది, యిరువదిమూడు, యిరువదియేడు
అగునక్షత్రములలో నొకటి. ౩. (జ్యోతి.)
నాడీరేఖలయందలి నక్షత్రము. (చూ. నాడీ
కూటము.)

నాడీపరీక్ష. సం. వి. అ. స్త్రీ. హస్తాదులందలి
నాతాదినాడులను పరీక్షించుట.

నాడీయంత్రము. సం. వి. అ. స. (వైద్య.) శల్య
మునుతీయుట కై నయంత్రవిశేషము. (ఇది ఇరు
వదివిధములు కలది.)

నాడీవలయము. సం. వి. అ. స. నాడులను
-గడియలను-తెలుపువలయాకారము కలయంత్ర
విశేషము, గడియారము. (వాచ.)

నాడీవిగ్రహుడు. సం. నాడీదేహుడు.

నాడీవ్రణము. సం. వి. అ. పుం. నారికులుపు,
సెల వేయుకులుపు.

నాడీహిండు. సం. వి. ఉ. పుం. ఒకవిధమైన
ఇంగువు.

నాడు=నాటు. అ. క్రి. నాటు, గుచ్చుకొను;
ఖండిత మగు.

గీ. కాడె గ్రుప్పెను దొలిచెను నాడె ననగ,
నాటె ననుమాట కర్థ మా నాగభూష.
ఆం. భా. ౩. ౧౨౨.

చ. జనపతివేడితూపుల భుజంబులు వ్రచ్చియు
రంబు లుచ్చి యా, ననములు వాడి చాప
ములు నాడి శతాంగము లాడి యుగ్రకే,
తనములు నూడినక...కరు. ౨. ౧౦౦.

స. క్రి. బాధించు, పీడించు.

చ. అనలునిఁ గాడుచుం జముని నాడుచు
రాక్షసు నాడుచుం గపర్ది నొసలు చూడు
చుం ధనదుప్రేవులు దోడుచు...కరు. ౧.
౧౨౩.

మ. తననీటుల్ మెఱయించు జేనపాడవుందా
లింటియందంపుఁగుం, దనపుండల్కులు గ్రు
మ్మరించుచిలుసానాకత్తి చిమ్మక...మీసం
బులు దిద్ది నాడికొను జగ్గుల్ మీఱ నావీధు
లక. కువల. ౧. ౪. (ఇటు మెలివెట్టు అని
భావము.)

నాడె. వి. నడుమ నూలుకందె నుంచి నేనెడు

సాలెవానిసాధనము, తురి.

సీ. పరిపరి యచ్చులు చరికుండ యూడిత చీడు
దబ్బలు దండె నాడె కోవి. హంస.

౨. ౧౧.

నాడెకత్తె=నాణెకత్తె. విణ. (నాడెము+కత్తె.)
నాడెము కలది. (శ.ర.)

నాడెకాడు=నాణెకాడు. విణ. (నాడెము+
కాడు.) నాడెము కలవాడు. (శ.ర.)

వి. కోమటి, కైత్యుడు.

గీ. మూడవకోలంబకాడు నాడెకాడు...కో
మటి నాడనర్చు. సాం. ని. మాన. ౨.

నాడెము=నాణెము. (ఇది సబిందుకము అని శ.ర.)

విణ. (మేలైనది, శ్రేష్ఠము.)

చ. నిగనిగలాడు కుండనపు నిద్దపుగోడల నాడె
మైనము, తిగరతనంపు జిల్లుపనితిన్నియలక
...కడు నైతియుఁ జెన్ను దలిర్పగఁ బ్రోల
నెల్లడక. నీలా. ౧. 30.

గీ. అఖిలవాంఛాప్రదంబు నైనట్టిపుణ్య, తీర్థ మె
య్యది నాడెంపుదేశ మెద్ది. రసీక. ౬. ౧2౧.

సీ. జడదారిరాయ యిజ్జమున నాడెంపుగొన
మును వాడియుఁ గనికరమును. గీ. కలుగు
మానిసి యెవ్వడు ... అచ్చ. రా. బాల.

౨౨. ప్రబంధ. 33.

జ: నాడెకత్తె, నాడెకాడు.

నాణకము. సం. వి. అ. న. రూపాయ లోనగు
నాణెము.

నాణెకత్తె=నాడెకత్తె. విణ. (నాణెము+కత్తె.)
నాణెముకలది. (శ.ర.)

నాణెకా(గా)డు=నాడెకాడు. విణ. (నాణెము
+కాడు.) నాణెము కలవాడు.

సీ. చేరెడుబియ్యాలయోరెముల్ దినువానిఁ గో
ణంగి నేవలనాణెగాని. ఘటికా. ౨. ౧2౬.

నాణెము=నాడెము, నాణ్యము. వి. (సం. నాణకం.

క. నాణ్య. త. నాణయం. మ. నాణియమ్.)

౧. శుద్ధదీనారము. (ముద్రింపఁబడినరాగి వెండి
బంగారములబిల్ల అని శ.ర.)

గీ. నాణె మనఁగను శుద్ధదీనార మొప్పు. ఆం.
భా. ౨. ౨23.

ఉ...నా, నానగరోద్భవంబు లగునాణెము లుం
డెడుసంచిఁ గొంచు బే, రానకు వచ్చు నన్న
యధురంధరుఁ డంగడికిం గణింపఁగక. శుక.

౧. ౪౨౧. కృష్ణ. 3. ౬.

౨. శ్రేష్ఠత్వము; మంజులత, మనోహరత్వము.

చ. అడలుచుఁ దాళరానివిరహో ర్తిమెయిం దుర
పిల్లు దాని ... అంచరా, నడుపులు దానిమో
విరుచినాణెము దానిమెలుంగు దానిను, న్నె
డఁగును...చూడమిక. శుక. ౧. ౧౧౧.

3. (వస్తువుల) మంచిచెడ్డలు.

క...నాణె మెలుంగు బచ్చు గాఁగ నరపతికిఁ ద
గుక. ఆము. ౪. ౨౬౯.

౪. ద్రవ్యము, ధనము.

చ. నడవడి గల్లువాడు కడునాణెము చేఁ గల
వాడు...చెడుగుల బ్రహ్మాదీని నిసీ మగ నా
లుగఁ జేసె నంచు లో, మిడుతుచు దానియిం
టికడ మీసలు దీడుచు నుండు రెప్పడుక.
హంస. ౫. ౨౧౬.

౫. ఇచ్చిపుచ్చుకొనుటయందలియోగ్యత. (శ.ర.)

౬. నాగరకత. (శ.ర.)

విణ. ౧. మంజులము, మనోహరము.

సీ ... నాణెము చొక. గీ. గొనబు తియ్యంబు
జాను తిన్ననిది బాగు, చొక్కటంబన తెల
యు మంజులసమాఖ్య. ఆం. భా. 3. ౧౪.

౨. శ్రేష్ఠము.

గీ. కంచిలో నేడువాడలఁ గలిగినట్టి, నాణెపుం
గోమటులతోడ నంబినట్టి, భాసురన్నూర్తి
నేఁగఁ గైలాసమునకు, హర. ౨. ౧౪౧.

ఆ. నాణె మైనచెడిపె నయ మెఱింగి తిరుంగు.

కేమన. 3. ౨౫౦.

జ: నాణకత్తె, నాణకాడు.

నాణ్య(ణియ)ము=నాణము. (చి.ని. ప్ర.వా.)

నాతము. వి. బత్తెము.

ఉ...కొల్పినపేదసాదలక, దప్పనిజీతనాతము
లఁ దన్నట భూషణ మయ్యెఁ బుత్రకా.
రా. వి. ౨. 3౪.

నాతి=నాతుక. వి. (క. నాతి. త. నాటి.) స్త్రీ,
ఆడుది.

క. ఇమ్ముగఁ దధూమాఘ్రాణమున గర్భములు
దాల్చి నాతులు నవమా, సమ్ములు నిండుడుఁ
గనిరి ముద్దున జంతు ప్రముఖసుత ప్రకర
ముల్. భార. ఆర. 3. ౨౧౬.

క. జాతుఁ పోరితమును గో, నాతమునాక్రమము
విప్రవర్ణముచనవుక, నాతులకారింతుటయు
ను, నీతిం జననిచ్చునతనిపెం పొప్పు నృ
పా. భార. ఉద్యో. ౨. ౮౬.

శ్లో. బ్రాహ్మణేషు చ యే కూరా స్త్రీషు జ్ఞాతి
షు గోషు చ, వృంతాదివ ఫలం పక్వం
ధృతరాష్ట్ర పతంతి తే. సం. భార. ఉద్యో.
3౬. ౬౧.

క. ఆతనువుల లేరు గదా, నాతులు మఱికాక
కలిగినక వగఁ దిర్య్జ, జ్ఞాతికి నీజాతికి గల,
యీతీవ్రత గలదె యెఱుంగ కిట్లే లంఠిక.
ఆము. ౫. ౪౨.

జ: నాతుక.

నాతికతిసము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ఆనతి
కతిసము, మిక్కిలి గట్టిది కానిది.

నాతిచిరము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. ఆనతి
చిరము, అతిచిరము కానిది. ౨. దీర్ఘ కాలపుది
కానిది, స్వల్పకాలపుది.

నాతిదూరము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) మిక్కి
లిదూరము కానిది, ఇంచుకదూర మైనది. వి.

అ. న. ఆనతిదూరము, కొంచెముదూరము.

నాతివాదము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) పరుష
భాషణము లేనిది. వి. అ. పుం. పరుష భాషణ
ములేమి.

నాతుక=నాతి. వి. (నాతి+ఉక. స్వార్థమున.)

ఉ. జాతరపేరు చెప్పి రభసంబునఁ దల్లియుఁ
దానుగూడి యా, నాతుక త్రోవ చూపగ వ
సంబునకుం జని...అవశీకృతమానసయై వడం
కుచుక. భోజరా. గీ. ౨౮౭, ౨. ౯3.

క. వినలే నిట్టివి మానుడు, నను మన్ననజేసి
యనుచునాతుక మొక్కక. కళా. గ. ౬౧.

నీ. నవలా మగువ నాతి నాతుక యాడుది
లేమ గోల యువిద చామ చాన. ఆం. భా.
౨. ౧౦౪.

నాథము. సం. వి. అ. పుం. (ఎద్దుమొదలగువాని)
ముకుద్రాడు.

నాథవంతుడు. సం. విణ. (త. వతీ. త.)
గ. నాథుడు కలవాడు. ౨. పరాధీనుడు.

నాథహరి. సం. వి. ఇ. పుం. ముకుద్రాడు పోసిన
పశువు; పశువు.

నాథాతము. సం. వి. అ. పుం. ఆహారము. (కే. ని.)

నాథాతుడు. సం. వి. అ. పుం. ప్రజాపతి, బ్రహ్మ.
(కే. ని.)

నాథుడు. సం. వి. అ. పుం. గ. స్వామి, యజ
మానుడు. ౨. పెనిమిటి, భర్త. 3. ఏలిక,
ప్రభువు. ౪. ఇంద్రుడు. (కే. ని.)

నాదనామక్రియ. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. (సంగీ.)
ఋకానోకరాగము.

నీ...శంక, రాభరణము మేఘరంజి లోడి వరా
లి నాదనామక్రియ నాట...హంస. ౫.
౧౨౪.

నాదము. సం. వి. అ. పుం. గ. ధ్వని, మ్రోత.

౨. (యోగ.) ఆనుస్వారమువలె నుచ్చరింపఁ దగు '౨' వర్ణభేదము. ౩. ప్రాణవాయువు నాడులయందు సంచరించుటవలన కలిగినధ్వని, ప్రణవనాదము.

క. ప్రతనుప్రాణమనోగ్ర, స్థితబుద్ధియై బిందు వండుఁ జెలఁగెడియాత్మ, ప్రతిబింబమై కళ పవనోన్నతభూష మెనుము ప్రణవనాదము వత్స.

క. ఆనాదబిందుకళలక, గానంబడు చుండువా ని...సీతారా. గ. ౧౬౪, ౧౬౫.

౪. (వ్యాక.) వర్ణోచ్ఛారణమందలిబాహ్యప్రయత్న భేదము.

నాదారు. విణ.(హిం.నాదార్.) బీద,దరిద్రుడు; చిక్కినవాడు, కృశించినవాడు.

(వ్యవ.) ఇప్పుడు నాదారురయుతులు మిక్కిలి చిక్కపడుచున్నారు.

,, ఆపిల్లవాడు చాల నాదారుగా నున్నాడు.

నాదాలాబువు. సం. వి. ఉ. శ్రీ. - గోరక్షకుంబి, కుండానుగుళి.

నాదించు. సం.అ.క్రి. నాదముచేయు,మ్రోగు. గీ. ఘంట నాదించినవితాన గండుఁ జేటి, మొ జయుచందాన జలధర ముటుమురీతి, యురు మగీచినభాతి నై యుత్పలాపు, నారి రణమున మ్రోసె నా దాఱ కపుడు. శకా.౫. ౫౩.

నాదు. వి. (సం. నాదః.) గ. ధ్వని, చప్పుడు.

మ...చట్టి చుం, యనునా దాఱనిహారగుంపు ...చిటుపాలవెల్లువుగ నాహారఁ బిడక సీతునక. ఆము. గ. ౮౨.

గీ. నాదు మొలనూలిగంటలనాదు వినక, చంట నీయుర మానక చంట దగునె. సారంగ. ౨. ౯౮.

ఉ...నూతుండఁ బదనుచేసినరధ్యము లామొ గంబుగాఁ, జేసి బళి యనం దరటుచేసిననాదును బర్వ... కకు. ౫. ౧౭౦.

౨. (గానరూపమగు, ధ్వని.

ఆ. శ్రోతభావ మొంది సాలయక శబ్దంబు, నా లకించి యంతకంత కుబ్బి, వేటకానినాదు విన నానచేసి లోఁబడినమృగమువోలెఁ జెడకు మనస. వా. రా. ౪. ౧౪౪.

జ : నాదుకొను, నాదుకొల్పు.

నాదుకొను. అ. క్రి. (నాదు.) ధ్వనిచేయు. (చూ. నాదుకొల్పు.)

నాదుకొల్పు. స. క్రి. (నాదుకొను.) గ. (పిరంగులు మొదలగువానిని.) ప్రేలింపు, ధ్వనింపఁజేయు.

మ. జినిసీ దీర్చి ఫిరంగుదారులు సముత్తి పాంతుకస్తోములై, యనలజ్వాలలు కోలల న్నమిచి హాహారావ ముప్పొంగఁ దద నవప్రారకవాట పాటనక శాగాఢోద్యమ లక్ష్మ్యదృష్టియొ మ్మప్పడి నాదుకొల్పిరి దిశాశ్రేణుల్ కడుం బెగ్గిలక. రంగా. ౩. ౫౩.

నాదేయము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) గ. నదీ సంబంధ మైనది. ౨. నదీభవము. (నదియందు పుట్టినది - నదియం దున్నది.) ౩. గ్రహింపఁదగినది. ౪. ఆదేయము కానిది, ఇయ్యఁదగినది. వి. అ. పుం. గ. కాశము, తెల్లళి. ౨. వానీరము, ప్రబుళి. ౩. కైవడిమునైళి. న. గ. నైంధవలవణము. ౨. సౌవీరాంజనము.

నాదేయి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. గ. జలవేతనము, నీరుప్రబుళి. ౨. భూమిజంబుక, నేలనేరెడుళి. ౩. వైజయంతిక, తక్కిలిళి. ౪. నాగరంగము, నారింజళి. ౫. జప, దాసనముళి. ౬. కాకజంబువు, కాకినేరెడుళి.

నాథము. సం.వి.అ. పుం. ముకుంద్రాడు. (శ.ర.)

నాథవంతుడు. సం=నాథవంతుడు.

నాథుడు. సం=నాథుడు.

నాన. వి. (సం. జ్ఞానం. స్త్రా. జాణం, నాణం. క.

త. నాణ్.) గ. సిగ్గు, లజ్జ.

ఉ...నలినానన గోలతనాన నేల లో, నాన
జలంబు నీకు మరునాన సుమీ విడు నాన
యిం కిటుక. విజ. వి. అ. ౨౩.

క. నాన యిటు లేమిటికి నలినానన కమ్మెవి
పంట నానగ నిడి న, న్నాననవిల్లునిచెయు
పుల, నానందింపగ నొనర్చి యలరింపగదే.
రసిక. గ. ౧౬౯.

గీ. నాన యింతయు మదిలోన నానబోక. నీ
లా. అ. ౯౪.

గీ. నాన యన బుచ్చడి కనగాను లజ్జ. ఆం.
భా. గ. ౧౩౨.

౨. (తగనిపనిచేసినవారికి పరులను జూచునపుడు
గాని పరులతో మాటాడునపుడుగాని మనస్సు
న కలిగెడి) సంకోచము; సంకోచము, వెనుదీ
యుట.

క. మాయయ్యకు బాయక పని, సేయుచు దీవిం
చి ప్రియము సేయుచు నుడుక, మీయ
య్య వెండిమహిమలు, నాయొద్దన పలుక
నీకు నానయు లేదే. భార. ఆది. ౩. ౧౩౩.

ఉ. వలలు డనక విరాటుకడ వంటలవాడ
యి భీముడుక బృహన్నల యన నాడు
పేడి వయ నాన యొకింతయు లేక నీవు న,
గ్గల మగుదైన మొంది కడుఁ గాఢియ
వొందితిరి... భార. ఉద్యో. ౪. ౨౦౦.

మ తకోకిల. నాత్రనాథపుడ డీతఁ డంచును నా
న యించుక లేక యోమాత నీ విది యేమి
నేఁ డిటు మాతృభావము మాని సంక్రి
గామినిభంగి జేసెను...భాగ. ౧౦౯. ౧౨.

ఉ. సైనికు లెల్ల నంత రణసన్నహనం బెడలిం
చి పొఱింక, నానయు నచ్చలంబు మది
నాటుకొనంగ... ఇంద్రుడు పేంద్రుని దా
కె నుదతిక. పారి. గ. ౧౮.

౩. అవమానము.

చ. హితుఁ డని నరుఁగాఁ దగునె యీతనిఁ గా
ర్యపుమాట లిట్టిచే, పతిదెస కూర్చి వాపుట
కుఁ బట్టుగ నెక్కువ తక్కువంచు నున్న
తు లగు మేది నీకులకు నానగఁ బట్టుటగా
క...భార. ఉద్యో. ౪. ౨౪౦.

ఆ. పట్టునడపుచ్చుపగిడి బాంచాలభూ, నాను
కుండు దనకు నాన చేటు, రాక మమలించి
యేకాంతమునఁ బల్కి, యొక్కలెమును
గొల్వ నూరకుండ. భార. ఉద్యో. ౪.
౩౮౨.

జ: నానగండ.

నానఁబ్రాలు¹. వి. (నాను¹). గ. నానబియ్యము.

గీ...ఆర్ద్రితండుల మ్మమరు నానఁబ్రాలు నాగ
...ఆం. భా. అ. ౨౫౩.

౨. భక్ష్యవిశేషము.

వ...గంధతోయంబులు నుండ్రాలు నానఁబ్రాలు
ననుములు మినుములు...కాశీ. ౩. ౧౮౫.

చ...కొబ్బెరపప్పు నానఁబ్రా, లడుకులు జేసె
పండు లొడియంబులు పానక మూయఁగాయ
ల, ప్పడములు ... నీ కొసంగడక. చెన్న.
౩. ౩౩.

నానఁబ్రాలు². వి. పచ్చిబియ్యము అనుచెట్టు.
(చి. ని.)

నానగండ. విణ. (నాన + గండ¹). సిగ్గుమాలిన
వాడు, సంకోచము లేనివాడు.

ఉ. మచ్చటులాన్త్రుఘట్టన మనంబున నెంచక
నానగండ యైనచ్చినవాడు చూచితివె

వాసపునింగులూయ తేజా. పారి. ౫. ౨౦.

చ. చిలుకలు గమ్మందె మ్మెరలు శీతమయూఖుఁ
డు దేటు లాదిగా, గలనవిల్లుసాధననికా
యము వేలముపట్టు లంగనా, కుల మటుగాన
దాని విడఁగొట్టక తృప్తైకదొట్ట వీతరా, గుల
మని విట్టివేగెదరు కొందలు బోడలు నాన
గండలై. పాండు. ౫. ౧౮౨.

నాననై చు = నానుచు. స. క్రి. ($\sqrt{\text{నాను}^1}$)
నీళ్లతో చిరకాలము తడియఁబెట్టు, నానఁబెట్టు.
నీ. హిమజలంబులకంటె హిమజలంబుల నాన
నై చినచిసప్లరములకంటె. పి. శకుం. ౪.
౧౪౬.

నానా. సం. అవ్య. (తెలుఁగున సిద్ధసమాసపూర్వప
దముగానే యుండును.) ౧. అనేకము.

క. నానావిధపాకములు గ, నానాలుగఁ జేసి
నాలు గై దట్టికలక, నోనాముదొంతిఁ
జేర్చిరి, నూనాస్త్రసమానుఁ డైననుతు సిరి
యాలక. హర. ౨. ౧౨౨.

౨. వివిధము, పెక్కువిధములు కలది. ౩. వినా
రకము. (మే. ని. ఈయరమున తెనుఁగున
ప్రయోగము లేదు.) వి. ఆ. శ్రీ. ౧.
సరస్వతి. ౨. జనని, తల్లి. ౩. కూతురు.
(కే. ని.)

నానాంద్రము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) ననాం
ద్యసంబంధమైనది, ఆడుబిడ్డకు సంబంధించినది.

నానాంద్రుఁడు. సం. వి. అ. పుం. ననాందకొడు
కు, ఆడుబిడ్డకొడుకు.

నాను¹. అ. క్రి. (త. ననై.) ౧. తడియు,
ఆర్ద్ర మగు.

క. నాని శిఖి వంటచెఱుకుల, చే నఱ నవి వెండి
వంటచెఱుకులె యగుటం, బోనంబు ప్రజకు
జక్కుల, బోనంబులె యయ్యెఁ బ్రయ్యి పాగ

యమి వృష్టి. ఆము. ౪. ౧౨౬.

ఆ. తడిసె నానె ననఁగఁ దనరు నార్ద్రం బయ్యె,
ననుట కాఖ్య... ఆం. భా. ౩. ౯౧.

౨. చిరకాలము తడియు, చాలనేపు తడియు.

కా. దానత్యాగపత్ర మై తొలుపత్రం బంబు
ధారక సదా, నానం దత్తితక్కి రిహంసి
నను మింటక... ఆము. ౨. ౪౨.

క. ఏనిపుడు రాజ్యహినుడైన నాప్రియపత్నిఁ
బాసి యశ్రులు దొరఁగక, నానుచు ను
న్నాడఁ గడుక, దీనత లోఁ గొన్నవాహినీ
తీరగతిక. భా. రా. క్షిప్రం. ౩౯౩.
చెన్న. ౫. ౯౨.

౩. ఇంకు, ఇగురు.

నీ. చిట్టాముదమ్మన శిర సంటి నునుమేన నాన
నూనియ నించి నలుఁగు పెట్టి. ఇందు. ౨. ౧౫.
నాలుక నువుగింజ నానదు = నోట రహస్యము
దాఁగదు.

ద్వి. కడఁగి చెప్పినఁ గాని కడుపుబ్బు దిగదు,
నాలుక నువుగింజ నానదు నాకు. ద్వి. హరి
శ్చ. ఉ. ౧౦౩౭ పం.

ఇట్లే: నోటిలో నువుగింజ నానదు.

(వ్యవ.) ఆడువారి నోటిలో నువుగింజ నానదు.

జ: ననుఁబ్రాయి, ననుఁబ్రాయివడు, నానఁబ్రాలు¹,
నానవైచు, నానుచు, నానుడి, నానుడు
వాన, నానువుఁగొండ, నానొడి, నాన్న.

నాను². వి. శ్రీకంఠాభరణవిశేషము.

నీ... కంఠభూషావిశేష. గీ. మాను గుతికంటు
మెడనూలు నాను తీఁగె, కంటుసరి కంటె
యం చనఁ గాను... ఆం. భా. ౨. ౧౪౮.

జ: నానుకోళ్లు, నానుకోవి, నానుచుట్టు.

నానుకోళ్లు. వి. బ. ($\sqrt{\text{నాను}^2}$) శ్రీకంఠా
భరణవిశేషము.

(వ్యవ.) ఈదినములలో నానుకోళ్లు ధరించుటే
మోటుయినది.

నానుక్రోవి = నానుచుట్టు. వి. (√నాను².) కంఠా
భరణవిశేషము. (శ.ర.)

నానుచు(న్చు) = నాన్ను, నానవైచు. స. క్రి.
(√నాను¹.) గ. నానజేయు, ఆర్ద్రముచేయు,
తడుపు.

ఉ. జ్ఞానము దెల్పి విష్ణుపదసారసవారికజాలి
సంగముల్, నానిచి పాతకాఘము లణించి
వికుంతపురీపదంబు కై, కానుక జేసి కాచి
తివి...శేష. ౪. ౫౩.

౨. చాలకాలము కడచునట్లు చేయు.

(వ్యవ.) వాఁడావ్యవహారమునాన్నుచున్నాడు.

౩. ఎక్కువగా తడుపు.

చ. గొడుగుల గాలి దూల్చి మఱి కోలలతో
డన పాఱ నాన్నె చేడ్వడ జడి మేఘుడు
...ఆము. ౪. ౧౨౯.

నానుచుట్టు = నానుక్రోవి. (√నాను².)

నీ...సన్న కాటుకరేకలు నాభినామంబులు నా
నుచుట్టు. శుక. ౨. ౩౩౨.

నానుడి = నానొడి. వి. (నాను¹ + నుడి.) -అందఱు

నోటను నానెడివాక్యము-గ. జనశ్రుతి, కింపదంతి.

నీ. నానొడి నాఁగను నానుడి నాఁగను నుబ్బు
నాఁగను జనశ్రుతి దనర్చు. ఆం. భా. గ. ౧.
౧౧౨.

౨. లోకోక్తి, సామెత.

క. వినుతయశా తగవునకుం, జని యొడిననరుఁ
డు ముదిసి చచ్చిన వగవం, బనిలేదు బుద్ధి
మంతుల, కనునానుడి వినమె యింత యన
నేమిటికి. భోజరా. ౨. ౮౩.

చ...వింటు లేదె యింట గలిచి రచ్చ గెల్వ
మనునానుడి నానుడి నానుడి చెవిక. సా
రంగ. ౨. ౨౫౯.

నానుడు. విణ. (√నాను¹.) తడిసినది.

ఉదా:-నానుడు నేల. (శ. ర.)

నానుడువాన. వి. (√నానుడు.) విడువక కురియు
పాడిపాడిచినుకులవర్షము. (శ. ర.)

నానుపుఁగొండ. వి. (√నాను¹.) హిమవత్స
ర్వతము.

వ...నానుపుఁగొండరామాలివాలికచూపునివారి
కలు దనరె...కాళి. ౪. ౧౨౪.

నానుపుడు. వి. (√నాను¹.) నాన్నుట.

(వ్యవ.) నీనానుపుడు మాని త్వరగా చెప్పము.

విణ. తెమలకుండఁగ నుండునది.

(వ్యవ.) వానినానుపుడుపని చూడుము.

నానుబోర. వి. మాంసము కలటొమ్ము. (శ. ర.)

నానొడి = నానుడి. (√నాను¹.)

ఆం. భా. గ. ౧౧౨.

నానై. వి. జంతికలు ఒత్తుచున్నపుడు జాతెడు
పిండికాడ. (భట్టవిశేషము అని శ. ర.)

మ. పాలతీ చూచి తె తేటితెక్కరవగాడ్పుం
బోదలేదాఁకుజో, కలచే జాటుమెటుంగుఁ
బుప్పాడులరేకల్ మీతె గుత్తంబు లై, యల
రుంబెజ్జపుప్రూనిజంతికల జెన్నారక వనీదే
వతా, కలకంఠీమణు లొత్తునానైలగతిక గ
న్విందు గావింపుచుక. చంద్రా. ౪. ౨౦౯.

నా(నుపు)న్ను = నానుచు. స. క్రి. (√నాను¹.)

గ. నానజేయు, తడుపు.

క. నినుఁ బాసి నిముస మైనను, విను జీవము పట్టుఁ
జాల విప్రోత్తమ నే, నన్నతంబు పలుక నిజ
మిది, ననుఁ బ్రీతి వరింపు కరుణ నాన్ను మ
నంబుక. మార్క. ౪. ౨౪౩.

గీ...మోవిఁ జెఱంగి గిడి యాఁగునవ్వుకంటు
నిగుడ విరు ల్నాన్నుకరణిఁ జల్లు, సరసపుజ
లంబె జాణల మరులకొల్పు. ఆము. ౨. ౨౧.

౧. క్రొత్తబట్టలు చలవచేయు. (బ్రా.)

(వ్యవ.) నానుపుటకు వేసినబట్టలు చాచలి యింకను తీసికొని రాలేదు.

నాప=నాగప, నాగప్ప. వి. నాగవల్లి. (చూ. నాపసాని.)

జ: నాపసాని.

నాపసాని=నాగపసాని. వి. (నాప.) నాగవల్లి నడపెడుము తెడును. (వృద్ధునివానిని అని చి.ని.)

సీ. వెలయ వియ్యాలి లంది పీడుకొట్లు గుడిచి నరఁబువుల్ ముడిచిననాపసాని. కళా. ౩. ౮౩.

ఉ. అప్పుడు నాపసాని చతురశ్రికమండలి పేమకుంభికల్, ముప్పదిమూఁటిఁ జుట్టు నిడి ముత్తయముల్ ఘటించి తంతు లం, దొప్పగఁ జుట్టి దేవతతి సుత్రుటభక్తిని బాడుకొంచుఁ దాఁ, జెప్పినరీతి దంపతులఁ జేయఁగఁ జేసెఁ దదర్హకృత్యముల్. భల్లా.

౪. ఆ. (చి.ని, క.ర.)

నాపితశాల. సం. వి. ఆ. శ్రీ. ఔరగృహము, మంగలవానియిల్లు.

నాపితాయని. సం. వి. ఇ. పుం. మంగలవాని కొడుకు.

నాపితుఁడు. సం. వి. ఆ. పుం. మంగలవాఁడు.

నాపిత్యము. సం. వి. ఆ. న. మంగలవృత్తి.

నాపిత్యుఁడు. సం. వి. ఆ. పుం. మంగలవానికొడుకు.

నాభకము. సం. వి. ఆ. పుం. పాత, చిటుబొద్దికి.

నాభజావళి. వి. గీతవిశేషము.

క. క్రమ మొంద నాభజావళి, గమకముగా శుద్ధసాళగములును సంక్లిష్టము లొగిఁ బుంఖంపఁగ మంద్రము మధ్యము తార మత్యుదారత మిఱక. సమీర. ౬. ౨౦౫.

నాభి. సం. వి. ఇ. పుం; ఇ, ఈ. శ్రీ. బొడ్డు.

ఇ. శ్రీ. మృగనాభి, కస్తూరి. (దీనికి సమాసాం

తమున కొన్నిచోట్ల 'అచ్' ప్రత్యయమువచ్చును. ఉదా: అగవిందనాభుఁడు, పద్మనాభుఁడు, తురంగనాభము మొ.)

ఇ. పుం. ౧. రథచక్రమధ్యరంధ్రము, బండి కంటినడిమితుము. ౨. -వత్సములనుపింపించు నది-వత్సనాభము, ఒకానొకవృక్షవిషము. ౩. తిలకము, బొట్టు.

ఉ. ఆనలూ యలంతిపసుపాడి దుకూలముఁ దాల్చి గుబ్బచక్ర, గోసలఁ దావు లుప్పతిలఁ గుంకుమ తేటలనిగ్గు దేఱఁ గ, ప్రాసన నాభిఁ దీర్చి... ఆము. ౫. ౩౯.

౪. మధ్యభాగము, నడిమిచోటు. ౫. క్షత్రియుఁడు. ౬. శ్రేష్ఠుఁ డగురాజు, చక్రవర్తి. విణ. ముఖ్యుఁడు, శ్రేష్ఠుఁడు. సం. రఘు. ౧౦. ౨౦.

నాభిక. సం. వి. ఆ. శ్రీ. ౧. కటభి, మానేయకి.

౨. బొడ్డువలె నుండురంధ్రము.

నాభికంటకము. సం. వి. ఆ. పుం. స్థితనాభి, ఉటుకుబొడ్డు, ఎత్తెనబొడ్డు.

నాభిగుడకము. సం=నాభికంటకము. (త్రి. ని.)

నాభిగోళకము. సం=నాభికంటకము.

నాభిజుఁడు. సం. వి. ఆ. పుం - విష్ణునాభియందు పుట్టినవాఁడు - బ్రహ్మ.

నాభినాడి. సం. వి. ఈ. శ్రీ=నాభినాళము.

నాభినాళము. సం. వి. ఆ. న. పుట్టినశిశువునకు త్రాడువలె బొడ్డు నంటియుండుసీర.

నాభిమూలము. సం. వి. ఆ. న. నాభిక్రిందిభాగము, పొత్తికడుపు.

నాభిలుఁడు. సం. విణ. (ఆ. ఆ. ఆ.) పెద్దబొడ్డు కలవాఁడు, ఉటుకుబొడ్డువాఁడు.

నాభివర్ధనము. సం. వి. ఆ. న. ౧. బొడ్డు పెరుఁగుట. ౨. శిశువులకు బొడ్డునాడిని ఛేదించుట.

౩. నాభికంటకము, ఉటుకుబొడ్డు.

నాభీదము. సం.వి.అ.స.భారతవర్షము. (వై.సి.)

నాభీలము. సం. వి. అ. స. గ. కష్టము. ౨.
నాభికంటకము, ఉలుకుబొడ్డు. ౩. వారశ్రీవం
క్షణము, వెలయాలిగజ్జ. ౪. కన్మరీపరిమళము.
(వై. సి.)

నామకరణము. సం. వి. అ. స. గ. పేరు
పెట్టుట. ౨. బిడ్డలకు పేరు పెట్టుటకు చేయు
నొకసంస్కారవిశేషము.

నామకర్తము. సం. వి. న్. స = నామకరణము.

నామకుడు. సం. విణ. (అ. మికా. అ.) గ.
వంగువాడు. ౨. వంచువాడు. ౩. నమస్క
రించువాడు.

నామగుంట. వి. (నామము + గుంట.) గళగర్త
ము. (శ.ర.)

నామధాతువు. సం. వి. ఉ. పుం. (వ్యాక.) నా
మవాచకములనుండి పుట్టినధాతువు. (ఉదా :
పుత్రకామ్య, పల్లవించు, కరుణించు మొ.)

నామధారకుడు. సం. విణ. (అ. రికా. అ.)
గ. పేరు ధరించువాడు. ౨. పేరుమాత్రము
కలవాడు, సార్వకత లేనివాడు.

నామధారి. సం. విణ. (న్. టీ. న్.) = నామ
ధారకుడు.

నామధేయము. సం. వి. అ. స. నామము,
పేరు.

నామనిర్దేశము. సం. వి. అ. పుం. గ. పేరుపె
ట్టుట. ౨. పేరితో చెప్పట.

నామనీయుడు. సం = నమ్యుడు.

నామమడచే. మి. స. క్రి. పేరుమాపు, చం
పు; సశింపజేయు.

అ...వేట యొక్క దొడ్డవిల్లు రయము, మెఱయ
గొని యతండు | మెఱుంగులు గిటికొను, నా
రసమున వాని నామమడచె. భార. ద్లో.

౪. గౌర. సా. పి. ౨. ౩౨.

గీ. ఏడునూరురథంబుల నేపుమాపె, నకులు
డప్పుడు మున్నుటి నామమడచె, నతనియ
నుజుండు... భార. విరా. ౩. ౨౧౩.

నామమణ(డ)ంగు. మి. అ. క్రి. చచ్చు, మర
ణించు.

గీ. నీసహోదరి నని చెప్ప నీనుతోడ, నుజుక
న న్నొక డిమ్మెయి బఱచి నామమణంగ
కున్నాడు నేడు... భా. రా. ఆర. గ.
౨౬౩.

నామమాత్రము. సం. విణ. (అ. అ. అ.) సం
జ్ఞామాత్రధారి, పేరుమాత్రము కలది.

శ్లో. యథా కాకయవాః ప్రోక్తాః యథారణ్య
భవాస్తీలాః, నామమాత్రాన సిద్ధ్యహి ధన
హీనాస్తథా నరాః. సం. పంచ. ౨. ౯౩.

వి. అ. స. వట్టిపేరు, పేరుమాత్రము.

నామమాల. సం. వి. అ. శ్రీ. పేర్లపట్టిక, పద
ములపట్టిక.

నామము. వి. (క. నామ. త. నామం.) తిలకము,
లలాటమున పెట్టుకొనుబొట్టు.

గీ. బవిరలును గొప్పవలయును బడఁతి యోర్తు,
దిద్దె గస్తురినామంబు దీర్చె నోర్తు. యయా.
౪. ౯౦.

గీ. మంచికపురంపుగీటునామములు దీర్చి, యల
ఘుతర మైనమణిభూష లలవరించి. చంద్రా.
౪. ౨౬౨. శుక. గ. ౧౩.

పీ. నిటలభాగమునందు నిడుసోగతీరుగా మల్లె
పూమొగ్గనామంబు దీర్చి. వైజ. ౨. ౪౩.
జ : నామగుంట, నామాలకేతడు.

నామము. సం. వి. న్. స. -వస్తువును తెలుపు
నది- గ. నామధేయము, పెట్టినపేరు. (రామ
కృష్ణాది.) ౨. వాచకము, ఒకవస్తువునకు జనులు

వాడుకొనుపేరు. 3. (వ్యాక.) ప్రాతిపదికము.

ర. జలము, నీరు. (కే. ని.)

నామముద్ర. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. పేరుచెక్కిన
యుంగరము, ముద్దుటుంగరము.

నామయత్. సం=నమయత్.

నామరులు. వి. (నాము³ + మరులు.) పాచికలు.

చ. బలితపుంబ దళాండ మనుపాలి ఘటిం చట
మీడఁ బడ్డజీవు లనెడుసారె లుంచి రహి
పుట్టఁగ నమ్మహిరేందునామముల్, కలిగిన
నామరు ల్లాని యతాకికచిత్ర దురోదరంబు
గా, నల రమతోడ నాడుకమలాక్షుడు మై
కొనెఁ గంటె జూదముక. చమ. ౧.౯౮.

నామవాచకము. సం. విణ. (ఆ. చికా. ఆ.)

(వ్యాక.) నామమును చెప్పనది. (శబ్దము.)

వి.అ.న. సంజ్ఞావాచకము, ఒకదానిపేరుచెప్ప
శబ్దము.

నామశేషము. సం. విణ. (ఆ. ఆ. ఆ.) - పేరు

మాత్రము మిగిలినది - మృతము, చచ్చినది.

నామసంగ్రహము. సం. వి. ఆ. పుం. పేర్ల

పట్టిక, పదములపట్టిక; పదసమూహము.

నామాంకము. సం. విణ. (ఆ. ఆ. ఆ.) నామ

ము గుఱుతుగా కలది, గుఱుతుగా పేరు వేయఁ

బడినది. (పాత్రాది.)

ఇట్లే : నామాంకితము.

నామాపరాధము. సం. వి. ఆ. పుం. భగవదా

దులనామములను దూషించుట అనునపరాధము.

నామానుశాసనము. సం. వి. ఆ. న - శబ్దము

లను నిర్ణయించునది - నిఘంటువు.

నామాలకేతఁడు. వి. (√నామము.) పక్షివిశే

షము.

సీ. నామాలకేతఁడు నల్లాస కప్పెట కాకి యంబ

టిజోరిగాఁడు మూఁగ. ఆ. అది యైన

పక్షు లతఁడు దీర్చు. హంస. 3. ౧౨.

నామిల. సం=నమిత.

నామిలము. సం=నమితము.

నాము¹. వి. (దీనికి వృత్తియందు 'నాప' అనురూప

మేర్పడును. - త. నాంబు.) ౧. జొన్నలోనగు

వానికొయ్యగాలున చిగురించిన మొలక. (దీనిని

పశువులు మేసినచో మృతి నొందును అని

శ. ర. లేతగా నుండుజొన్నవైరు. దీనిని మేసిన

పశువులకు ఉంగిడిరోగము తగులును అని బ్రౌ.)

ద్వి. కుమతు లై కర్తృశాస్త్రములవెంబడిని, బ్ర

మసియో యిలఁ గుక్కుపాలు ద్రాగుటనో,

మఱి నాము మేసియో మతిమాలినట్టియ

జపపాటులమాట లవనీశ వినకు. బస. పు.

౫. ౮౫౫ పం.

క. సన్నపుడలయేరున మయి, యన్న కొనుచు

నాము దిన్నయట్టై రాఁగా, భిన్నుడనై పురి

కేఁగితిఁ, దిన్నఁడనం బుడిగి కొన్నిదివియలు

వెలుగక. మనుచ. ౫. ౨౨. (నాముదిన్న

యట్టై-అనగా నాము మేసినపసరమువలెనై

అని భావము.)

౨. గింజ లేనివరిమొ. వానిఎన్ను. (బ్రౌ.)

జ : నాపచేను.

నాము². వి. వద్రంగి కత్తికానుతో కట్టపై నూ

టిగా తీర్చురేఖ. (చూ. నాములుతీయు.)

జ : నాపతాయి, నామరులు, నాములుతీయు.

నాములుతీయు. స. క్రి. (నాము³ + తీయు.)

వద్రంగి బల్ల మొ. వానిపై గీత లేర్పఱచు.

(జవకట్టు అని బ్రౌ.)

(వ్యవ.) నాములు తీసినకమ్మ లందముగా నుం

డును.

నామ్యమానము. సం=నమ్యమానము.

నామ్యము. సం. విణ. (ఆ. ఆ. ఆ.) ౧. వంఘ

దగినది. ౨. సమస్కరింపఁజేయఁదగినది.

నాయంకరము. వి. ౧. దానవిక్రయాద్యధికార
ములతోడియనుభవము.

వ...కృష్ణరాయ దేవమహారాయలు పృథివి రా
జ్యం సేస్తుండి [మాకునా] యంకరానకు పా
లి[ం]చిన గుత్తిసీమలోని...లపాడు ఇ[గు]
డూరిపాలమే[ర]ను... ద. శా. ౪.౮౦౦.

వ ... శ్రీమత్తహారాజాధిరాజరాజపరమేశ్వర
శ్రీవీరప్రతాప శ్రీ ఆచ్యుతదేవరాయమహా
రాయలు మాకు నాయంకరానకు పాలిం సేసు
చెల్లవచ్చె...ద. శా. ౪.౮౦౧.

౨. ఆధిపత్యము.

గీ. నీవు తలమావి వీడనినినువువయసు, నాఁడె
జేజేలదశవాయునాయకరపుఁ, బట్టమున నిల్చి
తారకుఁ గిట్టి ప్రాథ, తరరణక్రీడ యొనరిం
చుతటి మహా త. పాండు. ౨. ౧౪౫.

నాయంకవా(డి)డి. వి. (✓నాయంకుడు.) సేనా
ధ్యక్షుడు.

వ...రాహుత్తులును రాహుత్తులకుం దోడు తు
పాకేవేట్లకు నిలుపాపక గుభులుగుభులునంబరి
భాక్రోడంబునం బడి...బుడ్డనకుం దేలినమెం
దొడ్డునాయకవాడిలును...రా. వి.౫.౩౨.

నాయంకవాళి=నాయంకవాడి. (శ. ర.)

నాయంకుడు. వి. (సం. నాయకః, ప్రా. జాతీయ,
జాతీయో. క.నాయక.) ౧. ఉద్యోగి, మణి
యగాడు.

వ...ద్వారపతినాయకం బగుపురం బతిమనో
హరంబుగా నిర్మించి పురవాస్తవ్యలు బం
ధుమిత్రులు సేనాపతులు నాయంకులుం దగు
సెలవుల నిలువం దాను నభినవం బగురాజ
మందిరంబున వసియించె...వారి. ఉ. ౨.

౧౦౩.

౨. ఆధిపతి.

గీ. అలరక గజకునా నెఱుకునాయంకుఁ దొకఁ
డు, పొడగనగ వచ్చెఁ గోలువున్నపుడమి
తేని. చంద్రా. ౨. ౩౮.

గీ...ము త్రియపుఁబేరఁ, గలిగి యెఱుకునాయం
కుఁ దొక్కండు వచ్చి, పుడమిరావేల్పురా
యనికడను నిల్చి. చంద్రా. ౨. ౪౦. ప్ర
బంధ. ౧౬౨.

౩. స్వల్పసేనకు ఆధిపతి. (పన్నిదక్షభటుల కధి
పతి అని శ. ర.)

చ. వికలరథప్రయత్నుఁ బృథివీపతిఁ గన్గొని
ద్రోణపుత్రకర్ణకృపులుఁ దక్కునుంగలుగు
నాయంకులుకొ రయమార వచ్చి...భార.
కర్ణ. ౧. ౧౮౫.

ద్వి...అనిపిలువఁ, బుచ్చెనాయంకులనప్పుడు పడ
వాల్ల.రం.రా. యు. ౨౯౧ పా. ౨౨ పం.
జ: నాయంకురాలు, నాయంకవాడి.

నాయంకురాలు. వి. (నాయంకుడు + ఆలు.)
శ్రేష్ఠురాలు.

ద్వి. నాతల్లినాయక్క నాయంకురాల, యేతపం
బొనరించి యీపుత్రుఁ గంటి. ద్వి. సిం.
భాగ. ౧. ౯ పా.

నాయండు=నాయండు. వి. (సం. నాయకః.

౧. ప్రభువు.

వ... పులుగుసాహేబుబాబారాయడ మొ
సలివాయెంటులనాయడ...ప్రబంధ. ౨౧౬.

గీ. వినుమ నాయడ నామాట వీను లలర. నీలా.
౧. ౯౩.

౨. శూద్రులలో కొండజనామాంతమున నుండు
బిరుదు. (బలిజెలు లోనగువారిపట్టపుఁబేరు
అని శ. ర.)

ఉదా: వెంకయ్యనాయండు మొ.

విణ. శ్రేష్ఠుడు, గొప్పవాడు.

క. నీపాదముఁ దల మోచిన, నాపే రిల నుంచు
చెంచునాయఁ డటంచుక, నాపల్లె మృగని
దానం, బాపక్కణ వలరుఁ గొండయడవుల
దండక. రా. వి. 3. 32.

ఉ. గొల్లలనాయఁ డై పరఁగుకుంభకుమంద న
దేమి వింతయో, కల్లరిగిబ్బ లేడు పొడగట్టి
పజంగడు గానిఁ బెట్టుచుక. నీలా. ౨. ౫౪.

నాయకము. సం. వి. ౨. పుం. హరమునడిమి
రత్నము, పతకము.

నాయకుఁడు. సం. వి. (అ. యికా. అ.) ౧.
ప్రాపకుడు, పొందించువాడు. ౨. నడపువాడు.
3. ప్రధానుడు, ముఖ్యుడు. ౪. శ్రేష్ఠుడు.
వి. అ. పుం. ౧. భర్త, ప్రియుడు. ౨. ప్ర
భువు, ఆధిపతి. 3. (అలం.) సాధారణనాయ
కుడు. (వీరు నలువురు. ధీరోదాత్తుడు, ధీరోద్ధ
తుడు, ధీరలలితుడు, ధీరశాంతుడు.) ౪. శృం
గారరసాలంబనపురుషుడు. (వీరు మువ్వురు.
పతి, ఉపపతి, వైశికుడు. ఆందు పతి అనుకూ
లుడు, దక్షిణుడు, ధృష్టుడు, శతుడు అని
నలురెఱుగులవాడు.) ౫. సేనాధిపతి.

నాయన. వి. (నా¹ + అన¹.) ౧. జనకుడు, తండ్రి.
నీ. అబ్బ నాయన యయ్య యనఁ దండ్రి యన
నప్ప యన జనకాఖ్య రా నగనివేశ. ఆం. సం.
మాన. 3.

౨. ఇది వాత్సల్యసంబోధనమనందును సంబో
ధ్యశబ్దమునకు మాటుగాను ప్రయోగింపఁ
బడును. (శ. ర.)

నాయము. వి. (సం. న్యాయః. ప్రా. నా ఓ. క.
నాయ.) న్యాయయుక్త మైనది; యుక్తము.
(వ్యవ.) వానిమాట నాయము కాదు.

వి. భర్తము, పాడి.

గీ. మాకు నాయంబై నీతోడ మాటలాడ. నైవ.
౪. ౫౯.

గీ. ఆమరపతి నేడు నీదునెయ్యంబుఁ గోరి,
నన్ను బంపిన వచ్చితి నాయ మగుట, నన్ను
దమ్ముల కేల కృథాహవంబు. దశా. ౨. ౧౦౩.
రసిక. ౬. ౧౦౯.

నాయము. సం. వి. అ. పుం. ౧. నడపుట. ౨.
పొందించుట. 3. నయము, నీతి. ౪. ఉపాయము.

నాయి. వి. (క. నాయి. త. నాయ.) కుక్క.
గీ... దొంతులు సేరి నాయి, దోర్ప సేర్పుగా
కది యేమి సేర్ప సేర్పు. కు. సం. ౧.
౨౯. (ప్రయోగాంతరము కానరాలేదు.)

నాయి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. దిక్కు. (కే. ని.)

నాయి(యు)ండు = నాయడు.

(శూద్రులనామాంతమున నుండుచిరుడు.)

వ... ఎఱ్ఱంగొంమి నాయండును వారిమఱుది
నూరపనాయండును...ద. శా. ౪. ౯౩౩.

వ... భాస్కరదేవని ప్రధాని(వె)న్న మనా యం
డు...ద. శా. ౪. ౯౩౪.

వ... గజసాహిణి భాస్కరదేవని ప్రధానిపేరు
(మా)ండినాయండు...ద. శా. ౪. ౯౩౯.

నాయిక. సం. వి. ఆ. శ్రీ. ౧. భార్య. ౨.
రాణి, ప్రభి. 3. శృంగారరసాలంబనశ్రీ.
(ఈమె స్వీయ, పరకీయ, సామాన్య అని ముతై
ఱుగులది. ఆప్తవిధనాయికలు: స్వాధీనపతిక, నా
సకసజ్జిక, విరహోత్పింతిత, విప్రలబ్ధ, ఖండిత,
కలహంతరిత, ప్రోషితభర్తృక, ఆభిసారిక.) ౪.
ఒక దినుసుకన్తూరి.

నార. వి. (క. నారు. త. నార్. తు. నారు.) ౧.
(జనుము మొ. వాని) తడవ.

క. ఆరయఁ బువ్వులకతమున, నారలు తల
కెక్కునట్లు నానావిధసం, సారులు శివభక్తి
మెయిక, వారక యెప్పుడుఁ ద్రిలోకవండ్యు
లు గారే. శివ. సా. ౧౯౩.

సీ. నేలయు వింగియుఁ దాలము ల్వయింప...

రా నారఁ గొన...కు. సం. ౮. ౧౩౫.

క...పనికిఁ దలుగు లమరించుటకై, నారలు
గానలే నని...కుక. ౨. ౩౩౮.

౨. చెట్ల వైచర్యము.

క. వీరుద్ధ్రమిథునమేళనకై రతిపతి యేయ
దుస్సి హరితద్యుతిఁ బై, నా రెగయఁ బొటమ
రించిన, నారసముల మొన లనంగ నన లవి
మించెక. ఆము. ౪. ౧౧౫.

క. నారలే చీరలు తులనీ, హారంబులె భూషణ
ములు ననవరతసదా, చారమె జప ముర్వీ
బృం, దారకులకుఁ గాక రి త్తదంభము లేలా.
కుచేల. ౨. ౪౩.

౩. వల్కలము, చెట్ల తడవలతో నేయఁబడిన
వస్త్రము.

ఆ. పరఁగు నార యనిన వల్కలసంజ్ఞ యై...
ఆం. భా. ౧. ౩౧.

ఉ. నారలు గట్టి కూర లశనంబుగ నుగ్రవనం
బులఁ దబో, భారమునం గృకుం డయిన
బ్రాహ్మణుడు...భార. ఆర. ౨. ౩౨౬.

ఉ. నారలు పట్ట లాకులు జనంబులు తాపసు
లట్లు కట్టుదుర్. హరి. ఉ. ౩. ౬౪.

జనుపనార=జనుమునుండి తీసినతడవలు.

మ. మొగ మెల్లక వలిపూర్ణ మైనయపుడు
మూర్ఛంబునక జన్మనారగతిం బొందిమ
యలుకొన్న పుడు...మల్లభూ. వై. ౮.

జ; నారచీర, నారజెల్ల, నారదబ్బ, నారపాచు,
నారమడి.

నారంగక్షీరిణి. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. క్షీరికా
భేదము. (నారింజతోనలు క్రాగిననేతిలో వేచి
దానిలో పటికపంచదార వేసి పక్వమయినతరు
వాత దింపి సగముకాగినపాలు కొంచెము పోసి
సుగంధద్రవ్యములతో పరిమళింపఁజేయబడినది.

ఇది వాతపిత్తహరము, విష్ణంభనకరము. వాచ.)

నారంగము. సం. వి. ఆ. పుం. నారింజశ్శి. న.
౧. గర్జరము, ముల్లంగిశ్శి. ౨. పిప్పలీరసము.
౩. నారింజపండు.

నారంగుడు. సం. వి. ఆ. పుం. ౧. విటుడు.
౨. కవలపిల్లలలో నొకడు.

నారకము. సం. విణ. (అ. ఈ. ఆ) నరకసంబంధ
మైనది. వి. ఆ. పుం. నరకము.

నారకి. సం. విణ. (న్. జీ. న్) = నారకికుడు.

నారకికుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. ఆ.) నరకము
నం దుండువాడు, నరక మనుభవించువాడు.

నారకీటుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. ఆ.) మొదట
ఆశ కలిగించి తుదకు ఆశాభంగము చేయువా
డు, మోసగాడు.

నారకీయము. సం. విణ. (అ. ఆ. ఆ.) నరక
సంబంధి.

నారకుడు. సం. వి. ఆ. పుం. నరకవాసి.

నారచీర. వి. (నార+చీర.) నారతో నేసినబట్ట.
సీ. రంగారుబంగారుచెంగారులు ధరించుకృం
గారవతి నారచీర లూనె. ఉ. రా. ౬.
౩౨౦.

నారజీవనము. సం. వి. ఆ. న. - మనుష్యులకు
జీవనాధారము- బంగారు. (విల్యము.)

నారజెల్ల. వి. (√నార.) మత్స్యభేదము.

ఆ. చీరచింపు జెల్ల నారజెల్ల...బంటువారి కెల్ల
బంచి యిచ్చె. ద్వా. ౧. ౨౪౦.

నారట్టము. సం. వి. ఆ. పుం. బీటికనేల. (శ. ర.)

నారణపక్కి. వి. (సం. నారాయణపక్షి.) పక్షి
విశేషము. (శ. ర.)

నారదబ్బ. వి. (√నార) నారంగముశ్శి. (ఒక
దినునుదబ్బ అని శ. ర.)

సీ...నారద బృహదా నారంగభిధాన మై ప్రబ
లుచుండు. ఆం. భా. ౨. ౪౬.

నారదము. సం. వి. అ. పుం. గ. నారంగము,
నారింజ శి.

రగడ. తనుమధ్య దగె నారదమున నీనఖరము
లు, ఘనకురంటకకంటకములు చాన ఖరము
లు. ఉ. రా. ౬. ౬౦.

ద్వి...మొల్లులు నారదంబులు గొజ్జగులును.
ద్వి. పరమ. ౪. ౨౬౫.

ద్వి. నల్లనియరటులు నారికేళములు, నారద
పాటలి నాగతింత్రులు. ద్వి. నల. గ. ౧౩.
౨. సైంధవహిమాలయములనడిమికొండ.

వ. ఇవ్విధంబున వసుదేవసందసుండు నేమును
...నారదంబు పరిభ్రమించి...హిమాచలం
బెక్కి హేమకూటంబు ద్రొక్కి నిషధం బ
తిక్రమించి నిమిషంబున. ఉ. హరి. ౨. ౩౩.

నారదీయము. సం. వి. అ. న. అస్తాదశపురాణము
లలో నొకటి, నారదునకు సనకాదు లుపదే
శించినట్లు వ్యాసుడురచించినమహాపురాణము.

నారదుడు. సం. వి. అ. పుం. -జ్ఞానము నిచ్చు
వాడు- ఒకానొకదేవరి.

నారపాచు. అ. క్రి. (నార.) -భయాదులచే-
కట్టుబట్టు తొలగెను.

పంచచామరము. ఆలంతులయ్య కూర్తమస్త
కాదు లైసజోదు ల, బులారి వెన్నుమాపి
నారపాచినాడ కాని నే, డలంఘ్యబాహు
శక్తిక దావకాజిలోన నంచు బిచ్చులించి
తెల్పె దత్కధర్ వచఃప్రయోగచాతు
రిక. కతు. ౨. ౧౨౬.

నారమడి. వి. (నార.) నారతో నేసినబట్ట.
(శ. ర.)

ఇట్లే: నారగుడ్డ, నారబట్ట మొ.

నారము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) నరసంబంధ

మైనది. వి. అ. పుం. గ. జలము. ౨. అష్ట
డు పుట్టినదూడ, తర్జకము. (మే. ని.) న. గ.
నరులసమాహము. ౨. జ్ఞానము.

నారళ్లు. వి. బ. ధాన్యభేదము.

వ...వెన్నముద్దలు చాళువాలు నారళ్లు రామ
బాణాలు...ప్రబంధ. ౧౧౨.

నారసము. వి. (సం. నారాచ. ప్రా. నారాచో.)
గ. బాణము, శరము.

సీ. రారాజు నైదునారసముల నొప్పించె...
భార. భీష్. ౨. ౩౩.

గీ. పాశెము లెట్టి క్రొంతులు బ్రద్దపరులుగ, త్తి
గొంతంబు లొడిసెళ్లుగ త్తేములు, నారస
ములును విండులు నగరిలోన, బెట్టి...ఉ.
హరి. ౨. ౯౨.

క. మండెడుబలు నారసమున, గుండియ వగు
లంగ నేసి గూల్చితి దీనిక. హర. ౩. ౫౩.

౨. బాణవిశేషము. (అచ్చయిసుపబాణము అని
శ. ర.)

వ...శరంబుల శరంబులు ద్రుంచియు...నార
సంబుల నీరసంబులు నేసియు...విక్ర.
౪. ౯౮.

చ...అయ్యచురవిరోధియాతనిచాయంబులనూ
తుని నాలు గేనుబాణములగలంచి వేయి
బలునారసముల్ మెయి నాట నేసి...
ఉ. రా. ౩. ౩౫౪.

సీ...నారాచ మొప్పును నారస మన. ఆం.
భా. ౨. ౨౧౩.

౩. ఇనుపయూచ.

(వ్యవ.) ఈకిటికికి పది నారసము లున్నవి.

౪. చోరసాధనవిశేషము.

చ...క్రొంకి నారసము నాదిగగ గల్గినసాధనంబు
లన్నియు సమకూరకజేసికొని నేర్పున నే
గితి మ్రచ్చుప్రాద్దునక. దశకు. ౯. ౩౨.

నారసింహము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) నర
సింహసంబంధ మైనది. వి. అ. పుం. నరసింహ
వతారమును గురించినపురాణము.

నారసింహుడు. సం. వి. అ. పుం. నరసింహవ
తారము ధరించినవిష్ణువు.

నారాచము. సం. వి. అ. పుం. నరసమూహము
ను ఆచమించునది- ౧. బాణము. ౨. ఇనుప
బాణము. ౩. -తాటియాకులమీద వ్రాయుట
కు సాధన మయి బాణమువలె నుండునది-గంట
ము. ౪. నీటియేనుగు. ౫. దుద్దిసము.

నారాచి. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. ఏషణి, అగసాలె
వానియనుపత్రాసు.

నారాజి=నరాజి. వి. (సం. నారాచః.) ఇడ్డము,
కత్తి.

కా. ఘోరాజిం దనతేజిం దోలి విమతక్షోణిత
లాధీకులకై, నారాజిం దెగటార్చి వీరభటు
సన్నాహంబుతో జేరు...బహు. ౧.౫౧.

గీ. తఘకులైతాచిసింగిణుల్ తరకసములు, రక
పుంజిలిసిరాజినారాజిం బన్ని, పతియెదుట
నిల్పె సాహిణి...చంద్రా. ౨. ౬౯.

కా...నేబాలు నారాజుల్ గైకొని కోటలోఁ
గొలుచునారాజుల్ తదంగంబు లుగ్రాజిం
జెక్కలు సేయుచో మరలె గంధా నేకపం
బార్భటిక. రా. వి. ౫. ౨౧.

నారాటకాపులంబు. వి. (క. నారాట.) సంగీత
మందలిధ్వనివిశేషము.

ద్వి. ఘనతర నారాటకాపులం బనెడు, ధ్వని గూ
డ...బస. పు. ౩. ౯౩౦.

నారాయణగౌళ. సం. వి. అ. స్త్రీ. ముప్పది
రెండునపుంసకరాగములలో నొకటి.

సీ. గౌళ నారాయణగౌళ వసంతవరాళి పున్నా
గవరాళి శంక, రాధరణమును ... ప్రబంధ.
౯౩. హంస. ౫. ౧౨౪.

నారాయణపక్షి. సం. వి. న్. పుం. పక్షివిశే
షము.

నారాయణప్రియము. సం. వి. అ. న. హరి
చందనము, పచ్చచందనము.

నాగాయణబలి. సం. వి. ఇ. పుం. దుర్గరణము
నొందినవారిని ఉత్తరక్రియలకు యోగ్యులుగా
చేయుటకై నారాయణాదిపంచదేవతల నుద్దేశిం
చింది యిచ్చుబలిభేదము.

నారాయణము. సం. వి. అ. న. ౧. ఒకానొక
తెలము. ౨. తెత్తిరీయోపనిషత్తు లైదింటిలో
కడపటిది.

నారాయణి. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. ౧. లక్ష్మి. ౨.
దుర్గ. ౩. శక్తి. ౪. ఋశ్యప్రాక్త, చల్లగడ్డ. ౫.
ఒకానొక స్త్రీరాగము.

గీ. కన్నడయు బాయయును గౌళ కడు నపూ
ర్యమైనభల్లాతకియును నారాయణియును,
గ్రమత నిరువదినాల్గు స్త్రీరాగములును. ప్ర
బంధ. ౯౫. హంస. ౫. ౧౨౩.

నారాయణీయము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.)
నారాయణసంబంధ మైనది.

నారాయణుడు. సం. వి. అ. పుం. -నారములు
-జలములు- ఆయనముగా కలవాడు; నార
-జ్ఞానమునకు- ఆయనము-౧. విష్ణువు.

క. నారము లనగా జలముల, పేరయనం బనఁ
గ నెలపు ప్రితిగ నామక, నారము లయ
నం బగుటను, నారాయణుఁ డంధ్ర జనులు
నన్నుఁ గిరీటీ. భార. శాం. ౬. ౪౨౧.

౨. నారాయణముషి. (నరనారాయణులలో నొ
కడు.)

నారాశంసము. సం. వి. అ. పుం. ౧. పితృదేవ
తలసోమపానార్థ మగుచమసపాత్రము. ౨-మ
నుష్యులను స్తుతించునది- మంత్రభేదము. ౩.
అగ్ని, నిష్ఠ. (కే. ని.)

నారాశంసులు. సం. వి. అ. పుం. బ. పితృడ వతలు.

నారి. వి. (సం. నాడీ. ప్రా. నారీ, నాడీ. క. త. నారి.) గ. వింటియల్లెల్లాడు, మార్వి.

గీ. వింటికిని నారి యై పెక్కువిధములందు, భూతభర్త భజించు నీభుజగవిభుడు. నైవ. ౫. ౨౬.

గీ. అపుడు విల్లెక్కుపెట్టి వాలారుదూపు, నారి గూర్చి నికాచరనారి గూర్చి, కాడ నేనె తదీయవత్సలంబు, రాఘవుడ మోఘు తరళరలాఘవుండు. రామా. ౪. ౩౩.

గీ. కడలిదొన పాపనారియు బుడమి తేరు... పూని కడిమి, మెఱయఁ దిగప్రోళ్లు గూల్చిన మేటివేల్పు. నీలా. ౨. ౧౨౦.

గీ. అల్లె యరి నారి గొనయ మంచనగ వెల యు, మార్వి... ఆం. భా. ౨. ౨౧౧.

౨. నరము. (చూ. నారికుటుపు.)

జ : నారికాయ, నారికుటుపు, నారిపుండు.

నారి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. గ. మనుష్యశ్రీ, మా నుషి, ఆడుది. ౨. భార్య.

నీ. తా నారి యై యుండఁగా నజుం డాత్తజఁ గవిసె భారతి నేర్వకలిమి యెంత. కు.సం. ౩. ౬౫౮.

నారింజీ(జో.) వి. (సం. నారంగః. ప్రా. జా రింగ.) గ. నారంగము. (శ. ర.) ౨. కిచ్చలి, ఒకనాతి నారింజీ. (చి. ని.)

నారికడము=నారికడము, నాల్కడము. వి. (సం. నారికేళ.) కొబ్బెరచెట్టు; కొబ్బెరకాయ.

ద్వి. కడు నొప్పనర్వాయకఫలము ల్నారి, కడ పుఁగాయలు మున్ను గాఁ గలయట్టి. ప్రభు లిం. (చి. ని.)

రగడ. నారి నారికడంపుఁబాలెలు నాకు నాకు లవృత్తి నొసఁగవు. వసు. ౩. ౧౪౯.

నీ. కాంస్యపాత్రను నారికడపునీరును గాఙు రాగులయందుఁ దక్రంబు భగ్న, పూగఫలం బులు... భల్లా. ౩ ఆ. (చి. ని.)

నారికాయ. వి. (నారి + కాయ.) అల్లెత్రాటితాఁ కుడువలన చేతులయందు కలిగెడుకాయ, కిణ ము. (శ. ర.)

నారికుటుపు. వి. (నారి.) నాడీవ్రణము, నర ముమీద వేసెడివ్రణపు. (శ. ర, చి. ని.)

నారికెడము=నారికడము.

(కొబ్బెరచెట్టు.)

చ...అరుణంపుబొండ్లములనాకెడంబులు వజ్ర క్షుట్టిమం, బగుపథముం జెలంగు భవనాహృత శేషితరత్నరక్ష క, భగ్నతరుసంతతిం బ్రథ మభార్యఁ బురిం గిర పుంచె వార్ధి నాక. ఆము. ౧. ౫౪.

నీ. కలిగొట్టు పొన్నలు కడుములు వెలగలు గోరంటు లుసిరిక ల్నారికెడము,లు...ఆచ్చ. రా. సుం. ౨౫.

రగడ. నారికెడంబులు నారి కెడంబులు...ప్రబం ధ. ౨౫౩.

నారికేళశ్రీ. సం. వి. ఈ. శ్రీ. ఒకవిధ మగు శ్రీరిక. (ఆపుపాలలో కొరిసకొబ్బెర పంచదా ర ఆపునెయ్యి వేసి మందాగ్నితో పక్వము చేసి భుజించినచో పుష్టిని ఇంద్రియవృద్ధిని కలి గించును. రక్తపిత్తవాతములను హరించును. కొంచెము గురుత్వము చేయును-వాచ.)

నారికేళము. సం. వి. అ. పుం. కొబ్బెరచెట్టు. నారిపుండు. వి. జో. (నారి + పుండు.) నారికు టుపు.

గీ...నారిపుంటి, పయిని బదిదినములు కట్ట వడిఁ దొలంగు. (చి. కి. చి. ని.)

నారీతరంగకుండు. సం. వి. అ. పుం. జారుడు.

నారీదూషణము. సం. వి. అ. న. గ. శ్రీలను
దూషించుట. ౨. శ్రీలకుదోషహేతువు.

(శ్లో. పానం దుర్జనసంగః పత్వాచ విరహోఽ
టనమ్, స్వప్నోఽన్యగృహవాసశ్చ నారీ
ణాం దూషణాని షట్. మను.)

నారీప్త. సం. వి. అ. శ్రీ. మల్లిక, మల్లశి.

నారు. స. క్రి. (✓అను. అనుధాతువుయొక్క
వ్యతిరేకప్రభవమధ్యమపురుష బహువచనరూ
పము.) అనరు.

క. విదురం డొక్కడు దక్కంగ, సదన్యు
లెవరును ధర్మసంక్షయ మిది గూడదు
నార యతనిశీలమ, కుదు రీలోకమున కింత
కుక దలఁపంగక. భార. ఉద్యో. ౩. ౧౯౦.
వసంతతిలక. ఈబాలు నెత్తికొని యింటికి
జన్మనన్నుక, నాబంధు లందఱు మనంబున
నేమి నా చెట్లు...భార. ఆది. ౫. ౨౯.

నారుచు(ర్పు). స. క్రి. నాడఁజేయు. (శ. ర.)

గీ...మరుడు, వెడవెడన నార్వ నొగిలి రజడిని
గృహులు. ఆము. ౪. ౧౨౭. (శ. ర. పా.
'వెడవెడనె యార్వ' అని వావిళ్లప్రతి. పా.
'వెడవెడనె యార్వ' అని వేదం. పా.)

నారువ. వి. వృక్షవిశేషము.

సీ. నారువ సురపొన్న వారిజమును బొన్న నెల్లి
మూలుగుబిల్లు నెమిలియడుగు. హంస. ౪.
౧౧.

నాలు. వి. (త. నాలు.) ౧. (మొక్కలు మొ
లచుటకు చల్లు) విత్తులు.

(వ్యర్థ.) వంగనాలు చల్లిరి, బంతినాలు పోసిరి.

౨. (నాటుటకై విత్తనములు ప్రత్యేకస్థలమున
ఒత్తుగా చల్లి మొలపించు) మొలకలు.

సీ. అలికులంబులకప్పు గలయంతయును బుచ్చి
నాలు వోసినభంగి నవక మెక్కి. భార.
విరా. ౨. ౫౨.

ఉ...త తనూ, వల్లికతోన మై బులకవర్గము కా
ముడు నాలు వోయగక. నిర్వ. ౮. ౩౧.

సీ. నా అటంచనగను మీలు నాప్యాంతురా
వలి...అం. భా. ౨. ౩౫.

సా: నాలుపోసినవాడు నీరుపోయకమానడు.
(పుట్టించినదేవుడు పోషింపక మానడు.)

నార్పత్యము. సం. విజ. (అ. అ. అ.) నృపతి
సంబంధ మైనది. వి. అ. న. నృపతిధర్మము, రా
జర్థము.

నార్పంగము. సం. వి. అ. పుం. నారంగము,
నారింజశి.

నాలంబి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. శివునివీణ. (వాచ.)

నాలవకొలము. వి. (✓నాలుగు.) చతుర్థుల
ము, కూర్చబాటి.

సీ. కోయిల నాలవకొలముదాయాదుల కేలుకోఁ
జిగురాకునేల యొసఁగు. కువల. ౩. ౯౬.

నాలవకొలమువాడు=కూర్చుడు.

సీ. కూర్చనామంబులు శోభిలు నాలవకొలము
వారలని గాఁపు లని పల్క. అం. భా. ౨.
౨౦౨.

ఇట్లే: నాలవజాతివాడు.

కా. దేవా నాలవజాతివాడ నిను నర్థి గొల్వఁ
గా వచ్చితిక. భార. విరా. ౧. ౨౧౮.

నాలవతోలిపలుకు. వి. (✓నాలుగు.) అభర్వ
ణవేదము.

సీ. ఆవాలు పాలు మేలగుతాడిపుడుకలు నెలమి
నాలవతోలిపలుకునుడువు, లోలిమై గొడఁ
గుచు... వేలుచుటయు నందుఁ గల్గిసత్తి
యొక్కరు నొడవి. అచ్చ. రా. యు. ౩౨౩.

నాలవవాడు. విజ. (✓నాలుగు.) ౧. నాల్గవ
వాడు, చతుర్థుడు.

ఉ. పాలితసత్యధర్మ మగు బ్రహ్మకులంబునఁ

బుట్టినట్టిక, నాలవవానిఁ జేయఁ దగునా
యనఁబోకు దిగిశ్వరాలిలో, నాలవవాడవై
బహుధనస్థుడవై మను మంచు మన్మనిక,
లాలన చేసి ధాత యొకనవ్యవిమాన మొసం
గి పెండియక. ఉ. రా. ౧. ౨౨౮.

౨. నాలుగవతరమువాడు.

ద్వి. బ్రహ్మనాలవవాడు పరమసాహనుడు, బ్ర
హ్మచే వరములు వదలినవాడు. రం. రా.
బాల. ౨౩ పా. ౪ పం. (బ్రహ్మకొడుకు
పులస్త్యుడు. పులస్త్యునికొడుకు విశ్రవసుడు.
విశ్రవసునికొడుకు రావణుడు.)

వి. శూద్రుడు.

సీ...కాపు,వాండు నా నాలవవాండు నా
బలిజేవాం డ్రనఁ జనుశూద్ర సమాహ్వయము
లు. ఆం. సం. మాన. ౨.

నాలి¹. వి. ౧. అల్పకృత్యము; నీచకృత్యము.

ఆ. కూలి నాలిఁ జేసి గుల్లాపుఁబని చేసి, తెచ్చి
పెట్టి నాలు మెచ్చ నేర్పు, లేమిఁ జిక్కువి
భుని వేమాటు దిట్టును... వేమన. ౧. ౬౩.

ఉ...కాఁకలం, దూరెడులేత్రమేను నయి తొ
ట్టిలు నమ్మగనాలినాలివా, గాలఘువర్తసుం
డరసి యుగజబాధితగాఁ దలంచుచుక.
పాండు. ౩. ౬౫.

౨. కపటము.

చగడ. ననలు వేడిన మొఱగి తప్పుడు నాలి నా
లికుచంబు ముట్టకు. పారి. ౪. ౧౬.

౩. (=అలి.) పరిహాసము, వేళాకోళము.

సీ. సతిమోమునకుఁ దమ్మి సరి యంటిమా భువనం
బులోమిగులంగ నాలియయ్యె. చమ. ౨. ౪౯.

విణ. ౧. కుత్సితము; అల్పము.

క. నాలుకలు రెండు నిన్నుం, గ్రోలనె కల్పించె
నలువ ఘోరాహికి న, న్నాలిగ్రహ మపుడుఁ
డెగఁదినఁ, బాలద మృదుపవన విరహిజనదురి
తమునక. మనుచ. ౩. ౫.

కా. చెప్పం జిత్రముగాఁ జలంబు గొని వచ్చె
న్నాలిపెన్వన యే, కెప్పటం దరియింతు
...విప్ర. ౩. ౬౪.

క. ఆలాగునఁ గొనిపోయి నృ, పాలప్రియపా
న్పక్రిందఁ బాదుక లిడి యా, లూలామాల
పునాలిగ, యాలి తనుం గానిదానియటువరె
నుండెక. సారంగ. ౩. ౧౩౬.

క...కడు నవ్వింపుచుఁ జెఱఁగులు, ముడిపెట్టక
చేరటాండ్లు ముదితకనుబొమల్, ముడిపెట్టె
నాలిసిగ్గున...మనుచ. ౫. ౯౪.

౨. అసత్య మైనది, కల్లయైనది.

గీ. నాలిమాటలు నీపట్టెనామములును, శపథ
ములుఁ జూచి నిక్కంబు సాధు వనుచు,
నమిలినిగాక యి టలనాఁడె నీడు, గుణ మె
ఱిగిన పెడలంగఁ గొట్టి విడుతు. విప్ర. ౫.
౫౫.

వ...రొద లేనినాలియేడ్చు లేడ్చుప్రియల నను
నయింప... చెక్కటద్దంబులు నొక్కి ...
మనుచ. ౩. ౨౮.

క్రి. విణ. తేలికగా.

సీ. బ్రహ్మాండ మనుచిప్పఁ బ్రాణికండుకముల
నాలి యాడుడు నొంటివేలఁ బట్టి. ప్రబోధ.
౩. ౩౮.

జ: నాలితనము, నాలిబూతము, నాలిముచ్చు.

నాలి²=నారి. వి. నరము. (చూ. నాలికుటుపు.)

జ: నాలికుటుపు.

నాలిక=నాలుక. వి. జిహ్వ.

ద్వి. లే దంచు నేడ్వ నాలిక చూపు మన్న,
నాదరంబున వక్ర మల్లనఁ దెఱవ. ద్వి.
భాగ. (చి. ని.)

వ...నాలికలు పేలికలవిధంబునం దూలందూ
లుట గనుంగొని...జై. భా. ౩. ౧౦౦.

గీ. అబల చూడు శివద్రోహి యనుచుఁ గెరలి

యతనికంకణ శేషహి యావలించి, నాళికలు
గ్రోయుపగిది వనాలిచలిత, లాలితైలాలతాగ్ర
పల్లవము లమరె. రాజ. చ. ౨. ౧౪౫.

జ: నాళికచేటు.

నాళికచేటు. వి. (నాళిక.) ౧. తృణవిశేషము.
(శ. ర.) ౨. (పశువుల) జిహ్వోగవిశేషము.
ద్వి. నరుదకన్నును నీరు నాళికచేట్లు... ఆదిగా
సెన్నె, గలపసరాలరోగమునకు... నవ. ౧. ౩౦
పా. ౧౯ పం.

నాళికుటుపు = నాళికుటుపు. వి. (నాళి². చి. ని.)
నాళిగాలి. వి. (నాళి¹.) అల్ప మైన గాలి, మంద
మారుతము.

క. అని వనిత నాళిగాలిం, గనలుచుఁ బోనాడి
తుహినకరకరణర్పురిక, మునుగఁ జనఁ జెలు
లు గని హా, యని వనరుచు... వసు. ౪. ౫౧.

ఇట్లు: నాళిగాడ్పు, నాళితెమైర.

సీ. పలినాళిగాడ్పుబోదలహెచ్చరికలకుఁ జలివె
ల్లనుడుటువెన్నెలలసెగకు. నీలా. ౩. ౧౫.

చ. పాలుపుగ నందుఁ బెండ్లినడుపుల్ నడుపుక
పలినాళితెమైరల్. విజ. వి. ౧. ౧౩.

నాళితనము. వి. (నాళి¹.) ౧. అల్పత్యము,
నైచ్యము.

ఆ. ఇదియ నాకు నాకు నితరేతరద్యేష, హేతు
వనుచుఁ దోచె నేకత నిన్విభూతి నెరపు
నేను బుంవ్యక్తులకు నాళితనముతో సమా
ఖ్య మనుచు టెట్టు. రాఘవ. ౨. ౮౩.

౨. కపటము; వంచకకృత్యము, కుత్సితపుపని.
(చల్లగాలి.) ఉ. నాళితనంబు నేర్చుకొని నక్కు
చు నక్కుచు వాడవాడ వేలాలవలీలతాపలి
కెలంకులనుం డిటు వచ్చి వచ్చి దం, భోలి
యుఁబోలె మీఁదఁబడిపోయెడు... రామా.
౩. ౪౩.

(నారదుఁడు.) ద్వి. తన నాళితనముచిందఁగఁ జెవి

జేరి, సరసిసాక్షుఁడు నిన్నుఁ జంప నిలింప,
వరుతోడ యాదవాన్యాయమునఁ బుట్టె... ఆ
నుచు నిగె... ఆ. మ. క. ౧. ౧౭ పా. ౧౬ పం.

గీ. నాళితనములు మానవే నాతి యేల, యేల
వాడుచు చూడు మా యేలలీల. రాజ. చ.
౨. ౧౪౩.

నాళిబూతము. వి. (నాళి¹.) కుత్సితుఁడు;
కుత్సితురాలు.

గీ... కుచ్చితుఁడు దోసకారి చెనఁటి, పాలసుఁడు
నాళిబూతంబు పలువ తులువ, కూళ గడు
సన వర్తిల్లుఁ గుజను పేళ్లు. ఆం. సం. మాన.
౧౧.

నాళిముచ్చే. వి. (నాళి¹.) కుత్సితము;
మందము.

ఆ. తగినమాట యొకటి మొగ మెట్టసేయక,
యంచలార యాలకించి వినుఁడు, తెలివి
గలుగువారికెలన నుండెడుమీకు, నాళిము
చ్చునడక నడక గాదు. చంద్రా. ౪. ౫౯.
(ఉభయార్థములకు నిదే యుదాహరణము.)

నాలుక = నాళిక, నాల్క. వి. (క. నాళిగె. త.
నాల్క.) ౧. జిహ్వ.

సీ. భానుబింబము నంటఁబట్టి నుంకించుపాల్పున
సహిధ్యజము నాలుకలు గ్రోయ. భా. రా.
యు. ౩౪౨.

మత్తకోకిల. శాపుడుక మటుమాట లాడఁగ నా
లు కాడక యుండి... భార. శ్రీ. ౧. ౧౭౫.

ద్వి. ఆలోనఁ బనసజూఁ డసమానవిజయ, లోలుఁ
డై వానినాలుక పీకి చంపె. రం. రా. సం.
౨౬౨ పా.

౨. అగ్నిజ్వాల, మంట.

సీ. అజగదూలకును బ్రజలై నధనువులుఁ బొది
నాలుకలు గ్రోయు ప్రదరములును. కకు. ౨.
౯౩.

ఉ. కైరివివాళసక్రియకు వాసవుఁ డిచ్చిన డాచియున్న యాఘోరపుకృతి నాలుకలు గ్రోయ మెఱుంగులు ప్రజ్వలిల్ల...తగఁ గల నమర్చి పేర్చి...భార. ద్రో. ౫. ౨౯.

(కృష్ణుఁడు కుంతివో నన్నమాట.) గీ. నాలుకలు గ్రోయునరునానలము దఱిసి, యెరగొనం గని సంత్ప పి యెసక మెసఁగు. భార. ఉద్యో. ౪. ౧౨.

(బ.) సర్వజిహ్వకలు.

గీ. ఆప్రమత్తుండ వగుచుఁ బద్మాక్ష నీవు, మ్రింగుదువుచాల నాకట వ్రేఁగుచుండి, నాలుకలు గ్రోయుభూరిపన్నగమువాతఁ, బడినయెలుకను భక్షించుపగిది ననఘ. భాగ. ౪. ౨౨౯.

ఉ. నాలుక లోలిఁ గ్రోయుచు ఘనస్ఫుటనిశ్చయ నితానిలంబులం, దూలిచె దేవయానములఁ దోరము లైనభుజంగసంఘముల్. భా. రా. యు. ౧౩౬౮.

నాలుకపయ నువుగింజ నానను=నాలుక నువుగింజ నానను.

ఉ. ఎక్కడివాడవోయి యొకయింత యెఱుంగవు బుద్ధికాశలం, బెక్కడ కేగె నాలుక పయ నువువుగింజయు నాననట్టిబల్, తక్కిరి నారదుం డతఁడు దైవతమార్గమునందు నేగఁగా, నక్కట నన్నుఁ బేర్కొనితి వాతఁడు విన్న నసర్థ మొందజే. నిరం. ౪. ౧౮.

నాలుకబెల్లము=వాఙ్మధుర్యము, మాటలతీసి.

క. వికచముఖుఁ డగుచు శాస్త్రపు, లకు హితు లగునట్టివారలం గని భూషా, లకుఁ డెడ్డ కత్తెరయు నా, లుకబెల్లము నై మనంబులుం గనవలయున్. భార. శాం. ౩. ౨౬౮.

నాలుక ముల్లు విలుగు=మాటలాడలేకపోవు; అవమానము కలుగు.

గీ. అకట మోమోట లేక తా రంత చేసి, బ్రదికి పోయిరె పులి పేదవడినఁ బసుల, వాడెం

యొక్కాడి రనుకత వచ్చె నాకు, మునుల లోపల నాలుక ముల్లు విటిగె. ఉ. హరి. ౪. ౧౦౨.

గీ. ప్రాంతిభూరుహముల గల్గపండ్లు డలిచి, తుట్లుచిలుకల నాల్కల ముల్లు విటుతు. కవిక. ౩. ౧౧౦.

నాలుగు=నాలువు, నాలు. స. ఔ. బ. (క. త. నాలు, నాల్.) మూడునొకటి. (దీనికి వృత్తియందు 'నాలు, నాల్, నలు, నల్' అనురూపము లగును.) చ...పది మేనియందుఁ గ్రిక్కిరితీయఁగ జేసి నాలుగిట నేసె దురంగములన్...భార. విరా. ౩. ౨౧౫.

చ...పెట్టుఁ గలమాన్నము నొల్పినపప్పు నాలుగే, నొప్పినకూరలున్...ఆము. ౧. ౮౦.

సీ. గర్వింబి నట్లుండు ఘస్రంబు నాల్కలు నెదిరి దన్నునుఁ గాంచు నెఱుక లేమి. కాశీ. ౬. ౧౯.

చ. అని తనకూఁతుఁ దోడ్కొనుచు నల్లుని యింటికి నేఁగ మామఁ జూచనలములోన నె యొలికినట్లుల మండుచు నిలువెల్లి నాల్గినములు నేఁడు నాకడకుఁ దెచ్చితి వే నల రాఘవుండనే, దనుజగృహీత సీతఁ దనదా, రని క్రమ్మఱఁ దెచ్చి యేలఁగన్. జై. భా. ౬. ౨౯.

విణ. కొంచెము, అల్పము.

గీ. ఎఱిగినవి నాలు నొడువ నెట్లెని లెస్స. ఆము. ౪. ౬౮.

నాలుగవలగనము=కర్కటలగ్నము.

సీ...నలరునాలు, గవలగనంబుననన్ని గాములును మేల్కూర్చులఁ దనరార వేడ్కఁ బొదలి, మొదలివెలంది రామునిఁ గాంచె ... ఆచ్చ. రా. బాల. ౮౪.

వాడుకలోని ప్రయోగవిశేషములు :

ఆప్తు పెట్టవలసినవి నాలుగును పెట్టినఁ గాని ఆ బాబ్బయి ఊరకుండఁడు,

వాడు నన్ను అనవలసినవి నాలుగును అన్నాడు.
వాడు చదివినవి నాలుగుముక్కలైనను గర్వముమాత్రము ఎక్కువగా నున్నది.

జ: నలుకాలు, నలుగంబాలాట, నలుగడ, నలుగురు, నలుగేలు, నలుజాలు, నలుతుము, నలుదిక్కులు, నలుదెసలు, నలుపలము, నలుమడి, నలుమడించు, నలుమాటు, నలుమొగంబుల పోడ, నలుమొగంబులయన్న, నలుమొగంబులవేల్పుచెలువ, నలుమోమయ్య, నలువ, నలువంక, నలువండ్లు, నలువది, నలువదుగురు, నలువురు, నలుసాల, నల్లడ, నల్లెన, నల్లవ, నల్లగుడ్డు, నల్లది, నాలవకొలము, నాలవ తొలిపలుకు, నాలవవాడు, నాలుగుమూలలాట, నాల్గొడు.

నాలుగుమూలలాట. వి. (నాలుగు.) బాలికాక్రీడానిశేషము.

సీ. అచ్చనగండ్లు దోయాలును దాగిలిమూతలు నాలుగుమూలలాట. దశ. ౮. ౮౧.

నాలువు = నాలుగు, నాల్గు.

క. ధ్రువమండల మోదలగా, రవిమండల మడుగుగాగ రాజిలుపడునా,లువులయోజనముల, భువనము త్రిదివ మిది భోగభూమి నృపాలా. కవ. 3. ౬.

ఉ. అది ననంతసంఖ్య దనరారుచు నేరి కగమ్యమైనయా, వేదము నెల్లవిపులుఁ బ్రవీణతతోఁ బరియించునట్లుగా, శ్రీ దనరార నాలువుగఁ జేసినపుణ్యుఁ బరాశరాత్మజుక, మోదముతో నుతింతు... విక్ర. ౧. ౧౦.

నాల్గ = నాలుక, నాలిక. వి. జిహ్వ.

గీ. నాసికాగ్రంబు వంగుట నాల్క నల్లనగుట వదనంబు గడు నెఱువగుట యుష్మి, రాసభములు పూనినరథము నెక్కి, యమనిదెసఁ జనఁ గలఁ గంట యాయు వడఁచు. మార్క. 3. 3౫3.

చ. ఫణఫలకంబు విచ్చి... మణిమయపీఠమధ్యమున నాల్కలు గ్రోయుచు నున్నవాసుకిక,
ఫణికులసార్వభౌముఁ గని... నైష. ౫. ౨౯.
గీ. వేసవేలుమ స్తకములు వేసవేలు, కన్నులును వేసవేలునాల్కలును గలుగు, మూర్తి వి...
చూరి. పూ. 3. ౧౦౧. ఆం. భా. ౨. ౧౪3.

నాల్గ-(ర్క)డము = నారికడము.

(కొబ్బెరకాయ.)

ఉ. అల్లనఁ జేర వచ్చి ధనశాస్త్రముఁ గమ్మని యాలనేతితో, బెల్లముతోడ నాల్కడవుఁ బేసెముతోడను నిమ్మపండ్లతో, వల్లభుకూర్తి నెచ్చెలికి వారణశైరికి మంచుకొండరా, యల్లునికిం బినాకిక బ్రియంబున నూర్వశి పెట్టె భిక్షముక. చూరి. ౫. ౪౬.

నాల్గు = నాలుగు, నాలువు.

క. నారాయణపరములు నిజ, మారయ బ్రహ్మంబుఁ బరము నంచితసత్యో, దారతపంబులు గావున, నారాయణపరత పీనినాల్గిటి నిచ్చుక.
భార. ౪౦. ౨. ౫౨.

కా. నాల్గు జెల్లది బ్రహ్మచారిగృహీవాసప్రస్థ యత్యాశ్రమం, బురైవల్యవివక్షు లుత్తమ పదంబుం జేరువా రిట్టి, రల్లొపించిన నంత కుండుఁ జెడు మీరా యొచ్చువారి మైయిక్.

ఉ. చూరి. ౪. ౫3.

నాల్కన్నులవేల్పు = అగ్ని దేవుడు.

సీ. నాల్కన్నులవేల్పునకు వ్రేలు రెన్నైనఁ జేసి మే రేమియుఁ జెందకున్న. అచ్చ. రా. బాల. ౫౪.

జ: నాల్గుగంబములయాట.

నాల్గుగంబములయాట = నలుగంబాలాట.

గీ. దోయముల్ సరిచేసులు దొరయునాల్గు, గంబములయాట లచ్చనగండ్లు మొదలు, గాఁ గ శతవగరిమ శృంగార మలర, బాలికల

తోడ నాడుభూపాలపుత్రి. ఇంగు. ౨. ౧౪౩.
నాల్నాఁడు. వి. (నాలుగు + నాడు.) ౧. చతు
ర్థదిసకృత్యము, నాల్గవదిసమున చేసెడిపని.
(ఋతుస్నానము.)

ఆ. కలితక్షీరిశాలి కశ్యపుఁ డొకనాడు, మానవ
తియుఁ జెఱుగుమాసి యనల, నామతీర్థవారి
నాల్నాఁడు చేసిన, యతివఁ గాంచి ప్రముది
తాత్తుఁ డగుచు. హ. వరాహ. ౪. ౬౧.

౨. చతుర్థదిసము, నాలుగవదిసము.

గీ. సవిత్వఁ దుదయింప నాల్నాళ్ల జలకమాడి,
జూడ వెవ్వారిఁ బురుషునిఁ జూచికాని.

కాశీ. ౨. ౩౨.

నాళము. వి. లాడము. (శ. ర.)

(వ్యవ.) ఎద్దనకు నాళములు వేసినారు.

నాళము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) నడతృణసం
బంధ మైనది. వి. అ. పుం. న. గ. గడ్డిలోనగు
నానికాడ; పద్మాదిదండము, తామర లోనగువా
నికాడ. అ. న. గ. కొరీవి, గొట్టము. ౨. బోలు
నరము; రక్తనాళము. ౩. కత్తిపిడి. ౪. రంధ్ర
ము. ౫. మగగుటి. (కే. ని.) అ. పుం. గ. జల
నిర్గమము, నీరుపోవుటకై యేర్పఱచినగొట్టము.
(తూముకాలువ లోనగునది.) ౨. నడము, కిక్కి
సకసపుళి.

నాళవంశము. సం. వి. అ. పుం. గ. బొంగు
వెదురు. ౨. - వెదురువంటికాడ కలది- నడము,
కిక్కిసకసపుళి.

నాళి. సం. వి. ఇ. ఈ. శ్రీ. గ. నాడి, తామ
రలోనగునానికాడ. ౨. దేహమందలిబోలునర
ము. ౩. వాతాదినాడి. ౪. నాడీశాకముళి. ఈ.
శ్రీ. గ. శాకకలంబము, గోఁగు మొ. నాని
నార. ౨. గడియకాలము, ఇరువదినాలుగునిమి
షములు. ౩. గజకర్ణవేధని, ఏనుఁగుచెవి కుట్టు
సాధనము. ౪. తామరళి. ౫. తామరకాడ.

౬. ప్రజాళి, నీళ్లు పోవుతూములోనగునది.
౭. కాలమును తెలుపుటకై చేతితో కొట్టుకుంటి
యంత్రము.

నాళిక. సం. వి. ఆ. శ్రీ. గ. నాళము, తామరలోనగు
నానికాడ. ౨. నాలితాళాకము, పెద్దతూటి
కూరళి. ౩. చర్మకష, సంబరేసుళి. ౪. హస్తీకర్ణ
వేధని, ఏనుఁగుచెవి కుట్టుసాధనము. ౫. శ్వేత
కలంబి, తెల్లతీగబచ్చళి. ౬. కొరీవి, గొట్టము;
వెదురుగొట్టము. ౭. ఘల్లీరంధ్రము, ప్రాయ్య
సండు. ౮. గడియకాలము. ౯. రంధ్రము.
(కే. ని.) ౧౦. ఒకజాతివెదురుగంప. (కే. ని.)

నాళికము. సం. వి. అ. పుం. గ. తామరళి. ౨.
దున్న, మహిషము. న. గ. తామరపూవు. ౨.
వేణువు, పిల్లనగ్రోవి. ౩. సంబరేసుళి.

నాళీకము. సం. వి. అ. పుం. గ. ఇనుపనాళము
కలతయధము. (తుపాకి మొ.) ౨. బాణ
ము; బాణపుములికి. ౩. కొబ్బెరచిప్పతో చేసి
నకమండలువు, నారికేళకమండలువు. న. గ. తా
మరపువ్వు. ౨. తామరతంపర, పద్మసమా
హము.

నాళీకాసనుఁడు. సం. వి. అ. పుం - పద్మాస
నుఁడు - బ్రహ్మ.

నాళీకిని. సం. వి. ఈ. శ్రీ. గ. తామరతంపర,
పద్మసమాహము. ౨. తామరకొలను.

నావ. (సం. నా. ప్రా. నావా. క. నావె. త.
నావాయ.) ఓడ, కలము.

నీ. ఓడ నావ యనంగ నొప్పుచుండుఁ దరణి...
ఆం. భా. గ. ౧౫౭.

మ. ఘనసౌధాళి వియద్ధనీజలధి వీణ న్నావలై
నీడ దోఁప... అము. ౨. ౧౨.

ఉ. నావెడుమద్దనంబుఁ గొని నా కిడనొల్లక
శాత్రులుద్దియై. కేయూర. ౩. ౧౯౪.

నావ. సం. వి. ఓ. శ్రీ. తరణి, ఓడ.

నావకుడు. సం. విణ. (అ. వికా. అ.) నుతి
చువాడు.

నావనీతము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) నవనీత
సంబంధ మైనది.

నావారోహుడు. సం. వి. అ. పుం. గ. నావ
మీద ప్రయాణము చేయువాడు. ౨ - పడవ
మీద ఎక్కించుకొనువాడు - నావికుడు,
ఓడవాడు.

నావి. వి. సస్యరోగవిశేషము. (శ. ర.)

నావికుడు. సం. వి. అ. పుం. గ. కర్ణధారుడు,
ఓడ నడపువాడు. ౨. నౌకాయాత్ర చేయు
వాడు, ఓడమీద పోవువాడు.

నావుడు = అనవుడు. అవ్య. ద్రు. (√అను.) అనిన
పిమ్మట.

ఉ. నావుడు నవ్వులాట కనినం బవనాత్తబయిం
త యేటికి. భార. ఉద్యో. ౩. ౬౧.

ను...పద్మాక్షుడు, దురతిం దోడ్కొని పొమ్ము
...పురం, దరపుత్ర మనవీటిలోనఁ గలయో
ధవ్రాతముక నావుతా. ఉ. హరి. ౨. ౨౨.

క. ఉడురాజ నీవు పొడిచిన, జడనిధి యును
కెక్కి వెక్కసంబున బొంగుక, బడబాగ్ని
మీటి నావుడు, బడఁతుక నీవేడి జిమిడి
పడ కెట్లుండుక. ద్వా. ౫. ౧౪౨. (ఇట
'అనఁగా, కాఁగా' అని భావము.)

నావురు = నాగురు. వి. నాగిని, ఒకజాతివృక్షము.

గీ...నాగిని నావురు నాగు రనఁగఁ, గేరు...
అం. భా. ౨. ౬౨.

వ...కమ్మతావులు కలనావురాకులు వజ్జి...
మనుచ. ౪. ౬౦.

నావ్యము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) నావచే
దాటఁదగినది. (దేశము, నది మొ.) వి. అ.
న. నవత్వము, నూతనత్వము, క్రొత్తదనము.

నాశకుడు. సం. విణ. (అ. శి. కా. అ.) గ. నా
శము చేయువాడు, నశింపజేయువాడు. ౨.
నశించువాడు.

నాశము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) నాశము చే
యునది. (అ. ఈ. అ.) నశింపజేయు సాధన
మైనది. వి. అ. న. గ. నశింపజేయుట. ౨.
కనఁబడకుండ చేయుట.

నాశము. సం. వి. అ. పుం. గ. చేటు. ౨. మర
ణము, చావు. ౩. అదర్శనము, కనఁబడమి. ౪.
పలాయనము, పాటిపోవుట. ౫. అనుపలంభము,
గోచరముకాకపోవుట.

నాశయిత. సం. విణ. (బు. శ్రీ. బు.) నశిం
పజేయువాడు.

నాశితము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) నాశము
చేయఁబడినది, నశింపజేయఁబడినది.

నాశ్యము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) నాశము చే
యఁదగినది, నశింపజేయఁదగినది.

నాస్తికుడు. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) నష్టద
వ్యమునకు స్వామి, పోయినసామునకు అధికారి.

నాస. సం. వి. అ. శ్రీ. గ. స్త్రాణేంద్రియము,
ముక్కు. ౨. ఏనుగుతోండముయొక్క అగ్ర
ము, పుష్కరము. ౩. ద్వారముపై నుండు అడ్డ
కమ్మి. ౪. శబ్దము, ధ్వని. ౫. వాసకము, అడ్డస
రము.

నాసత్యులు. సం. వి. అ. పుం. ద్వి - అసత్య
ము లేనివారు - ఆశ్వినికుమారులు, దేవతైష్యులు.

నాసరజేంగు. వి. గలిజేరువంటియొక నేలచెట్టు.
(చి. ని.)

నాసానాహము. సం. వి. అ. పుం. శ్వాసనిరో
ధము కలిగించు నాసికారోగవిశేషము.

నాసాపుటము. సం. వి. అ. పుం. న. ముక్కు
చెరమ, ముకుపుటము.

నానామణి. సం. వి. ఇ. పుం. ముక్కట. (శ.ర.)

నానారంధ్రము. సం. వి. అ. న. ముక్కరం
ధ్రము, ముక్కుగ్రోళ్లలో నొకటి. (ఇట్టే: నానా
వివరము, నానాచిద్దము.)

నానాలుపు. సం. వి. ఉ. పుం. కట్ఫలము, పిన
గుమ్మడు శీ.

నానావంశము. సం. వి. అ. పుం - ముక్కన
డుమ పెదురువలె నుండునది - ముకుదూలము.

నానాస్రావము. సం. వి. అ. పుం. జలుబు చేత
ముక్కనందు చీమిడికాటుట, పడినెము.

నాసి. వి. పిల్లి, మార్జాలము. (శ.ర.) విణ. నికృష్టము.
(వ్యవ.) ఇది నాసిరక పుగుడ్డ.

నాసిక. సం. గ. నాస. అ. ఒకానొక పట్టనము.

నాసికంధముడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ.
ముక్కతో ఊడువాడు. అ. ముక్కతో
ధ్వని చేయువాడు.

నాసికంధయుడు. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.)
ముక్కతో త్రాగువాడు, ముక్కతో ఎగ
బీల్చువాడు.

నాసిక్యము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. నాసిక
యందు పుట్టినది. అ. నాసికయం దున్నది. వి.
అ. పుం. గ. అను నాసికధ్వని. న. నాసిక,
ముక్క.

నాసిక్యులు. సం. వి. అ. పుం. ద్వి. అశ్వినీకు
మారులు. (వై. ని.)

నాసిరిల్లు. అ. క్రి. గ. నశించు. (శ.ర.) అ. కృ
శించు. (చి. ని.)

నాసిలు. అ. క్రి. నవయు, కృశించు, క్షీణించు.
క. ఈసరణి గామతంత్రా, భ్యాసపరిశ్రాంతి మి
గులఁ బరవశ మైనక, నాసిలి ధాతుక్షయ
మై, మాసములోపలన వాడు మతణము

నొందుక. జై. భా. ౫. ౧౦౮.

నీ. శీతాంశు నొకడు నాసిలుచుండఁ గోపించె
భానుని నొకఁ డుర్విఁ బడ నదల్చె. పి. శకుం.
అ. ౩౭.

ద్వి. వాసి వన్నెయుఁ దప్పి వ ర్తించురాజు, నా
సిల్లి సమయు నెన్నఁగ సభలందు. ద్వి. శి.
నా. గ. ౪౩ పా. ౬ పం.

నాసిరము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) అగ్రేస
రము, ముందు పోవునది. వి. అ. పుం. గ.
ముందు పోవునేన. అ. సేనాముఖము, అని మొన.
నాసిరుడు. సం. వి. అ. పుం. సేనకు ముందు
నడచుయోధుడు.

నాస్తికత. సం. వి. అ. స్త్రీ. దేవుడు లేఁ డని
యు పరలోకము లే దనియు నమ్ముట.

నాస్తికుడు. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) గ. పర
లోకము లేదు అనునమృతము కలవాడు. అ.
దేవుడు లేఁ డనునమృతము కలవాడు; వేదము
లయందు నమృతము లేనివాడు.

నాస్తిక్యము. సం. వి. అ. న. = నాస్తికత.

నాస్తిదము. సం. వి. అ. పుం. మామిడిచెట్టు.
(వాచ, కల్ప.)

నాస్యము. సం. వి. అ. న. (ఎద్దుమున్నగువాని)
ముకుద్రాడు.

నాహము. సం. వి. అ. పుం. గ. బంధము, కట్టు.
అ. బోను, కూటము.

నాహరీగడలు. వి. బ. వాద్యవిశేషములు.
(నలకూబరుడు.) ఉ. ముందట నాహరీగడలు
మ్రోయ భటావలి వెంట నంటి రా, వందిజనం
బు గ్రమ్మి కయవారముఁ జేయఁగఁ గుండనం
పుమే, లందల మెక్కి వేడ్కఁ దను నచ్చర
లందఱు మెచ్చి చూడ సంక్రందనుకొల్పు
కేగ... ఉ. హరిశ్చ. ౪. ౧౧౩.

నాహలుఁడు. సం. వి. అ. పుం. ఒకజాతిమే
చ్చుఁడు.

నాహుమి. సం. వి. ఇ. పుం- నహుమనికొడుకు -
యయాతి.

ని

ని¹. అప. గ. ద్వితీయావిభక్తిప్రత్యయము.
(చూ. ఇ¹. ఉదా:- కృష్ణుని గంటిని.) ౨. భూ
తార్థకోత్తమపురుషైకవచనప్రత్యయము. (చూ.
ఇ¹. ఉదా:- చూచితిని గృష్ణుని.)

ని². అప. కృత్తిరేకత్వవర్ణకార్థమునవచ్చుప్రత్యయము
ఉదా:- చేయనికృష్ణుఁడు, వెట్టనికాముఁడు మొ.

ని³. అప. గ. కొన్నిశబ్దములకు ద్వితీయాదివిభక్తులు
పరమగునపుడు వచ్చుఆగమము.

ఉదా:- రామునిచేత, రామునికి మొ.

౨. గుణవాచకములకు కర్తృభారయసమాసముం
దు వచ్చెడియాగమము.

ఉదా:- నల్లనిగుఱ్ఱము, తెల్లనిగోడ మొ.

ని. సం. అవ్య. గ. నితాంతము, అధికము, అతిశ
యము.

ఉదా:- నికామము, నిపీతము మొ.

౨. అభావము.

ఉదా:- నివృత్తి, నిధనుఁడు, నిమూలము, నికర్ష
ణము మొ.

నిఃక్షుత్త్రము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) క్షుత్త్ర
యశూన్యము. (దేశాది.)

ఇట్లే : నిఃక్షుత్రియము.

నికెఱ. అవ్య. క్రి. విణ. శీఘ్రముగా. (చి. ని,
శ. ర, ప్ర.)

నింగి. వి. గ. ఆకాశము, అంతరిక్షము.

ఆ. అలిగి యాడుగజచి యాకటిపెలుచన, నిలు
వలేక యసుర నింగి దాకఁ, బెరిగి... భార.

ఆది. ౬. ౨౯౧.

గీ. నింగి నేలయుఁ దాటింప నంగలించు, పగిది
నేతెంచెఁగ్రోధంబు గగనవీధి. నైమ. ౭. ౪౬.

క. పొంగుచు నరదముపై బోలఁతిం గూరిమి
నునిచి నేల్పుతెరువునఁ బఱచెం, బంగరపి
చ్చిక గొంచుక, నింగికి సాశువపుఁబులుఁగు
నెగయుతెఱఁగునక. అచ్చ. రా. ఆర.
౬౨. భార. విరా. గ. ౧౬౨. ఆం. భా.
౧. ౬౯.

౨. స్వర్గము. (చూ. నింగిమ్రాసు.)

జ: నింగిచూలి, నింగిముట్టు, నింగిమ్రాసు, నింగి
వడు, నింగిసిగ.

నింగిచూలి. వి. (√నింగి.) నభస్వంతుఁడు, వా
యవు, గాలి.

గీ...నింగి, చూలి మబ్బులపగదాయ గాలి...
అన మారుతాఖ్యలగు... సాం. ని. దే. ౧౩.

నింగిప(వ)డు. అ. క్రి. (నింగి + పడు.) సూర్యుఁడు
మొ. అస్తమించు.

ఆ. సీత నట్లుపేతు నేసి మిన్నక యున్ని,
నఖిలభూతములకు నధిపునల్కఁ, బట్టపగలు
నింగిపడియె నా నేనార, జోంధకార మడర
నపుడు కపులు. భా. రా. యు. ౨౪.

క. వీ రేమి కాచెదరు తా, నేరూపున బ్రతుకు
వీర లేల సురలు జం, భారియుఁ గాచినఁ ద
న్నును, బారిసమరిగాక నింగివడనిచ్చెదవే.
భార. క్రో. ౩. ౧౩౨. (నింగిబడు అని
అపమద్రి.)

కా. ఆదైతేయతనూజ నింగివడఁగా హర్ష్యం
బుపై నొక్కనాఁ, దేదిక్కుం జెలిపిండు
మెండుకొనఁగా నేకాంతనిద్రారతిక, మో
దింపక... ఉ. హరి. ౫. ౮౪.

నింగిమిరి. వి. సువర్చల శీ. (శ. ర, ప్ర.)

నింగిముట్టు. అ. క్రి. (√నింగి.) ఆకాశమునంటు,
ఉన్నతమగు; మిక్కిలియధిక మగు.

ఆ. నింగిముట్టి యున్న జంగమమల్లయ, వరమునం
దుఁ గనవస్తుకవిత్వ, దగిలి... తు. సం. ౧. ౪౯.
వ... వెన్నెలలు గాయఁదొడంగినంగడంగి నింగి
ముట్టినసంతసంపుటగలికల ... చెన్నారువె
న్నెలపులుఁగుల మొత్తంబులును ... నీలా.
3. ౧౦.

నింగిమ్రాను. వి. (1/నింగి.) స్వరూపజము, కల్ప
వృక్షము.

మ. కురిసెన్ జలున నింగిమ్రానివిరిచిన్కుల్ దే
వతాదుందుభిల్, మొరసెన్... ఆజిజయప్ప
ధీనాథునభ్యున్నతిక్. ఉ. హరిశ్చ. ౪. ౯౯.
నింగిసిగ. వి. (1/నింగి.) వ్యోమకేశుఁడు, శివుఁడు.
ఉ. కొన్నెలతాల్చునింగిసిగకున్ గనుగందని
పూలదండయన్. రామా. ౫. ౧౯. (శ.
ర. పా.)

నిండు=నినుచు. స. క్రి. (1/నిండు.) ౧. (తటా
కాదులను జలాదులచే) పూర్ణముచేయు, నిండఁ
జేయు.

పీ. నీహరఁగలింబు నించి గాంచనకలశముల
మజ్జనమార్పఁ జనవు లేదు. వరాహ. 2. ౪౮.
చ... కవీంద్రులు కొందఱు కేముషీమషీ, రసము
మనఃకటాహమహారంబుల నించి కలంచి జి
హ్వాకా, కిసలయతూలికం గొని లిఖింతురు
కబ్బములు... భీమ. ౧. ౧౨.

(భీముఁడు.) చ... మ, స్తకమును చీనదీర్ఘ భుజకా
ఖిలఁ బాదయుగంబు మేనిలో, నికిఁ జొర
మగ్గుగాఁ దుటిమి నించిన ... భార. విరా.
౨. 3౫3. వసు. ౫. ౧౨3.

౨. నెఱవేర్చు, సఫలముచేయు.

ఉ. నింతువు నాదుకోర్కె గమనింతువు కేళి
కహర్నిశంబు నా, నింతువు తొమ్మిది గుబ్బులఁ
దనింతువుపారువ కేళిచేత... శశాం. ౪. ౮౦.

3. వ్యాపింపఁజేయు, ప్రసరింపఁజేయు.

ఉ. నిందితి సజ్జనగుతుల నిర్మల మైనయశంబు

దిక్కులన్. భార. ఆది. ౨. ౨౦౨.

చ... విదేహరా, జతులితచాపహస్తం డయి య
వ్యభువై శరవృష్టినించినన్. విక్ర. 3. ౧౦౧.
(హరి.) క. కొంచెవునగవుల సంభా, వించుచు
వివిధాయుధాంశువితతుల్ దిశలన్, నిం
చుచు దనుజతమముఁ దూ, లించుచు రణకేళి
లోలలీలం జనుచోన్. నిర్వ. ౧. ౪.

౪. కలిగించు.

మ... తటిదేహకు నవ్యపత్ర లతికాశ్రీ నించి రా
భీజనుల్. వసు. ౫. ౧౨౦.

మ. జనవద్భోటకపాటితక్షితిరజస్సంక్రాంతిచే నిం
కుసింధువులం గ్రమ్మట నుర్వికిన్ దివికిఁ
దోడ్తో నించె దన్నాగముల్, నవనిర్వృత్తద
నిర రాఘమున కుండాశీకరోర్ధ్వప్రవృత్తివి
ధిం దాననుజేసి సింధురములన్ బ్రభాతిఁ
గాంచెన్ గరుల్. రాఘవ. ౧. ౧౧.

౫. ఉంచు, పెట్టు.

కా... చెలి నేత్రబంబులన్ వశ్య లక్ష్మీమూలం
బగుకావు నించె నన నుంచెన్ గజలం బింతి
కిన్. వసు. ౫. ౧౧౮.

గీ. రాహిణీయుండు భుజబలోత్సాహ మెసఁ
గఁ, జటులరథమున శస్త్రాస్త్రసమితి నించి.
ఉ. హరి. 3. 3౯.

గీ. కమక్తసురిగుళికలు తమిలేమ, నిదురమంపునఁ
బుక్కిట నించి మేలు, కాంచి వేకువ నుమి
సె నాఁ గమలముకుశ, కోటరంబుల నెల
దేటికొదమ లెసఁగె. పారి. ౨. ౬3.

౬. పోయు.

ఉ... ఇం, కెన్నెడు విందు వీనుఁగవ కింపుగ వె
న్నునిముద్దుఁబల్కు లా, వన్నెలప్రోకయాద
లను వావిరి బలైతిముత్తియంపుఁబ్రా, లెన్నఁ
డు నింతు... నీలా. ౧. ౧౯౨.

ఉ... ఆలతకూన వక్త్రపూ, క్లేందుకళల్ జెలం

గఁగ రహిత వరహాళిసుపాణిముత్తయంపుం
దలఁబ్రాలు నించె గరభూషణఘోషణ
ముల్ చెలంగఁగఁ. ఇందు. ౬. ౫౩.

౭. ఏయు, ప్రయోగించు; నాటు, గ్రుచ్చు.
ఉ...సం, క్రందనుపై నిశాతవిశిఖంబులు నించె
సురల్ దలంకఁగఁ. నిర్వ. ౬. ౧౩౫.

౮. మెఱుఁగారు నారసములు, దలుచుగ నించితఁ
గడంగి తద్గ్రాత్రమునఁ. భార. ఉద్యో. ౪.
౩౨౦.

౯. ఇంచుకయు నీడఁబోవక, కాంచనపుంభుప్ర
కాండకాంతిస్నాయ, తప్పించాశద్భాణంబులు,
నించె నతఁడు మత్స్యమేదిసీపతిమేనఁ.
భార. విరా. ౩. ౧౯౦.

౧౦. (ఊర్వులు) నిగిడించు, వెలువఱుచు.

గీ. ధరణిపుండు దీర్ఘ నిశ్వాసభరము నించు, న
ద్భుతము గాదె మీ చంద మరసి చూడ.
నెమ. ౨. ౮౭.

ఉ. మచ్చిక రెట్టిగాఁగఁ దనమందిర మొంది
యభీష్టవస్తువుల్, నెచ్చెలు లెల్ల బొంది
సుఖలీల జరింపఁగఁ జేయలేమికిఁ, వెచ్చని
యూర్పు నించినాని విన్నదంబును బొంది
నెవ్వగ, నెచ్చినయట్లు సజ్జనుడు వేటొక
దుర్దశచేత నొచ్చునే. కేయూర. ౩. ౨౭౪.

౯. ఉద్గమింపఁజేయు, చిప్పిలఁజేయు.

౧౦. శౌరి యిదె పారిజాతము, గోరిక గొని చ
నుచు మనలఁ గొనిపోఁ దని లోక, గూరిన
నెవ్వగఁ దక్కిన, భూరుహములు మధుర
సాశు పూరము నించెక. పారి. ౪. ౫౨.

ఉ...నీమదిలోఁ గలచు ర మిపు నిక్కముగఁ
జెప్పు నీకలికికన్నుల నీ రిటు నించ నేటికే.
వేం. మా. ౫. ౩౯.

౧౦. (పువ్వులు మొ.) చల్లు.

౧౧. అసమభయభక్తు లలరఁగఁ, గుసుమంబులు
దోయిలించి కోమలి నించెక. గిసలయభం

గంబులతో, ననదునడుము నణక మృదుని
యదుగులమీదక. హర. ౩. ౭౪.

నీ. హరిపదంబును నీభిశిరము నైననభంబున
నభోగతులు నించునన లనంగ. గీ...నవతా
రకాని కాయంబు లడరె. వసు. ౪. ౧౫.

మ. తనశృంగారవనంబులోన గిరిపాంతం జక్కఁ
గా దిద్ది తీర్చిపూఁచేనియయేటికాలువదరిం
జెంగల్వపుప్పొళ్లు నించినచంద్రోపలవేదిపై
సరసగోష్ఠి నోటియుం దాను నవ్వనజాతా
యతనేత్ర శౌరిగుణముల్ వర్ణించి వాక్రుచ్చు
చుక. పారి. ౧. ౭౧.

౧౧. చేర్చు, కలుపు.

నీ. ప్రత్యూషహృతమాత్మ భాండశీతాంబువు లే
లారజము నించి కోలువారు. ఇందు. ౩. ౯౬.

౧౨. లలిం బంచదారలోపలఁ, దిలకింపఁగ నించి
జుంటిలేనియులు కడుక, జిలుకఁగఁ దెరిగిన
పగడపుర, దలి రసఁగ నతివపెదవి తగుఁ
గొనియాడక. యయా. ౪. ౪౦.

౧౩. పొందు.

మ. బలభీష్మిలకచామణి యిదియుఁ దప్పా
కాంతులం గోరి కాంతలు చింతింపఁగా కం
తుకుంతముల వంత ల్నింపఁగో లేక నీ, తలనే
పుట్టెనె... కువల. ౩. ౧౦౮.

నీ. జేవురించినకంటిచిగురుచాయలతీర సిందూ
రతిలకంబు చెలువు నించె. హర. ౪. ౮౮.

౧౩. వీక్షించు, చూచు.

ఉ. పంచశయండు తత్పరత బాణవిమోక్షణ
కాలముం బ్రతీక్షించుచు గౌరి శంకరుని
జేరినయప్పటినుండి యెప్పుడక, నించునొ
కో హరుండు తరుణిమణి నంచును వింటు
నారి సా, రించుచు నుండె జెంత...హర.
౩. ౭౭.

౧౪. పాఠించు,

వ...మెకములజాడ లరసి...వలలు మా త్రించి
మాటులు పెట్టించి తెరువులు గట్టించి పోటు
కోలలు నించి...ఇందు. ౨. ౬౦.

౧౫. ఆవరించు, ముంచు.

మ...తాదాత్మికమోదభేదగుణశీతాశేత్రాం
బు లాననము న్నింప గుమండు రాఘవు
నకు స్వందారుడై యిట్లున౯. చం.రా.
౪. ౬౪.

నింట=నిట్ట. వి. (√నిండు.) ౧. జలపూరము, వెల్లువ.

క. కంటిమి కన్నులపండువు, మంటి మనుచు
దద్దణోఘమధువాహినినై, స్నింతుం దేలుచు
సమద, కంటకితాంగు లయి యేగి కాంచిరి
వరున౯. హరి. ఉ. ౬. ౨౭.

౨. పొంగు; ఆతిశయము.

(చంద్రోదయవర్ణనము.) ద్వి. విరహులబలుమంట
విబుధులపంట, సురతంబులకు నింట సాబగు
లవెంట. నవ. ౨. ౮౧ పా. ౨౭ పం. (ఉద్దీ
పనహేతువు అని భావము.)

నిండబడు=నిండు. అ. క్రి. (నిండు + పడు. స్వా
రమున.)

(వ్యాపించు.)

ఆ. ఎన్నఁ బెక్కు లగుచు నెక్కడఁ జూచిన,
నడచువారు నడువఁ గడఁగువారు, విడియు
వారు మఱియు వీడెత్తువారు నై, నేల యీని
నట్లు నిండబడిరి. భా. రా. యు. ౨౪౪.

నిండారు=నిండు. అ. క్రి. (నిండు + ఆరు. స్వా
రమున.)

(పూరమగు.)

సీ. నిండారుచందురునినుపారునునుఁగాండఁ జెలు
వగా మరుడు సృజించినట్లు. మార్క.
౩. ౯౧.

క. నిండార జలము ద్రావియు, వెండియు వెండి
యును గడుపు వెలితిగఁ బైపై, నొండొండఁ

గ్రోలి జలరుహ, వండఁబులతోడఁ గ్రీడసల్పు
చు నుండెన్. వా. లీ. ౧. ౯౬.

సీ. నిండార విరిసినపుండరీకశ్రేణి యామినీర
మణిరేఖాలిగాఁగ. నైవ. ౧. ౯౬.

(కడచు, ఆతిక్రమించు.)

క. లలిఁ జూలింతతనంబులఁ, దలరెడునమ్ముదేల
దాలుపునవలా, తలమానికముల కటల, నైల
లేన్నడఁ దొమ్మియును నిండారుటయ౯.
అచ్చ. రా. బాల. ౮౩.

(ఆతిశయించు, ఆధిక్యమగు.)

క. ఆనిన విని సింహబలమృగము నవలోకించి
ద్రుపదరాజతనయ యి, ట్లనుఁ దనమనమున
నిండా, రినగుమోదంబు వెలివిరిసి బెరయం
గ౯. భార. విరా. ౨. ౩౫౯.

క...మోదము ధృతరా, ప్పుని నెవ్వనమున నిం
డా, రె నభిలజనచిత్తములను బ్రియము దలి
చ్చెన్. భార. ఆశ్ర. ౨. ౧౦. విక్ర. ౨. ౫౪.

(నిండు, వ్యాపించు.)

వ...వికదండి త్రిదండి బ్రహ్మచారులయన్నమి
తదండంబుల నిండారుకయొకద్రువస్త్రకాపీ
నపరంపరలం గ్రమ్మి...ఆము. ౪. ౫౩.

వ...నేలునంసంబులు దూలుమాంసంబులు జీగు
స్త్రేవులు బాటుమోవులు తోరంబు లై పుడ
మికి భారంబు లై వడి నిండారుచుండ...
చంద్రా. ౬. ౯౧.

(లోఁతు కలదగు, గంభీరమగు.)

సీ...నిండారునీటిలో బాలునితో నన్ను బట్టి
త్రోచె. దశకు. ౨. ౧౧౦.

మహాస్రగ్ధర. అనినక వడ్డింపఁజొచ్చెన్ హరి
ణనయన నిండారుడెందంబుతో...పాండు.
౪. ౧౭౮.

నిండించు. స. క్రి. (√నిండు.) ౧. నెఱవేర్చు,
సిద్ధింపజేయు.

క. కుండలములు గవచము నట్టుండఁగ నిమ్మ
నఘన వేడు మొందుననుబుల్, నిండింతు
నీమనోరథ, మొం దేమియు ననకు మింక
నూర్జితచరితా. భార. ఆర. 2. 3౩౧.

అ. వ్యాపింపఁజేయు.

శా. ఆకాశంబు వెలుంగఁ నోచె... రాకాచం
ద్రుదివాకరానలశిఖారత్నప్రభాబాలరే, ఛా
కాంతిం బురుషం డొకం డచట లోకం
బెల్ల నిండించిక, మాకన్నుంగవ లిట్టిరూప
మని నమ్రంబాలవయ్యెక నృపా. ఉ. హరి.
అ. ౫౦.

నిండిక. సం. వి. ఆ. శ్రీ. కలాయభేదము, ఒక
దినుసుగుండ నిసెగలు, బటానిశీ. (కల్ప.)

నిండు=నిండఁబడు, నిండాడు, నిండుకొను. ఆ. క్రి.

౧. (క) జలాదులచే పూర్ణమగు.

గీ. తనువున హిమానితాశ్లేషజనితపులక, రాజకై
తవమున రాగరసము నిండి, ధైర్య మనుకట్ట
నగలింపఁ దాళలేక, వల్లభునిపొందుఁ గోర
నవ్వారిజాక్షి. దశా. 3. ౧౫.

శా...కప్పారుపూఁడేని యక, నీరెల్లప్పుడు నిం
డియుండు...విక్ర. ౧. ౯౦.

(చ) నెఱవేఱు, సిద్ధించు, సఫలమగు.

క. భరితతపస్కులు కాశ్యప, వరమునియును
నదితియును ధృవంబుగ నే ని, య్యిరువుర
కోర్కెయు నిండఁగ, హరిహాయసోదరసుఖం
బు నందెడఁ బ్రీతిక. హరి. ఉ. ౧౦. ౧౨౦.

గీ. ఆరగించె జతుర్విధాహారములను, మనసు
కోరిక నిండఁగ మునిగణంబు. కాశీ. 2.
౧౮2.

ద్వి. నినుఁ జూడఁ గంటిమి నిండె మాతపము,
ఆనఘాత్త ధన్యుల మైతి మే మనిన. రం.
రా. ఉ. ౫ పా. ౨3 పం.

(ట) సర్వాంగసంపూర్ణమగు.

గీ. వలపు గలిగిననిండుజవ్వనిని వనిని, గలయు
కంటెను సౌఖ్యంబు గలదె వేఱ. దశా.
3. ౨౪.

క. కానితెజఁ గైన నింతటి, మానిసిఁగా నేల చే
యు మనుజేంద్రుడు న, నీనైతిదప్పినమా
టలు, నీనోచక వెవలఁ దగునె నిండినసభ
లోక. భార. ఉద్యో. ౨. ౧౫౯.

శా. మాహాత్మ్యంబులు తేజముల్ విభవసం
పత్తుల్ విమర్శింపఁగా, నోహోభేదము లేదు
నిండు సభలో నొక్కింతమాత్రంబు ...
వరాహ. ౧౦. ౮.

అ. పూర్ణమగు, సమాప్తమగు.

మ. నవమాసంబులు నిండఁగా గురుఁడు కేంద్ర
స్థాయియై యుండఁగా, శివలగ్నంబున నుద్భ
వించె సుతుండర్పిష్టంతు సంశంబునక...
కాశీ. ౪. ౯. కవిరా. ౧. ౯౧.

3. సంతోషించు. (చూ. నిండుకొను.)

౪. ఆతిశయించు, అధికమగు.

క. కొండవడ దాకి వాడి యొకండును దెస
లేక యేడ్చుకోమలతను నా, ఖండలసమానుని
శిశువు, నిండినకృపఁ గోరి చేరి నెఱి నంబు
దముల్.

వ. ఆ తీయతోయకణంబుల నొయ్యన సంతర్పి
తుంజేయునెడ...హరి. ఉ. ౯. ౧౦, ౧౧.

క. నిండినమూర్ఖుల ధృతకో, దండనమతోటి
భూషితశోభులతో, నుండునెడ బభ్రువా
హుండు, గాండివగుణరావబోధకరనుతిఁ దె
లిసెక. కై. భా. ౫. ౨౦౧.

గీ. శారదాదేవి మామకస్వాంతవీధి, నిండువేడు
క వివరించు చుండుఁగాత. నైష. ౧. ౫.

౫. వ్యాపించు, ప్రసరించు.

ఉ... దిక్కులం, జిచ్చుటతూపుతండములు సిం
హరవంబులు నిండెనొక్కటక. పారి. ౫. 3.

శా...ఘోరితో, ద్వితీ రాంబుధి జంతుఘోష
ములు మెం దై నిండె బ్రహ్మాండముక.దశా.
౨. ౨౦౩.

సీ. నిండదే పండువెన్నెల తేట చల్లగా నీ వింత
నవ్విన నీలవేణి. కవిరా. ౨. ౧౬౧.

౨. (ఆయువు మొ.) ముగియు.

సీ. తగ ధనుర్దణ మీవు తెగ నిండఁ దీసిన ది
విజాపరుల కాయువులు నిండు. ఉ.రా.౧.
౩౨౪.

సీ. మనుషుడే యాయుః ప్రమాణంబు నిండినఁ
గారుణ్యబుద్ధి మృకండుతనయు. గీ. ఇందు
మాళికి నిను గాంచు పెంతభరము. కాశీ.
౪. ౪౦.

వి. పూర్ణత.

(వ్యవ.) పిల్లు లేనిచో ఇంటికి నిం దుండదు.

,, ఆతనిరాకవలన సభకు నిండు వచ్చినది.

విణ. పూర్ణమయినది. (శ. ర.)

క్రి. విణ. ద్రు. అధికముగా, పూర్ణముగా.

మ. ధరణీనాథ యతండు శాతశర ముద్యదస్య
త్తి సంధించి యుద్ధరభంగిక దెగ నిండగా
దిగిచి...భార. మా. ౮౩.

సీ. తగ ధనుర్దణ మీవు తెగ నిండఁ దీసిన దివి
జారివరుల కాయువులునిండు. ఉ. రా. ౧.
౩౨౫.

సీ...నెల మూడువానలు నిండఁ గురిసె.ఆము.
౧. ౩౪.

కడుపునిండు=ఆకలితీటు.

గీ. నీవు మఱి యింటిలోన గుండ్రించుచున్నఁ,
గడుపునిండునె దొరఁ జేరి గాస మడుగు,
పొమ్ము... శుక. ౨. ౩౭౧.

నిండుమనము=నెవ్వనము.

ఉ. నిండుమనంబు నవ్వనవనీతసమానము పల్కు
దారుణా, ఖండలశస్త్రతుల్యము జగన్నుత వి
ప్రులయందు...భార. ఆది. ౧. ౧౦౦.

గీ. పొగరుమాపులు చపలంబు లగును నైన, నిం
డుమనములు మిక్కిలి నిశ్చలములు.పాండు.
౫. ౧౮౦.

ఉ. నిండుమనంబుతోడ ధరణీధరకన్యయుఁ
దాను గాశి గాఢపుండ... కాశీ. ౫.౧౪.

మనంబునిండక=హృదయపూర్వకముగా.

ఉ. నాకు మనంబునిండ నొకనమిక సేయుము
...శివరాత్రి. ౩. ౭౯.

సా: నిండుకుండ తొణకదు.

,, కడుపునిండిన బేరము.

,, కడుపునిండనా కాలునిండనా.

జ: నించు, నింటు, నిండఁబడు, నిండారు, నిం
డించు, నిండుకొను, నిండువన్నెలు, నింపాది,
నింపారు, నింపు, నిక్కాడ, నిట్ట, నిట్టగ్ర
మ్ము, నిట్టదొట్టి, నిట్టద్రోచు, నిట్టపాడుచు,
నిట్టబ్రద్రోయు, నివ్వెర, నివ్వెరఁగు, నివ్వెర
పడు, నివ్వెఱ, నివ్వెఱఁగు, నివ్వెఱపడు,
నివ్వెఱపఱచు, నివ్వెఱపాటు.

నిండుకొను=నిండు. స. క్రి. (నిండు + కొను.
స్వారమున.)

(అతిశయించు.)

క. గుండియ జల్లన మదిలో, నిండుకొనినభీతి
నావినిర్లచిత్తుం, డుండక నలుగడలకు న,
య్యండ విడిచి పఱవఁ దలచు నాసమయ
మునక. శేష. ౨. (శ. ర.)

(వ్యాపించు.)

(వ్యాసుడు.) వ...లేదు నడువుండు పొం డను
నిషేధవాక్యంబులు చెపులు నిండుకొన విప్ర
వాటంబులఁ బ్రతిగేహంబును బరిభ్రమించి
...భీమ. ౨. ౧౦౧.

సీ. ప్రేతవనాయకపాతశీలవిభూతినికరంబు నె
మైన నిండుకొనఁగ. గీ. రుద్రుఁ డీవేళ మె
లఁగెడు రా ద్రముగను. దశా. ౩. ౫౨.

(అయిపోవు, వ్యయమగు.)

(వ్యవ.) ఇంటిలో బియ్యము నిండుకొన్నది.

(ఇటు వ్యతిరేకలక్షణముచే 'అయిపోయినను' అని భావము.)

(సంతోషించు.)

క...నిన్నుం, గనుఁగొంటిం బండు వయ్యెఁ గన్ను
లకును నా, మన మిపుడు నిండుకొనియె...
కకు. ౨. ౫౦.

వ...భుజగాండకాండంబు లని నిండుకొనుగ్గు
హమయూరికల...ఉ. రా. ౧. ౧౩౮.

నిండువన్నెలు. వి. బ. (1/నిండు.) వస్త్రవిశే
షములు.

సీ.నిండువన్నెలు మంచినిగమగోచరులు సామం
తపీథులు ప్రతిమలును బొగడ, పచ్చలు...
ప్రబంధ. ౨౭౨.

నింద. సం. వి. ఆ. శ్రీ. ౧. నిందించుట, గర్హ
ణము. ౨. అపవాదము.

నిందకుండు. సం. విణ. (ఆ. దికా. అ.) నింది
ంచువాడు.

నిందల్. సం. (శత్రు.) నిందించుచున్న.

నిందనము. సం.వి.ఆ.న. దూఱుట, నిందించుట.

నిందనీయము. సం=నింద్యము.

నిందాస్తుతి. సం. వి. ఇ. శ్రీ. ౧. నిందారూప
మగుస్తుతి, వైకి నిందవలె కనబడునది. ౨.
(అలం.) వ్యాజస్తుత్యలంకారభేదము.

నిందించు. సం. స. క్రి. దూషించు, దూఱు
చు. నిను నిందించినదమునై దెగవో వాణీనా
ధు కాసింపవో. కాళ. శ. ౧౦౯.

మ...సిరులక నిందించి నిన్నొత్తు ని,స్కీయ
తక గానగరాదు పండితునకుక శ్రీకాళ
హ సీత్యరా. కాళ. శ. ౩౩.

సీ. నిందించినను నభినందించినను మేలుఁ జెందిం
చినను...గీ. ఎందుఁ దగులక విందుగా నం
దుకొనుచు. సీతారా. ౨. ౧౫౦.

నిందిత. సం. విణ. (ఋ. శ్రీ. ఋ.)=నిందకుండు.

నిందితము. సం. విణ. (ఆ. ఆ. అ.) ౧. గర్హ
తము, నిందింపఁబడినది. ౨. నిషేధింపఁబడినది.
౩. అధమము, నీచము. ౪. ధిక్కుతము, తిర
స్కరింపఁబడినది.

నిందితవ్యము. సం=నింద్యము.

నిందువు. సం. వి. ఉ. శ్రీ. మృతప్రమాత,
చచ్చినబిడ్డను కన్నశ్రీ. (విల్యముని.)

నింద్యమానము. సం. విణ. (ఆ. ఆ. అ.) నిం
దింపఁబడుచున్నది.

నింద్యము. సం. విణ. (ఆ. ఆ. అ.) నిందింపఁదగి
నది, దూఱదగినది, గర్హము.

నింపాది. విణ. (నింపు + అది.) ౧. సమృద్ధము.
ఉదా :- కొలనిలో నీళ్లు నింపాదిగా నున్నవి.
(శ. ర.)

౨. సుఖితము.

(వ్యవ.) మనవారందఱు నింపాదిగానున్నారు.

,, నేను నింపాదిగా నున్నాను.

నింపారు = నినుపారు. (శ.ర. 1/నిండు.)

నింపిరి. వి. మలము.

సీ. మలవాచకం బగు మసటు నింపిరి మస్తు...
ఆం. భా. ౨. ౧౩౪.

నింపు = నించు, నిండించు. స. క్రి. (1/నిండు.)
౧. నిండఁజేయు.

(క) పూరించు, పూర్ణముచేయు.

ఆ. అంబకళము ద్రావి యది మొద లాపంది,
యెచటి కరుగఁబోక యెఱుకునిండు, గంజి
కడుగుచేత గడుపు నింపుచుఁ గొంత, కాల

ముండె జాతిగతుల నంత. చెన్న. ౨. ౨౩.
క. అనినఁ దలంపున నింపిన,యనుకంప నిలింప
చంపకామోదసుతుం, డనునయ మొప్పుగ
నోడకు, మని నిజవృత్తాంత మడుగ నది యి
ట్లనియెక. మనుచ. ౪. ౩౨.

(చ) -మామిడికాయ మొ. వానిలో కారము
మొ - కూరు.

ఉ. వీండె ఖలుండు దక్షుఁ డనువీటిఁడిపా
టుఁడు... శివదూషకు నాలుకతోసి యుప్పు
నింపుండు...కు. సం. ౨. ౨౧౩.

౨. వ్యాపింపఁజేయు, ప్రసరింపఁజేయు.

చ...నల్లడలఁ బ్ర నూనకోరకనికాయము నింపిన
సాంపు వెంపునక. వసు. ౧. ౧౪౩.

౩. సిద్ధింపఁజేయు, నెఱవేర్చు.

కా...ముగ్ధాకుచద్వంద్వసం,సక్తిం దాదృశభూ
తి తావకకృపాసంసిద్ధి లే కబ్బు నే,ముక్తాహ
రత సున్నయంత నె తలంపు ల్నింపు నా
కింపుగాక. వసు. ౪. ౧౦౫.

౪. కలిగించు.

మ...చిల్కరాపల్కుసాంపులు నెంతే విపరీ
తభావమున నింపుల్ నింపమిం బొక్కుచుక.
చంద్ర. ౨. ౧౪౩.

వ... పొడవుకంపుసాంపు నింపువిడికెంపురవ
చెక్కడంపుఁబసఁడిగదియ నధివసించి ...
దకా. ౧. ౧౪.

వి. బలుపు. (సమృద్ధము అని క.ర.)

(ప్రగల్భ.) నీ. పయ్యెడకొంగులూపలఁ బిక్కటి
లైదునెవ్వఁగుఁజన్నులనింపుసాంపు. గీ. కలి
గి...కావ్యా. ౩. ౪౧.

విణ. ౧. సమృద్ధము, పూర్ణము; అధికము.

ద్వి. కంపు లై సాంపు లై కందమ్మిచాయ,నింపు
లై యింపు లై నిగుడువాస్తములు. ద్వి.
పరమ. ౩. ౧౪౩ పా. ౪ పం.

ఉ. నిద్దపుఁజెక్కుటద్దముల నింపులుగాఁ బుల
కల్ జనింప న,ముద్దియ బోటిమూఁపుపయి
మో మర దోఁపఁగ నిల్చి యల్లతీం,దద్దయుఁ
బ్రేమఁ జూచె నిజనాథు...కథా. ౬. ౨౩౩.

౨. మనోహరము.

మ. కలయం గిన్నరగీతిఁ గూడ మృదురేఖు బా
డుమత్తాళిసం,కులము ల్నింపురుసాంగ నాతతి
యెలుంగు ల్వింపు భావింపుమా, తెలుఁగు
ల్నింపుగనిచ్చుకో వేలలు...కు. సం. ౩. ౨౬౦.

నింబతరువు. సం. వి. ఉ. పుం. ౧. వేము కీ.

౨. మందారముకీ.

నింబబీజము. సం. వి. అ. పుం - వేపగింజలు
వంటి గింజలు కలది - రాజాదనము, పాలచెట్టు.
న. వేపగింజ.

నింబము. సం. వి. అ. పుం. వేము కీ.

నింబువు. సం. వి. ఉ. స్త్రీ. జంబీరభేదము,
ఒకజాతినిమ్మకీ. (వాచ.)

నింసనము. సం. వి. అ. న. చుంబనము. (వై.ని)

నికటము. వి. (క. నికటము.) నిర్బంధము. (కే.ర.)
విణ. అవిచ్ఛిన్నము, ఎడలేనిది.

గీ. పానలేపములు నిమ్మపండ్ల నైన, నామలకసా
రములనైన నహరహంబు, కిట్టడగఁ జేయ సా
యాహ్నకాలమునను, నికటముగ నీళ్లు పో
యంగ నీఁగు వెట్టి. (చికి. చి. ని.)

చ. త్రికటుకము ల్లవంగములు దెచ్చి సమం
బుగఁ జల్లతోడుతక, నికటము గాఁగ నూట
...(చికి. చి. ని.)

నికటము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) దేశకాలము
లచే సన్నిహిత మైనది, ఆసన్నము. వి. అ.
పుం. న. సామీప్యము.

నికము=నిక్కము. క్రి. విణ. యథార్థముగా,
సత్యముగా.

ద్వి. సకలంబు నడుపుచు సకలంబునందు, నికము
దా నడువనినిర్దణి యతిఁడు. బస. పు. ౧౮౫
పా. ౩౯౯ పం. (నిజవరి అనిప్రాత్రప్రతిపా.)
గీ షీణసంకల్పజాలఁ డాతీవుఁ డొందు, నిక
ము బ్రహ్మత్వమును...అధ్యా. ఉ. ౨౪౬
పా. ౧౨ పం.

నికరము = నిగరము. విణ. శ్రేష్ఠము, సారభూ
తము.

సీ. పతిఁ గూడి యామిసీసతి మజ్జనం బాడు
నికరంపుఁబన్నీరు నెఱసె ననఁగ. గీ...పం
డువెన్నెల సెలంగ. రా. వి. ౩. ౧౧.

సీ. నికరంపుఁబాపోసులకు మ్రొక్కు మనుచు
దేవేంద్రనందనుఁ బట్టి యీడ్చి రనుచు.
కువల. ౧. ౪౧.

సీ...మేల్బంతి నికరము మేటి మేలు, తర
మాణి యం చనఁ దనరు శ్రేష్ఠము... ఆం.
భా. ౩. ౧౫.

నికరము. సం. వి. ఆ. పుం. ౧. ప్రోగు, రాకి;
సమాహము, మొత్తము. ౨. సారము. ౩. న్యా
యదత్తధనము, న్యాయముగా ఇచ్చినధనము.
౪. నిధి.

నికర్తనము. సం. వి. ఆ. న. క త్తిరించుట, త్రుంచుట.

నికర్తనము. సం. వి. ఆ. న. ౧. (నిర్గతకర్తణము =
దున్నటులేనిది) దున్ననిశేల. ౨. నివేశనస్థలము,
ఇల్లు మొదలగునవి యావరించి యున్నప్రదేశ
ము. ౩. సన్నివేశము, పట్టనము పల్లె లోనగు
వానికి బయటనుండువిహారభూమి. (పురోపకం
తము, గ్రామకంఠము.)

నికష. సం. వి. ఆ. శ్రీ. రాక్షసమాత యగు
నాకానాకశ్రీ.

నికషము. సం. వి. ఆ. పుం. ౧. కషణము, ఒర
యిక, రాపు. ౨. ఒరగల్లు, గీటుతాయి. ౩. ఒర
గంటివంటిపరిశ్రా సాధనము.

శ్లో. నన్వేష దర్శనికషస్తవ చంద్రకేతుః. ఉ.
రా. చ. ౫. ౧౦.

౪. శాణము, కత్తులు మొదలగునవి సానఁబట్టు
సాధనము. ౫. ఒరగంటిమీఁద రాచినబంగారు
మున్నగువానిగీత.

శ్లో. అయమపి పటుర్ధారాసాలో న బాణపరం
పరా కనకనికషస్నిగ్ధా విద్యుత్ప్రియా న
మ మోర్యశీ. విక్రమ. ౪. ౨.

౬. పరిశ్రావము ఒరగంటిపై గీచుబంగారులోన
గునది.

శ్లో. యదా నిర్దణ మాప్నోతి ధ్యాసం మనసి
పూర్వజం, తదా ప్రజ్ఞాయతే బ్రహ్మ నిక
షం నికషే యథా. సం. భార. కాం. ౨౦౩.
౧౨.

నికషాత్తజఁడు. సం. వి. ఆ. పుం. నైర్వకుఁడను
రాక్షసుఁడు.

నికషోపలము. సం. వి. ఆ. పుం. ఒరగల్లు, గీటు
తాయి.

నికామనము. సం. వి. ఆ. న. కోరుట; మిగులఁ
గోరుట, తీవ్రేచ్ఛ.

నికామము. సం. విణ. (ఆ. ఆ. ఆ.) ౧. అధిక
మైనది. ౨. అధిక మగుకోరిక కలది. వి. ఆ.
పుం. న. మిక్కిలి కోరిక, తీవ్రేచ్ఛ. క్రి. విణ.
౧. యథేచ్ఛము, ఇష్టముచొప్పున. ౨. పర్యాప్త
ము, చాలినంత. ౩. మిక్కిలి, అధికముగా.

నికాయము. సం. వి. ఆ. పుం. ౧. సజాతీయ
ప్రాణులసంఘము; వర్గము, తెగ. ౨. సమాహ
ము, ప్రోగు. ౩. నివాసము. ౪. లక్ష్యము,
గుఱి. ౫. పరమాత్మ.

నికాయ్యము. సం. వి. ఆ. పుం. గృహము, ఇల్లు.

నికారణము. సం. వి. ఆ. న. మారణము, చంపుట.

నికారము. సం. విణ. (ఆ. ఆ. ఆ.) శతము, దుష్టము.

ఉ. కోయిల నోరుపోతనిచిగుళ్లు నికారపుఁ
జిల్లు భిన్నముల్, నేయనిపండ్లు కావడి
లేవడితెమైరకూన రాశిగా, వేయనికమ్మ
పుప్పాడి...వేం. పంచ. ౪. ౧౨౮.

వి. అ. పుం. గ. పరిభవము, అవమానము.
౨. మారణము, చంపుట. ౩. భర్తనము, బెద
రింపు. ౪. ఖలీకారము, అపనిందచే దోషిగా
చేయుట. ౫. అపకారము, కీడుచేయుట. ౬.
(ధాన్యాదులను)తూర్పెత్తుట, ఎగురఁబోయుట.
౭. ధాన్యము ప్రోగుచేయుటకై ఎగఁద్రోయుట.
౮. కోపముచే పండ్లుకొఱుకుట మొదలగుము
ఖవికారము.

నికార్యము. సం=నికాయ్యము. (వై. ని.)

నికాశము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) నీకాశము,
తుల్యము. (దీనికి తఱుచు వ్యస్తప్రయోగము
లేదు.)

కో. విద్యుత్తుంజనికాశ కేశనయనభ్రూశ్రుజా
లై ర్నభః. మాలతీ. ౪. ౧౩.

వి. అ. పుం. గ. ప్రకాశము. ౨. సమీపము.

నికాషము. సం. వి. అ. పుం. కషణము, ఒరపిడి.

నికుంచకము. సం. వి. అ. పుం. గ. సోల. ౨.
జలవేరసము, నీటిప్రబ్బళి.

నికుంజము. సం. వి. అ. పుం. న. గ. పొదరిల్లు.

౨. గుహ, గవి. ౩. గుహవలె నుండుగది మొ.

కో. దధాన స్సాధానా మలఘుఘ నికుంజేఘ
ఘనతా, మసా సంధ్యాశంఖధ్వని రనిభృతః
భే విచరతి. మాలతీ. ౨. ౧౨.

నికుంభము. సం. వి. అ. పుం. దంతి, నేపాలముళి.

నికుంభితము. సం. వి. అ. న. సృత్యవిశేషము.

నికుంభిల. సం. వి. అ. శ్రీ. ౧. లంకపశ్చిమ
ద్వారమందలియొకగుహ. ౨. అందలిచేవి, భ
ద్రకాలి.

నికుంభుఁడు. సం. వి. అ. పుం. గ. శివానుచరు
లలో నొకఁడు. ౨. కుంభకర్ణునికొడుకు. ౩.
ప్రహ్లాదునికొడుకు. ౪. కుందోపమందులతెండి.

నికురంబము. సం. వి. అ. న. సమూహము.

నికురుంబము. సం=నికురంబము.

నికృంతనము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) త్రుం
చునది; కత్తిరించునది. (కత్తెర మొ.) వి. అ.
న. ఛేదనము, త్రుంచుట; కత్తిరించుట.

నికృతము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧. పరా
భూతము, భంగపఱుపఁబడినది, అవమానింపఁ
బడినది. ౨. దూరీకృతము, త్రోసివేయఁబడినది.
౩. దూఱఁబడినది, నిందింపఁబడినది. ౪. కం
చింపఁబడినది. ౫. శత్రువు, కపటహృదయము
కలది. ౬. పతితము, పాపి. ౭. నీచము. వి.
అ. న. నికృతి, వంచన.

నికృతి. సం. వి. ఇ. శ్రీ. ౧. భర్తనము, బెద
రింపు. ౨. తేషము, విరసించుట, త్రోసివేయు
ట. ౩. శాత్రువు, వంచన. ౪. దీనత. ౫. భూ
మి. ౬. నిందనము, నిందించుట. పుం. అష్ట
వసువులలో ఎనిమిదవవాఁడు. (ధర్మనికి సాధ్య
యందు పుట్టినవాఁడు.)

నికృతము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) నఱకఁబడినది.

నికృష్టము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧. అధ
మము. ౨. జాతివృత్తిహీనము, జాత్యాచారా
దులచే నిందిత మైనది.

నికేచాయము. సం. వి. అ. పుం. (గోమయాదు
లను) మాటిమాటికి ప్రోగుసేయుట.

నికేతనము. సం. వి. అ. పుం. -రోగము పోగొ
ట్టునది- పలాండువు, నీరుల్లి. న. -జనులు దీని
యందు వసించురు- గృహము, ఇల్లు. (వాచ.)

నికేతము. సం. వి. అ. పుం. గృహము.

నికేసరము. సం. వి. అ. పుం. నుబ్బకము, గొజ్జగిళి.
నికోచకము. సం. వి. అ. పుం. అంకోలము,
ఊడుగుళి.

నికోచనము. సం. వి. అ. న. ముకుళిత మగుట,
ముడుగుట.

నిక్కచ్చి. వి. గ. నిర్బంధము.

(వ్యవ.) వాఁ డా యష్టానకై నన్ను నిక్కచ్చి
చేయుచున్నాఁడు. (క. ర.)

అ. నిగ్గు, సారము.

ఆ. పాటుఁ డొక్కఁ డొక్కఁడు పడుచువాఁ డిట
వచ్చి, పోయి యొక్కఁడ చిక్కఁ బోటుబం
టు, కలను వొడువ నుప్పుఁగలువోలె నిక్క
చ్చి, తేరువాని కోడువారె మీరు. కకు.
అ. గగి.

నిక్కపుడేగము. వి. (నిక్కము + జగము.) సత్య
లోకము.

గీ. పుడమి వీరికి జొరరానియెడలు లేవు, మీటి
నిక్కపుజగమైన దూటి వాలుఁగంటిచం
దంబు దెలిసి రాఁగలరు మీరు, నెల వొసం
గిన నంచుఁ జెచ్చెర నతండు. అచ్చ. రా.
కిష్కిం. ౩౬.

నిక్కపుటాలు. వి. (నిక్కము + అలు.) ధర్మ
త్తి, పాణిగృహీతి.

క. ఎక్కువకులం బతనికిని, నిక్కపుటా లైనదా
ని నీచకులుం డు, క్కెక్కఁగ బలిమిం గలి
సినఁ, దక్కొని చంపుటయె రాజధర్మం బెం
దుక. విజ్ఞా. ప్రా. గం. ౩.

నిక్కము. వి. (క. నిక్కువ.) గ. యథార్థ
ము, వాస్తవము.

ఉ. నిక్కము దాఁపనెల ధరణీసురసందన నాకు
నీపయి, జిక్కెమనంబు...చునుచ. అ. గ. గ.

చ. సమరముపెంపు సెప్పెదవు సంజయ...
ఘగుడం బురికొంటు లేదె నిక్కము సెపు

మా తనూజుభుజగర్వహీనత నొంచెఁ జిత్ర
ముక. భార. కర్ణ. గ. గ. ౧౨౨.

క. మేనుల కెల్లను జీవుఁడు, తానే గోవిందుఁ
డొక్కఁడు తండ్రి యున్నాఁడా నిక్కముతన
కల్పెను...నృసిం. ౪. గ. ౩. నై. ౩. గ. ౪.
అ. సత్యము.

(క) త్రికాలాబాధ్యత, శాశ్వతత్వము.

క. అమృతమయు ఋగ్యజుస్సాని, మముల యు
పనివద్యచస్సమాజములకు వా, చ్య మయిన
పురుషోత్తము నిక్కమురూ పగువాని భక్తి
గమ్యుఁ దలంతుక. భార. శాం. అ. అ.

(చ) సత్యవాక్యము.

మ. నిజదారైకపరత్వముక గరుణయుక ని
క్కంబునుక దాల్చియుక ... పం, కజగ
ర్బుండు గృహస్థధర్మములుగాఁ గల్పించె
నుత్తీర్ణత. భార. శాం. అ. ౨౩. గ.

సీ...అహింస నిక్కము దాల్చి మత్సరవరస
మివి వనవాసజనుల, కాగమవిహితంబులు
...భార. శాం. గ. ౪౫.

గీ. మంచినిక్కము గలవానిమాట నమ్మి. దశకు.
౬. గ. ౧౦౮. ఆం. భా. గ. గ. ౧౧౯.

విణ. యథార్థము.

(క) సత్యమైనది.

సీ. అవ్యయం దైనవేదవ్యాసువచనంబు నిక్కం
బు గా కుండునొక్కొ వేల్పు, లార...భార.
ఆది. ౩. ౨౦౩.

చ. కృపణు మునిప్రియుక మనుజుకీకకుశ్రాశ్ర
యు రామచంద్రు నిక్కపుదొరగాఁగఁ బ
ల్కెనవు...అధ్యా. యు. గ. ౨౧ పా. ౨ పం.
క...ఓ, హో యిది నిక్కము నృప నా, రాయ
ణుండె పరంబు...ఆము. ౪. ౩౪. (వి అని
శ. ర.) ప్రభా. గ. గ. ౧౨౬.

(చ) అసందిగ్ధము.

గీ. చావు నిక్కంబు బ్రదుకుట సంశయంబు,
కాశి. అ. గ. ౨౪.

చ...ముం,దతి నిక నాకు భక్తుఁ డని నందను
బాధలఁ బెట్టినప్పు డే, నజిముతి దైత్యవల్ల
భుని నంతకుఁ జేర్చెద నిక్కము...దకా.
ర. ౧౨౫.

(ట) అస్వర్థము, సాధకము.

వ...అతనికిఁ బరజి తననిక్కంపుఁబేరివాఁడు
పుట్టె...హరి. పూ. 3. ౧౨3.

క్రి. విణ. నిజముగా, నిశ్చయముగా.

మ. నిను నుద్దామకుతూహలా త్తరునిగా నిక్కం
బెదం గాంచి చ,య్యనఁ బుత్రెంచె బురం
దరుండు...హరి. ఉ. ౨. ౧౫౪.

జ: నిక్కపుజగము, నిక్కపుటాలు, నిక్కము
చేయు, నిక్కల.

నిక్కముచేయు. స. క్రి. (నిక్కము + చేయు.)
నిశ్చయముచేయు, దృఢపఱుచు.

క. జక్కవలకు రవి యింకఁ బ్రాగ్నిక్కుధరం
బెక్కు ననుచుఁ దెలియఁ ద్రివాచక,నిక్క
ముచేసిన తెఱఁగునఁ, గొక్కొక్కొరుతులఁ
గోడి కూయఁదొడంగె. వరాహ. ర. ౧౬౪.

నిక్కల. వి. (నిక్కము + కల.) సత్యస్వప్నము,
నిజమగుకల.

క. నాకల నిక్కల యయ్యెడు, శోకింపకు మమ
నీవు సుందరి పుణ్య, శోకు జితశోకు నతు
లవి, వేకుం బ్రియుఁ బొందఁ గలుగు వేగమ
నీకు. భార. ఆర. ౬. ౪౦౧. (‘నిక్కల
యయ్యెడు’ అనఁగా యథాద్భుతఫలక
మగునని భావము.)

క. నాకల యెన్నఁడు నిక్కల, గాకుండఁగ నిటు
పరాకు గాఁ బని గలదే. విప్ర. 3. ౪౫.

సీ...నిక్కల యన నిశ్చయస్వప్నంబు నివ్వ
టిల్లు. ఆం. భా. ౧. ౧౪౨. నిరం. ౧.౪౦.

నిక్కపుడు. వి. (సం. నిష్కపటః) నిష్కాప
ట్యము.

సీ...నిష్కపటాభిధ నిక్కపు డంచన నెగడు
చుండు. ఆం. భా. ౧. ౧౩౪.

నిక్కవొడుచు. ఆ. క్రి. (నిక్కు + అ³ + పా
డుచు.) నిక్కున నిల్పు.

(వ్యవ.) మేన వెండ్రుకలు నిక్కవొడిచెను.
(శ. ర.)

నిక్కాఁక. వి. (నిండు + కాఁక.) మిక్కిలికాఁక.
(వ్యవ.) అతఁడు నిక్కాఁకచే చిక్కిపోయి
నాఁడు.

విణ. నిండుకాఁక కలది. (శ. ర.)

(వ్యవ.) అతనిది నిక్కాఁకశరీరము.

నిక్కించు. స. క్రి. (√నిక్కు.) నిగుడఁజేయు,
వైకి లేవఁజేయు.

వ...గహ్వరిఁ గాలు ద్రవ్యము లాంగూలచలనం
బుతోఁ జెవులు నిక్కించి మోర యె త్తి యా
వులించి...రా. వి. ర. ౬౫.

క. పిక్కులతోడలనదుములం, దొక్కటఁ బద
తలము నిడి సమున్నతి నొడలిక, నిక్కించిన
నీయాసన, మక్కజముగ స్వస్తికాహ్వయం
బగు జగతిక. సీతారా. ౧. ౯౮.

నిక్కిచూచు. ఆ. క్రి. (√నిక్కు.) తేటిచూచు,
చక్కఁగా చూచు.

సీ. నిక్కిచూడఁగఁ జాలెనే యంబరీషుని దు
ర్వాసుఁ డొసరించుదున్నయములు. విప్ర.
ర. ౪౯.

నిక్కు=నిగుడు, నివుడు. ఆ. క్రి. ౧. నిగుడు; వైకి
లేచు.

సీ. నిక్కి పెల్లని కొవ్వు లుక్కున విఱుంగంగఁ
దిగిచి ధారుణిఁ ద్రోచి పగులద్రొక్కి. హరి.
పూ. ౬. ౮౩.

మ. సకలాంగంబులు నిక్కి దీపకలికాస్తంభం
బులై యుండ్లు పా,యక చూడఁమఱు
లాపు రాక్షసునిశుద్ధాంతంబులక శేష

వా, సుకికర్కోటకత్తడుక ప్రముఖచక్రశ్రీత
బృందారకుల్. హర. 2. ౫.

సీ. తొండము లాంచి యందుగుఱిగుళ్లకు
నిక్కుకరులదంతచ్చాయ గడలుకొనఁగ. మ
నుచ. ౨. 2.

చ. అన విని మానినీతిలక మప్పుడు మే యజ
దోప నిక్కి...పారి. ౧. ౧౨౪.

సీ. ఒకయిక్క నిది విత్తిరిక నిక్క మని పదా
గ్రము నిక్క రహి నెక్కఁగాఁ దలంతు.
వసు. ౪. 23. చంద్ర. వి. ౨. ౧3౮.

౨. ఉన్నతమగు, ఎత్తగు.

సీ. నిక్కి వీనులతోడ నెక్కసక్కయు లాడు
కరణి నున్నవి వీనిఘనభుజములు. మనుచ.
౨. 3౬.

3. వరిలు, హెచ్చు.

ఆ. మించి వృశ్చికాదిపంచమాసముల నొక్కొక్క
క్కగడియ రాత్రి నిక్కి నడచు, దివములం
దు నెల్ల దిగబాటు నొక్కొక్కగడియ
నెలకుఁ దత్ప్రకారమునను. భాగ. ౫. ౨. 2౮.

౪. ఉబుకు, ఉబ్బు.

సీ. ఘనకుచంబులు నిక్క గంధర్వకామినుల్
ధవళాతపత్రముల్ దాల్చి నడువ. భా. రా.
సుం. ౧2౪.

గీ... పైటలో మరునిబటువు, బిల్లిక్రియఁ బ
ట్టుకంచెలఁ బిగువుజన్ను, నిక్క... ఆము.
౧. ౫౯. విక్ర. 2. ౧౪.

౫. అతిశయించు, అధికమగు.

వ. అనుటయుం గనుంగవం గినుక నిక్క నమ్మ
మారయుగళంబు...ఉ. హరి. ౪. ౨౦౪.

చ. అని యిటు లామునిప్రభువు లందఱు మోద
ము నిక్క నొక్కతీ, రున...విసుతి యెనర్ప
...వాల్మీ. ౧. ౪౮.

దండకము... ప్రాజ్యసామ్రాజ్యసంపత్తిచే నిక్క
నేకీర్తిఁ బెంపెక్కనే పెక్కునే లేడు లం

చుక... దశ. ౪. ౨3౨.

౬. సాగు, దీర్ఘమగు.

సీ. నిగిడి నిక్కిన బాటునీవి గన్గొనునాస వెలఁది
కందనతీఁగవిరులఁ జాపు. ఉ. రా. ౬. ౫౫.

సీ. కమ్మి నూకిననూత్నకలభాతమునుబోలెఁ జ
క్కంగ నిక్కి మై సామ్మ మానె. భీమ.
౪. ౧3౦.

2. వ్యాపించు.

సీ. శ్రీగంధవాసనల్ చిక్కంగ నిక్కంగ సా
రంగధరుఁ డని చేరబోవు. సారంగ. 3.
౨3౮.

సీ. నిఖిలబాకంబుల నిక్కుచీకటిమిత్తి విలసి
ల్లుమోడశకళలగుత్తి. గీ. లోకహితకారి యీ
చక్రవాక్వైరి. చిత్రభా. ౪. ౧౧౦.

౮. కలుగు, పుట్టు; ఉదయించు.

చ... ధరణీజసంతతికిఁ గోరకదంతము లించు
కంత నిక్కిన యది యాదిగా గఁ జెలఁగెక
వనలక్ష్మీ...ఆము. ౫. ౧౧౬.

సీ. పోలిరెడ్డికి మగపోడిమి లేదుగా గాది కేలా
గునఁ గడుపు నిక్క. శుక. ౨. ౪౨౨.

ఉ. కాంచినఁ బొంగి వా రొసగుకానుక ల్లిరి
బరిగ్రహించి మ, న్నించి పురప్రయాణరతి
నిక్క నశంద్రుఁడు... మనుచ. ౫. ౪౨.

గీ. సున్నపుంగుండ యన నిక్కఁజుక్కతేఁడు.
రా. వి. 3. ౯.

౯. సంతోషించు.

గీ. భూళిఘాసరుఁబరికించి యేల నిక్క, బావన
స్నానవిధిమృదాభవ్యుఁ డాతఁడు...నైష.
2. ౧౨౫.

శ్లో. శ్రుత్వా జనం రజోజుష్టం తుష్టిం ప్రాప్న్న
జుటిత్యసా. సం. నైష. ౧2. ౧౯౯.

సీ. అందఱిండ్లకు నాస యై యుండు నితఁ డని
నిక్కుబందుగు లెంత పొక్కవలయు. నిరం.
౨. ౧౨౮. భీమ. ౨. ౪౬.

౧౦. గర్వించు.

శా. నాసామర్థ్యము నీ వెఱుంగ వనిలో నక్తం
చరశ్రేణి నుల్లాసం బొందఁగఁ గూర్చి ని
క్కడవు వేల్చాచ్చుపనిస్కాంతబాణాసా
రంబున నీ ప్రతాపదహనవ్యాసంబు నే నా
ర్చుడక. భా. రా. యు. ౧౯౯౬.

ఆ. తోలుదాల్చుననుఁగు తొమ్మిదిపాఠజుల, రో
క్క మున్న దనుచు నిక్కఁ గాని, లెక్క
కెక్కఁ దైవరొక్కంబుఁ దఱుఁగని, కొలు
చుఁ గలదు ప్రోలికోమటులకు. నీలా. ౧. ౩౭.

ఉ. చక్కనిదాన నంచు నెలజన్మని నంచు జగం
బులోనఁ జే, రెక్కినదాన నంచుఁ బతి యెం
తయు నా కనురక్తం డంచుఁ దా, నిక్కంచు
విజ్ఞవీఁగుచు గణింపదు కాంతల సత్య ...
పారి. ౧. ౬౬.

వి. ౧. ఉన్నతి, బొన్నత్యము.

చ... అందు నేనుఁగుల్, దనరుచు నుండు నా
కనము దాఁకెడునిక్కన...యయా. ౧. ౮౩.

(మర్కటంబులు.) వ... పిల్లల నక్కనందు
నెక్కిన నిల్చి నిక్కగలకొమ్మల నెక్కి...
ప్రబంధ. ౧౮౬.

౨. పొటకరింపు.

నీ. కెంగలఁబైటచెఱంగు బిగించువో నిద్దంపుఁ
జనుదోయినిక్క దోప. కువల. ౨. ౩౦.

౩. బింకము, పటుత్వము.

ఉ. చన్నులు నిక్క దప్పెఁ గచసంతతివై న
ర నూపెఁ జెక్కలం, జెన్న దొలంగె...
జాచ్చావీ. ౪. ౫౫.

౪. అందము, ఒప్పు; విలాసము.

నీ. అసురీముఖోజ్వలహాసంబుకై వడి నిండారు
వెన్నెలనిక్క దక్క. భా. రా. యు.
౧౪౩౧.

గీ. ఒక్కరక్కసి వెక్క నై సొక్క దాని, ము
క్కుచెవులకుఁ గలనిక్క చక్కచేసి.

సీతావి. ౧. ౧౦.

నీ...నిక్క మిటారింపు నీటు...అనఁగ విలాస
మొప్పుచుండు. ఆం. భా. ౧. ౧౩౯.

ఉ. నిక్కఁగఁ జూచు చిత్ర మిది నెమది వేడుక
నోలలాడున, ముక్కలగుట్టు బట్టబయలై
గనుపింపఁగ శౌరి పొన్నపై, నెక్కి రమించు
చున్కి...సారంగ. ౨. ౮౦.

నిక్కచెవి(పుల)నీలఁడు=ఉచ్చైశ్చరము.

ఉ... నెఱసాహసపుంగుచుండు మొక్కఁ
గా, నక్కనఁ జేరి మే నివిరి యాదల మూ
ర్కొని చొక్కచుండె లో, నెక్కిను
వేడ్క నిక్కచెవినిలని నెక్కవజీరుఁ డ
య్యెడక. విజ. వి. ౩. ౯౯.

నీ. వింటితెర్వరిమేటి వెల్లగౌరును నిక్కచెవు
లనీలని నెక్కి చెలఁగు టెల్ల. ఉ. రా. ౫.
౨౦౮.

ఇట్లే: నిక్కవీనులజక్కి.

గీ. దేవతాశ్వంబు వెలయును డెల్లతేటి, నిక్కవీ
నులజక్కి నా నీలకంఠ. ఆం. భా. ౧. ౫౬.

ద్వి. తలఁపుమిన్నయుఁ గామితము లిచ్చు మొద
వు, వెలిగౌరు నల నిక్కవీనులజక్కి. విష్ణు.
౪. (శ. ర.)

జ: నిక్కవొడుచు, నిక్కించు, నిక్కిచూచు,
నిక్కఁబోతు, నిక్కడు, నిక్కలించు.

నిక్కుఁబోతు. విజ. (నిక్కు + పోతు.) గర్వస్వ
భావము కలవాఁడు. (శ. ర.)

నిక్కుడు=నిక్క. వి. ($\sqrt{\text{నిక్క}}$) ఉన్నతి.
(శ. ర.)

నిక్కులించు స.క్రి. ($\sqrt{\text{నిక్క}}$) నిగుడఁజేసికొను.
క.వలసినమేపులు గొని కాళ్లు లావులును నిక్క
లించి..., పులుగులు చట్టుప లార్చుచు,
గొలకొల మని కూత లిడుచు గూడులు
సేరక. ప్రబంధ. ౬౧.

నిక్కువము = నిక్కుము. వి. సత్యవాక్యము.

ఉ... ఎట్టిచోఁ, బాయనినిక్కువంబులకుఁ బట్టు
ధరిత్రఁ జశుక్యవిశ్వభూ, నాయకుడు ...
కావ్యా. 3. ౬.

విణ. యథార్థము.

(క) సత్యమైనది.

గీ. నిక్కువం బింత న్ముము నీరజాక్షి. భార.
విరా. ౨. ౫౬.

సీ. అపరాధశంక యావంతయైనను లేదు నీచిత్ర
మున కెక్క నిక్కువంబు. హర. ౧. ౨౩.

ఉ. అత్తనుమధ్యరూపు గడు సంకముగాఁ గు
సుమాయుధుండు నా, చిత్రమునందు రేఖగొని
చిత్రము వ్రాసెనొ... మదనుమాయయొ
నిక్కువమో తలంపఁగల. కు. సం. ౬.
౮౨౫. ఆం. భా. ౧. ౧౧౮.

(చ) అసందిగ్ధము, స్పష్టము.

ఆ. అసంకు సమసిండుఁ దైవవేదవ్యాసు, వలన
దీని నిక్కువము వింటి. భార. ఆది. ౬.
౨౮౩.

(అన్వయము.) ఆ... పెట్టునతనిఁ జేయొద్దెడు, వానిఁ
దలంప నందు వరుండు పెట్టు, వాడె యగుట
నిక్కువంబు ... భార. శాం. ౧. ౧౩౩.
విక్ర. ౫. ౧౩౦.

క్రి. విణ. నిజముగా.

చ. జననత సర్వధర్మపులు సర్వజగత్పరివర్తన
క్రమంబును మఱి సర్వవంశములు బుట్టిన
మార్గము నీన నిక్కువం, బనఁగు యెఱుంగు
దు... భార. ఆది. ౪. ౨౧౯.

గీ. నీవు మామగఁటిమి గని నిక్కువముగ, మె
చ్చుతటియును వచ్చెడు మీఁద నింక, నిష్ఠ
దూరక వాగ్దాద మించుకయును, నెలవు
లేదు విచ్చేయుము సిద్ధపర్య. హరి. ఉ.
౬. ౧౧౮.

ఉ. నిక్కువ మీపు నూర్యశక్తినిర్లవంశజు లైన

రాజులం, దొక్కమహానుభావుతనముండవు
గావలయున్ నకోత్తమా. భార. విరా. ౧.
౧౦౧.

నిక్తుము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) కడుగఁబడినది,
శుద్ధము చేయఁబడినది.

నిక్వణము. సం. వి. అ. పుం. ౧. ధ్వని, శబ్దము.
౨. వీణాధ్వని.

నిక్వాణము. సం. నిక్వణము.

నిక్షు. సం. వి. ఆ. శ్రీ. శీక్ష, ఈడు. (వాచ.)

నిక్షణము. సం. వి. అ. న. చుంబనము, ముద్దిడుట.

నిక్షిప్తము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧. త్యక్త
ము, విడువఁబడినది. ౨. ఇల్లడ పెట్టఁబడినది,
తాకట్టుగా ఉంపఁబడినది. (భూషణాది.)
౩. ఉంపఁబడినది. ౪. పాఠఁబడినది, పూడ్చు
బడినది.

నిక్షుభ. సం. వి. ఆ. శ్రీ. ౧. నూచ్యనిభార్య.
౨. బ్రాహ్మణశ్రీ. (వాచ.)

నిక్షేపకుండు. సం. విణ. (అ. పి. కా. అ.) నిక్షే
పించువాడు.

నిక్షేపణము. సం. వి. అ. న. ౧. అడుగులు మొ
దలగువానిని ఉంచుట. ౨. అట్టివానిని ఉంచు
టకు సాధన మైనది.

నిక్షేపణీయము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧. ఉం
పఁదగినది. ౨. విడువఁదగినది. ౩. పాఠఁదగినది.

నిక్షేపము. సం. వి. అ. పుం. ౧. చెప్పి చూపి
ఉంచినయిల్లడ; గణనాపూర్వకోపనిధి, లెక్క
పెట్టి వాచ నిచ్చినసాము. ౨. తాకట్టు, మడువ.
౩. నిధి, నిధానము, పాఠి పెట్టినసాము. ౪. పె
చుట. (కటాక్షినిక్షేపము మొ.) ౫. ఉంచుట,
పెట్టుట. ౬. త్యజించుట, విడుచుట.

నిక్షేపించు. సం. స. క్రి. ౧. పాఠు, పూడ్చు.

క. వినిపించిన నాతడు నా, కనురక్తునిపగిది నని
యె ననఘా యేత, దన మూరియొద్ద నేటికి,
నిను వేడెడ వలయు నిచట నిత్యేపింపక.
వేం. పంచ. గ. ౩౦౧.

వ...తద్దోషవరిహారం బస్థితయంబు గంధ
మాదనంబున రామనాథత్వే త్రంబున నిత్యే
పించి యచట...సేతు. ౬. ౧౮౧ పా.

౨. ఉంచు, పెట్టు.

౩. చాపంబుం బటుబాణతూణయుగముకా
తాసియుక వర్తముక, భూపాలుండు విమా
నరత్నముపయిం బూజాసమేతంబు ని, త్యేపిం
పం దగువారిఁ బుచ్చి...నిర్వ. ౧౦. ౬౬.

౩. దాచు. మఱుంగుపఱుచు.

వ. మఱియు విరాటనగరంబునకుఁ జనుచుండి
తత్సమీపశమీప్యతీంబునఁ బాండవులు తమ
యాయుధంబులు నిత్యేపించి త మ్మెవరు నె
ఱుంగకుండ విరాటం గొలిచి యునికియు
...భార. ఆది. ౧. ౪౦.

నిత్యేపితము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧. ఇల్లడ
పెట్టింపఁబడినది. ౨. వ్రాయుంపఁబడినది, చెక్కిం
పఁబడినది. (అక్షరములు మొ.)

నిత్యేప్త. సం. విణ. (బు. స్త్రీ. బు.) నిత్యేపిం
చువాడు.

నిత్యేప్తవ్యము. సం. నిత్యేపణీయము.

నిఖనకుడు. సం. విణ. (అ. నికా. అ.) ౧. త్రవ్వ
వాడు. ౨. పాతిపెట్టువాడు.

నిఖననము. సం. వి. అ. న. ౧. త్రవ్వట. ౨.
పాతిపెట్టుట.

నిఖర్వము. సం. వి. అ. పుం. సంఖ్యావిశేషము,
అయతకోటిసంఖ్య, పదివేలకోట్లు.

నిఖర్వుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) అతివాచ
కుడు, మిక్కిలి పొట్టివాడు.

నిఖాతము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧. త్రవ్వ
బడినది. ౨. పాతఁబడినది, నాటఁబడినది.
(శబ్దము మొ.)

నిఖిలము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) సర్వము, అం
తయు.

గీ. యోగధర్మంబునకు నెక్కు డొక్కటియును,
నిఖిలమందును లే దిది నిశ్చయంబు. హరి.
పూ. ౨. ౧౫౫.

నిగణము. సం. వి. అ. పుం. హోమధూమము.
(త్రి. ని, వై. ని.)

నిగదనము. సం. వి. అ. న. నిగదము, స్పష్టము
గా చెప్పట; చెప్పట.

నిగదము. సం. వి. అ. పుం. ౧. స్పష్టముగా
చెప్పట, తెలియఁ బట్టుట. ౨. చెప్పట.

౩. అర్థము తెలియకయే మంత్రాదులు చదువుట.
౪. శబ్దము.

నిగదించు. సం. సం. క్రి. స్పష్టముగా చెప్ప.

క. మానుషజన్మము నొందిన, మానవులకు లభ్య
మానవరణులకు మహా, జ్ఞానులకుఁ జేయవల
యుని, ధానము నిగదంపఁబడియే ధరణీ
నాథా. భాగ. ౨. ౩౫.

నిగదితము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧. చెప్పఁ
బడినది. ౨. స్పష్టముగా చెప్పఁబడినది. వి.
అ. న. భాషణము, చెప్పట.

నిగనిగ. వి. (క. నిగనిగ.) ౧. కాంతివిశేషము.

వ...తారకల నీరికలెత్తుపాక రన నిగనిగ లిను
మడి నికుడ...మనుచ. ౩. ౯.

క. అల చుక్కలనిగనిగ యో, పాలఁతీ నీకాలి
గోరుఁ బోలదు సుమ్మి. సారంగ. ౨. ౨౨౨.

౨. వెలుగుట మెఱయుట మొదలగువానియం
దగుఅనుకరణము.

వ...మెఱుంగులు నెను వెంటి మింటిదాక జరిగి

దగ్గర నిగనిగ వెలుగుటంజేసి ...భీమ.

౫. ౮.

క. భగభగ యనుపదకంబున, నిగనిగ యనుకొ
మైటుంగునేత్రపటుమునక, భుగభుగ యను
మేళుఁతక, భగభగ యనిపించె నతఁడు
నాహృదయంబుక. కళా. ౨. ౩౮.

విణ. నిగనిగ యనుకాంతి కలది, నిగనిగలాడు
నది.

సీ. నిగనిగంగాఁ దోమి నిండుబోనముదొంతి భోజ
నకాలలోఁ బాసఁగఁ జేర్చి. హర. ౨. ౧౨౨.

గీ. నిగనిగనిసంజ కంజాయపాగడు దెగడు, మో
విమానిక మాని సంపూర్ణరుచిస, మగ్గత క
హింతు నే నింతి మామకాభి, రామవసునా
మ ముచితగౌరవము చాల్చి. వసు. ౬. ౮౫.

నిగనిగలాడు=నిగనిగ యని ప్రకాశించు.

చ. పగడపుఁగంబముల్ నిలిపి పన్నినముత్యపుఁ
జప్పరంబులక, నిగనిగలాడుకుందనపునిద్రపు
గోడలు... నీలా. ౧. 3౦.

నిగనిగన్నిగ=నిగనిగ, నిగనిగ్నిగ.

(కాంతివిశేషము.)

సీ. కొదమగుబ్బలదానిఁ గ్రొచ్చించుఁ గ్రచ్చించు
నెప్పేనినిగనిగన్నిగలదాని. దళా. ౨. ౧౦.

సీ. జగి దొట్టి మిట్టలై చిగువులై బుగడలై
మొగడలై నిగనిగన్నిగల నెగడి. నరస.
౫. ౧౧3.

నిగన్నిగ=నిగనిగ, నిగనిగ్నిగ.

(కాంతివిశేషము.)

ఉ... అత్తటి చిత్తరి చూచె మోముకొన్ని
గ్గునిగన్నిగల్ తళుకునిద్రపుటద్దపుసాంపుని
పగక. కవిరా. ౫. ౮౮.

నిగమగోచరులు. సం. వి. బ. వస్త్రవిశేషములు.

సీ. నిండువన్నెలు మంచినిగమగోచరులు సా
మంతపీఠులు ప్రతిమలును బొగడ, పచ్చలు
...గీ. మొదలుగా వల్పులు ధరించి ముదిత
లపుడు. ప్రబంధ. ౨3౨.

నిగమనము. సం. వి. ఆ. న. ౧. (న్యాయ.) ప్ర

తిజ్ఞాహేతూదాహరణోపనయనిగమనము లను
పంచావయవములలో కడపటియవయవము. ౨.
వేదమునుండి పదము నెత్తి చెప్పట; ఆ పైతి
చెప్పినపదము. 3. లోనికి చొచ్చుట.

నిగమము. సం. వి. ఆ. పుం. ౧. వేదము. ౨.

వేదమునుండి ఉద్భవ మగు(ఎత్తి చెప్పబడు)
వాక్యపదాది. 3. పర్యాయకథనముచే వేదార్థ
మును బోధించువ్యాఖ్యాన్యంభవేదము. ౪.
తంత్ర భేదము. ౫. దేవయుష్మాదిప్రోక్తశాస్త్రము.
౬. (న్యాయ.) నిగమనము. ౭. న్యాయశాస్త్రము,
తర్కశాస్త్రము. ౮. నిశ్చయము. ౯. పట్టనము.
౧౦. హట్టము, బజాటు. ౧౧. వాణిజ్యము,
వర్తకము. ౧౨. సార్థము, వర్తకలసంఘము.
౧౩. మార్గము, దారి.

నిగమి. సం. విణ. (న. నీ. న.) వేదమును ఎ
ఱిగినవాడు.

నిగముఁడు. సం. వి. ఆ. పుం. వణిజుఁడు, వేహరి.

నిగరణము. సం. వి. ఆ. పుం. ౧. కంతము. ౨.

హోమధామము. న. ౧. కబళించుట, మ్రిం
గుట. ౨. పూర్ణముగా లోఁగొనుట. 3. తిను
ట, భక్షణము. ౪. (అలం.) కట్టెనుపాత్రత్వము,
శబ్దముచే చెప్పకుండుట; అధఃకరణము, అసత్య
త్వప్రతిపాదనము. (ఉదా:- విషయనిగరణము,
విషయనిగరణము.)

నిగరణీయము. సం. విణ. (ఆ. ఆ. ఆ.) ౧. తినఁ
దగినది. ౨. మ్రింగదగినది.

నిగరము=నిగారము. వి. ౧. కాంతివిశేషము.

చ... నిగరాలమగరాలనిగరాల గనునితాంత
కాంతదంతంబులు... ప్రబంధ. ౪౦.

౨. పెల్లిక, బిల్ల.

గీ. కలచుఁ గన్తూరినిగరాలలపుఁ దెఱవ, గాజు
టోవరిలోధూపగంధలహరి. నైష. 3. ౧౫౪.

వ. కనుమరైమకంబులమదభరంబులం దొరంగు
నాభీరక్షంబు లిగిరి గనిగట్టిననిగరములు గజ
చికోని... వసు. ౨. ౧౧.

విణ=నికరము. ౧. శ్రేష్ఠము, సారభూతము.

నీ. నిగరంపుమోవితేనియలతోన దొరల్పి చె
లువ లిచ్చిన సంతసించు గొన్ని. వేం.
పంచ. ౪. ౨౪౧.

చ. పగడపుగ్రోతడంబుజిగి పాకవిరోధిశరాస
నంబుగా, నిగరపుంగెంపుగొమ్మనునునిగ్గుమె
టుంగు మెటుంగుచాలుగా, దగు... చం
ద్రా. ౧. ౯. ప్రబంధ. ౪౦.

౨. పెద్దది, గొప్పది.

నీ. నిగరంపుజనుకట్టు నగరంబురవికమేల్సరి
గకుట్టులమెట్టుసడలనిక్క. రా. వి. ౩. ౧౨౪.

౩. నీచము, అల్పము.

క. నిగరా లగుమగతాలను, నిగరాలుగఁ జేయు
నార నెలతరదనముల్, పగడంబులజగడం
బుల జగడంబు, లిడుక మిటారిచవిమోవి
రుచుల్. ప్రబంధ. ౪౦౩.

నిగరము. సం. వి. అ. పుం. ౧. కబళనము,
మ్రొంగుట. ౨. భక్షణము, తినుట.

నిగరి(రీ)త. సం. విణ. (ము. శ్రీ.ము.) ౧. తిను
వాడు. ౨. మ్రొంగువాడు.

నిగరితవ్యము. సం= నిగరణీయము.

నిగళ(డ)నము. సం. వి. అ. న. సంకలలువేయుట.

నిగళ(డ)ము. సం. వి. అ. పుం. న. ౧. విను
గుకాలిసంకల; సంకల. ౨. కబళనము, మ్రొంగుట.

నిగళి(డి)తము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) సంకల
వేయబడినది.

నిగాదము. సం= నిగదము.

నిగారకము. సం. విణ. (అ. రికా. అ.) ౧. మ్రొ
గునది. ౨. భక్షించునది.

నిగారకుండు సం. విణ. (అ. రికా. అ.) ౧. తిను
వాడు. ౨. మ్రొంగువాడు.

నిగారము=నిగరము.

(మెటుంగు, కాంతివిశేషము.)

ఉ. చన్నులు పొన్న కాయలకుఁ జక్కఁదనంబు
లాసంగుఁ గల్గివా,ల్లన్నలు గఁడమీలకు
నిగారము లిచ్చు నొయారి దీని కే,యన్నలు
సాటి రాఁగలరు...వృ. వి. ౨. ౬౦.

విణ. (శ్రేష్ఠము.)

ఉ. కుందన మెందునక దొరయె కొమ్మనిగా
రపుమేనిచాయకుక. నీలా. ౧. ౫౩.

క. ఇట్టినిగారపుగొనముల, తిట్టలఁ గనికరము మాని
తెం పొదవంగా, గట్టడవులవం బనుపఁగఁ,
గట్ట యమ్ముదుకఁ డెంతకట్టిడి చెపుమా.
అచ్చ. రా. అయో. ౮౩.

నిగారము. సం= నిగరము.

నిగారి. సం. విణ. (న్. టీ. న్.) ౧. తినువాడు.
౨. మ్రొంగువాడు.

నిగార్యము. సం=నిగరణీయము.

నిగాళము. సం. వి. అ. పుం. అశ్వగళోద్దేశము,
గుట్టపుమెడసమీపపువోటు.

నిగాళవంతము. సం. వి. త్. పుం. అశ్వము,
గుట్టము. (వాచ.)

నిగి(గు)డించు= నిగుడుచు. స. క్రి. (√నిగుడు.)
౧. నిగుడఁజేయు, వ్యాపింపజేయు.

వ... ఏము నిదిధ్యాసనిశ్వాసనిరోధంబు సేసినం
దాఁ దద్ధ్యాసదశ వెలికి నిగుడించుచు...
ఆము. ౫. ౧౫౩.

౨. సాగఁజేయు, చాచు.

క. మొగించినచేతులు ముందల, నిగిడించి నితాం
తవినయనిరతిక జారుల్, దగ విన్నవించి

రిట్లని, జగతీశ్వరునకు నిజప్రచారం బెల్లె.
భార. విరా. 3. 2౯.

సీ. తెలివివెన్నెల వెండితీగలు నిగిడించుచద
లుకమ్మచ్చుబెజ్జము లనంగ. పారి. ౨. 3౬.
3. వెలువలుచు.

వ... హెచ్చు కుం దాడనేరక నిట్టూర్పు నిగి
డించితి ... కాశీ. గ. ౧౦౫.

వ... ఏటికిం బలవపాటలం బైవయధరంబుబీట
తెగయ శేడినిట్టూర్పుగాడ్పు నిగిడించెడు
... నైవ. ౪. ౯౧.

౪. (బాణాదులు) పఱచు, ప్రయోగించు.

గీ. వెలుతుయు నొక్కతెగఁ గత్తివాతీయుము,
లతఁడు పదునాల్గు నిగిడించి యద్భుతముగఁ,
దునిమెఁ బదునాల్గుశూలములను మహోగ్ర,
లగుచు వారంతఁ బోకవై నడరుటయును.
భా. రా. ఆర. ౧౬౫.

సీ. సాత్యకి డిభక్తుపై సామకదశకంబు నిగు
డింప నని వానిమొగమునందుఁ, జనుమొన
మీఁద వత్తుంబుపై నాటిన ... ఉ. హరి.
౪. ౨౫౦.

౫. కలిగించు.

మ. ... వజ్రకుంఠలసచ్చాయ సితాంకువీప్తి
నిగిడింపజ్జ...చంద్రి. ౬. ౬.

నిగిడికొను. స. క్రి. (నిగుడు.) తడవుకొను,
నిమురుకొను.

వ ... గండంబులు గడచితి మని గుండియలు
నిగిడికొనుచు జనిరి. హర. ౨. ౨౭.

నిగితము. వి. (సంగీతములోని) ఒకస్వరస్థాయి,
తాముములలో నొకటి.

ద్వి. నిగితి శుభాయిన నిగితంబు ... ఆదిగా
సాగయుతాముములు బస. పు. 3. ౯౩౯ పం.

నిగితి. వి. (సంగీతములోని) ఒకస్వరస్థాయి.
బస. పు. 3. ౯౩౯ పం.

నిగిరత్. సం. (శత్రు.) గ. తినుచున్న. ౨. మ్రిం
గుచున్న.

నిగీర్ణము. సం. విణ. (అ. అ. అ.) గ. కబళితము,
మ్రింగబడినది. ౨. భక్షింపబడినది. 3. అంత
ర్భావితము, లోపల ఇమిడింపబడినది.

నిగీర్ణి. సం. వి. ఇ. శ్రీ. గ. తినుట. ౨. మ్రింగుట.

నిగీర్ణమాణము. సం. విణ. (అ. అ. అ.) గ.
తినుబడుచున్నది. ౨. మ్రింగబడుచున్నది.

నిగుడఁజేయు=నిగిడించు. స. క్రి. (నిగుడు.)

౧. వ్యాపింపజేయు, ప్రసరింపజేయు; ఏయు.

సీ. విరివిగా నొకవేళఁ బెరిగి వీటికి నెల్ల నిజ
శీతలచ్చాయ నిగుడఁజేయు. పారి. ౫. ౫౨.

గీ. రక్తధారలు వెడలంగ రశ్మి వెలుగఁ, బాలు
చుబాలార్కుచాడ్పునఁ జెలుపు మిగిలి, ఫల్లు
నుండు ప్రతాపసంభరితమూర్తి, యగుచు
శరకిరణంబులు నిగుడఁజేసె. భార. విరా.
౫. ౧౯౦.

౨. వరిలఁజేయు.

క. నావుకు సంచయుఁ డిట్లను, దేవా పాండ
వులయులుక ధృష్టద్యుమ్నుం, దేవెరవుమాట
నైనను, నే వోసినయగ్నిభంగి నిగుడం జే
యున్. భార. ఉద్యో. ౨. ౨౪౩.

నిగుడము. వి. ఆశ్వశిఖాభేదము.

సీ. వరసంబు నొందించి పల్లంబు కల్పించి నిగు
డంబు సరుకొల్పి నెఱసు నెఱపి. పి. శకుం.
౧. ౧౧౨.

నిగుడారు. అ. క్రి. (నిగుడు + ఆరు¹. స్వార్థమున.)
వ్యాపించు.

ఉ. నవ్యక నవ్యనెచ్చెమును న్నిగుడారెడువిం
తకాంతియున్, జన్మలు చేసి చేసి యిటు చి
త్కునె వెన్నెలవెల్లివేడికిన్. ఉ. హరి. ౫.
౧౩౪. (నిగుడారెడు అని శ. ర. పా.)

నిగుడు=నివుడు. అ. క్రి. గ. వ్యాపించు, ప్రసరించు; పడు.

అ. అంపపాదుల నిగుడునంశువితానంబు, దీప్తమరకతములదీధితులుగ. భార. భీష్మ. గ. ౧౦౬.

గీ. వారిముఖమండలములతో వారిజములు, మొగిడె శోకతమంబుతో నిగిడె దిమిర, పటలి... భార. సా. గ. ౧౩.

గీ. అనఘ యింద్రియముల విషయములమీఁద, నిగుడనీక మనంబుతో మగుడఁ దిగిచి. భార. కాం. ౫. ౬౭.

కా...కా, మామోహాస్త్రపరంపరలో నిగిడి చిత్రాంభోజములో దూఱ... దశా. ౨. ౨౯౯.

౨. నిక్కు, (నైకి) లేచు.

వ...తో లూడ్చుచువోనాగంబునుం బోలెఁ గరవాలంబుఁ దాన యొజవెలికి నిగుడుచున్నయది గావున మా కవశ్యంబును సంగరంబు సంభవించు... భార. ఉద్యో. ౨. ౧౪౬.

ద్వి. ఎగసి మిన్నులఁ బాటునిట్టులనయిన, నిగిడి కూడఁగఁ బట్టి నేలకు వైతు. ద్వి. హరిశ్చ. పూ. ౫౭౫ పం.

3. బయలుదేలు.

వ. అనుచు సభార్యుం డయి వింధ్యావోర్యస్తంభయితసంభృతానురాగంబున నిగిడిచని...పాండు. గ. ౧౩౭.

౪. (యుద్ధాదులందు) కవియు, మార్గోను.

గీ...కారవయోధులయుబ్బు మెఱసె, నృపులనే కులు నామీఁద నిగిడి లేను, జిక్కువలెచెడఁ జూడుమీ యుక్కు మడఁచి. భార. భీష్మ. ౩. ౧౧.

క...భీముడు, నీవును నరుతోడఁ గూడి నిగుడుడు పెలుచక. భార. భీష్మ. ౩. ౩౬౯.

౫. ఉద్గతమగు, వెలువడు.

క. చని మదనాగ్నిబాహులఁ, దనుకఁగ నిట్టూర్పు

గాడ్చు దందడి నిగుడక. భార. విరా.

౨. ౬౦. ఆము. ౨. ౨౧.

గీ. వేడియశ్రులు నిగుడంగ వెక్కివెక్కి, యేడ్వఁ దొడఁగె లతాంగి పృథ్వీశుమ్రాల. నైవ. ౪. ౮౭.

౬. (బాణాదులు) పఱఁగు, మీఁదికి వచ్చు.

చ. ఘనరభసమునక నిగుడుకై దువులక నులు మాడి...భా. రా. ఆర. గ. ౨౦౧.

గీ. జలరుహోదరసవ్యాపనవ్యముక్త, నిష్ఠురాస్త్రంబు లొండొండ నిగుడునపుడు. పారి. ౫. ౧౨.

౭. (యుద్ధాదులందు) విజృంభించు.

సీ. నెత్తుటఁ దోఁగియు నిగిడి పోరెడివీరు లలరినడమోదుగుల విధంబు. గీ...వింత లగుటను సంగరాంగ, ఇంబు రమణీయమును భీమ ఇంబు నయ్యె. భార. శల్య. గ. ౧౨౯.

ఉ. గరుఁడుని దిగి వీడ్కోలిపి కంసవిరోధి... ని, స్థురరవపాంచజన్యఁ డగుచుక నిగుడంగని పొండ్రు డత్తతీక. ఉ. హరి. ౩. ౯౧. (త్వరపడు, వేగిరపడు అని శ. ర.)

ద్వి. అప్పుడు కాశికుం డంతరంగమునఁ, గప్పినచలమునఁ గరుణఁ బో విడిచి, నిగిడి ప్రేరేచిననీలమేఘములు, గగనమండల మెల్లఁ గప్పి యొప్పార. ద్వి. హరిశ్చ. పూ. ౨౧౨౯పం.

౮. కలుగు, పుట్టు.

ఉ. మైలవలిక ననలో నిగుడుమైఁ బులకలో పొడమక శ్లాఘాంగి యై. ఆము. ౫. ౩౬.

చ...ఊరపులోదశముగా నిగుడక వడఁ గుంది యీరెలుంగునఁ దమవానిఁ బిల్చుచు శకుంతము లయ్యెడనిల్చె మ్రాకులక. పారి. ౪. ౨౧.

౯. యత్నించు.

క. భీముని నర్జును విడిచియు, నీమది నకులు బ్రదికింప నిగుడుట పుత్ర, నామనమానఁ

బాయదు ని, న్నే చునవచ్చు నభిలంబు నిం
ద్రుఁ డెఱుంగుక. భార. మహా. ౬౪.

౧౦. చక్కబఱు.

క. బెడిదముగఁ గ త్తి గొడ్డటఁ, బొడువఁ దెగిన
మానఁ జిగురు వొడముఁ బలుకులం, జెడఁ
దునిసినకార్యంబు ని,గుడ నేరదు పిదప
నెట్టుఁ గురువంశనిధి. భార. ఉచ్ఛో. ౨. ౬౧.

౧౧. ఒప్పు.

సీ. బొమల నెన్నడిమిపద్మదళంబులరేఖ రహిఁ
జూపునూర్ధ్వపుండ్రంబు నిగుడ. విప్ర. ౨.
౬౮.

౧౨. అంతమునొందు, చచ్చు.

క. ఈరీతిఁ బొదల మెదలుచు, నానీతిలకంబు
మేనినచ్చిక యిచ్చుం, గోరక నవసహకారక,
కోరక మూరుకొని వడి నిగుడ గమకించెక.
వసు. ౩. ౧౧౯.

౧౩. అతిశయించు.

వ...ఒడళ్లు జడియ జడిమ నిగుడ బడలి యు
న్నవారలం గనుంగొని. దశా. ౨. ౧౬౨.

క. పరలోకావాససుఖాదరపరతం జనినతల్లి
దండ్రుల కొసఁగెక, గురుభక్తి నిగుడుకొ
డు కతి, కరుణామతి గంగ నస్థి గయఁ బిం
డంబుక. పాండు. ౨. ౨౬.

౧౪. ప్రవహించు.

క. తరణియు భైమియును బర, స్ఫుర మచ్చటఁ
గూడి నిగుడఁ బావన మగుత, త్వరిదంబువు
నం దాడిన, నరునకు నవ్వారి చరణనఖమున
నెడలుక. పాండు. ౫. ౨౬.

౧౫. స్వస్థత నొందు.

క. కావున నేతద్దానము, నీవును గావింపు మన
సు నిగుడుదు వన... వరాహ. ౧౨. ౬౯.

౧౬. పఱుగెత్తు.

క. మాయాహరిణము మిగులుచు, వాయువు దెగఁ
బఱుతు ధరణివలయుము గడతుం, దోయధి

దాటుచు ననుక్రియఁ, గాయద్యుతు లడర
నొక్కగతిఁ దెగి నిగిడెక. భారా. ఆర.
౨. ౫౭.

క. నిగిడి కడు నలసి యట యొక, మృగయూ
భముఁ జొరఁగఁ బోవుమెయిఁ దోడ నె వెం,
దగిలి యగపాటు గని యొక, పగు వెఱువున
నిల్చి రాముఁ డయ్యేణంబుక. భా. రా.
ఆర. ౨. ౫౮.

గీ. కినుకతో వచ్చి యచ్చట జనులఁ జూచి,
నిగుడఁ జాలక గుంపుగా నిలుమఁ గొన్ని.
చిత్రభా. ౩. ౧౩౯.

౧౮. చాగు, దీర్చు.

సీ. నిగిడి పూతపబాగుఁ గ త్తిరించిన గడ్డం
బుకొన రొమ్మఁ గమ్మింప. నైష. ౩. ౯౧.
జ : నిగిడించు, నిగిడికొను, నిగుడజేయు, నిగు
దారు, నిగుడుచు, నిగుడుదెంచు.

నిగుడుచు(డ్చు) = నిగిడించు. స. క్రి. ($\sqrt{\text{నిగు}}$
డు.) ౧. నిగుడజేయు, వ్యాపింపజేయు.

ఉ. ... జంభారి నిగుడ్చు భ్రాంతి నువయావ
సరంబుల నొద్ద నుండి రో, హయణ మైనలో
చనసహస్రము బాలసహస్ర భానుపై. నైష.
౪. ౨౨.

క. అనుటయు నతఁ డమ్మనిదెసఁ, దనదృష్టి
నిగిడ్చి నగుచు... కళా. ౩. ౪౩.

౨. నెలువఱుచు.

గీ. పోవలయుఁ జూడ ననుచు నూర్పులు నిగు
డ్చు. మనుచ. ౧. ౫౭.

౩. (బాణాదులు) పడఁజేయు, ప్రయోగించు.

చ. పలపలఁ దొల్లతోల్ల నొకపాటిగ మాటికి
నేటవాలుగా, జలకణముల్ నిగుడ్చుచు వె
సక జడిపై జడి సందడింపఁగా. ఇందు. ౩.
౧౦౭.

సీ...కనలి యవ్వీరుడు ... గొడుగును దును

మాడఁగా భవత్సుత్తుఁడేపు, గుండఁగ శక్తి
నిగుడ్వఁగఁ ద్రుంచె నేడైఁగ గృహణము
గొన నులుమునే నె. భా. ౧. కర్ణ. ౨. ౨౬౯.

౪. కలిగించు.

ఆ. అతఁడు తన మవరజయాకర్ణనాసాస్రములు
నిజాతుల నఘవలననమ్ము, గడు నిగుడ్వ నడిగి
యడిగి తత్కథితన, భార్యరామవృత్తకా
ర్యుడగుదు. రాఘవ. ౩. ౮౨.

౫. తూర్పు, పెట్టు.

చ. పొగడలు బొండుమల్లియలు పొన్నలు పా
వడ చొల్లియంబునక, నిగిడిచి వీరభద్రుఁడు
సనెక శశిమాళినమిపభూమిక. భీమ.

౬. ౧౧౦.

గీ...గనపరాకులు నిగిడ్చి, చెప్పుటట్టులు కోధిం
చి సిగలు విప్పి. ఆము. ౬. ౭౮.

నిగుడుదెంచు = నిగుడు. ఆ. క్రి. (నిగుడు +
తెంచు. స్వార్థమున.) పుట్టు, కలుగు.

గీ. వెక్కడలఁ జూచి యెలుగుదు నిక్క
మనిన, నగవుమొలక మొంబున నిగుడు
దేర, మాతలికిఁ బ్రత్యయకరంబు నాతనికి
దు, రత్యయతరంబుగాఁ గార్చుకారవంబు.
రామా. ౮. ౨౦౭.

నిగులు = నివులు, నీలు. వి. భ. సము, బూడిద.

గీ. నిగులులో నిప్పుతీలున నీచరిత్ర, మెలుఁగఁ
బడదు...ఉ. రా. ౫. ౫౮.

గీ...అత్తుగ్రద్దప్పి, నిగుడుచో ట్లెల్ల నిగులు
తై యెగయు...దకా. ౩. ౧౩౧.

నీ...నిగులు, నీలు బూడిద యన నెగుడును
భస్మాఖ్య...ఆం. భా. ౨. ౨౪౨.

నిగులుగప్పిననిప్పు = డాంబికము లేనిధీరుఁడు;
ఉన్న శక్తిని ప్రకటింపనివాఁడు.

(వ్యవ.) ఆపండితుఁడు నిగులుగప్పిననిప్పు.

నిగువు. సం. విణ. (ఉ) మనోజ్ఞము. వి. ఉ. పుం.

౧. మనస్సు. ౨. మలము. ౩. మూలము,
నేరు. ౪. చిత్రకర్తము, చిత్రపు వ్రాయుట.

నిగూఢము. సం. విణ. (ఆ. ఆ. అ.) ౧. గుప్త
ము, దాఁపబడినది; రహస్య మైనది. ౨. దురవ
గాహము, తెలియనిది. వి. ఆ. పుం. వనముద్గ
ము, అడవిపెసరశ్శి.

నిగూహనము. సం. వి. అ. న. దాఁచుట.

నిగూహించు. సం. స. క్రి. దాఁచు, మఱుగు
పుచ్చు.

మ. మనువంశాగ్రణి జాగ్రదగ్రసుతసామ్రాజ్య
గమప్రాజ్యమ, జ్ఞనసంమర్దజభూరజఃపరిజహీ
ర్నాచంచుకోమాంచకా, యనికాయప్రకృతి
వ్రజద్విగుణజాతానందముక డెందమంద
నిగూహించుచుఁ బల్కె నాప్తసచివోత్తం
సాలితో నత్తటిక. చం. రా. ౪. ౧౧.

నిగ్రహీతి. సం. వి. ఇ. శ్రీ. ౧. ఆక, నిరో
ధము. ౨. నిగ్రహము, అడఁచుట.

నిగ్రహీతుఁడు. సం. విణ. (ఆ. ఆ. అ.) ౧.
పట్టుకొనఁబడినవాఁడు. ౨. అడ్డగింపఁబడినవా
డు, నిరోధింపఁబడినవాఁడు. ౩. ఎదిరింపఁబడిన
వాఁడు. ౪. (వాదాదులందు) ఓడింపఁబడిన
వాఁడు.

నిగ్రహ్యమాణము. సం. విణ. (ఆ. ఆ. అ.)
నిగ్రహించఁబడుచున్నది.

నిగ్గడి. విణ. (క. నిగ్గడి. త. నిక్కలమ్.) ౧. కఠినము.

నీ...ఇట్టికొడుకును మనుమండు బుడమి నిట్లు,
పడియుండఁ జూచెడుపాపజాతికి నిప్పుడవి
యక నిగ్గడి యొనయునుప. గీ. గుండియకుఁ
జేటుపాటింకఁ బుండరిక, నయన యెన్నఁడు
లేమి నిర్ణయము గాదె. భార. శ్రీ. ౨.
౪౩. ('నిగ్గడి' ముద్రి. పా. 'ఈ గట్టియెన'
కరాలప్రతిపా.)

అ. మూర్ఖుడు.

ద్వి. నెన్నిధి యుండంగ మన్ను గడ్డుదురె,
ని నొందు వేడెడినిగ్గండి గలఁడె. బస.
పు. గ. ౨ ౩౪ పం. (చి. ని. పా. 'నిగ్గడి'
ముద్రి. సా.)

నిగ్గారు. అ. క్రి. (√నిగ్గు.) గ. ఉత్కృష్ట కాంతి
తో నిండు.

ద్వి. నిగ్గారుపంచవన్నియలతోఁ గూర్చి, ము
గ్గులు పెట్టి...పండితా. దీక్షా. ౫౭ పా.

అ. సువాసన కలుగు.

ద్వి. ముగ్గు చాలదో పద్మములు నెదరినవో,
నిగ్గారుగండంబు నెరసు దోఁచినదో. పండి
తా. పురా. ౧౫౪ పా.

నిగ్గించు. స. క్రి. (√నిగ్గు.) నెఱవేర్చు, నిర్వ
హించు.

మ...ధాత్రీ కాంత నీ వొప్ప మా, నికులశ్రేష్ఠు
లతో నిరీతి మఘముల్ నిగ్గించుచుక మేము
వేడుక వర్తిలుదు మాశ్రమాని సురకోటుల్
నిచ్చ హర్షింపఁగఁ. చంద్రి. గ. ౧౩౩.

నిగ్గు. వి. గ. కాంతి.

నీ. పనుపునిగ్గులు దేలుపాఁపజన్నిద మొప్పఁ
బ్రమథాధిపతి యింటిప ట్టెటింగె. మనుచ.
౨. ౧౧.

చ. నెరసినసోగ పెన్నెలులనిగ్గున నొక్కడ
భానుకన్యయై...నభ, శ్చరనది యొప్పె దివ్య
జలజాతముఖుల్ జలకేరి సల్పఁగఁ. పారి.

౪. ౩౩.

చ. పలుకుల దే నె లూరు మెయి బంగరునిగ్గులు
దేలుఁ జూపులం, దళుకులు మీఱుఁ జెక్కు
లను దద్దయు ముద్దులు గాఱు...నీలా.
౨. ౧౯.

౨. జడ్డు.

మ...సోఁగ నెలుల్ సంపఁగిన నెనిగ్గు సడ

లంగాఁ బైపయిక్ దువ్వి నేర్పున గంధా
మలకంబు వెట్టె నొకయంభోజాక్షి భూజా
నికె. వసు. ౫. ౩౯.

౩. కిరణము.

నీ. మినుకు తళుకు నిగ్గు మించు కళు కనంగఁ
గిరణనామంబు లై కెరలుచుండు. ఆం. భా.
౧. ౮౨.

౪. పరిమళాతిశయము.

ఉ. మజ్జన మాడె రాజు కృశమధ్యమ లింపున
వంప గుంపులై, గొజ్జెగ నీటివెల్లువలు గోవజ
వాజులనిగ్గుఁ జూప...మనుచ. ౫. ౫౭.

౫. సారము.

(వ్యవ.) ఉపనిషత్తులలోనినిగ్గుల భగవద్గీత యం
దును పురాణములలోనిని గ్గుల భారత మం
దును కలదు.

విణ. శ్రోపుడు పోఁగా మిగిలినది. (శ. ర.)

అ. క్రి. నిర్వహిల్లు.

ఉదా:-నాతో వాఁడు సరిగా నిగ్గులేఁడు. (శ. ర.)

జ: నిగ్గారు, నిగ్గించు, నిగ్గులాఁడి.

నిగ్గులాఁడి. వి. (నిగ్గులు + ఆఁడి.) నిగ్గు కలఆఁడు
ది, కాంతి కలశ్రీ; ఆఁడుది.

ఉ. చెక్కుల నిగ్గులాఁడి యని చిల్కలు వల్కు
నృసింహ పూర్వపుక, మక్కువ నీవిరోధి
నృపమందిరచిత్ర వధూపరంపరక. నరస. ౫.
౧౩౭.

నిగ్గంధనము. సం. వి. అ. న. మారణము, చం
పుట.

నిగ్గమాణము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ.

ఆడ్డగించునది, ఆడి పెట్టునది. ౨. ఆడఁచునది.

వి. అ. న. గ. ఆడ్డగించుట, నిరోధించుట.

౨. ఆడఁచుట. ౩. బంధించుట, చెఱఁజెట్టుట.

౪. దండించుట, కక్షించుట. ౫. ఓడించుట.

నిగ్గమాపడు. మి. అ. క్రి. ఇబ్బందిపడు.

క. వెలి వెడలనిజను లిటు దమ, నెలవు లుడిగి
వచ్చి యిచట నిగ్రహపడఁగాఁ, దలఁపునకు
మున్న యిండులు, దలకొనఁగా వలదె యను
చుఁ దలపోసి తగ్గఁ. హరి. ఉ. ౨. ౧౫౧.

నిగ్రహము. సం. వి. ఆ. పుం. గ. అడ్డగిం
చుట, ఆకపెట్టుట. ౧. అడఁచుట. ౩. ఓడిం
చుట. ౪. పట్టుకొనుట; బాధించుట. ౫. చెఱ.
౬. భర్తనము, బెడరింపు. ౭. దండనము, శిక్ష.
(వ్యతి. అనుగ్రహము.) ౮. నింద, దూఱు. ౯.
పిడి. ౧౦. సీమ, మేర. ౧౧. చికిత్స. ౧౨.
నిరసనము, తెగడిక. ౧౩. మారణము, చంపుట.
(వాచ.)

నిగ్రహస్థానము. సం. వి. ఆ. న. జల్పకథయం
దలిపరాజయహేతుశబ్దప్రయోగము. (ఇవి ఇరు
వదిరెండు.)

నిగ్రహించు. సం. స. క్రి. గ. నిరసించు,
తిరస్కరించు.

క...తన్ను నెదిరి, మది నెఱుంగక నిగ్రహించి
మద మెత్తుకు యొప్పు దహంకారం బొనరిం,
పదె పొరువహానిఁ దొల్లి పక్షింద్రునకుఁ.
భార. ఉద్యో. ౩. ౨౮౯.

౨. అడఁచు, నిరోధించు.

వ...నిభిరేంద్రియంబుల నిగ్రహించి ... మా
ర్గ. ౮. ౩౬.

౩. త్రోపాడు. (శ. ర.)

నిగ్రహము. సం. వి. ఆ. పుం. గ. దండనము,
శిక్ష. ౨. శాపము; తిట్టు.

నిఘంటువు. సం. వి. ఉ. పుం. పదములను వాని
యర్థములను తెలియఁజేయుగ్రంథము.

నిఘము. సం. విణ. (ఆ. ఆ. ఆ.) నిడుపు వెడల్పు
ఎత్తు సమానముగా కలది. (వేదికాది.)

నిఘర్షణము. సం. వి. ఆ. న=నిఘర్షము.

నిఘర్షము. సం. వి. ఆ. పుం. గ. రుద్దుట, తో
ముటు. ౨. రాచుట, రాపిడి. ౩. నూలుట.
౪. (పిండి మున్నగునవి) విసరుట.

నిఘసము. సం. వి. ఆ. పుం. భోజనము, కుడుపు.
నిఘాతకుడు. సం. విణ. (ఆ. తికా. ఆ.) గ. కొ
ట్టువాఁడు. ౨. హింసించువాఁడు.

నిఘాతము. సం. వి. ఆ. పుం. గ. ఆహానము,
కొట్టుట. ౨. దెబ్బ. ౩. అనుదాత్తస్వరము.

నిఘాతి. సం. వి. ఇ. స్త్రీ. లోహఘాతిని, ఇనుప
సుత్తె.

నిఘానక. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. కమ్మరి యినుపపని
చేయుదాయి. (వై. ని.)

నిఘువ్యము. సం. వి. ఆ. న. ధ్వని, శబ్దము.

నిఘువ్య. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. అంగవైకల్యము కల
స్త్రీ. (వై. ని.)

నిఘువ్యము. సం. విణ. (ఆ. ఆ. ఆ.) గ. రాపిడి
పెట్టుబడినది, చిత్రిక మున్నగుసాధనములతో
రాయబడినది. ౨. రుద్దబడినది. ౩. నూలు
బడినది. ౪. అఱుగఁజేయబడినది. (గందపు
చెక్క ము.)

నిఘువ్యము. సం. విణ. (ఆ. ఆ. ఆ.) ఘర్షింపఁ
దగినది, ఒరపెట్టదగినది.

నిఘువ్యము. సం. వి. ఆ. పుం. గ. ఖరము,
డెక్క. ౨. వాయువు. ౩. గాడిద. ౪. మా
ర్గము. ౫. వరాహము, పంది. (కల్ప.)

నిఘ్నుము. సం. విణ. (ఆ. ఆ. ఆ.) గ. లోలైనది,
అధీనము. (భృత్యాది.) ౨. (గణిత.) పూరితము,
ఆహతము, గుణింపబడినది. (సంఖ్య.)

నిచయము. సం. వి. ఆ. పుం. గ. సమాహము;
రాశి. ౨. నిశ్చయము. (వాచ.)

నిచాయము. సం. వి. ఆ. పుం. ధాన్యాదులరాశి.

నిచి. సం. వి. ఇ. పుం. గోవుయొక్క కర్ణకో
దేశము, ఆవుచెవికొన. (వాచ.)

నిచికి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. నైచికి, ఉత్తమగోవు,
మంచియావు.

నిచితము. సం. విణ. (అ.ఆ.అ.) గ. వ్యాప్తము,
వ్యాపించినది.

న్లో. సకుంకుమై రవిరళ మంబుబిందుభిః...
బభౌ చిరం నిచిత ఇవాస్పృశాం లవైః శిశు.
౧౭. ౧౪.

౧. పూరితము, నింపఁబడినది. ౩. సంక్షీర్ణము, ఒక
టితోనొకటి కలిసినది. ౪. నిర్భతము. ౫. ప్రోగు
చేయఁబడినది.

నిచులకము. సం. వి. అ. న. గ. నిచోళకము
పొట్టిచొక్కావంటియోధాదులకవచము. ౨.
గవుసెన. ౩. మత్స్యవిశేషము.

నిచులము. సం. వి. అ. పుం. గ. హిజ్జలము, ఎఱ్ఱ
గన్నేరుళి. ౧. వేతసము, ప్రబుళి. ౩. గవు
సెన.

నిచోటము. సం. వి. అ. పుం. నలువది నాలుగం
గుళములబాణము. (వై. ని.)

నిచోళకము. సం. వి. అ. పుం. గ. అరచొక్కా
వంటియోధులకవచము. ౨. జవిక.

నిచోళము. సం. వి. అ. పుం. గ. (డోలి, పల్లకి
లోనగువాని) గవుసెన, బురకా. ౧. ప్రచ్ఛద
పటము, (పఱపులోనగువానిపై పఱచు) దుప్ప
టి, కప్పుడుదుప్పటి. ౩. అనగుంతనము, శ్రీల
మేలుమునగు.

నిచ్చే(లు). అవ్య. (సం. నిత్యం. ప్రా. నిచోచ్చి.
క. నిచ్చ. దీనియాప్రేడితరూపము నిచ్చనిచ్చ,
నిచ్చ నిచ్చలు.) గ. సదా, ఎల్లప్పుడు.
మ...ప్రాజ్ఞు ల్నిచ్చ లోచూపులక, గనునానం
దము నీవె కావె విను రక్షశ్చర్య లామీద

ఓక. ఉ. రా. ౩. ౧౩౫.

క. నెలకొని వేసవి జలవయ్యు, జలివేళల నుష్ణ
గుణము సమచితభంగిక, గలిగించునీలతాం
తము, కొలఁదులు చెప్పంగ నిచ్చ క్రొత్తలు
నుమి. హరి. ౧. ౬౩.

ఉ. తెప్పలు వాల్చు కప్పుడమితేనిమనోహ
రమూర్తి నిచ్చలుక, దప్పకి చూచి చూచి
విబుధప్రమదల్... నైవ. ౧. ౬౫.

చ. సురపతిదాడి సంబునిధిఁ జొచ్చినయద్దులు
నిచ్చ లప్పురిం, దిరుగఁగ... విక్ర. ౧. ౮౩.

౨. ప్రత్యహము, ప్రతిదినము.

నీ. నిచ్చ యొక్క మృగంబు నీకుఁ గట్టడ గాఁ
గఁ శ్రీతి నాహారంబుఁ బెట్టఁ గలము. నా.
పంచ. ౧. ౨౪౫.

ద్వి. నిచ్చ కుంచెడుపాలు నిన్నుఁ ద్రావింప,
మెచ్చి యాగొడగూచి మ్రింగినయట్లు. పండి
తా. మహిమ. ౩౦౬ పా.

గీ. ఇంక నొకవింత యాదానవేంద్రుకడిఁది, మే
నఁ బుట్టినపుట్టఁ గ్రొమ్మెఱుగుగోళ్ల, గుచ్చి
తేనియఁ గైకొను నిచ్చనిచ్చ, నచ్చభల్లంబు
లచ్చట నచ్చుపడఁగ. దశా. ౪. ౨౯.

ఆ. నిచ్చనిచ్చవడ్డి నెలనెలన డొడ్డఁబాటువడ్డి
వడ్డివైని వడ్డి, యనగ నాల్గుతెఱుగు లయ్యె
... విజ్ఞా. వ్యవ. ౬౬.

ఉ...గోకుల మిల్లిలు దప్పకుండ ల, శ్రీపతి గు
ప్తయం గడియనేపున రేపున నిచ్చనిచ్చలుక.
హరి. పూ. ౫. ౨౦౦.

క్రి. విణ. నిశ్చయముగా.

నీ...నీకు. గీ. చేయలంతిగా నిచ్చలు చెలియ
యిత్తు. హరి. ఉ. ౩. ౧౩౨.

నిచ్చచావు=నిత్యమరణము.

క. విను దుర్యోధనదుశ్శా, సనులఁ బలికి పలికి ని
చ్చచావుగ నప్పావని యలఁచు... భార.
శల్య. ౧. ౩౨.

జ : నిచ్చమల్లె.

నిచ్చమల్లె=నిల్లెమల్లె. వి. (నచ్చ. సం. నిత్యమల్లికా. ప్రా. నిచ్చమల్లిక.) ఒకజాతిపులమొక్క.

గీ...నిచ్చ, మల్లెనా నిత్యమల్లి యా...ఆం.

భా. ౨. ౫౧. (ప్రాత్రవ్రాత్ర ప్రతులపా.)

నిచ్చయము. వి. (సం. నిశ్చయః. ప్రా. నిచ్చ ఓ.) నిశ్చయము.

క. మె చ్చగునె సాహసానకు, వచ్చినతటి సంధి మనలవారలకొలఁదుల్, నిచ్చయము చేసి యిటువలె, జొచ్చితి మన కింక నొండుచొప్పులు గలవే. భా. రా. యు. ౩౩౮.

నిచ్చలము¹. విణ. (సం. నిశ్చలః. ప్రా. నిచ్చలా.

క. నిచ్చశేవు.) ౧. నిష్కపటము.

క. వచ్చినఁ గని నీ వెచటికి, విచ్చేసెద వెవ్వరిపుడు వెడలినపురుషుల్, నిచ్చలపుఁగరుణ నామది, ముచ్చట దీఱఁగఁ జెప్పు ముదమున నన్ను. వరాహ. ౧౦. ౮౩.

క. వచ్చినఁ గుభేరనూనుఁడు, నచ్చెలువలు నెదురు గాఁగ నరిగి యతనికిక, నిచ్చల మగు తాత్పర్యం, బచ్చుపడఁగ మ్రొక్కి రతఁడు నల్లన నగుచుక. కళా. ౩. ౧౯౮.

మ...నీయచ్చపుం, దెనుఁగుంగబ్బము నిమ్మనిచ్చలపుబత్తి ముత్తియుక బుత్తియుక, నెన రొప్పుక... నీలా. ౧. ౧౬.

౨. నిచ్చితము, యధార్థము.

చ...నీ, పఱుకులచంద మారయఁ బ్రభావతికిం బతి గాఁగలాఁడు నిచ్చలముగ రుక్మిణీను తుఁడు చంపు నవశ్యము వజ్రనాభునిక. ప్రభా. ౨. ౨౫.

ఉ...ఖరాంకుమూర్తిపై వెచ్చనివేళఁ బ్రత్యహము విచ్చి తనర్పుటగాని మోడ్పమిక్, నిచ్చల ముచ్చహామహునిత్రము లబ్జము

రాట వాసవా. కవిక. ౬. ౩౩. (వ్రాత్ర ప్రతిపా. 'నిచ్చయ.' ముద్రి. పా.)

౩. నిర్జలము, నిర్దోషము.

ఉ. నీలపుతాలమేడలకు నిచ్చలపుంబటికంపు మెట్టులం, బోలుమెఱుంగుగోపురపుమొత్త పువాకిటికిలుజాళువా, మేలిపసిండిజొమ్మచను మిట్టలకుం దెలిచల్వవైణి, చేలచెఱుంగులై యచటఁ జెల్వగు నేలుపుపేటిపెందెరల్.

ఉ. రా. ౧. ౫౮.

ఉ. నిచ్చల మైనకెంపులును నీలమణుల్ వరమాక్తికంబులుక. శకాం. ౨. ౧౮. రా. వి. ౫. ౬౬.

నిచ్చలము². విణ. (సం. నిశ్చలం. ప్రా. నిచ్చలా.) ౧. నిరమైనది, చలించనిది.

క. వచ్చినయక్కాశీకునకు, మెచ్చుగఁ బూజలిడి బత్తిమీఱఁగ మగతాల్, గుచ్చినసింగపుఁబీటక, నిచ్చలముగ నిల్పి పల్కె నేర్పుదలిర్పక. ఆచ్చ. రా. బాల. ౮౯.

క. ఇచ్చటఁ దప మొనరించిన, నచ్చపునియమమున వాంఛితార్థము నొందక, వచ్చును సంశయ మే లని, నిచ్చలపుక మనసుచేత నిర్ణయయుతుఁడై. సీమం. ౧. ౨౬.

౨. నిరంతరము, ఎడతెగనిది.

సీ. నిచ్చలం బైనతేనియవాసజడిసాంపు లాలిత దానధారాళి గాఁగ. రాఘవ. ౨. ౫.

మ. తరుకున్నిదద్దపుఁబైడిబొమ్మవలె సీతాకాంత పెంజెచ్చని, చ్చలపుం గాఁకల వన్నె వాసి గని మించం గాంచి...దశా. ౩. ౧౬౨.

వి. దైర్యము; సైర్యము.

గీ. జిగిని మాటలలోఁతున మగతనమున, నిచ్చలంబునఁ గడలఁ దా నెచ్చు గాంచి. నీలా. ౧. ౪౨.

సీ. కలిమియు బలిమియుఁ గడిఁదినిచ్చలమును

గొలమును దిటమును వలతితనము. అచ్చ. రా. బాల. ౨౮.

నిచ్చెన. వి. (సం. నిశ్చేడి. పా. నిశ్చేడి. క. నిచ్చేడిగ.) అటుక మొ. ఎక్కుటకు ఉపయుక్త మగు మెట్లు కలసాధనవిశేషము, నిశ్చేడి. చ... శాంతభావనరతి నుండువారికి గని వార లచెప్పెడుధర్మవృత్తి నిచ్చెనయ్యంగ నూది సత్పదముఁ జెందుట కెక్కుము... భార. శాం. ౬. ౨౨౩.

క. సత్యక్షమాదమంబులు, నిత్యపదంబునకు నె క్కునిచ్చెన... భార. శాం. ౫. ౫౫౬.

నీ... నిశ్చేడికాఖ్య యా నిచ్చెన యన. ఆం. భా. ౨. ౨౨.

జ: నిచ్చెనదివ్వెపంజులు, నిచ్చెనపంజులు.

నిచ్చెనదివ్వెపంజేలు = నిచ్చెనపంజేలు. వి. బ. (✓నిచ్చెన.) నిచ్చెనవంటి దీపములపంక్తులు.

ఉ. అచ్చపుఁద్రేమ మీఱ ధనభాంకుడు యా మవతి స్వరింపఁగా, వచ్చు నటంచు మున్ను నలువంకలఁ దత్సరుయాధికారి దా, నెచ్చె లికిం బహుప్రభల నింపులు గుల్కఁగఁ దీర్చి నట్టియా, నిచ్చెనదివ్వెపంజు లన నిండె దవా నలకభి లద్రుక్ష. భాను. ౩. ౯. (శ. ర. పా. 'నిచ్చెనదివ్వెపంజులు' అని ముద్రి.)

నిచ్చెనపంజేలు = నిచ్చెనదివ్వెపంజేలు. వి. బ.

(✓నిచ్చెన.) నిచ్చెనవలె నుండుదీపములపంక్తులు. (దివటీలకమ్మ లమర్చిన నిచ్చెనవంటిసాధనము అని శ. ర.)

నీ. నిజవామాఫణిఫణానిర్యన్మణిన్మృతు లనఁగ నిచ్చెనపంజు లతిశయిల్ల. ప్రబంధ. ౩౪. మ... నిచ్చెనపంజు లారతులు నగ్నిజ్యోతులక వెలఁగక. హంస. ౩. ౨౮.

నిచ్చివి. సం. వి. ఇ. పుం. వ్రాత్యత్త్రియునకు సవర్ణస్త్రీయందు పుట్టినవాడు.

నిజ. సం. వి. ఆ. శ్రీ. మిత్రురాలు, నెచ్చెలి. (నె. ని.)

నిజేపట్టు. స. క్రి. (నిజము + పట్టు. క. నిజపె రు.) నిజముగా తలఁచు.

చ. అలికులవేడి నవ్వులకు నాదీనమాటల కింత నీమదింగలఁగఁగ నేల... భవదీయచిత్తముం, దెలియఁగఁ గోరి యే బలికితిక మదిలో నిజ పట్టనేటికిక. భాగ. ౧౦౯. ౨౬౩. (చి. ని. పా.)

నిజేమరి. విణ. (నిజము + ఆరి.) సత్యవంతుడు.

క. తా నొకనిజమరిపోలెం, బూని పలికె బెక్కు శపథములు... భోజరా. ౬. ౫౬.

క. మొన్న నొకనిఁ ద్రోలితి వాఁడెన్నగ మె ట్లెక్కె వాని నిది గరుణాసంపన్నునిక్రియఁ దో నిడుకొని, నిన్న విడిచి చంపె మంచినిజ మరివోలెక. ద్వా. ౧. ౨౮౩.

క. పలికినపలుకులువలకఁడు, కలయక నవకాంతఁ జూచి కడు సంచలుఁడె, నిలిచినవోటక నిలువఁడు, నిలు వెల్లను గల్ల కామి నిజమరి గలఁడే. భాగ. ౯. ౫౭౧.

నిజేమరితనము. వి. (నిజమరి + తనము.) ౧. సత్య శీలత.

క. దయ్య మెఱుంగును వారల, నెయ్యంబులు మక్కువలును నిజమరితనముల్, వియ్యములు ను నెడసందిని, బయ్యెదకొం గడ్డమెనఁ బ్రాణము వెడలుక. భాగ. ౯. ౪౦౧.

౨. పాతివ్రత్యము.

వ. వార లాపతివ్రతనిజమరితనంబునకు మెచ్చి వయోరూపసంపన్నుం డైనచ్యవనుం జూపి. భాగ. ౯. ౬౧.

శ్లో... పాతివ్రత్యేన తోషితా. సం. భాగ. ౯. ౩. ౧౩.

నిజేము = నిక్కము. వి. (క. నిజ.) ౧. యాథార్థ్య ము, సత్యము.

గీ. నీకు నేనాటికల్లిని నిజము నెపుడు, యను
రలోకంబువేళ్ళల మైనమాకు, నిట్టితగవులు
నడవవు...భార. ఆర. గ. 3౬౨.

గీ. పొండుపుత్రులయదైనదండిమగల, కలనిజం బే
ను జెప్పిన గర్భమనను, నొచ్చు... భార.
ఉద్యో. ౪. ౨౫౨.

గీ. నిజము చెప్పిన నీకు నేనెగులు లేదు. కాశీ.
౪. ౨౨౩.

౨. నూనృతము, సత్యవచనము.

క. నిజము పలికె హలధరుఁ డితఁ, డజితుఁడు
వైదర్భమాట యాహతము...హరి. ఉ.
3. ౨3౯.

క. ఆపాలకూటనే నిజ, మేపాటియుఁ దప్పరు
...ఆము. ౪. ౨౨౪.

3. రీతి, విధము.

క. ఇలఁ బుట్టదు పుట్టియుఁ దా, నిలువదు నిలిచి
యును నొక్క నిజమునఁ దిర మై, కలదాఁక
నెయిదనేరదు, వెలయాండ్రుకలుపు మగల
విడుపును సతులక. కు. సం. ౮. ౧౬౫.

వ...కొండలు తిరునాళ్లప్రజనిజమున నోవెంక
టేకా కరణు కరణు కావు కావు మని గో
వింద లిడువారును...ప్రబంధ. 2౮౮.

విణ. గ. యథార్థము, సత్య మైనది.

జలధరవృత్తము. చేసినబాసకై పెదవిఁ జేర్చితి
దు, శ్వాసనుశోడితం బది నిజం బరయక.
భార. శ్రీ. గ. ౧౬౪.

ఉ. గౌరవలాఘవంబులకుఁ గారణ మిందఱ
కుం దపస్సమా, చారముతారతమ్యము నిజం
బిది జన్మగురుత్వహీనతల్, గోరి గణింపరు
...హరి. పూ. గ. ౬౯.

గీ. పరునికొకనికి నిన్నియు...నిజము లై వెంపు
సాంపారి నెగడు నెట్టు. దశకు. గ. ౯3.

౨. స్వప్నము, అనందిగము.

ఉ. కావున వీరికిఁ జయము గల్గుట నిశ్చయ

మెల్లభంగులం, జావు నిజంబు వారికి ...
భార. ఉద్యో. ౪. ౧2౧.

చ...ఆమెఱుఁగుఁబోడియ కావలయుక నిజం
బుగక. కథా. గ. ౬౪.

క్రి. విణ. యథార్థముగా, సత్యముగా.

మ...భీష్ముండు పోరినయన్నాళ్లును బక్షిపాత
మున వారిం బట్టిపాలార్చె గా, క నిజం బ
ల్ల నతండు ధీరు లగు టింకం జెల్లనేవారికిక.
భార. వ్రో. గ. ౧3౦.

క. అజగరచరితము దనకును, నిజముగ నలవఱు
ప నేర్చుని రలవతికిక, వృజినభయ మన్య
శోకము, లజ్జయములు గావు మోక్ష మా
యత్త మగుక. భార. కాం. ౪. ౬౬.

క. పురుహూతముఖ్యదిక్పా, లురు నేవింపంగ స
కలలోకేశ్వరుఁ డం, బురుహాసనుఁడు గని న
మ, స్కరించి వినుతించె నిజము గైవారము
గాక. ఉ. హరి. ౪. ౧౪౬.

నిజముచేయు = ప్రమాణముచేయు, ఒట్టుపెట్టు
కొను.

క. నిను సంపినవారికి నీ, కును హితమె యొనర్తుఁ
బ్రాతికూల్యం బొకపట్టునఁ జేయ ననుచు
నిది నా, కు నిజము చేసినది మీరు కొంకకుఁ
దు మదిక. ప్రభా. ౪. 3౦.

జ : నిజమరి, నిజమరితనము.

నిజము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) - ఎప్పుడును
కలుగునది - గ. సహజము, స్వభావముచే కలిగి
నది, స్వాభావికము. ౨. స్వకీయము, తనది. 3.
నిత్యము, శాశ్వతము.

నిజేవణి. వి. సంగీతములోని ఒక స్వరస్థాయి.

ద్వి. నిజవణి నివళించు నీచవైధసము ... ఆది
గా సాగయుతాయములు. బస. పు. 2౧
పా. ౧౦ పం.

నిజోము. వి. ఒకానొక మహామహిమ ప్రభువు.

గీ. అనుచు శిరములఁ దాల్చు రెవ్వనిసమగ్ర, నైస్య
భుతధూళిఁ జకెతులై చనుసపాద, భుతపతా
హినిజామాదిభుతలపతులు. వసు. ౧. ౪౬.
(ఇది మొదట సంజ్ఞాచక మయ్యును క్రమము
గా హైదరాబాదుమహమ్మదీయ ప్రభుసామ్రాజ్య
వాచక మైనది.)

నిజోవల్లి. వి. సంగీతములోని స్వరసాముధేయము.
ద్వి. వరుస లేర్పడ నిజానళి భజానళియు, నరసి
సాళగము తాయము లేర్పడించి. అ. మ.క.
౨. ౧౦౯ పా. ౧౦ పం.

నిజుఁడు. సం. వి. అ. పుం. స్నేహితుఁడు, చెలి
కాఁడు. (వై. ని.)

నిజ్యమానము. సం. విణ. (అ. అ. అ.) శుద్ధి
చేయఁబడుచున్నది, ఉడుకఁబడుచున్నది.

నిటక్క-నిలుచు=నిట్ట(క)నిలుచు.

వ...బాసటకాసటలు సముత్కటనిటలతటం
బున నిటక్కనిలిచి యంపకపైలనటన ఘటి
యింప...రా. వి. 3. ౬౫.

నిటనిటనగు. అ. క్రి. (మదాదులచే) కన్నులు
లేలగిలు.

చ. కిటకిటనయ్యె నెన్నడుము కేసరిమధ్యకు
నాడునాటికిక, నిటనిటనయ్యె సోలము
జనించి విశాలవిలోచనంబులుక. పి. శకుం.
౪. ౫౪.

నిటలము. సం. వి. అ. న. ఫాలము, నుదురు.

నిటలాత్తుఁడు. సం. వి. అ. పుం- నుదుట కన్ను
కలవాఁడు- త్రినేత్రుఁడు, శివుఁడు.

నిట్రాలము. సం=నిటలము.

క. కోలం గొట్టినబెబ్బలిపోలిక నతఁ డతనిఁ
దునిమి పారిఁబారి రోవ, బ్యాలాభీషణ
దృష్టిని, టాలస్థలవిస్ఫురన్నటద్రుక్కుటయై.
చంద్రా. ౬. ౮౩.

క. ఈలాగు వానితో నవు, టాలకుఁ బన్నిద
మిడి సాగటా లాడఁగ నో, టా లగు నీ
కలేందుని, టాలా యని దక్కఁగొనుఁ గటా
లలితాంగి. ప్రబంధ. ౬౩౬.

నిట్ట=నిట. వి. (√నిండు.) ౧. జలపూరము,
ప్రవాహము.

సీ. మనము మనంబునఁ బెనఁచి కేళికిఁ జొచ్చి
సతిఁ దేల్చు సౌఖ్యరసంపునిట్ట. భార. విరా.
౨. ౧౩౦.

ఆ. అననిపాలుఁ గొల్వ నవసరం బైనచో, బాలు
నింతవడి విచార మేల, యెదుమానికంబు
లందు నాకిచ్చిన, నిట్టయవలిదరిని బెట్టు
వాడ. ద్వా. 3. ౧౦౩.

౨. పొంగుట, పోటు.

ద్వి. నెఱయ దైవమె నీరు నిట్టపాటులను, వఱ
లునె యణఁగు నే యరచేతియంద. బస. పు.
౬. ౮౦౯ పం.

3. స్తంభము.

ఉ. ఈరపుమోకమావిగమియిక్కువ గొజ్జెఁగ
లందు జాఱుప, న్నిరులయేట నయ్యనఁటినిట్టల
వైఁ బొర లూడి రాలుక, రూరపుదీవి జెం
గలువపువ్వులు గప్పినచప్పరంబులో, సార
పుడమిపువ్వుడులశయ్యకుఁ గన్నియఁ దె
చ్చి నెచ్చెలుల్. కవిక. 3. ౧౧౬. (అనఁటి
నిట్ట అనఁగా రంభాస్తంభము, అరఁటిబోడ
అని భావము.)

౪. నిక్కు, నిగుడుట.

గీ. భక్తిసంయుక్తి యనుపోతపాల నొయ్యఁ,
జెట్టుకట్టుచు మునిశాఖి నిట్ట చూప, నిజము
నోమార్గసంపన్నలవర్ణకైతవంబున లోఁ జే
గ గలయ నూతె. పాండు. 3. ౧౩౯.

౫. సానము.

సీ...టెంకి నిట్ట యనఁగ. గీ. సాన మగు...
ఆం. భా. ౨. ౧౩.

ద్వి. మాండుమార్దులనిట్ట మొక్కలగుట్ట, నేఁ
డివేలుపు ప్రభవించె దూర్పునను. ద్వి.
హరిశ్చ. పూ. ౨౨౦౩ పం.

విణ. (త. నెట్టం, నీట్టం.) ౧. నిడువైనది, పా
డువు కలది, ఉన్నతమైనది.

గీ. కరులు గాచినమద్దులుగా హయంబు, లొద
రునేదులకదువుగా నుగ్రభటులు, నిట్టవెదులు
లకదువుగా నిట్టమేసె, నమరబలము నమో
ఘబాణములు నాటి. కు.సం. ౧౨.౯౦౨.

చ...ముసలిక బెడనిట్టతాడువం, టతిన రమిం
చె దా ముసలియయ్యు... ఆము. ౫.౫౩.

గీ. నిట్టతాడన బాడువుచే నిక్కినాడు. మను.
చ. ౪. ౩౩.

౨. నిక్కినది; మాటిగా నైకి లేచినది.

ఆ. నిట్టరోమములకు బట్టగు చానంద, బాష్ప
నేత్రుడగుచు బ్రణుతి సేసె. భాగ.
౬. ౪౬౮.

వ...నిట్టసిగ మిట్టిపడ లలాటపట్టికల బెట్టినప
ట్టివరనంబులు... శుక. ౨. ౧౦.

౩. నీరము, చలింపనిది.

(పుండరీకుడు.) చ... హృజ్జలజమానససౌరభ
వట్టదంబు నర్జునరథధూవణంబు వెలి
జూడనినదపునిట్ట చూపునక, మనుకొని
చొక్కు...పాండు. ౨. ౯.

నిట్టకనిలుచు=నిట్టకనిలుచు. అ. క్రి. (నిట్ట +
నిలుచు.) స్తంభమువలె నిలుచు, పాడువుగా
నిలుచు.

క. ఇలు కాలి కూల నిట్టక, నిలిచిననిట్టాడువో
లె నిజరథ మటులక, బొలియ న్నిలం బడి
రాకాసులఁజేరి డుండుటకు నగుచుఁ జూచి
రి నేర్పల్. రామా. ౮. ౧౩౨.

నిట్టకనిలువు(ల్లు). వి. (నీట్ట.) సరినిలువు.
ఉ. నిట్టకనిల్వనం గలగి నేత్రయుగంబున

బాష్పపూరముల్, దొట్టంగ ఘర్షతోయ
ములతోఁ బులకాంతురజాల మెల్లడం, బుట్ట
గఁదొలియి లలుకఁ బూని యొసర్చినమంటి
ముద్ద దాఁ, బెట్టెఁ దదీయపాత్ర నది భిక్ష
యకాఁ గొనిపోయె సిద్ధుడొక. భోజరా.
౩. ౬౬. (శ.ర. పా. 'నిట్టకనిట్ట'. చి. ని.
పా. నిట్టకనిల్వనక అనఁగానిలుచున్నది నిలు
చున్నట్లుగానే అని భావము.)

తరళము. పుడమి నిట్టకనిల్వనం బడిపొక్కుచుం
గడు దీనయై, యడఁచు నేమియు లేనివాక్కుల
నావు రంచు విలాపమం, దెడరు దోప భృశ
తురోన్నతి నేడ్చినక విని భీతితో. భాగ. ౬.
౪౪౯.

నిట్టగమ్ము. అ. క్రి. (నిట్ట + కమ్ము. త. నట్టణల్.)
నిట్టవొడుచు; ఉప్పొంగు, నై కుబుకు.

నీ. చామలనగుమోముజండురుపాడుపున రా
గాంబుధులు నిట్టగమ్ము ననుట. నృసిం. ౨.
౫౦.

నీ. వడనేందువీపుల వరులమనోగతన్నేహర
సాబులు నిట్టగమ్ము. కు. సం. ౧౧.౫౯౩.

నిట్టదొట్టు. అ. క్రి. (నిట్ట + తొట్టు.) వెల్లివిరియు,
ఉప్పొంగు.

చ. పిడుగులు బిట్టు ప్రేలి పడఁ బిమ్మటఁ బొంది
సమస్తజీవులక, వడఁకఁగ నంత్యకాలమున
వారిగు లన్నియు నిట్టదొట్టిన, ట్లుడుగకయే
డురాత్రులు మహాదధి వానలు గుర్య ...
పద్ద. ౯. ౨౩౧.

నిట్టలుద్రోచు, నీట్టద్రోచు=నిట్టలుద్రోయు. అ. క్రి.
(నిట్టలు + త్రోచు.) ఉప్పొంగు, నై కుబుకు; ఉద్గత
మగు, పర్వ, వ్యాపించు.

నీ. నిట్టలుద్రోచుచు నెలవులకమేర లెల్లను దిగి
యెక్కియేర్పడంగ. గీ...చన్నులు...భార.
విరా. ౧. ౨౪౫. భార. కాం. ౧. ౨౪౮.

సీ. దుగ్ధాంబునిధి నిట్టద్రోచెనో యని కేళుఁ
బాన్సుగా హరి నీటఁ బవ్వడింప. కు. సం.
౮. ౧౧౮.

సీ. హస్తోన్నతసమాయతాంగవిస్ఫుర్తివై నిభి
డలావణ్యంబు నిట్టద్రోవ. కావ్యా. ౩. ౩౯.

నిట్ట(క)నిలుచు = నిట్టక్కనిలుచు. అ. క్రి. (నిట్ట
+ నిలుచు.) - స్తంభమువలె - నిలువుగనిలుచు,
పోడువుగా నిలుచు.

గీ. మేదిసీధర మిబ్బంగి మిన్నముట్టి, నిట్టనిలు
చుండి చూచె నిర్నిమిషదృష్టి. కాశీ. ౧.
౧౧౯.

గీ. భవనఘటనకు మొదలికంబమునుబోలె, భు
వనముల కెల్ల నీ వాదిభూతుఁ డగుట, నిట్ట
నిలుచున్మిచ్చే గాడె నెట్టుకొనియె, గెంటుఁ
గుంటును లేక లక్ష్మీకళత్ర. పాండు. ౨.
౫౫.

క. ఇలు కాలి కూల నిట్టక, నిలిచినన్మిట్టాడువో
లె నిజరథ మటులం, బొలియ న్నిలఁబడి
రాకాసులతేఱ డుండుటకు నగుచుఁ జా
చిరి వేల్పుల్. రామా. ౮. ౧౩౨.

నిట్ట(లు)పో(వొ)డుచు. అ. క్రి. (నిట్ట.) ౧.
పై కుబుకు, ఉప్పొంగు; వెలివిరియు, ప్రసహించు.

క. జలనిధులు నిట్టవోడువం, బ్రళయాంతకుఁ
డవనిజనులపై నేచినయ, ట్టలఘుప్రకటచ
తుర్విధ, బలయుతుడై మానసారపై వడి
నడిచెక. దశకు. ౨. ౮.

వ. తన్ను విస్తయంబునం గొనియాడువైమానికు
లకోలాహలంబు లాలకించువడువున నిట్టలు
పోడుచుచు నేనదులఁ దనకు సరిరా వని
నవ్వునురువున నురువులు చూపుచు... వరా
హ. ౧౦. ౬౨.

సీ. యమునామహానది యన్నిచోటల ముంచి
యడుమార్గమున నిట్టవోడిచె నొక్కొ.
భోజరా. ౨. ౧౦౧.

క. ఆయ్యవిదలనెమ్మనముల, నెయ్యంపురసంబు
లుబ్ధి నిట్టలువోడువం, జెయ్యాడ కతనిఁ డ
గ్గటి, రొయ్యనఁ గనుఁగొనలఁ గలికియులు
కులు చిలుకక. పద్మ. ౩. ౧౬౪.

౨. రోమాంచిత మగు. (శ. ర.)

౩. విజృంభించు; వ్యాపించు.

గీ. జనము లానందమునఁ దేల జగము తెల్లఁ, దొట్టి
నిండారువెన్నెల నిట్టపాడిచె. నిర్వ. ౬. ౫౫.

గీ. భూనభోంతరదిక్పరపూర్ణ మైన, నిఖిలరూపు
లుఁ దెల్ల నై నివ్వట్టిల, నిండి తండోపతండ
మై నిట్టవోడిచె, బండువెన్నెల కన్నుల
పండు వగుచు. భాను. ౩. ౧౮.

నిట్టరాడు = నిట్ట్రాడు. (నిట్ట + రాడు.)

సీ... ఆలయాధారపీఠ స్తంభసంజ్ఞ నిట్ట్రాడు నిట్ట,
రా డనఁ దగు... ఆం. భా. ౨. ౨౦.

ద్వి. నిట్టరాడును బోలె నిలుచున్నవాని, బేతా
ళు నొక్కనిఁ బిలిచి... ద్వి. హరిశ్చ. ఉ.
౧౬౩౫.

నిట్టలము. విణ. (= ఇట్టలము. త. నీట్టల్.) అధి
కము.

చ... బలఘస్టర నముల నోడునేసి నిట్టల మగు
డప్పి సోలుటయు డాసి దశాననందనుండు
వి, చచ్చలవిడిఁ బట్టి కట్టి జయశంఖము బట్టఁగఁ
బంచి యార్చినక. నిర్వ. ౬. ౧౪౪.

ఉ. నింగికి నేలకుం బొడవు నిట్టల మై శిఖలం
దుఁ బర్వను, త్రుంగతరాగ్ని జాలములఁ దొట్టి
లుచుక... భాగ. ౬. ౩౧౯. (శ. ర. పా.
'నిచ్చలమై' అని ముద్రి.)

వి. నిలుకడ.

సీ... నిలుకడ తనరును నిట్టల మన. ఆం. భా.
౩. ౨౯.

నిట్టలుద్రోయు = నిట్టలుద్రోచు. అ. క్రి. (నిట్టలు
+ ద్రోయు.) ఆతిశయించు.

ఉ. ఆరమణీలలామ హృదయంబున నాదట
లంతకంతకుం, బేరఁగ నింపు సంతసముఁ
బెంపు వహింపఁగ శౌప్ప పెట్టఁగా, నేరుపు
లేక వేడుకలు నిట్టలుద్రోసెడువాలుఁగన్న
లక్, వారణ లేక కోరె జనవల్లభనుందరు
మేనిచెల్వముక. కయూర. ౪. ౫.

నిట్టు=నిట్టు. వి. గ. ఉపవాసము, పస్తు.

నీ. వంటగుడారుక్రిం దంటివెల్లువనీరు ప్రాయి
వీఁగఁ దొట్టినపూట నిట్టు. రా. వి. ౨.
౬౯. (చి.ని.శ.ర.పా. 'నిట్టు' అని ముద్రి.)
౨. జ్ఞానము.

క. దున్నక పెదపెట్టక యుత్పన్నము లెనటి
విపులబహుసస్యంబుల్, సన్నసనఁ బండుఁ
బ్రాణులకు న్నిట్టనుమాట లేదు గోరం
తెనక. మార్క. ౪. ౪౧. (శ. ర. పా.)

విణ. కుష్మము. (చూ. నిట్టుపాసము.)

జ: నిట్టుపాసము.

నిట్టుక్కి. వి. బాలికాక్రీడావిశేషము.

నీ. బొమ్మలపెండ్లిండ్లు బువ్వంపుబంతులు పుణి
క్కిళ్లు నిట్టుక్కి బొమ్మరిండ్లు. హంస. ౫. ౧౫౫.

నిట్టుపవాసము. వి. వి. కుష్మాపవాసము.

ద్వి. నిట్టుపవాస మేన్దినము లుండంగ, నెట్టకేలకు
వియ్య మిరుస గల్గినను. బస. పు. ౪.
౯౦౦ పం.

నిట్టుపాసము=నిట్టుపాసము. వి. (నిట్టు+ఉపా
సము.) కుష్మాపవాసము.

ఉ. నిన్నటినుండి యేము నిఱుసీఁగియు నుంటిమి
నిట్టుపాసముల్. కాశీ. ౩. ౧౩౯.

గీ. ఛాత్రులును నేను నిట్టుపాసంబు వడితి, మి
...భీమ. ౨. ౧౦౦. (చి. ని. పా.)

నిట్టూరుచు(ర్పు). అ. క్రి. (నిడు+ఉరుచు.)
నిట్టూర్పువిడుచు. (చి. ని. శ. ర.)

నిట్టూరుపు(ర్పు). వి. (నిట్టూరుచు. క. నిట్టి

ను. త. నెట్టియర్పు.) దీర్ఘనిశ్వాసము; నిశ్వా
సము.

గీ. ద్రు పదనందనపరిభవదుఃఖమునకు, నుల్లమునదు
రపిల్లచు నున్న సరసి, వేడినిట్టూరుపో యన
వెడలెఁ గ్రొత్త, తావి మూతులు విచ్చునెత్త
మివిరుల. భార. విరా. ౨. ౨౩౬.

గీ...నలువపట్టి, యొండు నాక యొక్కింత నే
పూరకుండి, యున్న రనుచును వేడినిట్టూ
ర్పువుచ్చె. కాశీ. ౧. ౧౦౧.

గీ. నీడునిట్టూర్పుగాడ్పులు నిగమపంక్తి. హర.
౩. ౧౧.

మ...మై బడలఁగా గాటంపునిట్టూరుపుల్,
పాలముక నిద్రితుఁ డైనపద్మపు నాలో
కించి యాలోపలక. దశా. ౧. ౨౬౯.

నిట్టూర్పులిచ్చు. అ. క్రి. (నిట్టూర్పులు+ఇచ్చు.)
నిశ్శయించు, నిశ్వాసము విడుచు.

గీ. అలసి నిట్టూర్పులిచ్చునోయ్యారము...కలు
గుమోహిని దలఁప మై బులక లొదవె.
దశా. ౨. ౩౬౦.

నిట్టెము. వి. (నిడు+ఎము. క. నిట్టియ్య, నెట్టె
లుపు.) వెన్నెముక, పాడు గైనయెముక.

ద్వి. అట్టిత్రివిక్రమునిట్టెముగాదె, పట్టె భిట్టాం
గముభాతి శంకరుఁడు. బస. పు. ౬. ౮౮౮పం.

ద్వి. అట్టిత్రివిక్రమునిట్టెము విడిచి, పట్టె నీశ్వ
రుఁడని ప్రతిభ నెప్పండు. బస. పు. ౩.
౩౩౧ పం. ('నెట్టెము' అని ముద్రి.)

నిట్ట (ము). వి. నిలుపు.

ఉదా:-కలము అంతనిట్టముగా పట్టుకొనకుము.
(శ. ర.)

విణ. నూటిగా మీఁదికుండునది. (చూ. నిట్టాడు.)

జ: నిట్టపాటు, నిట్టపాడుచు, నిట్టాడు, నిట్టా
యి, నిట్టించు, నిట్టిలు.

నిట్టపాటు. వి. (నిట్ట.) నిలుచుట, నిక్కట.

వ...నిడుదరోమంబులు బహిర్నిర్గతంబు లైన
యాంతరకోపాసలబ్ధులమాడ్కి నిట్రపా
టునం దనర...చంద్రా. ౨. ౮౪.

నిట్ర పొడుచే. అ. క్రి. (√నిట్ర.) పొడువగు,
నిక్క.

వ...తటాలున నేదుబందులచాడ్చున నెఱకలు
నిట్రపొడువ నొడళ్లు జాడించుచు...ప్రబం
ధ. ౩౮౮.

నిట్రాడు = నిట్రరాడు. వి. జె. (నిట్ర + రాడు.)
దూలము లేకయే కట్టెడుగృహమునకు పాఠు
స్థంభము.

క. ఇలు కాలి కూల నిట్రక, నిలిచిననిట్రాడువో
లె... రామా. ౮. ౧౩౨.

వ. అని రోవపరువవచనంబులం గినియుచు
గృహంబునకుం గొనిపోయి యయ్యవదగాకి
ఱంకుటాలిం గాలం గలం బొడిచి పెడమఱ
లం దిగిచి నిట్రాట నేతపగ్గంబున బంధించి
కాలికుండు నిద్రించె ... వేం. పంచ. ౧.
౨౪.

క. ఆనేతకానిచెలిగృహ, మానిననిట్రాట నంటి
యటునిటు లైటక, దా నిలుచేతు లమర్చి
య,ధానియతిం గూయకుండె... వేం. పం
చ. ౧.౨౬౪. (చి. ని. పా. 'నిట్రాటక'
అని క. ర, ముద్రి.)

నీ...అలయాధారదీర్ఘస్థంభసంజ్ఞ నిట్రాడు ని
ట్రరా డనఁ దగు... ఆం. భా. ౨. ౨౦.

నిట్రాయి. వి. (నిట్ర + తాయి.) పొడుపుతాయి.
(శ. ర, ప్ర.)

నిట్రించే. అ. క్రి. (√నిట్ర.) -అవయవములు-
నిక్కపెట్టు, నిక్కించు.

ద్వి. ఆం దుండి యూకించి యవనికి నుటికి, ని
లిచి నిట్రించి ఘటిల్ గుణి ల్లనగ. బస.
పు. ౫. ౪౪౪ పం.

ద్వి. వలపటికి నెపంబు వ్రాలి కుంభకము, నెల
కొల్పి భుజములు నిట్రించి కంఠ, మోరగించి
...పండితా. మహిమ. ౨౫౦ పా.

నిట్రెల్లు. అ. క్రి. (√నిట్ర.) ఉపవాస ముండు.
(చి. ని. క. ర.)

నిట్రు = నిట్రు.

(ఉపవాసము.)

నీ. దశమి నాఁ డేకభుక్తము చేసి యవలివాఁ
డోర్చి జాగరముతో నుండు నిట్రు. ఆము.
౪. ౫౦.

క. పాలు పొంద రాజనూయంబులు నూలును
వాజిమేధములు నూ త్రెనం, దులగా వొక
యేకాదశి, నలరుచు నిట్రున్నఁ గలుగునా
ఫలమునకుఁ. జాన్నావీ. ౩. ౯౨.

నీ. ప స్తిలి నుంకు నిప్పస్త ని ట్రనగను నుపవా
ససంజ్ఞయై యొప్పుచుండు. ఆం. భా. ౨.
౧౩౫.

విణ. శుక్లము. (చూ. నిట్రుపాసము.)

జ : నిట్రెల్లు, నిట్రుపాసము.

నిట్రు పాసము = నిట్రుపాసము. (√నిట్రు.)

(శుక్లపాసము.)

నీ. సతతంబు నిట్రుపాసములతోనత్యుగ్రతపము
గావించుచుఁ దాన మాడవరాహ. ౩. ౩౩.

గీ. తెల్లవాటిన గుండగికోళ్లలిల, నీళ్ల మునుఁ
గుచు నొడ తెల్లఁ దెల్లఁబాటి, నిట్రుపాసం
బులను గూడి నెవ్వఁ దొడరు, వెడఁగుబాఁ
పనతగులునఁ బడితి వేల. వాల్మీ. ౨. ౧౩౦.

నిడి. విణ. (నిడివిశబ్దమునకు వృత్తియందు అంత్య
వర్ణలోపము.) దీర్ఘము.

క. జడిగొన్నవాన నేనుం, దడిసితి నాలో నొ
కింత తడవున కానె, న్నడి సడలె నడఁగ
నులుముల్, నిడిమించులు మానె వెలుగు
నిలిచెక వెలిచెక. వేం. పంచ. ౩. ౧౦౬.

నిడివి. విణ. (క. నిడుపు.) దీర్ఘము.

గీ. ఇట్టి కేనకతటి బగ లిట్టి నిడివి, యైన గయి
రించునే దివిజారి యనుచు, వెఱచి తొలఁ
గెడు లెఱఁగున పేడివెఱఁగు, వరుణుఁ డేరె
డిదెన నొక్కవలన నొదిగ. పారి. పూ.
౪. ౧౬.

క. తొల్లియుగసంధి నొకతటి, నెల్లెడఁ బాడవం
గఁ దాప మెక్కుడుగా సంధిల్లె నొకవఱపు
ప్రాణులు, తల్లడిలఁగ నిడివి యగుచు ధరణి
తలంక. కేయూర. ౩. ౧౨.

ఆ. అధికభక్తితోడ నమృతేశ్వరీదేవి, సిద్ధలక్ష్మి
సంభవించి నరుఁడు, నిడివి గాఁగ బ్రతుకు
విడువంగ ముడువంగ, ప్రేక్షనైకలిమి వృద్ధి
బొందు. కాశీ. ౬. ౧౯౯.

వి. ౧. పాడుపు, దైర్ఘ్యము.

క. ఆమడనర వెడలుపు మూఁ, దామడ నిడివి
యును గలిగి యతిరమ్యంబై, ...ని, ద్రామందిర
మలరు మృదులతల్పతతులతో. ఉ. రా. ౨.
౨౯౩.

గీ. ఇందులో నిష్ఠ మెద్ది మియిందుముఖికి, నడు
గుఁ డెడమాటలకుఁ బ్రొద్దునిడివి లేదు. పి.క.
కుం. ౩. ౮౩.

౨. గుఱ్ఱపుపలుగు, అశ్వగతిభేదము.

సీ. నిజక్షీరిచంద్రికల్ నగిడియంబుధుల్లెఁ గడచె
నన్నవిధాన నిడివి దోలి. ప్రబంధ. ౧౮౫.

నిడిసము. సం. వి. ఆ. న. పడులఅధఃపతనము,
పడులు వైసుండి క్రిందికి దిగుట.

నిడు. విణ. (నిడుద శబ్దమునకు లుప్తశేషరూపము.
ఇది సమాసపూర్వావయవముగానే కన్పట్టుచు
న్నది.) దీర్ఘము, పాడువైనది.

సీ. కొంగమెడయు నిడుగునవీపు నొఱగు పో
యిన రొండియు బొక్కిరొమ్ము. హరిశ్చ. ౪.
౧౬౮.

సీ. మును మించి నిడుమార ముంచి దూఁజిన మ
హాదధిపూరము దలకెడవు గాఁగ. పారి.
పూ. ౪. ౧౬.

సీ. తొలుమొగుల్ నిడుచిన్కు లెలమిఁ గ్రోల్వ
నకో, యిల బలుమంచుసోనలకుఁ జనువె.
సీ. ౨. ౭౬.

నిడుజడి=విడువక తురియువాన.

చ. నిడుజడి దాకి యెందుఁ జననేరక యాఁ
టఁ గ్రుస్సి చెట్టుపల్, సడలఁ గులాయ
మధ్యముల శాఖసందుల నిల్వలేక...పారి.
పూ. ౭. ౧౬౯.

నిడువాలిక=మిక్కిలిదీర్ఘము.

(సత్య.) ఉ. వాసెనకట్టు గట్టి నిడువాలికకస్తూరి
పట్టు వెట్టి ... పారలె గాఢమ నోజవిసాద
వేదనన్. పారి. ౧. ౯౯.

నిడుఁగేలు. వి. (నిడు+కేలు.) దీర్ఘహస్తము,
పాడు గనచేయి.

క. నిడుఁగేలుక బలుతొడలుక, వెడఁదయుర
ము నైరణావని గరునొడల్, పడి యున్న
...భార. కర్. ౩. ౩౬౮.

నిడుఁద్రాడు. వి. ట. (నిడు+త్రాడు.) పాడుగు
త్రాడు.

ఆ. కుడువనిచ్చుతటియుఁ గురువర కక్కించు,
నవసరంబు నెఱిగి యరిన్పపాలు, నీవు ధీర
వృత్తి నిడుఁద్రాటఁ బోనిమ్ము...భార. ఆశ్ర.
౧. ౩౨.

నిడుచేను. ఆ. క్రి. (నిడు+చను.) చాగు.

క. వడి నాడు గఱచి వలకేల్, నిడుచన గనయ
మునఁ బెనఁచి నీల్లి బలం చే, ర్పడ...భార.
ఆది. ౩. ౧౭౫.

నిడుద. విణ. (త. నెడిదు.) నిడుపు, దీర్ఘము.

క. వడముడిఁ దలమిగిలి రయం, బడరఁగ సహ
దేవుఁ డత్యుదగ్రత మెఱయం, దొడరి భవ
త్తుతు మార్కొని, నిడుదవెడఁదతూపు లేసి
నెఱిఁ దూలించెక. భార. శల్య. ౧. ౩౭౬.

చ...ఊర్పు లొక్కమై, నిడుదలు గాగఁ బ్ర
ణములు నిల్వక తల్లడిలంగ సంగరం, బుడిగి
కృతాంతంఁ డేగె...హరి. ఉ. ౪. ౨౮.

సీ. నిడుద పెన్నెత్తిగుంపు బడగట్ట సగరుమున్న
నుమండు తపము గైకొనినచోటు. మనుచ.

అ. ౯. ఆం. భా. ౩. ౧౮.

వి. దీర్ఘము, ద్విమాత్ర స్వరమునకు సంజ్ఞ.

క. గురువులు నిడుదలు...కవిజనా.౧.౧౩.

సీ...నిడు దన దీర్ఘంబు నెగడుచుండు. ఆం.
భా. ౨. ౧౮౮.

జ: నిట్టార్పు, నిట్టార్పు, నిట్టార్పులిచ్చు,
నిట్టెము, నిడుఁగేలు, నిడుఁద్రాడు, నిడుచను,
నిడుదగనుపు, నిడుదనిదుర, నిడుదపయనము,
నిడుపడు, నిడుతాట, నిడుమునుగు, నిడు
ముస్తె, నిడువెండ్రుక, నిడువెండ్రుకవెట్టు,
నిడువేండ్రము, నిడుూర్పు.

నిడుదగనుపు. వి. (నిడుద + కనుపు.) అందలపు
బొంగుయొక్క దోషవిశేషము. (కనుపు లెడ
ముగా నుండుట.)

వ...నిడుదగనుపు లేతయు ముదురు సన్నము
గమకము నీలధవళర క్తహరిద్వర్ణంబులు మొ
దలుగాఁ గలదుర్ణంబులు ... ప్రబంధ.
౬౦౫.

నిడుదనిదుర. వి. (నిడుద + నిదుర.) దీర్ఘనిద్ర,
మరణము.

క...కాకంబులు నటవగ నిడుదనిదుర, నొలసి
తెలుపదిక్కుమాలి యున్నాడు గడే. భార.
ఆశ్ర. ౨. ౧౬౨.

నిడుదపయనము. వి. (నిడుద + పయనము.)
దీర్ఘప్రయాణము.

క. వడి గలవా రని భటులను, బడలింపకు మన
ఘ నిడుదపయనంబుల మం, డెడువేసవినిక
విడిసిన, యెడలక బ్రజడప్పినొప్పు లెఱుఁ
గుము కరుణక. ఉ. రా. ౩. ౬౮.

నిడుపకమ్ములు. వి. బ. (నిడుపు + కమ్ములు.) కడప
కిరుప్కూల నుండనిలువులు. (శ. ర.)

నిడుపఁడు. వి. (త. నెడవక - నిడుపు + అఁడు
అని శ. ర.) - ద్వైతముకలిగిన - పాము.

(చంద్రికావర్ణనము.) సీ. శకహళి తిరుపుచే జ
డఁ జుట్టు నిడుపఁడు ద్రావినపాలెరఁ గ్రాచె
ననగ. రా. వి. ౩. ౧౧.

నిడుపు. వి. ౧. ఆయామము, ద్వైతము, నిడివి.
(ఇంద్రసభావర్ణనము.) వ...ఆదియును నూలు
యోజనంబుల వెడల్పును నూటయేఁబదియోజనం
బులనిడుపును నేనుయోజనంబులతనర్పును గలిగి
...భార. సభా. ౧. ౬౨.

సీ. నిడుపునఁ దూర్పును బడమర నై రెండుగ
డలు సంభోనిధిఁ గదిసి యుండు. భార.
భీష్మ. ౧. ౨౧.

గీ. యముననిడు పెల్ల విడిదలయై తలిర్ప, బలము
విడియించి మగధభూపాలకుండు. హరి. ఉ.
౨. ౧౩. ఆం. భా. ౨. ౧౫౨.

౨. నిలుపు.

గీ. అడ్డ మేర్పడ వలియు రోమాళి నిడుపుఁ, బ
డఁగ రేఖయుగళి హంసపాది వ్రాసె, లేనిన
డుమున కొకశంక గా నజుండు, జనము లెం
దున్నదో యని సంశయింప. ముకుంద. ౨.
౧౦౧.

విణ. పాడువైనది, దీర్ఘము.

క. అచ్చటనచ్చట నిడుపుగ, విచ్చినఁ గుసుమా
స్త్రాస్త్రావేదులమనముల్, మెచ్చించుఁ
దెరలమంజిడి, పచ్చడములు చతురశీతిబంధం
బులతోక. నైవ. ౩. ౧౫౫.

క్రి. విణ. నిలుపుగా.

సీ. అడ్డంబు నిడుపు నాపడ్డలగతి మనుభిల్లు
దొంకలనుండి క్రేళ్లుదాటు. మనుచ. ౨. ౩.

జ: నిడుపకమ్ములు.

నిడుబాట. వి. (నిడు + బాట.) పెద్దత్రోవ.

ఆ. నూలుగతుల నీవు వాలుచే నన్నియు, నె
లుంగఁ బులుంగు తెల్ల నెట్లు వాలు, నడరి
యాక సముననిడుబాట నట్ల పాటుదము
రమ్మ జలధిఁ జదల ననిన. భార. కర్ణ. ౨. ౬౩.

నిడుమునుంగు. వి. ($\sqrt{\text{నిడు}}$.) నిండుమునుంగు.

నీ. కాళ్లు కుప్పవడంగఁ గదలఁ జాలక యట్టె
నిడుమునుం గిడి శయనించుచెలువ. దశా.
౪. ౪౫.

నిడుముస్తై. వి. (నిడు + ముస్తై.) తుంగళి. (శ. ర.)

నిడువెండ్రుక. వి. ($\sqrt{\text{నిడు}}$.) నిక్కవొడిచినవెం
డ్రుక. (చూ. నిడువెండ్రుక వెట్టు.)
జ: నిడువెండ్రుక వెట్టు.

నిడువెండ్రుక వెట్టు. ఆ. క్రి. (నిడువెండ్రుక + వె
ట్టు.) భయాదులచే - ఒడలు రోమాంచితమగు.
చ. సరసిజనాభ బంధుజనసంతతిఁ గయ్యపు
నేలఁ జూడఁగా, విరవిర వోయి మేను నిడు
వెండ్రుక వెట్టుచుఁ గంప మొందె... భార.
భీష్మ. ౧. ౧౦౧.

శ్లో. వేషభుశ్చ శరీరే మే రోమహర్ష శ్చ జాయ
తే. సం. భార. భీష్మ. ౨౫. ౨౯.

చ ... ఆ, సరసిజనాభనందనువిశాలభుజాంతర
ముం బగిల్చినకా, విరవిరవోయి మేను నిడు
వెండ్రుక వెట్టుగ... భాగ. ౧౦. ఉ. ౮౩౨.

చ. వివశత నొంది మేను నిడువెండ్రుక వెట్టుఁ
గ... పారిఁ గంపము నొందుచు నిశ్చయించు
చుకా. హరి. ఉ. ౮. ౧౧౦.

నిడువేండ్రము. వి. (నిడు + వేండ్రము.) ఆత్మ
స్థత, మిక్కిలివేడిమి.

క. జడనుం దాపము నిద్రయు, నిడువేండ్రము
తోడ నెగయునిట్టార్పులు సం, దడిగొని
వడిగొని మదిలోఁ, జిడిముడిపడి కన్నుగవ

యుఁ జిడిముడిపడఁగాక. ఉ. హరి. ౬. ౩౮.
(వ్రాత ప్రతి. పా.)

నిడుసు. వి. (క. నిడునూళ్లు.) - చదువుటలో దీర్ఘ
ములతో కూడిన - పెద్దధ్వని.

నీ. నిడు: సునఁ బెట్టక నిప్పొటమునఁ బోక తరు
వాయి తప్పక తడవికొనక. సకల. స. ౩౦౩.

నిడూర్పు = నిట్టూర్పు. వి. (నిడు + ఊర్పు.)

ఉ. ఆపచనంబు వేడ్కె విని యాదలయూచి
నిడూర్పు పుచ్చి షా, మావతి పల్కె ...
హంస. ౪. ౧౬౫.

చ... లేతకా, న్మలిసె మెలుంగుటారు గను
పట్టె నిడూర్పులు పుట్టె నోకిలిం, తలు పాడ
నూపె వెల్లిడి దినకా మన సయ్యో బయోజ
గంధికికా. పె. శవం. ౩. ౫౩.

నితంబము. సం. వి. ఆ. పుం. - కామకులచే
ఏకాంతమున కాంక్షింపఁబడునది - సురతమర్ద
నముచే బడలునది - ౧. పిలుదు. ౨. కటి, మొల.
౩. స్కంధము, మూపు. ౪. కూలము, ఒడ్డు.
౫. అద్రికటకము, కొండనడుము.

నితంబవతి. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. ౧. గొప్పపిలుం
దులు కలస్త్రీ. ౨. నితంబిని, స్త్రీ.

నితంబిని. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. ౧. ప్రశస్త మైన
పిలుదులు కలస్త్రీ, గొప్పపిలుదులు కలయూ
దుది. ౨. స్త్రీ, ఆడుది.

నితమామ్. సం. ఆవ్య. ఆత్మంతము, మిక్కిలి.
(దీనికి తెనుగున ప్రయోగములు కానరావు.)

నితరామ్. సం. ఆవ్య. ఆత్మంతము, మిక్కిలి.
(దీనికి తెనుగున ప్రయోగములు కానరావు.)

నితలము. సం. వి. అ. న. ఆధోలోకములలో మూ
డవడి. (వాచ.)

నితాంతము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) అధికము.
క్రి. విణ. ఆత్మంతము.

నిత్యమల్లె. వి. (నీత్యము. సం. నిత్యమల్లెకా.)
మల్లెకావిశేషముకీ.

సీ. నీలాంబరంబులు నిత్యమల్లెలు కొండగోగు
లు మల్లెలు గోరంటులును. భల్లా 3. ఆ.
(శ.ర.)

నిత్యము. విణ. (సం. నిత్యమ్.) కాశ్యతము.

క. స తై న ద్దెల్ల ఊణికము, నిత్యము గా దంచు
వాహనివహము వలెనే. దశా. ౧౦. ౫౫.

జ: నిత్యమల్లె.

నిత్యక. సం. వి. ఆ. శ్రీ. వివచుష్టి, ముసిడిశీ.

నిత్యకర్మము. సం. వి. న్. స. ౧. చేయనియె
డల ప్రత్యవాయజనక మగుకాస్త్రనిహితకర్మ
ము. (స్నానసంధ్యాది.) ౨. ఎప్పుడును చేయ
వలసినపని.

నిత్యకల్యాణము. సం. వి. ఆ. పుం. ఎవతెగని
శుభము, ఎల్లప్పుడును కలుగుశుభము.

ఉ. ఆణి మెఱుంగుము తైపుటోయారపుముగ్గులు
రత్నదీపికా, శ్రేణులు ధూపవాసనలు హృ
ద్యనిరంతరవాద్యహోమనత్, రాణి బాసం
గఁ బ్రోలు మిగులం గనువిం దొనరించు నిత్య
కల్యాణముఁ బచ్చతోరణము నై జను లం
దఱు నుల్లసిల్లఁగన్. విజ. వి. ౧. ౮౩.

ఉ. పాణితవాణి పంకరుహపాణి రమాఘనవేణి
నిత్యకల్యాణము పచ్చతోరణములం దగితా
మరతంప రై కవి, ప్రాణపదంబు నామగద
లాన్వయకృష్ణసుధీంద్ర చంద్రకల్యాణమణి
గృహంబున నిరంతరమున్ వసించుచుఁగావు
తన్. దశా. ౧. ౨.

నిత్యగతి. సం. వి. ఇ. పుం. - నిత్యగతునము
కలది - సదాగతి, వాయువు.

నిత్యనియమము. సం. వి. ఆ. పుం. ఎప్పటికిని
ఏకరూపముగా నుండునియమము, మాఱనినియ
మము.

నిత్యపడి. మి.వి.దివసపడి, నిత్యము నియమముగా
చేయవలసినది.

ద్వి. మ్రొక్కక కరములు మోడ్చ కందంద,
చిక్కక మ్రొక్కక చక్కన వచ్చి, గుడిసా
చ్చి తననిత్యపడి వేడుకొనఁగ, మిడ మిడ
మిడుకుచు మిఁమిండఁ దనియె. బస. పు.
ర. ౧౨౮ పా. ౩౨౮ పం.

వ... బెరసినబోలవసమునం బెట్టినఎడ్లు ౫౦ ని
త్యపడి వోయంగల...ద.శా. ర. ౧౦౦౬.

వ... మెంది- యబోయు నెఱియమవసమునం బె
ట్టిన ఎడ్లు ౫౦ నిత్యపడి ఓయంగల...ద.శా.
ర. ౧౦౦౯.

ఇట్లే: నిత్యనిబన్ధము. (చూ. దశా. ర. ౧౦
౪౮.

నిత్యప్రళయము. సం. వి. ఆ. పుం. దైనందిన
ప్రళయము, సుఖ ప్రియ.

నిత్యము. సం. విణ. (ఆ.ఆ.ఆ.) - నియతముగా
నుండునది, ఏర్పాటుగా కలుగునది- ౧. ఎడ
తెగనిది, సతతము. ౨. చేయనియెడల ప్రత్య
వాయజనక మగుచు విధివాక్యముచేత బోధింపఁ
బడునది. (కర్మము, మొ. కృతి: కామ్యము.)
౩. ఉత్పత్తినివాశములు లేనిది, కాశ్యతము, కాల
త్రయమునందు నుండునది. ర. ఆవశ్యకమైనది.
వి. ఆ. పుం. సమద్రము. క్రి. విణ. ౧. ప్ర,
తిదినము. ౨. ఎల్లప్పుడు, కాశ్యతముగా.

(దీనికి కొన్నియెడల మువర్ణలోపము.)

ద్వి. కడు నర్థితోడ నఖండదీపంబు, లెడపక ని
త్య వెయ్యెన్ మిట్టింప. బస. పు. ర. ౮౩౩ పం.
ద్వి. వెన్నుండు దా నిత్య వేయుపుష్పములు.
బస. పు. ౬. ౯౨౯ పం.

నిత్యముక్తుడు. సం. వి. ఆ. పుం. - కాలత్రయ
మునందును బంధశూన్యుడు - పరమాత్మ.

నిత్యయాచారము. సం. వి. ఆ. శ్రీ. కాశ్యప మైన
యాచారము కలశ్రీ. (ద్రౌపది మొ.)

నిత్యశంకి. సం. వి. న. పుం. - ఎల్లప్పుడు బెదరునది-
లేడి. (వై. ని.)

నిత్యశంకితుడు. సం. విణ. (ఆ. ఆ. ఆ.) గ.
ఎప్పుడును జంతుగలిగి యుండువాడు. ౨. ఎల్ల
ప్పుడును సందేహము కలిగి యుండువాడు.

నిత్యసమాసము. సం. వి. ఆ. పుం. శాకివి
గ్రహములేనిది కాని, స్వపదముతో కాక అన్య
పదముతో శాకివిగ్రహము కలది యగుసమా
సము. (కుంభకారుడు, వ్యాఘ్రము మొ.)

నిదస్రపు. సం. విణ. (ఉ) దద్దురులు లేనివాడు.
వి. ఉ. పుం. మనుష్యుడు.

నిదము. సం. వి. ఆ. న. విషము. (వాచ.)

నిదర్శకుడు. సం. విణ. (ఆ. ద్వి. కా. అ.) గ.
చూచువాడు. ౨. కనుగొనువాడు, కనుపెట్టు
వాడు. ౩. చూపువాడు, తెలుపువాడు; ని
రూపించువాడు.

నిదర్శన. సం. వి. ఆ. శ్రీ. ఒకానొకయధారం
కారము.

క. ధర నన్వయంబు గూడక, గరిమక సామ్యం
బు నెచట గమ్యముఁ జేయం, బరంగు నది
నిదర్శన యన, నిరవొందును గృతులయందు
నిది యెట్లన్మక.

క. బలవదరిరాజసేనా, జలధిక్ జీవనము గ్రోలి
జలధరశోభా, విలసనము దాల్చె నీయసి, య
లఘురణోత్సాహనరస యాబళనరసా. నర
స. ౫. ౧౫౩, ౧౫౮.

నిదర్శనము. సం. విణ. (ఆ. ఆ. ఆ.) గ. చూ
పునది. ౨. తెలుపునది, వెల్లడించునది. ౩. బో
ధించునది, కటపునది. వి. ఆ. న. గ. చూపు,
దృష్టి. ౨. చూపుట, నిరూపించుట. ౩. ఉదా

హరణము, దృష్టాంతము. ౪. ప్రమాణము, ని
రూపణము.

నిదర్శించు. సం. స. క్రి. చక్కగా ఆలోచించు.
వ... కార్యంబు నిదర్శించి బృహస్పతి యింద్రా
దిదేవతల కిట్లనియె. కాశీ. ౫. ౨౯౫.

నిదాఘుకరము. సం. వి. ఆ. పుం. జిల్లేడు.
నిదాఘుకరుడు. సం. వి. ఆ. పుం. - వేడివె
లుగువాడు - సూర్యుడు.

నిదాఘము. సం. వి. ఆ. పుం. - మిగుల తపి
పజేయునది. - గ. ఉష్ణము, వేడిమి. ౨.
గ్రీష్మము, వేసంగి. ౩. ఘర్జలము, చెమట.

నిదానము. వి. (సం. నిర్ధారణమే. క. నిదానపు.)
గ. ఆత్మపడక విచారించుట. (శ. ర.)

(వ్యవ.) వానియోగ్యత నిదానముమీద తెలి
యును.

౨. చక్కగా విచారించుట.

(వ్యవ.) వానినిదానమే వానిని కాపాడుచు
న్నది.

జ : నిదానించు.

నిదానము. సం. వి. ఆ. న. గ. ఆదికారణము,
మూలకారణము; కారణము. ౨. వత్సేదామ
ము, దూడనుకట్టుపలుపు. ౩. శుద్ధి. ౪. రోగ
నిర్ణయము. ౫. రోగహేతువు.

నిదానించు. అ. క్రి. (నిదానము. క. నిదాని
నిను.) చక్కగా విచారించు. (ఆత్మపడక
విచారించు అని శ. ర.)

(వ్యవ.) నిదానించనిదే వాని గుణగుణములు
తెలియవు.

ద్వి. చీకు దర్పణము వీక్షించినట్లు, నాకల
రూపు మిన్నక నిదానించి, తేటగా నెవ్వ
రుఁ దెలియలే రనిన. నవనాథ. ౫. ౧౮౬
పా. ౧ పం.

నిదిగ్ధ. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. చిట్టేలక్కి.

నిదిగ్ధము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧. ఉపవి
తము, వృద్ధి నొందింపబడినది. ౨. దిగ్ధము, పూ
యబడినది.

నిదిగ్ధిక. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. ౧. జలూక, జలగ.
౨. కంటకారిక, వాడుక.

నిదిధ్యాసకుడు. సం. విణ. (అ. సికా. అ.)
తిరిగితిరిగి స్మరణచేయువాడు, నిరంతరధ్యాన
ము చేయువాడు.

నిదిధ్యాసనము. సం. వి. ఆ. స=నిదిధ్యాసము.

నిదిధ్యాసము. సం. వి. ఆ. పుం. శ్రవణమననము
లచే తెలియబడినవిషయమును ఏకాగ్ర మగు
మనస్సుతో నిరంతరము చింతనము చేయుట,
పునఃపునః స్మరణము.

నిదిధ్యాసితము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) మరల
మరల స్మరింపబడినది, నిరంతరధ్యానము చేయఁ
బడినది.

నిదిశత్రు. సం. (శ. త్ర.) ౧. చూపుచున్న. ౨. ఆ
జ్ఞాపించుచున్న. ౩. విధించుచున్న.

నిదిశ్యమానము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧.
ఆజ్ఞాపింపబడుచున్నది. ౨. విధింపబడుచు
న్నది. ౩. చూపబడుచున్నది.

నిదిష్టము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧. దర్శి
తము, చూపబడినది. ౨. ఆజ్ఞాపింపబడినది.
౩. విధింపబడినది, శాసింపబడినది.

నిదుర=నిద్దుర. వి. (సం. నిద్రా.) నిద్ర.

క. పురరక్షణము దృఢంబుగ, నరవర చేయంగ
వలయు నమఁ గలుగున, త్పురుషుల నిడఁ
దగుఁ గుడుపు నిదుర మొదలగు లోనిపను
లతోడరువు లరయక. భార. ఆశ్ర. ౧.౫౩.
(వర్ణరూపనము.) గీ. మంఠిమిదైలవారికి మరు

పనులకు, నెలఁత వాసినవారికి నిదుర చెడి
యె. ఆము. ౪. ౧౨౩. వసు. ౪. ౩౫.

నిదురకుఁబడ=నిద్రించుటకు మొదలుపెట్టు.

సీ. నిదురకుఁబడఁ జొచ్చె నెత్తము లొకరెండు
తెఱఁ గిది యెట్లాకో మెఱుంగుఁబోడి.
గీ...అనుచు...నేరువున నెచ్చరింతు రన్నె
లఁత నగఁగ. కకు. ౪. ౩౦.

నిదుర తెలియు=మేలుకాంచు.

ఆ. సాంధ్యరాగలహరి సామిరంజితము లై, తిరి
గె మింట నిదుర తెలిసినట్టి, యిందిరాధిపతికి
నెత్తుకర్పూరనీ, రాజనంబు లన శరద్ద నములు.
ఆము. ౪. ౧౩౯.

నిదురపుట్టు=నిదురవచ్చు.

చ. పాలుపుగ నత్తకు నిదురపుట్టఁగఁ జేయు
ను గూండ్లదీపముల్, మలఁపును బారువంబు
లకు మక్కువముద్దులు చూపురీతులక, బలు
కుచు సంజ్ఞ సేయు నిరుపార్వముఁ గన్గొనుఁ
గేలికయ్యవై, నెలఁతుక పట్టి చూచుఁ గర
నీరరుహంబుల సారెసారెకుక. గంధ. ౧.
౧౩౦.

జ : నిదురపుచ్చు, నిదురపోతు, నిదురించు.

నిదురపుచ్చు=నిద్దురపుచ్చు. స. క్రి. (√నిదుర
పోవు.) నిద్రింపఁజేయు.

సీ. ఆత్మమామలు నుభాయత్తు లై పవళింప మృ
దుపదంబుల నొత్తి నిదురపుచ్చి. కుక. ౧.
౬౫.

నిదురపోతు=నిద్దురపోతు. విణ. (√నిదుర.) నిద్రా
కువు, ఎల్లపుడును నిదురపోవు స్వభావము కల
వాడు.

క. వినియు వినవు రణభీరువు, మనుజాధము
నిదురపోతు మందుని నకటా, నినుఁ జక్ర
వర్తిఁ జేసిన, వనజాననుకంటె వెట్టివాఁడును
గలఁడే. భాగ. ౯. ౪౦౯.

నిదుర(పో)వోపు=నిదురవోపు అ. క్రి. (నిదుర + పోపు.) నిద్రించు.

ఆ...నాదుతోడలపై నెమ్మది, నిదురవోదు రమ్మ నృపతుమార. విక్ర. 3. ౮౮.

చ. ద్రవిడకుటుంబినుల్ పనుపు రాచినరత్న పుదాపక్రింద నంబువు తెరవాఱగా నిదు రవోయి గరుత్తతి పచ్చవాఱినక, భవనసరో మరాళములు భర్తమయచ్చదగుచ్చనిస్సు రద్దివిజయనీమరాళవితతిభ్రమః బూన్పులు రి స్ఫ్రమించుచుక. ఆము. ౧. ౬౪.

ఆ. బడలి పగలు నాక పవళించి నిమి యంతి, పుర మునందు నిదురవోవు చున్ని, నెఱుగఁ డవ్వ సిఘః దేతెంచి కాచుట...ఉ.రా.౬. 3౩౫ భార. శల్య. ౨. 3౯3.

నిదు(ది)రించు. అ. క్రి. (నిదుర.) నిద్ర చెందు.

క. నిదురించినశకు వాఁకొని, కిదుకుమఁ జను గోరి కెరి కిసలయవిలస, స్తృదుచక్రచాప రేఖా, స్పదపదమునఁ దన్నె నొక్కబండిక దండిక. భాగ. ౧౦ పూ. ౨౫౦.

(కృష్ణాడు.) నీ. మగలతో నిదురించుమగువల మఱపించి మగచెయ్య లానరింప మదిఁ ద లంచు. నీలా. ౧. ౩౬.

ద్వి. నిదురించునందుమానినెజ్జఁ బెట్టి, పదిలుండె దట్టి యాపడఁతుకపట్టి, జేకొని...అ. మ.క. ౧. ౨౨ పా. ౧౫ పం.

నిదేగ్ధ. సం.విణ. (ఋ. గీ. ఋ.) పూయువాడు.

నిదేగ్ధవ్యము. సం=దేగ్ధవ్యము, పూయఁదగినది.

నిదేశకుఁడు. సం.విణ. (అ. శి.కా. అ.) ౧. చా పువాడు. ౨. ఆజ్ఞాపించువాడు. 3. విధించు వాడు.

నిదేశనీయము. సం=నిదేష్టవ్యము.

నిదేశము సం. వి. అ. పుం. ౧. కాసనము, విధిం

చుట. ౨. ఆజ్ఞ, పనుపు. 3. కథనము, చెప్ప ట. ౪. నికటము, దాఁపు.

నిదేశి. సం.విణ. (న్. నీ.న్.) ౧. చాపువాడు.

౨. ఆజ్ఞాపించువాడు. 3. విధించువాడు.

నిదేశించు. సం. స. క్రి. ఆజ్ఞాపించు, పనుచు.

మ. జనిసాహస్రతపఃఫలం బితనిసాక్షాత్కార మీస్వామి కైక నిదేశింప వనిం జరింప జను టాకర్ణింప శక్యంబె...చం. రా. ౪. ౬౪.

నిదేశిని. సం. వి. ఈ. శ్రీ. దిక్కు.

నిదేశ్యము. సం=నిదేష్టవ్యము.

నిదేష్ట. సం. విణ. (ఋ. ప్రి. ఋ.) ౧. ఆజ్ఞా పించువాడు. ౨. విధించువాడు. 3. చాపు వాడు.

నిదేష్టవ్యము. సం. విణ. (అ. అ. అ.) నిదేశింపఁ దగినది, ఆజ్ఞాపింపఁదగినది.

నిద్దము=నిద్దా. విణ. (సం. స్నిగ్ధం. ప్రా. చిద్దో.) ౧. స్నిగ్ధము, నున్ననిది.

గీ. ఉవిదనిద్దంపుజంఘలసవతుఁ గోరి, కలమగ ర్భంబు లడఁచు లోఁ గంటకములు. ఆము. ౫. 33.

చ...త స్తృదులపాశిసరోరుహదత్తభూతి నిద్ద పునుదుటక ధరించి ప్రమదామణి యిట్లని యెం బ్రియంబునక. కాళి. ౧. 3౪.

౨. సాంద్రము, దట్టము.

నీ. నిద్ద మైనమడుంగునీర్కావిదోవతి కనక మేఖ లతోడఁ గటి ఘటించి. కాశీ. ౧. 3౯.

చ...నివిదిన బొజ్జపై మిగులు నిద్దపుదోవతిదట్టి డొల్లిరాఁ, దివిచి పెనంగ వల్లువముఁ క్రొంచి ...ఆము. ౬. ౮౧.

నీ. నిద్దంపుఁగీర్తుల దద్దయు విలసిల్లునట్టి పెద్దయ హోబలాధిపతిని. కళా. పీఠి. ౪౪.

3. మనోజ్ఞము, మనోహరము.

ఉ...అ, ముద్దియ విశ్వనాథుపయ ముచ్చట చేసి
నయంతనుండి యిక్కడి నెటింగి చందురుని
గానగనీరు పికంబు గూయ నన్నిద్రపు
మ్రోత మాన్పుదురు నెచ్చెలు లిచ్చ యె
టింగి నిచ్చులుక. కావ్యా. గ. ౬౮.

సీ. ఎండచే వాడినయెలదీగయను బోలె
నిద్రంపుఁదనుకల్గినగు సడల. విక్ర. ౩. ౧౦౨.

వ...చంచలాక్షులనిద్రంపుఁదనులతలం బుట్టి...
మనుచ. ౩. ౨౮.

౪. ప్రేమగలది, స్నేహయక్తము.

సీ. బ్రహ్మాండకోటులపారుపల్లెము లెల్ల గని
యున్ని నిద్రంపుమనసుతోడ. పాండు.
గ. ౩.

౫. అధికము.

సీ. తల్లిదండ్రులకు నిద్రపుభక్తి తవణిల్ల శుశ్రూష
చేసినశుద్ధమతులు. కాశీ. ౨. ౧౧. (స్నేహ
ముగలది అని శ. ర.)

ఉ. నిద్రపువేడ్క నందఱను నివ్వెరపాటున
ముంచె నత్తటిక. దశా. ౬. ౮౮.

నిద్రా=నిద్రము. విణ.

(స్నేహయక్తము, ప్రేమగలది.)

క. ముద్దుల నిడి పడకిండ్లక, ముద్దియ లాత్రీయ
లెనసి మరియుచు నిద్రా, ముద్దుల నెత్తుచు
నం దొగి, విద్రేము విద్రే మని కాళివిద్రేం బను
చుక. రా. వి. ౨. ౨౦.

(అధికము.)

ఉ. రాతిరియుం బవల్ మఱపు రానిహయల్
చెలియారజంపుని, దాతరితీపులంబలెను దా
రసిల స్వలె లోఁ దలంచినక. (పెద్దన
చాటువు.)

(ప్రశస్తము, శ్రేష్ఠము.)

సీ. మెఱసి నిల్కడ చాపు మెఱపులోయొ
ఱపు బిత్తరములోతరము నిద్రాపసిండి, పసి

మిలోమిసిమి...గీ... గూర్చి... నుదతిఁ
జేసె. ఘటికా. ౨. ౮౩.

సీ. జిలుగుచీనాపట్టుచెంగావిచెఱగులనిద్రా జ
రినికానిలకరులు. రంగా. గ. ౧౫౬.

మ. తళుకున్నొద్దు వెలుంగుక్రొంబనిఁడినిద్రాచో
పుడుం గట్టియక, గొలఁబుద్దామర మొగ్గ కట్టు
వలు చిత్తు ల్వాపి వేలేపి మే, ల్యలపుం
బిట్టల వేటలాడుఁ గడుతేవం దత్పురారామ
రే, ఖల రే, గాడుపుబోయ లేటిబలుడేగ
స్పటి లా వేవవక. చంద్రా. గ. ౪౦.
(నునుపుగలది అని శ. ర.)

(సాంద్రము, దట్టము.)

మ. తళుకుంజాయకడాని మైపాడలు నిద్రామీస
లుక...గల్గు నిన్ను భజియింతుక దంభ
మీనాధిపా. దశా. గ. ౨౧౧.

నిద్రుర=నిదుర. వి. (నం. నిద్రా. ప్రా. నిద్రా. క.
నిద్రె.) నిద్ర.

ఉ. నిదుర మేలుకొమ్మ రజనీకరవంశవతంస...
నెమ. ౮. ౧౩.

చ...మననాయకుఁ డేమి చెప్ప నిదుర మను
మున్నుగాఁ దెలిపి తోడుగ ని న్నెట్టులై
నఁ దేక యి, ట్లరికృతభీష్మహాని ననయంబును
దుర్బలుఁ డయ్యె నక్కటా. రాఘవ. ౪.
౧౯౨.

చ. కటకట కాశికాపురి నొకానొకనిదురఁ గన్ను
మొడ్చి య, ప్పటఁ గనువిచ్చునపు కుడిభా
గముఁ గన్గొని చోద్య మందు... కాశీ. ౩.
౯౯. (ఒకానొకనిదుర=భ్రాతృమాన్యపునిదుర,
పెద్దనిదుర.)

నిదురలేనిప్రాదలు=దేవతలు.

సీ...మింటిత్రోవరులు నిదురలేనిప్రాదలు నరలు
గనని, పెద్ద లనఁగ నురాభిఖ్య లా...సాం.
ని, దేవ. ౧౮.

జ: నిద్రగొను, నిద్రపుచ్చు, నిద్రపోతు,
నిద్రవోవు.

నిద్రగొను. ఆ. క్రి. (√నిద్ర.) నిద్రించు, కూర్చుండు.

నీ...నిద్రగొనియె గుఱక, గొనియె నిద్రవోయె గూర్చిడె నన నిద్ర, తుల కొప్పు... సాం. ని. మాన. ౨౩.

నిద్రపుచ్చు. స. క్రి. (√నిద్ర.) నిద్ర పోవజేయు, నిద్రంపజేయు.

చ. వది నెలపోరు మాన్పు నిజవల్లభు నిద్రపుచ్చు మామనో, రదుమంగ న త్రగారికి భయంబొనరింప... తోడికోడలి కొకానొకనింద ఘటించుచు బో, కదివిన నేర్చుచేత బెరుక న్నెరవొందిన జారకాంతకు. శుక. ౨. ౯౮.

నిద్రపోతు. విణ. (√నిద్ర.) నిద్రపోవుస్వభావము గలవాడు, నిద్రాశువు.

నీ. ఆతిథనాపేక్షచే నలరక నిద్రపోతును గాక పెంపుడును గాక. భల్ల. ౪. ఆ. (శ.ర.) ౨. అలసుడు, సోమరి.

(వ్యవ.) వాడు పట్టినిద్రపోతు.

నిద్ర(పో)వోవు=నిదురవోవు, ఆ. క్రి. (√నిద్ర.) నిద్రించు, నిద్రపోవు.

ఉ. నావుడు శాంబరీశఫరనాయకుఁ డిట్లును మాసులార వా, డీవిభుఁ డిట్లు మై మఱచి. నిద్రవోవంగ జూచి యాహయగ్రీవుఁడు చోరవృత్తిని హరించి తమం గొనిపోవుచుండఁ గాఁ, గావంగ దిక్కులేమిఁ గడక నొఱవెట్టఁ దొడంగ వేదముల్. దశా. ౧. ౨౩౫.

నిద్ర. సం. వి. ఆ. శ్రీ. ౧. నిదుర, కూర్చు.

గీ. పల్ల మామూల వలిపెరి చల్లు నిచట; నుతయ నీచాయ నిద్రమై నుందు నచట, మహితరామానుజోదీర్యమాణభావ్య, ముఖ

బహుగ్రంథసామీప్యమునకుఁ జనకు. విప్ర. ౩. ౩౩.

క. పటహఢమఢమికాహళ, పటరవములు నిద్రలేసి పయనము తెలుడె. కువల. ౨. ౫౧.

౨. తూఁగు, కునికిపాటు. ౩. తత్త్వాప్రతిబోధము, కలరూపు తెలియమి. ౪. తమోగుణాలంబన మగువృత్తి. ౫. ముకుళనము, మొగుడుట.

నిద్ర తెలియు. మి. ఆ. క్రి. (నిద్ర + తెలియు.) మేల్కొను, నిద్రలేచు.

గీ. నీరజేక్షణుఁ డన్వేళ నిద్ర తెలిసి. ఆము. ౪. ౧౪౪.

నిద్రపుచ్చేను=నిదురపుచ్చేను, నిద్రపుచ్చేను. మి. సం.

క్రి. ౧. నిద్ర పోవునట్లుచేయు, నిద్రంపజేయు.

ఉ. పాపని నిద్రపుచ్చి తగుపాన్పునఁ దచ్చకటంబు క్రిందఁ దాఁచి పెసలార నుంచి నుదతీతిలకంబు యశోద... హరి. పూ. ౫. ౧౬౮.

౨. లయముపొందజేయు, లయముపొందించు.

గీ. సకలమును నిద్రపుచ్చు కేళవుని నిద్రపుచ్చు ఘనునకు నిట్టి దద్దుతమె తలఁప. ఆము.

౪. ౧౦౯. (ఇది మొదటియరమునకుఁ గూడ సుదాహరణము.)

నిద్ర(పో)వోవు=నిదురవోవు, నిద్రపోవు. మి.

ఆ. క్రి. నిద్రించు.

క... తొమ్మనఁ జే యిడి నిద్రవోయె మదితత్తుండె. భార. ఆది. ౬. ౬౨.

గీ. కన్నొకటి నిద్రవోఁ బెఱకంట జాగరంబు గావించు భూరుహోగ్రంబుమోది, యచ్చభల్లంబుగతి... ఆము. ౪. ౨౪౧.

నిద్ర సే(చే)యు. మి. ఆ. క్రి. నిద్రించు.

మ... విష్ణుండు తద్బాహుభీ, కరదండాహతి డీర్వునిద్ర సనియెం గా కింతకాలంబు సాగరమధ్యంబున నిద్రసేయునె... కు. సం. ౪. ౩౮౨.

గీ ... చారుతల్పంబుమీఁద నిద్ర, సేయు నా
చంద మగుటయుఁ జిత్త మలరి. దశకు. ౯.
౪.౨.

నిద్రాణము. సం. విణ. (ఆ. ఆ. అ.) ౧. నిదురిం
చునది. ౨. ముకుళించునది.

కా... దిశాస్తోమంబు శోభాదరి, ద్రాణం బయ్యె
సరోజవండములు నిద్రాణంబు లయ్యెం గ
డుక. మనుచ. ౩. ౧౨.

నిద్రాశువు. సం. విణ. (ఉ) నిద్రాశీలుడు, నిదుర
పోతు.

నిద్రాసంజననము. సం. వి. అ. న. - నిద్రను
గలిగించునది - కథము, శ్లేషధాతువు.

నిద్రించు. సం. అ. క్రి. నిదురపోవు, నిదురించు.
క. తరుణులకుచములపై రతి, పరవశులై యొజ్జ
గు పతులపగిది సమరసంభరిత శ్రమమున
నిద్రించిరి కరికుంభములఁ జెంది చెన్నుగ
జోడుల్. భార. ద్రో. ౫. ౨౩౩.

మ... అజుడు... నిద్రించుచుక, గులువెట్టుం
దొడఁగెక గలల్ గనుచు నిర్జంబుతో
భూవరా. భాగ. ౮. ౩౧౩. మార్క. ౧.
౨౩౮.

నిద్రితము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧. నిద్రిం
చినది. ౨. ముకుళించినది, మొగిడినది. (మొ
గ్గ, పువ్వు మొ.)

నిద్రిలు(ల్లు). సం. అ. క్రి. నిద్రించు.

ఉ. చుట్టిన బిట్టు మిట్టిపడి మాని సముత్తితుఁ డ
య్యె మేనివై, బెట్టినపుట్ట నెట్టవిసి బీటులు
వాఱ శ్రవశృకుంతముల్, చట్టప రెత్తి ముం
దటికి సాగఁ దలంప జటాచ్చటాచ్చదిక,
ద్రుట్టెలుగట్టి నిద్రిలుమరుడ్కుగధీశకులంబు
మేల్గునక. పాండు. ౫. ౨౪౯.

నిధనము. సం. వి. అ. పుం. న. ౧. మరణము,

చావు. ౨. నాశము, చేటు. ౩. ముగియిక,
సమాప్తి. ౪. పంచాయనముగాని సప్తావ
యవముగాని యగుసామయొక్క కడపటి
యవయవము. ౫. (సంగీ.) ముక్తాయంపు. ౬.
(జ్యోతి.) లగ్నమునకు అష్టమస్థానము. ౭.
నైధనతార, జన్మనక్షత్రముమొదలు ఏడవది
యు పదియాఱవదియు ఇరువదియైదవదియు నగు
నక్షత్రము. ౮. కలము. (కే. ని.)

నిధనుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.)-నిగృతధ
నుడు-నిర్ధనుడు, బీద.

న్లో... అహో నిధనతా సర్వాపదా మాస్పదమ్.
మృచ్చ. ౧. ౧౪.

నిధానము. సం. వి. అ. న. ౧. స్థాపనము, ఉం
చుట. ౨. పదిలపఱచుట. ౩. ఆధారము, ఆశ్ర
యము. ౪. పాతివైట్టినసాము, నిధి.

నిధి. సం. వి. ఇ. పుం. ౧. ఆధారము, ఆశ్రయ
ము, (ఉదా: గుణనిధి, జలనిధి మొ.) ౨. పాఠ
తఱ, శేకధి. ౩. తొమ్మిది యనుసంఖ్య. ౪. కో
కాగారము, బొక్కసము. ౫. నలికయనుగంధ
ద్రవ్యము.

నిధినాథుడు. సం. వి. అ. పుం. కుపేరుడు.
(ఇట్లే నిధీశుడు, మొ.)

నిధువనము. సం. వి. అ. న. - హస్తపాదాదిచా
లనము గలది- ౧. మైధునము, స్త్రీపురుషులకల
యిక. ౨. కేళి, క్రీడ. ౩. ఆత్మధికకంపము,
మిక్కిలివడకు.

నిధ్యాతము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧. ధ్యా
నింపఁబడినది. ౨. చూడఁబడినది.

నిధ్యానము. సం. వి. అ. న. నిర్వృత్తనము, దర్ప
నము, చూపు.

నిధ్యానించు. సం. స. క్రి. చూచు.

వ. ఫలితసహకారంబు నిధానించురాజకీరంబు
వడువునఁ బ్రియనందనసందర్శనానందకంద
లతుండిలహృదయరవిందుం దై...నిరం.
౧. ౮౮.

నిధాన్ము. సం. వి. ఆ. పుం. ధాన్ము, శబ్దము.
నినంతువు. సం. విణ. (ఉ) ౧. నకింపఁగోరు
వాడు. ౨. కనఁబడకుండ నుండఁగోరువాడు.
(వాచ.)

నినదము. సం. వి. ఆ. పుం. ధన్వి, మ్రోత,
శబ్దము.

నినదించు. సం. ఆ. క్రి. శబ్దించు, ధన్విచేయు.
క. అనిఁ దృణము గఱచి జేయుని, నినదించుచు
బొరలువిమతనికరముఁ గరుణఁ, గనుఁగొని
కాచుట నైజము, గొనకొని యరిరాయగండ
గోపాలునకుఁ. కావ్యా. ౫. ౬౨.

నినయనము. సం. వి. ఆ. న. ౧. పొందించుట.
౨. నిష్పాదనము, సిద్ధింపఁజేయుట. ౩. చేయు
ట. ౪. కుమ్రరించుట. ౫. (కాలము) కడపుట.

నినర్తిమ. సం. వి. ఆ. శ్రీ. స్పృత్యముచేయునిచ్చు.
నినర్తిషువు. సం. విణ. (ఉ) స్పృత్యముచేయ ని
చ్చుగించువాడు.

నినాదము. సఁ=నినదము.

నినాది. సం. విణ. (న్. నీ. న్.) ౧. శబ్దించు
నది, మ్రోగునది; ధన్వికలది. ౨. మొరయించు
నది, వాయించునది.

నినాదితము. సం. విణ. (ఆ. ఆ. అ.) శబ్దితము,
మ్రోగింపఁబడినది, మొరయింపఁబడినది. వి.
ఆ. న. ధన్వి.

నినాహ్యము. సం. వి. ఆ. పుం. ౧. భూమి
యందు పాఠియుంచఁ దగినపాత్రము. ౨. మ
హాఘటము, పెద్దకుండ.

నినిందిషువు. సం. విణ. (ఉ) నిందింప నిచ్చుల
వాడు.

నినీషు. సం. వి. ఆ. శ్రీ. పొందింప నిచ్చు.

నినీషువు. సం. విణ. (ఉ) పొందింప నిచ్చుగిం
చువాడు.

నినుచు=నించు. స. క్రి. ౧. వ్యాపింపఁజేయు,
ప్రసరింపఁజేయు.

క. మనిచెద నామానాంగము, నినిచెద భువనము
లఁ గీర్తి నిష్కరగతితో, ననిచెద నిను జను
ప్రోలికి...భా. రా. యు. ౧౨౩౯.

౨. కలిగించు, కలుగఁజేయు.

చ. కనుగవఁ దన్నుఁ గెల్వఁగ మృగం బల
నూడున కిందు రేతు నే, నని రుచి దక్కఁ
దత్పరిమళాధ్యత లేమి నతండుఁగొంకఁ దా,
నినుపఁ జనక...ఆము. ౫. ౧౨.

౩. ఉంచు, పెట్టు.

క. నును పగుమృగమదపంకంబునఁ దీనియ దిది
కప్రపుంబాడి ముగ్గుల్, నినిచి లవలిదళము
లనై, మనసిజరతిసతుల వ్రాసి మఱి యద్దరు
లక. రసిక. ౪. ౮౪.

క. అనుటయు రసలింగము నిడు, తనవట్టువస్త్రే
పసజుడంతపుబరణిక, నినిచిన యొకపస రిది
యది, యని చెప్పక పూసఁ దత్పదాంబుజ
యుగళిక. మనుచ. ౧. ౭౮.

౪. చిప్పిలఁజేయు.

మ. ఆసి చింతించు మనోభవజ్వరముచే నశ్రాం
తముక వేగు హు, మ్మని నిట్టూర్పు నిగు
డ్చుఁ గన్నుఁగవ బాష్పాంభకణంబుల్ గ
డుక, నినుచు న్నాలిని లోనుగాఁ గలుగునా
నెయ్యంపుఁబూఁబోండ్లు దక, గని ఫీతిల్లఁగ
...భోజరా. ౪. ౭.

౫. ఏయు, ప్రయోగించు; నాటు.

గీ. అంత నీలునిపై బదియర్లజోడు, లేరు వోని
చ్చి బలువారునారసములు, నినుప నవి యొ
డ్డుకొని వాని నె త్తితోడవు, మానికము లూడ
నవ్యాడిమగఁడు దాచె. అచ్చ. రా. యు.
అగర.

చ. కినుక మనంబునం గదిరి క్రీడి పితామహు
విల్లు వ్రేల్చిడిం, దునిమి నితాంత గాఢరయ
దోర్విభవంబున నొండువిల్లు నై, కొనియెడు
నందునక నినిచె గూరళరంబు లురంబు
నందు...భార. విరా. ౫. ౧౩౬.

చ. నినిచె దురంగ దేహముల నీరజనాభుని మేనఁ
బాండునం, దనునొడలం బ్రదీప్తఘనదారుణ
మారణపుంజముల్ వడిక. భార. భీష్మ. ౨.
౧౪౦.

౬. నిండించు, నిను.

క. అని పలికి సముదతిఁ బటు, భనువు రయం
బెసఁగఁ గొని శిశుప్రదరంబుల్, నినిచిన
నిషంగయుగ్గం, బనువుగ ధరియించి కవచి
తాంగం బమరక. హరి. ఉ. ౧. ౧౦.

మ. వనితారత్నము వీరసేనతనయుక వర్ణింపఁ
గానున్నత, స్తనభారంబు కలంకుల నినునుచుఁ
జుంజల్లెల రోమాంచముల్. నైష. ౧. ౨౨

చ. అని ప్రణమిల్లినక ఫణికులాధిపుఁ డయ్య
మృతంబు కుండలో, నినిచి ప్రియంబుతో
నొసఁగి...ద్వా. ౯. ౧౨౩.

౭. పీక్షించు.

క. నిను నెఱుంగక నృపనందనుఁడని యుద్ధతిఁ
బెక్కుమాట లాడితి నవి నీ, మనమునఁ ద
లఁపక నను గృప, నినువును నీచరిత లెఱుఁ
గనేర్తునె కాశ్చి. పద్మ. ౮. ౯౫. (చి.ని.పా.)

అ. క్రి. అతిశయించు.

సీ. దైత్యాదివశ మైనతనచిత్త మంతయు నినుచు
గౌరవమున నివ్వటించి. పాండు. ౧. ౯.

చ. జను లరు దంద నాఘనుఁడు చాపలతం ద

రియంగఁ జూచి లో, నినిచినకూ రిసీదలను
నెమ్మి రహిం బురి విప్ప నయ్యెడం, గనుఁగొ
నువాకిక గలిగె గన్నులపండు ముంచు
నెచ్చెలుల్, ననువును పల్కు గన్గొనలనవు
ధరాసుత మముఁ బ్రేవుతక. వైజ. ౧. ౨.
జ: నినుపారు, నినుపు.

నినుపారు=నింపారు. అ. క్రి. (నినుపు + ఆరు¹).

౧. పూర్ణమగు, నినుడు.

ద్వి. సరసిజరిపుఁ డైనచంద్రుఁడు వొడిచె, నిను
పారి కలకాంబునిధి వెల్లివిరిసె, ననఁగ వెన్నె
ల పర్వె...రం. రా. యు. ౩౧౩ పా. ౧౫ పం.

మ. అని వానిక మగిడించి తాన చని యి న్నా
దీవి నె త్తోంటికె, గనకం బెత్తులు రెంటి
లెక్కఁ దెగినం గైకొంచు నాల్గోడలక,
నినుపారంగ సువర్ణ మె త్తికొని పూర్ణిధూత
సానందసం, జనితోద్ధర్వచునస్కుండై మరలి
యాసాముద్రమధ్యంబునక. కేమూర. ౩.
౧౩౧.

౨. అధికమగు, అతిశయించు.

సీ. నికువాలకనుదోయినినుపారుకాంతికి గలి
కి క్షేగన్నుల నలుపు విడువ. నిర్వ. ౧.
౫౫.

సీ. నిందారుచంద్రురనినుపారును గాంతిఁ జెలువ
గా మరుఁడు సృజించినట్లు. మార్క. ౩. ౯౩.
ద్వి. వనములఁ దమవెంట వచ్చు వారనుచు, నిను
పారుదప్పితో నిద్రింపఁ జూచి. రం. రా.
అయో. ౧౧౩ పా. ౧ పం.

౩. వ్యాపించు.

ఉ. చిల్లులచిల్కలం జిలికి చిల్కలకొల్కులు
చల్లులాడ సం, పల్లలితాంగి చూచి కడుఁ బై
కొనువేడుక వారిపూరముల్, చల్లెఁ దదంగ
నాంగలతలక నినుపార ననంగ నప్పు డు,
తుల్లపయోరహంతరమధూళిఁ జివుక్కునఁ
జిమెఁ దెమెల్. రాజ. చ. ౨. ౧౫౫.

౪. చిప్పిలు, పెరుకులు.

చ...పాల్కడలి ముద్దులవట్టి...కరుణారసంబు
నినుపారెడు చూపుల జూమ గావుతే.

పారి. పీఠి. ౬.

నినుపు=నింపు. వి. (నినుచే.) ౧. జలపూరము,
వెలువ.

చ. కనుగొని మేన నెల్ల బులకంబులు జాదు
కొనంగ గన్నులక, నినుపులు గాగ బాష్ప
ములు నివ్వటిలంగ బహుప్రయాణముల్,
గానకొని చేసి భక్తిరసగుంఢన మొప్పు బ్ర
హ్మవ్యగద్గద, స్వసమున వంజరుం డీపుడు సం
స్తుతిసేయ దొడంగ శంభునిక. భోజరా.
౩. ౧౦.

ద్వి. అనుచు డెందముల నంతంతకుఁ బ్రేమ, నిను
పులై దైవాతి నీరధుల్ గాగ. అ. మ. క.

౨. ౭౨ పా. ౯ పం.

విణ. ౧. మనోహరము.

ద్వి. నినుపు గా సాఫటికనిర్మలలింగ, మనఁగ
నాసాఫటికాయతలింగమూర్తి, వరుణుండు
ధరియించి...పండితా. దీక్షా. ౧౦ పా.

౨. సమృద్ధము.

చ. నినుపు లాకర్మచేతఁ గమనీయలతాంతము
లున్న నొక్కడక, గనుగొని ముగ్ధ యొక్క
తె వికాసినియె నవకంఠుఁడీగఁ బా, సినయె
లగామగు తిసవి చేరి నయంబునఁ బట్టి కో
యఁ జూచిన నది యల్ల నవ్వ నది సిగ్గునడం
గని యార్చి రందజుక. నిర్వ. ౮. ౩౬.

నిన్న. వి. డౌ. (క. నిన్న. తి. నిల్లెత్.) ౧. కడచి
నదినము, గతదినము.

సీ. జనసుత దానివత్సంబు నిన్నటంగోలె నుడు
గక యుచుచు నున్నయదియు. భార.
ఆది. ౮. ౧౧౮.

ఉ. నిన్నటిమాపు మాపురమణీరమణీయసభావి
భాగభా, గున్నతరత్నపీఠి గొలుపుండి ను

రాంగన లాడ...వసు. ౫. ౫౮.

ఉ. ఎన్నఁడుఁ జూడముకొ విసము నిట్టి మహా
ద్యుత మేమి చెప్పుదున్, గిన్నరకంఠి...నిజం
బుగ విన్నవించెనక, నిన్నటనుండి యేము
నిలుసీగియు నుంటిమినిట్లుపాసముల్. కాశీ.
౩. ౧౭౯.

.౨ ఆచిరభూతకాలము, కొలఁదికాలమునకు
ముందు.

మ. పని యే మేనియుఁ గల్గెనేని సుమనఃపాలుం
డు దా వచ్చి యొక్క నాముండట నిల్చి
విన్న పము నేయబోయి కంపించుని, న్ని నిలి
పాధిపుఁ డింతవేళక సమానస్కంధుఁడక
బోలె నై, తనకార్యస్థితి నెప్పి నాడకు
దూతం బూన్ని పుత్తెంచెనే. కు. సం. ౧౦.
౫౦౧.

ఉ. నిన్నటిబాల వింతె తరుణీమణి యెన్నఁడు
నేర్చినావె యీ, చిన్నెలు వన్నెలాడి...
ఇందు. ౩. ౫.

ఉ...వనిం దెరువాటులు గొట్టి కొట్టి మే, న్వం
చి విరక్తి దాసరివి నిన్నఁ గదా యయినాఁ
డవు...అము. ౬. ౪౦.

నిపతనము. సం. వి. అ. న=నిపతము.

నిపతము. సం. వి. అ. పుం. పాతము చదువుట.

నిపతితము. సం. విణ. (అ. అ. అ.) పతింపఁబడి
నది. వి. అ. న. పాతము చదువుట.

నిపతితి. సం. విణ. (న్. నీ. న్.) కృతపాతుఁడు,
పఠించినవాఁడు. వి. ఇ. శ్రీ=నిపతము.

నిపతనము. సం. వి. అ. న. క్రిందఁబడుట. ౨.
క్రిందికి వచ్చుట, దిగుట; (పత్యాదులు) క్రిందికి
వ్రాలుట.

నిపతింఁచు. సం. స. క్రి. ౧. పడఁద్రోయు, పడఁ
గొట్టు. (వ్యాక.) నిపాతముచేయు.

నివత్త్య. సం. వి. ఆ. శ్రీ. గ. పిత్తలభూమి,
బాబునేల. ౨. యుద్ధభూమి.

నివము. సం. వి. ఆ. పుం. న. నీరుత్రాగుసాధన
ము - కలశము. పుం. నీవము, కడిమికి.

నిపాకము. సం. వి. ఆ. పుం. ఆతిశయపాకము,
మిక్కిలి పక్వమగుట.

నిపాతము. సం. నిపతము.

నిపాతకము. సం. విణ. (అ. తి.కా. అ.) పడవే
యనది, క్రిందికి త్రోయనది. వి. ఆ. పుం.
న. పాతకము, పాపము.

నిపాతన. సం. వి. ఆ. శ్రీ. నిపాతము.
(పతనము.)

ఉ... ఉగ్రగడఁగైకొని వైచివఁ దన్నిపాత
నక, సూతతురంగకేతువులు చూరములై
యెడలె...హరి. ఉ. గం. ౩౧.

నిపాతనము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. పడఁ
ద్రోయనది, పడఁగొట్టునది, క్రిందికి త్రోయనది.
౨. చంపునది. వి. ఆ. న. గ. పడఁద్రోయుట,
పడఁగొట్టుట. ౩. క్రిందికి త్రోయుట. ౩. మా
రణము, చంపుట. ౪. (వ్యాక.) నూత్రమునకు
వ్యతిరేకముగా శబ్దరూపమును విధించుట. ౫.
నిపతనము, క్రిందఁబడుట; పక్షులు మొదలగునవి
క్రిందికి వ్రాలుట.

నిపాతము. సం. వి. ఆ. పుం. గ. పతనము, పడు
ట; బాణాదులు పడుట.

శ్లో. కృచ నిశితనిపాతాస్సారపుంభాశ్శరాస్తే.
కాకుం. గ. గం.

౨. అధఃపతనము, క్రిందఁబడుట; క్రిందికి వ్రాలుట.
౩. పైని పడుట, మీఁదికి దూకుట.

శ్లో. ఉత్పశ్యత సింహనిపాత ముగ్రమ్. సం.
రఘు. ౨. ౬౦.

౪. బాణాదులు విఠరి కైచుట, ఏయుట. ౫.
మృతి, చావు. ౬. యద్వచ్చ, అప్రయత్నము.

౩. (వ్యాక.) నూత్రములకు వ్యతిరేకముగా
విధించినశబ్దము. ౮. అవ్యయము.

నిపాతి. సం. విణ. (న్. నీ. న్.) గ. పడనది. ౨.
క్రిందికి పడఁద్రోయనది. ౩. క్రిందికి వ్రాలునది.
౪. నశించునది. ౫. నాశము చేయునది. ౬.
నిపాతము కలది.

నిపాతించే. సం. స. క్రి. గ. పడఁగొట్టు; పడఁ
ద్రోయు.

క. ఆత్మాయధి నీచేతం, బీతం బగుడుం గడంగి
భీమాసురసం, ఘాతంబుఁ దతణంబ ని, పా
తితుము దివ్యశస్త్రపటుఘాతములక. భార.
ఆర. ౩. ౩౬.

౨. (వ్యాక.) నిపాతముచేయు.

నిపాతితము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. పడఁ
ద్రోయఁబడినది, కూల్పఁబడినది. ౨. చంపఁబడి
నది. ౩. (వ్యాక.) నూత్రమునకు వ్యతిరేకము
గా నిరూపింపఁబడినది, నిపాతముగా చేయఁ
బడినది.

నిపానము. సం. వి. ఆ. న. గ. నిశ్చేదముగా
త్రాగుట. ౨. ఆహారము, పశువులు నీళ్లుత్రావుట
కై నూయి మొదలగువాని చెంత తాయి మొదలగు
వానితో కట్టికట్టి. ౩. జలాశయము, నూయి
లోనగునీటిపట్టు. ౪. పాలు పితుకుకుండ.
(త్రీ.ని.)

నివీడన. సం. వి. ఆ. శ్రీ. నివీడనము.

నివీడనము. సం. వి. ఆ. న. గ. గట్టిగా పిడుచుట,
పిండుట. ౨. నలఁచుట; గట్టిగా ఆదుముట.
౩. మిక్కిలి బాధించుట, నొప్పించుట.

నివీడితము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. పిండఁ
బడినది. ౨. నలపఁబడినది, గట్టిగా ఆదుమఁబడి
నది. ౩. బాధింపఁబడినది, నొప్పింపఁబడినది.

నివీతము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) త్రాగఁబడినది,
పానముచేయఁబడినది.

నివీతి. సం. వి. ఇ. శ్రీ. పానము, త్రాగుట.

నిపుణుడు. సం. విణ.(అ. ఆ. అ.) ప్రవీణుడు, నేర్పరి.

నిప్పచ్చే=నిప్పచ్చరము. విణ. (నిలు + పచ్చ.) మిక్కిలి పసిమి కలది.

(ఇది వ్యతిరేకలక్షణచే శూన్యము, రిక్తము మొ. ఆరముల నిచ్చును.)

(వ్యవ.) వాఁ డెక్కడకు వెళ్లినను నిప్పచ్చయే.

వి. నాశము. (చి. ని, శ. ర.)

నిప్పచ్చరము=నిప్పచ్చే.వి.(నిలు + పచ్చరము.) రిక్తత, దారిద్ర్యము.

గీ. పరఁగుఁ డేదటికంటె నిప్పచ్చరమ్మ, నెవ్వ యెద్దడి లేమి నా నివ్వటిల్లు, రిక్తతకు నామ ధేయము ల్భక్తవరద. ఆం. భా. ౨.౨౧౦.

గీ. మెలఁతుకలమిన్న నిద్దంపు మేల్పసిండి, గలు గఱుండిన మదిలోన గాట మగుచు, నిచ్చలు ను హెచ్చుకలకనిప్పచ్చరంబు, విడుచుటె టు లింకఁ బరికింపఁ బుడమివేల్ప. నీలా. ౨. ౩౬.

క. ఆలజడి గలారు కలుచుము, గలారు నిప్పచ్చ రంబు గలవారు రుజల్, గలవా రనభిజ్ఞ త్వము, గలారు పురి నెందు లేరు...కవిజ. ౧. ౨౬.

విణ. శూన్యము, రిక్తము.

గీ. బోధ మల్పంబు గర్ర మభ్యున్నతంబు, శాంతి నిప్పచ్చరంబు మచ్చరము ఘనము, కూప మందూకములు పోతఁ గొంచె మెఱిగి, పండితమన్య లైనవైతండికులకు. భీమ. ౧. ౧౩.

గీ. ఏమి నేయుదు నెక్కడి కేగువాడ, ధనము నిప్పచ్చరంబు విద్యయు హరిక్కి. కాశీ. ౪. ౧౧౧. ౫. ౩౦౨.

మోఱకునిచందమున నీజతాఱచూపు, పాంక్షనేయునివై చార్చి బ్రహ్మణుండు, పలిక

నిప్పచ్చరం బైనభావణముల. హర. ౩. ౧౪. (సారహీనమైన అని భావము.)

నిప్పటి=నిప్పట్టు. వి. (√నిప్ప.) ఆకులు కప్పి నిప్పలో వేసి కాలైడికట్టు, భక్ష్యవిశేషము.

ఉ. ఎండలఁ జూటుముట్టుకొని యేర్చుచు భూరి భుజాసిదీధితుల్, మండఁగ భానుమండలము మాఁడిననిప్పటివీలె నుండ నుద్దండహలా హలారులుగదా జగదామూతి కిప్పలించు నట్లొండొరు మీలుచుక వెలింగి రుగ్రుప లాశపదాతు లెల్లడక. రామా. ౮. ౬౩.

గీ. రొట్టె నీరొట్టు నిప్పటి యట్టు దోసె, యిడ్డె నయనంగ నిటు కొన్ని యెసఁగుచుండు, భక్ష్యభేదాహ్వాయంబులు పార్వతీశ. ఆం. భా. ౨. ౨౫౬.

నిప్పట్టు=నిప్పటి. (√నిప్ప.)

వ...ఉండ్రంబులు కుడుములు దోసెలు నిప్పట్టు రొట్టెలు వడ లతిరసంబులు నప్పంబులు వెన్నప్పంబులు...ప్రబంధ. ౧౧౨.

నిప్పస్తు. వి. (నిలు + పస్తు.) పూర్ణ మగుశుపవాసము; ఉపవాసము.

క. తిరుగఁ గలదిక్కు లన్నియుఁ, దిరిగితి మిఁక నేమి యలసితిమి మాపల్కు, తరు వాహా యాహారము, దొరకదు నిప్పస్తు లుండుదు మె నీమ్రాలక. వేం. పంచ. ౧. ౪౯౫.

సీ. ప స్తిలి నుంతు నిప్పస్తు నిట్రనగను నుప వాససంజ్ఞయై యొప్పుచుండు. ఆం. భా. ౨. ౧౭౫.

నివ్వు=నివ్వుక. వి. (క. నివ్, నివ్వరి. త. నెలుప్ప.) అగ్ని; అంగారము.

క. అనవుడు జనపతి యడుగం, బనివి నేమా యె దోసమా ని ప్పనినం, తన నోరు పొక్కు దుగదా, యనిపి యటుం దెలిసి చూత మని కడువేగక. సారంగ. ౨. ౨౬౧.

సీ. నిప్పింగలము మల్లె నిప్పుక వైరాలు వైర
పు లనగ సంగార మొప్పు. ఆం. భా. ౨. ౨౪౨.

క. అప్పుడు వేగపుజారులు, నెప్పిన నంతయు
నెటింగి సింధువిభుడు దక్ష, గప్పెడునెవ్వ
గవెలున, నిప్పుల బడినట్లు కాలు నిలువ
గ లేమిక్ష. భార. ద్రో. ౨. ౨౦౬.

బ. అగ్నికణములు, స్ఫులింగములు.

క. అప్పుడు క్రోధము గన్నుల నిప్పులు రాల్పంగ
... భార. భీష్మ. ౩. ౩౫౦.

మ. అనినం గన్నుల నిప్పు లుప్పతిల... భా. రా.
ఆర. ౧. ౨౪౩. కాశీ. ౬. ౨౨౩.

నిప్పు(న) జెడలంటు = మంచిదానికి చెడుగుణ
ములు కలుగు.

క. దెప్పర మప్పురుషాగ్రణి, కప్పాటను గలు
గనేర దెందును నోహో, నిప్పు జెడలంటు
నేర్చునె, తప్పు దలచి తీ వి టేల దల
కడ వకటా. భా. రా. ఆర. ౨. ౩౧.

క. అది యట కాదె నిప్పున, జెడలంటునె దే
వదేవు శ్రీరమణీశుక, మది నునిచినను త్త
మముని, బాదవునె యాపదలు నూర్చు
బాందునె తమముల్. నృసిం. ౪. ౩౨.

నిప్పాడిగట్టుట = స్వయముగా కీడు తెచ్చి
కుట.

ఉ. అప్పులపోతుఁ జిచ్చయినయట్టిగృహంబున
నున్నవాడు దాఁ జెప్పగ దుర్విషాన్నము
భుజించునతండును గాంచుపాటికక్ష, దప్ప
వునువ్వె నీకు సహితం బిటు లెవ్వరు చె
ప్పి లేమొకో, నిప్పాడిగట్టితే విడువనేరవె
యింతట నైన నావుడక్ష. రామా. ౬. ౨౩౬.

నివులుగవిసిననిప్పు = నిగురుకప్పిననిప్పు.

గీ. వికృతవేషావృతంబులె వెలయ కితఁడు, నివు
లు గవిసిన మెఱయనిప్పు బోలె. భార.
విరా. ౪. ౭౫.

సా: నిప్పుద్రోక్కుకోఁతిచందము.

గీ. లీల బవలిచు దిగ్గన లేచి పోవు, నిలుచు
చోటను నిలువక నిప్పుద్రోక్కుకోఁతిచం
దానఁ జతురాశ్శకుండు దిరుగు, వెలదిపై
మోహ మెద హతు వెట్టి యెత్తి. హంస. ౩.
౧౫౫.

జ: నిప్పటి, నిప్పట్టు, నిప్పుడిండి, నిప్పుక, నిప్పు
వన్నెగుత్తులకానుగు.

నిప్పు(డిండి. వి. (నిప్పు + డిండి.) చకోరము. (చి.
ని. పక్షివిశేషము అని శ. ర.)

నిప్పుక = నిప్పు. వి. (నిప్పు + ఉక.) అగ్ని; అంగా
రము.

ద్వి. ఎఱుగ రా దీతని నెసఁగు లేజంబు, మఱు
పడ్డనిప్పుకమాడ్కి నున్నాడు. ద్వి. చాశ్శ.
ఉ. ౧౩౩ పా. ౩౩౪ పం.

క. అకటా బెడిదపువలపుల, నెకలం బడి వ్రేగు
దానిఁ జేపట్టగ నొల్లక యిటువలె నెంతు
ర నిప్పుకలపయి న్నేయి చలుపోలిక మీ
జక్ష. నీలా. ౨. ౧౧౨.

సీ. నిప్పింగలము మల్లె నిప్పుక వైరాలు వైరపు
లనగ సంగార మొప్పు. ఆం. భా. ౨. ౨౪౨.

చ... ఎవ్వడో మకుటము దన్ని నాశిరముమా
నికముం గొనిపోయె నంచు నిప్పుకలఁ బార
ల్చినట్లు మది పొక్కడు నెక్కుడుభంగపా
టునక్ష. ఉ. చా. ౫. ౨౦౩. నీలా. ౨. ౧౧౨.

బ. అగ్నికణములు, స్ఫులింగములు.

గీ. గగనరంగస్థలంబున మిగులఁ బ్రాశ్చి, మమునఁ
గాలిక నీలికోలము నటింపఁ, బారి మొగంబున
రాలునిప్పుక లనంగ, గుంపులై రారె మహి
నింద్రగోపతతులు. ఆము. ౪. ౯౮.

నిప్పువన్నె గుత్తులకానుగు. వి. (√నిప్పు.)
అంగారవల్లరి, ఒకజాతికానుగుశ్చి. (శ. ర.)

నిప్పొటము. వి. (చదువుటలో) అతిత్వర.

నీ. నిడునునఁ బెట్టుక నిప్పొడుమునఁ బోక తరు
వాయి తప్పక తడవికొనక. సకల. స. 3౫
పా. 3౦౩.

నిఫల. సం. వి. ఆ. (స్త్రీ) - ఫలములు లేనిది- జ్యోతి
తివ్వితి, మానేరుళ్ళి.

నిబంధ. సం. విణ. (ఋ. ద్రీ. ఋ.)- నిబంధించు
వాడు - ౧. గ్రంథము రచించువాడు, గ్రంథ
కర్త. ౨. కట్టువాడు, బంధించువాడు.

నిబంధకుఁడు. సం. విణ. (అ.ధికా.అ.)=నిబంధ.

నిబంధనము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) బంధించు
టకు సాధన మైనది. వి. అ. న - ౧. బంధిం
చుట, కట్టుట; గృహకూపాదులు నిర్మించుట. ౨.
కట్టు. ౩. అడ్డగించుట, ప్రతిబంధించుట. ౪.
సంకల. ౫. ఊత, ప్రాపు. ౬. స్థానము.

శ్లో... సహజవిలాసనిబంధనమ్ శరీరమ్. మాల
తీ. ౨. ౬.

౭. ఏర్పాటు. ౮. హేతువు. ౯. గ్రంథము.
౧౦. రచన, కూర్పు. ౧౧. సంబంధము.

శ్లో. న వినా పార్థివో భృత్యైః న భృత్యాః
పార్థివం వినా, తేషాం చ వ్యవహారోఽయం
పరస్పరనిబంధనః. సం. పంచ. ౧. ౮౩.

౧౨. వర్తకము, కాశ్యతపార్థితోషికము. (మా
న్యము లోనగునది.) ౧౩. ఉపసాహము, కాపీ
దులతంతులు చుట్టెడుబిరడ. ౧౪. వ్యాఖ్యాన
ము, వివరణ గ్రంథము.

నిబంధని. సం. వి. ఈ. (స్త్రీ). సంకల; గొలుసు
లోనగుబంధించుసాధనము.

నిబంధము. సం. వి. ఆ. పుం. ౧. కట్టు. ౨. బం
ధించుట, కట్టుట; గృహకూపాదులు నిర్మించుట.

౩. (గ్రంథమును) రచించుట. ౪. కృతి, గ్రం
థము. ౫. మూత్రబంధము, నీరుకట్టు. ౬. అడ్డ
గించుట, ప్రతిబంధము. ౭. సంకల. ౮. ఏ
ర్పాటు, నిర్ణయము. ౯. ఆధారము, ఆశ్రయ

ము. ౧౦. హేతువు, కారణము. ౧౧. మల
బంధనకరము, నింబము, వేముళ్ళి.

నిబంధి. సం. విణ. (న్. నీ. క్.) ౧. బంధించు
నది, కట్టునది. ౨. సంబంధించునది. ౩. మూల
మైనది, కలిగించునది. ౪. నిబంధము కలది.

నిబంధించు. సం. స. క్రి. ౧. బంధించు. ౨.
అడ్డగించు. (శ. ర.)

నిబద్ధి=నిబద్ధి. విణ. (క. త. నిబద్ధి.) సత్యము,
నిజము.

గీ. కామసఖుఁడైనధర్మండు గలయ మాట,లాడె
వై రాగ్యముఖ్యులతోడ నిది నిబద్ధి తప్పదు
దేవరపాద మాన. ప్రబోధ. ౨. ౫౩.

ఉ. పోరుడుపంగ నేఁ బలుకుబూటక మెల్ల
నిబద్ధి జేసి యే, దారిని బోయెనో... చెన్న.
౩. ౧౭౦. (నిబద్ధి అని ముద్రి.)

ఉ. హోయనుఁ దమ్ముఁడా యను గృహంబున కే
టికి రావయో ననుక, బాయగఁ బాడి
యే యను నిబద్ధి గ నమితి నీడుప్రాపు నే, నే
యెడ కేగుదాన... అనుక. సానందో. ౫.
౮౮పా. భా. శ. ౬౪.

జ : నిబద్ధించు, నిబద్ధిలించు.

నిబద్ధించు=నిబద్ధిలించు. స. క్రి. (నిబద్ధి.)
నిజపఱుచు.

క. ముద్దిచ్చును గోపాలుఁడు, వద్దను నడయా
డుచున్నవార్తను విన్నక, గద్దించును లే
దన్న నిబద్ధించును జూడకున్న బరితాపిం
చుక. రాధామాధవసంవాదము. ౧. ౨౫.
(శ. ర. పా. 'లేదన్నను బద్ధించును' ముద్రి.)

నిబద్ధిలించు=నిబద్ధించు. (నిబద్ధి.)
(నిజపఱుచు.)

మ. నగరం బెల్ల నెఱింగి గొల్లు మనఁగా నా
నాటికి సాటివా,రు గణింపం దలవంపు
లై స్వజను లేప్రాద్దుం గృహింపంగ బొం,
దుగ నీనుద్ధి నిబద్ధిలించు జవభద్రుం డాగ్ర

హం బందుచో. ఉ. హరిశ్చ. ౪. ౫౧.

(శ.ర.పా. 'సుద్ది నిబుద్దిలిచు' ముద్రి.పా.)

నిబద్ధము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧. బంధింపఁ బడినది, కట్టఁబడినది. ౨. అడ్డగింపఁబడినది. ౩. రచింపఁబడినది, కూర్చఁబడినది. (గ్రంథము.) ౪. ఖచితము, చెక్కఁబడినది; తాపఁబడినది. ౫. సంబంధించినది.

నిబర్హణము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) చంపునది. వి. అ. న. వధము, చంపుట.

నిబర్హితము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) చంపఁబడినది.

నిబిడము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧. సాంద్రము, దట్టము. ౨. దృఢము, గట్టిది.

నిబిడీకరించు. సం. అ. క్రి. దట్టముగా చేయు, దృఢముగా చేయు. (శ. ర.)

నిబిడీకృతము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) నిబిడముగా చేయఁబడినది.

నిబిరీసము. సం. విణ=నిబిడము.

నిబోధకుఁడు. సం. విణ. (అ. ధి. కా. అ.) ౧. గ్రహించువాఁడు. ౨. బోధించువాఁడు.

నిబోధనము. సం. వి. అ. న. ౧. గ్రహించుట, తెలియుట. ౨. తెలుపుట, బోధించుట.

నిబోధము. సం. వి. అ. పుం=నిబోధనము.

నిబ్బడుగు. వి. పాలకీ బెస్తలు మిట్ట పల్లము మొ. తెలుపుట కుపయోగించు పాచ్చికపదము.

వ... బెస్తలు సిస్తుగా మోచి నిబ్బడుగు... నిబ్బరము... అన విని... ప్రబంధ. ౬౦౫.

నిబ్బద్ది=నిబద్ది.

నీ... సత్యంబు దనరు నిజము నిబ్బద్ది నిక్కము నిక్కవ మన. వేంక. మాన. ౬౪.

నీ... నిబ్బద్ది నిక్కము నిలువరంబు, నిజము నిక్కవ మన నెగడు సత్యము పేరు... సాం.

ని. మాన. ౫౧.

నిబ్బరము=నిబ్బరకము. విణ. (సం. నిర్భరమ్.

ప్రా. నిబ్బరం. క. నిబ్బరం.)

౧. అధికము, గాఢము.

ఉ. అంటేనఁ గందుమేనుఁ బస నారెడుజవ్వనమున్ రసంబునెన్నింటలఁ గూర్చుకామమును నిబ్బర మైనమదంబు నై మనం, బొంటికిఁ బోక భర్తృరతి కువ్వెళులూర... హరి. ఉ. ౭. ౮౧.

వ. శంకాలతావితానం బనేకసలావలంబి యగుచుం బ్రబ్బినం గడనిబ్బరం బగుభిభ్రమంబు న నావిదర్శనతాను భూలూమంబు నెమ్మనంబున నిట్లని వితర్కించు. నైమ. ౫. ౧౭౭.

౨. దృఢము; నిశితము.

గీ. నిబ్బరపుగట్టగుబ్బలయ్యబ్బకతన, నోరగాఁ బాడికంజంబు లూడి మ్రొక్కె. వసు. ౨. ౮౫.

క. హరి చూచి వెఱుగువడ న, ప్పరువప్రహరణము వచ్చి పక్షిం ద్రుని నిబ్బరముగఁ దాఁకిన వడఁకెం, బొరి నాతఁడు వజ్రనిహతభూధరముక్తియై. హరి. పూ. ౪. ౧౭౦.

గీ... అయ్యరసవతియు, డెబ్బదేను దొమ్మిదియును నిబ్బరంపుటయు లతనినైఁ బరఁగించె నలక మిగుల. హరి. ఉ. ౨. ౩౩.

౩. దిట్టరి, సాహసీ.

క. నిబ్బరపుబాలహంతయు, గొబ్బునఁ దేజంబు మణియుఁ గోల్పడి నతుఁ డై, ప్రబ్బినపగ చే విప్రుఁడు, సిద్ధితితో నొడలిగబ్బ నెడి వడిఁ జనియె. భాగ. ౧. ౧౭౩.

౪. సాంద్రము, దట్టము.

వ... చుట్టుకొనువయసుగుబ్బల నిబ్బరంబుగ నిపుడుతిపుటలం బెచ్చు పెరుగుచు చచ్చరంబుల నొక రొకరి మెచ్చక పచ్చిలిలుతుండు విచ్చలనిదిం దనకెడువులు ముప్పదిరెండుం

దోడునూపె నన... యువతీయువజనంబు
లును... పారి. ౨. ౫౨.

౫. యథార్థము, నిశ్చయము.

క. ఈకన్నియకుం దగునొక, రాకొమరుని నరసి
నిబ్బరంబుగ నిపుడే, మా కఠింగింపుము...
నీలా. ౧. ౯౦.

ద్వి. గొబ్బారిలోపల నిబ్బరంబుగను, బిబ్బబా
చయగారిపృథునుచాత్తంబు, వరింప శివు
నకు వశము గాదనిన. బస. పు. ౩. ౨౧౩పా.
౧౪౧ పం.

వి. ౧. అశ్వగతివిశేషము.

చ. పతి యలలేటి నెక్కి నరపాలురు గొల్వ
నాయాధిరోహపాం, డిలి సరిదాట్లు జోడ
నలు నిబ్బరముక రవగాలు వేడెముక, జ
తురతఁ జూపి... చంద్రా. ౨. ౩౦.

క. జోడనలు నిబ్బరంబులు, వేడెంబులు మెఱ
య రాజు వేడుకతోడక, గోడా దుమికిం
పగ జత, గూడిరి దొర లెల్ల భటులగుమి
వెనుకొనియెక. ఉ. రా. ౩. ౩౯౯.
దశా. ౨. ౬౦.

౨. అతిశయము, అధిక్యము.

గీ. ... మిక్కిలి మిక్కుటం బగ్గలంబు, బెట్టు
నిబ్బరము దిటము బిట్టు గాట, మనఁగఁ నతి
శయ మగును... ఆం. భా. ౧. ౬౬.

చ. కురులసిరుల్ మెఱుంగుఁజనుగుబ్బలనిబ్బర
ముక మొగంబువి, నున్నరణము లింద్రనీల
మణిభూధరశృంగకురంగలాఁఁచనా, దరవశ
ద్వష్ట్ర జూచెదపు తాపనవంశవతంస తజ్జ
రా, భరమున వచ్చులెల్లఁ బడపాటు వలీ
వలసంబు నుండఁగక. పాండు. ౫. ౨౨౬.

(ఇటు ఔన్నత్యము అని భావము.)

౩. బెస్తలు సవారి మోయనపుడు మిట్ట పల్లము
మొ. నూచించుపాచ్చరికపదము.

వ... బెస్తలు సిస్తుగా మోచి నిబ్బడుగు... నిబ్బ

రము... అన విని... ప్రబంధ. ౬౦౫.

౪. ఋజుత, నూటి.

ఉ. బిట్టుగఁ గేక వేసి వినఁ బిల్చిన వెండి గరంగి
ముద్ద యైన ట్టిరుఁకొక్కలుక ముడిచి య
బ్బురపుంబలునిబ్బరంబుగక. గీ... పారావ
తంబు, రాఁదొడఁగె... పారంగ. ౧. ౧౨౬,
౧౨౭.

౫. దిట్టతనము, ధైర్యము.

క. ఆమాట విని తలారు లి, దే మని గద్దింప నా
మృగేతఱణ రొదగా, నామగఁ డితఁ డని య
య్యభి, రాముని వెనఁ జూపి నిబ్బరంబునఁ
బలికెక. శుక. ౩. ౫౮౫.

౬. తడేకాగ్రత.

క. అబ్బావికిఁ జేయెతంబుబ్బుచుఁ దంబలి యొ
నర్చి యుత్సాహంబుల్, గుబ్బతిలఁ గొన్ని
చెట్లకు, నిబ్బరమున జలము లెత్తినిస్తాఁబుం
డె. హంస. ౧. ౧౮౬.

౭. పారవశ్యము.

చ. ఒకమఱి విష్ణుభక్తి గలయుత్తములం గొని
యాడు మెచ్చు వే, తొకమఱి విష్ణునిం గొ
లువ నొల్లనిమూఁగులఁ జూచి నవ్వు నొం,
దొకమఱి విష్ణుభక్తి మది నుబ్బిన నిబ్బర
మందుచుండు నా, ప్రకటగుణాభిరాముఁడ
గుభాగవతోత్తముఁ డాత్తఁ జొక్కుచుక.
వి. పు. ౨. ౩౦౦.

జ: నిబ్బరించు, నిబ్బరిక, నిబ్బరికించు.

నిబ్బరించు. అ. క్రి. (౧/నిబ్బరము.) ౧. అతిశ
యించు.

ఉ. గుప్తన నప్త డప్పడఁతిగుబ్బలు మించె
గగుర్పుకూర్పునక, గుప్పెలతోడిజక్కవల
కుం బ్రతియై సరిగంచుకూరుపుం, గుప్తన
పుంగులాయపుడగుల్ విడనాడి ముఖం
బుజంబునక, గప్తన వ్రాలఁగాఁ దివురు కై

వడి నుబ్బిన నిబ్బరింపుచుకొ. చంద్రా. ౬. ౧౪౨.

౨. నిదానించు. (శ. ర.)

నిబ్బరికము=నిబ్బరము. వి.౧.బుజుత్వము, నూటి. ౪...నిబ్బరిక నుబ్బి గొబ్బిన గుబ్బటిల్లు x బ్బిగు బ్బల...నిరం. ౩. ౬౧. (చి. ని. పా.)

గీ. నిబ్బరిక మేది యను మేదినీవరేణ్య, నీవరణ్యమునకు నేటపోవక బ్రాదు, గడపలే కెందుఁ జేతఁ జిల్కఁ గొని దాని, చేత గొంతయు బుసుపోయి చెలఁగునంత. సారంగ. ౨. ౨౧౬.

౨. కారుణ్యము, దయ.

సీ ... అక్కటికం బన నక్కస మన, నిబ్బరిక మనఁ గనికరం బనగను గారుణ్యసంజ్ఞ యై మీటుచుండు. ఆం. భా. ౧. ౧౩౧.

నిబ్బరికించు. అ. క్రి. (1/నిబ్బరము.) ౧. కరుణించు. (శ.ర.) ౨. ఆలోచించు, నిదానించు.

ఉ. వెన్నలు పాలు దొంగిలవో ప్రేతలచీరలు ముచ్చిలింపవో, నిన్ను నె నమ్మి యున్నయెడ నిబ్బరికింపక చోరవృత్తి నా, కన్నియఁ దెచ్చు టింతయును గాని విధం బని కాక దూటుటల్. పరమ. ౪. ౧౧౧.

౩. ఉప్పొంగు.

వ... అగుబ్బలిసోయగంపుటుబ్బురకు మై నిబ్బరికింప నబ్బరపడి యబ్బలియుండు తనలోన. యయా. ౨. ౪౦.

నిభము. సం. విణ. (అ. ఆ. ఆ. ఇది తఱచు సమాసాంతములంజే కానవచ్చుచున్నది.) ౧. సదృశము; సమానము. ౨. మిక్కిలి భాసెల్లనది. వి. అ. పుం. న. ౧. ప్రకాశము. ౨. నెపము, వ్యాజము. (శ. ర.)

నిభాలనము సం. వి. అ. న. చూచుట, దర్శనము; చూపు.

నిభూతము సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧. (భయముచే) కొయ్యవాతినది, మ్రాన్నదినది. ౨. అతీతము, కడచినది.

నిభృతము. సం. విణ. (అ. ఆ. ఆ.) ౧. నిశ్చలము, కదలనిది, స్థిరము. ౨. పూర్ణము. (ఉదా: చింతానిభృతుడు.) ౩. గుప్తము, కనబడనిది. ౪. గూఢము, స్వప్నము కానిది. ౫. రహస్యమైనది, ఏకాంతమైనది. ౬. వినీతము, అడఁకువకలది. వి. అ. న. విసయము, అడఁకువ.

నిభృతాత్ముడు. సం. విణ. (న్. ఆ. న్. న్.) స్థిరచిత్తుడు, దృఢచిత్తుడు.

నిమం త్రకుడు. సం. విణ. (అ. త్రి. కా. అ.) నిమం త్రించువాడు, నిమం త్రణము చేయువాడు.

నిమం త్రణము సం. వి. అ. న. ౧. యజ్ఞాదులకు పిలుచుట. ౨. ఆశశ్యక మైనశ్రాద్ధభోజనాదులకు దాహిత్రాదులను పిలుచుట. ౩. వ్యవహారనిర్ణయారము రాజు వాది ప్రతివాదిసాక్షులనుపిలుచుట. (దేనిని చేయునియెడల ప్రత్యవాయము గలుగునో అది నిమం త్రణము. అట్లు ప్రత్యవాయము కలుగనిది ఆమం త్రణము.)

నిమం త్రణీయుడు. సం= నిమంత్త్యుడు.

నిమం త్రయత్. సం. (శ. త్ర.) నిమం త్రించుచున్న.

నిమం త్రయమాణము. సం. విణ. (అ. ఆ. ఆ.) నిమం త్రించుచున్నది.

నిమం త్రయితృప్త్యుడు. సం= నిమంత్త్యుడు.

నిమం త్రించు. సం. స. క్రి. ౧. ఆశశ్యక మైనశ్రాద్ధభోజనాదులందు తగువారిని పిలుచు. ౨. రాజు వ్యవహారనిర్ణయార్థము పిలుచు. ౩. (యజ్ఞాదులకు) పిలుచు, ఆహ్వానముచేయు.

నిమం త్రిత. సం. విణ. (బు. త్రి. బు.) నిమం త్రించువాడు.

నిమం త్రితుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) నిమం త్రింపఁబడినవాడు.

నిమం త్ర్యమాణము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) నిమం త్రింపఁబడుచున్నది.

నిమంత్ర్యుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. ఆ.) నిమంత్రం
పడగినవాడు, నిమంత్రణము చేయఁదగినవాడు.

నిమగ్నుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. ఆ.) గ. (జలాదు
లందును చింతాదులందును) మునిగినవాడు.
౨. లీనుడు, అణగినవాడు.

నిమజ్జకుడు. సం. విణ. (అ. జ్జికా. అ.) మునుగు
వాడు. (నిమజ్జనీయము మొ. మజ్జనీయము మొ.
వానివలె గ్రహించునది.)

నిమజ్జభూవు. సం. వి. ఉ. పుం. గ. నిమజ్జనము,
మునుగుట, మునుక. ౨. శయనించుట, శయనము.
శ్లో. తల్పే కాంతాంతరై స్సార్థం మన్యేహంధి
జ్ఞిమజ్జఘం. భట్టి. ౫. ౨౦.

నిమజ్జనము. సం. వి. అ. న. గ. (జలాదులందు
దుఃఖాదులందు) మునుగుట. ౨. లీనమగుట,
అణగుట.

నిమటాయి. వి. ఒకానొకతీగ. (శ. ర.)

నిమయము. సం. వి. అ. పుం. వినిమయము, ఒక
ద్రవ్యమునిచ్చి దానికిబదులు మఱియొకద్రవ్య
ము పుచ్చుకొనుట.

నిమవడు. వి. ఆశ్వవిశేషము.

క. ఒనరించినలీని నడగని బొల్లనిగ గ్రతలాని
గెరని సారంగని జారని జన్నని నిమ, వని
మొదలుగఁ దెచ్చి నిలిపె వాహకుఁ డెదు
రక. ద్వా. 3. ౧౪౧.

నిమానము. సం. వి. అ. న. గ. మానము, కొలత.
౨. వెల, మూల్యము.

నిమి. సం. వి. ఇ. పుం. ఇత్వైకువంశపురాజుల
లో నొకడు. (వసిష్ఠశాపమున దేహశూన్యఁ డ
గునితఁడు దేవతలవలన సర్వదేహులనేత్రముల
యందు వాయురూపమున సంఛరింప వరము
పొంది నిమేషరూపమున నుండె ననియు దాన
నే ఆపూపాటునకు నిమేష మను పేరు వచ్చె
ననియు పురాణ ప్రసిద్ధి.

శ్లో. నిత్యోత్సరం నతత్పుత్రః దృశిభిః పిబం
త్యోనార్యో నరాశ్చ ముదితాః కుపితా ని
మేశ్వ. సం. భాగ. ౯. ౨౪. ౬౪.)

నిమితకాడు. విణ. (1/నిమితము.) నియమితుఁ
డు, ఉద్యోగి, సేవకుడు.

(క) బాణశాలవలన జీవించువాడు.

గీ. మందుపట్టడపేరు చెన్నొందు బాణశాల
యనఁగను దజ్జీజనము వెలయు, నిమితకాండ్ర
నఁగా సుగంధికబరీత. ఆం. భా. ౨. ౨౫.

(చ) యోధుడు.

మ. ఆనిక మంత్రులు నాపులుక దొరలు దే
వామ్రాతులక రాలు దే, రనె యెంతే నల
నడ్డయానిమితకాండ్రక భానుపుత్రాదులక,
వినుమి చంపక పట్టి తెచ్చి దినముక నీ
యింటికామాటపుం, బనికక జొచ్చెన మన్న
దాక నిదె చెంపల్ నేతు మత్కుద్ధతిక.
రామా. ౮. ౧౮౫.

(ట) మోతకాడు.

క...స్థాయందలముక, స్థానికుఁ డొసంగి పను
పం, గా నానతిఁ బడిననిమితకాండు గహిం
పక. ఆము. ౨. ౯౫.

నిమితము. వి. (సం. నియమితః. స్థా. నిమిత.)
నియమనము. (శ. ర.)

జః నిమితకాడు.

నిమితము. సం. విణ. (అ. ఆ. ఆ.) సమక్షీరవిస్తా
రపరిమాణము కలది, చదరమైనది, నిఘము.

నిమితకారణము. సం. వి. అ. న. కారణవిశేషము.
(సమవాయు, అసమవాయు, నిమితము అని కార
ణము త్రివిధము - ఘటాదులకు ఘటస్వరూప
ముగా మాఱువృత్తికాదికము సమవాయుకారణ
ము. ఇదే ఉపాదానకారణము. కపాలద్యయ
సంయోగాదికము అసమవాయుకారణము. కులా
లచక్రదండసలిలనూత్రాదికము నిమితకారణము)

నిమిత్తకృత్తు. సం. వి. త్. పుం. - శకునమును
(ధ్వనిచే) నూచించునది-కాకి.

నిమిత్తము. సం. వి. అ. న. గ. కారణము, హేతు
పు. ౨. కారణభేదము. (చూ. నిమిత్తకారణము.)
౩. నామమాత్రకారణము, పేరునకు మాత్రము
కారణము.

శ్లో. మయై నైతే నిహతాః పూర్వమేవ, నిమిత్త
మాత్రం భవ సవ్యసాచిత్. గీత. గ. గ. ౩౪.

౪. చిహ్నము, గుఱుతు. ౫. గుటి, లక్ష్యము,
శరవ్యము.

శ్లో. నిమిత్తా దపరాధేషో ధానున్కు స్యేవ వల్లి
తమ్. శకు. ౨. ౨౭.

౬. (శుభాశుభసూచకమగు) శకునము. ౭. ఉ
ద్దేశము. ౮. చెవులయందు చేయుచుంబనము.

సీ. చెవుల నిమిత్తంబు చెక్కుల స్ఫుటితంబు
నభ్రోష్మనున భ్రాంతము... హంస. ౫. గ. ౪౮

నిమిత్తవిమృడు. సం. విణ. (ద్) గ. కారణము
తెలిసినవాడు. ౨. శుభాశుభశకునముల నెఱి
గినవాడు. వి. ద్. అ. పుం. జోస్యుడు.

నిమిత్తి. సం. విణ. (న్. సీ. న్.) నిమిత్తము కలది.

నిమిషము. సం. వి. అ. పుం. గ. అప్పవేయుట,
అప్పపాటు. ౨. అప్పవేయునంతకాలము.
౩. (పువ్వులు) ముకుళించుట, ముకుళనము. ౪.
రోగభేదము.

నిమిషాంతరము. సం. వి. అ. న. నిమిషమంత
వ్యవధానము, అప్పపాటుంతకాలవ్యవధి.

నిమిల. సం. వి. అ. స్త్రీ. గ. కనుమూయుట.
౨. కనుగీటుట. ౩. నిద్ర; కునికిపాటు, ౪. కప
టము, వ్యాజము. (వాచ.)

నిమిలకము. సం. విణ. (అ. లికా. అ.) గ.
మూయునది. ౨. ముకుళించునది.

నిమిలత్. సం. శత్ర. గ. మూయుచున్న. ౨.
ముకుళించుచున్న, ముడుగుచున్న.

నిమిలనము. సం. వి. అ. న. గ. కనుమూయుట;
అప్పవేయుట. ౨. మరణము. ౩. (జ్యోతి.)
పూర్ణహణము. ౪. (పుష్పాదులు) ముకుళిం
చుట, మొగుడుట. ౫. మఱుగుపడుట.

నిమిలనీయము. సం. నిమిలితవ్యము.

నిమిలిక. సం. నిమిల.

నిమిలిత. సం. విణ. (బు. శ్రీ. బు.) = నిమిల
కము.

నిమిలితము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. మూ
యబడినది. (కన్ను.) ౨. ఆవృతము, కప్పబడి
నది.

శ్లో. అపథే పద మర్పయంతి హి శ్రుతవంతోఽపి
రజోనిమిలితాః. సం. రఘు. ౯. ౭౪.

౩. ముకుళితము, ముకుళించినది, మొగిడినది.
(పుష్పాది.) ౪. మఱుగుపడినది; అస్తమిం
చినది.

నిమిలితవ్యము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) మూ
సికొనఁ దగినది. (కన్ను.) ౨. ఆవరింపఁదగినది.

నిమిల్యమానము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.)
మూయబడుచున్నది. (కన్ను.) ౨. ఆవరింపఁ
బడుచున్నది.

నిమిల్యము. సం. నిమిలితవ్యము.

నిముకళా. వి. (నిమరు + కళము.) గ. కైలు చే
సిన కళమునందలి యడుగుధాన్యము. (శ. ర.)
౨. కొఱత. (శ. ర. చి. ని.)

నిముకు. స. క్రి. కుడుచు, పానముచేయు.
ద్వి. అంతంతి డగ్గటి యాపారసతులు, గమ
గూడి చూచి యక్కట దాచిచున్న, నిముక

నేరనిచిన్ని నెత్తురుగందు. ద్వి.హరిశ్చ.ఉ.
అకరం.

నిమిరు=నిమిరు. స. క్రి. గ. వాత్సల్యముచే చేతి
తో రాచు; సనరించుకొను; స్పృశించు, తాకు.
చ...అతి, ప్రమదరసైకమగ్నమతిఁ బాణితలం
బున నక్కుమారుమై, నిమిరి శిరంబు మా
శ్లోని మునిప్రభుఁ డక్కునఁ జేర్చి యి
ట్లనుక. రామ. ౪. ౫౧.

వ...భక్తవత్సలుం డైనహరి దనకరంబున నతని
మేను నిమిరి మేఘగంభీరభావణంబుల ని
ట్లనియె. భాగ. ౧౦. ఉ. ౬౯.

క. దనుజేంద్రుఁ డాకలోదరిఁ గనుఁగొని చొ
ల్లెంబు నిమిరు...ఉ. హరి. ౧. ౫౮.

చ. కనఁ దిలకంబుఁ గేసరము గల్లుమియక
రహిఁ బాడఁ శ్రేంకనంబు నిమిరు మావి నవ్య
సురపాన్న...పారి. ౪. ౯.

అ. ఆవరించు, అలము. (చూ. నిమిరుకొను.)

జ: నిమికి లా, నిమిరుకొను.

నిమిరుకొను. స. క్రి. (నిమిరు) సవరించుకొను,
తడవుకొను; ఆవరించు, అలముకొను.

గీ. కుతిక మోవఁగ నెత్తురుల్ గ్రోలి కడుపు,
నిమిరికొంచు నగస్త్యమంత్రములు నొడివి.
దళ. ౨. ౪౩౫. ఆం. భా. ౩. ౧౩౩.

క. కని గుండె నిమిరికొనుచును, ననురాగము
తోడ నంతనంతఁ దనకులుంబిని నిది యేమి
శకట మి, ట్లనయంబును విషమవృత్త మైనది
యిచటక. హరి. పూ. ౫. ౧౮౨. (దిట్ట
పఱచుకొను. అని భావము.)

గీ. హిమముచే నంబరం బెల్ల నిమిరుకొనఁగ,
నుష్టకరుణును గరము లాయ్యుయ్య సాచి,
తాను ననలాంక ధరియింపఁ బూనె ననఁగ,
నెంతయన వచ్చు నింక హేమంతమహిమ.

శ్రీరం. ౨. ౨౪౧. (హిమముచే వ్యాప్తము
కాఁగా అని భావము.)

నిమిసము. వి. (సం. నిమిషః. ప్రా. నిమిస, నిమిసం.)

౧. తెప్పపాటు. (తెప్పవేయుట. శ. ర)

౨. తెప్పపాటుకాలము; అల్పకాలము, కొంచె
ముసేపు.

గీ. నను నిమిసంబు గానక యున్న నూ రెల్ల
నరయుమజ్జనకుఁ డెంతడలు నొక్కొ. మ
నుచ. ౨. ౧౭.

ఉ...నీ, చక్కఁడనంబుఁ గన్న నిమిసం బయిన
న్నిలు పోప శక్యమే, యక్కునఁ జేర్చ
కంచు...విజ. వి. ౧. ౧౦౪.

నిమేయము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) మార్పుకొనఁ
దగినది, పరివర్తనీయము. (పదార్థాది.) వి. అ.
పుం. వినిమయము, వస్తువులమార్పు.

నిమేషకృత్తు. సం. విణ. (త్) తెప్పపాటు కలి
గించునది, వి. త్. శ్రీ. విద్యుత్తు, మెఱపు.

నిమేషము. సం=నిమిషము. (చూ. నిమి.)

నిమేషరుక్మి. సం. వి. చ. పుం. - నిమిషకాల
ము కాంతి గలది- మినుఁగుజుంబుర్పు.

నిమేషిణి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. తెప్పవేయుటకు
సాధన మైనయొకానొకనరము.

నిమ్మగ. సం. వి. ఆ. శ్రీ-పల్లమునకు పాఱునది-
నది, ఏఱు.

నిమ్మము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧. గభీరము,
లోతు. ౨. తక్కువది, నీచము. వి. అ. న.
పల్లము.

నిమ్మ. వి. (సం. నింబ, క. నింబె.) జంబీరము
జంభలము.

రగడ. అలివేడి చెంగటనె యలరి కాచెను నిమ్మ,
యలమొల్ల లడుగ నియ్యనె కాని కానిమ్మ.
ఉ. రా. ౬. ౬౧.

గీ. నిమ్మ యం చనగా జంభలమ్మ దోచు.
అం. భా. ౨. ౪౨.

ద్వి. ఇమ్మల గిరు లంది యిరుచేతులందు, నిమ్మ
పండులమాడ్కి నెగుర వైచుచును. రం.
రా. యు. 3౧౨ పా. ౨౩ పం.
రాజులచేతినిమ్మపండు=గొప్పవారి యాదరణ
కలవాడు.

సీ. చుట్టాలనురభి రాజులచేతినిమ్మపండు రాజు
వీడె బంగార మయ్య. బహు. ౫. ౧౨౦.
సా. నిమ్మకు నీరు పోసిన ట్టుండు=నుఖదుఃఖముల
చే కలతనొండక గంభీరుడుగా నుండు.

(వ్యవ) వాఁడెన్ని చిక్కులు వచ్చినను నిమ్మకు
నీరు పోసిన ట్టుండును.

నిమ్మ కెరువు వేసినచందము=నిమ్మచెట్టున కేమా
త్రము ఎరువు వేసినను విరివిగా కాచును.

వ...అయత్తు శిశిరకృత్యంబులు ఘటియించుచుం
డ నిమ్మ కెరువు వేసిన చందంబున నందు నంత
కంతకుఁ బరితాపం బగ్గలంబై...సారంగ ౨.
౧౬౫.

నిమ్మటాయ. వి. గడ్డగల తృణవిశేషము. (ఇది
నిమ్మకాయంత యొంటిగడ్డ గలిగి నేల నంటి తెల్లె
డు గంట (స్తంబము) గలిగి యుండును. చి. ని.)

నిమ్మళము. విణ. (సం. నిర్మలమ్. ప్రా. నిమ్మల.
క. నిమ్మళపు.)

౧. స్వస్థము; తగ్గినది, ఉపకాంతము.

(వ్యవ) మిశరీరము నిమ్మళముగా నున్నదా ?

,, నీజబ్బు నిమ్మళముగా నున్నదా ?

౨. మందము.

(వ్యవ) గబగబ చదువకుము, నిమ్మళముగా చదు
వుము.

౩. అల్పధ్వని కలది.

(వ్యవ) గట్టిగా మాటాడకుము. నిమ్మళముగా
మాటాడుము.

వి. ౧. నిమ్మళంకర.

సీ. నిమ్మళం బనగను నిమ్మళంకర యొప్పు...
అం. భా. ౨. ౧౯౧.

౨. స్వాస్థ్యము.

(వ్యవ) నామనస్సునకు నిమ్మళము లేదు.

నిమ్మళమగు=అతిశయించు, హెచ్చు.

ఉ. నూనృతవాది రా జనెడునుడ్డులు నిమ్మళ
మాయెఁ గైక సంస్థాన మటంచుఁ దిట్లు రుది
తంబులు కానకు రాఘవుండు పోఁగా నిపు,
డింత వుట్టె...చం. రా. ౪. ౨౫.

గద్య. అథ దళదళ ప్రకంపామాంసలైః కైకయా
నిందాకండలితైః...పరిదేవనారవైః...సం.
చం. రా. ఆయా. ౬౦. (మాంసలైః=ప్ర
చురైః. తద్భూయిష్టైరిత్యర్థః. వ్యాఖ్య.)

జ: నిమ్మళించు.

నిమ్మళించు. అ. క్రి. (√నిమ్మళము) స్వస్థుఁడగు.

గీ. మరలుచును జొర్లుచును మేను మఱచి మి
గులఁజెప్పటలఁ దొప్పఁదోఁగుచు నిమ్మళించి
నిబిడతామనసుఖ మిచ్చునిద్రఁ గలిసి, కా
లము గ్రమించె నక్కంభకర్షణ డధిప. ఉ.
రా. ౨. ౨౯౫. (వ్రాత ప్రతిపా.)

నిమ్మ. వి. కొమ్ము మొదలగువానిధ్వనివిశేషము.
వ...గు మెటలచటులరవమును గొమ్ములనిమ్మను
జెలంగె నయ్యవసరంబున. కాళ. ౩. ౩౬.

నిమ్మకి. సం. వి. ఇ. శ్రీ. అస్తమయము, క్రంకుట.

నిమ్మొచము. సం. వి. అ. పుం. అస్తమయము,
క్రంకుట.

నియంత. సం. విణ. (ఋ. శ్రీ. ఋ.)-నియమించు
చువాడు- ౧. కానించువాడు, విధించువాడు;

ఏర్పఱచువాడు. ౨. దండించువాడు,

శిక్షించువాడు. ౩. రక్షకుడు. వి. ఋ. పుం.

౧. ఆశ్వములను నియమించువాడు, సారథి.

౨. లోకనియామకుడు, పరమేశ్వరుడు.

నియంత్రవ్యము. సం=నియవ్యము.

నియంత్రణ. సం. వి. ఆ. శ్రీ. గ. అడ్డగించ.

౧. నియమించుట. ౩. నిర్వచించుట, ఆరము
నిరూపించుట.

నియంత్రణము. సం. వి. ఆ. స=నియంత్రణ.

నియంత్రితము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) గ. అడ్డగింపబడినది, వారింపబడినది. ౧. నియమిం
పబడినది.

నియచ్చత్. సం. శ. శ్ర. గ. నియమించుచున్న.
౧. ఇచ్చుచున్న.

నియతము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ) గ. సంయ
తము, కట్టబడినది. ౧. నియమయతము, నియ
మము గలది. ౩. నియమము చేయునది, నియమ
కారి. ౪. నియమింపబడినది, ఏర్పఱుపబడి
నది, కట్టుపాటు చేయబడినది. ౫. నిగ్రహింపబ
డినది (ఉదా. నియతేంద్రియఁడు మొ.)
౬. నిత్యమైనది, ఎప్పుడు నుండునది. ౭. నిరమే
నది. ౮. అనివార్యము, అవశ్యకము.

నియతి. సం. వి. ఇ. శ్రీ. గ. నియమము. ౧.
భాగ్యము, పూర్వజన్మాభిమతమైన సుకృతదుష్కృ
తరూపకర్మము. ౩. ఇంద్రియనిగ్రహము. ఈ.
శ్రీ. దుర్గాదేవి.

నియమనము. సం. వి. అ. స. గ. నియమము.
౧. నియమించుట, ఏర్పఱుచుట. ౩. బంధించు
ట. ౪. నిగ్రహించుట, అడ్డచుట. ౫. శిక్షిం
చుట, శాసించుట.

నియమనీయము. సం=నియవ్యము.

నియమపత్రము. సం. వి. అ. స. ఒడంబడిక
పత్రము.

నియమము. సం. వి. అ. పుం. గ. ఏర్పాటు,
వ్యవస్థ, కట్టుపాటు. ౧. కట్టు, బంధము. ౩.

అడ్డచుట, నిగ్రహము. ౪. అడ్డు, పనుపు. ౫.
ప్రతిష్ఠ. ౬. నియంత్రణ, నిర్దేశించుట. ౭. నిత్య
యము, నిర్ణయము. ౮. వ్రతనిష్ఠ; వ్రతము,
ఉపవాససంధ్యోపాసనాది. ౯. విధిభేదము.
(చూ. నియమవిధి) ౧౦. అష్టాంగయోగము
లలో రెండవది. (ఇది బాహ్యభ్యంతరకౌచము,
సంతోషము, తపస్సు, స్వాధ్యాయము, ఈశ్వ
రప్రతిభాసము అని పంచవిధము. వాచ.కల్ప.)

నియమవిధి. సం. వి. ఇ. పుం. గ. పాక్షికముగా
ప్రాప్తిచెడియర్థమును నియమముగా విధించు
విధి. ("ప్రీతీ సవహంతి=వడ్లను దంచుచున్నా
డు" అనుచో లోకమున వడ్లపొట్లను పోగొట్టు
టకు దంపుటయే కాక గోళ్లును సాధన మగును.
కాన దంపుట పాక్షికసాధన మగుచున్నది. గోళ్ల
చేతక గాక దంపుటచేతనే పొట్లు పోగొట్టు
వలయు నని యీవిధి నియమించును.) ౧. నిత్య
కర్మానుష్ఠానము (శ్లో. నియమవిధిజలానాం బహి
షాం చోపనేత్రీ. సం. కు. సం. గ. ౬౦)

నియమస్థితి. సం. వి. ఇ. శ్రీ. గ. శాస్త్రోక్త
విధులందు తప్పక ప్రవర్తించుట; వానిని తప్పక
యనుస్థించుట. ౧. తపస్య; వ్రతము.

నియమస్థుఁడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) తపో
వ్రతాదినియమమం దుండువాఁడు, తపోవ్ర
తాదు లాచరించువాఁడు.

నియమించే. సం. స. క్రి. గ. అజ్ఞాపించు.
వ...ధనమునందు నాకు మూడు పాళ్లునుం
దెట్టి నీవు కెం డేశంబులు గొని బ్రతుకు
మని నియమించి పంచిన...మార్క. గ.
౨౩౪.

౧. అడ్డపెట్టు, నిరోధించు.

వ...నేను దైవాధీనతకతంబున బిడ్డల నొత్తి
చెప్పను నియమింపనం జాలను... భార.
ఉద్యో. ౧. ౧౯౮.

3. ఏర్పఱుచు, నిర్ణయించు.

ఉ. ఉత్తమమధ్యమాధమనియోగ్యత బుద్ధి నె
టింగి వారి నయ్యత్తమమధ్యమాధమ
నియోగములక నియమించితే నరేంద్రోత్త
మ...భార. సభా. గ. 3౬.

చ. వనిత మనోహరంబు లగువస్తువు లెల్లను
వేడ్క నేటి నీకని నియమించి తెచ్చిత
బ్రియంబున గైకొనుము...భార. విరా.
౧. 33౪.

నియమితము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) - నియ
మింపబడినది - గ. ఏర్పాటుచేయబడినది,
నిర్ణయింపబడినది. ౨. కట్టబడినది. 3. నిగ్ర
హింపబడినది. (ఇంద్రియాది.) ౪. విధింపబడి
నది, విహితము. ౫. శిక్షింపబడినది. ౬. ఆదేశ
గింపబడినది.

నియమ్యమానము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.)
నియమింపబడుచున్నది.

నియమ్యము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) నియమింప
బడినది.

నియంతనము. సం. వి. అ. న. నిపాతనము, క్రిం
దికీ ద్రోయుట.

నియమామకుండు. సం. విణ. (అ. మి. కా. అ.)-
నియమించువాడు- గ. ఆజ్ఞాపించువాడు. ౨.
శిక్షించువాడు. 3. నిరోధించువాడు, ఆడ్డ
గించువాడు. ౪. నిగ్రహించువాడు. ౫. నిర్ణ
యించువాడు. ౬. నిర్దేశించువాడు. వి. అ.
పుం. గ. ప్రభువు, పాలకుడు. ౨. ఆశ్వనియం
త, సారథి. 3. నాకానియంత, తండ్రేలు.

నియమామము. సం. నియమము.

నియోమి. సం. విణ. (న్. నీ.న్.) నియమించు
వాడు.

నియుంజుత్. సం. శత్రు. నియోగించుచున్న.

నియుంజానము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) నియో
గించుచున్నది.

నియుక్తి. సం. వి. ఇ. శ్రీ. గ. పనియందు నియో
గించుట, ఆధికారమునందు వెట్టుట. ౨. ఆజ్ఞ
పనుపు.

నియుక్తుండు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.)-నియోగింప
బడినవాడు- గ. ఆజ్ఞ పుండు, పనుపబడినవాడు.
౨. ఆధికృతుండు, రాజాదులచే ఆధికారమున
నియమింపబడినవాడు. 3. ప్రేరితుండు, ప్రే
రింపబడినవాడు, ౪. సంబంధుండు, సంబంధిం
చినవాడు. ౫. (సంతతిలేని వితంతువునకు దేవర
వ్యాయమున సంతతి గలిగింప) నియోగింప
బడినవాడు.

నియుజ్యమానము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) నియో
గింపబడుచున్నది.

నియుతము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. లక్షత్వసం
ఖ్యావిశిష్టము, లక్ష. శ్లో. శతం సహస్ర మయు
తం నియుతం ప్రయుతం మతం, శ్రీ కోటి రహ్మద
మితి క్రమా ద్దశగుణో త్తరమ్. (రత్నకోశము.)
౨. దశలక్షత్వసంఖ్యావిశిష్టము, పదిలక్షలు.

శ్లో. ఏకం దశ శతం చైవ సహస్ర మయుతం
తథా, లక్షం చ నియుతం చైవ కోటి రహ్మద
ఏవ చ, బృందః ఖర్వో నిఖర్వశ్చ శంఖపద్మా
చ సాగరః, అంత్యం మధ్యం పరార్థం చ దశ
వృద్ధ్యా యథో త్తరమ్. (వాచ.)

వి. గ. లక్షత్వసంఖ్య. ౨. దశలక్షత్వసంఖ్య.
నియుద్ధము. సం. వి. అ. న. శస్త్రాములు పట్టెగుడ
దను నియమము గలయుద్ధము, బాహుయుద్ధము,
శిట్టిపట్టు పట్టుట.

నియోక్త. సం. విణ. (ము. క్తి. ము.) నియో
గించువాడు.

నియోక్తవ్యుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) నియో
గింపఁ దగినవాడు.

నియోగజనుడు. సం. వి. ఆ. పుం. భృత్యుడు.

సీ... అవని, నురులను వైకుంఠ కూడుల నాత్తి
య బంధునువృద్ధిరభటనియోగ, జనులను
వేదల సాదుల నిత్యంబుఁ దాన పరీక్షించి...
భార. సభా. ౨. ౧౧౬.

నియోగము. సం. వి. ఆ. పుం. ౧. పనికై ఏర్ప
ఱుచుట, ఆధికారమునఁ బెట్టుట. ౨. ప్రేర
ణము, ప్రేరించుట. ౩. ఆజ్ఞ, పనుపు. ౪. ఏర్ప
ఱించినపని; పని. ౫. (పుత్రులు లేనివిధవను దేవరుని
వలననో సపిండునివలననో పుత్తుని పడయుటకై)
నియోగించుట. ౬. కూర్చుట, తగులుట.
౭. అవధారణము, నిశ్చయము. ౮. పరివారము,
పరిజనము. (ఈయర్థము తెనుఁగుననే కనఁబడు
చున్నది.)

ద్వి. వినయపూర్వకముగా వినుతినేయుచును,
నుండంగ నభిలషియోగంబు గొలువ. బస. పు.
౫. ౧౧౫ పం.

ద్వి. కావున నీదు సకలనియోగంబు, మావార
తైయుండ మన్నోరమణ. బస. పు. ౨.
౫౦౨ పం.

ద్వి. బసవన్నఁ దోడైరఁ బంచి సంప్రీతి, నసమ
సకలనియోగాధ్యక్షుఁ జేయ. పండితా.
దీక్ష. ౭౨ పా.

నియోగి. సం. విణ. (న. నీ. న.) - నియోగ
ము గలవాడు - ౧. ఆధికారము గలవాడు,
ఆధిక్యకుడు. ౨. రాజాదులచే నొకపనియందు
నియుక్తుఁ డైనవాడు. ౩. ఒక తెగ బ్రాహ్మణుడు.
(వ్యవ.) వీరు వైదికులు, వారు నియోగులు.
(వీరిలో భేదములు, ఆఱువేలనియోగులు, తెలఁ
గాణపునియోగులు, నందవరీకనియోగులు మొ.)

నియోగించు. సం. స. క్రి. ౧. ఏర్పఱుచు.

వ... నాతపంబునకు విఘ్నం బొనరించునక్తంచ
రు సమయించుటకై కుమారుని నియోగించి
ధర్మరక్షణం బాచరింపు మనవుడు నన్నకేం
ద్రుం డమునివచనం బాచరించి... మార్క.
౨. ౨౮౪.

౨. ఆజ్ఞాపించు, పనుచు.

వ... గీతవాద్యస్పృతంబులును నాదిగాఁ గలవివి
ధశుభాచారంబులం బ్రవర్తింప నియోగింప
వలయు. భార. విరా. ౩. ౨౩౬.

ద్వి. పరమార్థ మగుపరాత్పరుఁ డని నన్ను, సర
యంగఁ జేయుఁడా యని నియోగింప. ద్వి.
పరమ. ౧. ౨౬ పా.

ద్వి... శాలాకూపమునసలిలములు, ముదమున న
ర్చనంబున కొకబిందె, డొదవఁ దె మ్మను
చు నియోగించుటయును. ద్వి. పరమ. ౮.
౫౯౮ పా.

నియోగ్యుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) నియో
గించుటకు అర్హుడు, ప్రభువు.

నియోజకుడు. సం. విణ. (అ. జీ. కా. అ.) ని
యోగించువాడు.

నియోజనము. సం. వి. ఆ. న. ౧. ఆజ్ఞాపించుట.
౨. ప్రేరించుట; ప్రవర్తింపజేయుట. ౩. పని
యందు నియమించుట. ౪. (ఒకదానితో) కూ
ర్చుట. విణ. (అ. ఆ. అ.) నియోజనము చేయు
నది. (అ. ఈ. అ.) నియోజనము చేయుటకు
సాధనమైనది.

నియోజనీయుడు. సం. నియోక్తవ్యుడు.

నియోజించు. సం. స. క్రి. లక్షముచేయు
కూర్చు.

గీ. సుమహితధ్యానమునఁ బరంజ్యోతియందు,

మనముఁ బాల నియోజించి మహిమఁ దనరు.

భాగ. 3. ౯౪౨.

నియోజితుఁడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧. ఆబ్జా
పింపఁ బడినవాఁడు. ౨. ప్రేరింపఁ బడినవాఁడు,
ప్రవర్తింపఁ జేయఁ బడినవాఁడు. 3. పనియం
డు నియమింపఁ బడినవాఁడు. ౪. కూర్చు బడిన
వాఁడు, అనుసంధానము చేయఁబడినవాఁడు.

నియోజ్యుఁడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧. ప్రే
రింప శక్యమైనవాఁడు, ప్రవర్తింపఁజేయ శక్య
మైనవాఁడు. ౨. నియోగింప శక్యమైనవాఁడు.
(భృత్యుఁడు.)

శ్లో. సిద్ధ్యంతి కర్తవ్య మహత్స్వపి య నియో
జ్యాః, సంభావనాగుణ మవేహి త మిశ్వ
రాణామ్. కాకుం. 2. ౪.

నియోధకుఁడు. సం. వి. అ. పుం. బాహుయు
ధము చేయువాఁడు, మల్లుఁడు.

నియోధ. సం. విణ. (ఋ. ద్వి. ఋ.) బాహుయు
ధము చేయువాఁడు, జెట్టిపట్టు పట్టువాఁడు.
వి. ఋ. పుం. కుక్కుటము, కోడి.

నియోగి. వి. (సం. నియో.) ౧. ఒక తెఱఁగు
భృత్యుఁడు ?

గీ. కటికవారును దగునూడిగములవార, లవసరం
బున నియోగు లాడనాడఁ, బాడఁగని య
థోచితాకృతులే వొరసి కొలువ. ఉ. రా.
౬. ౧౯౦.

౨. మంత్ర. 3. ఒక తెగ బ్రాహ్మణుఁడు. (శ. ర.)

నిర్. సం. అవ్య. ఇది సమాసపూర్వపదముగా నుండి
తఱచుగా నీ క్రింది యర్థములన్నియును.

౧. నిష్క్రాంతము, బయలుపెడలినది.

(ఉదా: నిష్క్రశించి = కాశాంబీపురమునుండి
బయలుపెడలినది.) ౨. అతిక్రాంతము, మిఱిసినది,
తాఁటినది. (ఉదా: నిష్క్రంతము = ముప్పది అంగు

ళములు దాటినది. నిర్నాళి = నాళి దాటినది,
నాళిక్రిందికి వచ్చినది.) 3. నిర్గతము, పోయి
నది. (ఉదా: నిర్గతుఁడు మొ.) ౪. అభావము.
(ఉదా: నిర్వక్షిక్తుము = మక్షి కాభావము. నిరామ
యము = ఆమయాభావము.) ౫. అతిశయము.
(ఉదా: నిర్వృష్టము, నిర్విక్తము, నిర్విషము మొ.)

నిరంకుశము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧. అంకు
శములేనిది. ౨. అడ్డులేనిది, నిరర్గళము. 3. వా
రింపరానిది, అనివార్యము. (వాచ.)

నిరంగము. సం. విణ. (అ. ఈ, ఆ. అ.) ౧. అవ
యములు లేనిది. ౨. శరీరము లేనిది. 3. ఉపా
యము లేనిది.

నిరంగుళము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) అంగుళు
లనుండి నిర్గతము, ప్రేళ్ళనుండి జాఁటినది.

నిరంగుళి. సం. విణ. (ఇ) అంగుళులు లేనివాఁడు,
ప్రేళ్లులేనివాఁడు.

నిరంజనము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧. కా
టుక లేనిది. (కన్న.) ౨. నిర్మలము, దాగు
లేనిది. (వస్త్రాది.) 3. (కాపట్యాది) దోషము
లేనిది, శుద్ధము. వి. అ. పుం. చిత్రవర్ణ మై
యజ్ఞాన మగుహరిణము.

నిరంజనుఁడు. సం. వి. అ. పుం. ౧. పరమాత్మ.
౨. శివుఁడు.

నిరంతరము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.)-అంతరము
లేనిది- ౧. కాలమునందు ఎడతెంపు లేనిది, సంత
తము; దేశమునందు ఎడము లేనిది, మిక్కిలి దగ్గ
ఱగా నున్నది, వ్యవధానము లేనిది. ౨. సందులు
లేనిది, సాంద్రము, దట్టమైనది. 3. మఱుగు
లేనిది. ౪. భేదము లేనిది, అభిన్నము.

శ్లో. నువ్వుది నిరంతరచిత్రే, గుణవతి భృత్యే
నువర్తిని కళత్రే, స్వామిని శక్తిసమేతే, నివే
ద్యదుఃఖం నుభే భవతి. సం. పంచ. ౧. 3. ౩.

నిరంబరుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) వస్త్రము లేనివాడు, దిస్సుమొలవాడు.

నిరంశము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.)- అంశము లేనిది- ౧. భాగము లేనిది, పాలు లేనిది. ౨. దాయభాగము లేనిది. ౩. అఖండము, పూర్ణమైనది.

నిరక్షదేశము. సం. వి. అ. పుం. అక్షాంశములు లేనిదేశము, దక్షిణధ్రువోత్తరధ్రువములు క్షీణింపబడినదేశము.

నిరతము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧ మిక్కిలి యాసక్తి గలది. ౨. స్థిరము, చంచలము కానిది. ౩. సరసిజనాభ బంధుజనసంతతిఁ గలయ్యపునేలఁ జూడఁగా, విరవిరవోయి మేను నిడువెం ద్రుక వెట్టుచుఁ గంప మొందెఁ జే, నిరతము గాదు గాండినము నిర్వృత నోర్వపు గాల్గు నేను నిర్మూలతకుఁ జాల నొల్ల నొకఁడన మహి యేలుట యేటిసౌఖ్యముల్. భార. భీష్మ. ౧. ౧౮౧.

౩. అవిచ్ఛిన్నము.

కం. నిరతముగఁ దీర్ఘసేవా, పరులకు శాంతాత్మల కుఁ దపస్వ్యులకును దుష్కర మెద్దియు లే దని చెచ్చెర ధర్మజుఁ దీర్ఘసేవ సేయింపు మొగి. భార. ఆర. ౨. ౨౯౫.

(వ్యవ) ఆతఁడు నిరతాన్నప్రదాత.

క్రి. విణ. ఎల్లప్పుడు, అనవరతము. (ఈయరము సంస్కృతగ్రంథములందుఁ గనఁబడలేదు.)

కం. కిరణములభంగిఁ జతురపుఁ, బరిజనముల నెందుఁ జొనిపి పరకృత్యంబుల్, నిరతంబు ను గనుఁగొనుచును, దరణికరణి వెలుగు టొప్పు ధరణికునకు. భార. శాం. ౩. ౧౦౬.

నిరతి. సం. వి. ఇ. శ్రీ. అత్యంతరతి, మిక్కిలి యాసక్తి.

నిరతిశయము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) దేనికం పై ఆతిశయించినది లేదో అది, అత్యధికము.

నిరత్యయము సం. విణ. (అ. ఆ. అ.)- అత్యయము లేనిది- ౧. అపాయము లేనిది, నాశము లేనిది. ౨. నిర్వాధము, బాధ లేనిది. ౩. దోషము లేనిది.

నిరన్తక్రొనుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.)- అనుక్రొశరహితుడు - చాలి లేనివాడు, కఠిన హృదయుడు.

నిరనుగుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) అనుచరులు లేనివాడు.

నిరనునాసికము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) అనననాసికము, అనునాసికము కానిది. (వర్ణము.)

నిరనురోధుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) అనువర్తనములేనివాడు, అనుకూలుడు గానివాడు, ప్రతికూలుడు.

నిరస్వయము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧. వంశము లేనిది, సంతతి లేనిది. ౨. సంబంధము లేనిది, పాసఁగవిది; ప్రకరణమునకు సంబంధింపనిది. (వాక్యమందలి పదము.)

నిరపత్రపుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧. నిరజ్ఞుడు, సిగ్గు లేనివాడు. ౨. దిట్టడు, జంతు కొంతులు లేనివాడు. (ధృష్టుడు.)

నిరపరాధుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) అపరాధము లేనివాడు, నేరము లేనివాడు.

నిరచయము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧. అపాయము లేనిది. ౨. నాశము లేనిది.

నిరపేక్ష. సం. వి. అ. శ్రీ. అనపేక్ష, కోరిక లేమి.

నిరపేక్షము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧. అపేక్ష లేనిది, ఆశ లేనిది, కోరిక లేనిది. ౨. అం

బోధనాదులం దన్యాపేక్ష లేనిది, స్వతంత్ర మైనది. (వేదాది.) 3. ప్రయోజనము లేనిది; ఉద్దేశము లేనిది.

నిరపేక్షి. సం. విణ. (న్. జీ. వ్.) అపేక్షింపని వాడు, కోరనివాడు.

నిరప్పణ. విణ. (సం. నిరర్పణమ్.) నిరభ్యంతరము, అనర్గళము.

వ. అని నిరప్పణగాఁ గప్పలక్షేడు సెలవిచ్చిన ... వేం. పంచ. ౨. 320. (అడ్డులేక అని భావము.)

నిరభిభవము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) అవమానము లేనిది, తిరస్కారము లేనిది.

నిరభిమానము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. గర్వము లేనిది, అహంభావము లేనిది. ౨. ఆత్మగౌరవము లేనిది.

నిరభిలాషుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ఆభిలాష లేనివాడు, కోరిక లేనివాడు.

నిరయము. సం. వి. అ. పుం. సరకము.

నిరర్గళము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. గడియ లేనిది. ౨. అడ్డుము లేనిది. క్రి. విణ. యథేచ్ఛముగా, విచ్ఛలవిడిగా.

నిరర్థము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. అర్థము లేనిది. (పదాది.) ౨. ప్రయోజనము లేనిది, నిష్ఫలము. వి. అ. న. ఒకానొక పదదోషము. శ్లో. పాదపూరణమాత్రం యత్తన్నిరర్థము చ్యతే. (ప్రతాపరద్రీయము. దోష.)

నిరర్థము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. ధనము లేనిది, బీద. ౨. అర్థము లేనిది. (పదము, వాక్యము.) 3. ప్రయోజనము లేనిది, వ్యర్థము, నిష్ఫలము.

నిరవకాశము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. ఎడము లేనిది. ౨. తెలిపి లేనిది, తీటుబడి లేనిది.

నిరవగ్రహము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. అడ్డు లేనిది. ౨. స్వచ్ఛందము, స్వతంత్రము, ఒకరియిచ్ఛకు లోబడక ప్రవర్తించునది. 3. వజ్రపు లేనిది, అనావృప్తి లేనిది.

నిరవద్యుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. ఉత్కృష్టుడు, దోషము లేనివాడు. ౨. నింద లేనివాడు.

నిరవధి. సం. విణ. (ఇ.) గ. అవధి లేనిది, మేర లేనిది. ౨. ఎడతెగనిది.

నిరవధికము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) అవధి లేనిది, మేర లేనిది.

నిరవము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. నివృత్తరవము, ధ్వని లేనిది.

నిరవయవము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.)-అవయవములు=భాగములు - లేనిది. (పరమాణువు, ఆకాశము, బ్రహ్మము మొ.)

నిరవలంబము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) - అవలంబము లేనిది- గ. ఆశ్రయము లేనిది, ప్రాపు లేనిది, నిరాధారము. ౨. ఆశ్రయించుట లేనిది, స్వతంత్రము. 3. వ్రేలాడుట లేనిది.

నిరవశేషము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) నిశేషము, సమగ్రము.

నిరవసితుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) పాత్రము నుండి బహిష్కృతుడు, ఎవడు తిన్నపాత్రము భస్మాదిసంస్కారముచేత శుద్ధము కానేరదో అట్టివాడు. (చండాలాది.)

నిరవహానిక. సం=నిరవహానిక.

నిరవహాలిక. సం. వి. అ. స్త్రీ. ప్రాచీనము, తెలుగు, కంచె.

నిరశనము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ఆశనము లేనిది, భోజనము చేయనిది. వి. అ. న. ఉపవాసము, నిట్ర.

నిరసనము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. తొలగించునది. ౧. తలుమునది, వెడలఁగొట్టునది, ౩. ఉమియునది. వి.అ.న. గ. త్రోసివేయుట. ౨. వెడలఁగొట్టుట. ౩. ప్రత్యాఖ్యానము, (వాదాదులను) నిరాకరించుట, ఖండించుట. ౪. తిరస్కారము. ౫. వధము. ౬. నిష్ఠివనము, ఉమియుట.

నిరసనీయము. సం. విణ. (అ.ఆ.అ.) నిరసింపఁ దగినది.

నిరసము. సం. విణ. (అ.ఆ.అ.)-నివృత్తరసము-
గ. శృంగారాదిరసహన్యము. (పద్యము మొ.)
౨. చప్పిడి. ౩. సారహీనము, ఎండినది. (పండు మొ.)

నిరసింఁచు. సం. స. క్రి. గ. తొలగించు, పోగొట్టు.

న...మదీయమనఃక్షేపంబు నిరసింప నీవ యర్హుం
డ వనుటయు... భార. శాం. ౬. ౫౯౪.

౨. తిరస్కరించు.

కా...నీలాంబుదో, నైవంబుక నిరసింపఁ జాలు
తనుకాంతిశ్రీలు దిగ్భూములకై, భూషింపం
గ...వరాహ. గ. ౧౪౧.

౩. విడుచు, పరిహరించు. (శ. ర.)

నిరసిత. సం. విణ. (బు. శ్రీ. బు.) నిరసించు
వాడు.

నిరసితవ్యము. సం=నిరసనీయము.

నిరస్తము. సం. విణ. (అ.ఆ.అ.) గ. తొలగింపఁ
బడినది, త్రోసివేయఁ బడినది. ౨. వెడలఁగొట్టు
బడినది. ౩. ఏయఁ బడినది, ప్రయోగింపఁబడినది.
(అము.) ౪. త్యక్తము, విడువఁబడినది. (రాగాది.)
శ్లో. త్వం పుండరీకముఖ బంధుతయా నిరస్త
మేకో నివాపసలిలం పిబసీ త్యయక్తం.
మూలీ ౯. ౪౦.

౫. ప్రత్యాఖ్యానము, నిరాకరింపఁబడినది, ఖం
డింపఁబడినది. (వాదము మొ.) ౬. తిరస్కరింపఁ
బడినది. ౭. నిష్ఠూతము, ఉమియఁబడినది.
౮. త్వరితముగా ఉచ్చరింపఁబడినది. (మాట.)
౯. ప్రతిహతము, భంగమునొందినది. (వ్రత
ము, ఒడంబడిక మొ.) ౧౦. (గుఱ్ఱము లోనగు
వానిమీదనుండి) పడఁద్రోయఁబడినది. వి.అ.న.
గ. తొలగించుట, త్రోసివేయుట. ౨. నిష్ఠిర
నము, ఉమియుట. ౩. చిమ్ముట, విసరుట;
ఏయుట. ౪. త్వరితముగా ఉచ్చరించినమాట.

నిరస్థి. సం. విణ. (ఇ.) ఎముకలేనిది.

నిరస్యత్. సం. శత్ర. నిరసించుచున్న.

నిరస్యమానము. సం.విణ. (అ.ఆ.అ.) నిరసింపఁ
బడుచున్నది.

నిరస్యము. సం=నిరసనీయము.

నిరహంకారుఁడు. సం. విణ. (అ.ఆ.అ.) గ. దే
హేంద్రియాదులందు నేను అనెడి అభిమానము
లేనివాడు. ౨. భవవిద్యాదులవలని గర్వము
లేనివాడు. ౩. కోభము లేనివాడు.

నిరహంకృతి. సం. విణ. (ఇ.)=నిరహంకారుఁడు.

నిరహంకృతుఁడు. సం=నిరహంకారుఁడు.

నిరాకరణము. సం. వి. ఆ. న. గ. తొలగించు
ట, త్రోసివేయుట. ౨. తిరస్కరించుట. ౩. అ
నాదరముచేయుట, నిర్లక్ష్యముచేయుట. ౪. ప్ర
త్యాఖ్యానము, (వాదాదికమును) ఖండించుట.

నిరాకరణీయము. సం. విణ. (అ.ఆ.అ.) నిరాక
రింపఁ దగినది.

నిరాకరింఁచు. సం. స. క్రి. గ. అనాదరము
చేయు, నిర్లక్ష్యముచేయు.

కా. అవ్యాక్యంబు నిరాకరించి దిశ లల్లాడం
గశోరంబుగా, నన్యైక...వరాహ. ౨. ౧౮.

నిరాకరిష్టువు. సం. విణ. (ఉ.) నిరాకరించుస్వ భావము కలవాడు.

నిరాకరివ్యమాణము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) నిరాకరింపబడనున్నది, నిరాకరింపబడబోవునది.

నిరాకర్త. సం. విణ. (ఋ. రీ.) ఋ. నిరాకరించువాడు.

నిరాకర్తవ్యము. సం. నిరాకరణీయము.

నిరాకాంక్షము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. ఇచ్చాకూన్యము, కోరిక లేనిది. ౨. (వ్యాక.) ఆకాంక్ష (=పదాంతరాపేక్ష) లేనిది. (పదము.)

నిరాకారకుడు. సం. విణ. (అ. రి. కా. అ.) నిరాకరించువాడు.

నిరాకారము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. రూపము లేనిది. (ఆకాశము, బ్రహ్మము మొ.) ౨. వికృత రూపము గలది. ౩. ఆహ్వానము లేనిది, పిలుపు లేనిది. వి. అ. పుం. నిరాకరణము, తిరస్కారము.

నిరాకారి. సం. విణ. (న్. టీ. వ.) నిరాకరించువాడు.

నిరాకార్యము. సం. నిరాకరణీయము.

నిరాకుర్వత్. సం. శత్ర. నిరాకరించుచున్న.

నిరాకుర్వాణుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) నిరాకరించుచున్నవాడు.

నిరాకులము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. పర్యాకులము, మిక్కిలి కలత నొందినది. ౨. మిగుల వ్యాప్తమైనది.

“అలికులసంకులకును సమూహనిరాకులవకుల కలాపే.” గీతగో. గ. ౩.

౩. స్వస్థము, నిర్వాణకులము.

న్లో. సుపాత్రనిక్షేపనిరాకులాత్తనా. శకు. గ. ౨౮.

నిరాకృతము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) నిరాకరింప

బడినది. వి. అ. న. = నిరాకరణము.

నిరాకృతి. సం. విణ. (ఇ.) గ. ఆకారము లేనిది. ౨. వికృతరూపము కలది. వి. ఇ. శ్రీ. = నిరాకరణము. ఇ. పుం. గ. అధ్యయనము చక్కగా చేయనివాడు. ౨. పంచయజ్ఞములను త్యజించినవాడు.

నిరాక్రియ. సం. వి. ఆ. శ్రీ. = నిరాకరణము.

నిరాక్రియమాణము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) నిరాకరింపబడుచున్నది.

నిరాగమము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ఆగమప్రమాణము లేనిది. ౨. ఆగమము - రాక - లేనిది.

నిరాగు(గను)డు. సం. విణ. (న్.) గ. పాపము లేనివాడు. ౨. అపరాధము లేనివాడు, అనపరాధుడు.

నిరాఘాటము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. మేర లేనిది, చూడ్పు లేనిది.

గీ. ఏటిధృతి యేటివితరణ మేటిశార్య, మేటి గాంభీర్య మని నిరాఘాటధైర్యదానశక్తి గభీరతానూనఁ డగుచు... కృ. శకుం. పీఠి. ౮౩.

౨. అప్రతిహతము.

గీ. ప్రతిదినంబును బ్రాతరాంభజేళ, నిర్మిబంధననిరుపాధినిరవగాధ, నిర్మిరోధనిరాఘాట నిరుపమాన, భక్తి సంభజియింతు రీపద్భబంధు. కాశీ. ౩. గౌరవ.

నిరాచారుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ఆచారము లేనివాడు.

నిరాడంబరము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ఆడంబరము లేనిది.

నిరాణ. విణ. (క. నిరాళ.) స్వచ్ఛము, మాలి స్వరహితము.

క. హర సిభ క్షినిషేధక, చరితలు వో విడిచి
నిన్నె చనఁ గొలిచి నిరం, తరభక్తుఁడై శివై
త్యుఁడు, నిరాణ యగుపసిఁడివోలె నిలువఁ
గ కలయుఁ. శివ. సా. గరగ.

నిరాతంకము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. జం
కు లేనిది, భయము లేనిది. ౨. రోగము లేనిది.
౩. నొప్పింపనిది, అబాధకము. ౪. నిష్ప్రతిరో
ధము, ఆటంకము లేనిది, అడ్డు లేనిది.

స్లో. నిరాతంకః పంకేష్వివ పిశితఖండేషు నిపత,
స్తునిర్లాత్రం గాత్రం సపది లవళ స్తేవికిర
తు. మాలతీ. ౫. ౩౪.

నిరాతప. సం. వి. ఆ. శ్రీ. రాత్రి.

నిరాతపము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ఎండ
లేనిది.

నిరాదిష్టము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) చెల్లింపఁ
బడినది, తీర్పబడినది. (అప్ప మొ.)

నిరాదేశము. సం. వి. అ. పుం. ఋణమును పూ
ర్తిగా తీర్చుట.

నిరాధారము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ఆధా
రము లేనిది, ప్రాపు లేనిది.

నిరాధి. సం. విణ. (ఇ.) మనోవ్యాధి లేనిది.

నిరానందము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ఆనం
దము లేనిది.

నిరాపనింద. సం. వి. ఆ. శ్రీ. (మి. గ్రా. వి.
అని క. ర.) లేనిపోనినింద, నిరాధారమైననింద,
అపదూఱు.

క. పినతల్లివి పెనుపఁగ నో, పినతల్లివి గాన వచ్చి
పిలిచిన నయ్యో, గనికరము లేక వానిం, గని
కరము నిరాపనింద గట్టం దగునే. సారంగ.
౩. ౫౧.

నిరాబాధము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. బాధ

లేనిది, నొప్పు లేనిది. ౨. కృధ లేనిది. ౩. ప్రతి
బంధము లేనిది, అడ్డు లేనిది.

నిరాబారి. వి. (సం. నిరాహారీ.) ముని.

క. తలఁచునిరాబారులచి, క్కులు దొలఁగఁగ
జేసి మనుచు గొనములగనికే. నీలా. గ. ౨౦.
నీ. గాలి యోగిరము గాఁగను నీటిలోనఁ దబ
ము లానచ్చెడునిరాబారిగములు. యయా.
౨. ౪౩.

పోరోగిరపునిరాబారి = కలహాశనముని, నారదుఁడు.
(సరస్వతీవర్ణనము.) నీ. పోరోగిరపునిరాబారి
కూరిమిపట్టి మామమామ యనుంగుమామగా
రు. అచ్చ. రా. బాల. ౬.

నిరామయము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ.
రోగము లేనిది. ౨. నిర్దోషము. ౩. కపటము
లేనిది, అమాయకము. వి. అ. పుం. న. రోగము
లేమి, ఆరోగ్యము. పుం. గ. అడవిమేఁక. ౨.
పంది.

నిరామాలుపు. సం. వి. ఉ. పుం. కఠిణము,
తెలఁగ శి.

నిరాయతము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ.
మిక్కిలిచాఁగినది, విరివి యైనది. ౨. ముడిఁగి
నది, సంకుచితము.

నిరాయము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ఆదాయ
ము లేనిది, రాబడి లేనిది.

నిరాయాసము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ఆయా
సము లేనిది; శుకరము, శులు యైనది.

నిరాయుధుఁడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ఆ
యుధము లేనివాఁడు.

నిరాలంబ. సం. వి. ఆ. శ్రీ. ఆకాశమాంసి,
చిన్నజటామాంసిశి.

నిరాలంబము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. ఆక

లంబము లేనిది, ఆధారము లేనిది. ౨. స్వతంత్రము, పరతంత్రము కానిది.

నిరాలంకము. సం. వి. అ. పుం. ఒకజాతిచేప. (విల్యమున.)

నిరాలంకము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. చూడనిది. ౨. దృష్టిపోయినది, గ్రుడ్డిది. ౩. వెలుతురు లేనిది, చీకటి కలది; కనబడనిది.

నిరాశంకుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ఆశంక-జంకు-లేనివాడు.

నిరాశుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ఆశ లేనివాడు, ఆశ ఉడిగినవాడు.

నిరాశ్రయుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ఆశ్రయము లేనివాడు, ఆధారము లేనివాడు; అలంబనరహితుడు, ఊత లేనివాడు.

నిరాసకము. సం. విణ. (అ. సి. కా. అ.) నిరసించునది.

నిరాసము. సం. నిరసనము.

నిరాసీలు. వి. బ. వస్త్రవిశేషము.

రగడ. బురుతకాసీలు మహాముదులు నిరాసీలు, సరి నేయరానిహంసావళులు లాకీలు. హంస. ౫. ౩౫౬.

నిరాస్వాదము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. అస్వాదము లేనిది, అనుభవము లేనిది. ౨. రుచ్యము కానిది, చవి లేనిది.

నిరాహారము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ఆహారము లేనిది. వి. అ. పుం. అనశనము, ఉపవాసము.

నిరింగిని. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. తెజ; ముసుగు. (విల్యమున.)

నిరింద్రియుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. సేత్రాదీంద్రియములు లేనివాడు. ౨. రేతస్సు లేనివాడు.

నిరిచ్చుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ఇచ్చ లేనివాడు.

నిరీక్ష. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. నిరీక్షణము.

నిరీక్షకుడు. సం. విణ. (అ. క్షి. కా. అ.) విక్షించువాడు.

నిరీక్షణము. సం. వి. అ. న. గ. దృష్టి, చూపు. ౨. చూచుట, కనుగొనుట. ౩. ఎదురుచూచుట. ౪. భావించుట, తలచుట.

నిరీక్షించు. సం. స. క్రి. గ. చూచు.

వ... ప్రసాదముముఖియై కాంభవి నిలింపుల నిరీక్షించి మీ కభిమతం దైవవరం బడుగుడిచ్చెద... మార్క. ౬. ౧౨౪.

౨. ప్రతీక్షించు, ఎదురుచూచు.

వ. ఇ ప్రేక్షకంబ యేకవస్త్రయై యోడ నెక్కవచ్చువారి నిరీక్షించు చున్న సత్వవతిం జూచి యామునివరుండు. భార. ఆది. ౩. ౩౩.

౩. భావించు, ఎంచు.

ఉ. చంచలనేత్ర సీత విడఁజాలుదునే శుకయేమి గా నిరీక్షించితి నన్న సృష్టి యిటుఁ జీకటి చేసెదఁ జూడు మంచు రా, త్రించర పుంజపుం డలుక దిక్కులు మ్రోయఁ బ్రయాణభేరి వేయించె సమస్తరాక్షసుల కిం పొదవక బవరంపుఁడెంపునక. రామా. ౩. ౧౩౩.

నిరీక్షితము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) నిరీక్షింపఁబడినది. వి. అ. న. నిరీక్షణము.

నిరీతి. సం. విణ. (ఇ.) ఈతిబాధలు లేనిది.

నిరీశము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. ప్రభువు లేనిది. ౨. దేవుడు లేనిది.

నిరీశ్వరుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) దేవుడు లేఁడనువాడు.

నిరీషము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) లాంఛలదండము లేనిది, ఏడికోల లేనిది. (నాగలి.) వి. అ. న. ఫాలము, నాగటికణ్ణు.

నిరీమా. సం. వి. ఆ. శ్రీ. గ. చేష్టాకూన్యత్వము,
పని చేయకుండుట. ౨. ఇచ్చాకూన్యత్, ఇచ్చ
లేమి. ౩. ప్రయత్నము లేమి.

నిరీహుండు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. చేష్టా
కూన్యండు. ౨. ఇచ్చాకూన్యండు. ౩. ప్రయ
త్నకూన్యండు.

నిరు. ఆవ్య. గ తార్థకము. (నిరుడు, నిన్ను, నిప్పచ్చ
ము. (శ. ర.)

జ: నిన్ను, నిరుడు.

నిరుంధత్. సం. శత్ర. నిరోధించుచున్న.

నిరుంధానము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) నిరోధిం
చుచున్నది.

నిరుకడము. వి. ఒకానొకచెట్టు. (శ. ర.)

నిరుకు. వి. (క. నిరఖు.) గ. నిర్ణయము. ౨. నిర్ణ
యించినవెల. (శ. ర.)

నిరుకుళము. విణ. (సం. నిరర్థకమ్.) దిగంబరము.
(చి. ని.)

గీ. నిగమనూపురములు మ్రోయ నిరుకుళముగ,
సిగ్గు వాసినకటి ప్రకాశింప నురము, కెంపు
లేయెండ గ్రక్కఁ జెక్కిల్ల నగవు, మొలవ
న తీరమున నిల్చి పొల్చు జక్తి. పాండు. ౨.
౨౨౯.

నిరుక్తకారుడు. సం. వి. ఆ. పుం. నిరుక్తమున
చేసినవాడు, యాస్కుడు.

నిరుక్తజుడు. సం. వి. ఆ. పుం. నియుక్తజుడు,
భర్తచే నియుక్తుడగువానివలన పుట్టినవాడు,
క్షేత్రజుడు.

నిరుక్తము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. అర్థవివర
ణము చేసి చెప్పబడినది, నిర్వచింపబడినది.

౨. నియుక్తము, నియోగింపబడినది. వి. అ. న.

గ. నిర్వచనము, పదముల అవయవార్థములను

వివరించుట. ౨. వేదాంగములలో నొకటి, వేద
పదములకు అవయవార్థమును వివరించుచు యా
స్కుడు రచించిన గ్రంథవిశేషము.

నిరుక్తి. సం. వి. ఇ. శ్రీ. గ. నిర్వచనము, ఒక
పదముయొక్క ప్రకృతి ప్రత్యయాద్యవయవముల
యర్థమును చెప్పి దానిసాముదాయికార్థమును
దెలుపుట. ౨. (అలం.) ఒక అర్థాలంకారము.
శ్లో. నిరుక్తి ర్మోగతో నామ్నా మన్యార్థవ్యప్ర
కల్పనమ్, ఈద్యతై శ్చరితై ర్జానే సత్యం
దోషాకరో భవాన్.

౩. యాస్కుడు రచించిన నిరుక్తము.

నిరుచ్ఛ్వాసము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ఊపిరి
లేనిది.

నిరుడు. వి. ఔ. (నిరు + ఏడు) గతవత్సరము, కడ
చిన సంవత్సరము.

గీ. నిరుడు నాగఁ బరుత్సంజ్ఞ పరగు చుండు.
ఆం. భా. గ. ౯౬.

ఆ. కన్నులందు మదము గప్పి కానరు గాని,
నిరుడు ముందఁజేడు నిన్న మొన్న, దగ్గు
తనవారు దమకంఠే దక్కువా... వేమన.
గ. ౧౬౯.

చ. దొరనెమునందుఁ జుట్టుకొని తోరణకట్టె
నురోవిభాగముక, నిరుడు పయోజకోశరమ
జీయతఁ దాల్చెను వర్తమానవ, తస్మిరమున
నొప్పె: హేమకలశంబులబాగున ముందఁజే
టికిం, గరినిభయానచన్నుగవ కాఁగిలిపట్టు
లు గాక యుండునే. క్రీ. డా. ౨౦౩.

నిరుతి. వి. (సం. నిర్పతి. క. నిరుతి.) నైర్పతుడు,
నిర్పతి.

క... ఆర్చెక్, సురబలము లసురపుత్రులు, నిరు
తికి వెన్నిచ్చి రెదిరి నిల్వక భీతిన్. కు. సం.
౧౨. ౨౨౬.

చ. నిరుతియు వారిమాయల కనిక బ్రతిమాయ

లూనర్ని పేర్చునం, గర మొనరింప...కు.సం.

గ.౨. ౮.౨౨. ('నిరుముతి' అపము ద్రి.)

నిరుత్తరుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. ప్ర
తివచనము లేనివాడు, జవాబు చెప్పనివాడు;
జవాబు పొందనివాడు. ౨. ఎవనికంటే శ్రేష్ఠు
డు లేడో వాడు, అను తరుడు, మిక్కిలి
శ్రేష్ఠుడు.

నిరుత్సవము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ఉత్సవ
ములు లేనిది.

నిరుత్సాహము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ఉ
త్సాహము లేనిది.

నిరుత్సుకుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. మి
క్కిలి ఉత్సుకుడు, ఇష్టార్థమునకై మిగుల తనా
తహపడువాడు. ౨. అనుత్సుకుడు, తహతహ
లేనివాడు.

నిరుదకము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) నిర్జలము,
ఉదకము లేనిది.

నిరుద్ధము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. అడ్డగిం
పబడినది. ౨. చెఱఁ బెట్టబడినది; రాకపోకలు
లేకుండునట్లు ఆఱపెట్టబడినది.

నిరుద్యముడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ప్రయ
త్నము లేనివాడు, సోమరి.

నిరుద్యోగుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ఉ
ద్యోగము లేనివాడు, ప్రయత్నము లేనివాడు;
వ్యాపారము లేనివాడు.

నిరుద్వేగము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ఉద్వే
గము లేనిది, శాంతము.

నిరుద్యమానము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) నిరో
ధింపబడుచున్నది.

నిరుపద్రవము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. విపత్తు
లేనిది, ఉపప్లవము లేనిది. ౨. బాధ లేనిది.

నిరుపధి. సం. విణ. (ఇ.) కపటము లేనిది, మోస

ము లేనిది.

నిరుపపత్తి. సం. విణ. (ఇ.) ఉపపత్తి లేనిది.

నిరుపప్లవము. సం. నిరుపద్రవము.

నిరుపమము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) అనుపమము,
అసమానము, సాటి లేనిది.

నిరుపమాతము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. కొట్టు పడ
నిది. ౨. ఉపద్రవము లేనిది. ౩. నాశములేనిది.

నిరుపమాతి. సం. విణ. (ఇ.)=నిరుపమాతము.

నిరుపాఖ్యము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) అసత్పదా
ర్థము. (వంధ్యాపుత్రాది.) వి. అ. న. - వర్ణింప
శక్యము కానిది - బ్రహ్మము.

నిరుపాధి. సం. విణ. (ఇ.) ఉపాధి లేనివాడు.

నిరుపాధికుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.)=నిరు
పాధి.

నిరుపాయము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ఉపాయ
ము లేనిది.

నిరుపేక్షము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ఉపేక్ష
లేనిది.

నిరుహ్యమానము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.)
నిర్వహింపబడుచున్నది.

నిరూఢము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. మిక్కిలి
రూఢమైనది, ప్రసిద్ధి కెక్కినది. ౨. రూఢము,
సంకేతసిద్ధము, జనవ్యవహారసిద్ధము. (అర్థము.
వ్యతి. యాగికము.) ౩. నిరూఢలక్షణచే అర్థ
మును బోధించునది. (శబ్దము.) ౪. నిర్వహింపబ
డినది. ౫. ఉఱ్ఱముకానిది, పెండ్లియాడబడనిది.

నిరూఢలక్షణ. సం. వి. ఆ. శ్రీ. వ్యాకరణ
కోశాదులయందు ప్రసిద్ధమగునర్థమును దెలుపు
లక్షణ. (ఉదా:-లావణ్యము, అనుకూలము,
ప్రతికూలము.)

నిరూఢి. సం. వి. ఇ. శ్రీ. గ. మిక్కిలి ప్రసిద్ధి

౨. (విద్యాదులయందు) ప్రవీణత, కాశ్యము.
 ౩. నిరూఢలక్షణ. ౪. నిర్ధారణ, నిశ్చయము.
 నిరూపకుడు. సం. విణ. (అ.పి.కా.అ.) నిరూ
 పించువాడు, నిరూపణ చేయువాడు.

నిరూపణ. సం. వి. అ. స్త్రీ. = నిరూపణము.

నిరూపణము. సం. వి. అ. న. గ. నిర్ధారణ
 చేయుట, నిర్ణయించుట. ౨. విచారణము, అర
 యిక. ౩. తార్కాణ, నిదర్శనము. ౪. చూ
 పు; చూచుట. ౫. యథార్థసిద్ధి తెలియునట్లు నిర్వ
 చించుట.

నిరూపణీయము. సం. విణ. (అ. అ. అ.) నిరూ
 పింపదగినది, నిరూపణ చేయదగినది.

నిరూపయత్. సం. శ. త్ర. నిరూపించుచున్న.

నిరూపయమాణము. సం. విణ. (అ. అ. అ.)
 నిరూపించుచున్నది.

నిరూపయిత. సం. విణ. (ఋ. శ్రీ. ఋ.) ని
 రూపించువాడు, నిరూపణ చేయువాడు.

నిరూపయితవ్యము. స. = నిరూపణీయము.

నిరూపించు. సం. స. క్రి. గ. నిర్ణయించు.

గీ. వినుము విప్రకామార్థభోజనము లోను, గా
 గ ౪ లుగువేదోక్తప్రకారభోజనములు ప్ర
 తహాని నేయపు నరవరేణ్య, యని నిరూపిం
 చి పలికి యిట్లనియె మఱియు. భార. ౪౦.
 ౪. ౩౬౬.

వ...మరణభయంబున కిది నిమిత్తం బని నిరూపిం
 ప రాదు. మార్క. గ. ౫౬.

౨. ఏర్పాటుచేయు.

వ...కురుక్షేత్రంబు దఱియం జొచ్చి యం
 దొక్కరమణీయప్రదేశంబు విడిదల గా ని
 రూపించి నిలిచి... భార. ఉద్యో. ౪.
 ౧౬౪.

౩. గ్రహించు, తెలిసికొను.

గీ. ఇట్లు దమ్ము నిరూపింప నితరజనము, లకు నశ
 క్యంబు గాఁగ నల్లాపరసము, ననుభవించు
 చు నల్లనల్లన లతాంగి, యరిగె నర్తనమండ
 పోహంతమునకు. భార. విరా. ౩. ౪౨.

శ్లో. తయోస్తద్విచనం శ్రుత్వా జజ్ఞిరే నేతరే
 జనాః. సం. భార. విరా. ౨౮. ౨౫.

౪. నిర్వచించు, స్వరూపమును నిర్ధారణచేయు.

౫. (నాట్యం) ఆభినయించు.

నిరూపితము. సం. విణ. (అ. అ. అ.) నిరూపిం
 పబడినది, నిరూపణ చేయబడినది.

నిరూప్యమాణము. సం. విణ. (అ. అ. అ.) ని
 రూపింపబడుచున్నది, నిరూపణ చేయబడుచు
 న్నది.

నిరూప్యము. స. = నిరూపణీయము.

నిరూహణము. సం. వి. అ. న. = నిరూహము.

నిరూహము. సం. విణ. (అ. అ. అ.) ఉహ
 లేనిది. వి. అ. పుం. (వైద్యం) గుదద్వార
 మున దోనమును వైద్యించుటకై చేయువస్త్ర
 ణేదము. (ఇందు క్షీరకషాయాదు లుపయోగిం
 పబడును. తెల ముపయోగించువస్త్ర అనువాసన
 మనబడును.)

నిర్మతి. సం. విణ. (ఇ.) ఉపద్రవము లేనిది. వి.
 ఇ. పుం. దక్షిణపశ్చిమవిదిక్పాలకుడు. స్త్రీ.
 గ. అలక్ష్మి. ౨. అధర్మనిభార్య. ౩. అధర్మని
 కూతురు. ౪. మృత్యుపుభార్య. ౫. మూల
 నక్షత్రము.

నిరోధకుడు. సం. విణ. (అ. ధి.కా. అ.) నిరో
 ధించువాడు.

నిరోధనము. సం. వి. అ. న. = నిరోధము.

నిరోధనీయము. స. = నిరోధన్యము.

నిరోధము. సం. వి. అ. పుం. గ. బంధించుట,
 చెఱబెట్టుట.

శ్లో. వైశ్య స్సర్వస్వదండ పాన్య తస్మిన్తస్మిన్
రోధతః. మను. ౮. ౩౩౫.

౧. రాకపోకలు లేకుండునట్లు అడ్డుపెట్టుట.
౩. అడ్డగింత. ౪. నాశము. ౫. వశపఱచుకొ
నుట. ('యోగశ్చిత్తవృత్తి నిరోధః' పాతంజ
లయోగసూత్రము.)

నిరోధి. సం. విణ. (న్. నీ. న్.) నిరోధించు
వాడు.

నిరోధించు. సం. స. క్రి. నిరోధము చేయు;
అడ్డగించు.

(యమభటులు.) మ...భీ, కరు లై యొక్కటఁ
జాటుముట్టుకొని మార్గంబుకొనిరోధించినకొ.
ఉ. రా. ౩. ౩౩౧.

నిరోధి. సం. విణ. (బు. ద్ధి). బు.) నిరోధించు
వాడు.

నిరోధవ్యము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) నిరోధిం
పడగినది.

నిరోధ్యము. సం=నిరోధవ్యము.

నిర్గంధనము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గంధనము
లేనిది. వి. అ. న. మిగుల హింసించుట; చం
పుట, మారణము.

నిర్గంధపుష్పి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. శాల్మలి, బూ
రుగుశి.

నిర్గంధము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గంధము
లేనిది.

నిర్గచ్ఛత్. సం. కత్త. నిర్గమించుచున్న.

నిర్గతము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧. నిష్క్రంత
ము, వెడలినది. ౨. నశించినది. ౩. వైకి వచ్చి
నది. (రసము, రక్తముమొ.) ౪. ఉద్గతము, బ
యలుదేరినది. (మొగ్గ, మొక్క మొ.)

నిర్గతి. సం. వి. ఇ. శ్రీ. ౧. వెలువడుట. ౨. నిష్క్ర
మణము, వెడలిపోవుట.

నిర్గమనము. సం. వి. అ. న. ౧=నిర్గతి. ౨. ద్వా
రము.

నిర్గమనుడు. సం. వి. అ. పుం. ప్రతీహారి,
ద్వారపాలకుడు.

నిర్గమము. సం. వి. అ. పుం=నిర్గమనము.

నిర్గమించు. సం. అ. క్రి. వెడలు, బయలుదేలు;
ఉద్భవించు.

గీ. అనినఁ దేజస్వీఁ జేసి చంద్రార్థమాలి, శిశ్నము
న నిర్గమించుటఁ జేసి యితఁడు, శుక్రఁడను
పేర వర్తించు సుదతి నీకుఁ, బ్రియమొనర్చి
తి ననియె సంప్రీతితోడ. భార. కాం. ౫.
౪౩౫.

వ. అవ్వినోచననందనుశరీరంబుననుండి సుయా
పయు సుగౌరయు నగునొక్కమగున నిర్గ
మించిన గని కాశికుండు...భార. కాం.
౪. ౪౦౦.

వ...ఇట్లు రోమ సంఘూర్ణితుం డగువిష్ణువక్త్రం
బున మహాతేజం బుద్భవించె బ్రహ్మశంకర
శక్రాదిసకలదేశశరీరములయందుఁ దీవ్రతేజం
బులు నిర్గమించె...మార్క. ౬. ౩౪.

నిర్గము. సం. వి. అ. పుం. దేశము, విలాసి.

నిర్గర్వము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గర్వము
లేనిది.

నిర్గళనము. సం. వి. అ. న. వెలికి జాటుట.

నిర్గుండి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. ౧. సింధువారము,
వావిలి శి. ౨. నల్లవావిలి శి. ౩. కరహాటము,
మంగ శి.

నిర్గుణుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గుణములు
లేనివాడు.

నిర్మాణము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧. సంచ
ితము, కప్పబడినది. ౨. మిక్కిలిగూఢమైనది.
వి. అ. పుం. వృక్షకోటరము, చెట్టులొట్ట.

నిర్ణారవుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గౌరవము లేనివాడు, మరియుద లేనివాడు.

నిర్ణింధకుడు. సం. విణ. (అ. థి. కా. అ.) ౧. నిస్సహాయుడు, ఒంటరి. ౨. వస్త్రరహితుడు. ౩. హృదయగ్రంథి వీడినవాడు, జ్ఞాని. ౪. ఫలశూన్యుడు, వ్యర్థుడు. వి. అ. పుం. ౧. క్షపణకుడు. ౨. దిగంబరసన్న్యాసి. ౩. జూదరి.

నిర్ణింధనము. సం. వి. అ. న. మారణము, చంపుట.

నిర్ణింధుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧. నిర్ధనుడు, బీదవాడు. ౨. నిస్సహాయుడు, ఒంటరి. ౩. హృదయగ్రంథి వీడినవాడు, జ్ఞాని. ౪. మూర్ఖుడు. ౫. జూదరి. వి. అ. పుం. ౧. క్షపణకుడు. ౨. దిగంబరసన్న్యాసి. ౩. మని.

నిర్ణాహ్యము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) తప్పక గ్రహింపదగినది.

నిర్ణాటము. సం. వి. అ. న. బహుజనసమీకరణము కలయంగడి. విణ. (అ. ఆ. అ.) ఘనము లేనిది. (కల్ప.)

నిర్ణర్ణకము. సం. విణ. (అ. జి. కా. అ.) రాచునది. వి. అ. న. దంతచూర్ణము, పండ్లు తోముపాడి.

నిర్ణర్ణము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) రాచుటకు సాధన మైనది. వి. అ. న. రాచుట, రాపు, పిఠిపిడి.

నిర్ణాతనము. సం. వి. అ. న. (వైద్య.) యంత్రములచే అదిమి రసి మున్నగువానిని వెలికి తీయుట.

నిర్ణాతము. సం. వి. అ. పుం. ౧. శాశము, చేలు. ౨. డెబ్బ, కొట్టు. ౩. మడిగాలి, బోడగాలి. ౪. వజ్రాయుధము.

నిర్ణాటుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧. దయలేనివాడు, క్రూరుడు. ౨. జాగుప్ప లేనివాడు, రోయనివాడు.

నిర్ణోషము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ఘోషము లేనిది, ధ్వని లేనిది. వి. అ. పుం. ౧. శబ్దము, ప్రాత. ౨. మహాధ్వని.

నిర్ణోషించు. సం. అ. క్రి. ధ్వనించేయు. మ... వెంబడి బ్రహ్మాత్యయును నిర్ణోషించుచుకా భీమరూ, పనిరుద్ధాభ్రధరాతికంపన మెలర్నక వచ్చె వేగంబునకా. నేతు. ౩. ౧౩౬ పా.

నిర్ణనము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) జనములేనిది. వి. అ. న. ఏకాంతము, జనము లేనిచోటు.

నిర్ణయము. సం. వి. అ. పుం. పూర్ణవిజయము, నిండుగెలుపు.

నిర్ణర. సం. వి. అ. స్త్రీ. ౧. గుడూచి, తిప్ప తీగ. ౨. తాలపర్తి, ముర అనుగంధద్రవ్యము.

నిర్ణరము. సం. వి. అ. న. అమృతము.

నిర్ణరస్పర్శము. సం. వి. అ. పుం. దేవస్పర్శము, తెల్లవ.

నిర్ణరాయువు. సం. విణ. (ఉ.) జరాయువు-మావి-నుండి వచ్చునది. (మృగాది.)

నిర్ణరుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ముదిమి లేనివాడు. వి. అ. పుం. దేవత, వేలుపు.

నిర్ణలము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) జలము లేనిది.

నిర్ణలైకాదశి. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. (అచటన సమయమున దప్ప నితరసమయమున నీరైనను త్రాగక ఉపవాసము చేయఁ దగినయేకాదశి.) క్షేప్తకుక్షిపికాదశి.

నిర్ణాతము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ఉద్భూతము, పుట్టినది; బయలుదేరినది.

నిర్ణించు. సం. స. క్రి. జయించు, వశపఱచుకొను. నీ. దుర్జయవీరుల నిర్ణించితిమి నీవు కాత్రవయోధుల సమయజేయ. భార. ఆశ్వ. 3. ౩.

గీ... ఇంద్రి, యముల నిర్ణించి సత్వాదు లపులఁ ద్రోచి, యేనుకాంతినుఖంబున కలయు టనఘ. భార. కాం. ౫. ౩౯౫.

నిర్ణితి. సం. వి. ఇ. శ్రీ. నిర్ణయము, నిండుగలుపు నిర్ణితుఁడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) పరాజితుఁడు, జయింపఁబడినవాఁడు; వశీకృతుఁడు, లోఁబఱచుకొనఁబడినవాఁడు.

నిర్ణిహ్వము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) శోటించి వెలికి వచ్చిననాలుక కలది. వి. ఆ. పుం. భేకము, కప్ప.

నిర్ణీవము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. జీవము లేనిది, జీవాత్త లేనిది; ప్రాణము లేనిది, చనిపోయినది. ౨. ప్రాణులు లేనిది.

నిర్ణరము. సం. వి. ఆ. పుం. న. ధూరము, నెలయేఱు. పుం. గ. కుషానలము, ఊఁకనిప్పు. ౨. ఏనుగు. 3. నూర్యాశ్వము.

నిర్ణర్పి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. నది, నెలయేఱు. న. పుం. - నెలయేఱు కలది - పర్వతము.

నిర్ణరణి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. నది, నెలయేఱు.

నిర్ణయత్. సం. శత్ర. నిర్ణయించుచున్న.

నిర్ణయనము. సం. వి. ఆ. న. నిర్ణయించుట.

నిర్ణయనీయము. సం. నిర్ణయము.

నిర్ణయపాదము. సం. వి. ఆ. పుం. చతుష్పాదాత్తక మగువ్యవహరముయొక్క నిర్ణయాత్తక మగునీదిపాదము, తీర్పు.

నిర్ణయమానము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.)

నిర్ణయించుచున్నది.

నిర్ణయము. సం. వి. ఆ. పుం. గ. నిశ్చయము, నిర్ధారణ. ౨. (మీమాంస.) అధికరణపంచావయవములలో నయిదవది; సిద్ధాంతము, నిష్కర్షము. 3. (న్యాయ.) పక్షప్రతిపక్షములను విమర్శించి విషయము నిర్ధారణచేయుట. ౪. (వ్యవహార.) తీర్పు. (చూ. నిర్ణయపాదము.)

నిర్ణయించు. సం. స. క్రి. సిగ్గపఱచు, నిశ్చయించు.

నీ. జిహ్వోగ్రమునఁ జరిక్షింపంగ లవణాద్ధికలకారవంబులు దెలియవచ్చె, కలపున భేదంబు గలుగంగ మృగనాళి హిమవాలుకల నిర్ణయింపవచ్చె. గీ.గాని లేకున్న నేక ప్రకారమై న, మస్తమును సంతతభ్రాంతి నావహించు, ననఁగ నిశ్వరవారసింహాత్మమాధి, పతియశక్త్యంద్రికాకదంబములు నిగిడె. వరాహ. గ. ౪గ.

నిర్ణాయకుఁడు. సం. విణ. (అ. యికా. అ.) గ. నిర్ణయించువాఁడు. ౨. నిర్ణయింపఁజేయువాఁడు.

నిర్ణాయనము. సం. వి. ఆ. న. గ. నిర్ణయింపఁజేయుట; నిర్ణయము చేయుట. ౨. మరణము. 3. ఏనుగుయొక్క అపాంగ ప్రదేశము.

నిర్ణీకము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) - శోధితము- గ. కడుగఁబడినది, కుద్రము చేయఁబడినది. ౨. పవిత్రము చేయఁబడినది.

నిర్ణీక్తి. సం. వి. ఇ. శ్రీ. కుద్ధి గ. కడుగుట. ౨. పాపము పోఁగొట్టుట.

నిర్ణీద్రము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. నిద్రలేనిది, జాగరూక మైనది, జాగ్రత్త కలది. ౨. ముకుళితము కానిది, వికసించినది. (పుష్పాది.)

నిర్ణీతము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) నిర్ణయింపఁబడినది, నిర్ణయము చేయఁబడినది.

నిర్దేశి. సం. వి. ఇ. శ్రీ. నిశ్చయము.
క. బాలాపాణిగ్రహకుభ, వేదానిర్దేశి కిపుడ
విశ్వేయము...కను. 3. ౮౯.

నిర్ణయమానము, సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) నిరణయింపబడుచున్నది.

నిర్మదల్. - సం. శత్రు. తొలగించుచున్న.

నిర్బుదమానుడు. సం. విజ. (అ. ఆ. అ.) తొ
లగించుచున్నవాడు.

నిర్ణయమానము. సం. విణ. (అ. అ. అ.) తో
లగింపబడుచున్నది.

నిర్ణేకము. సం. వి. అ. పుం. గ. మిక్కిలిశుద్ధి.
 ౨. పాదప్రత్యేకాదికము. ౩. పాపపరిహారము.
 ౪. ప్రాయశ్చిత్తము.

నిర్దేశకుడు. సం. విణ. (అ. జికా. అ.) కుడి చే
యవాడు. వి. అ. పుం. చాళలి.

నిర్దేశనము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) ౧. పాప
ము పోగొట్టు సాధన మైనది. ౨. కడుగుటకు సా
ధనమైనది. ౩. ఉడుకుటకు సాధన మైనది. వి.
అ. న. ౧. కడుగుట. ౨. పాపము పోగొట్టుట.
౩. పోయళ్ళి తము.

నిర్దేశ. సం. విజ. (బు. శ్రీ. బు.) గ. నిర్ణయం
చువాడు. ౨. న్యాయాధ్యక్షుడు, వివాదనిర్ణ
యము చేయువాడు, తీర్పుచెప్పవాడు. ౪.
నేత, నాయకుడు.

నిరేతవ్యము. స०= నిరేయము.

నిర్ణయము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) నిరయంపఱ
దగినది, నిరయము చేయదగినది.

నిర్దోషకుడు. సం. విణ. (అ. అ. ఆ.) తొల
గించువాడు.

నిర్ణోదనీయము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) తొ
లగింపఁదగినది.

నిర్ణోదము. సం. విణ. (అ. అ. అ.) ౧, తొల
గించునది, పోగొట్టునది. ౨. నిరసించునది.

వి.ఆ.పుం.గ. తొలగించుట. ౨. త్రోసివేయు
ట, నిరసించుట.

నిర్ణోది. సం. విణ. (క. నీ. క.) తొలగించు
వాడు.

నిర్దోష్యము, సుఁ = నిర్దోషనీయము.

నిర్దేశము. సం. విణ. (అ. అ. అ.) ౧. చక్క
గా కాలినది. ౨. కాలనిధి.

నిర్దేయము. సం. విణ. (అ. అ. అ.) గ. దయ
లేనివాడు. ౨. పరాపవాదరతుడు, పరులపై
అపవాదములు వేయుటయం దాన క్రి కలవాడు.
౩. వ్యర్థుడు, పనికిమాలినవాడు. ౪. మత్తిలి
నవాడు.

నిర్మడుడు. సః=నిర్మటుడు. (ఆ. ని.)

నిర్దయము. సం. విణ. (అ. అ. అ.) దయలేని
ది, క్రూరము. క్రి. విణ. క్రూరమృగా, దయ లే
కుండగా.

నిర్దరము. సం. విణ. (అ. అ. అ.) ౧. కణిసము.
 ౨. సిగ్గు లేనిది. ౩. నిర్భయము, భయము లేనిది.
 ౪. నిర్దరము, నెలయేటు. వి.అ.న. సారము.

నిర్దేశనము. సం. వి. అ. న. పూర్తిగా చీల్చుట;
భేదించుట.

నిర్దళితము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) పూర్తిగా
బేడింపబడినది; పూర్తిగా చీల్చబడినది.

నిర్దేశనము. సం. విణ. (అ. ఆ. ఆ.) పండ్లు లేని
ది. దంతములు లేనిది.

నిర్దేశము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) పదిదినములు
కడచినది, పదిదినములు దాటినది.

నిర్దహనము. సం. విణ. (అ. అ. అ.) ౧. పూర్తిగా కాల్చునది. ౨. అన్ని లేనిది. ౩. కాలుట లేనిది; వేడివిలేనిది. వి.అ.న. మిగులకాల్చుట.

నిర్దహించు సం. స. క్రి. బాగుగా కాలుచు,
పూర్తిగా కాలుచు,

ఆ. అమృతాక్షుఁ డకుచు లైనవారల నవి, నిర్దహిం
చుఁ గాన నీవు పరమ, కుచివి గము నీకుఁ
జొప్పకు నఖిలమృతాక్షునిర్య మనియె నా
దరమున. భార. కర్. గ. ౨౯౫.

చ ... ఇందిరా, వరుడు వరప్రదం డఖిలవం
ద్యుఁడు గర్భమునంద యుండి యుచ్చైరపుగ
నిర్దహించె నవిజేయసురాహితశక్తు లన్ని
యుక. హరి. ఉ. గం. ౨౧౫.

నిర్దాత. సం. విణ. (ఋ. శ్రీ. ఋ.) గ. మిక్కిలి
భేదించువాడు; మిగుల చీల్చువాడు. ౨. గా
ప్పదాత, మిక్కిలి యిచ్చువాడు. ౩. శోధకుఁ
డు, శుద్ధిచేయువాడు. ౪. (పైరుమున్నగునవి)
కోయువాడు.

నిర్దారణము. సం. వి. అ. న. చక్కఁగా చీల్చుట.

నిర్దారితము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. పూ
ర్తిగా భేదంపబడినది; పూర్తిగా చీల్చబడినది.
౨. విప్పబడినది, తెఱవబడినది. (నేల్రాది.)
శ్లో. నాగః ... క్రోధాక్రాంతః పూర్తి నిర్దారితా
క్షః ప్రేక్షాంచక్రే నైవ కించి త్తదాంధః.
శిశు. గ౦. ౨౮.

నిర్దిగుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. అనులి
పుడు, పూయబడినవాడు. ౨. మాంసముఁడు,
కండబలుపు కలవాడు.

నిర్దిశత్. సం. శత్ర. నిర్దేశించుచున్న.

నిర్దిశ్యమానము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ని
ర్దేశంపబడుచున్నది.

నిర్దిష్టము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. చూపఁ
బడినది. ౨. ఏర్పాటు చేయబడినది. ("నిర్దిష్టం
కులపతి నా స పర్ణకాలా మధ్యస్య." సం. రఘు.
గ. ౯౫.) ౩. ఆజ్ఞాపింపబడినది. ౪. ఉపదేశం
పబడినది. ౫. కథితము, నిర్ణయపూర్వకముగా
చెప్పబడినది, నిరూపింపబడినది.

నిర్దిష్టి. సం. వి. ఇ. శ్రీ. నిర్దేశించుట.

నిర్దేశకుఁడు. సం. విణ. (అ. శి. కా. అ.) నిర్దే
శించువాడు.

నిర్దేశనము. సం. వి. అ. న. నిర్దేశించుట.

నిర్దేశనీయము. సం. నిర్దేశనము.

నిర్దేశము. సం. వి. అ. పుం. గ. చూపుట ౨.
ఆజ్ఞ. పనుపు. ౩. ఉపదేశము. ౪. కథనము,
నిర్ణయపూర్వకముగా చెప్పట. ౫. ఏర్పాటు.
౬. నిశ్చయము. ౭. ప్రతిపాదకశబ్దము. ౮. ఉ
పాంతము, దాపు. ౯. వేతనము, జీతము. ("కాల
మేవం ప్రతీక్షేత నిర్దేశం భృతకోయథా."
వాచ.)

నిర్దేశి. సం. విణ. (క. నీ. క.) నిర్దేశించువాడు.

నిర్దేశించు. సం. స. క్రి. గ. నిరూపించు, నిర్ణ
యపూర్వకముగా చెప్ప.

క. విను మజుడు శ్రద్ధ యతిపా, నని యది గల
వాడు గౌరవశ్రేష్ఠుం డా, తనియన్నము భో
జ్యతరం, బని నిర్దేశించె నెల్లయమరులు విసఁ
గక. భార. శాం. ౫. ౨౪౮.

వ. అని నిర్దేశించి నీవు నిజేచ్ఛం బ్రవర్తింపు
మని పలికి... భార. శాం. ౬. ౫౩౦.

వ. అయ్యముండును నద్దురాత్తుల నుపలక్షించి గతి
నిర్దేశించిన... మార్క. ౨. ౪౮.

౨. చూపు. ౩. ఆజ్ఞాపించు.

నిర్దేశ్యము. సం. నిర్దేశనము.

నిర్దేష్ట. సం. విణ. (ఋ. శ్రీ. ఋ.) నిర్దేశించు
వాడు.

నిర్దేష్టవ్యము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) నిర్దేశింపఁ
దగినది.

నిర్దేష్టము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) దైన్యము
లేనిది.

నిర్దోషము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) దోషము లేనిది.

నిర్దోహము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) దోహము లేనివాడు.

నిర్ద్యంధ్యము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. ద్యంధ్యములు లేనివాడు. (చూ. ద్యంధ్యము.)
అ. కిత్తోష్ణములు సుఖదుఃఖములు మున్నగు ద్యంధ్యములు లేనివాడు.

నిర్ధనుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ధనములేనివాడు, దరిద్రుడు.

నిర్ధరించు. సం. స. క్రి. గ. నిర్ధారణచేయు, నిశ్చయించు. కాశి. గ. ఆ. (శ. ర.)

నిర్ధర్మము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ధర్మము లేనిది.

నిర్ధారకుడు. సం. విణ. (అ. రికా. అ.) నిర్ధారణ చేయువాడు.

నిర్ధారణ. సం. వి. ఆ. శ్రీ=నిర్ధారణము.

నిర్ధారణము. సం. వి. ఆ. స. గ. నిశ్చయము.
అ. నిర్ణయించుట, నిష్కర్షించుట, తీర్చుట.
3. (జాతిగుణక్రియాసంజ్ఞల సమసరించి) సముదాయమునుండి ఒకదానిని వేరుచేయుట.

నిర్ధారణీయము. సఁ=నిర్ధార్యము.

నిర్ధారము. సం. వి. ఆ. పుఁ=నిర్ధారణము.

నిర్ధారయత్. సం. శ. త్ర. నిర్ధారణ చేయుచున్న.

నిర్ధారయమాణము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) నిర్ధారణ చేయుచున్నది.

నిర్ధారయిత. సం. విణ. (ఋ. త్రి. ఋ.) నిర్ధారణ చేయువాడు.

నిర్ధారయితవ్యము. సఁ=నిర్ధార్యము.

నిర్ధారి. సం. విణ. (న్. జీ. న్.) నిర్ధారణ చేయువాడు.

నిర్ధారించు. సం. స. క్రి. నిశ్చయించు.

కా. ఈరీతికా వెనువెంట దేవకుని రా నిచ్చాగతింబోయి నీ, హారత్తోటిధరంబుచేరువల మేయకా గోగణంబుకా మప, ర్వారాతుల్ గనిచెప్ప భార్గవుడు కార్యం బాత్త నూహించి నిర్ధారించెక బలమర్థనాధ్వరపశుగ్రాహం బవశ్యంబు గాక. వరాహ. గ. ఆర.

నిర్ధారితము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) నిర్ధారణ చేయబడినది, నిర్ధారింపబడినది.

నిర్ధార్యమాణము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) నిర్ధారణ చేయబడినది.

నిర్ధార్యము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) నిర్ధారింపబడినది, నిర్ధారణ చేయబడినది, నిశ్చయింపబడినది.

నిర్ధూతము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. నిరస్తము, విడుల్పబడినది. అ. త్రోసివేయబడినది.
3. తొలగింపబడినది. ర. త్యక్తము, విడువబడినది. గ. ఖండింపబడినది, నిరాకరింపబడినది. (వాదము మొ.)

నిర్ధూమము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ధూమము లేనిది.

నిర్ధూతము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. బాగుగా కడుగబడినది. అ. శుభ్రముగా చేయబడినది.

నిర్నాభి. సఁ. విణ. (ఇ) గ. బొడ్డు లేనిది. అ. నాభిని అతిక్రమించినది, బొడ్డుక్రిందికి దిగినది. శ్లో. నిర్నాభి కాశేయ ముపాత్తపాణ మభ్యంగశేషభ్య మలంచకార. సం. కు. సం. 3. 3.

నిర్నిమిత్తము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) నిమిత్తము లేనిది, అకారణము.

నిర్నిమేషము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) నిమేషము లేనిది, అపప్రపాటు లేనిది.

నిర్బంధ. సం. విణ. (ఋ. ధ్రీ. ఋ.) నిర్బంధించు వాడు.

నిర్బంధకుడు. సం. విణ. (అ.ధికా.అ.) నిర్బంధించువాడు.

నిర్బంధనీయము. సం. విణ. (అ.అ.అ.) నిర్బంధింపఁదగినది.

నిర్బంధము. సం. వి. అ. పుం. గ. బలాత్కారము. ౧. ఆగ్రహము, పట్టుదల. ౩. గట్టిగా బంధించుట.

నిర్బంధి. సం. విణ. (న్. నీ. న్.) నిర్బంధించు వాడు.

నిర్బంధించు. సం. స. క్రి. గ. గట్టిగా బంధించు, మెదలకుండఁగా చేయు.

కా. భూలోకంబున దుష్టశాస్త్రవచయంబుం జంపి ధర్మజులక, బాలింపంగ జనించి నాడవు మహిభారావతీర్ణక్రియా, శీలత్వంబు వహించి నీ విపులు లక్ష్మీనాథ యీషాముతో, బాలక్రీడలు సల్ప నేమిటికి నిర్బంధించి మర్రిపనే. వి.పు.౩. గ౩౪.

౧. బలాత్కరించు.

నిర్బంధ్యము. సం. నిర్బంధనీయము.

నిర్బంధము. సం. విణ. (అ.అ.అ.) గ. నిర్బంధింపఁబడినది. ౧. బలాత్కరింపఁబడినది.

నిర్బంధత్. సం. శత్ర. నిర్బంధించుచున్న.

నిర్బంధ్యమానము. సం. విణ. (అ.అ.అ.) నిర్బంధింపఁబడుచున్నది.

నిర్బంధ్యము. సం. వి. అ. న. నిబర్హణము, చంపుట.

నిర్బలము. సం. విణ. (అ.అ.అ.) బలము లేనిది.

నిర్బాధము. సం. విణ. (అ.అ.అ.)-బాధ లేనిది-గ. అప్రతిబంధము, అడ్డు లేనిది. ౧. ఉపద్రవ

ము లేనిది, హావడి లేనిది. ౩. వివిక్తము, జనసమృద్ధము లేనిది.

నిర్బీజ. సం. వి. అ. స్త్రీ. లఘుద్రాక్ష, కిసిమిసిగ్గి.

నిర్బీజము. సం. విణ. (అ. అ. అ.) గ. విత్తనము లేనిది. ౧. కారణము లేనిది. వి.అ.పుం. సమాధి భేదము.

నిర్బక్తము. సం. విణ. (అ.అ.అ.) గ. అన్నము లేనిది. ౧. ఆహారము లేకుండ పుచ్చుకొనఁబడినది. (మందు.)

నిర్బగ్నము. సం. విణ. (అ. అ. అ.) గ. విలువఁ బడినది, తునియులు చేయఁబడినది. ౧. వంపఁ బడినది.

నిర్బటము. సం. విణ. (అ. అ. అ.) గ. దృఢము, గట్టిది. ౧. భటులు లేనిది.

నిర్భయము. సం. విణ. (అ.అ.అ.) గ. భయము నుండి తొలగినది, జంకు లేనిది. ౧. అపాయము నుండి తొలగినది, అపాయము లేనిది, నేమము కలది. వి. అ. న. భయాభావము, భయము లేమి.

ఉ. ఇందుల కిమ్మెయిక్ మనుజు లెన్నఁడు వత్తురె వచ్చిరేసి యానందముఁ బొంది నిర్భయమునక కయనింతురె...భార. ఆది. ౬. ౧౦౬.

ద్వి. నావుడు విని నీత నరనాథుఁ జూచి, నీ వుండఁగా నాకు నిర్భయం బధిప. రం.రా. అయో. ౧౦౪ పా. ౨౩ పం.

నిర్భరము. సం. విణ. (అ. అ. అ.) - మిక్కిలి భారము కలది-గ. అతిమాత్ర మైనది, అధికము. ౧. తీవ్ర మైనది. (అతపాది.) ౩. గాఢ మైనది. (నిద్ర, అలింగనము మొ.) ౪. (సమాసాంతము నందు) పూర్ణ మైనది, నిండినది. (అనందనిర్భయము మొ.) ౫. భారము లేనిది.

ఉ. నీవలనకా మహా త విను నిర్భరచిత్తుడ నై
తి...భార. అశ్వ. గ. గరఁ.

వి. అ. న. గ. అతిశయము, అధిక్యము. ౨. భా
రములేమి.

క్రి. విణ. గ. మిక్కుటముగా, అధికముగా.
(శ. ర.) ౨. గాఢముగా.

నిర్భరుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) వేతనములేని
వాడు. (భృత్యుడు మొ.)

నిర్భర్తనకుడు. సం. విణ. (అ. ర్నికా. అ.)
నిర్భర్తించువాడు.

నిర్భర్తన. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. = నిర్భర్తనము.

నిర్భర్తనము. సం. వి. అ. న. గ. బెదరించుట,
బెదరింపు. ౨. అభిభవము, తిరస్కారము.
౩. అలక్తము, లక్తుక. (కే. ని.)

నిర్భర్తనీయము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) నిర్భ
ర్తించదగినది.

నిర్భర్తయమానుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.)
నిర్భర్తించుచున్నవాడు.

నిర్భర్తయిత. సం. విణ. (ఋ. శ్రీ. ఋ.)
నిర్భర్తించువాడు.

నిర్భర్తయితవ్యము. సం. నిర్భర్తనీయము.

నిర్భర్తిన. సం. విణ. (క. ఙీ. క.) నిర్భర్తించు
వాడు.

నిర్భర్తించు. సం. స. క్రి. గ. అభిభవించు,
తిరస్కరించు. ౨. అదలించు, బెదరించు.

వ...అనూయాకుటిలం బగు కటాక్షపీక్షణంబు
సం దర్శించె నిట్లు నిర్భర్తించబడి వైదర్భిం
కాచి ... శుద్ధాంతచారిణి మహీ కాంతుని
తో నిట్లనియె. నైవ. ర. ౩౨.

నిర్భర్తించుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. నిర్భ
ర్తించబడినవాడు, బెదరింపబడినవాడు.
౨. అభిభూతుడు, తిరస్కరింపబడినవాడు.

నిర్భర్తనమానము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.)
నిర్భర్తించబడుచున్నది.

నిర్భర్తనము. సం. నిర్భర్తనీయము.

నిర్భాగ్యుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) భాగ్యము
లేనివాడు, అదృష్టహీనుడు.

నిర్భిక్షుము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.)- మిక్కిలి
భేదింపబడినది-గ. పగులఁగొట్టబడినది; చీల్చు
బడినది. ౨. నాటబడినది. (ఆ. ని.)

నిర్భిక్షుము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. వంకరై
నది; వికృతాకారము కలది. ౨. వంకరకానిది,
సరళము, తిన్నది. ౩. ఒకటితో నొకటి రాచు
కొనునది.

శ్లో. ఏకీకృతత్వచి నిషిక్త ఇవావపీడ్య నిర్భిక్షు
పీనకుచకుటలయానయా మే. మాలతీ. ౬.
౧౨.

నిర్భిక్షుతి. సం. విణ. (ఇ) భృతి లేనివాడు, కూలి
లేనివాడు.

నిర్భేదకుడు. సం. విణ. (అ. దికా. అ.) నిర్భే
దించువాడు. (నిర్భేదనీయము మొ. భేదనీయ
ము మొ. వానివలె గ్రహించునది.)

నిర్భేదము. సం. వి. అ. పుం. గ. భేదించుట, చీ
ల్చుట. ౨. చీలిక. ౩. (అభిప్రాయము, రహస్య
ము మొ.) బయలుపలుచుట, వెలువరించుట;
ఉద్ఘాటించుట.

నిర్భేదించు. సం. స. క్రి. బద్ధలుచేయు, చీల్చు.
వ. ఈక్షణంబున నిన్ను నిర్భేదించి నీగర్భంబు
న నున్నయతలవిత్తలాదిసప్తపాతాళలోకం
బులు చీకాకుగావించి...ఉ. రా. ర. ౧౧౨.

నిర్భేద్యము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) భేదింప
రానిది, చీల్చరానిది.

నిర్భంధకుడు. సం. విణ. (అ. ధికా. అ.) మ
ధించువాడు.

నిర్మంధనము. సం. వి. అ. న. గ. మధించుట, త్రచ్చుట. ౨. అరణి, త్రచ్చి నిష్పపుట్టించు కట్ట. ౩. హింసనము, ధ్వంసము.

నిర్మంధనీయము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) మధింపఁ దగినది.

నిర్మంధము. సం=నిర్మంధనము.

నిర్మంధ్యము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) మధింపఁదగినది, త్రచ్చఁదగినది. వి. అ. న. అరణి, మధించి నిష్పపుట్టించుకట్ట.

నిర్మక్షికము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. మక్షికలు లేనిది, ఈగలు లేనిది. ౨. నిరసము. (చోటు.) అవ్య. అ. న. మక్షికాభావము, ఈగలు లేమి; జనములేమి.

న. కృతం భవతేదానీం నిర్మక్షికమ్... శాకుం. ౨.

నిర్మత్సరము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) మత్సరము లేనిది.

నిర్మథనము. సం=నిర్మథనము.

నిర్మథము. సం. వి. అ. పుం=నిర్మథనము.

నిర్మదము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) మదము లేనిది. అవ్య. అ. న. మదాభావము, మదములేమి.

నిర్మనుష్యము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) నిరసము, మనుష్యులులేనిది. (ఇట్లే: నిర్మజముమే.)

నిర్మముడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) మమకారము లేనివాడు, నాది అనెడి అభిమానము లేనివాడు.

నిర్మర్యాదము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) మర్యాద లేనిది. అవ్య. అ. న. మర్యాదలేమి.

నిర్మలము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. ముటికి లేనిది, శుద్ధము, శుభ్రము. ౨. తెల్లనిది. ౩. పాపము లేనిది. వి. అ. న. గ. అభ్రకము. ౨. నిర్మల్యము.

నిర్మలోపలము. సం. వి. అ. పుం. గ. తెల్లనితాయి. ౨. స్ఫటికమణి.

నిర్మాంసము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) మాంసము లేనిది; కండ లేనిది.

నిర్మాణము. సం. వి. అ. న. గ. సృజించుట, సృష్టి. ౨. చేయుట. ౩. (గ్రంథాదుల) రచన. ౪. నిర్మించుటకు సాధనము. ౫. పన్నిక, కూర్పు. ౬. రూపము, ఆకృతి. ౭. గ్రంథము, కృతి. ౮. సారము. ౯. యోగ్యత, జైచితి.

నిర్మాత. సం. విణ. (బు. శ్రీ. బు.) నిర్మించువాడు.

నిర్మాతవ్యము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) నిర్మింపఁదగినది.

నిర్మానుషము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) నిరసము, మనుష్యులు లేనిది. అవ్య. అ. న. మనుష్యాభావము, మనుష్యులులేమి.

నిర్మాయకుడు. సం. విణ. (అ. యి. కా. అ.) గ. నిర్మించువాడు. ౨. మాయ లేనివాడు.

నిర్మాయి. సం. విణ. (న్. నీ. న్.) నిర్మించువాడు.

నిర్మార్జనము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) మార్జనము లేనిది. వి. అ. న. మార్జనము, కడుగుట; శుద్ధి చేయుట.

నిర్మాల్య. సం. వి. అ. శ్రీ. పృక్క ౧.

నిర్మాల్యము. సం. వి. అ. న. దేవతలను పూజించి పిమట తీసివేసినపుష్పాదికము; ధరించి తీసివేసినపుష్పాదికము.

నిర్మించు. సం. స. క్రి. గ. సృజించు.

(నారాయణుడు, వ...చరాచరంబులఁ బురాతనసర్గంబులచందంబుననిర్మించి...వి. పు. గ. ర. గ. ౨. చేయు. ౩. (గ్రంథాదులను) రచించు.

మ...ప్రబంధంబూని నిర్మించు టే, సరసత్వంబని ప్రాజ్ఞలార నిరసించం బోకుండీ...

ఉ. రా. పీఠ. ౧౪.

౪. (గృహదులను) కట్టు.

వ... ఇట ధృతరాష్ట్రండు దననిర్మింపం బంచిన

సభ దుర్యోధనునకుం జూపి ... భార. సభా.

౨. ౧౩౪. భార. సభా. ౧. ౪.

నిర్మితము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) నిర్మింపబడినది.

నిర్మితి. సం. వి. ఇ. శ్రీ. నిర్మించుట.

నిర్మిత్స. సం. వి. ఆ. శ్రీ. నిర్మింప నిచ్చ.

నిర్మిత్సితము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) నిర్మింప నిచ్చింపబడినది.

నిర్మిత్సపు. సం. విణ. (ఉ) నిర్మింప నిచ్చగించువాడు.

నిర్మిమీష. సం. వి. ఆ. శ్రీ. నిర్మింప నిచ్చ.

నిర్మక్తము. సం. వి. ఆ. పుం. కూసము విడిచిన పాము.

నిర్మక్తి. సం. వి. ఇ. శ్రీ. ముక్తి, బంధమునుండి విడివడుట.

నిర్మక్తుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧. విడువబడినవాడు, విడిచిపెట్టబడినవాడు. ౨. సంసారాదిబంధముక్తి నొందినవాడు. వి. ఆ. పుం. సంగము విడిచినసన్నాహి.

నిర్మలకుడు. సం. విణ. (అ. లి. కా. అ.) నిర్మలించువాడు.

నిర్మలనము. సం. వి. ఆ. న. ౧. ఉత్పాటనము, పెల్లగించుట. ౨. నాశముచేయుట.

నిర్మలనీయము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) నిర్మలంపఁదగినది.

నిర్మలపట్రము. మి. స. క్రి. నాశముచేయు. గీ. పూల నేసినవాని నిర్మలపట్రము, తాల నేసినవాని హేరాళ మైన, లీల గరుణించితివి దయాశీల నీకు, జాల నపరాధి నంచు నా కేల నెఱవ. నిరం. ౩. ౪౨.

నిర్మలము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) - మూలము లేనిది-౧. నేరు లేనిది. (చెట్టు.) ౨. అధారము లేనిది. (వచనము, నేరము మొ.) ౩. మూలము లేనిది, పూర్తిగా నశించినది. ౪. నిర్మలము చేయునది, పూర్తిగా నశింపజేయునది.

నిర్మలయత్. సం. శ. త్ర. నిర్మలించుచున్న.

నిర్మలయమానము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) నిర్మలించుచున్నది.

నిర్మలయిత. సం. విణ. (ఋ. శ్రీ. ఋ.) నిర్మలించువాడు.

నిర్మలయితవ్యము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) నిర్మలంపఁదగినది.

నిర్మలించు. సం. స. క్రి. -నిర్మలముచేయు.- ౧. పెకలించు. ౨. ఊడఁబెట్టుట, ఊడఁదీయు.

క. ఏలింతు దివము నురలను, బాలింతు మహేంద్రయవతిభాగ్యశ్రీలం, చూలింతు దానపుల ని, ర్మలించు రిపుప్రియాంగములభూషణముల్. భాగ. ౮. ౪౮౯.

౩. నాశనముచేయు.

వ... నీయందు గలనిభిలజంతువుల నిర్మలించి ... ఈయేగులోకంబుల నీటు కావించెద...

ఉ. రా. ౮. ౧౧౨.

నిర్మలీతము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) నిర్మలంపఁబడినది.

నిర్మల్యమానము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) నిర్మలంపఁబడుచున్నది.

నిర్మల్యము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧. నిర్మలంపఁదగినది. ౨. విలువ లేనిది.

నిర్మల్యము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) శుద్ధి చేయఁబడినది.

నిర్మేయము. సం. నిర్మాతవ్యము.

నిర్దేశము. సం. వి. అ. పుం. గ. మోచనము,
విడిచిపెట్టుట. ౨. పాముకూసము, కుబుసము.
౩. కవచము, ఉరశ్చదము. ౪. ఆకాశము.
(మే. ని.)

నిర్దేశము. సం. వి. అ. పుం. నిశ్శేష మగు
మోక్షము, సంపూర్ణము క్తి.

నిర్దేశము. సం. వి. అ. న. గ. నిశ్శేషముగా
విడిచిపెట్టుట, పూర్ణము క్తి. ౨. పూర్తిగా విడి
పించుట.

నిర్దేశము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) మోహ
ము లేనివాడు.

నిర్దేశము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. యం
త్రణ లేనిది; బాధ లేనిది. ౨. నిర్దళము, అడ్డు
లేనిది. ౩. ఉచ్చుంబలము, బంధము లేనిది.
వి. అ. న. నిష్పీడనము, పిడుచుట; నలచుట.
అవ్య. అ. న. గ. అడ్డులేమి. ౨. బంధములేమి,
ఉచ్చుంబలత. ౩. బాధలేమి.

నిర్దేశము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) అడ్డు
లేనిదిగా చేయబడినది.

నిర్దేశము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) యత్న
ము లేనివాడు, సోమరి.

నిర్దేశము. సం. వి. అ. న. గ. నిస్సరణము,
వెడలుట. ౨. ప్రాణవాయువు దేహమునుండి
వెడలుట, మరణము. ౩. ముక్తి, మోక్షము.
౪. అధ్యనిర్దమము, పయనమగుట. ౫. గజా
పాంక్షదేశము, ఏనుగుకడగన్ను. ౬. దామము,
పశువులకాలికి కట్టుల్రాడు. (అ. ని.)

నిర్దేశము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ప్రేత
వాహుడు, పీనుగును మోచికొని పోవువాడు.

నిర్దేశము. సం. వి. అ. న. గ. ప్రతిదానము,
మరల ఇచ్చుట; ఇచ్చినదానికి ప్రతిగా నిచ్చుట.
౨. ఈవి, దానము. ౩. ప్రతికారము, చేసిన

దానికి ప్రతిచేయుట. ౪. కైరళుద్ది, పగతీ
ర్పుకొనుట. ౫. మారణము, చంపుట. ౬. ఋ
ణాదికోధనము, అప్పు లోనగువానిని తీర్చుట.
౭. న్యాయసమర్పణము, దాచబెట్టినసామును
తిరిగి అప్పగించుట.

నిర్దేశము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. వెడ
లినది. ౨. గతించినది, చచ్చినది. వి. అ. న.
గ. వెడలుట. ౨. మరణము.

నిర్దేశము. సం. వి. ఇ. శ్రీ. గ. నిస్సరణము,
వెడలుట. ౨. ప్రయాణము. ౩. ప్రాణోత్క్ర
మణము, మరణము.

నిర్దేశము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. శో
ధనీయము, తీర్చడగినది. (ఋణాది.) ౨. ప్రతి
దేయము, తిరుగ ఈయడగినది. (న్యాసాది.)

నిర్దేశము. సం. వి. అ. న. తఱుమగొట్టు
ట; వెడలగొట్టుట.

నిర్దేశము. సం. వి. అ. పుం. పోతవాహు
డు, ఓడ నడపువాడు. (అ. ని.)

నిర్దేశము. సం. వి. అ. పుం. న. గ. వృక్షాది
క్షీరము, మ్రానిబంక. ౨. కాచి దింపినద్రవము,
కనాయము. ౩. ద్రవద్రవ్యము. (జలాది.)

నిర్దేశము. సం. విణ. (ఇ.)=నిర్దేశము. అవ్య.
ఇ. న. గ. కూడికలేమి. ౨. సంబంధములేమి.
౩. అర్హతలేమి, ఉచితముకామి.

నిర్దేశము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. యు
క్తి లేనిది, కూడిక లేనిది. ౨. పాసగనిది, న్యాయ
ము లేనిది. ౩. తగనిది, అర్హము కానిది.

నిర్దేశము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గుంపు
నుండి వీడినది, కదుపును పొసినది.

నిర్దేశము. సం. వి. అ. పుం. నిర్దేశము, బంక.

నిర్యాహము. సం. వి. ఆ. పుం. గ. వెలుపలి ద్వారములు లోనగువానిమీఁద మదగజాకారముగా కట్టినశిఖరము. ౨. గోడనుండి వెలికి యేనుగుదంతమువలె నుండుమ్రానిచీల; చిలుక కొయ్య. ౩. గోడపైని కట్టతో కట్టినగువ్వ గూడు. ౪. ఆపీడము, సిగబంతి. ౫. ద్వారము, వాకిలి. ౬. కషాయము, క్యాభము. ౭. నిర్యాసము, చెట్టుబంక.

నిర్లక్షణము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. శుభ లక్షణములు లేనిది. ౨. ఏర్పడనిది, (లక్షణము లచే) వేఱుపఱుపబడనిది. ౩. అముఖ్యము, ప్రధానము కానిది. ౪. కఠ లేనిది; దాగు పడనిది. ౫. పొందురప్పవ్యము, తెల్లనిపీపు కలది.(వాచ.)

నిర్లజుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) సిగ్గు లేని వాడు.

మ.అని నీచేతఁ బరాజితుండ నయి నాయంగార పర్ణత్య మింకను దాల్పక మది నంత నిర్లజుడనీ... భార. ఆది. ౭. ౪౯.

నిర్లజుడు. సం=నిర్లజుడు.

నిర్లింగము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గుఱుతు లేనిది, ఆనవాలు లేనిది.

నిర్లిప్తము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. లేపన రహితము, పూత లేనిది. ౨. నిస్సంగము, తగులు లేనిది.

నిర్లుంచనము. సం. వి. అ. న. గ. బలుచుట, పొట్టు లోనగునవి తీయుట. ౨. క్రుంచుట.

నిర్లుంతనము. సం. వి. అ. న. అపహరణము, ముచ్చిలించుట.

నిర్మాత. వి. జలజంతువిశేషము.

గీ. వెలుక నిర్మాత కొచు తాచేలు పిడుక, మొ సలిశింశుమారము పెద్ద మొసలి నీరు,పాప... హంస. ౪. ౧౦౬.

నిర్లేఖనము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) గ. గోతు టకు సాధన మైనది. ౨. వ్రాయుటకు సాధన మైనది. (కలము మొ.) వి. ఆ. న. గ. (ముఱికి లోనగువానిని) గోతుట. ౩. వ్రాయుట.

నిర్లేపము. సం=నిర్లేపము.

నిర్లోభుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) లోభము లేనివాడు, ఆశ లేనివాడు.

నిర్లోమము. సం. విణ. (న్. మీ, ఆ, న్. న్.) శోమములు లేనిది, బొచ్చు లేనిది.

నిర్ల్యయని. సం. వి. ఈ. శ్రీ. -సర్పము దీని యందు లీనమై యుండును.- గ.పాముకూసము. ౨. పుట్ట. (కల్ప.)

నిర్వక్తవ్యము. సం=నిర్వచనీయము.

నిర్వచనము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. మాటాడనిది, మిన్నకుండునది. ౨. వచనము లేనిది, గద్య శూన్యము. (కావ్యము.) వి. అ. న. గ. ఉచ్చరించుట. ౨. అవయవార్థమును చెప్పట, అర్థ వివరణముచేసి చెప్పట. ౩. సామెత. ౪.

ప్రసిద్ధి.

నిర్వచనీయము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) నిర్వచింపఁదగినది.

నిర్వచించు. సం.స. క్రి. నిర్వచనము చేసి చెప్ప, స్పష్టముగా చెప్ప.

గీ...భూమధ్యమాశ్లంబు,వరణ సంసారదోష నివారణంబు, నాశి యింద్రియదోషవిశాళనంబు, జేయుచుండుట యిది నిర్వచింపఁబడియె. కాశీ. ౨. ౧౧౯.

నిర్వణము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. వనము నుండి వెలికి వచ్చినది; వనమునకు వెలుపల నున్నది. ౨. వనములు లేనిది; బయలైనది.

నిర్వపణము. సం. వి. అ. న. గ. పితృతర్పణము

విడుచుట. ౨. దానము, ఈవి. ౩. యజ్ఞాదు
లందు దేవతలకు అన్నాదులను పంచుట.

౪. విత్తనములు చల్లుట.

నిర్వయని. సం. వి. ఈ. శ్రీ. పాముకూసము.
(అ. ని.)

నిర్వర్ణనము. సం. వి. అ. న. చూపు, ఆలోకన
ము; నూత్నముగా పరికించుట.

నిర్వర్ణించు. సం. స. క్రి. ఆలోకించు, చూచు.
వ... పూర్ణచంద్రుడర్పించుకలశాంబుధితేజం
గున సరోవరంబు నిర్వర్ణించుకర్షితునిమా
డ్కి...నిరం. గ. ౮౯.

నిర్వర్తకుడు. సం. విణ. (అ. క్రి. అ.) నిర్వ
ర్తించువాడు, నెఱవేర్చువాడు.

నిర్వర్తనము. సం. వి. అ. న. నిష్పాదనము, నెఱ
వేర్చుట, సిద్ధింపజేయుట.

నిర్వర్తనీయము. సం=నిర్వర్తకత్వము.

నిర్వర్తమానము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.)
నిర్వర్తించుచున్నది.

నిర్వర్తి. సం. విణ. (వ. నీ. వ.) నెఱవేర్చు
నది, నిర్వర్తించునది.

నిర్వర్తించు. సం. స. క్రి. గ. నెఱవేర్చు,
చేయు.

నీ...దేవ,పితృతిథిజ్ఞాతిమిత్రకార్యములు నిర్వ
ర్తించునువినయవంతులైన,తనయులఁగన్నా
డు...భార. కాం. ౬. ౫౪౩.

వ...దుర్యోధనుసందర్శనంబును నిర్వర్తించి...
భార. ఉద్యో. గ. ౨౩౦.

వ...నిఖిలకర్తృలాపంబు నిర్వర్తించి...మార్క.
౩. ౨౪. నిరం. గ. ౮౯.

౨. సిద్ధముచేయు, ఒడఁగూర్చు.

వ. అని నిశ్చయించి యతనికి, నాహారసంఘాద
నంబులు సమీచీనంబులుగా నిర్వర్తంపఁ

దగువారి నియోగించి...భార. కాం. ౩.

౪౯౩.

నిర్వర్తిత. సం. విణ. (ఋ. త్రి. ఋ.) నిర్వర్తిం
చువాడు.

నిర్వర్తితము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) నిర్వర్తిం
పఁబడినది, నెఱవేర్పఁబడినది.

నిర్వర్తితవ్యము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) నిర్వ
ర్తింపఁదగినది.

నిర్వర్తిలు. సం. స. క్రి. నెఱవేటు. (శ. ర.)

నిర్వర్త్యమానము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.)
నిర్వర్తింపఁబడుచున్నది.

నిర్వర్త్యము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) నిర్వర్తిం
పఁదగినది, ఒడఁగూర్పఁదగినది, నెఱవేర్పఁ
దగినది.

నిర్వహణము. సం. వి. అ. న. -నిర్వహించుట-
గ. నెఱవేర్చుట, ౨. జరుపుట, కొనసాగిం
చుట. ౩. (నాటక.) ప్రస్తుతకథాసమాప్తి
రూప మయిననాటకసంధి. (ఈయర్థమున ఆకా
రాంతశ్రీలింగ మగు నని కొందఱు.)

నిర్వహణీయము. సం=నిర్వోధకత్వము.

నిర్వహత్. సం. శత్ర. నిర్వహించుచున్న.

నిర్వహించు. సం. స. క్రి. గ. నెఱవేటుచు,
పూర్తిచేయు.

వ...ధర్తదేవత...యాగవిశేషవిధానంబు వర
ప్రదానంబున నిర్వహించె...భార. కాం.
౫. ౩౬౨.

౨. అన్నాదు లిడి పోషించు, భరించు.

వ. అడఁగఁగ భర్తనందనుఁ డహర్వతిచేత వరం
బు పేర్చితో, బడసి మహీసురోత్తముల భ
వ్యులఁ బల్కుర నిర్వహించె న,వృషభుక్రూప
దాధిరాజసుత పాల్కుగ వండినశాకమూల
ముల్, గడుచుచి నిష్ఠభోజనసుఖంబును

ద్వస్తీయుఁ జేయుచుండఁగఁ. భార. ఆర.
౧. ౪౪.

3. నెఱపు, జరపు.

ఆ. వార్తయంద జగము వర్తిల్లుచున్నది, యది
యు లేనినాడ యఖిలజనులు, సంధకార
మగును లగుదురు గావున, వార్త నిర్వహిం
పవలయుఁ బలికి. భార. సభా. ౧. ౫౦.

౪. చేయు.

సీ. ప్రామినుకులు నూత్రపఱచి లోఁపితంబు
గా నిర్వహించె నెవ్వనిబుద్ధి. వరాహ.
౧. ౯.

ఆ. క్రి. జీవించు, బ్రదుకు.

వ. నిన్నుం చూసి నిమిషంబయిన నిర్వహింప
నేర మని ధర్తరా జెట్లకేనియు గరుడగమను
గమనంబున కొడంబడియె నంత. భార.
సభా. ౨. ౮౩.

గీ. కాన నిశ్చిత మైననాకంబునందు, నిర్వహిం
పఁగ లే నైతి నీరజాత్మ, కలిమి చాలనివారికి
బలము గలదె. దశా. ౨. ౮౨.

ఉ. మూతున నిర్ద్రవోవ నరిమిర్దనపంపున వచ్చి
ఘోకముల్, కాకముల న్వధించె నిది కక్క
సపుంబని నిర్వహించు తె, ట్లికడ నీతికార్య
పరు లిందఱుఁ బోలినభంగిఁ జెప్పఁడా, నా
కిపు డంచు రా జడిగినఁ... కేం. పంచ.
3. ౧౧.

నిర్వహిల్లు. సం. అ. క్రి. ౧. జరుగు. ౨. నెఱ
చేఱు. (శ. ర.)

నిర్వాచ్యము. సఁ=నిర్వచనీయము.

నిర్వాణము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧. శాం
తము, ఆఱిపోయినది. (గర్వము, దీపము మొ.)

౨. శూన్యము, లేనిది. 3. మృతము, చచ్చినది.

౪. నిశ్చలము, చలనము లేనిది. ౫. నీళ్ల
మునిగినది. (ఏనుఁగు.) ౬. అస్తమించినది.

(శూర్యాది.) వి. అ. న. ౧. అస్తమించుట.

౨. వివాళము, మరణము. 3. శూన్యత్వము.

౪. అపవర్గము, మోక్షము. ౫. నిశ్చృతి, ఆనం

దము. ౬. విశ్రాంతి, ఉడుకున. ౭. సంగమము,

కూడిక. ౮. గజమజ్జనము, ఏనుఁగు నీళ్లలో

మునుఁగుట. ౯. విద్యోపదేశ గ్రంథభేదము.

(నిర్వాణతంత్రాది.) ౧౦. (నాభిదేశమందు

జపింపఁదగిన) ప్రణవపుటితమాతృకాపుటిత మగు

స్వాభీష్టమంత్రము.

నిర్వాణి. సం. విణ. (న్. జీ. క్.) -నిర్వాణము
కలవాడు- ౧. శాంతుడు.

ద్వి. బాపురే నిర్వాణి బాపురే తపసి. బస.

పు. 3. ౧౧౨౯ పం.

౨. ముక్తి నొందినవాడు.

నిర్వాణుడు. సం. వి. అ. పుం. ౧. పనివాడు
సేవకుడు. ౨. బరువు మోసెడివాడు. 3. చర
మాశ్రమమందున్నవాడు, సన్న్యాసి. ౪.
ముక్తి నొందినవాడు.

నిర్వాతము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) వాతము లేనిది,
వాయువు లేనిది. (స్థలాది.) అవ్య. అ. న. వా
తాభావము, గాలిలేమి.

నిర్వాదము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) వాదము
లేనిది. వి. అ. పుం. ౧. -నికృష్టవాదము- జన
వాదము, నింద. ౨. -విమృష్టవాదము-
నిశ్చితవాదము. అవ్య. అ. న. వాదములేమి.

నిర్వాపకుడు. సం. విణ. (అ. పి. కా. అ.) నిర్వా
పము చేయువాడు.

నిర్వాపణము. సం. వి. అ. న. ౧. దానము, ఈవి.

౨. తర్పణ మిచ్చుట. 3. (దీపాదులను) ఆర్ప

ట. ౪. (విత్తనములను) చల్లుట, విత్తుట. ౫.

ఉపశమింపఁ జేయుట, అడఁచుట. ౬. నాశము

చేయుట. ౭. మారణము, చంపుట. ౮. చల్లఁ

బఱుచుట.

వ...తస్యాః శరీరనిర్వాపణాయ. కాశం. 3.
 ౯. శిశిరోపచారద్రవ్యము, చలువచేయుమందు
 లోనగునది.

నిర్వాపము. సం. వి. ఆ. పుం. గ. దానము.
 ౨. తర్పణము ఇచ్చుట. 3. (ఆగ్ని లోనగువా
 నిని) ఆర్చుట, చల్లార్చుట.

నిర్వాపయిత. సం. విణ. (ఋ. శ్రీ. ఋ.)
 గ. ఆర్చనది, చల్లార్చనది. ౨. పోగొట్టునది.

నిర్వాప్యః. సం. విణ. (ఆ. ఆ. ఆ.) గ. నిర్ధా
 ర్యః, సత్త్వసంపత్తితో - సంపదాపకలందు
 వికారము నొందనిచిత్తముతో - పని చేయువాఁ
 డు. ౨. అనివార్యః, అడ్డగింపరానివాఁడు.

నిర్వాసనము. సం. విణ. (ఆ. ఆ. ఆ.) వాసన
 లేనిది. వి. అ. న. గ. నిస్సారణము, (క్షిర లో
 నగువానినుండి) వెళ్లగొట్టుట. ౨. మారణము,
 చంపుట. 3. విసర్జనము, విడుచుట.

నిర్వాసము. సం. వి. ఆ. పుం. ప్రవాసము, ఇల్లు
 వెడలిపోవుట; పరదేశమున వసించుట. ౨. వెళ్ల
 గొట్టుట. 3. చంపుట.

నిర్వాసితము. సం. విణ. (ఆ. ఆ. ఆ.) వెళ్లగొట్టఁ
 బడినది.

నిర్వాహకుఁడు. సం. విణ. (ఆ. హి. కా. ఆ.)
 నిర్వహించువాఁడు.

నిర్వాహము. సం. వి. ఆ. పుం. నిష్పాదనము,
 నెఱవేర్చుట, బనగూర్చుట.

నిర్వాహి. సం. విణ. (న్. నీ. న్.) గ. నిర్వ
 హించునది, నెఱవేర్చునది. ౨. వెలికిబుచ్చు
 నది, వెలువరించునది. (చీమ లోనగువానిని
 వెలికి బుచ్చువ్రణము లోనగునది.)

నిర్వాహ్యము. సం=నిర్వోధవ్యము.

నిర్వింధ్య. సం. వి. ఆ. శ్రీ. వింధ్యపర్వతము
 నుండి ప్రవహించునొకానొకనది.

న్వో. నిర్వింధ్యాః పథి భవ రసాభ్యంతర
 స్సన్నిపత్య...మేఘ. గ. ౨౮.

నిర్వికల్పము. సం. విణ. (ఆ. ఆ. ఆ.) గ. విక
 ల్పము లేనిది, పక్షాంతరము లేనిది. ౨. సంశయ
 ము లేనిది, నిస్సందేహము. 3. (వేదాంత.) జ్ఞాతృ
 జ్ఞేయాదివిభాగములు కాని విశేష్యవిశేషణతా
 సంబంధముకాని లేక అభిప్రాయము యుండునది.
 (బ్రహ్మైకతాజ్ఞానము, సమాధి.) ర. (వ్యాయ.)
 ప్రకారతావిశేష్యతాకూల్య మై సంబంధావ
 గాహి కాని ఆతీంద్రియజ్ఞానము. క్రి. విణ.
 నిస్సందేహముగా.

నిర్వికారము. సం. విణ. (ఆ. ఆ. ఆ.) గ. వికా
 రము లేనిది, మార్పు నొందనిది. ౨. కలఁగనిది,
 భేదములేక కలఁగనొందనిది. (మనస్సు.) వి.
 ఆ. న. -పుట్టుట వెరుఁగుట లోనగుఅణువికా
 రములు లేనిది- బ్రహ్మము.

నిర్వికాసము. సం. విణ. (ఆ. ఆ. ఆ.) -వికాస
 ము లేనిది-గ. వికసింపనిది, విరియనిది. (పూవు.)
 ౨. కాంతి లేనిది. (దీపము మొ.) 3. సంతోష
 ము లేనిది. (ముఖము మొ.)

నిర్విఘ్నము. సం. విణ. (ఆ. ఆ. ఆ.) విఘ్నము
 లేనిది, అడ్డు లేనిది. క్రి. విణ. విఘ్నము లేకుం
 డఁగా, అడ్డు లేకుండఁగా.

నిర్విచారము. సం. విణ. (ఆ. ఆ. ఆ.) విచార
 ము లేనిది, ఆలోచనము లేనిది. క్రి. విణ. విచా
 రము లేకుండ, ముందువెనుకలు చూడకుండ.

నిర్విచిత్తము. సం. విణ. (ఆ. ఆ. ఆ.) నిస్సందే
 హము, సందేహము లేనిది.

నిర్విచేష్టము. సం. విణ. (ఆ. ఆ. ఆ.) చేష్టలుడిగి
 నది, వ్యాపారము లేకుండునది. (శరీరము మొ.)

నిర్విణ్ణుడు. సం. విణ. (అ. అ. అ.) -నిర్వేదము పొందినవాడు- గ. పూనినకార్యము నిష్ఫలమైన దని తెలిసికొని యనుతాపపడువాడు.

౨. భిన్నుడు; దుఃఖముచే కృశించినవాడు.

౩. తన్ను తాను తత్త్వజ్ఞానదుఃఖాదులచే హేయనిగా తలచుకొనువాడు. ౪. మిక్కిలి విరక్తుడు, మిక్కిలి వైరాగ్యము కలవాడు.

నిర్వితర్కము. సం. విణ. (అ. అ. అ.) గ. వితర్కము లేనిది, ఆలోచనము లేనిది. ౨. (యోగ.) సమాధిభేదము.

నిర్విన్యోదము. సం. విణ. (అ. అ. అ.) వినోదము లేనిది, కాలయాపనోపాయ మైనక్రీడాదులు లేనిది.

నిర్విమర్శము. సం. విణ. (అ. అ. అ.) విమర్శము లేనిది, మంచిచెడ్డలు వివేచించుట లేనిది.

నిర్వివరము. సం. విణ. (అ. అ. అ.) -వివరము లేనిది-గ. రంధ్రములు లేనిది. ౨. ఎడములేనిది, దట్టమైనది.

నిర్వివాదము. సం. విణ. (అ. అ. అ.) గ. వాదము లేనిది; తగవు లేనిది. ౨. ఆక్షేపము లేనిది, సర్వసమత మైనది.

నిర్వివేకుడు. సం. విణ. (అ. అ. అ.) వివేకము లేనివాడు, గుణదోషము లరయుకత్తి లేనివాడు, మూఢుడు.

నిర్విశంకుడు. సం. విణ. (అ. అ. అ.) శంక లేనివాడు, జంకనివాడు, వెనుదీయనివాడు; సందేహము లేనివాడు.

నిర్విశేషము. సం. విణ. (అ. అ. అ.) -విశేషము-భేదము-లేనిది-గ. భేదము చూపనిది. ౨. వేఱు కానిది, సమాన మైనది.

శ్లో. "ప్రవాతసీలోత్పలనిర్విశేషమ్" సం. కు. సం. గ. ౪౬.

౩. విశేషము లేనిది, ఆధిక్యము లేనిది. ౪. ఆవయవములు లేనిది. అవ్య. అ.న. విశేషములేమి, భేదములేమి.

నిర్విష. సం. వి. అ. శ్రీ. ఆతివసశి.

నిర్విషము. సం. విణ. (అ. అ. అ.) విషములేనిది. (పాము మొ.) అవ్య. అ. న. విషములేమి.

చ. అలయక యేన దేవయజ్ఞనాథ్యయనప్రత పుణ్యకర్మముక, సలుపుడు నేని ... ఈ ప్రమద్యరకు నిర్విష మయ్యెడు నేడు మీద యక్ష. భార. ఆది. గ. ౧౪౮.

నిర్విషయము. సం. విణ. (అ. అ. అ.) గ. విషయము కానిది, గోచరము కానిది. ౨. విషయము-దేశము-లేనిది; దేశమునుండి తఱుమఁగొట్టబడినది. ౩. శబ్దాదివిషయసంగము లేనిది. (ఆత్మ.)

నిర్విష్టము. సం. విణ. (అ. అ. అ.) అనుభుక్తము, అనుభవించబడినది. ౨. ప్రాప్తము, పొందబడినది. (కులి మొ.) ౩. చూరబడినది, ప్రవేశించినది. (శ. ర.)

నిర్విష్టుడు. సం. వి. అ. పుం. కృతాగ్నిహోత్రుడు, అగ్నిహోత్రము చేసినవాడు.

నిర్వీర. సం. వి. అ. శ్రీ. మగఁడును సంతానమును గలిగించినయాడుది.

నిర్వీరము. సం. విణ. (అ. అ. అ.) వీరులు లేనిది. (దేశము మొ.)

నిర్వీరుడు. సం. విణ. (అ. అ. అ.) వీరుడు కానివాడు, పిటికివాడు.

నిర్వీర్యము. సం. విణ. (అ. అ. అ.) -వీర్యము లేనిది- గ. పుంస్త్యము లేనిది. ౨. పౌషరము లేనిది.

నిర్వీలము. సం. విణ. (అ. అ. అ.) గ. స్వస్థము, సుఖముగా నుండునది, ౨. నశించినది.

నిర్వృత్తి. సం.వి.ఇ.శ్రీ. ౧. స్వాస్థ్యము, ముఖముగా నుండుట. ౨. సుఖము. ౩. నాశము, మృత్యువు. ౪. మోక్షము.

శ్లో. ద్వారం నిర్వృత్తిసద్దశో విజయతే కృష్ణేతి వర్ణద్వయం. భామినీ. ౪. ౧౪.

నిర్వృత్తము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) నెఱవేటి నది, సిద్ధించినది.

నిర్వృత్తి. సం. విణ. (ఇ) వృత్తి లేనివాడు. తీవ్రత లేనివాడు. వి. ఇ. శ్రీ. ౧. నెఱవేటుట, సిద్ధి. ౨. మోక్షానందము. అవ్య. ఇ. న. వృత్తి లేమి, తీవ్రత లేమి.

నిర్వృతనము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) వేతనము లేనిది, తీతము లేనిది; గౌరవార్థ మయినది. (ఉ దోగము మొ.)

నిర్వృదము. సం.వి.అ.పుం. ౧. రోత. ౨. స్వావమానన, తన్నుతాను నిందించుకొనుట. (ఇది ఒకానొకవ్యభిచారిభావము. తత్త్వజ్ఞానదుఃఖే ర్వాదులచే కలుగును.) ౩. పరమవైరాగ్యము.

నిర్వృదించు. సం. అ. క్రి. ౧. దుఃఖించు.

వ. కాశిరాజనురాజరికిం బుట్టి బెరుగుచుం గ న్యాత్వమునఁ బెద్దకాలం బుండి తనదొర్భాగ్యమునకు నిర్వృదించి పతిం గోరి పశుపతి నుద్దేశించి...భార. ఆది. ౩. ౨౪౩.

వ. ఇవిభంబునఁ దల్లియుఁ దండ్రియుఁ దనకు హితోపదేశంబు చేసి తనసౌమనస్యసౌముఖ్యంబులతోఁ దగిన ప్రత్యుత్తరం బీయమి నిర్వృదించుట యెఱింగి. శివరా. ౨. ౧౦౮.

౨. విసుగు, రోతపడు; విరక్తి నొందు.

వ. తపోమహత్త్వంబున మాకు నాయువు గడుం బెద్ద యైన నిర్వృదించి మనుష్యలోకంబున నుండ నొల్లక... ఆక్షత్రియులతో వైరం బమర్చుకొని తన్నిమిత్రంబున దేహంబులు విడిచితిమి...భార. ఆది. ౩. ౧౪౦.

వ. పుత్రుడు లేనివిభవంబు లన్నియు నేల యని నిర్వృదించి పత్నిద్వయసమేతుండై వనంబున కరిగి. భార. సభా. ౧. ౧౩౬.

నిర్వృదుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧. వేదాధికారము లేనివాడు. ౨. వేదప్రామాణ్యము లేనివాడు, నాస్తికుడు.

నిర్వృశము. సం. వి. అ. పుం. ౧. భోగము. ౨. (ముఖదుఃఖాదులను) ఆనుభవించుట. ౩. భృతి, కూలి; తీతము, వేతనము. ౪. మూర్ఛపోవుట, సామస్థిలుట. ౫. పెండ్లి. (కల్ప.)

నిర్వృష్టనము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) వేష్టనము లేనిది. వి. అ. న. ౧. నూత్ర వేష్టననలిక, నూలుచుట్టెడిచిన్నకండె.

నిర్వృరము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) వైరము లేనిది. అవ్య. అ. న. వైరములేమి.

నిర్వృధ. సం. విణ. (ఋ. శ్రీ. ఋ.) నిర్వహించువాడు.

నిర్వృధవ్యము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) నిర్వహింపఁదగినది.

నిర్వృధనము. సం. వి. అ. న. ౧. ఆత్మంతవ్యధ, మిక్కిలి నొప్పి. ౨. మిక్కిలి బాధించుట. ౩. ఇద్రము, బెజ్జము. అవ్య. అ. న. వ్యధలేమి, బాధలేమి.

నిర్వృధము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧. వ్యధ లేనిది, బాధ లేనిది. ౨. చలనము లేనిది; కాంత మైనది. వి. అ. న. ఆత్మంతబాధ, మిక్కిలి నొప్పి. అవ్య. అ. న. వ్యధలేమి, బాధలేమి.

నిర్వృషేక్షము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) అపేక్ష లేనిది, కోరిక లేనిది.

నిర్వృళికము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) బాధ లేనిది, బాధింపనిది. ౨. అప్రియము కానిది. ౩. కపటము లేనిది, మాయ లేనిది.

నిర్వాహము. సం. విణ. (అ. అ. అ.) గ. సహజము, స్యాభావికము. ౨. నిష్కపటము, మోసము లేనిది; శుద్ధము, నిర్దుష్టమైనది.

నిర్వాహారము. సం. విణ. (అ. అ. అ.) వ్యాపారము లేనిది, పని లేనిది.

నిర్వాహ్యము. సం. విణ. (అ. అ. అ.) గ. నెఱవేర్చబడినది, నిర్వహింపబడినది, ౨. సంపన్నము, సమృద్ధము. ౩. అప్రతిబంధము, అడ్డులేనిది. ౪. తృప్తము, విడవబడినది. (కల్ప.) ౫. యథేచ్ఛవినియోగార్హము. (స్త్రీలకు పతిపుత్రధనములందు స్వత్యము నిర్వాహ్యము కాదు; పురుషులకు నిర్వాహ్యము.)

నిర్వాహ్యి. సం. వి. ఇ. స్త్రీ. నిష్పత్తి; నెఱవేఱుట, సిద్ధి.

నిర్వారణము. సం. వి. అ. స. గ. శ్రమనాదులకు తీసికొనిపోవుట. (శవనిర్వారణము.) ౨. నిస్సారణము, వెడలఁగొట్టుట. ౩. తొలఁగించుట, నివారించుట. ౪. రహదులు పైకి తీయుట; శల్యాదులు పైకి లాగుట. ౫. నిశ్శేషముగా సంహరించుట, పూర్తిగా నాశముచేయుట.

నిర్వాదము. సం. వి. అ. పుం. విష్ట విడచుట, మలవిసర్జనము.

నిర్వారకుఁడు. సం. విణ. (అ. రికా. అ.) నిర్వారణము చేయువాఁడు.

నిర్వారము. సం. వి. అ. పుం. గ=నిర్వారణము. ౨. రహస్యముగా భనాదులు కూడఁబెట్టుట. ౩. మలమూత్రాదులు విసర్జించుట.

నిర్వారి. సం. విణ. (క. జీ. క.) గ. నిర్వారణము చేయువాఁడు. ౨. దూరముగా వ్యాపించునట్టిది. (పరిమళాది.) ౩. మిక్కిలి మనోహరమైనది.

నిర్వృతము. సం. విణ. (అ. అ. అ.) నిర్వరణము చేయబడినది.

నిర్వృతి. సం. వి. ఇ. స్త్రీ=నిర్వరణము.

నిర్వృదము. సం. వి. అ. పుం. ధ్వని.

నిర్వృక్కుఁడు. సం. విణ. (అ. అ. అ.) సిగ్గు లేనివాఁడు; ధృష్టుఁడు, జంకనివాఁడు.

నిఱునిఱు. వి. నీలుటయం దగుధ్వని కనుకరణము. ద్వి. నిఱునిఱు నీలుచు నిక్కుచు వీపు, విఱివి కొను... పండితా. పురా. ౧౦౧ పా.

నిఱు. విణ. (క. నిఱు.) మిక్కిలి. (చూ. నిఱుపేద మొ.)

జ: నిప్పచ్చ, నిప్పచ్చరము, నిప్పస్తు, నిఱునీఁగు, నిఱుపేద, నిఱుప్రేమ.

నిఱునీఁగు. స. క్రి. (నిఱు + నీఁగు.) సంపూర్ణముగా పరిత్యజించు.

ఉ. నిన్నటినుండి యేము నిఱునీఁగియు నుంటిమి నిట్లుపాసముల్. కాశీ. ౧. ౧౭౯. ('నిరునీఁగియు' ముద్రి. పా. 'నిరునింగియు' చి. ని. పా.)

నిఱుపే(ర్చే)ద. విణ. (నిఱు + పేద.) ఆతిథిర్బ్రుఁడు, కడుదీద.

క. నిఱుపేదయింటి కేటికిఁ, బఱతెంచు నిధానము... నైవ. ౪. ౩౩.

మ...దయాబుద్ధిం బరాధీనవృత్తుల నిర్చేదల మముఁ గావడగు నీద్రోహంబు లేకుండఁగక. నైవ. ౩. ౮౯.

నీ. ఆప్రాద్దు ప్రాయ రాజనట్టినిర్చేదయు భోగించునైశ్వర్యము లేనిమిదియు. పాండు. ౧, ౧౦౧.

౨. ఆతికృశము, మిక్కిలి సన్ననిది.

నీ. ఘన మైనరారాపుచనుదోయిరాయిడి నిఱు
పేదనడిమికి వెఱపు చూప. కాశీ. గ.౯౦.

గీ. అందియలు మ్రోయ మేనిసోయగపుదావి,
కళలు వెల్లుగ మాఁగి యుచ్చని చెలంగ,
గురుపయోధరభమ్మిభరముకతన, నడచువేళ
ల నిఱుపేదనడుము వడఁక. చిత్రభా. ౨.
౪౪.

గీ. నాకజలబాక్షినిఱుపేదనడుము బలిసి, యల్ల
నల్లన వలినీమ నాక్రమించె. మనుచ. ౩.
౧౧౩.

నిఱుప్రేమ. మి.వి. (నిఱు + ప్రేమ.) పూర్ణమగు
ప్రేమ.

చ. కలఁకుల నిట్లు వ్రాల కలకేలను మెల్లఁ
బట్టి దువ్వి యా, నలినదళాక్షి పక్షి యను
నామము దీనికె చెల్లుఁ బిల్చియుం, బిలువక
మున్నె వచ్చె నిఱుప్రేమ దొలంకఁగ నింక
దీనిచేఁ, గలుగు నిజంబుగాఁ దనకుఁ గాంక్ష
లు దీక్ష నుఖంబు చెందఁగఁ. సారంగ.
౧. ౧౩౦.

నిఱు(న)నీల్లు. అ. క్రి. (నిఱు + నీల్లు.) గాత్ర
వినామముచేయు, ఒడలు విడిచికొను. (నీల్లు +
నీల్లు-నిఱునీల్లు=గర్వింపు అని శ.ర.)

గీ. నీడుగాలికిఁ బసివట్టి నిఱునీల్లి, పట్టెడల బిగఁ
బట్టిన మట్టువడక, నిలువ కేతెంచి వేటు
కుక్కలు కుమార, చుట్టుక గునిసియాడంగఁ
జూడవేమి. కాశీ. ౩. ౪౫.

నీ. కనుతెప్ప లెత్తి నిఱునీల్లి యూరపు లా
విర్భవింపఁగా నావులించి. చెన్న. ౪. ౪౧౦.

నిఱు. వి. నీల్లుట కనుకరణము. (చూ. నిఱునీల్లు.)
నిలఁబడు=నిలువఁబడు. (√నిలుచు.)

క. ఇలు కాలి కూల నిట్టక, నిలిచిననిట్టాడు
నోతె నిజరథ మటులం, బొలియ న్నిలఁబడి

రాకా, సులతేఁడుండుటకు నగుచుఁ జూచి
రి వేల్పుల్. రామా. ౮. ౧౩౨.

నిలక. వి. (√నిలుచు.) నిలుపు. (చి.ని.శ.ర.త్రా.)

నిలయనము. సం. వి. అ. న. గ. నెలకొనుట,
గూండ్లు లోనగువానిలో ఉండుట. ౨. (పక్షు
లుమున్నగునవి) వ్రాలుట. ౩. కనుమూసిగంత
లు అనుక్రిడావిశేషము. ౪. నిలయము, ఉనికి
పట్టు. ౫. లీనమగుట, అంతరాసమగుట.

నిలయము. సం. వి. అ. పుం. గ. ఉనికిపట్టు,
వాసస్థానము. (మృగాదులగునా, పక్ష్యాదుల
గూఁడు మొ.) ౨. గృహము, ఇల్లు. ౩. నిశ్చే
ష మగులయము, పూర్ణముగా నశించుట. ౪.
దాఁగుకొనుట, లీనమగుట. ౫. కనుమూసిగం
తలు అనుక్రిడావిశేషము.

నిలింప. సం. వి. అ. స్త్రీ. ఆపు. (త్రి. ని.)

నిలింపుఁడు. సం. వి. అ. పుం. వేప్పు, దేవత.

నిలీనము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. నిశ్చేష
ముగా లీనమైనది, ౨. కరఁగినది. (బంగారు
మొ.) ౩. నశించినది. ౪. దాఁగియున్నది.

నిలుక(ల్)డ. వి. (√నిలుచు.) గ. స్థితి, ఉనికి;
వాసస్థానము.

నీ. ఆకారములుఁ జూయ లంబరాధరణాదు లా
ప్పులు నిలుకడ లొకఁడు దప్ప. గీ. కుండ
సప్తరాత్రుంబున నొనర వ్రాసి, తెచ్చి నెచ్చె
లిముండట విచ్చి చూపి. హరి. ఉ. ౩.
౧౧౪.

మ. నుడువుంజిల్కలకొల్కి ... నిల్కడ గా
వించె భవద్రసజ్జపయ నింకఁ... కిబ్బంబు
గావింపుమా. చం. రా. ౧. ౮౩.

వ. కావున నలుక నలఁకువలకు నిలుకడ యగుట
దాని విడకువలయు... యయా. ౩. ౮.

౧. ఉత్తానము, నిలువఁబడుట.

వ. పురారి...యొక్కారంపునిలుకడ నిలిచి...
వార. ౨. ౪౯.

గీ. మొలకస్సిగులు వట్టికొంతులును వలపు,చాటు
నిలుకడలలఁతివేసటలుఁ జూపు...కొమ్మ...
కుక. ౨. ౪౩౩.

మ...ఆప్పరమాస్త్రంబు...శిరంబు లెల్ల దుని
మెక్ మ్రొద్దె తదీయాంగ మ,చ్చెరు వారం
దనతోంటినిల్కడన నిల్చెం గొంతనే పద్ది
విక్. వారి. పూ. ౪. ౧౩౫.

౩. స్థిరత్వము, నిశ్చలత్వము.

క. మెలుపును గెంపును నున్చితి, దలిరులయందేని
లేదు తమ కుమవలనక, నిలుకడ యగు నని
తత్వద,తలముల నెలనె ననఁ బాదతలములు
వొల్చెక. కు. సం. ౩. ౨౦౫.

చ. గుణుకుగ స్త్రీలకు న్నగలకుక మది నిల్కడ
లెందు లేవు నీ,వెలుఁగనినీతియం గలదె...
సారంగ. ౨. ౧౪. భార. ఆర. ౧. ౩౫౮.

౪. ధైర్యము.

గీ. దానవాధిపునిలుకడ దప్పినట్లు, పదసరోజ
యుగము దొట్టుపడుచు నుండ. భా. రా.
య. ౧౮౬౪.

క...బలునిలుకడ,తటికొండ యమీనుఖాన తలఁ
పుల నెలనా. యయా. ౪. ౧.

ద్వి...వారలఁ గోరి రావించి, వారిరూపంబులు
వారినిల్కడలు.రం.గా.బాల.౯పా. ౪ పం.

౫. సమాప్తి, ముగింపు.

సీ. అందంద కదిలెడుకొందలపాటుచేఁ దలఁ
కుచు నునికి నిలుకడయును. గీ. లేమి ...
భార. విరా. ౨. ౩౧౫.

౬. ఆభినివేశము,పట్టుదల.

క. అలఁడియ కాక నీ కీ,నిలుకడ నొకమేలు
గలదె...వారి. పూ. ౪. ౧౦౬.

చ. అడలెడుచిచ్చుఁ జొచ్చుతటి నాదట నూ
రక చూచునాటిని,ల్కడయును గానఁద్రో
చి చిరకాలము దాళినబెట్టిదంబు నా,యెడఁ
గని...ఉ. రా.౮. ౯౯.

౩. నాట్యస్థితివిశేషము.

చ. నిలిచిననిల్క డెల్ల గణనీయుము చూపిన
చూపు లన్నియుం, దొలకరిమించులు...
బహు. ౫. ౩౩.

మ. బలికే మైసిరితీరు నిల్కడలు నేబాను...
చంద్రి. ౨. ౯౩.

విణ. స్థిరమైనది.

మ...సహజభ్రాజిష్ణుశౌర్యండు ని,ల్కడభావం
బున నుండుఁ గయ్యమునకుక గాల్చివ్వఁ
డేపట్టుక. ఉ. రా. ౨. ౯.

నిలుగు=నీలుగు.

(ఒడలునిలుచుకొను.)

క. బలదేవుమేను సోఁకిన,వెలిమిడిచే వేకి సజ
చి విటతాటముగా, నిలుగుటతో ములుగు
టతో,నలచుటతో నావులింత లంతంతకు
గాక. ఉ. వారి. ౬. ౩౩.

సీ. సవ్యాపసవ్యముల్ శరము లేయుట మాని
నెఱఁకులు విలుగంగ నిలుగువారు.వరాహ.
౧౧. ౧౨౬.

చ. నిలుగుచు నావులిండుచు వనీవిహగోత్కర
మెట్లు వల్కు న,ప్పలుకులె యట్లు లెత్తి
విని పల్కెడు వింటివె కీరశారికల్. మనుచ.
౩. ౫౮.

(చచ్చు.)

చ...కోగముల మ్రుంది గృహంబులయందు బం
ధు లే,ద్వ నిలుగుకష్టాలు న్నురులే వారల
తల్లులు తల్లులే మహిక్. మార్క. ౩.౩౨.
క. నావృత్తాంత మెఱింగిన, యావిహగార్తణి
జటాయు వటువి నిలిగెనే,మో విన్నవాఁడు
కాడటు, గావున నాయునికి నిచటఁ

గాతున్నందుక. చం. రా. 2. ౪౬.
శ్లో...జటాయుషి గతాయుషి సం. చం. రా.
సుం. ౨౨.

(గర్వింపు.)

చ. జలరహనేత్ర నన్నిపుడు సారెకు దూలు
చుఁ గేరి నిక్కుచుక, నిలుగుచు విజ్ఞవీఁగు
చును నిక్కుము గాఁగను నాతఁ డేమియుక,
దెలియఁడు సాదుబిడ్డఁ డని నేరుపుమాటలఁ
దేలనాడి గా,దిలినుతుచేతఁ జక్కటులు
దిద్దెద వెంటటినంగనాచివే.సారంగ. 3. ౫౫.

నిలుచు(ట్టు)=నిలుచుండు. అ. క్రి. గ. ఉత్తి
తుండగు, నిలువఁబడు.

చ. కని యతిభక్తి పూర్వకముగా ధరఁ జాఁగి
నమస్కరించి లేచి నిలిచి ఫాలభాగమునఁ
జేతులు నేరిచి... విక్ర. ౨. ౨౨౧.

ఉ...పాండవమధ్యముఁ దొప్పి బద్ధతూ,ఁజీరుఁ
డు రంగమధ్యమున నిల్చె జనంబులు దన్నుఁ
జూడఁగక. భార. ఆది. ౬. ౧౬.

క. మును లచ్చెరు వంది కనుఁగొన శంభుఁడు
నిల్చి వరముఁ గోరు మనుఁడు ... భార.
ఉద్యో. ౪. 3౬౬.

౨. ప్రతిష్ఠిత మగు. (శ. ర.) 3. వర్తించు.

ఆ...అతనిపాల నందఱుఁ దగ,వైనపనుల నిలు
చు టభిమతంబు. భార. విరా. ౧. ౬౪.

గీ...ధర్మంబు శూద్రులతలన నిలుచు,శాక్తజౌ
ద్ధాదిదుర్మతశాస్త్రు లెసఁగు.హరి.ఉ.౯.3౮.
హర. ౬. ౬౮.

౪. నివసించు, కాపుర ముండు.

గీ. కాంచి యేలెడుజయసేనుఁ గాంచి యతఁ
డు, నన్ను మన్నింప నందుఁ గొన్నాళ్లు
నిలిచి. విక్ర. ౫. ౧౬౯.

గీ. ఇప్పురంబునఁ గాపుండకితర మైనపురము

మునం దేల నిల్చె నిరరవిభుఁడు. హర. 2.
౧౩౩.

౫. కూర్చుండు.

ఉ...కాల్యసమంచితక్రియత్,దీతీచి పాండు
పుత్రననుదేవసుతుత్ ప్రమదంబు మోము
లం,దేహిగ వేళ్లతో నరుగుదెంచి సభా
సలి నిల్చి రంతటక. జై. భా. గ. ౧౩౩.

ఉ. అం దొకదివ్యరత్న శిఖరాగ్రతలంబున రాగ
మంజరీ,నందనుఁ డబ్బినీతటమునకా సురభూ
జమునీడ నిల్చి లీలం దన నెమ్మనంబునఁ దలం
చినమాత్ర నె పాత్రయందు నా,నందకరంబు
గాఁ బొడమె నవ్యనుధామధురాన్నపాన
ముల్. విక్ర. ౨. ౧౬.

౬. శేషించు, మిగులు.

గీ. ఇంటు దొర్లెనుకుండలు నినుపకట్ల,మానిముం
తలు నిలిచె నమృలపతికి,వారికన్యాకటాక్ష
మవ్యలికిఁ జనిన. శుక. ౨. 3౫౦.

ఉ...చుహీనురు లపారసుదక్షిణ లంది తెప్ప
లం, దేలి యథేచ్ఛఁ గొం చరుగ నిల్చిన
విత్తము వెక్కసంబుగా, మూలుగుచున్న
దిప్పుడు...జై.భా.౧.౬౬.ఉ.హరి.౧.౧౧.
౩. ఆఁగు.

(క) మాను, ప్రకృతక్రియనుండి విరమించు;
వచ్చుట మాను.

క. వీర లతిలలితమృదులా,కారలు గిరివిమమ
గహనగహ్వరముల రా,నేరయ గావున నిట
చను,దేరక నిలువుండ యివియు దేవపథం
బుల్. భార. ఆది. ౫. ౬౮.

చ. అనిశముఁ జెప్పఁ జెప్ప విని యాతఁ డెదక
భయ మంది తాన నిల్చిన గడు మేలు...
దశకు. 3. ౩౧.

క...సురగాలి విసర నిలువక వెలుచక. ఉ.
హరి. ౨. ౨౪.

వ. వారలదెస మరలి చూచి మీరింక నిలువుం
డని పలికిన... భార. ఉద్యో. ౪. ౨.

(చ) వెడలుట మను.

గీ. ఏగునెడ దుర్నిమిత్తంబు లెన్నియేని, గని
యు వినియు నిశ్శంకతఁ జనకు మనుచు,
దొరలు నిల్విన నిల్వక... విక్ర. 3. 83.

(ట) ఉండు.

గీ. అంధకారంబు నిలుచునే యర్కునెడుట.
వి. పు. ౪. ౧౨౨.

వ...తత్త్వదేశంబున నిలిచి వారలదెస మరలి
చూచి...భార. ఉద్యో. ౪. ౨.

(ఠ) అపలాయతుఁడగు, పాటిపోవక యుండు.

గీ. నిలునిలురా యంద్ర నేఁడెందుఁ బోయె
దు... దశా. ౨. ౪౨౭.

ఉ. వచ్చితి మింక నెందుఁ జనవచ్చు నొహో
నిలు పొంజాతపా,టచ్చర... పారి. ౫. 3.
౮. తాళు, ఓర్పు.

ఆ. అలిగి యాడుగఱచి యాఁకటిపెలుచన, నిలు
వలేక యసుర నింగిదాఁక, బెరింగి...భార.

ఆది. ౬. ౨౯౧.

ఆ. రాచకూఁతుమీఁద రాగంబు పుట్టుట, నా
కుఁ జెప్పవెలి నీకు శాప,మిత్తు నమ్మగాక్షి
నీవు వరింపక, నిలువ లేవు మరుఁడు బలియుఁ
డగుట.భార.శాం. ౧.౨౫౨.వి.పు.౨.౧౬.

౯. కలుగు,పుట్టు.

క. లోకేత యిచ్చుణ్డ్రము, నీకృప నామీఁదఁ
జాల నిలిచినకతనక, జేకొని దాఁపగ నెఱ
సిరి, నాకుఁ గలిగె నిట్లు కానినాఁ డోపు
దునే. వి. పు. ౬. 33౬.

గీ...డప్పికి నానీరు ద్రాగుటయును.

ఉ. గర్భము నిల్చి కుక్షియధికంబుగఁ గానఁగ
వచ్చి...కవిక. ౧. ౪౫, ౪౬.

౧౦. పాదుకొను, సిరముగానుండు.

క. కులరూపగుణద్రవ్యంబులు విక్రమవంతు
నందు భూవిదితము లై,నిలుచు నవిక్రమునకు
నవి,గలిగియు లేనిక్రియ నప్రకాశంబు ల
గుక. భార. సభా. ౧. ౧౨౮.

ఆ. దివమ కాని యింక భువనంబునం దిట,నట్టి
రాత్రి లేనియట్లు గాఁగఁ, జేసెనొక్కొ విధి
విశేషించి నాకకా, నేడ దివము సాఁగి నిలి
చెనొక్కొ. భార. విరా. ౨. 3౧3.

గీ. నిశ్చయంబుగ మనసులో నిల్చె నేని,చాల
దా మర్త్య రక్షింప శంభుభక్తి. భీమ. ౫.
౧౪3.

౧౧. తీలు, పోవు.

గీ. నీరు గ్రోలిన దాహంబు నిలువ దేని,వాఁడు
వేంచేయు నీరైదువాసరముల. జై. భా.
౮. ౧౦౧.

గీ. ఇన్ని నీళ్లైన వంటకం బించు కై నఁ,దొల్లి
దానంబు చేయనిదుష్కృతమున, నిర్భరతు
త్విపాసలు నిలువ వనిన. వరాహ. ౧౨.
౬౬. నీలా. ౨. ౧౦౮.

౧౨. జీవించు, బ్రతుకు.

ఆ. నిద్ర లేక తిమకు నిలుచునుపాయంబు,
లాండు దక్క వెనకుచున్నవారు. భార.
ఆది. ౬. ౨౭౮.

ఉ...యుగసంధుల నిల్చియుఁ గాలుచేతిబల్,
త్రొక్కుల నమ్మను ప్రభృతులుం, దుద రూ
పఱకుండ నేర్పిరే. ఆము. ౨. ౭౮.

ద్వి. ఆరగల మున్ను గన్న ట్టిపాదునకు, నెరయ
నిచ్చినకర్త నిలిచెనే నేడు. పండితా.
మహిమ. ౨౫3 పా. వి. పు. ౩. ౧౨౯.

౧3. (యుద్ధాదులయందు) నిలువఁబడు, వెనుదీ
యక యుండు.

ఉ. ఈవసుధాధినాథులజయించినయట్టిద కాదు

చక్కనై, పోవక నిల్చు నా కదిరి ...
భార. ఆది. ౪. ౨౦౪.

ద్వి. కల్ల లాడించినఁ గలదె పన్నిదము, నిక్క
మంతకుఁ జాలి నిలిచెద నేను. ద్వి. హరిశ్చ.
పూ. ౩౪౩ పం. నీలా. ౧. ౪౧.

౧౪. జీవముతోనుండు.

క. అన్నంబు నాయధీనంబన్నము లేకున్న నిలు
చునయ్య యొడఁగె...హరి. పూ. ౧.౧౨౪.
మ. నిల దీ మంగము రంగనాథ వర మే నిన్నేఁ
డెడఁగ...వైజ. ౩. ౧౩౦.

౧౫. పొడుచు, ఉడయించు.

ద్వి. తఱుచు మెఱుంగులు తళతళ మనఁగ,
నెఱిఁ దూర్పుఁగొండపై నిలిచె నాదిత్యుఁ,
డు...ద్వి. హరిశ్చ. పూ. ౫౫౪ పం.

౧౬. స్థితి నొందు, వృద్ధి నొందు.

సీ. స్థావరజంగమాత్తక మగుభౌతికం బెవ్వని
చేఁ బుట్టు నెవ్వనికృప. గీ. నిలుచు నెవ్వని
కినుకచే విలయ మొందు. పాండు. ౨.
౨౧౩.

౧౭. లగ్న మగు, సక్తమయి యుండు.

సీ. భూషామణివ్యాజమున నంగకంబుల జనుల
చూపులు వినిశ్చలత నిలువ. నైవ. ౫. ౩.
ఉ...ఈ, నెట్టికనీలపై మనసు నిల్చుట కేమన
వచ్చు...ఆము. ౬. ౧౧౧.

౧౮. చెడకుండు, నశింపకుండు.

క. బలవంతులబలములు నగ్గల మగుబల మెదు
రఁ గలుగఁగాఁ గీడ్చుడునే, కొలఁదులవానికి
గర్వము, నిలుచునె నయమార్గవృత్తి నిలిచిన
భంగిక. భార. ఉద్యో. ౩. ౩౦౩.

గీ. మృద్ధుచాము నిల్చు నె ట్లలు మృజ్జలాది,
నట్లు భౌతికభోగాకనాది భౌతి, కాంగములు
నిల్చు భోగ మిం దా త్త కద్ది. ఆము. ౩. ౬౯.

౧౯. సమాపిత చిత్తుఁ డగు; మాటుచింత లేక
యుండు.

క. అని యిష్ట దేవతాప్రార్థనము నాదినుకవివిను
తమునుం గావించి నిలిచి పెల్లగునులం,
బునందు నే నొకపురాణముం జెప్పంగ.

తై. భా. ౧. ౩.

సీ. మనసు నిల్వమి నెమ్మిమావునై వయ్యాలి
మన్నీఁడు తనుఁ జూచి మరలిపోవ. శుక.
౩. ౪౪౩.

౨౦. విశ్రమించు.

సీ. నిలనీవంటవార్పల న త్తమామలపోరును
లేనికాపురము గలిగె. శుక. ౩. ౬౦౪.

సా : నిల్వ నీడ పట్టఁ గొమ్మ లేదు.

గీ. అధ్వగులు కోడిగములకై యాకు తెల్లఁ,
ద్రెంచి కాభావితానము ల్బ్రించివైవ, మో
డుపడి యుండె నది నిల్వ నీడ పట్టఁ, గొమ్మ
యును లేమి తనయందుఁ గుదురుకొనఁగ.
శుక. ౩. ౪౩౯.

జ : నిలఁబడు, నిలక, నిలుకడ, నిలుచుండఁ
బెట్టు, నిలుచుండు, నిలుచుకొను, నిలుచూఱ,
నిలుపు, నిలుపుకొను, నిలుపు, నిల్చుండు,
నిల్పిపు.

నిలుచుండఁబెట్టు స. క్రి. (నిలుచు.) నిలువఁ
బెట్టు, ఉత్థితునిచేయు.

సీ. నిలుచుండఁబెట్టి యంగులియూత నూపఁ
గాఁ శ్రీతిఁ దప్పదుగులు పెట్టిపెట్టి. హరి.
పూ. ౫. ౧౯౦.

నిలుచు(ల్చు)డు=నిలుచు. ఆ. క్రి. (నిలుచు
+ ఉండు. స్వార్థమున.) ఉత్థితుఁ డగు, నిలువఁ
బడు.

గీ. అతఁడు పవడింప మును కారవాధినాథుఁ,
డరిగితలయంపిదెస నన్న తాననమున, నుండఁ
బడపడి కాలాడమొస్త కల్ల, జని వినముఁ
డై నిలుచుండె సవ్యసాచి, భార. ఉద్యో.
౧. ౬౫.

క. ఈరీతి దోచె నంతట, నైరావణదంతి నెక్కి యమరులతో జంభారి చనుదేర యాదన, వీరులు నిలుచుండిరధికవిస్తయమతులై.
ఉ. హరి. ౧. ౧౨౪. భీమ. ౨. ౫౨.

సీ...సాత్యకి కృతవర్మని వదనంబు గనుగొని మదమెలర్ప, నొద్ద నిల్చున్నప్రద్యుమ్నచే సజయచు నవమాన మేష్వకనట్టిభంగి, బెలుచ నన్ని...భార. మా. ౪౨.

నిలుచుకొను=నిలుచు. (నిలుచు + కొను. స్వార్థమున. క. ర.)

నిలుచూట. వి. (నిలుపు + చూట.) నిలుపుదోపు, భయముచే గాని భక్తిచే గాని దేహమందు ధరించువస్తువు లన్నియు దేవతాదుల కిచ్చుట.

ద్వి. నెమ్మది దనయేలు నేలకు దోడు, సాములన్నియు నిలుచూటగా నిచ్చి. ద్వి. హరిశ్చ. ఉ. ౪౧౧ పం.

నిలుపు(ల్పు). స. క్రి. (√నిలుచు.) ౧. నిలువబెట్టు.

క...కన్నియ, దెచ్చి యతం దెదుట నిలిపి దీనికి నెనయై, మెచ్చు కనువెడ్డికొడుకును, నిచ్చలముగఁ దెల్పుము...నీలా. ౨.౬.

౨. ప్రతిష్ఠించు, స్థాపించు.

క. రావించి తగవుమై సంభావింపవ కాక నాడ పాండవు లలుకఁ, బో విడువరె మిగులుదురే, నీవచనంబులకుఁ బిలిచి నిలుపుము వారిక. భార. ఉద్యో. ౨. ౨౦౬.

సీ. నిధులు నల్లండ్లును నిలివె దోటలు సత్రములు చలివేదరర్ వెలయఁబెట్టె. హరి. పూ. ౧. ౧౯.

కా...కుబేరండు లేదో సుత్రాముడు లేదో పద్మాముడు లేదో ధర్మపుంబ్రాపు లేదో సత్యంబును నిల్ప నింతన కడం ద్రుల్లంగ నీ కేటికిక. కళా. ౩. ౨౧౬.

౩. ఉంచు.

(క) పెట్టు.

గీ. కటకములు హస్తసరము లంగదము లంగు, భీయకములును బాహుగల్గక వేల్చి నిలిపి... ఆము. ౬. ౧౨౮.

క. ఇలువరుసఁ జంద్ర కేళిరు, నిలయంబున దీపకలిక నిలుపనివారిక, దలఁ ద్రవ్యఁగ వ్రేయుండని, తలవరులం బంచె రాజు తనదేశమునక. కాశీ. ౪. ౧౩౬.

గీ. ఆలివలంబులపేర నామాత్యరములు, వరుసతో నిల్పె ననఁ బోల్చు వానియందు. హర. ౩. ౫౩; (ఇట లిఖించె. నని భావము.) హర. ౩. ౬౫.

(చ) వసింపఁజేయు.

సీ. హరు లేడు నేడు కష్టాతరంబులు గాఁగ నియమంబుమై నాజ్ఞ నిలుపువాఁడు. కాశీ. ౩. ౨౩౪.

క. అని చెప్పినఁ గలదు కలదు, నిను నట్ల వచించి యందు నిలిపితిని...కళా. ౨. ౧౬౩.

(ట) ధరించు, పెట్టుకొను.

(ఆన్నపూర్ణ.) సీ...కటిమీఁద వజ్రాలకమరునిల్చి. కాశీ. ౩. ౧౪౩.

౪. ఆపు.

(క) మానుపు, ప్రకృతక్రియనుండి విరమింపఁజేయు.

సీ. క్రందుగా రేఁగినం గలఁగ కందఱఁ దీర్చి నిలిపి యమ్మెదలివానికి నె మగిడి. ఆము. ౩. ౬.

సీ. తనుఁ గల్పలతికఁ గాఁ దలఁచి వ్రాలెమళారె గరము రత్నఫలాళి నెరపి నిలిపె. వసు. ౬. ౧౬.

గీ. ఏగునెడ దుర్నిమిత్తంబు లెన్నియైనఁ, గనియు వినియు నిశ్శృంకతఁ జనకు మనుచు, దొరలు నిల్విన నిల్వక దుర్నిమిత్త, ఫలము ముందటి కెఱిగికోవలయు ననుచు. విక్ర. ౩. ౩౩.

చ...శేషమురెయి మల్లికార్జుని చక్కగఁ
జేయక యుండ నిల్పు నా,యమ మఱునాఁ
టికిం గలుగ నాంతగళచ్చుతిగుంఠితాశు
వున్. ఆము. ౫. ౧౫౦.

(చ) ఉంచు, పోకుండఁ జేయ.

క. అని యూరడిలగఁ బలుకుచు, మునినందను
నిల్పి మంత్రిముఖ్యులఁ బిలువం, బనిచి తదా
గమనస్థితి, వినిపించుచు గార్యసరణి వెల
యుట కనియెక. ఇందు. ౧. ౧౮౩.

శ్లో. ఏతావదుక్త్యా ప్రతియాతుకామం శిష్యం
మహాశ్చేర్షుపతి ర్విషిభ్య. సం. రఘు.
౫. ౧౮.

చ. పడమరవెట్ట నయ్యదుకుఁబ్రాశన మొలక
కూటిపేదలై, బడలిక నూడునచ్చిలునప్రగ
ములక రవియాజ్ఞ మాటికెక, ముడియిడఁ
బిచ్చుగుంటు రథము గ్నిలప స్పృశనంబు
సాఁగమిక, జడను వహించె నాఁగ దివసం
బులు దీర్ఘము లయ్యె నత్తటిన్. ఆము.
౨. ౪౯.

(ట) నిరోధించు, అడ్డగించు.

గీ. అడ్డగించెదటాయించె నానె నాఁగె, నిలి
పె నరికట్టె ననఁగను వెలయుచుండు, వార
ణముఁ జేసె ననుటకు...ఆం.భా.౩.౧౨౦.

క. కలఁగిననేనలఁ గాచెద, నిలిపెద నర్జునునిక
డఁక...భార. ద్రో. ౧. ౩౩.

క. అది యెఱిగి బాలికల నిల్పుద మని పఱ
తెంచి నెచ్చెలులు రత్నవతీ, కదలికలు విన్న
వించిరి, మృదులోత్పల మరులుగొన్న మెలఁ
తలతోడక. వరాహ. ౩. ౧౨౮.

ఉ. ఆరమణీలలామ మది నంటినశోకభరంబు
నిల్వఁగా, నేరక...పారి. ౧. ౧౩౪.

౫. సిరముగఁజేయు, సిరపఱచు.

గీ. అలరువిలుదాల్పుతండ్రిపై వలపు నిలికి.
నీలా. ౨. ౮౫.

క. ఆరామామణిమిఁదిప్రేమమున నిట్లారా
మసీమాసరో, వారంబు ల్లిలకించి యందు
నతిదుర్వారంబులై మీఱుభృం, గారావం
బులచే నసంగరుజ వొంగారం గురంగాక్షి
శృం, గారాగారముఁ జేరి తాల్చి నిలుపంగా
రాక గారామునక. వసు. ౩. ౮౩.

చ. పనిపడి నాదుపంపునఁ బ్రభావతి భామిను
లరిఁ గొల్వఁ గుం, దనపు మెఱుంగుఁబల్లెర
మునక ఘనసారజదీపికావళుల్, గొని మును
భీముఁ గాంచి యనిలోఁ దనమంగళనూత్ర
మాడఁగా, ననువున నిల్పె నేసదయుఁ డాత
నికొక జయమంగళం బనెక. జై.భా.౨.౯౮.

౬. కలిగించు, పుట్టించు.

సీ. కాంచీపురోపాంతకంపాతరంగిణీ నాళికవన
రాజి మేలుకనిపి, ద్రవిడసీమంతిన్ సైవమం
డలంబుల నవకంపుఁ జెమరుబిందువుల నిలిపి.
కాశీ. ౧. ౧౩౦.

మ...కంసఘ, స్వరుఁ డత్కుద్ధతిఁ బారిజాత
ధరణీజాతంబు గోవర్ధనో, దరణి ప్రస్తుత మైన
హస్తమున నుత్పాటించి లీలాగతిక, గరుడ
స్కంధముమీఁద నిల్పి నిలిపెం గౌఱూహ
లం బింతికిక. పారి. ౪. ౫౩.

చ...త, తనీతులకుఁ దొల్లి ధర్తవిధి సంతతి నిల్పు
రె భూసురోత్తముల్. భార. ఆది. ౪. ౨౨౫.

౭. లగ్నముచేయు, తగుల్కానఁజేయు.

చ. అనుపమధర్తవేదివి మహాపురుషుండవు నీవు
వేదనా, క్యనియతి పాటిగా నిలిపి తాత్త
భవ న్తచో మ్మెఱుంగఁ గో, రి నిరుపమంపుఁ
గేలుఁ బ్రసరించితి...హరి. పూ. ౨. ౮౬.

వ...భీమనందన యానరేంద్ర బృందారకునియం
దు డెఁదంబు నిలుపుటయును ... నైవ.
౧. ౬౯.

౮. స్వస్థపఱచు.

క. తదనంతరంబు మగుడం, ద్రిదశాధిపకార్య

మునకు భృతి పాదుకొనక, మది నిలిపి
చెలులు దానుక, మదిత మెలగె దత్తు
మిషమున వనకేళిక. కళా. 3. ౧౪.

ఉ. పాడయినట్టిచిత్త మొకపాటున నిల్వగ
మాటిమాటి క, త్రాడుచు నుండు ...వార.
౨. ౬౩. దశకు. ౫. ౩౬.

ఁ. నిశ్చలముగా చేసికొను, ఏకాగ్రముచేసికొను.
గీ. తండ్రి వినిపించు వినుము చిత్తంబు నిలిపి.
దశా. ౪. ౧౫౪.

౧౦. నియమించు, నియోగించు.
వ... నలుపు గలపులిందుల గొందఱు నిలిపి ...
మనుచ. ౪. ౩౭.

గీ. బుద్ధివిలు గాగ గాఢాభ్యాదిబుఘల నిలిపి.
పారి. ౫. ౭౦.

కా. తా బ్రహ్మదుల మేర నిల్పియుఁ బ్రభు
త్వం బూదియుక ద్రోతురే, యీ బ్రక్కక
ద్విజుఁ జాడరహ్య ... ఆము. ౬. ౧౦౮.

౧౧. నెలకొల్పు, పాదుకొల్పు; పాఠించు.
గీ. ఒక్కవాసుదేవుడ కాక యుర్విమీద,
నెంద టిప్పుడు నను వధియించి నాడు, పేరు
సుస్థిరగతి నెందుఁ బెంపు నొంద, నిలుపఁ
గలవాడ నొక్కింత నిలుపు మిచట. పారి.
ఉ. ౧. ౧౬౧.

సీ. కట్టింప లేనైతి గమలకాసారంబు నిలుపంగ
లేనైతి దులసివనము. కాశీ. ౩. ౮౧.

ఉ. నావుకు సత్యభామ నిజనాథున కిట్లును
నేల తామసం, బీబుధాధి నాయకమహీరు
మాముం బెకలింది లోకసంభావిత మైననీ
పలుకుఁబంతము నెల్ల మదీయగేహకేళీవన
నాటి నేమక దలిర్పగ నిల్వము జీవితేశ్వ
రా. పారి. ౪. ౧౧.

౧౨. నిర్మించు, కట్టించు; కట్టు.
గీ. ఆద్యంబు లైనదేవాలయంబులు వ్రాల నవని
నిరాశ మఱాని నిలుపు. ఆము. ౪. ౪౩.

ఉ. అంబుజగర్భవంశమణి యై దయం బట్టువు
మెట్ట యగ్రహారంబుగ నిచ్చి యంద యు
డురాజశిఖామణికి స్మరున్నివాసం బెసంగ
గ నిల్పి...వా. కా. ౧౦౬౧.

చ. గురుసవిధ ప్రదేశమునఁ గోమలకల్పకపుష్ప
ధూళిచే, ధరసుత బామరి ల్నిలిపి...వను.
౩. ౩౦.

౧౩. కూర్చుండఁబెట్టు.
మ... మోదం బంది యానందనందను వీవిం
చుచుఁ జెంగట నిల్పివెఁ జింతారత్న పీఠం
బునక. పారి. ౩. ౨౫.

క... మరు, న్నాయకుడు నిల్పి సుమన, సాన్
యకు సరిగ్దెమీద సౌహార్దమునక. వార.
౩. ౪౦. కువల. ౫. ౯౧.

౧౪. కాపాడు.
క. నన్ను మృను పీపు గాచితి, నిన్నుం జెఱు లేను
బాపి నిలిపితి నాకై, మున్ను గలకరుణ మ
ఱవక, మన్నింపుము...కేయూర. ౪. ౧౧౩.

సీ. నిలుపంగవలయును నెఱుకు వాటిలకుండ
నాత్మధర్మస్వవర్ణాశ్రమముల. కాశీ. ౩.
౧౧౪.

౧౫. ఏర్పఱుచు.
ఉ. దేవరవంటిపుణ్యనిఁ గృతి ప్రభుఁగా నిలుపం
గఁ గల్గుటం, బావన మై ప్రసిద్ధి గను మాకవి
తావిభవంబు దిక్కులక. వరాహ. ౧. ౧౫.

సీ. అని ధర్మ మైనమర్యాద మానవులకుఁ ద
ద్దయు హితముగా ధర్మమూర్తి. ఆ. యజ్ఞభ
వసమానుఁ డగుశ్వేతకేతుండు, నిలిపె ...
భార. ఆది. ౫. ౮౫.

౧౬. చక్కఁబఱుచు, మంచినితీయం దుంచు.
మ. నిలుపనచ్చు స్వభావమూర్తు డగువానిం
గొల్పి యత్యంతముక, నిలుప న్నచ్చు విశేష
వేది యగువాని నొల్పి యెందని జ్ఞానల
నానాంశ్చి దుష్టఁ డైనమనుజుక రంజింప

శక్యంబు గా, దల భాషాపతికేనియుక్...

మల్ల. నీతి. 3.

౧౭. చెడకుండఁజేయు.

నీ. బలువెల్లి కిల యెల్ల నిలిపినఘను నెంతనుడి

వెల్లె సతిదృగ్నుప్రవంతి. వసు. 3. ౯౯.

౧౮. ప్రసరింపఁజేయు.

మ... గౌరిముఖాంభోజమునందు నిల్పె సరస

ప్రేమంబునం జూడ్కులక్. హర. 3. ౮౦.

వ... సహస్రాక్షుండు నిజచతుస్సహస్రంబులన

ముఖంబున నిల్పి యూరకున్న నారదుఁ

డు... ఇట్లనియె. నైవ. 3. ౧౫.

౧౯. (చాఁపమొ.) పఱుచు.

ఉ. రాలినపండుటాకులు ధరం గనుపట్టెను దట్ట

మై వధు, శ్రీలలనాధిసాధునకుఁ జిత్రము

గా వనదేవతల్ హరి, ద్రాలసమానవర్ణముల

రంజిలుపట్టుపటంబు జంబుఖానా లటు ని

ల్పిలో యన దినంబును సర్వకనాంతరంబు

లక్. ఇందు. ౨. 3౬.

౨౦. నెఱవేర్చు, చెల్లించు.

క... అను వగుమగవార, డీమాటకు నొడఁబడఁ

డ, క్కామినియెడ మాట నిల్పఁగాలేనైతిక్.

శుక. ౪. ౧౦.

విణ. ఆఁపు, ప్రతిబంధకము; కృకింపఁజేయునది.

చ. కుమదవనాళికిఁ బలుపు కోకములాటకు

నిల్పు... ఇందుకాంతములకు ద్రావకం బగు

చు దర్పకశాస్త్రనిరూపితోషధ, క్రమములఁ

బండువెన్నెలలు గానె ధరాస్థలి మోహనం

బుగక్. కాళ. ౨. ౧౩౫. (ఇటు అపతర్ప

ణోషధ మనియును భావము.)

వి. ౧. ఉత్తాసము, నిలువఁబడుట.

గీ. ఒకఁడు కుంతానఁ బగవానియారము గ్రుచ్చ,

వెంటనే యాతఁ డీఁటెచే వెల్లఁబాడువ, కల

నె నిద్దరు నిల్చిననిలుపు కదన, కాలిక్ కావ

డించినకాను కనఁగ. కువల. ౨. ౧౩౬.

చ... ఉద్వృలక్ పూనినయరదంబునై దనదు

నిల్పు యుగక్షయహేతుకేతువో, యనఁజని

యెక్ సరత్తుమకుటాంకులు ప్రజ్వలితాగ్ని

చాడ్చుగక్. హరి. ఉ. ౧౦. ౨౨.

మ... మందయా, నము లొయ్యారమునిల్పు నంగ

నలకుక్ సర్వాంగశృంగారమై, యమరుక్

శౌర్యము నై తగుక్... మల్ల. శృం. 3.

౨. సైర్యము, నిలుకడ.

గీ. బలము లిది యేమి నలుగడఁ బాఱఁజొచ్చె,

గర్లకృపముఖ్యు శేటికిఁ గలఁగి లేట, మొగ

మువడి లేల నీవును మున్నువోలె, నిలువరిం

పఁగఁ దగియెడునిలుపు లేవ. భార. ద్రో. ౫. 3౨౬.

చ. హరునకు నెద్ది పేర్చి దనుజారికి నెద్ది రమా

విభూతి భా, స్మరునకు నెద్ది తేజము దిశా

పతిసంహతి కెద్ది నిల్పు చందరునకు నెద్ది

కాంతియుఁ జతుర్దశలోకవిభుత్వ మెద్ది నీ, కి

రవుగ నాకుమారుఁ డిల నింకొకయించుకనే

పు నిల్చినక్. కు. సం. ౧౦. ౪౨౫. నైవ. ౨. ౮౬.

3. బ్రతుకు, జీవనము.

క. ఇలఁ జిత్రము తారకుకర, తలసంగత మైన

ఘోరతరవారి సారక్, నిలు పగుఁ దనుఁజొ

ర కడరినఁ, దలమునుక యగుక్ విరోధితతి

కబభవా. కు. సం. ౪. 3౩౦.

౪. రక్షణము. (సైర్యము అని శ. ర.)

చ... క్షీడికి సారథిత్యముం, దలకొని నీ వనూన

కుభదం బగువర్తన మాచరింప నీ, నిలుపును

బాధుచాలుటయు నేఁడు గదా భువనం బె

టింగెడుక్. భార. ద్రో. ౨. 3౫౫.

క. ఆనుచితకతము లొనర్చియు, దనువులు ర

క్షించుకొనెర దమశమలేజో, ధను లగుగా

ధినుతాదుల, తప్రాణమునిలుపుకన్న ధ

ర్మము గలదే. పాఁడు. ౪. ౧౬౧.

గ. ప్రాపు, ఆశ్రయము. (విజ. నిలుపునది అని శ.ర.)

క...నీరక్షణ వీని కెల్ల నిలు వై యుండుక.

భార. భీష్. ౨. ౨౬౬.

౬. సానము, చోటు.

గీ. కుజముకొనగొమ్మ డిగి క్రిందికొమ్మమీఁది, నిలుపు కైకొనుపులుగులయెలుగు లెచ్చె.

వి.క. ౪. ౨౩.

నిలుపుమందు=వీర్య స్తంభనము చేయుమందు.

వ... మచ్చువీడెంబులును నిలుపుమందులకరాటంబులును... ప్రబంధ. ౩౮.

నిలుపు సేయ=ఆపు.

ద్వి. పయనమై యాత్రోవఁ బయనంబు నిలుపు, సేయక నలుని కాచెలిఁ గూర్చి తలఁపుఁ, ద్రోయక...ద్వి. నల. ౧. ౫౫౩.

నిలుపుకొను. స. క్రి. (నిలుపు.) ౧. ఏర్పలుచుకొను, నియమించుకొను.

వ... ఇట్లున్నయుం దమకు మహావేగుం డను నొకచక్కనిమండూకంబు రాజు గా నిలుపుకొని సుఖం బుండునంత...కేయూర. ౩. ౧౬.

ఆ. ప్రాసం బొనర్చి ప్రథమాగమాదుల, ధర్మధి బురోహితత్వమునకు, నిలుపుకొనియె... కళా. ౬. ౧౩౦.

౨. నెలకొల్పుకొను, పాదుకొల్పుకొను.

క. తలఁగిన ధైర్యముఁ గ్రమ్మఱి, నిలుపుకొని దళాననుండు నిర్భయుఁ డగుచుక, బలి దొడరఁగ వచ్చితి నని, పలికిన సప్తరుషవరుండు పకపక నగుచుక. ఉ. రా. ౪. ౧౩.

నిలుపో(లో)పు=నిలువోపు. ఆ. క్రి. (నిలుపు + ఓపు.) సహించు; తాళు. (దీనికి వ్యతిరేకార్థమందును తుమున్నర్థమందును మాత్రమే ప్రయోగములు కనబడుచున్నవి.)

వ. ఇట్లు పాంచాలుబాణవృష్టికి నిలుపోపక కురుకుమారులు...భార. ఆది. ౬. ౩౫.

క. మే లాటడివెట్టంగా, మేలా నిలుపోప లేఁజుమీ చల మేలా, మేలావరసుత తామస, మేలా రమియింపు మనుచు. మీఁదం బడినక. సారంగ. ౨. ౯౪.

మ...ననుం బాటించి యొక్కింత నీ, నిడువాలుం గడగంటఁ జూడు మనుచుక నిల్వోపమిం బైచెఱం, గొడియం జేవిరిదమ్మ వేయుట కునై యుంకించి జంకించినక. పారి. ౧. ౧౧౮. దశకు. ౫. ౨౩.

నిలువ(ల్వ.) వి. (నిలుపు.) ౧. నిలిచినవస్తువు, శేషము.

ఆ. వానివివర మెల్ల వర్ణవు గాఁ గూర్చి, నెఱయఁ దెల్పులెక్క లెఱిగికొనుచు, వ్యయము పుచ్చి నిలువ వ్రాయించి కైకొంట, ప్రభువు కిదియ నీతివిభవ మండు. ద్వా. ౧౧. ౯౫.

౨. ఋణము, అప్పు.

ద్వి. కొలిచినవారికిఁ గోరి జీతములు, నిలువ గాకుండ నిచ్చలు నొసంగుదువె. రం. రా. ఆయో. ౧౩౮ పా. ౨ పం.

ఉ. రాజభంజునిల్వలు కరం బధికంబుగ మీఁద నుండఁ ద, ద్రాజనిదేశవర్తుల వృథా దురహంకృతి నీడిపించు టా, హా జగతీసలిక మిగుల హాస్యము గాదె...పరమ. ౪. ౧౪౭.

నిలువంగి. వి. (నిలుపు + అంగి.) పాడువైనచోక్తా.

క. నిలువంగి యారమెలికల, తలపాగ... హంస. ౩. ౯౯.

నిలువ(ల్వ.)బట్టు. స. క్రి. (నిలువన్ + పట్టు.)

దాచు, రహస్యముగా నుంచు; ఉంచు.

ఉ. దివ్యభగేంద్ర నమ్మవు మది స్తును నీయెడ నాకు విప్రలంభవ్యవహారము న్నిలువఁబట్టగ నేమిఫలంబు...నైష. ౨. ౩౨.

గీ. పతిని దనయాజ్ఞలో నిల్వబట్టుకాంత, దనరు
స్వాధీనపతిక నా... గంధ. గ. ౧౩౩.

నిలువ(ల్వ)బడు. అ. క్రి. (నిలువన్ + పడు.
స్వార్థమున.) గ. ఉత్తితుడగు, నిలుచుండ.

గీ. సత్యవతికొద్దు కొడుకువికాలమహిమ, దె
లిసి యప్పకృతముమీఁద నిలువబడియె.
భార. కాం. ౬. ౩౩౫.

కా... మూర్ఖావశం, దై నిల్వంబడి లోచనంబు
లర మూసుం దోనచి త్రాంగదా, నూసుం డేను
శరంబు లేను నవియుం జూర్లంబుగాఁ జే
యుచుక. జై. భా. ౩. ౧౭౩.

నీ. నడుముఁ బట్టుక నిల్వబడియుఁ గూర్చుండి
యుఁ దొంగి దోగియుఁ గొన్నిజంక లరిగి.
కాళ. ౩. ౧౯౩. నీతారా. ౩. ౧౮౫.

౨. నిలిచిపోవు, ఆగిపోవు; నశించు.

చ. వలవడు పొం డనంగ నిలువంబడ కేపున నూ
ర్యవర్త యబ్బలియునిమీఁదఁ గ్రూరశరపం
క్తి నిగిడ్చివఁ ద్రుంచె... భార. అశ్వ. ౪. ౮.
(భీముఁడు కర్ణునితో నన్నమాటలు.) క. ఏమిర

పసు లని యార్వపు, నీమాటలు నిలువబడి
యెనే పసరమ... భార. కర్ణ. ౩. ౨౨౧.

క. బహుకాలము నీతోడను, విహరించితి నిలు
వబడియె విషయసుభైక, స్పృహ యిప్పుడు
గడు ముదిసితి, నిహభోగము లింక నుడుగు
తెంతయు నొప్పుక. మార్క. ౫. ౯౮.

గీ... అకటపితృపిండవిధులు, నిలువబడనోపు నిది
గడు నెగులు పుట్టె, నట్లు గామండఁ బ్రాం
పవే మమర, వరుని భార్యాపరిగ్రహపరుని
గాను. మార్క. ౮. ౧౪౮.

౩. నిక్కు, నిక్కఱబొడుచు.

చ. వడఁకుదు రోమకోటి నిలువంబడి మేనులు
దూలఁ గన్నులం, నుడుగక బాష్పముల్ వడి
యుచుండ... హరి. పూ. ౬. ౪౩.

నిలువనాడు. స. క్రి. (నిలువక్ + అడు.) స్థిరము
గా పల్కు, దృఢముగా పలుకు.

గీ. ఇశఁకు చోరుడు గాఁ డనియెంత కైస, ని
లుననాడంగ వచ్చు నీనీల వేణి, గోల యగుట
యు నిక్కంబ యేల యిట్లు, వచ్చె వీరికి నీ
యపవాద మిపుడు. వి. ప్ర. ౫. ౩౯.

నిలువ(ల్వ)రము. విణ. (√నిలువు.) స్థిరము, య
థార్థము.

క. నిలువర మయ్యెను మను నా, శలఁచినయది
మది విరాళిఁ దహతహపడి తా, నెలమిక్
బైకొన వచ్చెను, గలకంతుల నన్న రాదుగా
కలనైన్క. శ. కాం. ౩. ౫౬.

వి. మాంద్యము.

క. వరమా కరతల మిండి, వరమా కనుదోయి
హంసవరమా నడని, ల్వర మా చెలిఁ గన మరు
డే, వరమాయగఁ దనరె లోకవరమా యనఁ
గక. ఆహ. ౨. ౨౨.

నిలువ(ల్వ)రించు. స. క్రి. (√నిలువరము.) గ.
నిరోధించు, ఆఁపు, అడ్డగించు.

గీ. ఇంద్రియంబుల నాటింటి నిట్లు విషయ, ము
లకు నొలయక యుండంగ నిలువరించి, తలఁ
పు లడిగి... భార. కాం. ౫. ౧౮౧.

నీ. సుమరస మెల్లను జూజలాడె మఱేట లలి
చిత్రపుఁజూడ్కి నిలువరించు. కృ. శతం.
౨. ౩౧. (ఇట బొపవ్యవస్థితము.)

౨. మానువు, ఉడిగించు.

చ. ఇట్లంతకంతకుఁ బెరుఁగువరహపరితాపంబు
నిలువరింపం గొలంది గాక... కవిక. ౩. ౯౧.

చ... దివం, బును దిశలుం బగుల్లు దృఢముష్టిచా
తిం బటుచుంకృతిక హుతా, శనపరనార్క.
శీతకరసంసరణంబులు నిల్వరింతు... హరి.
పూ. ౫. ౯౦.

౩. ఉంచు.

(క) పెట్టు.

సీ. త్రిపదీగత త్రివేదీధర్మ లిత మహాక్షరమం
త్రంబు హరిపరంబు. గీ. పిలిచి యాదల
వలకేలు నిలువరించి, చదివె నాతనిదక్షిణ శ్ర
వణవీధి, నపుడు తచ్చిత్త మానంద మనుభ
వించె. కరు. గ. ౧౫౮.

(చ) సంధించు, కూర్చు.

చ... ఉగ్రుడై, త్యలు దలపడ వారిసమరోద్ధతి
కుత్సవ మంది కాగమం, దలవున నిల్వరించె
నితాశ్రయము లూఁ తయి న్రాలుగట్టుగఁ.
నిర్వ. ౩. ౧౦.

(ట) వహించు, నిలుపు.

సీ. ఉపవాసముల డస్సి యున్నయాకాడీగ
నిలువరించెడఁలావు కలితిపడగ. భా. రా.
యు. ౨౩౩౨.

అ. క్రి. తాళు, సహించు.

గీ. పలవరించుచు నాచంద్ర భానుఁ డవుడు, నిలు
వరింపఁగలేక కన్నియఁ దలంచి. చంద్ర.
క. ౧౦౯.

నిలువ(ల్వ)సలువ(ల్వ)లు. వి.బ.(√నిలువు.)
నిల్చియున్న సామును దానివైపెచ్చును.

చ... ఋణశుద్ధి కావలసినవాడుంబోలె మన
నిలువఁగలువలు వనకుం బ్రవేశించినట్లు యై
యుండ... పరమ. క. ౧౪౫.

ద్వి. చనుదెంచి మననిల్వసల్వలు మనకు, వాలా
య మొప్పించువాడునుంబోలె, జాలి నీగతి
నింద్రజాలంబు నేసె. ద్వి. పరమ. ౬.
క౮౨౨ పా.

నిలువు. వి. (√నిలుచు.) ౧. ఉత్థానము, నిలువఁ
బడుట.

క. ఎఱమంటు లెగయ నాతని, నెఱచూ పటు
నిలువునద నీఱుగఁ దరువుం, జుఱపుచ్చు
పిడుగు క్రియఁ గను, గిఱపినయంతటన చేసె

గిల్చిఘఁ బగతుక. హరి. ఉ. ౨. ౧౩౯.
కవిక. ౨. ౧౯౭.

౨. చేయి పై కెత్తుకొని నిలుచున్నపురుషునిపరి
మాణము; ప్రమాణము, కొలఁది.

(వ్యవ.) మానూతిలో రెండునిలువులనీరు ఉన్నది.
చ. తలనిలు వర మిచ్చినను దాము కులగులు కాని
హీనులక, బిలువ మటన్న నేమములు భేష
జముల్ వెలయాండు పిల్లు రే, కులజుల నెవ
...వైజ. ౨. ౮౧.

౩. అంతస్తు. (మీడియంతస్తు అని శ. ర.)

క. ముద మొదవ రమ్యహర్మ్యము, తుదినిలువునఁ
బ్రణయసఖులతోడ విహారా, స్వదమగు నె
లవున మెలఁగెడు, సుదేవ తజాలకములఁ
జూచెం బ్రీతిక. భార. విరా. ౧. ౩౦౧.

క. మదిఁ దలఁచినంతమాత్రన, యదయించు
సహస్రరశ్మి కుపమానంబై, మదనక్రీడా
సాధము, తుదనిలువున నిలిచె రథము తోయ
దవీధిక. నెవ. ౮. ౨౫.

చ. చిలుకలకొల్పి కల్పి యొకచేడియ నాట
కసాలమేడవై, నిలువున నాడుచుండి...మ
నుచ. ౫. ౬౩.

౪. శరీరము.

చ. నిలువు దయామయంబు మహనీయము లాన
డకల్ తలంపఁగా. రామా. ౧. ౯౫.

క... ఖలునకు నిలువెల్ల విషము గదరా సుమతీ.
సు. శ. ౫౪.

౫. నైర్ద్ర్యము, నిలుకడ.

చ. వదనము వ్రాసి తోన గరువఁబుఁ జంబన
కేళి సల్పుచుక, హృదయము వ్రాసి తోన
నిలు వేదికవుంగిటఁ జిక్కఁజేర్చుచుక, బద
ములు వ్రాసి తోన కరపద్మములం బ్రియమార
నొత్తుచుక, సుదతి పతిక లిఖించు మతి
చూడ నెఱుంగు కోర్కె పెంపునక. కవిక.
౩. ౮౦.

౬. పాడుగు, దెర్భ్యము; ఎత్తు, ఉన్నతి.
(వ్యవ.) గోడనిలు వెంత యున్నవో కొలువుము.

౭. చేనిలో కొంత కోసినతరువాత కోయఁగల భాగము. (శ. ర.)

బ. ద్వారపుగుట్టపుపీటలకు వెనుకటిభాగమున ఊతగా నుంచెడుకమ్ములు. (శ. ర.)

విట. ఊర్భ్యముగా నుండునది, మీఁది కుండునది.

సీ. కిట్టుచెప్పలు గొప్పగీటునామంబులు మొలఁ
జెమ్మకత్తులు నిలువునిగలు, గీ.కలిగి గాటం
బుగా నెల్లకడల నుండి... కన్నె జేకొ
నెద మంచు, మొలముగఁ జేరి రచటికి గొల్ల
లెల్ల. నీలా. ౩. ౪౯.

నిలువునఁ గ్రాఁగు=నిలిచినది నిలిచినట్లుగ నే పరి
తాపమొందు.

సీ. నావివేకమున కానందింపఁ గనిన యంగన
యెట్లు నిలువునఁ గ్రాఁగుండు, భార. విరా.
౨. ౩౩౫.

నిలువుచూపులు=నిమేషరహిత మగుచూపులు.

సీ. నెటిబొమ్మ లెగయించి నిలువుచూపులఁ జూచి
కోపించి యలు లంచుఁ గురుల జడియఁ
కవిక. ౪. ౧౬౩.

నిలువున నీరుగఁ గరఁగించు=పూర్ణముగా ఆనంద
పరవశము గావించు.

క. ఈరేయి నన్ను నిలువున, నీరుగఁ గరఁగింప
వలయు నేఁ డున్నది నీ, నేరుపు లన్నియు
నని నయ, గారపుకలఁగి యనుపఁగా నతఁ
డరిగెన్. శుక. ౨. ౧౮౬.

నిలువునీరునఁ బండినట్లు=సమృద్ధ మైననీరు నిలి
చినచేనిలో పండినపైరురీతిగా.

గీ. అడుగులబెడంగు నంచల నాసగొల్పఁ, జెలఁ
గి యమ్మక్క యొక్క యొచ్చెమ్మ లేక, రిలు
వునీరునఁ బండిన ట్లరినాఁడు, వేయుఁగ
న్నులు వలయుఁబో వీనిఁ జూడ, సారంగ.
౨. ౪౨.

నిలువురీతు=కూప మెల్ల ఘనమగు, పూర్ణము
గా నశించు.

చ ..కుటిలాత్మక నా కని కాదినాడవే, నినుఁ
గయికొందు నే నిలువురీ తులు కూలుదుఁగాక
దుర్భీ. భా. రా. ఆర. ౨. ౩౬.

ఉ. అందము లైననీతొడలయాకృతితోధ వ
హింపలేనియా, నిందకుఁ జాలమిన్ నిలువునీ
జగు టెంత యనంటిఁబయిల్. కవిక. ౬.
౧౯౯. (శరీర మంతయు నీరు కల దగు
చున్నది అని అర్థాంతరము.)

నిలువులపల్లక=అంతిములుగా ఏర్పడి తీగలు
మున్నగువానిచే అలినతట్ట.

ద్వి...అల, వట్టుయ్ నిలువులపల్లకల్...పండి
తా. పర్వ. ౩౪౬ పా. (క్రొత్తప్రతిపా.)

నిలువు(ల్వు)కొల్పు. వి. (√నిలువు.) నిలు
చుండి చేయుసేవ.

సీ. అలవాటు చేసికొ మ్మభిలమరుత్పాలకులఁ
గూడుకొనినిల్వకొల్వునకును. కువల. ౪. ౬౮.

నిలువుగాళ్లు. వి. బ. (నిలువు + కాళ్లు.) తావకా
ళ్లకు వెనుక మాను మొదలగువాని కాధారముగ
నాఁటిన స్తంభములు. (శ. ర.)

నిలువుజీతము. వి. (√నిలువు.) నిలుచుండి సేవ
చేయుట కిచ్చెడిజీతము. (శ. ర.)

నిలువు(ల్వు)టద్దము. వి. (నిలువు + అద్దము.)
నిలువు ప్రమాణము కలఅద్దము.

సీ. నిలువుటద్దములతోఁ దళదళల్ వెలిగమ్మ
ముమ్మాలతా మొత్తముల నెసంగు. ఉ. రా.
౬. ౧౨౩.

ద్వి. విలసితశృంగారవిభవంబుఁ జూడ, నిలువు
టద్దంబులునిలిపెనువారు. ప్రభు. ౧. (చి.ని.)

సీ. అలసభావముతోడ నలవోక ప్రయోచ ని
ల్వుటద్దంబులొ నీడ చూచె. హర. ౩. ౧౩౩.

నిలువుటీ(లువీ)త. వి. (నిలువు + ఈత.) నిలు
చుండి ఈదెడియిత.

తరళ. నిలువుటీతల వచ్చుకొమ్మలనెమ్మొమ్మ
లు పొల్పుగుక. యయా. 3. ౬౯.

గీ. ఒక తె నిలువీత లీదఁ జెన్నొండె గురులు,
తమ్మి గ్రమ్మక విడనిభృంగమ్మ లనఁగ. ఘటి
కా. ౨. ౧౩౦.

నిలువులుప(వ)డు. అ. క్రి. (నీలువు.) ౧. ని
శ్చేష్ట మగు.

చ. నిలువులపడ్డయట్లు తననేత్రము లేమియుఁ
గానలేమి న్యగలముగ బెగ్గలించుబలఘ సురు
నముల నోడు నేసి నిట్టల మగుడప్పి సోలు
టయ...నిర్వ. ౬. ౧౪౪.

౨. నిమేవరహిత మగు, తెప్పపాటు లేకుండు.
ద్వి. నిలువులువడి శివునేత్ర త్రయంబు, పాలు
పుగా తెప్పల బొంద కున్నయది. బస.
పు. 3. ౫౬౩. పం.

నిలువోపు=నిలుపోపు. ఆ. క్రి. (నిలువు + ఓపు.)
ఓర్పు, సహించు. (శ. ర.)

నివచనము. సం. వి. ఆ. న. నిరంతరవచనము.

నివపనము. సం. వి. ఆ. న. ౧. (నీళ్లులోనగువా
నిని) చల్లుట, పోయట. ౨. పిత్రాదుల నుద్దేశిం
చి నువ్వులు నీళ్లు విడుచుటలోనగాఁ గలకర్త
ము, తిలతర్పణాదికము. 3. విత్తనములు చల్లుట.

నివర. సం.వి.ఆ.స్త్రీ.కన్య.అవివాహిత యగుస్త్రీ.

నివరి=నివ్వరి, నీకరి. వి. సన్యవిశేషము. (శ. ర.)

నివర్తకము. సం. విణ. (అ. ర్తికా. అ.) ౧. నివ
ర్తిలునది. ౨. నివ ర్తించునది.

నివర్తనము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧. మరల్చు
నది. ౨. మరలునది. 3. ఉడుగునది. వి. ఆ.
న. ౧. మరలుట. ౨. ఉడుగుట, విరమించుట.
3. ప్రవృత్తిలేమి, పనిలేమి. (వ్యతి. ప్రవర్తన

ము.) ౪. మరల్చుట. ౫. తొలగించుట,నివా
రణము. ౬. (తే.త్రగ.) తే.త్రమానవిశేషము,
ఇరుగదివండములపరిమాణము, ఇన్నూరుహస్త
ములపరిమితి.

నివర్తనీయము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) నివ ర్తి
పడగినది, మరలింపఁదగినది.

నివర్తమానము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) నివ ర్తి
లుచున్నది, మరలుచున్నది.

నివర్తయమానము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.)నివ
ర్తిల్లజేయుచున్నది.

నివర్తయిత. సం. విణ. (ఋ. త్రీ. ఋ.) నివ ర్తి
ల్లజేయునది, మరలించునది.

నివర్తయితవ్యము. సం=నివర్తనీయము.

నివర్తి. సం. విణ. (న్. నీ. న్.) ౧. నివ ర్తిలునది.
౨. నివ ర్తించునది, నివ ర్తిల్లజేయునది.

నివర్తింఁ. సం. స. క్రి. ౧. నివ ర్తిల్లజేయు,
మరలించు. ౨. తొలగించు, పోగొట్టు.

వ...బ్రహ్మహత్యాపాతకంబు నివర్తింప విచా
రించి...వరాహ. ౨. ౫౩.

నివర్తింపింఁ. సం. స. క్రి. నివ ర్తింపజేయు,
మరలింపజేయు.

వ. భీష్మండు దనరథంబు నివర్తింపించి సంవర్త
సమయసమవర్తియంబోలె శతీరాద్రాకా
రుం దై నిలిచిన భార. ఆది. ౪. ౨౦౫.

నివర్తిత. సం. విణ. (ఋ. త్రీ. ఋ.) మరలునది.

నివర్తితము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) మరలింపఁ
బడినది.

నివర్తిల్లు. సం. అ. క్రి. ౧. మరలు. ౨.
ఉడుగు.

వ...అప్పుడుసత్యవతీనందనునకు వాగ్గుహస్తం
భంబులు నివర్తిలై...కాశీ. 3. ౧౦౯.

నివ ర్త్యమానము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) నివ
ర్తింపఁబడుచున్నది, మరలింపఁబడుచున్నది.

నివ ర్త్యము. సం=నివ ర్తనీయము.

నివళము. వి. ఒకానొకస్వరస్థాయి.

ద్వి. నిజవణి నివళంబు నీచవైధసము...ఆదిగా
సాగయుతాయములు. బస. పు. 3. F 3౮పం.

నివసత్. సం. శత్ర. నివసించుచున్న.

నివసతి. సం. వి. ఇ. శ్రీ. గ. గృహము, ఇల్లు.
అ. నివసించుట.

నివసథము. సం. వి. అ. పుం. గ్రామము, ఊరు.

నివసనము. సం. వి. అ. న. గ. గృహము, ఇల్లు.
అ. నివసించుట. 3. వస్త్రము.

నివసించే. సం. అ. క్రి. వసించు, ఉండు.

క. ఎం దెల్లచుందులను గల, వెందుఁ గృషీవలు
లు ధనికు లెందు ధరణి చెన్నొందు బహు
సస్యదాయని, యందుక నివసించఁదగు సుఖా
ర్థులు పుత్ర. మార్క. 3. ౨౫గ.

నివహము. సం. వి. అ. పుం. గ. సముదాయము,
సమూహము; రాశి. అ. సప్తవాయువులలో
నొకటి. 3. అగ్నిహోత్రుని సప్తజిహ్వలలో నొ
కటి. (అ. ని.)

నివాకువు. సం. విణ. (ఉ.) మాటాడనిది, మిన్న
కుండునది.

నివాతము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. నివృత్త
వాతము, గాలి లేనిది. అ. మరక్షితము. 3. శత్రు
ములకు భేదింపరానిది. వి. అ. పుం. గ. ఆశ్ర
యము, నివాసము. అ. శస్త్రాదులకు భేదింపరాని
కవచము. న. గ. గాలి లేనిచోటు, గాలి తగు
లనిచోటు, నిర్వాత ప్రదేశము. అ. మరక్షిత
మైనచోటు. అశ్వ. అ. న. గాలిలేదు.

నివాన్య. సం=నివాన్యవత్స.

నివాన్యవత్స. సం. వి. ఆ. శ్రీ. తనదూడ చచ్చు
టచే మఱియొకయావుదూడను కుడిపింపఁగా
పాలిచ్చునట్టియావు.

నివాపకుండు. సం. విణ. (అ. పికా. అ.) విత్త
నములు చల్లువాడు.

నివాపము. సం. వి. అ. పుం. గ. విత్తనములు
చల్లుట. అ. పితరుల నుద్దేశించి నువ్వులు నీళ్లు
విడుచుట. (తిలకర్పణము మొ.) 3. మృతులను
ఉద్దేశించి యిచ్చెడుదానము.

నివారణ. సం. వి. ఆ. శ్రీ=నివారణము.

నివారణము. సం. వి. అ. న. గ. అడ్డగించుట.
అ. తొలఁగించుట.

నివారణీయము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) అడ్డ
గింపఁదగినది.

నివారము. సం. వి. అ. పుం. గ. నీవారము,
నివ్వరిధాన్యము. అ. నివారించుట.

నివారించే. సం. స. క్రి. గ. తొలఁగించు, పోఁ
గొట్టు. అ. అడ్డగించు, నివారణచేయు.

మ. కని తత్తీరవనాంతరంబునఁ గురుంగశ్రేణి
వెంటక గృతాం, తునిరీతిం బఱలెంచువిష్ట
రకు ధానుష్కం గుణారోపితా, స్త్రుని రక్తా
ముని జుంజురుందలకిరాతుక ముందరం జా
చి చేత నివారించుచుఁ బల్కెఁ బెద్దరొద
నత్యంతానుకంపాత్తుఁ డె. వరాహ. ౨. ౧౬.

నివారితము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) అడ్డగింపఁ
బడినది.

నివా(వ్యా)లి=నివాళి. వి. (క. నివాళి.) గ.
నీరాజనము, ఆరతి.

నీ. నీరాజనాభిధానెగడు నివాళి యారతి
నాఁగ...అం. భా. ౨. ౧౬౫.

గీ. కర్ణజునికీర్తి లోకవిఖ్యాత మగుచు, బ్ర
లుంగా కని దీవించి పరమసాధ్యి, వారి కత్యం
తథక్తి నివాళు లొసంగి. జె. భా. ౨.౯౯.
క. తల తెత్తి సూర్యకాంత, స్థలములపై గంభ
వాహసహచరకీలంబులు జలజవనీహీతునకు,
నిలావిలాసిని నివాళి యిచ్చె ననంగ. వరా
హ. ౪. ౧౩౧. ఉ. రా. ౮. ౩౦౮.

సీ. నిరరకాంతలు నివాళు లిడఁ గల్పవృక్షం
బు లొగిఁ బుష్పవృష్టి గురియ. ద్వా. ౫.
౧౮౩. (క్రొత్తప్రతి పా.)

౨. దీపము.

సీ. కలధాతపాత్రలఁ గాలాగురుచ్చేదబహుల
ధూపంబులఁ బరిధవించు. గీ. వేనవేలనివా
ళుల విస్తరించు, నమృతదివ్యాన్నములు నుప
హార మిచ్చు. కాశీ. ౧. ౪౮.

క. కల్యాణపాత్రికల సా, కల్యముగ నివాళు
లునిచి గతీతలు గౌరీ, కల్యాణంబులు వాడి
రి...రసిక. ౬. ౨౦౦.

జ : నివాళించు, నివాళిక, నివాళిపల్లెము, నివాళి
సేయు.

నివాళించు. అ. క్రి. (✓నివాళి.) నీరాజన
మొసఁగు, ఆరతియిచ్చు.

గీ. కలికికన్నులవారకాంతలు పసిండి, పశ్యేరంబు
ల రత్నదీపములు నించి, నిండువేడ్క నివా
ళింప నిజపురంబు, మంచికుభలగ్నమునఁ
బ్రవేశించె నృపతి. హరిశ్చ. ౫. ౨౩౩.

గీ. బంధురామోదకలితధూపంబు లొసంగి, మిం
చుచుణిదీపముల నివాళించి...భాగ. ౧౦
ఉ. ౯౮౩. హరి. పూ. ౩. ౧౫౧.

స. క్రి. ౧. నీరాజితముచేయు, నివాళి కలదానిని
గా చేయు.

గీ. తూర్పుదిక్కునఁ బాండితు దోచె నంత,
లోనఁ దోడ్తోడ సహయాభిధానమాని, విష్ణు
భద్రము నివాళింప వేడ్క నెత్తు, కేశవరపు

దివ్య యన సుధాకరుఁడు వొడమె. ఉ. రా.
౪. ౧౬౦.

సీ. అమరంగ నింద్రాణి యాఖండబుని నివాళిం
చెడువనిఁడిపశ్యే మనంగ. ద్వా. ౪. ౧౦౩.

సీ. శివుని నివాళించు కేసాహి నడురేయి బహు
ఫణారత్నదీపములచేత. కాశీ. ౩. ౧౫౧.

౨. దిగఁడుడుచు.

గీ. ఒకఁడు తొలుతను జిక్కినమెకముఁ దె
చ్చి, నెత్తి నీటను గడిగి చేతిచేత, ముం
చి కనుగుడ్లు పెట్టికి తన్నెంచి చెంచు,
లంచఁ దమికంటికి నివాళించి చెలఁగె. ప్రబం
ధ. ౧౯౯. (తాళపత్రప్రతి పా.)

క. వనస్పతి మాధవునిఁ బొడఁగనుచు నివాళిం
చ వైచుగమకపురాశ్వా, పని చేయందగుత
బుకుల, యనువున నెల్లడలఁ బండుటాకులు
దుల్లె. ల. వి. ౩. ౧౦౬.

నివాళిక = నివాళి. వి. (నివాళి + ఇక. స్వార్థమున.)
(నీరాజనము, ఆరతి.)

ద్వి. వనజలోచనలు నివాళిక లొసంగ. రం. రా.
బాల. ౭౫ పా. (శ. ర. పా. నివాళులొసం
గ. ముద్రి. పా.)

నివాళిత్రము. సం. విణ. (అ. అ. అ.) చుట్టఁబడినది.
(శ. ర.)

వ... ప్రతిగృహాంగణప్రదేశనివాళితనీరాజనం
బులు గైకొనుచు... బ్రహ్మ. ౪. ౧౩౯ పా.

నివా(వా)ళిపశ్యేము. వి. (✓నివాళి.) నీరాజ
నపాత్రము.

చ... మనోహరంబు లై, తనరునివాళిపల్లెములు
తామరసాక్షు లొసంగ... భాను. ౪. ౬౧.

సీ. నివాళిపల్లెంబు నృపునకుఁ బట్టినకాంతయొ
ప్పునె నిషేకంబునకును. రామలి. ౮౬.

నివాళిసేయు. అ. క్రి. (✓నివాళి.) ౧. ఆరతి
యిచ్చు, నీరాజన మొసఁగు.

చ. తిరముగ జైత్రయాత్ర చనుదెంచినన్
గని యీమభ్యుత్థు ని, ర్రముల బాద్య
మిచ్చి రవిసంజ్యోతితార్కమణీవిభావరం, ప
రల నివాళిసేసి వసభవ్యకుకాదిహంగమో
క్తివై, భరి నుతి సత్పాదైక రజతకాంతుల వె
ల్లదనంబుఁ జూపుచున్. ఉ. రా. 3. ౬౪.

౩. ధవళాంకుమండలము విధి, నివాళిసేయును
లతాంగి నెచ్చెగమునకున్. నైమ. ౨. ౧౪.

౨. ప్రసరించు, వ్యాపించు.

సీ. చెక్కులందు నివాళిసేయులేనగవులు తా
టంకరుచి కొల్ల కోటుసేయ. విక్ర. ౮.
౧౦౧.

నివాసకుఁడు. సం. విణ. (అ. సి. కా. అ.) ౧. నివ
సించువాఁడు. ౨. నివసంపజేయువాఁడు.

నివాసనము. సం. వి. అ. స. నివసంపజేయుట.

నివాసము. సం. వి. అ. పుం. ౧. గృహము, ఇల్లు.

౨. వాసము, కాపురము. 3. వస్త్రము, బట్ట.

నివాసి. సం. విణ. (న్. నీ. న్.) ౧. నివసించు
వాడు. ౨. (వస్త్రము) ధరించువాడు.

శ్లో. నవనవజ్జయనివాసి నీ సా, భూయో బభౌ
దర్శణమాదధానా. సం. కు. సం. 3. ౨౬.

నివిడించు = నిగిడించు. స. క్రి. (√నివుడు.) వె
లికిఁ జూచు.

క. అవయువము లెట్లు కూర్చుము, నివిడించును
లోని కడఁచు నెఱి నట్టుల భూ, తవితతి భూ
తాత్తుండును, బ్రరస్తనివ రస్తముల బాల్పడఁ
జేయున్. భార. ౪౦. ౧. ౧౬౨.

నివిష్టుఁడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧. కూర్చు
న్నవాడు. ౨. దండు విడిసినవాడు.

శ్లో. నివిష్ట ముదధేః కూలే తం ప్రపేదే విభీష
ణః. సం. రఘు. ౧౨. ౬౮.

3. పట్టుదల కలవాడు. ౪. ఏకాగ్రత కల
వాడు. ౫. ప్రవిష్టుఁడు, చొచ్చినవాడు.

నివీతము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ప్రావృతము, కప్ప
కొనఁబడినది. వి. అ. స. ౧. జన్నిదమును మె
డలో పేరుగా వేసికొనుట. ౨. పేరుగా వేసి
కొనినజన్నిదము.

నివీతి. సం. విణ. (న్. నీ. న్.) నివీతము కల
వాడు, జన్నిదము మెడలో పేరుగా వేసికొన్న
వాడు.

నివుడు = నిగుడు. అ. క్రి.

(చిప్పిలు, స్త్రవింతు.)

ఆ. అని దురంతకోకమును బొంది నెజ్జవై, మేను
వైచి కన్నుఁగోనలందు, నివుడునవువారి చె
వులకొలంతుల, నిండ నిట్టులను విభుండు మ
తీయు. నిర్వ. ౯. ౯౦.

(కలుగు; పుట్టు.)

మ. అవనీనాధుఁడు బిట్టు మేలుకొని కోపాటో
పముల్ చూడ్కులన్, నివుడన్ దారుణవృ
త్తిఁ గాలయనమున్ వీక్షించినన్... వి. పు.
౮. ౨౧.

(చాఁగు, దీర్ఘమగు.)

క. శివుసంగయస్థి నితీయగ, నవిరళముగఁ బట్టి
ప్రాక నని కడు నెమ్మిన్, నివుడునవకల్పలతి
కల, పవిదిని మృదుబాహులతలు పార్యతి
కొప్పన్. కు. సం. 3. ౨౯౯.

(ఒప్పు, తగు.)

క. ప్రవిరతవక్త్రిత్ర, త్వవితానంబులకు ను
ద్భవస్థానం బై, నివుడురజోగుణసంగతి, భ
వుఁడనునామంబు నీకుఁ బరఁగు మహేశా.
శివ. సా. ౮౧.

(ప్రకీలేచు, వైకులుకు.)

చ. కవనటు డించి యే గునుకఁగా నురెఁ
గొంతుల దార్చి కూలుడన్, నివిడినబొజ్జవై
మిగులునిద్రభ్రువోవతిదట్టి దొల్లిరాఁదివిచి...
ఆము. ౬. ౮౧.

(ఆతిథ్యము, ఆధికమును.)

ద్వి. లీల సారణయ్య దలిర్ప సంప్రీతి, నిపుడంగ

... బస. పు. 3. ౯౨౩ పం.

ద్వి. ప్రవిరతయోగానుభవదివ్యనుభవము, నిపు
డంగ శివయోగి నిద్రవోవుడును. పండితా.

దీక్షా. ౩౫ పా.

(ప్రసరించు, వ్యాపించు.)

క. దివి ముట్టి భరణియంతట, నివిడి మెఱయు
చుండు నెవ్వనియశోరమ యట్టివిశిష్టచరి
త్రుండు యిట్టవరా పురుషుండు నాఁ బ్రకా
శత నొందుక. భార. ఆర. ౩. ౪౫౩.

మ. శ్రవణశ్రీలు వికాలలోచనయుగచ్ఛద్మా
తృప్తాశిద్వయిక్, నిపుడం జొక్కపుటల్లిప
ట్టమర నెంతే గంజికాల్యట్ట ద, త్రవ్వత
ఘృలతికాకరుండు విశ్వత మ్రాణైకపాదుండు
నై, నవకేలిం గనుకాలచంద్రుడన గన్పట్టె
న్నొసల్ కాంతకుక. చంద్రా. ౪. ౧౧౨.

జ: నివిడించు, నిపుడుచు.

నిపుడుచు(ద్దు) = నిగుడుచు. (శ. ర.)

నిపురు = నిమరు. స. క్రి. ౧. (ప్రేమచే) తడవు;
(చేతితో) రాచు.

క. కర మసురక్తిని మోము నివిరి తద్వైత్రాంత
మెల్ల వెలదులు సంతక, పురవానులు చెప్పిన
విని... భాగ. ౪. ౨౨౫. ఆం. భా. 3. ౧౩౩.

గీ... అవిధిండు, నివిరె. జలికేల నాస్పపు
నవయవములు. భార. ఆశ్ర. ౧. ౪౨, ౪౩.

క. వెటికితి నలుగులు మేనులు, నెటికెబడ నెల్ల
డలఁ గలయ నివిరితి... భార. శ్రో. 3. ౧౬౦.

వ. ఇవిధంబున మంద స్థితవదనారవిందుం డై
కరారవిందంబునం బతంగపుంగవునంగంబు ని
పురుచు మృదుభాషణంబుల ని ట్లనియె.
నైవ. ౨. ౨౩.

౨. స్పృశించు, తాకు.

క. చారి నిచటికి రప్పించుట, కరయంగ నేఁ బూఁ
ట కాఁపు నైతి నటించుక, సరసిజగద్భుండు
శేషుని, శిరములపై నివిరి నమ్ర జెప్పెను
గరుణక. వేం. మా. ౪. ౬౬.

3. సవరించు, దువ్వు.

కా... సాం, ద్రామోదంబునఁ బక్షముల్ నిపురు
హస్తాభోజయుగ్గంబునక. నైవ. ౨. ౧౦౫.

సీ. నెటిగొప్ప కొనగర నివిరి చూచెద నన్ను
జెలి నీ వది ఘనంబు చేసికొ నెదు. సారంగ.
౨. ౨౨౫.

౪. తుడుచు.

ద్వి. నవఘర్షణముల నఖరాఁకురముల, నిపు
రుచు ... ద్వి. హరిశ్చ. పూ. ౯౩౩ పం.

౫. మర్చించు, పినుకు.

ద్వి. వెనువ్రేలిసంధులఁ బెనువ్రేలిసంధు, లెన
యించి కేలిమై నింపుమై బిగిసి, నిపురుచు
సాగసుగా నెటికలు విలిచి. ద్వి. పరమ.
౨౦౪ పా.

ఆ. క్రి. ఆతిథ్యము.

ద్వి. ఆరాధ్య లాదిగా నలరుజంగములు, దవిరి
పండితిబిఱుఁ దర్కించు నేడ్క, నిపురంగ స
ద్భక్తికనికరంబుతోడ. పండితా. దీక్షా.
౫౬ పా.

నిపురుకొను. స. క్రి. (√నిపురు.) తడవుకొను,
రాచికొను.

వ... అనంతరంబు బొడ్డు నిపురుకొనుచుం బ్రా
ణాపానసమానోదానవ్యాసంబులు తృప్తి
బొంది నాకునానందం బొసంగుంగాత యని
యాశీర్వాదించుకొనునది... కాశీ. ౫. ౨౨౪.

నిపుఱు = నిగుఱు, నీఱు. వి. భ. స్వము, బూడిద.

గీ. ఆడుచందంబుఁ బురుష సమాకృతియును,
గలిగి యున్నవి యొప్పు నూన్మలతసాంపు,
వికృతవేషావృతంబులై వెలయు నితఁడు,

నివృణగ వినిన మెజయనినవ్వవోఁ.భార.
విరా. ౪. ౩౫.

గీ. నివృణ బొగ్గుల ప్రోవులు నిఖిలదిశల, నధికదు
స్సహ వయ్యె నయ్యడవియందు. కేయూర.
౩. ౧౪.

నివృతము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧. ఆవృ
తము, ఆవరింపబడినది. ౨. పైని కప్పుకొనబడి
నది, భరింపబడినది. (వస్త్రము.) వి. అ. న.
ఉత్తరీయము, పైబట్ట.

నివృత్తి. సం. వి. ఇ. శ్రీ. ఆవృత్తి, ఆవరించుట.

నివృత్తము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧. మరలి
నది. ౨. పోయినది, తొలగినది. ౩. ఉపరత
ము, ఉడిగినది. ౪. విషయములనుండి మరలి
నది. వి. అ. న. ౧. మరలుట. ౨. నివృత్తి,
చిత్తము విషయములనుండి మరలుట. ౩. ఆభా
వము, లేమి.

నివృత్తాత్మడు. సం. విణ. (న్.) విషయముల
నుండి మరలినచిత్తము కలవాడు (ముని మొ.)
ఇట్లే: నివృత్తహృదయుడు మొ.

నివృత్తి. సం. వి. ఇ. శ్రీ. ౧. మరలుట.
౨. ఉడుగుట, విరమించుట. ౩. పోవుట,
నశించుట. (దూఖనివృత్తి.) ౪. అప్రకృతి, వి
హికకర్తములందు ప్రవర్తించుట. ౫. ముక్తి.
౬. (వ్యాక.) పదముకాని సూత్రముకాని ముందు
సూత్రములోనికి రాకుండుట. (వృత్తి. ఆనువృత్తి.)
అన్య. ఇ. న. పనిలేమి, వ్యాపారములేమి.
(వృత్తి. ప్రవృత్తి.)

నివేదకము. సం. విణ. (అ. ది. కా. అ.) ౧. తె
లుపునది. ౨. విన్నవించునది. ౩. సమర్పించు
నది, ఇచ్చునది. ౪. అప్పగించునది.

నివేదనము. సం. వి. అ. న. ౧. తెలుపుట, ఎఱి
గించుట; విన్నవించుట. ౨. సమర్పణము, దేవ
తాదులకు పూజాద్రవ్యాదు లొసఁగుట. ౩.
అప్పగించుట.

నివేదనీయము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) నివేదిం
పబడినది.

నివేదయత్. సం. శ్ర. నివేదించుచున్న.

నివేదయమానము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) నివే
దించుచున్నది.

నివేదించు. సం. స. క్రి. ౧. ఎఱిగించు, తెలుపు;
విన్నవించు.

వ...జానకీజాని పవనతనయు నవలోకించి...భ
రతుం గాంచి మద్వృత్తాంతలు నివేదించి
రమ్మ పొమ్మన...భా. రా. యు. ౨౫౩౯.
౨. సమర్పించు.

క. పరమాన్నభైక్షుభిస్సాని, పరిపూర్ణతరంబులైన
పాత్రములయ్యె, పురు నిత్యంబు నివేదించి,
తురు తల్లికి గరము భక్తితో వినయమునకా.
భార. ఆది. ౬. ౨౩౩.

(శ్రీరాముడు.) వ...గోలోక ప్రచారులు నివే
దించుకానుక లంగీకరింపుచు...ఉ. రా. ౮.
౨౯౪.

౩. అప్పగించు, స్వాధీనము చేయు.

వ...ద్రోణుండు...ఏకలవ్యుకడ కేగిన వెఱిగి
వాడు...ద్రోణునకు మ్రొక్కి తనశరీరంబు
సర్వస్వంబును నివేదించి...కరంబులు మొగి
చి యున్నం జూచి...భార. ఆది. ౫. ౨౪౧.

నివేదితః. సం. విణ. (యు. శ్రీ. యు.) నివేదించువాడు.

నివేదితము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧. జ్ఞాపి
తము, ఎఱిగింపబడినది; విజ్ఞాపితము, విన్నవించి
పబడినది. ౨. సమర్పింపబడినది, ఈయబడి
నది. ౩. అప్పగింపబడినది.

నివేదితవ్యము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) నివే
దించబడినది.

నివేది. సం. విణ. (న్. నీ. వ.) నివేదించువాడు.

నివేద్యమానము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) నివే

దింపబడచున్నది.

నివేద్యమిచ్చు. మి. స. క్రి. (నివేద్యము + ఇచ్చు.)

నైవేద్యముగా ఇచ్చు, సమర్పించు.

చ. ఉదధికి సంచితాక్షతమహోత్తరగంధవిష్ట

పుష్పసంపదలు బహుప్రకారములఁ బ్రస్తు

తి కెక్కఁగఁ బూజ నేసి పెంపొదవ నివే

ద్యమిచ్చిరి సముజ్జ్వలసౌద్యపదార్థకోటు

లక. భార. మా. 3౮.

నివేద్యము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. ఎఱి

గింపఁదగినది; విన్నవింపఁదగినది. ౨. సమర్పిం

పఁదగినది, ఈయఁదగినది. ౩. ఆప్యగింపఁదగి

నది. వి. అ. న. నైవేద్యము, దేవతలకు సమర్పింపఁ

దగినభోజనపదార్థము.

(సహుఘండు.) సీ. పుష్పంబులను ధూపముల

దీపముల నివేద్యంబుల సమయల కర్ప లిచ్చు.

భార. ఆను. ౪. 3౪.

నివేశనము. సం. వి. ఆ. న. గ. ప్రవేశము,

చొచ్చుట. ౨. ప్రవేశపెట్టుట, చొప్పించుట.

౩. దండువిడియుట. ౪. గృహము, ఇల్లు. ౫.

ఉనికిపట్టు. ౬. దండువిడియుపాశము, స్కం

ధావారము, శిబిరము. ౭. నగరము, వీధు. ౮.

ఉనికి, సిరి. ౯. విన్యాసము, ఉంచుట. ౧౦.

ఉపవేశము, కూర్చుండుట; కూర్చుండఁబెట్టుట.

నివేశము. సం. వి. ఆ. పుం. గ. ప్రవేశము,

చొచ్చుట. ౨. దండువిడియుట; విడియుట.

౩. దండువిడియుపాశము, స్కంధావారము,

శిబిరము. ౪. ఉపవేశము, కూర్చుండుట. ౫.

సానము.

శ్లో. "చుహనివేశౌ పరికళపయోధరా." సం.

కిరా. ౪. ౮.

౬. పెండ్లి. ౭. విన్యాసము, ఉంచుట.

శ్లో. "సాగారసిద్ధానివేశవద్ధిర్దూర్వాప్రవాళైః

ప్రతిభిన్నోభమ్." సం. కు. సం. ౩. ౩.

౮. గృహము.

శ్లో. "భృశం దద గ్వాశ్రమమండపోషమా స్స

పుష్పహాసా స్స నివేశవీరుభః." సం. కిరా.

౪. ౧౯.

నివేశిని. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. భూమి.

నివేష్టనము. సం. వి. ఆ. న. చుట్టుకొనుట.

నివేష్టము. సం. వి. ఆ. పుం. గ. కప్పట. ౨.

కప్పగుడ్డ మొ. ౩. చుట్టుకొనుట.

నివ్వగిలు. అ. క్రి. వెలువడు, బహిర్గత మగు.

(పుష్పపదయువర్ణనము.) సీ. కేలు సాంచిన నివ్వ

గిలుకక్షికాంతులు జిగిచన్నగ్రేవల జీరువా

జ. స్త్రీరం. ౨. ౨౮౨. (దీనికి శ్రయోగాం

తరము కానరాదు.)

నివ్వటించు. స. క్రి. నివ్వటిలఁజేయు, ఒప్పనట్లు

చేయు.

సీ. దైత్యారివశ మైనతనచిత్త మంతయు నినుచు

గౌరవమున నివ్వటించి. పాండు. గ. ౯.

జ: నివ్వటిల్లు.

నివ్వటిల్లు (లు). అ. క్రి. (✓నివ్వటించు. సం.

నిర్వహించు. ప్రా. నివ్వత్తట.) గ. నెజవేలు,

సిద్ధించు.

సీ. నినుఁ జేరి నిమగ్ననాథునియిందియములకు

నిజదేవభూయంబు నివ్వటిల్లు. నైచ. ౨.

౮౬.

శ్లో... బహిరిందియజాం... స్వదేవభూయం

చరితార్థ మస్తు. సం. నైచ. ౩. ౧౦౧.

ద్వి. అనఘ నీచేతఁ గార్యము నివ్వటిల్లు. రం.

రా. యు. (శ. ర.)

౨. ఆతిశయించు, అధికమగు.

చ. ఆన వినుచుం గలంబుహృదయంబునఁ దాప

ము నివ్వటిల్లు ని, ట్లును... భార. విరా. ౫.

౨౩౬.

చ...మో, హనుగుణశక్తి నివ్వటిలునవ్వలరాయ

ని నేర్పు పెంపునక. వసు. 3. ౫౧.

3. కలుగు, పుట్టు.

గీ. ఉదయపర్వతకటకగండ్డోపలముల, బతు
మూలచ్చిదాన్రణప్రభవ మైన, నెత్తు రని
యెడువిచిత్రని నివ్వటిల్ల, భానుకిరణంబు
లొకకొన్ని ప్రాకె నభము. కాశీ. గ. ౧౨౨.

క...ఇవ్వితమున నుత్పాతము, నివ్వటిలం దొడ
గుటయును... ఉ. హరి. ౬. ౧౪౮.

౪. వ్యాపించు, ప్రసరించు; పడు.

మ. మును సౌరభ్యము నివ్వటిల్లఁగ మనోమో
దంబునం దేటు ల, ల్లన నోలిక వెడలంగ
రేము సముల్లాసంబునక బింక మెక్క...
పొల్పుం జెందెనంభోజముల్. భార. ఉద్యో.
౨. ౧౧౦.

గీ. కమలకింజల్కరేణుసంకాశ మగుచు, నింగి
నెఱసంజకెంబామునివ్వటిల్ల. నైష. ౮. ౧౫౬.

క. త్రవ్విన బ్రభ లెల్లదెసల, నివ్వటిలఁగ వెలు
గుచుండె నిధి... భార. ఆశ్వ. 3. ౧౫౪.

క...పాడుపుత్రమలబాణంబుల్, నివ్వటిలనీక
నలుపుర, నవ్వీరుఁడు నొవ్వ నేనె నద్భుత
భంగిక. భార. శల్య. ౧. ౨౨౮.

౫. విజృంభించు; పెరుగు, వర్ధిల్లు.

క. అవ్వీరుం డవ్వీపుని, కొవ్వను నా నైన్య
సమిత్రాశోధతియుక, నివ్వటిలనీక భవ
రులు, నివ్వజపడ సమరకేళినిపుణత మెఱ
నెక. భార. కర్ణ. ౨. 3౦౫.

ఉ...ఎప్పుడు యజ్ఞవిఘ్నముల్, కొవ్వన
జేయ రక్కసులు గ్రుమ్మరుచుండుదు రద్దురా
తులక, నివ్వటిలంగనీక శతనిష్ఠురబాణముల
స్వధించెదక. భా. రా. బాల. ౨. ౬౬.

క. నివ్వటిలు జగము లన్నియు, నెవ్వనిచే నస్తు
తుండు నెప్పుడుఁ గొలుతుక. భార. శాం.

౪. ౨౧౮.

గీ. చెడ్డయింటిచెదార మె శివునికరుణ, నివ్వటి
లు నిర్వదే నేండ్లనిమ్మ, దలంచి, పదియునా
ర్యశ్చరంబులభార్యదలంచి, గోరతనములు
మానరా కొడుకుఁగుఱ్ఱ. కాశీ. ౪. ౮౧.

౬. ఒప్పు, ప్రకాశించు.

చ. సలలితగండచుండలము సన్నదధారల నివ్వ
టిల్లఁగా, నలఘువిమాత్సరత్మకనకాంచిత
భూషణదీప్తు లాప్సఁగా, వెలువడె నున్నద
ద్విరదబృందము... విక్ర. ౪. ౮౧.

ఉ. ఎవ్వని కెంతబుద్ధి పరమేశుఁడు దాగ్గుప
జేసె నట్టి దై, నివ్వటిలుక గవిత్వరుచి ...
కవరా. గ. ౧౦. రా. వి. 3. ౩౫.

౭. నిండారు.

సీ. నివ్వటిల్ల నవంగ నిండారె ననఁ బూరటిల్లె
నా సముచు లై యుల్లసిల్లు. ఆం. భా. 3. ౧౦౧.

నివ్వరిస్తాలు. వి. బ. (నివ్వరులు.) నీవారతం
డులములు, నివ్వరిబియ్యము.

సీ. నివ్వరిస్తాలు లేనియపాలపండులు కాతెను
ములపెరు చాఱపప్పు. శుక. ౧. ౧౫౭.

ఇట్లే: నివ్వరిబియ్యము.

ద్వి. నివ్వరిబియ్యంబు నెతినెతిన దెచ్చి, యవ్వ
యన్నియుఁ బాకయత్నంబు చేసి. రం. రా.
బాల. ౬౧ పా. ౨౯ పం.

నివ్వరిముల్లు. వి. బా. (నివ్వరులు.) నివ్వరిధా
న్యపుగింజచిర నుండుముల్లు, నీవారశూకము.

గీ. తలఁప నివ్వరిముంటిచందమున మిగులఁ,
గొంచె మై కప్పు మొగులులో మించుదీవ,
పోల్కి మెఱయుచు: బచ్చ నై పొలుచు
లేజు, నీవ కద నిక్కముగ మేటి నేలఁతొడ.
అచ్చ. రా. య. ౧౬౦.

నివ్వరులు. వి. బ. తృణధాన్యవిశేషము, నీవార
ధాన్యము.

సీ. నివ్వరు లెబ్బున లీరుకావులు గాజుకన్నెర
ల్కురున దా ల్కుంటునరులు... గీ... ఆది
యగుపేరు గల్గున డ్దతఃయింట, నుండు...
వాంస. ర. ౧౨౮.

వ... పసపుగన్నేర్లు గుత్తిబలుగుత్తులు రావిపూ
రాజనాలు పొన్నుశ్రీరాజనాలు నివ్వరులు
నీరుకావులు... ప్రబంధ. ౧౧౨.

సీ. నివ్వరిధాన్యముల్ నెమకంగఁ గేదారపరి
సరంబులయందుఁ దిరుగునపుడు. దశా. ౩.
౧౬౧.

జ : నివ్వరిప్రాలు, నివ్వరిముల్లు.

నివ్వెట=నివ్వెటగు. వి. (నిండు + వెట.) ౧.
నిర్భరాశ్చర్యము, మిక్కిలి ఆశ్చర్యము.

చ. కని యిది మీను కాదు... అంచు మది
సందియ ముండుచు... ధూమకేతుసదృశం
బగువాలము చూచి నివ్వెట. దశా. ౧.
౨౯౨.

సీ... పాలుపారుచుండును నిర్భరాశ్చర్యంబు
నివ్వె టనఁగ. ఆం. భా. ౧. ౧౩౨.

౨. (ఆశ్చర్యమోహదులవలని) పారవశ్యము.

ఉ. నిక్కచు యట్ల లేమిఁ గడునివ్వెట నివ్వర
మేల వేడితి. విక్ర. ౩. ౧౦.

చ. పరవశదైన్య మాడుకొనుప్రార్థలఁ గానదు
భుర్వారిచే, గరఁగి స్రవించుచిత్రకము
గానదనాదృతివీటిపాటలూ, భరమున నున్న
మంటినవిధంబును గానదు నవ్వుటాల కాభి
రణము గొన్నఁ గాన దొకబాల నృపాలుని
జూచి నివ్వెట. మనుచ. ౫. ౬౫.

౩. మిక్కిలిభయము.

చ. ఎఱుంగక యెందుఁ బోవు మఱి యీభువ
నంబుల నెందు డాఁగిన, వెఱచఱవంగఁ
వెచ్చి తెగవ్రేయక పోనె హిరణ్యుఁ డం
చుఁ జెచ్చెర నలుమూలలం దుపరిసీమను

మంచము క్రిందఁ జూచి నివ్వెట వెలి
వెల్లెనో యనుచు వెల్వడె నిందును నందుఁ
జూడఁగా. దశా. ర. ౧౦౮.

చ. చెలువ మెసంగినట్టి యలచి తభవార్పిత
నూనపాళికల్, బలుమఱు నారసా లనుదుఁ
బాయనినివ్వెట యా త మించఁగ. చంద్రి.
ర. ౮౯.

ర. (భయదులవలని) నిశ్చేష్టత.

ఉ. మాలి గదానాతిక బిలుకుమాలి విహంగమ
మాలి ధైర్యముక, దూలి పయోధి ముక
దిరుగుతోరపుగట్టువలెక జలించి య, న్వేళఁ
బరాజ్ఞుఖం డయినవెన్నుఁడు నివ్వెట నొందె
నందుక, మే లని యార్పి రాసురులు
మింట సుపద్యలు పిచ్చలింపఁగ. ఉ. రా.
౨. ౩౬.

౫. భ్రాంతి. (శ. ర.)

నివ్వెటగు=నివ్వెట. వి. (నిండు + వెటగు.)

౧. ఆశ్చర్యము, మిక్కిలి ఆశ్చర్యము.

మ. అనినక నివ్వెట గండి భూవిభుఁడు నాహా
యిట్టిమీనంబులం, గనినామో వినినామో
యెం దయన... ఆటంచు నించుక మదిక
సందేహముం జెందుచుక. దశా. ౧. ౧౫౫.

గీ... ఒక్కకోనలొనఁ, బుష్పకవిమాన మటు
సాఁగి పోక నిలిచె.

చ. నిలిచినఁ బంక్తికంధరుఁడు నివ్వెట గండి
యి దేల యిచ్చటక, నిలిచెను శక్తుడే
యొకఁడు నిల్వఁగ దీనికి దుర్గమస్థలంబులు
గలవోటు చూడుఁ డటఁ బొం డని మం
త్తులఁ బంప... ఉ. రా. ౩. ౬౬, ౬౭.

౨. మిక్కిలి భయము.

చ. పులిఁ బొడఁగన్న లేళ్లగమివోలె సుయోధను
నగ్రనైకుల్, దలఁకి కలంగి నివ్వెటగుఁ
దన్నినఁ జేష్టులు దక్కి చిత్రరూపుల

క్రియ నుండిరి... భార. భీష్మ. ౨. ౧౫౩.
(దక్షాధ్వరధ్వంసము.) ఉ. కొందఱు సృష్టి
సంహారమొక యని నివ్వెట గంది రార్దు
లై. వీర. ౪. ౯౦.

౩. (భయదుఃఖాదులచే కలిగెడి) నిశ్చేష్టత.
క. వెఱచఱచి వెగడువడి నివ్వెట గందుచు
గురుబలంబువీరు లతని డగ్గఱ కంఠసంత
జూడఁగ, నుటక నదీసుతుఁడు దాకె ను
దృఢభంగి. భార. భీష్మ. ౨. ౨౨౩.

ఉ. ఆసమయంబునకే గనకహంసము... ఆచ్చ
టి కేగుదెంచె జింతాసముపేతు లై విగత
ధైర్యత నివ్వెట గంది యున్నయా, రాసుతు
రాజకన్య నసురాగ మెలర్పఁగ నుద్ధరింపఁ
గ. నైమ. ౪. ౧౦౫.

ఉ...దురంతవిసాదవేదనా, భీనత యీమహాత్ము
నకుఁ దీర్పక యేగతి నుండఁగాఁ దగుల,
దీనికి నెద్ది కార్య మని నివ్వెట గంద నతం
డు కమట. రాజ. చ. ౨. ౩౮.

౪. భ్రాంతి.

ద్వి. నిలకడ దప్పిన నివ్వెట గందె. విష్ణు. పూ.
౩. (శ. ర.)

నివ్వెటపడు. అ. క్రి. (నివ్వెట + పడు.) ౧. మి
క్కిలి ఆశ్చర్యపడు.

క. ఆవీర్యం డవిప్రసిక్తవృత్తి నానైవ్యసమి
తిక్రూరోద్ధతియు, నివ్వటిలనీక ఖచరులు,
నివ్వెటపడ సమరకేలినిపుణత మెఱసె. భార. కర్ణ. ౨. ౩౦౫.

చ. వెఱవకు కాంత... నీవు నివ్వెటపడఁ బట్టి
వల్లభుని విష్ణుని దెచ్చి యపత్య మిప్పుడే,
నెఱయఁగఁ దెచ్చి యిచ్చెద ననింద్యచరిత్ర
విచార మేటికి. నా. పంచ. ౧. ౪౩౩.

౨. మిక్కిలి భయపడు.

నీ. ఏతదనము నొంద కింపారఁ బుత్రుని గని

యింక నెట్లాకో కర్జ మనుచు, నివ్వెటపడి
యున్న నిజపత్ని కవిధం బల్లన నెఱిగిం
చి... హరి. పూ. ౫. ౧౨౧.

౩. (భయాదులచే) నిశ్చేష్టతనొందు, చేష్టలు
దక్కు.

వ...కారవస్త్రానికులు గలంగినమనంబులతోడ ని
వ్వెటపడి యుండ... భార. విరా. ౪. ౮౫.

గీ. నీవు మమ్ము బోధింపఁగా నేర్తుగాక, యి
మహానలస్ఫురణంబు నిట్టి దనఁగ, నేము
నేర్తుమె యేమియో యెఱుఁగ కునికి, గాదె
నివ్వెటపడితిమి కమలనాభ. భార. ఆను.
౪. ౪౦౩.

౪. భ్రాంతిపడు. (శ. ర.)

నివ్వెటపడుచు. స. క్రి. (నివ్వెట + పడుచు.)
భయపడఁజేయు.

క. సకియఁ గనుమొఱగి మధుకర, చితుర నిజా
రామవాటిఁ జేరి ప్రనూనాంబకధాటికుక
ఘోటీ, నికరాటికనము మనము నివ్వెటపడు
ప. వసు. ౩. ౧౧౩.

నివ్వెటపాటు. వి. (నివ్వెటపడు.) ౧. మిక్కిలి
ఆశ్చర్యము.

వ...పాత్రులలో నున్న యొక్క చక్కనిబాలి
కనుం జూచి యొక్కింతతడవు నివ్వెటపా
టున నిశ్చలం దగుచు... కళా. ౫. ౨.

ఉ. నిద్దురపోయి లేచుగతి నీరజలోచన లేచి
నవ్వలే, ముద్దుమొగంబుతోఁ బలికి మొక్కి
పదానతు లైనపుత్రులక, దద్దయుఁ గొగి
లించి మునిదారలతోఁ దగుసుద్దు లాడు
చుక, నిద్దురవేడ్క నందఱు నివ్వెటపా
టున ముంచె నత్తటిక. దళా. ౬. ౮౮.

౨. మిక్కిలి భయము.

(భీష్మ. ౬.) గీ...అక్కజంపుఁ గడిమి కచ్చెరు
వడి యొక్కకడకు వచ్చి, పొండునూనులు

నివ్వెఱపాటు నొంద. భార. భిష్ట. గ. ౨౯౩.

3. (భయదుఃఖాదులవలన) నిశ్చేష్టత.

సీ. చిత్రరూపంబునచెలుపున నేలొకో పతిమూర్తి నివ్వెఱపాటు నొందె. నిర్వ. ౮. ౧౧౧.

సీ. అనుచితకృత్యంబు లాచరించువిధాత్మబలిమికి నివ్వెఱపాటు దోచ. భార. విరా. ౨. 33.

౪. భ్రాంతి.

సీ. తొట్టిలుభయమునఁ ద్రోవఁ గానఁగ లేక నివ్వెఱపాటుతో నిలుచునెలత. దశా. ౪. ౪౫.

చ. నిలిచిన భీతియు న్వడఁచు నివ్వెఱపాటును భూరిలజయుఁ, గళవళముఁ జనింప నధికం బగుశోకముఁ బొంది... ఉన్నయా, నలి నదశాక్షిఁ జూచి... చరిశ్చ. ౫. 2౨.

నిశ. సం. వి. ఆ. శ్రీ. ౧ - వ్యాపారమును మిగుల క్షీణింపఁ జేయునది - రాత్రి. ౨. పసుపు. 3. (జ్యోతి.) మేషదిరాశిపట్కము. ౪. స్వప్నము, కల. (విల్యము.)

నిశమనము. సం. వి. ఆ. న. ౧. శ్రవణము, వినుట.

౨. దర్శనము, చూచుట. 3. దృష్టి, చూపు.

నిశరణము. సం. వి. ఆ. న. మారణము, చంపుట.

నిశాంకుశ. సం. వి. ఆ. శ్రీ. జిబిలిక, ఒకదినుసు బీజి.

నిశాంతనారి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. గృహిణి, గేస్తురాలు. (ఆ. ని.)

నిశాంతము. సం. విణ. (ఆ. ఆ. ఆ.) మిక్కిలి శాంత మైనది. వి. ఆ. పుం. ఉపకాలము, ప్రభాతము. న. గృహము.

నిశాంధ. సం. వి. ఆ. శ్రీ. జతుక యనుతీగ, కోరిందశి.

నిశాంధము. సం. విణ. (ఆ. ఆ. ఆ.) రాత్రియందు గుడ్డిది, శచీకటితోగము కలది.

నిశాకరము. సం. వి. ఆ. పుం. ౧. కర్పూరము.

౨. కుక్కుటము, కోడి. (ఆ. ని.)

నిశాకరుడు. సం. వి. ఆ. పుం - రాత్రిని కలిగించువాడు - చంద్రుడు.

నిశాకేతుడు. సం. వి. ఈ. పుం - రాత్రియందు కాంతి కలవాడు - చంద్రుడు. (వై. ని.)

నిశాఖ్య. సం. వి. ఆ. శ్రీ. పసుపుశి. (ఇట్లే: నిశాహ్య, నిశాహ్యము.)

నిశాగృహము. సం. వి. ఆ. న. రాత్రి పండు కొను గృహము, పడుకట్టి.

నిశాచరము. సం. వి. ఆ. పుం. ౧. నక్క.

౨. గుడ్లగూబ. 3. పాము. ౪. చక్రవాకము.

నిశాచరి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. ౧. రాక్షస శ్రీ.

౨. కులట, ఊకుటాలు. 3. కేకిని అనుగంధ

ద్రవ్యము. ౪. వైడికంటి అనుపక్షి. ౫. శంభిని, కట్టతీగశి. ౬. ఆడుగుడ్లగూబ. ౭. ఆడునక్క.

నిశాచరుడు. సం. విణ. (ఆ. ఈ. ఆ.) రాత్రి లందు తిరుగువాడు. వి. ఆ. పుం. ౧. రాక్షసుడు. ౨. దొంగ.

నిశాచర్తము. సం. వి. వ. న. చీకటి, అంధకారము.

నిశాజలము. సం. వి. ఆ. న. మంచునీరు, హిమజలము.

నిశాటకము. సం. విణ. (ఆ. టికా. ఆ.) రాత్రియందు సంచరించునది. వి. ఆ. పుం. గుగ్గిలముశి.

నిశాటనము. సం. వి. ఆ. పుం. గుడ్లగూబ. న. రాత్రియందు తిరుగుట, రాత్రి సంచారము.

నిశాటనుడు. సం. వి. నిశాటుడు.

నిశాటము. సం. వి. ఆ. పుం. గుడ్లగూబ.

నిశాటి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. ౧. రాక్షసశ్రీ.

౧. అంబరము. ౩. ఆడుగుడగుబ.

నిశాటుడు. సం. విణ. (అ. టికా. అ.) రాత్రి
యందు తిరుగువాడు వి. అ. పుం. రాక్షసుడు.

నిశాతము. సం. విణ. (అ. అ. అ.) మిక్కిలి వా
డిచేయ బడినది, పదను పెట్టబడినది.

నిశాత్యము. సం. వి. అ. పుం. వేకువ, ఉప
కాలము.

నిశాదర్శి. సం. వి. క్. పుం. -రాత్రులయందే
చూచునది- గుడగుబ.

నిశాది. సం. విణ. (క. నీ. క.) రాత్రియందే
భుజించువాడు. వి. ఇ. పుం. (నిశా + ఆది.)
రజనీముఖము, సాయంసంధ్య.

నిశాదుడు. సం. విణ. (అ. అ. అ.) రాత్రియే
భుజించువాడు. వి. అ. పుం. నిషాదుడు, బో
యవాడు.

నిశానము. సం. వి. అ. న. వాడిచేయుట, పద
నుపెట్టుట; తేజనము, మెఱుగుపెట్టుట.

నిశానాథము. సం. వి. అ. పుం. కర్పూరము.

నిశానాథుడు. సం. వి. అ. పుం-రాత్రికి దొర-
చంద్రుడు.

ఇట్లే: నిశాకాంతుడు, నిశాధీశుడు, నిశేశుడు,
మొ.

నిశానిశము. సం. అక్య. ప్రతిరాత్రుము.

నిశానీ(ని). వి. (హిం. నిశానీ.) గ. చిహ్నము.
(నిశాన్ అని మి. బ్రా. క. ర.)

నీ. జిలుగుచీనాపట్టుచెంగావిచెఱుగుల నిద్రా
జరీనిశానీలకరులు. రంగా. గ. ౧౫౬.

౧. ధ్వజము, కెండా.

క. ఆరాచవారి ముక్తుక, బారునకుం దీర్చి
యొక్కపసిమినిశానీ, వారలచేతికి నిచ్చిన,

ఘోరాహవమోర్చి దాని, గొంటిమయేనిక.
రంగా. ౧. ౨౨౨.

చ. తొలుతటిదిక్కుదీపు లటఁ దోడనె భూధ
వునాజ్ఞ చేకొనక, మలయక నిల్చుతదవలి
మం బనులెల్లనిశానిచేరుక, వెలిగెడుపద్మ
రాగయుతవిశుతకాంచనకుంభమోయనక,
జలరుహబాంధవుం డుదయశైలమువై గను
పట్టె నయ్యోడక. ఉ. హరిశ్చ. ౧౫౩.

౩. నేలిముద్ర.

(వ్యవ.) వాడు చేపాలు చేయలేడు కాన నిశా
నీ పెట్టింపుము.

జ: నిశానీదారు.

నిశానీదారు. వి. (నిశానీ. హిం. నిశానీదార్.)
రాజచిహ్నము ధరించి డప్పులుమొదలగువాని
వాయించువాడు.

నీ. నెమ్మి గోవెలనిశానీదారుగములు కర్పాచీ
డమరము ల్నాడు సేయ. అని. ౨. ౧౯.

౩. వ్రాలు చేయలేనివాడు, చేతివ్రేలిముద్ర వే
యవాడు.

(వ్యవ.) వాడు నిశానీదార్లైనను లక్షలు గడిం
చినాడు.

నిశాపతి. సం. వి. ఇ. పుం- రేరాజు-చంద్రుడు.

నిశాపుష్పము. సం. వి. అ. న. గ. కలువ. ౨.
హిమము, మంచు. (విల్యమున.)

నిశాభంగ. సం. వి. అ. స్త్రీ. -పసుపుమొక్క
చిగుళ్లవంటిచిగుళ్లు కలిది. - దుగ్ధపుచ్చి.

నిశామణి. సం. వి. ఇ. పుం. గ. చంద్రుడు.

౨. ఖదోరతము, మిడుగులుబురువ. ౩. కర్పూ
రము. (వాచ.)

నిశామనము. సం. వి. అ. న. గ. దర్శనము,
చూచుట. ౨. చూపు, దృష్టి. ౩. వినుట, ఆక
ర్షించుట. ౪. ఆలోచనము.

నికామము. సం. వి. అ. పుం. గ. వినుట. ౨.
చూచుట, కనుగొనుట.
నికాముఖము. సం. వి. అ. న. ప్రదోషము,
సాయంసంధ్య.
నిశారణము. సం. వి. అ. న. మారణము, చంపు
ట. పుం. రాత్రియుద్ధము.
నిశారత్నము. సం. వి. అ. న. గ. చంద్రుడు.
౨. కర్పూరము.
నిశారము. సం=నీచారము.
నిశారుకము. సం. విణ. (అ. అ. అ.) మిక్కిలి
హింసించునది. వి. అ. పుం. (సంగీత.) సప్తవిధ
రూపకతాళములలో నొకటి.
నిశావనము. సం. వి. అ. పుం. కణము, జనుము.
నిశావసానము. సం. వి. అ. న. వేకువ.
నిశావిహారుడు. సం. వి. అ. పుం - రాత్రించ
రుడు - రాక్షసుడు.
నిశావేది. సం. వి. న్. పుం - రాత్రిపరిమాణ
మెఱుగునది - కోడి.
నిశాహసము. సం. వి. అ. పుం-రాత్రిలందు
నవ్వునది-వికసించునది-కుముదము, కలువ.
నిశితము. సం. విణ. (అ. అ. అ.) గ. వాడిచే
యబడినది. ౨. శాశితము, సానబట్టబడినది.
౩. తేజితము, మెఱుగు పెట్టబడినది. వి. అ. న.
ఇనుము.
నిశితి. సం. వి. ఇ. స్త్రీ. గ. వాడిచేయుట, సా
నబట్టుట. ౨. తేజనము, మెఱుగు పెట్టుట.
నిశిపాలకుడు. సం. వి. అ. పుం. యామికుడు,
రాత్రిలందు కావలి కాచువాడు.
నిశిపుష్ప. సం. వి. అ. స్త్రీ. శేఫాలిక, వావిలి.
నిశిపుష్పి. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. శేఫాలిక, వావిలి.
నిశీధము. సం. వి. అ. పుం.-జనులు పరుండువేళ-

గ. నడుకేయి, అర్ధరాత్రము. ౨. రాత్రి.
నిశీధిని. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. కేయి, రాత్రి.
నిశీధ్య. సం. వి. అ. స్త్రీ. కేయి, రాత్రి.
నిశుంభనము. సం. వి. అ. న. వధము, చంపుట.
నిశుంభము. సం. వి. అ. పుం. గ. వధము, చం
పుట. ౨. హింసించుట. ౩. మర్దించుట. ౪.
(విల్లు మొ. వంచుట.)
నిశుంభి. సం. విణ. (న్. నీ. న్.) చంపువాడు
నాకళుడు.
నిశుంభుడు. సం. వి. అ. పుం. (దుర్గచే హతుఁ
డైన) ఒకానొకరాక్షసుడు.
నిశైతము. సం. వి. అ. పుం. బకము, కొంగ.
(వాచ.)
నిశోత్సర్గము. సం. వి. అ. పుం. - రాత్రివిడుచు
వేళ - ప్రభాతము, వేకువ.
నిశ్చత్వారింశము. సం. విణ. (అ. అ. అ.) నలు
వదిని మించినది, నలువదికంటె పయిది.
నిశ్చయనీయము. సం. విణ. (అ. అ. అ.) నిశ్చ
యింపఁదగినది.
నిశ్చయము. సం. వి. అ. పుం. గ. నిర్ణయము,
నిర్ధారణ. ౨. సిద్ధాంతము. ౩. దృఢమైన
యుద్దేశము, గట్టితలపు.
నిశ్చో. తస్మాభిషేకసంభారం కల్పితం క్రూరని
శ్చయా, దూషయామాస కై కేయా... సం.
రఘు. ౧౨. ౪.
౪. తప్పక కలుగుట, కలుగుట తప్పమి. ౫. అ
ప్రకృతమును (ఉపమానమును) నిషేధించి
ప్రకృతమును (ఉపమేయమును) స్థాపించునొక
యర్థాలంకారము. (వాచ.)
నిశ్చయించు. సం. స. క్రి. నిర్ణయించు, స్థిరప
ఱుచు.

ఆ. ఆనఘ నిన్ను శిష్యుడును ధార్మికుడును, త్యక్తకుండు నని మహాదరమున, నడిగె నీవు ధర్మహానికి నోర్చిన, గురుఁడు నిశ్చయించె గొడుగుచావు. భార. ద్రో. ౫. 3౫౧.

వ. నీ పెట్టివాడై వైలేమి నీకుం బ్రతిక్రుతంబు చేసినయశసం బవశ్యంబునుం బెట్టెద నని నిశ్చయించి. మార్క. ౧. ౩౧.

నిశ్చల. సం. వి. ఆ. శ్రీ. ౧. భూమి. ౨. సాల పర్ణి, ముయ్యకుపాన్న శి.

నిశ్చలము. సం. విణ. (అ. ఆ. ఆ.) ౧. సిరమై నది, కదలనిది. ౨. ఏకరూప మైనది, మాటనిది.

నిశ్చలాంగము. సం. విణ. (అ. ఆ. ఆ. ఆ.) - కదల నిశరీరము కలది - సిరమైనది, కదలనిది. (కొండ మొ.) వి. ఆ. పుం. బకము, కొంగ.

నిశ్చాయకుఁడు. సం. విణ. (అ. యికా. ఆ.) ని శ్చయించువాఁడు, నిశ్లేత.

నిశ్చాయి. సం. విణ. (న్. నీ. న్.) నిశ్చయించు వాఁడు.

నిశ్చారకము. సం. విణ. (అ. రికా. ఆ.) ౧. స్వ చ్ఛందము, స్వేచ్ఛ ననుసరించునది. ౨. చారులు లేనిది. వి. ఆ. న. మలవిసర్జనము చేయించువా యువు.

నిశ్చింతము. సం. విణ. (అ. ఆ. ఆ.) చింత లేనిది. అవ్య. అ. న. నిర్విచారము, చింతలేమి.

క. ఎంతకుఁ గృతకార్యుం డగు, సంతకుఁ డీరం తకును భయం బండక ని, శ్చింతమున నుండుఁ డాతం, డంతము నొందించు డొంటిమట్టు ల నరులకొ. భార. ఆది. ౩. ౨౬౬.

నిశ్చింతుఁడు. సం. విణ. (అ. ఆ. ఆ.) - చింత లేనివాఁడు - ౧. ఆలోచన లేనివాఁడు. ౨. త లంపు లేనివాఁడు. ౩. దుఃఖము లేనివాఁడు.

నిశ్చితము. సం. విణ. (అ. ఆ. ఆ.) ౧. అవధారి

తము, నిశ్చయింపబడినది. ౨. కృతనిశ్చయము, నిశ్చయించినది.

(పాల స్త్యః.) శ్లో. అరావణ మరామం వా జగ దద్యోతి నిశ్చితః. సం. రఘు. ౧౨. ౮౩.

వి. అ. న. నిశ్చయము, నిర్ణయము. క్రి. విణ. ౧. తప్పక. ౨. గట్టిగా, రూఢిగా.

నిశ్చితి. సం. వి. ఇ. శ్రీ. ౧. నిశ్చయము, నిర్ణ యము. ౨. దృఢసంకల్పము.

నిశ్చిన్వత్. సం. శత్ర. నిశ్చయించుచున్న.

నిశ్చిన్వానము. సం. విణ. (అ. ఆ. ఆ.) నిశ్చ యించుచున్నది.

నిశ్చీయమానము. సం. విణ. (అ. ఆ. ఆ.) నిశ్చ యింపబడుచున్నది.

నిశ్చుక్ర-ణము. సం. వి. ఆ. న. దంతకాణము, ఒకదినునుపల్లుపాడి.

నిశ్చేత. సం. విణ. (ఋ. శ్రీ. ఋ.) నిశ్చయిం చువాఁడు.

నిశ్చేతనుఁడు. సం. విణ. (అ. ఆ. ఆ.) విసంజ్ఞఁ డు, తెలివి తప్పినవాఁడు, చైతన్యము లోలగిన వాఁడు.

నిశ్చేతవ్యము. సం. నిశ్చయనీయము.

నిశ్చేయము. సం. నిశ్చయనీయము.

నిశ్చేష్టము. సం. విణ. (అ. ఆ. ఆ.) చేష్టలులేనిది, కాయకవ్యాపారములు లేనిది, కదలనిది.

నిశ్చేష్టాకరణము. సం. విణ. (అ. ఈ. ఆ.) చే ష్టలు లేనిదిగా చేయునది, కాయకవ్యాపారము లుడిగించునది. వి. ఆ. న. ౧. మన్యభూణము లలో నొకటి. (నీలోత్పలము.) ౨. మణిసిలతోఁ జేయునొకబౌద్ధధము.

నిశ్చేష్టితుఁడు. సం. విణ. (అ. ఆ. ఆ.) చేష్టలు తక్కినవాఁడు.

నిశ్చందనుడు. సం. విణ. (న.) ఛందస్సును-
వేదమును- చదువనివాడు.

నిశ్చందుడు. సం. విణ. (న.) ఛందస్సును.

నిశ్చంద్రము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) - ఛంద్రము
లు లేనిది- ౧. రంధ్రములు లేనిది. ౨. లోప
ములు లేనిది. ౩. ఎడము లేనిది, దట్టమైనది.

నిశ్చయము. సం. వి. అ. పుం. ఆధికపరిశ్రమము.

నిశ్చయణి. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. నిశ్చయన.

నిశ్చయేణి. సం. వి. ఇ. ఈ. స్త్రీ. ౧. నిశ్చయన. ౨.
ఖర్జూరవృక్షము, పేరీతచెట్టు.

నిశ్చయసము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) శ్రేష్ఠ
ము, మేలైనది. వి. అ. న. ౧. ముక్తి, మోక్ష
ము. ౨. మేలు, మంగళము.

ఇట్లే: నిశ్చయసము.

నిశ్చయసము. సం. వి. అ. న. నిట్టూర్పుట.

నిశ్చయసింఁచు. సం. అ. క్రి. ౧. నిట్టూర్పు విడు
చు, నిట్టూర్పు. ౨. ఊహి లోపలికిఁ గొను. ౩.
ఊహిరి వెలుపలికి విడుచు. (విల్యముని.)

నీ. పద్మిని నిశ్చయసింపఁగఁ బూచె వానిలి కమలా
క్షి గనఁ దలకంబు పూచె. వరాహ. ౩. ౮౦.

నిశ్చయసిలము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) నిశ్చయసిం
చిఁచి, నిట్టూర్పు పుచ్చినది. వి. అ. న. నిశ్చయ
సము.

నిశ్చయసము. సం. వి. అ. పుం. ౧. నిట్టూర్పు.
౨. ఊహిరి వెలికి విడుచుట. ౩. ఊహిరిని లోప
లికి గొనుట. (విల్యముని.)

నిశ్చయసింఁచు. సం. అ. క్రి. నిశ్చయసింఁచు.
(ఊహిరి వెలికివిడుచు.)

మ. కనితల్ నవ్వఁగఁ గౌఁగిలింపఁ గన నిశ్చయ
సింప గానం బొనర్ప నదల్పక బలుకక
ముఖానవము గూర్చుక దన్న సంఘటన
నల్, మొనపుక బొన్న కురంటకంబుఁ దిల

కంబుక సింధువారంబు ప్రేంకనముక సం
వేఁగ గోగునక వకుళముక గంకేలియక
మావియక. రామా. ౧. ౧౯౦.

నిశ్చయకుండు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) - శంక
లేనివాడు- ౧. జంతు లేనివాడు; భయము లే
నివాడు. ౨. సందేహము లేనివాడు.

నిశ్చయము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧. శబ్దము
లేనిది, సద్దు లేనిది. ౨. మాటలు లేనిది, మిన్న
కుండునది. వి. అ. పుం. (సంగీత.) తాలమాన
లఘుచతుష్టయకాలము. అవ్య. అ. న. సద్దులేమి.

నిశ్చయము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) శమము లేనిది,
శాంతి లేనిది. అవ్య. అ. న. శమములేమి, శాంతి
లేమి.

నిశ్చయరణము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) - శరణ
ము లేనిది - ౧. రక్షకము లేనిది. ౨. ఇల్లు
లేనిది.

నిశ్చయలాకము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧. శలా
క లేనిది. ౨. నిర్జలము, ఏకాంత మైనది. (ప్రదే
శము.) వి. అ. న. ఏకాంతస్థలము.

నిశ్చయల్యము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) శల్యము లే
నిది.

నిశ్చయపఱచు. మి. స. క్రి. శేషము లేకుండఁ
జేయు, మిగులు లేకుండఁజేయు.

గీ. చిక్కు బాకీలు పిదప నిశ్చయపఱచె, బ్రతిది
నము దానిసంసారబాధలెల్ల, నెత్తు కెత్తుగ
నడచె దుర్వృత్తి నతఁడు. నిరం. ౨. ౧౧౬.

నిశ్చయము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) మిగులు లే
నిది. క్రి. విణ. సర్వము, అంతయు.

శ్లో. నిశ్చయవిద్రాణితకోశజాతమ్. సం. రఘు.
౫. ౧.

నిశ్చయధ్యము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) కుదిచేయఁ

బడినది. (వై. ని.)

నిశ్చేకుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) - శ్రీ లేని
వాడు - గ. సంపద లేనివాడు. ౨. కాంతి
లేనివాడు.

నిషంగధి. సం. వి. ఇ. పుం. గ. ఆలింగనము
కాగిలింత. ౨. ధన్వి, విలుకాడు. ౩. సారథి.
౪. రథము. ౫. తృణము, గడ్డి. ౬. స్కంధము,
మూపు.

నిషంగము. సం. వి. అ. పుం. గ. ఆధికసంగ
ము, మిక్కిలికూడిక; విషయానురాగము. ౨.
తూజీరము, అములపాది. ౩. కత్తి.

నిషంగి. సం. విణ. (న్. ణీ. న్.) గ. నితాంత
సత్తుడు, మిక్కిలి సంగము కలవాడు. ౨. అ
ములపాది కలవాడు, విలుకాడు. ౩. ఖడ్గధా
రి, కత్తి కలవాడు.

నిషణ్ణకము. సం. విణ. (అ. ణ్ణికా. అ.) కూర్పు
న్నవాడు.

నిషణ్ణుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. ఉపవి
ష్టుడు, కూర్పున్నవాడు. ౨. సితుడు, ఉన్న
వాడు.

నిషదము. సం. వి. అ. పుం. (సంగీత.) నిషద
స్వరము, 'ని' అనుస్వరము.

నిషద్య. సం. వి. ఆ. శ్రీ. గ. శూద్రపర్యంకము,
చిన్నచుంచము. ౨. ఆపణము, అంగడి. ౩. చా
ట్టము, అంగడివీధి. ౪. కూర్చుండుట.

నిషద్యర. సం. వి. ఆ. శ్రీ. రేయి, రాత్రి.
(వాచ.)

నిషద్యరము. సం. వి. అ. పుం. కర్దమము, బురద.

నిషద్యరి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. రాత్రి.

నిషద్యరుడు. సం. వి. అ. పుం. మత్తకుడు.
(వై. ని.)

నిషధము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) కఠినము. వి.
ఆ. పుం. గ. ఒక దేశము. ౨. ఒకపర్వతము.
౩. (సంగీత.) నిషదస్వరము, 'ని' అనుస్వరము.

నిషాదనము. సం. వి. అ. న. కూర్చుండబెట్టుట.
నిషాదము. స. వి. అ. పుం. గ. (సంగీత) సప్త
స్వరములలో కడపటిస్వరము. ౨. దేశభేదము.
నిషాది. సం. విణ. (న్. నీ. న్.) గ. కూర్చుండు
వాడు. ౨. ఉండువాడు. వి. న్. పుం. మా
వటిడు. ఈ. శ్రీ. గ. నిషాదశ్రీ, బోయత.
౨. చండాలశ్రీ, మాలత. ౩. బ్రాహ్మణునకు
శూద్రశ్రీయందు పుట్టినది.

నిషాదితము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ఉపవేళి
తము, కూర్చుండబెట్టబడినది. వి. అ. న.
నిషాదనము, కూర్చుండబెట్టుట.

నిషాదుడు. సం. వి. అ. పుం. గ. బోయవాడు.
౨. చండాలుడు, మాలవాడు. ౩. బ్రాహ్మణు
నకు శూద్రశ్రీయందు పుట్టినవాడు.

నిషిక్తము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. నితాం
తసిక్తము, మిక్కిలి తడుపబడినది; మిక్కిలి
చల్లబడినది. ౨. గర్భాదులందు ఉంచబడినది.
(శుక్రము మొ.) ౩. శుక్రాదులవలన బుట్టినది.
(గర్భము మొ.) ౪. గర్భాధానము చేయబడి
నది. (శ్రీ.) (నిషేచనము నిషిచ్యమానము మొ.
నేచనము నిచ్యమానము మొ. వానివలె గ్రహిం
చునది.)

నిషిద్ధము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. నిషేధిం
పబడినది. ౨. కొట్టివేయబడినది.

న్లో. నిషిక్షేరశ్యేభి ర్లలితమకరందో మధుకరైః.

వేణీ. గ. గ.

నిషిధ్యత్. సం. కత్త. నిషేధించుచున్న.

నిషిధ్యమానము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) నిషే
ధింపబడుచున్నది.

నిషీదత్. సం. శత్రు. కూరుచున్న.

నిషూదనము. సం. విణ. (అ. ఆ. ఆ.) చంపు
నది. వి. అ. న. వధము, చంపుట.

నిషేకము. సం. వి. అ. పుం. గ. మిక్కిలి తడు
పుట; చలుట. ౨. స్రవించుట, కాలుట.
శ్లో... తెలిసిషేకబిందునా. సం. రఘు. ౮. ౩౮.
౩. శుక్రస్రావము, రేతోవిసర్జనము; గర్భాధా
నము.

నిషేచనము. సం. వి. అ. న=నిషేకము.

నిషేద్ధ. సం. విణ. (ఋ. ద్ధి). ఋ.) నిషేధించు
వాడు.

నిషేద్ధవ్యము. సం=నిషేధనీయము.

నిషేధకము. సం. విణ. (అ. ధికా. అ.) నిషే
ధించునది.

నిషేధత్. సం. శత్రు. నిషేధించుచున్న.

నిషేధనీయము. సం. విణ. (అ. ఆ. ఆ.) నిషే
ధింపదగినది.

నిషేధము. సం. వి. అ. పుం. గ. నివారణము.
౨. నివర్తనము, మరలించుట. ౩. నిరాకరణ
ము. ౪. ఈపని అనిష్టాపాదకము కనుక చేయఁ
గూడ దని తెలుపువేదాదివాక్యము. (వ్యతి. విధి.)

నిషేధించు. సం. స. క్రి. కూడ దని నిరాకరిం
చు, ప్రోసేపుచ్చు.

వ. అన్నాగీనివహంబు... హంసగమన హంసాభి
ముఖి యైనయాత్రఁ బెద్దలు నిషేధింతురు
నుమి యనుచు మందగతిం బిలుందన యే
తెంచె ... నైవ. ౨. ౪౬.

నిషేధిత. సం=నిషేద్ధ.

నిషేధితము. సం. విణ. (అ. ఆ. ఆ.) నిషేధింపఁ
బడినది.

నిషేధితవ్యము. సం=నిషేధనీయము.

నిషేధ్యము. సం=నిషేధనీయము.

నిషేవ. సం. వి. అ. శ్రీ=నిషేవణము.

నిషేవకుడు. సం. విణ. (అ. వికా. అ.) గ.
చక్కగా నేవించువాడు, చక్కగా భజించు
వాడు. (భృత్యుడు, భక్తుడు మొ.) ౨.
(ఆహారావధాదులను) చక్కగా ననుభవించు
వాడు. ౩. (వ్రతతీర్థయాత్రాదులను) చేయు
వాడు, అనుష్ఠించువాడు.

నిషేవణము. సం. వి. అ. న. గ. కొలుపు, సేవ.
౨. (వ్రతాదులను) చేయుట. ౩. (ఆహారాదు
లను) అనుభవించుట. (నిషేవకుడు, నిషేవ్య
మాణము మొ. సేవకుడు, సేవ్యమానము మొ.
వానివలె గ్రహించునది.)

నిషేవితము. సం. విణ. (అ. ఆ. ఆ.)-గ. కొలు
వబడినది, భజింపబడినది. ౨. అనుభవింపఁ
బడినది. ౩. అనుష్ఠింపబడినది, ఆచరింపబడి
నది. (వ్రతాది.)

నిషేవ్యము. సం. విణ. (అ. ఆ. ఆ.) గ. సేవిం
పదగినది, భజింపదగినది. ౨. అనుభవింపదగి
నది. ౩. ఆచరింపదగినది.

నిష్రంటకము. సం. విణ. (అ. ఆ. ఆ.) గ.
ముండ్లు లేనిది. ౨. నిర్బాధకము, బాధకము
లేనిది. (రాజ్యము మొ.)

నిష్రము. సం. వి. అ. పుం. న. గ. పడునాణు
మాషములతూనిక కలబంగారునాణెము, మా
డ. ౨. టంకము. ౩. దీనారము. ౪. పడునాణు
ద్రవ్యములయొత్తు. (౨౦వరాటంకములు=ఒక కాకి
జీర కాకిణులు=ఒక పణము; ౧౬ పణములు=
ఒక ద్రవ్యము; ౧౬ ద్రవ్యములు=ఒక నిష్కము.)
నూటయెనిమిది మాడలయొత్తు గలబంగారు.
(౧౫౦ మాడలయొత్తు కలబంగారు మని కొంద
లు.) ౬. వజ్రోభూషణము, పరకము.

2. బంగారు. ౮. బంగారుపాత్రము. ౯. పలము.

(నాలుగుకర్షములయెత్తు.)

నిష్క-ర్తనము. సం. వి. ఆ. న. కత్తిరించుట, ఛేదించుట.

నిష్క-ర్షణము. సం. వి. ఆ. న. గ. నిస్సారణము, వెలికిలాగుట; వెడలఁబుచ్చుట. ౨. నిశ్చయించుట.

నిష్క-ర్షము. సం. వి. ఆ. పుం. గ. నిస్సారణము, ఊడఁబెలుకుట. ౨. సారాళము. 3. నిశ్చయము. ౪. ఇది యిట్టిది యింత యని స్వరూపనిర్ధారణము చేయుట.

నిష్క-ర్షించు. సం. స. క్రి. గ. నిశ్చయించు. ౨. లాగు, బలవంతముగా కైకొను. (శ.ర.)

నిష్క-ల్పము. సం. విణ. (అ.ఆ.అ.) కల్పము లేనిది.

నిష్క-ళ. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. ముట్లుడిగినయాడుది.

నిష్క-ళము. సం. విణ. (అ.ఆ.అ.) గ. కళాశాస్త్రము, కళలు లేనిది. (చంద్రబింబము మొ.) ౨. నిరవయము, భాగములు లేనిది, సంపూర్ణము. (బ్రహ్మము.) 3. వీర్యము లేనిది. ౪. స్వత్రగీతాదికలాశాస్త్రము.

నిష్క-షాయము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) కషాయము - రాగ ద్వేషాదిదోషము - లేనిది. (చునసుపు మొ.)

నిష్క-మము. సం. విణ. (అ.ఆ.అ.) గ. కామము లేనిది, కోరిక లేనిది. ౨. కామము - కోరికతో చేయఁబడనిది. (కర్తము.)

నిష్క-రణము. సం. విణ. (అ.ఆ.అ.) గ. నిర్హేతుకము, కారణము లేనిది. ౨. ఒక కారణము చేత కలుగనిది, సహజము.

నిష్క-లకుఁడు. సం. విణ. (అ.ఆ.అ.) గ. కేళ

ములు రోమములు గొటిగించుకొన్నవాడు.

౨. నిర్లతసమయాడు, సమయము నతిక్రమించినవాడు.

నిష్క-లసము. సం. వి. ఆ. న. గ. చాలసము, కదల్చుట; పనులు లోనగువానిని తోలుట. ౨. చంపుట.

నిష్క-లికుఁడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. జీవితకాలము తీరినవాడు. ౨. ఆజయ్యుడు, జయింప కళ్యముకానివాడు.

నిష్క-సకుఁడు. సం. విణ. (అ.సి.కా.అ.) వెళ్లువాడు; వెడలఁగొట్టువాడు.

నిష్క-సము. సం. వి. ఆ. పుం. గ. నిస్సారణము, వెడలించుట; వెడలుట, వెడలఁబాటు. ౨. ప్రాసాదాద్యపరితలబహిర్యాగము, మేడమొదలగు వానిమీఁదిబహిఃప్రదేశము.

నిష్క-సి. సం. విణ. (న్.నీ.న్.) వెళ్లువాడు; వెళ్లఁగొట్టువాడు.

నిష్క-సితము. సం. విణ. (అ.ఆ.అ.) గ. తలుచుబడినది, వెడలఁగొట్టబడినది. ౨. ఆహారము, ఉంచబడినది. 3. అధికృతము, అధికారమునందుంచబడినది.

నిష్క-సిని. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. నిర్బంధము లేనిదాసి. (అ. ని.)

నిష్క-ంచనుఁడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. ఏమియు లేనివాడు, ఆకించనుఁడు, దరిద్రుఁడు. ౨. అప్తకాముఁడు, పొందఁదగిన దేదియు లేనివాడు.

నిష్క-టము. సం. వి. ఆ. పుం. గ. అంతఃపురము, అంతిపురము. ౨. గృహారామము, ఇంటిలోను. 3. కవాటము, కలపు. ౪. కేదారము, మడి. (మే. ని.)

నిష్కర్-టి. సం. వి. ఇ. ఈ. స్త్రీ. పరిశ్ర.

నిష్కలము. సం. విణ. (అ.అ.అ.) ౧. కలము
లేనిది. ౨. - నిర్లభ మగుఅవయవసమాహము
కలది-పొట్టు తీసినది.(ధాన్యాదికము); తొక్క
తీసినది. (ఫలాదికము.)

ఉదా : నిష్కలీకృతదాడిమము.

నిష్కల-లీనుఁడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) అకు
లీనుఁడు, నీచవంశమువాఁడు.

నిష్కులు, సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) కులము
లేనివాడు; బంధువులు లేనివాడు.

నిష్కాపితము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧. ఒ
లవబడినది (ఫలాదికము.); పాట్టుదీయబడినది.
(ధాన్యాదికము.) ౨. తీసివేయబడినది. (ప్రా
ణాదికము.) ౩. చీల్చబడినది; ఖండితము, ము
క్కలుచేయబడినది; పురుగులు మొదలగువాని
చే కొఱుకబడినది.

నిష్కు-హము. సం.వి అ.పుం.కోటరము, తొత్తి.

నిష్కా-జము. సం.విణ. (అ. అ. అ.) కూజన
ము లేనిది, కూత లేనిది. (పక్షి మొ.)

నిష్కూటము. సం. విణ. (అ. అ. అ.) కూట
ములేనిది, కపటములేనిది.

నిష్కృతము. సం. విణ. (అ. అ. అ.) ౧. ప్రాయశ్చిత్తము నొందినది. ౨. కృతము, చేయుబడినది. ౩. (ఋణము పాపము మొదలగువాని నుండి) విముక్తి నొందినది, శుద్ధము. ౪. (రోగాదులనుండి) తొలగింపబడినది. వి. అ. న. ౧. ప్రాయశ్చిత్తము. ౨. సంకేతస్థలము.

నిష్కృతి. సం. విజ. (ఇ.) కృతి రేనివాడు. వి.
ఇ. శ్రీ. గ. (ఋణము పాపము మొదలగు
పాపముండి) విముక్తి, శుద్ధి. ౨. ప్రాయశ్చిత్తము.
౩. (రోగాదులు) తొలగఁగుట.

నిష్కర్షుడు. సం. విజ్ఞ. (అ. అ. అ.) కృప రే

నివాడు, ద య లేనివాడు.

నిష్కృష్టము. సం. విణ. (అ.అ.అ.) ౧. నిసాని
రితము, వెలితిలాగబడినది. (శల్వాది.) ౨. (పర
రాజులు మొదలగువారినుండి) పుచ్చుకొనబడి
నది, ఆహృతము. (ధనాదికము.) ౩. సారముగా
చేయబడినది. ౪. నిశ్చయింపబడినది. (ఉదా:
నిష్కృష్టసారము.)

నిష్కలము. సం. విణ. (అ. ఆ. ఆ.) గ.
నిష్కల మైన కేవలత్వము - ఒంటితనము - కలది,
కేవలము.

30. నిష్క్రమణ్యపాపేన తిర్యగ్యోనమహా
పురూషాత్, పుణ్యపాపేన మానుష్యం పుణ్యే
నైకేన దేవతామ్. సం. భార. శాం. (వాచ.)
31. మోక్షహీనము.

నిష్కో-టితము. సం. వి. అ. పుం. న. ఎడమచే
తినే శత్రో వీణాతీగలను మీటుట. (వై. ని.)

నిహో-షణకము. సం.విణ. (అ.నీ.కా.అ.) దంత
మలమును వెలికి తీయునది. (పలుకుటుపుల్ల.)

స్థా. దంతస్య నిష్కృషణకేవ నిత్యం, కర్ణస్య
కంఠాయనకేన వాపి, తృణేన కార్యం భవ
తీక్ష్ణరాణాం, కిమంగ వాక్ష్మస్తవతా నరేణ.
సం. పంచ. మిత్రభేద. ౭౩.

నిమోక్ష-వణము. సం. వి. అ. న. ౧. (పండ్లు
ధాన్యము మొ. వాని) తోలు ఓలుచుట,
పొట్టుతీయుట. ౨. అంతర్గతము లైనవాని
బహిష్కృతసాగరణము, లోపల నున్నవానిని కై
తీయుట.

నిష్కేషము. సం. వి. ఆ. పుం=నిష్కేషము

నిమగ్న-మణము. సం. వి. ఆ. న. గ. గృహము
నుండి వెలికి పోవుట, వెడల బాటు. ౨. శిశు
వును నాల్గరమాసమునగాని మూడరమాసమున
గాని మొదటిసారి యింటనుండి వెలికి తీసికొని

వచ్చి సూర్యచంద్రాగ్నుల దర్శనము చేయుచుట. (ఇది పోడశశంస్కారములలో నొకటి.)

నివర్తమణిక. సం. ౨. ఆ. శ్రీ. శిశువులకు చేయఁదగిననిష్క్రమణ మనుసంస్కారము.

నివర్తమిత్. సం. శ. త. నిష్క్రమించుచున్న.

నివర్తమము. సం. వి. ఆ. పుం. ౧. వెడలఁబాటు, గృహోదలునుండి వెలుపలికి పోవుట. ౨. శిశువును నాల్గవమాసమునఁగాని మూడవ మాసమునఁగాని మొదటిసారి యింటినుండి వెలికి తీసికొనివచ్చి సూర్యచంద్రాగ్నుల దర్శనము చేయుచుట. (ఇది పోడశశంస్కారములలో నొకటి.)

౩. జాత్యాదులనుండి భ్రంశము. (చెడుకులము అని శ.ర.) ౪. దీక్షకీ. (శుశ్రూష, శ్రవణము, గ్రహణము, ధారణము, ఊహ, అపోహము, అరవిజ్ఞానము, తత్త్వవిజ్ఞానము అను నెనిమిదిగుణములు కలది.)

నివర్తమించు. సం. ఆ. క్రి. వెడలు, వెడలిపోవు.

నివర్తమిత. సం. విణ. (ఋ. శ్రీ.ఋ.) నిష్క్రమించువాడు.

నివర్తయణము. సం. వి. ఆ. న. ౧. సమానమైనవిలువ కలఒకవస్తువు నిచ్చి మఱియొకవస్తువును తీసికొనుట, వినిమయము. ౨. తాకట్టువస్తువు ముగ్గుగుదానిని విడిపించుట.

నివర్తయము. సం. వి. ఆ. పుం. ౧. భృతి, కూలి; వేతనము, జీతము. ౨. వినిమయద్రవ్యము, సమాన మైనవిలువ కలఒకద్రవ్యము నిచ్చి పుచ్చుకొన్న మఱియొకద్రవ్యము. ౩. వినిమయము, వస్తువులమాటుపు. ౪. మూల్యము, వెల.

శ్లో. అభ్యుత్పన్నశే సంప్రతి నోపరోద్ధమత్పేతరత్నాచ్చుత్పత్తినిష్క్రయస్య. సం. రఘు. ౫. ౨౨.

౫. క్రయము, వెలకుఁగొనుట. ౬. విక్రయము, ఆముట. ౭. పరాధీన మగుదానిని ధనాదులిచ్చి విడిపించుట. ౮. పరాధీన మగుదానిని విడిపించుట కిచ్చుమూల్యము, విమోచనమూల్యము.

శ్లో. కుంభయోని రలంకారం తస్మై దివ్యపరిగ్రహం, దదా దత్తం సముద్రేణ పీతేనే వాత్మ నిష్క్రయమ్. సం. రఘు. ౧౫. ౫౫.

శ్లో. జౌదాసీన్యం న యుక్తం ప్రియసుహృది గతే మత్స్కృతే చాతిఘోరాం, వ్యాపత్తిం జ్ఞాతమస్య స్వతనుమహామిమాం నిష్క్రయం కల్పయామి. మద్రా. ౬. ౨౧.

౯. బుద్ధియోగము, బ్రహ్మనుసంధానము. ౧౦. సామర్థ్యము. ౧౧. నిర్లభము, బయలు వెడలుట. ౧౨. ప్రత్యుపకారము.

నిష్కాంతము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) నిష్క్రమించినది, బయలు వెడలినది.

నిష్కాంతి. సం. వి. ఇ. శ్రీ. నిష్క్రమించుట, బయలు వెడలుట.

నిష్కాంతమకుడు. సం. విణ. (అ. మి. కా. అ.) నిష్క్రమించువాడు, బయలు వెడలువాడు.

నిష్కాంతము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) వెడలింపఁబడినది, నిష్క్రమింపఁజేయఁబడినది.

నిష్కాంత్యత్. సం=నిష్క్రమత్.

నిష్కాయుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧. వ్యాపారశూన్యఁడు, పని లేనివాడు. ౨. వివేకరహము లాచరింపనివాడు.

నిష్కావ్యధము. సం. వి. ఆ. పుం. ౧. మాంసాదికావ్యధము, మాంసాదులు వైచి కాంచిన కషాయము; క్యావ్యధము, కషాయము.

నిష్టంకము. సం. వి. ఆ. న. మధుపరగ్మము. (ఆతి ఘులకు లేన వెరుగు పండ్లు మొదలగునవి యొసంగుట. వై. ని.)

నిష్ఠంకించు. సం. అ. క్రి. తాత, మాక్కాను.

కా. నిష్ఠంకించి శశాంక శేఖరుడు గాండివా
యధుండుక భుజా, వష్టంభంబులు సిద్ధచా
రణులు గైవారంబుఁ గావింపఁగా, దిష్టాం
తాంతకఘోరమూర్తులయి సాదృశ్యం బ
దృశ్యంబుగా, ముష్టిముష్టి రణంబు చేసిరి
యసన్మోహప్రకారంబులక. హర. ౩.౮౬.
వ...కాలు మెట్టుటకుం గేలు దట్టుటకుం జీర
చించుటకుం గేరడించుటకుక నిష్ఠంకించి
ముష్టిముష్టి గచాకచిం గలహించువారల
వహించుకొని చేపట్లకుం బూనుజానపదులు
ను...పాంచా. ౨. ౬.

నిష్టపనము. సం. వి. అ. న. గ. ఎక్కువగా
కాలుట. ౨. మిక్కిలి కాల్చుట.

నిష్టప్రము. సం. వి. అ. అ. అ. గ. మెఱుఁ
గుపెట్టఁబడినది, చికిలిచేయఁబడినది. ౨. చక్కఁ
గా వండఁబడినది, బాగుగా పక్వము చేయఁబడి
నది. ౩. బాగుగా కాలినది. ౪. బాగుగా కా
ల్చఁబడినది.

నిష్టానకము. సం. వి. అ. పుం. ఆర్తధ్వని, మొఱు.

నిష్టాపము. సం. వి. అ. పుం. గ. కాల్చుట, వెచ్చ
చేయుట. ౨. పరితాపము, దుఃఖము.

క. దుష్టమనస్కుం డగునా, ధృష్టద్యుమ్నండు
దక్క దేవా నుజనో, త్కృష్టఁ డగుగురుని
తెగుటకు, నిష్టాపముఁ బొందె భూతనికరము
లెల్లక. భార. ద్రో. గ. ౩౮.

నిష్ఠ. సం. వి. అ. శ్రీ. గ. సిరి, ఉనికి. ౨. ఆ
ధారము. ౩. నిలుకడ, తుదురు.

శ్లో. మనో నిష్టాశూన్యం భ్రమతి చకిమప్యా
లిఖతి చ. మాలతీ. గ. ౩౧.

౪. ఆస్థ, ఆసక్తి. ౫. పూనిక, ఆభినివేశము.

౬. ధర్మాదులయందలి శ్రద్ధ, నమ్మిక. (కాస్త్రునిష్ఠ,
కర్తనిష్ఠ.) ౭. అంతము, సమాప్తి. ౮. (నాట్య.)

ప్రస్తుతకథాసమాప్తిరూప మయినసంధివిశేష
ము. ౯. నాశము. ౧౦. నివృత్తి, నెఱవే
ఱుట. ౧౧. యాచన, వేడికోలు. ౧౨. (వా్య
క.) క్తవతు ప్రత్యయములు. ౧౩. అవధార
ణము, నిశ్చయము.

గీ...సంశయితసంవేదనంబు, మనసుకృత్యంబ
యిక్కార్థమునను నొండ్లు, సారవు నిష్ఠ
బుదిన యగుఁ జొరఁగ నేర, విలెఱంగున కప
రంబు లెఱిగికొనుము. భార. ఆశ్వ. ౨.౨౯.

నిష్ఠము. సం. వి. అ. అ. అ. ఉన్నది.
(ఉదా: తటాకనిష్ఠజలము.)

వ...నివృత్తిధర్మంబునందు నిష్ఠుండును విద్యా
సహాయుండును నై...భార. కాం. ౬.౪౧౩.

నిష్ఠానము. సం. వి. అ. న. గ. తేమనము, తిమ్మనము,
పాలు పిండి బెల్లముకలిపి వండెడుపదార్థము. ౨.
గంధపుగిన్నె. (వై. ని.)

నిష్ఠించ్చు. సం. అ. క్రి. నిష్ఠ కలిగియుండు, శ్రద్ధ
వహించు.

ద్వి. నెలకొని మముఁ బ్రోవ నిష్ఠించి కావఁ,
దలచి...పండితా. పురా. ౧౩౩ పా.

ద్వి. కరతలాంగుళములఁ గను తెప్ప లెత్తి, నెర
నున్నఁ గని పాఱ నిష్ఠించి యూడు. బస.
పు. ౩. ౩౩౩ పం.

స. క్రి. నిశ్చయించు, నిర్ణయించు.

సీ...ఉదంతుండు సనుడెంచి విభు నభిజ్ఞాన
మడిగె, నాతఁ డీగతి నేమ మగు నని నిష్ఠిం
ప రా దిది వెలి గాఁగ లేద వేఱ, గతియు
ను. ఆ...అనిన...భార. ఆశ్వ. ౩. ౯౫.

క. అని నిష్ఠించి పలుక న, వ్యవసరచరిత్రండు...
తపమునన మే లొందెక. భార. ఆశ్వ.
౨. ౮౨.

సీ. నిష్ఠించి యిబ్బంగి నీ కేము నెప్పినవాక్యంబు

తెల్లను వజ్రదఁ గలసి, పోయెనే... భార.

ఆశ్వ. గ. ౧౨.

నిష్ఠితము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. చక్కఁ
గా నెలకొనియున్నది; ఉన్నది. ౨. నిష్ఠ గలది,
శ్రద్ధ గలది. ౩. స్థిరము, నిలుకడకలది. ౪.
నిశ్చితము, నిశ్చయింపబడినది.

నిష్ఠీవనము. సం. వి. అ. స=నిష్ఠీవము.

నిష్ఠీవము. సం. వి. అ. పుం. న. ఉమియుట.

నిష్ఠీవిలతము. సం. వి. అ. స=నిష్ఠీవము.

నిష్ఠురము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. కఠినమైనది,
గట్టిది. (వస్తువు మొ.) ౨. పరుషము, పరుష
నిది. (మాట.) ౩. ఆశ్రిల మైనది, అమంగళకర
మైనది. (మాట.) వి. అ. న. గ. పరుషవచనము.
౨. అశ్రిలవచనము, అమంగళకర మగుమాట.

నిష్ఠేవనము. సం=నిష్ఠీవము.

నిష్ఠేవము. సం=నిష్ఠీవము.

నిష్ఠ్యూతము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ఉమి
యబడినది. (ఉమ్మి మొ.) వి. అ. న. ఉమి
యుట.

నిష్ఠ్యూతి. సం. వి. ఇ. స్త్రీ. ఉమియుట.

నిష్ఠాతుఁడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. నేర్ప
రి, ప్రవీణుఁడు. ౨. పారంగతుఁడు, పూర్తిగా
నేర్చినవాఁడు.

నిష్ఠాతుఁడు. సం=నిష్ఠాతుఁడు.

నిష్ఠ్పంకము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. బురద
లేనిది. ౨. కల్పవము లేనిది, పాపము లేనిది.

నిష్ఠ్పక్వము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. మిక్కి
లిపక్వ మైనది (కూర మొ.) ౨. కృత్రిమము,
కపాయముగా కావబడినది.

నిష్ఠ్పతనము. సం. వి. అ. న. వెలుపలికి పరుగిడి

వచ్చుట, వేగముగా నిర్గమించుట.

నిష్ఠ్పతిష్ఠువు. సం. విణ. (ఉ.) నితాంతపతన కీలు
డు, మిక్కిలి పడెడుస్వభావము కలవాఁడు.

నిష్ఠ్పత్తి. సం. వి. ఇ. స్త్రీ. గ. ఉత్పత్తి, పుట్టుక.
౨. పరుషము, పండుట. ౩. సిద్ధి, నెఱవేఱుట.
౪. (గణిత.) సంబంధము, రెండు సంఖ్యలలో
చిన్న సంఖ్యవలన పెద్దసంఖ్య ఎన్నిపర్యాయము
లకు నిశ్చేదముగా పోవుచున్నదో ఆపర్యాయ
సంఖ్య. (ఉదా: ౧౫, ౩ సంఖ్యలలో ౩ వలన
౧౫ సంఖ్య ౫ పర్యాయములకు నిశ్చేద మగు
నట్లు తీసివేయబడుచున్నది కావున ౫ సంఖ్య
౧౫, ౩ లకు నిష్పత్తి యగును.)

నిష్ఠ్పత్త్రము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) పత్త్రములు
లేనిది.

నిష్ఠ్పత్త్రకరణము. సం. వి. అ. స=నిష్ఠ్పత్త్ర
కృతి.

నిష్ఠ్పత్త్రకృతము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) సపుం
ఖముగా ఆవలిప్రక్కకు దూసికొనిపోవునట్లు
బాణముచే కొట్టబడినది, గఱులు దూసికొని
యావలిప్రక్కకు వచ్చునట్లు బాణముచే కొట్ట
బడినది; మిక్కిలి బాధపెట్టబడినది. (యృగా
దికము.)

నిష్ఠ్పత్త్రకృతి. సం. వి. ఇ. స్త్రీ. ఆతివ్యధనము,
మిక్కిలి బాధపెట్టుట.

నిష్ఠ్పదము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) పొదవీస
ము, అడుగులులేనిది. వి. అ. న. చక్రములు
లేనియాసము. (నావ మొ.)

నిష్ఠ్పద్యమానము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.)
కలుగుచున్నది.

నిష్ఠ్పన్నము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. ఉత్ప
న్నము, కలిగినది. ౨. సిద్ధించినది, నెఱవేఱినది.

నిష్పరిగ్రహము. సం. విణ. (అ. ఆ. ఆ.) గ.
భార్యాదులు లేనివాడు. ౨. ప్రతిగ్రహము
లేనివాడు, ఒకరినుండి ఏమియు పుచ్చుకొనని
వాడు. ౩. పరిజనము లేనివాడు, పరివారము
లేనివాడు. ౪. భోగ్యవస్తువులసంబంధము లేని
వాడు.

నిష్పరిచ్ఛదుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. ఆ.) పరి
చ్ఛదము లేనివాడు.

నిష్పవనము. సం. విణ. (అ. ఆ. ఆ.) గాలి లేనిది.
(స్థలము మొ.) వి. ఆ. స. చేతు లోనగువానిచే
చెరుగుట.

నిష్పాదకము. సం. విణ. (అ. ది. కా. ఆ.) నిష్పా
దించునది, కలిగించునది.

నిష్పాదన. సం. వి. ఆ. శ్రీ=నిష్పాదనము.

నిష్పాదనము. సం. వి. ఆ. స. గ. ఉత్పత్తిల్ల
జేయుట, కలిగించుట. ౨. సిద్ధింపజేయుట,
నెఱవేర్చుట.

నిష్పాదనీయము. స=నిష్పాద్యము.

నిష్పాదయత్. సం. శత్ర. నిష్పాదించుచున్న.

నిష్పాదయమానము. సం. విణ. (అ. ఆ. ఆ.)
నిష్పాదించుచున్నది.

నిష్పాదయిత. సం. విణ. (ఋ. శ్రీ. ఋ.)
నిష్పాదించువాడు.

నిష్పాదయితవ్యము. స=నిష్పాద్యము.

నిష్పాదింఁ. సం. స. శ్రీ. గ. కలిగించు. ౨.
సిద్ధింపజేయు, నెఱవేర్చు.

నిష్పాదితము. సం. విణ. (అ. ఆ. ఆ.) గ. కలి
గింపబడినది. ౨. సిద్ధింపజేయబడినది, నెఱ
వేర్చబడినది.

నిష్పాద్యమానము. సం. విణ. (అ. ఆ. ఆ.) ని

ష్పాదింపబడుచున్నది, నెఱవేర్చబడుచున్నది.
నిష్పాద్యము. సం. విణ. (అ. ఆ. ఆ.) నిష్పాదిం
పబడినది, నెఱవేర్చబడినది.

నిష్పావము. సం. విణ. (అ. ఆ. ఆ.) వికల్పము
లేనిది, నిశ్చితము. వి. ఆ. పుం. గ. (ధాన్యా
దులు) ఎగురబోయుట, తూర్పెత్తుట. ౨. వితు
షీకరణము, చెరుగుట. ౩. చేతు లోనగువాని
గాలి; గాలి. ౪. పెసలు లోనగువానిపొట్టు.
౫. కడంగరము, మాషముద్గాదికాష్ఠము. ౬. శ్వే
తశిలధాన్యము, అనుములుశి. ౭. రాజమాష
ము, పెద్దబొబ్బరలుశి.

నిష్పావలము. సం. విణ. (అ. ఆ. ఆ.) గ. చెరుగఁ
బడినది. ౨. తూర్పెత్తబడినది. (ధాన్యాదికము.)

నిష్పిష్టము. సం. విణ. (అ. ఆ. ఆ.) గ. చక్కఁ
గా నూఱబడినది. ౨. మిక్కిలి నలగఁ గొట్ట
బడినది.

నిష్పీడనము. సం. వి. ఆ. స. గ. పిసుకుట.
౨. పిండుట. ౩. మర్దించుట. ౪. పీడించుట,
బాధించుట. (నిష్పీడనీయము, నిష్పీడితము
మొ. పీడనీయము, పీడితము మొ. వానివలె
గ్రహించునది.)

నిష్పృరువము. సం. విణ. (అ. ఆ. ఆ.) గ. నిరస
ము, జనము లేనిది. ౨. మగవాడు లేనిది.
(నంశాదికము.)

నిష్పృలాకము. సం. విణ. (అ. ఆ. ఆ.) గ. పొల్లు
లేనిది, గట్టిది. (ధాన్యము మొ.) ౨. పెతుకు
లేనిది.

నిష్పేషణము. సం. వి. ఆ. స=నిష్పేషము.

నిష్పేషము. సం. వి. ఆ. పుం. గ. నిఘర్షణము,
చక్కఁగా నూఱుట. ౨. నిష్పీడనము. ౩. చూ
రనము, పొడిచేయుట.

నిష్ప)కారకము. సం. విణ. (అ. రకా. అ.)

గ. ప్రకారములు -భిన్నవిధములు- లేనిది, ఒక రీతిగనే యుండనది ౨. నిర్వికల్పము.

నిష్ప)కాశము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. వెలుగు లేనిది. ౨. స్పష్టము కానిది.

నిష్ప)చారము. సం. విణ. (అ. ఆ. ఆ.) గ. సంచరింపనిది, ఒకచోటనే యుండునది. ౨. ఏకాగ్రము, ఒకదానియందే లగ్నమయినది.

నిష్ప)తిఘము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ప్రతిఘాతము లేనిది, ఆడ్డు లేనిది.

నిష్ప)తిద్వంద్వండు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. అసమానుడు, సాటి లేనివాడు. ౨. ఎదిరి లేనివాడు, శత్రువు లేనివాడు.

నిష్ప)తిభుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. కాంతి లేనివాడు. ౨. ప్రజ్ఞాకూన్యడు, జడుడు.

నిష్ప)తీకారము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ప్రతీకారము లేనిది. వి. అవ్య. అ. న. ప్రతిక్రియలేవి. ఇట్లే : నిష్ప)తికారము, నిష్ప)తిక్రియము.

నిష్ప)త్యూహము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) నిర్విఘ్నము, విఘ్నము లేనిది. వి. అవ్య. అ. న. విఘ్నములు లేవి.

నిష్ప)పంచము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. ప్రపంచము లేనిది. ౨. విస్తీర్ణత లేనిది, సంకుచిత మైనది. ౩. మోసము లేనిది.

నిష్ప)భము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. కాంతి లేనిది, దీప్తి లేనిది. ౨. తేజస్సు లేనిది, ప్రతాపము లేనిది.

నిష్ప)యోజనము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ప్రయోజనము లేనిది. వి. అవ్య. అ. న. ప్రయోజనములేవి.

నిష్ప)వాణము. సం. వి. అ. న. చలువచేయని క్రొత్తవస్త్రము, అనాహతము.

నిష్ప)వాణి. సం. విణ. (ఇ) క్రొత్తది (వస్త్రము.) నిష్ఫల. సం. వి. అ. శ్రీ. ముట్లుడిగినయాడుది.

నిష్ఫలము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. ఫలము లేనిది, ప్రయోజనము లేనిది, వ్యర్థ మైనది. (యత్నము. మొ.) ౨. పండ్లు లేనిది. (చెట్టు మొ.) ౩. పండనిది (వరి మొక్క మొ.) ౪. గొడ్డుది, వీర్యము లేనిది.

నిష్ఫలందము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) స్రవించునది, కాలునది. వి. అ. పుం. గ. క్షీరణము, స్రవించుట, కాలుట. ౨. వృక్షాదులపట్టనండి కాలుద్రవము, రసము. ౩. ప్రవాహము, నెలయేలు. (ఇట్లే : నిష్ఫలందము.)

నిష్ఫలంది. సం. విణ. (న్. నీ. న్.) గ. స్రవించునది, కాలునది. ౨. నిష్ఫలందము కలది, రసము కలది. ౩. స్రవింపజేయునది, ఒలికించునది.

నిష్ప)మము. సం=దుష్ప)మము.

నిష్ప)ందము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) స్పందము లేనిది, కొంచెమైనను కదలిక లేనిది.

నిసంపాతము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) సంచారకూన్యము, రాకపోకలు లేనిది (తోవ మొ.) వి. అ. పుం. (నివృత్తసంచారము) నిశీధము, నడిరేయి.

నిసర్గజము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) స్వభావము చే బుట్టునది, సహజము, స్వాభావికము.

నిసర్గము. సం. వి. అ. పుం. గ. స్వభావము. ౨. స్వరూపము. ౩. సృష్టి, సృజించుట. ౪. విసర్గము, విడుచుట. ౫. ఇచ్చుట, అప్పగింక.

నిస్ససిద్ధము. సం. విణ. (ఆ. ఆ. ఆ.) స్వభావముచేతనే కలిగినది, సవ జము.

నిసారు. వి. మల్లవిద్యావిశేషము.

వ...వెనఁగులాటవితంబులును నిసారు...మొదలగుచొరవనేర్పలును...మల్లుపు. ౩. ౬౯.

నిసి. వి. సం. నిశా. ప్రా. నిసా. క. నిసి.) గ. రాత్రి.

చ...పతిదివ్యభక్త్యచరిపాదుక లంఘుల సఁఘుటించి య, క్కనకపురంబు చొచ్చి తమకంబున నన్నిసి పుచ్చి చేతుక. విక్ర. ౨. ౧౦౫.

౨. అర్ధరాత్రము. (శ. ర.)

జ: నిసివెలుగు.

నిసింధువు. సం. వి. శ. పుం. సిందువారము, వావిలికి.

నిసివెలుగు. వి. (✓నిసి.) చంద్రుడు. (శ. ర.)

నిసుఁగు(వు). వి. (సం. శిశు. త. నిసువు.) పక్షిమొ. వానిపిల్ల; శిశువు, బిడ్డ; ఆంతురము.

గీ. నిసు వనంగను బిల్లవా నిసుఁ గనంగఁ, గూనయనఁ గందు నాఁగను గొదమ యనఁగఁ, దిర్యగర్భకములుగాను దెలియవలయు. ఆం. భా. ౨. ౯౯.

క. ముచ్చాకపురూపులు పూ, న్వచ్చనిజేతయనుంగునిసుఁగుం గని లో, లా చొక్కియింతయు నొదవని, మచ్చిక నవ్వాసిరాచమానిసి పలికె. అచ్చ. రా. కిష్కిం. ౨౩.

వ...గాధిపుత్రునిమీఁదిమైత్రియుఁ దల్లి తొఱంగునిసుంగుమీఁదికారుణ్యంబును వెనఁగొన... పి. శకుం. ౨. ౧౪౯.

గీ. అందులకుఁ జాల సందియం బంది తేఁడు, వీనిఁ దెగటార్చి రం దని వేఁగ గజుఁడు, వృషభుఁ డంగడుఁ డీదయ రిలినిసుంగు, నలుఁడు మొదలుగ బలియారఁ బలిచి పనిచె. అచ్చ. రా. యు. ౧౪౨.

సీ. నిసువు వై కనుపునూనియబిడ్డు లంటినచిటికమిక్కుమాపుచీరతోడ. శుక. ౪. ౩౮.

గీ. కటకటా యెట్లు తనబుద్ధి కాటఁ గలియ, నిసువుఁ జంపంగఁ దలఁచెనో నీమగండు. వార. ౨. ౯౯.

సీ. మొక్క మోక నిసువు మొలక మో సనఁగ నంతురమునకుఁ బేళ్లు...ఆం. సం. సా. ౩.

క్రొన్ని సువు=పసిబిడ్డ.

క. అనురుల మాయోపాయులఁ, గ సిమసఁగఁగ నటు మఖంబుఁ గావఁగ నటు తా, పసుఁ డొకఁ డఁట సిసువులఁ క్రొన్ని సువుల నడిగ నటు మునులు నిర్దోహులుగా. రామా. ౪. ౮.

పసినిసువు=క్రొన్ని సువు.

క. అకటా పసినిసువులఁ గొంకక కాఱడవులకుఁ బంపఁగా వలె నని కోరికతోఁ బలికెద వెద నిం, చుకయున్ గనికరము నీకుఁ జొప్పడదు గదా. అచ్చ. రా. బాల. ౧౦౧.

నిస్సృత. సం. వి. ఆ. శ్రీ. త్రిపుత, తెగడశి.

నిస్సృతము. సం. విణ. (ఆ. ఆ. ఆ.) నితాంతగతము, మిక్కిలిపోయినది.

నిస్సృప్తము. సం. విణ. (ఆ. ఆ. ఆ.) ౧. విస్సృప్తము, విడువఁబడినది. ౨. ఇయ్యఁబడినది, అప్పగింపఁబడినది. ౩. స్మరింపఁబడినది. ౪. న్యస్తము, ఉంచఁబడినది. (కార్యభారాదికము.) ౫. దాఁచఁబడినది. (తాకట్టువస్తువు మొ.) ౬. మధ్యస్థము, ఒకపక్షమున ఆధిమానము లేక సమానముగా నుండునది.

నిస్సృష్టార్థదూతి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. నాయకా నాయకులభావమును గ్రహించి తనబుద్ధిచేకార్యమును సాధించుదూతిక.

నిస్సృష్టార్థుడు. సం. విణ. (ఆ. ఆ. ఆ.) న్యస్తకార్యభరుడు, అప్పగింపఁబడినకార్యము కలవాడు

వి. ఆ.పుం. గ. స్వామిచే ధనాయవ్యయ
పాలనమందును కుసీద -వడ్డి- కృషివాణిజ్యము
లందును నియుక్తుఁడైనవాఁడు. ౨. ఉభయుల
భావమును గ్రహించి తా నే యుత్తరము చెప్పి
కార్యమును నెఱవేర్చుచూత. (నిస్పృహ్యుఁడు,
మితార్థుఁడు, సందేశహారకుఁడు అని దూతలు
మువ్వురు.)

నిస్సోధము. సం.విణ. (ఆ.ఆ.ఆ.) మిక్కిలి సహిం
పఁబడినది.

నిస్తంతువు. సం. విణ. (ఉ) గ. దారము లేనిది,
సూత్రము లేనిది. ౨. సంతానము లేనిది.

నిస్తంద్రము. సం. విణ. (ఆ. ఆ. ఆ.) తంద్ర
లేనిది, కునికిపాట్లు లేనిది. ౨. ఆలసత లేనిది,
మాండ్యము లేనిది.

నిస్తంద్రి. సం. విణ. (ఇ) = నిస్తంద్రము.

నిస్తత్త్వము. సం.విణ. (ఆ. ఆ. ఆ.) ఆసత్త్వము
నది, వాస్తవము కానిది.

నిస్తబ్ధము. సం. విణ. (ఆ. ఆ. ఆ.) గ. ప్రాప్నోతి
నది, నిశ్చేష్టము. ౨. నిలిచినది, ఆగినది.

నిస్తమస్కము. సం. విణ. (ఆ. ఆ. ఆ.) గ. చీకటి
లేనిది. ౨. తమోగుణము లేనిది.

నిస్తరణము. సం. వి. అ. న. గ. నిర్గమము, వెలు
వడుట. ౨. తరణము, (సముద్రము మున్నగు
నవి) కడచుట, దాటుట. ౩. నిస్తారము, (అప
దాదులనుండి) తప్పించుకొనుట. ౪. సంపూర్ణ
ముగా తెలిసికొనుట. ౫. ఉపాయము.

నిస్తరించు. సం. స. క్రి. గ. (విద్యాదులను, క
ష్టాదులను) దాటు, కడచు.

వ ... ధృత్యాంబంబునం గదా యయాతి
యాపద నిస్తరించె. భార. ౯౦. ౬. ౩౩.

గీ. వారు నైరణసేసి దుర్వారమైన, నిరతిశయ
దుఃఖభారంబు నిస్తరించి, సౌఖ్య మొందర

... భార. విరా. ౨. ౨౩౪.

౨. తరింపజేయు, దాటించు.

ఆ... మఱి మదీయపిండోదక,నిధి, దనూజుఁ గు
లమునిస్తరించు,వానిఁ బితృగణంబువలని ఋ
ణంబు, బా,చినమహాపకారిఁ జిఱుకవాని.

ఆ. ఎట్లు నూచి చూచి యిది పాప మనక య,
య్యసురవాతఁ ద్రోతు నదయవృత్తి. భార.
ఆది. ౬. ౨౪౮, ౨౪౯.

శ్లో. తమహం జ్యేష్ఠపుత్రం మే కులనిస్తారకం
విభం. సం. భార. ఆది. ౧౩౧. ౫౮. (వా
విశ్లేప్తతి పా.)

(నిస్తరిత, నిస్తరత్ మొ. తరిత, తరత్ మొ.
వానివలె గ్రహించునది.)

నిస్తర్కము. సం. విణ. (ఆ. ఆ. ఆ.) ఆతర్కము
ము, తర్కింప శక్యము కానిది.

నిస్తర్హణము. సం.వి.అ.న. మారణము,చంపుట.

నిస్తలము. సం. విణ. (ఆ. ఆ. ఆ.) గ. తలకూ
నము, ఆడుగు లేనిది. ౨. వర్తులము, గుండ్ర
నిది. ౩. చంచలము, నిలుకడ లేనిది. వి. అవ్య.
అ. న. తలాభావము, తలములేమి.

నిస్తలి. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. వటిక, మాత్ర.

నిస్తారకము. సం.విణ. (అ. రికా. అ.) నిస్తరింపఁ
జేయునది,దాటించునది.

నిస్తారణము. సం. వి. అ. న. గ. దాటించుట.
౨. (కష్టాదులనుండి)దాటించుట, ఉద్ధరించుట.
౩. పారగమనము, (విద్యాదులయందు) అవ్వలి
దరి చేరుట.

నిస్తాగము. సం. వి. అ. పుం. గ. తరణము,
దాటుట. ౨. (అపాయాదులనుండి) ఉద్ధార
ము, తప్పించుకొనుట. ౩. (ఋణాదులను) పూ
ర్తిగా చెల్లించుట. ౪. పారగమనము, (విద్యా
దులయందు)అవ్వలిదరిచేరుట. ౫. ఉపాయము.

ఓ. మోక్షము.

నిస్త్రీర్ష. సం. వి. ఆ. శ్రీ. నిస్త్రీరిప నిచ్చ, దాటవలయు ననుకలంపు.

నిస్త్రీర్షువు. సం. వి. ఉ. పుం. నిస్త్రీరిప నిచ్చ కలవాడు, దాటఁ దలంపు కలవాడు.

నిస్త్రీరము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. దాటఁ బడినది, కడవఁబడినది (నది, పాపము మొ.) ౧. (కష్టదులనండి) ఉద్ధరింపఁబడినది, తప్పింపఁబడినది.

నిస్త్రీషక్షీరము. సం. వి. ఆ. పుం. గోదుమళ్ళి.

నిస్త్రీషము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. వితుషీ కృతము, పాట్టుతీసినది. (తండులాది.) ౧. నిర్మలము, ముటికి లేనిది. ౩. లఘు వైనది, తేలిక యైనది.

నిస్త్రీషరత్నము. సం. వి. ఆ. న. -నిర్మలమణి-స్ఫటికము.

నిస్త్రీషితము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. పాట్టు లేనిదిగా చేయఁబడినది. (తండులాది.) ౧. లఘుకృతము, చులుకనిదిగా చేయఁబడినది. ౩. త్యక్తము, విడువఁబడినది.

నిస్త్రీజము. సం. విణ. (న్) ప్రతాపము లేనిది, పీర్షము లేనిది. వి. అవ్య. వ్. న. గ. తేజోభావము, తేజములేమి. ౧. పాదము లేమి, ప్రతాపము లేకపోవుట.

మ. మగవంతులను మానసారుఁ డనిలో మాకర్తి వై నెత్తిన్, బగ వాటింపక వాని నొంపక జగత్ప్రభాతిగా నోటమై, దగ వూహింపక దుర్గభూములకు నిందాసాత్రమై పోక బుద్ధిగఁ జెప్పందగు నే నుపప్రకృతి నిస్త్రీజు బు సైరించునే. దశకు. ౧. ౩గ.

నిస్త్రీదనము. సం. వి. ఆ. న= నిస్త్రీదము.

నిస్త్రీదము. సం. వి. ఆ. పుం. మిక్కిలిపొడుచుట,

మిక్కిలిగుచ్చుట; మిక్కిలిబాధించుట.

నిస్త్రీపుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) తప లేని వాడు, సిగ్గు లేనివాడు.

నిస్త్రీణము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) రాణ లేనిది, సత్తువ లేనిది.

మ. ఆన బాధ్యుడు నిట్ల తప్ప దన నాహా కూటిమాత్రంబునక, మన మే ముడు పోతిమోయితనికిం బాపంబు గా దించుదు, రనవృత్తిం జనువారలై మునులు నిస్త్రీణం పుగోవుక స్పృశం, చి నియోగించిరి గౌతమోపకలమక్షేత్రంబు భక్షింపఁగక, వరాహ. గం. ౩౩.

క. అబ్బావికిఁ జేయేతగ, బుబ్బుచుఁ దంబలి యొనర్చి యుత్సాహంబుక, గుబ్బలిలఁ గొన్ని చెల్లకు, నిబ్బరమున జలము లెత్తి నిస్త్రీణంబుడై. హంస. గ. ౧౮౬.

నిస్త్రీంశపత్రికము. సం. వి. ఆ. పుం. -నిస్త్రీంశము - ఖడ్గము - వంటిటకులు కలది - సింహుండము, బొమ్మ చెముడుళ్ళి.

నిస్త్రీంశపత్రిక. సం. వి. ఆ. శ్రీ=నిస్త్రీంశ పత్రికము.

నిస్త్రీంశము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. ముప్పదికి ఎక్కువైనది. (వయస్సు మొ.) ౧. కూరము, కనికరము లేనిది. వి. ఆ. పుం. ఖడ్గము.

నిస్త్రీగుణ్యుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. సత్వరజస్తమోగుణములు లేనివాడు. ౧. సంసారము లేనివాడు.

నిస్త్రీణపుష్పి. సు. వి. ఈ. శ్రీ-నిస్త్రీణమును-శ్రీవాంఛాదికమును-పోగొట్టుపుష్పములు కలది - రాజధుత్తారము, ఒకజాతిమొక్క.

నిస్త్వచ. సం.వి.అ. శ్రీ. పరూషి, భద్రారము.

నిస్సందము. సం=నిస్సందము.

నిస్ప్రహ. సం. వి. అ. శ్రీ. అగ్నిశిఖావృక్షము, తరిగొట్టి.

నిస్ప్రహము. సం. విణ. (అ.అ.అ.) ఆశ లేనిది.

నిస్ప్రందము. సం. వి. అ. పుం. కాటుకు.

నిస్ప్రవము. సం=నిస్ప్రవము.

నిస్ప్రవము. సం. వి. అ. పుం. గ. భక్తమండము, గంజి; గంజిమీఁద. ౨. తరణము, స్రవించుట. ౩. వెల్లువ, ప్రవాహము.

నిస్ప్రవము. సం. విణ. (అ.అ.అ.) భవని లేనిది. వి. అ. పుం. భవని, ప్రాంత.

నిస్ప్రవము. సం=నిస్ప్రవము.

నిస్సంగుడు. సం. విణ. (అ. అ. అ.) గ. సం గము లేనివాడు, విషయాసక్తి లేనివాడు. ౨. (జవాదులతో) కూడిక లేనివాడు.

నిస్సంజ్ఞము. సం.విణ. (అ. అ. అ.) గ. తెలివి లేనిది, మూర్ఖిల్లినది. ౨. సైగలు లేనిది. ౩. పేరు లేనిది.

నిస్సంతు. విణ. (సం. నిస్సంతతిః) సంతాన హాస్యము. (శ. ర, ప్ర.) (వ్యవ.) అతనిసంతు నిస్సంతై పోయినది.

నిస్సందేహము. సం. విణ. (అ.అ.అ.) సందియములేనిది. వి. అవ్య. అ. న. సందియములేమి.

నిస్సందిగ్ధము. సం=నిస్సందేహము.

నిస్సంది. సం. విణ. (ఇ) సందులు లేనిది, ఆకుకులు లేనిది; గుత్త మైనది, దృఢము.

నిస్సంపాతము. సం=నిస్సంపాతము.

నిస్సంబాధము. సం. విణ. (అ.అ.అ.) పరస్పర సంఘర్షము లేనిది, ఇటుకటముకానిది. (చోటు.)

నిస్సంశయము. సం. విణ. (అ. అ. అ.) సందేహము లేనిది; నిశ్చిత మైనది. వి. అవ్య. అ. న. సంశయములేమి.

నిస్సందము. సం. విణ. (అ. అ. అ.) స్పందము లేనిది, కొంచెమైనను కదలనిది. వి. అ. పుం. అధిక చలనము, మిక్కిలి కదలుట. వి. అవ్య. అ. న. కదలికలేమి.

నిస్సత్తువ. వి. (సం. నిస్సత్వం. ప్రా. నిస్సత్త.) శక్తిలేమి, ఆశక్తి. (శ.ర, ప్రా. నిస్సత్తువు. వి. ని.)

నిస్సత్వము. సం. విణ. (అ. అ. అ.) గ. సత్తువ లేనిది, బలము లేనిది. ౨. యోగ్యత లేనిది, సీచము. ౩. ఉనికి లేనిది, పారమార్థికసత్యత్వము లేనిది. ౪. జంతువులు లేనిది. వి. అవ్య. అ. న. గ. ఆశక్తి, సత్తువలేమి. ౨. అభావము, ఉనికిలేమి.

నిస్సపత్నుడు. సం. విణ. (అ. అ. అ.) సపత్నులు లేనివాడు, శత్రువులు లేనివాడు.

నిస్సరణము. సం. వి. అ. న. గ. నిర్లభము, వెడలఁబాటు. ౨. గృహాదిముఖము, ఇల్లు లోనగు వానిముందరిభాగము. ౩. మరణము. ౪. నిర్వాణము, ముక్తి. ౫. ఉపాయము, వెరవు.

నిస్సహణము. సం. వి. అ. పుం. చర్తవాద్య విశేషము.

ఉ. వారును నవ్యమంధర నవారణః బాటఁ దొణంగి రోలి నూ, రూరను బల్లెపల్లె నగ రోత్కర్తరవీధులఁ బట్టణంబులక, భేరులు తమటంబులును నిస్సహణంబులు శంఖకాహళుర, బోరు కలంగ మ్రోయ నృపపుంగువునాజ్ఞ విసంగఁ జెప్పుచుక. రుక్మా. గ. ౧౧౫.

చ. ఉరవడి శంఖకాహళిము లూడుచు దిక్కులు వ్రయ్య నార్చుచుక, బెరసి మృదంగ నిస్సవణభేరులు ఘోషిల ప్రేయుచుక...
భా. రా. మం. ౪౬౧.

నిస్సహము. సం. విణ. (అ. అ. అ.) ౧. ఓర్పు లేనిది, సహింపనిది. ౨. బలము లేనిది, పటుత్వము లేనిది.

నిస్సాణము. సం. వి. అ. పుం. చర్మవాద్యవిశేషము.

ఉ. బాణుని గారవించి పురభంజను వీడ్కొని శంఖనాదని, సాస్సాణధణంధణల్ చెలగ...
అని. ౫. ౪౮.

నిస్సానము. వి. (సం. నిస్సాణః. క. నిస్సాశువు.) చర్మవాద్యవిశేషము.

మ. అని దీవించుచు శుక్రం డంతకును నెయ్యం బొప్పగార గ్రవ్వుతుక, జనియెక రాజును బేరులుక గడిచినిస్సానంబులుక లోను గాఁగను బెక్కుల్ బలువాయిదంబులు చెలంగక వీడు చేరంగ నంతను దానం గల వార లెల్లగడకల్ దైవాబ నొక్కువ్వుడిక...
యయా. ౪. ౧౫౧.

నిస్సార. సం. వి. అ. స్త్రీ. -చేవ లేనిది- కదలి, ఆరంభి.

నిస్సారణము. సం. వి. అ. న. బహిష్కరణము, వెడలఁగొట్టుట. ౨. గృహాదిముఖము, ఇల్లు లో నగువానిముందరిభాగము.

నిస్సారము. సం. విణ. (అ. అ. అ.) సారము లేనిది. వి. అ. పుం. ౧. నిర్గమము, పైకి పోవుట. ౨. కాభోటకము. ౩. శోభనాక భేదము, ఒకజాతిదుండిగము.

నిస్సారితము. సం. విణ. (అ. అ. అ.) బహిష్కృతము, వెడలఁగొట్టబడినది.

నిస్సేమము. సం. విణ. (న్. న్, మా, మ్ని. న్.) ౧. సీమ లేనిది, ఎల్ల లేనిది. ౨. మేర లేనిది.

నిస్సేహ. సం. వి. అ. స్త్రీ. ఆతని, నల్లయగిపెళ్ళి.

నిస్సేహఫల. సం. వి. అ. స్త్రీ. -చమురులేని పండ్లు కలది- శ్వేతకంటకారి, తెల్లవాఁడుడక్క.

నిస్సేహము. సం. విణ. (అ. అ. అ.) ౧. ప్రేమ లేనిది, చెలిమి లేనిది. ౨. చమురు లేనిది, జిడ్డు లేనిది. వి. అశ్య. అ. న. స్నేహభావము, చెలిమిలేమి.

నిస్సేవము. సం. వి. నిస్సానివము.

నిస్సానివము. సం. వి. అ. పుం. ౧. వ్యయము, వెచ్చము. ౨. భక్తరసము, గంజి. ౩. వడిగల వెల్లువ, వేవంత మగు ప్రవాహము.

నిస్సృండు. సం. విణ. (అ. అ. అ.) ౧. భనములేనివాఁడు, దరిద్రుఁడు. ౨. జ్ఞాతులు లేనివాఁడు, బంధువులు లేనివాఁడు.

నిహంత. సం. విణ. (ఋ. త్రీ. ఋ.) చంపువాఁడు, నాశము చేయువాఁడు. (నిహంతవ్యుఁడు, నిహననీయుఁడు మొ. హంతవ్యుఁడు, హననీయుఁడు మొ. వానివలె గ్రహింపవలయును.)

నిహతము. సం. విణ. (అ. అ. అ.) ౧. కొట్టబడినది. ౨. చంపబడినది. ౩. (గణిత.) గుణింపబడినది. వి. అ. పుం. అనుదాత్తస్వరము. న. (గణిత.) గుణకారము.

నిహతి. సం. వి. ఇ. స్త్రీ. ౧. మరణము, చావు. ౨. కొట్టు, దెబ్బ.

నిహననము. సం. వి. అ. న. ౧. వధము, చంపుట. ౨. కొట్టుట.

నిహాక. సం. వి. అ. స్త్రీ. ఉడుము; నీటిఉడుము.

నిహారము. సం. వి. అ. పుం. నీహారము, మంచు.

నిహింసనము. సం. వి. అ. న. వధము, చంపుట.

నిహితము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. ఆహితము, ఉంచబడినది. ౨. సాపితము, నెలకొల్పబడినది. ౩. నిక్షిప్తము, నిధిగా నుంచబడినది. (ధనాది.)

నిహీనుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) మిక్కిలి హీనుడు, నీచుడు.

నిహ్నావనము. సం. వి. అ. న. గ. అపలావము, (సత్యాదులను) మఱుగుపఱచి చెప్పట. ౨. మిన, నెపము.

నిహ్నావము. సం. వి. అ. పుం. గ. అపలావము, కలరూపును కప్పిపుచ్చి చెప్పట. ౨. గోపనము, రహస్యము. ౩. శాత్రువు, కపటము. ౪. అపనమిక, అవిశ్వాసము. ౫. నిరాకరణము, తిరస్కారము. ౬. మిన, నెపము.

నిహ్నావవాది. సం. విణ. (న్. నీ. న్.) సత్యము కప్పిపుచ్చి మాయగా మాటలాడువాడు, కపటవాది. (సాక్షి, ప్రతివాది మొ.)

నిహ్నావింశ్చ. సం. స. క్రి. మఱుగుపఱచు. నీ. రాజకార్యపరంపరాభేదమివమున నిట్లు ర్పగాడ్చుల నిహ్నావింశ్చ. నైవ. గ. ౮౪.

నిహ్నావోత్తరము. సం. వి. అ. న. యథార్థస్థితిని కప్పిపుచ్చి చెప్పెడు ఉత్తరము, కపటముగా చెప్పుప్రతిపదనము.

నిహ్నాతము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. మఱుగుపఱచబడినది. ౨. నిరాకరింపబడినది.

నిహ్నాతి. సం. వి. ఇ. స్త్రీ=నిహ్నావము.

నిహ్నాదము. సం=నిహ్నాదము.

నీ

నీ స. (క. త. నీ.) యావద్దర్శకము. (దీనికి ప్రథమాదివిభక్త్యైకవచనములయందు నీవు, ఈవు, నిన్ను, నిను, నిన్, నీచేత, నీకు, ఈకు మొదలగు రూపములును బహువచనముల మీరు, ఈరు, మీరలు, ఈరలు, మిమ్ము, మిము, మీచేత, మీకు, ఈకు మొదలగు రూపములును అగును.) చూ. ఈవు. గీ. నీవు మాచుట్టచు పోలే నెమ్మిలోడ. భార. ఆది. ౨. ౧౪౪.

చ ... నీ వితనిలోడ రణం బాసరించెదనివి, స్తరముగ నీదువంశమును దల్లిని దండ్రుని జెప్పు ... భార. ఆది. ౬. ౪౪.

గీ. విదురుఁ డేతెంచి యొరులకు వినియు నెఱుగఁ గానియ ట్టుండఁ బలికి నికొ గఱవె బుద్ధి. భార. ఆది. ౬. ౧౪౪.

చ. అనవుడు నల్ల నవ్వి మనుజాధిపుఁ డిట్లును మీర లర్థసా, ధనపరతంత్రకోవిదులు ... ఆము. ౩. ౫౮.

నీ...కనుఁగొందు నేను మి మ్మిరువుర...నైవ. ౨. ౮౬.

క. ఇది యట్టిద నీ చెప్పిన, సదభిమతోదారఫణితి సర్వము వింటికై, మదిలోనఁ గంటి దీనికి, నొదవంగ నుపాయ మొకటి యూహించి తగ్గె. హరి. ఉ. గ. ౨౩.

మ. నిను నే. బాసి చనంగ నోప నిచటక నీతోడిదే లోక మై, మనువాడక...కాళ. ౩. ౩౨.

నీగ=ఈగ¹. స. క్రి. (క. నీగ. త. నీంగు.) గ. నిగ ర్తింజేయు; పోగొట్టుకొను.

గీ...అనుమతి లేక కోయంగఁ దగు నెమ్మచ్చిమియ కాదె యిది పాప మచ్చుపడియె, నృపతిచే దండితుండవై నీగకొనుము. భార. కాం. గ. ౧౬౦.

చ. నినుఁ గని యీపరాభవము నీగఁగ నీశర
ణంబుఁ జొచ్చితిక. భార. ఉద్యో. ౪.
౨౯౮.

ఉ. ఇక్కడ భక్తితో వినిన నెప్పుడుఁ గీర్తన
నేసినక జనుల్, నిక్కము సర్వదోషముల
నీగి భజించురు భక్తభద్రముల్. భార.
ఆర. ౫. ౨౮౯.

౨. (బుణము మొ.) తీర్పు.

మ. నను ముఖ్యములఁ బెట్టువారి ననిలోనన్
లీలఁ దున్నాడి నా, కనుమోదంబుగ సర్వ
సంపదలఁ బ్రాజ్యం బైనరాజ్యంబు ని, చెప్పె
నృపాలాగ్రణి తత్ప్రసాదమున నీశ్రీలాంఛి
యున్నాడఁ బెం, వెనయక నామది నామ
హత్తునియుణంచే నేమిట న్నిగడక. భా.
రా. కిష్కిం. ౪౯౩.

గీ. దోసమును నపకీరియఁ దొలగఁబెట్టివాడు
గురుఁ గాచుకొంటివి నేడు నన్నునుతుని
గాచితి త్రిసాసకుడిగాను, నీయుణం బింక
నేమిట నీగఁబాడ. విక్ర. ౩. ౧౨౯.

నీడు. వి. కమ్రవారిబిరుదుపేరు. (శ. ర, బ్ర.)
(వ్యవ.) ఆకెనీడు, ఆబ్బినీడు, బాపినీడు,
సామినీడు. (నాయఁడనకు మాటురూప
మని శ. ర.)

నీక. సం. వి. అ. పుం. ఒకానొకవృత్తము. (వాచ.)
నీకారము. సం. వి. అ. పుం. న్యక్తార్ము, తిర
స్కారము; అవమానించుట.

నీకాశము. సం=నికాశము.

నీగ. వి. బాలక్రీడావిశేషము. (బ్ర.)

నీ. గోటదొర్లుడుకాయ గొబ్బిళ్ళు మోపిళ్ళు
నీగ పోగిస బంటి దూగిలాట. హంస. ౩.
౧౪౬.

నీచక. సం. వి. అ. శ్రీ. ఉత్తమ మైనయావు.

నీచకి. సం. విణ. (క. నీ. క.) ౧. ఉచ్చము.
౨. ఉత్తమగోవు కలవాడు.

నీచగ. సం. వి. అ. శ్రీ. ౧. నిమ్మగ, నది. ౨.
హీనజాతివానిని పొందుశ్రీ.

నీచగము. సం. విణ. (అ. అ. అ.) ౧. పల్లమునకు
పోవునది. (నీరు మొ.) ౨. నీచముగా వర్తిం
చునది. ౩. నీచుని పొందునది. వి. అ. న.
జలము, నీరు.

నీచభోజ్యము. సం. విణ. (అ. అ. అ.) నీచునిచే
భుజింపఁదగినది. వి. అ. పుం. ౧. పలాండువు,
నీరుల్లి. ౨. నీచ మగునాహారపదార్థము.

నీచము. సం. విణ. (అ. అ. అ.) ౧. జాతిగుణ
క్రియాదులచే మిక్కిలి తక్కువైనది, అధమము.
౨. వామనము, పొట్టిది. ౩. నిమ్మము, పల్ల
మైనది, క్రిందయినది. (చోటు.) ౪. హీనము,
బిగ్గర కానిది. (స్వరము మొ.) వి. అ. పుం.
చోర మనుగంధ ద్రవ్యముగ్గిన. మూర్యాదిగ్రహ
ములనీచస్థితి.

నీచయోని. సం. విణ. (ఇ) హీన మగుజనసా
నము కలవాడు, నీచజాతివాడు. వి. ఇ. పుం.
శ్రీ. హీన మగుయోని.

నీచవజ్రము. సం. వి. అ. పుం. న. వైకాంత.
మణి.

నీచస్థానము. సం. వి. అ. న. ౧. నీచునిస్థానము.
౨. నీచ మైనస్థానము. ౩. (జ్యోతి.) రవి మొ
దలగుగ్రహములనీచత్వము. (రవికి తుల,
చంద్రునకు వృషభము, కుజునికి కర్కటము,
బుధునికి మీనము, గురువునకు మకరము, శుక్ర
నకు కన్య, శనికి మేషము.)

నీచిక. సం=నీచక.

నీచికి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. ఉత్తమగోవు.

నీచు. వి. (సం. నీచః) ౧. ధూర్తుడు.

నీ. చెడుగు గావరి నీచు చెరికి కేడ ములుచ
చేరజ మన ధూర్తుపేరు వెలయు. అం.భా.

3. 2.

అ. మత్స్యవిశేషము.

ఉ... పెక్క, జెల్లయు పక్కె పారయును నీచు
ను ముచ్చగి బొమ్మదాయముల్... పర కాది
గఁ జేపలఁ బట్టి బెట్టుక. ప్రబంధ.
౧౯౫.

3. మత్స్యమాంసాదికము.

(వృన్.) శూద్రులలో కొందఱు నీచు తినరు.

జ: నీచుకంపు.

నీచు. సం=నీచుడు. (చూ. బాలవ్యాకరణతత్సవ
పరిచ్ఛేదసూత్రము. ౫౬.)

క. అనునప్పలుకుల కయ్యంగన కోపము గదిరి
నీచు గావున జంకించినగాని మెత్తబడి
పోఁ, డని మనమునఁ దలంచి యిట్లు అని
యెక్క బెలుచక. భార. విరా. ౨. ౫౪.

గీ. మేలురా నీకు నేయింద్రబాళికుండు, నేర్పె
నీమాయ లన నోరి నీచుకాన, యెంద్రబా
లికుఁ డంటివె నారు ననుచు. ప్రబోధ.

3. 3౮. భార. చూ. ౧. ౪౭.

నీచుడు. సం. విణ. (అ.ఆ.ఆ.) ౧. మూర్ఖుడు,
పామరుడు. ౨. అధముడు. (చూ. నీచము.)

నీచుకంపు. వి. (√నీచు.) నీచుకంపునంటికంపు,
దుర్వాసన.

కా. పువ్వులో గారుచు నీచుకంపుతఱచుక
రోలై తఱిక బాసి పెక్క, దువ్వక బ్రుం
గినగర్దభాసిడినుచుక... మల్లభూ. నీతి. ౯.
ఇట్టే: నీచువాసన మొ.

నీచెన్. సం. విణ. అవ్య. పల్లమైనది, నిమ్మము
వి. ఒకానొకపర్వతము. సం. మేఘ. ౧. ౨౫.

నీచెర్లతి. సం. విణ. (ఇ)నీచ మగుగతి కలవాడు.
వి. ఇ. శ్రీ. ౧. మందగమనము. ౨. నిమ్మగ

మనము, పల్లమువై పుగా పోవుట. 3. నీచదశ,
నీచావస్థ.

నీచెర్లుడు. సం. విణ. (అ.ఆ.ఆ.ఆ.) అవా
జుఖుడు, మొగము నంచినవాడు.

నీచోక్తి. సం. వి. ఇ. శ్రీ. నీచ మగుమాట.
(బూతు మొ.)

నీట(ళ్ల)గల(లి)యు. అ. క్రి. (√నీట.) నశిం
చు, పోవు.

నీ. తనపార్శ్వభాగసంస్పర్శణంబున ద్విపక్షోటు
లు నుగ్గలై నీటగలియు. దశా. ౧. ౧౬౩.

నీ. కోపించి దడుండు కాపం బొసంగుచో నీ
శక్తి యప్పు చేసీటగలనె. తపతి. 3. ౯౦.

నీ. మగఁడు నావైఁజాల మమత నించినవాడు
నీమార్గణము లేడ నీళ్లగలిసె. కలు. శ. ౩౩.

నీటరి. విణ. (నీటు + అరి.) - నీటు కలవాడు -
విలాసి.

మ. చెలువంటే వినువీటిసీటరులకుక జేజేలకుక
లెస్సయే. చం. రా. ౨. ౨౦. (వినువీటిసీ
టరులు=అప్పరసలు.)

నీ. జాళువానెత్తమిసరి చాల్చునీటరి మలచెం
చురాచూలివలపువాని. చం. రా. 3. ౮.

నీటారు. అ. క్రి. (√నీటు.) ఒప్పు కలుగు.

గీ. భానుదీప్తుల నీటారి ప్రన్న నైన, పృథుల
మందాకినీపద్మబీజమాల. నార. 3. ౩౮.
(కాంతి కలుగు అని భావము.)

నీటికాంగు. వి. (నీరు + కాంగు.) నీళ్ళు కాంచె
డుపాత్రము.

నీ. నెఱయొయారము తోడ నీటికాంగుల నీడ
చూచి కుంకుమబొట్టు సాంపుదీర్చు. నాంస.
౨. ౧౪౬.

నీటికానుపు. వి. (√నీరు.) - కృషీటయోని-అగ్ని.

గీ. బారకై నీటికానుపుపాపముప్పు, పుడుకుగ
లలజెట్టిక పాడమిసట్టి, మెట్టవాల్సిట్టరా మేని

నిట్లువేల్పు. అచ్చ. రా. బాల. ౮.

ఇ-పే: నీటిచూలి.

సీటితాత. వి. (సీరు + తాత.) వాయువు. (శ.ర.)

నీటిదయ్యము. వి. (√నీరు.) నెగడు, నీటి నా
శ్రయించి యుండుభూతము.

గీ. నీచీదశ్యంబు నెఱడు నా నిశ్చటిల్లు. ఆం.

ਭ. ੧. ੨੪.

నీటిదారి. వి. (\sqrt{n} .) - జలధరము - మేఘము.

సీ. ఆలవచ్చి దేవలకొండలను నిల్కడం లె నింగి
నంటకయున్న నీటిదారి, కి ... ప్రబంధం.
౧౪౬.

నీటిపుట్టుగు = నీరుపుట్టువు.వి. (నీరు + పుట్టుగు.)

అబ్బము, తామరపువ్వు. (చూ. నీటిపుట్టుగుపట్టి.)

నీటిపుట్టుగుపట్టి. వి. (నీరు + పుట్టుగు + పట్టి.)

ప ద్మజుడే, బహు.

మ త్తకోకిల. నీటిపుట్టుగుపట్టి యెన్నడు నెమిం
గానగ లేనియ, మేటిజేలుపురాయం దామ
రుమేపుకందోరమామ గా, నేటినీటుతిపం
బు చేసెనో యీవడంకుమ లంచుం దా,
మాటికిగ గొనియాడుచుం జని మన్ను తేల
డట ముందటక. యయా. ౨. ౪౧.

నీతిమానికము. వి. (నీరు + మానికము.) కాస్తు
భమణి.

సి. అనుబంధమున బద్ధ కన్యకన్యాయుక్తిఁ బ్ర
కటించునీటిమానికము మించు. దశ. ౪.
౧౩౦.

నీటియొక్క. వి. (నీరు + ఇక్క.) కాస్తుభము, వి
ఘనక్షు సలమునందలిమణి.

సీ. తొలుకడకడలిలోఁ దులకించునీరేగేస్తునక్కు
నఁ దగునీటియొక్క యనఁగ. యయా. ౨.
౧౦౫. (ముద్రి.పా. 'తిలకించు'. అని శ.ర.)

నీటియొకమీఁడు = నీటిరాయఁడు. వి. (✓నీరు.)

గ. అప్పటి, వరుణుడు. ౨. సముద్రుడు.

గి. నీటియొక్కవీని మొల నూలుబోటివిన్న, యొం
టిపంటను గలకటి యొకటిదక్క, కలను నె
మకిన మెకములపొలపు గాన, మేము జేజేల
గాచినసామిసంద. ప్రబంధ. ౧౬౩.

నీటియొడయఁడు = నీటిరాయఁడు.

(వరుణుడు.)

సీ. పడచుటిదొర నీటియొడయ్యడు జడిసామి...
సాం. ని. దేవ. ౧౩.

నీటి(ప్ర)రాయఁడు=నీటి మెకిమిఁడు.

(వరుణాఽదౌ.)

సీ. మాట మా పై యల్లి మఱుగు మై డాగిననీ
టిరాయనకూర్చి నెలత యనగ. యయా.
3. ౪౧.

క. దేవర నీ విపు డలుగఁగ, నీ వెలఁదుక బేసికం
టియైకిమిఁడో జముం, డో వేల్పుటేఁడో
నెత్తురు, ద్రావునుగమి కాఁడో నీళ్లరాయఁ
డో చెప్పుమా. అచ. రా. నుం. ౫౯.

నీటిరిక్క. వి.(నీరు + రిక్క.) పూర్వాషాఢానక్ష
త్రము. (శ.ర.)

నీటితేడడు. వి. (నీరు + తేడడు.) ౧. అపాంపతి,
సముద్రుడు. (శ. ర.) ౨. వరుణుడు, అప్పుతి.

సీ. కొలముపాఁగెమున నప్పాలసువించిని నల్పి
తెగి నీటిఁతీనపెం పిగురఁ జేసి. యయా.
౨. ౧౦౩.

నీటితేనిరిక్క. వి. (నీటి తేడు + రిక్క.) శతభి
వజ్జుక్షత్రము. (శ.ర.)

నీటు. వి. (శ. నీటు. త. నీటుమ్.) ౧. మురిపము,
శృంగారగర్వము. (శ. ర.) ౨. విలాసము,
హాసము.

సీ. నిక్కుమిటారింపు నీటు మిటారము...హా
య లనఁగ విలాస మొప్పుచుండు. ఆం. భా.
౧. ౧౩౯.

సీ. సాక్షాత్కరించినజలదేవత యనంగ నీరా
టరేవున నీటు చూపు. శుక. ౨. ౪౧౦.

౩. లావణ్యము, నైగనిగ్యము.

సీ. చెలువునిమైచాయఁ దిలకించుఁ దిలకించి నీ
లోత్పలంబులనీటుఁ జూచుఁడు. రా. ౬. ౯౩.

ఉ...నీ, జవ్వనము నివలాసమును జక్కఁదనంబు
ను నీటుఁ జూచినక, బువ్విలుకానికైన శ్ర
మ పుట్టుఁ గదే భువనైకమోహినీ, ఉ. రా.
౪. ౧౯౬.

౪. అందము, సాగసు.

సీ. కురులు నున్నఁ గువ్వి కొప్పు పెట్టిననీటు
గనుఁగొన్న మోహంధకార మొదపు. ఉ.
రా. ౪. ౧౯౭.

౫. విధము, రీతి.

వ... అంబుదంబుచందంబునఁ దిమరుచు ము
న్నీటినీటునఁ గసరుచు మత్తేభంబువడువునఁ
బుష్కరవాలంబు విసరుచు ... యుగంధ
యందు...విజృంభించి...చంద్రా. ౬. ౯౩.

వ... అమృతావిమానంబు...ఒక్కమాటు గా
లిపటంబునీటున ససియాడుచు నొక్కయెడఁ
జుక్క తెగిపడ్డవిధంబున డిగుచు...పోయి
...కువల. ౪. ౯౨.

౬. పోడిమి, సంపద.

క. పోటించి విడువ ముడువక, నీ టబ్బకయు
న్న బోవనీ కయ్యమునక, బోటరిమగలకు
కాటికి, గూటికి నీదరమె రాచకొలు వేమి
టికిక. వేం. పంచ. ౧. ౫౧౮.

౭. అలంకారము, నగ.

ఉ. సానులకూటమూర్ కలుగుజాణలు నీటులు
పెట్టుకుందురే. దశా. ౨. ౧౫౫.

విణ. ఒప్పుయినది, అందమైనది.

ఉ. తుమైదకొమ్మ లెమ్మెలను దూఁకొని నీటు
గఁ బాటఁ బాడఁగా. నీలా. ౧. ౪.

సీ. కన్నూరికాచర్మ నీను గా దని నీటుగాఁ దా

వికుంఠమగంద మలది. ఉ. రా. ౪. ౧౭౬.

జ: నీటరి, నీటారు, నీటుకత్తె, నీటుకాడు, నీ
టుకోల, నీటుచేయు, నీటుపడు, నీటుపఱచు,
నీటుపెట్టు.

నీటుకత్తె (త్రియ) వి.(√నీటు.) విలాసము కల
యాడుది; ఆడుది.

వ...మగలఁ గిరురింపఁ గంకణంబులు గట్టిన
రీతి నత్తమిల్లుపుత్తడికంకణంబులు గలచాతని
జాతినీటుకత్తెలు...ప్రబంధ. ౩౮.

క. అలుగువగ చూపువేళం, దలతల మను నింత
సోఁకిన నగవానిం, గళదాకఁ బెనఁగు
నొకమొక్కలపుదొరకరానీనీటుకత్తియయ
గుటక. కువల. ౨. ౧౩౯. (నీటుకత్తియ=
నీ టగుభిడ్డము అని చెందవయ్యరము.)

సీ. దొరలు గద్దింపఁ గల్గిరివార్త నిజముగా ని
ర్వహింపని దేటినీటుకత్తె. శుక. ౧. ౫౫.

విణ. విలాసము కలది. (శ. ర.)

నీటుకా(గా)డు=నీటరి.విణ. (నీటు + కాడు.)
౧. అందగాడు.

ద్వి. చెలియా యనంగు మించినవాడు నలుఁడు,
కలికి మారుఁడు నీటుకాఁ డను టింతె. ద్వి.
నల. ౧. ౬౫౧.

సీ...సాగసు, కాఁ డనంగను వన్నెకాఁ డనం
గను నీటుకాఁ డనఁగా నలంకారి యొప్పు.
ఆం. భా. ౩. ౧౦. శుక. ౧. ౪౪౫.

౨. విలాసవంతుడు, శృంగారి.

సీ. నీటుకాఁ డనఁగ రాణించు శృంగారికి...
సాం. ని. మాన. ౮.

గీ. నిక్కి నిక్కి నిరీక్షించునీటుగాని, నందముల
కెల్ల నెల్ల యానందగాని. చంద్రా. ౨. ౧౩౬.

నీటుకోల. వి.(నీటు + కోల.)విలాసార్థము చేతఁ
బట్టుకొనుకట్ట.

క. తిండాడుకైరిపిరుల, కెండాడుట యేమి

దొడ్డు చెం దాడుగతిక, గొండపయ్య గొం
డ గూలగ, గొండికపాయమున నీటుకోల
నీటుక. నుద. ౨. ౧౨౩.

నీటుపడు. అ. క్రి. (నీటు + పడు.) నీటుకలది
యగు. (చూ. నీటుపడు.)

నీటుపడుచు. స. క్రి. ($\sqrt{\text{నీటుపడు}}$) నీటు కల
దానినిగా చేయు, అందముగా నుంచు.

నీ. పాపటం లేకునుపాణిముత్యపుబాటు పాట
లాధర యోర్తు నీటుపడుచె. ఇందు. ౫. ౩౯.

నీటువెట్టు. అ. క్రి. ($\sqrt{\text{నీటు}}$) విలాసము కలి
గించుకొను.

నీ. తనవిలాసము గనుంగొని నీటువెట్టునునా
స్మృతియును చుక్కరనగ. దశా. ౧. ౫౩.

నీటుసేయు. అ. క్రి. ($\sqrt{\text{నీటు}}$) విలాసముచూపు.

నీ. నీటుసేయుడు తొక్కచోటం గేలిని మనో
హరుఁ డేడ వలచునో యని చలింప. ఉ.
రా. ౧. ౧౩౦.

నీడ. వి. (క. నెళల్.) ౧. ప్రతిబింబము.

గీ. నిద్ర మేల్కొంచి నెలయెట నీడఁ గాంచి.
ఆము. ౧. ౩౯.

క. చెలువలు సరసీజలముల, నిలిచిన లోఁగన్న
గవలనీడలు దోఁచెం, దెలిచెక్కుజందు
రులకై, తలఁచుచు నడు గంటునచటితముల
రితిక. చంద్ర. ౪. ౩౨.

వ... గంగాధరుండు సమాసన్నగణోపనీతం బయి
నఖడ్గంబున నీడఁ జూచి... వార. ౪. ౮౯.

౨. ఛాయ, అనాతపము.

ఉ. నేమ మొనర్పగా గొడుగునీడ వహించు
వసుంధరాస్థలీ, నీమనె యెక్కి యాడెను
విచిత్రగతిం దురగోత్రమంబు నా, భూమి
విభుండు... నైవ. ౧. ౮౮.

ఉ ... రాగమంజరీ, నందనుఁ డభిసీతటమునక
సురభూజమునీడ నిల్చి... విక్ర. ౨. ౧౬.

నీ. వనిఁ జీచు చిటు కన్న వడి లేచి చెవులు
టిక్కించి తా నట్టె యాలించి వినుచు, బై
నీడ వాతిన బఱచి నిప్పులు రాలఁ జూకుఁ
గొమ్మున నోరచూడ్కిఁ గనుచు. గీ. భీకరం
బగునొకదొడ్డ నూకరంబు. చంద్ర. ౨. ౯౨.

౩. కాంతి, తళుకు.

ఉ... చెక్కులతళ్ళు లద్దపుక, నీడల నేలు
గుబ్బగవనిగు లనంగునిగుండుబంగరుక, మే
డలఁ బోలు ... ముకుంద ౨. ౧౧౧.

౪. చాటు, మఱుగు.

క. తెచ్చుటయుఁ గేలిభవనము, జొచ్చెనొ
చొరదో యనంగ సుదతులనీడక, జొచ్చి
పయిఁ గొప్పు దోఁపగ, నచ్చేడియ తలుపు
దండ నల్లన నిలిచెక. మనుచ. ౬. ౬.

౫. ఆశ్రయము, ప్రాపు.

(వ్యవ.) వానినీడను వీడు బ్రతుకుచున్నాడు.
నిలువనీడ = నిర్మాణస్థానము.

నీ. సంసారసస్యబీజముల కూమరభూమి నిర్వా
ణలక్ష్మి నిలువనీడ. కాశీ. ౫. ౧౩౫.

నీ. కొలిచినవారికిఁ గెలితంకెటిజున్న నలసిన
వారికి నిలువనీడ. చం. రా. ౧. ౪౧.

నీడకన్న నెండకన్న నెఱుంగు = సుఖదుఃఖములను
గణించు.

గీ. ఎఱుంగునే నీడకన్నును నెండకన్ను, జెలఁగి
పూచు నేకర్త మంచిన లతాంగి, యెట్టి
క్షేణములకు నైన నీడఁబోదు, తనమనంబున
నిగ్రుచుసంతానకాంక్ష. శివ. రా. ౨. ౩౯.

జ : నీడదోచు.

నీడకము. సం. వి. అ. పుం ౧. గూడు. ౨.

- గూటియందు ప్రకాశించునది - పక్షి. (వాచ.)

నీడజము. సం. విణ. (అ. అ. అ.) నీడమునందు
పుట్టినది. వి. అ. పుం. పక్షి.

నీడదోచు. అ. క్రి. ($\sqrt{\text{నీడ}}$) ప్రతిబింబించు.

గీ. నిర్మలం బైనవనధిలో నీడదోచు, నిందులిం
బంబులను బోలి ఋషిగణంబు. చార. ౪.
౫౨.

నీడము. సం. వి. అ. పుం. న. గ. కులాయము,
పక్షిగూడు. ౨. ఆశ్రయము, ఉనికిపట్టు.

నీడోద్భవము. సం. నీడజము.

నీతకము = నీతము. వి. నియమము. (శ. ర.)

నీతము = నీతకము. వి. (సం. నియతమ్. ప్రా. ని
అత.) నియమము.

క. జాతులు నాతుల కందుక, నీతము లే కున్న
గామినీలోకానాం, జాతిః ప్రకల్పితా యను,
నీతి పురాతనమె కాక నేటిదె యరయక.
విక్ర. ౩. ౨౮.

నీతము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. కొనిపోవ
బడినది. ౨. ప్రాపితము, పొందింపబడినది. ౩.
నడపింపబడినది. ౪. యాపితము, జరుపబడి
నది. (కాలము.) ౫. వినీతము, గురువుచే శిక్షిం
పబడినది. వి. అ. న. గ. ధనము. ౨. ధాన్యము.
౩. నీతి; నీతివాక్యము.

కా. కానీరా యిటువంటినీతము లనేకంబుల
నినుంబోలివి, న్నా నేనుక... శకం. ౩. ౬౮.

నీతి. సం. వి. ఇ. శ్రీ. గ. కొనిపోవుట. ౨. ప్రాప
ణము, పొందించుట. ౩. పాడి, న్యాయము. ౪.
ఉపాయము. ౫. రాజులు ప్రవర్తింపవలసిన
రీతిని తెలుపుటకై చాణక్యవిదురాదులచే రచిం
పబడిన శాస్త్రము, రాజనీతి. ౬. (ఆశ్వాదులను
గూర్చి తెలుపు) శాస్త్రము.

క. ఈతండు కాలిహోత్రుడో, మాతలియో
నలుండో యొరులు మానవులు జవో, పేతముగ
నిట్లు రథహాయ, నీతి యెఱుంగుదురె ధారుణీ
వలయమునక. భార. ఆర. ౨. ౧౩౧.

౩. సత్ప్రవర్తనము, ధర్మసమకాలముగ నడచుట.
౮. విధము, రీతి. (ఈ యర్థము తెలుగుననే

కలదు.)

నీ... భరతు, నీతి సుహృత్తునిభాతి భార్గవుబరె
రాముపోలిక భగీరథునిపాలుపు. గీ. ధాత్రి
బాలించు సవిభుండు దద్విభుండు. చాంస.
౧. ౪౨.

కా. పానః పున్యముచేతఁ గాని రిపులక భంజింప
లేడయ్యె భూదానం బొక్కటి గాని మోడ
శమహాదానంబులుం జేయలే, దేనీతిక జమ
దగ్నిరాముడు సముం దిద్ధప్రసిద్ధిన్నమ,
ద్దానక్షాత్రగుణంబులం బురపరాంతఃక్షత్రి
యశ్రేణీక. కవిక. ౧. ౧౦.

క. ఈనీతి సమాకర్త, స్థానము లేర్పాటు గాఁగ
దైవాసుర సం, తానంబు లైకమత్యము, గా
నమృతాబ్ధి మధింపఁ గడఁగిరి కడిమిక.
దశ. ౨. ౧౯౩.

నీతిఘోషము. సం. వి. అ. పుం. బృహస్పతిర
ధము. (త్రి. ని.)

నీతిజ్ఞుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) నీతిగణిం
గినవాడు.

నీతిబీజము. సం. వి. అ. న. రాజకార్యతంత్రము
సమమూలము.

నీతిమంతుడు. సం. విణ. (త్. మతీ. త్.) నీతి
కలవాడు.

నీతివిదుడు. సం. విణ. (ద్) నీతిగణింగినవాడు.

నీతివిద్య. సం. వి. ఆ. శ్రీ. గ. రాజనీతిశాస్త్రము.
౨. నయవిద్య, సత్ప్రవర్తనము తెల్పువిద్య.

నీతివ్యతిక్రమము. సం. వి. అ. పుం. గ. నీతి
శాస్త్రవిధుల నుల్లంఘించుట. ౨. తప్పనడవడి.

నీతిశాస్త్రము. సం. వి. అ. న. నీతివిద్య.

నీతినంధి. సం. వి. ఇ. పుం. గ. నీతిపద్ధతులసార
ము. (విల్యమున్.) ౨. కార్యతంత్రముయొక్క
పద్ధతి.

కో. సుకృత్యం విష్ణుగుప్తస్య మిత్రాపి రాభ్యర్థ
వస్యచ, బృహస్పతేరవిశ్వాసో నీతిసంధిస్త్రీ
ధామతః. సం. పంచ. ౨. ౪౩.

నీధ్రము. సం. వి. అ. న. గ. నీత్రము, ఇంటి
చూరు. ౨. వనము, అడవి. ౩. నేమి, చక్ర
ముచుట్టుకమ్మి. ౪. రేవతీసత్తత్రము.

నీధ్రుడు. సం. వి. అ. పుం. చంద్రుడు.

నీపము. సం. వి. అ. పుం. గ. కొండయడుగు
భాగము. ౨. కడంబము, కడిమిళ్ళి. ౩. బంధూ
కము, మంకెనళ్ళి. ౪. ధారాకడంబము, నీరుకడి
మిళ్ళి. ౫. నీలాశోకముళ్ళి. ౬. నల్లయిరుగుడుళ్ళి.
౭. దేశభేదము. న. కడిమిపువ్వు.

నీయమానము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ.
కొనిపోవబడుచున్నది. ౨. నడిపింపబడుచు
న్నది. ౩. పొందింపబడుచున్నది.

నీరంధ్రము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. రంధ్ర
ములు లేనిది, సందులు లేనిది; సాంద్రము, దట్ట
ము.

నీరక్తము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. రంగు
లేనిది, వన్నె మాసినిది. ౨. నెత్తురు లేనిది.

నీరగు. అ. క్రి. (నీరు.) గ. ద్రవించు.
చ. చెవు లవిసెక్ దిశ ల్లిరిగెఁ జిత్తము నీరయి
పోయె నాకు నీరవమున...భార.విరా. ౪.
౧౩౩.

౨. చెడు, నశించు.

చ. జరత యొక్కరు మంజగృహచంద్రశిలం
గనుకూర్కుచుండఁ గ్రొవ్విరికలు ద్రావ లేవ
దటవే ముచిదిల్కలకొల్కి యంచుఁ జె,
చౌర నొకకల్కి పోయి పొద చించినఁ
బాన్సుఁ గరంచె వెన్నెలల్, చొరబడి
నిద్ర నీరగుట చోద్యమె దానికి నట్టిపట్టు
నక. రామా. ౨. ౯౩.

నీరజము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) జలమున పుట్టినది.
(న) రజోగణము లేనిది. ౨. దుమ్ము లేనిది.
౩. పుప్పొడి లేనిది. (పుష్పాది) ౪. అర్తవము
లేనిది, ముట్టుడిగినది. వి. ఆ. పుం. గ. ఉద్రము,
నీరుపిల్లి. ౨. ఉశీరము, కట్టివేరుళ్ళి. న. గ. పద్మము,
తామరపువ్వు. ౨. చెంగల్యకొస్తుళ్ళి. ౩. ముత్యము.

నీరజాతము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) నీట బుట్టి
నది. వి. అ. న. పద్మము, తామరపువ్వు.

నీరతము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) రతము లేనిది,
ఆసక్తి లేనిది.

నీరదము. సం. విణ. (అ. ఆ. ఈ. అ.) దంతములు
లేనిది. వి. అ. పుం. -నీటిని ఇచ్చునది- మేఘ
ము, మబ్బు.

నీరధరము. సం. వి. అ. పుం. గ - నీటిని ధరిం
చునది- మేఘము, మబ్బు. ౨. తుంగళ్ళి.

నీరధి. సం. వి. ఇ. పుం -నీటికి ఉనికిపట్టు- జలధి,
సముద్రము.

నీరనిధి. సం=నీరధి.

నీరప్రియము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. నీరు
ఇష్టముగా కలది. ౨. నీటికి ఇష్టమైనది. వి. అ.
పుం. జలవేతనము, నీరుప్రబృలిళ్ళి.

నీరము. సం. వి. అ. న. గ. జలము, నీరు. ౨.
ద్రవపదార్థము, రసము.

నీరరుహము. సం. వి. అ. న -నీట మొలచునది-
పద్మము, తామరపువ్వు.

నీరవము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) రవము లేనిది,
భస్మ లేనిది.

నీరసనము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. నాలుక
లేనిది. ౨. రకన లేనిది, మొలనూలు లేనిది.

నీరసము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. రసము లే
నిది, రుచి లేనిది. ౨. శృంగారాదిరసము లేనిది,

సరసము కానిది. (పద్యాది.) 3. ద్రవము లేనిది, సారము లేనిది, ఎండినది. (ఫలాది.) వి.అ. పుం. దానిష్టశ్చి. వి. అవ్య. అ.న. రసాభావము, బలములేదు.

నీరససస్యక. సం. వి. ఆ. శ్రీ. కార్యాసము, ప్రతిశ్చి.

నీరసింఁచు. సం. స. క్రి. నీరసమెట్టు, బలహీనము కావించు; కృశించునట్లు.

నీ. రేల పెన్నెలులు పండ్రెండూమూర్తులు చూపుచీతెండలై కాసి నీరసింప. కవిక. ర. ౧౩.

ఉ. నా విని మాయ యిట్లనియె నావశ మైతివటంచు మిక్కిలిక, భావములోన నమితి నెపంబుల నెంతయు నీరసించి న, నీవిధి వీడనాడఁ దగవే...బ. ప్రభు. ౨. ౧౦౦.

అ. క్రి. నీరసపడు, బలహీన మగు. (భా.) (వ్యవ.) మీవాడు నీరసించుచున్నాడు.

నీరసుండు. సం. విణ. (అ.అ.అ.) రసగ్రహణము లేనివాడు, అరసికుడు.

క...పెక్కుపరిహాసంబుల్, రూడిగఁ బలికితి మెట్లుం, జూడఁడు మావలను నీరసుం డన నుండెక. భార. ఆది. ౮. ౧౫౬.

నీరాకు. వి. (నీరు + ఆకు.) పాచి, వారిపరిశ్చి.

నీ. పాచి నీరాకు నా వారిపరిశ్చి చెలంగు... ఆం. భా. ౧. ౧౬౫.

నీరాజన. సం. వి. ఆ. శ్రీ. = నీరాజనము.

నీరాజనము. సం. వి. అ. న. గ. దీపాదులచే దేవతాప్రతిమాదులకు ఇచ్చుహారతి, ఆరాతి కము. ౨. రాజులు యుద్ధమునకు బయలుదేలుటకు పూర్వము చేయునొకానొక శాంతి కర్తవ్యము.

నీరాట(ము). వి. (నీరు + ఆట.) ౧. స్నానము.

నీ. నీరాట నెవముగా నిర్వరంబుల కేగి సవిధ వానీరకుంజముల నొందు. శివరా. 3. ౧౧3.

క. ఈరీతిఁ గవిని నెలు లింపారఁగఁ గయినేసి నృపవరాత్తజ కఠో, నీరాట మొనర్చియు శృంగారింఁచి వేడ్క పాడమ గ్రమ్మన నంతక. బిల్వ. 3. ౨౧౪.

౨. జలక్రీడ.

గీ. చల్లు లాడంగ నప్పుడు చదల నెగసి, మగుడు తెలిసీటితుంపరల్ దగియెఁ జూడ, వారి నీరాటకును మెచ్చి వలపురాయఁ, దాని కురియించువువృత్తులవాన లనఁగ. యయా. 3. ౬3.

నీరాటము. సం. విణ. (అ. అ. అ.) నీటిలో సంచరించునది. (మొసలి మొ.)

క. నీరాటపనాటములకుఁ, బోరాటం బెట్లు గలిగె బురుషోత్తముచే, నారాట మెట్లు మా నెను...భాగ. ౮. ౧౯.

నీరాటరేవు. వి. (నీరాట + రేవు.) స్నానము చేయురేవు, స్నానఘట్టము.

నీ. సాక్షాత్కరించినజలదేవత యనంగ నీరాట రేవున నీటుచూపు. శుక. ౨. ౪౧౦. (నీలాటిరేవు అని అపమద్రి.)

నీ. ఆరాటమునఁ బొంగినీరాటరేవునఁ గాచి కన్నెల బల్మిక గవయఁ జూచు. నీలా. ౧. 3౬.

నీరాడు = నీర్లాడు. అ. క్రి. (నీరు + ఆడు.) జలక మాడు, స్నానముచేయు.

గీ...దిగంబరత శయనింప నీరాడఁ గాడు. మార్క. 3. ౨3౦.

క. చూడంజూడ నృసింహాక్షిచయ మీక్షోజీనభోమధ్యయం, దేదం జూచినఁ దాన యై నెగడఁగా నీక్షించి మిన్నేట నీరాడం బోయెడిదేసి తాపములు మేలై మ్రొల సిద్ధించెగా, యాడం బోయిన తీర్థ మంచు మదిలో హర్షింతు రక్రాంతముక. సరస. ౫. ౫౩. వి. ౧. ఆలంజనము, కాగు.

గీ. నెగడు నీరా దనంగను నీళ్లచివది,యన నలం
జరనామధేయమ్మ...ఆం. భా. ౨. ౨౪౫.

౨. పులియఁబెట్టినకడుగులో పోనెడివేన్నీళ్ళు,
కూరాటిలో పోనెడివేన్నీళ్ళు. (శ. ర.)

కూరాడునీరాడు = పెండ్లిలో నాగవల్లిసమయ
మున జలపూర్ణకలశములందలివెండిబంగారు వస్తు
వులను వధూవరులచే కడక్కించునుత్సరవిశేషము?
ద్వి. మామ యల్లున కిచ్చె మణికిరీటాది,సామ
గ్రి వస్తువుల్ చదివించి రప్పు,డామని గాఁ
గ బ్రహ్మాదులు నంతఁ, కూరాడునీరాడు
గొబ్బునఁ దొణిగి, యారూఢి బాన్సెక్కి
యాసతీపురుషులు...మృ.వి. ౩. ౬౦.

నీరాధులు. వి. వస్త్రవిశేషము.

వ... పీతాంబరములు నీరాదులు బురుసాలు
వన్నెమణుంగులు చందురుకావులు ...ప్ర
బంధ. ౬౦౫.

నీరామని. వి. (నీరు + ఆమని.) వర్షబుతువు.
క, ధారణిఁ గలమే లెల్లన, ధారాళకరాళక
ర్షధారలచేతక, నీరామని కాఁగల దని,
పూ రాల్చినభంగి ముసురు పొరిఁబొరిఁ దొ
రఁగక. విక్ర. ౪. ౩౦.

నీరా(ల్లా)ర్షు. స. క్రి. (√నీరాడు.) స్నానము
చేయుచు.

గీ. కాంచి యరగాహనము చేసి కనకపంజరాం
తకిరంబుఁ దివివి నీరాల్చి తెచ్చి,చాలడసీని
తిగా పథశ్రాంతి ననుచు, స్పృహతి కరమున
నెమ్మేమని నిమిరి నిమిరి.రాజ.చ. ౨.౧౨౨.

సీ. పాపకదంబజంతాలంబుఁ గడిగెడుపగిది నీ
శ్యాల్చిరి పాపనికిని. కాళ. ౩. ౨౩. శుక.
౩. ౪౦౮. ఆము. ౧. ౫౩.

నీరాటు. అ క్రి. (√నీరు.) తడియాటు, ఎండు.

గీ. చివరసంతతి నీరాల్చి చెలువ తురిమె, సేస
కొప్పు...శివరా. ౩. ౪౫.

నీరాళము. వి ఒకవిధ మగురంగు. (స్వచ్ఛము
అని త్రా.)

మ. నెలతాతీనియసంతసంపుమగతానీరాళపుం
గొప్పటా,కులనిద్దంపుపసిఁడినునవికెనిగ్గుల్
దొట్టుకట్టాణిపూ, సలమేల్ బొబ్బ మెకంబు
చెక్కడపుఁగీల్ జాగాజగాగద్దియక, జెలు
వెచ్చం గొలుపుండె నెల్లరును జేజే యఁచుఁ
ద న్నొల్వఁగక. ప్రబంధ. ౧౨౬.

నీరాళ్లగొంది. వి. ఈశాస్యదిక్కు.

సీ. నీరాళ్లగొంది శలపారుచుల్ గనిపించె
నభ్ర మభ్రము నిండ నాక్రమించె. కవిరా.
౪. ౨౬.

పీ. ధళుధళుక్కున నింగిఁ దాటించెఁ ఒలమా
టు నీరాళ్లగొందిఁ గన్నయ మెఱుంగు. పాం
డు. ౪. ౨౧.

ద్వి. అరవిందనయనలయందంబు దోప, నెఱయ
మించులతోడ నీరాళ్లగొంది, మెఱచెఁ దళు
క్కున మేఘుంబుచెంత. ద్వి. పరమ. ౪.
౨౯౦ పా.

నీరింకుమబ్బు. వి. (నీరు + ఇంకు + మబ్బు.) శర
త్కాలమేఘము.

గీ. బొబ్బ మెకమును నీరింకుమబ్బునుబ్బు, గె
బ్బు సంతతవిజయజేగీయమాన, మగుచుఁ జా
ళుక్యనారాయణాంతుఁ డైన,బుక్కరాజేం
దురామభూభుజునియశము. రామ. ౨౧౩.

నీరిజే. వి. ఒకానొకయడవిచెట్టు. (శ.ర.బ్రా.)

నీరిప్ప. వి. (నీరు + ఇప్ప.) మధులకముళి.

గీ...నీరిప్పఁయన మధులక మగు...ఆం.భా.
౨. ౪౩.

నీరీఁగ. వి. (√నీరు.) జలజంతువిశేషము, నీటిలో
నుండుఈఁగ.

నీ. నీరుమరపుయ్య నీరీగ తలకప్ప...చాంస.
ర. ౧౮౬.

నీరు. వి. ఔ. అనా. (సం. నీరం. ప్రా. నీరం.క.త.
నీరు. బ. నీళ్లు, నీళ్లు, నీళ్లు) ౧. ఉదకము.
ఆ. నీరిలోనఁ దోచుతారక ప్రతిబింబ, మొక్కొ
యనఁగ...భార. ఆది. ౫. ౨౦౩.

క. ఒకవైపుఁ డర్ధనివా, ధికవర్షముచేత నొదివి
తీరనిచలిచే, నొకచోటఁ జేరఁగాఁ గానక
వాకిటఁ బంచనీరునక వణఁకుతటిక. శ్రీరం.
మా. ౫. ౫౦.

నీ...తాలు నీటివై దేలియనేర్ప సాక్షి. ఉ.
రా. ౧. ౧౫౧.

చ. ఘోరతరశోకవేగమునఁ గన్నుల నీళ్లు నిం
చి... భార. భీష్మ. ౩. ౧౫౬.

క. తాన తననీడ నీళ్లు,లో నేర్పడఁ జూచు
నట్లు లోకముత త,ఘోషను జనకుండు నూ
చి మ,హానందముఁ బొందు నతిశయ ప్రీతిమె
యిన్. భార. ఆది. ౪. ౮౩.

౨. రసము.

నీ. ఇంచునీటిని గేకరించుచల్లనిమాట బాబిలితోఁ
బొందుఁ జలుపుమోము. గంధ. ౧. ౧౯౯.

౩. (లోహదుల) ద్రవము.

నీ... అమర నేనీకదోయి నీరార్చనపరంజినీటి
వ్రాత. ఆము. ౧. ౫౩.

౪. మూత్రము. (శ. ర.) ౫. శుక్రము. (చూ.
జలము ౬. వ యర్థము, నీరుమోయు.) ౭.
క్రోవ్య. (చూ. నీరుపోయు) ౮. కన్నీరు,
బాష్పము.

మ... శూద్రకులముల్ శాసింతు రంచుక
నిరం,తరశోకంబున నీరు గన్నుల నిడక ధ
రజ పీఠించితే. భాగ. ౧. ౪౩౦.

౮. పశుశోగవిశేషము.

ద్వి. సరుదకన్నును నీరు నాలుకచేర్లు. నవ. ౧.
౩౦ పా.

విణ=ఈరు. అల్పము. (చూ. నీరు కాచి, నీరెండ
మొ.)

నీటవ్రాసినవ్రాలు= ౧. (నీటియందు వ్రాసినయత్తు
రములు) నిష్ప్రయోజనము, వ్యర్థము.

గీ. మాటిమాటికి జేసినమందు లెల్లఁ, జెల్లెఁబో
వెల్లఁ గలిపించితపడు, నీటవ్రాసినవ్రాలు నై
నెఱయ వజరఁ,బోవుఁ గాకేమి నెత్తురు
పుట్ట నేల. కాళ. ౩. ౧౧౧.

౨. అకాశ్యతము, అస్థిరము.

(వ్యవ.) సజ్జలలమాటలు శిలాత్మరములు దుర్జను
లమాటలు నీటవ్రాసినవ్రాలు.

నీటిరాపట్టపయ్య=వరుణుడు, అప్పతి.

ఉ. తానిచా... క్రంతు మెట్టివై తత్పుంజట్టుమీఁదఁ
బ్రాదుచేరె సంజతోడ నీటిరా, పట్టపయ్యకం
పుగోడపట్టుపైఁడిసాననాక. యమా. ౩.
౧౨౩.

నీటివైవ్రాత= నీటవ్రాసినవ్రాలు.

నీ. నీటివై వ్రాతలా నీరజాననువ్రాత రెలిఁగెనా
తత్త్వంబు లింతలోన. నీతి. ౪౦.

నీళ్లనాడు=నీళ్లాడు, స్నానముచేయు.

ఉ. తానిచా. మలుసుమర్త నంటకుండి మాలదాన
నగుట నేఁ, గలయ నీళ్ల నాడికడవఁ గ్రంథ
యంటుకొనుటకై, కొలనఁ గ్రంథి... శివరా.
౩. ౮౪.

నీళ్ల(కుల)ముంచినను పాలముంచినను= పాడుచే
సినను బాగుచేసినను.

మ. వినుమా యీయనుమాన మేల బెళుకు లేవ
యేల నీయాన జ,వ్వని నీచేతిది నాడుదేహము
ను జీవంబు న్వధా మాటలే,లన నీచిత్తము
నాడుభాగ్య మిఁక నీళ్లస్మృంచినం బాలముం,
చిన నీవే మఱి యెం డెఱుంగ నిదియే సిద్ధం
బు ముమాటికిక. దశా. ౨. ౩౪౦.

చ... అనతో, నిలుకు మురారి నన్నచట నీళ్లు
ముంచిన బాలముంచినక. ఉ. హరి. ౨. ౩౧.

ఇట్లే: నీర స్తంభము పాల ముంపుము.

కా. నీరస్తంభము పాల ముంపు మిఁక నిన్నే
నమినాడం జుమి. కాళ. క. ౧౯.

నీళ్లుద్రాగినట్లుగు = మలభయగు, వశయగు.

ఆ. వీరభద్ర మన్న వీరభద్ర మె తెచ్చుశరభ
మన్న నదియె సంగ్రహించు, మనుజనాథ
కడమమంత్రంబు లాబ్రహ్మ, రాక్షసునకు
నీళ్లుద్రాగినట్లు నిరం. ర. ౩౨.

నీళ్లునమలు = సందహించు, సంతయించు.

ద్వి. అని యట్లు దేవేంద్రుఁ డాడినమాట, విని
యును విననట్లు విస్తయం బంది, చ్యవనుఁ
డూరకయందె కాగరవుండ, నవుడుకొట్టెను
నీళ్లునమలె గళ్యపుడు. ద్వి. హరిశ్చ. పూ.
౨౧౬.

క. నీ వాపుడికిని మొదలం, బోడం బని యేమి
చెప్పుము యథార్థముగా, నావుడును నీళ్లు
నమలుచు, నావివాగము చెప్పఁ గొంక నం
చయు దానిక. ప్రభా. ర. ౮.

క. భనవంతు నట్ల యడుగఁగ, దన కది తెలియ
మికి నీళ్లు దాన మలిన నా, తని వెడల నడచి
ప్రమదం, బున నాదంపతులఁ గూర్చి పా
మని యనిచెక. శుక. ౨. ౮౨.

పాతెడునీళ్లకుఁ గట్టవేయుట = అసాధ్యమగు
పనిచేయఁబూనుట.

ఉ. భూపతి మందరాద్రిఁ బువుఁబోడి వరించి
ట లేకమున్న యే, రూపునఁ బల్కినం దగు
వరుండు బ్రియాంగనఁ బెండ్లియాడి కా, మో
పనవీనభోగములఁ బొందెడవో సతులార
మీర లీ, పాపపుమాట లాడుదురె పాతెడు
నీళ్లకుఁ గట్టవేతురే. రక్త. ర. ౨౪.

బ: నీటఁగలయు, నీటికానుపు, నీటిచూలి, నీటితా
త, నీటిదయ్యము, నీటిదారి, నీటిపుట్టుగు, నీటి
పుట్టుగుపట్టి, నీటిమానికము, నీటియిక్క, నీటి

యెకిమిఁడు, నీటిరాయఁడు, నీటిరిక్క,
నీరుకడిమి, నీరుకాకి, నీరుకాయ మొ.

నీరుకందువ. వి. (√నీరు.) జలాశయము.

ద్వి. నీరుకందువ నుండునీ వుమాఱకుఁడు, నీరు
ముంపఁగఁ గుంభనినద మాలించి. రం. రా.
అయో. ౧౨౫ పా. ౧౮ పం.

నీరుకట్టు. వి. (నీరు + కట్టు.) మూత్రబంధరోగ
ము, మూత్రకృచ్ఛము.

గీ ... అడరు నీరు, కట్టనగ మూత్రకృచ్ఛం
బు ... ఆం. భా. ౨. ౧౨౩.

నీరుకట్టె. వి. (√నీరు.) నీరుపాము, అలగర్దము.

క. వరుజుబడి రొంపిఁ ద్రొక్కం, జరణంబులఁ
బెనఁగి పసిఁడిచానుకడుపులం, బారి నీరుక
ట్టె లమరెను, బిరుదులు హలిఖలు దున్నఁ బె
ట్టికొ యనఁగ. ఆము. ర. ౧౨౫.

నీ. నీరుపా మనఁగను నీరుకట్టె యనంగ జలభు
జంగముపేరు చెలఁగు... ఆం. భా. ౧. ౧౪౩.

నీరుకడిమి. వి. (నీరు + కడిమి.) ధారాకదంబము.
(శ.ర.)

నీరుకాకి. వి. (√నీరు-క. నీరుకాగి.) జలకాకము.

నీ... నీరుకాకి నా జలకాకనామ మై చెలఁగు
చుండు. ఆం. భా. ౨. ౯౩.

నీ. కాఁజు బెగురు నీరుకాకి కంకణమును గొంగ
డాబయు గువ్వ వంగపండు. యయా. ౨.
౨౪. హంస. ౩. ౧౨.

నీరుకాకి నెపము = లేని నేరము.

కా... అ, స్తాకప్రాధిని నీరుకాకి నెపము లోడించి
పల్ల జయో, హాకిము ల్దమ రిట్లు పల్కుటకు
నర్హుడే... రంగా. ౨. ౨౧౮.

నీరుకాయ. వి. (√నీరు.) బుడ్బుదము, నీటిబుగ్గ.
(శ. ర, బ్ర.)

నీరుకాయవాఁడు. వి. (√నీరు.) నీటిమనుష్యుఁ
డు. (శ. ర, బ్ర.)

నీరుకారు. వి. (✓నీరు.) లేతయెఱుపు. (చి.ని.)

నీరుకాటు. వి. (✓నీరు.) కమసాలెవాని యొకవిధ మగుకొఱముట్టు.

చ. కమటము కట్టసంచి యొరగలును గత్తెర నులై చీరముల్, ధనునియు శ్రావణంబు మొలత్రాసును బట్టెడ నీరుకాటు కా, ఇము పటుకాటు మూస బలునాడె పరీక్షలకుచ్చులాదిగా, నమరంగ భద్రకారకసమాహ్వయుఁ డొండొకఁ డుండు న్వరిక. హంస.

౨. ౧౮౧.

నీరుకాళ్లు. వి. బ. (✓నీరు.) ౧. శోణహరితవర్ణములై సంధ్యాకాలములందు కానవచ్చు సూర్యకిరణములు.

నీ. ఈఁగ మిక్కుట మయ్యె నెఱ నింగిఁ గడు మించె నిడుదలై తిలకించె నీరుకాళ్లు. హరి.

పూ. ౩. ౧౬౦.

౨. వర్షధారలు. (చి. ని.)

నీరుకా(రా)-వి. వి. (నీరు + కావి.) కొంచెమెఱుపు, లేతకావి.

ఆ. పరఁగ జలకమాడి పట్టెనామము దీర్చి, నీరు కావిపంచె నెరయఁ గట్టి. వేమన. ౩. ౨౬౨.

నీ. కటిమధ్యమున నీరుకావిదోవతిపంచె భూమధ్యమున నూర్ధ్వపుండ్రకంబు. జై. భా. ౩. ౧౮౩. (చి. ని. పా. 'కటిఁ బ్రాతముదు కనీర్కావిదోవతి'. ముద్రి. పా.)

నీ. గన్నీరుపూఁజాయ కర మొప్ప నీర్కావిమడుగుదోవతి పింజె విడిచి కట్టి. క్రీ. డా. ౪౩.

నీ. నిద్ద మొనమడుంగునీర్కావిదోవతి కనక మేఖలతోడఁ గటి ఘటించి. కాశీ. ౧. ౩౯.

నీరుకావులు. వి. బ. (✓నీరు.) ధాన్యనిశేషము.

నీ. నివ్వరు లెబ్బస ల్నీరుకావులు గాజుకప్పెరల్కారువదాల్కంటునరులు. హంస. ౪. ౧౨౮.

వ ... పనువుగన్నీర్లు గుత్తిబలుగుర్లు రావి

పూరాజనాలు పొన్నశ్రీరాజనాలు నివ్వరులు నీరుకావులు... ప్రబంధ. ౧౧౨.

నీరుకాసు. వి. (నీరు + కాసు.) స్నానముచేయునప్పుడు నీటియొడునమంత్తముచెప్పిన బ్రాహ్మణులకిచ్చెడుడబ్బు.

నీ. తిలలు దర్భలు పూని తీర్థసన్నిధి మంత్తములు నెప్పి నీరుకాసులు గడించి. హంస.

౨. ౧౫౨.

నీరుకుక్క. వి. (✓నీరు.) జలకుశకము. (శ. ర.)

నీరు(టి)కుప్ప. వి. (✓నీరు.) జలరాశి, సముద్రము.

ఆ. ఓరి కోఁతికూళ యొక్కింతయును మదిఁ గొంతు లేక నీరుకుప్ప దాఁటి, గడునుపాల సుదిండిగము లుండునిదీర్చి, కెల్లు చేరినాడె వెలుక మాలి. అచ్చ. రా. సం. ౧౩౪.

నీ. తనకుండనపుఁజాయ పెనునీటికుప్పక పెన్న నినపసఁ బస రెక్కె ననఁగ. వసు. ౫. ౩౬.

గీ... ఏనుగులు... నీటికుప్ప, నుండునడగొండలకు సాటి నొంది డిగ్గె. అచ్చ. భా. ౩. ౩౮౫.

నీరుకుమ్మరపుర్వు. వి. (✓నీరు.) నీటిలోనుండెడు కుమ్మరపురువు.

నీ. నీరుకుమ్మరపుర్వు నీరీఁగ తలకప్ప... హంస. ౪. ౧౮౬.

నీరుకోఁతి. వి. (నీరు + కోఁతి.) జలమర్కుటము, శింశుమారము. (శ. ర.)

నీరుకోడివి. (✓నీరు.) పరిష్కరము, జలమర్కుటము.

చ. ఆలరుఁ బురంబునం దొగల నంతరదామరఁ బ్రాచిఁ గప్తపుక, వలపులు మీఱ లో వలుఁ దవలుగ మొత్తమువోర నీరుకో, బొల్లకొల మంచుఁ గ్రుంకు మెడగుంపులవంపులు దోప మావితో, పులవిరుల స్పయిస్తడువఁబొల్పుఁ బురాతనతీర్థకుండము. ఆము. ౧. ౩౧.

గీ. సలికుక్కలనామంబు వెలయు నీరుకోడియన... ఆం. భా. ౨. ౯౨.

నీరుకుక్కు. సం. విణ. ౧=నీరుచము. (చ) కాంతి

లేనిది. ౨.=నీరుజము. (జ్)రోగము లేనిది.

నీరుగండి. వి. (నీరు + గండి.) తూముకాలువ, వా
హసము. (శ.ర.)

నీరుగన్నేరు. వి. (√నీరు.) పిజ్జలము. (శ.ర.)

నీరు(ప్లు)గాటు. అ.క్రి. (√నీరు.) ఉత్సాహము
లేకుండు.

నీ. ఇంతిక్కులతోడ నీ డన వచ్చునే గండు
మీ లవి నీటుగారుచుండు. తపతి. ౨.౧౩.
(వ్యవ.) వానిపని నీళ్లుగాటుచున్నది.

నీరుగుట్టు. వి. (√నీరు.) జలజంతువిశేషము.

నీ. గులకరింతయు నీరుగుట్టు శంఖసఖంబు పులు
కాసి ననీమిరి బుంగపురుపు. హంస. ౪.౧౦౬.

నీరుగొ(ర్లో)బ్బి. వి. (√నీరు.) నీరుగొలిమిడికి.

ఆ. నీరుగొబ్బివేళ్లు నీరుల్లిగడ్డలు, నేకనూతియై
నయెనుపవెన్న, నేకముగ నొసర్చి యేనహం
బులు గొన్న, నిఘ్రంపు మేహనివహ మడగు.
(చికి. చి. ని.)

గీ. వెలగ వాతుడు పల్లెరు ములక వేము, సగిర
నీర్గొబ్బి మొదలుగా జగతిఁ గల్గు, కంప లన్ని
యు వేవేగఁ గడచి కడచి. హంస. ౪. ౬.

నీరుచము. సం. విణ. (అ. అ. అ.) కాంతి లేనిది.

నీరుచల్ల. వి. (నీరు + చల్ల.) మజ్జికేట, నీటివలె
తేతినమజ్జిక.

చ...ఫలం, బులును సుగంధికితజలము ల్వడపిం
డెలు నీరుచల్లయుక, వెలయఁగఁ బెట్టు
భోజనము వేసవిఁ జందనచర్ప మన్నుగక.
ఆము. ౧. ౮౧.

గీ...నీరుచల్ల నీరు, మజ్జికయు జలతక్రమామము
లు...సాం. ని. సా. ౬౮.

ఇట్టే: నీరుమజ్జిక.

సాం. ని. సా. ౬౮.

నీరుచించలము. వి. (√నీరు.) ఒకజాతి యో

వధికి. (జలచు క్రికకి. అని చి. ని.)

నీ. వివకంటకాలాప్లువేతసంబును నీరుచించలం
బును బులిచించలంబు. హంస. ౨. ౨౨౮.

నీరుచి(ర్చి)చ్చు. వి. (నీరు + చిచ్చు.) ౧. బడ
బాగ్ని, బోర్వము.

గీ...నీరుచి చచ్చనంగఁ బొలుచు బడబాగ్ని...

ఆం. భా. ౧. ౪౮.

౨. నీరు ఎక్కువగుటచే వృక్షములకుఁ గలుగు
రోగవిశేషము.

వ...నుధాకరండు చెంగలువకేవారంబులకుఁ
దీర్చిన లేటపన్నీటికాలువలబాలువలె ధశధ
శనివెలివెలుగుచలుపల జలజలనఁ దొఱఁగు
సలిలములు దొట్టి నీరుచిచ్చుఁ గొని యం
చుల సంచరించురాచుంచబోదలు వాకు
గా ముక్కునం బక్కుపక్కునఁ బొడువ
నొక్కించుక విచ్చు మెట్టనె తమ్మ మొగడల
వెడలుకట్టావి వెట్టగిలి...చంద్రా. ౫. ౬౩.
(జలరూప మగునగ్ని. ఈయగ్ని యడవుల
యందు నేలలో వ్యాపించుటవలన నడివిచె
ల్లెల్ల మడియును అని చి. ని.)

నీరుచిట్టి. వి. (నీరు + చిట్టి.) అస్తండులీయముకి.

నీ. అగు నీరుచిట్టి నా నస్తండులీయంబు...ఆం.
భా. ౨. ౬౩.

నీరుచేరుకు. వి. (√నీరు.) మూత్రము విడుచు
నపుడు మంట కలిగెడురోగవిశేషము. (శ.ర.)

నీరుచెంచేలి. వి. (√నీరు.) వితున్నముకి. (శ.ర.)

నీరుజము. సం. విణ. (అ. అ. అ.) రోగము
లేనిది. వి. అ. న. చెంగల్యకోస్తు.

నీరుటెంకి. వి. (నీరు + టెంకి.) జలాశయము.

నీ. నీరుటెంకి యనంగ మీఱు జలాశయంబు...

ఆం. భా. ౧. ౧౬౨.

నీరుడి¹. వి. (√నీరు.) ౧. మూత్రము. (చి. ని. ప్రా.)

౨. అతిమూత్రము.

౯. పంచద్రవ్యతమాలతాశిసములుక్ బాసీయ
యుగంబులుక్, మించ నొక్కపలంబు
కల్పముగ సమేళించి తెలంబు రా, జించక్
రీతి యెరింగి వండి యది దా నిత్యంబు
సేవింపగాఁ, గంచిక్ వేగఁగఁ బాటిపోవు
బహుళోగ్రాకారమా నీరుడుల్. (చికి. చి. సి.)

నీరుడి. వి. ఒకానొకచెట్టు. (చి. సి.)

నీరుడుము. వి. (√నీరు.) నీటియుడుము; జలగో
ధిక. (శ. ర.)

నీరుతిట్ట. వి. (√నీరు.) జలరాశి, సముద్రము.

నీ. అత్తజీకైక క్రచ్చుట నీరుతిట్టబత్తలికవజీ
రుబల్విలుదునిమిన, వెరవరినొసలబంగరు కేకు
గట్టుతెలుంగు మంధర యనుతాఁగపాలతి,
వలన నెరింగి... అచ్చ. రా. అయో. ౨౧.
(నీరుతిట్టబత్తలికవజీరు అనగా జలధితుడి
రుడు, శివుడు.)

నీరుతిత్తి. వి. (√నీరు.) నీటితిత్తి.

వ... పన్నీరు నించినయన్నీరుతిత్తు లొత్త వియ
తలంబునం బాటి కయిచ్చాల్పధారల వాద్యం
బులు దడిసిన... అము. ౪. 3౫.

నీరుతుట్ట. వి. (నీరు + తుట్ట.) నీరుకట్టై, అల
గర్దము. (శ. ర.)

నీరు(టి)దాలుపు(ల్పు). వి. (√నీరు.) జలధర
ము, మేఘము.

౯. ఏడి రక్కసి నీరుదాలుపులగా డ్వేడి జగం
బేలుతే, డు... అచ్చ. రా. అయో. ౨౨.
క. సిరి రాచకేల్వ కడు నీ, వరితనమున నీటిదాల్ప
వలమురినుడిచాల్పారవంటియుప్పు గలదే, వర
... యయా. ౫. ౧.

నీరుదొత్త. వి. (√నీరు.) నీరుకట్టై, అలగర్దము.

గీ. నిక్క మొకయాడుదియు నొకనీరుదొత్త,

యొక్కగాడిద యొకకోడె యొక్కగుట్ట.
మని తలంపకు నను విలుపారిగంధుడగు
జరాసంధుడుగ నింక నరసికొనుము. హరి.
ఉ. ౧. ౧౦.

నీరుదోమ. వి. (√నీరు.) జలమళకము. (శ. ర.)

నీరుద్రిమ్మరి. వి. (నీరు + త్రిమ్మరి.) జలచరము, జల
జంతువు.

గీ. నీరుద్రిమ్మరిపదువులు నెలయ నెరయ,
బొనరుమాన్నీరు నేరి యబ్బురము మీఱ.
అచ్చ. రా. యు. 3.

నీరునే(ర్నే)ల. వి. (నీరు + నేల.) నీరు పాటెడు
నేల, ఊడుపునేల.

వ. కల్యాణకేశవ దేవర అర్చ (న. అ) మదుప
డులకు ఖ 3 ఎఱ్ఱంజెలువు వెనక నీరునేలమ
లుతురులు ౪... ద. ౯. ౪. ౩౦౪.

వ... తొంపిచెల్ల శ్రీ అనంత గోపినాథదేవరకు
అమావాస్యకొలుపులకు తొంపిచెల్ల అంసద
చెలువు వెనకను నీర్నేలమలురు ౧. గు.
జి. తొంపిచెల్ల శాసనము. ౧౨౪౨. దుర్గి శా
సనము. ౧౧౩౩.

నీరుపంది. వి. (నీరు + పంది.) జలనూకరము. (శ. ర.)

నీరుపట్టు. అ. క్రి. (√నీరు.) ఉబ్బు.
(వ్యవ.) వానిఒడలు నీరుపట్టినది.

నీరుపదను. వి. (√నీరు.) కొంచెపుబదను.

నీ. ఘుమఘుమాధికరుతాకుంతితాంభోరాశి నిజ
సాయకమునకు నీరుపదను. చంద్ర. ౧. ౨౧.

నీరుపాపర. వి. (√నీరు.) మత్స్యవిశేషము,
ఒకవిధమైనచేప.

నీ. పక్క చిత్తర నీరుపాపర మలుగుమీ
నరుణ నిల్లెపుణ్ణేప యాకుల్లెల్ల. హంస. ౪.
౧౨౩. నీరుపాపర. ముద్రి.

నీరుపాది. వి. ఒకానొకచెట్టు. (శ. ర.)

నీరు(టి)పాప. వి. (✓నీరు.) గ. కృపీటయోని, నిప్పు.

ఆ. నీరుపాప గాలినెచ్చెలి యన్నెంటి, తిండి
కాడు... అగ్ని యనగ నొప్పు ననలు దీశ.
ఆం. సం. దేవ. ౧౮.

౨. జలజంతువిశేషము.

గీ... నీరు, పాప నీరేన్లు నీర్పిల్లి ప్రాచిపురు
పు, లాది కొఱగానిజంతువు లన్ని విడిచి.
హంస. ౪. ౧౮౬.

౩. జలమనుష్యుడు; జలమనుష్యాంగన.

కా. మరీచక్షణదాచరం డపుడు రామస్వా
మితో బోరికై, యారంభించి తదీయమారు
తళరవ్యాపారతూలీకృతా, కారుండై మృతి
దప్పి యుప్పుకడలిం గా పయ్యె వార్ధిక
కాం, తారత్నంబులు నీటిపాప యనుచుం ద
న్నట్టి యాడింపగక. చం. రా. ౨. ౯౧.
క్లో. వేషం పుపోష జలమానుషనిర్వేశం. సం.
చం. రా. బాల. ౫౦.

(దివిజభామలవర్ణనము.) నీ. కొలఁతులోపలనుండి
కలఁతుల విహరింప బయట నిల్చిన నీరుపాప
లాక్కొ. తపతీ. ౪. ౬౪.

నీరుపాము = నీరుకట్టె. వి. (✓నీరు.) జలసర్పము.

నీ. నీరుపా మనగను నీరుకట్టె యనంగ జల
భుజంగము పేరు చెలగును... ఆం. భా. ౧.
౧౪౩. సాం. ని. తిర్య. ౮౧.

నీరుపాయము. వి. (నీరు + పాయము.) నీటివలె
చంచల మగుప్రాయము, యావనము. (శ. ర.)

నీరుపిప్పలి. వి. (✓నీరు.) పిప్పలివిశేషము, తో
యపిప్పలిశే.

నీ. నీరుపిప్పలి యం చనిన బొక్కెన యనంగ
దోయపిప్పలిసంజ్ఞ తోచుచుండు. ఆం. భా.
౨. ౫౩.

నీరు(ర్పి)పిల్లి. వి. (నీరు + పిల్లి.) జలమృగాలము,
ఉద్రము. (శ. ర.)

గీ... నీరు, పాప నీరేన్లు నీర్పిల్లి ప్రాచిపురుపు,

లాదికొఱగానిజంతువు లన్ని విడిచి. హంస.

౪. ౧౮౬. ('నీర్పిల్లి' ముద్రి.)

నీరు(టి)పుట్టువు(వ) = నీటిపుట్టుగు. (నీరు + పు
ట్టువు.) గ. శంఖము.

నీ. నీరుపుట్టువయును నీరుపుట్టువయును బూర
యు దొడవునై పాలుపు నెఱప. అచ్చ.
రా. బాల. ౩.

౨. కాస్తుభము. అచ్చ. రా. బాల. ౩.

౩. తామరపువ్వు.

ద్వి. తెలిసీటిపుట్టువు లేట యై కరుణ, లాలుకు
చుండెడు నేత్రయుగ శంబువాని. ఆ. మ. క.

౧. ౧౩ పా. ౨౩ పం.

(ఇట్లే ఈ పదమునకు చంద్రుడు అగ్ని మొద
లగునరములును గలవు.)

నీరుపోత. వి. (నీరు + పోత.) జలక్రీడ.

ఆ. ప్రణయభావ మెనగఁ జారు లతస్వకమున,
గూడి నీరుపోత లాడి రొప్ప. తు. సం. ౮.
౨౫౦.

నీరుపోయు. ఆ. క్రి. (✓నీరు.) నీరుపట్టు, కొ
వ్వెక్కు, మదించు.

గీ. ఇవ్విధంబున మెలగునయ్యింతి యెంటి,
తిండికలమున నినుమడికండ పట్టి, నీరుపోసిన
మేనితో నిలుపరాని, మనసుచే బారభోగ
మేమఱక తిరుగు. శుక. ౩. ౩౫౧.

నీరుప్పి. వి. (✓నీరు.) వృక్షవిశేషము.

నీ. తెల్లకాంచనము తుండిల మెఱకాంచన ము
ప్పి తెల్లప్పి నీరుప్పి యిప్పు. హంస. ౪. ౧౧౧.

నీరుప్రబ్బలి. వి. (నీరు + ప్రబ్బ.) జలవేతన
ము, విదులము శే. (శ. ర.)

నీరుబచ్చలి. వి. (✓నీరు.) ఒకవిధ మగుకూరాకు
మొక్క.

నీ. నెమటాయి గొలిమిడి నీరుబచ్చలి ప్రబ్బ...
హంస. ౪. ౧౦.

నీరు(టి)బిడ్డడు. వి. (✓నీరు.) అగ్ని, వ హ్ని.

నీ. నీటిబిడ్డడు కిత్తు నిప్పు ముట్టగరానిబలి
యడడు...అనఁ జెలఁగు వహ్ని. సాం. ని.
దేవ. ౧౨.

నీరుబొద్ది. వి. (నీరు + బొద్ది.) వృద్ధదారకవిశే
షము. (శ.ర.)

నీరుమట్టము. వి. (✓నీరు.) జలవ్యాప్తి కలభూ
భాగము. (శ. ర.)

నీరుమానిసి. వి. (✓నీరు. సం. నీరమానుషః.)
నీటిమనుష్యుడు.

క. ఏనుంగులాగు పందికి, మానిసి చందంబు నీరు
మానిసికి నగుం, గాని గుణంబులు గలుగవు
...ఉ. హరి. ౩. ౧౬.

నీరుముంపు. విణ.(✓నీరు.) జలప్రాయము, అనూ
పము, క్రీ.నీరు నేల.

గీ. నీరుముం పనఁ గ్రీ.నీరు నేల యనఁగ, భావతి
గాంచు ననూపంబు...ఆం. భా. ౨. ౩.

నీరుము(ర్న)ట్టు. అ. క్రి. (✓నీరు.) ౧. మల
మాత్రోత్సర్జనముచేయు. (జలస్పర్శమునకు ని
మిత్తమగుటచే దీని కీ పేరు వచ్చినది.)

గీ. రచ్చుఁ దెరువున గృహవాటి మచ్చుమీఁద,
నీటిచేరువఁ గొఱగాడు నీరుముట్టు, రనుధమీఁ
దనుదళముగాఁ గనవుఁ బఱపి, వేగ మూత్ర
పురీషము ల్విడువవలయు. వి.పు. ౪. ౧౮౨.

౨. జలస్పర్శనముచేయు, ఆచమనముచేయు.

గీ. తనదునీడపురీష మూత్రములుతాను, గనుఁ గొ
నఁగఁబోక నీర్మట్టుఁగావలయును. శివభ. ౭. ౩.

నీరు(టి)మోపరి. వి. (✓నీరు.) ౧. కలశము.

నీ. ముదితగుబ్బలు నీరు మోపరుల గణింప వప్పుఁ
బుట్టువుఁ గాచు నతివశేలు. హ. న. ౪. ౪౩.

౨. మేఘము.

నీ...జేజేరేనియందలము నీటిమోపరి మబ్బు మొ
యి లనఁ బరఁగు ఘనము. సాం. ని. దేవ. ౨౧.

విణ. నీరు మోచునది. (శ. ర.)

నీరుమోయు. అ. క్రి. (✓నీరు.) ౧. నీరుపట్టు.

౨. గర్భిణియగు.

క. ఆపన్నసత్త్వ యాపగ, యాపగిది నీరు
మోసి యధిగత సేవా, వ్యాపారద్విజమహిళ,
ల్లాపాడఁగ నొక్కపుణ్యలగ్నమునందుక.
వసు. ౩. ౨౧. (రెండరములకు నిదియే యు
దాహరణము.)

నీరుల్లి. వి. (నీరు + ఉల్లి.) ఎఱ్ఱగడ్డ, పలాండువు.

నీ...ఎఱ్ఱయుల్లి యిం చనఁగ నీరుల్లి నాఁగఁ బ
లాండు వొప్పు...ఆం. భా. ౨. ౬౯.

ఆ...నీరుల్లిపాయచాయ...చంద్ర. వి. ౨. ౫౩.

నీరువంగ=నీరెత్తువంగ. వి. (✓నీరు.) వారాకవి
శేషము, వృంతాకము.

నీ...నీరెత్తువంగ నా నీరువంగ, యనఁగను వృం
తాక మలరు...ఆం. భా. ౨. ౫౯.

నీరువట్టివేరు. వి. (✓నీరు.) ఉశీరవిశేషము, లా
మజ్జకము. (శ. ర.)

నీరువ(ర్వ)ట్టు. అ. క్రి. నీరు + పట్టు. దప్పిగోను.

ఆ. రాత్రి జాగరణభరత్రాంతులై వారు, నిద్రఁ
బొందియుండ నీరువట్టి, ధారుణీశ్వరుండు త
న్త్రకలశోద, కంబు లెల్ల ద్రావఁ గడుపు
నిండ. భార. ఆర. ౩. ౨౦౨.

వ...పెచ్చు పెరుగుఖరకరకరనిపాతంబుల నాత
ప్రంబు లగు నెలవులం దొరఁగి పరఁగు వెలఁది
వెన్నెల నీర్వట్టువెన్నెలపిట్టలు పాట్లు నిం
డ నాస్వాదించె. పాండ. ౪. ౧౬.

వి. ౧. దప్పి, పిపాస.

వ...అక్కొలనినీళ్ళు ద్రావినవారికి నెన్నండు
ను నాఁకలియును నీరువట్టును లేవు. భార.
ఆది. ౬. ౨౧౯.

నీ. ఆకలి నీరువట్టులతె జరాశోగములు కాల
గుణములు మొదలుగాఁగ, దోషంబు లెవ్వి

యుఁ దోయజభవులోకమునఁ బ్రభవింపవు
...వారి. పూ. ౨. ౧౩.

క. భూకాంత నీరువట్టుకుఁ గాక వదన మిలుక
రింపఁ గాన్పించినపండ్లొకా కన వెలిపుచ్చు
లు, లోకములోఁ గాచె నిట్లు లోబఁడె
జనముల్. వరాహ. ౧౦. ౩౦.

క. భువనావరణోదకమున, భవు నభిషేకంబు
సేయఁ బాసెను లయతాండవకేళీసమయ
సముద్భవ మగునీర్వట్టు కపటపాశుపతు
నకుఁ. కాశీ. ౫. ౧౪౦.

౨. నీటిచాటిక.

మ...ని, ర్చలలోయన్న పనం బొనర్చినశరీరం బే
టికి న్నీరువట్టులు గల్గెం భవదాత్తశుద్ధి కిది
గూడుం గా మహాహేయముల్. కాశీ. ౩.
౯౬.

నీరువత్తిగలు. వి. (నీరు.) భక్ష్యవిశేషము.

వ...మణుఁగుఁబువ్వులుం బేజీలు నీరువత్తిగలు
మడతలుఁబహుబూరెలు...హంస. ౧. ౧౦౫
(శ.ర. పా. 'నీరువత్తిగలు' ముద్రి.పా.)

నీరువరి. వి. (నీరు.) నీవారత్పణము. (శ. ర.)

నీరువె(పె)ట్టు. అ. క్రి. (నీరు + పెట్టు.) పాల
మలోనగువానికి నీరు ప్రపహింపఁజేయు.

చ...ఆసురఘోరవైరిభుజాంతరాళభాంగలమ
హి జాలువట్టి పయిఁ గ్రుచ్చెడునెత్తురు నీరు
వెట్టి యం,దలుకవె కీర్తిపూరికలమాంకుర
మింద్రరమాఫలారి వై. పాండు. ౨. ౫౯.

నీరూపము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) రూపము
లేనిది. (కాలము మొ.) వి. అ. పుం. గాలి.
న. ఆకాశము.

నీరెండ=ఈరెండ. వి. (నీరు + ఎండ.) కొంచెసా
టియెండ, లేతయెండ.

గీ...నీరెండ యీరెండ యనఁగఁ గించి,దాతపం
బగు...ఆం. భా. ౧. ౮౨.

గీ. ఎగసె నుదయాద్రియపుల నీరెండకొనలు.

నైష. ౮. ౧౧.

నీరెత్తువంగ=నీరువంగ. వి. (నీరు.) ఆం. భా.
౨. ౫౯.

నీరేనుఁగు(న్దు). వి. (నీరు + ఎనుఁగు.) నీటిగజము.
గీ...నీరు,పాప నీరేన్దు నీర్పిల్లి ప్రాచిపురువు,లా
దికొఱ గానిజంతువు లన్ని విడిచి. హంస.
౪. ౧౮౬.

నీరోట్టు. వి. (నీరు.) భక్ష్యవిశేషము.

గీ. రొట్టె నీరోట్టు నిప్పటి యట్టు దోసె,యిడ్డెన
యనంగ నిటు కొన్ని యెనుఁగుచుండు,భక్ష్య
భేదాహ్వాయంబులు...ఆం. భా. ౨. ౨౫౬.

నీరోగము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) రోగము లేనిది.
వి. ఆవ్య. అ.న. రోగాభావము, రోగములేమి.

నీర్పిచ్చుకాఁడు. వి. (నీరు.) ఒకవిధమైనల
కుముకిపిట్ట, టిట్టిభభేదము.

గీ...టిట్టి,భము లకుముకి యనఁ బరగుఁ దద్దే
దంబునీర్పిచ్చుకాఁ డన నెగడుచుండు. ఆం.
భా. ౨. ౯౩.

నీర్వా(టివా)మి. వి. (నీరు + వామి.) బలరాశి,
సముద్రము.

గీ. ముచ్చుడనమున రాకొమ్మఁ దెచ్చినట్టి,య
తీయరక్కనుఁ డిదె డాఁగి యున్నవాఁడు,
రం డనుచుఁ దమ్ము నెలమిఁ జేరంగఁ బిలుచు,
కరణిఁ గడు మ్రోయునీర్వామి గాంచి రెడు
ట. అచ్చ. రా. కిష్కిం. ౯౦.

చ... పఱచెఁ దెల్లఁగ నేఱులు నీటివామికిఁ.
అచ్చ. రా. కిష్కిం. ౬౪.

నీలు. వి. (క. త. నీలు.) భస్మము, బూడి.

ఆ.మాటుకొన్నవారి నీలు సేయుముప్రజ,నరసి
మనుపు ధరణిసురుల బ్రోవు. భార. ౯౦.
౧. ౩౩౦.

ద్వి. ఆనీలకంఠరుం డనియె నవ్యుచును,సాదల
నీ జలఁది యచ్చుగఁ దోలు గప్పి,పొదివి

నిచ్చలు బహుధూతముల్ గొలువ. ద్వి.
హరిశ్చ. ఉ. ౨౬౨౯ పం.

గీ. ఇట్లు చనుదెంచి మానెనన్య మెల్లఁ గూర్చె,
బెక్కురూపము లై విష్ణుఁ డొక్కరుండ,
వట్టిమాఁకుల నొకదవజ్వాల దగిలి, వివిధ
ముఖముల నీతి గావించునట్లు. కరాహ. ౪.
౫౬.

నీటుగవిసిననిప్పు=బూడిదచే గప్పబడిననిప్పు.
(మఱుఁగు వడినమహిమ కలవాఁడు అని తా
త్పర్యము. ఇది ఇతరపదవ్యవహారముతో
కూడఁ గన్పట్టుచున్నది.)

చ. సవినయవృత్తిఁ గొల్ప మిట చన్నదినంబులు
వీరు నీటుచెల్లగవిసిననిప్పులట్ల యధికం బగు
తేజము దోపకున్గి ... భార. విరా. ౫.
౩౫౧.

ఆ. మంచు మఱుఁగువడినమార్తాండుఁడునుబో
లె, నీటు గవిసియున్ననిప్పుఁబోలె, వేమధారి
యైనవిష్ణుండుఁబోలె న, వ్యిరటుకొలుపు సేర
నరుఁడు వచ్చె. భార. విరా. ౧. ౨౨౮.

క...కడిదిమార్పు మెయి నిట్లున్నా, రాజుని
తేజంబులతో, నీటు పయింగవిసియున్ననిప్పు
లుఁబోలెక. భా. రా. యు. ౫౯౧.

ఇట్లే: నీర్గప్పిననిప్పు.

ఉ. అప్పుడు విప్రసూనుఁడు రయంబునఁ బాను
పు డిగ్గి వేడ్కవోఁ, జెప్పకు మింక నొక్క
దరిఁ జేరెద నంచు దలంచువేళ లా, గొ
ప్పఁగ ధాతచేలము సమున్నతలీల ముసుంగు
వెట్టి నీర్గప్పిననిప్పు చందమున రాజనిభానన
నిద్రవోవఁగ. నిరం. ౨. ౧౦౫.

నీల. సం. వి. ఆ. శ్రీ. ౧. నీలిచెట్టు. ౨. నల్ల
గలికేయి.

నీలంగుర్రు. సం. వి. ఉ. పుం. ౧. కృమి, పురు
గు; కజ్జలలో నుండుపురుగు. ౨. ఇంద్రనీల

మణి. ౩. నక్క. శ్రీ. ౧. తుమ్మెదలపంక్తి.
౨. ఈగ.

నీలఁడు. వి. అశ్వవిశేషము.

క. ఒసరించినీలని నడఁగని బొల్లనిఁ గత్తలాని
గరని సారం, గని జారని జన్నని నిమ, వని
మొదలుగఁ దెచ్చి నిలిపె వాహతుఁ డెదు
రక. ద్వా. ౩. ౧౪౧.

నీలకంఠము. సం. విణ. (ఆ. ఆ, ఈ. అ.) నల్లని
కంఠము కలది. వి. ఆ. పు. ౧. నెమిలి. ౨.
గ్రామచటకము, ఊరఁబిచ్చక. ౩. ఖంజనము,
కాటుకపిట్ట. ౪. దాత్యూహము, కూసుగుండఁగి.
౫. బంగారుపిచ్చుక, పీతముండము. ౬. పాము.
౭. తుమ్మెద. ౮. పీతసారము, చారిచందనము.
౯. ముల్లంగి, మూలకము.

నీలకంఠుఁడు. సం. వి. ఆ. పు. ౧. కణకంఠుఁ
డు, శివుఁడు. ౨. సంస్కృతభారతివ్యాఖ్యా
తలలో నొకఁడు.

నీలకందము. సం. వి. ఆ. పుం. వివకందము, ఒక
విధ మగుకంద.

నీలకమలము. సం. వి. ఆ. పుం. ౧. నల్లకలువ.
౨. నల్లతామర. ౩. నల్లనీరు.

నీలకము. సం. విణ. (ఆ. లికా. అ.) నల్లనిది. వి.
ఆ. న. ౧. కాచలవణము, గాజుప్పు, నల్లయు
ప్పు. ౨. వర్తలాహము, నల్లయుక్కు. ౩. మ
యూరతుత్తము, మైలుతుత్తము. ౪. అసనము,
వేగిస. పుం. ౧. నల్లగుఱ్ఱము. ౨. తుమ్మెద.
౩. నల్లకోతి. ౪. మహాజ్వాల. (వై. ని.)

నీలకురంటకము. సం. వి. ఆ. పుం. నల్లగో
రంట.

నీలకుసుమ. సం. వి. ఆ. శ్రీ. నీలఱింటి, నల్ల
గోరంట.

నీలకేశి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. ౧. నీలిచెట్టు.

నల్లవెండుకలు కలస్త్రీ.

నీలక్రాంత. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. కృష్ణాపరాజిత,
నల్లవిష్ణుక్రాంతి.

నీలగంధి. సం. వి. ఇ. పుం. రత్నవిశేషము.

ఆ. నలుపు నెఱ్ఱదనము మిలిత మై నెగడెడు,
దాలు గలిగినదియు నీలగంధి. రత్నపరీక్ష.
గౌ ప.

నీలగ్రీవుడు. సం. వి. ఆ. పుం. నీలకంఠుడు,
శివుడు.

నీలచర్మము. సం. వి. న్. పుం. గ. నల్లతోలు;
నల్లతోక్క. ౨. పరూషకము, ఖర్జూరము.

నీలచ్ఛదము. సం. విణ. (ఆ. ఆ. ఆ.) నల్లని
ఛదములు-ఆకులు-కలవి. వి. ఆ. పుం. పేరీత,
ఖర్జూరము.

నీలజము. సం. వి. ఆ. న-నీలపర్వతమునందు పు
ట్టినది-వర్తలోహము, నల్లయుక్క.

నీలఝంటి. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. నల్లగోరంటి.

నీలతరువు. సం. వి. ఉ. పుం. కొబ్బెరచెట్టు. (వాచ.)

నీలతాలము. సం. వి. ఆ. పుం. గ. తమాలము,
చీకటిప్రాసు. ౨. హింతాలము, గిఱకతాడు.

నీలదూర్వ. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. గ. నల్లగొలిమిడి.
౨. నల్లగొలిక.

నీలద్రుమము. సం. వి. ఆ. పుం. ఆసనము, నల్ల
జరిగి.

నీలధ్వజము. సం. వి. ఆ. పుం. గ. తమాలము,
చీకటిచెట్టు. ౨. -నల్లనిజండావలె నుండునది-
తాటిచెట్టు.

నీలనిర్యాసకము. సం. విణ. (ఆ. సి.కా. ఆ.)
నల్లనిబంక కలది. వి. ఆ. పుం. గ. నీలాసనము,
నల్లవేగిస. ౨. నల్లనిబంక.

నీలపంకము. సం. వి. ఆ. పుం. న. గ. చీకటి.
౨. నల్లబురద.

నీలపటలము. సం. వి. ఆ. న. గ. నేత్రరోగ
విశేషము, కంటిలో బయలుదేలునల్లనిపార.
౨. నల్లనియంటికప్పు.

నీలపత్తము. సం. విణ. (ఆ. ఆ. ఆ.) నల్లని
పత్తములు కలది. వి. ఆ. పుం. గ. దానిమ్మ.
౨. గుండ మనుత్పణము. ౩. అశ్మంతకము.
౪. నీలాసనము, నల్లవేగిస. ౫. నీలపద్మము,
నల్లతామర. న. గ. ఇందీవరము, నల్లకలువ.
౨. నల్లనిఆకు.

నీలపద్మము. సం. వి. ఆ. న. నల్లతామర.

నీలపుచ్చము. సం. వి. ఆ. పుం. -నల్లనితోక
కలది-దేగ.

నీలపునర్నవ. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. నల్లగలిజేరు.

నీలపుష్ప. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. గ. నీలాపరాజిత,
నల్లవిష్ణుక్రాంతి. ౨. అతసి, అగినె.

నీలపుష్పము. సం. విణ. (ఆ. ఆ. ఆ.) నల్లనిపువ్వులు
కలది. వి. ఆ. పుం. నీలభృంగరాజము, నల్లగుంట
గలగర. న. గ. గ్రంధిపర్ణము, గండివనము,
మాచిపత్తి. ౨. నల్లనిపువ్వు.

నీలపుష్పి. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. నల్లదింటెన.

నీలపుష్పిక. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. గ. నీలి. ౨.
అతసి, అగినె. ౩. నల్లదింటెన.

నీలపృష్ఠము. సం. వి. ఆ. పుం. రోహిత మను
మత్స్యము, ఎఱ్ఱచేప.

నీలపోరము. సం. వి. ఆ. పుం. ఇక్షుభేదము,
ఒకజాతి చెఱుకు.

నీలఫల. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. జంబువు, నేరేడు.

నీలబీజము. సం. విణ. (ఆ. ఆ. ఆ.) నల్లనివిత్తులు
కలది. వి. ఆ. పుం. నీలాసనము, నల్లవేగిస.

నీలభము. సం. విణ. (ఆ. ఆ. ఆ.) నల్లనికాంతి
కలది. వి. ఆ. పుం. గ. కుమ్మెద. ౨. మబ్బు.

నీలభృంగ రాజము. సం. వి. ఆ. పుం. నల్లగుంట
కలగళి.

నీలమణి. సం. వి. ఇ. పుం. గ. ఇంద్రనీలమణి.
౧. -నీలమణివంటివాడు- కృష్ణుడు. (వాచ.)

నీలమల్లిక. సం. వి. ఆ. శ్రీ. మారేడు, బిల్వమణి.

నీలమామము. సం. వి. ఆ. పుం. రాజమామము,
బాబ్బరణి.

నీలమీలికము. సం. వి. ఆ. పుం. -ముడుచుకొ
నినపుడు నల్లగా నుండునది- మిడుగులుబుద్ధు.

నీలము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ. ప్రాణివాచక మ
గునపుడు శ్రీలింగమున ఈకారాంత మగును.)
కృష్ణము, నల్లనిది. వి. ఆ. పుం. గ. కృష్ణచక్రము,
నలుపు. ౧. నీలమణి, నీలపుటాయి. ౩. వటుము,
మట్టి. ౪. ఒకానొకొండ. ౫. కుచేరునినన
నిధులలో నొకటి. ౬. కళింకము, మచ్చ. ౭.
నల్లనియెడ్డు. ౮. పాండురవర్ణము కలముఖపుచ్చ
ములును శ్వేతవర్ణము కలడెక్కలు కొమ్ములును
కలఎఱుయెడ్డు.

నీ. లోహితో యస్తు వర్ణేన ముఖే పుచ్ఛే చ
పాండురః, శ్వేతః ఖరవిషణ్ణాభ్యాం స
వృహో నీల ఉచ్యతే. (కల్ప.)

న. గ. కాచలవణము, గాజుస్ప. ౧. తారీశ
పత్రిము, తాళిసపత్తి. ౩. విషము. ౪. సావీ
రాంజనము. ౫. మైలుతుత్తము. ౬. నీరమందు.
౭. చీకటి.

నీ. నికాశ్యకాంతతనీలరాజము. ఋతుసం
హారము. గ. ౧.

నీలమృత్తిక. సం. వి. ఆ. శ్రీ. గ. నల్లమన్న.
౧. పుష్పకాసీసము, కొంచెము పసుపునన్నె
కలలన్న భేది.

నీలమేహము. సం. వి. ఆ. పుం. మేహరోగవిశే
షము. (ఇది శుక్రమును నలుపునర్ణముగా చేసి

ప్రవింపజేయును.)

నీలలోహము. సం. వి. ఆ. న. వర్తలోహము.

నీలలోహిత. సం. వి. ఆ. శ్రీ. గ. భూమిజం
బువు, నేలనేరేడు. ౧. పార్వతి. (కల్ప.)

నీలలోహితము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) నలు
పును ఎఱుపును కలది. వి. ఆ. పుం. నలుపు కల
సిసయెఱుపు.

నీలలోహితుడు. సం. వి. ఆ. పుం. -కంఠమం
డు నలుపును కేశములందు ఎఱుపును కలవాడు-
శివుడు.

నీలవర్ణాభువు. సం. వి. డా. పుం. నల్లకప్ప. శ్రీ.
గ. నీలపువ్వు, నల్లలిజేరు. ౧. నల్లచాగళి.

నీలవల్లి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. వంద, బడనికళి.

నీలవసనుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) నల్లనివ
స్త్రుము కలవాడు. వి. ఆ. పుం. గ. బలరా
ముడు, నీలాంబరడు. ౧. శని. ౩. నిర్మతి.

నీలపుష్ప. సం. వి. ఆ. శ్రీ. ఆశాంతి, నల్లస
ముద్రపాలి. (గాడిదగడపరణి. అని కొందఱు.)

నీలవృంతము. సం. వి. అ. న-నల్లనితొడిమకలది-
తూలము, ప్రత్తి.

నీలవృష. సం. వి. ఆ. శ్రీ. వార్తాకీభేదము
పువ్వులును కాములును ఆకులును నల్లగానుండు
వంగచెట్టు.

నీలశీర్షము. సం. వి. ఆ. పుం. నల్లనిముఖము కల
కొఱి, కొండముచ్చు.

నీలసంధ్య. సం. వి. ఆ. శ్రీ. కృష్ణపరాశి, వి
ష్ణుకాంతి.

నీలసారము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) నల్లనిచేవ
కలది. వి. ఆ. పుం. గ. తిండుకము, తుముకళి.

౧. నల్లమడ్డి. ౩. నల్లజేగిరణి.

నీలసంధ. సం. వి. ఆ. శ్రీ. గోరి, చాగళి.

నీలాంగము. సం. విణ. (అ. ఆ. ఈ. అ.) నల్లని
కరీరము కలది; నల్లని అవయవములు కలది. వి. అ.
పుం. సారసపక్షి.

నీలాంజన. సం. వి. ఆ. శ్రీ. విద్యుత్తు, మెఱ
పుడిగ.

నీలాంజనము. సం. వి. ఆ. న. సావీరాంజనము
ఒకవిధ మైనకాటుక.

నీలాంజని. సం. వి. ఈ. శ్రీ. కాలాంజనీమృప
ము.

నీలాంజన. సం. వి. ఆ. శ్రీ - నల్లమేఘమును
అంటియుండునది - ౧. మెఱపుడిగ. ౨. ఒకా
నొకనది. ౩. ఒకానొక అప్పరశ్రీ.

నీలాంబరము. సం. వి. ఆ. పుం. ౧. తాళిసప
త్తి. ౨. నల్లనిబట్ట.

నీలాంబరి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. ముప్పదిరెండునపుం
సకరాగములలో నొకటి.

గీ. చెంచుమలవారి... నీలాంబరియు ననంగ. గీ.
పాసగు ముప్పదిరెండునపుంసకములు. హం
స. ౫. ౧౨౪, ౧౨౫.

గీ. రీతిగౌళయు నీలాంబరియును ఘనము, దనరు
హంపీర నాటయు నని నపుంసకములు ము
ప్పదిరెండురాగములు మఱయు, దేవమల
వారి సావారి లేవగు పి. ప్రబంధ. ౯౩.

నీలాంబరుడు. సం. = నీలపసనుడు.

నీలాక్షము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) నల్లనికన్ను
లు కలది. వి. ఆ. పుం. బాతు.

నీలామ్మ. సం. వి. ఆ. శ్రీ. నీలఝాటి, నల్లగో
రంబి.

నీలాలి. వి. ద్విముఖదీపిక.

నీ. ద్విముఖదీపిక గడిదేయ నీలాలి నా... ఆం.
భా. ౨. ౧౬౫.

నీలాలుపు. సం. వి. ఉ. పుం. నల్లనికండ, ఒకది
నునుదుంప.

నీలాశ్మము. సం. వి. న్. పుం. ఇంద్ర నీలమణి,
నీలపుతాయి.

నీలి¹. వి. మల్లవిద్యాసాధనవిశేషము.

నీ. మనును జెట్టి యనంగ మల్లాభిధానంబు తద్వి
ద్య సా మనఁ దనరుచుండు, దత్సాధనంబు
తై తగుఁ గంబము కొణత కటి కన లోడి
సంగడము బాల. గీ. సంగడము నీలి గోతా
మనంగఁ గొన్ని. ఆం. భా. ౨. ౨౦౩.

నీలి². వి. (సం. నీలం. స్త్రా. నీలి.) ౧. నీలరత్నము.
నీ... నీలరత్నం బగు నీలి యనఁగ. ఆం. భా.
౨. ౧౫౪.

౨. నలుపు, నీలియ.

గీ... సకలజగద్భీషణాయమాన, నీలవన్ని యలను
నొక్కనీలి మ్రొంగె, ననుట నిజ మై యశేష
వర్ణాంతరములఁ, గప్పుకొని యొప్పుచిమ్మచీ
కటులు నెఱయ. శుక. ౧. ౧౨౪.

గీ. చీర నేతితోఁ గాటుక చిక్క మెదిచి, నె
ఱయ బ్రహ్మాండభవవారంబు లెఱపిఁ గదియ,
వరుసతో ముద్దవరువడి వైచి కలయ, నీలిఁ గు
డిపిన క్రియఁ జీమవాలు గదిసె. తు. సం.
౮. ౯౯. (నీలిఁ గుడిపిన క్రియక = నైల్యమును
వ్యాపింపఁజేసినరీతిని.)

౩. నల్లనూలు. (శ. ర.) ౪. ఇంద్ర నీలము.
(చూ. నీలిత్వం.)

విణ. ౧. నల్లనిది. (ఒకానొకచో వీని యిత్యము
నకులోపము కన్పట్టుచున్నది.)

గీ. కొస దిగఁగ నీలిపుట్టంబు మునుఁగుపట్టి,
గాజు లెగఁద్రోసి చప్పుడుగాకయుండ, రచ్చ
నూర్వశి యరునా వాసమునకు. హర. ౩.
౧౧౯. మనుచ. ౪. ౩౩.

నీ. నిండుగాటపునీలిదిండు గా దని కటిఁ బలు
చనినారచీరలు భరించె. వా ల్లి. ౨. ౧౧౬.
మ. తలచుట్టు నడచొల్లియంబులును నీలటీలు...
హరిశ్చ. ౨. ౮.

౨. (త.నీలి.) దుష్టురాలు, ధూర్తురాలు.
ఉ. ఆద్రమరేయిదాఁక పాల మారసి మరశిలీ
ముఖాహతి,న్నిద్దురఁ గాచి యున్న మగనిక
జగనీలిపిసాలిజంత య,ముద్దియ సేవచేయదు
...పాండు. ౩. ౩౧.

ఉ. ఏనడిసన్నమానిసివో యేమి యెఱుంగవు
పాఱుపట్టివే, వేసర కెన్ని నేరిచితివే మటు
మాయలనీలికాన యో,మాసినముతై మై మె
లఁగుముద్దుఁగుమారునిమీఁద నెట్టుగాఁ,జే
సితి వింతమచ్చరము చెల్లనఁజే మఱి యా
డుదానికిక. సారంగ. ౩. ౫౩.

సా: నీలిసీళ్లకు పోయిన కావి లోఁతునకు పో
యినది. (శ్ర.)

జ: నీలిచీర, నీలితనము, నీలితిన్నె, నీలిదట్టి,
నీలిమందు, నీలిమబ్బు.

నీలి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. ౧. నీలిచెట్టు. ౨. నల్ల
గలిజేరుశ్శి. ౩. నల్లగోరంఁకశ్శి. ౪. నల్లయీఁగ.
౫. రోగభేదము, చర్మముమీఁద బయలుదేఱు
నల్లమచ్చ.

నీలిక. సం. వి. ఆ. శ్రీ. ౧. నీలసింధువారము,
నల్లవావిశ్శి. ౨. నీలిచెట్టు. ౩. నేత్రరోగభేద
ము, కఁటిలో బయలుదేఱునల్లపార. ౪. ముఖ
ముమీఁదను దేహముమీఁదను బయలుదేఱునల్ల
మచ్చలు కలఁకుద్రరోగభేదము. ౫. జలమును
చెఱుపుదోషవిశేషము. (భూమికి ఊవరము,
వృక్షమునకు కోటరము, జలమునకు నీలికయును
దోషములు.)

నీలిచీర. వి. (√నీలి.) నల్లనికస్త్రము; చోరసా
ధనవిశేషము.

ఉ. కత్తియు నీలిచీరయును గంకటి రజ్జువు నా
రసంబు...క. మొదలగుసాధనములు గొని
...చెన్న. ౩. ౨౯౪, ౨౯౫.

నీలితనము. వి. (√నీలి.) ౧. దుష్టత్వము.

గీ...నరపాలహాలి దా న,సత్యభయశిలి గావున
జాలిఁ గొలుపు, నాలినీలితనాన కాననఁగఁ
జాలి, సోలి శుశుమాలిమికి నాగయాలిఁ
జాచి. చం. రా. ౪. ౨౨.

౨. మాయయేడు. (శ్ర.)

నీలితిన్నె. వి. (నీలి + తిన్నె) ఇంద్రనీలవేదిక.

నీ. అచ తెల్లఁ దమచాయ నంటి నట్లుగ నుండఁ
దిగుగులాడెడి నీలితిన్నెలనఁగ. యయా.
౨. ౧౨.

నీలిదట్టి. వి. (√నీలి.) నల్లనికానెకోక; చోర
సాధనవిశేషము.

క. బలపముఁ గన్నపుకత్తియుఁ, దలముక్కును కొ
క్కు నీలిదట్టి యిగుముఁ జీ,మలకోలు గ్రద్ద
గోరును, ములుబంతియుఁ గత్తెరయును మొ
దలగువానిక. పరమ. ౪. ౧౮౪.

నీలిని. సం. వి. ఈ. శ్రీ. ౧. నీలిశి. ౨. క్యామ
త్రిపుట, నల్లతెగడశ్శి.

నీలిమ(ము). సం. వి. వ. పుం. నలుపు.

నీలిమందు. వి. (√నీలి.) నీలియాకుల నుండి
తీసినరంజకద్రవ్యము.

(వ్యవ.) అబట్టలకు నీలిమందు పెట్టినారు.

నీలిమబ్బు. వి. (√నీలి.) వేటసాధనవిశేషము.

ద్వి. జిగురుకోలలు మేటిచిక్కము లురులు, తెగ
నీలిమబ్బులు ద్రి ప్పుడుత్రాళ్లు,పిగిలిచెండ్లమ
రినపెద్దయీఁటెలును.ద్వి.నల.౩. ౨౩౪ పం.

నీలిరాగము. సం. వి. ఆ. పుం. ౧. నీలిమందు
రంగు. ౨. నీలిమందురంగునలె వీడనినాయికా
నాయకులయమరాగము, (చూ. కుసుంభరాగ
ము.)

నీలుడు. సం. వి. అ. పుం. ఒకానొకవానరుడు,
సుగ్రీవసేనాధిపతి.

నీలుగు(ల్లు)=ఈలుగు. అ. క్రి. గ. చచ్చు.

గీ. అట్టు లొక్కొక్కపోటున నాఁపోతు,
లన్నియును వాత ముక్కునఁ గన్నులకల,
నెత్తురులు గాఱ నీలిగి నేలఁ బడిన, నెల్ల
వారలు వెఱఁగొంది రుల్లములను. నీరా. 3.
౫౬.

క. మన కేమికారణం బీ, పనులు విచారింపఁ
దగనిపనికిం జనినక, మనుజుండు నొచ్చు
ము నొక, వనచర మొకతగనిపని నెపంబున
నీలెక. నా. పంచ. గ. ౮౫.

నీ. సమయుట యీల్లుట... నీల్లుట...నామి
లును మరణము...ఆం. భా. ౨. ౨౨౫.

౨. గాత్ర విసామముచేయు, ఒడలువిలుచుకొను;
నెనుకకు ఒడలు విలుచుకొను.

క. అనిలనుతుం డంతన మే, ల్కని నీల్లుడు నత
నివజ్రఘనకాయముఁ బొందినలతికాబాలము
లె, ల్లును ద్రెస్సె మృణాలబాలలతికల
పోలెక. భార. ఆది. ౫. ౧౩౨.

నీ. లేచి నీల్లుచు బార సాచెనేనియుఁ జక్ర
వాళాచలేంద్ర మవ్వలికి వీఁగు. ఉ. రా.
౨. ౧౮౯.

ఉ. వెచ్చనియూర్పు నించుచును వేదనఁ బొం
దుచుఁ గన్నుమోడ్చుచుక, వెచ్చుచు నెజ్జ
వై దనువు వెచ్చఁగ వేచుచు నీల్లి లేచు
చుక. కేయూర. 3. 3౪3.

క. వడి నాడుగఱచి వలకేల్, నిడుచన గనయ
మునఁ బెనఁచి నీల్లి బలం లేర్పడ విల్లు వం
ప నోపక, యుడిగిరి స్పృహనులు గొంద
లొయ్యన లజ్జక. భార. ఆది. ౩. ౧౩౫.

మ. నెటి నెల్లప్పుడు నిల్చి ప్రాణిచయముక
నిర్మించి నిర్మించి వీ, పిటియ నీల్లుచు నా

పులిండుచు నజుం డేస్పష్టియు న్నాని ...
భాగ. ౮. ౩౧3.

3. ఒడలు నిగుడించు, ఒడలు సాచు.

గీ. అవయవంబులు గడలించి యాపులించి, నిదురఁ
దెప్పిటి మేల్కొనించి నీల్లి మలఁగి, యొడలు
విలుచుచుఁ గన్నఁగవ లునుముకొనుచు, ధాత
గూర్చుండె స్పష్టిసంధాత యగుచు. భాగ.
౮. ౩౩౪.

వ...కటెదుటివాజికాలలం గట్టినపొట్టేళ్ళకై
యాదిగొని నీల్లి కాలుద్రవ్వి...మనుచ. ౪.
౨౮.

౪. సాగు. ౫. గర్విండు.

చ. అతినకుచంబులు న్నెల్లుఁగుటారును వేసలి
యుక భరాధిపో, న్నతియు నహీనభూతిక
లనంబు ఘనాభ్యుదయంబు నిప్పు దొం, దితి
మని మాటిమాటికిని నిక్కెడు నీలెడు విజ్ఞ
వీఁగెడుక, క్షితి నటుగావె యొక్కొకరికి
న్నడుమంత్రపుఁగల్గి గల్గినక. విజ. వి. గ.
3౪. (వై రెండ్రముల కిదియే యుదాహర
ణము.)

౬. దేహ ముద్బించు, ఒడలు పెంచు.

క. బలితపుటురిగ్రామంబున, నెలుచుట యారజ్ఞ
త్రైవ్య నీలిగి గుమతుల్, వెలువడి చని ను
ఖు లగుదురు...భార. కాం. ౬. ౨3౨.

క. అతం డమైయి నాత్తత త్వవిదుఁడై యప్పాఁ
పచుట్ట ల్వినిర్మూతిం బొందఁగ నీల్లి బిట్టు
నెగసెం దోయాఘమధ్యంబునక. హరి.
పూ. ౩. ౪౯.

నీ. జమిలిమధులతోడ సంరంభమునఁ దగిలించి
తాఁదగులక లీల రెంటి. గీ. నడుము గడచి
నీల్లుటయును బుడమివగులఁ, బెల్లగిలి కూలె
దరువులు...హరి. పూ. ౫. ౨౪3.

నీలోత్పలము. సం. వి. అ. న. నల్లకలుక. (ఇది
మస్మధునిపంచశాణములలో నొకటి.)

ఇట్టే: నీలాబ్రము, నీలాంబజముమొ.

నీలొపలము. సం.వి. అ. పుం. ఇంద్రనీమణి,
నీలపుతాయి.

నీళ్లచివది. వి.(నీళ్లు + చివది.) అలంజరము, కాగు.
గీ. నెగడు నీరా డనంగను నీళ్లచివది, యన నలం
జరనామధేయము... ఆం. భా. ౨. ౨౪౫.

నీళ్లదొర = నీటియెక్కిమీడు.

(వరుణుడు.)

చ...నీళ్లదొర గాడుపు జక్కులతేడు చిల్వ
సా, ములయెక్కిమీడు నాల్గుబజులొగలనే
లుపు దమ్మచూలియక, గొలుకొ వెండి
కొండపయి గూర్చి జెలంగుడిదిదయ్య
మా. అచ్చ. రా. ఆర. ౧౨౬.

ఇట్టే: నీళ్లరాయడు, నీళ్లతేడు.

ఆ. మేటిసీరుచూలి మెయితాలుపులసామి, వల్లె
త్రాడుదాల్చు నీళ్లరాయడు... అనంగ నొ
ప్పు కరుణుడీశ. ఆం. సం. దేవ. ౨౧.

నీ. వలగొని నీళ్లత్రేవల నుండు నీళ్లతేడరయ్య
బయల్వట్టి తిరుగు గాడ్చు. అచ్చ. రా. బాల.
౬౮.

నీళ్లవరుగు. వి.(నీరు.) ఉన్న, లక్షణము. (శ.ర.)

నీళ్లా(భూలా)డు = నీరాడు. అ. శ్రీ. (నీళ్లు + ఆడు.)

౧. స్నానముచేయు.

నీ. అతడు సరస్వతి నవగాహనము సేయుచుం
డి యాచేరువ నోర్తు తడుళుగట్టక నీళ్లాడ
గాంజాడ దనగుశక్తము నిర్గమించిన...
భార. శల్య. ౨. ౧౬౦.

క. కుడిచిన నీళ్లాడిన షటి, గుడిలోపల నలుగు
వెట్టుకొన్న నభీష్టం, బడుగొన వనిన దుర్గ
తి, బడుదురు బాధలను నధికపాపాత్ములజా.
శవ. సా. ౨౯౨.

ఉ...యతోడ వేడుకొ, గోపనతీనమేతముగ
గోరి సమీపగ యై తనర్చన, య్యాపగ నీశు

లాడుటకు నై చనియెంద్యరమాణచిత్తయై.

హరి. పూ. ౫. ౧౪౮.

౨. ప్రసవించు.

నీ. తెలిసి చక్కనవచ్చి దేవకి నీళ్లాడె రమ్మ
రమ్మని భోజరాజుతోడ, జెప్పిన... భాగ.
౧౦. పూ. ౧౪౮.

గీ...వేల్పునెద్ద, చాలతి కంకట నీళ్లాడుప్రద
లయ్యె. భాగ. ౮. ౫౦.

నీవరి = నివరి. (శ. ర.)

నీవరుడు. సం. వి. అ. పుం. ౧. పరివ్రాట్టు, స
న్నానీ. ౨. వణిజుడు, బేహరి. ౩. వాస్త
వ్యుడు, నివసించువాడు.

నీవాకము. సం. వి. అ. పుం. ౧. అశోక్కుర్
మువలన కలుగుజనాదరము, వెల మిక్కిలి
హెచ్చినదానియందు జనుల కుండుమక్కువ.
౨. ధాన్యాదులు నిలువచేయుట.

నీవారము. సం. వి. అ. పుం. సన్యవిశేషము,
నివ్యరిశి.

నీవి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. ౧. ఉచ్చయము, శ్రీల
పోకముడి. ౨. మూలధనము, సంచిమొదలు.
౩. పరివణము, పందెపుసాము. ౪. బంధనాల
యము, చెజసాల.

నీవు = ఈవు. స. యుష్మద్దర్శకము. (చూ. నీ.) భార.
ఆది. ౨. ౧౪౪.

నీవృత్తము. సం = నీవృత్తు.

నీవృత్తు. సం. వి. త్. పుం. ౧. దేశము, గ్రామ
గమూహము. ౨. గ్రామము.

నీవ్రము. సం = నీవ్రము.

నీశారము. సం. వి. అ. పుం. (మంచును గాలిని
వారించుటకైన) కిప్పుడ దుప్పటి (గొంగడిమొ.);
సర్వాంగప్రావరణము, ఒడల్లెల గప్పుదుప్పటి;
తెరకాండ, పటుము.

నీహారము. సం. వి. అ. పుం. ౧. పేరినమంచు,
గడ్డమంచు; మంచు. ౨. త్రయోవింశతిరగదా
తక్ మగుదండకభేదము.

ను

ను¹=న¹. ప్ర. (కొన్నియెడల దీనియుత్పమునకు
లోపము కలుగును. చూ. ద్రుతము.) ౧. నాశబ్ద
మునకును తనశబ్దమునకును వచ్చుప్రథమైకవచ
నము. (ఉదా: నేను, తాను.)

చ...సర్వమునను నేన నిల్లు నుఖవాసత నక్ష
దగఁ జెంది నిల్చును, ర్వము...భార, ఆశ్వ.
3. 3౮.

గీ. ఏను నీయంతియును గాని యెఱుంగ
రన్యలు...భార. ఆది. ౪. ౧౦౬.

మ. ఇది భోజాత్తజ కిచ్చినం గినుకతో నే మం
చు నూహించునో, మది సాత్రాజితి దా
నికే నిపుడు ప్రేమం బంపినం దీని నెల్లిద
ముం జేసినజాడ దోచునొకొ యా లె మ్మిం
దు నే నున్నిఁ జెల్లదువో యేరికిఁ బంపఁగా
ననుచు... పారి. ౧. ౫౪.

ఉ. శ్రీకమనీయహారమణిఁ జెన్నుగఁ దానును
గొస్తుభంబునం, దాకమలావధూటియు ను
దారతఁ దోఁప... ఆము. ౧. ౧.

గీ. తాను దెగునేని బాంధవదారపుత్రమిత్తు
లను నజ్ఞనంబు లేమిటికి విగత, చింతుడై
గుహ సాచ్చియశ్రాంతబుద్ధిఁ, దడవి కానంగ
వలవదె తన్నుఁ దాన. భార. శాం. ౬. ౨౩౩.

౨. ద్వితీయైకవచనము. (పట్టి అనఁపద మనుప్ర
యుక్తమగునపుడు హేత్వర్థమును దెలుపును.
చూ. పట్టి.)

క. విషనిధికుక్షి ససంఖ్యము, నిషాదగణ ముండి
ధారుణీప్రజకుఁ గడుక, విషమమును జే
యు దాని ని, విషమున భక్షించి చను మ
మిత్రవిఘాతీ. భార. ఆది. ౨. ౫౮.

గీ. సత్కవిశ్రేష్ఠఁ దిక్కయజ్ఞును భజించి.
కాశీ. ౧. ౧౮.

చ...ఈ, చలిమలవల్ల నుల్లసిలుచల్లడనంబును
నూనకుండినక. మనుచ. ౨. ౧౦.

3. తద్ధర్మాద్యర్థక ప్రథమపురుషైకవచనము.

క. విను గార్హ పత్య మనున, య్యనలము విహరిం
పఁబడి తదాహవనీయం, బన వెలుఁగు నట్టి
వెలుఁగును, జనకుఁడు దాఁ బుత్రుఁడై నిజ
ద్యుతితోడక. భార. ఆది. ౪. ౮౬.

మ...పాంచజన్య మొసఁగుకొ గల్యాణసాక
ల్యముక. ఆము. ౧. ౫.

౪. ఉత్తమపురుషైకవచనము.

ఉదా : వంశుచున్నాను, వండఁగలను.

ఉ...నేంకటభర్తఁ గొల్చెదక. ఆము. ౧. ౧.

౫. తుమర్థభావలక్షణాద్యర్థములయందు వచ్చు
ను. (చూ. ఆ¹.)

ఉదా: వండనుబోయెను. వాఁడు వండ నతిథి
వచ్చెను. చూడ వలయు, చూడఁగా వలయు.

ను²=న². అప. (కొన్నియెడల దీనియుత్పమునకు
లోపము కలుగును. చూ. ద్రుతము.) ౧. ప్రథ
మాంతము లగునస్త ద్విశేషణములకు స్థాయిక
ముగా నగునంతాగమము. ఈయాగమము పర
మగునపు డుత్పమున కత్వ మగు.(చూ. ఆ¹.)

ఇ ఈ వి లనై దీనికి 'ని' వచ్చును. (చూ. ఇ¹.)

ఉదా: నేను భన్యఁడను. నేను చిన్నదానను.

నేను సుకృతిని. నేను స్త్రీని.

౨. కొన్ని ప్రశ్యయములకును కొన్ని అవ్యయము
లకును అంతాగమము గా వచ్చునది.

ఉదా: రామునిచేతను. వనమందును. వలెను.

పోలెను మొ.(౧, ౨ అర్థములలో దీని ఉత్ప
ము వికల్పముగాఁబోపించును.)

3. వృత్తియందు కొన్నియెడల ఆగమముగా
వచ్చునది. (ఇందలిఉత్పము నిత్యముగా లోపిం
చును.)

ఉదా : తమకుంజెక్కులు, తెల్లందనము మొ.

౪. కల అనుబంధము పరమగునపుడును పకు అనుబంధము పరమగునపుడును ధాతువునకు వచ్చుటగము. (చూ. అ. 1.)

ఉదా:-చేయగలడు. కొట్టబడెను.

నుంకు. వి. పస్తు, ఉపవాసము.

సీ. ప స్తిలి నుంకు నిష్పస్తు ని ట్రనగను నుప వాససంజ యె యొప్పు ముడు. ఆం. భా. ౨. ౧౩౫.

నుంజే. వి. సాగటాలపలక.

సీ. పరిగిండి చిటికెనపావురాల్ సాగటాలు నుం జలు గొరవంకపంజరంబు. ప్రబంధ. ౯౨౩.

నుంపారు=నునుపారు. అ. క్రి. (√నుంపు) నున్న నగు, మృదువగు, మెత్తనగు.

ద్వి. నుంపారి సాంపారి కంపు నింపారి, మెం పారి చాల నొప్పెడిబిల్వపత్రి. బస. పు. ౩. ౬౯౬ పం. (చి. ని. ప్రాంత ప్రతిపా. 'ఇం పారి నునుపారి' కొత్త ప్రతిపా.)

నుంపు=నునుపు. (క. నుమ్ము. చూ. నుంపారు.) జ: నుంపారు.

నుక్కట. వి. గ. అసియాకుట, జవ్వాకుట. (చలనము అని శ. ర.)

ద్వి. చెక్కుల సన్నంపుఁజేయ రెక్క నడుము, నుక్కట నొక్కింత నూ గారు దోప, నలరు పయ్యెద జాతి నలకలు చెదర...ద్వి. హరి శ్చ. ఉ. ౯౧౦ పం.

౨. బాధ.

ఉ. ఘోరతరాననస్ఫురితకోపులు నై యమదూత లానరం, జేరినఁ గాంచి మె వడకఁ జేష్టులు వెక్కుత మందఁ బల్లలు, నోరును గన్ను లుం దెఱచు నుక్కట యై వెగ డగ్గలింపఁ గఱ. మార్క. ౨. ౩౮.

నుగ్గడు=నుగ్గాడు. స. క్రి. (నుగ్గు + ఆడఁచు.)

ను గ్గునట్లు కొట్టు, నలగఁగొట్టు.

సీ. ఎక్కుడు వల నైనయెడ లడ్డగించినచలుల నుగ్గడుపుడు సక్కు బ్రాక, రానితిప్పలు చొరద్రవుఁ డీజును లెనమ్రాకులుఁ బొ దలును మ్రగ్గ బొడుపు, గు...హరి. ఉ. గ. ౮౩.

నుగ్గాడు=నుగ్గడుచు, నుగ్గుచేయు, నుగ్గాడు. స. క్రి. (నుగ్గు + ఆడు.) గ. గుండచేయు, పొడిచేయు. మ. భటులక గీటువఁగించి ఘోరుకములక భ రించి భద్రభరా, డ్డుటలం జెక్కులు నేసి నై నికశతాగ్రశ్రేణి నుగ్గాడి...రా. వి. గ. ౧౪.

౨. పాడుచేయు, ధ్వంసముచేయు.

సీ. వనలులాయులు లిటువనము నుగ్గాడినపగినిఁ గాలువర నేలపాలుచేసి. కు. సం. ౧౧. ౩౦౩.

మ. వెసయంగాయకు మెత్తనప్పలకునై పేటా డుమక గొట్టెలక, నుసలం జూచుచు దో సచేల్ చెఱకుచాల్ నుగ్గాడుమక సజ్జ గో, య నుమారుపుచు... రా. వి. ౨. ౨౫.

౩. వధించు.

సీ. నుగ్గాడెఁ బరిమార్చె నులివెను దెగటార్చెఁ జదివెఁ జువెను సదమద మొనర్చె. గి. అడఁచెఁ జెందె ననంగఁ బొందగు వధించె, ననుటకు సమాఖ్య లై... ఆం. భా. ౩. ౧౨౩.

మ. వరుసక యక్షపిశాచరాక్షసచమూవర్గంబు నుగ్గాడెదం, బారి గంధర్వుల సంహరించెద ... భా. రా. ఆర. ౨. ౩౩౩.

౪. ఖండించు.

ద్వి. నీతల ల్నుగ్గాడి నిను సంహరించి, నీతఁ దోడ్కొనిపోవు సిద్ధ మీపలుకు. రం. రా. సం. ౨౬౯ పా. ౩ పం.

అ. క్రి. నుగ్గు. (చూ. నుగ్గాడు. అ. క్రి.)

నుగ్గిండు. స. క్రి. తిట్టు, శపించు.

మ. తనసింగారపురైక్కటద్దములమీదం జాటు
కన్నీరు కేలివఖాగ్రంబుల బాటమీటు
చును దల్లి న్నూర్లు నుగ్గించి మో, మునకుం
వైశ్యము గొంత తెచ్చికొని డంబల్ నూపి
యవ్విశ్ర నొయ్యన దాయం జని యిట్లు
వల్లెను రహస్యలాపరూపంబుకొనిప్ర.
ర. ౩౬.

- నుగ్గు=నర్గు. అ. క్రి. (క. నుగ్గు.) నల.గు.
చ...మా, కలచినకాటవక శిశువుకాయము
తోలును నుగ్గు జేమియుకొ. స్పృశిం. ర.ర౩.
(శ.ర.పా. 'స్పృగ్గదయ్యో. ముద్రిపా.)
వి. గ. చూర్ణము,పొడి. (ఇది 'అగు, అడు, చే
యు,పాటు' ధాతువులతో కలసియే తలు
చుగా ప్రయోగముల గానవచ్చుచున్నది.)
ఉ. ఆయరిపక్షతుండహతి నమ్మలశైలము తెల్ల
నుగ్గుగా, జేయుచుహాబంబును బ్రసిద్ధియు
నుం గలనాకు నీపనిం, బాయక తొమ్మనం
దవడఁబాముల మోవను వారికిం బనుల్, సే
యను నేమికారణము నెప్పుము దీనిఁ బయో
రుహాననా. భార. ఆది. ౨. ర౮.
గీ. నురుము నుగ్గు పొడుము పొడి నురుము ను
న్ని, చూ రనంగను విలసిల్లుఁ జూర మభవ.
ఆం. భా. ౨. ౨౨౦.
౨. ముక్క, ఖండము.
చ...తేరివై, నొగ నొగ దాఁకఁగాఁ బటపి
నుగ్గుగఁ గారవనాకు నేసి... భార.భీష్మ.
౨. ౩౩౧.
క. సగ్గువడి విరియఁబాటిరి, బగ్గునఁ బొరివుచ్చు
వీరభద్రునిధాటిక, నుగ్గు లయి యవురుపవు
రయి, గగ్గులకా తై వికావిక లయి యమ
ర్త్యుల్. కాశీ. ౩. ౮౩.
నీ. తనపార్శ్వభాగ సంఘర్షణంబున ద్వీపకోట
లు నుగ్గులై నీటఁగలియ. దళా. గ. ౧౯౬.
౩. సమాహము, గుంపు.

ఆ. ఉగ్రభానుసుతుఁడునగ్రభాగంబున, బలిము
భాధిపతులు పన్ని నడువ, వెనుకఁ దాను గద
లె వెన్నుజలం బయి, నూలుతోట్లకపులనుగ్గు
లలను. రామా. ౩. ౨౩౫.

- (దీనియాప్రేడితరూపము నుగ్గునుగ్గు.)
చ. ఖురపదఘట్టనం ధరణి గ్రుంగ ఫణింబ్రుఁడు
నుగ్గునుగ్గుగా, బరువడి...మహే, శ్వరుకృ
వభంబు నాక్షణమ వచ్చె...కు. సం. ౨.
౧౮౬.
బ. పినుకలు (శ. ర. ప్రా.)
సా: ఉగ్గుతో నేర్చినగుణము నుగ్గులతోఁగాని
పోదు.
జ: నుగ్గుడుచు, నుగ్గాడు, నుగ్గించు, నుగ్గుచేయు,
నుగ్గుబాటు.
నుగ్గు(లు)చే(సే)యు. స.క్రి.(నుగ్గు + చేయు.)
౧. ముక్కలుచేయు; పొడిచేయు.
గీ. యోధసారథియుగ్గుసంయుతము గాఁగ,
నూలురథములు నేల్లిడి నుగ్గుచేసె. భార.
విరా. ౩. ౧౩౨.
నీ. దశశంబముల దుర్రరమహీధరకూటకోటి
నుగ్గులుసేయు కుంజరములు. వసు. ౨.
౧౫౨. భార. ద్రో. ౧. ౨౯౧.
౨. కథించు, చంపు.
చ...తేరికి సారథి గమ్ము నామఁ జిచ్చుజపిడు
గట్టుల ట్టడరి కూరుల మొత్తము నుగ్గుసేసె
దళా. భార. విరా. ౫. ౮౩.
కా. ఈరీతిం జగదేకవల్లభుఁడు భూయిష్టప్రతా
పంబునచేఁ, గ్రూరాదిత్యవిరోధిసర్పముల నుగ్గు
ల్ సేయ...దళా. ౨. ౪౦౬.
నుగ్గులువాటు. అ.క్రి.(నుగ్గులు + పాటు.)పొడి
యగు.
ద్వి. కలయఁ బర్యేషుభవద్గర్భకాలాగ్నిఁ, గుల
గిరులైన నుగ్గులువాటఁ గాలు.ద్వి.హరిశ్చ.
ఉ. ౧౩౬౬.పం. ఇట 'బూది యగు' నని
భావము.

నుచ్చిలి. వి. నురుగు, ఫేనము.

కా. నోర నుచ్చిలి గ్రమ్మ మై వడకఁ గన్న
లూరకాబింబసం, చారవ్యాప్తిః ధకరింప వృ
దయసానంబు గంపింజ...హర. ౨. ౮౩.

సీ. శేష్ ముద్రేకించి నెలవి రంధ్రము వాయు
మెరసి నుచ్చిల్లు గ్రమ్మింపకుండ. శివరా. ౪.
౪౮.

నుచ్చు¹. స. క్రి. నుచ్చుపాఠలుచుట్టు. (శ.ర.)

వి. గొట్టెలయొక్కయు మేకలయొక్కయు
నెంటిక. (మేకవెండుక అని బ్రా.)

వ... నెల్లెకొయ్యలు ద్రచ్చి నుచ్చు లంటించినం
బెచ్చు పెరుగుచిచ్చు లాత్రంపులందవిలించి
...మనుచ. ౪. ౬౦.

ద్వి. పచ్చవంటకమును బడియించి మేక, ను
చ్చు కరీషంబు నొసల నంటించి. ద్వి. భా.
౧౦. (చి. ని.)

జ: నుచ్చుకోక, నుచ్చుప్రాత.

నుచ్చు². వి. ఫేనము, నురుగు.

(వ్యవ.) వానినోటినుండి నుచ్చులవచ్చుచున్నది.

,, కుంకుడుకాయ నుచ్చు వచ్చుటలేదు.

నుచ్చుకోక = నుచ్చుప్రాత. వి. (నుచ్చు¹ + కో
క.) గొట్టెలయు మేకలయు చన్నులకు చు
ట్టెడుగుడ్డ.

ద్వి. ములుగత్తి నుచ్చుకోకలుఁ జూడుఁగొడుపు,
మొలతిత్తి నిడి దొడ్డ మొలకచ్చ గట్టి. బస.
పు. 3. ౧౧౧౮ పం.

నుచ్చుప్రాత = నుచ్చుకోక. వి. (నుచ్చు¹ + ప్రాత)
గొట్టెలయు మేకలయు చన్నులకు చుట్టెడు
గుడ్డ.

సీ. ఒడినెల పాలకావడి నుచ్చుప్రాతలగుడి
మూపునై ప్రేలుగోర్పడంబు. వేం. పంచ.
౧. ౫౯౮.

నుచ్చు = నచ్చు. (శ. ర.) విణ. క్షత్తి నొందినది, మి

క్కిలి నలగినది.

ఉ. అంటిన గండునో యనక యంగము నిర్ణయ
వృత్తి మిఱఁగొగింటికె దార్చి నుజ్జగునో
కెంజిగురట్టిది నాక మోవిఁ బల్లంటు లొన
ర్చి... పాల్గంటి రమించె నాథుఁడు స్వకా
ర్యపరుల్ మగవార తంచగ్గ. ఉ. రా.
2. ౪౩౩.

నుడి = నడుగు, నొడుగు. వి. (క. నుడి.) మాట,
పలుకు; వాక్యము.

చ... వింట లేదె యింట గెలిచి రచ్చ గెల్వ
మనునానుడి నానుడి నానుడి చెవిక.
సారంగ. ౨. ౨౫౯.

సీ. గుడ్డను కైదువుజోదునుడివాన గురియక కడు
విరాలపుటగ్గి యడఁగఁ గలదె. నీలా. ౧.
౧౦౩.

క... వల్లకీతతు లొక టై, మ్రోసినగతి నెలఁ
గడరక, భూసతికడనుండి యొక్కనుడి వినఁ
బడియెక. ఉ. రా. ౮. ౧౨౬.

జ: నుడికారము, నుడివిల్లు.

నుడికారము. వి. (క. నుడికాఁ - నుడి + కారము² -
స్వార్థమున.) ౧. పలుకు, మాట; (మాట మొద
లగువానియందలి) చమత్కారము, సరసత.

సీ. నడుగు నుడువు నుడి నుడికారము నొడువు
నొడి నొడికారము నొడుగు నాఁగఁబద
మొప్పు... ఆం. భా. ౧. ౧౧౧.

ఉ. ఎట్టు పురాణము ల్బదియు నెన్నిదికె పెప్పితి
వెట్టు వేదముల్, గట్టితి వేర్పఱించి నుడికా
రముసాం వెనలార భారతం, బెట్టు రచించి
తివు ఋషి వెట్టయి లొక్కదినంబుమాత్ర
లో, బొట్టకు లేక తిట్టెదవు పుణ్యగుణం
బులరాశి గాశిక. కాశీ. 2. ౧౯౨.

గీ. ప్రాణిఁ బరికింప సంస్కృతభాష యందు,

పలుకునుడికారమున నాంధ్రభాష యందు,
రెవ్వ రేమన్న నంధ్రుగా కేల కొఱతెనా
కవిత్వంబు నిజము కర్ణాటభాష. భీమ. ౧.
౧౫.

౨. పలుకుబడి.

గీ. ఆపురాణంబు గనఁ దెనుఁ గయ్యెనేనిఁ, జెప్ప
నేర్చినకవియుఁ బ్రసిద్ధుడేనిఁ, దెనుఁగునుడి
కారమున మించు గనియెనేనిఁ, గుండనము
కన్న వలచినచంద మగును. జై. భా. ౧.
౧౮.

విణ. సరసమైనది.

చ...ఆ,తనిమదికి న్నవదబ్బలవితానము చీమల
చాలుబోలె నై,కనఁబడు నీవు పల్కునుడి
కారపుమాటల కెల్ల నాతఁ డా,దును విరసం
పుఁబల్కులు గడు న్నటి మోసము వచ్చు
నత్తటిక. శుక. 3. 3౯౦.

నుడివిల్లు. వి. (నుడి+విల్లు.) - మాటవరుసకు
విల్లు, వింటితో పోల్పఁబడునది - కనుబొమ.

సీ. నుడుట గ్రక్కడరిన నుడివిల్లు గదియించు
నుడిసి ముత్తరంగలు గడలుకొనఁగ. తు.సం.

౫. ౫౨౦. 'నుడువిల్లు' ముద్రి.

నుడుగు(వు)=నొడుగు.స.క్రి. (క. నుడిను.)౧.

వచించు, చెప్పె.

క. నుడిగి రహస్యోక్తులు దా,నుడిగి దృగంచల
నిబద్ధయువమణిమంజ,య్యమరాణుభిగుణవై
ఖరి, పెడధిపశేఖరనితోఁ బ్రవీణతఁబలికెక.
బహు. ౫. ౯౯.

గీ. వానిసౌశీల్యగతి నుడువంగ నానె, కవుల
కైనను మానిపుంగవులకైన. ఇందు. ౪.
౧౬.

ద్వి. చేరి నీ కొకమాటఁ జెప్ప వచ్చితిని, నోరు
గాచెద నన్న నుడువుదు నీకు. ద్వి.హరిశ్చ.
ఉ. ౧౦౩౨పం. నీలా. ౧. ౧౩.

౨. సంభాషించు, మాటలాడు.

చ...మూర్ఖున. వావలి దన్న వఁజుళింబు
నుడువ గోంగు నై తరుణి పూచు మురదువు
మన్నిపూవులక. పారి. ౪. ౧౦.

సీ. చెలికానిధర్మంబుఁ జెఱుపఁ గావత్తుఁ డేగ
తిఁ బూనె నని తైవగణము నుడువ. ఉ.
రా. ౧. ౮౮.

౩. జపించు, జపముచేయు.

సీ.మదనాహితునినామమంత్రంబు నుడుగువాఁ
డొడికంపుఁబాములఁ దొడుగువాడు,భల్లా.

౨. (శ. ర.)

౪. నేర్పు, బోధించు.

గీ. కూలిఁ గొనునొజ్జ కాఁబోలు కొదమచిలుక,
తపసిబుడుతలగమికి నేదంబు నుడువు. తువ
ల. ౨. ౬౩.

౫. చదువు, పఠించు.

క. మేలుగ సాయంప్రాతః,కాలంబుల హోమ
విధులఁ గావించుచు నే,నేళిక నేదము ను
డువున,లోలాత్తు దుండు బ్రహ్మలోకము
నందుక. బాహు.సీ. 3. ౬౦.

వి.=నుడి. ౧. మాట, పలుకు.

క. ఉడుపతిమకుటుండు చెవుల నొసరనినుడు
గుల్, నొడివిన...భీమ. ౨.౧౫౪.

వ...ఒక్కొక్కడం గడవరానితమచేడియల
బెడంగునుడుగుల నడుగు లామడలు గా
వచ్చి...వసు. ౪. ౨౩.

మధ్యాహ్నర. నుడువులు వేయు నింకేల య
ప్పటిసోములు తొల్లి, కడఁగి నోచితిని
గాకేమి యనుచును గందె డెందమున. భా
ర. ఆది. ౪. ౧౦౨.

౨. లోకోక్తి, నానుడి.

క...కామకస్య తు,తో లజ్జా యనెనుడువు
తుది నిజ మయ్యెక. రసీక. 3. ౧౧౩.

జ: నుడుగుతేడు, నుడుగులచెలి, నుడుగువాలు,
నుడువరి, నుడువరితనము, నుడువులననబోడి,
నుడువులపడతుక, నుడువులతేడు.

నుడుగుతేడు = నుడువులతేడు. వి. (√నుడుగు.)

బృహస్పతి, గీర్వతి.

సీ. ఆరయ వేల్పుల కెల్ల నయగా రనం దగును
డుగుతేనికి గూ ర్కొడుగుగొట్ట. యయా.

3. 3౧.

నుడుగులచెలి. వి. (√నుడుగు.) సరస్వతి.

సీ. జగముల మూటిపై జంగం బాచినతాగ నుడు
గులచెలిమామయడుగు జెమరు. యయా.

౨. ౪౪.

నుడుగువాలు. వి. (√నుడుగు.) - గీర్వాణుడు -
దేవత.

సీ. నుడుగువాలమిమెల గడుగువారిమెఱుం
గు లుడుగువానిచేలిమడుగువాడ. ప్ర
బంధ. ౨౧౩.

నుడువరి. విణ. (నుడువు + అరికి.) మాటలమారి,
వాచాలుడ. (చూ. నుడువరితనము.)

నుడువరితనము. వి. (నుడువరి + తనము.) వాచా
లత.

ద్వి. వడుగు చేసిన భక్తి వట్టిపాటగునె, నుడు
వరితనమున గడవ నాడెదవు. బస. పు. ౧.
౪౫౪ పం. (శ. ర. పా. "నొడువరితనము"
ముద్రి. పా.)

నుడువులననబోడి. వి. (√నుడువు.) సరస్వతి,
వాడ్డేవి.

సీ. నుడువులననబోడి జడియకు మని వెన్న
సజచుప్రాణేశు చిచ్చవడి చూచె. దశా.
౨. ౫౫.

నుడువులపడతుక. వి. (√నుడువు.) వాడ్డేవి,
సరస్వతి.

క. పడియెడుకలలం జేతులు, నడరించులకోరిగ
ములు నన్నన్న నెటిక, నుడువులపడతుక
కైనక, దడవులనిడుపనికైనక దరమే యె
న్నక. ఆచ్చ. రా. యు. ౫౫౦.

నుడువులతేడు = నుడుగుతేడు.

గీ. వానిచెలువంబు నుడువులతేనికైన, బూని
దిటముగ వాక్రవ్యబోల దెండు. నీలా. ౨.
౮౨.

నుతము. సం. విణ. (అ. ఆ. ఆ.) నుతింపబడినది,
పొగడబడినది.

నుతి. సం. వి. ఇ. శ్రీ. స్తోత్రము, పొగడిక.

నుతి(యి)ండు. సం. స. క్రి. పొగడు, కొని
యాడు.

సీ. పరమేష్ఠియంద యీగిరికొలంకులయంచపిం
డులొక దప్పినపిల్ల యొక్కొ. గీ. యని ను
తించుచు...మార్క. ౧. ౯౩.

ద్వి. ఆ దంపతులు సొంపు లాత్త రెట్టింప, మో
దించి కరములు మోడ్చి నుతించి. ద్వి.
పరమ. 3. ౧౬౨ పా.

సీ. రతి నెపుణము చూచి నుతియించువిధమున
మణిమయకాంచికిణులు మొరయ. వరా
హ. ౪. ౧౬౨.

నుతిక(కె). వి. ౧. తెగ, మొత్తము. (శ. ర.) ౨.
దళము, దండు. (బ్ర.)

ద్వి. నూతేసిగుట్టలనుతికల రెండు, పాణులు
గాఁ జేసి పదిలంబు చేసి. పల్నాటివీరచ
రిత్ర. ౬౦. (బ్ర.)

నుత్తము. సం = నున్నము.

నుత్తము. సం. విణ. (అ. ఆ. ఆ.) నుతింపబడినది.

నుదత్. సం. శత్ర. ౧. ప్రేరించుచున్న. ౨.
తొలగించుచున్న.

నుదమానము. సం. విణ. (అ. ఆ. ఆ.) ౧. ప్రే

రించుచున్నది. ౧. తొలగించుచున్నది.

నుదము. సం. విణ. (అ. ఆ. ఆ. - సమాసాంతము
సంజే-ఉదా:-కమోనుదము మొ.) ౧. తొలగి
ంచునది, పోగొట్టునది. ౨. ప్రేరించునది.

నుదుటికన్ను. వి. (√నుదురు.) ఫాలాక్షము,
కవునిలలాటనేత్రము.

ఆ. నుదుటికంటిమంట చదలంటి పర్వచుగల
నితరతరంబకప్పికొనగ. తు. సం. ౧౦. ౩౩౧.

నుదురు. వి. ఔ. నొసలు, ఫాలము.

ద్వి. రాఘవుబంటు శార్వంబింత చెడక, గడ
బుచ్చుకొని మహాకాయుని ప్రేసె, నుదురు
భగ్నము గాగ...రం.రా.య. ౩౩౩పా.
౨౬ పం.

నీ. వదనంబుకొమరు భావనజేసి వేఱుగా ను
దుటివెం పలకల బొదువబడగ. భార.
విరా. ౧. ౨౨౮.

క. చదురునకు బ్రహ్మ వ్రాసిన, నుదుటిలిపులు దు
డువ గలవె నూల్కాను వెరపుల్. హరి. ఉ.
౯. ౨౯. (బ్రహ్మవ్రాసిననుదుటిలిపి=కర్మఫల
ము.)

చ. హరిదవధిక్షమారమణు లాతురగాలినుదుళ్ల
పటముల్, తరువులరాయసంబులవిధంబు
న గల్గొని శ్వేతమానవే, శ్వరునకు దెచ్చి
యిచ్చిన సువస్తుపరంపరలెక్క గూడుపె,
స్వరసులరీతి దత్తవనవీతిఖురాంకము లుం
డు నుర్వరక. వరాహ. ౧౨. ౬౦.

నుదుట వ్రాసినవ్రాత=కర్తృఫలము.

(వ్యవ.) నుదుట వ్రాసినవ్రాత నూరేళ్లు చింతించి
నను తప్పదు.

నుదురంటు=నమస్కరించు.

ఉ. తప్పు లెఱుంగలేక దురితంబులు సేసితి నం
టి నీవు మా, యప్పువు గావు మంటి నిక
నన్యలకు నుదురంటి నంటి...దాశ. ౧౮.

జ: నుదుటికన్ను.

నుద్యమానము. సం. విణ. (అ. ఆ. ఆ.) ౧. ప్రే
రింపబడుచున్నది. ౨. తొలగింపబడుచున్నది.

నును. విణ. (త. నుజి- నునుపుకబ్బము కడవరము
లోపింపగా మిగిలినరూపము. వృత్తిమందు
నాల్లు పరమగునపుడు దీనికడపటియచ్చ వికల్ప
ముగ లోపించును.)

౧. నున్నది, స్థిగ్గము.

ఉ...నీరజనాభుడు నిండుగొంగిటం, జేరిచి
బుజగించి నునుజెక్కల జాలుకొనంగ
జాటుక, స్థిరు కరంబునం దుడిచి... పారి.

౧. ౧౩౪.

క. నునుగలుగు తగుమిసలు, మినుమిను కను
కన్నుదోయి మిహికుందనపుం, దనువుం గల
యొకమీనము, తనయంజలి దవుల నృపుఁ డు
దకము న్నిడిచెక. దశా. ౧. ౧౩౧.

ఉ...వల్లకేసరమునందువనింపగ నెక్కునూలి
నుక, ప్రగ్గుమనం దనారతమరందసరస్వర
విందగోస్థికి, వెగలమాడులేంట్లు మరు
వింటికి బూనె గుణద్వయత్వముక. ఆము.
౧. ౧౨౨.

౨. మెత్తనిది, మృదులము.

చ...కెంపు మీ, తీననునుబట్టుజేల గటి తీం
గులువాఱగ గట్టి...హర. ౩. ౬౯.

వ...రంభాదిమరు ద్రంభోరువుల కలికినునుసోఁ
గపలుకులకలంబున గొలకొలమనుకాతు
కాగారంబు సొత్తెంచి. మనుచ. ౧. ౩౧.
హర. ౪. ౧౨.

౩. లేత.

నీ. నునుదీవె మురపొన్ను బెనగొన్ను గను
గొని ప్రాణేశుఁ గొంగిలింపగ దలంచు.
దశా. ౩. ౧౩.

సీ. తను గొండ యని వచ్చునునుజింక గుచ
ముగారుడశిలాసరదూర్వ లిడి మరలె.
వసు. ౬. ౧౬. (నునుజింక = బాలకురం
గము.)
చ. నునుజిగురాట మేయుకటి నోరికలంకుల
డేటి గుట్టినక. మనుచ. ౩. ౮౨.
క. అల్పమైనది.
సీ. నునునవు నవ్వ నోపనిమ్మదుస్సన లిటువ
లె నట్టహాసముల్ సలుపు టెట్లు. వరాహ.
౧౧. ౯౬.
క. తలిరులతుడఁ జినుకులు జల, జల వడియగఁ
దడిసి మెలగుచలికరువలిను, న్నోలపమున వి
రియుపరువపు, దొలుమొగడలవలపుదెలుపు
తోటలలానక. పారి. ౫. ౧౦౩.
౬. స్నిగ్ధము, గాటము.
ఉ. ఎక్కడనుండి వచ్చెఁ దరళేక్షణకు న్నును
స్నిగ్ధదొంతరల్. విజ. వి. ౧. ౧౦౪.
౫. మనోహరమైనది, చక్కనిది.
ఉ. గోవపిక వ్రజునునుగూతకుఁ దుమైద
పిండుమ్రాతకుక. దశకు. ౬. ౩౩.
గీ. ఆలకతిమిరంబు తనుఁ గప్ప ననుభయమున,
ముఖను ధానూతి నును వెల్లుములికిఁ గూర్చి,
సవదరించినసిగిణిచాయ నొసలి, చంక చూ
పునఁ దగఁ గజివంకబొమలు. పాండు. ౨.
౪౫.
చ... చం, దురునునుసోగ వెన్నెలలతోఁ దుల
దూఁగెడుతద్గుణంబులక. నైష. ౧. ౪౮.
నునుడల=నున్ననితల, వెండ్లుకలూడిపోయినతల.
సీ. తులసీదశాంకితతుచ్చశిఖాపుచ్చ మలవద
నునుడలనంకమొంద. భా. రా. ఆర. ౨. ౮౨.
నునుమీనునునుమడు=వ్యాసు. దు.
సీ. నునుమీనునునుమనినుడిపంటు వ్రాయుమేల్
దంటఁగన్న తుపాసిబంటువాడ. ప్రబంధ.
౨౧౩. ప్రబంధ. ౪.

నునువాడి=మెత్తనిపదను.
సీ. బలితంపుగుబ్బలఁ బట్టి చూడనెకాని నును
వాడిగోరున నొక్కరాదు. దశా. ౨. ౩౧౧.
నునుపరి. విణ. (నునుపు + అరిక.) నునుపు కలది.
(క. క. బ్రా.)
నునుపారు=నుంపారు. (√నునుపు.) (చూ. నుం
పారు.)
నునుపు(న్ము)=నుంపు. విణ. (క. నునుపు, నున్ను.
త. నునున్ను.) ౧. నున్నునిది, స్నిగ్ధమైనది.
చ. నును పగుపచ్చపట్టునఁ గనుంగొన నొప్పుగ
దిండు గట్టి ... హరి. పూ. ౬. ౧౩౯.
చ. నునుపుగఁ జందనం బలది... ఒకకోమలి
వచ్చె గిరికుఁ గన్గొనక. కు. సం. ౮. ౫౯.
ఉ. వాలిక లంబుజాక్షములు వంకలు స్థూలత
లంద డెందముల్, చాలగ నున్ను లంద...
పాంచాలనకైనఁ గాంతల నిజం బిది యిట్టిది
నాగఁ జాలునే. కు. సం. ౮. ౧౬౯. ఆం.
భా. ౨. ౨౫౨.
౨. మనోహరము.
క. నును పగునలిగానము విని, వనదేవత గరము
మెచ్చి... కు. సం. ౪. ౪౫౨.
వి. ౧. నున్నన, స్నిగ్ధత్వము.
వ ... నారికేళపూగావళికోమలపలాశద్రోణికల
నునుపు గలపారలయోరల శరధితరంగలమీఁ
దనుంబోలె గిణిగొని ... మనుచ. ౩. ౨౮.
౨. సాగసు, మనోహరత.
క. యత్నమునఁ దెలియ నన్నియ, రత్నాకరు
భాతి దుస్తరం బగు విద్యా, రత్నము గవితా
తత్త్వము, నూత్నముగా నందుఁ గలుగునును
వైజిగితివే. ద్వా. ౪. ౧౮౫.
గీ. నునుపు దళుకొల్లె బలుకులు నుడవవేమి.
నీలా. ౨. ౮౮.
జ: నునుపరి, నునుపారు.

నునువు. వి. కుమరి కుండలపై వ్రాసెడిచిత్రవిశేషము.

గీ. తీర్తి పూదెలు కులకులు త్రేటగట్టు, బొడ్డుటీసలు నునువులు మొదలు గాఁగఁబనులు నిర్మించుఁగుండలవైనతండు. హంస. గ. ౧౩. (ప్రాత తాళపత్రప్రతుల పా. 'నునువులు'. క్రొత్త ప్రతి, బ్రా. పా.)

నున్న = నున్నన. విణ. (త. నున్నె. దీనికి కర్త ధారయంబున నిగాగమును బహుళము.) ౧. నునువైనది, స్నిగ్ధము; ఎచ్చుతగ్గులు లేనిది.

నీ. కురులు నున్నగఁ దువ్వి కొప్పుఁ బెట్టిననీటు గనుఁగొన్న మోహంధకార మొదవు. ఉ. రా. ౪. ౧౯౩. దళ. ౪. ౫౮.

చ ... చెందిరకావికోటలుం, దుమికిఫలంబు చందమున నున్ననియాదలమిడిపచ్చిగం, దము ... హర. ౧. ౧౫. (వెండ్రుకలు లేనిది అని భావము.)

గీ. రాలి యున్న పుష్పప్రకరము విదిర్చి, చెన్నుగా నున్న సేసినసెజ్జయనగ, వేగుటయఁ జుక్కలన్నియు విరిసి విశద, భాతిఁ జెలువొండఁ జూడ సంబరతలంబు. భార. విరా. ౨. ౨౩౯.

౨. మృదువైనది, మెత్తనిది.

రగడ. పడఁతి వెనుకొమ్మ చించె బట్టు పట్టు నున్న చేల, మడఁతి పొగడ పొన్నతో సమానమా నగం గ నేల. వరాహ. ౩. ౯౨.

గీ. కిట్టుఁజెప్పులు దొడి నున్నగట్టతడుపు, లెలమితోఁ గట్టి ... హరి. పూ. గ. ౨౫౨.

వ ... ఆమృదాంధగంధసింధురంబు ... తుండం బెత్తి నున్ననియప్పువ్రేదండ గ్రమ్మఁగ్రమ్మరించి విసరి ... హర. ౬. ౧౬.

౩. సన్నము.

నీ. కమలవండము నున్న గాఁ జేసి యిరుసుగాఁ గావించి... వీర. ౨. ౯౪.

౪. ఆల్పము. (చూ. నున్న గాలి.)

౫. చక్కనిది, మనోహరమైనది.

నీ. మలదాయతానున్న మలపుకీలులు దిండిపెఱరాపతిమకాలిపెండె మమర. చంద్రా. ౨. ౩౬.

౬. సుఖకరమైనది.

ఉ. లాలితనీలనీలక చ లాలి యటంచు సురరదోలికాం, దోళనభేలనంబులను నున్ననినిద్దరసోలగింప నా, బాలిక బాడఁచుండుదురు పాటలగంధులు జోలపాటలక. విప్ర. ౨. ౩౮.

వి. ౧. నున్ననిఉముక. (త. ర.) ౨. నున్నదనము, స్నిగ్ధత.

నీ... తేట నున్నన నున్న తెలివి నునువు. గీ. నిద్దమన స్నిగ్ధత కెసంగు... సాం. ని. స్థా. ౬౦. జ: నున్నదనము, నున్న గాలి, నున్నన.

నున్నదనము. వి. (నున్న.) మెత్తన.

ఉ. నున్నదనంబుగా నలుగు నూటియఁ జందన మట్లు రాచియుం, బన్నగఁ గ్రొత్త లైన కలపంబులు గూర్చియు ... భార. విరా. ౨. ౨౨౧.

నున్న గాలి. వి. (నున్న + గాలి.) మందమారుతము.

చ... నున్న గాలికి నెల వైనపువ్వుఁబొదలే పొద లే పులకింప నేల మి, న్నక యెలనాగ నాగరజన ప్రియఁ డయ్యెడు విశ్వనాథుక, య్యకుఁ జనవచ్చు వచ్చుమరునమ్ములు వమ్ములు చేసె దంతటక. కావ్యా. ౨. ౬౩.

నున్నన = నున్న. విణ. నున్ననిది, స్నిగ్ధము.

గీ. నునువు నున్నన నిద్దము నున్నని దన, స్నిగ్ధనామంబు జెలగును జిత్స్వరూప. ఆం. భా. ౨. ౨౫౨.

మ. ఉడుమార్గం బభిలంబు నున్న నయి కాణో
త్రేజనం బొంది పు, ల్కడుగంబడ్డరికాతఖడ్గ
ముక్తియం గన్నట్టై నప్పట్టునక. హర. ౨.
౨౫.

మ...ఉద్భటా, చలకూటోపలకోటి రూపు చెడ
నిచ్చల్ రాయఁగా నైన మొక్కలు భూ
కాంతకు నున్ననయ్యె...మనుచ. గ. ౩౫.
ఉ. రా. ౫. ౨౪౮.

వి. నున్నదనము, స్నిగ్ధత.

నీ...తేట నున్నన నున్న తెలివి నునుపు. గీ.నిద్ద
మన స్నిగ్ధత కెనంగు...సా.ని. స్థా.౬౦.

నున్నము. సం. విణ. (అ.అ. అ.) గ. త్రోయఁ
బడినది, తొలగింపఁబడినది. ౨. ప్రేరింపఁబడి
నది, ప్రేరితము.

నుయ్యి(యి) = నూయి. వి. కూపము, బావి. (దీనికి
ప్రథమైకవచన మందే ప్రయోగము.)

అ. ఒకనిపాలములోన నొకఁడు ధర్మరంబు, కొ
లను బావి నుయ్యి న్రొచ్చుచోట, నడిగి చే
యవలయు నొడయందుఁ జేసికి హాని చేక
యన్న నాఁగఁ దగదు. విజ్ఞా. వ్యర. ౧౫౧.

కా. అంతర్యామికు శేకయద్యమణిఁ బద్మాక్షుక
మది నిల్చి దుర్దాంతానంతభవాంధకూప
తరణప్రాధిక్ దృఢస్థేయ బాటింతు ర్పద్దలు
తద్ద నమి నుయి దాఁటేవానికిక జింతయూ,
కంతైనం గడ మేనియుం గడచు కాదా
యంచు నూహించుచుక. పాండు. ౪.
౨౭౫.

సా:- ముందట నుయ్యి వెనుక గొయ్యి. (ఎటు
చూచినను ఆపదయే అనిభావము.)

చ...అతఁ డప్పుడు ముందట నుయ్యి వెన్న
లో, తగుగొయి యున్నలా గయినఁ దల్లడ
మంద వణంకుమేనితోక. విక్ర. ౩.౮౧.

నురనుర. వి. నురుగుల భస్మి కనుకరణము.

నీ. నురుగులు నురనుర దొరఁగి బోయన జాతి
గుడికొంచుఁ గిజ్జన నడచునుములు. ఉ.
హరిశ్చ. ౨. ౧౨౬.

నురుగు = నురుపు. వి. (త. నురై. దీనిని చి. ని.
నిరనుస్వారముగా గ్రహించెను, నిర్ధారక ప్ర
యోగములు గానరావు. ఇంకను విచార్యము.)
ఘేనము.

నీ. కలకంఠిలోచనంబులు గండుమీలు తును
మగంధిమలహాసము నురుంగు. రా.జ.వి.
౧. ౮౪. (శ.ర. పా. 'హాసములునురుంగు,
లు'... అని ముద్రి.పా.)

నీ...పరఁగు ఘేనము నుర్వ నురుగనంగ.ఆం.
భా. ౧. ౧౫౪.

నీ.కొడుకు రాఁగలఁ డంచు గడుఁ బొంగువా
హినీవరునియూర్ముల మించునురు గనంగ.
ఉ. రా. ౪. ౧౬౦.

జ: నురుగుకొను, నురుగుదబ్బు.

నురుగుకొను. అ. క్రి. (√నురుగు.) నురుగు
కట్టు.

చ...లాలావినిర్యాసంబులు నెలవుల నురుగు
కొన...కవిక. ౫. ౧౧౦.

నురుగుదబ్బు. వి. (√నురుగు.) కడుపులో తు
డిప్రక్క నుండు మాంసఖండవిశేషము, కారి
జము, కాలఖండము. (శ. ర.)

నురుపు(ర్వు) = నురుగు. వి. సముద్రాదులఘేన
ము, డిండీరము.

క. నురువున నొనరించినపంజరంబులో నున్న
పులుఁగుచాడ్చున మేనం, బురుషవర జీవ
ముండుట, పరికింపక యేచుఁబంగ బాడియె
నీకుక. భార. కాం. ౬. ౨౨౩.

అ. పెక్కులయ్య నీలిభీషికల్ నురువులు,
విరియునట్లు లిండు విరియఁ జాక. భార.

ఆది. 2. ౪౩.

శ్లో. విభీషికా వై గంధర్వ నాస్త్రజేషు ప్రయు
జ్యతే, ఆస్త్రజేషు ప్రయుక్తేయం ఘేనవత్ప్ర
వీరియతే. సం. భార. ఆది. ౧౮౬. ౨౭.

౨. పశ్యానులనోటినుండి వెడలు ఘేనము.

వ... మొదవులనోరిసురువులుం బెయ్యలరేణం
బులును...వారి. పూ. ౫. ౧౪౨.

౩. కొన్ని ఫలములనుండి వచ్చు ఘేనవృక్ష మగు
ద్రవము.

గీ... కుంకుడుపండులనురు వనంగఁ బలపలనిపాం
డురాంబుదపంక్తు లమరె. ఆము. ౪. ౧౫౭

౪. ఆసురువుల జూచి కృష్ణం, దానఁగ రానట్టి
కిమక నక్షిద్యయి కె, పూన మదంజలిలోప
లి, కే నెపమున వచ్చెనిట్టియెంగిలి దలఁపఁ.
చిత్ర భా. ౫. ౧౯. కేయూర. ౪. ౭౫.

సీ. కొమఱొందు తెలిసుర్య లుమియుకల్లెలు
గాఁగ నెఱయసల్ జీరాడు నెఱులు గాఁగ.
అచ్చ. రా. కిష్కిం. ౬౬.

సూక్తాడు=సగ్గాడు. ఆ. క్రి. (సర్గ + ఆడు.) స
గ్గడు.

౪. భర్తం డంతకవాహినుల్ శరహతిక భం
జించున ప్లేమెయిక్, దర్గంగా రథపత్త
ముల్ విలుగ వేదండాంతురానీకముల్, సూక్తా
డక భటకోరకంబు లడరక నూ త్నాశ్వపు
షేష్ఠముల్, మర్రింతుక్ బరనైస్వపద్దవ
నముం మద్భాణవర్షంబునక్. కు. సం. ౧౧.
౬౦౪.

స. క్రి. సగ్గుచేయు. (చూ. సగ్గాడు.)

సర్గు(లుగు)=సగ్గు. (క. సర్గు. త. సుఱుఱు.)
(చూర్ణము, పొడి.)

౪. సర్గు విశ్వేశ్వరుడో, రగ్గళహతిఁ జన్నరిపుల
నగు వినుతింపక, స్వర్గనధూతుచతుంభవి,

నిర్గళదంబువులచేత నిర్గులు లగుటక. కా

వ్యా. 2. ౭౯.

జ: సూక్తాడు.

నుటిచియాడు=నుఱుచు. స. క్రి. (√నుఱుచు.)

సంహరించు.

సీ. ఆమెటి తనదు సైన్యమును బద్ధపుహభం
గిఁ జూపట్టంగఁ బన్ని హతిక, రప్రహారప్రవ
ర్తనలచేఁ జీకాకువఱుచుచుఁ గడుఁ జొచ్చి
నుటిచియాడు, వీరకుంజరు జగద్విమలవిక్ర
ము... రాఘవ. ౪. ౧౪౨.

నుటివిడి=నూటిపిడి, నూర్పు, నూర్పిడి, నూఱు
పుడు. వి. (√నుఱుపు.) ధాన్యము మొ. వానిని
కాళ్లు మొదలగువానితోఁ ద్రొక్కి నలుపుట.
వ... నూటిపిడికిం జొచ్చినప్రబలహలికునిలీల నే
లం బెట్టి కాలం జమరి చంపి పాంపిరివో
వుమగంటిమిం బేర్చి యార్చిన... భార.
ద్రో. 3. ౭౬౮.

నుఱుచు=నుఱుపు, నూఱుచు. స. క్రి. (త. నూ
ఱు, నెరుక్కు.) ౧. (ధాన్యాదికమును కాళ్లు
మొ. వానితో) త్రొక్కి నలుపు, నలఁగఁగొట్టు.

గీ. తాచి యొక్కనిఁ దేరితో వైచి యొకని,
గ్రుద్ది యొక్కని హెఁచేతఁ గ్రుమ్మి యొకని,
నుటిచి యొక్కని మెడ నొక్కి విటిచి
యొకని, నాక్షణంబునఁ దెగటార్చె నాఱు
గురవ. రామా. ౬. ౨౧౨.

గీ... లోభి యైనసకల, సుకృతవిక్రయు నుటిచె
దర్శుడు మధిప. మార్క. ౨. ౧౦౦.

(తారకాసురుడు.) సీ. గరుడోరగామరతరు

ణుల నందఱఁ జేకొనితనవిలాసినులఁ జేసె.

ఆ. శేదవిహితవృత్తి విప్రుల నుటిచె ...కు.
సం. ౪. 3౭౩.

౧. నశంపఁజేయు.

సీ. కరిసింహశార్వాలశరభాదిమృగముల నుగ్ధ
నూచంబుగా నుఱుచునవియు. కళా. ౬. ౮.

సీ. పఱప కేలున్నవి పరభృతశ్రేణులు శ్రుతు
లలోఁ దమపల్కునూడు లెల్ల, నుఱుప కే
లున్నవి నెఱియ దైర్యంబును గందంపుమల
కోడెగాడ్చుగములు. ప్రభా. ౫. ౧౩౪.

జ : నుఱిచియాడు, నుఱిపిడి, నుఱుపు.

నుఱుపు = నుఱుచు. (√నుఱుచు.) ౧. (ధాన్యాదిక
మును కాళ్లు మొ. వానితో త్రొక్కి) నలుపు,
నలఁగఁజేయు.

గీ. నుఱిసి నూర్చెత్తి కడలకు బిఱును దిగిచి,
గండ్రలుగఁ జేసి రాశి పొంకముగ నిలిపి.
శివధ. ౫. ౯.

౨. ధ్వంసముచేయు.

సీ. శస్త్రభూషణసముచ్చయములు నుఱుపంగఁ
గడలాడుతులుఁద్రేంకారములును. హరి. ఉ.
౩. ౨౦౯.

వ...గజంబులఁ బఱిపియు గాత్రంబు నుఱిపి
యు ... భాగ. ౬. ౩౩౦.

౩. ఖండించు, నశతు.

లయవిభాతి. తఱిమి పెస రక్కనుల వెఱచఱ
వఁ బట్టుకొని, పఱిపఱిగ వేతలలు నుఱిపి యు
వలీలక. భా. రా. యు. ౧౪౩౩.

౪. చంపు, వధించు.

సీ. నీళ్లు కేటిలోనికి దిగఁగాఁ బెద్దతఱపివె
య్యలఁ బట్టి నుఱిపె నేడు. హరి. పూ. ౬. ౯.

నుఱుమాడు = నఱుమాడు. సు. క్రి. (నుఱుము +
ఆడు.) ౧. పొడిచేయు; త్రవ్వ.

ఉ. కొన్నిటి నప్పించుకొని కోరిముకల్ ను
ఱుమాడు నిట్టు ల, య్యన్నిటి నయ్యలూకము
రయం బెసఁగక వధియించె భూవరా.
భార. సా. ౧. ౧౮.

సీ. దేవపూజావిధి కలకై లంఘించి గొరిజల
నుఱుమాడుఁ గొంతతడవు. వరాహ. ౧౧.
౩౬. (ధ్వంసముచేయు అని భావము.)

౨. సంహరించు, చంపు.

ఉ. వారనియల్కతోఁ గినిసి వారిజనాభుఁడు
వారిపైన్యమల్, మారిమసంగినట్లు నుఱు
మాడినఁ బీనుఁగుఁబెంటలై వెసం, దేరులు
వ్రాలె నశ్వములు ద్రెళ్లె... భాగ. ౧౦ ఉ.
౫౧౯.

సీ. చక్కాడె నుఱుమాడెఁ బాఁగఱలాడెను
...గీ. ఆడఁచెఁ జెండె ననంగఁ బొందగు వ
ధించె, ననుటకు సమాఖ్యలై ... ఆం. భా.
౩. ౧౨౩.

౩. ఖండించు, ముక్కలుచేయు.

సీ. వెస టంపమున నిడ్డవసిగఁ గొన్నిటి నిను
మంతలుగా నుఱుమాడి యాడి. భార. విరా.
౫. ౩౫.

చ...న, న్నునుపుడు వానిఁ బట్టి నుఱుమాడెద
నొద్దికఁ జెల్లఁజేసెదక. కువల. ౨. ౮౧.

చ...కొమ్మలు నుఱుమాడి క్షంజము లమందగ
తిక వెసఁ ద్రొంచి పొదనంబుల వెస వేళ్ల
తోఁ బెఱికి ... భా. రా. సుం. ౩౩౩.

నుఱుము = నఱుము. సు. క్రి. ౧. పొడిచేయు.
మ. కడికండంబులు చేసెదక నుఱిమెదక ఖం
డించెదక మించెదక. వీర. ౪. ౬౫.

౨. బాధించు.

కలిక. నఱిమి తఱిమి చఱిమి నుఱుమునకు గ
ల్పినవికలికి. అప్ప. ౪. ౩౨౩.

౩. చంపు.

సీ. దక్షుఁడు దూషింపఁ దత్తఱంబునఁ గొట్టి
నుఱుముట దలఁచిన వెఱపు రాదొ. పార్వ.
౪. ౧౦౯.

వి. పొడి; నలి.

చ...తన్ని కట్టుదు మనలు లెల్ల జన్మరథము లయ్యె
నిమరవికాలకిలర్ నులు మయ్యె నయ్యె
డక. భార. ఆది. ౬. ౨౯౬.

గీ. నులుము నుగ్గు పొడుము పొడి సురుము ను
న్నిచూ రనంగను విలసిల్లుఁ జూర్ణ మభవ.
ఆం. భా. ౨. ౨౨౦.

క. అతిముటి నంగము లెల్లను, నులుముగ ని
ట్లడరనరుసునియములకుఁ, వెఱచఱచి నూ
తపుక్తుఁడు, పఱచె... భార. విరా. ౫. ౧౦౮.
ఆచ్చ. రా. యు. ౧౩౧.

జ : నులుమాడు, నులుముచేయు.

నులుముచే(సే)యు = నులుముచేయు. స. క్రి.
(నులుము + చేయు.) ౧. సంహరించు, చంపు.

సీ...నులుముచేసె. గీ. నడఁచెఁ జెందె ననంగఁ
బొందగు వధించె ననుకుకు సమాఖ్యలై...
ఆం. భా. ౩. ౧౨౩.

ఉ. వాతసుతుండు ముట్టికొని వారి బడల్పడ
వ్రేసి యందఱం, జేతులతీట వో నులుము
సేసె విశ్వంఖలవి క్రమంబునక. భార. విరా.
౩. ౨౮.

గీ. మఱియుఁ బే రగుతులురల నులుముసేసి.
నీలా. ౧. ౩.

౨. పొడిచేయు, పిడిచేయు.

క. మును గైదుపులం బొరిగొని, చని జోళ్లను
నులుముసేసి సర్వాంగములం, గొని వ్రచ్చు
రాముశరము ... భా. రా. ఆర. ౧. ౨౦౩.

సీ. ఉర్విధరంబు లొండొంటితోఁ దాకించి
నులుముసేతు సుమామనోవసంత. చెన్న.
౫. ౧౮౦.

నులక(ల్క-). వి. (√నులుచే-క. నులిక.) త్వక్కు
త్రము, నారతో పేసదారము.

సీ...చెలఁగుఁ ద్వక్కుత్రంబు నులక యనఁగ.
ఆం. భా. ౨. ౨౯౫.

ద్వి. ప్రకటింప వేయునులకత్రాళ్లు గూడి, యొ
కమ్రోకు సరె సభ్యుఁ డొకఁ డైవ వలదె.
పండితా. వాద. ౧౭౬ పా.

సీ. పరఁగ నుల్కలు నూలు బండిమో కీలఁ
గాదు ... నీతి. ౨౦.

ఉ...భద్రగజేంద్రము నుల్కత్రాళ్లచే, నోముని
నాథ కట్టువడి యొందునె... భోజరా. ౪.
౨౦౩.

జ: నులకమంచము.

నులక(ల్క-) మంచము. వి. (√నులక. క. నులి
మంచ.) నులకతో నేసిన మంచము.

ఆ. మలిన మైన నేత పలుచ నైనను నల్లులున్న
నుల్కమంచ మొప్ప దండ్రు. ని. పు. ౪. ౨౧౫.

నులకశయ్య. మి. వి. నులకమంచము.

మ. అనాహా బ్రహ్మము వారయే నులకశయ్యం
ద్రెల్లి నిద్రింతురో. శివరా. ౩. ౯.

నులి. వి. (√నులియు-క. నులి.) చిక్కు, మెలిక.

గీ. నెరులు గలచురునీలంపుటురులసిరుల, నరులు
గొనఁ జాలి నరులను మరులు గొలిపి, యిరు
లు గెలిచిన తుమైవగఱులఁ దెగడు, మరుల
నులి దీర్చి విరు లిడి కొప్ప వట్టి. భాగ. ౧౦.
ఉ. ౨౪౨.

సీ. కాస్తుభోజ్యలపదకంబునఁ బెనఁగొన్నచారు
హారమునులి చక్కఁజేసి. హరి. పూ. ౫. ౯.

కా. తారాప్రోష్ఠులఁ గాలనూతుఁడు వియద్వా
రాకి నేట్రాడి ప్రాహ్లాంధం బనుబుట్టఁ బె
ట్టి నులి వాయం గుంజి యీ దాఱఁ జె,
న్నారక వైచినజాలమో యనఁగ శోభాకిం
చనత్వంబునక, దారానాయకమండలం బ
మరు నస్త్రగావహుటంబునక. కాళి. ౪. ౯౬.

ప్రభా. ౨. ౯౨.

విణ=ఉలి. ౧. అల్పము, చిన్నది.

సీ. బలుగోడలఁ బొసంగునులిపచ్చపగడంపుట
రుదూలంబులవార మాను, పులుడిండితాకం
బలుఁబగరిమంబు ... ఉ. రా. ౬. ౧౨౩.

౨. మెలి పడినది, మెలికలు కలది.

ద్వి. పులిగోరు నేవళంబులు నంద మైన, నులి
కడియంబులు నూపురంబులును. నవ. ౪.
౧౮౬ పా. ౩౨ పం.

నులింఁచే = నులుచే, నులుపు. స. క్రి. (√నులియు.
శ. ర. చి. ని.) నులియఁజేయు, నులుపు.

ఉ. తానును దైత్యులవునకుఁ దద్దయు నొచ్చు
చుఁ బేర్చి దేవకీ, నూనుడు కొమ్మ లూది
మెడ స్రుక్కఁగ నెత్తి నులించి త్రిప్పి వే, వే
నెఱిఁ దప్పఁ ద్రోచుటయు... హరి. పూ.
౮. ౫౦.

నులికొ(గొ)మ్మ(ల)మొకము. వి. (√నులి.)
ఇట్టి, మగజింక.

సీ. నులికొమ్మమొక మన వెలయుఁ గృష్ణమ్మ
గంబు... సాం. ని. తిర్య. ౩౪.

క. నులికొమ్మలమొక మి, ట్టన నిలమృగమున కొ
ప్పఁ బేళ్లు... ఆం. సం. తిర్య. ౬.

నులిగాయ. వి. (నులి + కాయ.) దృష్టిదోషము
గాలిసోకు మొదలగునవి కలుగకుండుటకు చం
టిపిల్లలకును పురుటాండ్రకును గట్టెడికాయ,
దిసిపూస.

గీ. త్రాట నులిగాయఁ గూర్చి పాదములఁ గట్టు,
నుప్పు వేఁపాకు వైఁ జల్లు నిప్పు లతివ, ద్రిప్పి
యిడు దృష్టిదోషంబు దీఱ వీధిఁ, లేమ మీ
ఱంగ బిడ్డలఁ బెంచునపుడు. కాళ. ౪. ౧౧.

ద్వి. పసిఁడితేట కుబ్బెత్తువగిది వీడెమునఁ, బొసఁగి
నిగ్గులు దేలుపుక్కిటితోడ, నులిగాయ లెడ
ను గానుఁగగింజమోచి, చలిచినపేరు చన్న
లఁమీద బెళక. ఆ. మ. క. ౧. ౨౬ పా.
౨౦ పం.

నులిగొను. ఆ. క్రి. (నులి + కొను.) ౧.
చిక్కుపడు, మెలికపడు.

సీ. నులిగొన్న చెలఁదిపురులనులిపళ్లునా నమ
రెడుముతుకన్పొనులవలన. గీ. భావజూడు
వెల్లిపోయినపాడుమేడ, పగిడి గాన్పించు ము
దుసలిపడఁతి యొకతె. కళా. ౩. ౮౩.

సీ. దట్టమె నులిగొన్న యట్టిపందిరిద్రాక్షతీన లిం
దెవ్వరో త్రెంచి నారు. కుక. ౧. ౨౮౩.

౨. వలయితమగు, చుట్టుకొనఁబడినదగు.

క. పెనగొనె గిటికొనియెను... నులిగొనె నన
నాభ్య ల, గును వలయితమయ్యె ననుట
కును... ఆం. శే. ౬౩.

నులిగొల్పు. స. క్రి. (√నులిగొను.) మెలివెట్టు.
ద్వి. ముదురుజుంజులుమీసముల నులిగొల్పి. ద్వి.
హరిశ్చ. పూ. ౨౦౬౨ పం.

సీ. నులిగొల్పి పావడఁ దలజూటై నొకయింతి
నెమేనితడి యొత్తె కొమ్మ యొకతె. చంద్రా.
౬. ౮.

నులిజెముడు. వి. (√నులి.) వృక్షవిశేషము,
చిన్న జెముడుకీ.

సీ... నల్లెరు నులిజెము డాకుజెముడు. హంస. ౪.
౧౦.

నులితడ. వి. మహాబలకీ.

గీ... గూబతడ నులితడ, యన మహాబల దనరు
వృషాధిరూఢ. ఆం. భా. ౨. ౫౬.

నులిపచ్చి. విణ. (√నులి.) కొంచెముతడిసినది.

ద్వి. పనుపడ నులిపచ్చివయ్యెదకొంగు, మొనల
నానినకుచముల నొప్పుదాని. ద్వి. పరమ.
౪. ౨౯౨ పా.

నులిప(వ)డు. ఆ. క్రి. (√నులి.) ౧. దోపుడువడు.

ఆ. దోపువోయె ననుట దోచు నులిపడెన,
నంగ... ఆం. భా. ౩. ౧౧౬.

౨. మెలికపడు.

రగడ. మగువ పలుమలు దిగిచి చూచుట మా
 నుమా నలివడియె దండలు. పారి. ౪. ౧౬.
 గీ. సాలపునడపుల గౌనులు నలివడంగ... కత్తు
 రు వెలజాతికొమిరె లెపుడు. ప్రబంధ. ౧౯.
 కతు. ౫. ౧౮౦.

నులిపురుగు. వి. (నులి + పురుగు.) కడుపులో
 పుట్టించిన్నపురుగు. (ప్ర.)
 (కృష్ణ.) వాయువిశృంఖలులరసము త్రాగినచో
 కడుపులోని నులిపురుగులు పోవును.

నులిబిల్ల. వి. ($\sqrt{\text{నులి}}$) చిన్న దయనయొకజాతి
 నీటిపురుగు, జలచరవిశేషము.

నీ. నులిబిల్ల యెఱిబిల్లపురుగు గోదరుకప్ప...
 యెండ్రకాయ జలగ. హంస. ౪. ౧౮౬.
 ('నులిగుల్ల' ప్రాతప్రతిపా.)

నులియచేంకె. వి. వృక్షవిశేషము.

నీ... తలపిడు చచ్చెంద నులియచేంకె. హంస.
 ౪. ౧౦. (ప్రాతప్రతిపా.)

నులియు = నలియు. అ. క్రి. ౧. పొడియుగు.

వ... మిడియుచేర్చును నలియుకన్నులును నులి
 యు వెన్నులును జదియుచెక్కులును ...
 చంద్రా. ౬. ౯౩.

౨. (అలయిక మొ. వానిచే) చలించు, అల్లలా
 డు; వడఁకు.

౩. అంగంబులు నులియంగను, నుంగే నుంగే యు
 టంచు నొకనిమిషము నోరం గాయ వేయ
 కేడ్చుచు, నంగీకృతబాల్యచేష్ట నతడట్లుం
 డక. పరమ. ౧. ౧౨౫.

చ. కులుకు లెసంగ నబ్బురపుగుబ్బలు గుబ్బలి
 లంగ మేనిచా, యలు చిలుకంగఁ గౌను నులి
 యంగ మొగమువఁ గ్రమ్మి చెమటల్, జలిబిలి
 పొంగఁ జొందఁకుకుండేలమెఱుం గడరంగఁ
 గంకజా, వలి గలుగ లసంగఁ బఱవం గమకిం
 చె లతాంగి సిగ్గునక. కృ. కథం. ౩. ౩౫.

జ. నలక, నులి, నులిచు, నులిగాయ, నులిగొను,
 నులిగొల్పు, నులిజేముడ, నులివచ్చి, నులి
 పడు, నులిపురుగు, నులిబిల్ల, నులివంక, నులి
 వాడు, నులిపు, నులివెచ్చు, నులివెట్టు, నులి
 వేడి, నులుపు, నులుము, నులును.

నులివంక. వి. (నులి + వంక.) ౧. కొంచెమువంకర.

నీ. కళలయిక్కువ లఱిగి శతముల సందిల్లఁ గ్రొ
 వ్యాడినులివంక గోరు లుంచి. ఘటికా. ౨.
 ౧౧౬.

౨. పల్లకిబొంగుయొక్క దోషవిశేషము.

వ... నులివంక యగ్నిసోతుడు... నీలధవళర
 క్తహరిద్వర్ణంబులు మొదలుగాఁ గలదుర్లం
 బులు లేక... ప్రబంధ. ౬౦౫.

నులివాడు = ఉలివాడు¹. అ. క్రి. (నులి + వాడు.)
 కొంచెముగా వాడు.

నీ. నులివాడునాచువల్లుల గొంతొగర్చి లేచా
 లకుల్లుగాలి వే పోక యొదిగి. ఆము. ౨. ౫౩.
 నులివాళ్లువాడు = కొంచెమువాడు.

క. నులివాళ్లువాడుచున్నవి, లలిత మహాతరుణ
 దేహలతికలు మనకుక, జలకేళి యుచిత మన
 పుడు, నెలఁతుక కిట్లనిరి చెలులు నిపుణత
 మెఱయక. విక్ర. ౫. ౩౮.

నులివు¹. వి. ($\sqrt{\text{నులియు}}$) ౧. నులియుట. (శ.
 ర.) ౨. ఆభరణవిశేషము.

ద్వి... చంద్రాస్య యోర్తు, తనకేలినులిమధ్యము
 నఁ జొంకించి, యరుదెంచి... ద్వి. పరమ.
 ౫. ౪౪౧ పా.

నులివు². వి. విధము, రీతి.

ద్వి... వాడు నారీతి నొందు, నుడువనేరక
 ముఁగనులివున నున్న. ద్వి. పరమ. ౨.
 ౧౨౩ పా.

నులివెచ్చే. విణ. ($\sqrt{\text{నులి}}$) కడున్లుము, కొంచెము
 వెచ్చనిది.

చ. తెలినులివెచ్చయోగిరముఁ దియ్యనిచారులుఁ
దిమనంబులుక. ఆము. గ. ౮౧.

సీ. విరహులమై సోఁకి వేడి యావెన్నిలఁ బ
చ్చివెన్నెల నులివెచ్చఁ జేసి. పారి. ౨. ౪౮.
ఆ... కడుష్టనామ, మలరు గోరువెచ్చ నులి
వెచ్చ తనివెచ్చ, యన... ఆం. భా. గ. ౮౩.
చంద్రా. ౨. ౩.

నులి వెట్టు. స. క్రి. (√నులి.) గ. మెలివెట్టు.

చ. ఆన విని నవ్వి యవ్వికసితాంబుజలోచన
వైటకొంగు కేలున నులివెట్టుచుం దళుతళు
క్కునఁ జూపులఁ జూచి... శుక. ౨. ౪౬౯.
సీ. తోఁక నూరక మేను సోఁకఁగ నులివెట్టు వె
డవెడ నాలుక వెడలఁ బెట్టు. భాగ. ౧౦.
ఉ. ౫౪౪.

౨. గ్రుచ్చు.

మ. ధర గంపింప మహాసభాభవనరత్నస్తంభ
సంభూతుఁడై, కరజంబుల్ నులివెట్టి రక్త
కణము ల్లాటంగ వీక్షించి రా, ద్రురసద్రోణిక
లో యటంచు విబుధవ్రాతంబు వర్ణింప శ్రీ,
హరి రక్షోభుజమధ్యమండలము చెండాడెక
స్పసింహాకృతిక. వరాహ. ౮. ౨౯.

నులి వేడి. విణ. (√నులి.) కొంచెము వెచ్చనిది.

ద్వి. గుడిగుడి గన్నీరు గ్రుక్కచు నొండు,
నుడువ నాలుక రాక నులివేడియూర్పులం
దంద నిగుడ... ద్వి. హరిశ్చ. ఉ. ౧౩౮పం.
చ... ఓరి మనుజాధమ నిచ్చలుఁ దెచ్చువంటకం,
బును నులివేడికూరలు నవ్రాపములుక గొని
రా కహంకృతిక. విక్ర. ౫. ౨౯౯.

నులివేడియెండక=సంధ్యాపమయమున.

సీ. ఎచ్చోట నులివేడియెండఁ బండులు రాలి
పూసార్కురదనంబు బోసివడియె. భీమ.
౩. ౩౩.

నులుచు(ల్పు)=నులింపు, నులుపు. (√నులియు.)

స. క్రి. నులియజేయు.

౧. నలుపు, పిసుకు.

సీ. ధనసంగత నటంచుఁ దలచువ్వి ముడిచిన ము
రువులా యని ముడ్డి మాతి నులుచు. శుక.
౨. ౧౧౫.

సీ. ఉపదర్శిపెడ నుల్పి యూపంబుతోఁ గట్టి
...కు. సం. ౨. ౨౦౦.

౨. సంహరించు, నశింపజేయు.

సీ. గగ్గులకాడులుకావించె ముగియించె నులి
చెను... గీ. వధించె, ననుటకు సమాఖ్యలు
... ఆం. భా. ౩. ౧౨౩.

గీ. వామనుడ వై బలీంద్రుగర్వంబు చెటిచి,
భార్గవుడ వై సమస్తభూపతుల నులిచి, రా
ఘవుడ వై దశాస్యువక్త్రములు డులిచి, ని
లిచినాడవు నీమాయఁ దెలియ వశమె.
వరాహ. ౧. ౫౨.

౩. మెలివేయు, మెలివెట్టు.

క. వైరమున నులిచి త్రెంపక, కారాకులు డుల్లిగట్టు
కర్తము తెల్లం, దార పెడఁబాయవలయుట,
సారకృపం దెలియఁ జెప్పె శౌరి యతని
కీ. భార. భీష్మ. ౧. ౨౦౪.

చ... మేరువు నిలుగుఁ ద్రోచెద కేమని బట్టి
నుల్పెదక, వనజభవాండముల్ వగులవైచెద
దాఁటెద నేడుదీవులక. భా. రా. కిష్కిం.
౮౧౯.

సీ. మొలక చ్చకట్టుపై మలఁగినపచ్చనినున
కొంగు దిండుగా నులిచి చుట్టి. హరి. పూ.
౩. ౧౩. దశకు. ౨. ౪౩.

నులుపు(ల్పు)=నులింపు, నులుచు. స. క్రి.

(√నులుచు.) నలుపు, నలగఁగొట్టు.

వ... ఆక్కుండలికయనుండు... రాక్షసుల గుం
డెలక బగిలించుచు... కిరంబుల విదలిం
చుచు భూవణంబుల నులుపుచు దూవణం
బుల నులుపుచు... ఉ. రా. ౨. ౬౧.

వి. పన్నాగము, పన్నుగడ.

కా...నేర్చులో పచరించి బొంకిన నెలుగుక
రావె యీనుల్లు వీరదే నిక్కం బగు కన్న
గాఁడని ధరిత్రీ కాగ్రగణ్యం దనకవిప్ర.
౫. ౬౨.

నులుము. స. క్రి. (√నులుచు.) ౧. మెలిపెట్టు,
కండను రెండువైళ్లతోఁ బట్టి యిటునటు త్రిప్పు.
వ...ఉరవడిఁ గొమ్ముల మెడల నులిమియుఁ
దొడలు విడిచియు...నీలా. ౩. ౩౪.

నీ. ధూర్జటి నే మని దూషించితి వటుంచుఁ
బువ్వుఁబోడి యొక్కర్లు బుగ్గ నులిమె.పార్వ.
౪. ౧౨౧. కళా. ౪. ౪౧.

౨. నలుపుకొను.

నీ. కాటుక నెఱయంగఁ గన్నలు నులుముచు
వెడలుకన్నీటితో వేగచువాని. భాగ. ౧౦.
పూ. ౩౩౨.

౩. గట్టిగా నొక్కు, పిగుడు.

(వ్యవ.) దొంగలు దారిలో వానిని గొంతు నులి
మి చంపినారు.

౪. (ఇతరులనుండి) బలవంతముగ లాగు, ఒడిసి
పుచ్చుకొను.

క. అని మరుబాములఁ బడలే,నని కైదువు దుస్సి
దాటునాయితముబలెక, బెనఁగునలయుటి
యచే నురియ నులిమి బలిమి విడిపించి య
ను ననురక్తిక. సారంగ. ౨. ౨౩౫.

వ...ప్రమథగణఁబులచేత నచ్చక్రంబు నులిమి
తెప్పించి తదింతరంబ...వీర. ౪. ౧౪౬.

౫. ఉన్నానించు, నెల్లగించు; నాశముచేయు.

నీ. బలిమి వాసపుచెట్టు నులిమి వాకిటఁ బెట్టుక
లిమివాలుగఁకటిచెలిమివాని. చంద్ర. ౧. ౮౪

నీ. బంధనంబులఁ బటాంఛలు గావించు నొల
యునాపదలను నులిమి వైచు.నీతారా. ౧.
౬౩.

౬. విడుచు.

నీ.ఆన నప్పు డెన్నిక నమరకత్తు విభీషణుడు

భీష్ముఁ డనుకంక నులిమివైచి, పలుకుఁబం
తము మీఱ...రాఘవ. ౪. ౫౩.

౭. వధించు, చంపు.

నీ...నుగ్గాడె, బరిమార్చె నులిమెను దెగటార్చె
జదివెఁ జలవెను సదమద మొనర్చె...గీ.
ఆడఁచెఁ జెండె ననంగఁ బొందగు వధించె,
ననుటకు సమాఖ్య లై...ఆం.భా.౩.౧౨౩.

నులును. వి. (√నులియు.) శేషము, మిగులు.
(న్యూనత అని శ. ర. నిష్ఫలము అని త్రా.)
తరలము. నలిసలోచన...మముఁ గావుము భీతు
లక,నులును లేక ఫలిం చె నోఁచిననోము
లెల్లను నీవ యై. భాగ. ౧౦. పూ. ౧౩౦.

నుల్లింద. వి. ఒకానొకచెట్టు.

వ...మఱియునుం బెదపిచ్చి చినపిచ్చి నల్లిందను
ల్లింద యిప్పు కప్పురమద్ది...పి.శకుం.౨.౧౪.

నువల్. సం. శక్త. నుతించుచున్న.

నువ్వు(వు)=నూవు.వి.సస్యవిశేషము,తీలసస్యము
(దీని భేదములు అడవినువ్వు, జెట్టినువ్వు. అని
శ. ర.)

ఆ. నువ్వుఁబువ్వు నవ్వు జవ్వనినాసిక...విజ.
వి. ౧. ౮౪.

వ...నువ్వుమవ్వంబును...భీమ. ౩. ౫౭.

నీ. ఎడ లేదు నువుగింజ యిడఁగ సప్తద్వీప
ములయందు యూపముల్ పొదలుకతన.
నీలా. ౨. ౧౬.

బ. ధాన్యవిశేషము.

ఆ. నూనె లేనిదివ్వె నువ్వుల మండునా,విశ్వ
దాభిరామ...వేమన. ౧. ౩౮౦.

ఆ. ఘటము గాన్గ జేసి కరణ మెదుగఁ జేసి,త
విలి క ర్తములను నువులఁ జేసి, తెలిసి గాను
గాఁడు తిలకారుఁడా త్తయు,విశ్వ...వేమన.
౨. ౨౭౫.

సా: నాల్కపై నువ్వుగింజ నానదు. (మాట
దాఁగ దని భావము.)

గీ. నాల్గవై సుప్రస్ గింజైన నానట్టియారితే
రంపుఁడపసి కయ్యంపుఁగడుపుఁ గూడుగాఁ
జేసి మెలఁగడుకోడిగీఁడు, ముదురుచదువుల
బాపనముద్దుపట్టి. చిత్ర భా. ౧. ౪౫.

జ: సుప్రస్ చేను.

సుప్రస్ చేను. వి. (సుప్రస్ + చేను.) తిల్యము, సుప్రస్
లుపండుచేను.

గీ... సుప్రస్ చే ననఁగఁ దిల్య, మలరు... ఆం. భా.
౨. ౨౨౯.

నుసము. వి. కనరు.

ద్వి. బలవంత మగుఁడి ప్రాణేకుఁ బాప, వలవం
తఁ జెందినవరవధూ మణికి... పూఁబొదరిండ్ల,
క్రంతలు వంతలు కమనీ యసరసి, బిసములు
సుసములు పృథుమకరంద, రసములు విసము
లు... ద్వి. హరిశ్చ. పూ. ౨౧౨౩ పం.

నుసలు. ఆ. క్రి. గ. కడలు, మెదలు.

ద్వి. చాల నీతని కుల్కి సత్యంబుకొఱకు, నూ
లిపోగునఁ జిక్కి సుసల కున్నాడ. ద్వి.
హరిశ్చ. ఉ. ౧౫౨౬ పం.

౨. ఏమటు, ప్రమాదమొందు.

ద్వి. నుడితప్పు నాతప్పు సుసలక సత్య, మెడ
లింపఁ గనిపట్టు నెపుఁడు గొకితుడు. ద్వి.
హరిశ్చ. ఉ. ౧౯౪ పం.

ద్వి. విసిగినఁ గనిగిన వెడ నిద్ర నొంది, సుసలిస
మసలిస నొప్పి జెప్పినను. ద్వి. హరిశ్చ. ఉ.
౧౫౪౨ పం.

౩. పూను, యత్నించు.

క. మగువలు మగ లని యెఱుఁగఁడు, మృగముల
కోరసిలఁ జేమి మిడిమేల మితం, డగపడు
నని తలఁచితి మే, నుఁగుఁ గంబంబునకుఁ దివి
య సుసలితిమి సుమీ. రామా. ౨. ౧౧౩.
(శ. ర. చి. ని. పా. 'సుసలితిమి' ముద్రి.)

౪. ఆదితపు.

ఆ. నొడివినంతపట్టు సుసలక యిచ్చుచో, నేల

కట్టు విఘ్నఁ జేటిమాట. భాగ. ౮. ౫౯౪.
స. క్రి. పట్టుకొను, గ్రహించు.

మ. పెసరుంగాయకు మెత్తకన్నులకునై పేటా
దుమమన్మోఽల్లక, సుసలం జూచుచు దోస
చేర చెఱుకుచార సుగూడుచుక... రా.
వి. ౨. ౬౫.

నుసి. వి. (త. నొసి.) గ. పురుగులు తొలునఁగా
రాలుమ్రనిపాడి.

చ... ఆ, పృథఁకుకప్పులతాధసువు పట్టి మనోధ
వుఁ డింతనుండియుక, విడుచునకాని మానఁ
డిది నిక్రము మట్టదకిటజున్ద మై, యుడుగక
కమ్మనూలినుసి యొప్పుచుమన్న పురాణచా
పముక. నైమ. ౫. ౧౨.

క. ఘనఁగణవివరణఁ జివికిన, కుడిభనువునఁ దొ
రఁగునుసిసమానము లై ద్ర, ద్రుణ నిభ నభము
నఁ బరిణతి, శణకణహరిణములు పొందుజలద
ము లాలనక. ఆము. ౪. ౧౪౧.

౨. నిగుటు, కట్టెలు మొదలగునవి కాల్పుటచే
కలిగినబూడిద.

(వ్యవ.) కట్టలు కాలి నుసి అయిపోయినవి.

విణ. నుసి పట్టినది, ప్రాఁతది.

ఉ. చూచి రఘూద్వహుండు నెఱజోడులు వేల
కొలంది యెత్తలే, లేచి బలాఘ్న లయ్యు
నిపు డీనుసివి ల్లాకవెదకొండగాఁ, జూచెద
రెల్లవారు నది కూలికిఁ గాకట నాకు లక్ష్మ్య
మే. రామా. ౪. ౮౮.

నుసిపురుగు. వి. (నుసిక. కనుసినాఱ. మ. నుచ్చు
పులు.) ఘనము, మ్రాసు తొలిచి నుసి రాల్చె
డిపురుగు. (శ. ర. బ్ర.)

నునుఁగు. ఆ. క్రి. తొలఁగు, అపసరిల్లు.

గీ. ఆనృశంసుడు సునుఁగు వై భావసులకు, నా
దురాత్ముడు శ్రోతియు నవమానించు, నాభ
బుడు సోమయాజి నిరాకరించు, నక్కిరా

తుండనుస్తాత ధిక్కరించు. నైవ. 2. ౧౩౦.
ఉ. పంది నుసింగిపోయిన నృపాలకనూజుడు
సిన్నవోయి... విక్ర. 3. 2౩. (చి. ని.
పా. 'మొఱంగిపోయిన'. ముద్రి. పా.)

నుసుము. వి. ఎండకాలమున కన్నులందు ముసరెడు
చిన్నవోమ. (శ. ర. ప్రా.)

నుసుము. స. క్రి. ఆకరించు, లాగు.

వ...చరణాంగుళిదంకిలం బట్టి నుసిమిన మిట్టి
పడి యిట్టులు గదల నేరక...వసు. ౪. ౨౩.

నుసులు. అ. క్రి. (త. నొసివు.) గ కదలు, చలించు.

గీ. మధుడు సారంగధరుడు మ న్నధుడు విధు
డు, వసులపాతెర లై వీరు నుసులనీయ, రె
టుల నిటు తాళంగల దని యెఱుంగ నైతి.
సారంగ. ౨. ౧౨౬.

ద్వి. రసికుండ నేనియు వస దక్కి యాత్మ, నుసి
లిన మఱి మీఁద నోరెత్తంగలవె. పండితా.
పురా. ౧౧౪ పా.

౨. (ఒడలు) విలుచుకొను.

చ...నిద్ర చేర, గనెనయిట్లు మత్కరము గల్గించి
నంగవనైకి దార్పి మై, నుసులుచు నీవిజా
ర్చినమనోహరలీలల నెన్న శక్యమే. శశాం.
౪. ౬౨.

౩. ఒడుగు, ముడింగియుండు.

చ. వెరవున నంగముల్ నుసుల వ్రేటులు వమ్ము
గఁ దాకినపు దిక్కరిరదన ప్రహరములఁ
గంపము నొందక యుండుమేదినీ, ధరములఁ
జోల్పఁ బట్టగునుద గ్రువుమార్తల...భార.
శల్య. ౧. ౧౩౬.

మ. గద లనోన్యసమాహతికై మిడుగులుల్
గ్రక్కంగ సారించుచు, గదియం బాయగ
వ్రేటు దప్ప నుసులంగా నేర్పు లంగఁబు
లం, దొడవక ఘోరపరస్పర ప్రహతు లత్యు
గ్రంబుగా నెత్తురుల్, నెదరింపం బదశబ్ద
హంకృతులు దిక్కిమంబులం దాటంగఁ.

భార. ద్రో. ౧. ౧౮౫.

స. క్రి. నులుము, నలుపు.

గీ. చంద్ర రేఖయూ ముఖకాంతి సడలి కనులు,
నుసుబుకొంచును మేల్కొంచి నుసలఁ జొ
చ్చె. చంద్ర. వి. 3. ౧౩౫.

వి. ౧. చలించుట, వెనుదీయుట. (లాఘవము.
అని శ. ర.)

వ...నుసులు లేక మానంబు మనంబునకు ధనం
బుగా వనంబునం గార్చిర్చునం గమిరిన
యట్లు యాపు నెడి పీనుగువెంట లగువోట్ల
శరంబులు గాలినను శిరంబులు వంపక...ఉ.
హరి. 3. ౮౦.

౨. (త. నుసుకో.) ఒడుగుటు, ముడుచుకొనుట.
వ...ఆవృద్ధముడి పుడమి తేనివెడదయురంబు
పలకించి లాఘవఘోరంబుగ గదాదండం
బుఁ ద్రిప్పి వైవ నాతం దెడి మేనిసుసులునం
దప్పింప నదియిల చలించుబడిన నన్నునులు
తెజవిన యుటికి యద్భుతవేగుండగు నవ్వా
యపుత్రుండు గద పుచ్చుకొని తిరుగునందు
న దుర్బోధనండు...భార. శల్య. ౨. ౨౬౩.

జ: నుసులుకొను.

నుసులుకొ(ల్కొ)ను. అ. క్రి. (నుసులు + కొను.
స్వార్థమున.) మెదలు, దొరలు.

సీ. కుహనాకిటికి లక్ష్మీకుచకుంభములమీదికుం
కుమంబున నుసుల్కొనగఁ గూడె. భీమ.
౧. 3౪.

నూ

నూ. వృత్తియందు నూపుశబ్దముయొక్కలు ప్తశేష
ము. (చూ. నూబువ్వు, నూబువ్వు.)

నూఁక. వి. త. నూక్కుం. వృక్షవిశేషము. (శ. ర.)

నూఁకు = ఊఁకు. వి. పూనిక, యగ్నిము.

సీ. చిలుకనూకుల నింగి జీర్వాణుగేహవప్రము
ల నిచ్చెన లేక ప్రాకిప్రాకి. కరు. ౧. ౧౨౦.

నూఁగా(గుటూ)కు. వి. (√నూఁగు.) కోమావలి.

ఉ. ఆరిమణీలలామ నవయావనసంపద నివృట్టిల్ల
శృంగారరసంపుబామ్మ యుగం వలిచన్న
లుఁ జిన్ని మోము నూఁగారుఁ గృశోదరంబు
నలకావలియుం బాలుపాండఁగా దర, స్తేర
కటాక్షము ల్వాలయఁ జెచ్చెర వచ్చె నిజే
శుపాలికి. వా. రా. ౫. ౧౨౨.

నీ...నూఁగారు నా నలరు రోమ, రాజి ...
ఆం. భా. ౨. ౧౪౬.

నీ. కరికుంభమధ్యసంఘటితసిలాంకుకం బనఁ
గుచంబుల నూఁగుటారు మెజయ. బలిర
కటివేల్పుశతకము. (చి. ని.)

నీ. కమలాద్భవస్ఫూర్తి నుమఖంబు భరియింప
వారిలీల నూఁగుటా రతిశయింప. ఇందు. ౨.
౧౯౧.

నూఁగు=నూఁగుడు. వి. ౧. ఆకులు కాయలు తీఁ
గలు వడ్లు మొదలగువానిమీఁద బయలుజేటు
చిన్నచిన్న ముండవలె నుండునూఁగైవయవస
మాహము. (దీనియామ్రేడితరుపము నూనూఁ
గు, నూఁగునూఁగు.)

ఉదా: దూలగొండినూఁగు, దోసనూఁగు, ధా
న్యపునూఁగు, బెండనూఁగు మొ.

నీ. తాఁగరాయంచలు నూఁ గారఁ బెరిగినవిన
ములు తమపాలఁ బెట్టికొనఁగ. కకు. ౨. ౮౦.

ఉ. సమదవారి గడ్డల జాలు గ మై గరుపాజ
నిందులిం, బమ్మన దృష్టి నిల్చి పయిఁ బ్రాఁకు
మరీచుల నూఁగునూఁగులే, గోమ్మలు వట్టఁ
జంచుపుటకోటిఁ గదల్చి తెమల్చికొంచు
సా, భిష్ట విహంగమ మ్మయినయాకృతి నొం
డఁ జకోర మొక్కెడక. నిర్వ. ౬. ౫౧.

౨. అప్పుడే క్రొత్తగా బయలుదేలురోమము,
కోమాంకురము.

నీ. వెడవెడ నూఁగారివింతయై యేర్పడుదేరనివ
శులలో నారునిగుడ. భార. విరా. ౧. ౨౪౫.

విణ. లేతది.

నీ. నూనూఁగుమీ సాలనూత్న యావనమున కాలి
వాహనస ప్తశతి నొడివలి. కాశీ. ౧. ౨.

నీ. కలికిసింగారంపు మొలకలోయన ముఖాబ్జమున
నూనూఁగుమీ సములు తేనెర. దశ. ౮. ౨౧౨.

నూఁగునూఁగుఁబ్రాయము=నూత్న యావనము.

క. తొడరియుఁ దొడరిసిగ్గునఁ, బొడమియుఁ
బొడమియుఁగోజములఁ జాపలముకొ, విడి

చియు విడువనిడపులఁ, బడఁతుకపై నూఁగు
నూఁగుఁబ్రాయం బయ్యెక. కవిక. ౩. ౧౦.

జ: నూఁగారు, నూఁగుడు, నూఁగుదోస, నూదోస.

నూఁగుడు=నూఁగు. వి. (√నూఁగు.)

(ఆకులు, కాయలు వడ్లు మున్నగువానికి అంటి
యుండు నూఁగైవయవసమాహము.)

క. బ్రదికకునంతకుం బురుషుఁడు, బ్రిదులక
నిలువెల్ల వగలఁ బెనఁగొని యుండుకొ, గుడు
రుకొని దూదినూఁగుడు, పొదివిన కార్యాసబీ
జమునకుం బ్రతియై. కవిక. ౫. ౧౧౮. (శ. ర.
పా. 'దూదినూఁగుడు' అని ముద్రి. పా.)

నూఁగుదోస=నూదోస. వి. (√నూఁగు.) కూతు
రుబుడమకీ.

ఆ. నెల్లిపప్పు పొట్ట చిల్ల మూలము నూఁగు,
దోస ముద్దయుగ మధూఃజాతి, జీరకములు
గాఁచి నీరంబు లియ్యఁగా, నెట్టి వైకృత్యము
లును మట్టువడును. (చికి. చి. ని.)

నూఁబిండి. వి. నూపు + పిండి. నువులపాడి.

నీ. ఉండ్రాళ్ళు నూఁబిండి పుండ్రేముం దే నె
యనఁటిపండ్లు... వార. ౬. ౫౫.

నూఁబూవు. వి. (నూపు + పూవు.) తిలపుప్పము,
నువుఁబువు.

వ...నూఁబూవువంటినాసికయు ... వార. ౩.
౨౩.

నూకలు. వి. (త. నుక్క.) తండులకణములు .

సీ. ధాన్యశకలములు దనరు నూక లనంగ ...

ఆం. భా. ౨. ౨౩౯. ద్వా. ౨. ౧౭౩.

(వ్యవహారమందు ఏకవచనము కాననగుచున్నది.

ఉదా:-గోధుమనూక మొ.)

నూకించు. స. క్రి. (√నూకు. క. నూకిసు.)

ప్రాయించు.

గీ. అట్టిబల్లిని సోఁతురాయందు నీప,దంతిఁ జెఱ
గొని యునిచె నే నెంతమంచి,బుద్ధిఁ జెప్పిన
వినక యబ్బురపుఁగినుకఁ, గెరలి వడిఁ దన్ని
వెడల నూకించె నిందు.అచ్చ.రా.య.౩౨.

నూకు. స. క్రి. (క. నూకు.) ౧. ప్రోలు.

మ. హరిణం బొక్కటి తుక్కతండముఁ బులిం
దానీకముఁ ద్రోచి యు,ర్వరఁ గా లూఁదక
దాట నేటలవికిఁ వాహంబు నడ్డంబు నూ,
కి రసావల్లభుఁ డేసె భల్లమున...మనుచ.౪.
౪౪.

గీ. అప్పు డతికాయఁ డొరార యద్రిచరులు,
జమిలిచంపులు చంపి రిచ్చట నటంచుఁ,
దచ్చమానుధ్యమనకు రథంబు దూఱ,నూకి
పాపట పుచ్చి...రామా. ౮. ౧౭౫.

౨. ప్రోయు, గెంటు.

ద్వి. చెప్పఁగలను దొంటికిపుమిఁదిత్రాజ, పో
నూకి తెచ్చినపుక్కిటినీట,మానుగా శివునకు
మజ్జనం బార్చి. బస. పు. ౩. ౭౦౧ పం.
చ. చెలియవయోనులబ్ధ యగుసిద్ధేప్రగుబ్బల
కల్పి తొంటికి,ముల డిగ నూకఁగా నవి సము
త్క్రటభీతినిఁ బాఱుచో...కవిజ. ౧./౫౪.

వ... ఈ బ్రహ్మచారి శంకరునిగుఱించి యిం
కను వంకిరకొంకరమాట లాడ నుంకించుచు
న్నవాఁడు ఇతని మెడ పట్టి నూకుం డని
పలికి కోపావేశంబున. హర. ౪. ౩౩.

౩. పడఁద్రోయు, పడఁగొట్టు.

మ. పురముల్ గూలఁగఁ ద్రోచి సౌధభవనం

బుల్ నూకి ప్రాకారముల్,ధరణిం గూల్చి

...భాగ. ౧౦ ఉ. ౩౯౮.

సీ. నుగ్గునూచంబు గా నూకుడుమే మేరుధరణి

ధరంబు దోర్దండశక్తి. సుద. ౫. ౮౦. ద్వి.

పరమ. ౫. ౪౨౨ పా.

విణ. ప్రోయునది.

వ... చిగురాకుతోగరుజిగివగపొగరు నూకుట

డుగులజోడించినపాల వెండిపొగడమ్ము...

ప్రబంధ. ౭౮. (ఇట బొపమ్యద్యోశకము.)

జ: నూకించు, నూకుడు.

నూకుడు వి. (√నూకు.) నూకుట, ప్రోపుకు.

చ. లకుముకులట్ల సర్వములలాగునఁ గుక్కుట
జాతిచాన్పనం, బిక్ములలీలఁ బాపురపుఁది
ట్టలతీరున జెట్లవీక భే, నుకములవై ౪౮౦ గపు
లనూకుడుభంగిని భైరవాశ్వయు,గ్గకముల
రీతి సింహములకైవడిఁ బోరి రనూనచాతు
రిక. హంస. ౩. ౨౩౨.

సీ. కడు మోరతోపునూకుడుఁ జేసి కోరాడి

కొమ్ముల నెగదట్టుఁ జిమ్మిచ్చి.రామ. ౩౮౭.

ప్రోపునూకు=అలత్యము.

ద్వి. గోపాలకునిఁ దనగురునివాక్యమును, ద్రోపు
నూకుడు చేసి తొల్లిను తేన్యంద్రుఁ, డరిగిన
ప్రోవ...నవనాథ. ౨. ౧౦౦ పా. ౨ పం.

నూగు=నూపు. (శ. ర. 'నూగులు' ధాన్య విశేష
ము అని ప్రో.)

నూచీ(ము). వి. పాడి, చూర్లము; ముక్క, శక
లము. (ఇది నుగ్గుపదముతో కలసియే ప్రయోగ
ములాదు కానవచ్చుచున్నది.)

ఉ. కొన్నిటి హస్తముల్ సదియఁ గొన్నిటి: గొ
మ్ములు దుమ్ముదూళిగాఁ, గొన్నిటిఁ గుంభ
ముల్ పగులఁ గొన్నిటిఁ గాళులు నుగ్గునూ
చగా ... అన్నిటి భీముఁ డుద్బటగదాహతి
నేనికవేటలాడఁగఁ.భార.భీష్మ.౨.౨౧౧.

(నుగ్గు నూచగా = పొడిపొడిగా, మిక్కిలి పొడిగా అనిభావము.)

సగ్గుర. కూలుం గుఱుంబు లేనుంగులు ధరఁ గెడయుక గుప్పలై నుగ్గునూ చై, వ్రాలుక జేరుత్ ... భాగ. ౧౦ ఉ. ౮౮౦.

మ. సమయాంభోనిధిఁ జొచ్చి చండతరచంచ ద్వాల మల్లార్చుచుక, సమరోజ్జ్వలభిరజం భశాసనభుజాస్తంభాగ్రదంభోలిడు, ర్ద్రమశృం గంబున వేదచోరపురవప్రకృతికిలో నుగ్గునూ, చము గాఁ దాఁకె కుధాశనాసహనయో మెగర్చనిశ్చేదియై. దశా. ౧. ౨౭౭.

(భీముడు.) చ ... ఒక్కచే నొగల్, వెరవునఁ బట్టి లేరు ప్రజ విస్మయ మందఁగ వీచి వైచినక. ఆ. నుగ్గునూచ మైన నగ్గురుఁ డొండొక, యరద మెక్కి యల్ల సరిగే నేన, మొగమునకు...భార. ద్రో. క. ౧౫౪, ౧౫౫.

క. అబ్బిత్తకిం గన్నుల, పబ్బముగఁ జూచున పుడు ప్రమదంబునఁ బె, ల్లుబ్బెడుగబ్బిమెఱఁగుచ, న్నబ్బులచే రవికె నుగ్గునూచము లయ్యెక. రా. వి. ౩. ౧౩౦. (నుగ్గునూచ ములగు=ముక్కుముక్కులగు నని భావము.)

నూటయెనిమిది. స. (నూట² + ఎనిమిది.) నూటను ఎనిమిదియు, అష్టోతరశతము.

గీ. దివ్యములు నూటయెనిమిదిరుపతులకుఁ, బరమపద మైనశ్రీసర్వపురమునందు. భీమ. ౨. ౬౬.

నూటిడి. వి. (√నూపు.) నూవులతో చేసినభిక్ష్య విశేషము.

మ. ఉడ వీధీహరినీలరత్న మయపాత్రోత్సంగభాగంబునం, గడుగారామున రే యుహంకునకు నంకచ్చాయ యకకమ్మనూ, టిడితోఁ గూడ సుధాంకుబింబ మను నేయిం బాయసాహారముం, గుడువం బెట్టెనొ బంకితాశ్లకును జాకోరంబు లేపారయక. నెమ. ౮. ౧౮౮.

నూతనము. సం. వి. (అ. ఆ. అ.) ౧. నవీనము, కొత్తది. ౨. వింత యైనది.

నూతము. సం=నూతము.

నూత్నము. సం= నూతనము.

నూదము. సం. వి. ఆ. పుం. తూదము, బ్రహ్మదారువు, గంగరాక్షి.

నూదోస=నూగుదోస. ౧. నూగుదోసశి.

(శ. ర.) ౨. రేణుకలుశి.

నీ...తెలియంగఁ దగును నూదోస రేణుకలు ... ఆం. భా. ౨. ౬౧.

క. నూదో సన రేణుక లగు...ఆం.పద.ఆచర. ౭౩.

నూనె(నియ). వి. (నూపు + నెయ్యి. త. నూపునె.)

౧. నువ్వులచమురు, తెలము.

నీ. తెలాభిధానంబు దనరు నూనె యనంగ... ఆం. భా. ౨. ౨౫౮.

వ...ఆకులమోపున ౫౦ ఆకులు నూనె(ఱుక) వీసాలు ౨...ద. కా. ౪. ౯౩౫.

ఉ. సంపెగనూనె యంటె నొక చంద్రనిభానన కింసవైరికిక. పారి. ౨. ౮.

నీ. కమనీయగతిఁ దిలొత్తమ నేర్పుఁగాక నూనియ యంట నెవ్వారు నేర్తు రనుచు. వసు. ౫. ౭౪.

నీ. ఆకడకు తెలాభ్యంగ మడిగినఁ బతి గమ్మ నూనియ దెప్పించి మేను కిరము, నభ్యక్తములు నేయ...భార. ఆమ. ౨. ౩౦౮.

౨. చమురుకలుగఁ జేసెడువిత్తులు కలచెట్టునకు పిదపవచ్చినపుడుచమురు అనునర్థ మిచ్చును.

ఉదా: కొబ్బరినూనె, ఆవనూనె, వేపనూనె మొ.

నూనెముంత. వి. (√నూనె.) గుచ్చబల్కి.

గీ. నూనెముంత యనంగను నొప్పు గుచ్చ, బలయు. ఆం. భా. ౨. ౫౪.

నూనెముడి. వి. ($\sqrt{\text{నూనె}}$) కీలుగంటు, జాటుముడి.

పీ. నిడుదవేన నూనెముడి వీడ, జిగురాకుబా
దం దూలు గార్చిచ్చు గడియకరణి. మ
నుచ. 3. 30.

పీ. బెడంగు జూపెడనూనెముడి లోనుగా నం
టంగట్టినవానెనకట్టుతోడ. శుక. ౪. 3౮.

గీ. కేశబంధవిశేషాఖ్య కేరు గ్రామ్ముడి యన
వెద యన నూనెముడి యన... అం. భా. ౨.
౧౪౫.

నూనెయగిసె. వి. ($\sqrt{\text{నూనె}}$) నల్లగిసె, ఆతసిశి.
(శ. ౮.)

నూపురము. సం. వి. అ. పుం. న. మంజీరము, అందె.

నూయమానము. సం. వి. అ. (అ. అ. అ.) నుతిం
పజడచున్నది.

నూయి=నూయి, నూయి. వి. జా. చేదుడుబావి,
కూపము. (బ. నూతులు.)

క. అనఘ యధర్మము ధర్మం, బనుమతి బుట్టిం
చు దృఢసమావృత మై ప్రన్ననితలముచం
దమున దోచిననూయింబోరె నూత్తుచి త
తలేమిక్. భార. ఆసు. ౫. ౪౦౯.

చ. సుతజలపూరితంబు లగునూతులు నూటిటి
కంటె నూన్పుత్ర, వ్రత యొకబావి మేలు...
భార. ఆది. ౪. ౯౩.

నూతబడెదో పాతబడెదో=కష్టపడుదువా
నుభవడుదువా.

క. జడ లల్లుచు జిన్నప్పడె, పడెతులు తను
నూతబడెదో పాతబడెదో, నుడువు మ
నుమాట నిజమై, పడె నూతనె యార నూలు
బార లనంగ. సారంగ. 3. ౨౨౨.

నూతికప్ప=కూపసమంధాకము.

క. విను నూతికప్పవిధమున, నిను నీవ యెలుం
గు దెలుంగ నేరపు గర్వం, బున నావలికొల
ది రణం, బున నొకమతి పెట్టువడక పోనేరెన్

దవే. భార. ఉద్యో. ౪. ౧౯౬.

నూర్చినూతబోయ=నకింపజేయు.

అ. జ్ఞాతికులము నూర్చినూతబోయక నాడు,
దెంద మించుకైన డెందుడదు. ప్రబోధ.

౨. ౬౮.

నూర్చినలపట్టెము. వి. ($\sqrt{\text{నూలు}^2}$) నూలు
చులకైదువు, వజ్రాయుధము.

వ... నూర్చినలపట్టెంబు వట్టుజేల్పుజలుపలక్
గట్టినగోపురంబు దాసి... ఉ. రా. 3. ౨౨.

నూర్చు(ఱువు)రు=నూలుగురు. సం. ($\sqrt{\text{నూలు}^2}$)
(నూలునకుమహా నహత్యరకరూపము.) శతసంఖ్య
కలవారు.

పీ. ఆతనికి నూర్చురు మతులు బుచ్చికాదు లు
దయించి రభిలభావిదిత తేజు, లు... భార.
ఆది. 3. ౩౦.

ఉ. నూలుక త్రావు నీతడు కనుం గొనునంతటి
లో మనుష్యులక్, నూలువు రైన గాని
తిన నోటికి నాట దటంచు గూర్చగా,
నూలువు రైరి నేటికి మనుష్యులు నీవును
గూడ నింతటక్, నూలును నిందె నిందట క
నుగ్రహ మీశ్వరుడేమి సేయనో. కాళి.
3. ౨౦౫.

నూర్చే(ఱువే)లు. సం. ($\sqrt{\text{నూలు}}$) లక్ష.

క. పాడంగన్నంత నే వేయును, నుడివిన బదివే
లు నగిన నూర్చేలు మనం, బొడబడి మె
చ్చిన గోటియు, నడిగెడువారలకు నిచ్చు
హాటకచయముల్. ద్వా. ౨. ౫౩.

నూలుండులకైదువు. వి. ($\sqrt{\text{నూలు}^2}$) శతకో
టి, వజ్రాయుధము.

ఉ. మించినపేర్ని నేయెడల మిన్నులుముట్టి నె
లుంగునట్టినా, అంచులకైదువుక్ దృఢకణా
కృతియై వెడబాయ చేర్చి దర్శించినధీర
చిత్తములు పెల్లుట నాటి కలంప నాకు

మీ,యంచితచారుచంచలకటాక్షము నమివ

యాస్త్ర మిమైయైక. సృసిం. ౨. ౪౬.

ఇట్లే: నూతుంచులవాట. ఆం. సం. దేవ. ౧౨.

నూతాతు(లు, రు). స. (నూతు² + కతు².)

అనేకము.

సీ. సంతలోఁ బ్రతి విచ్చము లెత్తి నూతాతు

వలజన్నిదములు వడికి వడికి. శుక్. ౪. ౧౦౯.

క. హెచ్చినరామునిశరముల, నొచ్చినతదవా

గిరులు నూతార్లు వడక, వచ్చునె జలచరము

లపై, వచ్చుం బైపైన చెడ్డవారికిఁ జేటుల్.

రామ. ౩. ౧౨౯.

నూతిపి(ర్ని)డి = నతిపిడి. (శ. ర. $\sqrt{\text{నూతుచే.}}$)

నూతిపోయు. స. క్రి. (నూతు¹ + పోయు.)

పాపము మొ. నాటునట్లుచెప్ప, బాగుగా

బోధించు.

క. తనయులకును మనుషులకును, దననేరుపు

నూతిపోసి తాల్చినసర్గం, బునభరము వారి

బూనిచి, పని దీటి విధాత యాసభం

గొలుపుండుక. కకు. ౩. ౧౨.

నూతు¹. స. క్రి. ౧. సన్నెకిరిట్టె మర్దించు.

ఉ. నూతక త్రావు నీరడు కనుంగొను నంతటి

లో మనుష్యులక. కాళ. ౩. ౨౦౫. ౪.

౧౩౭.

ఉ. ఇప్పుడు విశ్వభారమును నేలని నేల నిజా

ప్రకాటితో, నొప్పన సేసె దన్యనకు నూరక

నూతక త్రావువానికే. మా. న. ౩. ౧౪.

౨. రాచు, నలచు.

ఉ. నున్నదనంబుగా నలుగు నూతియుఁ జం

దన మట్లు రాచియుక. భార. విరా. ౨.

౨౨౧.

౩. ఆయుధము మొ. వాడి యగుటకు తాతి

మీఁద బరవెటు.

గీ. మదనుఁ డముల నూతు హిమంబు పేర.

మనుచ. ౩. ౨౩.

చ...వేటకుక, దురుసుగ మారుఁ డస్త్రముల

నూతుఁ దమంబును పేర దిక్కుక. ఉ.

రా. ౫. ౨౩౯.

సీ. ఆలమి గీపెట్టింతు మలుకఁ గోజలు నూతి

పైవచ్చుభూదారపతులనైన. మా. న. ౨. ౧౯.

జ: నూతిపోయు.

నూతు². స. జె. (క. నూతు.) శరము, వంద.

చ. నుతజలపూరింబు లగు నూతులు నూతిటికం

పె నూస్తత, వ్రత యొకబావి మేలు...

భార. ఆది. ౪. ౯౩.

సీ. మనకులం బాదిగా వఁగోచరంబుల వేట

చాటున నొక్కనూటిఁ జంపె. ద్వా. ౧.

౨౫౮.

ఉ...బాహువుల్, నూతును బాచి మై పెనిచి

నూతుశిరంబులు నూర్వదిక్కుల్, దూకు

గఁ గాలనేమి రణదోహలి యై కడఁగెక

సముద్రతిక. హరి. పూ. ౪. ౧౪౪.

నూతును నిండు = ఆయువుచెల్ల.

ఉ. నూతును నిండె నిందజ కనుగ్రహ మీశ్వ

రుఁ డేమి నేయునో. కాళ. ౩. ౨౦౫.

జ: నూతుయెనిమిది, నూర్చొనలపట్టెము, నూర్వ

రు, నూర్వెలు, నూతుంచులకైదువు, నూతా

తు, నూతుగురు.

నూతుగు(ర్గు)రు. స. ($\sqrt{\text{నూతు}^2}$), నూతుమంది,

వందమంది.

చ...గంధర్వదేవమానుషకన్యకలం బదాతువేలు

నూతుగుర నప్పకోణంబు లేడింటిం జెఱ

లవట్టి...ఉ. హరి. ౧. ౮౪.

చ...పదుండు నూర్గురు వేగురు లక్షకోటిసం

ఖ్యాతులం గూడుకొని...దశ. ౨. ౧౬౨.

నూతుచు(ర్చు) = నూతుచే.

(వ్యస.) ఈవేళ మాపాలములో వున్న నూతుచు

చున్నాము.

(నలుగొట్టు.)

ప్ర బోధ. ౨. ౬౨.

జ: నూలుపు, నూటిపిడి.

నూలుపు(ర్పు)=నుటిపిడి. (క.ర. $\sqrt{\text{నూలుచు.}}$)

నూలిగరసు. వి. ఇంద్రలు పుకము, బట్టతల.

సీ...ఇంద్రలు పుకం బగు నూలిగరసం చనఁ
గను ... ఆం. భా. ౨. ౧౨౯.

నూలు. వి. ఔ. అనా. (క. నూలు. త. నూల్.)

౧. తంతువు, ప్ర తివడికినపోగు, దారము.

ఆ. ఆజ్ఞ వలయు నృపతి కాభీరభిల్లాది, కంపకోల
నూల నాజ్ఞ చెల్లు, సంట సార్వభౌముడైన
భూపతియాజ్ఞ, కల్లవారుఁ దల్లడిలవలదె.
ఆము. ౪. ౨౦౬.

చ. సరసులమర్త మింపుల నొసంగఁ గదంబపు
దండఁ గట్టుచోఁ గరఁగుటఁ దెల్పుదృక్తర
ళకాంతులు నుత్తర మిచ్చునంతరాం, తర
ముల నవ్వులు గలువతండము మొల్లలు నంచు
మిన్ను గ్రుచ్చి రహిని రిక్తమా లాసఁగిసిగ్గు
వహించురు పుష్పలావికల్. ఆము. ౨. ౨౦.

సీ. తనరు నూత్రము నూలు దార వనఁగ. ఆం.
భా. ౨. ౨౯౫.

౨. (తామర మొ. వానిలోని) దారము.

చ. గొనయము తమిసూల్ చెఱుకుకోల ధను
ర్లత... క్షీ. దా. ౨.

గీ. కోరి తామరనూలునఁ గొండ లెల్లఁ గట్టువడి
నట్లు విశ్వంబు గట్టువడియె. వా. రా. ౨.
౨౪౮.

౩. మొలనూలు.

సీ. వజ్రలనూలు నోర్వనికటితటి యెట్లు తాళె
నో పటుదర్భచామకాంచి. పాండు. ౪. ౩.

సీ. చాఱలరెంటెంబు సన్నంపుగింటెంబు భాను
పండులచాలు పసిఁడినూలు. వరాహ. ౯. ౨౮.

జ: నూలుకొను, నూలుకొలుపు, నూలుకొలు,
నూలుపట్టు.

నూలుకొ(ల్కొ)-ను. అ. క్రి. ($\sqrt{\text{నూలు.}}$)

౧. పురికొను.

గీ. బీటువోయి రథ్యంబులు మాటుమొగము,
వడినఁ దా నొచ్చి యుండియుఁ దడవి కౌరి,
నూలుకొనఁ జేసి తఱిమిన వ్రాలి తీర్చుభల్ల
మునఁ గ్రీడి భీష్మనివిల్లు దునిమె. భార.
భీష్మ. ౩. ౨౫౩, ౧. ౨౩౨.

గీ. చెడలి తమతమ చతురంగవిత్తు లెల్ల, నుచిత
గతి నూల్కొన-గఁ జేయుచుఁ గడంగి, నం
గరోత్పనసంభృతో త్సాహు లగుచు. భార.
భీష్మ. ౧. ౮౩.

౨. చక్కఁబడు.

చ. కనుఁగొని ఫల్గునుండు దురగంబుల వాగలు
వట్టి యెత్తి త, తనవులు నూల్కొనక
నివిరి... భార. విరా. ౪. ౧౩౪.

౩. పూనుకొను.

వ...యజ్ఞాదికృత్యంబులు ధనసామగ్రి, లేక నడ
పరాదు ధనంబు గలిగె నేనియు లోభంబున
సంసారలు తత్కృత్యంబులకు నూలుకొవ
రు గావున నల్పప్రయాసంబున సకలవర్ణము
లకు మోక్షంబు గల్గుమార్గం బానతిమ్మ...
వరాహ. ౮. ౨.

౪. ఒప్పుకొను.

క. అనుటయు నాతఁడు తగ నూ, ల్కొనినం
దా నుదితనినడకొదండుం దై, యనితరసుల
భోద్యమమున, ధనంజయుం డిట్లు లను నతని
తో మఱియుక భార. విరా. ౫. ౧౧౫.

చ...నాకతం, బునఁ బట్రోగదుఃఖములఁ జొం
దుచు నెచ్చెలు లిట్లు లుండఁగా, మనసిజభో
గలీలలకు మానస మెచ్చెయి నాకునూల్కొ
నుక. మార్క. ౫. ౫౦.

౫. సమృతమగు.

చ...విను కామధే, సుర నిను మెచ్చితిక మది
కి నూల్కొనున్దిము జేడు నావుడుక.

ద్యా. ౧౦. ౫౮.

౬. సీరపడు.

క. మనసు సరస్వతిఁ గనుఁగొని, జననీ నామన
ను శోకసంతాపమునక, బొనుఁగుపడి వివే
కమునకుఁ, గొనఁ గొఱయై చాల నూలుకొన
దని పలుకక. ప్రబోధ. ౫. ౧౮.

చ...నీమది కార్యవృత్తి నూల్కాయె ను
యోధనుం గని యకుంతి నిశ్చయ మై...
భార. ఉద్యో. ౨. ౯౩.

౭. వ్యాపించు.

ద్వి. ఓరుకరాక బిట్టకిలిం తొదక, నోర మ
ద్యపుఁగంపు నూల్కనఁబలికె. ద్వి. హరిశ్చ.
ఉ. ౧౪౦౨పం.

౮. కలుగు.

ద్వి. ఇల టేలఁగా లేనియారామలక్ష్యబులచేత
నేకీడు నూల్కను నింక. రం. రా. యు.
౩౨౬ పా. ౨౧ పం.

స. క్రి. ౧. సమీపించు.

మ. ధన ముద్యన్నిధనము జేహము విపత్సం
తానగేహంబు భామ నితాతంబు సనరసీమ
విషయోన్మాదంబు భేదంబు గన్గొన లోకం
బున శోక మిట్లెఱిగి నూల్కలేరు ప్రాణు
లొకటా, యనవద్యాత్సవమేధ మానసుఖప
ద్యాకృద్వ్యసంచారమల్. ప్రబోధ. ౫. ౩౩

౨. సీరపడు.

చ. పలికిన నేమి యన్నియును బల్క నగుక
మనరాజునొద్ద మా, ర్పలికకువారు లేరు నిను
పొండవమధ్యముగాండివంబుదీ, ప్పుల మిటు
మిట్లు గొన్నకనుదోయి గుణధ్వని ప్రయ్య
లెనవీ, నలు నయినక బలే పలుకు నూల్క
నకుండుదు నూతనందనా, భార. ఉద్యో.
౪. ౪౧౮.

నూలుకొ(లో)-లుపు(ల్లు). స. క్రి. (√నూ
లుకొను.) ౧. చక్కఁబఱచు, సరిచేయు.

వ...అలిక జేకంబునం గలయఁబడినయలకంబులు

నూలుకొలిపి...ఉ. హరి. ౫. ౧౪౦.

చ. ఎదురుగఁ బోవనిమ్ము రథ మితని లేరికి
నన్న నాతఁడుక, బదిలముతోడ రథ్యముల
పగ్గము లేడైత నూలుకొల్పి యు, న్నదగతి
నట్లు చేసిన...భార. విరా. ౫. ౧౨౨.

మ. లలనారత్నము నొయ్యనొయ్య మొనకై
లక నేల వ్రాయించి నిశ్చలవృత్తిక వరవర్ణ
పూర్ణఫలకాసంగంబు నొందించి మి, న్ములు
జేమాఱుఁ దదర్థచింతనలతో నూల్కొల్పి
నెయ్యంపుటా, జ్జులపైపై నెనయింపసాగఁ
బటుకాన్త్రకై జీకాభ్యాసముల్. వసు. ౩.
౧౦౦. (ఇట 'పొందుపఱచు' అని భా
వము.)

౨. పురికొల్పు, ప్రేరించు.

ఉ...ఈవృత్తుల దమ్ములు నేనును జుట్టిగాఁ జ
మూ, చుండలి నూలుకొల్పికొని మార్తర నో
ర్చినఁగాక యొప్పునే. భార. భీష్మ. ౨. ౧౫.
క. కొనిపొందు పనుల నోడక, యని తా నెలుఁ
గించి వీటికై నూల్కొలిపెక. భార. విరా.
౪. ౨౬౮.

౩. ప్రసరింపజేయు, వ్యాపింపజేయు.

సీ. హరిజాక్షిలసదపాంగాలోకనము నూలుకొ
లుపుకు న మరెఁ గొలిపె మరుఁడు. కు. సం
౫. ౫౧౫.

సీ. బంధత్రయంబునఁ బవనంబు మధ్యమనాళి
మార్గమునకు నూలుకొలిపి. వరాహ. ౧౦. ౫౪.
(ఇట 'పూరించు' అని భావము.)

సీ. భ్రమరకంబులఁ జుట్టు ప్రస్వేద కణములు
నొసలికస్తురిబొట్టు నూలుకొలుప. హర. ౫.
౨౯. (ఇట 'అలముకొనఁజేయు' అని భావము.)

౪. తుదురుపఱచు, నెలకొలుపు.

చ. మనసుల నూలుకొల్పి యనుమానము లెల్లను
జాచి...భార. విరా. ౪. ౧౪౩.

ఉ... సత్కియా, దక్షత నాకు నూల్కొలి
పి...దశకు. 3. 20.

గీ. చెంత నందజ నిడుకొని చేరెడేసి, కన్నలను
గ్రమ్మకన్నీరు కరతలమున, నప్పలించుచు
గాద్యద్య మడచి యెప్పు, టెలుగు నూల్కొ
ల్పి వారల కిట్లు లనియె. ఉ. రా. 2. 202.

గ. కలిగించు.

గీ. ఎట్టకేలకు ధైర్యంబు హృదయమునకు, నూ
లుకొలుపుచు నారాయణుండు రాముడనఁ
గ నున్నాడు చిత్రకూటాద్రిమీఁద, రామ
సంజ్ఞను వినుతింతు నామహాత్ము. వరాహ.

గ. 44.

నూలుకోలు. వి. (1/నూలుకొను.) నూలుకొనుట.
(శ. ర.)

నూలుపట్టు. అ. క్రి. (1/నూలు.) దారము వేసి
నూటిగా నుండునట్లు చేయు.

గీ. కరి కారాంబికామహాకాళిగుడికి, నందముగ
నూలుపట్టినయట్టిచాయ, నూర్యపీఠికి జనిరి
సంకుద్రమతుల, బల్మిచుద్వారమునకు నై
పరమమనలు. భీమ. 3. 21F.

నూవు=నువ్వు, నూగు. వి. సస్యవిశేషము, తిలస
స్యము.

క. నూవుంబువ్వును సంపెగ, పూవు గలిచి వి
రుదుముతైపుంజల్లి తగ్గ, దా వైచె నసగ
ముంగర, తో వసరుహనేత్రనాన తుల లే
కొప్పుక. శకబిందుచరిత్రము. (శ. ర.)

నీ...తిలసంజ్ఞ నూ పనఁ జేజరిల్లు. ఆం. భా. 1.
232.

జ: నూడింది, నూబూవు, నూటిడి, నూ నె, నూ నె
ముంత, నూ నెముడి, నూ నెయగి నె.

సృ

సృ. సం. వి. ఋ. పుం. నరుడు, మనుష్యుడు.

(దీనికి తెలుగున వ్యస్తప్రయోగము లేదు. సృ
హరి, సృసింహము మొ.)

సృకేసరి. సం. వి. క్. పుం. నరసింహమూర్తి
యగువిష్ణువు.

సృగుండు. సం. వి. ఆ. పుం. ఒకరాజు. (వైవస్వ
తమనువుపుత్రుండు కారణాంతరమున డిగరవె
లియై శ్రీహృదయే నుద్ధరింపఁబడినవాడు.)

సృజలము. సం. వి. ఆ. న. గ. మనుష్యునిమా
త్రము. 2. మనుష్యునినేత్రజలము, మనుష్యు
నికన్నీరు. (వాచ.)

సృతి. సం. వి. ఇ. స్త్రీ. నర్తనము, నాట్యము.

సృతప్రియము. సం=సృత్యప్రియము.

సృతప్రియుండు. సం=సృత్యప్రియుండు.

సృతము. సం. వి. ఆ. న. తాళముతోను లయ
తోడను కూడినయాట, అంగప్రత్యంగములచే
భావమును తెలుపుచు ఆడెడియాట. (సృతనా
ట్యలాస్యతాండవ శబ్దములకుభరత కాస్త్రప్ర
కారము ఈవడ్చేద మున్నను అవి కావ్యముల
యందు పర్యాయములుగానే ప్రయోగింపఁబడి
నవి. పదార్థాభినయము సృత్యము, వాక్యార్థా
భినయము నాట్యము, అంగవిక్షేపమాత్రము సృ
తము అని సిద్ధాంతకాముది.)

సృతశాల. సం=సృత్యశాల.

సృతస్థానము. సం=సృత్యస్థానము.

సృత్యప్రియము. సం. వి. ఆ. పుం. నెమలి.

సృత్యప్రియుండు. సం. విణ. (ఆ. ఆ. ఆ.)
తాండమునందు ఇచ్చము కలవాడు. వి. ఆ. పుం.
శివుడు.

సృత్యము. సం=సృత్యము.

సృత్యశాల. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. నాట్యగృహము.

సృత్యసానము. సం. వి. అ. న. నాట్యరంగము,
నర్తనము చేయుచోటు.

సృదేవుడు. సం. వి. అ. పుం. రాజు.

సృధర్మండు. సం. వి. న్. పుం. -మనుష్యధర్మండు- కుబేరుడు.

సృపకందము. సం. వి. అ. పుం. -కందరాజము-
రాజపలాండువు, పెద్దనీరుల్లికి.

సృపతి. సం. వి. ఇ. పుం. గ. రాజు, ప్రభువు.
౧. తృప్తియుడు. ౩. కుబేరుడు.

సృపతిపథము. సం. వి. అ. పుం. -రాజు పోవు
త్రోవ - రాజవీధి.

సృపతివల్లభము. సం. విణ. (అ. అ. అ.) రా
జున కిష్టమైనది. వి. అ. పుం. గగననాథునిచే
కనుపెట్టబడినసర్వరోగనివారక మగు ఔషధ
భేదము.

సృపత్ని. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. గ. నరులను పా
లించుస్త్రీ, రాణి. ౨. మనుష్యునిభార్య.

సృపద్రుమము. సం. వి. అ. పుం. గ. రాజాది
నము, పాలచెట్టు. ౨. ఆరగ్యధము, తేలచెట్టు.

సృపప్రియ. సం. వి. అ. స్త్రీ. గ. కేతకి, మొగ
లికి. ౨. రాజభిరూపికి.

సృపప్రియఫల. సం. వి. అ. స్త్రీ. వార్తాకి,
వంగచెట్టు.

సృపప్రియము. సం. విణ. (అ. అ. అ.) రాజు
ల కిష్టమగునది. వి. అ. పుం. గ. రాజాప్రము,
రాచమామిడికి. ౨-కోటచుట్టును ఆవరించి దుర్గ
మును కాపాడుటచే రాజున కిష్టమయినది- ఒక
జాతిపెదరుల్లికి. ౩. రాజపలాండువు, పెద్దనీరుల్లికి.
౪. కాలిసస్యము, కరికి. న. ఆకుల్యము, నేలకం
గడుల్లి.

సృపబదరము. సం. వి. అ. పుం. రాజబదరము,
గంగచేగుల్లి.

సృపమానము. సం. = సృపాభిరము.

సృపలక్ష్మము. సం. వి. న్. న. రాజులకు పట్టె
డులెల్లగొడుగు.

సృపవల్లభ. సం. వి. అ. స్త్రీ. గ. రాజపత్ని,
రాజ్ఞి. ౨. ఒకజాతిమొగలికి. (రా.ని.)

సృపవల్లభము. సం. విణ. (అ. అ. అ.) రాజుల
కిష్టమగునది. వి. అ. పుం. రాజాప్రము, రాచ
మామిడికి. న. (వైద్య.) గ. తెలభేదము. ౨.
ఘృతభేదము.

సృపసభము. సం. వి. అ. న. గ. రాజులగుంపు.
౨. రాజసభ, రాజుకొలుపుకూటము.

సృపసుత. సం. వి. అ. స్త్రీ. గ. గంధమాసిక,
చుంచెలుక. ౨. రాజుకూతురు.

సృపాంశుడు. సం. వి. అ. పుం. రాజపుత్రుడు,
రాజుకొడుగు.

సృపాత్మజ. సం. వి. అ. స్త్రీ. గ. కటుకుంబి,
చేదానుగుళి. ౨. రాజుకూతురు.

సృపాధ్వరము. సం. వి. అ. పుం. -రాజు చేయఁ
దగినయోగము- రాజసూయయోగము.

సృపాన్నము. సం. వి. అ. న. గ. రాజయొక్క
అన్నము. ౨. రాజసములు, ధాన్యవిశేషము.

సృపాభిరము. సం. వి. అ. న. గ. భక్త
తూర్యము, రాజయొక్కభోజనకాలమును తెలు
పువాద్యభేదము. (వాచ.)

సృపాయము. సం. వి. అ. పుం. గ. రోగరాజము,
క్షయ. ౨. రాజయొక్కరోగము.

సృపాలుడు. సం. వి. అ. పుం. = సృపతి.

సృపాహ్వయము. సం. వి. అ. పుం. గ. -గంధ
ముచేత రాజును ఆహ్వానించునది- రాజపలాం
డువు, పెద్దనీరుల్లికి. ౨. రాజయొక్కపేరు.

సృష్టించువాడు. సం. వి. అ. పుం. గ. - మనుష్యులను పాలించువాడు - రాజు, ప్రభువు. ౨. నాలుగు ఆకుడలపరిమితి కలదేశమునకు అధికారి.

సృష్టించితము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) రాజునకుఁ దగినది. వి. అ. పుం. రాజమానము, బొబ్బరళి.

సృష్టేధము. సం. వి. అ. పుం. మనుష్యుని పశువుగా ఏర్పడిచి చేయుయాగము, సరమేధయాగము.

సృష్టయజ్ఞము. సం. వి. అ. పుం. మనుష్యయజ్ఞము, అతిథిసత్కారము. (ఇది పంచయజ్ఞములలో నొకటి.)

సృష్టలోకము. సం. వి. అ. పుం. నరలోకము, భూలోకము.

సృష్టరాహుడు. సం. వి. అ. పుం. నరాంశమును వరాహాంశమును కలవాడు, వరాహమూర్తి యగు విష్ణువు.

సృష్టవాహనుడు. సం. = నరవాహనుడు.

సృష్టశంసుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) మనుష్యులను హింసించువాడు, ఘాతుకుడు.

సృష్టిసంహజయంతి. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. సృష్టిసంహమూర్తిజన్మోత్పదనము. (ఇది వైశాఖశుద్ధ చతుర్దశినాడు వచ్చును.)

సృష్టిసంహము. సం. వి. అ. న. గ. రతిబంధవిశేషము. ౨. ముప్పదిరెండువిన్నానములలో నొకటి.

స...గళకత్తెరయుఁ గాసెనిల్కడయు సృష్టిసంహంబును నాది యగుముప్పదిరెండువిన్నానముల నాణెంబు పరీక్షించి...హంస. గ. ౧౦౬.

స...గళకత్తెరయు సృష్టిసంహంబును గాసెనిలుకడయు ననుముప్పదిరెండువిన్నానంబులను...ప్రబంధ. ౩౮.

సృష్టసేనము. సం. వి. అ. న. మనుష్యసేన, పదాతి.

సృష్టహరి. సం. వి. ఇ. పుం. సృష్టిసంహమూర్తి. మ. సృహరీ వాదము లేల లేరె యితరుల్ నీరీలకుఁ బాత్రముల్. ఆము. ౨. ౮౧.

సె

సె¹. విణ. సెజ సెటిశబ్దములకు కొన్ని చాల్లులు పరమగునపుడు వృత్తియం దంత్యవర్ణము లోపింపఁగా మిగిలినరూపము. (దీనికి కొన్ని యెడల నుగాగమును, కొన్ని యెడల దీనిమీఁదిచాల్లునకు ద్విత్వమును వచ్చును. ఉదా: సెజశబ్దమునకు సెందోలు, సెచ్చెలి, సెత్తమ్మి, సెత్తు, సెవ్వగము. సెటిశబ్దమునకు సెన్నడ, సెన్నడుము, సెమ్మేను సెమ్మొగము మొ.)

సె². వి. సెలవుశబ్దమునకు లుప్తశేషము. దీని మీఁదిచాల్లునకు ద్విత్వము వచ్చును. (చూ. సెక్కొను, సెక్కొల్పు మొ.)

సెంజలి. వి. (త. సెంజటిట్టల్.) మనోవ్యధ, ఆధి; భేదము.

సీ. సెంజలి యనఁగ మనికితం బనఁగఁ దుండుడు కనం దగు మనోవ్యధకు సమాఖ్య. ఆం. భా. గ. ౧౩౩.

ఉ. మంజులపీతమధ్యమున మన్మణిభూషణపంక్తిఁ బెట్టి యభ్యంజనతత్పరుండ నగునప్పుడు దాని హరించె సెవ్వఁడో, కుంజగుహాంతరంబుల నిగూఢము చేయునో వానిఁ దెచ్చి యీ, సెంజలి బాయఁ జేయుటకు సేర్పరులారయ మీరలే కదా. కులశేఖరమహిపాలచరిత్రము. ౪ ఆ. (చి. ని.)

క. నూనుఁ డని చాల సెంజలి, యాసెడుగా తల్లిదోస మనకిటు బలిమిక్, బోనీక పట్టి వెనఁగిన, వానిక్ మఱి యేమి సేయ వలయుంజెపుమా. సారంగ. ౩. ౫౯. పాండు. ౪. ౧౩౩.

క. ఆలజడి నెంజలి పిమ్మట, సిలు గుత్తలపాటు
వంత నేగి నెగుల్ గొం,దల మలమ టడరు
గోడ, మ్మలిక వనట కుండు నా నమరు దుః
భాఖ్యల్. ఆం. శే. ౧౦.

నెండ్ర. వి. గిరిజత్పణ భేదము. (బోదవంటిగంటక
లిగి బోదకన్న సన్నమయినపరకలు కలది. పశు
పులు మేయునది. అని చి. ని.)

నెందోలు. వి. (నెఱ + తోలు.) నెద్దతోలు.
ద్వి. కాయ గాచినయజ్ఞచేయి నెందోళ్లు, గోయఁ
దాఁకినయసిగోతడాచేయి. పండితా. దీక్షా.
కం పా. (క్రొత్తప్రతి పా.)

నెకబిక. వి. పట్టుదల.

క. ఒకని నొకించుకయును సోకక యుండె
గటారిమొనలు కడు బెట్టు వడిక, నెకబిక
లు గఁ బోట్లాడుచు, వికసిల్లెడు నాకడిందివీరు
లయందుక. కళా. ౮. ౧౦౨.

నెక్కర. వి. ఒకానొకచెట్టు. (శ. ర, ప్రా.)

నెక్కొను = నెలకొను, నెలపుకొను. అ. క్రి.
(నెలపు + కొను.) ౧. వసించు; ఉండు.

క. విను మవ్యక్తం బనఁగాఁజను మూలప్రకృతి
పురుషచైతన్యము నెక్కొనినం జేతన య
గుచు భువనతంత్రం బెల్ల నడపు వైభవ మె
సఁగక. భార. ఆను. ౧. 333.

(ఏవం చేతనశ్చ భగవాన్ పంచవింశశ్శుచి
స్తే నాధిష్ఠితా ప్రకృతి శ్చేతయతి నిత్యం
సహధర్మా చ...సం. భార. ఆను. 3౯. 3౭.)

సీ. నీకొలంకులఁ జేరి నెక్కొన్న కోకంబు కోక
మాఁజుము చకోరనయన. రసిక. 3. ౯౨.

క. ఒక్కలె భయకోకంబుల, నెక్కుచు మెయి
గలవిలాసవిభ్రమలమ్మోర్, దక్కుటయను
నొకయొజ్జ పై, నెక్కొన ధరణీశు నెదుర
నిలిచి వినీతిక. మనుచ. ౪. ౬౯.

౨. పాదుకొను, సిరపడు.

ఉ. అక్కజ మైనచెల్వమున నాత్మకు ప్రే
గయి పొల్పుపొల్లిపై, నెక్కొనుమాడ్కిఁ
గ్రమ్మలుపనేరక యూరక నిల్పె... భార.
విరా. ౨. ౨3.

ఉ. నీదెస నాడుచిత్తమున నెక్కొని యుండెడు
భక్తి భద్రసం, పాదిని గావు టచ్చెరువె ...
భార. శల్య. ౧. ౨౭౫. మార్క. ౨. 3౦౯.

3. తగులు, నాటు.

మ. ఇనుఁ డకరాముండు ప్రేమ సారసవనం బీదే
ర్వఁగాఁ జొచ్చి మిం, చినసంధ్యారుచి రక్త
ధారలు ప్రవహింపంగ వింటం గరం, బను
వొంద న్నిగిడించుచో సమయవాయవ్యా
త్రు ముద్వృత్తి నెక్కొన మారీచనికాచ
యం దనమ్మగాంకుం డంబురాశిం బడెక.
సారంగ. ౨. ౧౮౬.

౪. ప్రసరించు, వ్యాపించు.

చ...వాఁడును వడి వైచె నార్పుచుఁ గడుక
బెనుమంటలు మింట నెక్కొనం, గనదురు
విస్ఫులింగములు గ్రక్కుమహాళనిఁ బోలు
కులముక. భా. రా. ఆర. ౧. ౨౪.

౫. పుట్టు, కలుగు.

వ...అభిలషనంబులకుఁ బ్రీతి నెక్కొన నతఁ
డమ్మాహరంబు దీర్చునెడ...భార. భీష్మ.
౨. 3౪౪.

ఉ...కనుగవభావ్యపూరముల్, నెక్కొని క్ర
ముడేర...భోజరా. 3. ౧౪౨.

గీ. వేడివెలుఁ గెండఁ గ్రాగినవిన్ను మేన, నెక్కొ
నుచెమటబొట్టునాఁ జుక్క లమరె. పారి.
౨. 3౯.

౬. ఫలించు, సిద్ధించు.

ఉ...ఎవ్విధంబులక, నెక్కొనకున్నె మర్త్య
లకు నిక్కము ప్రాక్తనభోగ్యకర్తముల్.
మరి. ఉ. ౪. ౬౬.

౭. ఆతిథ్యించు, ఆధికమగు; ఉబ్బు.

ఉ. చచ్చె ఘటాత్కచుండు మనస్సెన్యము
లెల్ల గలంగి నల్లడ, నిచ్చుటఁజూచి యేము
వగ నెక్కొన వందెదము...భార.ద్రో. ౫.
౨౩౮.

ద్వి. చేరి యాడేవుని శ్రీలింగమూర్తి, గోరి
సద్భక్తి నెక్కొనఁగ దర్శించి. ద్వి. హరిశ్చ.
ఉ. ౧౦౮ పం.

ద్వి. నెక్కొన్న చన్నులు నిరుపేదనడుము, పిక్క
టిల్లెడువల్లపిఱుండు...రం.రా.ఉ. ౧౦౦ పా.
౧ పం.

(ఈయర్థమున నిది కొన్నిపట్ల వాక్యాలంకారము
గా నుపయోగింపఁబడుచున్నది.)

క. ముక్కంటివరమునను మన, కెక్కుడుభయ
మావహింప హేతు వవధ్యం, డ క్కజుండు
పగతుఁడదైస, నెక్కొని సిద్ధింప నెట్టి నెటికర
ములుక. హరి. ఉ. ౨. ౨౨౧.

క. లెక్కఁ గొనక నరుఁ గృష్ణుని, ను క్కణఁగ
లిగించి మూర్ఖునొందించి భరత్, గ్రక్క
దల వైచి హయము, నెక్కొనఁ గొనిపో
యి జనకునిం గని మ్రొక్కెక. జై. భా.౯.
౧౬౦.

స. క్రి. పొందు, పడయు.

క. అక్కట సద్విజజన్తము, నెక్కొనియును
జేసికొనిన నేరమి నిన్నుం, దెక్కొనఁ గప్పపు
బాములఁబాక్కుచు నిన్నేండ్లు లెట్లు పార
లితి తండ్రీ. పద్. ౩. ౯౨.

జ: నెక్కొల్పు, నెక్కొలు.

నెక్కొలుపు(ల్పు). స. క్రి. (√నెక్కొను.)

౧. పెట్టు, ఉంచు; పాడుకొల్పు.

వ...పాండవార్జునా నీమనంబున నెక్కొలుపు
మిక్కభయభిప్రాయంబు. భార. ఆను. ౧. ౮౩.

నీ. వనమాలికలు పాటవైచి రుద్రాక్షపూసలపే
రు లఱుత నెక్కొలుప వచ్చు. శుక. ౩.
౮౯. ('భరించు' అని భావము.)

చ. పాలుపగుమావిలేఁజిగురుపొందికపోఁతపిరం
గిలోన నెక్కొలిపినపుష్పగుచ్చ మనుగుం
డు పరాగపువండు నించి...హంస. ౧.
౨౩౦.

మ. విను నీరూపము చూచి మాన్వపతి యువ్వి
క్షూరు నే నెమ్మెయిం, బనిగొందుం దగ నిం
తులుం దగిలి నీవైఁ జూడ్కి నెక్కొల్పి
నె, మనముల్ విస్తయ మందఁ జూచెదరు
భామా పల్క లిం కేటికై. భార. విరా.
౧. ౩౨౧.

౨. సంఘటించు, కూర్చు.

క. ఆక్కట దైవము రాజ్యము, దెక్కొని యా
లిం దనూజుఁ దెగ నమ్మంగా, నెక్కొలిపి హ
రిశ్చంద్రుని, నిక్కడఁ గాడ్పటిచె నింక నేగ
లిఁ బోదుక. మార్క. ౧. ౨౮౮.

నెక్కొలు. వి. (√నెక్కొను.) నెక్కొనుట.
(శ. ర.)

నెగడి. వి. (త. నెగిటి.) ౧. దుష్టమృగములు
రాకుండ కాపాడుకొనుటకును చలికాచుకొ
నుటకును వేసెడుచుంట్ట.

గీ... నెగడికిఁ బాచనమున, కింధనము లిచ్చి ధన
ముల నెసక మెసఁగు. భార. ఆను. ౨.
౩౮౮.

నీ. కితంబునకు నరశ్రేణు లొనర్చిన నెగడులు
లఱుచుగా నెగడి మెఱసె. చిత్రభా. ౨.
౩౪.

౨. అగ్నికుండము.

గీ. ఎపుడు నీవు ననుం బాసి యేగి తపుడె,
నీరనైనను నురినైన నెగడినైన, విడుతుఁ బ్రా
ణంబు...శివరా. ౩. ౧౩౦.

౩. కొఱవిదయ్యము, పితాచము.

నీ... గాలి గాము నెగడి. గీ. కొఱవిరాలుపు
బూచి సోకుడు పిసాసి, దయ్య మనఁగఁ
బితాచాభిధానము లగు. సాం. ని. దేవ. ౧౯.

నెగడించు. స. క్రి. (✓నెగడు.) నెగడలేయు.
ప్రవర్తింపజేయు.

ఆ. నింగి మట్టియున్న జంగమమలయ, కరమ సం
డుఁ గనివసుకవిత, దగిలి వారియంద నెగ
డింతు రమికి దీ, పమున నర్చ లిచ్చుపగిది
వోలె. కు. సం. ౧. ౪౯.

౨. వరిలఁజేయు.

ద్వి. మగువఁ బుంసఁ నసీమంతోత్సవమున, నెగ
డింపఁ దొమ్మిది నెలలు నిండుటయు. ద్వి.
భాగ. ౪. ౭౪ పా.

నెగడు^I = నెగడు. ఆ. క్రి. (త. నికల్. క.
నెగల్.) ౧. బయలుపడు, ప్రకటితమగు.

ఆ. అనిన భామ్యుఁ డిట్లు లనియె నీనత్సర,
మొకఁడు నెట్టలయిన నుడిగి మడిగి, సం
కటముల కోర్చి చరియించి యాపద, నిస్త
రించి పిదప నెగడ వలయు. భార. విరా.
౧. ౧౪౩.

క. గగనంబున కలెగనిన, భగవతి నంగడుఁడు
చూచి కపుల మనుప నీ, భగవతి నీ తావృత్త
ము, నెగడఁగ వినిపించి చనియె నిజగృహ
మునకుఁ. భా. రా. కిష్కిం. ౭౫౮.

౨. ప్రసిద్ధికృక్కు, ఖ్యాతమగు.

చ. లగిననుపుత్రుల౯ బడసి... పాండుగతుల్
... దక్షిణ లిమ్ముగ నిచ్చి యజ్ఞముల్, నెగ
డఁగఁ జేసియుం బడయ నేర రపుత్రులైన
దురతుల్. భార. ఆది. ౨. ౧౪౯.

క. ఏను బకామరుననుజుండఁ, గీనాకుండ మాన
పులకుఁ గిమ్మారుఁ డనం, గా నెగడుదు నీకా
మ్యక, కానమున సర్వసత్త్వభాదనబుద్ధి.
భార. ఆర. ౧. ౧౧౨.

ఆ. తనరు ఖ్యాత మయ్యె ననుటకుఁ చేరుగా,
నెగడె ననఁగ... ఆం. భా. ౩. ౯౦.

౩. ఒప్పు, తగు.

(నారదుడు.) చ... వీణె మీఱుచును నేడు
పడంతులయొద్దనుం గడుక, నెగడెదమిందు

గలె నని నెమది మెచ్చుచు వచ్చె జెచ్చె
రక. క. రా. ౩. ౧౭౩.

౪. గర్భిణి, వృద్ధిపాడు.

చ ... నీ, మనమున ధర్మముక హితము మంచి
గఁ జూచి విధించినట్లు చేసి నెగడువారు
గాక నినుఁ జేరిన నాపద లొంద నేర్చునే.
భార. ఉద్యో. ౩. ౨౦౭.

రగడ. నీకను దెఱచిన నెగడును జగములు, నీ
కను మూసిన నిజవపు జగములు. ఉ. రా.
౪. ౯౨.

గీ. వెంపుచెందెను దామరతంపరయ్యుఁ, బ
బలె నెగడెను... అనఁగఁ బే శ్రయ్యె వృద్ధి
బొందె ననుటకు... ఆం. శే. ౫.

౫. ఆలెఁజయించు, మిక్కుటమగు.

నీ. చెలువంబు నెగడఁ దీర్చినకొత్తకన్తూరిపట్టె
లమేల్తావి మట్టుమీఱ. చంద్రి. ౧. ౧౦౩.

నీ. శీతంబునకు నరశ్రేణు లొనర్చిన నెగడులు
తఱచుగా నెగడి మెఱసె. చిత్రభా. ౨. ౩౪.

౬. గర్వించు, గర్వపడు.

క. తనయింట దివియ యుండఁగ, నను దాయ
మనండు నెగడి నాతోఁ గొఱమా, లినమాట
ల నినుమంతయుఁ, గొనఁకుండఁగ నాడె ని
ట్టికుటికఁడు కలఁడే. శేయూర. ౩. ౨౭౯.

౭. యత్నించు, పూను.

నీ. పొందమిత్రుండఁగతోఁ బొందు లీ నెడుకాను
దిగుకబావి హసంప నెగడునాభి. గంధ.
౧౯౯.

౮. నడచు, ప్రవర్తించు.

ఆ. విదురుచతుము పొండవేయహితారంబు, వా
నిబుద్ధి నెగడ వలవ దన్య, పక్షపాతబుద్ధి బ
రఁగుచు నుండెను, నట్టివాని నాప్తుఁ డనఁగ
నగునె. భార. సభా. ౨. ౧౫౦.

ఆ. ఆనుచు నకుఁగ డిట్లు లను దేవ తమతమ,
నేర్చుపనులవెంట నెగడి బ్రదుక, నలయుఁ
గాక నగరఁ దలము దప్పినమెలం, కువల

కలుపు లియ్యకొనుట దగునె. భార. విరా.

౧. ౨౬౬.

౯. కలుగు, సంభవించు; ఉండు, ప్రవర్తిలు.

గీ. బహువిధంబులఁ బగతుర బరవసమున, నితై
అంగునఁ గలుగుక్రం దెల్ల నోర్చి, నిల్చి గొ
ల్చిన సత్కీర్తి నెగడుఁగాక, దవ్వుదవ్వుల
ని టైన నవ్వ రెట్లు. భార. విరా. ౪. ౬౨.

చ... హెచ్చినఘృతపాయసాన్నముభుజించెడి
వారలకుఁ మనోజయంబు నెగడు నేని విం
ధ్యము సముద్రజలంబులఁ దేలియాడజే.
భర్తృ. ౧. ౮౦.

గీ. అల్పులకు మ్రొంగఁ జేఁ దైనవలవలము,
భంగిఁ బొంగడుకోపంబు మ్రొంగినఁగ, నీ
లగళు నెన్ని ని న్నెన్నఁ బోలు నట్టి, నీవు
సాలినఁ గా కేల నెగడుఁ చేరు. భార.
ఉద్యో. ౧. 333.

గీ...మహేంద్ర నాయకహితుడు, నీకుఁ గ
లుగ నసాధ్యంబు నెగడు నెందు. వార.
3. ౪౪.

౧౦. వ్యాప్తమగు, వ్యాపించు.

గీ. నిండె నెగడె వెలసెఁ బర్యె నిగిడె ననఁ
వ్యాప్త మయ్యె ననెడి శేర్ల కలరు సాంబ.
సాం. ని. మాన. ౫౦.

జ: నెగడించు, నెగడ్.

నెగడు². వి. కూడజలజంతువిశేషము, తంతునా
గము.

గీ. ఊతయలజల్లఁ జెలువుల నుండ రాక, కా
ర్తసగు నెగలుగు గవులు విడిచి, తలలి చెం
తల నూతిగుంతల వసించె. కేం. పంచ. ౧.
౨౬౪.

గీ. మీలు గప్పలు దాచేళ్ళు గాలిడిడ్లు, మొ
సలు లెండలు నెగడులు మొదలు గలుగు,
నీరుద్రిమరిపదుపులు నెజయ బెజయ, బా
నరుమున్నీరు నేరి యబ్బరము మీఱ. అచ్చ.

రా. యు. 3.

నెగడ్. వి. ($\sqrt{\text{నెగడు}^1}$) ప్రసిద్ధి, ఖ్యాతి.

క. జలజార్యంతకకశ్యప, కులభామిను లై నెగ
డ్డకుం జని బహుపు, త్రులఁ బడసి పేరుకొను
కూఁ, తులఁ జూడఁగ నరిగె నతికుతూహల
బుద్ధి. జ్. సం. ౧. ౧౧౧.

క. శ్రీకంధరపరతత్వా, లోకనతత్పరుడు ని
శ్చలం దభిలషుధీ, లోకానందితకల్పా, నో
కమాఁ దగుమల్లికార్జునుండు నెగడ్డ. కు.
సం. 3. ౨౪౪.

నెగవు = ఎగవు. వి. ($\sqrt{\text{నెగయు}}$. క. నెగవు.)

౧. ఎగురుట, ఉడ్డీనము.

గీ. నిభిలాండములు నొక్క నెగవున దాటంగఁ
గలయద్భుతోగ్ర వేగంబువాని. వారి. పూ.
౪. ౮౫. (చి. ని. తాళపత్రప్రతిపా. 'నె
గవు'. ముద్రి. శ. ర. పా.)

౨. ఎగసిపాటు, గర్వము. (శ. ర.) 3. మండి
పడుట. (శ. ర.)

నెగయు = ఎగయు. అ. క్రి. ౧. (పక్ష్యాదులు)

ఎగురు; నైకి లేచు.

ఉ... తార్మ్యుడు తల్లికి మనః, ప్రీతియొనర్చు
చున్ నెగసె భీషజవంబున నభిప్రీతికి.
భార. ఆది. ౨. 3౯.

ఆ... శాశ్వతంపు, నెలవు గలిగె రండు నెగ
యుండు పుణ్యలో, కముల కని సమాదరము
నఁ బలికె. భార. ఆను. 3. ౨౪౬.

గీ. నెగసికొన లేని నింగి యంతఃతట నవుల
ద్రోక్షఁగ దనరారుదాని. భార. విరా. ౧.
౧౬౨.

చ. పొగయక రాజ కొక్క మొగి భోరన మం
టలు విష్ణులింగముల్, నెగసి... పురాని
నేత్రకభి మల్చె మహాశనిపాతభీష మై.
కు. సం. ౫. ౫౨౮.

౧. ఉద్గమించు, బయలుపెడలు.

క. వగచినచి తము నలందురి, మొగిచినకనుగవ
యు నుడుట మోపినకేలక, నెగిచినకలము
నుడుగక, నెగసిననిశ్వాసతతియు నీరజము
భిక్షి. ట. సం. ౫. ౫౮౯.

ఉ. నావుడు నవ్వు నెమొగమున న్నెగయంగ
జనార్దనుండు... ఉ. హరి. 3. ౬౯. నెమ.
౪. ౧౩౨.

3. (జలాదులనుండి) పైకిలేచు, లేలు.

గీ. నీర ముంచినసౌఖికాయనెగసినట్లు, పేరు
కొని వైచుతెల్లంటిచీరవోలె, నుంతుచెండు
విధంబున నుత్తరించు, తములపాటు నిక్కెడు
క్రియ దాచె నిజ్జి. ఉ. హరి. ౪. ౨౮.

గీ. కాద్రవేములు భూమియుఁ గైకొనంగ, నుర
గలోకంబు వెడలి తత్పరిభినిట, నెగసి లో
డనె తుంకుడు ర్నిలువ లేక, తత్తటబద్ధగా
రుత్తముల కులికి. ఆము. ౨. ౯.

జ: నెగవు, నెగయుదెంచు, నెగవు.

నెగయుదెంచు. అ. క్రి. (నెగయు + తెంచు.
స్వార్థమున.) - జలాదులనుండి - పైకిలేచు, లేలు.
ఆ. బంధనంబు తెల్ల బాయుదు భీముండు, నీరి
లోననుండి నెగయుదెంచె. భార. ఆది. ౫.
౧౯౩.

నెగలము. వి. దండము.

వ ... అఖండవత్తిక నెగలమున దివియ...
ద. కా. ౪. ౧౨౮౩.

నెగవు = ఎగవు. వి. (నెగయు.) ఉత్పత్తనము, ఉడ్డి
నము. (క. ర.)

నెగుచు = ఎగుచు. సం. క్రి. తలుము, వెన్నాడి
పరుగెత్తించు.

ఆ. వనగజంబు నెగుచువనచారి బాడంగని,
వనగజంబ కాన వల్లిగజము, వెల్ల నెగురెం
దు వైచి సుధాంధులు, పటం బటనీక

బయలు ప్రాకె. భాగ. ౮. ౬౬.

నెగులు = నొగులు. వి. బాధ, కష్టము.

ఆ... నరులు జాంటి, చవియ కాని నెగులు జటి
రయంబున నెక్కి, తారు విజుగఁ బడుటం
దలఁపలేరు. భార. కాం. ౬. ౩౩.

గీ. నిజము చెప్పిన నీకు నే నెగులు లేదు. కాశీ.
౪. ౨౨౩.

క. ఇన్నెగులు మాన్ప వలదా, కన్నారం గనిన
బంటు గలఫల మనుచుక. కాశీ. 3. ౮౫.
వసు. 3. ౮౭.

౧. దుఃఖము, విచారము.

ఉ... అవ్వనితం దోడ్కొని వచ్చి యందటి
నెగు ల్వారింది తంబుక బ్రియంబున నా
చారణు వీడుకొల్పి తనగీముం జేరె... కుక.
3. ౧౫౩.

సీ. తనవాగమృతధార ధరణిజప్రాణముల్ ని
లిపి నామదిలోని నెగులు దీర్చె. ఉ. రా.
౫. ౩౯. సారంగ. 3. ౯౮.

3. కీడు, హాని; ఇడుమ, ఆపత్తు.

క... ధృతరాష్ట్రును తులసద్వృత్తులు ని, షాక్త
రణవైరులువీరల, కారణమున నెగులు పుట్టు
గారవృత్తులకుక. భార. ఆది. ౫. ౧౬౦.

ద్వి. నెగు లొందినప్పుడు నెటి దూలపోక.
ద్వి. హరిశ్చ. పూ. ౧౨౬౫.

ద్వి. నెగు లింతయును నేమి నెపమున వచ్చె,
మగువ నీపే రేమి మగనిపే రేమి. ద్వి.
హరిశ్చ. ఉ. ౨౦౦౪.

౪. కోపము; విరోధము, పగ.

చ. మనమునయందు నీ నెగులు మానుము పర్వత
పుత్రి... కాశీ. ౪. ౧౫౪.

ఉ. ఓన్మప నాకుఁ జూడ నలయుగ్గలి నీగుతు
నిక మనోహరా, నూనవిలాసుఁ జూచి నిలు
పోపక పట్టిన లోను గామి నెం, తే నెగు

లుని వానిఁ బాలియింపఁగ మాయలు వన్నె
నిట్లు...సారంగ. ౨. ౪౩.

జ: నెగులుకొను, నెగులువెట్టు.

నెగులుకొను. అ. క్రి. (నెగులు.) బాధపడు.

గీ...పొజిపంకజమును శోకశుష్క, కంఠనా
భాంతరమున గద్గదిక నెగులుకొనునెలుం
గును నెత్తి యజ్జనకతనయ. భా. రా. యు.
౫౩౯.(ఇట 'కంపించు' అని భావము.)

నెగులువెట్టు. స. క్రి. (నెగులు + వెట్టు.) బాధ
పెట్టు.

గీ. చారుమధ్యముఁ గని శరభముల్ మననీవు
నెమ్మాయుఁ గని యశుల్ నెగులువెట్టు. భా
రా. ఆర. ౨. 303.

నెగ్గడము. వి. (సం. నికటమ్. ప్రా. నిఘటనమ్.
త. నెరుక్కం.) త్రిక్కటము, సమరము. (శ.ర.)
విణ. సాంద్రము, దట్టము.

గీ...ఆలరు సాంద్రంబు నెగ్గడ మనఁగ...అం
భా. 3. ౧౬.

నెగ్గించు. స. క్రి. (నెగ్గ¹.) ౧. నెఱవేర్చు,
సిద్ధింపఁజేయు.

(వ్యవ.) ఏలాగుననో వాఁ డీకార్యము నెగ్గించి
నాడు.

౨. జయమునొందించు, గెలిపించు.

(వ్యవ.) శ్రీకృష్ణుఁడు భారతయుద్ధములో పాం
డవులను నెగ్గించినాడు.

నెగ్గ¹. అ. క్రి. ౧. నెఱవేఱు, సిద్ధించు.

గీ. మీదుకార్యంబు నెగ్గదు మీర లరిగి, వేగ
నుగ్రీవుచెల్చి గావించుఁ డవిన, రచ్చినారము
...మొ. రా. కిష్కిం. ౫.

౨. మను, బ్రతుకు.

క...చంద్రిక, మగ్గము వెట్టిన మొదలే, నెగ్గవయో
సింగభూప నృపకుమచాపా. చంద్ర. వి.
3. ౪3.

3. కార్యసిద్ధి నొందు, జయమునొందు.

(వ్యవ.) వానితో కడుగట్టి యెన్నటికి నీవు నెగ్గ
లేవు.

జ: నెగ్గించు.

నెగ్గ². అ. క్రి. (త. నెగ్గు.) బెండువడు, నిస్స
త్వమగు.

వ...హరి చతురంగ బలంబున కూరకయె దారున
బెగ్గడిల నెగ్గి వేటకాండు చోవుడువెట్టుఁ
బొదలు వెల్వడి పట్ట తెగిరిపోవుచాడ్చున.
ప్రబంధ. 2౮౮.

గీ. అతివబాహువులతోఁ బ్రతి గాక సిగ్గున నెగ్గి
మృతాశముల్ నీటఁ బడియె. సానందో.
౧. ౮. పా.

నెగ్గ³. వి. గుండె యదరులయందలియనుకర
ణము. (దీనికి అనుధాత్వము ప్రయోగమున నెగ్గు
రను రూప మగును.)

ఉ. ఆరసికాగ్రగణ్యుఁ డపు డయ్యరహోధవిచి
త్రకళికా, గారము సాచ్చి చొక్కటపుఁ
గంకటిపై నొకమోహనాంగశృం, గారునితో
డ దీపకళిక ల్వలుఁగ న్నిదురించుచున్నయ,
న్నీరజగంధిక జూచి యెడ నెగ్గురనం గడు
బి స్తితాత్ముఁ డై. శుక. ౧. ౧౧౫.

నెచ్చు. వి. మెత్తనిబియ్యపు పిండి. (ప్రా. మి
క్కిలి సన్న మైన నూకలసముహము అనిశ.ర.)

నెచ్చులి. వి. (నెఱ + చూలి.) ప్రియపుత్రి,
గాదిలిబిడ్డ.

ద్వి. వలపలికడఁ బంటవలఁతినెచ్చులి, వల
నొప్పుఁ డమ్మఁ డవ్వల నొప్పు ... ద్వి. పర
మ. 3. ౨౧౮ పా.

నెచ్చెలి. వి. (నెఱ + చెలి.) గ. ప్రాణస్నేహితురాలు; ప్రాణస్నేహితుడు.

ఆ. వచ్చి కొలువు సాచ్చి నెచ్చెలిపిండు నం, తంత నిలువఁ బనిచి యల్లఁల్లఁ, గదిసి ప్రాథ వనితకైరడి ముద్దియ, ముద్దు వుట్టఁ దనకు మ్రొక్కుటయును. భార. విరా. గ. ౨౪౬.

నీ. తెలిగన్నుఁగవకు నెచ్చెలి యైనలేతన వొలయంగ సరసంపుఁబలుకు వలికి. భార. విరా.

౨. ౬౪. (ఇటు ఔషధ్యవ్యవృత్తము.) భార. ఆర. ౩. ౧౩౪.

ఉ. కాంచిరి నిర్జరేశ్వరులు... ధీరతం, గాంచన భూధరంబునకు గాదిలి నెచ్చెలి యైనవాని నిర్వంచితదాశక్తి మురరత్నముఁ బోలెడు వాని నైషధుక. నైష. ౩. ౪౦.

౨. స్త్రీ, ఆడుది.

ద్వి... వేల్పు నెచ్చెలులపాలిండఁ, గలకలనవున బంగారు కుండలను. ద్వి. పరమ. ౩. ౧౪౬ పా.

సిరితోడునీడ నెచ్చెలి = భూదేవి.

ద్వి. సిరితోడునీడ నెచ్చెలి తనయింటి, కరుదెంచినప్పడే యఖిలసంపదలు. ద్వి. పరమ. ౫. ౩౩౫ పా.

నెచ్చెలికత్తె. వి. (నెచ్చెలి + కత్తె - స్వార్థమున.) ప్రాణస్నేహితురాలు.

ఉ. మ్రచ్చిలి గంధవారణసమూహముకుంభవిలాస సంపదల్, మ్రచ్చిలి మించుపయ్యెదలలో పల డాగుచు నుండు నెత్తు మీ, నెచ్చెలికత్తెచన్నుఁగవ నీవు విచారము సేయుమా మదిక, మ్రచ్చులఁ గిట్టి పట్టుదురు నొంపుదురే మనవచ్చు రాజులక. నైష. ౮. ౬౯.

ఉ. ఆడెడునమ్మి గన్గొనకు మమ్మ... తలిర్చుచు విక్రీ, నీడకుఁ బోకు మమ్మ యని నెచ్చెలికత్తెకుఁ జెప్పె సమ్మతిక. కు. సం. ౫. ౬౧౦. భీమ. గ. ౪.

నెచ్చెలికాడు. వి. (నెచ్చెలి + కాడు - స్వార్థమున.) ప్రాణస్నేహితుడు.

నీ. ముంగొంగుపసిడి సప్తాంగరక్షకుడు చేదోడు నెచ్చెలికాడు తోడునీడ. పి.కకుం. ౪. ౧౩౪.

చ. అని వర మిచ్చి శూలి రజతాద్రికి నెచ్చెలి కాని వెంటఁ దోడ్కొని చనుదెంచె...

ఉ. రా. ౨. ౩౧౮. ఘటికా. గ. ౮౩.

నెచ్చెలువ. వి. (నెఱ + చెలువ.) మిక్కిలి మనోహరురా లైనయాడుది.

నీ. తనజాతికొమ్మ నెందినమరుద్గతి బంధుజీవంబు వడఁక నెచ్చెలువ చూడు. ఉ. రా. ౧. ౧౩౧.

నెటిక(క) = నెటిక. వి. (క. నెటిక. త. నెట్టి.) అంగుళిపర్వము, ప్రేలిగనువు.

చ. నెటికలు దీసి యిచ్చకము నేర్చి ప్రసంగము దీసి... విటులఁ గలంచి తీయఁ దగు విత్తములు తడవార కాంతకుక. విప్ర. ౪. ౨౩.

చ. నెటికలు దీసి చే విసికి నీకి యొకించుక యావులించినం, జటికలు వేసి... వాసి గను పొత్తులతోత్తుల కేవ సత్తెముల్. బహు. ౫. ౧౬౬. ద్వి. పరమ. ౩. ౨౦౪ పా.

నెటికలు విలుచు = గ. వేల్గ సంధులను విలుచు. ద్వి. అసలార నాయుమ్మ హస్తతలంబు, నటు సాగఁ దిగుచు ను నప్పటివేల్గ, నెటికలు విలుచుచు నెమ్మి నొత్తుదును. పండితా. పురా. ౧౦౪ పా.

౨. ఏవగించుకొను.

నీ. తనకు లేమిని నొడ్డధనము వెంపును జూచి విధిమీఁద నెటికలు విటిచి విటిచి. పద్య. ౨. ౨౩౯.

ఇట్లు: నెటిక విలుచు.

నీ. మమతతో నాథుండు మాటాడి యింపు

యటు మొగం బైనచో నెట్టికెనిలుచు
కళాం. ర. 31.

నెట్టికెట్టు. వి. బ. బాలక్రీడావిశేషము, పిల్లల
యాటలలో నొకటి.

సీ. తిరుగుడుబిల్లల త్రిప్పళ్లు జరుగుళ్లు చిటితా
ళమిళలు నెట్టికెట్టు. పాంస. 3. ౧౪౬.

నెటుకురు. వి. వీపు మొదలగువానికీళ్ళకదలికవ
లన కలుగుద్యని కనుకరణము.

సీ. అష్టోత్తరశత వ్రణాధ్యక్షుఁ డగురాజపితకు
నకును వీపు నెటువ రనియె. శై.భా.రా.౧౭.

నెటుకురు. వి. (ఎముకలు మున్నగునవి) ఖండించు
టయం దగుద్యని కనుకరణము.

దండకము...వజ్రసారాసిపాళిక నెటు క్కం
చు ఖండించుచుక... దశా. ర. ౨3౨.

నెట్టి. క్రి.విణ. (త.నెట్టె.)మిక్కిలి, అధికముగా.

గీ. విరహకాలంబు మరుబాణవిరతిఁ గొన్న,గం
టు లన్నియుఁ బ్రియుఁ గూడి కైపు మిగిలి,
పెనఁగునెడ నెట్టి విరిసె నా వనిత మేనఁ,
గలయ నవనఖదంతవిక్షతము లడఁచె. కు.సం.
రా. ౧౭౮.

సుగంధి. చాలుఁ జాలు నెంతకైనఁ జాలు నున్న
గన్నెయ్యో, రేలపూల కేల గోల రేయనిం
దులోనఁ బో, నేల తాళు మన్న నన్ను నెట్టి
దిట్టె నక్కటా, మేలు మేలు ముద్దరాల మె
చ్చు వచ్చె నామఁది.యయా. ర. ౨౦.

నెట్టన. క్రి.విణ. (క.నెట్టన. త. నెట్టు.) ౧. మి
క్కిలి, అధికముగా; నిండుగా, సమృద్ధముగా.

సీ...నెట్టన యెంతేని నెత్తి గరంబు...ఆత్మ్యంతి
ముగ ననుట కాభ్యులయ్యె. ఆం. శే. ౫౭.

ఉ. నెట్టన భృంబందనుఁడు నిన్న కలంబము నేసి
యొడతో, గట్టినయొడవోరె గతిగౌరవుఁ
డె కడుఁ దూరె... భార. సభా. ౨.౪౦.

క. ఇట్టివిధంబులు నిఖిలము, నెట్టన ప్రత్యక్షము
గను నీవలనను జూ,పట్టుక శిబి కాభారం, బె
ట్టో లే దంచుఁ బలికి తిప్పను నాతోక.
వి. పు. 3. ౨౮౯.

మ...నేతులుకొ, వరుగులొ చేరులు పప్పు లప్పు
డములుకొ దాలింపులం బూపములొ, పరమా
న్నంబులుఁ బెట్టు నెట్టన భుజింపకొ దల్లికొ
దండికొ. పాండు. ౨. ౨౪.

౨. ఆవశ్యము, తప్పక.

క...యకొ, గట్టివకర్మఫలంబులు, నెట్టక భోగింప
కుండ నెత్తురె మనుజులొ. భార. ఆవి.
౫. ౫౮.

క. నెట్టితిరి చిచ్చు గృహమునఁ, బట్టితిరి తిడీయ
భార్యకొ బాడడవులకుం, గొట్టితిరి వారు మ
నుషకొ, నెట్టన భరియింపవలసె నీ ప్రాణం
బులొ. భాగ. ౧. 3౧౨.

ద్వి. వినుము హరిశ్చంద్రవిభుఁడు వసిష్ఠ,ముని
మాట చెల్లింప మోరతోపునను, నెట్టన సత్యం
బు నెఱవెడ ననుచు. ద్వి. హరిశ్చ. ఉ.
౧౭౫౯. పం.

3. న్యాయముగా, పొడితప్పక.

సీ. కవచధారణ మనుఘనవిద్య గవ్వడికే నె
టింగించితి నితఁడు దాని, నేర్చుట నీతని నె
ట్టన నొప్పింప కళ్యంబు గాదు...భార.ద్రో.
౨. ౧౦౫.

౪. నిజముగా, యథార్థముగా.

ఉ. నెట్టన యాపగానుతుఁడు నేలకువ్రాలె
ననంగ విన్ననా, కట్టిడివీను లేమి వినుకాటి
య కోర్వవు...భార. భీష్మ. ౧. ౬౫.

ఉ...ఏ, పట్టున నెల్లవాడు గనుపట్టుక హీనదశం
జరించుచో, నెట్టన సర్వకూమ్యం డని నింపి
తుఁ డయ్యె దరిదుఁ డెంతయుకొ. నా.
పంచ. ౨. ౧౧౧.

౧. చక్కగా, ఒప్పుగా.

ఉ. నెట్టన యెల్ల లచ్చియును నీశయు భూసతి
యుండ నీకు నీ, నెట్టిః పీలనై మనసు నిల్చుట
కే మన కచ్చు... ఆము. ఓ. ౧౧౧.

ఓ. తెగించి, సాహసించి.

క. నెట్టన సభలో నేపురకట్టెడర నరాతిరన
ముగా కెంతయు వా, రెట్టికులువలో ద్రౌపది,
నట్టులు పటిచెడిదె జూద మాడరె యెం
దుక. భార. ఉద్యో. ౧. 3౪౪.

క. ఎట్టిట్టు పలికి తీ విది, యెట్టినరింపంగ
వచ్చు నీపని దేహం, బెట్టకనిదేహమున
కై, నెట్టన యావచ్చు దండ్రి నిక్కము
చెపుమా. మార్క. ౧. 2౩.

2. ఆనాలోచితముగా, తొందరపడి.

ఉ. నీతి దొడంగి కార్యముల నెట్టన యాగ్రహ
వృత్తి జేసిక, బ్రీతిగ నిది బొందినను భీ
తియు గుత్సయు బుట్టు... భార. సా.
౧. 3౫.

చ... ఉదకంబుల నీ విటు కుండ ముంప నా,
నినదము హస్తినాద మని నెట్టన యేసితి
దక్షు నేసితిక. భా. రా. అయో. ౧౮౬.

౮. చెచ్చెర, శీఘ్రముగా.

(కీచకుడు.) చ ... వై, కొనుకల పోరగించు
మది గోర్కులు పేర్చిన నప్పలించు నెట్టన
తెగ నగలించు నచటక జనులం బరికించు
... భార. విరా. ౨. 3౧.

క. అట్టియెడ సకలసురులును, నెట్టన కొలువంగ
వచ్చి నీరజభవుఁ డా, జెట్టిని భూలోకమున
కుఁ, బట్టుము తగఁ గట్టి సార్వభౌముని జే
సెక. వి. పు. ౨. ౧౮3.

ద్వి. పట్టి వధించుటే పాపమం బనుచు, నెట్టన
మొల నున్న నెట్టికత్తి దివిచి. ద్వి. మా. శృ.
పూ. ౨౦3౩ పం.

౯. కొంచెమైనను, అల్పమైనను.

చ. ఆనవుడు విన్నవవు నగి యన్నరుఁ డన్న

మొగంబు జూచి నెట్టన బలుమాట లా
డఁగఁ గడంగఁగ నొల్లక యత్యుదాత్తతక.
భార. భీష్మ. ౧. ౧౨౫.

నెట్టన(ణ)ము. వి. (త. నెట్టంకమ్.) ౧. ఆతి
శయము, పెంపు.

గీ. అనిన నాపువ్వబోడి నెయ్యమునఁ బలి
కె, జిలుకకై వడి గండుఁగోయిలవిధమున, పి
డెబాగునఁ జెవులకు విందు గాఁగ, నెట్టనం
బునఁ దేయి లుట్టిపడఁగ. చిత్రభా. ౫. 3౪.

విణ. ౧. అనివార్యము, కాకతప్పనిది.

గీ. సాత్ర మెఱుంగుచెడిభూపతులయిండ్ల,
కెట్టినియతాత్మకుల నైన నేఁగఁ జేయు,
ద్వారనిలయులు వారింప వారి నచట, నిలు
వఁబెట్టును గామంబు నెట్టనముగ. శివయో
గసారము. ౨. ౨౧.

౨. పూర్ణము, సమగ్రము.

గీ. దరిసెనం బిచ్చె దాతలతరమునాటికట్టు
బండి యొక రైతు నెట్టనముగఁ, బరుపుతో
గూడ నుయ్యెలపట్టెమంచ, మర్పణముజేసె
నొక్కతాంతులుభికి. రుక్మా. ౪. ౧౦౪.

3. యథార్థము, నిక్కము.

సీ. ఎట్టివాడు గురుండు నెట్టణంబుగ శిష్యు
లెవ్వరు సోదరు లెట్టివారు. శివయోగసా
రము. ౨. ౧౯౦.

నెట్టపంట. క్రి. విణ. నిష్కారణముగా.

సీ. నెట్టపంట యనంగ నిష్కారణం బంట...
ఆం. శే. ౫౬.

నెట్టము=నెట్టెము. వి. ౧. శిరస్రాణము, గుండ్ర
పాగ.

వ. ఇట్లు మరాసురయూధంబులు హరిసనా
ధంబులై కవచంబులు నెట్టంబులుబెట్టుకొని
... (ముద్రిత ప్రతులపా. 'నెట్టనంబులు' వి.
ని.పా. 'నెట్టెంబులు' తాళపత్రప్రతిపా.)

౧. నెమలియోకలతో పేనిదారములపాగ.

గీ. నెమలియోకలఁ బేనుదారములపాగ, నెట్టు
మని పల్కగాఁ దగు... ఆం.భా. 3.34.

(క్రొత్తప్రతి, తాటాకుప్రతి ప్రా. పా. చి.ని.
'నెట్టెము' ప్రాతప్రతి పా.)

నెట్టిండు. స. క్రి. (నెట్టు + ఇంచు. స్వార్థమున.)

౧. జయించు, గెలుచు.

౯. నీలుకా కౌగ్యగుణాలవారు ననిలో నెట్టిం
చువా రే రిలక. సీతావి. ౧. ౧౦౬.

౨. ఆతిశయింపఁజేయు, పెంపొందించు.

క. గట్టిగ రాలను మంటను, గట్టినజేవాలయ
మును గలిగినవారల్, నెట్టించి రాలచేతను,
గట్టించియుల్లు నొక్కగతి పుణ్య మగుకా.
శేష. ౨. ౯౨.

నెట్టిక = నెటిక. వి. (త. నెట్టె.) అంగులిపర్వము,

క్రేలిగనుపు. (చూ. నెట్టికనీల.)

జ: నెట్టిక నీల.

నెట్టికనీల¹. వి. (నెట్టిక.) క్రేలిగనుపులోనీల.

గీ... గొరిగ పడుచు, నాడుచున్నది చూడు మా
రాభినయము, తాను నెట్టికనీలంతగాని లేదు.

క్రి. డా. ౧౪౩. ('చాలచిన్నది' అనిభావము.)

నెట్టికనీల². విణ. (సం. నెట్టికనీలః. ప్రా. నెట్టి
అనీల.) ౧. బ్రహ్మచారి; బ్రహ్మచారిణి.

౪... ఆపొట్టి నెట్టికనీలదిట్టపడుచు కడుపు నిండ
మి యెరింగి తరంగితాంతరంగ యై యాకు
రంగనయన యి ట్లుని వితర్కించు. పాండు.
౪. ౧౭౯.

క. పట్టినచలమున నీగతి, మట్టముగా సేనఁ బిలు
కుమార్చి గదలిరా, నెట్టికనీలలు మదిలోఁ,
బుట్టినహర్షమునఁ దమతపోవనమునకుకా. శై.
భా. ౬. ౧౯౦. ('నెట్టికనీలలు' చి.ని. పా.)

ఉ. నెట్టన యల్ల లచ్చి యల నీశయు భూసతి
యుండ నీకు నీ, నెట్టికనీలనై మనసు నిల్పుట

శే మనవచ్చు... ఆము. ౬. ౧౧౧.

నెట్టు. స. క్రి. (త. నెట్టు.) ౧. గెంటు, త్రోయు;
పడఁద్రోయు.

క. వీనిమెడఁ బట్టి నెట్టుడు; పోనీకుం డనిన...
ఉ. హరిశ్చ. ౪. ౧౬౮.

ఉ. వారక పైపయిం బొరలివచ్చుచుహావిరహం
బురాశి నే, నేరహిఁ నీడుచానఁ దుది
నెన్నఁడు క్రూరుఁడు మారుఁడేనియుం, వీర
ము మీఱ నేయఁ దొక నెట్టున నెట్టినఁ బోవ
నట్టియా, వీటిఁడిజీన మేటి కని వేములు వే
మరు లేచుచుండఁగకా. కృ. శమం. ౨.
౨౧౧. ద్వి. నల. ౪. 3౧౦.

క. నెట్టిరి విషాన్న మంటం, గట్టిరి ఘనపాశము
లను గంగానదిలో, నెట్టిరి రాజ్యము వెడలం,
గొట్టిరి ధర్మంబు విడిచి కుటిలాత్మకు లై.
భాగ. 3. ౧3.

౨. నిరాకరించు, నిరసించు.

ఉ... వేడుచో, నప్పన నెట్టి పోఁ దెడిగినన్నివరా
లిడుఁ గొండమీఁదితి, మృత్పనివంటికావ్యపతి
యబ్బుట యబ్బుర మిబ్బుధాళికెకా. రా.వి.
౧. ౨౬.

అ. క్రి. ౧. ఆతిశయించు, మిక్కుటమగు.

క. అనుటయు భగభగ మండెడు, కనుఁగవతో
నొడల నడరుకంపముతో నె ట్టినట్టూర్పుల
తో మొగ, మునఁ దనికినకెంపుతోడ మని
పతి యుండెకా. ఉ. హరి. ౪. ౮౯.

వి. ౧. గెంటు, త్రోపు.

గీ. కులుచ నెట్టున నందియల్ చఱచి మొరయ.
కవిక. 3. ౧౫౧.

ద్వి. నిడు సాగిలఁగ నెట్టు నెట్టు వడంగ, మెడ
పట్టి ద్రొడ్డి గామిడితోడ యనుచు. ద్వి.
పరమ. ౪. 3౦౨ పా.

౨. ఉపహతి, నాశము.

గీ. ఉపహతియుఁ దావు నెట్టన నొప్పుచుండు.

అం. భా. 3. ౫౦.

3. విషయము, పట్టు.

క. విస నే నటురలె గా, నీననుకొరాదు గా
క యెల్లనుగుణముల్, నే నీయక లేదు ను
మీ, యీనెట్టున నీవె మీఁద నెఱిగెద విం
కణ. దశ. ౨. 33౬.

౪. తావు, ఉనికిపట్టు,

ఉ. అక్కఱినా తక్కుండు కస వారసి తె మని
కూఁతు చేతికిం, జెక్కుడుఁబాట యాయ నడి
నెట్టడి పల్వడి చేనిమంచెపై, నెక్కినబారుఁ
గూడి రమియించి దిశాంతమునందు వచ్చి
బ, ల్లాక్కులు నా మొగంబున విదుర్చును గొ
న్నితృణాగ్రఖండముల్. శుక. 3. ౪౧౦.

ఉ. మట్టిన బిట్టు మిట్టిపడి మాని సమతీతుఁ డ
య్యె మేనిపై, బెట్టినపుట్ట నెట్టని నీఁటలు
వాఱ...పాండు. ౫. ౨౪౯.

గీ. ఉపపాతియుఁ దావు నెట్టన నొప్పుచుండు.
అం. భా. 3. ౫౦.

౫. (బ) బాలక్రీడావిశేషము.

నీ. చీకటి మెటికీళ్ళు చిముబిల్లులు నెట్టు బొట్టన
గ్రోలు బొప్పరాలు. గీ. ఆదిగా వైశవక్రీ
డలాడి రచట, రామకృష్ణులు గోపదారకు
లఁ గూడి. వి.పు. ౩. ౨౦౨.

౬. పూనిక.

గీ. అంజక యశేషసుచనోవనాగ్రదేశ, ముఖర
భూరిద్విజావళిమ్రాల నెట్టు, గా నిలువ నేర్తు
నాత్మయోగంబుఁ దొఱంగి, సునుదు గా కని
తార్చె రూక్షప్రతిజ్ఞ. హ.న. ౧. ౨౯.

జ: నెట్టించు, నెట్టుకొను, నెట్టుకొల్పు, నెట్టుకు
గాయ, నెట్టుపడు, నెట్టోడు.

నెట్టుకొను = నెట్టుకొను. అ. క్రి. (నెట్టు + కొను.)

౧. నెలకొను, నివసించు; కుచురుకొను, సిరపడు.

క. నెట్టుకొని యుండు నావర, పట్టనమున సకల
దితిజపతులమకుటసం, ఘట్టిపడదపీతు డగు,
నట్టిజగన్నాయకుండు హరి యెల్లపుడుక.

పరమ. ౨. ౧౬౦.

ఉ...భక్తిరసఁబు ౫దణ వనఁబులక, నెట్టు
కొనఁగ రంగభుజ భజియించె...పరమ.
౫. 3౬౯.

వ...గానలోభంబున వచ్చు టిఁతియ కాని మఱి
వీరు వారునుం బలెఁ బట్టనఁబుల నెట్టుకొని
యిట్టునట్టు వహితు లుపచరించువారము
గాము...కళా. 3. ౪౦.

౨. కలుగు, సందభించు.

గీ. గురునివెంబడి గా నొకకొంతమార, మరిగి
యాతనియనుమతి నంబుబారి, క్రమఱుగ వ
చ్చునాలోనఁ గంబుకంతి, పట్టఁ గూడనితమ
కంబు నెట్టుకొనఁగ. శళాం. 3. ౪.

3. ఆతిశయించు; చెలరేగు, విజృంభించు.

వ. ఇట్లెందు నెదురు లేక యతండు లెక్కకు
మిక్కిలి యగురక్కసిమాఁకల వ్రేఁకంబుల
తో జగంబులు వగలం బొగల నెట్టుకొని
కుతిలవెట్టుచు నొక్కనాడు. యయా.
౨. ౬౪.

గీ...పట్టపగలె, నెట్టుకొని యెల్లవ్రేతలనట్టులం
దు, గుట్టు లరయుచు మెలఁగునప్పటి మఱి
యు. నీలా. ౧. ౩౫.

వ...నాకు నిగిరికి నిప్పుడు గొన్నివాసరంబుల
నుండి యీరసంబు వెరుగం గఱకటి నెట్టు
కొని సాఁగుచున్నది...కాశీ. ౧. ౧౦౦.

౪. కడఁగు, పూను; పూనుకొను.

నీ. కుదియుంచునది నెట్టుకొని యింద్రియవ్యా
ప్తి మనసుచాంచల్యంబు మాన్పునదియు.
కాశీ. ౩. ౧౧౯.

వ. కావున నీమనంబున ఘనం బైనవంత యావం
తయుం బెట్టుకొనక నెట్టుకొని యమహాధ్వ
రంబు సాఁగింప నువ్వోగింపుము...జై. భా.
౧. ౩౪.

క. నెట్టుకొని కొలుకు నన్నయ, భట్టోపాధ్యాయ
యసార్యభామునిఁ గవితా, పట్టాభిషిక్తు భా

రత, ఘట్టోలఁకుపడివఁగాఁడప్రతిభుక. భీ.
మ. గ. ౮.

౫. పట్టుపట్టు, ఆభినివేశము కలిగియుండు.

ఆ. స్వపక్షలాధిపంద్ర నీ విఠ నెట్టుకొనంగఁ
ద్రోచి పోవ నాకుఁ దగదు. భోజరా. ౩.
౨౩౬.

గీ. భరతశత్రుఘ్ను లిరువురు పాదయగము,
పట్టుకొని రాక విడ మంచు నెట్టుకొనఁగ,
దొరయనగవునఁ దనదుపాదుక లొసంగి, ప
నిచె రఘుభర్త పురికి శుభరతుభరతు. దళా.
౨. ౨. ౨౫.

క. ఏమిటికి నెట్టుకొనియెడు, నీమాటల నాకుఁ
గడుపు నిండునె పుత్రవ్యామోహ మేల
విడువవు, నాముండటం బిడులవచ్చునా నీ
కింకక. భోజరా. ౬. ౫.

స. క్రి. తోసికొను, గెంటుకొను.

క. నెట్టుకొని నరుని గనువో, బట్టనమునఁ గల
సమస్తభామల కహహా, యెట్టివిచిత్రమొ
మనసునఁ, బుట్టినవాఁ డపుడు మనసుఁ బు
ట్టించెఁ జుమి. విజ. వి. గ. ౧౫౩.

నెట్టుకొలుపు(ల్లు). స. క్రి. (✓నెట్టుకొను.)
కావించు, కలిగించు.

వ... తమలపాకుఁగీఁగెయ్యలికలమీఁద మించి
వెల్లితలచుట్టుకట్టడలు నెట్టుకొలుపుతోలు
బట్టలపాడుగుల్లవైఁగొమ్మడుఁగు నెఱివిలుసు
చుంగులనిక్కఁ బెక్కును... కళా. ౬. ౨౨౪.

మ. అమలిం గన్నలు త్రిప్పఁ జేయుఁ గడు
వింత గాత్రభంగంబు విభ్రమవాక్యంబు
లు నెట్టుకొల్పు మదనాపస్తాకము... మల్ల
భూ. శృం. ౫౩.

౨. ఉండఁజేయు, ఉంచు.

వ ... అజ్జలజభవుండు తద్విరహదశావికలితఁడై
ర్యం డయ్య నుల్లంబునం గల్గఁట్టు నెట్టు
కొలిపి యిట్టు దెల్పుటకుం బొరకుండి...

కళా. ౫. ౧౩.

నెట్టుడుగాయ. వి. (✓నెట్టు.) బాలక్రీడావిశే
షము.

నీ...బడ్డు,విడుపు నెట్టుడుగాయ విండములాట
లుపులిజాదములు...ఆడుకొంటి, జదువుపై
సంభ్యపై నాన చాల లేక. హంస. ౩. ౧౪౬.

నెట్టుపము. ఆ. క్రి. (నెట్టు + పము) గెంటఁబడు,
త్రోయఁబడు.

నీ. తొలుదొల్ల గుప్పె గోలలు కొన్ని వైసేసి
యవి నెట్టుపడి పోవ నాడుగఱచి. వార్త.
౨. ౯౫.

నెట్టె. వి. (క. నెట్టె.) ఉద్ది, జత.

ద్వి. నిండారుప్రేమతో నెట్టెలు గట్టిచెండును
దండంబుఁ జెలువొప్పుఁ బట్టి. రం. రా.
బాల. ౨౧ పా. ౯ పం.

నెట్టె(ట్టియ)ము¹ = నెట్టము. వి. గ. టకిరీము.

నీ. తనయడుగుండములను రాచనెట్టెంపుఁబులు
దిండితాతు మెదలు మెలంగ. యయా. గ.
౫౩.

౨. చుట్టుకుదురు. (క. ర, త్రా.)

౩. శిరస్త్రాణము గుండ్రపాగ.

చ. నును పగుపచ్చపట్టునఁ గనుంగొన నొప్పుగ
దిండుగట్టి నూతన మగుబర్హి బహుకృతదామ
ము నెట్టెము కుట్టి కన్తకా, ననతరు పుష్ప
మాలిక దనర్చు సురస్థలి సుద్వహించియిం,
పానరఁగ వేణునాదసరసోత్సవకుడై వారి
యొప్పె వారి. పూ. ౬. ౧౩౯.

నీ. విసుమానములు గాఁగ వసంతోడఁ బెనకెట్టి
నెట్టెంబు గాఁ చేవు చుట్టినాడు. మనుచ.
౪. ౨౩. ఉ. వారి. ౨. ౧౨౪.

వ...కెంజడముడి లిగియించి నెట్టియంబు చుట్టిన
జగ జెట్టిపాపతేనియాదలమాడిక్యంబులకు
ఱంగలి మెఱుంగులు వెనుకంట మింట దాఁ
కను జరిగి...భీమ. ౫. ౮.

నెట్టెము². వి. ధ్వని, అజపు.

క. అని తలచి నిలిచి తీసిం, బనివడి చిరజీ
యేరుపడ నొక నెట్టెం, బొనరించిన గ్రమ్మటి
పరి, మునుమై యత్తోలుల జుట్టుముట్టె గొ
ట్టె. వేం. పంచ. 3. ౧౫8.

(‘మందం మందం కబ్బ మకళోత్’. అని మూ
లము. ౧౫౫ పా. ‘ఆకాకము కాపు కాపు
రని యెఱిగింపజే’ నా. పంచ. 3. ౧౬౯.)

నెట్టోడు. అ. క్రి. (నెట్టు + ఓడు.) చేప్తుదక్కు.
ద్వి. బిట్టుల్ని మూర్చిలి బిమ్మటి బొంది, నె
ట్టోడి లింగసన్నిహితులు దక్కు. బస. పు.
౫. ౧30 పం.

నెడిమె. వి. ద్వీపము. (శ. ర, త్రా.)

నెత్త. వి. మత్స్యవిశేషము. (త్రా.)

నెత్తకమ్మ. వి. (నెత్తము¹ + కమ్మ.) పాచికల పం
డెము.

సీ. నిలు మహా బొంకకు నెత్తకమ్మ యటంచు
బడు లుల్కెడు నొమ్మ బజ్జ మనుచు.
కళా. ౬. ౧౨౦.

నెత్తటిల్లు. అ. క్రి. (నెత్తము².) శ్రమదీర్ఘ
కొను.

గీ. వేడుకలు మీఱ సురతాంత వేళయందు, నెఱ
యగార బూవు బాన్సున నిద్ర జెంది, నెత్త
టిల్లి మలయాద్రి నిలచుపవన, గతుల నూర్పు
లు విలసిల్ల బతియునతియు. భాసు. ౪. ౯౩.

నెత్తపలక = నెత్తపులక. వి. (నెత్తము¹ + పల
క. క. నెత్తపలగ, నెత్తదపలిగ.) జూదపు
బల్ల, శారిఫలకము.

సీ. భావజన్మునెత్తపలకల బురుడించు పాలు
పారునెన్నులు బొఱుడు లయ్యె. పద్ద. 3.
౧౮౯.

ఉ... శ్రీ నెత్తపలకల్ తెరలుంబకదారి పారు

వా, పిట్టల గూండ్లు గొమ్మెఱుగు బిందెలు
గొందలు తెచ్చి రయ్యడక. వాల్మీ. 3. ౮౪.

నెత్తపులక = నెత్తపలక.

సీ. అష్టపదాభిస లగు జడరంగపులక నా
నెత్తపులక నాగ. ఆం. భా. ౨. 3౦౫.

నెత్తము¹. వి. (క. నెత్త = నేత్రకబ్బకవృక్షము.
కన్నులవంటి గుఱుకులకలది. దీనికి వృత్తియందు
కొన్ని పల్లవైర్వికము గా మువర్ణలోపము. చూ.
నెత్తపల.) ౧. పాచికలాట, జూదము; ద్యూత
విశేషము.

గీ. అన్నదములు నెత్తము లాడి సతుల, కలలు
వట్టి సభాసలంబులకు నీడ్చి, చీర లాలిపిం
తులే... భార. ఉద్యో. 3. 3౬2.

ఉ. నెత్తముమీఁద గొతుకము నిర్భరమై జని
యించె నిష్ఠ మా, చిత్తములందు నీవు గడు
జిత్రపుజూదరివి... వారి. ఉ. 3. ౨౨౩.

కా. సోభాదోషియు నెత్తముక మొదలుగా
జూదంబు లీనాడున, వ్యేథక... జై. భా. 3.
౪౨. ఆం. భా. 3. ౬౨.

౨. పండెము.

సీ. తనకు లాగన నెత్తంబు గైకొని పన్ని పాసి
కల్ తాలించి పాటెఱింగి. ఉ. వారి. 3.
౧౨౦.

జ: నెత్తకమ్మ, నెత్తపలక, నెత్తపులక.

నెత్తము². వి. ౧. (కొండమీది) వికాసమ
ప్రదేశము, సానువు; (మేడమీది) చదును ప్రదేశ
ము.

సీ. ఉరుతరవూర్వభూధరము నెత్తమున బొలు
చుగైరికగండకిల యనంగ. దశకు. ౫.
౧౨౮. ఆం. భా. 3. ౬౨.

గీ. కదలి పోదము రం దని కలువకదలి, కాస
మదభద్రకరికె గైలాసిగిరికి, దత్తఱుంబువ

నేగి నెత్తమున నిలిచి, చతులఁ బ్రతికబ్బములు పుట్ట మొఱులు పెట్ట. వరాహ. ౬. ౧౦౩.

సీ. నెత్తము లేకొండ నెత్తములం దాడు విద్యాభరీకోటి విటులతోడ. మనుచ. ౪. ౩౮.

ఉ. మేడలమీది నెత్తముల మే లగుచంద్రకి సాంద్రపిఁఁఁముల్, జోడుగ విక్ష్వావారఁ గొని సాంపుగ నాడెడి నెమ్మిపిండువుం, జూడఁగ వచ్చి యందుఁ బురసుందరల న్నెసఁ జూచి యచ్చరల్, వీడ ఘటింప మోము లరవెట్టుదు రీకులకుఁ మఱుంగునక. కులశేఖర మహీపాలచరిత్రము. ఆ. ౧. (చి. ని.)

౧. డోరివారందఱును పశువులను మేపుకొనుటకై విడిచిపెట్టిన యాశుభూమి, బీడు.

వ...కాల్గిటి విడువ నెత్తంబున మెత్తనిగటిక మేసి...అము. ౪. ౩౪.

నెత్తమ్మి. వి. (నెఱ + తమ్మి.) పుల్లబ్జము, విరిసిన తామర; తామర.

సీ. నెత్తమ్మిరేకుల మెత్తఁదనము దెచ్చి యచ్చునఁ బెట్టినట్లంద మంది. భార. విరా. ౨. ౫౨.

గీ. తప్పు లేకుండ నేల నెత్తమ్మి మొగడ, విసరి వక్షః ప్రదేశంబు వ్రేలుగొంటి. హర. ౧. ౨౩.

సీ...తమ్మలు వెలయు నెత్తమ్మ లనఁగ. ఆం. భా. ౩. ౬౨.

నెత్తమ్మిరివిందు = సూర్యుడు.

గీ. తోచె నెత్తమ్మిరివిందు తూర్పునందు. రాజ. చ. ౩. ౨౯.

నెత్తటి. వి. (నెటి + తటి.) ౧. చక్కనివలి; కడు పుమిఁదిముడుత.

సీ. నాళీకముఖికి నెన్నడుము కానఁగనయ్యెఁ దనరు నెత్తలులవిత్రము దరలె. వసు. ౩. ౨౦.

సీ. తలులు నెత్తలులు నాఁ దగును వలీసంజ్ఞ...ఆం. భా. ౨. ౧౩౩.

౨. పెద్దయల, కల్లోలము.

చ. చిఱునునుఁజెందొవల్ చికిలిచెంద్రికవై పఱపుల్పరాగముల్, పఱచినవైఁడివ్రాతవలిపంబులు పాయనిజంటజక్కవల్, కుటుచతలఁడబిల్లులుగఁ గోమలి యిచ్చటఁ గాననయ్యెనె, త్తలు లలరాజహంసవనితాతతి దూఁగదు డోలలో యనక. చంద్ర. ౪. ౨౫.

౩. అదుముటుచే స్ఫుటముగా నేర్పడినరేఖలు, నొక్కులు. కాశీ. ౫. ౨౮౪.

నెత్తావి. వి. (నెఱ + తావి.) నిండుపరిమళము, నువాసన.

సీ. అరవిరినెత్తావి నడఁచునున్న ద్రవిటవీటి సారభవితతి వొదల. భార. ఉద్యో. ౨. ౧౧౨.

సీ. కోమలినిట్టార్చు క్రోవ్వేడినెత్తావి మొకరి తేఱును మూతిముట్ట వెఱచె. నైమ. ౨. ౧౧౩. హర. ౨. ౨౦. విక్ర. ౧. ౯౫.

నెత్తి. వి. (క. నెత్తి.) ౧. తల, శరము.

గీ. నెత్తిచక్కటి ధూమంబు నెగయునపుడ, మరణదశ యావహిల్లెడు మానవునకు. భార. శాం. ౬. ౧౨౯.

చ...కెంపు లగడ్డలోఁ బడం, జతనముమీఱినెత్తి కడు సంతస మొప్పుగ నెత్తి బన్నగ, ప్రతకులు దాల్చుఁగాక మఱి పాముల కేడివి జాతిరత్నముల్. దశా. ౧. ౮౬.

౨. శిరోజములు, వెండ్రుకలు.

ఉ. ముంగట నిల్చి యోపారుగుముద్దియ నాపతి నెత్తి మానె నే, నంగడి కేఁగలే నిపుడనార్ద్రుల హతటిఁ దెచ్చి యిచ్చెదం, జెంగటిగోడఁజేరి యొకచిట్టెడునూనె యొసంగలేనె...శుక. ౨. ౩౮౧.

౩. దూపణవిశేషము, ఓకానొకటిట్టు.

(వ్యవ.) అక్కడ నేమున్నది? నీనెత్తి. ఇటు చూడుము.

నెత్తిఁ గట్టుకొనిపోవు = (చచ్చునపుడు) విడువక
కుడ తీసికొనిపోవు.

క. ఇటు నెత్తిఁ గట్టుకొనిపో, గలుగుదురే దివికిఁ
దాము గడవటం బొరుగు, రులవెంటఁ జనరె
యపు డీ, యలమట వాటిలదే దయాసితి వల
దే. శుక. 3. ౧౮3.

నెత్తిఁ జేతులువెట్టుట = ప్రమాణముచేయుట.

ద్వి. రిత్తమొక్కులు మొక్కి ప్రియములు వలి
కి, నెత్తిఁ జేతులువెట్టి నిక్కయల్ నొడివి.
ద్వి. హరిశ్చ. ఉ. ౬౧౪ పం.

నెత్తిఁత = లలాటలిఖితము, నుడుటివ్రాత.

గీ. అరసికుం డైననరపతి నాశ్రయించి, కృతు లా
నర్చెడికవి నెత్తిఁత రోత. వేణు. ౧౮.

శ్లో. అరసికాయ కవిత్వవివేదనం శిరసి మాలిఖ
మాలిఖ మాలిఖ. (చాటుపు.)

నెత్తిపిడుగు = హాసించేయువాడు, చివాళకారి.

చ. విశదచరిత్ర కన్గొనుము వీ రసమానబలల్
సమిన్నిరం, కుశలు దశామ్యునెత్తిపిడుగుల్
దనుజాటవికాదవానబల్. రామా. ౬. ౫౨.

జ: నెత్తికాయ.

నెత్తికాయ. వి. (నెత్తి + కాయ.) తలకాయ,
శిరము. (శ. ర, ప్ర.)

నెత్తురు(త్తు). వి. బా. (క. నెత్తురు. త. నెత్తూ
ర్.) ర కము.

క. అత్తటిఁ బాపాణంబులు, నెత్తురు నెత్తులును
గురినె నిష్ఠురనినదా, మత్త మయి నభిము
పిడుగుల, మొత్తంబులు వడియె ... భార.
ఉద్యో. ౪. ౧౬౦.

ఉ...దు, గ్నితి వధించి యే: బడయునెత్తుటఁ
దోగినరాజ్యభోగముల్, ప్రితి యొనర్చునే
... భార. భీష్మ. ౧. ౧౮3.

గీ. నిండి భోరనఁ బాటునెత్తురుపేజులఁ గరఁగి
పేరినమాంసకర్దమమున. తు. సం. ౧౧. ౩౬౧.

గీ. రథములను సాకుజములఁ దురంగముల,
నుటక నెత్తుపేజుల నీడి తటియ నడచి,
పోరి రేటును వ్రేటును బోటు నొక్కయ
లవిఁజెలఁగంగ నుభయస్వైయములవారు. భార.
భీష్మ. 3. ౨౨౫.

చ. తలలు సరోజముల్ మెడకుతండము కొ
న్నురు వంత్రబాలముల్, జలభణు లసిఖండ
ములు శంఖములై తగునెత్తుపేర్లలోఁ, గల
భకపాలనాచయము గ్రక్కున నెక్కి చరిం
చు సంగర, స్థలల నృసింహనిర్దళితశత్రువసా
రసమత్తభూతముల్. నరస. 3. ౨౦.

జ: నెత్తురుఁగందు, నెత్తురుఁగళ, నెత్తురుఁద్రా
వుడు, నెత్తురుఁబొత్తు, నెత్తురుఁబ్రొద్దు, నెత్తు
రుగడ్డ, నెత్తురుబంక.

నెత్తురు(త్తు)ఁగందు. వి. (√ నెత్తురు.) ఒంటిపై
రక్తము రేటుచున్నతేలిడ్డ, చొత్తుపాప.

గీ. ఇట్లు శైశవీక్షిడల నెసఁగుచున్న, కొడుకు
దెసఁ జూచి కిన్నీరు గుక్కుకొనుమఁ,
గటకటా యిట్టి నెత్తురుఁగందు నిచట, వైచి
పోవంగ వలసె నే నీచగిని. భోజరా. ౬.
౨౫.

క. అత్తటిని శమంతంబులు, తత్తమవున కండ
గాలి దాకక యుండక, మెత్తినియాకలఁ
బొదువుచు, నెత్తురుఁగందుపయి నల్పె నె
య్యపుగ్గుపయి. పి. శిశుం. ౨. ౧౪3.

గీ. మంచలశిఖములపుట్టుచుచ్చవాడు, నేత్ర
ములు విప్పనట్టియా నెత్తుఁగందు, వజ్ర నె
తెంచె నెవ్వారివాడో యనుచు, విలయ
వారిఁ దెచ్చి వెనుతు రిప్పటిసతులు. పాం
డు. 3. ౧౫౬.

నెత్తురుఁగళ. వి. (నెత్తురు + కళ.) నెత్తురు చూ
చుటవలన కలుగుమూర్ఛ.

వ... తెట్టువలు గట్టి యున్నట్లై నెత్తురులు గ
సంగొని నెత్తురుగళ వట్టి తమకు దామ
వ్రాలువాడును... కువల. ౨. ౧౪౮.

నెత్తురుద్రావుడు. వి. (నెత్తురు + ద్రావుడు.)
రక్తపాయి, రాక్షసుడు.

౩. అత్తటి నీలక చిక్కిన, నెత్తురుద్రావుడుల
వలన నెవ్వడి జాల్ముక్, గుత్తుకలరక్క
సుడు విని, మెత్తంబా టూని లోని మిగు
ల నడలుచుక. అచ్చ. రా. యు. ౧౯౬.

౪. కావున మీ రా నెత్తురుద్రావుడువంగడవు
గడలితామరదాయ, స్వేదగ తెండు నేడ,
ద్రివికి దొరక జేసి యునుతుం దిర మొప్పా
రక. అచ్చ. రా. యు. ౬౦.

నెత్తురుబొడ. వి. (నెత్తురు + బొడ.) ఎఱ్ఱబొడ
లు కలబడి జాతిపాము, ఉమ్మెత్తలోనిముట్టుపాము,
మాతులాపి. (శ. ర, బొ.)

నెత్తురుబొత్తు. విణ. (నెత్తురు + బొత్తు.) పొణ
స్నేహితుడు.

౫. ఇల్లెఱుగునక దొయ్యలికిక, నెత్తురుబొత్త
గుచు నతడు నిచ్చలు మదిలో, హత్తినప్రే
ముడి జదివెడు, నత్తటి నొకనాడు తేప
టంతక గడంకక. యయా. ౩. ౧౧౫.

నెత్తురుబొద్దు. వి. (నెత్తురు + బొద్దు.) మధ్యా
హ్నము.

వ... అత్తటి గడిండ్లనెత్తురుబొద్దు గుట ...
మనుచ. ౪. ౬౦. (సంధ్యా కాలము అని శ. ర.)

నెత్తురుగడ్డ. వి. (నెత్తురు + గడ్డ.) ఒకవిధమైన
టబువు, నెగగడ్డ. (ప్రా. వా.)

నెత్తురుబంక. వి. (నెత్తురు + బంక.) మలముతో
నెత్తురును జిగురును పడువ్యాధిని శేషము. (శ.
ర, బొ.)

నెనడు. వి. (క. నెణ.) ఎముకలగానికొచ్చు, మజ్జ.
వ... నెత్తుబక, నెనడును గ్రోలి భూములు

నిక్కుచు నీల్లము జొక్కు చుండక.
భార. ద్రో. ౨. ౩౧౨.

ఆ. నెనడు మెనడు మలము నెత్తురు శుక్రంబు,
మాత్ర మనెడు నియు మొదలుగాగ,
గుదిలి చెమట పునులు గోరు శ్లేష్మం బశ్రు,
జలము లిని శరీరమలము లయ్యె. విజ్ఞా.
ఆచా. ౪౨.

నీ... నెత్తురు నెనడును నెములు నెఱచియుం
గండలు నెనసి సమర. గీ. తలము ఘోరం
బు గా... భార. ఉద్యో. ౨. ౧౪౪.

నెనయు = ఎనయు. ఆ. క్రి. ఒప్ప.

ద్వి. జనకనందనతోడ సకలరాజ్యంబు, నెనము
రామన కిమ్మ నీదిమ్మ తెలిసి. రం. రా. యు.
౫౧౭ పా. ౧౧ పం. (చి. ని. పా.)

నెనరు. వి. ౧. ప్రేమము, స్నేహము.

(కద్రువ.) క... అభంగి, జనినతనూజుల జేర్కొ
ని, నెనరు విడిచి యానెలంత నిమగ్నమతి
యై, భార. ఆను. ౧. ౧౯౬.

చ. నెనరునక జెయ్యి వట్టి తరుణి ధరణి సరణి పు
రందరం, డనుపక పోవు టెట్లు ... వసు.
౩. ౩౪. దళా. ౧. ౧౪౧.

౨. (స్త్రీపురుషుల) వలపు, మోహము.

క. నను జూడ రా డదేమో, యని నిను దూటి
కొనుచుందు ననము నాపై, నెనరు గలం
దుకు గుఱు తిదె, కనిపించెను మనము వేడు
కలు గనక గల్గెక. సారంగ. ౨. ౬౧.

గీ. నిన్ను జూచునవల్యకు నెనరు లేదెచ్చ
దయ మియ్యు పతిభీతి నంతె కాక. దళా.
౭. ౧౦౮.

ఆ. హిమర నైకనైకతమనందు విహరించు, కైర
వేళు వేళు ఘననిభాంగు, నెనరు దవుల దవుల
నే చూని క్రీడిగా, నెఱిగి యార యార
శేందురదన. విజ. వి. ౧. ౫౯.

౩. మచ్చిక, చనవు.

క. అని కనకకళిపునమత, మన బాలుని దోడు
కొనుచు బోయిరి గేహంబునకు శుక్ర
కుమారులు, నెనరునఁ దిద్దేమానునను నెలకొని
యతఁడుకొ. దశ. ౪. ౧౯౧.

ఉ...తానును, దానును నేటిదాక మమతం
దగ నర్పించి గూడి యున్నవా, రానెనరైన
ను దలఁపఁడయ్యెను దీని గణించియేని
యొక. విప్ర. ౪. ౩౨.

౪. దయ, కనికరము.

గీ. ఆకుబేరుడు నవ్వి బభా మతేమి, దశము
ఖుండు మంచిపని నేయఁ దలఁచె హితవు,
దలఁచినకొ మఱి ముక్కుకోతలనుమాట,
నేడు నిజమయ్యెనిక నేల నెనరు దలఁప.
ఉ. రా. ౩. ౬.

విజ. ౧. ప్రియము, ప్రేమాస్పదము.

గీ. వనిత నాకన్న నెన రై నవారు నీకు, గలుగ
నేరరె... భాగ. ౧౦ ఉ. ౩౪౦.

నీ. వెనుక ముందటలేరు నెన రై నచుట్టలు...
నైష. ౧. ౧౦౩. ఆం. శ్లో. ౬.

౨. కృతజ్ఞుడు, విశ్వాసముకలవాడు.

నీ. దీవెనల్ వినయవిధేయతతోడఁ జేకొనుచు
ను వెడియు నెనరుదొరలు. ఆ. గౌరవము
లానర్పఁ గైకొంచుఁ గ్రమమున...రాఘవ.
౨. ౧౬.

నెనపు. వి. (క. నెనపు.) సంస్కృతి.

క. వనజనిభాకారుం డై, వననిధిలోఁ జేలుచు
న్నరతుప్రతిమునై, దనుదాన చూచి
చొక్కుచు, నెనపు గ నానందయోగనిద్రం
జెందుకొ. వేం. మా. ౬. ౨౪౬.

నెన్నడ(పు). వి. (నెతి + నడ.) చక్కనినడక,
సవిలాసగమనము.

నీ. నెజనీటు గులుకులేన్నడల్ పరికించి క
డుమందగతి గాంచె గంధకరటి. దశ. ౨.

౩౦౨.

ఉ. పాచ్యుజ్జించుభారము సహింపక నెన్నడ
లింత కొంచఁగా. ఉ. రా. ౪. ౧౯౨.

నీ. పూడిగఁబోడిచూపులు చంచలము లని
మెలపు నెన్నడపున మేలించె. విక్ర. ౪.
౧౩.

నెన్నడుము. వి. డౌ. ౧. (నెజ + నడుము.) నట్ట
నడిమి ప్రదేశము, సరియైనమధ్యభాగము.

గీ. తరుణి యెఱుంగవె వీటికాదానవేళ, గురు
జనప్రాంతమునయందు గూఢవృత్తి నాగవల్లిద
ళంబు నెన్నడుమఁ జీటి, మడిచి యందిచ్చి
నపుడు గోరిడుడు గేల. నైష. ౮. ౮౪.

నీ. చెరువంగ నేర్పిరి శిఖల నెన్నడుమలఁ గవ్వు
నిక్రొత్తచెంగలువవిరులు. కాశీ. ౧. ౩౩.

నీ. పుణ్యాత్మ యేదేశములను నెన్నడుముగాఁ
బ్రవహించుఁ బుణ్యతరంగ గంగ. బాహు. పీ.
౧. ౧౫.

౨. (నెతి + నడుము.) చక్కనికాను, మందరా
వలగ్నము.

నీ. తూలుతీఁగెలవెంటఁ తూగులేటులువోరె
నసదు నెన్నడుముల నారు లాలయ. ఉ.
హరి. ౫. ౨౩౬.

నీ. గాటంపునిడుదక్కిలంటునెక్ ప్రేగున నసదు
నెన్నడుము జవ్వాడి వడఁక. రసిక. ౩. ౪౩.

నీ...పిడికిట నడఁగు నెన్నడుముదాని. గీ. సాగ
సునడదాని నక్కన్నెఁ జూచె నతఁడు. ఉ.
రా. ౨. ౧౨౮.

నెన్నుదురు = నెన్నెసలు. వి. డౌ. ౧. (నెజ
+ నుదురు.) వికాలఫాలము; ఫాలము.

క...ఈలేటిని, గనుఁగొనుపుణ్యుడు మిక్కిలి,
కనుఁగొను నెన్నడుట నెన్నఁగాఁ దర
మగునే. దశ. ౧. ౧౩౩.

మ... దూత క్లోయి నెన్నెదుట జేరిచి
పల్కె గ్రహులు మదాంధుం దాదక గ్రీవు
తోడ. ఉ. రా. ౨. 3౧౧.

౨. (నెటి + నుదురు.) చక్కని నుదురు, నుంద
రఫాలము.

మ. పరియార్వ నెన్నె పసిండిపట్ట మవనీపాలవతం
సంబున, నుదుటం పై లతాంగి యొరు
... నెవ. ౬. ౫౩.

నెన్నెలులు. వి. బ. (నెజ + నెజలు.) నిడుద
వెండ్లులు, దీర్ఘ కేశములు.

నీ... నగారి కైతవంజున బరిచర్య నల్పుచు
విసీతు, దై యండి యొక్కనా దంఘ్రి
నెన్నెజు లంట నకుచి యై కూర్చునయ్య
తివకుక్షి. గీ. దూటి... చం. రా. 3. ౨౩.

నెన్నెసలు = నెన్నెదురు. వి. జె. ౧. (నెజ +
నొసలు.) విశాలఫాలము; ఫాలము.

చ. వనజభవుండు నెన్నెసట వ్రాసినసాము
ఘనంబొ కొంచెమో, విను మరుభూమి కే
గిన లభించును మేరువు జేరఁ బోయినక,
ధన మధికంబు రాదు... భర్తృ. ౧. ౪౧.

౨. (నెటి + నొసలు.) చక్కనినుదురు, నుందర
ఫాలము.

మ. అసదుంగొను జలింప గుబ్బలపయిక్ హ
రాలి గుల్కంగ నెన్నెసట ముంగురు
లాడ... నే, ర్పెసంగ నూనియ యంపె
నొక్కచెలి యయ్యిచ్చొకురాణ్మోలికె.
ఇందు ౩. ౧౩.

నీ. చిన్నికొన్నెల నెన్నెనెన్నెసల్ల నొయారి
యలఁతికస్తురిరేక లనువు మీఱ. అచ్చ. రా.
బాల. ౮౩.

నెపపడు. అ. క్రి. (నెపము + పడు.) నెపమునొం
డు, దోషియగు.

క. కృప గట్టిపెట్టి మీపా, పపుబుద్ధుల బట్టి పట్టి

పగవుట్టి విని, వక్కటూ గధనకుని బారి
గొని, నెపపడి పడియుండువాడనే నేనకటా.

వేం. పంచ. ౧. ౫౧౪.

నెపపెట్టు. స. క్రి. (నెపము + పెట్టు.) దోషియను.
(కృప.) నే నిప్పుడే చెప్పుచున్నాను; కర్వార
నన్న నెపపెట్టవలగు.

నెపము = నెవము. వి. (సం. నిభః, ప్రా. జీవ్య.
క. నెక, నెవను. త. నిపమ్.) వ్యాజము, మిమ;
మిథ్యాపేతువు.

క. గంధర్వ లను నెపంబున, నంధతమసగూఢ
వృత్తి ననిలసుతుడు గ, ర్వాంధమతి యైన
కూతు స, బాంధవముగఁ జంపె గాక పరు
లకు వశమే. భార. విరా. 3. ౧౧౯.

క. ద్రుపదతనూజం బణముగఁ, గపటద్యూత
మునఁ జేయఁగాఁ దగునె జనా, ధిప యిది
దుష్టద్యూతము, నెపమునఁ బరిభూత యయ్యె
నివ్వురుణులచేక. భార. సభా. ౨. ౨౨౨.

ఉ. నానఁ దొఱంగి చుంబన మొనర్చుటే గా
దొకఁ డొక్క చంద్ర బింబాన మోముఁ
జంద్రుఁ జవకాంతర బింబితునికె పునః
పునః, పానకపానకర్మము నెపంబునఁ జేసి త
దోష్టపల్లవం, బానుచు నాచరించెను సమం
చితసీతకృతచూత్కృతంబులక. నెవ. ౬.
౧౩౮. భార. ఆను. ౪. ౧౬౩.

ఉ... ఏ, కాంతమునందు నున్నజవరాండ్ర నె
పం బిడి బల్కరించులా, గింతియ కాక నీ
వెలుగవే మును వచ్చినత్రోవచొప్పు...
మనుచ. ౨. ౪౧.

౨. కారణము, కరము.

క. వివరీతమతిని నుందుడు, నుపసుందుడుఁ
దాకి పొడిచి రొండొరుతోడక, గుపిశా
త్తు లయి తిలోత్తమ, నెపమున దృఢముప్పి

ఘాతసింహాశ్రమములకు. భార. ఆది. ౮. ౧౧౨.
 ౬౩. భక్తజన్మలకు దైవవంశజోదరుని, భక్తి
 భావమున భర్తగా గోరి, తపమున కైకొంటి
 నాతడవాడ కిదియె, నెవ మితపశ్యంతి నిభి
 లంబు గాంచు. ౮౦. రా. ఉ. ౩౩ పా.
 ౧౧ పం. ఉ. రా. ౩. ౧౨౩.

౩. తప్పు, దోషము.

చ. తువలయనేత్ర, నీవననుగూడినవారికి నెవ
 నెప్పుల జెప్పవలదు దాన నొండొక నెపంబు
 ఘటించు తెలింగిలేని నీ. నవతులు... భార.
 ఆర. ౫. ౩౧౮.

క. నెవ మొకటి గలదె నానె, నుపవాసము
 తోడ బడలి యుండఁగ నీ కే, యపరాధము
 చేయఁగదె, కృపతోఁ గలకట్టు లారగిం
 పంగదవే. కాళి. ౩. ౯౦.

౪. విధము, రీతి.

క. ఆనెపమున ద్రోహమునకు, వానిన కా దర
 సి యతనివంశం బెల్లక, గానవున బెట్టి
 యార్చిన, నేరియుఁ జాల దిది నెట్టియే దము
 నకుక. తు. సం. ౨. ౨౩౯.

గీ. ఎంతకాలంబునకు నాకు నెనెపమున, శాప
 మోక్షంబు గల్గెడు నజ్ఞవాగ్గ. గణ్య...
 చిత్రభా. ౩. ౯౩.

క. మానిసి నెతోల్ గప్పిన, యా నెపమున నున్న
 రుద్రు లీశ్వరభక్తుల్, మానునులె వారు...
 శివ. సా. ౧౩౮.

జ: నెపపడు, నెవనెట్టు.

నెప్పుర(ళ)ము. వి. వేము, త్వర.

వ. అత్తటి దత్తఁజునం దత్తఁజులం బల్లింపక
 య నెప్పురంబున నెక్కం బోవుచాడను...
 పారి. ౪. ౬౬.

క. ఆప్పుడు నాగదసంయమి, చెప్పిన విని కళక
 శంబు చిత్రాబములో, నున్నతిల నంచ తేటి,

నెప్పుళమున నెక్కి నలువ నిలువక వచ్చెక.
 వరాహ. ౩. ౩౩.

వ...దురంతదంక్షతఁజుల నింతఁజలు దునియ
 లయి నెప్పుళంబునం బునుకచిప్పలు గుదుర్లు
 దప్పి రక్తంబులు గ్రమ్మదేర ... భాగ. ౮.
 ౫౫.

నెప్పురి. విణ. (నెప్పు + లిరి^౩.) నేర్పుకలది; నేర్పు
 కలవాడ.

క. ఆప్పురి గలయ్యప్పరిగల, నెప్పురులగుమగువ
 లెక్కి నిక్కి తమనెటిం, గొప్పల కలకల్పక
 ముల, గొప్పనుమము లేరి కోరి కోయుదు
 రదనక. ముకుంద. ౧. ౨౬ పా. ౫ పం.

నెప్పురించు. స. క్రి. (నెప్పురి + ఇంచు.) మూడ
 లించు, నిరూపించు. (శ. ర, ప్రా.)

నెప్పులు. అ. క్రి. (నెప్పు + లు¹.) స్థానభ్రంశ
 ము నొందు, నిలుకడ తప్పు.

ఉ. ఆప్పుడు దానవాధముభయంకరరూపముఁ
 జూచి సాధ్వసం, బుప్పతిలక మహీతన
 య యుర్వర వ్రాలె హరిత్కరీంద్రముల్,
 నెప్పటి కూలి కూలె రజనీచరభాస్కర
 బింబముల్ యచుల్, దప్పె సమస్తతారక
 విరానము రాలె నరాళభంగులక. రామా.
 ౫. ౧౮౩.

ఉ. ఆప్పుడ యప్పయోనిధిశయానుడు మేల్కొ
 నె గర్భయొక్తమై, యొప్పుజగత్త్రియంబు త
 నయొప్పుమి గానం బరస్పరకృతక, నెప్పటి
 పద్మత్రియతనీరగతిం జలంబు నొంద
 నా, చప్పుడు లోన నెచ్చరిక నల్పబ్రబోధ
 ము నొందెనో యుక. రామా. ౩. ౩౧.

నెప్పు. స. క్రి. లోయ, గెంటు.

చ. భువనస్తుత్యగుణానరూప మగుజంబూద్వీ
 పము దాత్తక, కవితాంబు గుణంబు గాఁ
 దవిలి గర్భప్రాప్తఁ డై బీవుఁ డు, దప్పవకాలం

బున మాతిమారుతము నెప్పక్ష యోనిమా
ర్గంబునక, భువికై వెల్వడి మోహపాళనిక
రంబుల్ దన్ను బంధించినక. హ.వరాహ.
3. ౫౦.

వి. గ. సానమా, నెలపు.

నీ. ఇరవు పట్టుచో టిక్కువ నె. విక్కు
నెప్పు కంగవ టెంకి నిట్ట యనఁగ. గీ. సాన
మగు... ఆం. భా. ౨. ౧౩.

నీ. ఎఱుకుల-టేడ నీ వీనెప్పు నూడుము ...
ప్రబంధ. ౧౯౩.

వ... పొద్దు గాని పొద్దున నీయూరిం జేరి నె
నెప్పెఱుంగమిం జేసి యన్నచిక్రయణపరాయ
జాయతనంబులుం గానక యాఁకటఁ గటక
టం బడి... శుక. 3. ౧౮౭.

౨. నేర్పు, ఉపాయము. (చూ. నెప్పరి.)

జ: నెప్పరి, నెప్పరించు, నెప్పఱు, నెప్పకొను.

నెప్పకొను. అ. క్రి. (నెప్ప+కొను.) నెల
కొను, పాడుకొను.

క. చెప్పెడి దే మిఁక నొకచో, దెప్పర మగు
నుక్కు జీను దిగవైచిన వే, నెప్పకొని కదల
కుండెడు, కప్పలితీరునను దేరు గదలక నిలి
చెక. శుక. ౨. ౧౧. (ముద్రి. పా. "...
నెక, నెప్పవఁ గదలకయుండెడి... శ. ర.
పా.)

నీ. నెల నెప్పకొని రొప్పుపులిసెనఁ బీడించి
పడవైతుఁ జొచ్చి నీపాద మాన. మనుచ.
౪. ౩౪.

నెమకు. స. క్రి. పెదకు, అన్వేషించు.

క. నెమకుపరివార మహ్మం, సము గను లెఱుంగను
ఘటింప కార్దులముచి, త్తము నక్కవలన
విరస, త్వము నొందిన నెటిగి భృత్యతతి
యి ట్టనియెక. భార. ౪౦. 3. ౭౪.

వి. ఈరీతి వచ్చుట కేమి కారణము, నేరము

నావల్ల నెమకిన లేదు. రం. రా. కిష్కిం.
౨౨౧ పా. ౨౨౫ పం.

నీ. చుఱుకు మీఱఁగఁ బండ్లు గొఱుకురెక్క
లజక్కి నీళ్లలో జాడలు నెమకునిడము.
రసిక. ౪. ౮౩.

జ: నెమకును.

నెమకుడు. వి. (✓ నెమకు.) అన్వేషణము, పెదకుట.

నీ. పెదకుడు తడవుడు వెనకుడు రోయుడు
నెమకు డనంగ నన్వేషణ మగు. ఆం.
భా. ౨. ౧౩౩.

నెమటాయి. వి. ఒకానొకచిన్న మొక్క.

నీ. నెమటాయి గొలిమిడి నీరుబచ్చలి ప్రభ
వీట... గీ... మొదలు, గాఁ గలుగునట్టి చి
ఱుచెట్లఁ గాంచి యంత. హంస. ౪. ౧౦.
(క్రిత్ర వ్రాతప్రతి. వ్రా. పా.)

నెమరు. వి. (క. నెమరు.) ౧. రోమంధము, పశు
వులు మ్రింగిన యాహారమును మరల నోటికిఁ దె
చ్చికొని చక్కఁగా నమలుట.

గీ. నెమరు నాఁగను రోమంధ మమరు... ఆం.
భా. ౨. ౨౭౩.

౨. స్తుతి, జ్ఞప్తి.

(వ్యవ.) అమరము నెమరునకు వచ్చుచో కావ్య
మేల కాల్యనా!

,, నాటిమాట కొంచెము నెమరునకుఁ దెచ్చు
కొనుము.

జ: నెమరువెట్టు, నెమరువేయు, నెమరుచ్చ.

నెమరువెట్టు=నెమరువేయు. అ. క్రి. (✓ నెమ
రు.) పశువులు మ్రింగిన యాహారమును మరల
నోటికిఁ దెచ్చికొని చక్కఁగా నమలు, రోమం
ధము చేయు.

నీ. కడుపార మేసి మ్రాగనుజేసి నీడల నెమరు
వెట్టుచు నుండనీ మృగముల. పి. శకుం. 3. ౪.
ఉ... నెమరువెట్టుచు నందినియెట్లు నాకుచుక,
బచ్చికఁ దెండి యున్నయది భావిని వెలు

పుటాపుట జూచితే, పారి. ౨. ౯౫.

నెమ్మనుజేయు = నెమ్మనుజుడు. అ. క్రి. (✓నెమ్మను.) పశువులు మ్రింగినయాహారమును మరల నోటికి దెచ్చుకొని చక్కగా నమలు, రోమం ధము చేయు.

(వ్యస.) ఆయాపు పండుకొని నెమ్మనుజేయుచు న్నది.

నెమ్మచ్చ(రుచ్చే.) అ. క్రి. (✓నెమ్మను.) నెమ్మనుజేయు.

చ. ప్రమదము లుల్లసిల్లఁ దనుపారఁగ నిద్రలు వోయి పల్లఱు, గమియ నెమ్మచ్చ మే పలుగఁగాఁ బొరిఁ బెండలు పెట్టిలేచి వత్సములఁ దలంచి పంచితలి ..హరి. పూ. ౮. ౧౬౫.

నెమ్మలి¹ = నెమ్మలి, నెమ్మలి. వి. (త. ఇచ్చలి, క. నెమ్మలి.) మయూరము.

సీ. నెమ్మలిసోఁగలఁ గేరనెత్తిపరుల్ గలవారిఁ గలసంసములఁ గెల్చుగతులవారి. భాను. ౪. ౭౫.

క. మాఁగిలి మాఁగిలి వృక్షము, పూఁగొమ్మను నుండి వడ్డము ప్రకాశింపజే, లేగొదయ నెమ్మలి పల్కెడు, గేఁ గో యని వైశ్య మనకు గెలు పకుఁ జుమ్మి. క్రీడా. ౫౧.

నెమ్మలి² = నెమ్మలియడుగు, వి. పూతికరంజము.

సీ. నెమ్మలియడుగుమ్రాప నెమ్మలియంచనఁ గను బూతికరంజంబు పొల్పు...ఆం. భా. ౨. ౪౮.

నెమ్మలి = నెమ్మలి, నెమ్మలి.

గీ. పక్షములు గప్పి పసిపాపపాములకును, మేపు లాసఁగి రక్షించు నెమ్మల్లు... శై. భా. ౪. ౭౯.

సీ. నెమ్మలిపించెయివాఁడు నెత్తిమించు సరిమించు కిర మించు కంచనాంబరమువాఁడు. దశా. ౮. ౩౦౫.

నెమ్మలిపించెపుఁబుట్టుము = నెమ్మలియించుటతో నేర్పఱచినవస్త్రము.

సీ. గురువిందపేరులు గుబ్బచన్నలఁ దాల్చి నెమ్మలిపించెపుఁబుట్టుములు గట్టి. వార. ౫. ౩౭.

జ: నెమ్మలియడుగు.

నెమ్మలియడుగు = నెమ్మలి². (✓నెమ్మలి.) ౧. నెమ్మలివృక్షము, పూతికరంజము.

సీ. నాయక సురపాన్న వారిజమును బొన్న నెల్లి మూలుగబిల్లు నెమ్మలియడుగు. హంస. ౪. ౧౧. ఆం. భా. ౨. ౪౮.

బ. కుచనఖతులములు. (శ. ర.)

నెమ్మక = ఎమ్మక. వి. అస్తి, శల్కము.

ద్వి. కత్తళంబులు చించి కంఠముల్ నెత్తికి, నెత్తురు లడరించి నెమ్మకలు విడిచి. సిం. భాగ. ౨. ౬౭ పా.

నెమ్మది = నెమ్మనము. వి. (నెమ్మ + మది.) ౧. నిండు మనస్సు; మనస్సు.

ఉ...ఒకయప్పుడు జన్మము లేక యుంటుకై, యారయ శ్రీనగంబుళిభరాగ్రము చూచినవాలు నెమ్మదిక. విక్ర. ౧. ౨౦౦.

ఉ. నమ్మక మీఱ నెత్తు వదన మ్మిక నెమ్మదికోర్కి నెమ్మతో, నిమ్మ...వసు. ౩. ౧౩౦.

౨. నిశ్చింతతి, కాంతి.

క. మమ్మ నరయభరమున నీ, విమైయిఁ దలపోసి తింక నిచ్చట నేలా, నెమ్మది నిద్రింపంగా, బొమ్మ ప్రభాతమున రథముఁ బూన్పగవలయుక. భార. ద్రో. ౨. ౩౧౭.

క. వామాక్షి నీకుఁ గుళలమె, నీమన నెవ్వారి యందు నిత్యప్రేమం, బై మెఱయు నట్టిసాబగులు, నీమగ లేపురకు నిపుడు నెమ్మదియె మదిక. భార. ఆర. ౬. ౧౬౦.

మ. విదితం దైవతపంజు నేయునైద నేవిఘ్నం
బుబుక్ లేక నెమ్మని వర్తింతురె యెల్లధర్మ
ములు సంప్రన్నంబులే నిచ్చుచు. పద్మ.రా.
౧౨౮.

3. సుహృదయము, వికాలహృదయము.

క. పాపలు మఱుదులు ననుచును, నీవు కృపాతి
శయ మెసగ నైవది మమ్ముం, గావను బోవను
దలచి ర, మావర కలికికొని తిరిగి మన్నిం
చుటకు. భార. కాం. ౧. 3౮౮.

ఆ... సుహృదయము నైవది యనఁ దగు మ
హేశ. ఆం. భా. ౧. ౧౦౦.

నెమ్మనము = నైవది. వి. (నై + మనము.) నిండు
మనసు; మనసు.

క. కమ్మలఁ దవలెడు నేకక, కొమ్మలు నెమ్ములును
సుభటకొటలయమ్మల్, నెమ్మమునూకుఁ చె
ఱుపఁగ... ఉ. హరి. ౧. ౧౪౬.

నీ. యుత్తత్కృపాసమభ్యుదితసంతోషంబునిం
డి దైవాతె నానైవనమున. హరి. ౪. ౫౮.

క. నానైవన మినుమా నీ, మాననిమానమున మన
ను మన్నన న నో, మానిని నీమనమున నను,
మానము మానమును మాని మను మను నె
మ్మ. కళా. 3. ౨౨౦.

నెమ్మలి = నెమిలి. (చూ. నెమ్మలిపరుఁజు.)

జ : నెమ్మలిపరుఁజు.

నెమ్మలిపరుఁజే. వి. (నెమ్మలి.) ఖడ్గాది ముష్టి
సంగ్రహ్యతలము, కఠిపిడి.

నీ... ఖడ్గాది ముష్టి సంగ్రహ్యతలము. గీ. పరుఁజ
నఁ బరుం జనంగను బరంగు నదియె, చనును
నెమ్మలిపరుఁజు గాజాపరుఁ జన. ఆం. భా. ౨.
౨౧౫. (ప్రా. చి. ని. పా, “నెమ్మలిపరుఁజు”
శ. ర.)

నెమ్మ¹ = నెమిలి.

నీ. ఈదరికిటిదరి నిభరాజగామిని నెమ్మికి నా
టలు నేర్చుచుండె. రసిక. 3. ౧౧3.

మ. తలిరుంబోడి నితంబబింబవిలసదమిలబం
ధంబుతో, బలభిన్నలము పోరి పూరిగఁజ
చుక బాధోధరశ్రేణి వె, ల్వలఁబాటుక
గుములై మదభమరముల్ నెత్తులకజేరు
నెమ్మలసింఘములు బాటు సంధతమసంబుల్
బల్గుహల్ దూతెకు. కృ. శకుం. ౨.
౧౧.

నీ. కన్ను లీకలచంద్రకములుగా ఘనవేళ నె
మ్మిగా బలవై నెమ్మి కొసఁగె. ఉ.రా. 3.
౧౫౨. ఆం. సం. తిర్య. ౧౨.

జ: నెమ్మిజుట్టు, నెమ్మిరాతు, నెమ్మితేడు.

నెమ్మి². వి. (నం. నేమిః.) తినాసము, వంజుల
ముక్తి.

వ... నెమ్ముల జమ్ముల నేరేళ్ల మారేళ్ల కలుపుల
బలుపులఁ గొడిసెల నొడిసెల... పి. శకుం.
౨. ౧౪.

నీ. సొలపండులు నెమ్మిపండులు బరివంకపండులు
జిటిముటిపండ్లు... కాళ్. 3. ౬౯.

నీ... నెమ్మియన నేమిసంజ్ఞ యా... ఆం. భా.
౨. ౪3. ఆం. సం. నానా. ౯.

నెమ్మి³ = నెమ్మిక. వి. ౧. ప్రేమము, ఆనురాగము.

గీ... కరము, నెమ్మిఁ జేసితి దీనిఁ బాటిగ్రహణ
ము. భార. ఆది. ౪. ౧౦౫.

క. నెమ్మి గలవాని నాచి, త మైతీగెడువాని
విదురు ధర్మప్రియు నా, తమ్ము నెట వేగఁ
దోడ్కొని, ర మృగుము కామ్యకాఖ్యర
మ్యాటవికి. భార. ఆర. ౧. ౬3.

క. నెమ్మి గలవారి నొల్లరు, త మెల్లనివారి వెనుకఁ
దగులుడు రధిక, త్వ మైతీగి యెతీగితో
డరుడు, రి మైటుఁగనియట్టివార లిభపుర
నాధా. భార. ఉద్యో. ౨. 3౪.

౧. నేహము, మిత్తభావము.

క. మిత్తనరపతుల శాత్రున, ధాత్రీకుల నెమ్మి
బరుసదనమున వశతా, పాత్రీములుగ జే
యుదె నుచ, రిత్త యదాసీనస్యపపరీక్ష న
డచునే. భార. ఆశ్ర. ౧. ౪౮.

నీ... చెలిమి చుట్టటికంబుచెల్లి నెమ్మి, నెమ్మము
నేస్తము నెమ్మమి సంగడి... గీ... ఆనఁ,
బరంగుచుండును మిత్త భావంబు ... ఆం.
భా. ౧. ౧౮౬.

ఉ. ఇమ్మెయి నర్థ మెల్లను వ్యయంపఁ బరిగల
నెమ్మ లందఱుగ, నెమ్మి బురందరుగ గ
దిసి... విక్ర. ౧. ౧౬౬.

౩. ఆనక్తి, తత్పరత.

ఉ. నెట్లన నశ్వమేధములు నెమ్మి నశ్వకము చేసి
వైరులం, గిట్టి వధించి లోకములఁ గీర్తి దళం
బుగ నించె మించఁగా. వి. పు. ౫. ౭౫.

గీ. మఱియు సర్వములము లై నమహితపుణ్య,
కర్మములు నెమ్మి నొనరించు ధర్మనిరతి.
విక్ర. ౧. ౧౬౫.

౪. ప్రసాదము, అనుగ్రహము.

ఆ... నెమ్మి లేండ్లు నిష్ఠ, గురుని గురుతనూజుఁ
గొలిచి యయ్యిరువుర, నెమ్మి వడనెఁ దనదు
నేర్పుపేర్చి. భార. ఆది. ౩. ౧౧౦.

౫. నుభము; నుభిస్థి.

క. ఆనఘా నీప్రస్థమన, నని నీల్లినవీరభటుల
యనుపోష్యులనెల్లను బ్రోతె భోజనాచ్ఛా,
దనముల వారలకు నెమ్మి దఱుగక యుం
డఁ. భార. సభా. ౧. ౩౯.

కా... ఈవసుమతీ చక్రేశ్వరమృయుధుండు...
భై, మీదాఁపత్యమనం జిరాయు వయి
నెమ్మి బొందుఁగా కంఠయుగ్. నై. ౬
౭౬.

క. మ మ్మెఱుగు దెది నెఱుగుదు, నెమ్మి యె
ఱుగు దరసిది నెఱి యెఱుగుదు నా, క్య

ములపద్ధతి నెఱుగుదు, పా మ్మెవ్వడ నేను
నీకు బుద్ధులు నెప్పక. భార. ఉద్యో.
౩. ౩౪.

౬. జేమము, కుశలవార్త.

గీ. అన్న గాదిలిచుట్టచు వగుచు తేని, నెమ్మి
యెఱిగించి యనురులు నిలిపివట్టి, ని న్నొ
కింతయు నగ్గింప నేరను ... ఆచ్చ. రా.
నుం. ౮౬.

౭. సంతోషము, ప్రీతి.

ఆ... ఇమ్మహా భారంబు, నీవ తాల్చు కలయు నెమ్మి
తోడ. భార. ఆది. ౧. ౧౫౧.

క. నెమ్మి నీదక్షిణకా, స్తమ్మన పెనువ్రేలు దుని
మి దక్షిణ యి మ్మి, మ్మి... భార. ఆది.
౫. ౨౪౩.

క. అమ్మేటిగేస్తునకుఁ గడు, నెమ్మి యెనున్నచును
... నీలా. ౧. ౫౧.

౮. నిర్భయత్వము, నెమ్మది.

క. ఇమ్మడిమతీపురంబున, దమ్మండును దాను
నతిముదంబున నుండఁ, నెమ్మిని నిల్వలుఁ
డనువాఁ, డిమ్మహి ధనవఁకుఁ డతఁడ యెవ్వరి
కంటె. భార. ఆర. ౧. ౩౩౮.

చ. అనవుడు బ్రహ్మదత్తుఁ డది యట్టిద నీదెనఁ
గీడు లేదు నీ, చనుటకు నామనం బతివిహ
దముఁ బొందెనుఁ దొటికట్ల నెమ్మివ నిలు
మన్న... భార. కా. ౩. ౫౧౨.

గీ. నిమ్మలం బన నెమ్మి నా నెమ్మది యనఁ, దనరు
వేళ్లు నిరాశంకమునకు నీక. ఆం. సం. గూన.
౬౯.

జ: నెమ్మిక, నెమ్మి నేయు.

నెమ్మి⁴. వి. (సం. నేమిః) నేమి, బండిచక్రము
నకు చుట్టునుండుకమ్మి.

గీ. నేమి దనరారుచుండను నెమ్మి నెమ్మి, కమ్మి
యనఁను... ఆం. భా. ౧. ౨౦౨.

ఆ. అంచు లేదు నెమ్మి లాఱు నాభులు మూఁడు,

గలిగి నూత్నగవనకలిత మగుచు, సంయ
మింద్ర వినుము సంవత్సరాకృతి, గాలచ
క్ర మందుఁ గ్రాలుచుండు. వి. పు. 3.
౧౫౮.

నమ్మించు. స. క్రి. (నెఱ + మించు.) అతిశ
యించు.

వ...లేతవెన్నెలల నమ్మించుకొమ్మించులుం గల
మేడలును...పి. శకుం. ౧. ౮౬.

నమ్మిక = నెమ్మి. వి. (నెమ్మి + ఇక - స్వార్థమున.)
ప్రేమము, అనురాగము.

ఉ. నేయము లజయుం గరుణ నెమ్మిక కోపభ
యైకలేశ మే, నేయడఁ జూచినకొ మదికి
నించుక యించుక...రస. 3. గుచ్ఛము.
(శ. ర. పా.)

నమ్మిజేట్టు. వి. ($\sqrt{\text{నెమ్మి}^1}$.) బర్హిచూడముఖి.
(శ. ర.)

నమ్మిరవుతు. వి. (నెమ్మి¹ + రవుతు.) మయూర
వాహనుడు, కుమారస్వామి. (శ. ర.)

నమ్మితోడు. వి. (నెమ్మి¹ + తోడు.) మయూర
వాహనుడు, కుమారస్వామి. (శ. ర.)

నమ్మిలి = నెమ్మిలి. (శ. ర.)

నమ్మిసేయు. అ. క్రి. (నెమ్మి³ + చేయు.) సంతో
షపడు, ప్రీతిపండు.

గీ. ఊరసంవాహనముకకు నుత్సహించు, ఘన
నితంబంబుపై నుండ మనకువెట్టు, నిమ్మ
నాభికి డిగ్గంగ నెమ్మిసేయు, బద్ధలోచన
మరగి భూపాలుకరము. నైష. 3. ౧౩౨.

నమ్ము¹. వి. తడి, తేమ. (శ. ర. ద్రా.)

జ: నెమ్మకొను.

నమ్ము². వి. (త. నెమ్ము - 'బ' అని శ. ర.) ౧.
రెండువైపులను మొన గలిగి బల్లలు మొదలగు
కానిని అంటుగూర్చుట కుపయోగించు మేకు.

ద్వి. తలుపునెమ్ములు గ్రక్కదలఁ దన్నుఁ దను
చు. పండితా. దీక్షా. ౪౩ పా.

౨. బండిచక్రమునకు చుట్టు నుండుకమ్మి, నేమి.
ఆం. భా. ౨. ౨౦౨.

3. (=ఎమ్ము.) ఎముక, అస్థి.

సీ. అస్థిమయూరాఖ్యి లలరు నెమ్ము లనంగ...
ఆం. భా. 3. ౪౩.

క. వెల్లుగ మఱియును డెందము, చిల్లులు వో
నేనె నతఁడు చిదురుపనెమ్ముల్, మెల్లనె
ధైర్యరమానతి, జల్లింపఁగఁ బట్టుపెదజలెడ
యనఁగక. చంద్రా. ౬. ౮౫.

నెమ్మకొను. అ. క్రి. (నెమ్ము¹ + కొను.) చెమ్మ
గిల్లు.

(వ్యవ.) అగ్గిపుల్లులు నెమ్మకొన్నవి.

నమ్మేరు. వి. (నెఱి + మేను.) చక్కనిశరీరము;
శరీరము.

గీ. అతులమాణికవ్యదీపము లార్పరామి, దనదు
నెమ్మేనిచాయ న త్రటి శయించి, యున్నయు
డిగంపుఁ బూజోడ్డ...దశా. ౧. ౨౩౦.

క...ననుఁ, గనుఁగొని నెమ్మేను మిగుల గడగడ
వడఁకక. క. భా. 3. ౧౪౫.

గీ. మేను నెమ్మేను మై మయి మే మెయి
యొడ, లన శరీరంబు దనరు... ఆం. భా.
౨. ౧౩౪. ఉ. రా. ౬. ౨౩౬.

నెమ్మొగము = నెమ్మొము. వి.

(నిండు మొగము; మొగము.)

చ. నగరిసమీప మైన నరనాథునిసన్నిధి కోహ
టించి నె, మ్మొము వివర్ణతం బొరయ యేఁగె
...లక్షణకుమారకుఁ డానృపుఁ డున్నచోటి
కిక. నిర్వ. ౯. ౬౯.

సీ...అదర్శంబు నెమ్మొగం బగుట సందియము
గలదె... ఆము. ౨. 3౦.

(చక్కనిముఖము.)

చ. పుడమిధనంబు నాకమువిభూతియొక శేర

నయ్యేని నల్ల న, వ్యధనభివన్యనమ్మగము
వేయగుపాలను బోలనేర్చునే. భార. ద్రో.
౨. ౧౪౩.

నమ్మోము. వి. ౧. (నమ్మ + మోము.) నిండు మో
గము; మోగము.

నీ. చెలువంపు నమ్మోము నేమిసాం పినుమడి
గా నల్ల నవ్వివర గాదె యింతి. భార. విరా.
౨. ౪౫.

౨. (నమ్మ + మోము.) చక్కనిముఖము.

నీ. దాహ్యదశ్రీ నిల్పుధవభాంబుజముపోల్కి
దెలిగిటి నమ్మోము దెల్లయ్యె. ఉ. రా.
౨. ౧౩౩.

నెయి = నెయ్యి. వి. ఆజ్యము. (దీక్షికి ప్రథమైక
వచనమునందే ప్రయోగములు కానవచ్చుచు
న్నవి.)

చ. మగలవ నోనివానముల మానిని దృఙ్మద
నామ్రపావకుక, దగులుకొనక రగిల్చి చిరు
న వ్యయగండపుగొండగాడ్చుచే, బొగలెగ
యించి పల్కనెయి వోయచు మండగ
మాయకటైచే, నెగనన ద్రోచి యార్చ, దగు
నించుకయించుక కూర్చుంపరక. కాళ. ౪.
౩౪.

గీ. బూడిలో వేల్పునెయివోలె పొల్లువోవు.
శేష. ౫. ౨౫౧.

వ...నిల్లిమానెండునెయి...దళా. .౪. ౬౮౮.

నెయ్యపుటేడు. వి. (నెయ్యము + టేడు.) వల
రాజు, మన్మథుడు.

ఉ. తోయ్యలి ముద్దరాలు కుచదుర్గము లాక్షక
యైకవంచనక, నెయ్యపుటేడిపొల్లుటిచి
నీవియుఁ గోల్పడఁగాఁ దలంచెఁగా, కయ్యె
డ నేలకో యునిచె నాత్తకయ్యెత్తయెంబు
మున్నె లో, నయ్యె సరాగమై నృపకరార్ప
ణ కింకర దెసంగ నేర్చునే. వసు. ౬. ౮౮.

నెయ్యమాడు. ఆ. క్రి. (నెయ్యము + అడు.)
చెలిమిచేయు, స్నేహించు.

నీ...నూఁగారుసారు కంబర వైరినిడువారువారు
తో నెయ్యమాడ. వి. పు. ౨. ౨౦౯. (ఇది
జౌపయ్యద్యోతకము.)

నెయ్యమి = నెయ్యము. వి. ౧. స్నేహము, మైత్రి.

నీ. నెయ్యము నేస్తము నెయ్యమి సంఘడి...
గీ...పాండిక యనఁ, బరఁగుచుండును మిత్ర
భావంబు...ఆం. భా. ౨. ౧౮౬.

౨. ప్రేమ, ఆనురాగము.

నీ. నెయ్యము నెయ్యమి నెమ్మి నేస్తము నెన
రెలమి మేల్కూరిమి చెలిమి యరితి. గీ...
మక్కువ యనఁ, ప్రేమ దోచును...ఆం.
భా. ౧. ౧౩౬.

౩. ప్రితి, సంతోషము.

క. ఆయ్యా కల దొకయుపకన, మియ్యపకన
నీమ నిప్పు చే నేర్చుగతిక, నెయ్యమి నొక
పూజప్పర, మెయ్యన రచియించితిని సము
జ్జ్వలభంగిక. చమ. ౧. ౯౦.

నెయ్యము = నెయ్యమి. వి. (సం. స్నేహము. క.

నెయ్య. ౪. నేయం.) ౧. స్నేహము, మైత్రి.
ఉ. నెయ్యము దప్ప నొండొకటి నీయెడఁ
దోచెనె నాడుపల్కులం, దెయ్యెడ సంజ
యా...భార. ఉద్యో. ౧. ౩౦౪.

క. కయ్యము గాని రెణంగున, నెయ్యం బగున
ట్లుగాఁగ నెతే బలికితి...భార. ఉద్యో. ౪.
౩౫. ఆం. భా. ౨. ౧౮౬.

౨. ప్రేమ, ఆనురాగము; వలపు.

ఉ. నీవు ముభద్రకంఠె గడునెయ్యము గార
వముం దలిర్ప సంభావనాయు దిట్టినను
బంకజనాభ...సభకు నీచ్చె గులాంగన ని
ట్టినర్తురే. భార. ఉద్యో. ౩. ౧౧౦.

ఉ. నెయ్యము లేనిసంగతియు నిక్కము లేని
వచోవిలాసముల్..., కయ్యము లేనికూర

తయ్యై కొని యూరక మెచ్చ వచ్చునే.

ఉ. వారి. ౫. 3౨. నెవ. ౨. ౩౩.

అ...వనాంతరమున రేకస్పంద,మయ్యై నవ
నిపతికి నెయ్య మొనర. భార.అది.3.౨౩.

చ...నెయ్యము హృదయేకు దూఱ వల దంచు
నిరోధ మొనర్చెనో యనక. నరస.3.౪౨.

3. పీఠి, సంతోషము.

వ...కలన నెక్కటికయ్యపునెయ్యంబునం బె
నంగువారును...విక్ర. ౪. ౯౮.

గీ. అట్టిగోలోకమునయందు నధివసింతు, రభవు
చే బ్రదుప్రదు నెయ్యంబుఁ గనుచు. కాశీ.
౨. ౨౮.

౪. తమి, ఆసక్తి.

సీ. అమహోత్సవము నెయ్యమున జూడంగఁ
దివిరి...భార.అది. ౬. ౧౯౨. (ఇంపు ఆని
శ.ర.)

౫. ఒప్పిదము, మనోహరత.

సీ. నాటినాటికిఁ బ్రోదినవకంపుఁదీవలనునుబో
దనెయ్యంబు నూలుకొలిపి. భాగ.౮.౨౬౬.

౬. బాంధవ్యము, చుట్టతీకము.

గీ. ఆగవుతగవు లటంచు నెయ్యంబు లనుచు,
నంపకము లంచు మఱి యెన్నియైనఁ గలవు,
కాంక్షలు...కువల. 3. ౬౫.

విణ. ప్రియము, ఇష్టము; ఆనుకూలము.

సీ. నీకుఁ బ్రెగ్గడయును నెయ్యంపుఁజెలియు నై
కయ్యంబునకు నెట్లు కాలుద్రవ్వ. భార.
ఉద్యో. ౪. ౨3౪.

సీ. పేషణిహనుమంత బిరుదాంతు లగురాచివా
రికి నెయ్యంపువర నుతుండు. నైవ.౧.3౨.

క. ఈనయమునఁ గడునెయ్యము,గా నడువగఁ
విశ్వసించె భవరాధీశుక, దానవనాథుఁడు
...దశా. ౨. ౧3౦.

నెయ్యపుఁగలను=మరతము.

మ. తళుకుంజప్పరకోల్లమంచమున నిజ్జాబాజి

పూనెజ్జవై, బలుకుంజల్కలకొల్కిరాచిలు
కబాబాసాహిబూ నెయ్యపుం, గలనక సా
భ్యము గాంచి మై బడలఁగా గాటంపు
నిట్టూరుపు, ల్కాలయక నిద్రితుఁ డైనపద్ద
భవు నాలోకించి యాలోపలక. దశా. ౧.
౨౬౮.

నెయ్యపుఁగినుక=ప్రణయకోపము.

చ. నను భవదీయదాసుని మనంబున నెయ్యపుఁ
గిన్నఁ బూని తా,చినయది నాకు మన్న
నయ...పారి. ౧. ౧౨3.

నెయ్యపుటలుక=ప్రణయకలహము.

క. పొలయటక యనఁగ నెయ్యపుటలుక యనక
ప్రణయకలహ మలరారు...ఆం.శే. ౬౨.

జ: నెయ్యపుఁతీఁడు, నెయ్యమాడు, నెయ్యరి,
నెయ్యుఁడు, నెయ్యురాలు.

నెయ్యరి. విణ. (నెయ్యము + అరి³.) స్నేహితు
రాలు; స్నేహితుఁడు.

సీ. నేర్పులేక చెడంగ నెండవేగురు నుండి యన
నోడువారు నెయ్యరులు గారు. రామా.3.
౩౪. (చి. ని. శ. ర. పా.)

నెయ్యి=నెయి, నేయి. (దీనికి ప్రథమైకవచనమం
దే ప్రయోగములు గానవచ్చుచున్నవి.) ౧. ఆ
జ్యము.

క. నేయి నెయి నెయ్యి నే యనఁ,బాయక కబ్బ
ముల నిలుచుఁ బర్వతనియూ. సర్వ. సా.
౧౧౪.

సీ. ప్రక్షాళితం బైనపసిండిచట్టువమున నన్నంబు
నునిచి నెయ్యభిఘరించి. కాశీ. ౬.౧౪౧.

గీ. ఆనిన నెయ్యి వోసినయగ్గియట్ల మండి.విక్ర.
3. ౬౪.

౨. చమరు, క్రొవ్వ.

క. చెడుగజ్జల గ్రుచ్చిననం,జుడు మంటలఁ దగి
లి నెయ్యి జోటజోట వడియుక. మనుచ.
౪. ౧౮.

సా: పాయగమున నెయ్యంబికినట్లు. (శలవని
తలంపుగ శుభ మొన గూడుట.)

ద్వి. నెరయ: బాయసమున నెయ్యంబికినట్టి,
యొరపు నా కియ్యె నాయెడయ సోమేక.
పండితా. పురా. ౧౩౧ పా.

నెయ్యండు. విణ. (బ. నెయ్యంరు, నెయ్యంరు
లు.) ౧. మిత్తుండు, స్నేహితుడు.

ఉ. వానికి నెయ్యం డై యమరవంద్యపదాం
బుజు డెఱికాబ్బుపా, తీవ్రపయోధరాగ్రపరి
వీడితవతుండు...భార. సభా. ౧. ౩౩.

క. భవదీయస్నేహమునా, కవిరళితేజోవిధాయి
యగు నెయ్యండ వైతవతవలేక మనీషి, ప్ర
వరా వర్తింపు మన హిరణ్యకుఁ డనియెక.
వేం. పంచ. ౨. ౪౧.

క. పురపురం బొక్కుచు బకపతి, కరంకముం
దేరం బనిచి గారవమున నెయ్యంరుఁ దాను
నగ్నియిచ్చి యనురపతి యున్నంత వచ్చె
కురపతి నెమిక. భార. శాం. ౩. ౫౧౨.

ద్వి... చెలియు నెయ్యంరు లెనయట్టికన్నియల్
గొలవ...ద్వి. పరమ. ౫. ౪౧౧. నిర్వ.
౩. ౧౧.

౨. ప్రేమాస్పదుడు, ఇష్టుడు.

చ. అనుమతి నెయ్యండుక హితుండు నైనవ
యస్యండు సేయకృత్యము, ల్పావరంజే
సి తీవు...భా. రా. కిష్కిం. ౨౪.

ఆ. నెయ్యం డట్టిపనికి నియతుడ తగుం గాక.
గృహీతకంటే వేట కీడు గలదె, గురుహి
తంబు నూఁది యురిం బడ నే నోప, ననుచు
బ్రహ్మచర్య మయతుం డొంది. పాండు. ౫.
౧౮౫.

క. హనుమంతుం డెడిపేరం, దవరాఁడువాడఁ
దొవలదాయయనుగుబిడ్డనికిం గడునెయ్యం
డ నీ, పెనిమిటికిం గూర్చునట్టి బిరుదుమగం
డక. అచ్చ. రా. మం. ౩౫.

నెయ్యం గాలు. విణ. ౧. స్నేహితురాలు, నేస్త
కత్తె. (శ. ర.) ౨. ప్రియురాలు, ఇష్టురాలు.
గీ. చొచ్చి తన నెయ్యం గారికిఁ జాపి దానితల్లి
పాతిరలాడ సా మెల్ల నొసంగె. ప్రబంధ.
౨౨౪.

నెర = నెఱ, నెఱా, నేటా. విణ. (✓ నెరయు.)

౧. పూర్ణము, గొప్పది.

మ. నెఱిల్కడవు నీవె రామ...రామా. ౩.

ఆ. (శ. ర.)

౨. నేర్పరి, ఉపాయశాలి.

గీ. మత్తికిరదండ నెర యైనమావటిండు, బుద్ధి
యెఱుంగునికొమరునిచొంత దాది, యతులగ
ర్యాఁడుఁ డగురాజునంద నాప్రమంత్రి
యొకవేళ నైన నేమఱు దరంబె. శుక. ౧.
౨౪౩.

క్రి. విణ. దు. మిక్కిలి, అధికముగా; పూర్ణ
ముగా.

మ. పురియభంకవ సాధపంక్తి గని వేల్పుం
డతి వైలాళి యం, చు రహిం గొమ్ములఁ
ద్రవ్వి యాడుటకు నచ్చో జేరి యందు
గ్రవైఖరి గన్పట్టెడుకృత్రి మేధరిపుసంఘం
బుల్ నిరీక్షింప వే, నెరం బాఱక వెల
వెల్ల నై యనిమిషుల్ నిర్విణ్ణు లై చూడఁ
గక. ఘటికా. ౨. ౨౦౦.

క. భా. శునకభోగ్యమును నిహ, పరదూరము నైన
తిను పుపాదేయముగా, నెర నమ్మి వస్త్రమా
ల్యా, భరణంబు లలంకరించు పామరజను
లుక. భాగ. ౩. ౪౬౮. (చి. ని. పా.
'తకుపుఁ బాధేయముగా నెఱి నమ్మి' అని
ముద్రి. పా.)

నెరడు. విణ. విషమము, ఎచ్చుకగ్గులు కలది.

నీ. మా క్రికం బొప్పను ముత్తియ మన...గీ. ఆ
దియ నెర డైన గొగ్గి యం చనగ వెలయు.
ఆం. భా. ౨. ౨౩౬.

నెరపు = నెఱపు. న. క్రి. ($\sqrt{\text{నెరయు.}}$) ౧. నిం
చు; అతిశయింపజేయు. (శ. ర.) ౨. వెల
యించు, ప్రకటించు; చూపు.

గీ. బ్రాహ్మణులయందు గురులందు బంధులందు,
భక్తివిశ్వాససాహచర్యపరత నెరపు. నైవ. ౩.౯.

సీ. బంధురమురజాఢిధిమిధ్యావంబు ఒహుళ
గర్జావిజృంభణము నెరప. దశా. ౧. ౩౬౫.

గీ... సౌరు, నెరపు నెఱవేల్పు నామది నిలచు
గాత. ఆచ్య. రా. బాల. ౩.

౩. ప్రసరింపజేయు, వ్యాపింపజేయు.

సీ. మురభిశక్త్యసంబు నెరవె సిఁధుకవల్లి గు
చ్చే దావులు సోఁకఁ గ్రోవరెచ్చ. వసు.
౧. ౧౫౮.

౪. చిమ్ము, వెదజల్లు.

చ. పరిగొని వచ్చి వేడికలపై రుధిరంబులు సల్లి
మాంసముల్, నెరపుచు యజ్ఞవిఘ్న మవలీల
నొనరురు... భా. రా. బాల. ౧౩౩.

సీ. తనుఁ గల్పలతిఁ గాఁ దలంచి వ్రాతడుకారిఁ
గరము రత్నఫలాని నెరపి నిలిపె. వసు.
౬. ౧౬.

౫. పజచు, విరివిజేయు.

చ... విక్రయాధిపై, నెరపినమా క్రికఁబు లన...
భల్లాణ. ౫ ఆ. (శ. ర.)

సీ. ఒడికఁబుగా వ్రేసి యొక్కింత గేలపై నిరు
గవడునుబోసి యెడ నెరపి. దశమ. ౧౦.
౧౦౫.

౬. నెఱవేర్చు, జరపు.

వ... ఆటివసంతసమయమునం బురఁదరా దేశం
బు నెరపం బూని చనుదెంచినవజ్రలోచ
నలు... నృసిం. ౨. ౩౬.

౭. కావించు, చేయు.

గీ. తరళక్షమాగ్ర్యవశిశిల్ తెరలు నెరప. వసు.
౨. ౨౩.

గీ. నెరప నొప్పదు జాదంబు నృపకుమార.

పి. శకుం. ౪. ౧౬౪. (ఇట 'ఆడు' అని

భావము.)

విణ. అధికము, వ్యాప్తము.

గీ. నెరపుధూళులు మేనులఁ బొరసి... చరి
త్రా. ౮. ౨౩.

మ. నెర పయ్యె న్నదనానలంబు వరుస న్ని
య్యె నాతేపముల్, సార పయ్యెం దనువల్లి
బాణసుతకుత సోలింతలం దూలుటక. ఉ.
హరి. ౫. ౧౦౦.

సీ. నెరపు గా నూరి గిన్నముల నించినయట్టి
యరికితుంతుమ నించినట్లు యుండె. కువల.
౫. ౩౭.

నెరయు = నెఱయు. న. క్రి. ($\sqrt{\text{నెరయు.}}$) వ్యాపింప
జేయు, ప్రసరింపజేయు.

మ... ధూళిజాలముల్ నేల బిట్టవియంగా నెర
యించి పేర్చిరి రణవ్యాపారపాదీను లై.
భా. రా. యా. ౧౪౨౮.

సీ. నెరయించు నెవ్వడు నిజసనాతనమాయ
సకలప్రపంచంబుసంతతముగ. కాశీ. ౫. ౯౦.

నెరయిక. వి. ($\sqrt{\text{నెరయు.}}$) నెరయుట. (శ. ర.)

నెరయు = నెఱయు. అ. క్రి. (క. నెరపు.) దీని
తుమున్నంతరూపము "పూర్ణముగా, అధికము
గా" అనునర్థమును వ్యతిరేకక్రియలతో, గూడి
కొన్నిచోట్ల "ఎంతమాత్రము, బొత్తిగ" అను
నర్థము నిచ్చును. ౧. నిండు, పూర్ణముగ; అతి
శయించు.

క. తరళక్షయ నాబద్ధములు, నెరయఁగఁ బై ము
న్న చల్లి నృపకుతుఁ బూజించిరి... భార.
ఆది. ౩. ౧౫౭.

మ. కరిదంతంబులు మూపులందు మెఱయక
ఘరాంబువుల్ మోములక, నెరయక గో
పకు లంతనంత మలయక... భాగ. ౧౦
పూ. ౧౩౨౧.

ద్వి. ఆతతసామభేదాదుల నొప్ప, నీతిక్రమం

బుల నెరసినవాడు. రం. రా. బాల. 3
పా. 22 పం.

సీ. భూనాయకుండును...కై నేయంగ భూమ
ణంబులతలంపునను బారి,యవి మున్ను దా
బెట్టినట్టివో టరయించి ...గీ. నెరయ లే
కున్ని విని యార నేడు వింత,చందములు
పుట్టె...పరసు. 3. ౫౬.

ఆ. ధనము నెరయ లేదు తల మున్నె గోటిగిం
చు,కొన్నవాడు గాన నున్నతలఁపు,బడిగి
సీమ వెడల నడచుటే శాస్త్రోక్త,శిక్ష యితని
కట్ట నేయుం డనుచు. వెజ. ర. ౧౧3.

అ. వ్యాపించు, ప్రసరించు.

మాతని...ఇంద్రుం,డరిగె దివికి దివ్యానంతర
త్నాంతుబాల,స్ఫురితసురవిమానంబుల్ సభో
భాగ మెల్లక, నెరసి వెలుగుచుండక
నిర్రక శ్రేణితోడక. భార. ఆది. ౮.౧౯౬.

సీ. ఇందుబింబముమీడికందు చందంబున గురు
లు నెమ్మెగమున నెరసి యుండ. భార.
విరా. ౨. ౧3౮.

మ. ధరణీమండలి నెందునుం బరిగి పాతాళం
బునం బర్వి నిర్జరనాథప్రముఖాచరాఖిల
నివాసశ్రేణులం దోలిమై,నెరసెక బంకజ
సంభవాలయమునక నిండారె నక్షేళ శ్రీ,
కరదై లేమతనూభవోద్భవకథాకల్యాణ ము
ద్భావ మై. నృసిం. 3. ౧౪౧.

3. చెడరు; చెడరిపడు; పడు.

ద్వి. ఆదటఁ గనుఁగొనునప్పు డయ్యింతి,నెరసి
నకురులును నెఱి భూలిఁ దూలి,విరిసిసీమం
తవీధియు...ద్వి. హరిశ్చ. ఉ. ౨౦౭౫.

గీ. భూమిసుతశిరంబున నున్నపుష్పమాల,నేలఁ
బడి యున్నయది దీనిఁ బోలఁ జూచు, మ
నుజ విరు లితె నెరసిన వనిపుత్రి,యుండ
నోపు నీఘన మగుకొండమీడ. భా. రా.
ఆర. ౨. 3౧౨.

చ...కేబుదోయ నొం,దొరుపయి సముదంబు
లిగుకొత్తఁగ మాటికిఁ జల్లునేసఁబ్రా,ల్పెరసె
ననంగ వ్రాలె గుహాబీదిగళన్నవకోరకావ
కుల్. పారి. 3. ౫3. ద్వి. హరిశ్చ. ఉ.
౨౪౧౯.

ర. నెఱవేలు, సిద్ధించు. (శ. ర, ప్రా.)

౫. విడివడు,తప్పించుకొను.

రగడ. నెరసి పోఁ జూచెదవు నిలు నిలువుమా
కనము,గురియులే నెలబీబుకొన్న దంతట వ
నము. మనుచ. 3. ౮౪.

జ: నెర,నెరపు, నెరయించు, నెరయిక, నెరవ
చ్చు, నెరవరి, నెరవు¹.

నెరవంజి=నెరవెడ. వి. తీక్ష్యగంధము, మునగళి.
(శ. ర, ప్రా. నెలవంజి. అనిచి. ని.)

నెరవచ్చు. అ. క్రి. (నెర+వచ్చు.) అధికమ
గు, ఎక్కువయుగు.

సీ. కాంతిసంపద నిశాకరుతోడ నొరసిన మె
చ్చు మీఱఁగ నెరవచ్చువాడు. ఆ...మం
త్రిభాస్కరుడు. దశకు. ౧. ౭౫.

నెరవరి. విణ. (నెరవు+అరి.) నేర్పరి,కుశలుడు.

చ...అట్టిదన్నయపుటారడి కెంతయు నిమ్య
కొల్పుటల్, నెరవరి గాడు రా జనుచు
నిష్ఠరవాక్యము లుగ్గడించుచుక. రంగా.
౨. ౧౦౯.

నెరవిడి. వి. (క. నెఱవడిగె.) అతిశయము, అధి
క్యము.

సీ. రథ్యాప్రతీకోతరవముచే గిరికోటి పిడుగుల
నెరవిడిఁ బిఱుఁచుకొనఁగ.ఉ. హరి. 3. ౨౪.
(శ.ర.పా,చి.ని.పా. నెఱవిడి. ముద్రి.పా.)

క్రి. విణ. నిండుగా,పూర్ణముగా.

క. మెఱుఁగు లగువాఁడిచూపులు, నెఱఁకు
లుగాఁడఁగొన నగజ నెరవిడిఁ జూడక,దె
ఱవెఁగొనుకతనఁ గా కట్ట,దెఱవాఁడమరు

శరంబు భేదించు హరుణ్. ఊ.సం.౧.౧౧౮.

నెరపు.^I = నెజపు. వి. ($\sqrt{\text{నెరయు.}}$) ౧. పూర్తి, సమృద్ధి. (శ. ర.) ౨. వ్యాపకము. (శ. ర.) ౩. మార్గము.

ద్వి. ఆ నెరవును మీఱి హంసము లగును, నాపైని గారుడం బైనమార్గంబు. రం. రా. కిష్కిం. (శ. ర.)

౪. (= నెలవు.) స్థానము, పట్టు ; చుట్టుపట్టు, క...పగ లెఱుంగకయే, మృగములఁ బరిపాలించుచు, నెగఁడెడుసింగములగుల నెర వగు దానిక. ఘటికా. ౨. ౨౨౩.

వ... ఇట్లు పెల్లయినమ్రోతను దరంగితంబులైన నెరవులవెంపునఁ బురంబు చంద్రోదయఘూర్ణమానం బైనమహారవంబు ననుకరించె... భార. శాం. ౧. ౩౬౦.

నీ. నిట్లు ద్రోచుచు నెరవులకలమేర లెల్లను విగి యెక్కి యేర్పడంగ, ఆ... చన్నులు... నివ్వటిల్లు, చునికిఁ దెలుపుచునుండ నుత్తర సనుదెంచె... భార. విరా. ౧. ౨౪౫.

బ. పరివారము, అనుచరవర్గము.

నీ. జగపతి విల్లు పన్నగపతి గొనఁచుంబు హరి గోల గఱి గరు డనల మమ్ము, పవనుండు వేగంబు దివిజగణంబులు నెరవు లై యాశుండు పురము లేయఁ. గీ. దలఁచినంతన... ఊ. సం. ౨. ౧౬౦. (వ్రాతప్రతి పా.)

చ... దివా, కరనుతులెంపు రాఘవులగర్వము నొక్కొకవానిఁ గొల్చుపె, న్నెరవులసంఖ్యలుం గలయ నేర్పున నేర్పడఁ జూచి రం దొగిక. భా. రా. యు. ౩౦౫.

క. తరు వొకటి వెఱికి లాంగల, ధరుఁ డుద్ధతిఁ బూంచి హయరథద్విపముభటో, త్కరముల మగింపఁగ న, న్నెరవులు విచ్చుటయు మేదినిధరుఁ డలరెక. హరి. ఉ. ౩. ౯౩. భార. విరా. ౩. ౨౬.

విణ. ౧. పూర్ణము, సమృద్ధము; అధికము.

చ. భిదురధరుండుఁ జక్రియును బెట్టుగ దీర్ఘ విచార మింత చే, యును రఁటు దైత్యుఁ డెంతబలియుండొ కదా యని కోఁచవాఱికి, ట్లుదుటున వానిఁ ద్రుంతు ననునొక్కనిఁ బంపిన నంటి చాలచే, యిది నెర వైనబంటు తన మిట్టిది నీక తగుం గుమారకా. ప్రభా. ౨. ౫౮.

గీ. తీర్థములు పోవువారికి దివసదివస, చుట్టు విశేషించి కాకి నరుగునట్టి, పుణ్యులకుఁ జేయు సత్కారములు నెరవు గఁ, వింగభాషుండు శబరరాట్టుంగవుండు. కాశీ. ౪. ౬౧.

క. తలఁపులు సమహారెం గద, జెలి తేమియు లేక యింక వేంచేయఁ దగుక, దెలతెలవాతె గటంచును, నెలతుక తెఱిగింప లేచి నెర వగువేడ్కక. యయా. ౫. ౧౪౮.

౨. (క. నెరవు.) బాసట, సాహాయ్యము.

చ. ధరణిపుఁ డెందు నేఁ దగదు తాఁ జన మాట కొక్కనిం దగుం, దొర నొనరించి పంప నరి దుగ్భుచే జెవఁ డాకఁ డరభూ, కరితురగ్గరి లేక కొఱగాఁ డటు నేయ ద్విజాన్యుఁ డల్క కా, నెర వతఁ డుండనుకవలయు నిండినదుర్గబలోర్వి యాఁ దగుక. ఆము. ౪. ౨౫౫. (శ. ర. పా.)

౩. వ్యాప్తము, వ్యాపించినది.

(యశోవర్ణనము.) మహాస్రగర. మురజిన్నాభీ ప్రణాశీముఖమున ధవళాంభోజ మకపేరు గాఁ దా, నెర వై తత్పూర్వ మంతర్విబిడ మయి... నైమ. ౫. ౧౬౧.

౪. విశాలము. (శ. ర. బ్రా.) గీ. యుక్తము. (శ. ర. బ్రా.) ౬. శక్యము, సాధ్యము.

వ... ఎదిరిమతం బెఱుంగక యెట్టికార్యంబు నిశ్చయింప నెర వగునే... భార. ఉద్యో. ౧. ౧౯.

నెరపు². ఆ. క్రి. (క. నెరపు.) గుమిగూడు.

ద్వి. అంత విద్యజ్ఞుల లంతంత నెరవి, చింతిమై
జేతులు నెక్కిళ్ల నూడి. పండితా. మహి
మ. ౨౪౪ పా.

ద్వి. పారిజాతాని నీక్రియఁ బురుషులు చారు, నెర
వి పుణ్యాంగనానికర మేతేర. పండితా.
పర్య. ౩౪౩ పా.

నెరపు³. వి. ఒకానొకచెట్టు.

ద్వి. కొరవులు నెరవులు గురువందపాదలు, నరు
డుగాఁ బొదలినయంబాళములును. రం. రా.
ఉ. ౧౧౯ పా. ౧౫ పం.

నెరవెంద=నెరవంజి. వి. తీక్షణంధము, మునగళ్ళి.
(శ. ర.)

నెరము. వి. ౧. సికతావిశేషము, ఒకవిధమైన
యిసుక.

సీ... సికతాభ్యు యిసు మన నిసుక నా నెసఁ
గుచుండు. గీ. దద్విశేషంబు నెరసు నాఁ
దనరు... ఆం. భా. ౧. ౧౫౫.

౨. నలుసు, లేణువు.

ద్వి. కరతలాంగుళములఁ గనుతెప్పలెత్తి, నెర
సున్న దని పాఱ నిష్ఠించి యూడు. బస.
పు. ౩. ౭౪౩ పం.

గీ. అనిమిషులగుండెలో గాల మఖిలలోక, నే
త్రమున నాటి వేధించు నెరసు గాలి, కాలి
ముల్లు కుభృత్పాలిపాలిపిడుగు, రావణుడు
డిందె భువనముల్ రక్తి జెందె. ఉ. రా.
౧. ౧౪౯.

రగడ. నింతు నింతులకంటఁ బుప్పొడి, నెరసు
నెరనులు పల్క నింతయు. వసు. ౩. ౧౪౬.

సీ. అతివచూపులకును బ్రతి యనకచ్చునే మ
రునిబొణములకు నెరను దలుచు. తపతీ. ౧.
౧౬. (దోషము. అని ధ్వన్యర్థము.)

౩. గవుండవాడు కత్తులనూ తెడుపొడి. (శ. ర.)

౪. చిన్నతప్పు; లోపము; దోషము.

గీ. నెరసు పొడగానలేఁ డయ్యె నెమకి నెమ
కి, సాంబునై బాంచజన్యరథాంగపొడి.
కాశీ. ౬. ౭.

ద్వి. నెరసులుఁ దప్పులు నెమకుచు నొక్క,
వెరవు చిత్తంబున వెదకి... ద్వి. హరిశ్చ. ఉ.
౧౫౮౩.

ఆ. కరభములకుఁ బుష్పితరసాలవాటికఁ, దిరు
గఁ గంటకంబు దొరకనట్లు, కుకవికిటములకు
సుకవికావ్యములోన, నెమక వీసమంత నె
రసు లేదు. ప్రబోధ. ౧. ౩౦.

మ... ఆద్యేవుని నాశ్రయింప నలేని స్వీక్షించి
యాచాడ్కి యే, నెరసుం బొందక యుండ
వచ్చి మముఁ దా నెమ్మి మహాభాగ్యునుం,
దరుఁ డక్రూరుఁడు చూచుఁగాఠ... హరి.
పూ. ౮. ౯౫.

౫. కళంకము, మఱక.

సీ. నింఠారు చందురు నెరసు తక్కువపడఁ దిల
కించుముద్దుమోముల బెడంగు. హరి. ఉ. ౭.
౪౭.

౬. అసత్యరచనము, కల్లమాట.

రగడ... నింతు నింతులకంటఁ బుప్పొడి, నెరసు
నెరనులు పల్క నింతయు. వసు. ౩. ౧౪౮.

విణ. నలుసు, చిన్నది.

సీ. నెరసుఁజూపులతోనె నెయ్యంబు కూర్చి
నెర వైనతియ్యంబు నిగుడుచుండ. విక్ర.
౪. ౨౦౩. శ్రీ (గంటిచూపులు అని భావము.)

నెరసు దెగడు=తప్పులెత్తు, నిందించు;

సీ. కనుతెప్ప వెట్టనితన వయికన్నులు నెటివిరి
డముల నెరను దెగడ. భా. రా. ఆర. ౧. ౪౩.
(ఇటు బొపమ్యధ్యోతకము.)

నెరను వెట్టు=దోషించి జేయు.

సీ. నెరను వెట్టితి పరాశరులంతవాని నట్టెటఁ
బామరకన్యగాఁడు మరపి, పి. శకుం. ౩.
౧౮౯.

నెరి=నెటి. వి. వక్రత, కాటిల్యము.

నీ. నెరిఁ జుట్టునీగ నొంటిపొరగుడ్డ పనివడిఁ
దీర్చుకోవెలకుంటిరుమణులును. రా. వి.
౨. ౫౩.

నీ. మొలకచీకటి జలజల రాల్పఁగా రాదె నె
రులు మించినవీరికులయందు. పొండు. గ.
౧౧౩. (శ. ర. పా. 'నెలులు' ముద్రి.)

విణ. వంకరయైఁది, కుటిలమైనది.

నీ. నెరికురు ల్పెదరి క్రొవ్విరిసరుల్ వసివాడ
నొప్పుదప్పినగొప్పకొప్పుఁ జూచి. శుక.
౧. ౨౨౬.

నెరుకు. విణ. (త. నెరుక్కు.) ముదుకయైన, దట్ట
మైన.

ద్వి. పిరిగొన్నపూసలపేరు లొక్కింత, నెరుకుఁ
గాసియలపై నిగనిగ మనఁగ. అ. మ. క.
౧. ౫౦ పా. ౧౮ పం.

నెరుము. స. క్రి. రాచు; గ్రుచ్చు, పొడుచు.

ద్వి. నెరిమి డాకాలఁ బెండేరంబుఁ బెట్టి. ద్వి.
సారంగ. ౨. భా. (శ. ర.)

చ. గురుకుచ వానితోముఁ జనుగుబ్బ మొన న్నై
రుమంగ వాడు న, య్యరవిరిబోడిమోవిచి
గు రానఁగ నెం చినుమంత కొంకినక.
శకాం. ౩. ౯౦.

నెల= నెర, నెటా, నేటా. విణ. (త. నిటై.)

౧. నిండు, పూర్ణము.

నీ. నెలచందురుని సిగువనిపంగఁ జాలునీనె
మోము తాలిమి వము నేనె. భార. ఆను.
౧. ౫౧.

చ...క, వ్యధి నెలగిన్న కెట్టిమగవారును నోరు
రె యిజ్జగంబులక. భార. ఉద్యో. ౧. ౨౪౩.

నీ. ఫణివివవహ్నిఁ జేడ్పడియున్న శశిరేఖ నెల
విడుపునఁ గాంతి వజ్రజనట్లు, కు. సం. ౩.
౮౯౩. దశా. ౨. ౨౪౧.

౨. పెద్దది, గొప్పది.

క. నెలగొండలు గువ్వలచే, నలుగునె యాచుం
టిదిబ్బ యిది నాచేతం, దజుగునె నానాఁ
టికిఁ గ్రమ్మఁ బెరుగుచునున్న పెట్టిమా
యయొ యెలుంగక. భోజరా. ౩. ౩౯.

నీ. కలహంబె జూడుగా మెలఁగెడుగ య్యాళి ని
ష్ఠురత్వము నూపు నెలకరాళి. శుక. ౩. ౧౮.
చ... మత్కరవినూతనహారముఁ జేరఁ బోయి
యా, నెలదొరకంతపీతమున నిల్పితి నిల్వఁ
బ్రపుల నేత్తుడై. వసు. ౪. ౯౫.

౩. ఉత్తమము, ప్రశస్తము.

ద్వి. నెలరంగునీలాలనెలకట్టుమీఁద, గిటికొన
గాజు నిగిడ్చి పై నింపి. ద్వి. హరిశ్చ. పూ.
౨౧౩౨.

ఉ. ప్రాగఁగునెత్తువంటి నెలపాటుకొలుంబునఁ
బుట్టి...పొండు. ౩. ౩. హరి ఉ. ౬. ౧౬౨.

౪. వాడి, నితము.

వ...వనంబు గనపగొడ్డెడ నెలకత్తుల నెలకి ప
డనైచుచుం దెరువు గావించికొని... హరి.
పూ. ౬. ౩౯.

క. ఒక్కొక్క నెలనారసమున, నెక్కుడువడి వా
రియురము నేసి నిలుపుచుక. భా. రా.
యు. ౧౦౨౬.

ఉ. కమ్మనిమిటిబోదు నెలకైదువు లైనమిటారి
తమ్ము లీతమ్ముల నెట్లు వోలు... వసు. ౫.
౧౦౧.

౫. సమరుఁడు, కుశలుఁడు.

గీ. పరఁగు నమ్మేటి నెలరాతుప్రాధివికన. ప్రభా.
౨. ౩౩.

నీ. గోడ దొల్పెడుతాఁగ గుట్టంపునెలబోదు
గాటంపుటక్కుటికములపాదు. ఆచ్చ. రా.
బాల. ౩. రామా. ౪. ౮౮.

నెలఁకులాడు. అ. క్రి. (నెలఁకులు + అడు),
ఆయువుపట్టున గ్రుచ్చుకొను.

అ. ఎఱుకు నన్ను నుఱక యేసినశరములు, నెఱుకు
కులాడి నాకు నిశితదివ్య, విశిఖరతులయట్లు
వేదన గావించు, టిపి యపూర్వ మితఁ డె
వ్వఁ డొక్కొ. భార. ఆర. ౧. 3౧౪.

క. ఇనుఁ డసమించె జీకటి, యను మొగులును
నడ్డగించె నుగ్గుని నాకుం, జన శక్తి లేదు దర్ప
కు, ననర్థశాస్త్రములు నెఱుకులాడెడుఁ దో
డ్డొక్క. మార్క. ౨. ౧౬౩.

గీ... విశల్యకరణివలన, నెఱుకులాడినయలుఁగులు
'నెఱికి పోయి. భా. రా. యు. ౧౧౨౦.

నెఱుకులేయు. స. క్రి. (నెఱుకులు + ఏయు.)
మర్త్యభేదనము చేయు.

గీ. తరుణి నతనాభిమండలోదంచనాభి, రామ
రోమావళిజ్యావిరాజమాన, నీదుతను వుండ
విలు నేసి నెఱుకులేయు, రతివరుఁడు హారగు
లికల రాజహంఁగు. నైవ. ౨. ౯౩.

ఇట్లే: నెఱుకులుమీటు.

చ. కఠతలు నెద్ద వీని కిటు కాఱియఁ బెట్టెడు
మాన కేమిటన్, నెఱుకులుమీటుచుండుఁ
దననీచపుమాటలు...నృసిం. ౪. ౧౩౫.

నెఱుక. వి. (త. నెఱుకుళం.) వెండ్రుక, కేళము.

నీ. మత్పాదరక్షయ మాపువెన్నెఱుక గుట్టిన
యోటితిపిరిదండెయును మెఱయ. ఆము.
౬. ౬.

ద్వి. కుఱుగలంపంగ భక్తి నెఱుక లుప్పొంగ.
పండితా. పురా. ౯౦. పా.

నీ... వెండ్రుక నెఱి నెఱుక నాఁగఁ దనరుఁ గే
ళము...ఆం. భా. ౨. ౧౪౫.

గీ. నెఱులు కురులు వెండ్రుకలు నా నెఱుకలు...
ఆం. సం. మాన. ౧౯.

నెఱుకాఁడు. విణ. (నెఱుపు + కాఁడు. త. నిఱయ
న్.) ౧. పూర్ణుఁడు. (శ.ర.ప్రా.) ౨. ప్రియుఁ
డు, ఇష్టుఁడు.

వ... బెడంగుతరఁగలతో దొరయు నెఱుకానినె
నరుఁబలుకుల వెనుదవలి యలరించుజక్కిన
పెంటులును... ఆచ్చ. భా. ౨. ౧౬ పా.
(సహచరం = ప్రియస్ అని. సం. కిరాత. ౬.
౮ శ్లో. వ్యాఖ్య.)

నెఱుతనకాఁడు. విణ. (నెఱుతనము + కాఁడు.)
పూర్ణుఁడు, నెఱుతనముకలవాఁడు.

(స్వరోచి.) చ. నెఱుతనకాఁడునై మెఱునె నిర్త
లకాంతి విలాసరేఖలక. మనుచ. ౪. ౩.

నెఱుతనము. వి. (నెఱు + తనము.) ౧. వైకాల్యము,
పూరత.

నీ ... నెఱుతన మన నాభోగసంజ్ఞ యై యడ
రును...ఆం. భా. ౨. ౧౬౩.

౨. కుశలత, జాఱుతనము.

నీ. వినయవిధేయవివేకశీలతచే ననుకూలతయు
నెఱుతనము నేర్చి. వి. పు. ౪. ౨౨౦.

క. ఆవిఁటితోన యాతని, లావును నెఱుతనము
లేజు లాగుకొని...ఆచ్చ. రా. బాల. ౨౦౮

నీ. తారుణ్యములె చాలుఁ దలఁపులు గరఁగింప
నెఱుతనం బేలాతో నేర్చి రిట్టు. కవిక. ౧.
౨౦.

౩. శక్తి, సామర్థ్యము.

నీ. వాతాపి జతరాగ్ని నైచి పొక్కిటిక్రిందు
నిమిరఁగించిన నెఱుతనంబు. తారక బ్రహ్మ
రాజము. ౧. ఆ.

౪. ధర్మము, న్యాయము.

ఆ. పాలనుదిండికొలపుతలకట్ట నై నెఱు, కెఱువఁ
గొనుట నీకు నెఱుతనంబె. ఆచ్చ. రా. యు.
౩౦.

నెఱును. వి. కౌ. (దీనినువర్ణమునకు ఏకవచనమున
వికల్పముగాను బహువచనమునందు నిర్ణయముగా
ను బిందుపూర్వక మగు 'కు'వర్ణ మాదేశముగా
వచ్చును. ఉదా: నెఱుకుక, నెఱుకులు మొ.)

౧. మర్తసానము, ఆయువుపట్టు.
- గీ. తొలుగునెత్తుట నొడ తెల్ల దోగ నట్లు,
నెలను నోగొన్నయగ్గోలఁ బెట్టివైచి.
భా. రా. యు. ౧౦౪౮.
- క...వెరిపీరుల, నెలఁతులు చూడంగ నేయు
నృపపుంగవు సం,వల కోర్వక...భార.ఆది.
౪. ౨౦౨.
- ఉ. నూతు నెలంతు లంటి నృపనూనశరీరము
గాఁడె...దశకు. ౨. ౩౬.
- చ. పటనెడఁ దల్పికాచముల భగ్నము సేసెద
దేరు సారథిక, నెలఁతులు నొంచెదక...
భార. విరా. ౪. ౨౦౧.
౨. కీలు, అవయవసంధి.
- నీ. సవ్యాపకవ్యమూల శరము లేయట మాని
నెలఁతులు విజయంగ నిలుగువారు. వరాహ.
౧౧. ౧౨౬.
౩. మర్తము, గుట్టు.
- క. మఱచితిగాక లతాంగీ, కఠకంఠనితోడ
నాడుకాత్యాయని నీ, నెల నెటింగి నాడు
చెప్పిన, తెలఁ గిదె సమహార...ఉ. హరి.
౫. ౯౮. (శ.ర, పీఠేశ. పా.)
- ఆ. తరుణి వలరసంబు దఱిమి పై బడనున్న నెల
నెటింగి కూడ సేర కేల, చేల నైతి ననుచు
బాలేందుధరుఁ డాత్త, చింత విడిచి విరహ
చింతఁ దగిలె. కు. సం. ౬. ౮౧౯.
- బ: నెలఁతులూడు, నెలఁతులేయు.
- నెలపు=నెరపు. స. క్రి. (నెలయు. త. ని
రైప్పు.) ౧. అతిశయింపఁజేయు, పెంపొందించు.
నీ. మంచిపున్న మచందమామ వెన్నెలచందముం
దుకప్పరగంద మొలపు నెలప. ఉ. రా. ౬.
౨౫౪.
- నీ. నీదుపుట్టుకయును నీదుపుట్టువయును బూర
యుఁ దొడపు నై పొలుపు నెలప. అచ్చ.
రా. బాల. ౩.

౨. ప్రకటించు, వెలయించు; కనబఱచు, చూపు.
- గీ. నీవివేకంబు నా పియు నెలపి తీవు, తల్లి
దండ్రులమాడ్కి హితంబునెప్పితి...భార.
ఉ. దో. ౩. ౨౩౬.
- నీ. తనువుపైఁ జీట్లుగంధముసౌరభంబులు సరి
లేనిరతివిలాసములు నెలప. వరాహ. ౧౧. ౮.
- నీ. పోయెఁ బో ననుఁ బిల్వఁ జేయక తా నొక
నెలగాని యై విద్య నెలపు పెట్టు. కళా.
౨. ౯౬.
- గీ. దేవదేవుఁడు పలుకు నతెవులు తేనిఁ, దఱిమి
నీ శక్తియెంత యంతయును సేఁడు, నెలపుమీ
యని గర్వంబు నింగి ముట్ట. ఉ. హరి. ౬.
౮౫.
౩. వ్యాపింపఁజేయు, ప్రసరింపఁజేయు.
- నీ. చదలు మొదలగఁబర్యుత్తరీకూలాదులఁ బఱపి
పీనుఁగు బుర్య నెలపి నెలపి. హరి. ఉ. ౫.
౧౬.
- నీ...కమజవ్యాజీవలపు, నెలపెడినుగట్లకలుల
గాడ్పులు సోఁకి పలుకుకెన్నెరతంతి యగుకు
టలుక. శకం. ౩. ౧౦౩.
౫. నెలవేర్చు, నిర్వహించు.
- నీ. నిర్వృత్రతంబుగా సత్యంబు పాలించు నిష్ఠ
యస్థితగా నెలపె నిలఁడు. భార. కాం.
౧. ౩౫౭.
- గీ. తల్లివ్రతము చెల్లింపఁగఁ దలఁపు వుట్టియేమి
యడిగిన నిచ్చెద నే న టటి, విచ్చ నా
కొందు నందు లే దిందుఁ గాని, ప్రతి నెల
పు మవశ్యంబుఁ జొర్రునొనఁగి, మార్చి. ౩.
౧౫౩.
- క...అత్తఁజి జిత్తు, బూనినకపటము నెలపె,
బూనిన దై యాగయారి బూమెలు మొల
యక. సారంగ. ౨. ౨౧౪.
౬. చేయు, కావించు.

క. కోరికవంతులముల నా, నేరిమి దగ నెట
 కొలుతు నిశ్చలభక్తి. భార. విరా. ౧.
 ౨౧౯.

చ. పలికినచందముల్ నెటపి నెత్తుక మె చను
 రాజ్యభాగ మి, ములఁ బడయం దలంచి
 బలముం బలము నెఱవం గడంగునీరలు
 నొరు చేడఁ బోడులె...భార. ఉద్యో ౧.
 ౨౬. కాశీ. ౨. ౧౧.

వి. వ్యాపనము. (శ. ర, త్ర.) వి. అధిపతి.
 (శ. ర.)

నెటమీటుమొన, వి. (√నెట) మలబభవిశే
 మము, పండ్రెండు మొనలలో నొకటి.

వ...లోమొన...నెటమీటుమొన గరితాళం
 పుమొన యాదిగాఁ గలపదిరెండుమొనల
 నారి కేటి...హంస. ౧. ౨౦౬.

వ...నెటమీటుమొన గరితాళంపుమొన లాది
 గాఁ గలపదిరెండుమొనలు... ప్రబంధ. ౩౪.

నెటయిండు=నెటపు.

(వెలయించు.)

గీ. నిరుల నలరించె నిద్రంపుటిగి ఘటించెనొ
 య్య నెటయించె నొకయింతయొపు నించె,
 ...చేడిమేదిసీ నాయకుండు. వసు. ౬.౯౧.

నెటయు=నెరయు. ఆ. శ్రీ. (దీనిమున్నంత
 రూపము. 'పూర్ణముగా' అను నర్థమున క్యతి
 శేకక్రియలతోఁగూడి కొన్నిపట్ల (ఎంత మా
 త్రము, బొత్తిగా' అని నర్థము నిచ్చును.)
 ౧. నిండు, పూర్ణమును; అతిశయించు.

నీ. నిండురాలోహణశేఖల దముఁ దై నీతిప్ర
 యోగముల్ నెటయ చేర్చు. భార. ఆది.
 ౫. ౧౫.

చ. ఎటిగితి నీ నెటంగు విను మిగులుభీ యొ
 కనాదు ముగ్ధుల, దలమును నూడియాదెగ
 నుధాకిర శేఖరుకాంత నీనుదిక్, నెటని

కోర్కె దీర్చ నొక నేర్పరి నీకల వచ్చు నం
 టుండు, దటి యిది...శి. హరి. ౫. ౯౭.

వ...కాలీనుచిత్తము నానందభక్తముగ్ధభక్తతో
 మంబునంజేసి ను మృత్యుంతాపూర్వకత్రు
 భూమకావ్యాపంబరంబునం దలంకి తదలం
 కృతవత్సరూపంబునకు నెటయం గొలుప
 కుండుటయు...శి. హ. ౪. ౧౩౯.

ద్వి. నెటనివకడిమిమై నిన్నుఁ బూజించి,మఱి
 పోవువాడె నై మది నిశ్చయించి. రం. రా.
 ఆర. ౧౪౮ పా. ౯ పం.

౨. వ్యాపించు, ప్రసరించు.

నీ. కారవాధీశ్వరుకన్యకారత్నంబుఁ గామించి
 సాంబుండు గజపురంబు, సొచ్చి ముచ్చిమి
 సేయఁ జూచిన నెటిగి య ప్పారాజు కా
 రాగ్యహంబునందు, నిగ్గుహీనుని జేయ నె
 టపె నవాస్తవ జేయ...శి. హరి. ౧. ౯.

గీ. నెటపె నొకయెడఁ చాచు కన్యకలార్చి,చం
 దనాచలపవనమానకందకములు. పారి. ౩. ౪౬.
 ద్వి. పరమ. ౩. ౧౮౩.

౩. చెదరు; చెదరివడు.

నీ. శ్రవణావతంసవాసం గ్రోలునెలదేటిగఱు
 లతెమెరల మంగురులు నెటయ. దళా. ౨.
 ౨౯౬.

గీ. శేవరంబులరచును పుష్పావంబు, నెటపె
 నివె యాదు కన్నుల నీరు గ్రమ్మె. హర.
 ౧. ౨౭.

౪. నెటజేయ, నిద్రించు; చక్కగా జరుగు.

గీ. కలుగు నొకొ నాదు నొకొనాదు కన్నులా
 ర, శ్రుతిఁ జూచుభక్త్యాం బరుచింత నె
 య, మొదలిజేయఁ బోదోగంటి మొక్క
 గంటి. శి. హరి. ౨. ౧౩౩.

వ. నీ నెటించుచుచే ననుకుయు, చేరితి లంద
 యును చేరజేవ మృతమునా, చేవావ్యాయం
 బుఁ నాల్గును, నీవాత్మ్యాంబు గోర్కె నెట

యగఁ బడడే. హరి. ఉ. ౧౦. ౨౦౮.

క. రథ మవిరథ మైనను సారథిపని నెఱసిన
మహాశ్రురాజ విధిక్పటిక, వృథ గాకు
న్నను గర్జుని, బ్రథనంబున గెల్వ దేవపతి
కిక వశమే. భార. కర్ణ. ౧. ౪౩.

గ. వెలయు, ప్రకటితమగు; ప్రకాశించు.

సీ...పదఘట్టనంబులఁ జదిసి తాలు. ఆ. నలు
ము గాఁగ నిట్లు నెఱయంగ సత్వంబు, మె
ఱసి రాతి రెల్ల నుఱక పవన,తనయుఁ డని
గ... భార. ఆది. ౬. ౧౬౦.

గీ. అనిన విని వార లందఱు న్గలికలు, నెఱ
యుమాటలఁ దనతనతెఱంగు మెఱయ, బ
హువిధంబుల నతనికి బాస యిచ్చి, యేచి
నిజసైన్యములలోని కేఁగి రధిప. భార.
భీష్మ. ౧. ౧౦౦. భోజరా. ౬. ౩౧౮.

మ. కఱయుక మాఁగును లేక పుట్టినకుభాం
గం బద్భుతాపాది యై, నెఱయంగన్నులు
విచ్చి చూచుతనయుక పీఠించి మోదంబు
నక. హరి. పూ. ౫. ౧౧౯.

జ: నె, నెండోలు, నెచ్చాలి, నెచ్చెలి, నెచ్చె
లికలై, నెచ్చెలికాడు, నెచ్చెలువ, నెచ్చె
లువము, మొ.

నెఱవణి(డి). వి. (నెఱ-క. నెఱకణిగె.) ౧.
పరిపూరత.

ద్వి. మఱి యట్లు కాక యిచ్చిఱుతోండఁ డర
య, నెఱవణి కలభక్తినిరతుఁ డేనియును.
బస. పు. ౪. ౧౨౪ పా.

౨. యుక్తి, చమత్కారము.

(వ్యవ.)వాడునెఱవడిగా వ్రాసినాడు. (బ్రా.)

నెఱవాది. విణ. (నెఱ + వాది-త. నిఱైవాది.
'నెఱపు + అది' అని శ ర.)

౧. పరిపూర్ణుడు.

క. అఱువదినాలుగువిద్యలు, నెఱవాది త్రికాల

వేది నీ వీచిలుకక, నెఱపుగఁ జేపట్టిననది,
నెఱకునఁ బం దొదవిసట్లు చిరజీర్ణినిధీ. చక్ర.
౭. ౨౦.

సీ. నెఱవాది నని వచ్చి నీకఱంగట నిల్పియే
చెలి వీణ వాయంప నేర్పు. విప్ర. ౪. ౧౧.

౨. బాణ, నేర్పరి.

క. అఱువదినాలుగువిద్యలు, నఱువదినాలుగుది
నంబులంతన వారల్, నెఱవాదు లైవత
మున, నెఱి నొక్కొక నాటివినికి నేర్పి రి
లేతా. భాగ. ౧౦ పూ. ౧౪౧౦.

సీ. బాలుడ నే నిష్ఠ బాలోచితక్రీడ లనుభ
వించెద మఱి యావనమున, నెఱవాది నై
ధర్మ మెఱిగి చేసెదఁ గాక యని పోవు...
స్వసిం. ౪. ౩౬.

క. ఎఱుగఁగనివారియెదుర బలె, నఱిముఱి మెఱ మె
చ్చుమాట లాడఁగ నేలా, నెఱవాది వగుదు
నీలా, గెఱుగఁమె మునిముచ్చుఁదనము లేమి
టి కింకక. భోజరా. ౪. ౩౧౪.

౩. వాచాలుడు, అధికముగా మాటలాడువాడు.

క. జూదరివి సుమాలివి నెఱ,వాదివి తఱుకరివి
గెలువవచ్చునఁటే దా, మోదర నిను మాకు
...ఉ. హరి. ౩. ౧౧౩.

క. సమగుడు, శక్తిమంతుడు.

చ. మెకములఁ బట్టి కట్టువల మీఱి చనం జన
నీక యాఁగి తెంకిక జనఁ జేయ బోనునకుఁ
గీల్కాలుపం బయి వచ్చె నేనిఁ ద,ష్టక
పాడువంగ నేర్పు ఘనబాహుబలంబును గల్గి
మేటివేఁటకు నెఱవాదు లైనుభుటప్రక
రంబులు మ్రొల నేఁగఁగక. పి. శతం. ౨. ౩.
బస. పు. ౫. ౧౪౮ పా.

చ. తొలితొలి దుక్కిఱీరమణితో నెఱవాదివి
నెత్తమాడుమా, గలిచెద వేని మేలు...ఉ.
హరి. ౩. ౧౧౮. బస. పు. ౫. ౧౪౮. పా.

నెలవాదితనము. వి. (నెలవాది + తనము) బాణ

తనము, నేర్పరితనము.

చ. అతిముటి లోక బాలము భయంబునఁ జెంద
హరిం గుఱించి ని, పురతప మాచరించెను
వసుంధరఁ డుల్యుఁ డెనంగ నన్ననీ, శ్వరుఁ డొ
కఁ డాతపంబు నెలవాదితనంబునమాన్వయం
చు స్వ, ర్గమణుఁ డొపె నన్ను... చిత్ర
భా. ౫. ౩౬.

ఉ. లేరె ధనురరుల్ పుడమి లెక్కకు మిక్కిలి
యొండు రెండుగా, వా రడరింతు రేటి నెల
వాదితనం బది రెండు నొండుగా, నారసి
నేయ నేరవలదా షటి నీవలె నెంత వింత
...మ న్నథా. వేం. పంచ. ౩. ౧౯౩.

నెలవిద్దె. వి. (నెల + విద్దె.) హస్తలాఘవము కల
బాలవిద్య. (శ. ర, ప్ర.)

నెలపు = నెరపు¹. వి. (నెలయు.) గ. పూర్తి, నిం
డుతనము.

ద్వి... అది రుద్రుని తెఱంగునను, మెఱసెఁ బా
మ్మనుమాట మిక్కిలి గాఁగ, నెల వార నం
దఱ నిరించె గాన. రం. రా. యు. ౪౦౯.
పా. ౩౧ పం.

సీ. పుణ్యపంచక్రోశభూతీరమహిమంబు నెలపు
గా నర్పంబు నెఱిగెనేని. కాశీ. ౩. ౧౧౦.
(నెరపు. ఆప ముద్రి.)

౨. వ్యాపనము. (శ. ర.) ౩. మార్గము. (శ. ర.)
విజ. ౧. పూర్ణము, సమృద్ధము.

ద్వి. కఱ కైనయాకుంభకర్ణునియందు, నెల వైన
కడిమికి నిలువక కపులు. రం. రా. యు.
౪౦౮ పా. ౧ పం.

క. నెల వగుసంపద గలిగిన, నెటి దానం గుడు
వఁ గట్ట నేర్పమనుజుం, డటిముటిఁ జేసికె గ
టిన, కఱబొమ్మయె కాఁడె యెన్ని విధములఁ
బాడె. విశ్. ౨. ౧౩౯.

౨. వ్యాప్తము. (శ. ర.) ౩. వ్యాపకము. (శ. ర.)
౪. విశాలము.

క. ముఱిముఱిచీకటితో నం, దఱు రాజులు స
మర ముడిగి లగ నెల్లికిం, గొఱ గలకల నగు
నడువుడు, నెలవగుగోవర్ధనాద్రి నేలకు నను
చుక. ఉ. హరి. ౪. ౨౩౨. (వీరేశ. పా.)

౫. ఆధికుడు, ఎక్కువవాడు.

ఆ. పుడమి తెనితోడఁ దొడర నీలా వేమి, ఖ
రునికంటె నల్లగట్లనూడు, కొడుకుకంటె గం
డ్ర గొడ్డలితాలుపు, నేలవేల్పుకంటె నెలవె
చెపుచు. అచ్చ. రా. యు. ౩౩. (శ. ర. పా.
'నెలయె.' ముద్రి.)

౬. యుక్తము, తగినది.

వ... అందు నందును వేటకు నెల వైనవాండ్రు
నేర్పటించి తెచ్చుటకు ననుచరుల నీవు నీ
వని నియమించి ... మనుచ. ౪. ౨౩. (శ.
ర. పా.)

౭. చతురుడు, నిపుణుడు.

ద్వి. నెల వైనవెద్దలు నేర్పియట్టి, కఱపులు గఱ
చె నీకతకారిబడ్డ. ఆ. మ. క. ౧. ౩౪ పా.
౨౨ పం.

నెలవేటు. ఆ. క్రి. (నెలపు + ఏటు¹. త. నిటై
వేరు.) ౧. సిద్ధించు, ఈడేలు.

గీ. దివ్యకోటీర మాహరతీ ప్రకృతి, యుద్ధసము
నకు నాకీకుఁ డొసఁగె నీన, రుండు మద్భం
ధువై రమారూఢి నిర్వహించె నెలవేటఁ
జెప్పెడి దేమి... రాఘవ. ౩. ౮౪. ('నెల
వేరు.' ఆపముద్రి.)

సీ. ఈడుమీటె ననంగ నీడేటె ననంగను వయ
సు వచ్చె ననుట వరలు నందు, నంత్యంబు
నెలవేటె ననుటయుఁదోచును... ఆం. భా.
౩. ౯౪.

౨. ముగియు, పరిసమాప్తమగు.

(కృష్ణ.) దైవకృపవలన నేటితో నేతలచిన కార్యము నెఱవేటినది.

నెటవేటుచు(ర్పు). స. క్రి. (✓నెటవేటు) ౧. ఈడేర్పు, సిద్ధింపజేయు.

ఆ... ఆజవంజవనుఖా, సక్రియుక్తి నోలిసాహస మున, నీమనోరథంబు నెఱవేర్చు నేనియు, నవుల నెట్లు నైతు రార్యజనులు. కృ. శకుం. 3. ౪3.

క. కృతయుగమున వేదవతీ, సతి యై తప మొంది త్రేత జనకజ యై తా, మతిఁ దలఁచినటుల పట్టిన, ప్రతివయు నెఱవేర్చు దత్తభావం బునదే. ఉ. రా. 3. ౧33.

౨. ముగియజేయు, పూర్తిచేయు.

చ. జనకున కాహితాగ్నివృద్ధిచిత్తసంస్థియల న్నెఱవేర్చె నన్నిటిక. చం. రా. ౪. ౯౮.

ఉ. ఆచెలియిచ్చ మెచ్చు కొని యాతని మ్రొ ల... వేచినయంత హోమవిధి విశ్రవుడుక నెఱవేర్చి ముందటక. ఉ. రా. ౨. ౧౨8.

నెటసరి. వి. (నెట + సరి. త. నిటైసరి.) - ౧.

కార్యమునకు పూర్ణోపమాన మైనది-సింహము.

క. నెటసరియు దానిపై బడి, కఠవక లాఘవ ము లేమి గాల్గియుచు న, ద్వీణువం గదిసిన నతెఱ, గఱిగి ఖరం బదరి తిరిగి యేగుచు నుండెక. వేం. పంచ. ౪. ౫౭౦. (చి.ని. పా. 'నెటిసరిగ' ముద్రి. పా.)

గీ. నెటసరిని మించు మించుకే లాఱపు పాడ ము, నెటసరిని బెంపుఁ జంపుఁగా నెలఁతన డుము. ప్రబంధ. ౬౬2.

ద్వి. నెటసరి కరిఁ జూచి నిగిడి కోపించు, తె ఱుగునఁ గనలి గద్దియ డిగ్గ నుటికి. ద్వి. పర మ. ౨. ౧౧౦. పా. ఆం. భా. 3. ౫౬.

౨. నిండుసామ్యము, పూర్ణోపమానము.

గీ. సింహ పూర్ణోపమానముల్ నెలఁగును నెఱ, సరి యటం చని పలు కాడ... ఆం. భా.

3. ౫౬.

విణ. కార్యవత్తము.

క. చటినుండి తొలఁగ నుటికడు, నెటసరిసిం గంబుఁ బోలె నిబ్బరముగఁ గ్రే, నుటికం దొలఁగక బగతుని, యటకటనుండి భువి మీఁది కబ్బలియుండుక. హరి. పూ. 2. ౧౦౫. (శ.ర.పా. 'నెటసింగపుఁ గొదమఁ బోలె.' ముద్రి.)

నెటసు. వి. అశ్వశిక్షాభేదము.

సీ. పరసంబు నొందించి పల్లంబు కల్పించి నిగు డంబు సరుకొల్పి నెఱును నెఱపి. పి. శకుం. ౧. ౧౧౨.

నెటా = నెఱ. విణ. (త. నిటై.) నిండు, అధికము.

చ. కలమవనావనార్థపరికల్పితమం చతులములం డు వ, ర్తియచెలువల్ నెటాపసరు డేరెడునై రుల మీఱుకీరపం, త్తులముకుచామలం దె లిసి తోలినఁ దత్కణిశాలిశాలిచం, చులఁ జను చొప్ప దిక్పతులచొక్కపుపచ్చల హెచ్చులో యనక. ఆచలా. ౨. ౧౬. ('నెరా.' అప ముద్రి.)

క. రతనాలదొంతి విం తగు, రతి నాయకుదంతి కడునెటావందనపుం, బ్రతిమే కద కాంతి బరీ, యతివలమేర్ బంతి యింతి యభివర్ణి పక. ముకుంద. ౧. ౨3౦.

ఉ. కొమ్ములు వీరజాలు జిగిఁ గుల్మైనువ్రాతల కృష్ణలీలలం, గ్రమ్ము గుడార్లు వీరు డగుకాట మరాజుక ధానులాపముర్, బమిసపుస్తకాలు ముఖపటిక కట్టురుమాయిలు న్నెటా, సామ్మ లు నామముల్ వెలయునుద్దులగొల్లులు వచ్చి రెంతయుక. హంస. ౨. ౮2.

నెటి. వి. (త. నెటి.) ౧. అందము, బిప్పికము.

క. నెటి గలుగు నాఁడునాటికి, గుటి గడవఁగఁ బెరుగు జఘనకుచకచభరముర్. కు. సం. ౮. 2.

౨. పాడి, ధర్మము.

క. ఈ నెటిదప్పినమాటలు, నీ నోరక వెడలఁ దగునె నిండినసభలోక. భార. ఉద్యో. ౨. ౧౫౯.

ఆ. నీవు సనకమున్న నెటితోడ మనకార్యము నకుఁ దగినయల్పములు ఘటించి, యుండెనేని వాని నొం జేమియుం జేయఁబడు తోడితె మ్మవార్యకౌర్య. భార. ఆర. ౭. ౪.

౩. సౌశీల్యము, సుస్వభావము.

క. ఎఱుంగవె యజాతశత్రుని, నెటియును ధర్మం బు సత్యవిష్ణుయు... భార. ఉద్యో. ౩. ౨౭౮.

గీ. ఇట్లు తమతమవ రించు నెడల సకలజనముల కు హృదయానురంజన మొనర్చి, తాల్చి పు యిలోట యడఁకువ తగవు మెలపు, నెటితె జంగును బాటింప నేర్పు గలిగి. భార. విరా. ౨. ౩.

౪. క్రమము; ఉచితస్థితి.

క. మ మెఱుంగు దెదిరి నెఱుంగుదు, నెమ్మి యె ఱుంగు దర్శిది నెటి యెఱుంగుదు వా, కృష్ణు లపడతి నెఱుంగుదు... భార. ఉద్యో. ౩. ౩౪.

చ. అని తనమాట కియ్యకొనునన్నరుపల్కుల కిచ్చు మెచ్చి యజ్ఞుపతి భీమునిం గవలఁ జయ్యనఁ బిల్వగఁ బంచి యత్రెఱుంగు నెఱుంగు నెఱుంగఁ జెప్పు... భార. మహా. ౧. ౭.

క. అఱుఱు లైనరథంబులు, నెటి దప్పగఁ బడి నయశ్వనికరంబులు... భార. భీష్మ. ౨. ౧౩౬.

క... నెటి చెడి సురగాలి విసర నిలువక వెలు చక. ఉ. హరి. ౨. ౨౪.

౫. సదాచారము.

క. నెటి గలనిత్రుం డయినను, గుఱుకొని యజ్ఞో పవీతగురుడేవతఁ వా, నెటిగి ధరియించు

టుచితం, బెఱుంగక ధరియించెనేని నిలఁ దగ దెందుక. విజ్ఞా. ఆచా. ౩౦.

క. ఈ నెటిఁ గని కొని శూద్రుం, దైనను గ్రమ వృత్తి నవ్యయం బగుపదముం, గానంబడ యుట గల్గును... భార. ఆను. ౩. ౩౦౨.

౬. ఉత్సాహము, కృతూహలము.

క. అని పల్కునతనితాల్చికి, మనమున నెటి కెటిగి చాల మఱియును గలిఁ బో, నినవెనుక నుట్టకడఁ జూచినగతి నను సతివ యాస చెడ్డది గాడే. సారంగ. ౨. ౧౨౨.

౭. సైర్యము, నిశ్చలత్వము.

క. ప్రాయపువాఁ డెట సదృశ, క్రియుక్తిఁ దలిర్చుబిత్తరి న్విసె నఁట యా, హా యాతని యాత్మ యిను మొ, తాయో కులిశంబా నెటి దొఱంగక యుండక. ప్రభా. ౪. ౪౮.

౮. పరాక్రమము, పౌరుషము.

క. నెటి నుఱక వైరివీరుల, నెఱుఁకులు దూఱంగ నేయున్పుపపుంగవునం, పఱు కోర్వక... భార. ఆది. ౪. ౨౦౨.

గీ. అంత కౌర్యాశ్రయం బైనయట్టిమేటి, వీరు నాకాహవస్పృహనీయధామ, కాంతిఁజూచి పోయెద నిని కిదిలి వచ్చి, నాడ నెటి నూపు మదినుగుణక్రిమమున. రాఘవ. ౨. ౯౪.

క... నెటి దప్పుఁ పోర యామిని చరుడలుకెక. భా. రా. యు. ౨౦౯౪.

౯. సాహసము, తెగువ.

గీ. ఇవిధంబునఁ దనపోక లెఱుంగనీక, మగని జోకొట్టి నెటి వచ్చి సాగనుజెట్టి, వాడలోఁ గూడు జారుల... శుక. ౩. ౧౬౩.

ఆ. మానినాథ విభుఁడు మానధనాధ్యుఁడు, ని న్ను నన్నుఁ గన్న నెటి వధించు. సురా. ౮౪.

౧౦. విధము, రీతి.

క. అకట భవచ్చిత్తము నిర్వికార మై భరితప్పు
తివివేకవినయశాంతి మగుచు వెలింగడు
దీనికి గారణ మైననై నెటి యెట్టిదియో.
భార. శా. ౪. ౪౩౯.

క. ఏ నిచ్చట నిద్రితనై, యీ నెటి నుండంగలు
రువుఁ దెవ్వఁడో యుపగూ, హానుభవంబున
వికృతం, గా నొనరించె నది కలయై కాదో
యెఱుంగఁ. హరి. ఉ. ౭. ౯౦, ౯౧.

౧౧. (=నెరి.) వక్రత, వంకర.

గీ. ఇంతికచములు నెటి గలయింద్రశిలలు.
చంద్ర. ౬. ౧౨౯.

క. నెటి మిగులఁ గలిగి నలు మైత్రణ చె మదన
ప్రతాపదావాగ్నిశిఖల్, మెఱయునవధూమ
మనఁ గా, దెఱవకుఁ గచభరము వచ్చె దేవుని
కరుణఁ. కాళి. ౧. ౫౩. ద్వి. హరిశ్చ. పూ.
౧౨౨౬ పం.

౧౨. (పక్షియాఁకలు మొ.వాని) చిహ్న, మెలి.

సీ. అలఁతఁ జీనయెఱకలనెటిఁ దీర్పు జక్రములు
చెందొమల కేకట యొనర్చు. భార. ఉద్యో.
౨. ౧౧౨. (కరాళప్రతి. పా.)

ద్వి. నీలాలకంబుల నెఱులు దీర్పుచును ద్వి. హరి
శ్చ. పూ. ౧౦౫౪ పం.

౧౩. పక్షము, వైపు.

ఉ... నేను నా, నేనయు దాడివెట్టెద విశ్వంభ
లతం బ్రతిపదుమట మీ, రీ నెటికిక సహాయ
పడు టిప్పిని మేరి గడంగుఁ డున్మనఁ.
హరి. ఉ. ౩. ౯౯.

క. తా నిది గలిచితి ననియెడు, నేను గలిచి
యండ నీతఁ డిది యేటికి మీ, రే నెటికి నిజ
ము నెఱుఁదా, నా నొకరును బలుఁ రై రి నమి
తాను లై. హరి. ఉ. ౩. ౨౩౬.

౧౪. అక్క, పక్షము.

క. ఎఱకలు విచ్చుచుఁ దుండము, దెఱుచుచు వ్రేఁ

గడరి సాగసి త్రెల్లి వివకుడై, యఱచిన నోడ
కు మని హరి, నెటి చక్కఁగఁ ద్రోచి యెత్తె నె
గయంగఁ గృపణ. భార. ఉద్యో. ౩. ౩౦౧.

గీ. కఱకుటంపుల నిటికించి గజ్జ గదలఁగటికి
నెటి నెటికోలెముకయును నిఱుగ, విటిచె
వడిఁ గై నొక పెద్ద నేనడంబు. పునుచ. ౪.
౫౮.

౧౫. నిగ్గు, కాంతి.

గీ. నిగ్గు చిరుగడ్డ కుటిల బు నెటి యనఁదగు.
ఆం. భా. ౩. ౬౧.

౧౬. వస్త్రపుకుచ్చె, పింజె.

సీ... కచ్చభేదాభిధాన మెనంగుఁ గా నె కుచ్చె
ల కుచ్చె కచ్చె పింజె, మంగు రింగు నెటిఁ
చింగు నెటి యనంగ... ఆం. భా. ౨. ౧౫౩.

సీ. నెటి వెటి కట్టిననిండుచెంగువై గాంచికా
ఘటికల్ కళవళింప. పాంచా. ౨. ౧౪.

సీ. మెఱుఁగుదట్టియుఁ గొంతకుఱుచగా నెటి
వట్టి సురఁటిలాగున గాలి సోక విసరి. జై.
భా. ౨. ౮౯.

౧౭. చిరుగడ్డ. ఆం. భా. ౩. ౬౧.

౧౮. వెండ్రుక, కేశము; మెలివెండ్రుకలు; అలక
లు, ముంగురులు. (ఈయర్థమున తఱచుగా
బహువచనమునందే ప్రయోగములు కన్పట్టు
చున్నవి.)

సీ. వికటపాటలజటామకుటికాభారంబు కఱ
కై నజాంజురు నెఱులు గాఁగ. హరి. ౭. ౪౧.

మ. చిగురుజిమ్మనకోవిలో నొకతె రాణివాసవం
బుంచి వై, నిగిడింపక గమకింప నొక్కనవ
లా నెమ్మాయు వేఁ దిప్పినక, జగజం వై నెటి
గుంపు గప్పకొనియె... వసు. ౩. ౧౫౮.

సీ... వెండ్రుక నెటి నెఱక నాఁగఁ దనరుఁ గేశ,
ము... ఆం. భా. ౨. ౧౪౫.

సీ. నెఱులన్ననికప్ప దుఱుగలిగొనఁ గూడి

పాదలువెండుకలు కొప్పునకు కెయిద, హరి.

పూ. ౬. ౧౭౭.

సీ. నెటివేణి గూడనినెలులు నెన్నుదుట్టె
గమ్మకమురితిలకమున నెఱయ. దశా. ౬. ౧౫.

౧౯. శక్తి, సామర్థ్యము.

సీ... నెటి గల్లి పలుకక యుండంగ దగుటయూ
హించుటు తమవిధంబు. భార. ఆశ్ర. ౧. ౭౩.

చ... వినవే నను నంగదు సర్వగర్వముక, నెటి
నెడ నాల్గువారిధుల ని స్తు ముంచినవారి
పుత్రుడెక. భా. రా. యు. ౫౦౪.

చ... ద్వారపాఠరక్ష, నెటి చెడ మట్టికొంచు
జొర... ప్రభా. ౧. ౮౧.

విణ. ౧. (=నెరి.) కుటిలము, వంకరయైనది.

చ. నెటికురులుక విలోలసితనేత్రయుగంబును
నొప్పు... భార. జిది. ౩. ౭౩.

మ. నెలు లై యొప్పువినీలకేశములు నున్నిద్రాన
నాబ్బంబునే, దైత నూత్నాంబుదతుల్యకాంతి
యును నై... హరి. పూ. ౫. ౧౧౯.

౨. చక్కనిది, సుందరము.

వ... నెటితులుమునం జెంగలువలు తురిమె...
నైమ. ౬. ౪౪.

చ... భోజనందనయు... అవ్వరిం, దననెటిగొప్పు
నం జెరివిక... పారి. ౧. ౫౫.

౩. న్యాయము, యుక్తము.

ద్వి. నీకు నిచ్చినయట్టిసృగుడు చా నుండ, నీకు
నాకును నేల నెటి గానివాడు. రం. రా. ఉ.
౧౨౭ పా. ౮ పం.

౪. శౌర్యముకలది.

క. ముక్కంటివరమునను మన, కెక్కుడుభయ
మావహింప హేతు కవధ్యుం, డక్కజుడు
పగతుడదైన, నెక్కిని సిద్ధింప నెటి నెటికర్జ
ములుక. హరి. ఉ. ౨. ౧౨౧.

౫. వాడియైనది, తీక్షణము.

చ... మొగంబున లేజెను రంకురింప జం, కెన
నెటిమాపు చూచి పలికెం జలితాధరపల్ల

వాగ్గయై. పారి. ౧. ౧౨౪.

ద్వి. నెట్టన మొలనున్న నెటికత్తిరి దివిచి. ద్వి.
హరిశ్చ. పూ. ౨౦౫౬ పం.

క్రి. విణ. ద్వి. ౧. పూర్వముగా, నిండుగా.

క... గూఢమతి నుండుద మిందజము బురో
చనుకృతకము, నెటి నేర్పడునంతకును వినీతా
శ్శల మై. భార. ఆది. ౬. ౧౫౪.

క. కఠకంతా తమియింపుము, నెటి నెవ్వరికెఱుంగ
నగునె నీచరితంబుల్. భార. ఆర. ౧. ౩౨౭.

చ... పురుషోత్తము, డింత యొప్పు బల్కునె
మలుమాట లాడ నయకోవిదు డెవ్వడు
ధీరు డెవ్వఁ డిం, దనువరి యెవ్వఁ డంచు
నచలాకృతు లై నెటి నూరకుండెక. భార. ఉద్యో. ౩. ౨౮౫. ఆము. ౫. ౧౧౯.

౨. గట్టిగా, దృఢముగా.

వ... నెటిఁ జజవియు నేలపా లొనర్చియు...
వీర. ౪. ౧౦౩.

౩. మిక్కిలి, అత్యంతము.

సీ... నెట్టన యెంతేని నెటిఁ, గరంబు, లలివార
కేదైత... అత్యంతముగ ననుట కాభ్యులయ్యె
ఆం. శే. ౫౭.

సీ. నెటి జీవనము లేక నింగినై శ్రమియించు
మత్స్యంబు దునుము ధేమాటవాసి. నరస. గి.
౧౭౨. (ఇట 'ఎంతమాత్రము' అనిభావము.)

౪. చక్కగా, లెస్సగా.

ఉ... నీవు కంటికికె, తెప్పయఁబోలె మాట
యి నెటిం బను లారసి యెజ్జుచాడ్పునం,
జెప్పుచు... భార. ఉద్యో. ౪. ౧౧౪.

క. అవయవము లెట్లు కూర్చును, నివిడించును
లోని కడఁచు నెటి నట్లు భూ, తరితతి భూ
తాత్తుడును, బ్రవర్తననివర్తనముల పాల్ప
డఁ జేయుక. భార. కాం. ౫. ౧౬౨.

౧. నిజముగా, వాస్తవముగా.

సీ. నెటి నిట్టి దని యింతి నీ నెప్పుడం బెన్నిభం
గుల నరసిన బట్టువడదు. భార. విరా.
౨. ౪౭.

నెటి(బడు. అ. క్రి. (నెటిక + పడు.) ౧. య
థాస్థితికి వచ్చు, కుదురుపడు.

చ. నెటి(బడి యాజి నీ మొనలు నేరపు గూడి
తగం జరింప నిం, దఱుమన సాక్కడై చన
క తప్పుగదా... భార. ఉద్యో. ౪. ౧౪౩.

క. నెటికితి నలుగులు మేనులు, నెటి(బడ నెల్లె
డలఁ గలయ నివితి హరు లి, త్తటి నీళులు
ద్రావక తెప్పిజవు... భార. ద్రి. ౩. ౧౬౦.

౨. సిద్ధించు, నెఱవేటు.

క. కానియటు లుండి నెటి(బడు, నెనలెఱుగు
దోచి మాయ మగు నిబ్బంగిణ, మానసమున
కుబ్బు వగయు, దే నోపుం బనులు బుధుడు
దేలఁడు రెంటు. భార. కాం. ౩. ౨౮.

నెటి(రి)క. వి. (త. నెరి. క. నెటి.) ౧. వస్త్రపు
కుచ్చెల, పింజె.

సీ. బంగారు సరిగల పట్టంచు వలిపంపు నెటిక మీఁ
గాల్గవె నెఱసి యాడ. సురా. ౩౪.

సీ. నెటికఁగాఁ బెట్టి దండెముమీఁద వైచిన
యంగదట్టము వైచినట్ల యుండె. కువల.
౫. ౩౭.

క. బురుసాకా నెరువారపు, నెరికలు కొనగోరఁ
దీర్చి నీలాంబుదభా, నురచంచల యనఁ దన
రుచు, దెరలోనక నర్తనాధిదేశతలీలక.
ప బంధ. ౧౦౩. ఆం. భా. ౨. ౧౫౩.

౨. నెఱపావడ; గాగరా, తాబడు.

సీ. అచ్చవెన్నెలచాయ నవళులింపఁగఁ జాలు
నిద్రంపువెలిపట్టు నెటిక గట్టి. నైష. ౬. ౨౨.

సీ. నిండుచందురు కావి నెటికచే రంగారుకడన
న్నబంగారు కానె యెసఁగ. వాల్మీ. ౩. ౧౩.

గీ. విలువ యిడరానిచెంగ విచెలుపు నెటిక, నాభి
విభకలు పొన్నకొన్నలు నింప. రా. వి.
౩. ౧౨౪.

౩. చల్లడము, స్త్రీలు తొడుగుకొన తొడలాగు.
చ. గిటికొను గాలి కల్వ దొరఁగింపఁగ జేలుపు
టింతిలో దొడల్, నెటికను వోలఁ గెంపు
గమి నెద్దపు, గ్రొమ్మల నూలి డాల్ల నెక. అచ్చ.
భా. ౩. ౧౦.

శ్లో. యుతక మివాతరీయ మూర్వోః. సం.
కిరా. ౭. ౧౪.

జ: నెటికగట్టు, నెటికవట్టు.

నెటికగట్టు. స. క్రి. (నెటిక + కట్టు.) ౧. కుచ్చె
ళ్లు పోసి కట్టు.

సీ. అంచనన్ని యతొడ నంద మెనఁబడుంగుని
ద్దంపులుట్టంబు నెటికగట్టి. కాశీ. ౩. ౨౧౨.

సీ. గొనబుగా నెటికగట్టినకొత్తచెంగ విచేలప
య్యెడకొంగు తూలి యాడ. రాజ. చ. ౨.
౧౬౯.

సీ. అభిషేకవిధియొగ్గ మగుమడుగొలియ ని
ర్వాభివిలముగా నెటికగట్టి. హర. ౪. ౭౮.

నెటికవట్టు. అ. క్రి. (నెటిక + పట్టు.) కుచ్చెళ్లు
పోయు, కుచ్చెళ్లు పెట్టు.

సీ. నెటికవట్టి పసిండినీటివ్రాతచెఱంగువెలిపట్టు
రహిఁ గట్టె వెలఁది యోర్తు. ఆము. ౬. ౧౨౮.

నెటికొలుపు(ల్లు). స. క్రి. (నెటి + కొలుపు.)
చక్కఁగాఁ దాల్చు, ధరించు.

(దేవదేవి.) ఉ ... విభూషణసముక్కరముక
ధరియించి హరముల్, గొప్పచనుంగవండు
నెటికొల్పి తనర్పి విలాసవైఖరిక. విప్ర.
౩. ౭౯.

నెటిడె. వి. పశురోగవిశేషము.

క. నెటిడెలు బుట్టినపసరము, నెటి విటిగియు

మేత యుడిగి...ఆరయగ లేకున్న యర
ము నడ్డము బెరుగెక. (చికి. చి. ని.)

నెటిపట్టు. వి. పట్టుకన్త్రులికేషము.

ద్వి. నెటిపట్టు నెలిపట్టు నేత్రంబుకట్టు. బస.
పు. 3. ౫౬ పం.

నెటియ(త్ర)=నెట్టి. వి. గ. (భూమ్యాదుల;
బీట, పగులు; వివరము, కన్నము.

క. మండెడుమార్తాండద్యుతి, నెండుచు నొం
డొండ నెటియ లేవడగా భూమండల
ము పూర్వమున నఖండము లయ్యెను ననే
కఖండము లయ్యెక. ద్వా. ౯. ౯.

ద్వి. ధరఁ దాకి పడిన నెత్తగ రాక ప్రాలు,
నెటియలపాత్రన బుహర నీకుఁ గర
నర్పింపగా నేగుదెంచి. బస. పు. ౪. ౯౦౨
పం. ('నెరియలు' అని ముద్రి.)

చ. సవిత్వమయూఖుల్ నెతెలసండులదూ
లుట యెప్పె...చంద్ర. గ. ౧౫౪.

౨. చీలిక, పాయ.

మ. స్వనిదానోగ్రసిదానునెఖరిన యూవ్యవృ
త్తికల్ కామినీ, కనదానీలకచాగ్రపంక్తి నె
టియల్ గాఁ బాపగా...ఆము. ౨. ౬౩.

జ : నెటియలువాలు, నెటెవెట్టు.

నెటియలు(త్ర)వాలు. ఆ. క్రి. (నెటియలు +
పాటు.) బీటలువాలు, పగులు.

వ...వీడుపెనుచుండ బండ్లసరియలు నెటియ
లువాటి...మనుచ. ౪. ౬౦.

కా...మందరాద్రి నెటెవాణక వీణమె నెత్తి
య, య్యంభోబాహుండు పట్టి నెచె...వీర.
3. ౨౦౬.

నెటెవెట్టు. ఆ. క్రి. (నెటె + వెట్టు.) తొలు
చు, రంధ్రముచేయు.

నీ. నెలపుల వనదంశములు మూగి నెటెవెట్టు
...మనుచ. ౨. 8.

నెట్టె=నెటియ. వి. వివరము, కన్నము.

వ...వీరభద్రునిరణంబు చూచి భీతచితులై...
నెట్టెలు చూపాటువారును ... వీర. ౪.
౧౬౨.

నెల¹. వి. (త. నిలా.) గ. చంద్రుడు.

క. నెల లన్నియు నిండగ న, నెలలతకు జని
యించె నిండునెల పున్నమకక, నెలకొని
యుదయించుపవది, నెలమి గొడుగు సకలకు
వలమేచ్ఛాకరుడై. హరి. పూ. ౫. ౧౦౮.

నీ. మృదునెద్దుఁ గొని గాడ్చువృక్షము బండగఁ
జేసి యెలయించి నెలలోనియెట్టి నేయు.
కు. సం. ౪. 32౯.

క. నెల వొడిచెం జెంగలువలు, నలి విడిచెక
...రంగా. 3. ౧౮౩. హర. ౨. ౧౬.

౨. వెన్నెల. (చూ. నెలత్రావడము.)

3. మాసము, చంద్రగతివలన నేర్పడుకాలమా
నము. (దీని బహువచనరూపము 'నెల్లు' అనికూడ
కాన్పించుచున్నది.)

నీ. శండ్రి కథించి యెంతయు నల్కమై వీని
నింకిట నెల సమయించువాడ. భ. ర.
ఉద్యో. 3. ౨౯౧.

క. నెలనెల తప్పకయుండగ, నెల భాస్కరుఁ
జొచ్చు నెల్ల నియమముతోడక, గలచాంస
నేడిచె నెల్ల, సొలయక నాయంగకములు
నూడుబకుఁ జూచి. నైష. ౨. 33.

నీ. వీరేట నొసరింపు మితరదేశవిహార మాలు
నెలలు రాజ్య మాలునెలలు. విక్ర. ౪. ౪౩.

క. నెల్లెల్లలోన నాకుం, జెన్నొంద నధీన గాఁగఁ
జేయుడు...భా. రా. మం. ౨౦౪.

చ. నడలు దడంబవం దొణెనె నాతికి దొమిది
నెల్లు నిండగక. యయా. ౫. 32. ఆం.
భా. 3. ౫౫.

౪. పూర్ణిమ, పున్నమ.

సీ. నెలచందురనికాంతి నెమ్మొము స్పృశయిం
చి యకలంకవిలసనం బలవరించి. పోడ. ౬.
౩౦.

౫. కర్పూరము. (సంస్కృతమున చంద్రవాచ
కశబ్దము లన్నిటికిని కర్పూరము అను సర్థము కల
దు. చూ. నెలకత్తి.)

౬. శ్రీశిరోభూషావిశేషము. (క. ర.)

౭. ఋతుకాలము, గర్భధారణమునకు యోగ్య
మగుకాలము.

చ...మగఁడు గల్గియు లేనివిధంబు చేసి తా,
నెలక గల నైన నన్నుఁ గరుణింపఁడు భో
గమువారిపొందునక. శుక. ౨. ౧౧౨.

జ: నెలకట్టియ, నెలకూన, నెలచట్టు, నెలతాలు
పు, నెలత్రావడము, నెలదారి, నెలదిండి,
నెలపట్టి, నెలపాలు, నెలపురుడు, నెలపులుగు
ము.

నెల² = నెలపు. (క. నెలె. $\sqrt{\text{నెలయు.}}$) సానము,
ఉనికిపట్టు.

క. అని పలుకుకలశభవముఖ, మునిజనముల ప్ర
శ్నవాక్యములు విని పురభి, తనయుఁడు తత్త్వి
విధము నొక్కనెలం గుమిగుడి యునికిఁ
గనఁజాలమికి. పొందు. ౧. ౧౫౩.

నెలత = నెలతుక. వి. ౧. శ్రీ, అఁడుది.

క. ఈనెలతఁ గన్న మన్మథుఁడైనఁ జిగురుగొ
డుగుఁ బువ్వుటముఁ పొడులుక, లోనుగ నె
జలు సేయం, దా నియమింపఁడె కరహతా
పముపేర్చి. భార. విరా. ౨. ౨౮.

ఉ...అరయఁ గళ్యపునాంధ్రుడైత్యులక, గన్న
నెలంత వేలుపులఁ గన్న నెలంతయుఁ దత్తు
తనజంబున్నతెలుంగు వారలనహోదరమై
త్రిజంబెలుంగదే. ఉ. రా. ౨. ౨౨౯.

న్య. నెలత నీ వెవ్వరు నీ వేల యంత, - లఁగద
విక్కాననములోన నిలిచి. రం. రా. ఆర.
౧౩౭ పా. ౧౯ పం.

౨. ప్రియురాలు, భార్య.

గీ. యెట్టిమిదెలవారికి మరుననులక, నెలత వా
సినవారికి నదుర చెడియె. ఆము. ౪. ౧౨౩.

మ. తమప్రాణేశులు గారవింశత నెలంతలో
నిండుకొంగిళ్ల నంగముగా నుండియు నప్పు
దురవునిసౌందర్యంబు భావించుచు ...కవి
రా. ౧. ౯౬.

జ: నెలతుక.

నెలతుక = నెలత. వి. (నెలత + ఉక - స్వార్థము
న.) ౧. శ్రీ, అఁడుది.

సీ. గంధర్వ లేపురు గల రని చెప్పె నన్నెల
తుకమాటలు నిక్క మెక్కొ. భార. విరా.
౨. ౨౯౫.

గీ. కన్నుఁగవ నశ్చుధారలు గ్రమ్మకొనఁగఁ,
నన్నెలతుక దీనయై యడలుచున్న. ఉ,
రా. ౬. ౨౯౩.

౨. ప్రియురాలు, భార్య.

క. ఈమాడ్కిఁ జూడ నను న, క్కామినిఁ గడుఁ
దిరిగి తిరిగి కనుఁగొనియెడు నీ, నేమి యిది
నాకుఁ జెపుమా, నీమది యని యతని నతని
నెలతుక పలికె. కళా. ౩. ౧౭౪.

నెలకట్టియ(ట్టె). వి. (నెల¹ + కట్టియ.) అర్థచం
ద్రాకారముగ నున్న బాణము.

(యక్షరాక్షసదానవగణములు.) ప...బల్లెములు
బల్లెముల విలువ నమర్చియుఁ జెమర్చియు
నెలకట్టియలు నెలకట్టియలనై నిలిపియుఁ దెలి
పియు...నారాయణుం దాకె...ఉ. వారి.
౬. ౫౦.

నెలకట్టు. వి. (క. నెలకట్టు. నెల² + కట్టు.) శిలా
రత్నాదినిబద్ధధూమి, కట్టిమము.

సీ. యగులనునుఁగాంతి నయ్యెడ పద్మరాగం
బలనెలకట్టుకరణి నొప్ప. భార. విరా.
౪. ౨౬.

ద్వి. నెలకట్టు కట్టించి నిమిషమా త్రమున,నరర
తన్నభిచితమువరాలయంబు,విరచించి...బస.
పు. ౬. ౬౩౮ పం.

గీ. క్రేస్తు దాఁటెడుచూపులు క్రింద నిండఁ,
గ్రమ్మ నీలాలనెలకట్టుకరణి మెరియ. రాజ.
చ. ౩. ౧౭౧.

నెలకుమ. వి. (త. నిలె. / నెలయు.) స్థానము,
ప్రదేశము.

క. విసను రావణుఁ డెటు రిపుఁ, డానెలకుమఁ
జొచ్చి పొదివితఁటు పోరను నీ, చే నెక్తురు
గాకుండఁగ, వానిం జంపితఁటు తగదె వర్ణన
సేయక. నిర్య. ౨. ౧౧.

నెలకూన. వి. (నెల¹ + కూన.) గ.బాలచంద్రుడు.

సీ. చెలు వైనకళి లీనఁగలచిన్ని నెలకూన పుగు
లవజ్రపునరిసేపు గాఁగ. మృ. వి. ౩. ౨౦.

గీ. ఏది మినుబాలు కనువాలు నిట్టకేలు, నేది
తోల్పిర మెడచార యెముకకోర, యేది
నెలకూన సామేన నిడినచాన, యితఁడు జేజే
లదొర యని యెటుల నందు. చెన్న. ౩. ౫౨.

౨- అర్ధచంద్రాకృతిగ నుండునది- నఖత్రతము,
నెలవంక.

సీ. నెలతగు త్రపుగుబ్బ నెత్తమి మొగడల నెల
కూనసోఁతులు నిగుడకుండ. వసు. ౬. ౯౧.

గీ. తగుతునెలకూన లునుపక తనివితిఱఁ, గాఁగి
లింపక...చంద్ర. ౫. ౮౫.

నెలకొను = నెలపుకొను, నెక్కొను. అ. క్రి. (త.
నెలెగూళ్. నెల¹ + కొను.) ౧. పాదుకొను,
కుదురుపడు.

క. కలగొన రాజసతామస,ము లయనభావములు
వికృతిఁ బొందింపఁగ మర్త్యుల కేకాంతికి
వృత్తిని, నెలకొనఁగా నెట్లు వచ్చు నిర్లభి
వణా. భార. శాం. ౬. ౫౦౭.

ద్వి. నెలకొని యిటుమీఁదనీవునీనుతుఁడు, నిల
యెల్లఁ గైకొని యిపుడు భోగింపుఁడు...
రం. రా. ఆయో. ౧౨౭ పా. ౨౭ పం.

క. నెలకొన్నభక్తి సద్గురు,కులమాడారత్నమగు
నభూరశివాచా,ర్యుల దివ్యపాదపద్మంబుల
కు నమస్కృతి ఘటించి పూతాత్తుల మె.
వరాహ. ౧. ౧౯. విక్ర. ౫. ౧౮౨.

౨. నిలుచుండు; ఉండు.

గీ. నేరువున నిట్లు బుద్ధులు నేరుపజీచి, రామకృ
ష్ణులు లొకట శ్రీదామయఖ్యులొకట నెల
కొని తనుతమయరుబలంబు, నెలయ లంఘిం
చుచుండిరి వేద్యమీఱ. దశా. ౮. ౧౧.

సీ. వింగడం బైట్టిముగిట నెలకొన్నబృందా
వనికి ముగు పెట్టుఁ దాన. ఆము. క. ౫౦.

క. ఫలములుగోరక కర్తంబుల నడపుచు వాని వి
మలబోధాగ్నిహతిం, బాలియించుచు నిర్వృం
ద్వత, నెలకొను నేకాంతిజనులు నినుఁ గండ్లు
వారి. భార. శాం. క. ౨౩౯. ఉ. రా.
౫. ౨౪౮.

౩. కలుగు, సంభవించు.

ఆ. తలఁపునకుఁ బ్రియంబు దనబుద్ధి నెలకొన,
నాక్షణంబ పంకజామృతాలి, కరుగుచెంచి
వినయ మలరార నిట్లని, దివిజలివి పలికెఁ
దియ్య మెసఁగ. హరి. ఉ. ౨. ౧౫౪.

క. చెలఁగరు కలఁగరు సాధులు, మిలితము లయి
పరులవలన మేలుం గీడుకొ, నెలకొనిన నైవ
నాత్తుక, నొలయపు నుభయభవయము యు
గ్గము లగుచుక. భాగ. ౧. ౪౮౩. పాండు.
౨. ౭౪.

౩. కడఁగు, యత్నించు. (ఈయర్థమున నిది కొ
న్నిపట్ల పాదపూరకముగా కానవచ్చుచున్నది.)

క. ఆరీతి మహోపాయము, నేరిచినకా జారుఁ
గవయ నెలకొను మన సౌరార జగజంత

యని తెలవాలుటఁ గని భామ కేళివసతికిఁ జనియెక. హంస. 3. ౨౪౩.

చ. నెలకొని కృష్ణరాయధరచీఘ్నజుఁ డుత్కల భూమిసాలుతోఁ, గలన నెనిర్చి...పారి. పీఠి. ౨౨.

ద్వి. నెలకొని తొమ్మిదినిధులును ధనదు, నలఁతులై నందనవసములోపలికిఁ, గ్రమ్మగఁ గొనిపోవ...రం. రా. ఉ. 3౪ పా. ౧౩ పం.

నెలకొలుపు(ల్లు) = నెక్కొల్పు, నెలపుకొలుపు. స. క్రి. ($\sqrt{\text{నెలకొను.}}$)

(పాడుకొల్పు, నిలుపు.)

వ...భావంబునభూతనాథు నెలకొలిపియక్కుం భభవసంభవుండు...భార.సా. ౧. ౧౧౦.

(పెట్టు, ఉంచు.)

చ...చు, క్కలదొర యెండదాడి విని గ్రక్కునఁ దానును గాఁతి వీనిలో, పల నెలకొల్పె నాఁబలుకఁ బాఁతి నిశాంతనిశాంతదీపికల్. పారి. ౨. ౧౬.

నెలగ. వి. ధనము.

క. కలిమికిని దగినకొలఁదిని, నెలగల పెలి విడువకున్న నిలు పెక్కడి దొంగలయఁగ నిండి నచెఱువున, కలుఁ గించుక విడువకున్న నాఁగనిభంగి. ద్వా. ౨. ౧౫౭.

నెలచట్టు. వి. (నెల¹ + చట్టు.) చంద్రకాంతమణి.

రగడ. నెలచట్టుగెంపయ్యె నీపాదములలక్కఁ. ఉ. రా. ౬. ౬౧.

సీ. చిలుకునీరు దొలఁకఁ దెలివొందు నెలచట్టు పల్లెరంబులమ్రాల ఒంతిసాగి. చంద్రి. ౪. ౭౭.

ద్వి. నెలచట్టుకోటల నిద్దంపుచుబుల, నలరెను నగరంబునందుఁ జూపట్టు. ద్వి. పరమ. 3. ౧౪౬ పా.

నెలతాల్పు(ల్లు). వి. (నెల¹ + తాల్పు.) చంద్రకేళిరుఁడు, కేళుఁడు.

క. ఆయ్యనవద్యగుజావని, యయ్యనమంత్రిమణి నరసమాంబ వివాహం, బయ్యె నహార్యమూరిని, నెయ్యంబునఁ బెండ్లి యైన నెలతాల్పు రహి. ఉ. రా. ౧. 3౩.

సీ. నెలతాల్పుదేవర యలిగినఁ బరి గాడు పెండిగుబ్బలి దేక యుండనిండు. యయా. 3. 3౪, ౪. ౬౪.

నెలత్రానడము. వి. (నెల¹ + త్రానడము) చకోరపక్షి, నెన్నెలపులుఁగు.

సీ. తరుణిచూపులు నెలత్రానడంబులఁ బోచు నివురుచాఱుల నెన్న దింతిమోవి. హ. న. ౪. ౪౩.

నెలదారి. వి. (నెల¹ + దారి.) చంద్రకేళిరుఁడు, ఈశ్వరుఁడు.

క. బంగారుబిందె లిడి యు, ప్పొంగుచు ముక్కంటివీటఁ బాలుచును రతనం, పుంగడవలు గడువేడ్క నొ, సంగిన నెలదారిచెంతఁ జక్కఁగ నిలుచుక. రామే. ౨. ౬౧.

సీ. అనురేంద్ర నీ వంప ననుకంప జనియింపఁ బొలఁది నెలదారిపురముఁ జేరి. దశా. ౨. ౯౭. (ఇటు శ్రేష్ఠవాచకము.)

నెలదిండి. వి. (నెల¹ + తిండి.) విధుంతురుఁడు, రాహువు.

క. అగి సెనిరుల్ కరునలిచే, నెగయందొఁడేటి చాల్పు లేఁగుక దలుచై, తొగరాచపమవులన్ వెను, వగులుచు నెలదిండిపిండుదాగ్కనుపగిదిక. యయా. ౪. ౧౧.

గీ. తొలుత మ్రింగినకొఱనెల లెనలపులందుఁ, గడఁగి పెడలించు నెలవిడిగాము లనఁగఁ, గొమ్ముఁబందులు పెడలె ఘుర్గురుము లడరఁ, బొదలలో నుండి...యయా. ౨. ౬.

నెలపట్టి. వి. (నెల¹ + పట్టి.) సామ్యుడు, బుధుడు.

క. నెలపట్టి యిటుల నలరగ, నిలయై యొక నెలయు మరల నిలఁ జే నెలయున్, మెలఁగుచుఁ గ్రమమునఁ దొమ్మిది, నెలలు సనఁ బురూరవుణ్ గనియె నది యంతన్. ఉ. రా. 2. ౪౯౨.

ఇట్లే: నెలచాలి మొ.

నెలపాలు = నెలవీసము. వి. (నెల¹ + పాలు.) చంద్రకళ. (శ. ర.)

నెలపురుడు. వి. (నెల¹.) మగ కిశువు పుట్టినది మొదల లొక నెలవఱకును స్త్రీకిశువు పుట్టినది మొదలు నలువదిదివసముల వఱకును తల్లికి ఉండు జాతాశాచము.

(శ్యర.) ఆమె యొకను నెలపురిటిలో నేయున్నది.

నెలపులుఁగఁ (న్లు) వి. (నెల¹ + పులుఁగు.) చకోరపక్షి.

సీ. చనుజక్కవలకు మెప్పున కిడ్డచిసఖండముల
లీల హారముల్ ముద్దు గులుకఁగనుడోయి
నెలపులుగవ కుంచుతకుమవెన్నెలవీరకఁగపు
రంపుఁదిలక మమర. చంద్రా. 3. ౯౨.

నెలపొడుపు. వి. (నెల¹ + పొడుపు.) చంద్రోదయము.

చ. లలితము లైనయాపరిఖలం దగుమేడల వార
భామినుల్, నెలపొడుపుల్లనుంగొనుచు నిల్చి
నొయరము చూచి...కవ. గ. ౧౧.

నెలబాల. వి. (నెల¹ + బాల.) ఋతుమతి. (చి. ని.)

నెలమసలు. అ. క్రి. (నెల¹ + మసలు.) నెలదప్పు, గర్భోత్పత్తియగు; గర్భకతియగు.

క. హరివనమాలికయంతము, ధరణిపల నవతరింపఁ దలఁచిన దైయ, పురి నొక్కవిప్ర

కాంతయు, దరముఁ బ్రవేశింప సతికఁ దగ నెలమసలై. విప్ర. గ. 2౧.

క... భక్తత్వయాణికాలంబున నీ, కులకాంతాతిలకం బీ, యతికచ నెలమసలియుండు టది యెఱుంగ వొకో. కుక. గ. ౧౪౦.

నెలమేపరి. వి. (నెల¹.) రాహువు, విభుంతుడుడు. (శ. ర.)

నెలమొలక (లక) వి. (నెల¹ + మొలక.) బాలచంద్రుడు, నెలహాన.

సీ. తనతలనెలమొల్క తళతళజిగి గుల్కనెలయుములైపుతురా బెళుకు గాఁగ. ఇందు. గ. 2.

నెలయల్లుడు. వి. (నెల¹ + అల్లుడు.) మన్మథుడు.

గీ... నెలయల్లుడు వెడవిలుతుడు, నాఁగ మరనాభ్యలగు... అం. భా. గ. ౪౫.

నెలయు. అ. క్రి. (క. నెలను.) ఉండు.

సీ. పరితాపవేదనాపరవశంబునఁ దూలి నెలనిన
చి తంబు నెలవుకొనఁగ. కు. సం. ౫. ౬౩౪.
జ: నెక్కొను, నెక్కొల్పు, నెక్కొలు, నెల¹,
నెలకట్టు, నెలకువ, నెలకొను, నెలకొలుపు, నెలరరి, నెలవీస, నెలవు, నెలవుకొను, నెలవుకొలుపు, నెలవుపడు, నెలవుపఱుచు, నెలవొందు.

నెలయూటి. వి. (నెల¹ + ఊటి.) అడవిలో నుండెడిఒకజాతిఫలవృక్షము, ఒకజాతిఊటిచెట్టు.

సీ. నేరేకుపండులు నెలయూటిపండులుఁ గొండమామిడిపండ్లు దొండపండ్లు. కాళ. 3. ౬౯.

నెలరేక. వి. (నెల¹ + రేక.) చంద్రరేఖ.

సీ. నెలరేకనుడుటివై నీ లైసకమృతస్తూరిగీర్నామంబుసౌరు మీఱ. ఇందు. గ. ౨౦.

నెలతాయి. వి. టి. (నెల¹ + తాయి.) చంద్రకాంతశిల, చలువతాయి.

సీ. నెలతాతిచాలునిగ్గులలోనిమిన్నేటి రాయం
చగముల నారప్పటులవలన.రామా.గ.గౌర.
ద్వి. తళతళ మనువైడితలుపులు మించు, నెల
తాలతిన్నెలు నీడలు దోచు, నీలాలకంబా
లు...ద్వి. హరిశ్చ. పూ. గౌ. ౧౩౨ పం.

మ. నెలతాచొక్కపుమేడలోన మగతానిద్దం
పుగీల్దూగుటు,య్యెలలో పాలకు నుంచి...
అలరుంబోడులు జోల బాడుదు రమందా
నందసంధాన లై. చంద్రా. ౨. ౩.

నెలవంక. వి. (నెల¹ + వంక.) గ. నెలకున,
కాలచంద్రుడు.

సీ...పసమించు నెలవంకనొసలిదాని... గీ. సా
గనునడదాని నక్కన్నె జూచె నతడు.
ఉ. రా. ౨. గౌర.

సీ. నెలవంకనామంబు సలితంబుగ నుంచి తిరు
చూర్ల మామిడఁ దీర్చు జేసి. వీధి. గౌ. ౧౩.
(నెలవంకనామము = బాలచంద్రాకార మగు
బొట్టు.)

౨. నఖతులము.

సీ. బింకింపుసానులవంక రాపడి నెలవంక నై
బూనినవాని మాని. వసు. గ. ౩౬.

చ...నెలవంక లుంచి చక్కనివలిగుబ్బచన్ను
గవఁ గొగిటఁ జేర్చి నిఁ కెప్పు గల్గినో.దళా.
౨. ౩౦౮. నరస. ౪. ౨౮.

నెలవంకక త్రి. వి. (నెల¹.) అర్ధచంద్రాకారము
గలక త్రి.

సీ. నీలిసాలువమిడఁ గీలుకొల్పినయట్టి నెలవం
కకత్తులతళకు లెసఁగ. చిత్రభా. ౩. గౌ. ౧౨౪.

నెలవంకకోల. వి. (నెల¹.) అర్ధచంద్ర బాణము.

సీ. కనుగొని యాతండు గడుడకుండానాతిఁ
బడగలు దెగిపడ్డపన్నగముల, గతిఁ గానబడ
నవిఖండంబులు గఁ నెలవంకకోలల ద్రుంచి
నైచి మఱియు. భా. రా. యు. ౮౩౬.

ఇట్లే: నెలవంకతూపు.

ద్వి...తలిరంపకాడు...తొలఁక నెలవంక తూపు
సంధించి, యాకథామణి డెంద మద రంట
నేసి. ద్వి. పరమ. ౩. ౨౪౬ పా.

నెలవ త్రి(త్రి). వి. (నెల¹ + వ త్రి.) గ. పూగఖం
డము, పోకపలుకు.

సీ. పూగభాగములు పాలుచు బాగాలన నెల
వ త్రి యనఁగను ... ఆం. భా. ౨. గౌ. ౧౬౩.
క. ఎవ్వరు దెచ్చిరా కస్తురి, దువ్వట మీఱ
విక నెలవతులు సవరం బీజవ్యాది యన్న
నవ్వెల, జవ్వలియూరవ్వ నయనగుంజం జూ
పెక. బహు. ౫. గౌ. ౧౧౯.

౨. పచ్చకప్పురపుబలుకు.

సీ. మంచివాసనల వాసించిన నెలవ త్రిబాగాలు
రానులు పడఁగఁ బోసి. కళా. ౨. ౬౦.
(నెలవ త్రిబాగాలు = కప్పురబాగాలు.)

నెలవరి. నిజ. (నెలపు + అరి¹.) గ. కాపురముం
డువాడు.

క. ముజ్జముల నెలవరి నిజ, మజ్జసంశీలబుద్ధిను
జ్జనముదా, యోజీవనజీవన యగు, నజ్జాహ్న
విఁ జేరె...రామా. ౫. ౨౦.

వ...జడదారి డెందంబు నెలవరి పదిమాఱు పేరులఁ
దిగుకుజేజే...ప్రబంధ. ౨౧౬.

౨ = నెళవరి. పరిచితుడు, పరిచయము కల
వాడు.

సీ. లేమగుంపుల లినలినలాడులే గొనువంటివో
టికి నెలవరి యటంచు. కువల. గ. ౨౦.

౩. సలజుడు, సలపరిచయము కలవాడు.

క. తలవరులుక నెలవరులుక, బొలపరులుక
వచ్చి యంతభూపాలునితో, మలలందుక
సెలందుక, శిలందును నెల్ల నారసితి
మే మందుక. సారంగ. ౩. ౨౩౯.

ద్వి. తలవరుల్ నెలవరుల్ తామెయై యచ

ట, జెలగుచుండిరి రాజశేఖర యంత. ఆ.
మ. క. గ. ర. పా. గ. పం. శుక. గ.
గ. ర.

నెలవీడు. వి. (నెల + వీడు, ఉనికిపట్టుతున్నప్పుడు.
చ. తలఁపులతిట్ట భావములతానక మాసలపుట్టి
నిల్లు గో, ర్కులనెలవీడు వల్వగలకూటము
...ట. సం. ౫. ౫౮౪.

నెలవీసము = నెలపాలు. వి. (నెల + వీసము.)
చంద్రకళ. (శ. ర.)

నెలపు. వి. (నెలయు. సం. నిలయు. ప్రా. నిల
ట. త. నిలె. క. నెలె. మ. నిలా.) గ. ఉనికి, సితి.
క. కొలువున నెలపు వహించిన, నలువకు సాష్టాం
గ మెరగి...విక్ర. ౨. ౨౮.

నీ. అనునానీరునహంకారగరిమకు నివధాచల
ముమిడినెలపు సాక్షి. మర. ౩. ౨౨.

౨. వాసనము, ఉనికిపట్టు.

గీ. చలువనెల వై నముత్యాలచవికలోన. మర.
౪. ౩౮.

క. ఎయ్యది కల మెయ్యది నెల, వెయ్యది నీనా
మధ్య మిచ్చోటికి రా, నెయ్యది ప్రస్తుత
మనినం, దొయ్యలి యా బ్రహ్మచారితో నిట్లని
యెక. వైజ. ౨. ౫౮.

౩. సానము, చోటు.

క. జీవుడు శుక్రచ్ఛాయా, భావితుఁడైనపుడు
విష్ణు భావించుటకుం, దా వెరవరి యగుఁ
డదగత, భావ మొసఁగు గుణము లేనపండగు
నెలపుక. భార. ౪౦. ౫. ౪౨౧.

క. ఎయ్యది నీ వుండెడునెలపు...విక్ర. ౨.
౨౪౪.

గీ. నాభికందంబుక్రిందట నలినగంధి, కుండలీశక్తి
దేవత యుండునెలపు. కాశీ. ౨. ౨౨౫.

ఆం. భా. ౨. ౧౩.

౪. భాగము, ప్రదేశము.

గీ. నేమి విరిసినకతన నన్నెలనెలపు, నేమిశం
బయ్యె నదియ తా నెమిశంబు. కాశీ.
౧. ౩౩.

౫ = నెళపు. పరిచయము, స్నేహము.

చ. నెలవున రాగసంపద వనీరమ చారుపికార
వంబునక, దెలిసి వసంతురాక ఘమనీరమ
వోర్తిక దాన మున్ని...చంద్రి. ౪. ౪౨.

౬. పట్టు, ఊత.

ఆ. నీకు జూడ ముప్పి నెలపు నాకర్ణణ, గాఢత
యును బాణగతియుఁ దొంటి, యట్లా యొం
డుభంగి యై తోచెనో నాకు, నున్నరూపు
నెప్పవన్న పార్థ. భార. ద్రో. ౩. ౧౮౮.

శ్లో. కచ్చిద్గాఢీవజః ప్రాణస్తథైవ భరతర్షభ,
ముప్పిశ్చ తే యథాపూర్వం భుజయోశ్చ బ
లం తవ, న వా కచ్చిదయం కాలః...సం.
భార. ద్రో. ౧౦౩. ౩.

౭. నెళపు, వ్యాపనము.

నీ. ఆవని యెల్లను దాన యైనది యనఁ దననీడ
నొప్పారెడు నెలపు గలిగి. గీ. తనరునొక్క
మహావతులరువుఁ గాంచి. మారి. ఉ. ౧. ౩౩.

విణ. (త. నిలపు.) గ. నలాపు, నుందరము.

గీ. ఫాలమునఁ గుంతలంబు లేర్పవించినపుడు,
నెలపుగాఁ దోచె గిరికన్య నెమ్మొగంబు.
మర. ౪. ౮౨.

౨. పరిచితము, ఆలవాటైనది.

చ. నెల వగువాయువేగి బలునేర్పరి గద్దరి
యొక్కుగుండు ... తుపాకి నాగఁ చే,
రలరెడిసార మేయముల నత్తటిఁ దెచ్చిరి
కొంద టుదతిక. ఇందు. ౨. ౫౯.

నెలవేడు = సాన భ్రష్టమగు.

మ. కలగుండై నెలవేది యిట్లు వరటాకారండ
వాదిద్విజా, నలిఘోషించుటకన్న మున్ను...
వసు. ౨. ౧౪౨, కవిక. ౬. ౩.

నెలవుకొను. అ. క్రి. ($\sqrt{\text{నెలవు.}}$) ౧. పాడు
కొను, స్థిరపడు.

వ...నలునియందు... ఆక్కురంగలో చనచూపు

నెలవుకొనియె... నైమ. ౫. ౧౩౩.

నీ. పరితాపవేదనాపరవశబునఁ దూలి నెలసిన
చిత్తంబు నెలవుకొనఁగ. కు. సుం. ౫. ౬౩౪.

౨. వర్ణిలు, ఉండు.

గీ. బంధులకు నెల్ల గన్నులపండు వగుచు, నీ
వుఁ దమ్ములు నుభవృత్తి నెలవుకొనుడు.
భార. శల్య. ౨. ౧౨౭.

౩. కలుగు, జనించు.

నీ. దైవయోగంబునఁ దగినయద్యోగంబు నీమా
నసంబున నెలవుకొనియె. భార. సౌ. ౧. ౬౦.

నీ. అనిన నాయంతి నాయందు నిగ్గిరియందు నీ
కుఁ బ్రియం బేల నెలవుకొనడు. మార్క.
౪. ౨౪౪.

గీ. నిర్భరక్రాంతి నడకల నెలవుకొనియె, నక్కు
రంగక్షణకుఁ జీరచిక్కుటయును. వేం.
పంచ. ౫. ౬.

౪. వ్యాపించు, ప్రసరించు.

గీ. జననమరణాదు లై నసుంసారదురిత, ములకు
నగపడకుండంగఁ దొలఁగు తెరువు, కనువె
లుంగు నీ కిచ్చితి ననిన లేచి, నిలిచి గుం
తోప మెద నిండ నెలవుకొనఁగ. భార.
విరా. ౧. ౨౩.

నెలవుకొలుపు(ల్పు) = నెక్కిల్పు, నెలకొల్పు.
సు. క్రి. ($\sqrt{\text{నెలవుకొను.}}$) ౧. పాడుకొలుపు,
నిలుపు.

క. నీవును నివ్యాకృతంబులు, భావంబున నెలవు
కొలిపి పరమసమాధి, శ్రీ వాటింపుము ...
భార. ఆశ్వ. ౨. ౨౧౯.

క. కావున భూమియఁ గనకము, గోవును దా
నార్హవస్తుకోటికి నెల్లం, ధీవినుతా యెక్కు

డగుట, నీవిమలాదా త్తబుద్ధి నెలవుకొలుపు
మీ. భార. ఆను. ౩. ౧౧౧.

౨. ఉంచు.

నీ. చరణపీఠంబుల గరుడాంకమణిఖండతులనీ
దళంబులు నెలవుకొలిపి. నైమ. ౮. ౧౧౨.

౩. ఆమర్చు.

నీ. మెఱుంగులఁ గ్రిక్కినుకొఱనెలఁ గేతకి
దళములతో వేడి నెలవుకొలుప. కు. సుం.
౩. ౨౬౯.

నెలవుపడు. అ. క్రి. (నెలవు + పడు.) నెలకొను,
నిలుచు. (చూ. నెలవుపఱుచు).

నెలవుపఱుచు. సు. క్రి. ($\sqrt{\text{నెలవు.}}$) నెలకొల్పు,
నిల్పు.

నీ. భానుతనూభవ ప్రముఖుల నెల్లను నిజనిజపద
ముల నెలవుపఱిచి. చం. రా. ౮. ౧౬౩.

నెలవెలుగు. వి. (నెల¹ + వెలుగు.) చంద్ర
కాంతి, వెన్నెల.

క. నెలఁతుకకన్ను లనంగఁ బోలు పగు నెలవె
లుగు మేపుఁబులుఁగులు దమిచేఁ, గొలది
యెఱుంగక తిని వె, న్నెలఁ గ్రక్కెడు ననఁగ
నెసఁగు నెలకొనునగవుల్. యయా. ౪. ౩౫.
(నెలవెలుగు మేపుఁబులుఁగు = చకోరము.)

నెలవొందు. అ. క్రి. (నెలవు + ఒందు.) నెల
కొను, వ్యాపించు.

నీ. లేనవ్యవెన్నెలల్ నెలవొందెఁ దెఱంగుంటి
తెలింగుంటిగమిమోవితలిరులందు. సమీర. ౧.
౬౩.

నెలి(ల్లి). వి. అగ్నిమంథము, ఒకవిధ మైనకూ
రాకుచెట్టు.

చ. గురు గణబాద్ది చెంచలియు గుచ్చలి చిట్టి
తగ్గిరి తుమ్మి దు, సుగరి బలుగూటిబాద్ది నెలి
చల్లిడి పల్లెరు... హంస. ౪. ౧౩౨.

వ...నెలికొయ్యలు ద్రచ్చి... మనుచ. ౪. ౬౦.

నీ. నారుప మురపాన్న వారిజమును బొన్న నె
లి మూలుగ టిల్లు నెమిలియడగు. హంస.
.౪. ౧౧.

నెళ నెళ = నెళ నెలి. వి. విలుగుట మున్నగునాని
యందలిధ్వని కనుకరణము.

నీ. నెళ నెళధ్వనులతో ఘోష ఘోష మనుగర్జిత
ములు కర్ణక్షోభిధాటి మొఱయ. హంస. ౪.
౨౨౧.

నెళవరి. విణ. (నెళవు + అరి³.) ౧. పరిచితుడు.

క. అభువచు మూర్ఖులి తెలుసుక, కళవళపడి
లేచి మనము గాసిల్లంగా, భలిరా యని మెలు
వడి తన, నెళవరులను చూచికొనుచు నిలు
చున్నంతక. హంస. ౧. ౨౩౧.

౨. మ రజ్జుడు, గుట్టు తెలిసినవాడు. (శ. ర.)

నెళవు. వి. రహస్యము, గుట్టు.

చ... అమృతవతీమణి గర్భభరంబుఁ దాల్చె ని,
న్నెళవు కృపాంబులలోపలను నిక్కముగా
వివరింపఁగఁ దగుక. అని. ౩. ౧౦౫.

ఆ. నీవు గలుగుచోటునెళవు దెలియువాడు,
మనుధయందుఁ ద్రోవ వదలఁ దెందు. వేమ.
౩. ౮౮. వేం. పంచ. ౧. ౨౪౮.

౨. మ రసానము, ఆయువుపట్టు.

నీ. మఱిపించి యొల్లనిమ ర్తంబు లంటుచోఁ బు
ణికిల్ల నెళవులు పుణికివైచి. కవిక. ౩.
౨౨౨.

౩. అభ్యాసము, ఆలవాటు.

నీ. కాలములం దప్పక త్రిసంధ్యలందు నుమా
ధీశుఁ బూజించునట్టి నెళవు. చెన్న. పీఠి. ౯౮.

౪. (= నెలివు.) పరిచయము. (చూ. నెళవరి.)

విణ. యుక్తము, సమంజసము.

నీ. నెళవుగ మాటాడ నేర్పునో నేరదో పురు
షుల పను లొనె పొలఁతిచేత. వేం. మా
౫. ౪.

జ: నెళవరి.

నెళి నెళి = నెళ నెళ.

క. అట్టియెడఁ బుండ్రనఁదను, దట్టించి యదూ
ద్యహుండు దళముప్పివాటిక, బిట్టకువ న
యిదుముఛ్చుల, నెట్టు వొడిచె నతఁడు నొడ
లు నెళి నెళి యనఁగక. ఉ. హరి. ౩. ౩౨.

నెవడు = నెగడు. ఆ. క్రి. వెం. ము, ప్రసిద్ధి కెక్కు.

గీ. కువలయప్రీతికాముఁడై నెవరురాజు, గాఢ
రూఢ ప్రసన్నతఁ గాంచి తిరుగ, సాధులు
దివి గా వైతరంబరారి. వేం. పంచ. ౪. ౧౫౭.

నెవము = నెపము. వి. (సం. నిభః. త. నిపం.)

౧. మిష, వ్యాజము.

క... ఆతండును దల్నే, కనతాత్పర్యంబు తగ
నెవం బిడి యేస్త్రాద్దును నెడచుడు గగురుది
తో, ననువ రింపంగఁ గించిదనశిష్టముగాక.
హరి. పూ. ౧. ౮౩.

గీ. చివురుఁ నెవ్రావిచిలుగాటునెవము గాఁగ,
తామరసనేత్ర కోపింపఁ దగదునుమ్మ.
నైమ. ౮. ౪౩. అచ్చ. రా. బాల. ౧౧౦.

౨. తప్ప, నేరము.

ఉ... మహీ, వల్లభ తక్షకాధమునెవంబున సర్ప
ము లెల్ల నగ్నిలోఁ, ద్రెళ్లఁగ ... భార.
ఆది. ౧. ౧౨౫.

నెవయఁబడు. ఆ. క్రి. (నెవయక + పడు -
స్వార్థమున.) ఎగయు, ఎగురు.

క. దివిజులు తొలుదాఁతునఁ ద, మైచిచిన దను
జులను మనుకులేశ్వరశరమలో, పావయని
మంటలు మింటికి, నెవయంబడి కెడప మొ
నసి నిలిచిరి వారక. కకు. ౫. ౩౩.

నెవయు = నెగయు. ఆ. క్రి.

(ఎగయు, ఎగురు.)

క. పవనసఖుఁ డుగ్గకణములు, నెవయఁగఁ దన

పాడవునూ పెనిన ధునిమ్రొలన్. భార. సభా.

౧. ౨౫౪.

జ: నెవయబను.

నెవులు = నెగులు. అ. క్రి.

(బాధనొందు.)

నీ. క్రొవ్విరు లెనగి పూగొలలమో పోపకి నవ
కంపులేదీదీగె నెవులునట్లు కు. సం. ౮౯.

వి. (నొగులు, బాధ.)

క. కనుగొని కృష్ణుడు బలదేవున కిట్లను చూ
యమలకు నెవులు గడు వెసమై, జననిచ్చు
టగావున నీ, వనఘా కొనిరమ్మ రథము నల్లన
వెనుకక. చారి. పూ. ౩. ౨౨౦. (చి. ని.

పా. 'నెవులు' ముద్రి. పా.)

నెవ్వ. వి. ౧. అభావము, లేమి; చారిద్ర్యము.

కా...వర్షపునెవ్వక రుజక, హవల్లం దిగునన్య
భూప్రజల రా జాయాజాత్యోచితక,
బ్రోవంగా దగు...అము. ౪. ౨౪౫.

గీ. నెవ్వ యెద్దడి లేమి నా నివ్వజ్జిలు, కత్తకు
నామధేయమల్...అం. భా. ౨. ౨౧౦.

ఉ. చేరి యొకడు నెవ్వబడి చిక్కుచు కేరె
డుశాలిధాన్యమే, కోరు నతండు పిమ్మట న
కుంతభనోన్నతుడై వసుంధరం, బూరికి
సాటి గాఢలఁచు...భర్తృ. ౧. ౩౨.

గీ. చుట్టవాలను నెవ్వ పోగొట్టునాలు, బిట్టు
గ్రాలుపసిండికొంబట్టు నేలు, మెట్టు జాలుమొ
గిల్పస మెట్టుజాలు, నట్టిదాలును గలజగ
జెట్టి దలఁతు. అచ్చ. రా. బాల. ౩.

౨. శ్రమ, ఆయాసము.

గీ. తెల్లవారిసగుండగికోళ్లలీల, నీళ్లమనుగుచు
నొడ లెల్ల దెల్లబాటి, నిట్లుపాసంబులను
గూడినెవ్వదొడరు, వెడఁగుబాపనతగులన
బడితి వేల. వార్తి. ౨. ౧౩౦.

గీ. నెవ్వ దెరువరి చల్లనినీడమ్రాకు, రోగి వెజ్జ

నుబోలు మరుద్గణంబు, కోరి తాపత్రయవి
మూరకారి కౌరి, నాద్యు భవరోగజైద్యు
దాయంగఁ జనిరి. రామా. ౩. ౩౨.

౩. చుఱుము, వ్యభ.

గీ. నీమనంబునఁ దగిలిననెవ్వ యెల్లఁ, బలుకు
నాతోడ నాతోడు పద్మనేత్ర, దాచ నే
టికి...చిత్రభా. గ. ౧౨౦.

కా. అన్నా తల్లులు దండ్రులక భగినులు
గ్గుల్లుండు మద్రాతలక, నిన్నుం బొమ్మను
వేళ నేమనిరి మా నెవ్వ వ్విచారింతురే.
భాగ. ౧౦ప్రా. ౧౫౫౧. (అప ద. అని
శ. ర.)

క. ఇవ్విధమున దివిజాధిపుఁ, దవ్వెలఁడుకఁజాం
దఁగాన కాజటకడఁగా, నెవ్వలు దొలం
గిపోయిన, యవ్వడువున నినుఁడు పశ్చిమాం
బుధిఁ గ్రుంకక. పద్మ. ౩. ౨౨.
(చి. ని. పా.)

నెవ్వగ. వి. (నెట + వగ.) ౧. అధికదుఃఖము,
మిక్కిలిచింత.

ఉ. నెవ్వగ యంత యేల విను నీ కెడు రెవ్వ
రు నీదుతమ్మలం, దెవ్విరు నూచినక జగము
లిన్నియు గెల్వఁ గలారు...భార. భీష్మ. ౨.
౧౧.

ఉ...ఇపు దెవ్వరు నెవ్వగఁ దీర్చవారలు...
నీలా. ౨. ౩౨.

౨. సాంతఃచారణ, పూర్ణాలోచన.

క. ఇవ్వైహాయగలత్వం, బివ్విలు మోనెట్టి నె
ట్టనేసివీరం, డివ్వనితకు వరుఁ డగు నని,
నెవ్వగమీరాజు ములుకనియమము నేనెక.
భార. ఆది. ౩. ౨౩౦.

నీ. అతివిచారణసంజ్ఞ యలరు నెవ్వగ యన...
అం. భా. ౧. ౧౦౩.

నెవ్వడ. వి. (నెజె + వడ.) మిక్కిలి వేడిమి, అధికతాపము.

సీ. పొలయునిట్టూర్పుల... వెడ బీటవాటి నెవ్వడ వడుమోవితో ముడిగి వాడిన యెల్లు వడకుదూప. కు. సం. ౫. ౫౪౯.

సీ. వానలు లేక నెవ్వడఁ బైరు లన్నియు వాడఁగఁ దొడఁగిన నోడి పజులు. అచ్చ. రా. బాల. ౫౪. ('నెవ్వడి.' అపమర్ద.)

నెవ్వడి. వి. (నెజె + వడి.) నిండువడి, అధికవేగము.

క. వడముడి యారక్కను నెవ్వడ కవ్వధను; ప్రమాణ మెడగలుగఁగ నెవ్వడి నీడ్చి... భార. అది. ౬. ౨౦౬.

క. కడఁగి ద్రుపదానుజుడు నెవ్వడిఁ గవ్వడి నేనె నూలువాడికెరములం, గడు నలిగి వాని నన్నియు, నడుమన తునియంగ నేనె నరుఁడప్తములక. భార. అది. ౫. ౮౦౧.

క. అత్తటి నీలక చిక్కిన, నెత్తురుఁ ద్రావుకుల వలన నెవ్వడిఁ జాల్పక, గుత్తుకలరక్క నుడువిని, మెత్తబాటూని లోన మిగుల నడలుచుక. అచ్చ. రా. యు. ౧౯౬.

నెవ్వలి. విణ. (నెజె + వలి.) మిక్కిలి వల్లువైనది; మిక్కిలి పెద్దది.

క. నెవ్వలిసన్నుల వ్రేఁగునఁ, జివ్వంకలు వంగఁగాను ... లే, మవ్వంపుఁ జొలలనూమిడి, క్రొవ్విరులం దొక్కకుసురుకోమలకోనెక. కు. సం. ౯. ౩౧౨, ౮. ౧౨.

నెవ్వంగు. విణ. (నెజె + వీంగు.) మిక్కిలి నిక్కినది, ఉన్నతము.

క. కలపలిదిట్కన కించుక, మలఁగంగఁ దులు మిడి కులుమాపుమఁబుట్టం, బలవడఁ గట్టి జరతవల్కలమున నెవ్వంగుజన్నఁగవఁ గప్పి తగ్గక. భార. విరా. ౧. ౨౯౧.

తరువోజ. వెలకు నిట్టూర్పులవెన నుచ్చలించు వెలుపునఁ గలుగు నెవ్వంగు చందోయి. కు. సం. ౫. ౫౮౮.

సీ. పయ్యెకకొంగులోపలఁ బిక్కిటిల్లెను నెవ్వంగుజన్నులనింపుసాపు. కావ్యా. ౩. ౪౧.

నెనుల్లు. వి. బ. ఒకజాతికిటకములు, ఈసుల్లు. చ. చివికినవిల్లుఁ ద్రుంచుటయుఁ జేడియ నొంచుటయుక నెనుల్లు నెనుల్లు ౬ చలమారఁ జంపుటయుఁ గోఁతని జింకను గీటడంచుటల్. అచ్చ. రా. యు. ౧౧౯. (ఇట 'మర్బలులు' అని భావము.)

నే

నే = నెయ్యి, నేయి. (ఇది ప్రథమైకవనమందును సమాసమునందును గాన్పించుచున్నది.)

వి. (ఘృతము.)

క. నావుకు సంజయుఁ డిట్లను దేవా పొండవు లయలుక దృష్టమ్యముం, దేవెరవుమాట నైనను, నే వోసినయగ్నిభంగి నిగుడం జేయుక. భార. ఉద్యో. ౨. ౨౪౩.

సీ. నేయు నూనియయును నాయుధములునామ ధము... భార. కాం. ౨. ౨౮౪.

ఉ. గుప్పెడు పంచదారయును గొత్తగఁ గాంచిన యాలనే వెస, ర్నప్పును ... క్రీడా. ౧౬౬. సాం. ని. మాన. ౪౩.

నేదొప్ప = నేతిదొప్ప, నేయిపోసిన పత్తచమకము.

కా. ఓరం బెట్టియప్పుళాళ కడలం దొప్పార నేదొప్పలుక. పాంచాలీ. ౪. ౫౮.

నేజెల్ల = నేజెల్ల. అవ్య. (నేన్ + చెల్లన్ = నేను చెల్లునట్లుగా = నేఁ జచ్చిపోను. (నేను + చెల్లె. సంతాపమును దెల్పును. అని. క. ర.)

తే. అకట నేజెల్ల నేజెల్ల హామూర, హాత

నూభవ హావత్వ యనుచు నా. హ. పూ.
౫. ౧౫౪.

నేడ. వి. డౌ. ౧. ఈదినము, బరగుచున్నదినము.

క. నేడే డిబ్రావ్రాణుచేతం, బోడిమి నెడి యే
ను జిక్కిపోవకయుండక, నేడిమి మెలయు
శరంబుల, వాడిమి సాం పెల్ల జూపవల
యుం జుమ్మి. భార. ద్రో. ౧. ౨౩౨.

క. అచ్చట నంతరి తుండై, యిచ్చ జనియె
దోచు నేటి యెల్లిటిలోనక. భార. విరా.
౫. ౩౦౧.

౨. ఇప్పుడు, వర్తమానకాలము.

క. నేడె డింక నెటిగి యొరువుల, వాడెగదా
యనుచు నేను వారి దొడగినం, బోడిమి
నెడదే... భార. ఉద్యో. ౪. ౩౫.

నీ. చక్రవర్తిమహా ప్రళస్తి నాడును నేడ
జెలగి ధర్మకృమసితి ఘటించె. పారి. వీతి.
౧౦.

నేత. వి. (√నేయు.) ౧. బట్టనెయుట.

నీ. సరి లేని మంచిగుజ్జరి నేత పట్టుము బజ
వైనరాయంచగలుగపలుపు. ఉ. రా. ౬.
౧౬౦.

చ. పగడపుగోళ్లు కుందనపుంబట్టెలు కళ్ళు
నేతపట్ట యం, చగలుపాన్న ముత్తియపు
జాలి... కడు సాలపు వహింపగ నింపువెంపు
సం, పగివిరితాదోమ తెరమంచముపై హరి
నిండు నేడుకక. ల. వి. ౫. ౧౦౭. ('నేతిపెట్టి'
అపమర్చి.)

౨. ఇంట్లు నేయుట.

నీ. కలపు గేస్తులయిండ్ల కప్పు నేతలయంద ను
దినడి కలగుటలో మడుగులంద. అచ్చ.

రా. బాల. ౧౯.

బ. నన్న భారచాపులు. కవిక. ౩౭. (శ.ర.)

నేతకాడు. వి. (నేత + కాడు.) తంతువా
యుడు, బట్టలు నేయువాడు.

నీ. తంతువాయాభిధం దనరు మగ్గరి యన నేత
కాడనగను నేతరి యన, దోచు దడ్డ
దమర్... ఆం. భా. ౨. ౨౦౩.

ఉ... తొల్లిచే, నేత బరిగ్రహించి యతిశిష్యు
నిచే నొక నేతకానిచే, దూతిక నొచ్చె నా
త్వక్వత్వదోషమునం గద... నే. పంచ. ౧.
౨౧౪.

నేతపలక. వి. (√నేత.) నేతకాడు నేయు
నపుడు పడగు నేకలను ఉగ్గించునట్టిపలక, వాయి
దండము.

నీ... నాయదండము నేతపల కనక దగు. ఆం.
భా. ౨. ౨౦౬.

నేతపురు(గు)పు. వి. (√నేత.) శ్రీ, సాలెపు
రుగు.

క. నేని మణి తాన క్రమము, గ్రాసము గొను
నేతపురువుగతి నీకలుగం, జేసిన యీవిశ్వ
మును ర, మాసఖ మ్రింగుదువు నీవ మరలక
లీలక. కవిక. ౬. ౧౩౨.

నేతపూబోడి. వి. (√నేత.) సాలెపడుచు.

ఉ. ఆడుబుడక్కవానికి రయంబున భిక్ష యొ
సంగ నేతపూ, బోడి ప్రకోషకసలికి
బోయి... హంస. ౨. ౨౦.

నేతయంత్రము. వి. వి. మగ్గము.

నీ... నేతయంత్రము మగ్గ మనగను దనరు
చుండు. ఆం. భా. ౧. ౨౦౬.

నేతరి. వి. (నేత + అరి.) నేతకాడు.

నీ. తంతువాయాభిధం దనరు మగ్గరి యన నేత
కాడనగను నేతరి యన, దోచు దడ్డ
దమర్... ఆం. భా. ౨. ౨౦౩.

నేక్త. సం. విణ. (ఋ. క్రి. ఋ.) = నేజకుడు.

నేక్తవ్యము. సం = నేజనీయుము.

నేజి(ము) = నేజీ. వి. చిల్లకోల, తోమరము.

ఉ. ఆజవరాలిఁ జూచి యసురాలి సురాలి
విరాలి గొన్నచో...కల్వపూ, నేజను వైచె
నద్దనుజ నేతలచిత్తము లాచ్చి పాటగఁజే.
దశా. ౨. 300.

నీ...నేజ బరిచి యీటె యనంగఁ బరఁగుఁ
గుంత,ము...ఆం. భా. ౨. ౨౧౩.

మ...ఆకంతుండు కేలుదోయిఁ గొని నేర్పు
శ్రీః బూమొగ్గనే,జను దద్వత్తము గుప్ప
నం బాడిచె నోజక జేతుఁ దానా ననక.
చంద్రి. ౨. ౮౩.

క. నేజముఁ గొని యిప్పొటున, నే జమునిం జేరు
ననుచు నిశిచరనీరుల్, జేజే లిడ సాహసము
న, జేజేలజంబుకుంభసీమం గ్రుమ్మెక. శకాం.
౫. ౨౫.

చ. నిగనిగ మించుచెంగలువ నేజముతో వడిఁ
జిల్క లేజివై, మగటిమి నెక్కి శూరుఁ
డయి మారుడు...నరస. 3. 33.

నేజకుండు. సం. విణ. (అ. జికా. అ.) ౧. శు
దిచేయువాడు. ౨. బట్టలు ఉడుకువాడు. వి.
ఆ. పుం. రజకుడు, చాకలి.

నేజనము. సం. వి. అ. న. ౧. శుద్ధిచేయుట.
౨. చాకిపని, బట్టలు ఉడుకుట, 3. నేజనస్థా
నము, చాకిరేవు. ౪. బట్టలు ఉడుకుపలక.

నేజనీయము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) శుద్ధి చే
యఁదగినది, ఉడుకఁదగినది.

నేజో = నేజి.

ఉ...కల్వమొగ్గనే, జా నటు చిమ్మి...మానినిఁ
జీరిచీరి...భాను. 3. ౨3.

నీ. కడవన్నె జిగిపట్టునడికట్టుపడుదలఁ బట్టెంబు
నేజాయు బాగుమీఱ. దశా. ౧౦. ౧౧౨.
నరస. ౫. ౮౦.

తమ్మి నేజావజీరుదురము = మదనకదనము, గుర
తము.

గీ...పాదలొని కరిగి యమ్మించుబోడి, బారు
తోఁ గూడి తమ్మి నేజావజీరు, దురమునను
ద నయావస్థతో రమించె. శుక. ౨. ౫౬౮.

నేజి. సం. విణ. (న్. నీ. న్.) ౧. శుద్ధిచేయు
వాడు. ౨. ఉడుకువాడు.

నేజ్యము. సం = నేజనీయము.

నేటిండు. స. క్రి. (నేటు.) సత్యముచెప్ప.
క. కూటము లెఱుంగవు మాతో, సాటికిఁ బద్య
ములు చెప్పి చదివెద విది బల్, చేటు సుమీ
యని పెద్దలు, నేటించిన గుకవి కడుఁ గినిసి
జగడించుక. అప్ప. ౨. 3౫౧.

అ. క్రి. చాఁగిలఁబడు.

అ. నిన్ను సన్నుతించి నేటించి మ్రొక్కుదు, వారి
మురారి శౌరి యవధరింపు. భద్రరాజపుత్ర
చరిత్రము. 3. ఆ. (శ. ర. దృఢపడు అని శ. ర.)

నేటు. వి. (క. నేటు.) ౧. సత్యము, నిజము.

గీ. నిజ మనఁగ నిక్కువం బన నిక్క మనఁగ,
నేటు నాఁగను సత్యంబు నెఱడుచుండు.
ఆం. భా. ౧. ౧౧౮.

౨. నిశ్చయము, నిర్ధారణము.

ద్వి. నేటు గా నీకల్లనిజములు రెండు, దేటగా
నిప్పుడు తెలుపకయున్న. ద్వి. సారంగ.
౨. భా. (శ. ర.)

దండకమా...నీబూటకం బెవ్వరు న్నేటు గా
నారయ న్లేను గా...నీలా. ౨. ౪౧.

3. లెక్క, గణన.

ఉ. ఆటలఁ బాటలక మరఁగి యమునినూనులఁ
గూడి యుండుటల్, నేటుకు వచ్చునే సభల
...శుక చ. ౨. ౧౪3.

విణ. ౧. ధృఢము, గట్టిది.

ఆ. కలఁగి లేటవోడు గడి దప్ప వెఱచును, నీటి
కుప్పనీరు నేటుమఁ గు. అచ్చ. భా. ౪. ౨౧.

గీ... మహాదరుతోడ నేటుగ సుషేణుడును
విరూపాక్షుతోడ రామునియనుంగు, తోడఁ
బుట్టువు నేడైఁ దొడర మఱియు. అచ్చ.
రా. యు. ౧౨౯.

౨. తిన్ననిది, ఋజువైనది.

సీ. నీటిపై నులుకుచు నేటు గా నీడుచుఁ
గ్రమ్మ నడవక దొమ్మి జనుచు. అచ్చ. రా.
యు. ౩౦.

క... తెలివి నొగి నన్నింటక, బాటిలి తొలినుడి
మిగులుచు, నేటగుచుదువులకు నెల్ల నిక్క-
మిది యనక. అచ్చ. భా. ౪. ౧౩.

౩. నర్తకరథము, మేలముతోఁ గూడినది.

చ... వాలుఁ జూపులుక, గిలకిలనవులు నిగుల
నేటగుగాటపునూటిమాటలుక, గలిగివిటా
వలిం దిరముగా వలపింతురు వేళ్య లత్తచీక.
రాజ. వి. ౧. ౧౩౫.

జ: నేటించు, నేటుకొను, నేటుచేయు.

నేటుకొను. ఆ. క్రి. (✓నేటు.) ఆతిశయించు,
విజృంభించు.

క. నేటుకొని పండ్లు గొలుకుచు, జీటికినూటి
కిని గసరు చిలుకం జిలుకా, బోటుల నల
యించెడు నీ, గోటాపన యెన్నఁడింక గూఁ
టం బడునో. నీలా. ౩. ౨౬.

నేటుచే(సే)యు. (✓నేటు.) స. క్రి. ౧. నిశ్చ-
యించు, దృఢపఱుచు; (నిజరూపమున) నిర్ణ-
యించు.

ఆ. పొన్నపువ్వుదీటు పోల్చులోకులమాట, నో
టుచేసి వేబబోటినాభి, నిస్తరిల్ల నపుక
వెడఁదబాని బోల్చు, నేర్పుకాండ్రమాట
నేటుచేసి. రసిక. ౬. ౧౦౦.

ద్వి. పాటి దప్పితరయ్య పాపపుణ్యములు, నేటు
నేయఁగ లేక నిమ్మారణముగ. ద్వి. ౪.
సా. ౩. ౧౦౦ పా. ౧౬ పృ.

౨. పాటిచేయు, గణించు.

ఆ. మ. సలివానిమాట ముద్దియమాటయు, నేటు
చేసి, యేలు నేల వదలికటకటా కడిందికార్తె
కంబులు గల, పొలము సొరగఁ దగునె
పొలఁతిఁ గూడి. అచ్చ. రా. అయో. ౧౦౯.

నేత. సం. విణ. (ఋ. త్రి. ఋ.) ౧. ప్రాపకుఁ
డు, పొందించువాఁడు. ౨. తీసికొనిపోవువాఁడు.
౩. ప్రవర్తకుఁడు, జరపువాఁడు. ౪. నాయ-
కుఁడు, నడపువాఁడు. ౫. నిర్వాహకుఁడు, నెఱ-
వేర్చువాఁడు. ౬. ఒడయఁడు, ఆధిపతి. ౭.
కథానాయకుఁడు. ౮. (దండనామలను) విధిం-
చువాఁడు. ౯. ఋ. పుం. ౧. రాజు. ౧౦. విష్ణు-
వు. ౩. నింబము, వేముళ్ళి.

నేతవ్యము. సం. విణ. (ఆ. ఆ. ఆ.) ౧. పొం-
దింప దగినది. ౨. కొనిపోవదగినది. ౩. నడవ-
దగినది. ౪. నెఱవేర్చదగినది. ౫. జరపదగినది.

నేతిబీట. వి. (✓నేయి.) ౧. ఘృతకోశాశక్తి.

ఆ... గుమ్మడి, కాయ నేతిబీట కాయ పుచ్చ, కాయ
నక్కదోసకాయ వట్టువసాట, కాయ గాదు
శ్రాద్ధకర్తములకు. వి. పు. ౪. ౨౭౪.

సీ. బీకర బీట నా వెలయుఁ గోశాశక్తి నేతి
బీట యనంగ నెఱడుచుండు, దద్భేదనా
మంబు... ఆం. భా. ౨. ౬౦.

నేతిబీటకాయ=అన్వర్థముకానిది. (సార్థకనామ-
ము కానిదాని కుదాహరణముగా దీనిని
వాడుదురు.)

గీ. నిగమకర్తాభిధానంబు నేతిబీట, కాయయును
బోలె నయథార్థగాఢం దాల్చి, వెదికాచార
దూరప్రవర్తనముల, వీట విహరించుచుండు
నవ్వీటిపోగు. పాండు. ౩. ౧౩.

నేతిబీటపస=నేతిబీటకాయయొక్క పసవంటిపస
గలది.

కా... తోడంబుట్టువునింట్టివై దెగనో నిక

దోమకరుం డంట కీ, బాడల్ సాములు నే
తివీజపస వో చంద్రాని సామర్థముల్. కవిరా.
3. ౧౩౧.

నేతివసంతము. వి. (✓ నేయి.) నేతితో ఆడువ
సంతము.

క. ఓతల్లి మాకు గృహండు, చేతో పిఠుం దైన
నాడు చెలువల మెల్లక, నేతివసంతము
లాడుచు, బాతర నే సెగము భక్తిచాతురితో
డెక్. భాగ. ౧౦ పూ. ౮౦౯.

నేత్ర చ్ఛదము. సం. వి. అ. పుం. కను తెప్ప.

నేత్ర జలము. సం. వి. అ. న. బాష్పము, కన్నీరు.

నేత్ర (ము) పట్టు. వి. పట్టువస్త్ర భేదము.

వ... ఉదయరాగ పట్టులును నేత్ర పట్టులును వజ్ర
పట్టులును ననుపేళ్లుగల పుట్టంబులు... ద్వా.
3. ౧౮౮.

ద్వి. నెటిపట్టు వెలిపట్టు నేత్రంబుపట్టు. బస.
పు. 3. ౫౬ పా.

నేత్ర పర్యంతము. సం. విణ. (అ. అ. అ) కంటి
కలుకును ఉండునది, నేత్రావధికము. వి. అ. పుం.
ఆపాంగము, కడకన్ను.

నేత్ర పర్వము. సం. వి. న్. న. కనుపండువు;
కనుపండువు చేయువస్తువు.

ఆ... సిరి వరింప నభివోజ్య, లత్య మొంది
దివిజులకు నేత్ర పర్వ మై, పొలిచి యింద్రు
డాత్తపురికి నరిగె. భార. ౯౦. ౫. ౧౫.

నేత్ర సాకము. సం. వి. అ. పుం. నేత్రరోగవి
శేషము.

నేత్ర పిండము. సం. వి. అ. పుం. గ. నేత్రగో
ళము, కనుగుడ్డు. ౨. పిల్లి, విడాలము. (వాచ.)

నేత్ర పుష్కర. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. - కంటినుండి
దుష్టజలమును స్రవింపజేయునది - రుద్ర జట శీ.

నేత్ర బంధము. సం. వి. అ. పుం. చాలక్రీడా

విశేషము, దాగిలిమూతలు. (వాచ.)

నేత్ర మలము. సం. వి. అ. న. దూషిక, కంటి
పుసి.

నేత్రము. సం. వి. అ. న. గ. నయనము, కన్ను.

౨. తరిత్రాడు, కవ్యపుత్రాడు. 3. వస్త్రము;
వలిపము, వస్త్రవిశేషము.

గీ. గరుడపచ్చలు నేత్రముల్ తురగవళ్ళు,
హంసవళ్ళును పద్మాలు హరిణవళ్ళు, మొద
లుగా వల్వలు ధరించి ముదిలె లపుడు.
ప్రబంధ. ౨౭౨.

౪. వృక్షమూలము, వేరు. ౫. వస్త్రకలాక, రస్త్ర
చేయుటకుసాధన మగుకడ్డి. ౬. రథము, తేరు.

౭. ఏలు, నది. ౮. జట, జడ. ౯. నాడి. ౧౦.
(గణిత.) రెండు అనుసంఖ్య.

నేత్రమువము. సం. విణ. గ. చూపు నాకర్షిం
చునది. ౨. నేత్రములు మిలుమిట్లు గొన
జేయునది, దృష్టి చెదరగొట్టునది.

నేత్రయోని. సం. వి. ఇ. పుం. గ. - యోనుల
వంటికన్నులు కలవాడు- ఇంద్రుడు, వేగన్నుల
వేలుపు. ౨. - అత్రి నేత్రము జనసానముగా
కలవాడు- చంద్రుడు.

నేత్ర రంజనము. సం. వి. అ. న-కన్నులను రంజి
ల్లజేయునది-కాటుక.

నేత్ర రోగమాము. సం. విణ. (న్.) నేత్రరో
గములను పోగొట్టునది. వి. న్. పుం. వృశ్చి
కాలి, తేలుకొండిశీ.

నేత్ర రోమము. సం. వి. న్. న. పక్షము, కను
తెప్ప వెండ్రుక.

నేత్ర వస్త్రము. సం. వి. అ. న. నేత్ర చ్ఛదము,
కను తెప్ప.

నేత్ర విట్టు. సం. వి. మ. స్త్రీ. నేత్రమలము,
కంటిపుసి.

నేత్రాంతము. సం. వి. ఆ. పుం. ఆపాంగము, కడ
కన్ను,

నేత్రాంబువు. సం. వి. ఉ. న. బాష్పము,
కన్నీరు.

నేత్రాభివ్యందము. సం. వి. ఆ. పుం. కంట నీరు
కాటుట, నేత్రరోగభేదము.

నేత్రారి. సం. వి. ఇ. పుం. -కంటికి శత్రువు-
నింహించుము, జెముడుశి.

నేత్రీ. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. గి. నాయకురాలు.
౨. నది. ౩. లక్ష్మి. ౪. నాడి.

నేత్రోత్పవము. సం. వి. ఆ. పుం, కన్నులపం
డువు; కన్నులకు పండువుచేయుపదార్థము.

నేత్రోపమఫలము. సం. వి. ఆ. పుం- కన్నుల
వలె నుండుఫలము కలది- బాదముశి. (వాచ.)

నేత్రైషధము. సం. వి. ఆ. న. గి. పుష్పకాశి
సము, అన్నభేది. ౨. కంటిమందు.

నేత్రైషధి. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. ఆజశృంగి, జుట్టుపుశి.

నేదివ్రము. సం. విణ. (ఆ. ఆ. ఆ.) అంతిక
మము, మిక్కిలిసమీపముం దున్నది. ౨. నిపు
ణము, నేర్పుకలది. వి. ఆ. పుం. అంకోలము,
ఉడుగుశి.

నేదీయము. సం. విణ. (స్. యస్. స్.) అంతిక
తరము, ఎక్కువసమీపముం దున్నది.

నేని= ఏని.

(అప్యర్థకము.)

మత్తకోకిల...మదీయభాషిత మెన్నడు, నేని
మోఘము కాదు దిగ్గరణీరపిందు లెఱుంగఁ
గాక. భార. ఆది. ౩. ౧౪౧.

ఉ. నీవును జూచి తట్టిసభనేని వినంబడ దేయు
గంబులక. భార. సభా. ౨. ౯౫.

చ. సలలితసాంద్రకుంకుమముచన్నులపై మెయిఁ
బ్రీతి నీవునా, కలదినచందనంబు తడియార

దునేయు నంగజన్మ నీ, విలసితచారురూ
పతమవిభ్రమస్వపద లీక్షణంబులొ, బొలు
పఱఁ గాలి యాతె...కు. సం. ౫. ౫౫౧.

నీ. ఆక్షిప్తశ్చరి వఱిసఁ గండెడు నెలకన్నె
ఱుంగవునేని... కు. సం. ౬. ౬౩౦.

క. మెట్టెడు నారకమార్గం, బెట్టిమహాత్మారక
ద్వంద్వయుఁ డుద నిట్టటనక నెవ్వనంబున,
నెట్టన హితలపు గలిగెనేని మహాత్మా.

అప్పు. ౩. ౨౧౪. (ఈపద్యమును అప్పకవి
ఉభయవర్ణులలోనినిత్యయతికి ఉదాహరణ
ముగా నిచ్చినాడు. కాని వైప్రయోగములఁ
బట్టి చూడఁగా దాని కాధారము చింత్యము.)

నేనిజల్. సం. శత్ర. గి. శుద్ధిచేయుచున్న, ఉడుకు
చున్న. ౨. మిక్కిలి శుద్ధిచేయుచున్న.

నేనిజమానము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.)=నేనిజల్.

నేను= ఏను. స. క. నాను. త. నాన్.) నాశబ్దప్ర
థమైకవచనము. (దీనిబహువచనరూపము నేను.
చూ. నా.)

జ: నే: జెల్ల.

నేపథ్యము. సం. వి. ఆ. న. గి. భూషణము,
అలంకారము. ౨. వేషము; నాటకపాత్రముల
వేషము. ౩. (నాటక.) వేషస్థానము, తెరకు
లోపలిభాగము.

నేపము. సం. వి. ఆ. న. జలము. (వాచ.)

నేపాలమూలకము. సం. వి. ఆ. న. హస్తీకంద
మువంటిమూలభేదము, ఒకదినసుముల్లంగిడుంప.

నేపాళకము. సం. వి. ఆ. న. తామ్రము, రాగి.

నేపాళజు. సం. వి. ఆ. స్త్రీ. మనశ్శిల, మణిసిల.
ఇల్లటే: నేపాళబాత.

నేపాళము. సం. వి. ఆ. పుం. గి. ఒకదేశము.

౨. ఒకదినసుచేఱు. ౩. ఒకబాతిమొక్క,
వృక్షభేదము. న. తామ్రము, రాగి.

నేపాళి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. మనశ్శిల, మణిసిల.

నేపాళిక. సం.వి.ఆ. శ్రీ. గ. నేపాళపుచెట్టు.

అ. మనశ్శిల, మణిసిల.

నేపుండు. సం. వి. ఆ. పుం. పురోహితుడు.

(వాచ.)

నేబీట = నేటిబీట. వి. (✓నే.) ఘృతకోశాతకక్తి.

ఆ. ఉల్లి తెలికపిండి ముల్లంగి నేబీట, పున్న
దొండకాయ పుట్టకొక్క, లూరుబిండి
మునంగ మాతేడుగాయ లట్లనుభవించువారి
ననగి పెనగు. పద్ద. ౬. ౧౧౦.

నేబు. వి. పండ్రెండుకాసులనాణెము.

చ. పలువలు చెంతఁ జేరి యొకపాతిక నేబులు
చేతి కిచ్చినక. చంద్ర. వి. ౨. 3౪.

నేమకము. వి. నేమము, నియమము. (శ. ర.)

నేమగాడు. విణ. (నేమము + కాడు.) నియమ
వంతుడు.

(వేంకటేశ్వరవర్ణనము.) సీ. తల నిల్లు గట్టు
వ్రతంబులరాయని తోమనిపశ్యాలనేమగా
ని. ఘటికా. ౨. ౧౩౬. (తోమనిపశ్యాలనే
మగాని = సుక్ష్మరములతోమనములు చే
యునియమవంతుని)

నేమము. వి. (సం. నియమః. క. నేమపు.)
వ్రతము, విధిగాఁ జేయవలసినపని; నియమము,
కట్టుపాటు.

ఉ...గట్టిగ నిశ్చయించె నా, భామల జట్టి
యిచ్చి తనపట్టినయట్టి కడిందినేమముం,దా
మదిగొన్ని నాళ్లు విహితంబుగ నిల్చుకొనక
మనంబులోక. కళా. ౩. ౯౬.

గా. ఏమీ కొంకక పెట్టు జంగమలకుక హేరా
శమృష్టాన్నముల్, నేమం బొప్పంగ రేలు
నుం బగలును నివ్యాసపూర్వంబుగక.
నార. ౨. ౨౦.

ఉ. నేమ మెలర్పగా గొడుగునీడ వహించు
వసుంధరాసఖి, నేమనె యెక్కి యాడెను
విచిత్రగతిం దురగోత్రమంబు నా, భూమి
విభుడు... నై. ౩. ౧. ౮౮. ఆం. భా. ౨.
౧౩౪.

జ: నేమగాడు, నేమించు.

నేమము. సం. విణ. (అ. ఆ. ఆ.) ౧. తుల్యము,
సదృశము. ౨. సమీపము, నీకటము. వి. ఆ. పుం.
౧. ఖండము, భాగము. ౨. కాలము. ౩. మేర.
౪. ప్రాకారము; కంచె. ౫. వ్యాజము, మిష.
౬. ఆర్థము, సగము. ౭. సాయంకాలము.
౮. మూలము, వేరు. ౯. ఊర్ధ్వభాగము, మీది
భాగము. ౧౦. ఆన్నము. ౧౧. గర్భము, గోయి.
౧౨. వజ్రము. ౧౩. పురోహితుడు. (వాచ.
కే. ని.)

నేమి. సం. వి. ఇ, న్. పుం. నెమ్మి, తినాసముక్తి.
ఇ. పుం. ౧. వజ్రాయుధము. ౨. గాడిద. పుం.
శ్రీ. ౧. ఘటియంత్రము, నూతిగిరక. ఇ. ఈ.
శ్రీ. బండిచక్రము చుట్టుకమ్మి, ప్రధి.

నేమించు. సం. క్రి. (✓నేమము.) నియమించు.
గీ. మత్తయ్యగారు బేరు గలిగినవలల నరసి,
యన్నతావుల గదిలింప వునిచి రండు,
మీర లంచును బిలిచి నేమించి పనుప.
యయా. ౩. ౩౪.

మ...చుట్టును ధానుష్కులు కుంతధారు లగు
బంటుల్ నిల్వ నేమించి శంఖనినాదంబులు
దుండుభిధ్వనులు ధక్కానాదముల్ మిం
చరక. ఉ. రా. ౩. ౪౦౭.

నేము. సం. క్రి. (ధాన్యము మొ.) చేటలో పోసి
యిటునటు త్రిప్ప. (శ. ర.)

నేముండు. సం. = నేపుండు. (జె. ని.)

నేయము = నెయ్యము. వి. (సం. స్నేహః.) ౧.
స్నేహము, మైత్రి.

ఉ. నేయము లజ్జయుం గరుణ నెమ్మి కోపభ
యొకలేక మే, నేయెడఁ జూచిన నదికి నిం
చుక యించక...రస. 3. (శ. ర.)

ద్వి. నేయంబు తోడ నాస్పృశుడప్పు డతని,
చేయూఁదికొని వార్ధి జేరంగ వచ్చి. రం.
రా.యు. ౧౦౩ పా. ౨౦ పం. (చి.ని.పా.)

నేయము. సం. = నేతక్యము.

నేయాగ్రము. సం. విణ. (అ. అ. అ.) పొందిం
పఁదగినఅర్థము కలది. వి. అ. న. కావ్యదోష
ములలో నొకటి, స్వసంకేతిత మగుఅర్థము గల
పదము.

క. ఇలఁ దనసంకేతంబున, నిలిపినపద మెంచి
చూడ నేయార్థఁబ్రబలుతేనెదిండిగమినగు,
నలసాగర కర్ణయానయలక లనంగణ. నరస.
౪. ౩. (సాగరకర్ణ = సాగర మనుమదము
చెవులయందుకలది, ఏనుగు.) ౨. న్యాయ
ము. (శ. ర.)

శ్లో. విహాయ చ గృహంస్తాన్వై కృత్యస్తనవపు
త్రయః, కదా భవ్యతే వాసః కటకేషు
మహీభృతాం. ప్రతాపద్రవీయము. దోష
ప్రకరణము. (ఇది కృత్యస్తనవపుత్రులు =
వనవృక్షులు అని యర్థము.)

నేయి = నెయి, నెయ్యి, నే. (సం. స్నేహః. క.
త. నెయి.) వి. ఔ, అనా. ౧. ఘృతము, ఆ
జ్యము.

క. కామములు భోగముల దెగు, నే మెఁతుక
నేత నాటునే చిచ్చు...భాగ. ఆను. ౫.
౨౩౩.

పీ. కమఁగాఁ గాఁచినకటియాలనేతితోఁ గమ
నీయపంచభక్ష్యమలతోడ. భీమ. ౧. ౬౦.

క. ఈయర్థము నిశ్చయముగఁ, జేయక వే తొ
క్కమతము నేయట యెల్లక, వేయట

బూసి వేల్చి, నేయనిఁ బోలియును మీఁద
నివ్వుల మందుక. వా. రా. ౪. ౬౬.

ద్వి. భరణిఁ బఠియ నముద్రలుల నేతి నరు
ణ దీపముఁ జేసి...నీరజాతున కిచ్చె నీ
రాజనంబు. ద్వి. పరమ. ౧. ౪౫ పా.

సా:- తొట్టె నేతిలో పడినట్లు (కార్యము సఫల
మైన దని భావము.)

౨. తెలము, చమరు.

క. నేయి పాలుఁజేసిన దీవియ, మాయుకరణిఁ
గర్జసిద్ధి మలిగిన హీన, త్వాయతం బై
తానున, మాయును దేవానుకూల్యమహిమ
మహీశా. భార. ఆను. ౧. ౧౩౮.

శ్లో. యథా తెలకుయాదీపః ప్రమాని ముపగ
చ్చతి, తథా కర్ణయాద్యవం ప్రమాని ము
పగచ్చతి. సం. భార. ఆను. ౯. ౪౬.

౩. క్రొవ్వు, మజ్జ.

గీ...కేరజముల, గువ్వలును మొదలుగ లెక్క
కొలఁది మీఱఁ, గలవు పులుగులు నేతులు
గ్రక్కఁ గ్రోవ. చిత్రభా. ౩. ౧౨౨.

నేయిపూచినకత్తి = పయకి ఆకర్షకముగా నుండి
ద్రోహముచేయునది. (ఇది తేనెపూచినకత్తివంటిది.)

వ...కొండొకకాలంబు నమ్మఁ దిరిగిన నెళ
వెలుంగక నేయిపూచినకత్తి యగుట దెలి
యక గోముఖవ్యాఘ్రం బగుట వివరింప నే
రక యత్తులువం బరిగ్రహించి...జం.పంచ.
౧. ౨౨౯.

జ: నేతిబీట, నేతిపంతము.

నేయు. స. క్రి. (క. నేయ.) నేతచేయు, నయ
నముచేయు.

చ...తద్భటకొటి చాతురీతురి...యశోం, బర
ములు నేయుచుండు బహుభంగులఁ బున్న
మనాఁ టినిండుచం, దురుసునుసోగవెన్నల

లతోఁ దులఁదూఁగెడుతద్గుణంబులకా. నైమ.

౧. ౪౮.

జ: నేత, నేతకాఁడు, నేతపలక, నేతపురుపు
నేతపూ. బోడి, నేతరి.

నేర(బోతు. విణ. (నేరమి + పోతు.) తెలియని
వాఁడు, అనభిజ్ఞుఁడు. (చి. ని. శ. ర.)

నేరపెట్టు. స. క్రి. (నేరము + పెట్టు.) నెపపెట్టు,
దోషియని చెప్ప.

క. కలితనమునఁ జని యలనా, పలుకుంబంతంబుఁ
జెల్లుబడి గా రెడిక, గలసి యొకముడుపు
గైకొని, పిలిచిన నీ కిత్తు నేరపెట్టుదు మగ
నిక. వేం. పంచ. ౪. ౪౯౪.

నేరమి. వి. (నేరుచు.) ౧. తెలియమి, అజ్ఞానము.

క. ఏ నెఱుంగమి ని ట్టడిగితి, నానేరమి నైప
వలయు... భార. ఆర. ౫. 3౧౧.

ద్వి. ఘోరప్రతిజ్ఞ గైకొని జేల నైతి, నేరమిఁ
జెడిపోయె నేఁడు నాతపము. ద్వి. హరిశ్చ.
పూ. ౨౧౭౦ పం.

క. ధనరాజ్యరమామదమునఁ, గనుఁ గాననిన్ను
శిష్యుఁ గాఁ గైకొనుకం, టెను నేరమి కలదే
... మనుచ. ౫. ౧౧.

౨. దోషము, తప్పు.

గీ. తగిలి సుహృద్ద్యుతధర్మయుద్ధములకుఁ బరు
లచేఁ బిలువంగఁబడి విభుండు, గడఁగక
విముఖుండు గాఁ జన దని శుభత్తాత్మ
ధర్మంబు లోకంబులందు, నిలిపె దా నిది
పతి నేరమియే దైవవైపరీత్యం బైన వసరఁ
దగునె. భార. సభా. ౨. ౨౨౪.

నీ. నేరమి లేకయు నెప మిడి యర్థంబు గొను
రాజుఁ బ్రజరత్త వినిగిగలిగి. గీ. యాచరింప
నివిభుండును... అధోగతి కరుగువారు. భార.
అను. ౨. ౩౨.

ఉ. నావును దానవేశ్వరుఁడు నవ్వుచు నూర్వ
శితోడ ని ట్లునుక, నీ కిటు దూఱ నేర్తు
నని నేరమి వెట్టితి గాక... ఉ. హరి. ౧.
౬౭. ఆం. భా. ౨. ౧౯౧.

నేరము. వి. (త. నేరం, తప్పు, అపరాధము.

క. రేయను బగలును విదురుఁడు, నీయొద్దన
యునికిఁ జేసి నేరము పలుకక, మాయిష్టం
బెఱిఁగింపఁగ, ధీయుత యెడ గంటి మిన్ని
దివసంబులకుక. భార. ఆది. ౮. ౧౮.

గీ. అరి నారింప వరింప నలని గాని, ధర్మము
నధర్మమునుఁ జెప్పెఁదగిలి మనువు, నేరములు
వెట్టి దండువు నిశ్చయించి, ధర్మఁ గలచోట
నర్థ మెత్తంగఁ దలఁచి. నైమ. ౩. ౩౮.

ఉ... తొంటికాళిదా, సాదిమహాకవీశ్వరుల కైన
ను నేరము లేక యండునే. వి. పు. ౧.
౧౪. ఆం. భా. ౨. ౧౯౧.

జ: నేరపెట్టు, నేరముకొను.

నేరముకొను. అ. క్రి. (నేరము + కొను.) తప్పు
పట్టు.

క. ఓరి దురాత్మక విని పలు, మాటిటు రావలదు
పొచ్చి మఱి వచ్చితివా, నేరముకొందు
గ్రహించుక, యూరక యాపని ఘటింపు
మొప్పదు మాకుక. బిల్ల. ౩. ౧౫౮.

నేరాడో. విణ. సరిగతో నేసినది, జరబాజు.
(వస్త్రము మొ. శ. ర.)

నేరిమి(ర్మి.) వి. (నేరుచు + ఇమి.) సామర్థ్యము,
శక్తి; ప్రావీణ్యము, చతురత.

ఉ... అంబకజాలపీచికా, స్నానము నైనభీష్టుఁ
డనుసాగరముం గడవంగ నీఁదఁగా, నేరిమి
యెట్లాకో కలుగ నేర్చె శిఖండికి నేమి నే
యుదుక. భార. భీష్మ. ౧. ౫౪.

క. ఈటివికి నీ నేర్తికి, మేటితనంబునకుఁ జాల
మేలిగానం జే, నాఁటుకొనియున్న నీతఁడు

నే తెన్నుడు లేనిదియుఁ జెన్నారగుదా.
అచ్చు. రా. సుం. ౧౩.

ఉ. నెక్కుమహాలే నప్పు డొకనేమిమై ననుఁ
ద్రోచిపుచ్చగా, నెక్కుమలాక్షి పొందుఁ
దగ నాడి ... ఇక్కను రాక తక్కినక.
భార. విరా. ౨. ౨౯౬.

క. వీరు దమపాలు వడయక, నేరిమి మాటలన
తేట నేరుర చెపుమా. భార. ఉద్యో. ౧.
౩౪౦. (నేరిమిమాటలన=చతురవచనముల
చేతనే.)

క. సారయుఁ బలకయుఁ గైకొని, నేరిమిమై
నాడి ధనము నెరయగఁ గొని దుర్వారం
డగునాజాదరి...దశకు. ౫. ౬౯.

నేరుచు(ర్పు) స. క్రి. (దీనికి 'నేరును, నేరు
చును, నేరడు, నేరువడు, నేతుక, నేరక'
మొ. రూపము లగును. త. నేర్.) ౧. అభ్య
సించు, కఱచు.

క. అజువదినాలుగువిద్యలు, నజువదినాలుగు
దినంబు లంతనవారల్, నెజువాదులైనతమ
న, నెటి నొక్కొకనాటివినికి నేర్పిరిలేక.
భాగ. ౧౦ పూ. ౧౪౧౦.

సీ. పద్యంబు గీతికార్పటి నొగి జదువంగ నెల్ల
విద్యలసంచు లెఱుగ నేర్తు. విక్ర. ౧.
౨౦, ౧. ౪౯.

౨. తెలియు, ఎఱుగు.

మ...నాధుల్ నేరము లేనియఁ బేరలుకం జెం
డినయట్టికాంత లుచితవ్యాపారము లేర్తురే.
పారి. ౧. ౧౨౧.

వ...ఇంక నైన నుపేక్షింపక యీదుష్టద్యూతం
బు వారింపు మవిన పుత్ర స్నేహంబున నెద్ది
యుజేయునది నేరకధృతరాష్ట్రండు మిన్న
కుండె. భార. సభా. ౨. ౧౦౪.

ఉ. నేరక చేర నొక్కనిన నీఱుగ జేయుఁ
గృహనుడు...భార. ౯౦. ౧. ౯౩.

ఉ... పరమార్థము మంత్ర విభేదమైన గా, ర్య
ములు నిర్వహింపగ బృహస్పతి కైనను
నేర బోలునే. భార. ఆది. ౬. ౧౧౦.

ఉ ... వంకమాట లే, నేర గురుప్రవీరుసభ
నిశ్చయ మిట్టిది కాగఁ జెప్పుమి. భార.
ఉద్యో. ౩. ౯౬.

క. నీచే దా రాద్యంతము, నేచుకొనం గలరు
వరుస నిఖిలపురాణ, ప్రాచుర్యకరణలీలా, వా
చాలుఁడు వ్యాసుఁ డెఱుగు వారల లవ
నక. వరాహ. ౧౨. ౩౩.

క...నా, నేచినతి నచట నచట నిలిపితి...
భార. మా. ౧. ౩౧౫.

ఉ. నేచియు నేరకుండియును ... దశకు.
౩. ౧౪౦.

క. ద్యూతక్రీడకుఁ గొండొక, నేతుం...భార.
విరా. ౧. ౧౩౬.

క. నేతును మంత్రము లందఱ, నేతును దద్ది
పులప్రేవు లీరణమునకుక. ప్రబంధ. ౩౩౮.

అ. క్రి. ౧. సమరమగు, కక్తమగు.

అ. నీవు నీసుతుండు నేర్తురు గా కొరు, లేమి
నేను నేర్తు రిందుకులండ. భార. సభా.
౨. ౩౧౨.

క. కీచకుడు నేటుపడి తన, నీచపుడెన యెరు
లెఱుంగ నేరకయుండక, లేచి...భార.
విరా. ౨. ౧౩౦.

సీ. అతఁడు పాణిగ్రహణార్హుండు విను నీకు
పతని గూర్చగ నేర్తు నతివ యేను. నైష.
౨. ౬౬.

౨. ఇవ్వపడు, సమర్థించు.

క. తిరిగినపందల నేటికిఁ బురికొల్పగ నున్న
వారు వోదురు గా కే, గురుపతిజయంబు
గొని యిద్ధర యేలం జూడ నేర్చెదనె విను
నన్నుక. భార. భీష్మ. ౨. ౧౫౨.

చ...వల్లభలు ప్రాణవిభుఁ బెడవాయు నేరురే.
పారి. ౪. ౫౪.

3. సంభవించు.

ఉ...భీష్మఁ డనుసాగరముం గడవంగ నీడఁ
గా, నేరిమి యెట్లాకో కలుగ నేర్చె శిఖండికి
నేమి నేయుడుట. భార. భీష్మ. ౧. ౫౪.

వ...యుష్మత్సంఘటింపఁబడి లైసంబంధములకు
వికారం బెన్నుండును బుట్ట నేరదు...హర.
౪. ౪౯. మనుచ. ౧. ౭౨.

జ: నేరమి, నేరిమి, నేరుపరి, నేరుపు, నేరుపు
లాడు, నేర్పుకాడు.

నేరుప(ర్ప)రి. (నేరుపు + కరి.) నేర్పు కల
వాడు, చతురుడు.

క. నేరుపరి పోహళించిన, హారము వెల యె
క్కులీల...ప్రబోధ. ౧. ౨౩.

క. అరిదివిలుకానియుజ్జ్వల, శర మొక్కని నొం
చుఁ దప్పి చనినం జను నేర్పనీయైనవానినీతి,
స్ఫురిణము పగరాజు నతినిభూమిం జెలు
చుట. భార. ఉద్యో. ౨. ౩౬.

నేరుపు(ర్పు) స. క్రి. (✓నేరుచు.) అభ్యసించు
జేయు.

మ. మురిపం బొప్పంగ మందమందగమనంబుల్
నేర్పుదు నేదినీ, శ్వరకుద్ధాంతనిలించినజను
లకుఁ సంపూర్ణచంద్రాననా. నైష. ౨. ౫౬.

చ. పలుకులు నేర్పువేళఁ గలభాషిణి నీ విటు
లంద...మనుచ. 3. ౫౮.

వి. ౧. (క. త. నేర్పుం) ప్రావీణ్యము, చతు
రత; సామర్థ్యము, శక్తి.

ఉ. ఇంచినభక్తి నొక్కతరశేషణ నైషధ
భూమిభర్త మన్నించు వరూధినీపతికి నేరు
పు మీఱఁగ విట్టివేళఁ గా, వించినతాళ
వృంతముల పీచుచు నుండె...నైష. ౬.
౧౧౩, ౧. ౩౪.

క. చిత్తం బూరక కలఁచెదు, నెత్తము నాతోడ
నాడ నేరుపు గలజే. ఉ. హరి. 3. ౧౧౬.

మ. విని సంశ్చయము లేము దక్క నొరు లావివ్య
చ్చు భంగించి బె, ట్టనికిం బాపి యలంప
నేర్పు గలరే...భార. ద్రో. ౧. 3౯3.

౨. రీతి, విధము.

చ. ఘనుఁ డతఁ డేగుడెంచి సరిగ్గదియ నుండ
నగారిశైలఖండనకథ చారణాళి వొగడక
నిజసన్నతి కోసరించునే, రుప్పనఁ దల వంచి
పీఠతటరూఢమణిక్ బొటనేలమీఱున,
య్యనఘుడు కొండ మీఱినమహద్భుత
కృత్యము దెల్పుకై వడిక. వసు. ౧. ౧౨౨.

గీ...నీయిష్ట మీడేరునేర్పు, తెలియఁ జెప్పెద
వినుమని తెఱవ కపుడు. హంస. ౫. 3౦౪.

నేరుపులాడు, విణ. (నేరుపులు + వాడు.)
నేరుపు కాడు.

నీ. వెనుబొజ్జ నిడైనల్ నినుచు నేరుపులాడు
...గీ...సారు, నెరపు నెఱవేల్పు నామది
నిలుచుఁ గాక. ఆచ్చ. రా. బాల. ౮.
(శ.ర.పా. 'తి నెడు నేరుపువాడు' ముద్రి.)

నేరెడల్లులు. వి. బ. (✓నేరేడు.) అల్లొనేరేళ్లు,
నమస్కారములు.

నీ...టెంకిజాలు నేరె, డెల్లుల్ సలా మన నమరు
దండముపేళ్లు...సాం. ని. మాన. ౨౫.

నేరె(రే)డు. వి. బా. జంబూవృక్షము.

ఉ... అ, నేర్పె రెడుమూనిములమున నెక్కిని
యుండు జగత్ప్రవృత్తమై. మార్క. ౪.
౧౪౪.

క. విను మేకాదశశతయోజనదీర్ఘము లేతదీయ
శైలాగ్రములం, దనరుచుఁ బడగలక్రియఁ
గడ, పనగము నేరేడు రావి వటుమును నెల
యుట. మార్క. ౪. ౧౪౩.

నీ. నేరే డనంగను నేరెడనంగను జంబూవృక్షము

భృతై చనును...ఆం. భా. ౨. ౪౬.

నేరెటేలు=జంబూనది.

గీ. నేరెటేలునల్ దెచ్చి నీరజాపు, సానఁ
బట్టినరాపాడి చల్లి మెఱిపి, పదను సుధ
నిడి చేసెనో పద్ధభవుఁడు, వీనిఁ గాకున్నఁ
గలదె యీమేనికాంతి. మనుచ. ౨. ౩౬.

నేరెటిదీవి=జంబూద్వీపము.

ఉ. నేరెటిదీవి యేలుధరణీవరముఖులు వీరె
కంటె...నెవ. ౫. ౪౬.

గీ. దీవులం దెల్ల నేరెడుదీవి లెస్స. వార.
౨. ౩.

నేర్పు(రుపు)కాఁడు. విణ.(/నేర్పు.) నేర్పరి,
నేర్పుకలవాఁడు.

క. నీవ కడు నేర్పుకాడవు, గా వలవదు వీనిఁ
గొన్ని గఱచితి మేము. భార. ఆది.
౬. ౩౨.

గీ. పూని యాప్రోలిమేలికదానికోట, వాసియు
నగడ్డపాందును వలనుమీఱఁ, జూడఁ జెప్పఁ
గా నరిది యాఁ జుమ్మ వేయు, కన్నులును
నోళ్లుఁ గలనేర్పుకాండ్రకన. అచ్చ. రా.
బాల. ౩౬.

నేతా=నెతా.

మ. రవిఁ దీవ్రద్యుతి యందు పావకుని నేతా
మంటమా రండు వా, రివిధంబుల్ నెనుపం
జుక్రిందిదినియల్ రేరాజ ని న్నెన్నుచో.
చంద్రా. ౫. ౭౩. (శ. ర. పా. 'ఔరా'
ముద్రి. పా.)

నేల. వి. ౧. భూమి.

సీ. నేలము నింగియుఁ దాళముల్ గాఁ జేసి
యేపున రేగి వాయించి యాడ. భార.
విరా. ౨. ౧౩౪.

క. చుఱుకు గలయొక్కకోలను, గుటిగాఁ దిగ
ప్రోళ్లు నేలఁ గూలిచి కడిమి, మెఱయు

చు జేజేగములకుఁ, దఱుఁగనిమే లిడినగిబ్బ
రెత్తసివారమక. నీలా. ౧. ౧౯. భార.
విరా. ౨. ౧౩౪.

౨. భూలోకము.

భా. పాతాళంబును నేలయు ద్వివిధముంబా
లించుసిదుండవో, నాశండ్రి నను నేల
వచ్చినజగన్నాథుండవో చెప్పనే. ఉ. చారి.
౨. ౧౩౩.

౩. ప్రదేశము, తావు.

వ...ధర్మనందనుపీఠుండ నొక్కింత నేల యరిగి
...భార. ఆది. ౬. ౧౪౩.

వ...పటికంపురాచట్టునేలల నెట్టుకొని...మ
నుచ. ౩. ౨౮.

సీ...ఈప్రోలికి నామడనేల నల్ల, యమునానదీ
గవ్వారమున బకుం డను రక్కినుం డుండు
...భార. ఆది. ౬. ౨౬౪.

౪. దేశము.

ఆ. నేల ప్రాద్దేశింగి చాలుమానిసి రణో, ద్య
మ మొనర్చికాక...భార. విరా. ౪. ౨౨౧.

శ్లో. దేశకాలౌ తు సంప్రేక్ష్య యోదవ్య మితి
మే మతిః. సం. భార. విరా. ౫. ౩.

౫. మన్ను. (చూ. నేలగలయు.)

నేలకుఁదెచ్చు=చంపు, పడఁగొట్టు.

మ...ఆవీర్యు నెవ్వ రొకో నేలకుఁదెచ్చి తా
క్కరునిచే వాఁ డేల చిక్కుక...భార.
ద్రో. ౨. ౨౩౬.

నేలపాలుగఁజేయు=నశింపఁజేయు.

సీ. పాడి దొరంగి యప్పాపకర్తుఁడు వైచెఁ
గాక చక్కటితోడికయ్యమైన, లీల మిమ్మ
దఱ నేలపాలుగఁ జేయనే...భార. శల్య.
౨. ౩౨౫.

నేలలోవెడలు=ఇల్లువిడిచి బయటకు వెళ్లు.

చ. పడఁ బడఁ బాఱుచుక వడఁకు పట్టినతల్లిని
దండ్రి నేలలో, వెడలనితమ్ముఁగుట్టల నపి

నకులాంగన సోరు లేనియి, తొడుకుల బం
టుఁ బైద విడఁ ద్రోవక ప్రోవఁగ నెందు నీక
పాల్పడినది కరుణాదలనె భారతసంహిత
నిల్చుచాడన్వే. పాండు. 3. 3౮.

నేలవాస్త్ర=ప్రదేశమునండి తొలగఁ జేయు,
దూరముచేయు.

చ. నరవర మున్న చెప్పితి రణంబున నరునుఁ
డొద్ద నున్న వెవ్వరికిని ధర్మనామఁ బొదు
వంగ నశక్య మొకండు పారు నుద్ధరుఁడయి
నేలవాపి కొని దోడ్పల మొప్పగఁ బోవఁ బా
లిన్క, వెరవునఁ బట్టెదన్క బరులు వేవురు
మార్కొనినం గలంచెదన్క. భార. ద్రో.
౧. ౨౧౬.

జ. నేలఁగలయు, నేలఁగలుపు, నేలఁబెట్టు, నేల
కడిమి, నేలకన్నము, నేలకలిగొట్టు, నేల
కాన్పు, నేలగాపరి, నేలగుమ్మడి, నేల
గుముడు మొ.

నేలఁగలయు. అ. క్రి. (నేలన్ + కలయు.) - మం
టిపాలగు- నశించు.

(చంద్రోపాలంభము.) నీ. మానక గుప్పించుమ
దనకోదండంబు నిష్కరతను దన్ను నేలఁ
గలయ. వరాహ. ౪. ౨౧.

ఆ. ఘోరశలవృష్టి గురియించె నొడలు వీ, గించి
యతఁడు నికటగిరులు గాఁడ, గురుతరద్రు
మముల గుదిగ్రుచ్చునట్లుగ, నిఖిలజంతుకతు
లు నేలఁగలయ. కథా. ౩. ౬౩.

నేలఁగల(లు)పు. స. క్రి. ($\sqrt{\text{నేలఁగలయు}}$)
నేలపాలుచేయు, ధ్వంసముచేయు.

నీ. అయ్యత్తు మాశక్తి నద్భుతంబుగ నేలఁగ
లపి యుధిష్ఠిరువలను నినుడ. భార. ద్రో.
3. ౨౪3.

నీ. బలసమేధితపలాకులఁ గాని వెఱవలాకులఁ
గొముచే నేలఁగలపఁ బోవు. గీ... వరాహ

వరాహమూర్తి. దశా. 3. ౨౦౮. ౬౦. శ్లో. ౧౮.

గీ. నిద్ర వోయెడుసుఖ మెల్ల నేలఁగలిపి, ప్రతి
దినంబును దాఁ జేయురత్నపూజ, శివునివై
నుండకుండినఁ జింత నొంది, రాత్రి శివ
రాత్రిగా బాగరముఁ జేసె. కాళ. ౨. ౧౧౮.
(‘పోఁగొట్టుకొను’ అని భావము.)

నేలఁబెట్టు. స. క్రి. (నేలన్ + పెట్టు.) ౧. నేల
వైనుంచు. ౨. నశింపఁజేయు.

నీ. చెలికటి సైకతములు వెన్నెఁ బడ నొత్తె
నెత్తమి నడుగులు నేలఁబెట్టె. బిల్వా. ౨.
౧౨౦. (రెండర్థములకు నిదియే ఉదాహర
ణము.)

నేలఁబెట్టి కాలరాచు=మిక్కిలిపీడించు.

గీ. నెఱయ సారసములు దమ్ము నేలఁబెట్టి, కాల
రాచుచు నున్నాఁడు కలువలచెలి, వెతలఁ
బడఁబాల మిది రాహువేణి యనుచు, నతివ
పదములఁ బడె నన నడుగు లమరు. బిల్వా. ౨.
౧౧౩.

నేలకడప=నేలకడిమి.

ఆ. ఉప్పు చింతపండు నొప్పుమీఱిననేల, కడప
వేల్ నూరి యుడకఁబెట్టి, చమర... తలపుం
డ్లు, మానిపోవు... (చికి. చి. ని.)

గీ. నేలకడపయుఁ బెన్నెరు నిలను జెలుపు, వె
లయుపల్లెరువేల్లను వేలు వేలు, మేక
పాలును గొన ... స్త్రీపురుష మోహములు
దీలు సిద్ధముగను. (చికి. చి. ని.)

నేలకడిమి. వి. ($\sqrt{\text{నేల}}$) భూకదంబముక్తి. (శ.ర.)

నేలకలిగొట్టు. వి. ($\sqrt{\text{నేల}}$) భూపాటలిక్తి.
(శ.ర.)

నేలకాన్పు. వి. (నేల + కాన్పు.) భూపుత్రి,
నీతాదేవి.

గీ. పొడవూరెత్తు వలపుకప్పురపుదిమ్మ, కాన
వేలమ్మ యోనేలకాన్పుగొమ్మ, అచ్చు. రా.
ఆయా. ౯౮.

ఇట్లే: నేలచూలి.

ఆ. నేల యేలకొనెడకొలియ దేటికి, నేల
చూలిమింద నేల యాస. అచ్చ. రా. యు.
౩౯౩.

ఆ. నేలచూలి వెదక గాలిబిడ్డడు లోను, గాను
గలిగినట్టికడికొమ్మ, మెకపుగములననుప...
యయా. ౩. ౨౨.

నేలగాపరి. వి. (నేల + కాపరి.) రాజు.

పీ. ఆలగాపరి పూపు లచ్చట దిగఁ ద్రోవి
నేలగాపరుల దా నేలఁ గల్గె. అచ్చ. భా.
౧. ౬.

నేలగుమ్మడి. వి. (√నేల.) భూమికర్కారుపుశ్చి.

పీ. నెగడు విదార్యాభ్య నేలగుమ్మడి యన...
ఆం. భా. ౨. ౫౩.

నేలగుమ్మడు. వి. (√నేల.) విదారిశ్చి. (ఇది నల్ల
నేలగుమ్మడు, తెల్లనేలగుమ్మడు అని ద్వివిధము.
శ. ర.)

నేలగొలిమిడి. వి. (√నేల.) గోలోమిశ్చి. (శ. ర.)

నేలజేమ్మి. వి. (√నేల.) పిన్నజమ్మి, శమీరముశ్చి.
(చి. ని, శ. ర.)

నేలజేజే. వి. (√నేల.) భూదేవుడు, బ్రాహ్మణుడు.

పీ. ఇటు నేలజేజేల కలు కైవచెంగావినుద
సంజర దగుకొండఁ జూచినాడ. నరస. ౫.
౨౨.

పీ. నీలార నెదిరిన నేలజేజేదంటలే జెల్ల నడఁ
చినదిట్టలెంక. అచ్చ. రా. అయో. ౯౩.

నేలతంగేడు. వి. (నేల.) చిన్నతంగేడు, ఆకు
ల్యముశ్చి.

పీ. ములువెంపలి ములుపై గట్జేరు గుంటగట్టె
రును దంతిబందారు నేల, తంగేడు... హంస.
౪. ౧౦.

నేలతాడి. వి. (√నేల.) తాళమూలిక, ముసలిశ్చి.

(సానుస్వారమని చి. ని.)

పీ... బీట మొగలింగకోదాడు నీదాడు భర్తూ
ర మీత నేల, తాడి... హంస. ౪. ౧౧.
పీ... నేలతాడి యనంగ నెనగు ముసలి. ఆం.

భా. ౨. ౬౧.

నేలతామర. వి. (√నేల.) మెట్టతామర, సుల
పదిశ్చి.

పీ. సులపద్మ మగు మెట్టతామర యన... నేల
తామర యన... ఆం. భా. ౨. ౬౯.

పీ. దధియుక్తముగ నేలతామరఁ గొన... (చిక్కి.
చి. ని.)

నేలతాలుపు. వి. (√నేల.) ౧. పర్వతము,
భూధరము.

పీ. నేలతాలుపు రాచమాలిగాదిలికందు దొసఁ
గుచీకటిచాల్పూతోగల విందు. అచ్చ. రా.
పీ. ౨.

౨. రాజు, భూధరుడు.

క. కలికపుమానిసి యని నీ, తలఁపున నిపు డల్లనే
లతాలుపుమన్నం, జులుకఁగఁ జూచెద వర
నిక, గెలువఁగ నీవంటివారికిం దర మగునే.
అచ్చ. రా. యు. ౨౧.

నేలతీటుకసింద. వి. (√నేల.) కసిందలో
నొకభేదము, వృక్షవిశేషము.

పీ. నేలతీటుకసిందయుఁ గోల జెముడు, బొం
తజెము దుల్లియును సదాముపై మొదలు,
గాఁగలుగునట్టి చిటుచెట్లఁ గాంచి యంత.
హంస. ౪. ౧౦.

నేలత"ళసి. వి. (√నేల.) భూతులసిశ్చి. (శ. ర.)

నేల నె(న)మ(మి)లి. వి. (√నేల.) పక్షివిశేషము.

పీ. కొక్కెరలో కక్కెరలో గువ్వలు వెలిసెలు
నేల నెమ్మలును బోలుగలును. రసిక. ౧. ౬౩,
౧. ౧౧౫.

వ...మటియుఁ గైదు కక్కార కాదుకోడి లావు
క వెలిచ నేలనమలి చాబ గొంగడిగాఁడు
మొదలగుపడులు పాదలుకొని యుండు
పిట్టపట్టును...చంద్రా. ౨. ౮౪.

ఆ. పికిలి నేల నెమిలి వెనుగువ్వ బకచారి, పావు
రాయి...ఆది యైనపడు లతఁడు దీర్పు.
హంస. 3. ౧3.

నేలనేరేము. వి. ($\sqrt{\text{నేల}}$) కాకినేరేడు, భూమి
జంబుకళి.

సీ...నేలనేరే డనఁగ...భూజంబునామంబు
పొల్పు...ఆం. భా. ౨. ౪౬.

నేలపట్టి. వి. (నేల + పట్టి) ౧. అంగారకుఁడు,
భాముఁడు. (శ. ర.) ౨. నరకాసురుఁడు.
3. భూపుత్రి, సీత. (శ. ర.)

నేలపల్లటి(టీ). వి. ($\sqrt{\text{నేల}}$) పారావతవిశేషము.

సీ. పారావతం బగుఁ బావురాయి యనంగ...
తల్లిదమ్ములుగాను దనరుచుండ ను నేలపల్ల
టి...అనంగ...ఆం. భా. ౨. ౮౯.

సీ. పావురములు నేలపల్లటితో కూడిలు...సురటి
లనంగఁ బొల్పును గలరవములు...సాం.
వి. తిర్వ్య. 3౮.

నేలపొన్న. వి. ($\sqrt{\text{నేల}}$) కోలపొన్న, అఁఘ్రి
పరికళి.

సీ. క్రొట్టువుచ్చియా నేలపొన్న, నా...ఆం.
భా. ౨. ౫౫.

నేలమట్టము, విణ. ($\sqrt{\text{నేల}}$) నేలతో సమాన
మైనది; నాశితము.

మ. దిననాథుండు దయాద్రి శృంగమున కేలే
నెల్లి...కూల్తు లంకాపురి, ఘనసాలారుల నేల
మట్టము గ నాకఁపింప నక్తంచరు. భా.
రా. యు. 3౧౫.

సీ. ఊర్ధ్వాండకర్పరం బొరయు వింధ్యాద్రికూ
టంబులు నేలమట్టంబు సేసె. కాళి. ౧. ౧౨౪.

గీ. దేవ యొకవాసరంబు లీలావనంబు, నేలమ
ట్టంబు చేసి యాభీలవాల, మూచి యాడె
దుతనుఁ జూచి కోఁచవాణు, రక్కసుల
నొక్కి తోరణం బెక్కి నగుచు. రామా.
౬. ౨౦3.

నేలమామెన. వి. ($\sqrt{\text{నేల}}$) వృక్షవిశేషము.

సీ. మామెనయును నేలమామెన యటికమా
మిడి దూలగోవెల మేకమేయు. గీ. నాట
నల్లరు...హంస. ౪. ౧౦.

నేలమాలె. వి. ($\sqrt{\text{నేల}}$) భూగృహము, భూ
మిలోపలియిల్లు.

గీ. ప్తాయమునఁ బెద్దవాఁ డొకబ్రాహ్మణుండు,
లక్షజ్ఞుండు సంగతలక్షణాంగి, నొక్క
కన్నియఁ బెండ్లి యై యెరులగోష్ఠి, మరఁగ
కుండంగ గభి నేలమాలె బెట్టి. కేయూర.
3. ౨౧3.

గీ. నేలమాలె నా భూమ్యంతరాలయము...
ఆం. భా. ౨. ౧2.

నేలమాలెలు ద్రవ్య=లోలోపల కట్టబుపన్ను.
క. వెనిమిటియు నత్త వడినెలు, కనుఁగలిగి
మెరుంగ పెడలఁగా నెడ లేమిం, దినదినముఁ
దత్తలోదరి, మనముననే యిట్టి నేలమాలెలు
ద్రవ్య. కుక. ౨. ౫౦3.

నేలములక. వి. ($\sqrt{\text{నేల}}$) వాఁకుడు, వార్తాకళి.

సీ...నేలములక యనఁగ. గీ...సర్వాక్షి ప్ర
బలు. ఆం. భా. ౨. ౫౮.

నేలమొలత్రాఁడు. వి. (నేల + మొలత్రాఁడు.)
సముద్రము.

గీ. వచ్చి యవ్వేడి నేలుపువంగడంపు, నేలమొ
లత్రాటినిండుకుండేటితాల్పు, మ్రోల నిల్చి క
రంబు ప్రేమడి దలిర్ప, వెరవుతోఁ బల్కెఁ
గేలుఁదామరలు మొగిచి. అచ్చ. రా. యు.
౧౫౫.

నేలయడుగు. వి. (✓నేల.) పాతాళము.

నీ. పాతాళ నామంబు... నేలయడు గనంగ
నెగడుచుండు. ఆం. భా. ౧. ౧౪౫.

నేలయుసిరిక. వి. (✓నేల.) భూధాత్రి.

గీ... నేలయుసిరిక యననలయ భూధాత్రి...
ఆం. భా. ౨. ౪౮.

నేలయెకిమీడు. వి. (నేల + ఎకిమీడు.)
భూపతి, రాజు.

గీ ... ఓ నేలయెకిమీలకొలముసామి, చేతికు
తుక కల పెద్ద చెంచువాని, యింటి చెంచెత చెలి
మించుగుంటికలని, పాలములోల జలగు
చెంచులము మేము. ఉ. రా. ౩. ౩౮౯.

నేలయేలుదంట. వి. (✓నేల.) క్షత్రియడు,
రాజు.

నీ... నేలయేలుదంటలు... గీ... రెండవ వంగ
డంపు, బబువు లన క్షత్రియాఖ్య రా...
సాం. ని. మాన. ౨.

నేలరేను. వి. (✓నేల.) భూబదరి. (శ. ర.)

నేలతేడు. వి. (నేల + తేడు.) రాజు.

గీ. అట్టిప్రాళికి నేలిక యగుచు నెల్ల నేలతే
డులు దను మేలు మే లటంచు, బొగడ
మగుడనికలుముల నెగడి పజల, దద్దయును
సాకుకొనుచుండు దళరథుండు. అచ్చ. రా.
బాల. ౪౪.

చ. కనుగొన నేలతేడు మఱికాంచనభూమ
ణభూషితుక మృగాజినయతు... చెన్న.
౫. ౩౦౪.

నేలవెలగ. వి. (✓నేల.) భూవెలగ.

నీ... నేలవెలగాతు నొనరంగఁ గఱుటగాఁజేసి
పోసినమాను... (చికి. చి. ని.)

నేలవేము. వి. (✓నేల.) భూనింబము.

నీ. శ్రీ కులసియు సంబరేను నేలుసిరి కీళ్ళరి

నేలవే మూటి చల్లగడ్డ. హంస. ౪. ౧౦.

నీ... నేలవే వనంగ భూనింబ మెప్పు. ఆం.
భా. ౨. ౫౦.

నేలవేలుపు(ల్లు) వి. (నేల + వేలుపు.) భూదే
వుడు, బ్రహ్మణుడు.

గీ. అప్పు డెకిమీడు తటిచెయ్యులమరఁ దీర్చి,
వేదలకు నేలవేలుపు బెద్దలకును, బొసగ
కొక్కఁబుఁ దొడవులుఁ జుట్టుములును,
దొడుకులు నొసంగి పదిరేలు గడపి యంత.
అచ్చ. రా. బాల. ౫౪.

గీ. నేలవేలుపు మొదలిటి నేమములకు, నేలపు
చెలువపుమికాడు పిలుకుమారి, రక్కను
లచేతఁ బోయినయక్కచునకు, వగవ కెట్లో
ద్దు మై యెల్ల నొగులఁ దండ్రి. యయా.
౩. ౧౩౧.

ఆ. పుడమి తేనితోడఁ టాడర నీలా వేమి,
ఖరునికంటె నల్లగట్లనూడు, కొడుకుకంటె
గండ్ర గొడ్డలితాలుపు, నేలవేల్పుకంటె నెఱ
యె చెపుచు. అచ్చ. రా. యు. ౩౩.

నేలసంపెగ. వి. (✓నేల.) భూమిచంపకము.
(శ. ర.)

నేలాపు. వి. (నేల + అపు.) శ్వేనవిశేషము,
ఒకవిధమగుడేగ.

నీ. నేలనెమళ్లనై నేలాపుడేగల విడిచి యేపు
నఁ బీచ మడపఁజేసి. రసిక. ౧. ౧౧౫.

నేలుసిరిక. వి. (నేల + ఉసిరిక.) భూమ్యామ
లక్ష్మి.

నీ. శ్రీ కులసియు సంబరేను నేలుసిరి కీళ్ళరి నే
లవే మూటి చల్లగడ్డ. హంస. ౪. ౧౦.

నేలొద్ది. వి. (✓నేల.) వృక్షవిశేషము.

నీ. కలుజువ్వి వాచిలి గండువాచిలి యేలుమద్ది
మద్దియును నేలొద్ది యొద్ది. హంస. ౪.
౧౧.

నేవడము = నేవళము. (శ. ర.)

నేవము = నేవము. (శ. ర.)

నేవళము = నేవడము, నేవరము. వి. లలంతికా
విశేషము, మణులుగ్రుచ్చినహారము.

క. తనయలుత నేవళం బొకడనుకూలతఁ గే
లఁ బుచ్చి యాసతియలుతక, వనరుహలో
చనుఁ డిడి లో, చనపారణ సేసెఁ ద్రుప్తి
సాదనదృష్టిక. హరి. ఉ. ౪. ౧౬౦.

గీ. పసుపునుఁజూయ మెకాంతిఁ బసలునేయ,
నేవళంబులు చనుదోయినిగ్గుఁ జెనక, ద్రవిడ
బాలవిలాసినితతులు మెఱయ, సిరికిఁ బై
నకాంచికాపురమునందు. విక్ర. ౩. ౧౧౬.

సీ. పదకము తాళి నేవళము...అన లలంతి,
కావిశేషం బగు...అం. భా. ౨. ౧౪౯.

నేవ్. సం. వి. ఋ. పుం. సోమయాగమందలి
ఋత్విజులలో నొకఁడు.

నేవ్పు. సం. వి. ఉ. పుం. లోష్ఠము, మట్టిపెల్ల.
(వాచ.)

నేస్తకత్రై. విణ. (నేస్తము + కత్రై.) స్నేహితు
రాలు. (శ. ర.)

నేస్తకాఁడు. విణ. (నేస్తము + కాఁడు.) మిత్రుఁడు.
సీ...నేస్తకాఁడుసంగడికాఁడు నాఁగను మిత్రు
నినామము లగు. అం. భా. ౨. ౧౦౬.

గీ. కటికిచీకటినెఱ నేస్తకాఁడు దాను, భృతి
యెసంగఁగ దానిమందరముఁ జేర. శుక.
౨. ౧౦౯.

వ...జంటనేస్తకాండ్ర చేతితిపిరికిన్నెరలటింగు
టింగురులును...ప్రబంధ. ౩౮.

నేస్తము. వి. చెలిమి, మైత్రి.

చ. నిలకడ నున్న నావి నహి నేస్తము నాస్తి
...కాంతి లదాంత లింతయుక. శశాం. ౪. ౧౩.

శా. అనీలాలక బాణకన్యకకు బాహ్యప్రాణమో
నాఁగ నెం, తే నేస్తం బొనరించి యున్న
దగుటం దీనాననాంభోష యై, గ్లానిం బొం
దుచునున్నయారకుణియాకారంబు వీక్షించి
...అని. ౨. ౮౩.

సీ. నెయ్యము నేస్తము... గీ...అనఁ, బరఁగు
చుండును మిత్రభావంబు...అం. భా. ౨.
౧౦౬.

విణ. మిత్రుఁడు.

ఉ. నీవ యెఱింగి యుండుదువు నేనును జంద్రుఁ
డు నేస్త హృదయుక. శశాం. ౪. ౪౧.

జ: నేస్తకత్రై, నేస్తకాఁడు, నేసి, నేస్తుఁడు.

నేస్తి. విణ. నేస్తురాలు. (√ నేస్తము.) నేస్తకాఁడు.

సీ. నేస్తి గాదిలి చెలి నేస్తకాఁడు సకుఁడు, సం
గాతి చెలికాఁడు సంగడిఁడు, నాగఁ జేరులు
మిత్రున కగు...వేంక. మాన. ౨౬.

సీ. సురటివీచులబుట్టుదొర మెక్కురానేస్తి
జంగిలియెఱుతు మాసంగడిఁడు. ప్రబంధ.
౧౬౦. సాం. ని. మాని. ౫.

నేస్తుఁడు. విణ. (√ నేస్తము.) మిత్రుఁడు, స్నే
హితుఁడు.

శా. ఈలా గూరక నన్ను నొల్తెడు నతం డేలా
గు నేస్తుం డగుక. అచ్చ. భా. ౪. ౮౧.

నేస్తురాలు. వి. (√ నేస్తము.) స్నేహితురాలు.
(శ. ర.)

నేహరము = నేవళము. వి. మణులు గ్రుచ్చినహా
రము.

ద్వి. లోహచిత్రంబు లై లోలత మించు, నేహ
రంబులు గొన్ని నీలాల నమర, గుప్తంబుగా
రాత్రిఁ గొనిపోయి దీప, దీపిఁ గ్రొమ్మెఱుఁగు
లు దీపింపఁ బట్టి. ద్వి. హరిశ్చ. ఉ. ౩. ౨౩
పం.

నై

నైకచరము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ఒంటిగా
సంచరింపనిది, గుంపుగూడి తిరుగునది. (మేక,
పంది మొ.)

నైకటికుండు. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) సమీ
పమున నున్నవాడు. వి. అ. పుం. -భిక్షుదుల
కై గ్రామాదులదాపున వసించువాడు- భిక్షువు.
యతి.

నైకట్యము. సం. వి. అ. న. సామీప్యము,
దాపు.

నైకభేదము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) అనేక
భేదములు కలది. (చిత్తరువు మొ.)

నైకమాయుండు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) అనే
కమాయలు కలవాడు. వి. అ. పుం. పరమేశ్వ
రుడు.

నైకము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.)- ఏకము కా
నిది- అనేకము, పెక్కు.

నైకరూపుండు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గా
నారూపములు కలవాడు. వి. అ. పుం. పర
మేశ్వరుడు.

నైకాత్మ(ము). సం. విణ. (న్). గ. అనేక
స్వరూపములు కలది. ౧. పెక్కులాత్మలు కలది.
వి.న్. పుం. పరమాత్ముడు. (రూ. నైకాత్ముడు.)

నైకృతికుండు. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) శాస్త్ర
ముతో జీవించువాడు, వంచకుడు.

నైగనిగ్యము. సం. వి. అ. న. నిగనిగలాడుట.

నైగమము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) గ. వేదసం
బంధమైనది. ౧. పట్టనసంబంధ మైనది. ౩.
వణిక్సంబంధ మైనది. వి. అ. న. గ. ఉపనిష
ద్రూప మగువేదభాగము, వేదాంతము. ౧. నయ
ము, నీతి.

నైగమికము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) గ. నిగ
మమున ఉన్నది. ౧. నిగమమువలన కలిగినది.
౩. నిగమమునకు వ్యాఖ్యాన మైనది.

నైగముండు. సం. వి. అ. పుం. గ. నిగమవిడుండు,
వేదార్థము తెలిసినవాడు. ౧. నాగరుండు,
పారుడు. ౩. వణిజుండు, వర్తకుండు.

నైఘంటుకము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) నిఘం
టువును గుఱించి రచింపబడినది. (గంధము.)
వి. అ. న. వేదనిఘంటుగ్రంథ ప్రథమకాండము.

నైచికము. సం. వి. అ. న. గోశిరః ప్రదేశము
ఆవుతలభాగము.

నైచికి. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. ఉత్తమ మైనయావు.

నైచ్యము. సం. వి. అ. న. గ. నీచత్వము.
౧. (భక్త్యాదులచే కలుగు) నమ్రత్వము.

నైజము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) గ. స్వకీయ
ము, తనది. ౧. స్వాభావికము, సహజము.

నైతలము. సం. వి. అ. న. నరకము.

నైతలసద్దుండు. సం. వి. న్. పుం. యముడు.

నైత్యకము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.)=నైత్యికము.

నైత్యము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) నిత్యము
చేయఁదగినది. (దానకర్తాది.) వి. అ. న. నిత్య
త్వము, శాశ్వతత్వము.

నైత్యశబ్దికుండు. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) శబ్దము
నిత్యమని వాదించువాడు. (పూర్వమిహంస
కుండు.)

నైత్యికము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) గ. నిత్య
మును కలుగునది, ఎప్పుడును సంభవించుచుండు
నది. ౧. నిత్యమును చేయవలసినది. (కర్తవ్యము.)

నైదాఘము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) నిదా
ఘసంబంధమైనది, గ్రీష్మ సంబంధమైనది. వి.
అ. పుం. నిదాఘము, వేసవి.

నైదానికుడు. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) గ. (రోగ) నిదానము నెఱిగినవాడు. ౨. (రోగ) నిదాన ప్రతిపాదక మగు గ్రంథమును చదువువాడు.

నైదానుడు. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) రోగ మూలకారణము నెఱిగినవాడు.

నైదేశికుడు. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) -నిదేశ మును చేయువాడు-కింకరుడు, సేవకుడు.

నైధనము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) మరణసంబంధమైనది. వి. అ. న. గ. నిధనము, మరణము. ౨. (జ్యోతి.) లగ్నమునకు ఆప్తమస్థానము. ౩. జ్యోతిశ్శాస్త్రమునకు ఏకవదియవ పదునాఱవదియు, ఇరువది యైదవదియు నగు నక్షత్రము.

నైధానము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) గ. నిధానసంబంధమైనది, నిధిసంబంధమైనది. ౨. నిధాన సాధ్యమైనది. (వాచ.)

నైపథ్యము సం=నేపథ్యము.

నైపము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) గ. నీపసంబంధమైనది. ౨. నీపవికారమైనది.

నైపాతికము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) ప్రస్తావనమున చెప్పబడినది. (అ. ని.)

నైపాళము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) గ. నేపాళదేశసంబంధమైనది. ౨. నేపాళదేశమునఁ బుట్టినది. వి. అ. పుం. నేపాళనింబము, నేపాళపునేముఖి.

నైపాళి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. గ. నవమల్లిక, విరజాజి. ౨. మనశ్శిల, మణిసిల. ౩. శేఫాలిక, నల్లవావిలి. ౪. నీలి.

నైపాళికము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) నేపాళదేశమునఁ బుట్టినది. వి. అ. న. రాగి.

నైపుణము. సం. వి. అ. న. నిపుణత్వము, కాశలము.

నైపుణి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. నిపుణత్వము, కాశలము.

నైపుణ్యము. సం=నైపుణము.

నైబిడ్యము. సం. వి. అ. న. నిబిడత్వము, దట్టముగానుండుట. ౨. (సంగీత) వంశాద్విభాత్యారగుణభేదము, నిబిడముగా ఎడతెగనిధ్వనివచ్చునట్లు పిల్లనగ్రోవి మొదలగునవి ఊదుట. శ్లో. నైబిడ్యం ప్రాథతా చాపి మస్వరత్వంచ శీఘ్రతా, మాధుర్య మితిపంచామిభూతా, రేషు గుణాః స్పృతాః॥

నైభృత్యము. సం. వి. అ. న. -నిభృతభావము- గ. అచారచల్యము, నిశ్చలముగానుండుట. ౨. ఆడతనము, వినయము ౩. రహస్యము.

నైమంత్రణకము. సం. వి. అ. న. ఆతిథ్యము, ఆతిథిసత్కారము.

నైమయుడు. సం. వి. అ. పుం. -నిమయము- (సరకుల వినిమయము) వలన జీవించువాడు-వర్తకుడు, బేహరి.

నైమిత్తము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) గ. నిమిత్తసంబంధమైనది. ౨. నిమిత్తమువలనఁగలిగినది. వి. అ. న. శకునగ్రంథముయొక్క వ్యాఖ్యానము.

నైమిత్తికము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) గ. నిమిత్తమువలనఁగలుగునది. ౨. నిమిత్తమునఁజేయించి చేయఁబడినది, నిమిత్తమునఁబట్టి చేయఁబడినది. (అబ్ధికాది.) వి. అ. న. -నిమిత్తమును (కారణమును) అనుసరించి వచ్చినది- కార్యము, ఫలము.

శ్లో. ఉదేతి పూర్వం కుసుమం తతఃఫలం, ఘనోదయః స్తా క్షదనంతరం పయః, నిమిత్తనైమిత్తికయో రయంక్రమః, తవప్రసాదస్య పురస్తునంపదః. కాకుం. ౩. ౩౦.

అ. ఒకానొకనిమిత్తమునుబట్టి ఆయాకాలమునఁ జేయుబడు కర్తము. (కర్తము- నిత్యము, నైమిత్తికము, కామ్యముఅనిమాఁడువిధములు.)

నైమిత్తికుఁడు. సం. వి. అ. పుం. నిమిత్తములను చక్కఁగాఁ దెలిసినవాఁడు; శకునశాస్త్రము తెలిసినవాఁడు (జోస్యుఁడు, మొ.)

నైమిశము. సం. వి. అ. న. (బ్రహ్మ సృజించి విడిచినమనోమయచక్రముయొక్క నేమి వీసలమున ఊడిపడిపోయినదో ఆట్టిపుణ్యారణ్యము నైమిశము.)

నూతుఁడు శౌనకాదిమహర్షులకు పురాణాదులు వినిపించినపుణ్యారణ్యము.

శ్లో. ఏతస్సనోమయం చక్రం మయా సృష్టం విసృజ్యతే, యత్రాస్య శీర్షతే నేమి సుదేశోస్తపస శుభః ... ప్రయయాస్తస్య చక్రస్య యత్రనేమి ర్వ్యశీర్షత, తద్వనం తేన విఖ్యాతం నైమిశం మునిపూజితం. (వాయుపు. వాచ.)

నైమిషము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) గ. నిమిష సంబంధమైనది. అ. నిమిషమాత్రముంచునది. వి. అ. న.- నూతుఁడు శౌనకాదిమహర్షులకు పురాణాదులు వినిపించిన పుణ్యారణ్యము (ఇందు నిమిషమాత్రముచే దానవబలము హతమైనది.)

శ్లో. ఏవం కృత్వా తతో దేవోమనంగౌరముఖం తదా, ఉవాచ నిమిషే కేదంనిహతం దానవం బలమ్, ఆరణ్యేస్థిం స్తతస్తేత నైమిషారణ్యసంజ్ఞితం, భిషగ్యతి యథారంభై బ్రహ్మణానాం విశేషికం. (వరా. వాచ.)

నైమేయము. సం. వి. అ. పుం. వినిమయము సరకులమాలుపు.

నైయంకవము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) న్యంకు సంబంధమైనది, ఇట్టికి సంబంధించినది. (చర్మాది.)

నైయగ్రోధము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) న్యగ్రోధ వృక్షసంబంధమైనది. (దండాది.) వి. అ. న. న్యగ్రోధఫలము, మట్టిపండు.

నైయత్యము. సం. వి. అ. న. గ. నియతముగా నుండుట, అ. ఆత్మనిగ్రహము.

నైయమికము సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) నియమస్తాప్తము, నియమముచే సంభవించునది. (ఋతుకాలమున భార్యను గలియుట మొ.)

నైయాయము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) గ. న్యాయ సంబంధమైనది. అ. న్యాయశాస్త్రమునకు న్యాయభ్యాసమైనది.

నైయాయీకుఁడు. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) న్యాయ శాస్త్రము నెఱిగినవాఁడు, న్యాయశాస్త్రమును జదివినవాఁడు, తార్కికుఁడు.

నైయాసికుఁడు సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) అంగ న్యాసకరన్యాయసమాత్మకాన్యాయాదులు తెలిసినవాఁడు.

నైరంతర్యము సం. వి. అ. న. -నిరంతరత్వము- గ. ఎడతెగకుండుట, విచ్ఛేదములేమి. అ. ఎడము లేకుండుట, మిక్కిలి కిక్కిరిసి యుండుట.

నైరపేక్ష్యము. సం. వి. అ. న. -నిరపేక్షత్వము- అపేక్షి లేకుండుట, కోరిక లేకుండుట.

నైరర్థ్యము సం. వి. అ. న. -నిరర్థత్వము- గ. ప్రయోజనము లేకుండుట. అ. అర్థము లేకుండుట.

నైరాశ్యము. సం. వి. అ. న. -నిరాశత్వము.- గ. ఆశలేనితనము. అ. ఆశలునుగుట, ఆశవదలకునుట.

నైరుక్తికుఁడు. సం. వి. అ. పుం. నిరుక్తమున -వేదాంగభేదమున- దెలిసినవాఁడు.

నైరుక్తుఁడు. సం. = నైరుక్తికుఁడు.

నైగుజ్యము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) రోగములులేకుండుట, ఆరోగ్యము.

నైరూహికము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) ఊహము లేక చేయబడినది, విమర్శము (తత్త్వనిర్ణయము) చేయకయే ఆచరింపబడినది. వి.అ. పుం. వస్త్రకర్మభేదము.

నైర్వృతము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) ౧. నిర్వృతికి సంబంధించినది. ౨. నిర్వృతిదేవతాకము. (పశువు మొ) వి. అ. న. మూలనక్షత్రము.

నైర్వృతి. సం. వి. ఈ. శ్రీ. దక్షిణపశ్చిమముల నడిమిదిక్కు.

నైర్వృతుడు. సం. వి. అ. పుం. ౧. - ఆధర్వణి భార్య యగునిర్వృతియొక్క సంతతివాడు - రాక్షసుడు. ౨. నిర్వృతి, దక్షిణపశ్చిమ దిక్పాలకుడు.

నైర్గుణ్యము. సం. వి. అ. న. నిర్గుణభావము- ౧. గుణములులేమి. ౨. సద్గుణములు లేకుండుట. ౩. సత్త్వాదిగుణములు లేమి.

నైర్ఘృణ్యము. సం. వి. అ. న. నిర్ఘృణత్వము- ఘృణలేమి, కనికరములేకుండుట.

నైర్దేశికుడు. సం. వి. అ. పుం. - నిర్దేశమును (అజ్ఞను) చేయువాడు- భృత్యుడు, సేవకుడు.

నైర్మల్యము. సం. వి. అ. న. ౧. నిర్మలత్వము, పరిశుద్ధత. ౨. భోగ్యవస్తువులందలివైరాగ్యము.

నైర్వాహికుడు. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) ౧. నిర్వాహకుడు, నిర్వహించువాడు. ౨. (జలాదులను) మోచికొని పోవువాడు.

నైల్యము. సం. వి. అ. న. నీలత్వము, నల్లరంగు.

నైవాసికము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) నివాసమునకుఁ దగినది. (ఇల్లు మొ.)

నైవేద్యము. సం. వి. అ. న. నివేద్యము, దేవతలకు నివేదించఁదగిన వస్తువు.

నైవేళము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) ౧. వివాహముమూలమున లబ్ధమైనది. ౨. వివాహసంబంధమైనది. ౩. గృహసంబంధమైనది.

నైవేళికము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) ౧. వివాహార్థమియబడునది (నగలు మొ.) ౨. గృహవోపకరణము.

నైశము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) ౧. నిశాసంబంధమైనది, రాత్రిది. ౨. రాత్రియందు పుట్టినది. ౩. రాత్రియందు దుండునది.

నైశికము. సం. నైశము.

నైశ్చల్యము. సం. వి. అ. న. నిశ్చలత్వము, చలించుట.

నైశ్చిత్యము. సం. వి. అ. న. నిశ్చితత్వము, నిశ్చయము.

నైశ్చేయసము. నిశ్చేయసము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) - నిశ్చేయసమునకు (ముక్తికి) హితము- ౧. ముక్తి లిగించునది. ౨. ముక్తిసంబంధమైనది. ౩. శుభము కలిగించునది, శుభమునకు సాధన మగునది. ౪. శుభసంబంధమైనది.

నైశ్చేయసికము. సం. నైశ్చేయసము.

నైషధీయము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) నైషధునకు (నలునకు) సంబంధించినది.

నైషధుడు. సం. వి. అ. పుం. ౧. నిషధదేశపురాజు. ౨. నలుడు. ౩. నిషధదేశపురాడు.

నైషాదకము. సం. విణ. (అ. ది. ఈ. అ.) నిషాదుడు నిధులు చేసినది. (ధాన్యము మొ.)

నైషాదము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) ౧. నిషాదసంబంధమైనది. ౨. నిషాదునిసంతతి.

నైషాదికుడు. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) నిషా

దునిసంతతివాడు.

నైమర్త్యము. సం. వి. అ. న. ౧. కాత్మప్రకారము విహితకర్తృమలను విడుచుట, కర్మత్యాగము; కర్తృఫలత్యాగము. ౨. పని చేయకుండుట, నిర్వాణపారత్యము, సోమరితనము.

నైమిశతీకము సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) నూలు నిష్కములపరిమాణము కలది. ౨. నూలు నిష్కములకు కొనబడినది.

నైషింఁచస్యము. సం. వి. అ. న. -నిష్కింఁచ సత్యము- కొంచెమైననులేమి, మిక్కిలి పేదటికము.

నైషికము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) ౧. నిష్కమునకు కొనబడినది. ౨. నిష్కవికారమైనది, నిష్కముతో చేయబడినది.

నైషికుండు. సం. వి. అ. పుం. కోశాధ్యక్షుడు, టంకసాలయధికారి.

నైష్కమణము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) ౧. నిష్కమణమున - శిశువును గృహము నుండి తొలుసారి బయటికి తీసికొనివెళ్లనపుడు- ఈయబడునది. ౨. నిష్కమణకాలమున చేయదగినది. (సంస్కారము, పదార్థము మొ.)

నైష్ఠికము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) ౧. నిష్ఠకలది, ఆసక్తము. ౨. నిశ్చితము, నిష్కృప్తము. ౩. అంత్యకాలమున చేయదగినది, మరణకాలమున చేయవలసినది. (కర్తృము మొ.)

నో. శ్రుతదేహవిసర్జనః పితుః చిర మశ్రూణి విముచ్య రాఘవః, విదధే విధి మస్య నైష్ఠికం, యతిభి సాస్థిర మనగ్ని మగ్నిచిత్. సం. రఘు. ౮. ౨౫.

౪. స్థిరమైనది, నిలుకడ గలది.

నైష్ఠికుండు. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) ఆసక్తుడు, నిష్ఠ కలవాడు. వి. మరణపర్యంతము

బ్రహ్మచర్యమును పూని గృహకులమున వసించు బ్రహ్మచారి. (కృతి. ఉత్తరవాణుడు.)

నైష్ఠ్యర్థము. సం. వి. అ. న. -నిష్ఠారత్యము- ౧. కాత్మ్యము ౨. పాదవ్యము, పరుగడనము

నైస్సగ్గము సం. విణ. (అ. ఈ. అ.)-నిసర్గాగతమా-స్వభావమువలన వచ్చినది, స్వాభావకము.

నైస్త్రింశీకుండు. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) నిస్త్రింశము (కత్తి) ఆయుధముగాఁగలవాడు, కత్తిని చేర బూని పోరువాడు.

నైస్స ఎవ్యము. సం. వి. అ. న. నిస్స ఎవహత్యము, ఇచ్చలేమి.

నైస్స్వము. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) నిస్స్వవి సంబంధమైనది. వి. అ. న. నిస్స్వత్వము, దారిద్ర్యము.

నైస్స్వము. సం. వి. అ. న. నిస్స్వత్వము, దారిద్ర్యము.

నొ

నొంచు. స. క్రి. (నొచ్చు.) ౧. (శరీరమును గాని, మనస్సును గాని) నొచ్చునట్లు చేయు, నొప్పించు, బాధించు.

ఉ. నొంచినఁ గెంపుసొంపునఁ గనుంగవ యొప్పగ నూతుఁ ద్రుంచి విల్, ద్రుంచి తురంగవక్త్రములఁదూపులు నించి యలంచి మేను నొప్పించిన...భార. ద్రో. ౨. ౭౪.

గీ. చంపె నల్లెఱఁ గుల్లులు నొంపకున్నె. భారత్రీ. ౧. ౧౫౪.

చ. కరితురగాదిఘటనయు గాలియు నొంపదె యొంటి యున్నయత్తరువును...భార. ఉద్యో. ౨. ౮౮. (ఇటు పడఁ జేయు అని భావము.)

౨. సంచరించు, చంపు.

ఉ...త్తల్లి విన వచ్చు యాజగము తెల్ల సృజించ
భరింప నొంప బా, లేవత లేటు వల్లిన తె
సపుగా కివి తెల్ల వేకిన్. సారంగ. ౨.
౧౨౦.

గీ. హరియు భృగుపత్ని నొంపడే యజుడు
హుతుడు, గలయడే శశి గురుకాంత గలసి
కొనడె. దళా. ౧. ౨౫౩.

నొంచువాడు. విణః (√నొంచు) ఘాతుకుడు,
హింసించువాడు.

గీ. ఘాతుకుడు నొంచువాడనగా జెలంగు.
ఆం. భా. ౩. ౮.

నొక్కము. వి. పెద్దసదాప, శతాహ్వయముశ్చ.
(ప్రా. శ. ర.)

నొక్కిలు (లు) అ. క్రి. (√నొక్క) నొక్క
డువడు.

ఆ. చేతఁ దొడికి క్రిందిసెలని నొక్కిల బట్టి,
యసమలీల ముష్టి విసరి పొడువఁ గులికెని
హతిఁ గూలుకొండకైవడి నిలఁ గూలి కాళ్లు
గుడుచుకొనుచుఁ జచ్చె. పద్మ. ౯. ౧౯౩.
(చి. ని. పా. కేలను బట్టి ఆపముద్రి.)

నొక్కు. స. క్రి. (త. నొక్కు.) ౧. నలియజే
యు, నలుపు.

కా...వా, డక్కొణంబున మందర శ్చి యగుదీ
పాంకూరముల్ మీఁదికై, యెక్కిం ద్రోచి
ఘృతంబు నించినజవ స్త్రీ కాంతముం జించి
చే, నొక్కెక వత్తి నేతఁ దోచెను శిఖిక
యోజించె వైశ్వానరుక. కాశీ. ౪. ౧౨౩.

౨. (గోరు, పల్లు మొ. వానితో) ఆడుము.

సీ. బలితంపుగుబ్బల బట్టి చూడనెగాని నును
వాడిగోరుల నొక్కరాను. దళా. ౨.
౩౧౧.

చ. డడఁతుక ప్రేమ మీఁ మొనపఁటఁ జూఱు
క్కున మోవి నొక్కినన్. దళా. ౩. ౩౮.

౩. వంపుతీయు.

క. చిక్కినిచక్కినినున్నని, నుక్కిని తో లూ
డ్వంబడని ఛుల్లిసెగలచే, నొంబడనిదం
డంబులు, తక్కిక యుపనయనవేళఁ దాల్చఁ
గవలయున్. విజ్ఞా. ఆచా. ౨౨.

వి. అదుముటవలన గలిగినపల్లము; ముడుత.

సీ. నునుగెంపుఁబలునొక్కు లెనసి రంజిలకు
న్నె రాజకీరము నుధారసము లాన. భాను.
౪. ౯౫.

సీ. ప్రిదిలి కైరవదళశ్రేణినొక్కులు దీర...
మనుచ. క. ౨౩. జై. భా. ౪. ౫౫.

గీ. పొలఁతినుచయుగళంబుతో బోరుటకును,
గాదె చక్కిని సోదగళతతులు, నొక్కు
లై చిక్కుపడి చాలఁ దుక్కుపట్టి, నులై
పెట్టుకు లోనయ్యె చోద్యముగను. సీతా. వి.
౨. ౧౩౩.

నోరునొక్కు=నూటాడకుండఁగజేయు.

(వ్యవ) నేను ఆశ్రయహరములో వానిని నోరు
నొక్కినాను.

నొక్కుపూస=నొక్కుగలపూస, స్త్రీలు ఆభర
ణములలో నలుకారార్థము ధరించుపూసలలోని
భేదము.

సీ. తిరునాళ్లకై పోయి తిరుపతిలోఁ గొన్న
నొక్కుపూసల పేరు పెక్కు నూప. శుక.
౨. ౪౧౧.

జ: నొక్కుడు.

నొక్కుడు=నొక్కు. వి. (√నొక్కు)

సీ. తలిరుపైఁ గెంపులు దాపినచందాన ముని
పడ్లనొక్కుల్ల మోము లలర. యయా.
౫. ౨౬. (శ.ర.పా. నొక్కుల మోవులలర
...ముద్రిపా.)

నాగ. వి. (క. నాగ. త. నుగమ్.) యుగంధరము,
బండికాడి కట్టుకట్ట. (కొన్ని బండలకు చట్టము
ప్రక్కపట్టెల క్రిందనుండి పొడువైన రెండు
వెదురుబొంగులు కట్టి, వానిని మోతులతో దగ్గ
ఱగా లాగి గట్టిగా బిగించుదు. ఆ బొంగులచివర
కాడి కట్టుదురు. అవి రెండొకటచే నాగులు
అనియు వాడుక.)

చ. వగపును గోపముం గదుర వెరిబలలు ద
లంకఁ దేరువై, నొగ నొగ దాఁకఁగాఁ
బఱపి నుగ్గురఁ గారవనూతు నేసి...భార.
భీష్మ. ౨. 33౦.

క. గగనమున కెగిసి యరదము, నొగ లెగి పడ
త్రేసి ఖడ్గనూతనకు లా, ప్పురఁ దిరిగి తుర
గములఁ దన, మగతన మమరంగ యగుటమా
రుండు త్రేనెక ఉ. హరి. ౫. ౨౪౪.

క. ఓగి విల్లు నూతులయందు, దెగి పడ నొగ
టాకట చారులు దైర్ఘ్య నిరుగవక, మొగి రెం
ట మూట నిరుములు, నొగలు విఱుగ నొక
ట వాని నోనేయుటయుక. భా.రా.ఆర.
౧. ౨3౫.

నీ. నొగలపై నున్నకృష్ణుని మేనినునుజాయ
హరినీలకాంతివిస్ఫురణ గాగ. గీ...విజయ
రోహణాద్రి వడలి వెలిగ. భార. భీష్మ.
౧. ౧౦౬. పారి. ౨. ౮౧.

నీ. నొగ యనఁగా నెంచఁ దగు యుగంధర
సంజ్ఞ...ఆం.భా. ౨. ౨౦3.

నొగిలింఁచు=నొగుల్పు స. క్రి. (నొగులు)
(బాధించు, నొగులఁజేయు.)

క. రేరాజుకాంతిఁ గ్రోలుచ, కోటికలక మేఘు
పటలి కుతలపఱచిన, ట్లారాజు జూడఁగా
మము, నైరావతి వచ్చి కటకటా నొగిలిం
చెక. వరాహ. ౪. ౧2.

నీ. చిగురుఁ గరెడు మోవి నొలిగించి పలుగం

పు లలరజేయుచుఁ దేనె లానియాని. ఉ.
రా. ౪. ౨౧౩.

(పగులును, ముక్కలుచేయు)
వ...కిరంబులు నొగిలించియు...ఉ. హరి.
౧. ౧౪౮.

నొగులు ఆ. క్రి. (త. నో.) ౧. నొచ్చు, నొ
ప్పించెడు, బాధనొందు.

ఆ. ఇన్ని సంకటముల నిబ్బంగి నెంతయు,
నొగులుచి త్రవ్వ తినొవ్వు దీర్చు, వెజ్జ వీవ
కావ వే యేల యేతి, నడపఁ దలచి తది
య నామఁ బ్రియము. భార. ఉద్యో. 3. ౨౬.

గీ...నాంధోగృహిణి రామిఁ బడుక మరుండు,
వెడవెడనె యార్చ నొగిలి రజ్జడిని గృ
హులు. ఆము. ౪. ౧౨౩.

నీ. మౌమంబు బలసినఁ గడచనునన్నంబు భుజి
యింప దొరకమిఁ బ్రజలు నొగిలి, యడ
వులఁ బడి యాకు నలము మెక్కుచు...
దశా ౧౦. ౯౮.

౨. వాడు; నలఁగు.

నీ. పగలింకికట్టెండ నొగిలినకుముదిని నికరో
చిఁ గని వికసిల్లునట్లు. తు. సం. 2. ౮౯2.

చ. శివుద్భవముప్పించే నొగిలి శ్రీహరికోపరసా
ద్ధియన్నతం, జివికినప్రాంతవి ల్లాకటి సద్దము
నం ది దుకొన్నమావిడే, హవిభుండు...చం.
రా. 3. ౧౪౬.

వ...కుండలికూర్చవిభులకిరంబులు వీపును నొ
గుల దిగులు పుట్టి నిఖిలభువనవాసులు భువ
నంబులకు భద్రంబు గావుత మని...హరి.
ఉ. ౨. ౬౧.

ద్వి. నొగిలె నెములు చాల నొచ్చె మస్తకము.
ద్వి. హరిశ్చ. పూ. ౧2౧౯ పం.

3. వికలమగు.

క. భువి పగిలెక రవి నొగిలెన్, దివి పిగిలెక

దిగ్విజయములభృతినన్నగిలెక...భూరిభేరిభాం
కారమునక. గా. వి. ౨. ౪౨.

గీ. ఘనజరాభూతహంకృతి నెనయ దిగు, నో
జల సదస్త్రితి కర్ణవిస్ఫరణ నొగులదిశా.
౨. ౧౩౯.

వి. ౧. వికలమగుట. (శ. ర.) ౨. నొప్పి.
బాధ, వ్యభ.

క. తమవు నొగిలించుకంటెను, చునముకొగుల్పు
టయె హింస మదిఁ బరికింపక, దనువుకొగు
లపుడ తీటును, చునమునొగులు మనినదనుక
మానదునుమి. (శ. ర.)

సీ. బారి నొగులు నొప్పి బాద నెగులు నొవ్వి
వందురు దురపిల్లు కొందలంబు, సలుపు నోవి
యనంగఁ జను వ్యభ...ఆం. భా. ౧. ౧౫౦
జ: నొగిలించు, నొగుల్పు.

నొగుల్పు(లుచ్చు)=నొగిలించు, స. క్రి. (✓నొ
గులు)

(ముక్కలుచేయు, పొడిచేయు.)

గీ...తదారవంబున నతఁడు మూర్ఖుఁడెలిసి
యొకకోలఁ దెఁగింపఁ దిగిచి యేసె, వాని
వతుంబు వగుల జీవంబు లేడు, కల దనఁగఁ
దేరు పదిబాణముల నొగిల్చె. ఉ. హరి. ౩.
౫౩.

చ...అంకిలిగొన కెమ్మ లమ్మలఁ బగిల్చి నొగి
ల్చితరేతరులతలల్, నలియఁగ మొత్తి...
భాగ. ౧౦. ఉ. ౮౪౯.

నొచ్చిలు. అ. క్రి. (✓నొచ్చు) రాలు, పడు.
మ. కలికీ యత్తిలు నీవు పోవుటెఱుంగుం గాఁ
బోలు నిప్పాటి ని, క్కలరంభాతరువుల్
సుడింబడి వడిం గంపించె జ్యోతీస్థిలతల్,
తలవాంచెక నెఱి చూతజాతములు చింతం
బల్లవశ్రేణి నొచ్చిలు నీహారముపేర నక్రవు
లు రాల్చెం గంటివే కోమలీ. కృ. శకుం.
౩. ౧౦౩.

నొచ్చిల్లు. వి. బ. లాల, చొంగ. (శ. ర, చి.
ని, తొ.)

నొచ్చు. (దీనికి తుమున్నాద్యర్థకరూపములు
నొవ్వక, నోవక, నోక, మొ. వ్యతిరేకా
రమున-నొవ్వక, నోవక, నోక, నొవ్వకుము,
నోవకుము, నోవము, మొదలగు రూపము
లును అగును.) అ. క్రి. (క. నొచ్చు.)

౧. (చునమునొగిగాని శరీరమునఁగాని) బాధ
పడు.

గీ. నొవ్వఁబలుకుదు సభలోనఁ జివ్వ కొల్లకేను
గురుపతిఁ జూచి సహించి పోదు. భార.
ఉద్యో. ౪. ౨౩౮.

క. సేవకుల రైసదానికి, నోవకుడీ మీరు లఘు
మనోవృత్తుల రై. భార. ఉద్యో. ౧. ౨౦౮
ఉ ... సత్పురుషచిత్తము నొచ్చిన రిత్తవో
వునే. ప్రభా. ౧. ౯౫.

౨. శ్రమపడు, కష్టమొందు.

క. నొచ్చినవారికి నాపద, వచ్చిన నది పరిహా
రించువాని ప్రభుత్వం, తె. చాచు...దశా.
౨. ౨౧౩.

క. ఓరిమరాత్తక కామా, రారామలతోడ నీ
వజ్రచుపల్లజపుల్, నెరించితి మిఁక నూరక,
నో రెత్తి వేసి మిగుల నొత్తువునుమి.
వరాహ. ౧౧. ౯౧.

ఉ. ఉన్నటు లుండఁగానె నీరు లూరక చావక
నోవ కబ్బునే. ఆము. ౩. ౫౩.

౩. మృతినొందు; నశించు.

ఉ. ఈనలినాక్షి యెవ్వతె సురేశ్వర నారద
మీ రెఱుంగరే, దానవసార్యభామువనితా
మణి యాతని సంగరంబులో, నాని జయిం
చితే నమసె నాతఁడు ఘోరతిపంబుచేత
సృజ్ఞానినె నొత్తురే తపము సల్పిన వార తె
ఱుంగ నేమియుక. దశా. ౪. ౫౫.

సీ. ఉపవాసములచేత నుడివోనికలముల
పరిహితంబులఁ బోని పాతకములు, ప్రభు
లచేత నొవ్వనిదుష్కర్మములు క్రతువుల,
బాలియనికల్పములు. వి. పు. 3. ౧౩౫.
నోఁగొను=నోఁనాటు.

గీ. బాణహతి నించుకయ దిల్లపాటు గలిగి,
తోన తిర మైన్ద్రైక్యముతోడఁ బాలించి,
తొరఁగునెత్తుట నొడ లెల్లఁ దోఁగ నట్లు,
నెఱును నోఁగొన్నయక్కలఁ బెఱికి వైచి,
భా. రా. యు. ౧౦౪౮.

నోఁబడు=బాధను అనుభవించు.

ఉ. ఆముబలాలలము భవదాస్యము వేడుక
తోడఁ జూచి పుష్పయుధుచేత నోఁబడి
యె సంతయు రాజున కేన చెప్పి నిక, రోయఁ
గ వత్తు...దశకు. ౧౦ ౪౨.

నోఁబలుకు=నొవ్వఁబలుకు.

ఉ. ఈరస మెత్తి నోఁబలికి తేనియుఁ జెప్పదు
నూతనందనా. భార. కర్ణ. ౨. ౫౨.

ఉ. గంధగజాసురారిఁ బురకాయజకాలబల
ప్రహరి...ఉ, గంధవిదారి నోఁబలుక బ్రా
హ్మణ నీ వధికారివే మహిక్ష. కు. సం. 2.
౮౫౯.

నోనాడు= ౧. నోనాటు, నొవ్వనాటు.

క. తోడన హయనాతుల నో, నాడఁగ నేయు
టయు నతఁడు నలిగి కడఁక విల్, గ్రీడయ
పోలెం గొని మెయి, నాడఁగ నిగిడించెఁ
ద్రిదశనారాచంబుల్. భార. కర్ణ. ౨. ౨౪౫.
(శ. ర. కరాలప్రతి. పా.)

గీ. వారుల నొప్పించి నూతు నోనాడ నేసి,
యంగముల బాణములు నించి యతనిఁ బఱ
పె. భార. విరా. ౫. ౨౮౨.

౨. నొవ్వఁబలుకు.

ఉ. వేడుక నీ కకాని మఱి వేటొకయింటికి నైన
లడెల్ల, పాడెద నేల మచ్చుఁ మొకప్పు

దు మానకపోయి తీవు పెం, బ్రోడవు గాన
నిన్నై కనుబో యతఁ డెవ్వరిఁ జూడఁ
డంచునో, నాడె సపత్ని నొక్కతె మురారి
కనుంగొనువేళ నీసునక. పారి. 3. ౧౫.

నోనేయు=నొవ్వనేయు.

సీ. ఆరునునై గూర్చి నతని నోనేయఁడు...
భార. ఉద్యో. ౪. ౨౨౯.

క. మొగి రెంటు మూట నిరునులు, నొగలు
విఱుగ నొకట వాని నోనేయఁటయున్.
భా. రా. ఆర. ౧. ౨౩౬.

జ: నొంచు, నొంచువాడు, నొచ్చిలు, నొచ్చు
కొను, నొచ్చుకోలు, నొప్పి, నొప్పించు, నొప్పి
గుంటు, నొప్పినకు, నొవ్వి, నొవ్వు, నోవరి,
నోవి, నోవిక, నోవు.

నొచ్చుకొను. అ. క్రి. (నొచ్చు + కొను. స్వార్థ
మున) పశ్చాత్తాపము.

(వ్యర్) వాడు తొందరపడి అన్న గారిని తిట్టెను
కాని తరువాత చాల నొచ్చుకొన్నాడు.

స. క్రి. నిందించు.

క. విపరీతకాల మింతే, యిపు డెవ్వరి నొచ్చుకొ
నఁగ నేటికి నీచే, నవవాద మగుట నిజ మని,
తపియించి నుమిత్త్రపట్టి తరలఁగ సంతక.
చం. రా. గీ. ౬౮.

నొచ్చుకోలు. వి. (నొచ్చుకొను.) పశ్చాత్తాప
పడుట. (చి. ని. శ. ర.)

నొడలదొంటి. వి. సంశయము: బ్రా. చిరి. (అ.
ప్ర. అని శ. ర.)

నొడి=నుడి, నొడువు. వి. (త. నొడి.) మాట,
పలుకు, పదము.

సీ. నుడుగు నుడువు నుడి నుడికారము నొడువు
నొడి నొడికారము నొడుగు నాఁగఁ, బద
మొప్పు...అం. భా. ౧. ౧౧౧.

జ. నొడికాడు, నొడికారము, నొడికారి.

నాడికాడు. విణ. (నాడి + కాడు.) మాటకారి.

ఉ. నందనుచావు నిక్క మయినం బహుటప్పడ
కల్లు దేవకీ, నందన యెల్లభంగి సరసందను
పాలికి నాడి కేచి పోవం దనతోడితెంపు
నకు నారక యిచ్చినబాసతప్పె నింకందను
గన్న దెప్పనాడికాడ దని కొంకడ గాని
యచ్యుతా. భార. ఆశ్వ. 3. ౧౮౧.

నాడికారము = నుడికారము. వి. (నాడి + కార
ము¹. స్వార్థమున.) పలుకు, మాట; మాటల యం
దలిచుతార్కరము, సరసత.

సీ...నాడి నాడికారము నుడుగు నాగఁ బడ
మొప్ప...ఆం. భా. ౧. ౧౧౧.

ప...కావతీ నీవు నాడికారపుమాట లాడం
బ్రోడ వని విందుము...నైవ. ౮. ౫౫.

నాడికారి.విణ. (నాడికారము + ఇ².) మాటచమ
త్కారము కలవాడు.

ఉ. అప్పన మొత్త గావతె నహంకరణంబుఁ దొ
ఱంగి యిచ్చినం, గప్పముపేర నేడు నాడి
కారితనంబున మోసపుచ్చిగా, నుప్పులు
దెత్తురే సమరయోగ్యతలంబున మైకోటి
తో, నుప్పనబట్టె లాడునెడ నుప్పులు దెత్తు
రుగాక యాదవుల్. ఉ. హరి. ౪. ౧౫౫.

ఉ. కాగిటి కాని చేసి నాడికారితనంబున
నిన్నుఁదేల్చి రా, రాఁ గొఱగానివాడ నయి
రామలలోనగుఁబాటు దేను నీ, కే గలుగంగ
సంపదల కేచి విచారము పద్మగంధి నీ, లోఁగి
టఁ జేర్చు నీ యుభయలోక సుఖంబులునన్నుఁ
బొందినక. ఉ. హరి. ౧. ౬౪.

నాడుగు = నాడువు.

(నాడి, మాట.)

సీ. నుడుగు నుడువు నుడి నుడికారము నాడువు
నాడి నాడికారము నాడుగు నాగఁ బడ
మొప్ప...ఆం. భా. ౧. ౧౧౧.

నాడుచు. స. క్రి. తప్పలుపట్టు. (శ. ర, చి. ని.)
జ: నాడువు.

నాడువు. వి. (నాడుచు.) తప్పలుపట్టుట.
(శ. ర, చి. ని.)

నాడువరి. విణ. (నాడువు + అరి³.) వాచాలుడు.
ద్వి. కడు యంత్రతంత్రముల్ నాడువరితము,
లు...పండితా. పురా. ౧౧౭. పా. బస. పు.
౧౯ పా. ౪౫౫. పం.

నాడువు = నాడుగు, నుడువు, నుడుగు. స. క్రి.
౧. వచించు, చెప్ప.

క...ఎగ్గుల్, నాడిపనువివేకకూన్యల, కడ నుం
దెడునంతకంటె గప్పము గలదే. భార.
ఆడి. ౨. ౧౪౯.

సీ. కూఁతు లిద్దలు నీకు నాడుకు లిద్దలు నీకు నని
మోము చూచి నత్యంబు నాడువు. కాశీ. ౬. ౬౦.

౨. (గ్రంథము, కవిత్వము.) రచించు, చెప్ప.

సీ. నూనూఁగుమీసాలనూత్న యావనమున కా
లివాహనస ప్రతి నాడినితి. కాశీ. ౧. ౭.

౩. పఠించు, ఉచ్చరించు.

గీ. కుతిక మోముగ నెత్తుల్ గ్రోలి కడువు,
నిమిరికొంచు నగస్త్యమంత్రములు నాడివి.
దశా. ౨. ౪౩౫.

క...నే, నాడినినాడువులు నాడువడు, దుడు
కనిఁ జదివింప మాకు దుర్లభ మధిపా. భాగ.
౭. ౨౫౩.

సీ. పద్మాసనులై ప్రణవంబు నాడువు ము
క్కుఁ బట్టఁగఁ బాసె మునివరులకు. ఉ.
రా. ౧. ౩౧౧.

౪. స్తుతించు, కొనియాడు.

సీ. నలినసంతతి చెంత నాగంబు స్తుతిచేయు నురగ
వల్లభుపాంత గరుడు నాడువు. కమ. ౧. ౨౫.

గీ. వెట్టిమాడ్కిని లీలతో విశ్వమయని, నాడు
వుచును లోకబాహ్యత నొందవలయు. భాగ.
౧౧. ౪౪.

వి. పలుకు, మాట.

చ. పడఁతుక దేహవల్లికమఁ బ్రాముపునంపద కా
పువచ్చినక, నోడుపుల రాజకీరములనున్న
నిపల్కులఁ దూలఁ దోరె...విక్ర. ౬.౪౫.
భాగ. ౩. ౨౫౩. ఆం. భా. ౧. ౧౧౧.

జ. నోడువరి, నోడువుజవ్వని.

నోడువుజవ్వని. వి. (√నోడువు.) సరస్వతి.

సీ. నోడువుజవ్వనిపోఁకముడి కాసపడుపెద్దసరి
గద్దె నుండుపెద్దటిక మెల్ల. చం.రా. ౨. ౩౦.

నోప్పి. వి. (√నోచ్చు.) ౧. బాధ.

సీ. రాహుదంష్ట్రాంతరక్రకచఘాతంబుల నో
క్కొక్కపరి నోప్పి నొందకున్న. నైవ. ౩. ౧౮౨.

ఉ. కంటకముల్ పదాగ్రములఁ గాడఁగ మా
సిన నోప్పిఁ గూయిడక. ఆము. ౩. ౩౩.

క. అప్పొండవమధ్యమునకు, నొప్పమి పుట్టంగ
వలయు నుల్లము కలఁగెక, దప్పదు నాకల
సీసఖు, నోప్పి పరివారిచి దయఁ గనుంగొను
మనినక. జై. భా. ౩. ౧౧౩.

బ. ప్రసవవేదన.

సీ. నొప్పలు దఱ చయ్యె నిప్పుడె చని వేగ
పెద్ద లొముదు పల్లఁ బిలిచి రారె. ఇందు. ౨. ౫.

నొప్పించు=నొంచు. స. క్రి. (√నొచ్చు.) నొ
వ్వఁజేయు.

ఉ...విల్, ద్రుంచి తురంగవక్త్రములఁ దూపులు
నింది యలంచి మేను నొప్పించినఁ దేరితో
డ నఱపీనుఁగు నీడిచికొంచుఁ బాటె...
భార.ద్రో. ౨ ౭౪. (ఇబ్బ'మూర్ఖ'నొంచు' అని భావము.)

ద్వి. ఏసియుఁ గోసియుఁ సీరితిఁ గపుల, నొప్పింప
నెంతయు నొచ్చి భీతిల్లి, యప్పుడు కరుగిరు
లవనిపై వెచి. చం. రా. యు. ౪౭౩ పా.
=౬. పం.

నొప్పిఁబ(వ)డు. ఆ. క్రి. (నొప్పి+పడు.)
బాధపడు.

క. కోణపవరు లవ్వీరుని, బాణపరంపరల నొప్పిఁ
బడరెరి కుల, ఊచీధరములు కుంభ, ద్రోణా
సారముఁగలఁగి తొలఁగనిభంగిక. కాళి. ౨. ౫౦.

క. ఇప్పుగిది నాఁడునాటికి, నప్పొములు సం
హరింప వాలెనేమజనుల్, నొప్పినడి పోయి
నలువకుఁ, జెప్పిన నతఁ డాగ్రహంబు చిప్పి
లుకుదితోక. వరాహ. ౬. ౩౨.

నొప్పిగుంటి. విణ. (నొప్పి+గుంటి.) వ్యాధి గ్ర
స్తుడు. (శ. ర. చి. ని.)

నొల్లు¹. స. క్రి. (బిడ్డలు నోట ప్రే లిడుకొని)
చప్పరించు.

సీ. ప్రేళ్లు గఱవంగ వెర వల్వరించిరో నోరఁ
జేతులు గ్రుక్కి నొల్లునాడనిరవ. ౧.౪౦.

నొల్లు². స. క్రి. ప్రోగుచేయు.
(వ్యవ.) ఆగడ్డి నొల్లి అపుముందఱ వేయుము.

నొల్లుకొను. స. క్రి. (√నొల్లు².) అత్యాశతో
ప్రోగు చేసికొను.

(వ్యవ.) అది యంతయు వాడే నొల్లుకొన్నాడు.

నొవులు=నొగులు.

(బాధపడు.)

సీ. ప్రచురముక్తాన్నత్రురుచి కొంతవడి శేఁగి
యని గూలఁ దడఁబడి నొవులుకరులు.
చెన్న. ౫. ౫౫.

నొవ్వి=నొవ్వ. వి. (√నొచ్చు.) ౧. వేదన, బాధ.

ఉ. త్రెవ్వెడుగంటులం గురువుదేరెడునెత్తురు
రాకమున్న యే, నొవ్వియు నేనికారము మ
నోగతిఁ జెందకమున్న...ఉవ్వన నువ్వితిల్లె
ననురోద్వహమూర్ధచయంబు గ్రక్కునక.
భా. రా. యు. ౨౫౪౫. విజ్ఞా. ప్రా. ౫౦.

చ. వరుణుడు వైచే బాశమున వైచిన నబ్బలి
తంపుగైదువుం, గరమున జటి దానవుడు
క్రమజ వైచే దదస్తు మంబుధీ, క్వరునకు
నోవ్వి సేయద...ఉ. హరి. ౧. 30.

౨. వ్యాధి, రోగము.

క...నామెయి, గ్రోవ్వినమాంసంబు గలదు
కొను మాకలియుక, నోవ్వియును దీటు
నంతట, నవ్వల నారోగ్య మగు మృగాధిప
నీకుక. నా. పంచ. ౧. 3౯౯.

నోవు=నోవ్వి, నోవు. (√నోచ్చు.) వేదన, బాధ.

క. ఇన్విధమున నిత్యంబును, నవ్వనుధాధిపుడు
ప్రజల కనురాగలతల్, నివ్వటిల జేయు
దనమది, నో వైయుగకయుండ బహువిసో
దపరుండై. నిర్వ. ౯. ౮౬.

ఆ. తనతలంపువెంట దమకించి ప్రజకు నో,
వు గ జరించుటయును దగదుపతికి. భార.
౪౦. ౨. ౧౩౮.

గీ. వాయు వంగంబునందు దుర్వాప్తి పీఠ గదిరి,
నోవున దెవులును బుట్టించు గ్రోవున జె
లుచు. భార. ఆశ్వ. ౧. ౧౭౬. భార.
భీష్మ. ౨. ౧౪౧.

౨. వ్యాధి, రోపులు.

ఆ. ఇన్ని సంకటముల నిబ్బంగి నెంతయు, నో
గలుచి తన్న తీనోవు దీర్పు, వెజ్జ వీవ కావె
వేయేల యేగతి, నడపఁ దలంచి తదియ
నాకుఁ బ్రియము. భార. ఉద్యో. 3. ౨౬.

నోవ్వారు=బాధనొందు.

ఉ. కారవకోటి నే బొదివి క్రందుగఁ గయ్య
ము సేయఁ గర్ణుడా, భూరమణుక వడిం
గదిసి భూరిశరంబులు మేననింప, నో, వ్వారు
టయుక దొలంగె నతఁ డాహవరంగము
నందు లేడు...భార. కర్ణ. 3. ౨౧.

నొసలిచూపువేల్పు. వి. (√నొసలు.) ఫాలా
కుండు, శివుడు.

వ. ఆనిన నయ్యొప్పలకుప్ప యప్పతియెడం
జిత్తం బొప్పింప కుప్పి దెలిసి యాచాయ
నొక్క నృపతిం జూపి నొసలి చూపువేల్పు
జవరా లాచిపురాకుబోడి కిట్లనియె. చం
ద్రి. ౫. ౧౦౫.

నొసలు. వి. డౌ. (క. నొసలు, నొసల్.) నుదు
రు, లలాటము. (బ. నొసళ్లు, నొసళులు.)

గీ. భసితరేఖా త్రిపుండ్రంబు నొసటఁ వీర్చి.
హర. ౨. ౧౦౩.

ద్వి. పనువులు పడించి పచ్చనిసేన, నొసలారఁ
బెట్టి సన్నుతులు గావించి. ద్వి. భాగ.
౧౦. (చి. ని.)

ఉ. కట్టిననీలిండ్లు నెలకట్టియవిండ్లును విండ్ల
గొనెనల్, చుట్టి నొసళ్లవై నిడినజంబులు
బలసిగల్...మనుచ. ౪. 33.

సీ. తిగరేక లేర్పడ దిద్దిననొసలిను న్యెలిబూది
బొట్టురంగులు నెలంగ. నీలా. ౧. ౬౦.
ఆం. భా. ౨. ౧౪3.

జ; నొసలిచూపువేల్పు.

నో

నోచే=నోము. స. క్రి. (ప్రతము, యజ్ఞము మొ.)
ఆచరించు.

మధ్యాక్కర. నుదువులు వేయు నిం కేల యి
ప్పాటినోములు దొల్లికడఁగి నోచితిని గా
కేమి యనుచును గందె డెదిమన. భార.
ఆది. ౪. ౧౦౨.

ఉ. నోచినవారిసొమ్ము లవి నోమనివారికి వచ్చు
నే ధరక. ఉ. హరి. ౧. ౧౬౮.

ఉ...ఇంతఁగా, నోచితి నింక నెట్టివి కనుం
గొన నిమైయి నున్న దానో. పారి. ౧. ౯౦.

చ. వనరుహగంధినీపలుకుపదతి చాలను వాడు
దివులక, మునులను బిల్చి నోము పెనుమా
ధతనోచిననోముగాక...వీర. ౧. ౧౧౪.

జ: నోత.

నోత. వి. (నోతే. త. నోత్ర.) నోతుట,
(ప్రతము) ఆచరించుట.

చ. తెలిచని గోరుండగపువేడుకకై నోము
నోత...చీకటి పర్వ నుర్వరణ. కవిక.
౪. ౮౬. ('ప్రతఫల' మని భావము.)

నోటిగయ్యాళి. వి. (నోరు + గయ్యాళి.) నోటి
దురుసుడనము కలది.

సీ. మాటనూ పెలుగదో నోటిగయ్యాళియో
యాచారహీనయో యలసురాలూ. చెన్న.
౪. ౩౯.

నోటిబీగము=నోరితాళము. వి. (నోరు + బీగము.)
దేవతలకు మ్రొక్కుబడిగా మానవ్రత మవలం
బించుటకై దవుడలయందు కుట్టుకొను లోహ
పుకడ్డి.

వ...కొందలు నోటిబీగముల దాసళ్లవెల్లున
నోరులఁ బూరులు గజచువారును...ప్రబం
ధ. కిరార.

సీ. అనశనవ్రతముచే నతులకార్యంబుచే గను
పట్టు నోటిబీగములవారు. చంద్ర. ౫. ౪౧.
(చి. ని. పా.)

నోటుడు. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) నటుడు.

నోతవ్యము. సం. విణ. (అ. అ. అ.) నుతింపఁ దగి
నది, నవనీయము.

నోత్ర. సం. విణ. (బు. త్రీ. బు.)=నోదకుడు.

నోత్రవ్యము. సం.=నోదనీయము.

నోదకుడు. సం. విణ. (అ. ది. అ. అ.) ౧. ప్రేర
కుడు. ౨. తొలగించువాడు.

నోదన. సం. వి. అ. త్రీ=నోదనము.

నోదనము. సం. విణ. (అ. అ. అ.) ౧. ప్రేరించు
నది. ౨. తొలగించునది. (అ. ఈ. అ.) నోదన

సాధన మైనది. వి. అ. న. ౧. చోదనము, ప్రే
రణము. ౨. తొలగించుట, తడిమివేయుట.
౩. (తర్క.) కబ్బాజనకసంయోగము, ధ్వనిని
కలిగింపనిసంయోగము.

నోదనీయము. సం. విణ. (అ. అ. అ.) ౧. ప్రేరింపఁ
దగినది. ౨. తొలగింపఁదగినది.

నోదయిత. సం. విణ. (బు. త్రీ. బు.) ౧. తొ
లగింపఁజేయువాడు. ౨. ప్రేరకుడు.

నోది. సం. విణ. (న. నీ. న.)=నోదకుడు.

నోద్యము. సం.=నోదనీయము.

నోపస్తాత. సం. విణ. (బు. త్రీ. బు.) దగ్గఱలేని
వాడు, దూరమందున్నవాడు. (వాచ.)

నోము=నోతే; సం. క్రి. (త. నోము.) ౧. (నో
ము) నోతు, (ప్రతము, యజ్ఞము) ఆచరించు.
గీ. మఱియు నాదిమరాజులు మత్తవై, రాజి
ఘోరాజినీమఁ బరాజితంబు, చేసి నిష్కం
టకంబుగా నాసముద్ర, భూమి యేలిరి యీ
నోము నోమి కాదె. వరాహ. ౯. ౬౫.

గీ. ప్రతము నోమించుదినవాసరములు దెలుపు.
కాశీ. ౬. ౬౦.

వ...క్రీడనలిహూపధూమఁబులుం బరిధవ్విల్ల నో
మిననుధాధౌతనూతనపూరకలశంబుల సాం
పు సంపాదించునమందమకరందపూరితోదర
దరవికస్వరపుండరీకవండంబుల మెండునకు
నిండువేడుక నెరపుచు...వసు. ౩. ౧౫౪.

౨. పూజించు, అర్పించు.

క. అంగనలపుడు చతుర్విధ, శృంగారము లలవ
రించి చెఱకువిలుతు నో, మంగ విషయతత్ప
రసీ, ప్రాంగణని ద్రితుని జంద్రహాసునిగాం
చెణ. జై. భా. ౮. ౩౫.

క. అన్నెలత నిన్నునున్నత, సన్నతమణిచంద్ర
సాధకాలలలోనక, గ్రోన్నవిలుతుని నో

ముచు, వెన్నెల నెచ్చెలులఁ దాను విహరించుతటిక. విక్ర. గ. ౧౨౦.

3. పోగొట్టు. (చి. ని, శ. ర.)

వి. గ. ప్రతీతి.

కా. నానోముల్ ఫలియించె నావయసు ధన్యంబయ్యె విప్రోత్తమా. మనుచ. 3. ౧౦౭.

ద్వి. మానసంబున రంగమందిరం జేరి, యానోముతా నోమి యానోముకరణి. ద్వి. పదమ. ౫. ౪౦౯ పా.

౨. యజ్ఞము.

ఉ. పొచ్చెము లేదు కన్యలకుఁ బుట్టినయిండ్లకుఁ బోవ లోకముక, మెచ్చును బొమ్మ నోమునకు మితలిదండ్రులఁ జూడఁ బైదలి. వీర. గ. ౧౧౫.

చ...వాఁడు దివ్యులక, మునులను బిల్చి నోము పెనుమాధత నోచిన నోముఁ గాక...వీర. గ. ౧౧౪.

3. ప్రతీతి.

వ...వీరపనేనికూంతులు అక్కసాన్ని నోముగా అజ్ఞానచేపండు ధారాపూర్వకము) చేసి ఆచంద్రాక్కముగం బెట్టిన మడువా డ [ను] యూరు ఒక్కండు... దా. కా. ౪. ౧౩౭౩.

నోయ్య. అ. క్రి. (క. నో. నోయ్య. నోయ్య. త. నో.) నొచ్చు, బాధపడు; కష్టమనుభవించు.

వ. వినత యోటువడి కడ్డరకు దాసియై నోసి పనులు సేయు చున్నంత...భార. ఆది. ౨. 3౭.

క. నాయాఁకలి కోర్వ వెపుడు, వేయెనను నేఁగొనంగ వెండి యనుభవించి, తాయాసపడుటఁ గనుఁగొని, నోయ్యుడు ననుఁ బాసి యిటు సనుట తగ వగునే. భార. కాం. 3. 3౩౦.

నీ. క్రొవ్విరితొవకంబెఁ గోవలం బగుమామురేయెండ ముట్టినోయ్యఁ దద్ద. కు. సం. ౭. ౭౨౦.

నీ. వేసవి వడగాలి నోసినలేదీఁగ క్రొక్కారగని మవ్వ మెక్కునట్లు. కు. సం. ౭. ౪౯౭. నోరఁబట్టు. స. క్రి. (నోరన్ + పట్టు) పుక్కిటఁ బట్టు, త్రాగు. ఉ...అగ్ర స్త్రీయూర్తియై, యాశ్వువ కేతనుండరి మహేశబలాంబుధి నోరఁబట్టెడుక. శై. భా. గ. ౧౦౦.

నోరితాళము = నోటిబీగము.

గీ. లలన యొక్కర్లు నోరితాళంబు లిచ్చె, కక్షి జాతర సద్భక్తి కేతు లెసఁగ. పాండు. 3. ౭౭.

నోరిసని. వి. (నోరు.) నోటిశని, తినుటకు యోగము లేకపోవుట, అనుభవించుటకు అదృష్టము లేకపోవుట.

క. నోరిసని నుండ కే నో, నోరి యకట మాస మివపూరనె మనియుం, దూరము నోయి తిజే సా, మేరీతిని నీకు దక్కునే కానీరా. ఆము. ౭. ౪౨.

నోరు. వి. డౌ. (బ. నోరులు, నోళ్లు, నోళ్లు.) గ. వాయి, ఆశ్చర్యము.

క. కాని తెఱఁగైన నింతటి, మానిసిఁ గా నేల చేయు మనుజేంద్రుఁడు న, న్ని నెటి దప్పిన మాటలు, నీనోరక వెడలఁదగునె నిండిన సభలోక. భార. ఉద్యో. ౨. ౧౫౯.

చ. వెడలుపుగల్గునోళ్లు లోక వేయి ధరించి వియ న్నదీజలం, బడరఁగఁ బుక్కిలించి రయ మా రఁగఁ దెచ్చి మహానిలంబునై, నెడపడకుండఁ జల్ల...చారి. ఉ. ౪. 3౨.

క. నకులుఁడు సహజేవుండును, బ్రకటభుజాశున్న రణమృగ సరాతిబలము నే, లకుఁ గోలకు

దెత్తురు నోరికి వచ్చినట్లు లాడిరే యి
బృంగిల్. భార. కర్ణ. 3.౮౮.

౨. పక్షులముక్క; పక్షాదులముట్టె.

నీ. చేదోయియొత్తునజేసి నెత్తురు లెనయవ
యవంబులు నోర సవరఁ జేయు. నై. ౩. ౨.౫.

౩. మాటలాడుకత్తి.

క. ఆన నయ్యంగన నా కేవన నోరున్నయది
మీర లనినంతయుఁ జెల్లున మీ క్కాఁగా
ములు దెల్పు నుపాయం బొకటి గానఁబడు
నందాఁక. కళా. 3. ౧౮౦.

నోట(ర)ఁగాయవేయ=ఁడొరకుండు.

ఆ. రక్తముఖులు కావరపులివాతులు కోజా, తా
శ్రయములు మీర లగుటఁ జపలకృత్తి నో
టఁగాయవేయక వదరుచు, గలఁచెదరు
లతాంగిఁ జిలుకలార. కవిరా. 3. ౧౪౫.

క. అంగంబులు నులియంగను, నుంగేయుంగే య
టంచు నొకనిమిషము నోరంగాయవేయ
కేడ్చుచు, నంగీకృతబాల్యచేష్ట నతఁడ ట్లుం
డె. పరమ. ౧. ౧౨౫.

నోటనాలుకకలుగు=మాటాడనేర్పు.

నీ. నరునకుఁ దననోట నాలుక గలిగిన వింతదే
శంబు లెద్దియును లేవు. రామలిం. 2౨.

నోటిమాట నోటనెయుండ=నోటిలోమాటనోటి
లో నుండఁగానే, ఆవ్యవధానముగా.

గీ. తన్ను ధరణికిఁ బొమ్మన్నధాతనోటి, మాట
నోటనెయుండ భూమండలంబు, జేరఁజను
దెంచె సింగంపుఁడేరిజోదు, వింధ్యగిరి నున్న
రాక్షసవిశతిమీఁద. కాళ. ౨. 3౬.

నోరడు=నోరునొక్క మాటలాడనీయకుండు.

గీ. అత్తమామల గృహకర్త లగుచు మెలఁగు,
నట్టిహృదల నెల్ల నోరదిమి గదిమి, పొంచి
యుపనాథుతోడఁ గ్రీడించి...శుక. ౧.
౫౫.

నోరాడు=నోరు నెదలు, మాటనెలవడ.

క. బవరము గీడని యెఱుఁగుదు, నవినీతుం
డైనకొడుకు నదలించి యుడుపుం, నివిరియు
నోరాడమి దై, కవశం బప్పనికి వనకు వగ
పిం కేలా. భార. ఉద్యో. ౪. ౧౮3.

2. మిమఁబొందు మన నెట్లు మీకునోరాడె.

2. మిమఁబొందు మన నెట్లు మీకునోరాడె.

గీ. చెప్ప నోరాడ దే మని చెప్పవఁడ, నెఱిఁ
గినరంబు చెప్పక యెట్లడంతు. కాశీ. ౪.
3౫.

నోరార్పు=నోరాడించు, బూకరించు, బొంతు.

2. దంటమాటలు గొన్ని తడవాటి వన్ని, గెం
టక నోరార్చి గెల్వఁ జూచెదవు. 2. 2.

నోరికిఁబోవు=నోరి కింకగు, ఇష్ట మగు.

ఉ. తుప్పులు పట్టె నేర బలుతూపులు నీగురి
గింజదండకుఁ, దప్పితి వేమి నావుడు నతం
డును దిగ్గన లేచి దేవరా, యిప్పటి కమ్మ
లింత చెడియెం గడి నోరికిఁ బోదు దూప
కుం, దిప్పలనీరె మాగురులతీయనిపాలు రు
చింప జేమియుక. కకు. ౪. ౫౧.

నోరికివచ్చినట్లుపలుకు=మందు పెనుక లరయక
మాటలాడు.

ఉ. పొండవపక్షపాతిమనఁ బల్కుదు నోరికి
వచ్చినట్లు ని, నొం దనరామిఁజేసి యిది
యొప్పునె...భార. విరా. ౪. ౬౮.

నోరిమాట నోరన వసియించు=నోటిమాట నోట
నె యుండు.

చ. మనుజుఁ భుండు పద్మజకుమారుఁ గనుంగొని
నోరిమాట నోరన వసియింప వచ్చె రథ
రాజసమాజము...కకు. ౨. ౯౫.

నోరిమాట నోరనే యుండన్=చెప్పియుఁ జెప్పక
ముందే, ఆవ్యవధానముగా.

గీ. అది కనుంగొని నిదియు మాయాబలంబు, వి
శ్వరూపధరుండు శ్రీవిష్ణుఁ డనుచు, ధారుణి

భర్త పలికిన నోరిమాట, నోర నేయుండ దత్తు
భాగారమునను. వరాహ. ౧. ౧౪౫.

నోరఁగొలఁది=దుర్భాషణము. తు. సం. ౧. 3౮.

నోరు కాయ=నోటి కిష్టమైన దెల్లఁ దినకుండుప
థ్యము చేయు.

(వ్యవ.) మాసిల్లవాఁడు జ్వరపడి నోరుకాయ
లేడు.

నోరు కాయలుగాచు=పలుమాఱు పిలుచుటచే
నోరునొప్పిచెందు.

(వ్యవ.) నిన్ను పిలిచి పిలిచి నోరుకాయలు
గాచినది.

నోరుచేయు=మాటలాడు. (ఇది ఇతరపదవ్యవ
ధానముగాను గన్పట్టుచున్నది.)

సీ. కూడనిత్తునె మాఱుకొని మోఱు యెత్తినఁ
గదిమెద నోరింతకంటెఁ జేయు. బహు.

అ. ౩౧.

నోరుమాలినది=౧. నోరు లేనిది, మాట లాడ
లేనిది. (తిర్వ్యగ్గుంతువు.)

గీ. శర్వ యీ నోరుమాలినజంతువునకు, మొదల
వర మిమ్ము వర మిమ్ము పిదప నాకు. కాశీ. ౫.
33౫.

౨. నోరు లేనివాఁడు, గడుసుఁడనయితో మాట
లాడనేరనివాఁడు.

(వ్యవ.) ఆనోరుమాలిన వాని నెగతాళి చేయ
కుము.

నోరు మెదపు=మాటాడు.

(వ్యవ.) వాఁ డీచుధ్య కొంచెము నోరుమెదపు
చున్నాఁడు.

నోరు మెదల్పు=నోరి రెత్తి మాటాడు, చెప్పు.

ఉ. ఎన్నఁగ నింత రత్నచయ మింత గభీరిమ
యింత దానసంపన్నత యింత కుద్ధి యని
బ్రహ్మయు నోరుమెదల్పు లేనియ, త్యున్నతిఁ
గన్నపెండలి నుత్త మై తెగిదీని చెన్న
గుణ. పాండు. 3. ౧౫౧.

నోరు లేనివాడు = పొందిక గా మాటలాడలేని
వాఁడు.

(వ్యవ.) వాఁడు బొత్తిగ నోరులేనివాఁడు.

నోరు వాయెత్తు=నోరెత్తు.

గీ. తపసిజనములు నుతిమంత్రజపము లుడిగి,
వచ్చి యుండక పికళిభావళము లాది, గా
వనంబునఁ గలవిహంగమకులంబు, తత్తరము
నొంది నోరు వాయెత్త వెఱచు. పి. శకుం.
౨. ౪౫.

నోరువాయలేనిది= అధికముగా మాటలాడ నే
ఱనిది.

(వ్యవ.) ఆమెనోరు వాయి లేనిది.

నోరువ్యిష్టారు=నోరు యా, తినవలె నను నాస
కలుగు.

క. గువ్వలు కాఁజూలు కూకటి, మువ్వలు లావు
కలు కోళ్లుపూరేళ్లు మొదల, కొవ్విసపులుః
గులగమి నో, వ్యిష్టారుంగ నప్పు డుర్విక
వాలెక. ఇందు. ౨. 3౦.

నోరురు=౧. అపేక్ష కలుగు.

గీ. గబ్బిగుబ్బలఁ బతియెదఁ గ్రమ్మి క్రమ్మి, యు
న్న సకియలఁ జూచి నోరురసాగె. కలు.
౪. ౨౨.

౨. పులుపుగాని కారముగాని గలవస్తువులను
చూచినపుడును తలచినపుడును నోట ద్రవము
పుట్టు.

క. శ్రీరామునిదయచేతను, నారూఢిగ సకలజ
నులు నారా యనఁగా, ధారాళ మైననీతులు,
నోరురఁగఁ జవులు పుట్ట నుడివెద నుమతీ.
సు. శ. ౨. (చెండ్రములకు నిది యుదాహ
రణము.)

నోర్నోర్=నోటిలోనుండి నోటిలోనికి.

సీ. హంస పెక్కున నిచ్చె హంసికి నోర్నోర్
నెలదూఁడు...తు. సం. ౪. ౪౩౯.

సీ. సంవెంకటాదరింటిచక్కి గోరటంగాంచి
యను రంను మగిడి నోరూరునవియు. ఆ.
అగుచుఁ దే.టికడుపు లామనిఁ దలసూపె.
పారి. 3. ౫౨.

నోళ్లబడు=పడుగురు చెప్పకొను, నీందాపా
త్రమగు.

సీ. నీమాట వినలేక నిర్హాపాశ యై ప్రాణికో
టులనోళ్లబడియె వదె. ౩లు. శ. ౭౪.

సా:-నోరున్న తల గాచును. మాటలనే రున్న
చో మరణదండము నైనతప్పించుకొనవచ్చు.)

సా: నోరుమంచిదైన నూరు మంచిదగును. (మం
చిమాటలాడిన నందలు ప్రేమింతురు.)

జ: నోటిగయ్యలి, నోటిబీగము, నోరబట్టు, నోరి
తాళము, నోరిసని, నోరుగొట్టు, నోరుదెజుచు,
నోరునొక్కు, నోరుమూయు, నోరుమెంగ,
నోరెత్తు.

నోరుగొట్టు. స. క్రి. (నోరు + కొట్టు.) అనుభ
వింపకుండఁ జేయు, తినకుండఁ జేయు.

సీ. కొలుచువారల నోరుగొట్టి లెక్కలు వ్రాసి
హరువుమీఁగ మణియములుచేసి. శుక.
3. 3౪౫, 3౫3.

నోరుదెజుచు. అ. క్రి. (నోరు + దెజుచు.) గ.
మాటబాడు.

ఆ. శిఖలు చూపకుండ శిక్షించి హతికినై, నోరు
దెజువకుండ మేరవెట్టి, వేడి యెల్ల నుడిపి
విబుధారి కిసుకపై, భీతిపాత్రుఁ జేసె వీతి
హాశ్రు. సృసిం. ౨. ౧౧౮.

౨. అత్యాశపడు, ఆశపెట్టుకొను.

క. గతమునను ను వగవ కనా, గతమునకును నోరు
దెజుచి కడుఁ గోరక దీ, నతఁ బొందక దైవం
వే, గతిఁ బుచ్చిన దానఁ బోదుఁగా కనవల
యుక. భార. ౯౦. 3. 3౦.

3. బదులుచెప్ప కుండు, నిరుత్తరుఁ డగు.

(కృప.) నేనట్లుగఁగా సమాధానము చెప్ప
లేక వాడు నోరు దెజుచెను.

నోరునొక్కు. స. క్రి. (నోరు + నొక్కు.) మా
టాడకుండఁ జేయు.

గీ. ఎవ్వ డిది యని పల్కిన నవ్వఘాటి, నోరు
నొక్కుమఁ గాఁగిటఁ జేరఁ దిగిచి, మగువ
చెవిలోన నలుకుడు మాను మేను, వాసవుడ
నిన్నుఁ గని కూర్చి వచ్చివాడ. బాహువీ.
౪. ౮౭.

నోరుమూయు. అ. క్రి. (నోరు + మూయు.)
మాటాడకుండు.

ఆ. అనిన నామగఱచి యసురద్విషం డోరి,
పడుచ నాకుఁ బుట్టి చెడుగ వైతి, పేర్చి
నోరుమూయు పెడతల వాపోయె, దిట్టివదర
గలఁడె యెచటైన. సృసిం. ౪. 3౩.

నోరుమెంగ. విణ. (నోరు.) మూఁగ.

క. త న్నట్లు పలికి ద్రొబ్బుఁగ, మిన్నక చన నం
తనోరుమెంగయె యది యా, మున్నాడిన
మాటలబిరు, సెన్నఁగ నిది గనియె యతఁ
డుపేక్ష యొనర్చెక. కళా. 3. ౨౩౯.

నోరెత్తు. అ. క్రి. (నోరు.) మాటాడు.

ఉ. ఆ తల్లి భీష్మముఖ్యు లగు నచ్చటివృద్ధజనం
బు లెల్ల నో, రెత్తక యూరకుండిరి మహీ
శ్వరుచి త్రమెఱుంగకున్కి... భార. ఉద్యో.
౧. 3౪౯.

ఉ. అత్తకు నేను మార్పలక మాయమచి త్రము
లోనివార మె, వత్తుము పెద్దవారు గలవారికి
నన్నియుఁ జెల్లుఁగాక నేఁ, డి తల్లి మమ్ముఁ
బుచ్చి పని యెవ్వరు గొందురు మిమ్ముఁ జా
చి నో, రెత్తఁగ నోడి యేపలకు లెన్నఁడుఁ
జెప్ప మెటింగి యుండియుక. భోజరా.

౬. ౧౨౬.

నోవరి విణ. (నోవు + అరి.) వ్యాధి కలవాడు.

(శ. ర.)

నోవి=నావి. వి. ($\sqrt{\text{నోచు}}$) బాధ, నొప్పి.

(శ. ర, చి. ని.)

నోవిక. వి. ఉసులు, అనుకూల్యము.

నీ. జీరాల జంటించి సికతాళి నెమ్రేవ వెచుక
నోవికలో చూచువారు. మల్లుపు. ౨. ౪.

నోవు=నొవ్వు. (క. త. నోవు.)

(వ్యాధి.)

ఉ...జింకలు నక్కలు గొంకనక్కలు, నొమలు
ప్రాకులం బొదలు నోవులఁ బీడలఁ జొందు
వారుముఖ, తామసభాగు లట్ల మఱి తద్విధ
జంతువు లెన్ని యన్నియుక. భార. అశ్వ. ౨. ౧౧౩.

(బాధ.)

క. చావును నోవును మనయో, ధావలికై గెలు
పు నుబ్బు నావలికిని నీ, చే వినియెడఁ దుది
నెట్టులు, శ్రీవిభవము పొండవులకుఁ జేపడున
కదే. భార. భీష్మ. ౨. ౧౯౯.

జ: నోవరి.

నా.

నా=నపు, నవ్వు. (శ. ర.)

నాక. సం. వి. ఆ. శ్రీ. ౧. నావ, ఓడ, ౨.
చిన్నపడవ.

నాకర్ణధారుడు. సం. వి. ఆ. పుం. మాలిమి
కాడు, ఓడ నడపువాడు.

నాకర్తము. సం. వి. న్. న. నావికవృత్తి, పడవ
నడపువ్యాపారము.

నాకాదండము. సం. వి. ఆ. పుం. షేపణి, నా
వను నడపుతెడ్డు; ఓడ నడపుగడ.

నాకు=నపుకు.

ద్వి. నల్లమల్లుకుఁ గ్రింద నాకుచావునను, దెల్ల

నివాల్చుక్క తెగి పడవీతి, గనిపించె...
ద్వి. శ. సా. ౧. ౨౩౩, కిర పం. ('నాకు.'
ముద్రి.)

నొచరుడు. సం. విణ. (అ. ఈ. అ.) -పడవతో
తిరుగువాడు- నావికుడు, పడవవాడు.

నొజీవికుడు. సం. వి. ఆ. పుం. ఓడ నడపు
వృత్తిచే జీవించువాడు.

నొజే. వి. భద్రవిశేషము.

(శ్రవ.) కొబ్బెరనాజు పిల్లలకు ఇవ్వము.

నొడుకొట్టు=నపుడుకొట్టు. (శ. ర.)

నొతార్తము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) నావ్యము,
ఓడచే దాటుదగినది. (నది మొ.)

నొదండము. సం=నాకాదండము.

నొబత్తు=నపుబత్తు. వి. (హిం. నాబత్.) చర్తవా
ద్యవిశేషము.

నీ. న క్తందినమును నాడు పాడుకొనంగ సా
హేబు నొబత్తు చటవఁ బనిచి. రంగా. ౨.
౧౯౮.

నొయానము. సం. వి. ఆ. న. నాకాయాత్ర,
ఓడలో పయనము చేయుట.

నొయాయి. సం. విణ. (న్. నీ. న్.) ఓడలో
పోవువాడు, నావలో ప్రయాణము చేయు
వాడు.

నొరు=నపురు. విణ. మృదువు. (శ. ర.)

నొనాహుడు. సం. వి. ఆ. పుం. ఓడనడపు
వాడు.

స్వ.

స్వంకుభూరుహము. సం. వి. ఆ. పుం. -వెట్టి
కొమ్మలవంటి వెక్కుకాళ్లు కలది- శ్యోనాకము,
దుండెముఖి.

స్వంకువు. సం. వి. ఉ. పుం. గ. ఇట్టి. ౨. బకా
నొకముని.

స్వంచనము. సం. వి. అ. న. గ. స్వగ్భావము,
తక్కువపాటు. ౨. వంపు, వంకర. ౩. పల్లము.

స్వంచితము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. అధః
క్షిప్తము, క్రిందికి త్రోయబడినది. ౨. వంపబడినది.

స్వంతము. సం. వి. అ. పుం. చరమభాగము, చి
ట్టచివరభాగము.

స్వక్కరణము. సం. వి. అ. న. తిరస్కారము,
అవమానము.

స్వక్కరము. సం. వి. అ. పుం=స్వక్కరణము.

స్వక్కు. సం. విణ. (చ. నీచీ. చ.) గ. క్రిం
దికి పోవునది; క్రిందికి వంగునది. ౨. నిమ్మము,
పల్లము. ౩. నీచము.

స్వక్ష్మాతము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) తిర
స్క్రూతము, అవమానింపబడినది.

స్వక్ష్మాతి. సం. వి. ఇ. స్త్రీ=స్వక్కరణము.

స్వక్తము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) మిక్కిలి చఱ
వబడినది, మిక్కిలి పూయబడినది.

స్వక్తము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. నీచము,
తక్కువైనది. ౨. అంతయు, సమస్తము. వి.
అ. పుం. మహిమము, డన్నపోతు. న. గ. సా
కల్యము, పూర్ణత. ౨. మహిమత్వము.

స్వక్షుడు. సం. వి. అ. పుం. పరశురాముడు.
(వాచ.)

స్వగ్భావము. సం. వి. అ. పుం. గ. నీచత్వము,
తక్కువపాటు; అవమానము, తిరస్కారము.
౨. నీచముగా చేయుట, క్రిందుపఱచుట.

స్వగ్భావితము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ.
నీచముగా చేయబడినది, క్రిందుపఱపబడి

నది. ౨. గుణీకృతము, అప్రధానముగా చేయ
బడినది.

స్వగ్భావము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) గ. నీచ
మైనది ౨. అవమానము నొందినది, తిరస్కా
రము నొందినది.

స్వగ్రోధపరిమండల. సం. వి. అ. స్త్రీ. కఠి
స్తనములును విశాలనితంబమును సూక్ష్మయధ్య
మును కలస్త్రీ.

శ్లో. స్తనా సుకఠినా యస్యా నితంబే చ విశాల
తా, మధ్యే క్షీణా భవేద్యా సా స్వగ్రోధ
పరిమండలా. (వాచ.)

స్వగ్రోధపరిమండలుడు. సం. వి. అ. పుం.
వ్యామపరిమిత మైనయచ్చాయమును పరిణా
నమును కలపురుషుడు, బాండు ఒడ్డును పొడ
వును కలవాడు, బారచుట్టుకొలత కలదేశము
కలవాడు.

శ్లో. స్వగ్రోధాతు స్మృతౌ బాహూ వ్యామో
స్వగ్రోధ ఉచ్యతే, వ్యామేన ఉచ్చయో
యస్య అథ డోర్ధ్వం చదేహినః, సమోచ్చ
యపరిణాహో స్వగ్రోధపరిమండలః, సుతస్య
పురాణము. (వాచ.)

స్వగ్రోధము. సం. వి. అ. పుం. గ. మట్టి. ౨.
శమి, జమ్మి. ౩. వ్యామము, బార.

స్వగ్రోధి. సం. వి. ఈ. స్త్రీ. మూడికపర్ణి, ఎలుక
బీడి.

స్వచ్ఛము. సం. వి. అ. న. దేహముమీడి పుట్టు
మచ్చ.

స్వయము. సం. వి. అ. పుం. గ. నాశము. ౨.
అపచయము, తఱుగుట.

స్వశ్చదము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) పదియర్బు
దములయందుండు సంఖ్య కలది. వి. అ. న. పది
యర్బుదములు.

న్యాయము.

స్వస్వము. సం. వి. అ. న. గ. ఉంచుట. ౨.
అప్పగించుట. ౩. ఇల్లడపెట్టుట. ౪. విడిచి
పెట్టుట.
స్వస్వీయము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) స్వస్వీం
పడగినది, ఉంచడగినది.
స్వస్వీంశము. సం. న. క్రి. గ. ఉంచు. ౨. ఇల్లడ
పెట్టు. ౩. జపాదిసమయమున దేహవయవముల
యందు మంత్రబీజాక్షరము లుంచు, న్యాయము
చేయు. ౪. స్పృశించు, తాకు.
వ... కేళవాదిశామంబులతోడ గోకగ్రహ స్తంబు
న మావ మజ్జనపరిమితభుద్ధోదకంబుల ముమ్మా
టు లోనికింగొని యినుమాటు పరిమార్చనంబు
చేసి దక్షిణపూర్వకంబుగా శేత్రనాసా
శ్రోత్రద్వయశిరోబాహుద్వయనాభి మృద
యంబుల స్వస్వీంచి యాచమనంబు చేసి...
వి. పు. ౪. ౧౯౭.
స్వస్వీత. సం. విణ. (బు. శ్రీ. బు.) న్యాయకుడు.
స్వస్వీతవ్యము. సం. స్వస్వీయము.
స్వస్వదేహుడు. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) దేహ
మును విడిచినవాడు, మృతుడు.
స్వస్వము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧. నిహితము,
ఉంచబడినది. ౨. ధీప్తము, త్రోయబడినది.
౩. త్యక్తము, విడువబడినది. ౪. అప్పగింప
బడినది. ౫. ఇల్లడపెట్టబడినది. ౬. మంత్రో
చ్చారణముతో అంటబడినది. (నేత్రాది.)
స్వస్వశస్త్రము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) సన్న్య
స్తశస్త్రము, శస్త్రములను విడిచినవాడు, అస్త్ర
సన్న్యసము చేసినవాడు.
స్వస్వత్. సం. శత్ర. స్వస్వీంచుచున్న.
స్వస్వమానము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) స్వస్వీం
పడబడుచున్నది.
స్వస్వము. సం. = స్వస్వీయము.

న్యాయము. సం. వి. అ. న. భృష్టతండులము,
జేపుడువియ్యము. (వాచ.)
న్యాయము. సం. వి. అ. పుం. గ. భోజనము
తీసుట. ౨. ఆహారము.
న్యాయపథము. సం. వి. అ. పుం. గ. ధర్మ
మార్గము; నీతిమార్గము. ౨. మిమాంసాశా
స్త్రము.
న్యాయము. సం. వి. అ. పుం. -దీని ననుసరించి
ప్రవర్తింతురు.- ౧. పద్ధతి. ౨. పాడి, ధ
ర్మము. ౩. కృతకారము, తగవు; దాయభాగా
దివ్యపహారము. ౪. వేదార్థనిర్ణయసాధన మగు
అధికరణము. ౫. గౌతమముని ప్రణీత మగుతర్క
-న్యాయ- శాస్త్రము. ౬. (న్యాయ.) ప్రతిజ్ఞా
-హేతుదాహరణోపనయననిగమము లనుపంచా
వయవములు కలవాక్యసముదాయము. ౭. లో
కమందును శాస్త్రమందును ప్రసిద్ధమగుదృష్టాం
తవిశేషము. ఉదా:-
అండకుక్కటీన్యాయము:- గుడ్డు ముందా ?
కోడి ముందా? (చూ. బీజాంకురన్యాయము.)
అంధకూపపతనన్యాయము:- ౧. నూలుగురు
అంధులు కలసి పోవుచుండగా వారిలో
మొదటియంధుడు ఒక నూతిలోఁ బడెను.
వాఁ డట్లు నూతిలోఁ బడినట్లు ఎఱుంగని
మిగిలినయంధు లందఱు నొకరివెంట నొకరు
నూతిలోఁ బడిరి. ఒక అజ్ఞుని అనుసరించి
పోవుమిగిలినఅజ్ఞులుకూడ మొదటివానివలె నే
హానిఁ బొందుదురు.
౨. మార్గదర్శి చెప్పినప్రతి వదలి గుడ్డివాడు
నూతిలోఁ గూలికట్లు వేదాదిసదుపదేశము
లను వదలి అజ్ఞుడు నరకమునఁ బడును.
(వాచ.)

అంధగజన్యాయము:-ఆఁధులు ఏనుగును స్పృశించి వారివారిబుద్ధినుభవములనుబట్టి దాని రూపమును నిర్ణయించుకొనునట్లు ఆజ్ఞానులు వారివారిబుద్ధినుభవముల ననుసరించి భగవద్రూపములను గల్పించుకొందురు.

అంధగోక్షేత్రన్యాయము:- (గుడ్డియెద్దు చేనిలోఁ బడెట్లు. చేనిలోఁ బడెగుడ్డియెద్దు గుడ్డిగాదము ఎన్నులు ఆనువిభాగము తెలియక నోటి కందిన దెల తినునట్లు వివేచనము లేనివాడు సారాసారములు ఎఱుంగక తోచినట్లు పని చేయును.

అంధగోలాంగూలన్యాయము:-ఒక గుడ్డివాడు దారితప్పి యొకయడవిని బడెను. “ఈగిత్తలోఁక పట్టుకొని నీవు పోవు నెడల నిన్నది దారికిఁ దీసికొనివచ్చు” నని వానితో నొక కొంటెవాడు చెప్పెను. అట్లుచేయఁగా నతడు తిన్ననిలోపను బడకపోవుటయే కాక దానిచేఁ దన్నులు తినుచు కంటకమార్గములఁ బడి యార్తిచెందెను. అట్లే చెడమార్గముపడేశించినచో దాని నవలంబించి పోవు ఆజ్ఞానకు లాభములేకపోవుటే కాక కష్టములును సంభవించును.

అంధచటకన్యాయము:-దైవికశమున పిచ్చుక గుడ్డివానిచేతఁ జిక్కఁగా అంధుఁడు దానిని పట్టుకొని నని పామరు లెంచెదరు. అట్లే జనులు దైవికముగా జరిగినపనికి కారణము కానిదానియందుఁ గారణత్వము కల్పించెదరు. (చూ. ఘటాక్షరన్యాయము.)

అంధదర్పణన్యాయము:-గుడ్డివానికి ఆద్రము చూపుట నిష్ప్రయోజనమై నట్లు చెప్పినవానిని గ్రహింపనేరనివాని కుపదేశము చేయుట వ్యర్థము.

అంధదీపికాన్యాయము :-అంధునకు దీపము

ఉన్నను లేకపోయినను ఫలము సమాన మగునట్లు శక్తి లేనివానికి సాధనసామగ్రివలనఁ బ్రయోజనము మృగ్యము.

అంధపంగున్యాయము:- నడవలేనికుంటివాడును త్రోవ కానలేనిగుడ్డివాడును ప్రయాణము చేయవలసినపుడు కుంటివాడు గుడ్డివానిబుజములపై నెక్కి త్రోవ చెప్పమండ గుడ్డివాడును కుంటివాడును గూడ గమ్యస్థానమునకుఁ బోయిరి. అట్లే శక్తిలోపము కలవారు పరస్పరసాహాయ్యమువలన కార్యము నెఱవేర్చుకొనఁ గలరు.

అంధపరంపరాన్యాయము:-ఒకయంధునిచే నుపదిష్టమైనదానిని మిగిలినయంధులు పరంపరగా నమ్మి పాడగు నట్లాక యజ్ఞాని చెప్పినదానిని వివేచనములేనిఇతరులు నమ్మి భ్రష్టులగుదురు.

అంధాంజన్యాయము:-గుడ్డివాని కంటికి కాటుకపెట్టుట వ్యర్థమైనట్లు ప్రయోజనము మాలిన పనికై కృషిచేయుట వ్యర్థమగును.

అంధాంధన్యాయము:-ఒకగుడ్డివాడు మఱి యొకగుడ్డివానికి త్రోవ చూపినట్లు ఒక మూర్ఖుఁడు మఱియొక మూర్ఖునకు ఊపదేశము చేయుట నిష్ఫలమగును.

అంధాక్షిమీలనన్యాయము:-గుడ్డికన్ను చూసినను తెఱచినను ఒకటే. అట్లే అసమర్థుఁడు కార్యప్రయత్నము చేసినను చేయకున్ననుఫలము ఒక్కటే యగును.

అంధాశ్వపాలిన్యాయము:-గుఱ్ఱము గుడ్డి దై నను గుగిళ్లకు కొఱత లేదు. (గుఱ్ఱము గుడ్డి దై నను దాణకు తక్కువ లేదు.) సోమరికి కార్యసామగ్ధ్యము లేకున్నను కడుపునిండ తిండి తప్పదు.

అత్యుండభీషజన్యాయము :-కంటికి పెట్టఁదగినమందు అండములకుఁ బెట్టినట్లు ఒకదానికి చేయవలసినపనిని మఱొకదానికి

చేసినచో అది వికటించును. (కంటికి పెట్టుకాటుక తుంటికి పెట్టుకాటు.)

ఆగ్నివచ్చు న్యాయము:—నివృత్తు చెదలం పట్టునట్లు భర్తాతులకు పాప మంటదు.

అచలచలన్యాయము:—పడవ మన్నగువాని మీద ప్రయాణము చేయువారికి ఒడ్డున నున్న చెట్లు నడచుచున్నట్లు కనబడరీతిని ఆజ్ఞానికి భ్రాంతిచేత లేనిది ఉన్నట్లు తోచును.

ఆజగరన్యాయము:—కొండచిలువ ప్రయత్నింపక దగ్గఱకు వచ్చిన జంతువులనే తిని బ్రతుకు నట్లు ప్రయత్నములేక లభించిన దానితో తుప్పి నొంది యుండుట శ్రేయస్కరము.

ఆజాతృపాణీయన్యాయము:—మేక కండ్నాటి పోగొట్టు కొనుటకై వచ్చుటయు కత్తిపడి దాని ప్రాణముపోవుటయు నొకసారి సంభవించినట్లు దురదృష్టవంతులకు ఆకస్మాత్తుగా ప్లాపి యగును. (చూ. కాకతాళీయన్యాయము.)

ఆజాతృస్తనన్యాయము:—మేక మెడ క్రింద వ్రేలాడుచున్న పాలు స్రవంపక నిద్రయోజనమగు నట్లే మిథ్యాపురుషుల వలన బ్రయోజనము లేదు.

ఆజాతృపుత్రనామోత్థిర్తనన్యాయము:—పుట్టినికొడుకునకు పేరు పెట్టునట్లు ఎప్పుడో రాబోవుదానిని గూర్చిన కన్నుగడలతో కాలము కడపుట వ్యర్థము. ('అలులేరు చాలు లేదు కొడుకుపేరు సోమలింగము.')

ఆణుకులాచలన్యాయము:—సూక్ష్మాణువునకు కులపర్వతమునకును ఎంత తారతమ్యముండునో అంతయెక్కువ తారతమ్య ముండుటను తెలుపును. (ఇది హస్తీమతకాంతము వంటిది.)

ఆతిపరిచయన్యాయము:—ఆతిపరిచయము అవజ్ఞాహేతు వగును.

అనిషిద్ధానుమతన్యాయము:—నిషేధింపబడనిది అనుమతింప బడినదే యగును.

అపరాహ్ణాచ్ఛాయాన్యాయము:—అపరాహ్ణకాలమందలినిడ మొదట పొట్టిగా నుండి క్రమముగా హెచ్చునట్లే సజ్జన స్నేహాదికము మొదట కొంచెముగా నుండి క్రమక్రమముగా హెచ్చును. (వ్యతి. పూర్వాహ్ణాచ్ఛాయాన్యాయము.)

అభావవిరక్తిన్యాయము:—మానవుడు ఎంత యత్నించినను దొరకనిదానియందు వైరాగ్యము నొందును. ఇది "నక్కవ్రాడుపండ్లు" అను సామెత వంటిది.

అయస్కాంతశూచీన్యాయము:—నూదంటు తాయి నూని ఆకరించునట్లు పరస్పరాకర్షక మగు ఒకవస్తువును మఱియొకటి ఆకరించును.

అరణ్యరుదితన్యాయము:—అరణ్యమందలివిడ్డువలె ఆవరించువారు లేనిచోట మొఱపెట్టుట నిష్ప్రయోజనమగును.

అరుంధతీదర్శనన్యాయము:—నూత్నమగునట్టి యరుంధతీనక్షత్రమును చూపడలంచి దాని ప్రక్కనున్న నూనక్షత్రమును చూపునట్లు నూత్నవిషయమును చెబుపడలంచి దానిని ములభముగా గ్రహింపజేయుటకై దానికి సంబంధించిన స్థూలవిషయమును ముందుబోధింతురు. (దీనికి స్థూలారంభతీన్యాయ మనియు వాడుక కలదు.)

ఆర్థజరతీయన్యాయము:—సగము దేహమునపడు చూడనమును సగము దేహమున ముసలితన తనమును కలస్త్రీ యుండనట్లు ఒక భాగమున ఒక ప్రయోజనమును మఱియొక భాగమున మఱొక ప్రయోజనమును కలపదార్థము

సంభవింపదు.

అర్థవేతనన్యాయము:—దేహమున సగముభాగము చంపఁబడినప్పుడు మిగిలినభాగమును చంపఁబడితే యగును.

శ్లో. విధిశాక్త్యతవర్జవైకగమ్. సం. తు. సం. ౪. ౩౧.

అలంకృతశిరశ్చేదన్యాయము:—శరీరము నలంకరించి తర్వాత తల తెగఁజుట యెట్టిదో ఒక విషయమును మిక్కిలి ప్రశంసించి తుదకు నిరాకరించుట యట్టిదగును.

అశోకవనికాన్యాయము:—౧. ఛాయాసారభ్యములు కలఅశోకవనమున నున్నవారికి ఇతర ఫలమునకుఁ బోవ బుద్ధిపుట్టనట్లు ఎవరికిని ఇష్టఫలమును వీడి పోవ బుద్ధి కలుగదు.

౨. అనేకము లైనచూతాదివనము లుండఁగారావణుడు అశోకవనమునందే నీత నుంచుటకు కారణమును చెప్పలేనట్లు ఒకకార్యమును నిర్వహించుటకు సమానబలము కల పెక్కుసాధనము లుండఁగా వానిలో నొక సాధనమునఁబరిచించుటకుఁ గలకారణమును చెప్పుట కష్టము.

అశ్వల్థాష్టన్యాయము:—వంటిగడ్డ తాతితోఁ బోల్చినపుడు కఠినపదార్థ మగును. అట్లే గుణములు సాపేక్షములు గాని నిరపేక్షములు గావు. (పాపజేష్ఠకన్యాయము ఇట్టిదే.)

అశ్వత్థిగర్భన్యాయము :—మగగాడిదవలన ఆడుగుఱ్ఱమునందు పుట్టినయాడుపిల్ల అశ్వత్థి. ఈగాడిద ఈనునపుడు దానిగర్భమును జీల్చుకొని పిల్లపుట్టు నని ప్రసిద్ధి. ఆపిల్ల తనజననహేతు వగుతల్లియొక్క నాళిమునకుఁ గారణ మగునట్లు దుష్టులు తమపుట్టుకవలన తమజననమును నశింపఁ జేయుదురు. “వృశ్చికీ గర్భన్యాయము, కర్కటి గర్భన్యాయము” ఇట్టివే.

అసిధారామధులేహనన్యాయము:—కత్తివాదర మీఁది తేనె నాకునపుడు జఘమాధుర్యము వలన గుళిమును కత్తివాదర తగిలి నాలుక తెగుటవలన దుఃఖమును తటస్థించు నట్లు కొన్నిటియందు సుఖదుఃఖములు మిశ్రములై యుండును.

అన్నేహదీపన్యాయము:—చమురు లేనిచో దీప మాటిపోవునట్లు కారణసామగ్రి క్షీణించినచో కార్యముకూడ జ్ఞయము నొందును.

అహికుండలన్యాయము :—అహిశబ్దము సర్పమునంతను తెలుపును. కుండలశబ్దము చుట్టులు చుట్టుకొనుట అనెడి వికారరూపభేదమును తెలుపును. ఒకవస్తువే వికృతి చెందుటచే భిన్నముగా వ్యవహరింపఁబడును. అని శాంకరబ్రహ్మ సూత్రభాష్యము. సర్పములకు చుట్టులు చుట్టుకొనుట స్వాభావిక మగు నట్లు ఒక్కొక్క దానికి ఒక్కొక్క స్వభావముండునని తెలుపును. (వాచ.)

అహిభుక్తైవర్తన్యాయము:—(అహి= అహిశేనము, నల్లమందు) నల్లమందు తిని మత్తుగొన్నవాఁడొకఁడు ఓడ నెక్కి తాను మాటి పోకుండుటకై గుర్తుగా కాలి కొకత్రాడును కట్టుకొని నిద్రపోయెను. పడవ వాడు పరిహాసార్థము అత్రాడు విప్పి తన కాలికి కట్టుకొనెను. ఓడ రేవునకు వచ్చినపుడు అహిభుక్త (నల్లమందు తిన్నవాడు) పడవవాని కాలికి కట్టియున్నత్రాడును జూచి అదిగో! అత్రాడు కట్టుకొన్నవాడను నేను. నేను వాడు అని వాదించు సాగెను. అట్లే జీవుడు అవిద్యావశమున స్వస్వరూపమును మఱచుటయే కాక తాను కానిదానియందు తా ననుభ్రాంతి చెందును. అకాశముస్పృహనన్యాయము:—అకాశమును పిడికిటతో పొడుచుటవలె అసాధ్యకార్యమునకై

చేయు ప్రయత్నము వ్యర్థము.

ఆచార్య న్యాయము:—మామిడితోటలో ఇక రవ్వకుము లున్నను మామిడిచెట్టు అధికము గా నుండుటచే ఆచార్య మి వ్యవహరించి నట్లు వివిధధర్మము లున్నను ఎక్కువగా నున్నధర్మములను బట్టియే ఆపేరు వచ్చును.

ఆచార్య సేకపితృత్వవర్ణనా న్యాయము:—పితృదేవతల నుద్దేశించి మామిడిచెట్టు మొదట జలతర్పణము చేసినచో పితృదేవతల తృప్తియు మామిడిచెట్టువలన నీళ్లుపోయియుండును గూడ జరుగునట్లు ఒక పనిచే రెండు ప్రయోజనములు నెఱవేర్చుకొనుట యగును. ఇది “ఏకాక్రియాద్వ్యర్థకరీ” అనునట్టిది.

ఇషానేగ న్యాయము:—ప్రయోగింపఁబడిన బాణము నేగము తగినఁ గాని పడిపోనట్లు ప్రారబ్ధకర్తము అనుభవించినఁ గాని నశింపదు.

ఉభయతస్మాశ్చరణ న్యాయము:—త్రాటియొక్క రెండుకొనలలో ఏకొనచేత నైనను బంధము కలుగు నట్లు ఉభయద్వపక్షములలో ఏ పక్షము ననుసరించినను బాధకలుగును.

(ఇది వెనుకగోయ్య ముందునుయ్యకంటిది.)

ఉల్కాఖలమర్థ న్యాయము:—(తోలు మద్దెలతో మొఱపెట్టుకొన్నట్లు.) ఒకవైపునమాత్రమే దెబ్బలు తినుతోలు రెండువైపులను దెబ్బలు తినుమద్దెలతో తనకష్టము చెప్పుకొను నట్లు సామాన్యబాధ నొందువాడు తనకంటె ఎక్కువబాధ చెందువానితో తనకష్టమును గుఱించి మొఱపెట్టుకొనును.

ఉచ్చ్రీకంటకభక్షణ న్యాయము:— ౧. ఇతర బాధకము లగుముండ్లు ఒంటెకు ఇహవారముగు నట్లు కొందఱకు దుఃఖపేతువు లగు పదార్థములు మఱికొందఱకు నుఖపేతువు లగును. నుఖదుఃఖములు పదార్థస్వభావములు కాక జాతికాలావసాదులనుబట్టి యుండును.

బ్రహ్మసూత్ర భావ్యము. ౨. ౨. ౧.

౨. ఒంటె ముండ్లుగలచెట్టుయొక్క ఆకులు తినునప్పుడు ముండ్లు గ్రచ్చుకొనుటవలన బాధ కలుగుచున్నను ఆకులు తినుటవలనఁ గలుగు అల్పనుఖము అనుభవించునట్లు లోకులు విషయోపార్జనమునందు పెక్కుబాధలను సహించి యైనను కించిత్తుఖమును అనుభవించురు.

(వాచ.)

ఉచ్చ్రీలగుడన్యాయము:—ఒంటె మోసెనుకట్టతోనే ఒంటెను కొట్టినట్లు ఒకఁడు చెప్పిన యుత్తులతోనే వానివాదమును ఖండింపవచ్చును.

ఉష్మరబీజన్యాయము:—చనిటి నేలను చల్లినవిత్తనములకల్పె అనర్థస్థలమున నుంచినమంచిపదార్థము వ్యర్థమగును.

ఉష్మరవృక్షిన్యాయము:—చనిటి నేలను తరిసిన వర్షమువలె అనర్థ నికర జేసినమేలు వ్యర్థము.

ఏక దేశవికృతన్యాయము:—ఒకవస్తువు ఏకదేశమున -ఒకభాగమున- కొంతమార్పు చెందినను ఆవస్తువుగానే వ్యవహరింపఁబడును.

(తోరకతెగిన తుక్కకూడ తుక్కయనియే వ్యవహరింపఁబడును.)

ఏకనాశావలంబిఫలద్వయన్యాయము:—ఒకకాడను రెండుపండ్లు అంటిపట్టుకొని యుండునట్లు ఒకపదమునకు రెండర్థము లుండవచ్చును. (దీనినే ఏకవృంతగతిఫలద్వయన్యాయము అని కొందఱు.)

కంతచామికరన్యాయము:—అజ్ఞాఁడు తనమెడలో బంగారునగ పెట్టుకొని మెడలోనున్నదని జ్ఞప్తి లేక దానికై వెదకు చుండగా ఎదుటివాడు అదిగో! నీమెడలోనే యున్నదని చూపఁగా గ్రహించినట్లు అజ్ఞాని పరఁడుపడేయించినఁ గాని స్వస్వరూపము గ్రహింపనేరఁడు.

కంబళనిరేణనన్యాయము:-కంబళి ఉడుకుటవలన
కంబళియు కాల్లుడు గూడ మధ్యపడు నట్లు
ఒకపనివలన రెండులాభములు కలుగును.

కడఁబకోరకన్యాయము:- కడఁబవృక్షము
-కడిమి చెట్టు- యొక్క మొగ్గలు అన్నియు
ఏకకాలముననే వికసించునట్లు ఏక కాలము
ననే అంతట ఒకటి న్యాపించును. దీనినే
కడఁబకోరకన్యాయమనియు, కడఁబముకు
ళన్యాయ మనియు వాడుదురు. (వ్యతి: వీచీ
తరంగన్యాయము.)

కడగీఫలన్యాయము:-ఆరటిగల పుట్టి అరటి
చెట్టును చంపు నట్లు కొన్ని పుట్టి తడుతల్లు
లనే నశింపజేయును. (చూ. ఆశ్వతరీగర్భ
న్యాయము.)

కపింజలన్యాయము:-బహుత్వము త్రిత్వము
నందుఁ బర్యవసించుటను చెలుపు న్యాయ
భేదము—కృతువున కపింజలములను హిం
సిపవలయు ననువాక్యమున ఇన్ని యని
సంఖ్యానియచుము చెప్పవందున బహువచ
నమున ముందు త్రిత్వసంఖ్య స్ఫురించును
గాన మూఁడుకపింజలము లని నిర్ణయంపఁ
బడినది—ఇట్లే ఇన్ని యని తెలుపక కేవల
బహువచనమతోఁ జెప్పినచోట మూఁడు
అని గ్రహింపవలయును.

కఘోడిగుడన్యాయము:- ౧. నాలుకకు అందని
మోఁచేతిమీఁదిబెల్లమును నాఁకుటకు య
త్నించినట్లు అలభ్య మగుపదార్థముకొఱకు
యత్నించుట వ్యర్థము.

౨. మోఁచేతిమీఁది బెల్లము లేకున్నను ఉన్న
దనుభ్రాంతిచే దానిని నాఁకుటకు యత్నించు
నట్లు లేనిపదార్థమును ఆశచే సంపాదించయ
త్నించుట నిష్ఫలము. (వాచ.)

కరకంకణన్యాయము:-కరకంకణ మనుచోట

కంకణశబ్దము కరభూషణమును తెలుపుచు
న్నను కరశబ్దము భిన్నముగాఁ బ్రయోగిం
చుటవలన ఆకంకణము తత్కాలమున కర
లగ్న మైయున్న దని నూచింపఁబడుచు
న్నది. అట్లే ఇతరస్థలముల గ్రాహ్యమని తెలి
యవలెను.

కరతలామలకన్యాయము:-అటచేతిలోని యు
నిరికకాయ స్పష్టముగాఁ గనఁబడునట్లు ఒక
విషయమును ఇతరులు చెప్ప నక్కఱలేకయే
స్పష్టముగా కానవచ్చును.

కరదీపికాన్యాయము:-తన చేతిలోని దీపము
తన కుపయోగింపక ఇతరుల కుపయోగించు
నట్లు తనవస్తువయ్యు తన కుపయోగింపక
పరుల కుపయోగించును.

కరవిన్యస్తలిప్యన్యాయము:- (ఇది కరతలామ
లకన్యాయమువంటిది.)

కరికపిత్తన్యాయము:-ఏనుఁగు మ్రింగినవెలఁగ
పండు వైకి పండువలె కనఁబడినను లోపలి
సార మంతయు నశించు నని ప్రసిద్ధి. అట్లే
వైకి వస్తుస్వరూపము కనఁబడుచున్నను లో
పల సారములేనిదానిని తెలుపును.

కాకతాగీయన్యాయము:- ౧. కాకి వ్రాలుటయు
ఆక స్థిముగ తత్కాలముననే తాటిపండు
పడుటయు కాకి ఆఫలమును తినుటయు ఎట్లు
తటస్థించినచో అట్లే అనితర్కితముగా రెం
డింతిసమావేశమును దానివలన ఇష్టప్రాప్తియు
కలుగును.

౨. కాకి వ్రాలుటయు ఆక స్థిముగా అప్పుడే
తాటిపండు కాకితలపై పడుటయు దాని
వలన కాకి చచ్చుటయు తటస్థించినట్లు దైవి
కముగా రెండింటిసమావేశమును దానివలన
అనిష్టప్రాప్తియును కలుగును. (ఇది ఆజాకృ
ప్రాప్తీయన్యాయమువంటిది.)

కాకదంతగజేషణన్యాయము:—కాకికి దంతములు కలవా? లేవా? ఉన్నచో అని తెల్లగా నుండునా? నల్లగా నుండునా? అని యెన్ని ఉండును? అని వానికై వెదకు నట్లు అసంభవపదార్థముకొఱకు వ్యర్థముగా ప్రయాసపడుటను దెలుపును. కిరీటదంతగజేషణన్యాయము, కాకదంతపరీక్షాన్యాయము, వాయసదంతవిమర్శన్యాయము అనియుదీనికి వాడుక కలదు.

కాకదధిపూతుకన్యాయము:—కాకులు పెరుంగు చెడఁగొట్టకుండఁగఁ జూచుచుండు మని చెప్పినపుడు కాకియే కాక ఇతరములగు జంతువులు కూడ పెరుంగును చెఱుపకుండఁగ చూడు మనుట చెప్పువానియభిప్రాయమయినట్లు, ఒకదానిని వక్కాణించినపుడు అసందర్భమున అట్టిగుణములు కలమఱియొకదానిని గూడ చెప్పుట చెప్పువానియద్దేశమగును.

కాకాక్షిగోళకన్యాయము:—కాకికి ఒకవైపుననే దృష్టి యునును. దానినేత్రేంద్రియము ఏవైపునఁ జూడఁదలచిన ఆవైపున నున్న నేత్రగోళమున ప్రవేశించును. కాకి నేత్రేంద్రియము ఏవైపున కావలసిన ఆవైపున నున్న నేత్రగోళమున ప్రవేశించు నట్లు ప్రయోజనము ననుసరించి ఉభయపక్షములలో కావలసినపక్షమున ప్రవర్తించును.

కాకోలూకనిశాన్యాయము:—కాకులకు రాత్రి యగుకాలము గుడ్లగూబలకు పగ లగును. గుడ్లగూబలకు రాత్రి యగుకాలము కాకులకు పగ లగును. అట్లే అజ్ఞానులకు అసత్యమగు బ్రహ్మము జ్ఞానులకు సత్యమును జ్ఞానులకు అసత్యమగు ప్రపంచము అజ్ఞానులకు సత్యమును అగును.

కారణగుణప్రకృత్యన్యాయము:—ఎఱ్ఱనూ

లితో నేసినబట్ట ఎఱ్ఱగానుండు నట్లు కార్యముయొక్క గుణములు ఉపాదానకారణగుణమును అనుసరించి యుండును.

కాశకుశావలంబనన్యాయము:—ఏటిలో కొట్టుకొనిపోవువాడు తెల్లుపుల్లనో దర్భనో పట్టుకొనుట నిరర్థక మగునట్లు ప్రధానయుక్తు లన్నియు వాదమున ఖండితము లగుచుండఁగా దుర్బలయుక్తులు చెప్పట నిరర్థకమగును. దీనిని కుశకాశావలంబనన్యాయము అనియు వాడుదురు.

కీటభృంగన్యాయము:—తుమ్మెదచే పట్టుకొనఁబడినపురుగు భయముచేత ఆతుమ్మెదనే నిరంతరము ధ్యానించుచువలన తానుకూడ తుమ్మెద అయినట్లు ఒకదానిని నిరంతరము ధ్యానము చేయువాడు తానుగూడ ధ్యానింపఁబడువస్తువుయొక్క స్వరూపమునొందును. దీనినే భ్రమరకీటన్యాయ ముందురు.

కుష్కటభృంగిన్యాయము:—కోడికూత మొదట హస్తముగా నుండి క్రమముగా దీర్చుమగు నట్లు మొదట అల్పముగా నుండి క్రమముగా అధికమగుదానిని తెలుపును.
(చూ. అపరాహ్లాచ్ఛాయాన్యాయము.)

కుక్షిసమక్షికాన్యాయము:—కడుపు లోనికిఁబోయినఈగ తినియెన్నయు నంతయును వెడలఁ గక్కించు నట్లు దోష మల్పమైనను పెక్కునుగుణములను పోగొట్టును.

కులాలకీటన్యాయము:—కుమ్మరపురుగు పట్టిలో తిరుగుచున్నను ఆమట్టి దానికరీరమున నంటు నట్లు సంసారాదికమునందు అనుబంధము లేకుండఁగ ప్రవర్తించువానికి తత్సంపర్కదోషము లంటవు.

కూపకూర్తన్యాయము:—చూతిలోనున్న తాంబేలు అనూయియే సమస్త ప్రపంచ మని యూ

హించునట్లు లోకానుభవశూన్య డైనమా ధుండు తనకు తెలిసినది కొలది నే నమ నుని యూహించుకొనును.

కూపఖానక న్యాయము:—నూయి త్రవ్వవాని జేహమున అంటుకొన్న అందలిమిరద అందలి జలముచేత నే పోవునట్లు ధర్మావరణాదులందు ఏదేనిదోషము సంభవించునేని అది దాని వలనఁ గలుగుపుణ్యముచేత నే నశించును. (ఇట్లే: కూపఖననన్యాయము.)

కూపయంత్ర ఘటికాన్యాయము:—గి. వెక్కులు తుండలు గాని బొక్కునలు గాని కట్టినయేత ముతో నీరుతోడునపుడు కొన్ని నిండుట యు కొన్ని పట్టి నగుటయు కొన్ని క్రిందికి పచ్చుటయు కొన్ని పై కగయుట యు తట సింఘ నట్లు లోకమున భిన్నజనులు భిన్నా వసల పొందుచుదురు. సం. మృచ్ఛ. గి. ౧౦. ౬౦.

౨. ఆగాధ మగునూతినుండి ఏతాము గిరక లోనగుసాధనములచేత సుకరముగా దాని యందలిజలమును వైకి లాగునట్లు అగాధ మగుశాస్త్రమునుండి శుభదేశాదిరూపసాధ నమున సారము నెత్తి గ్రహింపజేయుట మొదలగు విషయములను బోధించును.

కూపసమంధూక న్యాయము:—నూతిలో నుండు కప్ప తాను నివసించునూయి తప్ప ఇతర ప్రపంచము నెఱుంగనిదై సముద్ర మఁదూ కముతో నీసముద్రము ఈనూయి యంతి యుండ దని వాదించునట్లు పసిద్ధాంత ముల నెఱుంగక వారిని దూషించువాడు పోహాసపాత్రు డగును. (చూ. కూపమం ధూక న్యాయము.)

కూర్మాగ న్యాయము:—తాచేయి తనయరయ వములను ఇష్టానుసారముగా ఒకప్పుడు లో పలికి మఱుచుకొని ఒకప్పుడు పైకి చాచు

కొనునట్లు జ్ఞాని ఇష్టానుసారముగా తనయిం ద్రియములను వాహ్యావిషయములందుఁ బ్ర వర్తింపజేయుచు వానినుండి నివర్తింపజే యుచు నుండును.

కైముతిక న్యాయము:—(చెప్పినదానికంటె అల్ప మగువిషయమున కిముత ఏమి చెప్పవ లసినది? అని చెప్పట.) అధికాయాససాధ్య మగుపని చేయ సమర్థుఁ డగువానికి అల్ప యాససాధ్య మగుపనియందు సామర్థ్యము కలదని చెప్పవచ్చుటలేదు. (ఇట్లే: కైముత్య న్యాయము.)

కాంతేయరాధేయన్యాయము:—కర్ణుఁడు ముతికి కొడు కయ్య తాను మంత్రీపుత్రుఁ డని తెలి యక తనను పెంచినరాధకు కొడు కనియే కలఁచుచుండఁగా ఆపులు నీవు మంత్రీపుత్రుఁ డని చెప్ప తాను కాంతేయుఁ డనని గ్రహించినట్లు తవయథార్థస్వరూప మెఱుఁ గక తనను అన్యవిగా భావించుకొనువాడు ఆపులవాక్యములన స్వస్వరూప మెఱుఁ గును.

క్షీరనింబ న్యాయము:—జేపచెట్టునకు పాలు పోసి పెంచినను చేదు పోనట్లు ఎన్నివిధ ముల మార్పు కలఁచినను దుష్టునిస్వభావము మాఱదు.

క్షీరనీరన్యాయము:—కలసినపాలను నీటిని ఒక దానినుండి యొక దానిని నిడఁదీయుటశక్యము కానియట్లు ఇది విడఁదీయరానికలయికను తె లుపును ఇట్లే: క్షీరోదకన్యాయము, నీరక్షీర న్యాయము (శ్రుతి. తిలలండులన్యాయము.)

ఖలమైత్రీ న్యాయము:—దుర్జలమైత్రీ మొదట హెచ్చుగా నుండి క్రమముగా క్షీణించు ను. అట్లే మొదట హెచ్చుగా నుండి క్ర మముగా క్షీణించుదాని నిది తెలుపును. (చూ. పూర్వాహచ్ఛాయాన్యాయము.)

ఖలేకపోతన్యాయము:-ఒకపావురము గింజలుపీటి కొనుటకు కళ్లమందు వ్రాలునపుడు దానితోఁ గూడ నుండినమిగిలిపోవురములు కూడ వ్రాలునట్లు ఒకగుంపులో నొకఁడు ఒకకార్యమందు ప్రవర్తించునపుడు తోడివారందఱు దానియందే ప్రవర్తించురు.

ఖల్వాటబిల్వీయన్యాయము:-నీడ నపేక్షించి బట్టతలవాఁడు మారేడుచెట్టుక్రిందికి పోగా మారేడుపండు పడి తల పగిలినట్లు ఆదృష్టహీనుఁడు కష్టములు తొలఁగించుకొని నుఖపడుటకు ఎక్కడికి పోయినను కష్టములే సంభవించును. (భర్తృహరినీతిశతకము ననుసరించి ఖల్వాటతాళీయ న్యాయమనియు ననచ్చును.)

గగనకుమారున్యాయము:-ఆకాశమున వూవుండటం అసంభవ మగునట్లు ఇది అసంభవమగు దానిని తెలుపును.

గజశర్ధన్యాయము:-ఏనుఁగు పెద్ద దెనను ఆపాన వాయుధ్వని అల్పమే అయినట్లు ఆడంబర వధికమయినను ఆచరణమల్పమని తెలుపును. (దీనినేగజపర్ధన్యాయమని కూడ అందురు.)

గడ్డరికాప్రవాహన్యాయము:-గొట్టెలవరుసలో ఒకగొట్టె ప్రవాహములో దూఁకునపుడు మిగిలినవికూడ ఎంతమరలించినను మరలక ప్రవాహములో దూఁకును అని లోకప్రసిద్ధి. అట్లే తమసంఘములో అనిష్టమార్గమందు ప్రవర్తించునొకనిని బాచి మిగిలినవారును ఆప్తులెంతవారింపినను మానక అనిష్టమార్గమందే ప్రవర్తించురు.

గతజలసేకుబంధన్యాయము:-నీరు పోయినతర్వాత గట్టువేసినట్లు కార్యము మించిపోయినతర్వాత చేయు నివారణప్రయత్నము వ్యర్థము.

గర్భవరిగోధామాంసవిభజనన్యాయము:-ఉడు

ము కన్నములో నుండఁగానే దానిమాంసమును పంచుకొనుట ఆశక్యమగునట్లు తెలియనివిషయమున ప్రవర్తించి ఫలితమందుట అసాధ్యము.

గర్దభచందనన్యాయము:-గాడిద తాను చందనకాష్ఠభారమును మోయుచున్నను చందనపరిమళము దానికి తెలియనట్లు అనుభవహీనునకు కలవిద్యాభాషావిసంప్రయొక్కలాభము వానికి కలుగదు.

గుఁబాగ్నిన్యాయము:-ఎఱ్ఱగురివెందగింజ వైన నిష్ప్రసవ కనబడినను దానివలె దహింపనేరనట్లు అకృతిసామ్య మున్నంతమాత్రమున గుణసామ్య ముండదు.

గుడజిహ్వీకాన్యాయము:-నాలుకకు బెల్లము రాచి పిల్లలచే చేఁడుమందు తినిపించునట్లు అప్రియము లగుహితోపదేశములను ప్రియవచనములతో చేయుటను తెలుపును.

గోముఖవ్యాఘ్రన్యాయము:-వైకి సాధువుగానుండి అంతఃకరణమందు క్రూర్యము కలవాఁడు గోముఖము కలపులివంటివాఁడు. ఆవుముఖము కలపులివిజూచి ఆవనుకొని ఇతరజంతువుల దగ్గఱకు రాగా అది వానిని చంపి వేయునట్లు వైకిసాధువుగా నుండు క్రూరుఁడు దరిజేరువానిని మోసపుచ్చి బాధించును.

ఘటికుంత్రన్యాయము:-
1. ఘటికుంత్రము - గడియారము - విక్రాంతిలేకుండ తిరుగుచుండనట్లు అజ్ఞానిసంసారాదులందు నిత్యమును పరిభ్రమించును.

2. ఘటికుంత్రము - ఏతము - తో నీళ్లు తోడునపుడు వట్టిబొక్కెన నీళ్లతో నిండుటయు, నీటితో నిండినబొక్కెన వట్టివగుటయు సంభవించునట్లు లోకమున రిక్తులు సంపన్నులగుటయు సంపన్నులు రిక్తులగుటయు సంభవించును.

ఘట్టకుటి ప్రభాతన్యాయము:— సుంకపు కొట్టు దగ్గఱ తెల్లవాణుడు— ఒక దొంగ రక్తంను సుంక మియ్యవలసి వచ్చునని వెఱచి రాత్రి తప్పుదారిని బోవ తెల్లవాణునప్పటికి వాడు సుంకపుకొట్టుకడకే వచ్చినట్లు ఒక చిక్కును తప్పించుకొనుటకై ఎన్ని పెడత్రోవలు త్రొక్కినను తుదకాచిక్కు తప్పకుండును.

ఘణాక్షరన్యాయము:— నునిపురుగునకు అక్షరాల కారముగ (దొలవను దేశము లేవున్నను) తొలిచిన భాగము ఆక్షరరూపముగా గానన బడునట్లు చేసినయొక పనితలవనితలంపుగా మతొకయనుదిష్ట కార్యముగా పరిణమించును.

ఘృతకోశాతకీన్యాయము:— నేతిబీజకాయలో నేయి లేనియట్లు సార్థకము గానిపేరు ఇది తెలుపును.

చందనన్యాయము:— శరీరైకదేశమున నుంచిన చందనతలము దేహమంతటను గూడ తైత్వమును కలిగించునట్లు ఆత్మయు ఏకదేశమునందుండి జ్ఞాన ప్రకాశముచే శరీర మంతయు వ్యాపించును.

చంద్రచంద్రికాన్యాయము:— చంద్రుని విడిచి చంద్రికయు చంద్రికను విడిచి చంద్రుడును ఉండనట్లు నిత్యసంబంధముకలవి ఎన్నడు విడి యుండవు. (అవినాభావ సంబంధము.)

చక్రభ్రమణన్యాయము:— కుమ్మరి కుండ చేయునపుడు దండముతో చక్రము త్రిప్పి విడిచినపిదప కొంతసేపు చక్రము తిరుగుచునే యున్నట్లు దేహి కొంతకర్తము నాచరించి జ్ఞానోదయోత్తరక్షణమున కర్తమును విడిచినను ప్రారబ్ధకర్తవేగమున కొంతకర్తఫల మనుభవించుచునే యుండును.

చతుర్వేదవిన్నాయము:— చతుర్వేదవేత్తలకు మహాదానము చేసెద నని ఒకరాజు ప్ర

కటంపంగా ఒక మూఁడుడు అది విని “వేదములు నాలుగు” అన్నమాట నాకు తెలియను. కనుక ఆదానము నాకిం దని యడుగఁగా ఆతఁడు దానమును పొందలేక పోవుటయేకాక అందఱకు పరిహాసపాత్రుడయ్యెను. — “ఓ బ్రహ్మము సుచ్చిదానందరూపము జీవాత్మపరమాత్మలకు భేదము లేదు” మున్నగు తత్త్వవాక్యములు చిలుక పలుకులవలె బలుకుచు వానియరాసుభవము లేనివాఁడు వానిలాభమును పొందక పోవుటయేకాక ఎల్లరకు పరిహాసపాత్రుడగును.

చర్వితచర్వణన్యాయము:— నమలినదే నమలినట్లు చేసినదే మరల చేయుటను తెలుపును. (ఇట్లే: పిష్టపేచణన్యాయము.)

చిత్రాంగనాన్యాయము:— చిత్తరువులోనిస్త్రీ చుంబనాలింగనాదులు చేయలేనట్లు జ్ఞాని చేయుకర్తములు కర్మములయ్యవనినంటునే రవు. చిత్రామృతన్యాయమును చిత్రానలన్యాయమును ఇట్టివే.

ఛత్త్రిన్యాయము:— గొడుగులు వేసికొనినవారు పెక్కుండును గొడుగులు లేనివారు కొందఱును పోవుచుండఁగా ఛత్త్రులుగొడుగులవారు) పోవుచున్నవారు అనునట్లు పెక్కుండు ఆచరించుదానిని వారితో నున్నయితరులుగూడ ఆచరించుచున్నారని తలఁపబడును.

జతుకాన్తన్యాయము:— లక్కముక్క విఱుగునట్లు ఎక్కడకు కావలసిన నక్కడకు విడిగిపోవుదానిని తెలుపును (శబ్దశ్లేషములందు పయంక్తము.)

జపాస్ఫటికన్యాయము:— దాననపుత్రువృత్తి తెల్లనిస్ఫటికముదగ్గఱ పెట్టిన స్ఫటిక మంతయు ఎఱ్ఱగాఁగనబడునట్లు స్వచ్ఛమైనపు దగ్గఱ నున్న దానిగుణమును పొందును.

జలకతకరేణున్యాయము:—చిల్ల గింజ లఱు
దీసి అగంధము నీటిలో కలిపినపుడు దాని
లోనిబురదను విడదీసి దానితో తానును
అతుగునకుఁ బోవునట్లు శాస్త్రజ్ఞానము
అజ్ఞానమును నశింపజేసి తానును నశించును.

జలతుంచికాన్యాయము:—గ. మట్టి యంటుకొ
న్న అనుగుకాయ నీటిలో పడినపుడు మొ
దట మునిగి క్రమముగా దాని నంటుకొన్న
మట్టి నీటిచే కరంగిపోవుటవలన పైకి లేచినట్లు
అవిద్యాసంపర్కముచేత సంసారసముద్ర
మున మునుగుచున్న జీవుడు అజ్ఞానము నశిం
చుటచేత సంసారమునుండి విముక్తుడగును.

అ. అనుగుబుట్టును జలములో నెంత ప్రయత్నించు
చేసి లోని కణఁచెదరో అంతపై కెగయును.
అట్లే మనకును ఓకేపర్యాయమున ఎంతగ
నిరోధింపఁ బ్రయత్నించునో యంత చాం
చల్యము కలది యగును.

జలతైలబిందున్యాయము:— నీటిమీఁద వేసిన
నూనెచుక్క నీటివైని అంతటను వ్యాపిం
చునట్లు తాను కొంచె మయ్యెను అంత
టను వ్యాపించుదాని నిది తెలుపును.

జలవంధనన్యాయము:— పెరుగు తడిచినట్లు
నీరు తరుచుటవలన ప్రయోజనము లేదు.
ఇది ప్రయోజనము మానినపనిని తెలుపును
(కాకదంతగ వేపఁబన్యాయమువంటిది.)

జలాగ్నిన్యాయము:—నీరును నిష్పాను కలసి
నప్పుడు ఏది ఎక్కువగా నుండునో అది
రెండవదానిని క్షీణింపజేయును. అట్లే
బలాధికుఁ డగుకత్తువు బలహీనుని ఓడి
చును.

టిట్టిభన్యాయము:—టిట్టిభము తనరెండుకాళ్లను
పైకి పెట్టి నాకాళ్లతో ఆకాశమును లోక
ములపైఁ బడకుండ నాఁచుచున్నా నని తలం
చును. అట్లే తనవలననే లోకము లుద్ధరిం

పఁజడుచున్నది. తాను లేకున్న నేమియు
లే దని యనుకొనువానివిషయముదెలుపును.

డదురుకమనీన్యాయము:—డదురుకమునకునడుమ
కట్టిన త్రాచిచిక్కఁజుడుపూసరెండువైపులను
వాయించుటకు సాధనమగునట్లునడుమనున్న
వస్తువు రెండువైపులకు నుపయోగించు నని
తెలుపును. (ఇదిజేహాశీవీపన్యాయమువంటిది.)

తప్తతైలాంబున్యాయము:— త్రాగిననూనెపై
నీరు పలిస బగ్గన మండునట్లు కోపాత్రాం
తునితో శాంతింపు మని పలికిన కోపము
మతింత హెచ్చును.

తమోదీపన్యాయము:—దీపముండుచోట చీకటి
ఉండనట్లు విరుద్ధధర్మములు కలరెండువస్తువు
లొకచోట నుండవు.

తరంగ ప్రతిబింబన్యాయము:—తరంగములయందు
ప్రతిబింబించు నూర్యుఁ డొక్కఁ డైనను
ప్రతిబింబములు అనేకముగా కనఁ బడునట్లు
ఆత్మ యొక్కఁడే అనేకోపాధుల యందు
ప్రతిబింబించి అనేకాత్మలుగా తోచుచు
న్నాఁడు.

తిలకంశులన్యాయము:— కలసియున్నను నువ్వు
లను వియ్యమును విడదీయుటకు వీలగు
నట్లు ఇదివేఱుపలుచుటకు వీలగుకలయికను
తెలుపును. (వ్యతి. క్షీరనీరన్యాయము.)

తువభూడనన్యాయము:—ఊకిన ఎన్నిమార్లు
దంపింను వియ్యము రానియట్లు ఎంతప్ర
యాస పడినను విప్రయోజన మగుప్రయ
త్నమును ఇది తెలుపును.

తువ్యకుదుర్జన్యాయము:—దుర్మార్గుడు సం
తోషించుఁగాక యని ప్రతివాదియొక్క
వాదము యొక్కిసహము కాకున్నను దానిని
వాది గ్రహించుటను తెలుపును.

తృణజలకాన్యాయము:— పురుగు న్వకరీరపూ
ర్వభాగముతో ముం దుండుతృణాదికమును

నష్టశ్యద్ధగరథన్యాయము. — రథికు లిద్దఱు తమ
రెండురథములతో గ్రామాంతరించుటచో వుండు
చు నడుమ నొక గ్రామములో నాగిరి. ఆ
రాత్రి ఆ గ్రామము కాలిపోవునపుడు రథికు
లిద్దఱులో నొకఁడు ముందు తనరథమును కాల
కుండఁగ జాగ్రత్తపెట్టునంతలో వానిగుఱ్ఱ
ములు కాలిపోయినవి. రెండవఁ ధికుఁడు ముం
దు గుఱ్ఱములు కాలిపోకుండ జాగ్రత్తపెట్టు
నంతలో వానిరథము కాలిపోయినది. వారిద్ద
ఱును గలసి మిగిలినగుఱ్ఱములను మిగిలినరథ
మునకుఁ గట్టి వైగ్రామమునకుఁ బ్రయాణముఁ
జేసిరి అని గాధ కలదు. అట్లే పశువురసా
హయ్యమున ఒండొరులలోపములు పూర్తి
చేసికొని కార్యము నెఱవేర్చుకొనవచ్చును.

నారికేళఫలాంబున్యాయము: — కొద్దికాయ
లోనికి నీ రెట్లు వచ్చెనో తెలియనట్లు
సచ్చిదానందస్వరూప మగు బ్రహ్మమునుండి
అన్యతజడదుఃఖాత్తక మగుజగత్తు ఎట్లు
వచ్చునో తెలియరాదు.

ఇట్లే: నారికేళనీరన్యాయము.

పంక ప్రక్షాళనన్యాయము: — “అడుసుత్రొక్క
నేల? కాలు కడుగ నేల?” — అడుసు
త్రొక్క కాలు కడుగుకొనుటకంటె అడుసు
త్రొక్కకుండుటయే మంచి దగునట్లు అన
రము తెచ్చికొని తర్వాత దానిని తొలఁగిం
చుకొనుటకంటె అసరము తెచ్చికొనకుండు
టయే మంచిది.

పద్మినీపత్రజలబిందున్యాయము: — తామరాకును
నీటిబిందువు లంటుకొన నట్లు జ్ఞానిని సంసారా
దులు అంటుకొనవు.

పయోముఖవిమకుంభన్యాయము: — లోపల విమ
మును పైన మూతియొద్ద పాలును గలకుండ
వలె తియ్యని పైపెమాటలును హృదయమున
దుష్టత్వమును గలవానిని తెలుపును.

పరిశేషన్యాయము: — ఉన్నవారిలో కొందఱి
గుణములు తెలిపి యూహకున్న మిగిలినవారి
గుణములు వైవాసికి వ్యతిరేకముగా నుం
డును.

పాషాణేష్టకన్యాయము: — దూదికంటె ఇటుక
కఠిన మైనదైనను పాషాణముకన్న మృదు
వైనట్లు తనకంటె నెక్కువవాని గాంచి
బాధపడక తక్కువవాని జూచి వానికన్న
తానే మెఱుఁగని తృప్తి పడుచుండవలె
ననువిషయమును దెలుపును.

పిష్టపేషణన్యాయము: — ఇది చర్వితచర్విణన్యాయమువంటిది. (నూతనదే నూతనట్లు.)

పూర్వాష్టాచ్చాయాన్యాయము: — ప్రాద్దుటినీడ
మొదట పొడుగుగా నుండి క్రమముగా తగ్గి
పోవు నట్లు మొదట హెచ్చుగా నుండి
క్రమముగా క్షీణించుదాని నిది తెలుపును.
(వ్యతి. అపరాష్టాచ్చాయాన్యాయము.)

ప్రదీపన్యాయము: — ౧. దీపమొకచోటనే వె
లుంగుచు గృహమంతను ప్రకాశింపజేయు
నట్లు ఒకస్థలమున నుండి అంతటను స్వకార్య
ము నెఱవేర్చువాని నిది తెలుపును.

౨. చమురును వత్తియు విడివిడిగా నిప్పును కొం
త చల్లార్చునవి యైనను మూఁడును గలసి
దీపముగా వెలుంగునట్లు పరస్పరవిరుద్ధవస్తు
వులు గూడి ఒకకార్యము కలిగించును.

ప్రధానమల్లనిబర్హణన్యాయము: — ప్రధానమ
ల్లుఁడు జయింపఁబడినచో మిగిలినమల్లురు
గూడ పరాజితులుగా గ్రహింపఁబడునట్లు
ప్రధానవాదము ఖండింపఁబడినచో మిగిలి
నయప్రధానవాదములుగూడ ఖండింపఁబడి
నట్లు గ్రహింపఁబడును.

ప్రపానకరసన్యాయము: — పంచదార మిరియ
ములు మొదలగువానిసమైక్యనములన విల

మణ మగురుచి కలపానకము ఏర్పడు నట్లు
భిన్నపదార్థములను మేళనమువలన చిత్రరూప
పదార్థము పుట్టును.

ఫలవత్సహకారన్యాయము.—పండ్లతో నిండిన
తియ్యమామిడిచెట్టు నీడక కచ్చినవారికి పం
డ్లను పరిమళమును గూడ ఇచ్చునట్లు ఏవో
యొక ఫలమును గోరి నెల్లినవారికి ఫలాంతర
ములుగూడ లభించును.

బకబంధనన్యాయము.—కొం ను పట్టుకొనఁ
బూనినవాడు కొంగదగ్గఱకుఁ బోయి
అప్పుడే పట్టుకొనకుండ దానినెత్తిమీఁద
వెన్నముద్ద పెట్టి ఎండచే కరఁగినవెన్న కిన్ను
లలోఁ బడి కిన్నులు కనఁబడకుండునపుడు
దానిని పట్టుకొనఁబూనినట్లు ఆనాయా
సముగా సాక్షాత్పద్ధ మగుకార్యము ఉపే
క్షించి అధిక ప్రయాసముతో ఆపరిసే
కొంతెదిలంబముమీఁద నెఱవేర్చఁబూనుక ను
తెలుపును.

బధిరకర్ణజప (జాప) న్యాయము.—చెవిటివాని
చెవిలో సం కూడునట్లు—చెవిటివానిచె
విలో రహస్యము చెప్పుటవలె నిష్ప్రయో
జన మగుపని చేయుటను తెలుపును. (చూ.
అరణ్య రుదిత న్యాయము.)

బహుచ్చిద్రప్రదీపన్యాయము.—బహురంధ్ర
ములుగలకుండలో నుంచినదీపము రంధ్ర
ములలోనుండి నైకి వ్యాపించునట్లు జీవున
కుపాధియైనబుద్ధి కరీరముయొక్క నవరంధ్ర
ద్వారమున బాహ్యవిషయములయందు వ్యా
పించును.

బీజాంకురన్యాయము.—(చెట్టు ముందా? విత్తు
ముందా?) గింజనుండి మొక్కయు మొక్క
నుండి గింజయు పుట్టునట్లు ఒకదాని కొకటి
పరస్పరజన్యకారణములై అన్యోన్యశ్రయ
ము కలపదార్థములను తెలుపును. (అండకు

క్కుటీన్యాయము ఇట్టిదే.)

బ్రహ్మణగ్రామన్యాయము.—ఒకగ్రామమున బ్ర
హ్మణేతరులుకూడ ఉన్నను బ్రహ్మణులు పె
క్కిండు ఉండుటచేత ఆగ్రామమును బ్ర
హ్మణగ్రామ మనునట్లు అంశాధిక్యమునుబట్టి
పేరు వచ్చును. (మల్లగ్రామన్యాయమును
ఆచరణన్యాయమును ఇట్టిదే.)

భిక్షుపాద ప్రసారణన్యాయము.—భిక్షుకుఁ దొ
కఁచు ఒకభవంతునియింట మృష్టాన్నభో
జనముశునివాసములు పొందఁ గోరి మొదట
వానియింట అడుగుపెట్టనిచ్చినఁ జాలు నని
ప్రవేశించి తుదకు సుమస్తభోగములు సం
పాదించినట్లు, ఘనకార్యము నెఱవేర్చు
కొనఁ దలఁచినవాడు మొదట అల్పఫలా
వేక్షితల నటించి ప్రవేశము సంపాదించి
తుదకు తనఘనకార్యము నెఱవేర్చుకొను
ను. వేదమాత బ్రహ్మ పదార్థమును
బోధింపఁదలఁచి శ్రోతృజ్ఞానుకూలముగ అ
న్నచుయాదికోశములై బ్రహ్మమని మొదట
బోధించి తుదకు బ్రహ్మయొక్క యాథా
ర్థ్యమును బోధించునని చెప్పుట యందు
ఈ న్యాయము ప్రవర్తించును.

భూమిరథికన్యాయము.—(భూమిరథికుఁడు=
నేలపై రథాకారములు గీయువాడు.) యు
ద్ధకాశల్యము సంపాదింపఁదలఁచినవాడు నే
లపై రథాకారములు గీసి యుద్ధవిషయము
లను నేర్చుకొను నట్లు, ఒకదానియందు నే
ర్పు సంపాదింపఁదలఁచువాడు కృత్రిమ
సాధనములతో దాని నభ్యసించును. (చూ.
కుష్కేష్టిన్యాయము.)

భూలింగన్యాయము.—భూలింగ మనుపక్షి
“మా సాహసం కురు=సాహసము చేయవల
దు” అని ఎప్పుడును కూయుచుండి తాను
సింహదంష్ట్రుల నడుమ నున్నమాంసమును

లాగి తిను నని ప్రసిద్ధి. అట్లే తాను పకోప దేశపాండిత్యము చూపుచు దానికి కృతీకముగా సంపదించు దాంభికుని దర్శనము తెలుపును. (దీనికి మాసాహాశకుని న్యాయ మనియు వాడుక కలదు.)

భ్రమరకీటన్యాయము:—కీటభృంగ న్యాయము.

భ్రమరన్యాయము:—భ్రమరము కంటకాదులను విడిచి పుష్పమందలిమకరదమునే గ్రహించు నట్లు గుణదోషములలో దోషమును విడిచి సుజనుడు గుణమును గ్రహించును. (చూ. శూర్పన్యాయము.)

మండుకతోలనన్యాయము:—(కప్పలతెక్కెడ)

తెక్కెడచిప్పలలో కప్పలను బెట్టి తూచునపుడు ఒకకప్పను వేయునప్పటికి అందున్న కప్పలు దూకి పోవునట్లు స్థిరచితులు కాని వారితోఁ జేయుపని నెఱవేఱదు. (దీనినే మండుకతులాన్యాయమనియు వాడుదురు.)

మండుకప్లుతీన్యాయము:—(కప్పదాటు.)

కప్ప దాటునట్లు ఒకవిషయమును చెప్పుచు దానిలో కొంతభాగము విడిచిపుచ్చి వైభాగమును చెప్పుట నిది తెలుపును.

మండుకమక్షికాన్యాయము:—సర్పముచే మ్రింగబడుచున్నకప్ప యీగలను తినుటయొత్పించు నట్లు తాను మృత్యుముఖమునఁ బడుచున్నను మనుష్యుడు భోగములను ఆపేషించుచునే యుండును.

మక్షికాన్యాయము:—గ. ఈగ శరీరమందు మంచిభాగమును విడిచి పుండుమీఁద వ్రాలునట్లు దుష్టాడు నుగుణములను విడిచి దుర్గుణములనే గ్రహించును.

౨. మధుమక్షికలు - తే నెయ్యిఁగలు - మధుకర రాజును అనుసరించి పోవునట్లు చిత్తము ననుసరించి యింద్రియములు ప్రవర్తించును.

మణిసూత్రన్యాయము:— పూసలలోనిదార

మువలె అన్నిటిలోను కలసియుండుటను ఇది తెలుపును.

మత్స్యకంటకన్యాయము:—చేపలను తినువాఁడు ముండ్రతో నున్నచేపను దీసికొని వెళ్ళిముండ్లు తీసి పాటవైచి మిగిలినచేపను గ్రహించునట్లు కార్యవాది అభీష్టపదార్థముతో పాటు గ్రహించిన నిరుపయోగపదార్థమును పాటవైచి తుడవ అభీష్ట పదార్థమును గ్రహించును.

మధుమక్షికాన్యాయము:—తే నెయ్యిఁగలు ప్రోగుచేసినతేనె పరులపా లగునట్లు ఒకఁడు గడించినది మతియొకఁ డనుభవించును.

మరుమరీచికా న్యాయము:— ఎండ మావులను జూచి నీ శ్వనుకొనునట్లు అజ్ఞాని అసత్యపదార్థము శ్రాంతిచేత సత్యపదార్థముగా గ్రహించును.

మర్కటకిశోరన్యాయము:—తీసికొని పోవునపుడు క్రోధిపిల్లలు తమకల్లిని అంటిపట్టుకొనునట్లు అశ్రితులు ఆశ్రయమును అంటిపట్టుకొని యుండురు. (వృతి. మార్జారకిశోరన్యాయము.)

మల్లగ్రామన్యాయము:—మల్లారు వెక్కండ్లు ఊండుటచేత మల్లగ్రామ మని క్యరవారముకలుగును. (చూ. బ్రాహ్మణగ్రామన్యాయము.)

మాత్స్యన్యాయము:—వెద్దచేపలు చిన్నచేపలను తినునట్లు అరాజు దేశమున బలవంతులు దుర్బలాలను పీడింతురు.

మార్జారకిశోరన్యాయము:—సిల్లి తనపిల్లలను ఎటుకేసి తీసికొని పోవునపుడు పిల్లలను భద్రముగా కఱచి పట్టుకొను నట్లు భగవంతుడే భక్తులభారమును పూర్ణముగా వహించును. (వృతి. మర్కటకిశోరన్యాయము.)

మామరాశిప్రవిష్టమషీన్యాయము:—మినుముల రాశిలోఁ బడ్డమనివలె సమానవర్ణముగలపెద్ద

రాశిలోఁ గలసినచిన్నవస్తువు కనఁబడదు.
ముంజేషీకోద్ధరణన్యాయము:— ముంజగడ్డిలో
నుండి దాని మొవ్వును లాగినట్లు మూలనూత్తు
కారణశరీరములనుండి తదంతస్థు బ్రహ్మపదా
ర్థమును విడదీసి గ్రహింపవలయును.

మూషానికతామ్రన్యాయము:— మూసలో కరఁ
గినరాగి మూసతో సమాన మగుకారమును
పొందు నట్లు చిత్తము విషయములయందు
వ్యాపించి తత్పిచానాకారమును పొందును.

మూషికసర్పవేటికాన్యాయము:— (ఎలుక-పా
ములపెట్టె) పాములపెట్టెలో ఒకపాము
నలగి ఆకలిబాధచే ప్రాణావశ్యమై యుం
డఁగా ఒక ఎలుక ఆపెట్టెను చూచి యందు
భిక్ష్యుపదార్థము లుండు ననుకొని దానికి
చిలము చేసి ఆపెట్టెలోఁ బ్రవేశింపఁగా
పాము దానిని భక్షించి ఎలుక చేసినరంధ్ర
మునుండి స్వేచ్ఛగా పైకి బోయెను. అట్లే
సుఖపడ యత్నించువాఁడు దుఃఖము నొం
డును. దుఃఖములోనున్నవాఁడు అప్రయత్న
ముగ సుఖము నొందును. ప్రాణులహానివృద్ధు
లకు దైవమే కారణమగును. (దీని నే మూషి
కాహిమంజూషాన్యాయమనియు నందురు.)

యథాసంఖ్యన్యాయము:— ఇది క్రమాన్వయమును
దెలుపును. ఉదా: నీవు శత్రువును మిత్రుని
ఆపదను జయింపుము రంజింపుము భంజిం
పుము అనుచోటు శత్రువును జయింపుము.
మిత్రుని రంజింపుము, ఆపదను భంజింపుము
అని ఆర్థము.

యావత్తై లంతావద్వాన్యాయము:—
ఒకన్యాయభావతే వ్యాఖ్యానము వ్రాయుచు
దీపములో చదురున్నంతవఱకు వ్యాఖ్యా
నము వ్రాసెదనని చెప్పివాఁడట. అట్లే సా
ధన సామగ్రి ఉండునంతవఱకు కార్యము
జరుప వలయును.

రజ్జుసర్పన్యాయము:— త్రాసు చూచి భ్రాంతిచే
పా మనుకొనునట్లు అజ్ఞుఁడు ఒకవస్తువును
జూచి తత్పిచాన మగుచుతీయొకవస్తువుగా
భ్రావించును.

రాజపుత్రన్యాయము:— రాజపుత్రుఁ డొ
కఁడు శైశవమున నే తలిదండ్రులకు దూరమై
యొకవ్యాధినింటఁ బెడఁగుచు తన్ను వ్యా
ధపుత్రునిగా భావించి వ్యాధకులమునకుఁ
దగినభావములతోను కర్తములతోను బ్రర
ర్థించుచుండఁగా పరమకారుణికుఁడగునొక
యాత్రుఁడు నీవు వ్యాధపుత్రుఁడవు కావు.
రాజపుత్రుఁడవు ప్రబోధింప నతఁడు తన్ను
రాజపుత్రునిగా భావించికొని క్రమముగా
రాజపుత్రధర్మములను తదనుకూలభావము
లను పొంది తుదకురాజ్యపదవి నొందెనట.
అట్లే జీవుఁడు ఆత్మస్వస్వరూపము మఱచి
జీవభావముతో నుండఁగా సద్గురూపదేశము
వలన జీవభావము విడిచి యథార్థమగు బ్రహ్మ
భావము నొందును.

రాసభరతీతన్యాయము:— గాడిదకంతభవని
మొదట హెచ్చుగా నుండి క్రమముగా
తుదకు తిగ్గునట్లు మొదట హెచ్చుగా
నుండి క్రమముగా క్షీణించుదాని నిది తెల్పు
ను. (చూ. పూర్వాహ్లాచ్ఛాయాన్యాయము,
ఖలమైత్రీన్యాయము.)

లూతాతంతున్యాయము:— ౧. సాలెపురుగు తన
దేహమునుండి దారము నిర్మించి మరల తన
జీవామునందే లయింపఁజేయు నట్లు పరమే
శ్వరుఁడు తననుండియే సర్వజగత్తును సృజించి
మరల తనయందే లయముచేసికొనును.

౨. సాలెపురుగు తంతువుల నిర్మించుటచే నిమి
త్తకారణమును ఆతంతువులు దానిదేహము
నుండియే వచ్చుటచేత ఉపాదానకారణ
మును అగునట్లు పరమేశ్వరుఁడు జగనుజ్జి

సృజించుటచేత నిమిత్తకారణమును జగత్తు
తనశక్తి యగుమాయనుండి కలుగుటచేత
ఉపాదానకారణమును ఆగుచున్నాడు.

లోహచుంబకన్యాయము:— నూదంటితాయి
తాను చలింపజగ్గను స్పృధియందున్న
లోహమునకు చలనము కలిగించునట్లు ని
స్క్రియమగుబ్రహ్మము స్వస్వాధ్యమాత్ర
మున మాయచే సృష్ట్యానకర్తలు చేయిం
చును.

వంధ్యాపుత్రన్యాయము:— గొడ్డారికి కొడుకు
పుట్టుట ఎట్లసంభవమో అట్లే ఇదియు
ఆసంభవమగు విషయమును తెలుపును.

(చూ. గగనకుసుమన్యాయము, శకశాఖ
న్యాయము.)

వటబీజన్యాయము:— చిన్నవట్టిగింజలో పెద్ద
చెట్టుగుమహాశక్తి ఇమిడియున్నట్లు ఒక్కొక్క
చిన్నవస్తువులో మహాకార్యశక్తి లీనమై
యుండును.

వనచంద్రికాన్యాయము:— ఆడవిని కాయ వెన్నె
లవలె నిరవయోగమగుదాని నిది తెలుపును.

వనవ్యాసన్యాయము:— వేటకాండ్లు చంపకుండ
పులిని వనము రక్షించునట్లును చెట్లుకొట్టిపా
డుచేయకుండ పులి వనమునురక్షించు నట్లును
అన్యోన్యరక్షకము లగువానినిది తెలుపును.
(ఇట్లే: వనసింహన్యాయము, హృదయక్రన్యాయము.)

వలీమఖనారికేశన్యాయము:— (కోటికి కొద్దె
రకాయ దొరికినట్లు.) కోటి కొద్దెరచెట్లు
నుండి కొద్దెరకాయ పడనేయుటయే కాని
దానిని తినలేనట్లు అల్పుండు సంపాదించుకొ
న్నదానిని ఆసంభవింపజేయు.

వహ్నిధూమన్యాయము:— ధూమముకలన దానికి
కారణమగువహ్ని యున్నదని యూహించు
నట్లు కార్యముచే కారణము ఊహ్యము.

విషక్రిమిన్యాయము:— విషములో బుట్టినపు
రుగునకు విషము బాధకము కానట్లు కష్ట
ములలో బుట్టి పెరిగినవారికి కష్టములు
కష్టములుగాక గనబడవు.

విషకృత్తన్యాయము:— తానుపెట్టి పెంచినది
విషవృక్షమైనను చేరింప గూడనియట్లు
తాను పోషించినవాడు దుష్టుడైననువానికి
హని చేయగూడదు.

విహంగమగతిన్యాయము:— పక్షి తెక్కలతో
ఒక్కమాటుగా ఉన్నత ప్రదేశమునకు ఎగు
రునట్లు క్రమక్రమముగాఁగాక ఒక్కమా
తే ఉన్నతస్థితిని బొందుట నిది తెల్పును.
(వ్యతి. సోపానారోహణన్యాయము.)

వీచీతరంగన్యాయము:— సముద్రమధ్యమున
మొదట నొకతరంగము పుట్టును. దాని
నుండి మఱియొకతరంగము పుట్టును. దాని
నుండి మఱియొకతరంగము పుట్టును. అట్లు
ఒకమాటు కలుగక ఒకదానినుండి మఱియొ
కటి క్రమముగాఁ గలుగుట నిది తెల్పును.
(వ్యతి. కదంబకోరకన్యాయము.)

వృద్ధకుమారీవరన్యాయము:— అనివాహిత యగు
నొకవృద్ధస్త్రి వరమిచ్చుటకై ప్రసన్ను
డైనఇంద్రునిఁ జూచి నాకుమారులు కాంచన
పాత్రలో పాలును అన్నమును తినుచుండ
చూచునట్లు వర మిచ్చుని కోరెనట. ఆవర
ములో తనకువివాహము భర్తృసమాగమము
సంకలికలుగుటయు వారైశ్వర్యవంతులై
నుఖి మనుభవించుటయు ఇమిడి యున్నవి.
అట్లే ప్రాజ్ఞునిఒక్కోరికలో పెక్కుఫ
లము లిమిడియుండును. దీనినే వృద్ధకు
మారీవాక్యన్యాయము అనియు అందురు.
(ఇట్లే. వృద్ధబ్రాహ్మణవరన్యాయము.)

వృద్ధబ్రాహ్మణవరన్యాయము:— అంధుఁ డగు
నొకవృద్ధబ్రాహ్మణుండు తనపాత్రుండు రాజు

సింహానమునధిష్ఠించియుండ తాను చూచు నట్లు వర మడిగెను. వానివరములో తన పాత్రునికి రాజసింహాసన ప్రాప్తియు తనకు కన్నులు వచ్చుటయు పాత్రునికి రాజ్యము వచ్చుటకుఁ దాను జీవించి యుండుటయు ఇమిడి యున్నవి. అట్లే ప్రాజ్ఞుని ఒకవరములో వెక్కిరివరములు ఇమిడియుండును. (ఇది వృద్ధకుమారీవరన్యాయమువంటిది.)

వృచ్ఛీగర్భన్యాయము:— ఇది ఆశ్వత్థరీగర్భన్యాయమువంటిది.

శతపత్రపత్రీశతభేదన్యాయము:— నూలుతామరతేకులు గుచ్చుటకు కొంతకాలవ్యవధానమున్ననునూలు తేకులును ఒకమాత్రే గుచ్చెనని చెప్పట భ్రాంతి యగు నట్లు ఆల్పవ్యవధానముతో జరుగుపనులన్నికాలముననే జరిగిన వని చెప్పట భ్రాంతియగును. (ఇట్లే:— ఉత్పలపత్ర శతవృత్తిభేదన్యాయము, ఉత్పలదళశతవృత్తిభేదన్యాయము, శతపత్రశాతనన్యాయము, పలాశశతవృత్తిభేదన్యాయము.)

శవోద్వర్తన్యాయము:— శవమునకు పరిమళద్రవ్యములతో నలుగురైట్టుట ఎంతజానహీనతయో అట్లే నిరర్థకమగు కార్యము నాచరించుటయు నంతటిదే. (చూ. అరణ్యరదితన్యాయము.)

శకవిషాణన్యాయము:— ఇది వంధ్యాపుత్రన్యాయమువంటిది.

కాఖాచంక్రమణన్యాయము:— ఒకకొమ్మనుండి మఱియొకకొమ్మమీదికి దూకునట్లు ఆవివేకి కావలసినవిషయమును వదలి ఇతరవిషయములనుగూర్చి సంభాషించును.

కాఖాచంద్రన్యాయము:— చంద్రుడు కాఖమీఁద లేకపోయినను చూచువానికి నులభద్రవృత్తమగుటచే మొదట కాఖను జూపి పిదప దానివై నుండుచంద్రుని జూడు మని

చంద్రుని జూపునట్లు గూరవు పరబ్రహ్మమును బోధింపఁదలంచి తద్విప్లవము లయినను శిష్యునికి నులభగవ్యము లగుటన్న మయాది కోశములను తొలఁత బోధించి పిదప తన్ములమున బ్రహ్మమును బోధించును.

కుక్త్యంబు బిండన్యాయము:— ముత్యపుఁజిప్పలోఁ బడిననీటిబిందువు ముత్య మైనట్లు మంచియాశ్రయము నొంద నవాఁడు మిగుల శోభిల్లును.

కుష్మేష్ఠిన్యాయము:— (నిజ మగువారోమాదులు లేనికృత్రిమయాగమువంటిది) యాగప్రయోగమునందు నేపుణ్యము సంపాదింపఁదలంచినశిష్యుఁడు నిజ మగువారోమాదులు లేకుండఁగ కృత్రిమసాధనములతో యాగప్రయోగము చేయునట్లు ఒకవిషయమున నేర్పు సంపాదింపఁ దలంచినవాఁడు కృత్రిమసాధనములతో దానిని అభ్యాసము చేయును. (చూ. భూమిరథికన్యాయము.)

కుర్పన్యాయము:— చెరుగుకు తుపయోగించుచేట రాలుమున్న గుళికిమాల్గినపదార్థములను క్రిందికి బడవైచి మంచిధాన్యాదులను తనయందు నిలుపుకొనునట్లు విజ్ఞుఁడు దోషములను విసర్జించి గుణములను గ్రహించును. (వృత్తి. చాలనీన్యాయము.)

శృంగ్రాహికాన్యాయము:— ౧. ఇది ఈ యావని కొమ్ము పట్టి చూపునట్లు ఒకవస్తువును ఇది యని నిర్దేశించును. ౨. కొమ్ముపట్టుకొనిన యావు వశమగునట్లు ప్రధానాంశము గ్రహించినచో విషయమంతయు లొంగి తీయును.

శ్వపుచ్చన్యాయము:— కుక్కతోఁక తిన్నఁగా జేయఁబూనుట యెంతనిరుపయోగమో వ్యర్థవిషయమున ప్రయత్నము చేయుట యంత నిరుపయోగము. (చూ. అరణ్యరదితన్యాయము.)

శ్వశ్రూనిగ్గచ్ఛోక్తిన్యాయము:—భిక్షు లేడు పోవునని యింటివారికోడలు చెప్పగా పోవుచున్న భిక్షుకుని యామెయత్తగారు రమ్మని పిలిచి భిక్షు పెట్టుటకైనను లేడు పోవునట్లుకైనను అధికారము నాదికాని దాని కేమి యధికారమున్న దని చెప్పి 'భిక్షు లేడు' అని పొమ్మనె నట. అట్లే ఆజ్ఞాఁడు అహంకారముచేత ప్రతిపక్షివాదము ఖండింపబోయి తుదకుఁ దానుగూడ ప్రతిపక్షివాదమునే ఆనుసరించును. (దీనినే 'శ్వశ్రూభిక్షాన్యాయము' అనియు నందురు.)

సముద్రవృష్టిన్యాయము:—సముద్రములో కురిసినవర్షము నిరుపయోగమైనట్లు అనావశ్యకమగు చోటుల కలిగిన మంచియు వర్షము. (చూ. ఉప వృష్టిన్యాయము.)

సాధుమైత్రీన్యాయము:—ఇది అపరాధాచ్ఛాయాన్యాయము వంటిది.)

సింహావలోకనన్యాయము:—సింహము కొంత దూరము పోయి మరల వెనుకకుఁ దిరిగిచూచి మేలుపొందునట్లు ప్రాజ్ఞాఁడు కడచినవిషయండును. పరామర్శించి మేలుపొందును.

సికతానూపన్యాయము:—ఇసుకలో నూయి త్రవ్విన నిలువక నలువైపులను పడిపోవునట్లు విమర్శించిన యుక్తిరహితమగువాదము నిలువఁ జాలదు.

సికతాతైలన్యాయము:—ఇసుకనుండి చమురు తీయుటకై ప్రయత్నించుట వర్ధమగునట్లు అసంభవమగు కార్యమునకై యత్నించుట వర్ధము. (ఇది 'శివీషాణాన్యాయము' వంటిది.)

సుందోపసుందన్యాయము:—సోదరు లగునుం దోపసుండు లనురాక్షసులు యుద్ధములో నెగ్గినవానిని పెండ్లాడెద నని ప్రతిజ్ఞ చేసిన తిలోత్తమకై పరస్పరము పోరాడి ఇద్దఱుఁ

గూడ చచ్చిపోయినట్లు ఒకదాని నాశించి పోరాడిన యిరువురు నశింతురు. ఇది ఆనోయ్య న్య నాశకములగువానిని దెలపును.

నూచీకటాహన్యాయము:—మొదట వెనము చేయుట కొకనిచేతను తర్వాత నూది చేయుటకు మఱొకనిచేతను నియుక్తుడైన కమరి వెనము చేయుట ముందేర్పఱచిన పనియైనను సులభముగా పని లేలు నని మొదట నూదిని చేయునట్లు సుకరదుష్కర కార్యములను చేయవలసినచ్చినప్పుడు పూర్వాపరభావ మెంచక సుకరకార్యమును మొదట చేయుట సహజము.

నూచీశతపత్రన్యాయము:—ఇది శతపత్ర పత్ర శతశేదన్యాయమువంటిది.

సోపానారోహణన్యాయము:—మేడ మన్న గునవి ఎక్కడలంచినవాఁడు ఒక్కొక్క మెట్టుచొప్పున ఎక్కివైకిపోవునట్లు ప్రాజ్ఞాఁడు క్రమముగా ఉన్నతస్థితిని పొందును. (వృథి. విహంగమగతిన్యాయము.)

సాలీపులకన్యాయము:—ఒక మెతుకు పట్టి చూచిన బిందెలోనియన్న మంతయును ఉడికినదియు ఉడుకనిదియుఁ దెలియునట్లు కొంచెముభాగము పరీక్షించిన యావద్విషయము బోధపడును.

సావరజంగమవిషన్యాయము:—వత్సనాభి మొదలగు సావరవిషమును సర్పవిషము మొదలగు జంగమవిషమును ఒండొండేకి విడుగు శ్లయి నట్లు రెండువిరుద్ధవిషములు అనోయ్యతాభకము లగును.

నూకానిభనన్యాయము:—గుంజ పాఁతునపుడు అది గట్టిగా నుండుటకై గోతిలో వైచి శలమాణు ఇటునటు కదల్చి నాటునట్లు సిద్ధాంతము దృఢపఱచుటకై యనేకయుక్తి నిదర్శనాదులు చూపుదురు.

మూలార్థతీన్యాయము:- ఇది అర్థార్థతీదర్శన
న్యాయము వంటిది.

స్ఫటికతాపిత్యన్యాయము:- కృభాకముచే
తెల్లనిది యగుస్ఫటికము ఎఱ్ఱనివస్తువు దగ్గఱ
నుండుటచే ఎఱ్ఱబడి ఆవస్తువును దీనినే
యంగా స్వాభావిక మగుశుద్ధత్వమునుబొం
గునట్లు ఆత్మ ఉపాధివశమున మలినమై నది
తొలగఁగనే శుద్ధ మగును. (చూ. జపా
స్ఫటికన్యాయము.)

హస్తామలకన్యాయము :- ఇది కరతలామలక
న్యాయమువంటిది.

హక్తిమతకన్యాయము:- ఏనుఁగునకు దోమ
కును గలతారతమ్య మెంతయో జ్ఞానికి అ
జ్ఞానికిగల భేదమట్టిది.

ప్రదనక్రన్యాయము:- మడుఁగు మొసలిని
మొసలి మడుఁగును గాపాడునట్లు పరస్పర
సహాయకమగు దానినిది: తెల్పును. (చూ.
వనన్యాఘ్రన్యాయము.)

న్యాయవర్తి. సం. విణ. (న్. నీ. న్) న్యాయ
ప్రకారము వర్తించువాడు.

న్యాయవాది. సం. విణ. (న్. నీ. న్.) ౧. న్యాయమును
చెప్పువాడు. ౨. న్యాయమునకై
వాదించువాడు. ౩. న్యాయప్రకారము వా
దించువాడు.

న్యాయశాస్త్రము. సం. వి. అ. న. ౧. గౌతమ
ప్రణీత మైహాడశపదార్థనిరూపక మగుశాస్త్ర
విశేషము. ౨. తర్కశాస్త్రము.

న్యాయసూత్రము. సం. వి. అ. న. గౌతముడు
రచించినన్యాయశాస్త్రసూత్రము.

న్యాయీ. సం. విణ. (న్. నీ. న్) న్యాయవంతు
డు, న్యాయము కలవాడు.

న్యాయ్యము. సం. విణ. (అ. ఆ. అ.)- న్యాయాన
వేతము - న్యాయమునుండి తొలగనిది, న్యాయ
ముతో కూడినది.

న్యాయసకుఁడు. సం. విణ. (అ. సి. కా. అ.) న్యాయము
చేయువాడు, న్యాయించువాడు.

న్యాయసధారి. సం. విణ. (న్. డీ. న్) ఇల్లడవెట్టినసొమ్ము
దాచివెట్టినవాడు.

న్యాయసము. సం. వి. అ. పుం. ౧. విన్యాసము,
ఉంచుట. (౨. సఖిదంతాదుల)నొక్కు. ౩. ఉప
నిధి, ఒకనియొద్దదాచిన ద్రవ్యము. ౪. ఇల్లడ
వెట్టుట. ౫. అర్పణము, అప్పగింత. ౬. సన్న్యా
సము, విడుపు. ౭. మంత్రజపాదికాలమున
దేహవయవములందు మంత్రములు బీజాక్షరము
లు ఉంచుట. (ఉదా:- ఆంగన్యాసము, కర
న్యాసము మొ.)

న్యాసి. సం. విణ. (న్. నీ. న్.) ౧. ఉంచు
వాడు. ౨. ఇల్లడవెట్టువాడు, సొమ్ము దాచు
టకు ఇచ్చువాడు. ౩. త్యాగి, విడుచువాడు.

న్యాసికుఁడు. సం. విణ. (అ. ఈ. అ) న్యాయము
చేయువాడు, న్యాయించువాడు.

న్యజ్ఞ

న్యజ్ఞము సం. విణ. (అ. ఆ. అ.) ౧. అధోముఖము,
బోరగిల నుంపబడినది.

న్యజ్ఞో. ఊర్ధ్వార్ధితం న్యజ్ఞకటాహకశ్చేద్యాయద్యోష్టి
మిన్ దీపేన దినాధిపేన, న్యధాయ తగ్మహ
మిలద్గురుత్వం, భూమా తమకజ్జల మస్థల
త్కిమ్. సం. నైవ. ౨౨. ౨౩.

౨. వంకరైనది. ౩. కుబ్జము, గూను కలది. వి.

అ. పుం. దర్శతో చేసినస్రక్కు. న. కర్తరం
గ మనుప్రసిపండు.

న్యాయం

న్యాయము. సం.విణ. (అ.అ.అ.) మనోహరము,
ప్రియము. (దీనిని న్యాయముగా కోశ కర్తలు
ఁగింపించిరి.)

న్యాయము. సం.విణ. (అ.అ.అ.) -ని + డీనము -
ని. డీనము, తక్కువైనది. అ. గర్హము, నిం
దించడగినది.

న్యాయాంగుడు. సం. విణ. (అ. అ, ఈ. అ)
-హీన మైనతనయములు కలవాడు - అంగవైక
ల్యము కలవాడు, వికలాంగుడు.

న్యాయాధికము. సం.విణ. (అ.అ.అ) విషమము,
తగ్గు మొగులు కలది.

ప్ర

ప్రస్థిమాలి. సం. వి.న్.పు. (ప్ర + అస్థిమాలి.)
నరాస్థిమాలాధారి, శివుడు.

శ్రీ సూర్యరాయాంధ్ర నిఘంటువు
చతుర్థసంపుటము
సంపూర్ణము.



త ప్పొ ప్పు ల వ ట్టి క.
(చతుర్థసంపుటమునకు:)

| పాఠము. | ప్ర. క్. | పం. క్. | తత్వము. | వివరము. |
|--------|----------|---------|-------------------------------|--|
| 1 | 2 | 17 | తెరవ | తెఱవ |
| " | " | 19 | (ఇది గమనార్థక్రియల | ఇది గమనార్థక్రియల |
| " | " | 20 | అగమనార్థమిచ్చును.) | అగమనార్థమిచ్చును. |
| 2 | 2 | 8 | సాచిసిక్కుడు; | ఇది లేదనుకొనవలెను. |
| " | " | 24 | కూర్చుడు; | ఇది లేదనుకొనవలెను. |
| 8 | 1 | 11 | తెంచు, | తెంచు ¹ , |
| 4 | 1 | 14 | మేటికి | మేటికి |
| 7 | 1 | 31 | తెగఁజూచు. | తెగఁజూచు. |
| 10 | 2 | 2 | =తెగదీయు. ఆ క్రి. (తెగ + పాపు | =తెగగొను, తెగదీయు. అ. క్రి. (తె గ + పాపు) |
| " | " | 29 | తెగి(యి)ంచు. అ. క్రి. | తెగి యి(ంచు) = తెగఁబాటు. అ. క్రి. |
| 12 | 2 | 7 | 30. కాళ. | 30. కాళ. |
| 18 | 2 | 15 | జౌదార్యము | జౌదార్యము |
| 15 | 1 | 12 | సత్త్వగుణ | సత్త్వగుణ |
| 16 | 1 | 8, 21 | నిస్సత్త్వమగు | నిస్సత్త్వమగు |
| " | " | 26 | నడిపిథి | నడిపిథి |
| 17 | 2 | 10 | (=తెటిను, తెట్టెర్ ఆరము.) | ఇది లేదనుకొనవలెను. |
| 18 | 2 | 11 |) తెట్టె |) - తెట్టె |
| " | " | 12 | నేర్పడు | నేర్పడు - |
| 20 | 1 | 9 | తేడు | తేడు, తొన్నుండు. |
| " | " | 20 | తెప్ప ¹ = తేప | తెప్ప = తేప ¹ . |
| " | 2 | 13 | (తెప్ప ¹ + కట్టు. | (తెప్ప + కట్టు) |
| " | " | 18 | (తెప్ప ¹ + | (తెప్ప + |
| 21 | 1 | 5 | (తెప్పలక ¹ + తేలు) | (తెప్పలక ¹ + తేలు) |
| " | " | 18 | ద్రిప్పడు | ద్రిప్పడు |
| " | 2 | 13 | తెప్పించు | తెప్పించు |
| 22 | " | 24 | యీకలం | యీకలం |
| 25 | 1 | 25 | అ. క్రి. | అ. క్రి. |
| 27 | 1 | 23 | తెర తెరలు) | తెర తెరలు, తెరలు తెరలు.) |
| " | " | 24 | దరతెరకలు | దరతెరకలు |
| " | 2 | 5 | బస. పు. ౩౪. పా. ౨౨ పం. | బస. పు. 3. 30౪ పం. |
| 28 | 1 | 14 | పెడలు - | - పెడలు, |
| " | 2 | 20 | , పెరిసిన | , పెరిసిన |
| 29 | 1 | 2 | ప సరించు. | ప్రసరించు. |
| 36 | 2 | 17 | తెరనో | తెఱనో |
| 38 | " | 22 | భగిండు | భగిండు |

| పాఠము. | ప్ర. క్. | పం. కి. | తప్ప. | ఒప్పు. |
|--------|----------|----------------|----------------------------------|-----------------------------|
| 41 | 1 | 15 | (తెలి + కన్ను + ఇ ³) | (తెలి ¹ + కన్ను) |
| " | " | 22 | స్పృజ | స్పృజి |
| " | " | 27, 29 | ($\sqrt{\text{తెలి}}$) | ($\sqrt{\text{తెలి}^1}$) |
| " | 2 | 2 | (తెలి + కొను) | (తెలి ² + కొను) |
| " | " | 18, 18, 22 | ($\sqrt{\text{తెలి}}$) | ($\sqrt{\text{తెలి}^1}$) |
| " | " | 24 | దశా. ౧౧౬౪. | దశా. ౧. ౧౧౬౪. |
| 42 | 1 | 5, 20, 25 | ($\sqrt{\text{తెలి}}$) | ($\sqrt{\text{తెలి}^1}$) |
| " | 2 | 18, 22, 25, 30 | ($\sqrt{\text{తెలి}}$) | ($\sqrt{\text{తెలి}^1}$) |
| 43 | 1 | 2, 3, 5, 7 | ($\sqrt{\text{తెలి}}$) | (తెలి ¹) |
| 44 | 2 | 6, 9, 12 | ($\sqrt{\text{తెలి}}$) | ($\sqrt{\text{తెలి}^1}$) |
| 45 | 1 | 35 | దక్ష్యధకు | దక్ష్యధకు |
| 47 | 2 | 22 | వరము | వరకము. |
| 48 | 1 | 9 | తిసలంబు | తిసలంబు |
| 49 | 1 | 12 | తన్ను | తన్నుఁ |
| " | 2 | 27 | ౨౩౦. | ౨౨౦ పా. |
| 50 | 1 | 17 | వ్యధ | వ్యధ |
| 51 | 1 | 12 | తెలుపు, | తెలుపు ¹ , |
| " | 2 | 29 | దా. కా. ౧. ౧౦౧ | ద. కా. ౪. ౧౦౧౧ |
| 51 | 2 | 32 | లిరువయెనును అము | లిరువయెనును అము |
| " | " | 38 | ౧౦౩౬- దా. కా. ౧౨౮౮ | ద. కా. ౪. ౧౨౮౮ |
| 52 | 2 | 5 | అ. మ. క. ౨౩౨ పా. | అ. మ. క. ౨. ౨౩౨ పా. |
| 64 | 1 | 27 | ఇది ఎదంత | (ఇది ఎదంత |
| " | 2 | 2 | ధారణ | దారణ |
| 65 | 2 | 19 | ఒకమరి | ఒకమటి |
| 66 | 1 | 19 | సామర్థ్యాంతర | సామర్థ్యాంతర |
| " | 2 | 3 | దృష్టిపూరత, | దృష్టిపూరత; |
| " | " | 27 | తేరిగుఱుము | సా: తేరిగుఱుము |
| " | " | 30 | తేరిసాము బీరిపీచు | సా: తేరిసాము బీరిపీచు |
| 67 | 1 | 10 | వెరవిడి | వెరవిడి |
| " | 2 | 14 | వడంఘి: | వడంఘి: సం. భర్తృ. కృం. ౪౩. |
| 68 | 2 | 10 | సమరుం | సమరుం |
| 69 | 1 | 6 | తీర్పుఁజెంబుల్ | తీర్పుఁజెంబుల్ |
| 70 | 2 | 19 | తేలుచు (ర్ప) | తేలుచు (ర్ప) |
| 72 | 2 | 17 | వటపత్త | వటపత్త |
| 77 | 1 | 22 | తేలు. వి. (త. | తేలు. వి. (త. |
| 80 | 1 | 31 | దొంగిళ | దొంగిళ |

| పాఠం. | పక్కి. | పంక్తి. | తప్పు. | ఒప్పు. |
|-------|--------|---------|--------------------------|---|
| 81 | 2 | 16 | కొత్త పా. | కొత్త పా. |
| 81 | 1 | 7 | 22. | 32. |
| 88 | 1 | 27 | టనఁజ రమలర...ఆం. పదా. | టనఁజ రమలర...ఆం. పద. |
| 86 | 1 | 28 | మది, | మది, |
| 87 | 2 | 26 | 3. 43 పా. | 3. 43 పా. |
| 87 | 1 | 14 | దీర్ఘకోఁ | దీర్ఘకోఁ |
| 87 | 1 | 14 | డలిసఁదమి | డలిసఁదమి |
| 87 | 1 | 26 | దిన్నెలనె | దిన్నెలనె |
| 88 | 2 | 20-29 | | 20 పంక్తి మొదలు 29 పంక్తి చివరకు లేదనుకొనవలెను. |
| 88 | 2 | 15 | సంవింపజేయు | సంవింపజేయు. |
| 88 | 2 | 17 | వాఁతఁ | వాఁతఁ |
| 88 | 2 | 32, 33 | తొట్టియ(ట్టె) | తొట్టి. (ఈపదము సోదాహరణముగా తొట్టెలపదమునకు పూర్వము చేర్చి చదువుకొనవలెను.) |
| 90 | 1 | 12 | నాటు | నాటు. |
| 91 | 1 | 9 | దీఁగ | దీగ |
| 91 | 1 | 11 | కొను-స్వార్థమున | కొను. |
| 91 | 1 | 17 | 3. 32. | 3. 32. (దొడ్డగొను. వావిళ్ళ, వీరేశ, పా. 17 వ పంక్తి తరువాత 1. చుట్టుకొను. అని అర్థము చేర్చి చదువుకొనవలెను. |
| 91 | 1 | 22 | 1. ఒకదాని | 3. ఒకదాని |
| 91 | 1 | 27 | అ. క్రి. గ. | అ. క్రి. (కొను-స్వార్థమున) గ. |
| 91 | 1 | 23 | ధిరపలల | ధిరపలల |
| 91 | 1 | 29 | తొట్టె= | తొట్టె= |
| 92 | 1 | 25 | పడు) | పడు-స్వార్థమున) |
| 93 | 1 | 27 | వ్రాఁతుడు | వ్రాఁతుడు. |
| 93 | 1 | 28 | దుట్టువు | దుట్టువు. |
| 94 | 1 | 14 | తొడఁకు. అ. క్రి. తొనఁకు. | తొడఁకు=తొనఁకు. అ. క్రి. |
| 95 | 1 | 6 | ౧౩౪ పా. ౧౪ పం. | ౫. ౫౩౯ పం. |
| 95 | 1 | 28 | తొడతొక్కుడు. | తొడతొక్కుడు. |
| 96 | 1 | 5 | బౌపమ్యవాచకము | బౌపమ్యవ్యోతకము. |
| 96 | 1 | 19 | మెరయంగఁ | మెరయంగఁ |
| 96 | 1 | 21 | బౌపమ్యవాచకము | బౌపమ్యవ్యోతకము. |
| 98 | 1 | 24 | కానుకులింప | కానుకులింప |
| 99 | 2 | 34 | దృష్టమృత్తున | దృష్టమృత్తున |

| సంఖ్య. | ప్ర. | పంక్తి. | తపస్య. | ఓపస్య. |
|--------|------|---------|---|---|
| 100 | 1 | 2 | అ. ౧౩. | అ. ౧౩౦. |
| 101 | „ | 20 | తొడువు, | తొడువు ¹ , |
| „ | 2 | 10 | ఋ. (భూవణము | 3. (భూవణము |
| 102 | 1 | 17 | తొడగు ² వు). వి. | తొడగు ² =తొడువు ³ . వి. |
| „ | „ | 20-24 | | 20, 21, 22, 23, 24 పంక్తులు తొడువు ³ పదమున కుదాహరణముగాఁ జదు వుకొనునది- |
| „ | 2 | 20 | తొడుగు, తొడు. | తొడుగు ¹ , తొడు. |
| „ | „ | 32 | | 32 పంక్తి తరువాత తొడువు ³ =తొడుగు ³ అని పదమును చేర్చుకొనవలెను. |
| 104 | 1 | 7 | తొనిక్కినిక్కిసలాడు. | తొ(నిక్కి)నిక్కిసలాడు. |
| 105 | 1 | 14 | =దుస్సితి.) | =దుస్సితి.) |
| 108 | 2 | 28 | బూపీట | బూపీట |
| 111 | 2 | 4 | మంద; | మందగోవము; |
| „ | „ | 26 | తొలకఁబాటు | తొలకఁబాటు. అ. క్రి. |
| 112 | 1 | 6 | గ. ౧౮౦. | గ. ౧౮౦. |
| „ | „ | 80 | =తొనఁడు. అ. క్రి. ౧. | =తొనఁడు. అ. క్రి. (త. తులసి). ౧. |
| 118 | 1 | 11, 12 | ఋ. (క. తొళకు=ప్రకాశించు. త. తళకు=ప్రకాశించు) ప్రకాశించు, =తొలఁగు. | ఋ. ప్రకాశించు, =తొలఁగు. అ. క్రి. |
| „ | 2 | 28 | | |
| 114 | 1 | 27 | వీపులక, | వీపులక, |
| 117 | 2 | 25, 26 | తొలసి, (చి. ని) 'తొళసి' అని. క. ర.) వి. సం. తులసి, తులసిచెట్టు. | తొలసి. వి. (సం. తులసి.) తులసి చెట్టు. (చి. ని. తొళసి అని క. ర.) |
| 120 | 2 | 24 | తొలఁబలుకు (అక్కి)లు. | ఈపదము సోదాహరణముగా లేదను కొనవలెను. |
| 124 | 1 | 27 | అ. | అ. ఆం. సం. దేవ. ౪౧ |
| 125 | 2 | 28 | క. వారును దొల్లిడికఁబెన, పారపా రంభులె | ఈపద్యము విశేషార్థములో చదువు కొనవలెను. |
| 127 | 1 | 2 | చంద్రుడు | చంద్రుడు. |
| „ | „ | 28 | తొ. ప్ర. — 'తొడన్' | తొ=తొడ. ప్ర. — 'తొడ' |
| „ | „ | 30 | ము = తొడ. ౧. | ము) ౧. |
| „ | 2 | 28 | గ. చేత, చే. | గ. = చేత, చే. |
| „ | „ | 28 | ఋ. కలన, ఇది నియమ | ఋ. = కలన. (ఇది ఈశ్వరమున నియమ |
| 128 | 2 | 8 | వెనువెంట. | వెనువెంట. |
| „ | „ | 17 | మోకరిలబడి | మోకరిలబడి |
| 129 | 2 | 4 | యజ్ఞముల, | యజ్ఞముల, |

| పాఠట. | ప్ర క్ర. | పం క్తి. | తప్పు. | ఒప్పు. |
|-------|-------------|-------------|--|---|
| 180 | 1 | 1 | తోచ | తోచే |
| " | " | 32 | జ: తోచువ, తోచు ¹ . | జ: తోచు ² . |
| " | 2 | 1 | తోచు | తోచే |
| 181 | 1 | 19 | మేక దేశసా, | యేక దేశసా, |
| " | 2 | 1 | తోచు | తోచే |
| 182 | 1 | 1 | తోచు | తోచే |
| " | " | 2 | తోపిక, తోచు. | తోపిక, తోచు ¹ , తోలెంచు. |
| 183 | 1 | 27 | ఆరామజీవని. | ఆరామజీవని, |
| " | " | 28 | (చి. ని.) — బ్రదికడుశ్రీ. | — బ్రదికడుశ్రీ. (చి. ని.) |
| 184 | 1 | 7, 8 | దు పడుగు, తోడెలు, తోడేటికడు పుమేటి, తోడెలు, తోడెలువు. | దుపడుగు. — బ్రదికడుశ్రీ. (చి. ని.) |
| " | " | 18 | సాగితిని | సాగితిని |
| " | 2 | 4 | లేర్పడించి | లేర్పడించి |
| " | " | 14 | జౌ. (✓తోడు | జౌ. |
| " | " | 28 | దేనెతోలులు | దేనె తోలులు |
| 185 | 1 | 5 | దోపడంగి | దోపడంగి, |
| " | 2 | 18 | హిం. తోఫ్.) | హిం. తోఫ్.) |
| 186 | 1 | 5 | యొక్కడను, దోడె | యొక్కడను...దోడె |
| " | " | 7 | ఒక పా. ౧ పం. | 3. ఒక పం. |
| " | " | 9 | ఎరువులది | ఎఱువులది. |
| " | 2 | 8 | వి. సోదరుడు | వి. (తోన్ + పుట్టినవాడు.) సోదరుడు |
| " | " | 18-15 | కా. తోడంబుట్టిన — ౧౦ పూ. ౧౩౩౨. | ఈపద్యము పూర్తిగా లేదనుకొనవలెను. |
| " | " | 20 | నటుపుడుకు జెటు | నటుపుడుకు జెటు. |
| 188 | 1 | 18 | (వలన, ఉండి. | (=వలన, ఉండి. |
| 141 | 1 | 26 | జగిలెడు | జగిలెడు. |
| " | 2 | 10-14 | తోడు బోవు = మానము. | ఇది సప్రయోగముగా లేదనుకొనవలెను. |
| " | " | 5, 16 | వి. జౌ. ౧. సాహాయ్యము. (దీనికి— | వి. జౌ. (దీనికి— |
| " | " | 18 | తోడితెచ్చు.) | తోడితెచ్చు.) ౧. సాహాయ్యము. |
| 143 | 1 | 18 | అ. క్రి. (తోడు = కేమిరి + కొను.) | అ. క్రి. (పాలు మొ. |
| " | " | | పాలు. మొ | |
| 150 | 1 | 34 | తోయచేత | తోయలిచేత |
| 151 | 1 | 15 | దోరణి కట్టికొనగ | దోరణి కట్టికొనగ. |
| " | " | 26, 27 | ఉదా:- మట్టియాకుల తోరణము, మా దుగాకులతోరణము. | ఇది కళా. 3. 2. ప్రయోగముతయ వార చదువుకొనవలెను. |
| 157 | 1 | 6 | (=సాగి) | (సాగి) |

| పాఠము. | తక్కు. | పం. కి. | తప్పు. | తప్పు. |
|--------|--------|---------|---|--|
| 157 | 2 | 18 | నొగ్గమునం | నొగ్గమునం |
| 158 | 2 | 24 | మూడు. | ఇచ్చటలేదు. |
| " | " | 25 | స్త్రీ. నలువది | స్త్రీ. నలువది మూడు. |
| 159 | 1 | 4 | సం. విణ. (ఇ) వి. | సం. విణ. (ఇ) డెబ్బి మూడు సంఖ్య గలది. వి. |
| " | " | 9 | సం. విణ. (త్) వి. | సం. విణ. (త్) ముప్ప మూడు సంఖ్య గలది. వి. |
| " | 2 | 7 | సం. వి. | సం. విణ. (ఇ) తొంబది మూడు సంఖ్య గలది. వి. |
| " | " | 9 | సం. వి. | సం. విణ. (ఇ) ఇరువది మూడు సంఖ్య గలది. వి. |
| " | " | 20 | జ: త్రవుగోల | జ: త్రవుగోల. |
| 164 | 1 | 7 | గమల | గమల |
| " | " | 25 | త్యగసిమాత్ర | త్యగసిమాత్ర |
| 165 | 2 | 4 | గ ఇచ్చె. ౧౨౦౦. గు. జి. ఈపూరి కాసనము. | గ. ఇచ్చె. గు. జి. ఈపూరి కాసనము. ౧౨౦౦. |
| " | " | 17 | మప్పది. వి. | మప్పది సంఖ్యగలది. వి. |
| " | " | ౩౦ | త్రుకకుదము. | త్రికకుదము. |
| 167 | 1 | 10 | ౨. చిక్కుకెట్టు, బాధించు. (మా.వి.) | ఈపంక్తి లేదనకొనవలెను. |
| " | " | 25 | డినకులేళ్ళరుడు... | డినకులేళ్ళరుడు... |
| " | 2 | 12 | ౧. మా. | ౧. మా. |
| " | " | ౩2 | డవది. వి. | డింటియందుండు సంఖ్యగలది. వి. |
| 170 | 2 | 24 | (√ త్రిప్ప.) వి. | వి. (√ త్రిప్ప.) |
| 177 | 1 | 11 | (ఇ). అణువది మూడు. వి. | (ఇ.) అణువది మూడింటియందుండు సంఖ్యగలది. వి. |
| 195 | 1 | 21 | డబ్బిద్రోయింప | డబ్బిద్రోయింప |
| " | 2 | 11 | ౩. ఉల్లంఘించు, | ౩. ఉల్లంఘించు |
| " | " | 16 | ౪. త్యజించు, | ౪. త్యజించు, |
| " | " | 18 | ఆము. ౧. ౧౬. | ఆము. ౧. ౧౬. |
| " | " | 22 | ౬. (చీపురుమున్నగువానితో) | ౪. (చీపురు మున్నగువానితో) |
| " | " | 28 | ౭. కడపు, | ౬. కడపు, |
| 196 | 1 | 2 | ౮. తొలగించు, | ౭. తొలగించు, |
| " | " | 7 | ౯. 'కొట్టు, చేయు' | ౮. 'కొట్టు, చేయు' |
| " | 2 | 19 | వెరపు, విధము, | వెరపు; విధము, |
| 201 | 2 | 20, 21 | ఆ. భాం. | ఆ. భా. |
| 203 | 2 | 7 | గొనసాగ | గొనసాగ |

| పాఠము | ప్ర. క్క. | పం కి. | త. ప్ప. | ఓ. ప్ప. |
|-------|-----------|--------|--|---|
| 205 | 2 | 16 | క. మంధనదండము, | క. మంధనదండము, |
| 206 | 1 | 15 | అ. అగస్త్యుడు. | అ. అగస్త్యుడు. |
| „ | 2 | 23 | అణుగను. | అణుగను. |
| „ | „ | 24 | ధీరుతలు | ధీరుతలు |
| 207 | 2 | 8 | గొండవడుపున | గొండవడుపున |
| 208 | 1 | 14 | గ్రంథములు | గ్రంథములు |
| „ | „ | 19 | క...తా, దోషము | క...తో దోషము |
| „ | „ | 20 | జనపతిపుత్ర... | జనపతిపుత్ర. |
| „ | 2 | 27 | తంబులు | తంబురలు |
| 209 | 1 | 2 | తంబులు | తంబుర |
| 212 | 2 | 19 | నాతెర, | నాతెఱ, |
| 216 | 1 | 6 | దండమాలుని, | దండమాలుని, |
| 218 | 1 | 24 | దక్కోలు=(దక్క) | దక్కోలు=దక్క. |
| 220 | 1 | 19 | అ. సం. | అం. సం. |
| „ | 2 | 30 | =దగర, వి. పికాచము, | =దగర. వి. పికాచము. |
| 239 | 2 | 6 | బలీవర్ణము, గగముదరి | బలీవర్ణము, నగముదరి |
| „ | „ | 20 | జ్వలింతు. | జ్వలింతు; విజృంభించు. |
| 240 | 1 | 22 | చతురశ్చక్రము | చతురశ్చక్రము |
| 245 | 1 | 9 | ధాతశ్చక్రము | ధాతశ్చక్రము |
| 248 | 1 | 26, 27 | దీనికి (యాత్రాదీతమున దవుదవు, దాదవు, దాదా, దాదావు) అని అనును. | (దీనికి యాత్రాదీతమున దవుదవు, దాదవు, దాదా, దాదావు అని అనును) |
| 249 | 2 | 14 | ధాత్రీదో | ధాత్రీదో |
| 254 | 2 | 4 | జపంబొన | జపంబొన |
| 256 | 1 | 16 | నోన, నదలి | నోన, నదలి |
| „ | „ | 27 | మర్తంబుజూపి | మర్తంబుజూపి |
| „ | 2 | 15 | మదురుగోడెన, | మదురుగోడెన, |
| „ | „ | 17 | ఉ. గ. ౧౦౪౦. | ఉ. ౧౦౪౦ పం. |
| 261 | 2 | 6 | దాడిగొను, దాడివను, దాడి | దాడిగొను, దాడి |
| 279 | 2 | 31 | పింపగా | పింపగా |
| 280 | 1 | 16 | అనరోహింపజేయు, సోనిచ్చు, క్రిందికి | అనరోహింపజేయు, క్రిందికి |
| 282 | 2 | 25 | భార. కాం. ౪. | భార. కాం. ౪. 33. |
| 286 | 1 | 23 | దశమనెగడి | దశమనెగడి. |
| 287 | 1 | 8 | గీ. భూమరుల | గీ. భూమరుల |
| „ | „ | 10 | సిం. నార. ౧౧౯. | సిం. నార. ౧౯. |
| 292 | 1 | 5 | చతురశ్చక్రము | చతురశ్చక్రము |

| పాఠట. | ప్ర. క్క. | పం. క్క. | తపస్సు. | ఓపస్సు |
|-------|-----------|----------|------------------------------|------------------------------|
| 298 | 1 | 18 | మెనుగిరి | మెనుగిరి |
| 300 | 2 | 6 | ప్రభు. అ. | ప్రభు. అ. (చి. ని.) |
| 306 | 1 | 14 | అరవింద | అరవింద |
| „ | 2 | 8 | జనితకథా | జనితకథా |
| 307 | 1 | 10 | దివెగూడు, | దివెగూడు, |
| „ | „ | 15 | కుంజం, కటం | కుంజం, కటం |
| 322 | 1 | 20 | యంత్రభేదము, దుర్భిణి. | యంత్రభేదము, (దుర్భిణి.) |
| 324 | 2 | 8 | డచెట్టు. | డచెట్టు. |
| 325 | 1 | 8 | నిరువాణం | నిరువాణం |
| 335 | 2 | 26 | గ. దుష్టాడు, దుష్టము. | గ. దుష్టాడు; దుష్టము |
| 338 | 2 | 16 | క. దుష్కయ్యవెద | క. దుష్కయ్యవెద |
| 339 | 2 | 21 | మహిమ సమాహ్వాము | మహిమ సమాహ్వాము |
| „ | „ | 29 | వత్సంగుడె | వత్సంగుడె |
| 340 | 1 | 10 | గడుదొడ్డగ | గడుదొడ్డగ |
| 340 | 2 | 5 | వలెవాటుగ నొప్ప... | వలెవాటుగ నొప్ప... |
| 341 | 1 | 31 | బూడుపా, | బూడుపా, |
| „ | „ | 35 | ఉ. ఆరురు | ఉ. ఆరురు |
| „ | „ | 17 | వచ్చినవాడు; భా సాంతరము | వచ్చినవాడు; భా సాంతరము. |
| „ | „ | 33 | వేళంబు | వేళంబు |
| 343 | 1 | 3 | గంతు | గంతు వేయ |
| „ | „ | 15 | మాపులం, | మాపులం, |
| „ | 2 | 6 | బెటికి, ముక్క | బెటికి, ముక్క |
| „ | „ | 23 | సీ. మూపురంపు | సీ. మూపురంపు |
| 344 | 1 | 30 | దుష్టేతి, పోయ = | దుష్టేతిపోయ = |
| „ | „ | 18, 19 | నందరు.) ఇది యెముకలడినన (భా.) | నందరు. ఇది యెముకలడినన. (భా.) |
| 347 | 2 | 10 | సం. వి. ఇ. | సం. : ఇ. |
| 350 | 2 | 26 | బాణంబులు | బాణంబులు |
| 351 | 1 | 25 | 3. తెలిసికొనటకు | 3. తెలిసికొనటకు |
| 355 | 1 | 2 | (అ. ఆ. ఆ.) | (అ. ఆ. ఆ.) |
| 358 | 1 | 33 | గొల్సు మోసాలకు. | గొల్సు మోసాలకు |
| „ | 2 | 25 | దువాళిగాఁగదోల = | దువాళిగాఁగదోల = |
| 359 | 1 | 18 | అం. భా. | అం. భా. |
| 360 | 1 | 19 | మఱుగిడి | మఱుగిడి |
| 361 | 1 | 5 | తొలగింప | తొలగింప |
| „ | „ | 11 | ప్రతాపరుద్రీయము | ప్రతాపరుద్రీయము. |
| 363 | 1 | 20 | దుర్భిణిలు | దుర్భిణిలు |

| పాఠట. | ప్ర. క్క. | పం. క్తి. | తపస్. | ఒప్పు. |
|-------|-----------|-----------|--|--|
| 370 | 1 | 18 | గాజనును | గాజనును |
| " | 2 | 15 | (చాపకు | (చాపకు |
| 373 | 2 | 12 | మాన్యగా, | మాన్యగా, |
| " | " | 14 | స్వార్థము | స్వార్థము |
| 375 | 1 | 11 | నెదకొట్ట | నెదకొట్ట |
| 382 | 1 | 7 | పాపనిదాన | పాపనిదాన |
| 383 | 2 | 31 | అన్యేష | అన్యేష |
| 384 | 2 | 22 | దెబ్బకీయు, దెబ్బపడు, దెబ్బ | దెబ్బకీయు, దెబ్బ |
| " | " | 27 | నెదురఁ | నెదురఁ |
| 389 | 2 | 31 | వి. అ. శ్రీ. | వి. అ. శ్రీ. |
| 400 | 1 | 8 | దేహజేడు. | దేహజేడు. |
| " | " | 15 | చార్వాకుడు మొ. | చార్వాకుడు, మొ) |
| 408 | 2 | 33 | గీ. పాటితూమున | గీ. పాటితూమున |
| 404 | 2 | 34 | గినటు. | గినటు. దొంగను తేలుకుట్టినటు. |
| 405 | 2 | 9-12 | | దొంగతలికి ఏమన భయము. ఈపంతులు దొంగపదములో సామెతలకుఁ బూర్వము చదువుకొనునది. |
| " | " | 18, 14 | సా: దొంగను తేలుకుట్టినటు. దొంగ | ఇది లేదను కొనవలెను. |
| " | " | | లతలికి యేడువ భయము. | |
| " | " | 15 | దొంగ తెచ్చిన | దొంగిలించి తెచ్చిన |
| " | " | 32 | బిచ్చితో | బిచ్చితో |
| 406 | 1 | 25 | రించు, ముచ్చిలు. అ. క్రి. (త. ఒదురుగు=దొంగు, | రించు, ముచ్చిలు. అ. క్రి.=దొంగు. (త. ఒదురుగు.) దాగు, దాగు. |
| 406 | 1 | 26 | దాగు, దాగు, మఱుగుపడు. అనిశ. ర) | ఇది లేదనుకొనవలెను. |
| " | 2 | 11 | వి. (√దొండ.) | వి. బె. (√దొండ.) |
| " | " | 16 | వరవటు | వఱువటు |
| " | " | 18 | తెగిచి వగచి. యయా. 3. ౮౨. | తెగచి వగచి. యయా. 3. ౮౩. |
| 407 | 1 | 32 | వ. (చంద్రికావరసము.) | (చంద్రికావరసము) వ. |
| 408 | 1 | 5 | ఉ. (లక్ష్మీదేవివరసము.) | లక్ష్మీదేవివరసము ఉ. |
| 409 | 2 | 23 | ...దొంగలి | ...దొంగలి |
| " | " | 30 | గ. ౮౬. | గ. ౮౬. |
| " | " | 32 | గ. ౮౬. | గ. ౮౮. |
| 411 | 2 | 5 | వేమవంబోకు | వేమవం బోకు |
| " | " | 9 | పాదులు | పాదులు |
| 412 | 1 | 34 | అడఁగి | యడఁగి |
| " | 2 | 14 | క్యంపం | క్యంపం |

| పాఠము. | ప్ర. క్క. | పం. క్రి. | తపస్య. | ఓపస్య. |
|--------|-----------|-----------|-------------------------------------|--------------------------------|
| 412 | 2 | 81 | అ. ౩౭. రాజశే. ౩. ౨. | ౨. ౩౩. |
| 414 | 1 | 6 | దొడ్లపుచ్చు. | దొడ్లపుచ్చు. |
| „ | 2 | 82 | దూకఁజమనఁ | దూకఁజమనఁ |
| 419 | 2 | 29 | దనుకఁయఁ దొరు | దనుకఁయఁ బొరు |
| 421 | 2 | 24 | దలఁపఁ | దలఁపఁ |
| 422 | 1 | 2 | దలఁపఁ | దలఁపఁ |
| 428 | 1 | 18 | రాజీవశత్రుత్వో, | రాజీవశత్రుత్వో, |
| 426 | 1 | 8 | ౨. ౧౩ పా. | ౨. ౨౯ |
| 427 | 1 | 1 | దొలు | దొలు |
| 427 | 1 | 19 | దొల్ల=దొల్ల. అ. క్రి. దొరలు. | దొల్ల=దొల్ల. అ. క్రి. (దొరలు.) |
| 429 | 1 | 1 | దోయ | దోయ |
| 480 | 1 | 88 | వి. వి. | వి. వి. |
| 481 | 1 | 4 | దోపువోపు. | దోపువోపు. అ. క్రి. |
| „ | „ | 10 | ధనమునకును | ధనమునకును |
| „ | „ | 20 | దోతి.వి. (హిం. ధోత్.)=దోవతి. | దోతి=దోవతి. వి. (హిం. ధోత్.) |
| „ | „ | 28 | దోదసి. | దోదసి. వి. |
| „ | 2 | 2 | తూపులపాదు సాహి | తూపులపాదు సాహి |
| 484 | 1 | 28 | వచ్చి...పంపలో, | వచ్చి పంపలో, |
| 488 | 2 | 11 | జేబు | జేబు |
| 445 | 1 | 6-8 | గల్గిణి. రఘు. ౩. ౧. శ్లో. చూ. మల్లి | గల్గిణి... ద్విహృదయాఁశనారిం దా |
| | | | వ్యా. ద్విహృదయాం శనారిం దా | హృదినీమాఁశతే. సం. రఘు. ౩. |
| | | | హృదినీమాఁశతే. | ౧. శ్లో. వ్యాఖ్య. |
| „ | „ | 10 | కుశుతం | కుశుతం |
| 453 | 1 | 21 | నేసి | నేసి |
| 466 | 2 | 16 | దెక లెకను | దెక లెకనుడు |
| 469 | 2 | 82 | నిది | నిది |
| 470 | 1 | 20 | వి. | వి. ఈ. క్రి. |
| 471 | 1 | 80 | వెండియెతు | యెతువెండి |
| „ | 2 | 12 | నొక్కడ | నొక్కడ |
| 472 | 1 | 8 | వి. | వి. అ. పుం. |
| 475 | 1 | 28 | ధ రవెతంకికుడు. | ధ రవెతంకికుడు. |
| 479 | 1 | 80 | మెరసము | మెరసము |
| „ | „ | 81 | (రసము, | (రసము, |
| 481 | 2 | 21 | రాజులనా | రాజులనా |
| 486 | 2 | 1 | ధిమ్య | ధిమ్య |
| 488 | 1 | 22 | ధిమ్య | ధిమ్య |

| పాఠము. | ప్ర. క్క. | పం. క్క. | త. ప్ప. | ఒ. ప్ప. |
|--------|-----------|----------|---|---------------------------------------|
| 488 | 2 | 17 | వరి. | వరి. |
| 491 | 2 | 31 | విధుమ | విధుమ |
| 495 | 2 | 8 | తీతి, | తీతి, |
| 501 | 2 | 14 | ఏపున గిట్టి | ఏపున గిట్టి |
| " | " | 33 | నే. కా. | నే. కా. |
| 502 | 1 | 11 | అవ్య=అ. సం. అవ్య. | అవ్య=అ. |
| " | " | 25 | సంగ=విణ. సంగ నాచి, | సంగ=సంగ నాచి. విణ. (శ. ర.) |
| " | " | 35 | సాదుబిడఁడని | సాదుబిడఁడని |
| 510 | 1 | 3-4 | వి. ఒకవిధమైనవ; మూలిక. (నక్క + కొమ్ము.) | వి. (నక్క + కొమ్ము.) ఒకవిధమైనవ మూలిక. |
| " | 2 | 24 | (త. నక్కల్ = నక్క + కీళ్లు.) | (నక్క + కీళ్లు. త. నక్కల్.) |
| 514 | 2 | 19 | నృసింహశతక | నృసింహశతక |
| " | " | 27 | కర్పము | కర్పము |
| 517 | 2 | 2 | (హిం. నగారా.) వి. | వి. (హిం. నగారా.) |
| " | " | 5 | అ. పుం. | అ. పుం. గ- |
| " | " | 17 | గెరలగ | గెరలగ |
| 518 | 1 | 29 | గేలి నేయ; | గేలి నేయ; |
| 523 | 1 | 25 | త్ర నా, | త్ర నా, |
| 525 | 1 | 28 | నట్టుపడు. | నట్టుపడు, నట్టుపఱుచు. |
| 527 | 2 | 11 | (నట్టు + పడు.) | (నట్టు + పడు.) |
| " | " | 20 | కొక్కును నట్టువ | కొక్కును నట్టువ |
| 528 | 1 | 28 | నట్టువొజ్జ | నట్టువొజ్జ |
| " | 2 | 1 | నట్టు | నట్టు |
| " | " | 8,9 | (తాళపత్ర ప్రతులు, ముద్రి. పా. నడైలు శ. ర. పా. చూ. దుస్తు. | ఇది లేదనుకొనవలెను. |
| 580 | 2 | 21 | బొడిచెదరే, దుర్గాని | బొడిచెదరే, దుర్గాని |
| 585 | 1 | 8 | త. నడై. | త. నడై. |
| " | " | 20 | 3. (త. నడై.) మార్గము; | 3. మార్గము; |
| 587 | 2 | 10 | గ. శక. | గ. శక. |
| 589 | 1 | 1 | నడు | నడు |
| 541 | 1 | 33 | దుత్తుమురె | దుత్తుమురె |
| 542 | 1 | 25 | నడుమం త్రము (నడుము + | నడుమం త్రము. వి. (నడుము + |
| " | " | 26 | + మంతిరము?) వి. | + మంతిరము?) |
| 544 | 2 | 7 | నడుసా, చొచ్చు. | నడుసా, చొచ్చు. |
| 548 | 1 | 18 | = ననవిడిజోదు. | = ననవిడిజోదు, |
| 550 | 1 | 2 | నాడ | నాడ |

| పాఠము. | ప్ర. క్. | పం. క్. | తపస్. | విశ్వా. |
|--------|----------|---------|------------------------------------|---|
| 550 | 2 | 14 | ప్రేమ; జీవనోపాధి. | ప్రేమ. |
| " | " | 21 | | ఈపం క్తరవాత ౨. జీవనోపాధి. అని ఆరము చేర్చుకొనవలెను. |
| " | " | 22 | దానన | దానన |
| " | " | 25 | ౨. ఇంపు, | 3. ఇంపు, |
| 551 | 2 | 25 | చూ. ఇయ.) | చూ. ఇయ. |
| " | " | 27 | మొ. | మొ.) |
| 552 | 1 | 32 | సఖీరీ-బాకా ఊడవాడు.) | సఖీరీ=బాకాఊడవాడు.) |
| 556 | 1 | 18 | వి. విశ్వాసము. | వి. ($\sqrt{సము.}$) విశ్వాసము. |
| 557 | 1 | 29 | జ: సమించు, | జ: సమకము, సమించు |
| 561 | 2 | 14 | నరకుని | నరకని |
| 569 | 2 | 10 | మించునూగా | మించునూగా |
| 571 | 2 | 19 | ఆరినచాప. | ఆరినచాప. |
| " | 2 | 29 | పీచము | పీచము |
| 572 | 2 | 30 | ర్వగఁ. | ర్వగఁ. |
| 573 | 2 | 18 | బీటలువాటినిది. | బీటలువాటినిది. |
| 574 | 2 | 7 | కైదొర | కైదొర |
| " | " | 31 | నలితిండికాడు, నలినలి, నలికెట్టుమొ. | నలితిండికాడు, నలికెట్టు మొ. |
| 575 | 1 | 26 | కేయూర. | కేయూర. |
| 577 | 2 | 8 | శివుడును... | శివుడును... |
| " | " | 26 | ముఖము. | ముఖము. |
| 581 | 2 | 5 | వేడు | వేడు |
| " | " | 14 | టూరుగఁ | టూరుగఁ |
| 582 | 1 | 16 | ($\sqrt{నాలుగు}$) | ($\sqrt{నాలుగు}$) |
| " | " | 27 | చివ్వగి | చివ్వగి |
| 583 | 2 | 32 | నలచ్చికాడు. | నలచ్చికాడు. |
| 584 | 1 | 11 | తీగనా... | తీగనా... |
| " | " | 33 | దివ్యార్పు | దివ్యార్పు |
| " | 2 | 2 | పురు | పురు |
| " | " | 19 | ఆ. గా. పా. | గా. పా. |
| 585 | 1 | 22 | =నలపజే. | =నలపజే. |
| " | 2 | 19 | నెళుడు. | నెళుడు. |
| " | " | 20 | నలపజే= | నలపజే= |
| 587 | 1 | 9 | మములు | మములు |
| 590 | 2 | 22 | భీభత్స | భీభత్స |
| 591 | 2 | 22 | భీభత్స | భీభత్స |

| పాఠము. | ప్ర. క్క. | పం. క్క. | తప్య. | విప్య. |
|--------|-----------|----------|--------------------|---|
| 593 | 2 | 23 | బేరటాండు | బేరటాండు |
| 595 | 2 | 9 | నవ్యచేసితివా | నవ్యచేసితివా |
| 600 | 1 | 8 | వేరుపడి | వేరుపడి |
| 609 | 1 | 5 | మోచేతి | మోచేతి |
| „ | 2 | 5 | కగినది; | కలిగినది; |
| „ | „ | 12 | మొ. | ఇది లేదనుకొనవలెను. |
| 616 | 2 | 6 | దొలకెడు | దొలకెడు |
| 626 | 1 | „ | | నాభబావళిపదము సప్రయోగముగా లేదనుకొనవలెను. |
| 637 | 2 | 2 | సరసిసాక్షుడు | సరసిసాక్షుడు |
| 638 | 1 | 35 | వాండ్రె | వాండ్రె |
| „ | „ | 29 | ...నలరునాలు | ...అలరునాలు |
| „ | „ | 34 | అమ | అమ |
| 642 | 1 | 29 | నాసిలు. | నాసిలు(లు). |
| 643 | 1 | 27 | నిఃక్షత్రియము. | నిఃక్షత్రియము. |
| 644 | 1 | 35 | సజననుతుల | సజననుతుల |
| „ | 2 | 8 | నిర్వ. ౧. ౪. | నిర్వ. 3. ౪. |
| 645 | 1 | 22 | విన్నదంబును | విన్నదనంబును |
| „ | 2 | 21 | కచామణి | కచామణి |
| 647 | 2 | 9 | విభవసం | విభవసం |
| 648 | 2 | 20 | స. క్తి. | అ. క్తి. |
| 649 | 1 | 32 | హస్తీశ్వరా. | హస్తీశ్వరా. |
| 664 | 1 | 19 | యెఱుగుదు | యెఱుగుదు |
| „ | 2 | 25 | గ్రహింబబడుచున్నది. | గ్రహింపబడుచున్నది. |
| 670 | 2 | 32-33 | 3౧ పా. ౧౦ పం. | 3. ౯౩౮ పం. |
| 672 | 1 | 18 | మను | మను. |
| „ | „ | 26 | నిటక నిలుచే | ఈపదము సప్రయోగముగా నిచట లేదనుకొనవలెను. |
| „ | 2 | 29 | నిటద్రోచు= | నిటద్రోచు= |
| 675 | 1 | 8 | నిటుపా | నిటుపా |
| 679 | 1 | 20 | ఘోషమలో, | ఘోషమలో, |
| 680 | 2 | 25 | క. నిదాని | క. నిదా |
| 684 | 1 | 9 | నిదురపుచ్చు | నిదురపుచ్చు |
| 687 | 2 | 18 | కేయూర. | కేయూర. |
| 690 | 1 | 33 | మోఱుతుని | గీ. మోఱుతుని |
| 692 | 1 | 9 | కట్టరాండు | కట్టరాండు |

| పాఠట. | క్ర. క్క. | పం క్తి. | తప్పు. | ఒప్పు. |
|-------|-----------|----------|------------------------------|--|
| 695 | 1 | 18 | వేతల | వేతల |
| 698 | 2 | 4 | (సం. నిమిష.) | (సం. నిమిష.) |
| 699 | 2 | 7 | నిమగ్నమగు=అరికయించు, హెచ్చు. | నిమగ్నమగు=స్వస్థమగు, స్వస్థచిత్తకొందు. |
| 704 | „ | 26 | క్రి. విణ. | వి. |
| „ | 2 | 82 | అ. అర | అ. అర |
| 710 | 7 | 17-18 | దిగంబరము. (చి. ని.) | అనగ్నభము, అడులేనిది. |
| „ | „ | 28 | అం. | అం. (నిరుకభము. క. ర. పా.) |
| „ | 2 | 11 | భవా. | భవా. చంద్రాలకము. |
| 715 | 2 | 27 | శుద్ధి. | గ. శుద్ధి. |
| 716 | 1 | 10 | (అ. అ. అ.) | (అ. అ. అ.) |
| „ | „ | 16 | చాళి | చాళి |
| „ | „ | 24 | క. | క. |
| „ | 2 | 8 | కాలనిధి. | కాలనిధి. |
| 716 | 2 | 17 | కుండగా. | కుండగా. |
| 717 | 1 | 80 | మధ్యస్థ. | మధ్యస్థ. |
| 718 | 2 | 12 | చేయబడినది. | చేయబడుచున్నది. |
| 720 | 1 | 23 | (క. నీ. క.) | (క. నీ. క.) |
| 725 | 2 | 17 | కొనసాగిం | కొనసాగిం |
| 729 | 1 | 19 | క. పరమవైరాగ్యము. | క. పరమవైరాగ్యము. క. దుఃఖము. |
| „ | „ | 21 | వెరుగుచుం | వెరుగుచుం |
| „ | „ | 25 | ఇవ్విధంబున | ఇవ్విధంబున |
| „ | 2 | 82 | లేనిది, బాధింపనిది. | లేనిది. |
| 745 | 2 | 26 | (అ. అ. అ.) | (అ. అ. అ.) |
| 756 | 2 | 8 | (విల్ల మొ. వంచుట.) | (విల్ల మొ.) వంచుట. |
| 764 | 1 | 16 | (అ. అ. అ.) | (అ. అ. అ.) |
| 766 | 1 | 16 | వి. అ. న. | వి. అ. న. |
| 778 | 2 | 8 | నీ. స. | నీ. స. |
| 776 | 1 | 29 | వత్సలము | వత్సలము |
| 782 | 1 | 80 | శ్చార్పిరి | శ్చార్పిరి |
| 783 | 1 | 27 | క. | క. |
| „ | „ | 28 | క. | క. |
| 784 | 2 | 19 | ధారాకదంబము. | ధారాకదంబము కి. |
| 788 | 2 | 20 | (√నీరు.) నీరుపట్టు, క్రి | (√నీరు.) క్రి |
| 798 | 1 | 10 | చ...సర్వమునను | చ...సర్వమునను |
| „ | 2 | 16 | కచ్చు | కచ్చు |

| పాఠము. | ప్ర. క్. | పం. క్. | త. ప్ప. | ప. ప్ప. |
|--------|----------|---------|--|--|
| 799 | 1 | 25 | నూ గార | నూ గార |
| " | " | 34 | (నుగ్గు + అడఁచు.) | (నుగ్గు + అడుచు.) |
| " | 2 | 22 | గి. | .గి. |
| 800 | 1 | 31 | గగులకాఁతె | గగులకాడె |
| " | 2 | 14 | నుగ్గాడు, నుగ్గించు, నుగ్గుచేయు, | నుగ్గాడు, నుగ్గుచేయు, |
| " | " | 29 | పంబునచే, | పంబుచే, |
| 808 | 1 | 32 | నుడువులపడఁతుక. | నుడువులపడఁతుక. |
| 811 | 1 | 23 | గాలిసోఁతు | గాలిసోఁతు |
| " | " | 33 | లమిఁద | లమిఁద |
| 812 | 1 | 25 | నుంగేనుంగే | నుంగేయుంగే |
| " | " | 19 | నులివాళువాఁడు= | నులివాళువాఁడు= |
| 813 | 1 | 24 | గుడిగుడిఁగ్గిరు | గుడిగుడిఁగ్గిరు |
| " | 2 | 18-14 | రాఘవుడవె | రాఘవుడవె |
| " | 2 | 34 | ...ము ద్రిత ప్రతులపా. | ...భాగ. ౮. ౨౦౮. (ముద్రితప్రతులపా. |
| 836 | 1 | 21 | నెట్టిక సిలంత | నెట్టిక సిలంత |
| " | 2 | 23 | అ. క్రి. గ. ఆతిశయించు, | అ. క్రి. ఆతిశయించు, |
| " | " | 31 | సాగిలఁగ | సాగిలఁగ |
| " | 2 | 17 | వి. గ. టుకీరీము | వి. గ. కీరీటము. |
| " | " | 27 | సోత్తుకుఁడె | సోత్తుకుఁడె |
| 848 | 2 | 32 | రథిక, త్వమెఱిగి | రథిక, త్వమెఱిగి |
| 850 | 2 | 29 | బొరయయేఁగె | బొరయ...యేఁగె |
| 851 | 1 | 26 | ద. కా. ౪. | ద. కా. ౪. |
| 858 | 2 | 28 | రాతుప్రాధికన | రాతుప్రాధికన. |
| 862 | 1 | 34 | క. అఱువదినాఱుగు | క. అఱువదినాఱుగు |
| 863 | 2 | 31 | వరలునందు, | వరలునందు, |
| 867 | 1 | 8 | టుతమవిధంబు | టుతమవిధంబు |
| " | 2 | 22 | నెట్టి, గరంబు, | నెట్టి, గరంబు, |
| " | 2 | 28 | లెస్సగా. | లెస్సగా. |
| 869 | 1 | 28 | వీఁక మె నె తి | వీఁక మె నె తి |
| " | 2 | 4 | చొరవాఱువారును... | చొరవాఱువారును... |
| 870 | 2 | 30 | (క. నెలఁటలు. నెల ² + కటలు.) | (నెల ² + కటలు. క. నెలఁటలు.) |
| 871 | 1 | 8 | (త. నెల, $\sqrt{\text{నెలము}}$.) | ($\sqrt{\text{నెలము}}$. త. నెల.) |
| 876 | 2 | 32 | తగిర్చి | తగిర్చి |
| 878 | 1 | 5-6 | నెవులు= నెరులు. అ. క్రి. (బాధ | నెవులు. అ. క్రి. బాధ |

| పాఠము. | ప్ర. క్క. | పం. క్క. | తపస్య. | విష్వ. |
|--------|-----------|----------|--|--|
| " | " | 11 | వి. (నొగులు, బాధ.) | వి.=నెగులు (నొగులు, బాధ.) |
| 879 | 2 | 16 | వి. (ఘృతము.) | (ఘృతము.) |
| " | " | 80-82 | (నేన + చెలక = నేను చెలునటుగా = నేజచ్చిపోను. (నేను + చెల్లె. సం తామను దెలును. అని. శ. ర.) | (నేను + చెల్లె.) సంతాపారకము. |
| 880 | 2 | 10 | వాయి. | వాయ |
| " | " | 18 | అ. ౨౦౬. | అ. ౨౦౬. |
| " | " | 28 | నీ. దంతువాయభిధ | నీ. తంతువాయభిధ |
| 882 | 2 | 4 | చేసి, యేలు | చేసియేలు |
| " | " | 6 | పాలతి | పాలతి |
| " | " | 16 | దింపదగినది. | దింపదగినది. |
| 883 | 1 | 18 | నేత్రము) కట్టు. వి. | నేత్ర(ము)కట్టు. మి. వి. |
| " | " | 17 | 3. ౫౬ పా. | 3. ౫౬ పం. |
| 884 | 1 | 18 | నేత్రమధి. సం. వి. | నేత్రమధి. సం. వి. |
| 886 | 1 | 10 | వి. అ. న. కావ్యదోష | వి. అ. న. గ. కావ్యదోష |
| " | 2 | 15 | తథా | తథా |
| " | " | 21 | నేయిపూచినక త్రి= | నేయిపూచినక త్రి= |
| 887 | 1 | 1 | నేర | నేర |
| 891 | 2 | 22 | యడకఁబెట్టి, | యడకఁబెట్టి, |
| 893 | 2 | 28 | నేలమొలత్రాడు. వి. (నేల + మొల త్రాడు.) | నేల మొలత్రాడు. వి. (నేల + మొల త్రాడు.) |
| 894 | 1 | 10 | చేతగు | చేతగు |
| 895 | 2 | 18 | నేసి, నేనుడు. | నేసి, నేనుడు. |
| " | " | 16 | నాఁగ బేరులు | నాఁగ బేరులు |
| 899 | 2 | 18 | నెక్కియసము. నెక్కియసము. సం. | నెక్కియసము. సం. |
| 904 | 1 | 85 | తెదత్రో, | తెదత్రో, |
| 912 | 1 | 2-5 | | 2 వ పం క్క మొదలు 5 వ పం క్క వఱకు 911 వ పేజీలోని నోరూరు, ప్రిజులూ 1 వ అక్షరము క్రిందఁ జేర్చి చదువుకొన వలెను. |

SRI JAGADGURU VISHWABHADHYA
JNANA SIMHASAN JNANAMANDIR
LIBRARY

Jagadgurur Math, Varanasi Digitized by eGangotri
Acc. No. 7467

